

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
& ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ

2^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

των Λεκανών Απορροής Ποταμών Υδατικού Διαμερίσματος
Νήσων Αιγαίου (EL 14)

Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Οκτώβριος 2023

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ

ΕΡΓΟ: 2^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΩΝ 14 ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ» ΥΠΟΕΡΓΑ 1-5. ΤΜΗΜΑ 5: «2^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ»

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ 2^{ης} ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ:
ΑΔΕΝΣ ΑΕ - ΑΔΤ - ΩΜΕΓΑ ΑΤΕ

ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΕΛ14)

Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

Έκδοση	Ημερομηνία	Παρατηρήσεις
Εκδ. 1 (v.1)	30.01.2023	Αρχική έκδοση
Εκδ. 2 (v.2)	31.03.2023	2 ^η έκδοση
Εκδ. 3 (v.3)	29.05.2023	3 ^η έκδοση
Εκδ. 4 (v.4)	03.10.2023	4 ^η έκδοση

Για την Αρχή Σχεδιασμού

SPYRIDOULA LIAKOU
17/11/2023 14:38

Για την
Κοινοπραξία 2^{ης} Αναθεώρησης Σχεδίων Διαχείρισης
Λεκανών Απορροής Ποταμών Νήσων Αιγαίου

PANAGIOTA
STYLIANI
KAIMAKI

Digitally signed by
PANAGIOTA STYLIANI
KAIMAKI
Date: 2023.10.30 14:08:26
+02'00'

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΚΑΪΜΑΚΗ
Νόμιμη Εκπρόσωπος Κοινοπραξίας 2^{ης}
Αναθεώρησης Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών
Απορροής Ποταμών Νήσων Αιγαίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.	ΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ	1
1.1	Εισαγωγή	1
1.1.1	Η Οδηγία Πλαίσιο 2000/60/ΕΚ για τα νερά	1
1.1.2	Η Οδηγία 2001/42/ΕΚ.....	3
1.2	Σύντομη Περιγραφή του Σχεδίου	5
1.2.1	Φυσικά Χαρακτηριστικά.....	5
1.2.2	Υδατικά Συστήματα	10
1.2.3	Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών	10
1.2.4	Πιέσεις	11
1.2.5	Ταξινόμηση της Κατάστασης των Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων	11
1.2.6	Οικονομική ανάλυση Χρήσεων Ύδατος	11
1.2.7	Περιβαλλοντικοί Στόχοι -Εξαιρέσεις.....	13
1.2.8	Πρόγραμμα Μέτρων.....	14
1.3	Εναλλακτικές δυνατότητες.....	15
1.4	Εκτίμηση και αξιολόγηση των επιπτώσεων του Σχεδίου στο περιβάλλον	16
1.5	Μέτρα πρόληψης, περιορισμού και αντιμετώπισης των επιπτώσεων του Σχεδίου στο περιβάλλον – Σχέδιο Παρακολούθησης	21
1.5.1	Μέτρα πρόληψης, περιορισμού και αντιμετώπισης των επιπτώσεων του Σχεδίου στο περιβάλλον	21
1.5.2	Σχέδιο παρακολούθησης.....	23
2.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	24
2.1	Σκοπός και διαδικασία της Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης – Νομοθετικό πλαίσιο.....	24
2.1.1	Το στρατηγικό επίπεδο προγραμματισμού.....	24
2.1.2	Ανάδυση της ΣΠΕ μέσα από την εξέλιξη του Ευρωπαϊκού περιβαλλοντικού κεκτημένου	25
2.1.3	Η Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση	26
2.1.4	Η Οδηγία 2001/42/ΕΚ.....	27
2.1.5	Η Κοινή Υπουργική Απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ / ΕΥΠΕ / οικ. 107017/28.8.2006	29
2.2	Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ και τα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών.....	31
2.2.1	Γενικά στοιχεία	31
2.2.2	Ενσωμάτωση της Οδηγίας.....	31
2.2.3	Αρμόδιες Αρχές.....	39
2.3	Αντικείμενο του προτεινόμενου Σχεδίου	47
2.4	Στοιχεία ανάθεσης – Ομάδα μελέτης.....	53
2.4.1	Στοιχεία ανάθεσης.....	53
2.4.2	Ομάδα μελέτης.....	53
3.	ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ – ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΑΛΛΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ / ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.....	55
3.1	Εισαγωγή	55
3.2	Στόχοι Περιβαλλοντικής Προστασίας.....	58
3.3	Διεθνείς, Κοινοτικοί και Εθνικοί Στόχοι Περιβαλλοντικής Προστασίας που αφορούν το Σχέδιο	61
3.3.1	Ατζέντα για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη.....	61
3.3.2	Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία	62
3.3.3	8 ^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον έως το 2030	66
3.3.4	Στρατηγική Προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή	67
3.3.5	Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας	74
3.3.6	Θαλάσσια Στρατηγική.....	75
3.3.7	Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα, Σχέδιο Δράσης και Εθνικό Πλαίσιο Δράσεων Προτεραιότητας (ΠΔΠ)	77
3.3.8	Ξηρασία και λειψυδρία	78
3.3.9	Απερήμωση/Ερημοποίηση	80
3.3.10	Στρατηγική για την προστασία του εδάφους	82
3.3.11	Υπόλοιπες Ευρωπαϊκές Οδηγίες άμεσα σχετιζόμενες με το Σχέδιο Διαχείρισης του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου	82

3.4	Σχέση του Σχεδίου με άλλα σχετικά σχέδια και προγράμματα	91
3.4.1	Εταιρικό Σύμφωνο Περιφερειακής Ανάπτυξης 2021-2027 («ΕΣΠΑ 2021-2027»).....	91
3.4.2	Στρατηγικό Σχέδιο Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΣΣ ΚΓΠ) 2023-2027	96
3.4.3	Εθνική Στρατηγική για τα Δάση.....	99
3.4.4	Εθνικό Πρόγραμμα Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης.....	100
3.4.5	Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΓΠΧΣΑΑ)	101
3.4.6	Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΠΠΧΣΑΑ) Περιφερειών Βορείου & Νοτίου Αιγαίου	102
3.4.7	Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον τουρισμό.....	109
3.4.8	Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις υδατοκαλλιέργειες	109
3.4.9	Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας .	112
3.4.10	Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για την Βιομηχανία	112
3.4.11	Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων και Εθνικό Πρόγραμμα Πρόληψης Δημιουργίας Αποβλήτων	115
3.4.12	Σχέδια Διαχείρισης περιοχών του Δικτύου Natura 2000	116
4.	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ	183
4.1	Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής του Σχεδίου	183
4.1.1	Γεωγραφική τοποθέτηση – Διοικητικά χαρακτηριστικά	183
4.1.2	Διαχειριστική υπαγωγή	186
4.2	Περιεχόμενο Σχεδίου Διαχείρισης	187
4.2.1	Συστήματα Επιφανειακών Υδάτων – Τυπολογία	187
4.2.2	Συστήματα Υπόγειων Υδάτων.....	198
4.2.3	Ιδιαίτερος Τροποποιημένα Υδατικά Συστήματα (ΙΤΥΣ) και Τεχνητά Υδατικά Συστήματα (ΤΥΣ).....	205
4.2.4	Προστατευόμενες Περιοχές	211
4.2.5	Πιέσεις	223
4.2.6	Εκτίμηση επιπτώσεων και αξιολόγηση κινδύνου μη επίτευξης στόχων.....	307
4.2.7	Ταξινόμηση της Κατάστασης των Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων	347
4.2.8	Ταξινόμηση της Κατάστασης των Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	378
4.2.9	Δίκτυο Παρακολούθησης της Κατάστασης των Υδάτων	388
4.2.10	Οικονομική ανάλυση χρήσεων ύδατος	389
4.2.11	Περιβαλλοντικοί Στόχοι - Εξαιρέσεις.....	403
4.2.12	Πρόγραμμα Βασικών και Συμπληρωματικών Μέτρων	410
5.	ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ	454
5.1	Γενικά	454
5.2	Σενάριο Α	455
5.3	Σενάριο Β	457
5.4	Σενάριο Γ	457
5.5	Συγκριτική αξιολόγηση εναλλακτικών σεναρίων	458
5.5.1	Μηδενική Εναλλακτική Λύση (Σενάριο Α).....	458
5.5.2	Σενάριο Γ.....	459
5.6	Συμπεράσματα	461
6.	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	462
6.1	Υφιστάμενη κατάσταση και τάσεις εξέλιξης	462
6.1.1	Κλιματικά και βιοκλιματικά χαρακτηριστικά	462
6.1.2	Γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά και υδρογραφικό δίκτυο	493
6.1.3	Γεωλογικά - εδαφολογικά χαρακτηριστικά.....	504
6.1.4	Τεκτονική – Στοιχεία σεισμικότητας.....	512
6.1.5	Ηφαιστειότητα.....	519
6.1.6	Γεωλογικά μνημεία.....	520
6.1.7	Ορυκτός πλούτος – Εξορυκτική δραστηριότητα	529
6.1.8	Ζώνες βλάστησης - Οικοσυστήματα.....	535
6.1.9	Χλωρίδα	541
6.1.10	Πανίδα	547
6.1.11	Περιοχές του εθνικού συστήματος προστατευόμενων περιοχών	559
6.1.12	Λοιπές φυσικές- οικολογικά ευαίσθητες περιοχές	584

6.1.13	Διοικητική υπαγωγή	590
6.1.14	Δημογραφικά και πληθυσμιακά στοιχεία	598
6.1.15	Τομείς παραγωγής.....	603
6.1.16	Χρήσεις γης.....	607
6.1.17	Μεταφορικές υποδομές	611
6.1.18	Ύδρευση - άρδευση	625
6.1.19	Αποχέτευση	627
6.1.20	Ενέργεια.....	630
6.1.21	Στερεά απόβλητα – απορρίμματα.....	635
6.1.22	Ιστορικό και πολιτιστικό περιβάλλον	639
6.2	Περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά που ενδέχεται να επηρεαστούν σημαντικά	644
6.3	Πιθανή εξέλιξη περιβαλλοντικών παραμέτρων στην περίπτωση της μη εφαρμογής του Σχεδίου	645
7.	ΕΚΤΙΜΗΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ	646
7.1	Γενικά	646
7.2	Μεθοδολογία εκτίμησης, αξιολόγησης και αντιμετώπισης των επιπτώσεων	647
7.2.1	Γενικά.....	647
7.2.2	Μεθοδολογία του προσδιορισμού των περιβαλλοντικών μεταβολών και του χαρακτήρα αυτών	649
7.2.3	Μεθοδολογία του σταδίου χαρακτηρισμού των πιθανών επιπτώσεων και της αξιολόγησής τους	651
7.3	Προσδιορισμός των επιπτώσεων	653
7.3.1	Ομάδα Ι Βασικών Μέτρων.....	654
7.3.2	Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος (Άρθρο 9).....	657
7.3.3	Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του νερού ώστε να μην διακυβεύεται η επίτευξη των στόχων του της Οδηγίας (Άρθρο 4)	661
7.3.4	Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (Άρθρο 7)	665
7.3.5	Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού και αποθήκευσης επιφανειακού νερού	669
7.3.6	Μέτρα για τον έλεγχο και την αδειοδότηση του τεχνητού εμπλουτισμού των ΥΥΣ	672
7.3.7	Μέτρα για τις σημειακές πηγές απορρίψεων	675
7.3.8	Μέτρα για τις διάχυτες πηγές απορρίψεων.....	679
7.3.9	Μέτρα για τις σημειακές & διάχυτες πηγές απορρίψεων	683
7.3.10	Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις	686
7.3.11	Συμπληρωματικά Μέτρα Διοικητικού Χαρακτήρα και Ελέγχων	691
7.3.12	Συμπληρωματικά Μέτρα εκπαιδευτικού χαρακτήρα και έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης.....	694
7.3.13	Συμπέρασμα	697
7.4	Χαρακτηρισμός και αξιολόγηση των επιπτώσεων	698
7.4.1	Εισαγωγή	698
7.4.2	Βιοποικιλότητα – Χλωρίδα – Πανίδα.....	699
7.4.3	Ύδατα	700
7.4.4	Έδαφος – Χρήσεις γης	701
7.4.5	Τοπίο – Μορφολογία.....	702
7.4.6	Πληθυσμός – Υγεία.....	703
7.4.1	Οικονομικό- Κοινωνικό Περιβάλλον.....	704
7.5	Συνοπτική αξιολόγηση επιπτώσεων Σχεδίου ανά Περιβαλλοντική Παράμετρο Αναφοράς.....	705
7.6	Μέτρα	707
8.	ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ (MONITORING) ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ	710
9.	ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ.....	712
A.	Συνοπτική περιγραφή του σχεδίου.....	712
B.	Διαφοροποιήσεις που επιβάλλονται στο σχέδιο από την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης και όροι, περιορισμοί και κατευθύνσεις για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος που πρέπει να συνοδεύουν την έγκριση της 1^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ	720
Γ.	Σύστημα παρακολούθησης των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος	721
Δ.	Άλλες παρατηρήσεις.....	722

10. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΕΚΥΨΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΜΠΕ	723
11. ΒΑΣΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ	725
12. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ	726
Ελληνικές	726
Ξενόγλωσσες.....	729
Ιστοσελίδες	731

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1-1	Λεκάνες Απορροής Ποταμών ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	7
Πίνακας 1-2	Αριθμός Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) ανά ΛΑΠ	10
Πίνακας 1-3	Αριθμός Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) ανά ΛΑΠ.....	10
Πίνακας 1-4	Στόχοι οικολογικής κατάστασης και δυναμικού επιφανειακών ΥΣ ως το 2027	13
Πίνακας 1-5	Σύνοψη Περιβαλλοντικών Στόχων και Εξαιρέσεων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) – Χημική κατάσταση ΕΥΣ.....	14
Πίνακας 1-6	Στόχοι κατάστασης ΥΥΣ μετά το 2027	14
Πίνακας 1-7:	Συνοπτική αξιολόγηση επιπτώσεων Σχεδίου ανά περιβαλλοντική παράμετρο.....	19
Πίνακας 2-1	Ταυτότητα Εθνικής Αρμόδιας Αρχής.....	40
Πίνακας 2-2	Ταυτότητα Περιφερειακών Αρμόδιων Αρχών - Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου.....	41
Πίνακας-2-3	Ταυτότητα Περιφερειακών Αρμόδιων Αρχών - Διεύθυνση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου	42
Πίνακας 2-4	Ρόλοι Αρμοδίων Αρχών.....	45
Πίνακας 2-5	Λεκάνες Απορροής Ποταμών και Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση	46
Πίνακας 3-1	Περιβαλλοντικοί στόχοι: εφαρμογή και εξαιρέσεις.....	57
Πίνακας 3-2	ΠεΣΠΚΑ Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου Μέτρα σχετικά με τους υδατικούς πόρους.....	71
Πίνακας 3-3	Συγκεντρωτικός πίνακας κύριων μέτρων.....	73
Πίνακας 3-4	Περιοχές ΠΑΥ ΥΔ Νήσων Αιγαίου	111
Πίνακας 3-5	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220001	117
Πίνακας 3-6	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220028	120
Πίνακας 3-7	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220035	122
Πίνακας 3-8	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220027	125
Πίνακας 3-9	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220019	126
Πίνακας 3-10	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220031	130
Πίνακας 3-11	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220018	132
Πίνακας 3-12	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220032	135
Πίνακας 3-13	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220033 εκτός ορνιθοπανίδας	137
Πίνακας 3-14	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης ορνιθοπανίδας της GR4220033	142
Πίνακας 3-15	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220009	143
Πίνακας 3-16	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220010	147
Πίνακας 3-17	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220011	151
Πίνακας 3-18	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220029	158
Πίνακας 3-19	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220020	159
Πίνακας 3-20	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220005	163
Πίνακας 3-21	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220007	167
Πίνακας 3-22	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220030	170
Πίνακας 3-23	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220006	172
Πίνακας 3-24	Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220008	176
Πίνακας 3-25	Πίνακας συναφών Μέτρων Διαχείρισης με ΣΔΛΑΠ	180
Πίνακας 4-1	Λεκάνες Απορροής Ποταμών και Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση	186
Πίνακας 4-2	Αριθμός Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) ανά ΛΑΠ	188

Πίνακας 4-3	Χαρακτηριστικά Μεσογειακού τύπου ποταμών, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Απόφαση 2013/480/EK και την MED GIG.....	189
Πίνακας 4-4	Ποτάμια ΥΣ και τυπολογία ανά ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	190
Πίνακας 4-5	Λιμναία ΙΤΥΣ (ταμιευτήρες) ανά ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	192
Πίνακας 4-6	Παράκτια υδατικά συστήματα του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	193
Πίνακας 4-7	Αλλαγές στην οριοθέτηση των ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	198
Πίνακας 4-8	ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	199
Πίνακας 4-9	Ποτάμια ΙΤΥΣ-ΤΥΣ με σταθμό παρακολούθησης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	205
Πίνακας 4-10	Υδρομορφολογική κατάσταση ΙΤΥΣ-ΤΥΣ χωρίς σταθμό παρακολούθησης στο ΥΔ 14.....	206
Πίνακας 4-11	Εποπτική εικόνα του αριθμού και της κάλυψης ΙΤΥΣ/ΤΥΣ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	207
Πίνακας 4-12	Ιδιαίτερος Τροποποιημένα Ποτάμια ΥΣ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	207
Πίνακας 4-13	Ιδιαίτερος Τροποποιημένα Ποτάμια ΥΣ - Ταμιευτήρες στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14), ανά ΛΑΠ.....	207
Πίνακας 4-14	Περιοχές άντλησης ύδατος ανθρώπινης κατανάλωσης Νήσων Αιγαίου (EL14).....	212
Πίνακας 4-15	Ευπρόσβλητες Ζώνες και Υδατικά Συστήματα που υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν νιτρορρύπανση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	213
Πίνακας 4-16	Περιοχές που προορίζονται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	221
Πίνακας 4-17	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από σημειακές πηγές ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436).....	228
Πίνακας 4-18	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από σημειακές πηγές ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437).....	230
Πίνακας 4-19	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από σημειακές πηγές ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438).....	232
Πίνακας 4-20	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από διάχυτες πηγές στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436).....	235
Πίνακας 4-21	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από διάχυτες πηγές στη ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437).....	237
Πίνακας 4-22	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από διάχυτες πηγές στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438).....	239
Πίνακας 4-23	Στατιστικά στοιχεία για την αξιολόγηση των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων των ποτάμιων ΥΣ, σε επίπεδο ΛΑΠ και ΥΔ.....	241
Πίνακας 4-24	Απολήψεις ανά ΛΑΠ και ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	245
Πίνακας 4-25	Επιφανειακές απολήψεις ανά ΛΑΠ και ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	246
Πίνακας 4-26	Απολήψεις από επιφανειακά ΥΣ ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	251
Πίνακας 4-27	Απολήψεις από τα ΥΥΣ ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	257
Πίνακας 4-28	Ετήσιες απολήψεις και τροφοδοσία στα ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	262
Πίνακας 4-29	Πλήθος ανά ΛΑΠ των λατομείων με δυνητικές επιπτώσεις σε επιφανειακά ΥΣ.....	269
Πίνακας 4-30	Μονάδες Αφαλάτωσης στο ΥΔ.....	269
Πίνακας 4-31	Σημαντικοί λιμένες του ΥΔ 14.....	272
Πίνακας 4-32	Δραστηριότητες σημαντικών λιμένων του ΥΔ 14.....	273
Πίνακας 4-33	Λιμένες κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14.....	273
Πίνακας 4-34	Λιμενικές εγκαταστάσεις ΥΔ 14 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14.....	274
Πίνακας 4-35	Υπεδάφια διάθεση επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων στο ΥΔ EL14.....	276
Πίνακας 4-36	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που καταλήγουν στα ΕΥΣ από σημειακές, διάχυτες και άλλες πηγές ρύπανσης (χωρίς να λαμβάνονται υπόψη εισροές από ανάντη λεκάνες).....	277
Πίνακας 4-37	Συγκεντρώσεις φορτίων (mg/l) στα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα του ΥΔ 14 (λαμβάνονται υπόψη εισροές από ανάντη λεκάνες και διάσπαση του BOD με κινητική πρώτης τάξης) ...	286
Πίνακας 4-38	Κριτήρια αξιολόγησης έντασης πιέσεων σε ΕΥΣ του ΥΔ EL14.....	299

Πίνακας 4-39	Στατιστικά στοιχεία εκτίμησης κινδύνου μη επίτευξης στόχων επιφανειακών ΥΣ των ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) - Πλήθος ΥΣ	308
Πίνακας 4-40	Εκτίμηση κινδύνου για τα ΕΥΣ των ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	308
Πίνακας 4-41	Πίνακας χημικής και ποσοτικής κατάστασης και διάγνωση τάσεων, πτώσης στάθμης και ρύπων στα υπόγεια υδατικά συστήματα.....	312
Πίνακας 4-42	Πίνακας ποιοτικής (χημικής) κατάστασης των υπόγειων υδατικών συστημάτων. Επιπτώσεις ανθρωπογενών πιέσεων	315
Πίνακας 4-43	Πίνακας ποσοτικής κατάστασης των υπόγειων υδατικών συστημάτων. Επιπτώσεις ανθρωπογενών πιέσεων	328
Πίνακας-4-44	Ποιοτικά στοιχεία και συστήματα ταξινόμησης της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων	350
Πίνακας 4-45	Εκτίμηση κατάστασης των ποτάμιων ΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	352
Πίνακας 4-46	Διαφορές στην κατάσταση των ποτάμιων υδατικών συστημάτων μεταξύ της 1ης και 2ης Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	354
Πίνακας 4-47	Εκτίμηση της κατάστασης των ταμιευτήρων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	356
Πίνακας 4-48	Διαφορές στην κατάσταση των ταμιευτήρων μεταξύ της 1ης και 2ης Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	357
Πίνακας 4-49	Εκτίμηση κατάστασης των παράκτιων υδατικών συστημάτων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	359
Πίνακας 4-50	Διαφορές στην κατάσταση των παράκτιων ΥΣ μεταξύ της 1 ^{ης} και 2 ^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	362
Πίνακας 4-51	Κατηγορίες υδατικών συστημάτων ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	366
Πίνακας 4-52	Τύποι επιφανειακών υδατικών συστημάτων ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	366
Πίνακας 4-53	Αποτελέσματα αξιολόγησης της κατάστασης των ποτάμιων ΥΣ ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	367
Πίνακας 4-54	Αποτελέσματα αξιολόγησης της κατάστασης των λιμναίων ΥΣ ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	367
Πίνακας 4-55	Αποτελέσματα αξιολόγησης της κατάστασης των παράκτιων ΥΣ ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	368
Πίνακας 4-56	Χημική και Ποσοτική κατάσταση ΥΥΣ ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	380
Πίνακας 4-57	Μεταβολή στην κατάσταση των ΥΥΣ μεταξύ 1 ^{ης} και 2 ^{ης} Αναθεώρησης ΣΔΛΑΠ	388
Πίνακας 4-58	Πάροχοι υπηρεσιών ύδρευσης / αποχέτευσης στις ΛΑΠ του ΥΔ νήσων Αιγαίου EL14	389
Πίνακας 4-59	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού ύδρευσης και υπηρεσίας αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων, στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14, έτος 2020.....	392
Πίνακας 4-60	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους υπηρεσίας ύδρευσης/αποχέτευσης, ανά κατηγορία παρόχων του ΥΔ EL14, έτος 2020	393
Πίνακας 4-61	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους υπηρεσίας ύδρευσης/αποχέτευσης για το σύνολο των χρήσεων στο ΥΔ EL14, έτος 2020	393
Πίνακας 4-62	Πάροχοι νερού για αγροτική χρήση στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14	395
Πίνακας 4-63	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού αγροτικής χρήσης, στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14, 2020.....	397
Πίνακας 4-64	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού αγροτικής χρήσης ανά κατηγορία παρόχων του ΥΔ EL14, 2020.....	398
Πίνακας 4-65	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού για αγροτική χρήση ανά χρήση στο ΥΔ EL14, 2020.....	399
Πίνακας 4-66	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού για βιομηχανική χρήση στο ΥΔ EL14.....	400
Πίνακας 4-67	Ετήσιο και Μοναδιαίο Περιβαλλοντικό Κόστος όλων των χρήσεων ανά ΛΑΠ του ΥΔ EL14, 2024-2027	400

Πίνακας 4-68	Κατανομή περιβαλλοντικού Κόστους ανά χρήση ύδατος στις ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14, 2024-2027	401
Πίνακας 4-69	Ετήσιο και Μοναδιαίο Κόστος Πόρου άρδευσης στις ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14, 2024-2027	401
Πίνακας 4-70	Κατανομή κόστους Πόρου ανά χρήση ύδατος στις ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14, 2024-2027	401
Πίνακας 4-71	Εκδοθείσες αποφάσεις καθορισμού και εκτίμηση ανάκτησης περιβαλλοντικού και κόστους πόρου στο ΥΔ 14, 2020	403
Πίνακας 4-72	Στόχοι οικολογικής κατάστασης και δυναμικού επιφανειακών ΥΣ ως το 2027	405
Πίνακας 4-73	Σύνοψη Περιβαλλοντικών Στόχων και Εξαιρέσεων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) – Χημική κατάσταση ΕΥΣ	406
Πίνακας 4-74	Στόχοι κατάστασης ΥΥΣ μετά το 2027	406
Πίνακας 4-75	ΕΥΣ που εντάσσονται στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4.4 της Οδηγίας (Παράταση Προθεσμίας)	407
Πίνακας 4-76	ΥΥΣ που εντάσσονται στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4.4 της Οδηγίας (Παράταση Προθεσμίας)	407
Πίνακας 4-77	ΕΥΣ που εντάσσονται στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4.5 της Οδηγίας (Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι)	408
Πίνακας 4-78	Διατάξεις ενσωμάτωσης των Ενωσιακών Οδηγιών του Παραρτήματος VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ στο Εθνικό δίκαιο	414
Πίνακας 4-79	Δράσεις σε εφαρμογή Ενωσιακών Οδηγιών	416
Πίνακας 4-80	Βασικά Μέτρα άλλων Κατηγοριών	419
Πίνακας 4-81	Υδατικά συστήματα του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14), για τα οποία κρίνεται απαραίτητη η λήψη συμπληρωματικών μέτρων	437
Πίνακας 4-82	Συμπληρωματικά Μέτρα	440
Πίνακας 5-1	Σύνοψη μέτρων και ρυθμίσεων Σεναρίου Α	455
Πίνακας 6-1	Μετεωρολογικοί Σταθμοί Μυτιλήνης, Σάμου, Μυκόνου και Ρόδου της ΕΜΥ	463
Πίνακας 6-2	Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Μυτιλήνης (ΕΜΥ)	465
Πίνακας 6-3	Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Σάμου (ΕΜΥ)	465
Πίνακας 6-4	Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Μυκόνου (ΕΜΥ)	466
Πίνακας 6-5	Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Ρόδου (ΕΜΥ)	466
Πίνακας 6-6	Αποτελέσματα κυλιόμενων μέσων όρων για την βροχή	487
Πίνακας 6-7	Αποτελέσματα κυλιόμενων μέσων όρων για τη θερμοκρασία	492
Πίνακας 6-8	Ζώνες σεισμικών επιταχύνσεων σύμφωνα με τον Αντσεισμικό Κανονισμό	514
Πίνακας 6-9	Κατάλογος γεωλογικών μνημείων Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου (πηγή: «Άτλαντας των Γεωλογικών Μνημείων του Αιγαίου», Έκδοση: Υπουργείο Αιγαίου, 2002)	522
Πίνακας 6-10	Δελτία Δραστηριότητας (ΔΔ) και Δηλώσεις Απραξίας (ΔΑ) επιχειρήσεων εξορυκτικού κλάδου κατά το έτος 2015, ανά Περιφέρεια (πηγή: ΥΠΕΝ – Γεν. Δ/ση Ορυκτών Πρώτων Υλών, Δεκέμβριος 2016)	532
Πίνακας 6-11	Τύποι οικοτόπων στο ΥΔ 14	539
Πίνακας 6-12	Σημαντικά ταχα θηλαστικών του ΥΔ 14	549
Πίνακας 6-13	Είδη αμφιβίων και ερπετών του ΥΔ 14	552
Πίνακας 6-14	Είδη χαρακτηρισμού των ΖΕΠ εντός των ορίων του ΥΔ 14	555
Πίνακας 6-15	Περιοχές του υφιστάμενου Δικτύου Natura 2000 στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου	563
Πίνακας 6-16	Καταφύγια Άγριας Ζωής στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου	569
Πίνακας 6-17	Μικροί νησιωτικοί υγρότοποι στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου	576
Πίνακας 6-18	Διατηρητέα Μνημεία της Φύσης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου	584
Πίνακας 6-19	Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους (ΤΙΦΚ) στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, σύμφωνα με τη «Βάση Δεδομένων για την Ελληνική Φύση – ΦΙΛΟΤΗΣ» (Ερευνητικό Πρόγραμμα, ΥΠΕΧΩΔΕ - 1995)	586
Πίνακας 6-20	Εξέλιξη πραγματικού πληθυσμού των Δήμων, Περιφερειακών Ενοτήτων και του συνόλου των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου	598

Πίνακας 6-21	Έκταση και πυκνότητα κατοίκησης, των Δήμων και των Περιφερειακών Ενοτήτων, των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου	602
Πίνακας 6-22	Κατανομή Χρήσεων Γης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14), ανά ΛΑΠ (Corine Land Cover, 2018)	607
Πίνακας 6-23	Σημαντικοί λιμένες του ΥΔ 14	613
Πίνακας 6-24	Δραστηριότητες σημαντικών λιμένων του ΥΔ 14.....	614
Πίνακας 6-25	Λιμένες κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14	618
Πίνακας 6-26	Λιμενικές εγκαταστάσεις ΥΔ 14 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14.....	618
Πίνακας 6-27	Ετήσιες Ανάγκες νερού στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) ανά Χρήση.....	625
Πίνακας 6-28	Οικισμοί του ΥΔ Νήσων Αιγαίου που εμπίπτουν στην Οδηγία 91/271/ΕΟΚ (κατάσταση 12/2022).....	628
Πίνακας 6-29	Υποδομές Διαχείρισης Απορριμμάτων Βορείου Αιγαίου	638
Πίνακας 6-30	Καταγραφή Κηρυγμένων Αρχαιολογικών Χώρων (πολύγωνα) ανά ΠΕ και νησί στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου	640
Πίνακας 6-31	Καταγραφή Κηρυγμένων Αρχαιολογικών Χώρων (πολύγωνα) ανά ΠΕ και νησί στην Περιφέρεια Νότιου Αιγαίου	642
Πίνακας 7-1:	Συνοπτική αξιολόγηση επιπτώσεων Σχεδίου ανά περιβαλλοντική παράμετρο.....	705

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 6-1	Χάρτης αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)	242
Εικόνα 6-2	Χάρτης αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων στη ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437).....	243
Εικόνα 6-3	Χάρτης αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)....	244
Εικόνα 6-1	Χάρτης κλιματικών ζωνών Ελληνικής επικράτειας (Α θερμότερη - Δ ψυχρότερη)	463
Εικόνα 6-2	Θέσεις Μετεωρολογικών Σταθμών Μυτιλήνης, Σάμου, Μυκόνου και Ρόδου της ΕΜΥ	464
Εικόνα 6-3	Βροχομετρικός χάρτης Ελλάδας (Μαριολόπουλος – Καραπιέρης, 1955).....	471
Εικόνα 6-4	Διάγραμμα μηνιαίας βροχόπτωσης, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Μυτιλήνη (ΕΜΥ)	485
Εικόνα 6-5	Διάγραμμα μηνιαίας βροχόπτωσης, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Μύκονος (ΕΜΥ)	486
Εικόνα 6-6	Διάγραμμα μηνιαίας βροχόπτωσης, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Κως (ΕΜΥ).....	487
Εικόνα 6-7	Διάγραμμα μηνιαίας θερμοκρασίας, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Μυτιλήνη (ΕΜΥ)	490
Εικόνα 6-8	Διάγραμμα μηνιαίας θερμοκρασίας, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Νάξου (ΕΜΥ).....	491
Εικόνα 6-9	Διάγραμμα μηνιαίας θερμοκρασίας, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Ρόδου (ΕΜΥ).....	492
Εικόνα 6-10	Υδρογραφικό δίκτυο, Λεκάνες Απορροής και γεωμορφολογία ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	497
Εικόνα 6-11	Υδρογραφικό δίκτυο, Λεκάνες Απορροής και γεωμορφολογία ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	500
Εικόνα 6-12	Υδρογραφικό δίκτυο, Λεκάνες Απορροής και γεωμορφολογία ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).....	503
Εικόνα 6-13	Χάρτης δυνητικού κινδύνου ερημοποίησης της Ελλάδας (Εθνική Επιτροπή κατά της Ερημοποίησης)	510
Εικόνα 6-14	Απόσπασμα σεισμοτεκτονικού χάρτη ΙΓΜΕ, περιοχής βορείου Αιγαίου	516
Εικόνα 6-15	Απόσπασμα σεισμοτεκτονικού χάρτη ΙΓΜΕ, περιοχής νοτίου Αιγαίου	517
Εικόνα 6-16	Υπόμνημα σεισμοτεκτονικού χάρτη ΙΓΜΕ.....	518

Εικόνα 6-17	Ηφαιστειακό τόξο Αιγαίου.....	519
Εικόνα 6-18	Η καλδέρα της Νισύρου.....	520
Εικόνα 6-19	Αξιολόγηση γεωτόπων ΠΒΑ ως προς το γεωτουριστικό τους ενδιαφέρον (Σκέντος Αθάνασιος. «Γεωτόποι της Ελλάδας. Καταγραφή, Αποτύπωση, Γεωλογικό Καθεστώς και Γεωτουριστική Αξιολόγηση». ΕΚΠΑ, 2012).....	526
Εικόνα 6-20	Αξιολόγηση γεωτόπων ΠΝΑ ως προς το γεωτουριστικό τους ενδιαφέρον (Σκέντος Αθάνασιος. «Γεωτόποι της Ελλάδας. Καταγραφή, Αποτύπωση, Γεωλογικό Καθεστώς και Γεωτουριστική Αξιολόγηση». ΕΚΠΑ, 2012).	527
Εικόνα 6-21	Καταφύγια Άγριας Ζωής, στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου.....	573
Εικόνα 6-22	Καταφύγια Άγριας Ζωής, στη ΛΑΠ Κυκλάδων.....	574
Εικόνα 6-23	Καταφύγια Άγριας Ζωής, στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων.....	575
Εικόνα 6-24	Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου.....	581
Εικόνα 6-25	Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Κυκλάδων.....	582
Εικόνα 6-26	Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων.....	583
Εικόνα 6-27	Περιφέρειες Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου.....	591
Εικόνα 6-28	Περιφερειακές Ενότητες και ΛΑΠ Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίο.....	594
Εικόνα 6-29	Διοικητική Διαίρεση ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	595
Εικόνα 6-30	Διοικητική Διαίρεση ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	596
Εικόνα 6-31	Διοικητική Διαίρεση ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	597
Εικόνα 6-32	Χρήσεις γης στην ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου του ΥΔ Νήσων Αιγαίου(ΕΛ14).....	608
Εικόνα 6-33	Χρήσεις γης στην ΛΑΠ Κυκλάδων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	609
Εικόνα 6-34	Χρήσεις γης στην ΛΑΠ Δωδεκανήσων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	610
Εικόνα 6-35	Λιμενικές Εγκαταστάσεις ΥΔ14 (ΛΑΠ ΕΛ1436).....	620
Εικόνα 6-36	Λιμενικές Εγκαταστάσεις ΥΔ14 (ΛΑΠ ΕΛ1437).....	621
Εικόνα 6-37	Λιμενικές Εγκαταστάσεις ΥΔ14 (ΛΑΠ ΕΛ1438).....	622
Εικόνα 6-38	Α΄ Φάση της Διασύνδεσης των Κυκλάδων.....	631
Εικόνα 6-39	Β΄ Φάση της Διασύνδεσης των Κυκλάδων.....	633
Εικόνα 6-40	Γ΄ Φάση της Διασύνδεσης των Κυκλάδων.....	634

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 2-1	Αρμόδιες αρχές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.....	44
Σχήμα 4-1	Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου.....	185
Σχήμα 4-2	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται στις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) από σημειακές πηγές ρύπανσης.....	224
Σχήμα 4-3	Κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	229
Σχήμα 4-4	Κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	231
Σχήμα 4-5	Κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	233
Σχήμα 4-6	Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται στις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) από διάχυτες πηγές ρύπανσης.....	235
Σχήμα 4-7	Κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από διάχυτες πιέσεις στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	236
Σχήμα 4-8	Κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από διάχυτες πιέσεις στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	238
Σχήμα 4-9	Κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από διάχυτες πιέσεις στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	240

Σχήμα 4-10	Κατανομή απολήψεων νερού ανά χρήση για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	246
Σχήμα 5-4-11	Κατανομή απολήψεων νερού από τα ΕΥΣ, ανά χρήση και ανά ΛΑΠ για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	251
Σχήμα 5-4-12	Κατανομή απολήψεων νερού από τα ΥΥΣ, ανά χρήση και ανά ΛΑΠ για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	258
Σχήμα 12-1	Εκτίμηση κινδύνου μη επίτευξης στόχων επιφανειακών ΥΣ στις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)	307
Σχήμα 4-14	Κατηγορίες ποιοτικών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων	347
Σχήμα 4-15	Λογικό διάγραμμα ταξινόμησης της κατάστασης φυσικού υδατικού συστήματος και χρωματικός κώδικας για κάθε κλάση ποιότητας σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ	348
Σχήμα 4-16	Λόγος οικολογικής απόκλισης (EQR)	349
Σχήμα 6-17	Κατηγορίες αξιολόγησης της χημικής κατάστασης επιφανειακών υδατικών συστημάτων ...	351
Σχήμα 4-18	Διάγραμμα αξιολόγησης της συνολικής κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων	352
Σχήμα 7-1	Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού ύδρευσης και υπηρεσίας αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων (όπου υφίστανται), στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14, έτος 2020	393
Σχήμα 6-1	Μέση, μέση ελάχιστη και μέση μέγιστη θερμοκρασία, ανά μήνα	470
Σχήμα 6-2	Μέσο ύψος βροχόπτωσης (mm), ανά μήνα	474
Σχήμα 6-3	Μέση ένταση ανέμου ανά μήνα	477
Σχήμα 6-4	Ομβροθερμικό διάγραμμα ΜΣ Μυτιλήνης και Σάμου	479
Σχήμα 6-5	Ομβροθερμικό διάγραμμα ΜΣ Μυκόνου και Ρόδου	480
Σχήμα 6-6	Χάρτης βαθμού επικινδυνότητας λόγω της ανόδου της στάθμης της θάλασσας (ΑΣΘ), σε χρονικό ορίζοντα των 50 ετών (πηγή: «Σχεδιασμός του Παράκτιου Χώρου στην εποχή της κλιματικής αλλαγής», Λουκογεωργάκη και συν. 2013).....	481
Σχήμα 6-7	Χάρτης γεωτεκτονικών ζωνών Ελλάδας.....	505
Σχήμα 6-8	Νέος χάρτης σεισμικής επικινδυνότητας κατά ΕΑΚ, 2003	514
Σχήμα 6-9	Δελτία Δραστηριότητας (ΔΔ) επιχειρήσεων εξορυκτικού κλάδου κατά το έτος 2015, ανά Περιφέρεια (πηγή: ΥΠΕΝ, Δεκέμβριος 2016)	533
Σχήμα 6-10	Δηλώσεις Απραξίας (ΔΑ) επιχειρήσεων εξορυκτικού κλάδου κατά το έτος 2015, ανά Περιφέρεια (πηγή: ΥΠΕΝ, Δεκέμβριος 2016)	534
Σχήμα 6-11	Απόσπασμα Χάρτη Ζωνών βλάστησης, ΥΔ Νήσων Αιγαίου (Μαυρομμάτης, 1980)	536
Σχήμα 6-12	Φυτογεωγραφικές περιοχές της Ελλάδας σύμφωνα με την Flora Hellenica (Strid and Tan 1997)	542
Σχήμα 6-13	Βιογεωγραφικές ενότητες νησιών Αιγαίου Αρχιπελάγους (Kougioumoutzis et al. 2016).....	543
Σχήμα 6-14	Θηλαστικά του ΥΔ 14 ανά κατηγορία κινδύνου με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας	551
Σχήμα 6-15	Αμφίβια & ερπετά του ΥΔ 14 ανά κατηγορία κινδύνου με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας	554
Σχήμα 6-16	Είδη χαρακτηρισμού των ΖΕΠ του ΥΔ 14 ανά κατηγορία κινδύνου με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας	557
Σχήμα 6-17	Ποσοστό πραγματικού πληθυσμού ανά Περιφερειακή Ενότητα, Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου (Πηγή: ΕΛ.ΣΤΑΤ. – Απογραφή πληθυσμού 2021).....	601
Σχήμα 6-18	Ποσοστό μόνιμου πληθυσμού ανά Π.Ε. Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου (Πηγή: ΕΛ.ΣΤΑΤ. – Απογραφή πληθυσμού 2021).	602
Σχήμα 6-19	Κατανομή Χρήσεων Γης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) (Corine LandCover, 2018)	607
Σχήμα 6-20	Ποσοστιαίες ανάγκες νερού στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).	625

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΧΑΡΤΩΝ

Χάρτης 1-1	Λεκάνες Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	6
Χάρτης 2-1	Υδατικά Διαμερίσματα Ελλάδας.....	38
Χάρτης 4-1	Επιφανειακά ΥΣ που αναγνωρίστηκαν στη ΛΑΠ ΕΛ1436 και η τυπολογία τους.....	195
Χάρτης 4-2	Επιφανειακά ΥΣ που αναγνωρίστηκαν στη ΛΑΠ ΕΛ1437 και η τυπολογία τους.....	196
Χάρτης 4-3	Επιφανειακά ΥΣ που αναγνωρίστηκαν στη ΛΑΠ ΕΛ1438 και η τυπολογία τους.....	197
Χάρτης 4-4	Θέση και όρια των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436.....	202
Χάρτης 4-5	Θέση και όρια των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437.....	203
Χάρτης 4-6	Θέση και όρια των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438.....	204
Χάρτης 4-7	Ποτάμια ΙΤΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436.....	208
Χάρτης 4-8	Ποτάμια ΙΤΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437.....	209
Χάρτης 4-9	Ποτάμια ΙΤΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438.....	210
Χάρτης 4-10	Προτεινόμενες Ευπρόσβλητες Ζώνες στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	213
Χάρτης 4-11	Περιοχές του Δικτύου Natura 2000, που εντάσσονται στο ΜΠΠ στη ΛΑΠ ΕΛ1436.....	215
Χάρτης 4-12	Περιοχές του Δικτύου Natura 2000, που εντάσσονται στο ΜΠΠ στη ΛΑΠ ΕΛ1437.....	216
Χάρτης 4-13	Περιοχές του Δικτύου Natura 2000, που εντάσσονται στο ΜΠΠ στη ΛΑΠ ΕΛ1438.....	217
Χάρτης 4-14	Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου.....	218
Χάρτης 4-15	Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Κυκλάδων.....	219
Χάρτης 4-16	Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων.....	220
Χάρτης 4-17	Περιοχές που προορίζονται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).....	222
Χάρτης 4-18	Σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	225
Χάρτης 4-19	Σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437).....	226
Χάρτης 4-20	Σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438).....	227
Χάρτης 4-21	Θέσεις υδροληψιών από τα επιφανειακά ΥΣ για λόγους ύδρευσης και άρδευσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	248
Χάρτης 4-22	Θέσεις υδροληψιών από τα επιφανειακά ΥΣ για λόγους ύδρευσης και άρδευσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437).....	249
Χάρτης 4-23	Θέσεις υδροληψιών από τα επιφανειακά ΥΣ για λόγους ύδρευσης και άρδευσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438).....	250
Χάρτης 4-24	Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά επιφανειακό ΥΣ στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	254
Χάρτης 4-25	Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά επιφανειακό ΥΣ στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437).....	255
Χάρτης 4-26	Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά επιφανειακό ΥΣ στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438).....	256
Χάρτης 4-27	Απολήψεις από τα ΥΥΣ για ύδρευση και άρδευση στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	259
Χάρτης 4-28	Απολήψεις από τα ΥΥΣ για ύδρευση και άρδευση στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437).....	260
Χάρτης 4-29	Απολήψεις από τα ΥΥΣ για ύδρευση και άρδευση στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438).....	261
Χάρτης 4-30	Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά ΥΥΣ στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	265
Χάρτης 4-31	Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά ΥΥΣ στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437).....	266
Χάρτης 4-32	Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά ΥΥΣ στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438).....	267
Χάρτης 4-33	Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	289
Χάρτης 4-34	Ετήσια διάλυση N (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	290
Χάρτης 4-35	Ετήσια διάλυση P (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436).....	291
Χάρτης 4-36	Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437).....	292

Χάρτης 4-37	Ετήσια διάλυση N (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	293
Χάρτης 4-38	Ετήσια διάλυση P (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	294
Χάρτης 4-39	Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	295
Χάρτης 4-40	Ετήσια διάλυση N (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	296
Χάρτης 4-41	Ετήσια διάλυση P (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	297
Χάρτης 4-42	Οικολογική κατάσταση/δυναμικό επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	369
Χάρτης 4-43	Οικολογική κατάσταση/δυναμικό επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	370
Χάρτης 4-44	Οικολογική κατάσταση/δυναμικό επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	371
Χάρτης 4-45	Χημική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	372
Χάρτης 4-46	Χημική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	373
Χάρτης 4-47	Χημική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	374
Χάρτης 4-48	Συνολική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	375
Χάρτης 4-49	Συνολική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	376
Χάρτης 4-50	Συνολική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	377
Χάρτης 4-51	Χημική και Ποσοτική κατάσταση των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	385
Χάρτης 4-52	Χημική και Ποσοτική κατάσταση των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	386
Χάρτης 4-53	Χημική και Ποσοτική κατάσταση των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)	387

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΑΔΑ	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου
ΑΕΠ	Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν
ΑΕΠΟ	Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων
ΑΠΑ	Ακαθάριστη Προστιθέμενη Αξία
ΑΣΑ	Αστικά Στερεά Απόβλητα
ΑΣΘ	Άνοδος Στάθμης Θάλασσας
ΒΕΠΕ	Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Περιοχές
ΒΙΟΠΑ	Βιοτεχνικό Πάρκο
ΒΙΠΑ	Βιομηχανικό Πάρκο
ΒΙΠΕ	Βιομηχανική Περιοχή
ΓΓ	Γενική Γραμματεία
ΓΓΔΕ	ΓΓ Δημοσίων Έργων
ΓΕΣ	Γενικό Επιτελείο Στρατού
ΓΠΣ	Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο
ΓΠΧΣΑΑ	Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης
ΔΔ	Δημοτικό Διαμέρισμα
ΔΕ	Δημοτικές Ενότητες
ΔΕΥΑ	Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης και Αποχέτευσης
ΔΚ	Δημοτικές Κοινότητες
ΕΓΣΑ	Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς
ΕΓΥ	Ειδική Γραμματεία Υδάτων
ΕΕ	Ευρωπαϊκή Επιτροπή / Ένωση (κατά περίπτωση)
ΕΕΛ	Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων
ΕΕΜΦ	Ελληνική Επιτροπή Μεγάλων Φραγμάτων
ΕΕΣΔΕ	Ελληνικό Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά της Ερημοποίησης
ΕΖΔ	Ειδική Ζώνη Διατήρησης
ΕΚ	Ευρωπαϊκή Κοινότητα
ΕΛΓΑ	Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων
ΕΛΣΤΑΤ	Ελληνική Στατιστική Αρχή
ΕΜΕΚΑ	Επιτροπή Μελέτης Επιπτώσεων Κλιματικής Αλλαγής
ΕΜΥ	Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία
ΕΟ	Εθνική Οδός
ΕΟΚ	Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα
ΕΠ	Εθνικό Πάρκο
ΕΠΑΕ	Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου
Επο	Επαρχιακή Οδός
ΕΠΠΕΡΑΑ	Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη»
ΕΣΔΑ	Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων
ΕΣΠΚΑ	Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή
ΕΤΒΑ	Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης
ΕΥΣ	Επιφανειακό Υδάτινο Σώμα
ΕΧΜ	Ειδική Χωροταξική Μελέτη
ΖΕΠ	Ζώνη Ειδικής Προστασίας
ΖΟΕ	Ζώνη Οικιστικού Ελέγχου
ΙΓΜΕ	Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών
ΙΠ	Ισοδύναμος Πληθυσμός
ΙΤΥΣ	Ιδιαίτερος Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα
ΚΑΖ	Καταφύγια Άγριας Ζωής

ΚΔΑΥ	Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών
ΚΕΓΕ	Κέντρο Γεωργικής Εκπαίδευσης
ΚΚ	Καθοδηγητικό Κείμενο
ΚΜ	Κράτη Μέλη
ΚΥΑ	Κοινή Υπουργική Απόφαση
ΛΑΠ	Λεκάνη Απορροής Ποταμού
ΜΕΑ	Μονάδα Επεξεργασίας Απορριμμάτων
ΜΕΡΜ	Μέσος Ετήσιος Ρυθμός Μεταβολής
ΜΜΕ	Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις
ΜΠΕ	Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων
ΜΠΠ	Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών
ΜΣ	Μετεωρολογικός Σταθμός
ΟΔΠΖ	Ολοκληρωμένη Διαχείριση Παράκτιας Ζώνης
ΟΕΔΑ	Ολοκληρωμένη Εγκατάσταση Διαχείρισης Απορριμμάτων
ΟΤΑ	Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης
ΠΑΑ	Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης
ΠΑΚΠ	Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας
ΠΑΣΜ	Περιοχές Άτυπης Συγκέντρωσης Μονάδων
ΠΑΥ	Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών
ΠΒΑ	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου
ΠΔ	Προεδρικό Διάταγμα
ΠΔΠ	Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον
ΠΕ	Περιφερειακή Ενότητα
ΠΕΠ	Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
ΠΕΣΔΑ	Περιφερειακός Σχεδιασμός για τη Διαχείριση των Στερεών Αποβλήτων
ΠΕΧΠ	Περιοχές Ειδικών Χωρικών Παρεμβάσεων
ΠΛΑΠ	Περιοχή Λεκάνης Απορροής Ποταμού
ΠΜ	Πρόγραμμα Μέτρων
ΠΝΑ	Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου
ΠΝΚ	Περιοχή Νερών Κολύμβησης
ΠΟΑΥ	Περιοχή Οργανωμένης Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών
ΠΠΧΣΑΑ	Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης
ΠΣΔΚΠ	Προκαταρκτικό Σχέδιο Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας
ΣΔ	Σχέδιο Διαχείρισης
ΣΔΚΠ	Σχέδιο Διαχείρισης των Κινδύνων Πλημμύρας
ΣΔΛΑΠ	Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών
ΣΕΣ	Σύμφωνο Εταιρικής Σχέσης
ΣΜΑ	Σταθμός Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων
ΣΜΠΕ	Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων
ΣΠΕ	Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση
ΣΠΠΕ	Σημαντική Περιοχή για τα Πουλιά της Ελλάδας
ΣΧΑΠ	Σχέδιο Ανάπτυξης Περιοχής
ΤΚ	Τοπικές Κοινότητες
ΤΚΣ	Τόπος Κοινοτικής Σημασίας
ΤτΕ	Τράπεζα της Ελλάδος
ΤΥΣ	Τεχνητά Υδάτινα Σώματα
ΥΑ	Υπουργική Απόφαση
ΥΑΣ	Υπηρεσία Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων
ΥΔ	Υδατικό Διαμέρισμα

ΥΠΑΑΤ	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
ΥΠΑΝ	Υπουργείο Ανάπτυξης
ΥΠΕΝ	Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας
ΥΠΕΧΩΔΕ	Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
ΥΠΟΜΕΔΙ	Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων
ΥΣ	Υδατικό Σύστημα ή Υδάτινο Σώμα (κατά περίπτωση)
ΥΥΜ	Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών
ΥΥΣ	Υπόγειο Υδατικό Σύστημα
ΦΔ	Φορέας Διαχείρισης
ΦΕΚ	Φύλλο Εφημερίδας Κυβερνήσεως
ΦΟΔΣΑ	Φορέας Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων
ΧΑΔΑ	Χώρος Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Απορριμμάτων
ΧΣΑΑ	Χωροταξικός Σχεδιασμός και Αειφόρος Ανάπτυξη
ΧΥΤΑ	Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων
ΧΥΤΥ	Χώρος Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων
DIC	Diploma of Imperial College London
DS	Dissolved Solids
FAO	Food and Agriculture Organisation
ICZM	Integrated Coastal Zone Management
IPPC	Integrated Pollution Prevention Control
IUCN	International Union for Conservation of Nature
km	Kilometre
km ²	Squared kilometres
km ³	Cubic kilometres
m	Metres
m ²	Squared metres
MCM	Million cubic metres
MSc	Master of Science
SAC	Special Areas of Conservation
SCI	Site of Community Interest
SPA	Special Protection Area
USA	United States of America
WRI	World Resources Institute
WWF	World Wide Fund for Nature

1. Μη τεχνική περίληψη

1.1 Εισαγωγή

1.1.1 Η Οδηγία Πλαίσιο 2000/60/ΕΚ για τα νερά

Η Οδηγία Πλαίσιο για τα νερά 2000/60/ΕΚ εισάγει μια ολοκληρωμένη και συνολική προσέγγιση και αποτελεί ένα καινοτόμο βήμα για τη διαχείριση των υδατικών πόρων στην Ευρώπη. Εξορθολογικοποιεί και εκσυγχρονίζει την υπάρχουσα υδατική νομοθεσία θέτοντας **κοινούς –ευρωπαϊκούς και ευρείς στόχους** για το νερό. Οι στόχοι κλειδιά της *Οδηγίας* όπως συνοψίζονται στο Άρθρο 1 αντιπροσωπεύουν μια ολιστική προσέγγιση στη διαχείριση του νερού στην οποία περιλαμβάνεται το σύνολο του κύκλου του νερού, επιφανειακού και υπόγειου, κατά μήκος της ροής του, μέχρι στις παράκτιες ζώνες και τη θάλασσα. **Αντικειμενικός στόχος όπως αναφέρεται στο Άρθρο 4 είναι ότι τα Κράτη Μέλη (ΚΜ) θα πρέπει να υλοποιήσουν το σύνολο των δράσεων και των ενεργειών ώστε να επιτύχουν την καλή κατάσταση των υπόγειων και επιφανειακών υδατικών σωμάτων και επί πλέον να εμποδίσουν την υποβάθμιση της κατάστασης των υδατικών συστημάτων.**

Η εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας με την Οδηγία έχει γίνει με το **N.3199/2003** «Προστασία και διαχείριση των υδάτων» (ΦΕΚ 280/Α/2003) όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4519/2018, (ΦΕΚ 25/Α/202018), το Ν. 4315/2014, (ΦΕΚ 269/Α/2014 και το Ν. 3481/2006, (ΦΕΚ 162/Α/2006 και το **ΠΔ 51/2007** «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ» (ΦΕΚ 54/Α/2007).

Με τον πρόσφατο **N. 5037/2023** (ΦΕΚ 58/Α/2023) ¹επήλθαν οι ακόλουθες αλλαγές στο Ν. 3199/2003:

1. **Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων** - Αντικατάσταση παρ. 3 άρθρου 4 ν. 3199/2003
2. **Κατανομή αρμοδιοτήτων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμού στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις** Αντικατάσταση παρ. 2 και 3 άρθρου 5 ν. 3199/2003
3. **Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης** - Αντικατάσταση άρθρου 6 ν. 3199/2003
4. **Εθνική Στρατηγική για τα Ύδατα** - Προσθήκη άρθρου 6Α στον ν. 3199/2003
5. **Σχέδια διαχείρισης** - Αντικατάσταση άρθρου 7 ν. 3199/2003
6. **Διασφάλιση της ισορροπίας μεταξύ της άντλησης και της ανατροφοδότησης των υπόγειων υδάτων** - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 11 ν. 3199/200
7. **Ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος** - Αντικατάσταση άρθρου 12 ν. 3199/2003

Η *Οδηγία* δημιουργεί το **πλαίσιο** για τη διατήρηση και προστασία της ποσότητας και ποιότητας όλων των ΥΣ, το οποίο:

¹ Μετονομασία της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας σε Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων και διεύρυνση του αντικειμένου της με αρμοδιότητες επί των υπηρεσιών ύδατος και της διαχείρισης αστικών αποβλήτων, ενίσχυση της υδατικής πολιτικής-Εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας για τη χρήση και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μέσω της ενσωμάτωσης των Οδηγιών ΕΕ 2018/2001 και 2019/944 - Ειδικότερες διατάξεις για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του περιβάλλοντος

- **αποτρέπει** την περαιτέρω υποβάθμιση, και προστατεύει και βελτιώνει την κατάσταση όλων των υδατικών πόρων
- **προωθεί** τη βιώσιμη διαχείριση των υδάτων, μέσω της μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδατικών πόρων
- **ενισχύει** την προστασία του υδατικού περιβάλλοντος με την εφαρμογή μέτρων για τη μείωση της απόρριψης ρυπαντικών ουσιών και την εξάλειψη της απόρριψης τοξικών ρυπαντών με βάση κατάλογο προτεραιότητας·
- **διασφαλίζει** την προοδευτική μείωση της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων
- **συμβάλλει** στην αντιμετώπιση των επιπτώσεων ακραίων φαινομένων, πλημμύρων και ξηρασίας.

Για την επίτευξη του σκοπού αυτού θεσπίζεται μια σειρά ρυθμίσεων που επιχειρούν:

- να επιτύχουν τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της καλής κατάστασης των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων μέχρι το 2015 ή μετέπειτα μέχρι το 2021 (κατά την 1^η αναθεώρηση του Σχεδίου).
- να ενοποιήσουν και να συμπληρώσουν την προηγούμενη αποσπασματική ευρωπαϊκή νομοθεσία για τα νερά·
- να προσεγγίσουν τη διαχείριση των υδατικών πόρων σε επίπεδο υδατικής περιφέρειας, η οποία νοείται αποτελούμενη από μία ή περισσότερες γειτονικές λεκάνες απορροής μαζί με τα συναφή υπόγεια και παράκτια ύδατα, ορίζοντας για την άσκηση της την αρμόδια αρχή·
- να ασκήσουν τη διαχείριση των υδατικών πόρων βάσει προγραμμάτων - σχεδίων διαχείρισης υδατικής περιφέρειας, τα οποία θα καταρτίσει κάθε ΚΜ και τα οποία θα περιλαμβάνουν τη γενική περιγραφή των χαρακτηριστικών της περιοχής, τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην ποσότητα και την ποιότητα των υδατικών πόρων, τις χρήσεις του ύδατος κλπ·
- να διασφαλίσουν ρεαλιστική τιμολόγηση όλων των υπηρεσιών, που σχετίζονται με τη χρήση του νερού.

Οι σημαντικότερες καινοτομίες που εισάγονται μέσω της Οδηγίας είναι οι εξής:

- Η **οικολογική ποιότητα** προσδιοριζόμενη από βιολογικές παραμέτρους **αποτελεί το «κλειδί» του χαρακτηρισμού** της κατάστασης ενός υδατικού επιφανειακού συστήματος,
- Η ολοκληρωμένη **θεώρηση των υπόγειων και των επιφανειακών υδατικών συστημάτων**
- Η **θέσπιση οικονομικών εργαλείων, δηλαδή:**
 1. **οικονομικών αρχών** (ανάκτηση κόστους Υπηρεσιών, “ο ρυπαίνων πληρώνει”),
 2. **οικονομικών μέτρων** (φορολογικά μέτρα, περιβαλλοντικές συμφωνίες με διαπραγμάτευση, δικαιώματα νερού κλπ.)
 3. **και άλλων μέτρων**, τα οποία θα πρέπει όμως, να είναι **οικονομικά αποδοτικά**, για την επίτευξη συγκεκριμένων περιβαλλοντικών στόχων

Οι αποκλίσεις που επιτρέπει ως προς την επίτευξη των στόχων της είναι ορισμένες (σε περιπτώσεις που οι στόχοι δεν είναι αντικειμενικά δυνατόν να επιτευχθούν λόγω των περιορισμών της φυσικής δομής του υδατικού συστήματος ή λόγω απρόβλεπτων ή εξαιρετικών καταστάσεων). Ταυτόχρονα όμως απαιτεί την **αυστηρότερη προστασία υδάτινων σωμάτων (ΥΣ)** σε ειδικές και καθορισμένες περιπτώσεις (υδάτινα σώματα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, ύδατα αναψυχής, ύδατα ευαίσθητα σε θρεπτικά ή υδάτινα σώματα σημαντικά οικονομικά ή οικολογικά).

Οι στόχοι που θέτει η Οδηγία για την κατάσταση των ΥΣ επιτυγχάνονται μέσω ενός συστήματος ανάλυσης και σχεδιασμού (Σχέδια Διαχείρισης) σε επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμού (ΣΔΛΑΠ). Τα ΣΔΛΑΠ που καταρτίζονται υπόκεινται σε δημόσια διαβούλευση διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό, κοινωνική συμμετοχή και διαφάνεια στο σύστημα λήψης αποφάσεων. Μέσα σε κάθε μονάδα σχεδιασμού υπάρχουν τέσσερα (4) διακριτά στοιχεία:

- Ο χαρακτηρισμός των ΥΣ και ο προσδιορισμός των πιέσεων και των επιδράσεων
- Η παρακολούθηση
- Η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων για τα ΥΣ
- Η υλοποίηση προγράμματος μέτρων για την υλοποίηση των στόχων

Σύμφωνα με το Ν. 5037/2023 (ΦΕΚ 58/Α/2023) το ΣΔΛΑΠ περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων σύμφωνα με τις κατευθύνσεις και τη μεθοδολογία που ορίζει η Γενική Διεύθυνση Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Το περιεχόμενο των ΣΔΛΑΠ καθορίζεται με το ΠΔ 51/2007.

Κατά την κατάρτιση των ΣΔΛΑΠ, λαμβάνονται υπόψη οι κατευθύνσεις των σχετικών Χωροταξικών Πλαισίων των άρθρων 5 και 6 του Ν.4447/2016 (ΦΕΚ 241/Α/2016), το περιεχόμενο των γενικών και ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, καθώς και οι ανάγκες που προκύπτουν για την προστασία και διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών του Παραρτήματος V του ΠΔ 51/2007. Ιδιαίτερη μέριμνα λαμβάνεται για τα παράκτια οικοσυστήματα, τα οικοσυστήματα γλυκών υδάτων και τα θαλάσσια οικοσυστήματα που συμπεριλαμβάνονται στον Εθνικό Κατάλογο Περιοχών του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου «Natura 2000». Τα μέτρα προστασίας και αποκατάστασης των ανωτέρω οικοσυστημάτων που προβλέπονται στα σχέδια διαχείρισης της παρ. 3 του άρθρου 21 του Ν.1650/1986 (ΦΕΚ 160/Α/1986) λαμβάνουν υπόψη τα οικεία ΣΔΛΑΠ

1.1.2 Η Οδηγία 2001/42/ΕΚ

Η Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση (ΣΠΕ) αποτελεί μια δυναμική διαδικασία και στοχεύει στην εκπλήρωση του στόχου της βιώσιμης ανάπτυξης διαμέσου της ενσωμάτωσης της περιβαλλοντικής διάστασης στο κατά το δυνατόν **έγκαιρο** στάδιο της διαδικασίας σχεδιασμού πολιτικών, σχεδίων και προγραμμάτων. Με τη λογική ότι όταν οι αποφάσεις στηρίζονται **σε περιβαλλοντικά θεμελιωμένες στρατηγικές**, οι ενέργειες που ακολουθούν είναι εξίσου περιβαλλοντικά αποδεκτές, αυξάνεται η βεβαιότητα ότι η ανάπτυξη και η γενικότερη επέμβαση στο περιβάλλον δεν θα είναι επιβλαβής.

Η ενσωμάτωση της διαδικασίας ΣΠΕ, στο ευρωπαϊκό περιβαλλοντικό κεκτημένο επήλθε με την **Οδηγία 2001/42/ΕΚ** «σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και

προγραμμάτων». Συνοπτικά, η Οδηγία 2001/42/ΕΚ («Οδηγία ΣΠΕ» εφεξής), θέτει ένα διπλό στόχο και ρυθμίζει τη διεξαγωγή της διαδικασίας ΣΠΕ σε τέσσερα επίπεδα. Ειδικότερα:

Ο διπλός στόχος της Οδηγίας ΣΠΕ είναι:

- η υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος και
- η ενσωμάτωση περιβαλλοντικών θεωρήσεων στην προετοιμασία και υιοθέτηση σχεδίων και προγραμμάτων με σκοπό την προώθηση βιώσιμης ανάπτυξης.

Τα τέσσερα επίπεδα της διαδικασίας ΣΠΕ που προβλέπονται στην Οδηγία είναι:

- η διερεύνηση των περιβαλλοντικών ζητημάτων, μέσω μιας επιστημονικής μελέτης εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον από το προτεινόμενο σχέδιο ή πρόγραμμα,
- η διαβούλευση με τους πολίτες και τα όμορα ΚΜ
- η ενσωμάτωση των αποτελεσμάτων της περιβαλλοντικής διερεύνησης και διαβούλευσης στην προς έγκριση μορφή του σχεδίου ή προγράμματος,
- η παρακολούθηση των μελλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος.

Το εθνικό περιβαλλοντικό δίκαιο της Ελλάδας εναρμονίστηκε με την Οδηγία ΣΠΕ μέσω της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) με α.π. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/28.8.2006² για την «εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2001/42/ΕΚ» (ΦΕΚ 1225Β), η οποία για λόγους συντομίας αναφέρεται ως ΚΥΑ-ΣΠΕ εφεξής.

Μεταξύ των υποχρεώσεων που απορρέουν από την Οδηγία ΣΠΕ για τα ΚΜ, είναι η υποβολή σε διαδικασία Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης των Σχεδίων Διαχείρισης Υδατικών Πόρων.

Η Οδηγία, ως προς το σκέλος της που αφορά στη δημόσια διαβούλευση, και η Οδηγία ΣΠΕ, αποτελούν δύο αλληλοσυμπληρούμενα νομοθετήματα τα οποία έχουν ως στόχο:

- την αποτύπωση και σύνθεση προτάσεων μέσω της διαβούλευσης με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς,
- τον συγκερασμό των προτεραιοτήτων και
- την εφαρμογή των αρχών της διαφάνειας και της εταιρικής σχέσης

Το Σχέδιο Διαχείρισης και κατ' επέκταση και η παρούσα ΣΜΠΕ περιλαμβάνει και πραγματεύεται το πρόγραμμα Μέτρων.

Το Πρόγραμμα Μέτρων, περιλαμβάνει τον καθορισμό των κανονιστικών διατάξεων ή των λεγόμενων **Βασικών Μέτρων**, που θα πρέπει να εφαρμοστούν προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που καθορίζονται για το τέλος του εξαετούς κύκλου (2021) σύμφωνα με τις κοινοτικές ή/και εθνικές νομοθεσίες (π.χ. επέκταση των ευαίσθητων ή τρωτών περιοχών, σύστημα αδειοδοτήσεων και εγκρίσεων, καθορισμός περιοχών προστασίας

² Έχει τροποποιηθεί από τις ΥΑ 94750/6235/2023 (ΦΕΚ 5774/Β/2023), ΥΑ ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/76515/5170/2022 (ΦΕΚ 3999/Β/2022), ΥΑ ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/38181/2695/2022 (ΦΕΚ 1923/Β/2022) και ΥΑ οικ. 40238/2017, (ΦΕΚ 3759/Β/2017)

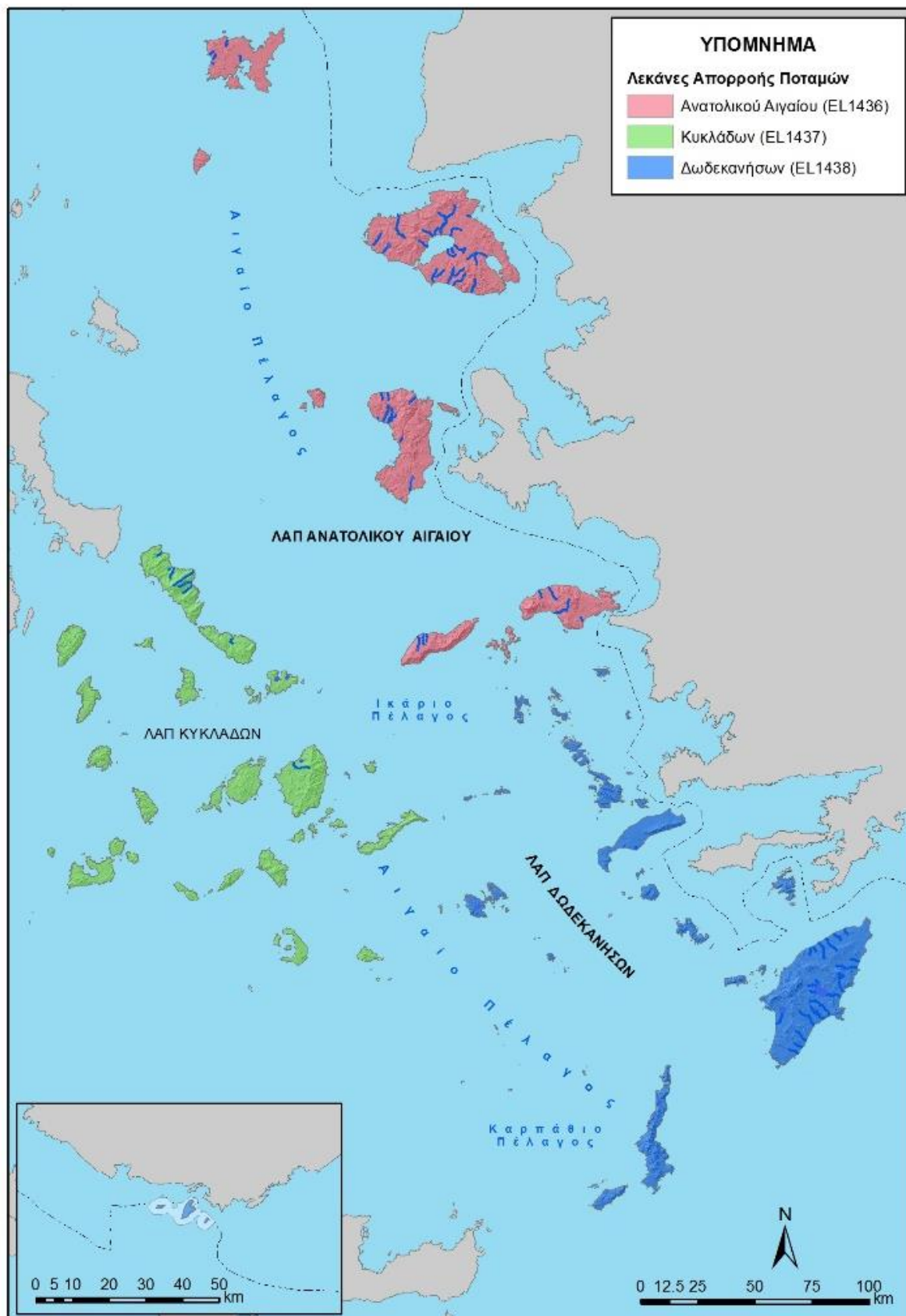
των υδατικών πόρων, έλεγχος απορρίψεων, κλπ). Αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν επίσης μέτρα τιμολόγησης, που λαμβάνονται για να παρέχουν στους χρήστες κίνητρα για να διαχειριστούν τα νερά αποτελεσματικότερα.

Εάν οι προαναφερθείσες πρόνοιες δεν αρκούν να επιτύχουν τους καθορισμένους στόχους, προτείνεται η λήψη **Συμπληρωματικών Μέτρων**.

1.2 Σύντομη Περιγραφή του Σχεδίου

1.2.1 Φυσικά Χαρακτηριστικά

Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) απαρτίζεται από όλα τα νησιά των Περιφερειακών Ενοτήτων Ικαρίας, Λέσβου, Λήμνου, Σάμου και Χίου της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου και από τα νησιά των Περιφερειακών Ενοτήτων Άνδρου, Θήρας, Καλύμνου, Καρπάθου, Κέας – Κύθνου (εκτός από τη Μακρόνησο), Κω, Μήλου, Μυκόνου, Νάξου, Πάρου, Ρόδου, Σύρου και Τήνου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, όπως φαίνεται στον ακόλουθο Χάρτη.

Χάρτης 1-1 Λεκάνες Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

Το ΥΔ των Νήσων Αιγαίου αποτελεί το 14^ο από τα 14 ΥΔ της Χώρας έχει Κωδικό EL14 και αποτελείται από τρεις (3) λεκάνες απορροής. Τα φυσικά χαρακτηριστικά των λεκανών αυτών παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα

Πίνακας 1-1 Λεκάνες Απορροής Ποταμών ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

Κωδικός Λεκάνης	Όνομασία λεκάνης	Έκταση (km ²)	Υψόμετρα (m)		
			Μέσο	Μέγιστο	Ελάχιστο
EL1436	Ανατολικού Αιγαίου	3.829,64	231,23	1.444	0
EL1437	Κυκλάδων	2.573,30	190,33	1.004	0
EL1438	Δωδεκανήσων	2.701,74	179,56	1.215	0
EL14	Σύνολο ΥΔ Νήσων Αιγαίου	9.104,68	204,51	1.444	0

Γεωγραφικά, το ΥΔ Νήσων Αιγαίου εντάσσεται στην ευρύτερη γεωγραφική ενότητα του Αρχιπελάγους του Αιγαίου, μια γεωγραφική ενότητα που κυριαρχούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της νησιωτικότητας και που διακρίνονται τρεις κύριες ενότητες νησιών, του Ανατολικού Αιγαίου, των Κυκλάδων και των Δωδεκανήσων. Η συνολική έκτασή του ΥΔ ανέρχεται σε 17.957,21 km², εκ των οποίων τα 9.104,68 km² αφορούν στο χερσαίο τμήμα του και τα 8.852,53 km² στα παράκτια Υδατικά Συστήματα (ΥΣ). Η ακτογραμμή του ΥΔ ανέρχεται σε 7.090,76 Km (εξαιρουμένων των βραχονησίδων).

Το έδαφος του συνόλου των νησιών του Υδατικού Διαμερίσματος κατανέμεται σε πεδινό, ορεινό και ημιορεινό, με τα μεγαλύτερα υψόμετρα να συναντώνται στη Σάμο (1.433 m), στη Χίο (1.297 m), στη Ρόδο (1.215 m) και στην Κάρπαθο (1.215 m).

Το Υδατικό Διαμέρισμα παρουσιάζει σημαντικές κλιματικές παραλλαγές λόγω της γεωγραφικής θέσης, του μεγέθους και της απόστασης των νησιών από τις πλησιέστερες ηπειρωτικές ακτές.

Τα νησιά μπορούν να διακριθούν σε πέντε ομάδες με παρεμφερή μεγέθη βροχόπτωσης και εξατμισοδιαπνοής:

- κεντρικές και νότιες Κυκλάδες (Φολέγανδρος, Πάρος, Μήλος, Κίμωλος, Σίφνος, Σέριφος, Σύρος, Μύκονος, Νάξος, Αμοργός, Ανάφη, Θήρα, Ίος, Σίκινος)
- βόρειες Κυκλάδες (Κύθνος, Κέα, Άνδρος, Τήνος)
- βόρειο Αιγαίο (Λήμνος, Άγιος Ευστράτιος)
- ανατολικό Αιγαίο (Λέσβος, Χίος, Ψαρά, Ικαρία, Σάμος, Φούρνοι, Πάτμος)
- Δωδεκάνησα (Λέρος, Κάλυμνος, Κως, Νίσυρος, Σύμη, Τήλος, Χάλκη, Ρόδος, Κάρπαθος, Κάσος, Αστυπάλαια, Μεγίστη).

Στο σύνολο των νησιών κυριαρχεί το ήπιο εύκρατο μεσογειακό κλίμα, το οποίο στις νοτιοανατολικές περιοχές κλίνει προς το θαλάσσιο. Η μέση ετήσια θερμοκρασία του Διαμερίσματος κυμαίνεται από 16,9°C στο βόρειο άκρο (Λήμνος) μέχρι 19,9°C στο νότιο (Ρόδος). Το μεγαλύτερο ύψος βροχής δέχονται τα νησιά που βρίσκονται κοντά στις μικρασιατικές ακτές και το μικρότερο οι Κυκλάδες (σύμφωνα με στοιχεία της ΕΜΥ μέχρι 1991).

Το κλίμα στα επιμέρους νησιά του Βορείου Αιγαίου παρουσιάζει αρκετές διαφοροποιήσεις. Η Λέσβος, και η Λήμνος χαρακτηρίζονται από εύκρατο κλίμα, η πρώτη όμως έχει σημαντικά περισσότερες βροχοπτώσεις. Η Χίος έχει μεσογειακό κλίμα με ανομβρία το καλοκαίρι. Τέλος, το κλίμα της Σάμου χαρακτηρίζεται από ήπιο χειμώνα και δροσερό καλοκαίρι με παρατεταμένη ηλιοφάνεια, αλλά και σχετικά υψηλές βροχοπτώσεις.

Το κλίμα στο Νότιο Αιγαίο χαρακτηρίζεται ήπιο εύκρατο μεσογειακό κλίμα, το οποίο τείνει προς το θαλάσσιο, με μικρό εύρος της ετήσιας διακύμανσης της θερμοκρασίας (δροσερό καλοκαίρι και ήπιος χειμώνας), υψηλή υγρασία του αέρα και ισχυρούς ανέμους. Χαρακτηριστικό του κλιματός του Νοτίου Αιγαίου είναι και τα μελέμια που εμφανίζονται κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Ως προς το επίπεδο των βροχοπτώσεων, παρά το ότι κάποια νησιά δέχονται περιστασιακά σχετικά αξιόλογο ύψος βροχής, σε γενικές γραμμές οι βροχοπτώσεις δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες, ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες.

Τα μικρά ύψη βροχής που δέχονται πολλά από τα νησιά (Κυκλάδες, Δωδεκάνησα), σε συνδυασμό με τη γεωλογική διαμόρφωσή τους και την μικρή έκτασή τους, δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη πυκνού υδρογραφικού δικτύου και αξιόλογων υδρολογικών λεκανών. Έτσι η αποστράγγιση των νερών της βροχής πραγματοποιείται μέσω μικρών παράκτιων ρεμάτων, πολλές φορές σε ακτινωτή διάταξη, ενώ εξαίρεση αποτελούν τα νησιά Λέσβος, Ρόδος και Χίος, που ξεπερνούν έκαστο σε έκταση τα 500 km² (αντίστοιχα 1.630, 1.398 και 841 km²).

Ειδικότερα, όσον αφορά τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, αυτά έχουν συνολική έκταση 3.835,9 km², με το ανάγλυφο του εδάφους να διαφέρει σημαντικά από νησί σε νησί, με τη Σάμο να παρουσιάζει το μεγαλύτερο ποσοστό ορεινών εκτάσεων και τη Λήμνο το μεγαλύτερο ποσοστό πεδινών εκτάσεων. Οι Κυκλάδες έχουν έκταση 2.572 Km² και αποτελούν ένα νησιωτικό σύμπλεγμα από 29 κατοικημένα νησιά και δεκάδες ακατοίκητα, με την Νάξο και την Άνδρο να αποτελούν τα μεγαλύτερα σε έκταση νησιά. Το ανάγλυφο των νησιών των Κυκλάδων μπορεί να χαρακτηριστεί ως ημιορεινό – ορεινό ενώ ο κυριότερος παράγοντας διαμόρφωσής του είναι οι διαδικασίες διάβρωσης και τεκτονικής. Τα Δωδεκάνησα βρίσκονται στο νότιο ανατολικό άκρο του Αιγαίου και αποτελούν το πιο απομακρυσμένο σύνορο της ΝΑ Ευρώπης. Έχουν συνολική έκταση 2.714 Km² και αποτελούν ένα σύμπλεγμα 25 κατοικημένων νησιών και πλήθος ακατοίκητων με την Ρόδο, την Κω και την Κάρπαθο να αποτελούν τα μεγαλύτερα σε έκταση νησιά. Μεγάλο τμήμα του ανάγλυφου είναι πεδινό, ενώ σε ορισμένα νησιά διαμορφώνονται ορεινοί όγκοι που ξεπερνούν τα 1000m, όπως στην Ρόδο όπου αναπτύσσεται ο ορεινός όγκος του Αταβυρίου (1.240 m) και στην Κάρπαθο η οροσειρά Κυμαράς (1.290 m).

Το Αιγαίο Πέλαγος είναι μία από τις τέσσερις μεγαλύτερες λεκάνες της ανατολικής Μεσογείου καλύπτοντας μια έκταση 240.000 Km². Στα βόρεια και τα δυτικά περιβάλλεται από την ελληνική ηπειρωτική χώρα, στα ανατολικά από τα μικρασιατικά παράλια και στο νότο από τα νησιά του Κρητικού τόξου. Το Αιγαίο πέλαγος συνδέεται με τη θάλασσα του Μαρμαρά και τη Μαύρη θάλασσα μέσω των στενών των Δαρδανελίων. Από μορφολογική άποψη το Αιγαίο αποτελεί μια σχετικά ρηχή θάλασσα, καθώς προέρχεται από την καταβύθιση της Αιγηίδας γης. Ο βυθός του όμως αυλακώνεται από αρκετές τάφρους, ορισμένα σημεία των οποίων έχουν αρκετά μεγάλο βάθος, ενώ αυτός ο πλούσιος θαλάσσιος διαμελισμός έχει σαν συνέπεια να δημιουργούνται πολλοί μικροί και μεγάλοι κόλποι, ακρωτήρια και φυσικά λιμάνια.

Το μεγαλύτερο μέρος καλύπτεται τόσο των επιμέρους ΛΑΠ όσο και του συνόλου του ΥΔ Νήσων Αιγαίου καλύπτεται από δάση και ημιφυσικές περιοχές, ενώ σημαντικό τμήμα καλύπτεται από γεωργικές περιοχές. Από τις υπόλοιπες χρήσεις γης, μικρή έκταση καταλαμβάνουν οι τεχνητές επιφάνειες, ενώ πολύ μικρό τμήμα αντιστοιχεί στους υγροτόπους και τις υδάτινες επιφάνειες.

Οι συνολικές ετήσιες ανάγκες νερού στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) εκτιμήθηκαν στα 132,6 x 10⁶m³. Οι κυριότερες ανάγκες σε νερό αφορούν την άρδευση και την ύδρευση, που αποτελούν αντίστοιχα το 53,2% και 43,0% των συνολικών αναγκών σε νερό. Οι ανάγκες του νερού για την κάλυψη των αναγκών της κτηνοτροφίας

αποτελούν ένα πολύ μικρό ποσοστό της τάξης του 1,8%, ενώ οι ανάγκες για βιομηχανική χρήση αποτελούν περίπου το 2,1% των συνολικών αναγκών.

Το 1^ο & 2^ο **Σχέδιο Διαχείρισης του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου** ανέδειξαν τα σημαντικότερα θέματα διαχείρισης των υδατικών πόρων στο ΥΔ, τα οποία εξακολουθούν εν πολλοίς να ισχύουν και αφορούν συνοπτικά στα ακόλουθα:

1. Στην **ποσοτική και ποιοτική υποβάθμιση**, που έχει παρατηρηθεί σε υπόγειους υδροφορείς, και που οφείλεται κατά κανόνα στην υπεράντλησή τους για την κάλυψη υδρευτικών και αρδευτικών αναγκών. Ειδικότερα στους παράκτιους υδροφορείς η υπεράντληση οδηγεί, τις περισσότερες φορές, σε υφαλμύριση του ΥΥΣ λόγω της διείσδυσης θαλάσσιου νερού. Στην πλειοψηφία τους, τα ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου βρίσκονται σε άμεση επικοινωνία με τη θάλασσα και το φαινόμενο των θαλάσσιων διεισδύσεων είναι έντονο και εμφανίζεται σε αρκετές περιοχές.
2. Στην **κάλυψη της ζήτησης νερού** σε σχέση με το μεγάλο υπαρκτό πρόβλημα της **έλλειψης νερού στα νησιά του Αιγαίου**. Η κάλυψη των υδρευτικών αναγκών έρχεται σε πρώτη προτεραιότητα τόσο γιατί πρέπει να καλυφθούν τόσο οι υδρευτικές ανάγκες του πληθυσμού όσο και του βασικότερου τομέα της οικονομίας των νησιών, του τουρισμού. Σε δεύτερη προτεραιότητα έρχεται το νερό για την άρδευση και την κάλυψη των κτηνοτροφικών αναγκών.

Η εκτιμηθείσα από το υδρολογικό ισοζύγιο ποσότητα υπόγειου νερού δεν είναι δυνατό να αξιοποιηθεί παρά μόνο σ' ένα μικρό ποσοστό. Το ποσοστό αυτό κυμαίνεται στα διάφορα νησιά και εξαρτάται από το ανάγλυφο, τη διαμόρφωση υδρογεωλογικών λεκανών με υδραυλικό φράγμα προς τη θάλασσα και από τη γεωλογία και την τεκτονική της περιοχής.

Η ζήτηση σε νερό του ΥΔ Νήσων Αιγαίου καλύπτεται, εν μέρει, από τις παρακάτω πηγές:

- Γεωτρήσεις εκμετάλλευσης του υπόγειου δυναμικού, που έχουν κατασκευαστεί τόσο από φορείς του δημοσίου όσο και από ιδιώτες. Το νερό των γεωτρήσεων χρησιμοποιείται για την κάλυψη αναγκών ύδρευσης, άρδευσης ή μικρών βιομηχανιών και κτηνοτροφίας.
- Λιμνοδεξαμενές και φράγματα.
- Μονάδες αφαλάτωσης για την κάλυψη υδρευτικών αναγκών.
- Μεταφορά νερού με υδροφόρες. Με τον τρόπο αυτό καλύπτονται οι ανάγκες των μικρών κυρίως νησιών του Αιγαίου.

Τα τελευταία χρόνια το πρόβλημα της υδροδότησης των νησιών έχει επιδεινωθεί σημαντικά και οφείλεται κυρίως στους παρακάτω παράγοντες:

- Στην αλλαγή των οικονομιών των νησιών από αγροτικές/κτηνοτροφικές σε οικονομίες παροχής υπηρεσιών (ξενοδοχεία, κλπ.), γεγονός που αύξησε τη ζήτηση νερού.
 - Στη μεγάλη απώλεια του μεταφερόμενου νερού στα δίκτυα ύδρευσης, απώλεια που οφείλεται στην παλαιότητα του δικτύου και κατά κάποιες εκτιμήσεις ξεπερνά το 30% του μεταφερόμενου νερού.
3. Στη **γεωργική δραστηριότητα**, που έχει ως αποτέλεσμα τη συσσώρευση νιτρικών ιόντων στα υπόγεια ύδατα. Αναφορικά με τη νιτρορρύπανση επισημαίνεται ότι το ΥΥΣ ΕΛ1400760 – Λιβαδιού Νάξου υφίσταται νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως.

4. Στην **ποσοτική διαχείριση** των επιφανειακών υδατικών συστημάτων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, καθώς τα περισσότερα ποτάμια είναι χείμαρροι περιοδικής ροής.
5. Στις **υδρομορφολογικές αλλοιώσεις των επιφανειακών ΥΣ** λόγω απολήψεων και της κατασκευής έργων ταμίευσης για την κάλυψη αρδευτικών και υδρευτικών αναγκών.
6. Στην προστασία των **υγροτοπικών οικοσυστημάτων**. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην προστασία των υγροτοπικών οικοσυστημάτων μέσω του προγράμματος μέτρων, ειδικά όταν αυτά εντάσσονται χωρικά ή λειτουργικά σε προστατευόμενη περιοχή που έχει ενταχθεί στο σχετικό μητρώο της Οδηγίας

1.2.2 Υδατικά Συστήματα

Συνοπτικά, στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) προσδιορίστηκαν συνολικά **177 επιφανειακά ΥΣ**, η οριοθέτηση και η τυπολογία τους δεν μεταβλήθηκε στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση (βλ. ακόλουθο πίνακα).

Πίνακας 1-2 Αριθμός Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) ανά ΛΑΠ

Τύπος ΥΣ	ΛΑΠ ΥΔ			Σύνολο ΥΔ
	ΛΑΠ ΕΛ1436	ΛΑΠ ΕΛ1437	ΛΑΠ ΕΛ1438	
Ποτάμια ΥΣ	48	8	25	81
Λιμναία ΥΣ (Ταμιευτήρες)	3	3	3	9
Μεταβατικά ΥΣ	0	0	0	0
Παράκτια ΥΣ	17	35	35	87
Σύνολο ΥΣ	68	46	63	177

Κατόπιν της εφαρμογής της μεθοδολογίας προσδιορισμού ΙΤΥΣ και ΤΥΣ, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) προέκυψαν 13 ΙΤΥΣ (4 Ποτάμια ΥΣ και 9 Ταμιευτήρες) σε σύνολο 177 επιφανειακών ΥΣ

Αναφορικά με τα **Υπόγεια Υδατικά Συστήματα (ΥΥΣ)**, **εντοπίστηκαν 114** (έγιναν αλλαγές ως στην οριοθέτηση των Υπογείων ΥΣ της 1^{ης} Αναθεώρησης, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης). Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται τα ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) ανά ΛΑΠ.

Πίνακας 1-3 Αριθμός Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) ανά ΛΑΠ

Τύπος ΥΣ	ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ14
Υπόγεια ΥΣ	43	36	35	114

1.2.3 Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών

Το Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών περιλαμβάνει, σύμφωνα με το Παράρτημα V του ΠΔ 51/2007, όλους τους ακόλουθους τύπους περιοχών:

- α) Περιοχές που προορίζονται για την άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση, σύμφωνα με το Άρθρο 7 του ΠΔ 51/2007 (Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ), **(9 περιοχές, αφορούν σε ταμιευτήρες)**
- β) Περιοχές που προορίζονται για προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία **(1 περιοχή)**,
- γ) Υδατικά συστήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα αναψυχής, συμπεριλαμβανομένων περιοχών που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα κολύμβησης **(426 ΠΥΚ) σε 49 παράκτια ΥΣ**,

- δ) Περιοχές ευαίσθητες στην παρουσία θρεπτικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών που χαρακτηρίζονται ως ευπρόσβλητες ζώνες (**1 προτεινόμενη περιοχή**), και των περιοχών που χαρακτηρίζονται ως ευαίσθητες (δεν απαντώνται στο ΥΔ).
- ε) Περιοχές που προορίζονται για την προστασία οικοτόπων ή ειδών, όταν η διατήρηση ή η βελτίωση της κατάστασης των υδάτων είναι σημαντική για την προστασία τους, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών τόπων του προγράμματος ΦΥΣΗ 2000 (NATURA 2000) (**82 περιοχές**) και των μικρών νησιωτικών υγρότοπων, οι οποίοι καθορίστηκαν και προστατεύονται βάσει του ΠΔ με τίτλο: «Έγκριση καταλόγου μικρών νησιωτικών υγροτόπων και καθορισμός όρων και περιορισμών για την προστασία και ανάδειξη των μικρών παράκτιων υγροτόπων που περιλαμβάνονται σε αυτόν» (ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012). (**203 περιοχές**).

1.2.4 Πιέσεις

Αναγνωρίστηκαν και ποσοτικοποιήθηκαν οι ακόλουθες κατηγορίες πιέσεων στα τα υδατικά συστήματα:

- Σημειακές πηγές ρύπανσης
- Διάχυτες πηγές ρύπανσης
- Έργα ρύθμισης της ροής νερού και υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
- Απολήψεις ύδατος
- Απορροές από εξορυκτικές δραστηριότητες (ορυχεία, μεταλλεία)
- Μονάδες αφαλάτωσης
- Λιμάνια - Μαρίνες - Ναυσιπλοΐα
- Τεχνητός εμπλουτισμός των υπογείων υδάτων
- Μεταβολή υπόγειας στάθμης και ποσότητας υπογείων υδάτων εξαιτίας υπογείων εκμεταλλεύσεων ή κατασκευής μεγάλων υπογείων έργων

1.2.5 Ταξινόμηση της Κατάστασης των Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων

Στο Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) από τα **177 Επιφανειακά ΥΣ**:

- 8 ποτάμια ΥΣ βρίσκονται σε κατάσταση κατώτερη της καλής (Μέτρια οικολογική κατάσταση ή δυναμικό, ανά περίπτωση).
- 9 ταμειυτήρες (το σύνολο) βρέθηκαν σε άγνωστο οικολογικό δυναμικό.
- 2 παράκτια ΥΣ βρίσκονται σε κατάσταση κατώτερη της καλής (Μέτρια οικολογική κατάσταση).

Τα υπόλοιπα ΥΣ βρίσκονται σε καλή ή υψηλή κατάσταση οικολογική κατάσταση ή δυναμικό, ενώ η χημική κατάσταση στο σύνολο των Επιφανειακών ΥΣ είναι καλή.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) από τα **114 Υπόγεια ΥΣ**, 23 βρίσκονται σε κακή χημική και ποσοτική κατάσταση.

1.2.6 Οικονομική ανάλυση Χρήσεων Ύδατος

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14), ως **πάροχοι υπηρεσιών νερού ύδρευσης / αποχέτευσης**, λειτουργούν έντεκα (11) Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ) και για τις περιοχές που δεν καλύπτουν οι ΔΕΥΑ, τριάντα πέντε (35) Δήμοι, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης στην περιοχή αρμοδιότητάς τους.

Σε επίπεδο ΛΑΠ, οι συνολικές απολήψεις νερού για την υπηρεσία της ύδρευσης από τους Παρόχους (ΔΕΥΑ και Δήμους) ανέρχονται σε 27,26 εκ. m³ ανά έτος για τη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436), 18,07 εκ. m³ για την ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) και 33,89 εκ. m³ για την ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438) με τις συνολικές απολήψεις του ΥΔ να ανέρχονται σε 79,23 εκατ. m³ για την χρήση της ύδρευσης.

Η συνολική εξουσιοδοτημένη κατανάλωση των δημόσιων παρόχων του ΥΔ ανήλθε σε 56,32 εκατ. m³, με συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος 61,53 εκατ. ευρώ και συνολικά έσοδα 53,78 εκατ. ευρώ. Το μοναδιαίο χρηματοοικονομικό κόστος όλων των χρήσεων ανέρχεται σε 1,09€/m³, το μοναδιαίο έσοδο σε 0,95€/m³ και το χρηματοοικονομικό κόστος ανάκτησης είναι 87,42%.

Οι ιδιωτικές γεωτρήσεις που αφορούν στην παροχή νερού για ύδρευση παρουσιάζουν εξουσιοδοτημένη κατανάλωση 5.542.287,16 m³ και θεωρείται ότι ανακτούν πλήρως το κόστος τους (100%). Σταθμίζοντας τις ποσότητες της εξουσιοδοτημένης κατανάλωσης των δημόσιων παρόχων και των ιδιωτικών γεωτρήσεων ως προς το σύνολο της εξουσιοδοτημένης κατανάλωσης προκύπτει ότι το συνολικό ποσοστό ανάκτησης του ΥΔ EL14 ανέρχεται σε 88,55%.

Η υπηρεσία παροχής νερού για **αγροτική χρήση** στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) παρέχεται κυρίως από τους τους Δήμους ενώ λειτουργούν πέντε (5) Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ). Η οργανωμένη άρδευση είναι πολύ περιορισμένη και εντοπίζεται κυρίως στη Λήμνο, στη Σάμο, στην Πάρο και στη Ρόδο, όπου και σε αυτές τις περιπτώσεις, αποτελεί πολύ μικρό ποσοστό της συνολικής καλλιεργούμενης έκτασης.

Οι συνολικές απολήψεις νερού για άρδευση από τους δημόσιους παρόχους (Δήμους, ΓΟΕΒ, ΤΟΕΒ), ανέρχονται σε 1,75 εκατ. m³ ανά έτος για τη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436), σε 379,57 χιλ. m³ για την ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) και σε 356,9 χιλ. m³ για την ΛΑΠ Δωδεκανήσου (EL1438). Οι συνολικές απολήψεις για άρδευση από τους δημόσιους παρόχους για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου EL14 είναι 2,49 εκατ. κυβικά. Από αυτά 1,52 εκατ. m³ προέρχονται από ΕΥΣ και ΥΥΣ ενώ 965 χιλ. m³ προέρχονται από λοιπές πηγές.

Στις περιπτώσεις των ιδιωτικών απολήψεων, δεν γίνεται υπολογισμός του Χρηματοοικονομικού Κόστους, αφού το κόστος αυτό αναλαμβάνεται από τους ίδιους τους ιδιώτες που πραγματοποιούν και λειτουργούν τις υδροληψίες τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις εκτιμάται ότι υφίσταται πλήρης ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους. Ωστόσο, η χρήση νερού από ιδιωτικές υδροληψίες δύναται να προκαλεί περιβαλλοντικό κόστος ή / και κόστος πόρου, τα οποία, στην περίπτωση που υφίστανται, εκτιμώνται και επιμερίζονται ανά ΛΑΠ του ΥΔ.

Το συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος παροχής νερού για αγροτική χρήση στο ΥΔ EL14 ανέρχεται σε 793,5 χιλ. € και τα συνολικά χρηματοοικονομικά έσοδα σε 617,4 χιλ. €. Η ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους άρδευσης σε επίπεδο ΥΔ εκτιμάται σε 77,81%,.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα 14, οι πάροχοι υπηρεσιών ύδρευσης / αποχέτευσης παρέχουν μικρής κλίμακας υπηρεσίες νερού για βιομηχανική/επαγγελματική χρήση. Το συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος παροχής νερού για βιομηχανική χρήση στο σύνολο του ΥΔ EL 14 εκτιμήθηκε σε 2,9 εκατ. €, με μοναδιαίο κόστος 0,92€/m³. Τα συνολικά χρηματοοικονομικά έσοδα εκτιμώνται σε 2,3 εκατ. €, και το μοναδιαίο έσοδο σε 0,86€/m³. Η ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού για βιομηχανική χρήση στο σύνολο του ΥΔ ανέρχεται σε 93,86%.

Το **περιβαλλοντικό κόστος** σε επίπεδο ΥΔ ανέρχεται σε 620 χιλ. €. Όπου απαιτείται η κατανομή του κόστους γίνεται επί της εξουσιοδοτημένης κατανάλωσης του ΥΔ όλων των χρήσεων ανά ΛΑΠ και στο σύνολό του. Το μοναδιαίο ετήσιο περιβαλλοντικό κόστος, σε επίπεδο ΥΔ, εκτιμάται σε 0,0014 €/m³.

Το **Κόστος Πόρου** σε επίπεδο ΥΔ ανέρχεται σε 50.000 € ετησίως και αφορά στην ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) και την χρήση της άρδευσης. Δεν υπάρχει κόστος πόρου για τις ΛΑΠ ΕΛ1436 και ΕΛ1438.

1.2.7 Περιβαλλοντικοί Στόχοι -Εξαιρέσεις

Ο Πίνακας 1-4 συνοψίζει τους στόχους που έχουν τεθεί για τα **177 επιφανειακά ΥΣ** του ΥΔ ως το 2027. Αναλυτικότερα:

- Για 66 ΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της Υψηλής οικολογικής κατάστασης
- Για 92 ΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της Καλής οικολογικής κατάστασης
- Για 5 ΙΤΥΣ με Μέτριο Οικολογικό δυναμικό στόχος είναι η αναβάθμιση τους σε Καλό Οικολογικό δυναμικό αλλά μετά το 2027 δυνάμει των προτεινόμενων στην παρούσα Αναθεώρηση Μέτρων. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.4 - Παράταση προθεσμίας (Τεχνική Εφικτότητα).
- Για 9 λιμναία ΙΤΥΣ τα οποία αφορούν σε ταμειυτήρες ο στόχος είναι ο προσδιορισμός του οικολογικού δυναμικού και η λήψη μέτρων (εφόσον απαιτούνται) για την επίτευξη του καλού οικολογικού δυναμικού. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι
- Για 3 ποτάμια ΥΣ με Μέτρια Οικολογική κατάσταση στόχος είναι η μη υποβάθμισης της Κατάστασης ως το 2027. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι.
- Για 2 παράκτια ΥΣ με Μέτρια Οικολογική κατάσταση στόχος είναι η μη υποβάθμισης της Κατάστασης ως το 2027. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι.
- Για το σύνολο των Φυσικών ΥΣ και ΙΤΥΣ (177 ΥΣ) ο στόχος είναι η διατήρηση της Καλής χημικής κατάστασης

Πίνακας 1-4 Στόχοι οικολογικής κατάστασης και δυναμικού επιφανειακών ΥΣ ως το 2027

Στόχος Οικολογικής Κατάστασης/Δυναμικού	Ποτάμια ΥΣ	Λιμναία ΥΣ	Παράκτια ΥΣ	Σύνολο	Σύνολο (%)
Επιφανειακών ΥΣ					
Μη υποβάθμιση	73	0	85	158	89%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.4 - Παράταση προθεσμίας (Τεχνική Εφικτότητα) Επίτευξη ΚΟΔ την περίοδο 2022 -2027	5	0	0	5	3%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.5 - Λιγότερο Αυστηροί Περιβαλλοντικοί Στόχοι (Τεχνική Εφικτότητα) Επίτευξη ΚΟΚ μετά το 2027	3	0	2	5	3%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.5 - Λιγότερο Αυστηροί Περιβαλλοντικοί Στόχοι (Τεχνική Εφικτότητα) Προσδιορισμός ΚΟΔ μέχρι το 2027. Επίτευξη ΚΟΔ μετά το 2027	0	9	0	9	5%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.6	0	0	0	0	0%

Υπαγωγή στο Άρθρο 4.7	0	0	0	0	0%
Σύνολο	81	9	87	177	100%

Πίνακας 1-5 Σύνοψη Περιβαλλοντικών Στόχων και Εξαιρέσεων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) – Χημική κατάσταση ΕΥΣ

Στόχος Χημικής Κατάστασης Επιφανειακών ΥΣ	Ποτάμια ΥΣ	Ταμειυτήρες	Παράκτια ΥΣ	Σύνολο	Σύνολο (%)
Μη υποβάθμιση	81	6	87	174	98,31%
Σύνολο	81	9	87	177	100%

Ο Πίνακας 1-6 συνοψίζει τους στόχους που έχουν τεθεί για τα **114 ΥΥΣ** του ΥΔ. Αναλυτικότερα:

- Για 91 ΥΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της καλής ποσοτικής κατάστασης
- Για 23 ΥΥΣ ο στόχος είναι η επίτευξη της καλής ποσοτικής κατάστασης όποτε το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027
- Για 91 ΥΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της καλής χημικής κατάστασης
- Για 23 ΥΥΣ ο στόχος είναι η επίτευξη της καλής χημικής κατάστασης όποτε το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027

Πίνακας 1-6 Στόχοι κατάστασης ΥΥΣ μετά το 2027

Περιβαλλοντικός Στόχος Υπόγειων ΥΣ	Σύνολο	Σύνολο (%)
Ποσοτική Κατάσταση		
Μη υποβάθμιση	91	80%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.4 (Επίτευξη καλής ποσοτικής κατάστασης μετά το 2027)	23	20%
Χημική Κατάσταση		
Μη υποβάθμιση	91	80%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.4 (Επίτευξη καλής χημικής κατάστασης μετά το 2027)	23	20%

1.2.8 Πρόγραμμα Μέτρων

Για την προστασία και αποκατάσταση των ΥΣ το Πρόγραμμα Μέτρων περιλαμβάνει μια σειρά μέτρων βασικών και συμπληρωματικών

Τα **Βασικά Μέτρα**, σύμφωνα με την παράγρ. 3 του Άρθρου 11 της Οδηγίας, αποτελούν τις στοιχειώδεις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται και περιλαμβάνουν, σύμφωνα και με τον ακόλουθο Πίνακα:

- I. Μέτρα για εφαρμογή Ενωσιακής και Εθνικής Νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων (**Ομάδα I**). Τα Μέτρα της κατηγορίας αυτής ουσιαστικά αναφέρονται στην τήρηση των προβλέψεων των σχετικών με την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος Κοινοτικών Οδηγιών, η τήρηση των οποίων αποτελεί υποχρέωση κάθε κράτους μέλους της ΕΕ δημιουργώντας ένα συνολικό πλαίσιο προστασίας του περιβάλλοντος και συνεπώς και των υδατικών πόρων. Η ενσωμάτωση των προβλέψεων των Οδηγιών αυτών στο Διαχειριστικό Σχέδιο των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος αποτελεί αυτονόητη αρχή και προϋπόθεση για την επιτυχία του Σχεδίου.
- II. Άλλα Βασικά Μέτρα (**Ομάδα II**). Τα βασικά αυτά μέτρα σχετίζονται με τις βασικές αρχές της Ενωσιακής και Εθνικής νομοθεσίας για τη διαχείριση των νερών και σχετίζονται με την οριζόντια εφαρμογή δράσεων σε ομάδες, συνήθως, υδατικών συστημάτων με σκοπό την επίτευξη ή την διατήρηση της καλής κατάστασης σε αυτά. **Προτάθηκαν συνολικά 18 Βασικά Μέτρα της Κατηγορίας αυτής.**

Τα **Συμπληρωματικά μέτρα** είναι τα μέτρα που καταρτίζονται και τίθενται σε εφαρμογή επιπλέον των Βασικών Μέτρων, με σκοπό την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν περαιτέρω συμπληρωματικά μέτρα με σκοπό την πρόσθετη προστασία ή βελτίωση των υδάτων που καλύπτονται από την Οδηγία. **Προτάθηκαν συνολικά 15 Μέτρα της Κατηγορίας αυτής.**

1.3 Εναλλακτικές δυνατότητες

Κατά τη σύνταξη του Σχεδίου εξετάστηκαν τρία εναλλακτικά σενάρια:

Σενάριο 1: **Μηδενική λύση (do nothing scenario)** --> Με βάση το Σενάριο αυτό, **δεν αναθεωρείται το Σχέδιο Διαχείρισης του ΥΔ Νήσων Αιγαίου και παραμένουν οι ισχύουσες σήμερα ρυθμίσεις.**

Σενάριο 2: **Κύρια λύση** --> Εφαρμογή της αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης του ΥΔ Νήσων Αιγαίου. Με βάση το σενάριο αυτό, - που είναι και το προτεινόμενο - εφαρμόζονται όλες οι προτάσεις του αναθεωρημένου Σχεδίου Διαχείρισης του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, όπως αυτό περιγράφεται αναλυτικά στο Κεφάλαιο 4 της παρούσας μελέτης.

Σενάριο 3: **Εναλλακτική λύση** --> Στο πλαίσιο του σεναρίου αυτού, υιοθετούνται και προτείνονται εναλλακτικά ή/και επιπρόσθετα μέτρα για την αντιμετώπιση των ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεων τους στα υδατικά σώματα/ συστήματα, τα οποία έχουν εντονότερο παρεμβατικό χαρακτήρα σε σχέση με την Κύρια Λύση, αντιμετωπίζοντας δραστικά τις ανθρωπογενείς αυτές πιέσεις – δραστηριότητες.

Βάσει της εναλλακτικής αυτής λύσης, υιοθετούνται πρόνοιες και προτείνονται μέτρα για την αντιμετώπιση των ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα υδατικά συστήματα, τα οποία έχουν εντονότερο παρεμβατικό χαρακτήρα σε σχέση με την Κύρια Λύση.

Κατά τη Λύση αυτή εφαρμόζονται όλες οι πρόνοιες της κύριας Λύσης αλλά και πρόσθετες πρόνοιες, οι οποίες φαίνεται κατ' αρχήν ότι θα έχουν θετικές επιπτώσεις στη διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος, με υψηλό όμως βαθμό αβεβαιότητας για την αποτελεσματικότητά τους.

Η εναλλακτική Λύση 3 έχει ως στόχο την επίτευξη της καλής συνολικής κατάστασης όλων των ΥΣ μέχρι το 2027.

Υπενθυμίζεται ότι με βάση την Κύρια Λύση ζητείται η εξαίρεση συνολικά 20 επιφανειακών ΥΣ και 23 υπόγειων ΥΣ από τους στόχους της Οδηγίας για το έτος 2027, επειδή εκτιμάται ότι δεν επαρκεί ο χρόνος μέχρι το εν λόγω έτος για την επίτευξη των στόχων με δεδομένα τα προτεινόμενα στην κύρια λύση μέτρα ή επειδή δεν υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με την αιτία του προβλήματος και επομένως η λύση δεν μπορεί να εντοπιστεί.

Για την επίτευξη επομένως του μαξιμαλιστικού αυτού στόχου του Σεναρίου Γ εκτιμάται (αν και με υψηλό βαθμό αβεβαιότητας) ότι θα πρέπει να εφαρμοσθούν επιπλέον μέτρα των όσων έχουν προταθεί στο Σενάριο Β μέχρι το έτος 2027, τα οποία είναι τα εξής:

- ⇒ Άμεση κατάργηση όλων των παντοροϊκών δικτύων, όπου αυτά υπάρχουν, και αντικατάστασή τους με χωριστικά.
- ⇒ Άμεση εφαρμογή μέτρων μείωσης των απωλειών
- ⇒ Άμεση θεσμοθέτηση εκτεταμένων ζωνών προστασίας περιμετρικά των γεωτρήσεων και των έργων υδροληψίας.
- ⇒ Άμεση εφαρμογή των απαγορεύσεων εντός των ζωνών
- ⇒ Άμεση απαγόρευση ανόρυξης νέων γεωτρήσεων στο σύνολο της έκτασης του ΥΔ14 και όχι μόνο στις επιβαρυμένες περιοχές.
- ⇒ Εφαρμογή ορίων συνολικών απολήψεων από υπόγεια ΥΣ μειωμένων κατά 40% σε σχέση με το Σενάριο Β.
- ⇒ Απαγόρευση αδειοδότησης νέων ή επέκτασης υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιέργειας σε υδατικά συστήματα που η κατάστασή τους χαρακτηρίζεται ως κατώτερη της καλής.
- ⇒ Έργα τεχνητού εμπλουτισμού στο σύνολο των ΥΥΣ του ΥΔ που παρουσιάζουν επιβαρυμένη (ποσοτικά ή ποιοτικά) κατάσταση.
- ⇒ Διατήρηση ζώνης πλάτους τουλάχιστον 5m εκατέρωθεν των μεγάλων αρδευτικών και στραγγιστικών τάφρων, στην οποία θα εγκαθίσταται και θα συντηρείται υψηλόκορμη βλάστηση.
- ⇒ Υποχρέωση εφαρμογή των μέτρων δράσης για τις ευαίσθητες στη νιτρορύπανση περιοχές σε όλο το ΥΔ.
- ⇒ Υποχρέωση χρήσης λιπασμάτων αζώτου βραδείας αποδόμησης και υποχρεωτική μείωση των συνολικών ποσοτήτων αζωτούχου λίπανσης και της χρήσης αρδευτικού νερού στο σύνολο του ΥΔ.
- ⇒ Άμεση τοποθέτηση υδρομέτρων σε όλους τους καταναλωτές.
- ⇒ Άμεση αποκατάσταση όλων των ανενεργών λατομείων – μεταλλείων και ΧΑΔΑ.
- ⇒ Αύξηση της προβλεπόμενης οικολογικής παροχής σε όλους τους ταμειυτήρες του ΥΔ14 κατά 50%.
- ⇒ Πλήρης διακοπή όλων των δραστηριοτήτων που ασκούνται στα 2 παράκτια ΥΣ στα οποία δεν είναι δυνατός ο εντοπισμός τους προβλήματος που προξενεί αδυναμία επίτευξη καλής κατάστασης (κόλπος Μούδρου και κόλπος Καλλονής) και συστηματική παρακολούθησή τους

Η αξιολόγηση εναλλακτικών λύσεων, με κριτήρια αναπτυξιακά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά, αποτέλεσε βασικό και διαρκές συστατικό των διεργασιών σχεδιασμού.

Με βάση την αξιολόγηση των τριών Σεναρίων προέκυψε ότι βέλτιστο σενάριο, που μπορεί να συνδυάζει την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που θέτει η Οδηγία με τη μείωση των πιθανών επιπτώσεων στα οικονομικά μεγέθη της Χώρας και στις χρήσεις γης, είναι το **Σενάριο 2**.

1.4 Εκτίμηση και αξιολόγηση των επιπτώσεων του Σχεδίου στο περιβάλλον

Στον πίνακα που ακολουθεί δίνεται συνοπτικά η αξιολόγηση των επιπτώσεων του συνόλου του Σχεδίου ανά περιβαλλοντική παράμετρο.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗΣ	ΑΙΤΙΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ
Βιοποικιλότητα, χλωρίδα, πανίδα	+	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, ➤ Μέτρα για τον έλεγχο και μείωση των απολήψεων και των απορρίψεων τόσο από τις σημειακές όσο και από τις διάχυτες πηγές ρύπανσης, ➤ Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις, .
	-	Δεν προκύπτουν αρνητικές μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα.
Υδατα	+	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος. ➤ Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του νερού. ➤ Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού και αποθήκευσης επιφανειακού νερού. ➤ Μέτρα για τον έλεγχο και την αδειοδότηση του τεχνητού εμπλουτισμού των ΥΥΣ. ➤ Μέτρα για τις σημειακές & διάχυτες πηγές απορρίψεων. ➤ Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
	-	Δεν προκύπτουν αρνητικές μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα.
Έδαφος – Χρήσεις γης	+	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Μείωση της χρήσης λιπασμάτων και αρδευτικού νερού ➤ Έλεγχος – μείωση των απορρίψεων από σημειακές και διάχυτες πηγές ρύπανσης ➤ Μείωση των Ουσιών Προτεραιότητας ➤ Έλεγχος και πρόληψη της διαρροής ρύπων από τεχνικές εγκαταστάσεις
	-	<p>Δεν προκύπτουν αρνητικές μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα. Οι μη στρατηγικού χαρακτήρα αρνητικές επιπτώσεις περιλαμβάνουν:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Περιορισμούς στη γεωργική γη από τον καθορισμό ζωνών προστασίας των ΥΣ που χρησιμοποιούνται για ύδρευση. ➤ Πιέσεις στις χρήσεις γης που θα οδηγήσουν πιθανά σε μείωση των καλλιεργούμενων εκτάσεων, λόγω των περιορισμών στην άσκηση των αγροτικών δραστηριοτήτων, της τιμολογιακής πολιτικής για την ανάκτηση του κόστους της χρήσης ύδατος στη γεωργία, των μεταβολών στην παραγωγική δομή του πρωτογενούς τομέα με τους περιορισμούς στο διαθέσιμο αρδευτικό νερό κλπ ➤ Πιέσεις σε παραγωγικές εγκαταστάσεις (βιομηχανία, κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις κλπ) με επιβολή αυστηρότερων όρων λειτουργίας (θεσμοθέτηση ορίων εκπομπής ρύπων, διαχείριση αποβλήτων κλπ).

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ	ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗΣ	ΑΙΤΙΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ
Τοπία – Μορφολογία	+	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Καθορισμός μέγιστου εύρους διακύμανσης στάθμης ταμιευτήρων ➤ Αποκατάσταση υδρομορφολογικών χαρακτηριστικών ποτάμιων σωμάτων.
	-	Δεν προκύπτουν αρνητικές μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα.
Πληθυσμός – Υγεία	+	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση ➤ Περιορισμός σπατάλης πόσιμου και αρδευτικού νερού ➤ Ζώνες προστασίας ΥΣ. ➤ Έλεγχος – μείωση των απορρίψεων από σημειακές και διάχυτες πηγές ρύπανσης ➤ Μείωση των Ουσιών Προτεραιότητας ➤ Έλεγχος και πρόληψη της διαρροής ρύπων από τεχνικές εγκαταστάσεις ➤ Αποκατάσταση υδρομορφολογικών χαρακτηριστικών ποτάμιων σωμάτων – αντυλημμυρική προστασία
	-	Δεν προκύπτουν αρνητικές μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα. Οι μη στρατηγικού χαρακτήρα αρνητικές επιπτώσεις περιλαμβάνουν
Οικονομικό- Κοινωνικό Περιβάλλον	+	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. ➤ Τα μέτρα αυτά συμβάλουν στην αποτελεσματική οργάνωση των χρήσεων γης
	-	<p>Μέτρα για νέα τιμολογιακή πολιτική και ανάκτηση κόστους:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Η νέα τιμολογιακή πολιτική ενδέχεται να πλήξει τις πιο αδύναμες κοινωνικά ομάδες. ➤ Τυχόν αρνητικές επιπτώσεις στο κοινωνικό-οικονομικό περιβάλλον, οι οποίες ενδέχεται να προκύψουν λόγω των ζωνών προστασίας των σημείων υδροληψίας, της εφαρμογής της τιμολογιακής πολιτικής κ.λπ., θεωρούνται τοπικού χαρακτήρα και δεν επηρεάζουν τον Στρατηγικό στόχο του Σχεδίου

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται συνοπτική αξιολόγηση των επιπτώσεων του προτεινόμενου Σχεδίου ανά Περιβαλλοντική Παράμετρο Αναφοράς.

Πίνακας 1-7: Συνοπτική αξιολόγηση επιπτώσεων Σχεδίου ανά περιβαλλοντική παράμετρο

α/α	Περιβαλλοντική Παράμετρος Αναφοράς	Αξιολόγηση
1	Βιοποικιλότητα	+
2	Πληθυσμός	
3	Υγεία των ανθρώπων	+
4	Οικονομικό- Κοινωνικό Περιβάλλον	-
5	Πανίδα	+
6	Χλωρίδα	+
7	Έδαφος	+
8	Κατανάλωση και αποθέματα νερού	+
9	Ποιότητα υδάτων	+
10	Ποιότητα κολυμβητικών υδάτων	+
11	Ποιότητα αέρα	
12	Εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου	+
13	Τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου	+
14	Υλικά περιουσιακά στοιχεία	-
15	Πολιτισμική κληρονομιά	
16	Τοπίο	+
17	Βαθμός επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων	+
18	Παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων	
19	Παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας	
20	Μεταφορές	
21	Διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις	

Επεξηγηματικό Υπόμνημα

Ασθενής συσχέτιση, πιθανή θετική / αρνητική συνεισφορά	+/-
Ισχυρή συσχέτιση, πιθανή θετική / αρνητική συνεισφορά	+/-
Αβέβαιη συσχέτιση	
Δεν υπάρχει συσχέτιση	

Από τον παραπάνω πίνακα συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα αναφορικά με την περιβαλλοντική αποτίμηση του προτεινόμενου Σχεδίου.

- Στο σύνολο των εξεταζόμενων παραμέτρων που αναμένονται επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου, αυτές θα είναι προς τη θετική κατεύθυνση.
- Οι θετικές επιπτώσεις αφορούν κυρίως στο φυσικό αλλά και στο ανθρωπογενές περιβάλλον και επικεντρώνονται στην ποιότητα και ποσότητα των διαθέσιμων υδατικών πόρων, στη διατήρηση βιοποικιλότητας – πανίδας – χλωρίδας, στην προστασία / αποκατάσταση εδάφους και τοπίου και στον περιορισμό των υποστρωματικών παραγόντων που μπορούν να επιδράσουν αρνητικά στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας.
- Το σύνολο των αρνητικών επιπτώσεων, που όμως δεν είναι στρατηγικού χαρακτήρα, σχετίζεται με τις πιέσεις στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, που προέρχονται στον πρωτογενή τομέα από την πιθανή αναδιάρθρωση καλλιεργειών, συνεπεία των νέων δεδομένων στη διαθέσιμη ποσότητα αρδευτικού νερού, και στο δευτερογενή τομέα από τα μέτρα που θα απαιτηθούν για τη μείωση των

εκπομπών ρύπων. Επίσης μη στρατηγικού χαρακτήρα αρνητικές επιπτώσεις είναι πιθανό να υπάρξουν από εκπομπές αερίων ρύπων κατά την κατασκευή των προτεινόμενων δομικών έργων.

Με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις, αποτιμάται ότι η συνολική συμβολή του προτεινόμενου Σχεδίου αναμένεται θετική και με ισχυρή ένταση στο σύνολο των περιβαλλοντικών παραμέτρων, όπου αναμένονται επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα. Οι όποιες τάσεις επιδείνωσης αφορούν επιπτώσεις που παρουσιάζουν ασθενή συσχέτιση με το εξεταζόμενο Σχέδιο.

1.5 Μέτρα πρόληψης, περιορισμού και αντιμετώπισης των επιπτώσεων του Σχεδίου στο περιβάλλον – Σχέδιο Παρακολούθησης

1.5.1 Μέτρα πρόληψης, περιορισμού και αντιμετώπισης των επιπτώσεων του Σχεδίου στο περιβάλλον

Όπως προέκυψε από τη διαδικασία αξιολόγησης των επιπτώσεων του Σχεδίου Διαχείρισης και των συστατικών τμημάτων αυτού, δεν αναμένεται από την εφαρμογή του να επηρεαστεί δυσμενώς η **βιοποικιλότητα**. Αντιθέτως, το σύνολο των προτεινόμενων μέτρων έχουν ως στόχο τη βελτίωση τόσο της ποιοτικής όσο και της ποσοτικής κατάστασης των επιφανειακών και υπόγειων ΥΣ του ΥΔ14 και ως εκ τούτου συμβάλλουν εμμέσως στην αναβάθμιση των οικοσυστημικών χαρακτηριστικών του φυσικού περιβάλλοντος. Επιπροσθέτως, μέτρα όπως η προστασία των υδροτοπικών περιοχών και των παρόχθιων εκτάσεων κλπ. έχουν άμεσες θετικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα της χλωρίδας και την πανίδα της περιοχής μελέτης.

Παρά ταύτα συστήνεται η λήψη αυστηρών περιοριστικών μέτρων ως προς τη χωροθέτηση, τις προδιαγραφές κατασκευής και λειτουργίας των έργων τα οποία θα υλοποιηθούν σε εφαρμογή του Σχεδίου Διαχείρισης. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η έγκριση της ΜΠΕ για κάθε έργο αποτελεί το τελικό μέσο πρόληψης περιβαλλοντικών επιδεινώσεων, η δομή των προϋπολογισμών και των χρηματικών ροών στα υλοποιούμενα έργα (όπως π.χ. στα έργα ύδρευσης και άρδευσης) θα πρέπει να ενσωματώνει κατάλληλες διασφαλίσεις αναφορικά με τις δαπάνες που κατευθύνονται προς την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τους όρους αυτούς.

Όσον αφορά στον **πληθυσμό**, η συγκέντρωση του πληθυσμού στα μεγάλα αστικά κέντρα της περιοχής φαίνεται ότι δεν οφείλεται μόνο στη φυσική αύξηση του πληθυσμού, αλλά στην εγκατάσταση νέων κατοίκων που προέρχονται είτε από άλλες περιοχές είτε από μετανάστες. Η εφαρμογή του Σχεδίου Διαχείρισης αναμένεται να κάνει πιο ελκυστική την ύπαιθρο της περιοχής μελέτης και να ανακόψει το παρατηρούμενο κύμα αστικοποίησης του πληθυσμού.

Οι επιπτώσεις στην **υγεία** είναι θετικές καθώς αναμένεται σημαντική αναβάθμιση της ποιότητας του νερού, επιφανειακού, υπόγειου ή θαλάσσιου.

Αντίθετα όμως, η χωρική επέκταση ορισμένων παραγωγικών δραστηριοτήτων (π.χ. περαιτέρω ανάπτυξη της γεωργίας λόγω της διαθεσιμότητας νερού καλύτερης ποιότητας κλπ.) θα τείνει να αυξήσει την περιβαλλοντική επιβάρυνση. Στη μείωση των επιπτώσεων μπορούν να συμβάλλουν οι τεχνολογίες αντιρρύπανσης αλλά και ο κατάλληλος στρατηγικός σχεδιασμός της επέκτασης των δραστηριοτήτων αυτών.

Επισημαίνεται ότι δεν είναι σαφές αν το προτεινόμενο ΣΔΛΑΠ θα τείνει να αυξήσει ή να μειώσει την έκταση των γεωργικών εκτάσεων. Προς την κατεύθυνση της αύξησης αναμένεται να συμβάλουν οι καλύτερης ποιότητας επιφανειακοί και υπόγειοι υδατικοί πόροι που θα προκύψουν από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου αν και υπάρχουν πολλοί παράγοντες που θα τείνουν να μειώσουν την έκταση των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Τέτοιοι παράγοντες είναι η θέσπιση των ζωνών προστασίας των υδροληπτικών έργων, αλλά πιθανά και μέτρα όπως ο εξορθολογισμός της χρήσης λιπασμάτων και νερού, κλπ. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η λεπτομερής παρακολούθηση της έκτασης των γεωργικών εκτάσεων στη διάρκεια εφαρμογής του Σχεδίου.

Η ενδεχόμενη αναδιάρθρωση της γεωργίας (λόγω των περιορισμών στη χρήση αρδευτικού ύδατος που προτείνει το εξεταζόμενο Σχέδιο) και η αναπροσαρμογή της τιμολογιακής πολιτικής του αρδευτικού ύδατος

είναι πιθανό να δημιουργήσει κάποιες πιέσεις στις χρήσεις γης (π.χ. ένα κομμάτι του αγροτικού πληθυσμού ενδεχομένως να οδηγηθεί στην εγκατάλειψη της συγκεκριμένης παραγωγικής δραστηριότητας) και κάποιες κοινωνικές αντιδράσεις. Τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν για περιορισμό ανάλογων επιπτώσεων συνοψίζονται στα εξής:

- Διαρκής ενημέρωση του αγροτικού πληθυσμού για τα οφέλη που θα έχει ο ίδιος αλλά και η χώρα γενικότερα με την εφαρμογή μιας αναδιάρθρωσης της αγροτικής παραγωγής προς λιγότερο υδροβόρες καλλιέργειες. Σημειώνεται ότι το μέτρο αυτό της ενημέρωσης συμπεριλαμβάνεται ήδη στα μέτρα του προτεινόμενου με την παρούσα μελέτη Σχεδίου.
- Να δοθούν τα απαραίτητα κίνητρα στον αγροτικό πληθυσμό ώστε να αντιμετωπίσει θετικά τις προωθούμενες αλλαγές. Τέτοια κίνητρα μπορεί να είναι (ενδεικτικά και όχι περιοριστικά)
 - ✓ οικονομικά (μέσω π.χ. της ένταξης ευρύτερων τμημάτων του αγροτικού πληθυσμού σε σχετικά ευρωπαϊκά προγράμματα ή στο ΠΑΑ 2014 - 2020),
 - ✓ φορολογικά (π.χ. πρόβλεψη φορολογικών ελαφρύνσεων για εισοδήματα που αποκτώνται από την εκμετάλλευση των νέων καλλιεργειών κλπ.),
 - ✓ θεσμικά (π.χ. επιτάχυνση των διαδικασιών για ανάπτυξη των απαραίτητων υποδομών, όπως π.χ. αρδευτικά δίκτυα, αναδασμοί κλπ., στις περιοχές που έχουν ενταχθεί σε προγράμματα αναδιάρθρωσης των καλλιεργειών)

Η επιβολή αυστηρότερων όρων για τη λειτουργία των παραγωγικών εγκαταστάσεων (βιομηχανικών, κτηνοτροφικών κλπ.), μέσω π.χ. της θεσμοθέτησης ορίων εκπομπής ρύπων ή της κατάρτισης μητρώου εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών για όλες τις ουσίες προτεραιότητας, είναι πιθανό να δημιουργήσει κάποιες πιέσεις σε αυτές τις παραγωγικές εγκαταστάσεις. Για το μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων μπορούν να προνοηθούν μέτρα – κίνητρα ανάλογα με τα προαναφερθέντα (οικονομικά, φορολογικά, θεσμικά κλπ.), ώστε να διευκολυνθούν οι εν λόγω μονάδες για την εφαρμογή των νέων επικαιροποιημένων προϋποθέσεων λειτουργίας.

Για την άρση των επιπτώσεων από την προωθούμενη αναπροσαρμογή της τιμολογιακής πολιτικής που αφορά τη χρήση ύδατος και η οποία προβλέπει αυξημένες χρεώσεις ανά m^3 τόσο υδρευτικού όσο και αρδευτικού νερού, μπορούν να περιοριστούν με τη λήψη μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα, όπως π.χ.

- πρόνοιες για τις πολύτεχνες οικογένειες,
- πρόνοιες για τα κατώτερα οικονομικά στρώματα,
- ειδική πρόνοια για τους υδροβόρους κλάδους της μεταποιητικής βιομηχανίας και βιοτεχνίας.

Οι βασικές αρνητικές επιπτώσεις που αναμένονται για το **έδαφος** οφείλονται σε κάποιες έμμεσες πιέσεις στις χρήσεις γης που αναφέρθηκαν παραπάνω αλλά και στην προαναφερόμενη πιθανή επέκταση παραγωγικών δραστηριοτήτων, ενώ θετική βελτίωση αναμένεται από έργα αποκατάστασης περιοχών (π.χ. αποκατάσταση ποτάμιων και λιμναίων οικοσυστημάτων από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις κλπ.).

Όσον αφορά στην **ποιότητα του αέρα και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου** δεν αναμένονται επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου και ως εκ τούτου δεν προτείνονται συγκεκριμένα επανορθωτικά μέτρα.

Οι μεταβολές που πιθανά θα προκύψουν στον τομέα των **υλικών περιουσιακών στοιχείων**, λόγω της εφαρμογής συγκεκριμένων μέτρων που προτείνονται από το εξεταζόμενο Σχέδιο (όπως π.χ. η δημιουργία

ζωνών προστασίας των υδροληπτικών έργων, η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών συνεπεία των περιορισμών στη λήψη αρδευτικού νερού, η λήψη μέτρων από τη βιομηχανία για τη μείωση των εκπομπών ρύπων κλπ) μπορούν να περιοριστούν και ρυθμιστούν μόνο μέσω ολοκληρωμένων χωροταξικών ρυθμίσεων.

Στο **τοπίο**, αναμένονται τοπικά κάποιες αρνητικές επιπτώσεις από την χωροθέτηση έργων και δραστηριοτήτων (π.χ. έργα ύδρευσης και άρδευσης κλπ.). Ακόμη και μικρές αλλαγές τοπικού χαρακτήρα στο τοπίο επιδρούν δυσμενώς στο αστικό και αγροτικό τοπίο σε μακροπρόθεσμη βάση, αφού δεν γίνονται άμεσα αντιληπτές και δεν αντιμετωπίζονται. Έτσι, παρατηρούνται απώλειες στον αστικό και αγροτικό χαρακτήρα τοπίων (μέσω απώλειας εδαφών, αλλαγών χρήσεων γης, κτιρίων και ιστορικού περιβάλλοντος). Πέρα από τις όποιες διορθωτικές παρεμβάσεις υιοθετηθούν στα πλαίσια των επιμέρους ΜΠΕ των έργων αυτών, απαιτούνται σοβαρές παρεμβάσεις στο θεσμικό πλαίσιο, κυρίως χωροταξικού χαρακτήρα.

1.5.2 Σχέδιο παρακολούθησης

Από την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των προτεινόμενων μέτρων προέκυψε ότι δεν αναμένονται σημαντικές αρνητικές επιδράσεις. Οι όποιες αρνητικές επιπτώσεις αναγνωρίστηκαν δεν έχουν στρατηγικό χαρακτήρα και συνδέονται με τις σχετικές πιέσεις στις υφιστάμενες χρήσεις γης και τους παραγωγικούς τομείς εξαιτίας των περιορισμών στη χρήση και κατανάλωση νερού που τίθενται από το Σχέδιο Διαχείρισης. Για το λόγο αυτό, η παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή της 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ πραγματοποιείται κυρίως μέσω του Εθνικού Δικτύου παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΠΔΥΠ/107168/1444 (ΦΕΚ 5384/Β/2021) «*Αναθεώρηση του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των σταθμών παρακολούθησης και των υπόχρεων Φορέων για τη λειτουργία τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, παρ. 4 του ν. 3199/2003 (Α' 280). Αντικατάσταση της υπ' αρ. 140384/2011 (Β' 2017) κοινής υπουργικής απόφασης*» στο ΥΔ ΕΛ14.

Αναλυτικά το Σχέδιο παρακολούθησης περιγράφεται στο κεφάλαιο 8 της παρούσας μελέτης.

2. Εισαγωγή – Γενικά στοιχεία

2.1 Σκοπός και διαδικασία της Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης – Νομοθετικό πλαίσιο

Ορισμένα σχέδια και προγράμματα, δηλαδή οργανωμένα σύνολα έργων, δραστηριοτήτων και παρεμβάσεων είναι δυνατόν να συνοδεύονται, κατά την υλοποίησή τους και αργότερα, από δυσμενείς μεταβολές στο περιβάλλον. Καθώς οι διεθνείς και οι ευρωπαϊκές κοινότητες επαύξησαν το ενδιαφέρον τους για ορθότερη περιβαλλοντική διαχείριση, αλλά και για ανάπτυξη με αειφορικά χαρακτηριστικά, διαπιστώθηκε ότι η εκτίμηση και ο περιορισμός των επιπτώσεων σε επίπεδο έργων και δραστηριοτήτων δεν ήταν πάντοτε δυνατόν να προστατεύσουν επιτυχώς το περιβάλλον. Η αποσπασματικότητα της εστίασης μόνο στο επίπεδο των έργων φαινόταν καθαρότερα σε ζητήματα αθροιστικών και συνεργιστικών επιπτώσεων, αλλά και στον μακροπρόθεσμο ορίζοντα της λειτουργίας των έργων, κατά τον οποίο εμφανίζονταν δυσμενείς για το περιβάλλον τάσεις που δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν εκ των προτέρων. Οι διαπιστώσεις αυτές οδήγησαν στην αναζήτηση μιας μεθόδου που να προλαμβάνει εξ αρχής τέτοιες δυσμενείς καταστάσεις, που τις περισσότερες φορές οφείλονταν σε συγκεκριμένο προγραμματισμό ενός συνόλου έργων και όχι σε ελλιπή σχεδιασμό ή περιβαλλοντικές αβλεψίες των μεμονωμένων στοιχείων του συνόλου αυτού.

Η εκτίμηση των επιπτώσεων στις αρχικές φάσεις εκπόνησης του σχεδίου ή του προγράμματος αποτελεί την προσφορότερη τέτοια μέθοδο. Ο επιδιωκόμενος στόχος της είναι η ισότιμη και ορθολογική συνεκτίμηση των περιβαλλοντικών ζητημάτων αρκετά νωρίς στη διαδικασία σχεδιασμού, ώστε στις αποφάσεις για την τελική μορφή του σχεδίου ή του προγράμματος να έχει ενσωματωθεί η μέριμνα για την προστασία του περιβάλλοντος.

2.1.1 Το στρατηγικό επίπεδο προγραμματισμού

Για να καταστεί αποτελεσματική η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από ορισμένα σχέδια και προγράμματα, θα πρέπει να πραγματοποιείται στο επίπεδο εκείνο που έπεται της διατύπωσης των κεντρικών κατευθύνσεων και στόχων και προηγείται των επιπέδων εξειδίκευσης και εφαρμογής. Στο επίπεδο αυτό, λαμβάνονται οι περισσότερες αποφάσεις γενικής φύσεως, οι οποίες έχουν συνήθως δύο χαρακτηριστικά:

- αφορούν κυρίως σε θέματα προσανατολισμού και οριστικοποίησης του πλαισίου για τα επόμενα στάδια υλοποίησης του προγράμματος, παρά σε συγκεκριμένα ζητήματα σχεδιασμού των επιμέρους έργων και δραστηριοτήτων που θα ενταχθούν στο πρόγραμμα,
- ενδεχόμενη ανατροπή ή μεταβολή των αποφάσεων αυτών στο μέλλον, συνοδεύεται από υψηλό έως δυσβάστακτο κόστος, συνήθως με την έννοια της ανατροπής ολόκληρων τμημάτων προγραμματισμού ή αυτή της παραίτησης από τη μεγάλη πλειοψηφία των στόχων του προγράμματος.

Ακριβώς αυτά τα δύο χαρακτηριστικά είναι εκείνα που δίνουν στις αποφάσεις το στρατηγικό τους χαρακτήρα, και, για το λόγο αυτό, το επίπεδο λήψης τους αποκαλείται «στρατηγικό». Έτσι, η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων που πραγματοποιείται σε αυτό το επίπεδο εκπόνησης του σχεδίου ή προγράμματος συνήθως ονομάζεται «Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση» (ΣΠΕ), παρότι στα επίσημα κείμενα θεσμοθέτης των σχετικών διαδικασιών δεν έχει υιοθετηθεί παρόμοια ορολογία.

2.1.2 Ανάδυση της ΣΠΕ μέσα από την εξέλιξη του Ευρωπαϊκού περιβαλλοντικού κεκτημένου

Για την πληρέστερη κατανόηση των γενικών αρχών της ΣΠΕ, των αναγκών που η διαδικασία αυτή καλείται να καλύψει και των θεσμικών εργαλείων προς την κατεύθυνση αυτή, ενδιαφέρον παρουσιάζει η ανάδυση της ΣΠΕ μέσα από την εξέλιξη του Ευρωπαϊκού περιβαλλοντικού κεκτημένου. Τα σημαντικότερα σημεία αυτής της ανάδυσης παρουσιάζονται στις ενότητες που ακολουθούν.

Η αρχή της πρόληψης

Η αρχή της πρόληψης αντικατέστησε, στην πρώτη θέση των περιβαλλοντικών αρχών, την αρχή του ρυπαίνοντος. Το γεγονός αυτό οφείλεται σε μια σειρά λόγων, όπως είναι:

- η ευρεία συνειδητοποίηση πληθώρας περιβαλλοντικών προβλημάτων, πολλά εκ των οποίων έχουν αποκτήσει καθολικό χαρακτήρα και οι αρχικές τους αιτίες είναι διάσπαρτες, σύνθετες ή δύσκολο να εντοπισθούν, ώστε να τυγχάνει εφαρμογής η αρχή του ρυπαίνοντος,
- η σημαντική πολλές φορές μείωση της «φέρουσας ικανότητας» των διαφόρων οικοσυστημάτων,
- οι εκτεταμένες επιδράσεις που προκαλούν ιδιαίτερα τα μεγάλα έργα και τα προγράμματα στους παράγοντες και μεταβλητές του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος και
- η υιοθέτηση σε διεθνές επίπεδο της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης.

Με την αρχή της πρόληψης, μετατοπίστηκε το βάρος της περιβαλλοντικής προστασίας από την αποκατάσταση, την καταστολή ή την αποτροπή στην πρόληψη.

Η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από έργα και δραστηριότητες

Μέσα στις πρώτες εφαρμογές της αρχής της πρόληψης περιλαμβάνεται η Εκτίμηση Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων από έργα και δραστηριότητες (ΕΠΕ), η οποία συνίσταται στην πρόβλεψη και την εκ των προτέρων αποφυγή των επιπτώσεων στο περιβάλλον από την υλοποίηση και λειτουργία μεμονωμένων έργων και δραστηριοτήτων. Ειδικότερα, τα αποτελέσματα της ΕΠΕ χρησιμοποιούνται ως εργαλείο για τη λήψη αποφάσεων αναφορικά με τη δυνατότητα αδειοδότησης των περισσότερων έργων ή δραστηριοτήτων, αλλά και με τις προϋποθέσεις περιβαλλοντικής συμβατότητας που θα πρέπει να ικανοποιεί ο σχεδιασμός τους. Στο επίπεδο αυτό η ΕΠΕ παρέχει λεπτομερή πληροφόρηση για τις επιπτώσεις, όμως, δεδομένης της εστίασής της σε μεμονωμένα έργα, δεν παρέχει τη δυνατότητα ολοκληρωμένης πρόληψης.

Η ΕΠΕ πραγματοποιείται για έργα που η πιθανότητα να προκαλέσουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον είναι υπαρκτή. Θεωρείται πλέον ενοποιημένο κομμάτι της διαδικασίας σχεδιασμού έργων, που ξεκινά με την αξιολόγηση εναλλακτικών λύσεων και καταλήγει σε συμμετοχή του κοινού και σε ενδεχόμενη αναθεώρηση του έργου. Η διαδικασία ΕΠΕ περιλαμβάνει μία ή περισσότερες επιστημονικές Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, τις ενέργειες για τη δημοσιοποίηση και την αξιολόγησή τους και τέλος την ένταξή των πορισμάτων της μελέτης, των διαβουλεύσεων και της αξιολόγησης στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Σε επίπεδο ευρωπαϊκού περιβαλλοντικού δικαίου, η ΕΠΕ θεσμοθετήθηκε με την Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27^{ης} Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (Επ. Εφ. L175/5.7.1985 σ. 40–48) και επικαιροποιήθηκε με την Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3^{ης} Μαρτίου 1997 (Επ. Εφ. L073/14.3.1997 σ. 5–15). Το περιβαλλοντικό δίκαιο της Ελλάδας εναρμονίστηκε με τις Οδηγίες αυτές μέσω

- του Ν.1650/1986 «για την προστασία του περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 160Α), όπως τροποποιήθηκε με το Ν.3010/2002 (ΦΕΚ 91Α) και το Ν.4014/2011 (ΦΕΚ 209Α), και

με την κατ' εξουσιοδότηση του Νόμου αυτού Υπουργική Απόφαση

- με α.η.π. 1958/2012 «Κατάταξη δημόσιων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες και υποκατηγορίες σύμφωνα με το Άρθρο 1 παράγραφος 4 του Ν. 4014/2011» (ΦΕΚ 21/Β'/13-1-2012), όπως αυτή τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε με την Υπουργική Απόφαση αριθμ. ΔΙΠΑ/οικ.37674 «Τροποποίηση και κωδικοποίηση της υπουργικής απόφασης 1958/2012 - Κατάταξη δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες και υποκατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 4 του Ν. 4014/21.9.2011 (ΦΕΚ 209/Α/2011) όπως αυτή έχει τροποποιηθεί και ισχύει» (ΦΕΚ 2471/Β/10-8-2016).

Ανάγκη για ολοκληρωμένη πρόληψη

Η ΕΠΕ αναφέρεται κατ' εξοχήν στον τρόπο με τον οποίο ένα προτεινόμενο έργο πρέπει να πραγματοποιηθεί, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι δυσμενείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Ερωτήματα όπως εάν, πού και ποιος τύπος ανάπτυξης πρέπει να επιλεγεί αποτελούν το αντικείμενο προηγούμενων διαδικασιών πολιτικής. Και συχνά, αυτές οι αποφάσεις εμφανίζονται με ελάχιστη ή καμία περιβαλλοντική ανάλυση.

Από την εισαγωγή της ΕΠΕ, περίπου 30 έτη πριν, ο κόσμος έχει αλλάξει κατά πολύ. Ο γενικός στόχος της βιώσιμης ανάπτυξης παρουσιάζεται ως η νέα πρόκληση και η περιβαλλοντική ποιότητα συχνά επιδεινώνεται παρά τα θεσμικά και πρακτικά μέτρα σε επίπεδο έργων. Έτσι, τα τελευταία χρόνια, κατέστη εμφανές ότι η προσέγγιση από έργο σε έργο της ΕΠΕ δεν εξασφαλίζει επαρκώς την περιβαλλοντική ποιότητα και δεν είναι αρκεί είτε για να καλύψει έντονα περιβαλλοντικά προβλήματα που προκύπτουν ως αποτελέσματα προγραμματικών σχεδιασμών, είτε να αποτελέσει την προληπτική ασπίδα για μεγάλους χρονικούς ορίζοντες. Ειδικά στο ζήτημα της ανεπαρκούς κάλυψης των προγραμματικών σχεδιασμών, συνειδητοποιήθηκε ότι η διαδικασία ΕΠΕ εφαρμοζόταν στα τελικά στάδια υλοποίησης και συχνά δεν υπήρχαν άλλες δυνατότητες πρόληψης των επικείμενων επιπτώσεων παρά μόνο η ανατροπή του προγράμματος τότε όμως ήταν ήδη αργά. Μετά την επανάληψη τέτοιων καταστάσεων, έγινε φανερό ότι για την αποτελεσματική, μακροχρόνια και υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος είναι αναγκαία η ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών διαστάσεων σε ανώτερα επίπεδα της λήψης αποφάσεων που διαμορφώνουν το πλαίσιο για τις μετέπειτα άδειες σχετικά με την εκτέλεση έργων, δηλαδή σε επίπεδο στρατηγικού σχεδιασμού και προγραμματισμού.

Έτσι η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων πολιτικών, σχεδίων και προγραμμάτων εμφανίστηκε γύρω στο 1995 σε διάφορες χώρες όπως ο Καναδάς και η Ολλανδία και διάφορους οργανισμούς, όπως η Διεθνής Τράπεζα, με την ονομασία Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση (ΣΠΕ).

2.1.3 Η Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση

Μετά από ένα σχετικά μεγάλο διάστημα προβληματισμού και ανάγνωσης των διεθνών εξελίξεων, η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε τη διαδικασία της ΣΠΕ, εφαρμόζοντας στην πράξη τις, διατυπωμένες σε επίπεδο πολιτικής, δεσμεύσεις για υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος.

Με την ώριμη πλέον μορφή της, η ΣΠΕ είναι μια δυναμική διαδικασία και στοχεύει στην εκπλήρωση του στόχου της βιώσιμης ανάπτυξης διαμέσου της ενσωμάτωσης της περιβαλλοντικής διάστασης στο κατά το δυνατόν έγκαιρο στάδιο της διαδικασίας σχεδιασμού πολιτικών, σχεδίων και προγραμμάτων. Με τη λογική ότι όταν οι

αποφάσεις στηρίζονται σε περιβαλλοντικά θεμελιωμένες στρατηγικές, οι ενέργειες που ακολουθούν είναι εξίσου περιβαλλοντικά αποδεκτές, αυξάνεται η βεβαιότητα ότι η ανάπτυξη και η γενικότερη επέμβαση στο περιβάλλον δεν θα είναι επιβλαβής.

Η ΣΠΕ δεν αντικαθιστά την ΕΠΕ αλλά λειτουργεί συμπληρωματικά σε ένα προγενέστερο, ανώτερο επίπεδο σχεδιασμού και προγραμματισμού της περιβαλλοντικής διαχείρισης. Συντίθεται δηλαδή μια νέα μορφή πολιτικής, ένα ενδυναμωμένο και αποτελεσματικό σύστημα εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε στρατηγικό επίπεδο, σε στενή πάντοτε σχέση με τη λειτουργική βιωσιμότητα, και όχι με πολιτικές χαμηλής αποτελεσματικότητας και υψηλού προστατευτισμού (π.χ. πράσινες πολιτικές και οικολογικές παρεμβάσεις αντίστοιχα).

2.1.4 Η Οδηγία 2001/42/ΕΚ

Οι αρχικές δεσμεύσεις γύρω από το ζήτημα της ΣΠΕ περιλαμβάνονται στην «έκθεση Brundtland» και στην Agenda 21, ενώ συγκεκριμένες σχετικές αναφορές περιελήφθησαν στην αρχική Στρατηγική της Λισσαβόνας και διατηρήθηκαν κατά την αναθεώρησή της.

Η ενσωμάτωση στο ευρωπαϊκό περιβαλλοντικό κεκτημένο επήλθε με την Οδηγία 2001/42/ΕΚ «σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2001 (Επ. Εφ. L197/21.7.2001 σ. 30–37). Στο κείμενο της Οδηγίας δεν υιοθετείται ο όρος «Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση», παρά μόνο ο – εν πολλοίς ισοδύναμος – όρος της «εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον από σχέδια και προγράμματα».

Συνοπτικά, η Οδηγία 2001/42/ΕΚ («Οδηγία ΣΠΕ» εφεξής), θέτει ένα διπλό στόχο και ρυθμίζει τη διεξαγωγή της διαδικασίας ΣΠΕ σε τέσσερα επίπεδα. Ειδικότερα:

Ο διπλός στόχος της Οδηγίας ΣΠΕ είναι:

- η υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος και
- η ενσωμάτωση περιβαλλοντικών θεωρήσεων στην προετοιμασία και υιοθέτηση σχεδίων και προγραμμάτων με σκοπό την προώθηση βιώσιμης ανάπτυξης.

Τα τέσσερα επίπεδα της διαδικασίας ΣΠΕ που προβλέπονται στην Οδηγία είναι:

- η διερεύνηση των περιβαλλοντικών ζητημάτων, μέσω μιας επιστημονικής μελέτης εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον από το προτεινόμενο σχέδιο ή πρόγραμμα,
- η διαβούλευση με τους πολίτες και τα όμορα κράτη – μέλη,
- η ενσωμάτωση των αποτελεσμάτων της περιβαλλοντικής διερεύνησης και διαβούλευσης στην προς έγκριση μορφή του σχεδίου ή προγράμματος,
- η παρακολούθηση των μελλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος.

Το κείμενο της Οδηγίας ΣΠΕ παρέχει, κατά κοινή ομολογία, σημαντική ελευθερία στην ερμηνεία του, πολύ περισσότερη από την πλειοψηφία των Ευρωπαϊκών Οδηγιών και σαφώς μεγαλύτερη από αυτό της Οδηγίας ΕΠΕ. Βέβαια, το γεγονός αυτό δικαιολογείται από το ότι:

- η ποικιλία των σχεδίων και προγραμμάτων που χρειάζεται να υποβληθούν σε ΣΠΕ χαρακτηρίζεται από μεγάλο εύρος και σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των κρατών – μελών,

- όμοια μεγάλο εύρος έχει διαμορφωθεί και στην ποικιλία των μηχανισμών εκπόνησης σχεδίων και προγραμμάτων.

Η παροχή σημαντικού εύρους ελευθερίας για την ερμηνεία της Οδηγίας ΣΠΕ, δικαιολογείται επίσης από την εννοιολογική ευρύτητα των θεμάτων που ρυθμίζει. Για παράδειγμα, σε αντίθεση με τον όρο «έργο» που διακρίνεται από επαρκή σαφήνεια, οι όροι «σχέδιο» και «πρόγραμμα» δεν έχουν παγιωμένη εννοιολογική οριοθέτηση, με αποτέλεσμα τα θεωρούμενα ως «προγράμματα» σε ένα κράτος – μέλος να μοιάζουν με τις «πολιτικές» ενός άλλου. Πάντως, το συνηθέστερο – πρακτικά και βιβλιογραφικά – περιεχόμενο των όρων αυτών, σε αντιδιαστολή με τον όρο «πολιτική» είναι το εξής:

«Πολιτική: έμπνευση και καθοδήγηση για δράση.»

Σχέδιο: ένα σύνολο συντονισμένων και χρονοθετημένων στόχων για την υλοποίηση της πολιτικής.»

Πρόγραμμα: ένα οργανωμένο σύνολο έργων σε ένα συγκεκριμένο τομέα.»

Η Οδηγία ΣΠΕ δεν διευκρινίζει ρητά την έννοια των σχεδίων και προγραμμάτων αλλά καθορίζει δύο ιδιότητες τους που τα ξεχωρίζουν από παρεμφερή σύνολα στόχων και ομάδων έργων. Οι ιδιότητες αυτές, οι οποίες πρέπει να είναι παρούσες αθροιστικά, είναι:

- η οργανωμένη εκπόνηση και έγκριση, δηλαδή η ιδιότητα της εκπόνησης ή και έγκρισης από μια αρχή σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο ή της εκπόνησης από μια αρχή και της έγκρισης μέσω νομοθετικής διαδικασίας,
- η εκ των προτέρων απαίτηση του σχεδιασμού, βάσει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων.

Το σημείο της Οδηγίας ΣΠΕ με τη χαρακτηριστικά μεγαλύτερη ελευθερία ερμηνείας είναι το πεδίο εφαρμογής, δηλαδή ο καθορισμός του είδους και του μεγέθους των σχεδίων και προγραμμάτων που θα πρέπει να υποβληθούν σε ΣΠΕ. Σε αντίθεση με την Οδηγία ΕΠΕ, στην οποία προβλέπονταν αναλυτικά τα έργα και οι δραστηριότητες που απαιτούνται να υποβληθούν σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η Οδηγία ΣΠΕ ρυθμίζει το συγκεκριμένο θέμα, καθορίζοντας ορισμένα χαρακτηριστικά, τα οποία πρέπει να διακρίνουν ένα σχέδιο ή πρόγραμμα, ή τις τροποποιήσεις τους, για να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής. Τα χαρακτηριστικά αυτά είναι

- ο τομέας του σχεδίου ή προγράμματος, ο οποίος θα πρέπει να είναι ένας ή περισσότεροι από τους τομείς γεωργίας, δασοπονίας, αλιείας, ενέργειας, βιομηχανίας, μεταφορών, διαχείρισης υγρών αποβλήτων, διαχείρισης στερεών αποβλήτων, διαχείρισης υδάτινων πόρων, τηλεπικοινωνιών, τουρισμού, πολεοδομίας και χωροταξίας ή χρήσης γης
- ο καθορισμός, από το σχέδιο ή πρόγραμμα, του πλαισίου για μελλοντικές άδειες έργων που απαιτούν ΕΠΕ,
- οι σημαντικές ενδεχόμενες συνέπειές τους σε περιοχές που προστατεύονται για το φυσικό τους περιβάλλον.

Πέραν των ιδιοτήτων αυτών, επαφίεται στα κράτη – μέλη η τελική απόφαση για τον καθορισμό συγκεκριμένων ειδών ή ομάδων σχεδίων και προγραμμάτων για τα οποία απαιτείται ΣΠΕ.

Σε αντιδιαστολή με την ελευθερία του ορισμού του πεδίου εφαρμογής, η Οδηγία ΣΠΕ είναι πολύ σαφής ως προς την τελική της επιδίωξη, την ενσωμάτωση των αποτελεσμάτων της περιβαλλοντικής εκτίμησης και διαβούλευσης στην προς έγκριση μορφή του σχεδίου ή προγράμματος.

2.1.5 Η Κοινή Υπουργική Απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ / ΕΥΠΕ / οικ. 107017/28.8.2006

Το εθνικό περιβαλλοντικό δίκαιο της Ελλάδας εναρμονίστηκε με την Οδηγία ΣΠΕ μέσω της **Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) με α.π. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/28.8.2006³** για την «*εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2001/42/ΕΚ*» (ΦΕΚ 1225/Β/2006), η οποία για λόγους συντομίας αναφέρεται ως ΚΥΑ-ΣΠΕ εφεξής. Πρόκειται για μια πιστή μεταφορά της Οδηγίας ΣΠΕ στα μέτρα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ελληνικής πραγματικότητας, στην οποία τηρείται τόσο ο διπλός στόχος όσο και τα τέσσερα επίπεδα της διαδικασίας. Τα νέα, ειδικότερα στοιχεία της ΚΥΑ ΣΠΕ σε σχέση με την Οδηγία είναι:

- ο σαφέστερος καθορισμός του πεδίου εφαρμογής, στο οποίο εντάσσονται συγκεκριμένα είδη σχεδίων και προγραμμάτων, όπως Επιχειρησιακά προγράμματα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και άλλα σχέδια και προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, Ειδικά ή Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, καθώς και σημαντικός αριθμός άλλων συγκεκριμένων ειδών σχεδίων και προγραμμάτων,
- η θέσπιση της διαδικασίας περιβαλλοντικού προελέγχου, ώστε να διαπιστώνεται εάν για ένα σχέδιο ή πρόγραμμα απαιτείται όντως να τηρηθεί η διαδικασία ΣΠΕ,
- η ρύθμιση του τρόπου διαβούλευσης, τόσο στο εσωτερικό όσο και διασυνοριακά,
- ο καθορισμός των απαιτήσεων από την περιβαλλοντική μελέτη, για την οποία εισάγεται ο όρος «Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων» (ΣΜΠΕ).

Ειδικότερα, στο άρθρο 6 της ΚΥΑ-ΣΠΕ ορίζονται μια σειρά χαρακτηριστικών που πρέπει να διαθέτει η ΣΜΠΕ:

- Στη ΣΜΠΕ εντοπίζονται, περιγράφονται και αξιολογούνται οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις που θα έχει στο περιβάλλον η εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος, καθώς και λογικές εναλλακτικές δυνατότητες, σε περιεκτική μορφή, λαμβανομένων υπόψη των στόχων και του γεωγραφικού πεδίου εφαρμογής του σχεδίου ή προγράμματος.
- Η ΣΜΠΕ περιλαμβάνει τις πληροφορίες που ευλόγως μπορεί να απαιτούνται για την εκτίμηση των ενδεχόμενων σημαντικών επιπτώσεων που θα έχει στο περιβάλλον η εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες γνώσεις και μεθόδους εκτίμησης, το περιεχόμενο και το επίπεδο λεπτομερειών του σχεδίου ή του προγράμματος, το στάδιο της διαδικασίας εκπόνησής του και το βαθμό στον οποίο οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις δύνανται να αξιολογηθούν καλύτερα σε διαφορετικά επίπεδα σχεδιασμού ώστε να αποφεύγεται η επανάληψη εκτίμησής τους.

Πέραν των παραπάνω χαρακτηριστικών, το περιεχόμενο της ΣΜΠΕ καθορίζεται στο Παράρτημα ΙΙΙ της ΚΥΑ-ΣΠΕ, οι προδιαγραφές του οποίου τηρούνται πλήρως στην παρούσα μελέτη.

³Έχει τροποποιηθεί από τις ΥΑ ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/76515/5170/2022 (ΦΕΚ 3999/Β/2022), ΥΑ ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/38181/2695/2022 (ΦΕΚ 1923/Β/2022) και ΥΑ οικ. 40238/2017, (ΦΕΚ 3759/Β/2017)

Η διαδικασία για την έγκριση της ΣΜΠΕ, όπως αυτή αναλυτικά περιγράφεται στην παραπάνω ΚΥΑ, έχει ως ακολούθως:

- Η αρχή σχεδιασμού υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια αρχή (στην προκειμένη περίπτωση ΔΙΠΑ του ΥΠΕΝ), η οποία συνοδεύεται από το Φάκελο της ΣΜΠΕ.
- Η αρμόδια αρχή αφού εξετάσει το φάκελο και διαπιστώσει ότι είναι πλήρης τον διαβιβάζει εντός είκοσι (20) ημερών από την υποβολή του στις κατά περίπτωση δημόσιες αρχές και στην αρχή σχεδιασμού, ώστε να προβεί αυτή στη δημοσιοποίησή του στο κοινό.
- Οι προαναφερόμενες δημόσιες αρχές διαβιβάζουν τη γνώμη και τις τυχόν παρατηρήσεις τους στην αρμόδια αρχή μέσα σε προθεσμία 45 ημερών από την παραλαβή του φακέλου, ενώ η αρχή σχεδιασμού δημοσιοποιεί στο κοινό το φάκελο ΣΜΠΕ, ώστε να λάβει γνώση και δίνει στο ενδιαφερόμενο κοινό την ευκαιρία να διατυπώσει τις απόψεις του. Τα σχετικά αποτελέσματα της διαβούλευσης αποστέλλονται στην αρμόδια αρχή μέσα σε προθεσμία 45 ημερών από την παραλαβή του φακέλου.
- Η αρμόδια αρχή, από την παραλαβή των γνωμοδοτήσεων από τις προαναφερόμενες δημόσιες αρχές ή άλλως από την παρέλευση της προθεσμίας των 45 ημερών και ανεξάρτητα από το αν έχουν διαβιβασθεί ή όχι οι γνωμοδοτήσεις αυτές, αξιολογεί τις ενδεχόμενες σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις του σχεδίου ή προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη το φάκελο της ΣΜΠΕ, τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων με τις δημόσιες αρχές και το ενδιαφερόμενο κοινό και προβαίνει μέσα σε 20 ημέρες στην εκπόνηση σχεδίου απόφασης έγκρισης ή μη της ΣΜΠΕ.

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, η παρούσα **Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ)** περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που καθορίζονται στο Παράρτημα ΙΙΙ της ΚΥΑ-ΣΠΕ, για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον ορισμένων σχεδίων και/ή προγραμμάτων.

Στα επόμενα κεφάλαια εξετάζονται διεξοδικά οι επιπτώσεις από το προτεινόμενο Σχέδιο στους ακόλουθους τομείς:

- ✓ Βιοποικιλότητα, χλωρίδα, πανίδα
- ✓ Ανθρώπινος πληθυσμός, ποιότητα ζωής, ανάπτυξη, τουρισμός, χρήση υδάτων για σκοπούς αναψυχής
- ✓ Ανθρώπινη υγεία
- ✓ Έδαφος
- ✓ Ύδατα περιλαμβανομένων των παράκτιων ως επίσης και υποτομείς όπως πλημμύρες κλπ.
- ✓ Εκλύσεις θερμοκηπιακών αερίων και κλιματικές αλλαγές
- ✓ Φυσικό και ανθρωπογενές τοπίο και πολιτιστική κληρονομιά.

2.2 Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ και τα Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών

2.2.1 Γενικά στοιχεία

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ, γνωστή ως Οδηγία Πλαίσιο για τα Ύδατα, που τέθηκε σε ισχύ στις 22 Δεκεμβρίου 2000, θέσπισε, για πρώτη φορά, πλαίσιο για την προστασία των επιφανειακών, υπογείων και παράκτιων/μεταβατικών υδάτων συνολικά σε επίπεδο Λεκάνης Απορροής Ποταμού (ΛΑΠ).

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ αποτελεί μια συνολική και καινοτόμο προσπάθεια προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων και συνιστά το πιο βασικό θεσμικό εργαλείο που εισάγεται στον τομέα των υδάτων, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Συνδυάζει ποιοτικούς, οικολογικούς και ποσοτικούς στόχους για την προστασία των εσωτερικών επιφανειακών (ποταμών και λιμνών), των μεταβατικών, των παράκτιων και των υπόγειων υδάτων και θέτει ως κεντρική ιδέα την ολοκληρωμένη διαχείρισή τους στη γεωγραφική κλίμακα των Λεκανών Απορροής Ποταμών. Επιπλέον, επαναπροσδιορίζει την έννοια της Λεκάνης Απορροής Ποταμού, η οποία περιλαμβάνει επίσης τα δέλτα, τις εκβολές ποταμών και τα παράκτια οικοσυστήματα.

Παράλληλα, αντιμετωπίζονται συνολικά όλες οι χρήσεις και υπηρεσίες ύδατος, συνυπολογίζοντας την αξία του νερού για το περιβάλλον, την υγεία, την ανθρώπινη κατανάλωση και την κατανάλωση σε παραγωγικούς τομείς. Η Οδηγία ενισχύει και διασφαλίζει τη συμμετοχή του κοινού με τη δημιουργία συστηματικών και ουσιαστικών διαδικασιών διαβούλευσης. Παράλληλα, προωθεί την αειφόρο και ολοκληρωμένη διαχείριση των διασυννοριακών λεκανών απορροής ποταμών. Στο ίδιο πλαίσιο, η Οδηγία 2000/60/ΕΚ δημιουργεί και εισάγει νέες προσεγγίσεις στην αντιμετώπιση κινδύνων από τις πλημμύρες και την ξηρασία.

2.2.2 Ενσωμάτωση της Οδηγίας

1. Το **N. 3199/09.12.2003** (ΦΕΚ 280/Α/2003) για την «προστασία και διαχείριση των υδάτων -εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2000», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Σημειώνεται η τροποποίησή του με το **N. 4117/04.02.2013** (ΦΕΚ 29/Α/2013, άρθρο πέμπτο) «Κύρωση της από 31 Οκτωβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση της παρ. 16 του άρθρου 49 του Ν. 4030/2011 «Νέος τρόπος έκδοσης αδειών δόμησης, ελέγχου κατασκευών και λοιπές διατάξεις (Α΄ 249)» και λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής», με τον οποίο αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του Ν. 3199/2003 και καθορίζεται ότι «Υστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτίζεται, να αναθεωρείται ή να ενημερώνεται από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Στην περίπτωση αυτή το Σχέδιο Διαχείρισης εγκρίνεται από την Εθνική Επιτροπή Υδάτων μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων». Άλλες τροποποιήσεις έχουν γίνει με το **N. 4315/24.12.2014** (ΦΕΚ 269/Α/2014, άρθρο 24) «Πράξεις εισφοράς σε γη και σε χρήμα - Ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις και άλλες διατάξεις», το οποίο διορθώθηκε με το ΦΕΚ 93/Α/2017 «Διόρθωση Σφάλματος στο ΦΕΚ 269, τ.Α΄/24-12-2014», με το **N. 4423/2016** (ΦΕΚ 182/Α/2016) «Δασικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις και άλλες διατάξεις», άρθρο 53, το οποίο αφορά στη σύσταση του Συμβουλίου Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και με το **N.4519/2018** (ΦΕΚ 25/Α/2018) «Φορείς Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών και άλλες διατάξεις». Η τελευταία τροποποίηση του Ν.3199/2003 έγινε το 2023 με το **N.5037/2023** (ΦΕΚ 78/Α/2023) «Μετονομασία της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας σε Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων και διεύρυνση του αντικείμενου της με αρμοδιότητες επί των υπηρεσιών ύδατος και της

διαχείρισης αστικών αποβλήτων, ενίσχυση της υδατικής πολιτικής - Εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας για τη χρήση και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μέσω της ενσωμάτωσης των Οδηγιών ΕΕ 2018/2001 και 2019/944 - Ειδικότερες διατάξεις για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του περιβάλλοντος».

2. Το ΠΔ 51/08.03.2007 (ΦΕΚ 54/Α/2007) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ «για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2000», κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του Άρθρου 15, παράγραφος 1 του Νόμου 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Σημειώνεται ότι οι τροποποιήσεις του ΠΔ 51/2007 έγιναν με τρεις (3) Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις το 2010, 2011, 2013 [ΚΥΑ υπ' αριθμ. 51354/2641/Ε103/10 (ΦΕΚ 1909 Β/2010) περί τροποποίησης του Παραρτήματος ΙΧ του ΠΔ 51/2007, ΚΥΑ υπ' αριθμ. 48416/2037/Ε.103/2011 (ΦΕΚ 2516/Β/2011) περί τροποποίησης του άρθρ. 12 του ΠΔ 51/2007, ΚΥΑ υπ' αριθμ. οικ.178960/16 (ΦΕΚ 1635/Β/2016) περί τροποποίησης του Παραρτήματος ΙΙΙ του ΠΔ 51/2007] και με το Ν.4117/2013 (ΦΕΚ 29/Α/2013) «Κύρωση της από 31 Οκτωβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση της παρ. 16 του άρθρου 49 του Ν. 4030/2011 «Νέος τρόπος έκδοσης αδειών δόμησης, ελέγχου κατασκευών και λοιπές διατάξεις (Α' 249)» περί τροποποίησης του άρθρ. 8 του ΠΔ 51/2007.

Κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του Νόμου 3199/2003, έχουν εκδοθεί οι παρακάτω Αποφάσεις:

1. Η ΚΥΑ 47630/16.11.2005 (ΦΕΚ 1688/Β/2005) «**Διάρθρωση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας**», με την οποία συγκροτήθηκαν οι Διευθύνσεις Υδάτων των 13 Περιφερειών της χώρας, όπως αυτή ισχύει μετά το Ν.3852/2010 (ΦΕΚ /87/Α/2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» και το κατ' εξουσιοδότηση αυτού ΠΔ 143/2010 (ΦΕΚ 236/Α/2010) Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου.
2. Η Απόφαση υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.2010 της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων (ΦΕΚ 1383/Β/2010) «**Καθορισμός των Λεκανών Απορροής Ποταμών της χώρας και ορισμού των αρμόδιων Περιφερειών για τη διαχείριση και προστασία τους**», σε εφαρμογή του Άρθρου 3 του ΠΔ 51/2007, όπως διορθώθηκε με το ΦΕΚ 1572/Β/2010 και τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. οικ. 1300/24.12.2014 Απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων (ΦΕΚ 3665/Β/2014) και όπως αυτή ισχύει μετά την έγκριση των Πρώτων Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των 14 Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας.
3. Η ΚΥΑ 49139/24.11.2005 (ΦΕΚ 1695/Β/2005), «Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων», όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την ΚΥΑ 322/21.03.2013 (ΦΕΚ Β' 679) «**Οργάνωση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων** του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής».
4. Το ΠΔ 132/2017 (ΦΕΚ 160/Α/2017) «**Οργανισμός Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας**», το οποίο καθορίζει τους Στρατηγικούς σκοπούς της ΕΓΥ και τη διάρθρωσή της (Κεφ. Ζ).
5. Το ΠΔ 29/2022 (ΦΕΚ 77/Α/2022) Τροποποίηση του ΠΔ 132/2017 «**Οργανισμός Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ)**» (Α' 160) Τροποποίηση του ΠΔ 132/2017 «**Οργανισμός Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ)**» (Α' 160).

6. Η ΚΥΑ αριθμ. οικ. 145026/10.1.2014 (ΦΕΚ 31/Β/2014) «Σύσταση, διαχείριση και λειτουργία **Εθνικού Μητρώου Σημείων Υδροληψίας** (ΕΜΣΥ) από Επιφανειακά και Υπόγεια Υδατικά Συστήματα», όπως τροποποιήθηκε με τις ΚΥΑ 145893/12.5.2014, 146896/17.10.2014 και 140424/6.3.2017.
7. Η ΚΥΑ αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΠΔΥΠ/107168/1444 (ΦΕΚ 5384/Β/2021) Αναθεώρηση του **Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης** της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των σταθμών παρακολούθησης και των υπόχρεων Φορέων για τη λειτουργία τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, παρ. 4 του ν. 3199/2003 (Α' 280). Αντικατάσταση της υπ' αρ. 140384/2011 (Β' 2017) κοινής υπουργικής απόφασης.
8. Η ΚΥΑ 146896/2014 (ΦΕΚ 2878/Β/2014 και ΦΕΚ 3142/Β/2014) «Κατηγορίες **αδειών χρήσης και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης των υδάτων**. Διαδικασία και όροι έκδοσης των αδειών, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος τους και άλλες συναφείς διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε με τις ΚΥΑ από τις ΚΥΑ ΥΠΕΝ/ΔΠΔΥΠ/36530/398/2020 (ΦΕΚ 1562/Β/2020), 140424/14.03.2017 (ΦΕΚ 814/Β/2017), 101123/2015 (ΦΕΚ 1435/Β/2015), 170766/2016 (ΦΕΚ 69/Β/2016), 145026/2014 (ΦΕΚ 31/Β/2014), 145893/2014 (ΦΕΚ 1212/Β/2014), και με την οποία αντικαταστάθηκαν οι ΚΥΑ 43504/05.12.2005 (ΦΕΚ 1784/Β/2005) και ΚΥΑ 150559/10.06.2011 (ΦΕΚ 1440/Β/2011).
9. Η υπ' αριθμ. οικ. 895/29-12-2017 Απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων με την οποία εγκρίθηκε το 2^ο Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (ΦΕΚ 4677/Β/2017).

Επισημαίνεται, ότι σύμφωνα με το **Άρθρο 12 του Ν.3199/2003**, όπως τροποποιήθηκε με το Ν.5037/2023, με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Οικονομικών, Εσωτερικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατόπιν γνώμης της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Υδάτων της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων και εισήγησης της Ρυθμιστικής Αρχής Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων (ΡΑΑΕΥ), προς την Επιτροπή, καθορίζονται **οι γενικοί κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης υπηρεσιών ύδατος**, τα μέτρα βελτίωσης αυτών, καθώς και οι διαδικασίες και η μέθοδος ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις, σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος και το ΠΔ 51/2007.

Άμεσα συναφές με την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ είναι και το θεσμικό πλαίσιο, με το οποίο ενσωματώθηκε, στο Εθνικό δίκαιο, η ενωσιακή νομοθεσία για την προστασία των υδάτων, όπως ορίζεται στο Παράρτημα VI της Οδηγίας (Μέρος Α) και τυχόν άλλες διατάξεις του εθνικού δικαίου, που σχετίζονται με θέματα προστασίας και διαχείρισης υδατικών πόρων:

- i. Η ΚΥΑ 8600/416/Ε103/23.02.2009 (ΦΕΚ 356/Β/2009) σχετικά με την «ποιότητα και μέτρα διαχείρισης των υδάτων κολύμβησης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/7/ΕΚ “σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της Οδηγίας 76/160/ΕΟΚ” όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 18 της ΚΥΑ 145116/8.3.2011 «Καθορισμός μέτρων, όρων και διαδικασιών για την επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ 354/Β/2011).
- ii. Η ΚΥΑ αριθμ. Γ1 (δ)/Γ.Π. οικ. 67322/06.09.2017 (ΦΕΚ 3282/Β/2017) «Ποιότητα νερού ανθρώπινης κατανάλωσης σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 3^{ης} Νοεμβρίου 1998 όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 (L260,7.10.2015)».

- iii. Η ΚΥΑ Π/112/1057/2016/1-2-2016 (ΦΕΚ 241/Β/2016) περί «θέσπισης απαιτήσεων προστασίας της υγείας του πληθυσμού από ραδιενεργές ουσίες που περιέχονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 2013/51/ΕΥΡΑΤΟΜ του Συμβουλίου, της 22^{ας} Οκτωβρίου 2013».
- iv. Η ΚΥΑ 172058/2016 (ΦΕΚ 354/Β/2016) «Καθορισμός κανόνων, μέτρων και όρων για την αντιμετώπιση κινδύνων από ατυχήματα μεγάλης έκτασης σε εγκαταστάσεις ή μονάδες, λόγω της ύπαρξης επικίνδυνων ουσιών, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2012/18/ΕΕ «για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και για την τροποποίηση και στη συνέχεια την κατάργηση της Οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4^{ης} Ιουλίου 2012. Αντικατάσταση της υπ' αριθ. 12044/613/2007 (376/Β/2007), όπως διορθώθηκε (ΦΕΚ 2259/Β/2007)»
- v. Ο Ν.1650/1986 (ΦΕΚ 160/Α/1986) με τον οποίο ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ «για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον» και η μεταγενέστερη σχετική διάταξη Ν.3010/2002 (ΦΕΚ 91/Α/2002) «Εναρμόνιση του Ν. 1650/86 με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ, διαδικασία οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα και άλλες διατάξεις» για την ενσωμάτωση της οδηγίας 97/11/ΕΚ “περί τροποποίησης της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον” αλλά και της Οδηγίας 96/61/ΕΚ “σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης”. Επισημαίνεται ότι πλέον των ανωτέρω τροποποιήσεων ο Ν.1650/1986 έχει τροποποιηθεί διαδοχικά με τους ακόλουθους Νόμους: Ν. 2742/1999, Ν. 3010/2002, Ν. 3164/2003, Ν. 3536/2007, Ν. 4014/2011, Ν. 4042/2012, Ν. 4315/2014, Ν. 4409/2016, Ν. 4411/2016, Ν. 4492/2017, Ν. 4610/2019, Ν. 4819/2021, Ν. 4964/2022 και Ν. 5037/2023.
- vi. Ο Ν. 4685/2020 (ΦΕΚ 92/Α/2020) «Εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας και ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών 2018/844 και 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ 92/Α/2020) όπως τροποποιήθηκε Ν. 4691/2020 (ΦΕΚ 108/Α/2020), Ν. 4710/2020 (ΦΕΚ 142/Α/2020, Ν. 4819/2021 (ΦΕΚ 129/Α/2021), Ν. 4951/2022 (ΦΕΚ 129/Α/2022), Ν. 4964/2022 (ΦΕΚ 150/Α/2022) και το Ν. 5037/2023.
- vii. Ο Ν. 4819/2021 (ΦΕΚ 129/Α/2021) «Ολοκληρωμένο πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων - Ενσωμάτωση των Οδηγιών 2018/ 851 και 2018/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2018 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ περί αποβλήτων και της Οδηγίας 94/62/ΕΚ περί συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασιών, πλαίσιο οργάνωσης του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης, διατάξεις για τα πλαστικά προϊόντα και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, χωροταξικές - πολεοδομικές, ενεργειακές και συναφείς επείγουσες ρυθμίσεις» (.
- viii. Ο Ν.4936/2022 (ΦΕΚ 105/Α/2022) «Εθνικός Κλιματικός Νόμος - Μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα και προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, επείγουσες διατάξεις για την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης και την προστασία του περιβάλλοντος»
- ix. Ο Ν.4258/2014 (ΦΕΚ 94/Α/2014) για την «Διαδικασία Οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα – ρυθμίσεις Πολεοδομικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε με το Ν.4495/03-11-2017 (ΦΕΚ 167/Α/2017) και η ΚΥΑ 140055/2017 με «Διαδικασία Οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα – ρυθμίσεις Πολεοδομικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 428/Β/2017).

- x. Η ΚΥΑ 80568/4225/05.07.1991 (ΦΕΚ 641/Β/1991) «Μέθοδοι, όροι και περιορισμοί για τη χρησιμοποίηση στη γεωργία της ιλύος που προέρχεται από επεξεργασία οικιακών και αστικών λυμάτων» για την εναρμόνιση με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 86/278/ΕΟΚ οδηγίας "σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία".
- xi. Η ΚΥΑ 5673/400/05.03.1997 (ΦΕΚ 192/Β/1997) «Μέτρα και όροι για την επεξεργασία αστικών λυμάτων» και οι τροποποιητικές αυτής αποφάσεις ΥΑ 19661/1982/2.8.1999 (ΦΕΚ 1811/Β/1999), ΥΑ 48392/939/28.3.2002 (ΦΕΚ 405/Β/2002), σχετικά με την εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με τις διατάξεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ "για την επεξεργασία αστικών λυμάτων" και την τροποποιητική αυτής Οδηγία 98/15/ΕΚ και ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/136843/2022 (ΦΕΚ 7215/Β/2022). Συμπλήρωση της υπ' αρ. 19661/1982/2.8.1999 (Β' 1811) κοινής υπουργικής απόφασης ως προς τον κατάλογο ευαίσθητων περιοχών για την διάθεση αστικών λυμάτων, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 5 της υπ' αρ. 5673/400/5.3.1997 (Β'192) κοινής υπουργικής απόφασης
- xii. Η ΚΥΑ 16190/1335/19.05.1997 (ΦΕΚ 519/Β/1997) «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης» για την εναρμόνιση με την Οδηγία 91/676/ΕΟΚ "για την προστασία από τη νιτρορρύπανση".
- xiii. Η ΥΑ οικ. 19652/1906/1999 (ΦΕΚ 1575/Β/1999) «Προσδιορισμός των νερών που υφίστανται νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης – Κατάλογος ευπρόσβλητων ζωνών, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 αντίστοιχα του άρθρου 4 της υπ' αριθμ. 16190/1335/1997 κοινής υπουργικής απόφασης «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης» (Β 519). Τροποποίηση των άρθρων 3, 4, 5 και 8 της απόφασης αυτής», όπως τροποποιήθηκε με την ΥΑ 20419/2522/2001 (ΦΕΚ 1212/Β/2001), την ΥΑ 24838/1400/Ε103/2008 (ΦΕΚ 1132/Β/2008), την ΥΑ 106253/2010 (ΦΕΚ 1843/Β/2010), την ΥΑ 190126/2013 (ΦΕΚ 983/Β/2013), την ΥΑ 147070/2014 (ΦΕΚ 3224/Β/2014) και ισχύει.
- xiv. Ο Ν. 4036/27.01.2012 (ΦΕΚ 8/Α/2012) «Διάθεση γεωργικών φαρμάκων στην αγορά, ορθολογική χρήση αυτών και συναφείς διατάξεις» για την έγκριση και έλεγχο φυτοπροστατευτικών προϊόντων, προς εφαρμογή των Κ 1107/2009, Κ 396/2005 και της Οδηγίας 2009/128/ΕΚ, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- xv. Η ΥΑ 1848/278812/2021 (ΦΕΚ 4855/Β/2021) «Κώδικας Ορθής Γεωργικής Πρακτικής για την Προστασία των Νερών από τη Νιτρορρύπανση Γεωργικής Προέλευσης »
- xvi. Η ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΓρΕΓΥ/38552/265/25.04.2019 (ΦΕΚ 1496/Β/3-5-2019) «Πρόγραμμα Δράσης περιοχών που έχουν χαρακτηρισθεί ως ευπρόσβλητες ζώνες από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 2 της υπ. αρ. οικ. 19652/1906/1999 ΚΥΑ (Β'1575), όπως ισχύει, σε συμμόρφωση με την Οδηγία 91/676/ΕΟΚ «για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης» του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 1991 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει».

- xvii. Η ΚΥΑ 3252/99092/29.09.2017 (ΦΕΚ 3452/Β/2017) «Αρμοδιότητες που ασκούν οι Περιφέρειες για θέματα εγχειοβελτιωτικών έργων και Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων και καθορισμός περιπτώσεων για τις οποίες γνωμοδοτούν τα Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια Εγχειοβελτιωτικών Έργων».
- xviii. Η ΚΥΑ ΗΠ 37338/1807/Ε103/1.9.2010 (ΦΕΚ 1495/Β/2010) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ “Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών”, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2^{ης} Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ» και η τροποποιητική αυτής ΚΥΑ ΗΠ 8353/276/Ε103/2012 (ΦΕΚ 415/Β/2012).
- xix. Η ΚΥΑ 33318/3028/11.12.1998 (ΦΕΚ 1289/Β/1998) «καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» και την τροποποίηση αυτής ΚΥΑ ΗΠ 14849/853/Ε103/2008 (ΦΕΚ 645/Β/2008) σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ “για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας”.
- xx. Η ΚΥΑ 50743/2017 (ΦΕΚ 4432/Β/2017) «Αναθεώρηση εθνικού καταλόγου περιοχών του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου Natura 2000».
- xxi. Η ΥΑ 36060/1155/Ε.103/2013 (ΦΕΚ 1450/Β/2013) «Καθορισμός πλαισίου κανόνων, μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος από βιομηχανικές δραστηριότητες, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2010/75/ΕΕ «περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24^{ης} Νοεμβρίου 2010», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

καθώς και οι διατάξεις που αναφέρονται σε μεταγενέστερες ή θυγατρικές Οδηγίες που συμπληρώνουν την Οδηγία 2000/60/ΕΚ:

- α. Η ΚΥΑ 39626/2208/Ε130/25.9.2009 (ΦΕΚ 2075/Β/2009), σχετικά με τον καθορισμό μέτρων για την προστασία των υπόγειων νερών από τη ρύπανση και την υποβάθμιση, με την οποία ενσωματώθηκε η Θυγατρική Οδηγία 2006/118/ΕΚ σχετικά με «την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση», κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Άρθρου 17 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από την ΥΑ 182314/1241/2016, (ΦΕΚ 2888/Β/2016).
- β. Η ΥΑ ΗΠ 51354/2641/Ε103/24.11.2010 (ΦΕΚ 1909/Β/2010) «Καθορισμός Προτύπων Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για τις συγκεντρώσεις ορισμένων ρύπων και ουσιών προτεραιότητας στα επιφανειακά ύδατα, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2008/105/ ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Δεκεμβρίου 2008 "σχετικά με Πρότυπα Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και σχετικά με την τροποποίηση και μετέπειτα κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου", καθώς και για τις συγκεντρώσεις ειδικών ρύπων στα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα και άλλες διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε από την ΚΥΑ οικ.170766/2016 (ΦΕΚ 69/Β/2016), σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/39/ΕΚ και ισχύει.

- γ. Η ΚΥΑ 38317/1621/Ε103/6.9.2011 (ΦΕΚ 1977/Β/2011) «Τεχνικές προδιαγραφές και ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων των αναλυτικών μεθόδων για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2009/90/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31^{ης} Ιουλίου 2009 «για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου».
- δ. Η ΥΑ 1811/22.12.2011 του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΦΕΚ 3322/Β/2011) «Ορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών για τη συγκέντρωση συγκεκριμένων ρύπων, ομάδων ρύπων ή δεικτών ρύπανσης σε υπόγεια ύδατα, σε εφαρμογή της παραγράφου 2 του Άρθρου 3 της υπ' αριθμ.: 39626/2208/Ε130/2009 κοινής υπουργικής απόφασης (Β' 2075)».
- ε. Η ΚΥΑ 145116/2011 (ΦΕΚ 354/Β/2011) «Καθορισμός μέτρων, όρων και διαδικασιών για την επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων και άλλες διατάξεις», όπως έχει τροποποιηθεί από την ΚΥΑ οικ.191002/2013 (ΦΕΚ 2220/Β/2013) και ισχύει.
- στ. Η ΚΥΑ 31822/1542/Ε103 (ΦΕΚ 1108/Β/2010) «Αξιολόγηση και διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2007/60/ ΕΚ «για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας», του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2007 όπως τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 177772/924/2017 (ΦΕΚ /2140/Β/2017).
- ζ. Ο Ν. 3983/2011 (ΦΕΚ 144/Α/2011) «Εθνική Στρατηγική για τη προστασία και διαχείριση του θαλασσιού περιβάλλοντος», η υπ' αριθμ. 1175/2012 (ΦΕΚ 2939/Β/2012) Απόφαση του Αναπληρωτή ΥΠΕΚΑ «Έγκριση περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών για τα θαλάσσια ύδατα, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 10 του Ν. 3983/2011», η υπ' αριθμ. 126635/2016 Απόφαση του Αν. Υ.Π.ΕΝ. (ΦΕΚ 3799/Β/2016) «Έγκριση των προγραμμάτων παρακολούθησης για τη συνεχή εκτίμηση των θαλασσιών υδάτων του άρθρου 11 του Ν.3983/2011», καθώς και η ΚΥΑ οικ. 126856/2017 (ΦΕΚ 11/Β/2017) «Ορισμός αρμόδιων φορέων για την παρακολούθηση για την παρακολούθηση της ποιότητας των θαλασσιών υδάτων και καθορισμός των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με το άρθρο 19, παρ. 1 του ν.3983/2011».
- η. Ο Ν. 4483/2017 (ΦΕΚ 107/Α/2017) «Ρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ) - Ρυθμίσεις σχετικές με την οργάνωση, τη λειτουργία, τα οικονομικά και το προσωπικό των ΟΤΑ - Ευρωπαϊκοί Όμιλοι Εδαφικής Συνεργασίας - Μητρώο Πολιτών και άλλες διατάξεις.
- θ. Ο Ν. 5037/2023 (ΦΕΚ 78/Α/2023) «Μετονομασία της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας σε Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων και διεύρυνση του αντικειμένου της με αρμοδιότητες επί των υπηρεσιών ύδατος και της διαχείρισης αστικών αποβλήτων, ενίσχυση της υδατικής πολιτικής - Εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας για τη χρήση και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μέσω της ενσωμάτωσης των Οδηγιών ΕΕ 2018/2001 και 2019/944 - Ειδικότερες διατάξεις για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του περιβάλλοντος».

Χάρτης 2-1 Υδατικά Διαμερίσματα Ελλάδας

2.2.3 Αρμόδιες Αρχές

2.2.3.1 Ταυτότητα της αρμόδιας Αρχής

Σύμφωνα με το Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, και ο οποίος εναρμονίζει το Εθνικό Δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ορίζονται οι αρμόδιες αρχές για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Οι αρμόδιες αρχές είναι:

- Η **Εθνική Επιτροπή Υδάτων**. Ως Εθνική Επιτροπή Υδάτων από 28/03/2023 (Ν. 5037/2023) νοείται ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και ελέγχει την εφαρμογή της.
- Η **Γενική Διεύθυνση Υδάτων**. Η Γενική Διεύθυνση Υδάτων (ΓΔΥ) έχει την αρμοδιότητα κατάρτισης των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας και του συντονισμού των υπηρεσιών και κρατικών φορέων για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και διαχείριση των υδάτων. Η ΓΔΥ, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους.

Πίνακας 2-1 Ταυτότητα Εθνικής Αρμόδιας Αρχής

Επίσημη Επωνυμία	Γενική Διεύθυνση Υδάτων
Ακρωνύμιο	ΓΔΥ
Νομικό καθεστώς	Ενιαίος διοικητικός τομέας του Υπουργείου, Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	<p>N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/A/2003) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ιδίως με τους N.4117/2013 (ΦΕΚ 29/A/2013), N.4315/2014 (ΦΕΚ 269/A/2014) και N.5037/2023 (ΦΕΚ 78/A/2023).</p> <p>ΠΔ 29/2022 (ΦΕΚ 77/A/2022) Τροποποίηση του ΠΔ 132/2017 «Οργανισμός Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Υ.Π.ΕΝ.)» (Α' 160) Τροποποίηση του π.δ. 132/2017 «Οργανισμός Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ)»</p> <p>ΠΔ 81/2019 (ΦΕΚ 119/A/2019) Σύσταση, συγχώνευση, μετονομασία και κατάργηση Υπουργείων και καθορισμός των αρμοδιοτήτων τους - Μεταφορά υπηρεσιών και αρμοδιοτήτων μεταξύ Υπουργείων</p> <p>ΠΔ 84/2019 (ΦΕΚ 123/A/2019) Σύσταση και κατάργηση Γενικών Γραμματειών και Ειδικών Γραμματειών/Ενιαίων Διοικητικών Τομέων Υπουργείου</p> <p>N.4622/2019 (ΦΕΚ 133/A/2019) Επιτελικό Κράτος: οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης</p> <p>N 5037/2023 (ΦΕΚ 78/A/2023) για την μετονομασία της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας σε Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων και διεύρυνση του αντικειμένου της με αρμοδιότητες επί των υπηρεσιών ύδατος και της διαχείρισης αστικών αποβλήτων, ενίσχυση της υδατικής πολιτικής - Εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας για τη χρήση και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μέσω της ενσωμάτωσης των Οδηγιών ΕΕ 2018/2001 και 2019/944 - Ειδικότερες διατάξεις για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την προστασία του περιβάλλοντος</p>
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Λεωφ. Μεσογείων 119
Ταχ. Κωδικός	11526
Πόλη	Αθήνα
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.ypev.gr/ http://wfdver.ypeka.gr
Σημεία επαφής	Τηλ. 210 6475102, 213 1515410 e-mail: info.egy@prv.ypeka.gr

Επιπλέον, σε θέματα εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ εμπλέκονται σε Εθνικό Επίπεδο τα ακόλουθα Υπουργεία: Υπ. Εξωτερικών, Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Υπ. Υποδομών και Μεταφορών, Υπ. Οικονομικών, Υπ. Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπ. Υγείας, Υπ. Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπ. Εσωτερικών.

Σε περιφερειακό επίπεδο οι αρμόδιες αρχές είναι:

Το **Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης**. Σύμφωνα με το Άρθρο 6 του Ν3199/2003, όπως τροποποιήθηκε από Άρθρο 30 του Ν.5037/2023, σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα που εκτείνεται στα διοικητικά όρια μιας ή περισσότερων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων συστήνεται Συμβούλιο Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης (ΣΥΑΔ), το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης υδάτων. Το ΣΥΑΔ συγκροτείται με απόφαση του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Το ΣΥΑΔ συγκαλείται με μέριμνα του Προέδρου του. Σε περίπτωση που το Υδατικό Διαμέρισμα ή η λεκάνη απορροής ποταμού ανήκει στην αρμοδιότητα περισσότερων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, τα καθήκοντα

Προέδρου του ΣΥΑΔ ασκούνται από κοινού, από τους Γραμματείς των εν λόγω Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν. 3199/2003. Το ΣΥΑΔ εκφράζει τη γνώμη του προς τους Γραμματείς των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, εφόσον του ζητηθεί, για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων. Τέλος, με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Εσωτερικών εξειδικεύονται ο τρόπος λειτουργίας, εκπροσώπησης και λήψης αποφάσεων των ΣΥΑΔ, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο ζήτημα. Με όμοια απόφαση μπορεί να τροποποιείται η σύνθεση του ΣΥΑΔ, ως προς τον αριθμό και τις ιδιότητες των μελών του.

Οι **Διευθύνσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης**, μέσω των οποίων ασκούνται οι αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

Μετά από την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως αποτέλεσμα των διοικητικών μεταρρυθμίσεων του σχεδίου «Καλλικράτης», οι Δ/νσεις Υδάτων των τέως κρατικών Περιφερειών υπάγονται πλέον στις αντίστοιχες Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται οι ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14), περιλαμβάνει 2 Δ/νσεις Υδάτων: τη Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου και τη Δ/νση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου. Η κάθε Διεύθυνση Υδάτων είναι αρμόδια ιδίως για την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην αντίστοιχη Περιφέρεια και ασκεί τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Σε περίπτωση που, μετά από αίτημα του Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, το Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται ή τροποποιείται από τη Γενική Διεύθυνση Υδάτων, κατά την κατάρτιση, τελική επεξεργασία ή αναθεώρηση του Σχεδίου Διαχείρισης, η Γενική Διεύθυνση Υδάτων συνεργάζεται με την αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Επιπλέον, η Διεύθυνση Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης κατά τη διαδικασία κατάρτισης, αναθεώρησης ή τροποποίησης του ΣΔΛΑΠ μεριμνά για την ανάρτησή του σε δημόσια διαβούλευση, η οποία διαρκεί για χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών.

Περαιτέρω εξειδίκευση άσκησης των αρμοδιοτήτων τους καθορίζεται με απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης (ΑΔ). Στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) τις αρμοδιότητες της ΑΔ για την προστασία και διαχείριση των υδάτων ασκεί η Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου. Στις ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) και Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) τις αρμοδιότητες της ΑΔ για την προστασία και διαχείριση των υδάτων ασκεί η Δ/νση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου.

Πίνακας 2-2 Ταυτότητα Περιφερειακών Αρμόδιων Αρχών - Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου

Επίσημη Επωνυμία	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου, Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου
Ακρωνύμιο	ΔΥΒΑΙ
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ιδίως με τους Ν.4117/2013 (ΦΕΚ 29/Α/2013), Ν.4315/2014 (ΦΕΚ 269/Α/2014) και Ν.5037/2023 (ΦΕΚ 78/Α/2023). Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως ισχύει. ΠΔ 143/2010 (ΦΕΚ 236/Α/2010) Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	

Επίσημη Επωνυμία	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου, Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Π.Κουντουριώτη 77,
Ταχ. Κωδικός	81100
Πόλη	Μυτιλήνη, Λέσβος
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apdaigaiou.gov.gr/
Σημεία επαφής	Τηλ. 22513 50961 Φαξ: 22510 37258 e-mail: pvadydat@apdaigaiou.gov.gr, evangelos.kontis@apdaigaiou.gov.gr

Πίνακας-2-3 Ταυτότητα Περιφερειακών Αρμόδιων Αρχών - Διεύθυνση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου

Επίσημη Επωνυμία	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου, Διεύθυνση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου
Ακρωνύμιο	ΔΥΝΑΙ
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Διατάξεις Δημιουργίας και Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ιδίως με τους N.4117/2013 (ΦΕΚ 29/Α/2013), N.4315/2014 (ΦΕΚ 269/Α/2014) και N.5037/2023 (ΦΕΚ 78/Α/2023). N. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) Πρόγραμμα Καλλικράτης, όπως ισχύει. ΠΔ 143/2010 (ΦΕΚ 236/Α/2010) Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου
<u>Στοιχεία Επικοινωνίας</u>	
Ταχυδρομική διεύθυνση	Επτανήσου 35
Ταχ. Κωδικός	84100
Πόλη	Ερμούπολη, Σύρος
Χώρα	Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apdaigaiou.gov.gr/
Σημεία επαφής	Τηλ. 22813 60284 Φαξ: 22810 82907 e-mail: dydanaigaio@gmail.com

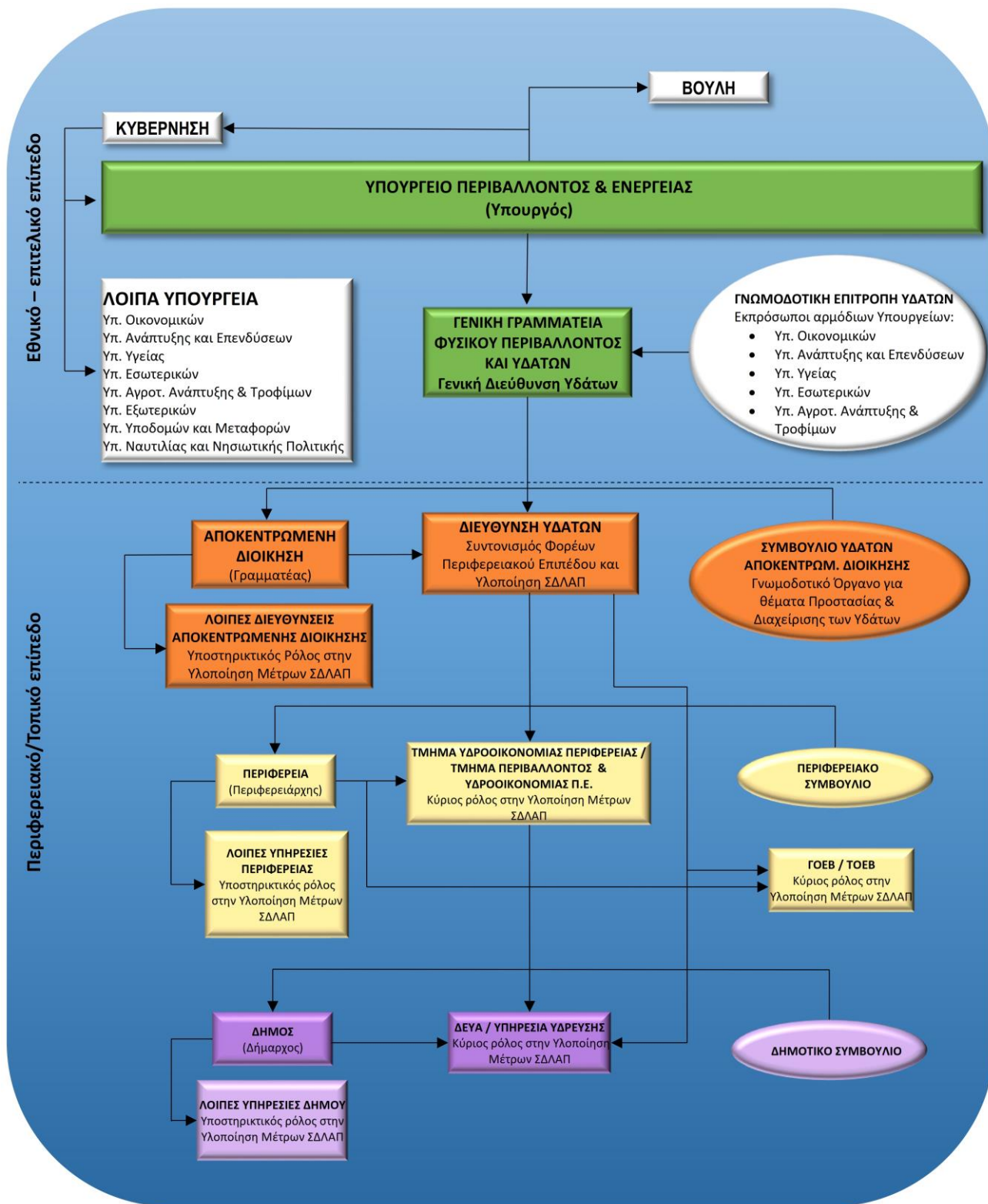
Επιπλέον, σε θέματα εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ εμπλέκονται σε Περιφερειακό Επίπεδο οι ΟΤΑ Α και Β Βαθμού.

2.2.3.2 Κύριες αρμοδιότητες

Σύμφωνα με τη «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010), όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 4555/2018 «Πρόγραμμα Κλεισθένης» (ΦΕΚ 133/Α/2018) οι εκ του Ν.3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) περί προστασίας και διαχείρισης των Υδατικών πόρων προβλεπόμενες αρμοδιότητες επιμερίζονται μεταξύ της Κρατικής Διοίκησης και των αιρετών Περιφερειών.

Η Κρατική Διοίκηση επιφορτίζεται με την ευθύνη χάραξης της στρατηγικής προστασίας και διαχείρισης και οι αιρετές περιφέρειες κυρίως με την υλοποίηση του στρατηγικού σχεδιασμού. Πιο συγκεκριμένα, η αρμοδιότητα για τον καθορισμό των μέτρων για την προστασία των υδάτων ασκείται από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση ενώ ο έλεγχος τήρησης αυτών, όπως και ο έλεγχος της διαχείρισης υπόγειων και επιφανειακών αρδευτικών υδάτων, ο έλεγχος της εκτέλεσης εργασιών για την ανεύρεση υπόγειων υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων, ο έλεγχος των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα ύδατα ασκείται από την Περιφέρεια και τους Δήμους.

Στο σχήμα που ακολουθεί απεικονίζονται διαγραμματικά οι αρμόδιες αρχές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Σχήμα 2-1 **Αρμόδιες αρχές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο**

Στον παρακάτω πίνακα δίδεται μια εποπτική εικόνα της φύσης του ρόλου που διαδραματίζει κάθε αρμόδια αρχή ανά θεματικό αντικείμενο στο πλαίσιο της διαχείρισης και προστασίας των υδάτων.

Πίνακας 2-4 Ρόλοι Αρμοδίων Αρχών

Αρχή	Ρόλοι												
	Ανάλυση πιέσεων και επιπτώσεων	Οικονομική ανάλυση	Παρακολούθηση επιφανειακών υδάτων	Παρακολούθηση υπόγειων υδάτων	Αξιολόγηση κατάστασης	Αξιολόγηση κατάστασης υπόγειων υδάτων	Κατάρτιση ΣΔΛΑΠ	Κατάρτιση ΠΜ	Εφαρμογή μέτρων	Συμμετοχή του κοινού	Επιβολή κανονισμών	Συντονισμός εφαρμογής	Υποβολή στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Υδάτων του Υπ. Περιβάλλοντος & Ενέργειας	Β	Β	Β	Β	Β	Β	Β	Β	Β	Β	Β	Β	Β
Διεύθυνση Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης	Σ	Σ	-	-	-	-	Σ	Σ	Β	Β	Β	Β	-
Υπ. Εξωτερικών	-	-	-	-	-	-	-	-	Σ	-	Β	-	-
Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	-	Σ	-	-
Υπ. Υποδομών και Μεταφορών	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	-	Σ	-	-
Υπ. Οικονομικών	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	-	Σ	-	-
Υπ. Ανάπτυξης και Επενδύσεων	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	-	Σ	-	-
Υπ. Υγείας	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	-	Σ	-	-
Υπ. Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	-	Σ	-	-
Υπ. Εσωτερικών	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	-	Σ	-	-
Δήμοι	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	Σ	-	-	-
Περιφέρειες	-	-	-	-	-	-	-	-	Β	Σ	Σ	-	-
Β	Βασικός Ρόλος												
Σ	Συμπληρωματικός Ρόλος												
-	Κανένας ρόλος												

Συναρμοδιότητες

Με τις αλλαγές που επέφερε ο Ν.5037/2023⁴ στο Ν.3199/2003, πλέον με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Εσωτερικών, καθορίζονται οι λεκάνες απορροής ποταμών και ορίζονται **οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, οι οποίες είναι αρμόδιες** για τη διαχείριση και προστασία τους. Αν λεκάνη απορροής ποταμού εκτείνεται στα διοικητικά όρια περισσότερων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, οι ανωτέρω **αρμοδιότητες ασκούνται από κοινού**. Με κοινή απόφαση των οικείων Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, **επιτρέπεται η κατανομή των αρμοδιοτήτων** μεταξύ των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων ή ο ορισμός μιας Αποκεντρωμένης Διοίκησης **ως αποκλειστικά αρμόδιας** για την προστασία και διαχείριση της συγκεκριμένης λεκάνης απορροής ποταμού και τον καθορισμό του τρόπου άσκησης των αρμοδιοτήτων αυτών.

⁴ Άρθρο 29 Κατανομή αρμοδιοτήτων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμού στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις - Αντικατάσταση παρ. 2 και 3 άρθρου 5 Ν. 3199/2003

Εάν η κοινή απόφαση του δεν δημοσιευτεί εντός πέντε (5) μηνών από τον καθορισμό των λεκανών απορροής, η απόφαση αυτή εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Μέχρι στιγμής δεν έχουν εκδοθεί σχετικές αποφάσεις δυνάμει του ανωτέρω πλαισίου. Ακολούθως περιγράφεται το **ισχύον καθεστώς** Λεκανών Απορροής και αρμόδιων διαχειριστικών αρχών αυτών.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.2010 Απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β/2010 και ειδικότερα στο Παράρτημα ΙΙ αυτής, όπως αυτή διορθώθηκε με το ΦΕΚ 1572/Β/2010), όρισε τις αρμόδιες, τότε κρατικές, Περιφέρειες ανά Λεκάνη Απορροής Ποταμού σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα της χώρας. Έτσι, για τις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου και σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3852/2010 μόνη αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση είναι η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου. Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται επικαιροποιημένο απόσπασμα του Παραρτήματος ΙΙ της πιο πάνω Απόφασης της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων σύμφωνα με τον Ν.3852/2010.

Πίνακας 2-5 Λεκάνες Απορροής Ποταμών και Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση

Κωδικός ΛΑΠ	Ονομασία ΛΑΠ	Περιφέρειες που εκτείνονται γεωγραφικά εντός των ορίων των ΛΑΠ	Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση
ΕΛ1436	Ανατολικού Αιγαίου	Βορείου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου
ΕΛ1437	Κυκλάδων	Νοτίου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου
ΕΛ1438	Δωδεκανήσων	Νοτίου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου

2.3 Αντικείμενο του προτεινόμενου Σχεδίου

Στο πλαίσιο του παρόντος Σχεδίου της 2^{ης} Αναθεώρησης των ΣΔΛΑΠ έγιναν τα εξής:

1. **Αναθεώρηση του προσδιορισμού, της οριοθέτησης και του χαρακτηρισμού των συστημάτων επιφανειακών και υπογείων υδάτων** της 1^{ης} Αναθεώρησης των ΣΔΛΑΠ σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙ της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με βάση τα σχετικά Κείμενα Κατευθυντήριων Γραμμών και σύμφωνα με τις υποδείξεις της ΑΑ.

Αναλυτικότερα, για τα **επιφανειακά υδατικά συστήματα** (ποτάμια, λιμναία, μεταβατικά και παράκτια), **διατηρείται η τυπολογία και η οριοθέτηση των συστημάτων της 1^{ης} Αναθεώρησης των ΣΔΛΑΠ, και επικαιροποιείται ο χαρακτηρισμός τους.**

Θα πρέπει να επισημανθεί μια σημαντική διαφορά μεταξύ του Reporting για το 2016 και για το 2022 είναι ότι οι ταμειυτήρες αναφέρονται πλέον στη Επιτροπή ως Ιδιαίτερως Τροποποιημένες Λίμνες και όχι ως ποτάμια ΙΤΥΣ.

Κατά την 1^η Αναθεώρηση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου δεν αναγνωρίστηκαν φυσικά λιμναία ΥΣ. Με βάση όμως τη νέα προσέγγιση της Επιτροπής, απαντούν 9 λιμναία ΙΤΥΣ(Τεχνητές λίμνες Γαδουρά, Απολακκιάς, Λιβαδίου, Άνω Μεράς, Φανερωμένης, Ραχών Πεζίου, Ερεσού και Καλαμωτής - Κατράρη). τα οποία καταχωρήθηκαν λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο το κριτήριο της εκτάσεως αλλά και της χρήσης (υφιστάμενη ή μελλοντική υδρευτική χρήση).

Στο ΥΔ δεν υπάρχουν αναγνωρισμένα μεταβατικά ΥΣ.

Όσον αφορά στα παράκτια ΥΣ, τα μέχρι τώρα δεδομένα δεν προέκυψε αλλαγή της οριοθέτησης ή της τυπολογίας τους.

Για τα υπόγεια υδατικά συστήματα, επικαιροποιήθηκε ο **χαρακτηρισμός και η οριοθέτηση της 1^{ης} Αναθεώρησης των ΣΔΛΑΠ.**

2. **Επανεξετάστηκαν τα ιδιαίτερως τροποποιημένα (ΙΤΥΣ) και τα τεχνητά (ΤΥΣ) υδατικά συστήματα** σύμφωνα με την παράγρ. 3 του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
3. **Επικαιροποιήθηκε το Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών** που είχε διαμορφωθεί στην 1^η Αναθεώρηση των ΣΔΛΑΠ, σύμφωνα με τα Άρθρα 6 & 7 και το Παράρτημα ΙV της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με βάση τα νέα δεδομένα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή σχετικών Κοινοτικών Οδηγιών.
4. **Επικαιροποιήθηκε ο κατάλογος των ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους**, σε κάθε επιφανειακό και υπόγειο υδατικό σύστημα, όπως είχαν συμπεριληφθεί στην 1^η Αναθεώρηση των ΣΔΛΑΠ, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙ της Οδηγίας και με βάση τις σχετικές αναλυτικές μεθοδολογίες που έχουν διαμορφώθηκαν από την ΓΔΥ α) “ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΓΕΝΩΝ ΠΙΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ” και β) “ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΥΔΡΟΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΛΛΟΙΩΣΕΩΝ”.

5. **Καταρτίσθηκε το μητρώο πηγών ρύπανσης (εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές)** που αποτελούσε μέτρο της 1^{ης} Αναθεώρησης των ΣΔΛΑΠ. Αναλυτικότερα, για κάθε επιφανειακό και υπόγειο υδατικό σύστημα (water body) καταγράφηκαν:
- **Σημαντικές σημειακές πηγές ρύπανσης:** συντεταγμένες και είδος σημειακής πηγής ρύπανσης, όπως απορρίψεις από Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ), σημαντικές βιομηχανικές και αγροτικές μονάδες υψηλού κινδύνου ρύπανσης, διαρροές από διάφορες πηγές ρύπανσης (ΧΥΤΑ, εξορυκτικές δραστηριότητες κ.λπ.).
 - **Σημαντικές διάχυτες πηγές ρύπανσης:** είδος διάχυτης πηγής, όπως γεωργικές δραστηριότητες, αστικές χρήσεις γης, διαρροές οφειλόμενες σε ατυχήματα, έλλειψη δικτύων αποχέτευσης αστικών λυμάτων, κλπ.
 - **Σημαντικές απολήψεις ύδατος:** Συντεταγμένες της θέσης απόληψης, είδος απόληψης (ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, μεταφορά νερού, κ.λπ.), καθώς και υπολογισμός ή εκτίμηση του απολήψιμου όγκου νερού (όπου αυτό είναι εφικτό), με δεδομένα από τους όρους των σχετικών αδειοδοτήσεων, αλλά και από στοιχεία που είναι διαθέσιμα στις Διευθύνσεις Υδάτων των οικείων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και σε άλλες εμπλεκόμενες Υπηρεσίες.
 - **Μέτρα ρύθμισης της ροής του νερού και μορφολογικές αλλοιώσεις:** Συντεταγμένες ρυθμιστικών έργων, είδος ρύθμισης/αλλοίωσης (υδροηλεκτρικά φράγματα, ταμιευτήρες αποθήκευσης νερού, αντιπλημμυρικά φράγματα, αναχώματα και διώρυγες, μεταφορές νερού μεταξύ λεκανών απορροής, κ.λπ.).
 - **Ζώνες διείδυσης θαλάσσιου νερού:** Συντεταγμένες ζωνών υφαλμύρισης και καθορισμός δυναμικού.
 - **Περιοχές τεχνητού εμπλουτισμού των υπογείων υδάτων,** βαθμός και ποιότητα νερού εμπλουτισμού.
 - Άλλα είδη ανθρωπογενών πιέσεων (έργα ή άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες) και ανάλυση πιέσεων στο φυσικό περιβάλλον.
 - Επιπτώσεις: Ποιοτική και ποσοτική επισκόπηση, κατηγοριοποίηση των φυσικοχημικών και βιολογικών επιπτώσεων, με την εφαρμογή συγκεκριμένων κριτηρίων, με βάση τη μεθοδολογία “Ανάλυση των ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και υπόγεια υδατικά συστήματα” και σε συνεννόηση με την ΓΔΥ.
6. **Επικαιροποιήθηκε η οικονομική ανάλυση των χρήσεων ύδατος.**
7. **Επανεξετάσθηκε η αξιολόγηση και ταξινόμηση της ποιοτικής (οικολογικής και χημικής) κατάστασης των επιφανειακών υδάτων (συμπεριλαμβανομένων των ιδιαιτέρως τροποποιημένων και τεχνητών συστημάτων) καθώς και της ποιοτικής (χημικής) και ποσοτικής κατάστασης των υπογείων υδάτων, σύμφωνα με το Παράρτημα V της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ με βάση:**
- α) τις σχετικές αναλυτικές μεθοδολογίες που έχουν διαμορφωθεί
 - β) τα νέα δεδομένα που έχουν προκύψει από τη λειτουργία του ΕΔΠ της κατάστασης των υδάτων και οι ετήσιες εκθέσεις αξιολόγησης της κατάστασης των υδάτων που διαμορφώνονται στο πλαίσιο της λειτουργίας του,
 - γ) τα ΠΠΠ για ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, τα οποία καθορίζονται και εφαρμόζονται στα επιφανειακά υδατικά συστήματα, σύμφωνα με το Άρθρο 3 και το Παράρτημα Ι της Οδηγίας 2008/105/ΕΚ όπως ισχύει,

- δ) τις AAT (threshold values) που έχουν καθορισθεί για διάφορους ρύπους στα υπόγεια ύδατα, στο πλαίσιο της εφαρμογής της Οδηγίας 2006/118/EK και της ΚΥΑ 39626/2208/Ε130/2009 όπως ισχύουν, και
- ε) περιβαλλοντικά ποιοτικά πρότυπα για διάφορους ρύπους και ουσίες, τα οποία έχουν θεσπισθεί από την εθνική νομοθεσία, σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.
8. Προσδιορίστηκε το οικολογικό δυναμικό όλων των ΙΤΥΣ και ΤΥΣ (συμπεριλαμβανομένων όσων βρίσκονταν σε άγνωστη κατάσταση στην 1^η Αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ),
9. Διαμορφώθηκε η εθνική μεθοδολογία για τον προσδιορισμό της οικολογικής παροχής ποτάμιων υδατικών συστημάτων,
10. Επανεξετάστηκαν οι περιβαλλοντικοί στόχοι όλων των ΥΣ (συμπεριλαμβανομένων των ΙΤΥΣ & ΤΥΣ), σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/EK και επαναπροσδιορίστηκαν οι “Εξαιρέσεις” (exemptions) από την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας 2000/60/EK, λαμβάνοντας υπόψη τα προγραμματιζόμενα (μέχρι το τέλος του 2027) και υλοποιούμενα έργα, με βάση την σχετική αναλυτική μεθοδολογία που έχει διαμορφωθεί από την ΓΔΥ: “ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ, ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ «ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΝ» ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΣΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ”.
11. Αναθεωρήθηκαν σύμφωνα με το Άρθρο 11 και το Παράρτημα VI της Οδηγίας 2000/60/EK, τα Προγράμματα Μέτρων (βασικά και συμπληρωματικά) για την προστασία και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων, τα οποία έχουν διαμορφωθεί στην 1^η Αναθεώρηση των ΣΔΛΑΠ, σε συνέργεια πάντα με αντίστοιχες δράσεις άλλων σχετικών Ενωσιακών Οδηγιών (Πλημμύρες, Θαλάσσια Στρατηγική, κλπ.).

Η παρούσα Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αναφέρεται στην **2^η Αναθεώρηση του Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου** σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/EK, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003 και του ΠΔ 51/2007.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι το οριστικό Σχέδιο Διαχείρισης, που θα αφορά στον 3^ο Κύκλο Διαχείρισης, διαμορφώνεται μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας διαβούλευσης του άρθρου 14 της Οδηγίας 2000/60/EK (Άρθρο 15 του ΠΔ 51/2007) και μετά την ολοκλήρωση της έγκρισης της παρούσας ΣΜΠΕ, προκειμένου να συμπεριλάβει τους όρους και περιορισμούς που θα προκύψουν κατά την διαδικασία έγκρισής της. Το Τελικό Σχέδιο Διαχείρισης θα οριστικοποιηθεί μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών διαβούλευσης, λαμβάνοντας υπόψη την εγκριτική απόφαση της παρούσας ΣΜΠΕ.

Το Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων αποτελεί τον πυρήνα της Οδηγίας 2000/60/EK, το οποίο περιλαμβάνει όλα τα βήματα και τις ενέργειες που έχουν γίνει μέχρι σήμερα και που προγραμματίζονται να γίνουν για την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/EK με σκοπό την επίτευξη των στόχων της. Το Σχέδιο Διαχείρισης δίνει πληροφορίες για όλες τις κατηγορίες υδάτων του Υδατικού Διαμερίσματος, τους περιβαλλοντικούς στόχους γι' αυτά και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν ώστε να επιτευχθεί καλή κατάσταση των υδάτων.

Το περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης περιγράφεται αναλυτικά στο Άρθρο 13 και στο Παράρτημα VII της Οδηγίας 2000/60/EK (Άρθρο 10 και Παράρτημα VII του ΠΔ 51/2007) και περιλαμβάνει την καταγραφή – επικαιροποίηση όλων των σταδίων εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/EK (Άρθρα 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 14 κ.λπ.).

Η διαδικασία επικαιροποίησης του Σχεδίου Διαχείρισης είναι κυκλική διαδικασία, η οποία βασίζεται κάθε φορά σε βελτιωμένα δεδομένα και περισσότερη κατανόηση των διαδικασιών που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Μετά τον πρώτο εξαετή κύκλο εφαρμογής του Σχεδίου Διαχείρισης που με βάση το χρονοδιάγραμμα της Οδηγίας λήγει το 2015, ακολουθούν άλλοι δύο κύκλοι ίδιας διάρκειας, προσδίδοντας χρονικό ορίζοντα εφαρμογής της Οδηγίας μέχρι το τέλος του 2027.

Συνεπώς, το Σχέδιο Διαχείρισης δεν αποτελεί την αφετηρία, ούτε το πέρας της εφαρμογής της Οδηγίας, αλλά ένα σημαντικό σταθμό στον οποίο καταγράφεται η πρόοδος που έχει επιτευχθεί και περιγράφεται ο προσανατολισμός των δράσεων του διαχειριστικού κύκλου που ακολουθεί. Το υπό μελέτη σχέδιο αποτελεί το Τρίτο κατά την Οδηγία Πλαίσιο, Σχέδιο Διαχείρισης (3^{ος} Κύκλος Διαχείρισης), αξιοποιώντας μεγάλο μέρος της διαθέσιμης πληροφορίας για τον εντοπισμό των σημείων που χρήζουν προσοχής και τη λήψη αντίστοιχων μέτρων διαχείρισης και προστασίας των νερών. Το Σχέδιο θα συμπληρώνεται από τα δεδομένα που θα προκύψουν από το εφαρμοζόμενο πρόγραμμα παρακολούθησης των νερών.

Ο κύριος μηχανισμός για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας είναι η εφαρμογή του **Προγράμματος Μέτρων** για την προστασία και αποκατάσταση των υδάτων, σύμφωνα με το Άρθρο 11 και το Παράρτημα VI της Οδηγίας (Άρθρο 12 και Παράρτημα VIII του Π.Δ. 51/2007). Το πρόγραμμα μέτρων, το οποίο διαμορφώνεται σε συνέχεια της εφαρμογής των προγενέστερων βημάτων - σταδίων της Οδηγίας, είναι το βασικό στοιχείο του Διαχειριστικού Σχεδίου και καθορίζει όλες τις απαραίτητες ενέργειες που πρέπει να εφαρμοστούν κατά την εξαετή περίοδο διαχείρισης για να εξασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Το πρόγραμμα μέτρων διακρίνεται σε **βασικά μέτρα** και – όπου απαιτείται – σε **συμπληρωματικά μέτρα**.

Τα **βασικά μέτρα**, σύμφωνα με την παρ. 3 του Άρθρου 11 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (παρ. 4 του Άρθρου 12 του ΠΔ 51/2007), αποτελούν τις στοιχειώδεις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται και περιλαμβάνουν:

- I. Μέτρα για την εφαρμογή της Κοινοτικής και Εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων, σύμφωνα με το Άρθρο 10 και το Μέρος Α του Παραρτήματος VI της Οδηγίας (Άρθρο 9 και Τμήμα Α του Παραρτήματος VIII του ΠΔ 51/2007) και ειδικότερα μέτρα που απαιτούνται από τις ακόλουθες Κοινοτικές Οδηγίες και την αντίστοιχη εθνική νομοθεσία:
 1. Η Οδηγία 98/83/ΕΚ, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2015/1787/ΕΕ για την τροποποίηση των παραρτημάτων II και III της οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης
 2. Η Οδηγία 2006/7/ΕΚ περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως
 3. Οι Οδηγίες 91/271/ΕΟΚ και 98/15/ΕΚ για την επεξεργασία και διάθεση αστικών λυμάτων
 4. Η Οδηγία 91/676/ΕΟΚ για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης
 5. Η Οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας και η Οδηγία 2009/147/ΕΟΚ περί της διατηρήσεως των άγριων πτηνών (Δίκτυο NATURA 2000)
 6. Η Οδηγία 2012/18/ΕΕ για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και για την τροποποίηση και στη συνέχεια την κατάργηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου

7. Η Οδηγία 2011/92/ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον και η Οδηγία 2014/52/ΕΕ για την τροποποίησή της
 8. Η Οδηγία 86/278/ΕΟΚ σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά την χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία
 9. Η Οδηγία 2009/128/ΕΚ σχετικά με την κοινή θέση του Συμβουλίου που αφορά τον καθορισμό πλαισίου κοινοτικής δράσης με σκοπό την επίτευξη ορθολογικής χρήσης των γεωργικών φαρμάκων και οι Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 και (ΕΕ) αριθ. 652/2014)
 10. Η Οδηγία 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)
- II. Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης κόστους, σύμφωνα με τις αρχές του Άρθρου 9 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και του Άρθρου 8 του ΠΔ 51/2007.
 - III. Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του νερού, ώστε να αποφευχθεί η απόκλιση από τους περιβαλλοντικούς στόχους του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
 - IV. Μέτρα για ικανοποίηση του Άρθρου 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και του Άρθρου 7 του ΠΔ 51/2007, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για διασφάλιση της ποιότητας του νερού, ώστε να μειωθούν οι απαιτήσεις καθαρισμού του, προς παραγωγή πόσιμου νερού.
 - V. Μέτρα ελέγχου της απόληξης επιφανειακού και υπόγειου νερού και της αποθήκευσης επιφανειακού νερού.
 - VI. Μέτρα για τον έλεγχο τεχνητού εμπλουτισμού των υπόγειων υδροφορέων, συμπεριλαμβανομένης και της σχετικής αδειοδότησης.
 - VII. Μέτρα για τις σημειακές πηγές απορρίψεων που ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση π.χ. περιβαλλοντικοί όροι, κλπ. και υποβολή πρότασης, σύμφωνα με την κείμενη σχετική νομοθεσία, για κατάλληλα συστήματα ελέγχου των απορρίψεων στα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα.
 - VIII. Μέτρα για την πρόληψη ή τον έλεγχο της διοχέτευσης ρύπων από διάχυτες πηγές απορρίψεων, ικανές να προκαλέσουν ρύπανση.
 - IX. Μέτρα για αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση του ύδατος.
 - X. Μέτρα για αποτροπή της απόρριψης ρύπων απευθείας στα υπόγεια νερά, αλλά και προσδιορισμός των περιπτώσεων όπου επιτρέπεται απευθείας απόρριψη, όπως αναφέρονται στο Άρθρο 11, παρ. 3 (ι) της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και στο Άρθρο 12, παρ. 4 (ι έως ιζ) του ΠΔ 51/2007.
 - XI. Ειδικά μέτρα, κατ' εφαρμογή του Άρθρου 13 του ΠΔ 51/2007, για εξάλειψη της ρύπανσης επιφανειακών υδάτων από ουσίες προτεραιότητας και τη σταδιακή μείωση της ρύπανσης από επικίνδυνες ή άλλες ουσίες που μπορεί να εμποδίσουν την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων.
 - XII. Μέτρα για πρόληψη της σημαντικής διαρροής ρύπων από τεχνικές εγκαταστάσεις και για πρόληψη ή/και μείωση των επιπτώσεων των επεισοδίων ρύπανσης από ατύχημα ή ακραία φυσικά φαινόμενα.

Στη συνέχεια, όπου κρίνεται ότι τα βασικά μέτρα δεν επαρκούν για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, εξετάζονται και προτείνονται **συμπληρωματικά μέτρα**, σύμφωνα με τις παρ. 4 & 5 του Άρθρου 11 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (παρ. 5 & 6 του Άρθρου 12 του ΠΔ 51/2007) στις περιπτώσεις όπου κρίνονται απαραίτητα για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που έχουν καθορισθεί.

Τα συμπληρωματικά αυτά μέτρα σχετίζονται κυρίως με τις εξής κατηγορίες μέτρων:

- I. Νομοθετικά Μέτρα
- II. Διοικητικά Μέτρα
- III. Οικονομικά ή Φορολογικά Μέτρα

- IV. Έλεγχος απολήψεων
- V. Έλεγχοι εκπομπής ρύπων
- VI. Μέτρα διαχείρισης της ζήτησης
- VII. Μέτρα αποτελεσματικότητας και επαναχρησιμοποίησης
- VIII. Τεχνητός εμπλουτισμός υδροφορέων
- IX. Ανασύσταση και αποκατάσταση περιοχών υγροβιότοπων
- X. Έργα δομικών κατασκευών
- XI. Έργα αποκατάστασης υφιστάμενων υποδομών
- XII. Εγκαταστάσεις Αφαλάτωσης
- XIII. Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης (βέλτιστων πρακτικών)
- XIV. Εκπαιδευτικά μέτρα
- XV. Περιβαλλοντικές συμφωνίες μετά από διαπραγμάτευση
- XVIII. Λοιπά μέτρα

Όλα τα παραπάνω περιγράφονται αναλυτικά στο Κεφάλαιο 4 της παρούσας μελέτης.

2.4 Στοιχεία ανάθεσης – Ομάδα μελέτης

2.4.1 Στοιχεία ανάθεσης

Τον Απρίλιο του 2021, προκηρύχθηκε από τη Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων/Γενική Διεύθυνση Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ανοικτός διεθνής διαγωνισμός για την ανάθεση του Έργου «2^η Αναθεώρηση Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των 14 Υδατικών Διαμερισμάτων της Χώρας, υποέργα 1-5». Υποέργο/Τμήμα 5 «2^η Αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL14)») με κωδικό πράξης MIS 5050807 και ενάρθρο έργο 2020ΣΕ27510071, ενταγμένο στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Υποδομές Μεταφορών, Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη 2014-2020».

Σε συνέχεια του διαγωνισμού, με την από 18-04-2022 Σύμβαση, ανατέθηκε από τη Γενική Γραμματεία Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων/Γενική Διεύθυνση Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας η εκπόνηση του προαναφερόμενου έργου στην «Κοινοπραξία 2^{ης} Αναθεώρησης Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών Νήσων Αιγαίου» με Νόμιμη Εκπρόσωπο την Δρ. Πολιτικό Μηχανικό Παναγιώτα Στυλιανή Καϊμάκη.

Η παρούσα εντάσσεται στο πλαίσιο σύμβασης μεταξύ της ένωσης οικονομικών φορέων «1. ADVANCED ENVIRONMENTAL STUDIES ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΑΝΩΝΥΜΗ ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ με δ.τ. ADENS A.E., 2. A.D.T. ΩΜΕΓΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΜΗΧ/ΚΟΙ Α.Τ.Ε. με δ.τ. Α. D.T. ΩΜΕΓΑ Α.Τ.Ε.», και του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ/ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΑΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΔΑΤΟΣ, ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ & ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΔΑΤΟΣ.

Τα μέλη της Επιτροπής Παρακολούθησης και Παραλαβής της Σύμβασης, όπως έχουν οριστεί (ΑΔΑ: ΨΣΤΙ4653Π8-0ΔΓ) είναι οι ακόλουθοι:

1. **Τασόγλου Σπυρίδων**, ΠΕ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΩΝ με Α' βαθμό (Πρόεδρος) - Υπάλληλος στη Δ/νση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος.
2. **Κουέλης Ευάγγελος**, ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ με Α' βαθμό - Υπάλληλος στη Δ/νση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος.
3. **Λιάκου Σπυριδούλα**, ΠΕ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ με Α' βαθμό - Προϊσταμένη Τμήματος στη Δ/νση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος

2.4.2 Ομάδα μελέτης

Για τη σύνταξη της μελέτης εργάστηκε η ακόλουθη ομάδα επιστημόνων:

ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ADENS AE	Παναγιώτα Στυλιανή Καϊμάκη	Δρ. Πολιτικός Μηχανικός Συντονίστρια Έργου
ADENS AE	Ελένη Γκουβάτσου	Πολιτικός Μηχανικός, Μηχανικός Περιβάλλοντος MSc, DIC Αναπληρώτρια Συντονίστρια
ADT – ΩΜΕΓΑ ΑΤΕ	Χαράλαμπος Ανδρικόπουλος	Πολιτικός Μηχανικός MSc
ADT – ΩΜΕΓΑ ΑΤΕ	Κωνσταντίνος Νικολάου	Πολιτικός Μηχανικός MSc
ADENS AE	Ιωάννης Μουλατσιώτης	Γεωλόγος, Υδρογεωλόγος MSc
ADENS AE	Εμμανουήλ Αθανασάκης	Μηχανικός Περιβάλλοντος MSc

ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ADENS AE	Κωνσταντίνος Γρίβας	Γεωπόνος MSc
ADT – ΩΜΕΓΑ ΑΤΕ	Χρήστος Μπουρούνης	Γεωλόγος MSc
ADENS AE	Παναγιώτης Καψάλης	Οικονομολόγος MSc
ADT – ΩΜΕΓΑ ΑΤΕ	Αννέτα Ζερβού	Πολιτικός Μηχανικός MSc
ADT – ΩΜΕΓΑ ΑΤΕ	Ιωάννης Κασούνης	Αγρονόμος Τοπογράφος Μηχανικός MSc
ADENS AE	Γεώργιος Τσαγκαράκης	Χημικός Μηχανικός Ε.Μ.Π. MSc
ADENS AE	Ιωάννα Αδάμογλου	Μηχανικός Χωροταξίας, Πολεοδομίας & Περιφερειακής Ανάπτυξης
ADENS AE	Ελένη Πέπτα	Βιολόγος
ADT – ΩΜΕΓΑ	Χριστόφορος Σκούταρης	Μηχανικός Χωροταξίας και Ανάπτυξης MSc

3. Σκοπιμότητα και στόχοι του Σχεδίου – Σχέση με άλλα σχετικά Σχέδια / Προγράμματα

3.1 Εισαγωγή

Όπως προαναφέρθηκε, το Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων αποτελεί τον πυρήνα της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, το οποίο περιλαμβάνει όλα τα βήματα και τις ενέργειες που έχουν γίνει μέχρι σήμερα και που προγραμματίζονται να γίνουν για την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ με σκοπό την επίτευξη των στόχων της.

Ειδικότερα, ο σκοπός της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, μέσω του Σχεδίου Διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 1, είναι «η θέσπιση πλαισίου για την προστασία των εσωτερικών επιφανειακών, των μεταβατικών, των παράκτιων και υπόγειων υδάτων, το οποίο να:

- αποτρέπει την περαιτέρω επιδείνωση, να προστατεύει και να βελτιώνει την κατάσταση των υδάτινων οικοσυστημάτων αλλά και των εξαρτωμένων από αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και υγροτόπων,
- προωθεί τη βιώσιμη χρήση του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδατικών πόρων,
- προωθεί την ενίσχυση της προστασίας και τη βελτίωση του υδάτινου περιβάλλοντος,
- διασφαλίζει την προοδευτική μείωση της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων,
- συμβάλλει στο μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασία».

Ο κύριος μηχανισμός για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας είναι η εφαρμογή του Προγράμματος Μέτρων για την προστασία και αποκατάσταση των υδάτων, σύμφωνα με το Άρθρο 11 και το Παράρτημα VI της Οδηγίας (Άρθρο 12 και Παράρτημα VIII του ΠΔ).

Στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003 και όπως αυτό προσαρμόζεται στο Προεδρικό Διάταγμα 51/2007 σχετικά με τους περιβαλλοντικούς στόχους, για την αποτελεσματική εφαρμογή των Προγραμμάτων Μέτρων που περιλαμβάνονται στα Σχέδια Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού, λαμβάνονται τα μέτρα επίτευξης των αντίστοιχων περιβαλλοντικών στόχων και ειδικότερα:

α) για τα επιφανειακά ύδατα:

- α.1) μέτρα που αποσκοπούν στην **πρόληψη της υποβάθμισης της κατάστασης όλων των συστημάτων επιφανειακών υδάτων** με την επιφύλαξη της εφαρμογής των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 4,
- α.2) μέτρα που αποσκοπούν στην **προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων**, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 3 για τα τεχνητά και ιδιαιτέρως τροποποιημένα υδατικά συστήματα, **με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων το αργότερο μέχρι 23.12.2015**, σύμφωνα με το Παράρτημα III του Π.Δ. 51/2007, με την επιφύλαξη εφαρμογής των παραγράφων 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 4,
- α.3) μέτρα που αποσκοπούν στην προστασία και αναβάθμιση όλων των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων, το αργότερο μέχρι 23.12.2015, σύμφωνα με το Παράρτημα III του Π.Δ. 51/2007, με την επιφύλαξη εφαρμογής των παρατάσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 4 καθώς και εφαρμογής των παραγράφων 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 4,

α.4) μέτρα με στόχο την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας,

α.5) τα μέτρα που αναφέρονται στις ανωτέρω περιπτώσεις καθορίζονται σε αρμονία με τις διατάξεις τυχόν ισχυουσών διεθνών συνθηκών που ρυθμίζουν τα ίδια ζητήματα.

β) για τα υπόγεια ύδατα:

β.1) μέτρα ώστε να προληφθεί ή **να περιορισθεί η διοχέτευση ρύπων στα υπόγεια ύδατα και να προληφθεί η υποβάθμιση της κατάστασης όλων των υπόγειων υδάτων**, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 4 και με την επιφύλαξη του άρθρου 12 (παρ. 4, εδάφιο ι),

β.2) μέτρα **προστασίας, αναβάθμισης και αποκατάστασης όλων των υπόγειων υδάτων**, ήτοι της διασφάλισης του ισοζυγίου εισροών- εκροών (άντλησης- φυσικής ή τεχνητής ανατροφοδότησης) των υπόγειων υδάτων, λαμβανομένου υπόψη των ρυθμιστικών αποθεμάτων τους, **με στόχο την επίτευξη καλής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, το αργότερο μέχρι 23.12.2015** σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ του Π.Δ. 51/2007, με την επιφύλαξη εφαρμογής των παρατάσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 4 καθώς και εφαρμογής των παραγράφων 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 4 και με την επιφύλαξη του άρθρου 12 (παρ. 4, εδάφιο ι),

β.3) μέτρα για την αναστροφή κάθε σημαντικής και έμμονης ανοδικής τάσης συγκέντρωσης οιοδήποτε ρύπου, η οποία οφείλεται σε ανθρωπίνη δραστηριότητα προκειμένου να μειωθεί προοδευτικά η ρύπανση των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα για την επίτευξη της αναστροφής της τάσης εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 14, λαμβάνοντας υπόψη τα ισχύοντα πρότυπα που έχουν καθορισθεί με διατάξεις της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας με την επιφύλαξη της εφαρμογής των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 4.

γ) για τις προστατευόμενες περιοχές: πρέπει να έχει επιτευχθεί συμμόρφωση με τα πρότυπα και τους στόχους του Π.Δ. 51/2007 το αργότερο μέχρι 23.12.2015 εκτός αν προβλέπεται άλλως στην ισχύουσα νομοθεσία σύμφωνα με την οποία έχουν καθορισθεί οι επιμέρους προστατευόμενες περιοχές.

Οι γενικοί αυτοί περιβαλλοντικοί στόχοι, που περιγράφουν και αποδίδουν το νόημα της εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, παρουσιάζονται στον Πίνακα 3-1 με αναφορά στο είδος των μέτρων εφαρμογής για κάθε κατηγορία ύδατος, σε σχέση με το νομικό πλαίσιο εφαρμογής και εξαίρεσης που προβλέπεται στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ και στο ΠΔ 51/2007.

Πίνακας 3-1 Περιβαλλοντικοί στόχοι: εφαρμογή και εξαιρέσεις

Κατηγορία υδάτων	Είδος μέτρου εφαρμογής	Περιβαλλοντικός Στόχος	Νομικό Πλαίσιο εφαρμογής	Νομικό Πλαίσιο εξαιρέσεως
Επιφανειακά	Προληπτικά	Μη υποβάθμιση	Άρθρο 12 (Π.Δ. 51/2007)	Άρθρο 4 §6,7,8 (Π.Δ. 51/2007)
	Προστασίας, αναβάθμισης, αποκατάστασης	Επίτευξη καλής οικολογικής και χημικής κατάστασης μέχρι το 2015, πλην των ιδιαιτέρως τροποποιημένων και τεχνητών συστημάτων.	Παράρτημα ΙΙΙ (Π.Δ. 51/2007)	Άρθρο 4 §4, 5, 6, 7, 8 (Π.Δ. 51/2007)
	Προστασίας, αναβάθμισης	Επίτευξη καλού οικολογικού δυναμικού και καλή χημική κατάσταση έως το 2015 για τα Ιδιαιτέρως τροποποιημένα ή τα τεχνητά συστήματα.	Παράρτημα ΙΙΙ (Π.Δ. 51/2007)	Άρθρο 4 §4, 5, 6, 7, 8 (Π.Δ. 51/2007)
	Αντιρρυπαντικά	Προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας. Παύση ή σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικινδύνων ουσιών.	Άρθρο 16 §1, 8 (Οδηγία 2000/60/ΕΚ)	Άρθρο 1 (Οδηγία 2000/60/ΕΚ)
Υπόγεια	Προληπτικά	Περιορισμός διοχέτευσης ρύπων και μη υποβάθμιση του σώματος	Άρθρο 12 (Π.Δ. 51/2007)	Άρθρο 4 §6,7,8 (Π.Δ. 51/2007) Άρθρο 12 §4.1 (Π.Δ. 51/2007)
	Προστασίας, αναβάθμισης, αποκατάστασης	Διασφάλιση του ισοζυγίου εισροών – εκροών (άντλησης – φυσικής ή τεχνητής ανατροφοδότησης) των υπόγειων υδάτων, λαμβανομένου υπόψη των ρυθμιστικών αποθεμάτων τους, με στόχο την επίτευξη καλής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, το αργότερο μέχρι 23.12.2015	Παράρτημα ΙΙΙ (Π.Δ. 51/2007)	Άρθρο 4 §4, 5, 6, 7, 8 (Π.Δ. 51/2007) Άρθρο 12 §4.1 (Π.Δ. 51/2007)
	Αναστροφής κάθε ανοδικής τάσης ρύπων ανθρώπινης δραστηριότητας	Προοδευτική μείωση της ρύπανσης	Άρθρο 14 (Π.Δ. 51/2007)	Άρθρο 4 §,6,7,8 (Π.Δ. 51/2007)

Ειδικότερα, οι στόχοι που τίθενται για τα Υδατικά συστήματα και τις προστατευόμενες περιοχές του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου, καθώς και η περιγραφή του Προγράμματος Μέτρων για την επίτευξη των στόχων αυτών, παρουσιάζονται αναλυτικά στο κεφάλαιο 4 της παρούσας μελέτης.

3.2 Στόχοι Περιβαλλοντικής Προστασίας

Είναι σημαντικό να τονισθεί ότι το Σχέδιο Διαχείρισης Περιοχών Λεκάνης Απορροής (ή Υδατικών Διαμερισμάτων) αποτελεί από μόνο του ένα Σχέδιο με καθαρά περιβαλλοντικό στόχο: την ολοκληρωμένη και αειφόρο διαχείριση των υδατικών πόρων μέσω του καθορισμού αρχών και προτάσεων μέτρων για τη διατήρηση και προστασία όλων των υδάτων -ποτάμια, λίμνες, μεταβατικά, παράκτια και υπόγεια ύδατα- και με θεμελιώδη στόχο την επίτευξη της «καλής κατάστασης» όλων των υδάτων.

Στη συνέχεια αναφέρονται συνοπτικά οι ειδικότεροι στόχοι περιβαλλοντικής προστασίας που αφορούν το Σχέδιο Διαχείρισης. Πιο αναλυτικά οι στόχοι για τα ΥΣ και τις προστατευόμενες περιοχές του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου παρουσιάζονται στο κεφάλαιο 4.2.4 και 4.2.9 της παρούσας μελέτης.

Η σύνταξη του προτεινόμενου Σχεδίου στηρίχτηκε στην αναγκαιότητα επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων που τίθενται στο Άρθρο 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ θέτει τους ακόλουθους κύριους περιβαλλοντικούς στόχους για τα **επιφανειακά ΥΣ**:

- να αποτραπεί επιδείνωση στην κατάστασή τους,
- να αποκατασταθεί σε καλή, η κατάσταση επιφανειακών νερών, και
- να εφαρμοστούν τα απαραίτητα μέτρα με στόχο τη σταδιακή μείωση της ρύπανσης από τις Ουσίες Προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή κατάργηση των εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών από τις Επικίνδυνες Ουσίες Προτεραιότητας.

Ειδικότερα, για τα **Ιδιαίτερα Τροποποιημένα και Τεχνητά ΥΣ**, τα οποία καθορίζονται βάσει ειδικών κριτηρίων, η Οδηγία 2000/60/ΕΚ θέτει «ειδικούς στόχους», οι οποίοι είναι διαφορετικοί από τους στόχους των φυσικών ΥΣ σε ότι αφορά την οικολογική ποιότητα. Για την επίτευξη των στόχων αυτών (π.χ. καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης), οι πρόνοιες των κριτηρίων καθορισμού της 2000/60/ΕΚ εμπεριέχουν στοιχεία από τη σύγκριση των συνεπειών για την επίτευξη της «καλής οικολογικής κατάστασης» με μια σειρά από ζητήματα, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων.

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ θέτει τους ακόλουθους κύριους περιβαλλοντικούς στόχους για τα **υπόγεια ΥΣ**:

- να εφαρμοστούν τα απαραίτητα μέτρα για να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τη διοχέτευση ρύπων στα υπόγεια νερά και για να αποτρέψουν την υποβάθμιση της κατάστασης όλων των υπόγειων νερών,
- να προστατευτούν, να αναβαθμιστούν και να αποκατασταθούν όλα τα υπόγεια ΥΣ, να διασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ της άντλησης και της ανατροφοδότησης των υπόγειων νερών, και
- να εφαρμοστούν τα απαραίτητα μέτρα για να αναστραφεί οποιαδήποτε σημαντική και έμμονη ανοδική τάση στη συγκέντρωση οποιουδήποτε ρύπου, που οφείλεται στην ανθρώπινη δραστηριότητα, προκειμένου να μειωθεί η ρύπανση των υπόγειων νερών σταδιακά.

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ θέτει τους ακόλουθους κύριους περιβαλλοντικούς στόχους για τις **προστατευόμενες περιοχές**:

- να επιτευχθεί συμμόρφωση με συγκεκριμένα πρότυπα και στόχους που διευκρινίζονται στην Κοινοτική νομοθεσία στο πλαίσιο της οποίας οι μεμονωμένες προστατευόμενες περιοχές έχουν καθιερωθεί,
- να επιτευχθεί συμμόρφωση με το στόχο της καλής κατάστασης.

Στην περίπτωση που για ένα συγκεκριμένο Υδατικό Σύστημα τίθενται περισσότεροι του ενός στόχου, πρέπει να επιτευχθεί ο πιο αυστηρός.

Η εξειδίκευση των παραπάνω καθορίζει τους περιβαλλοντικούς στόχους για κάθε κατηγορία σώματος, λαμβανομένου υπόψη και του Παραρτήματος V της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, το οποίο αφορά στα γενικά κριτήρια ταξινόμησης της κατάστασης των σωμάτων.

Αναπόσπαστο μέρος των περιβαλλοντικών στόχων, που ορίζονται στο Άρθρο 4, είναι οι εξαιρέσεις από τους περιβαλλοντικούς στόχους. Η διαδικασία των εξαιρέσεων, σύμφωνα με το ΚΚ11⁵, αποτελεί ένα υπό-τμήμα της συνολικής διαδικασίας σύνταξης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ), και στοχεύει στο να δώσει μια διέξοδο στο διαχειριστή, όταν διαπιστώνεται πρόβλημα στην κατάσταση ενός υδάτινου σώματος. Η διαδικασία εξαιρέσεων έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση που:

- η κατάσταση του υδάτινου σώματος είναι από μέτρια και κάτω,
- έχει γίνει εκτίμηση της απόστασης μεταξύ υφιστάμενης κατάστασης και στόχων (gap analysis) και έχει οριστεί το «έλλειμμα ποιότητας» για το υδάτινο σώμα,
- έχουν εκτιμηθεί τα αίτια του «ελλείμματος ποιότητας».

Σημειώνεται ότι ο στόχος της καλής κατάστασης του νερού πρέπει σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ και το ΚΚ11 να είναι ο κανόνας. Το ΣΔΛΑΠ πρέπει να δικαιολογεί οποιαδήποτε απόκλιση από το στόχο αυτό, καθορίζοντας τις απαραίτητες προβλέψεις και προτεραιότητες δράσης (δηλ. τα μέτρα) που θα πρέπει να εφαρμοστούν, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι. Κοινό στοιχείο σε όλες τις πιθανές περιπτώσεις εξαιρέσεων είναι:

- οι αυστηρές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται και
- η αιτιολόγηση που πρέπει να περιλαμβάνεται στο Σχέδιο Διαχείρισης.

Οι κατηγορίες εξαιρέσεων σύμφωνα με το Άρθρο 4 (παρ. 4.4 έως και 4.7) της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ είναι 4 και εκτείνονται από μικρής κλίμακας προσωρινές εξαιρέσεις έως και μακροπρόθεσμες παρεκκλίσεις από το στόχο "καλή κατάσταση ως το 2015", και περιλαμβάνουν τις ακόλουθες πτυχές:

- την παράταση της προθεσμίας, με άλλα λόγια, η καλή κατάσταση πρέπει να επιτευχθεί ως το 2027 το αργότερο (παράγραφος 4.4) ή μόλις το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027,
- την επίτευξη λιγότερο αυστηρών περιβαλλοντικών στόχων υπό ορισμένες προϋποθέσεις (παράγραφος 4.3 και 4.5),
- την προσωρινή επιδείνωση της κατάστασης που απορρέει από φυσικά αίτια ή από ανωτέρα βία (παράγραφος 4.6),
- νέες τροποποιήσεις των φυσικών χαρακτηριστικών επιφανειακών υδάτων ή μεταβολές της στάθμης υπόγειων υδάτων, ή αδυναμία πρόληψης της υποβάθμισης των επιφανειακών υδάτων (συμπεριλαμβανομένης της μεταβολής από την υψηλή στην καλή κατάσταση) ως αποτέλεσμα νέων ανθρωπίνων δραστηριοτήτων βιώσιμης ανάπτυξης (παράγραφος 4.7).

⁵ Καθοδηγητικό Κείμενο 11, της Κοινής Στρατηγικής για την Εφαρμογή της Οδηγίας-Πλαίσιο, το οποίο σχετίζεται με την εκπόνηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών.

Σημειώνεται ότι τα άρθρα 4.8 και 4.9 εισάγουν δύο αρχές που ισχύουν για όλες τις εξαιρέσεις:

- οι εξαιρέσεις για ένα υδάτινο σώμα δεν πρέπει να υπονομεύουν την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων σε άλλα υδάτινα σώματα,
- πρέπει να επιτυγχάνεται τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας που προβλέπεται από το ισχύον κοινοτικό δίκαιο.

Σημειώνεται εδώ ότι με βάση το ΚΚ20⁶ έχει συμφωνηθεί ότι ο ορισμός ενός υδάτινου σώματος ως ΤΥΣ ή ΙΤΥΣ δε συνιστά ούτε συμβατικό στόχο, ούτε εξαίρεση. Τα ΤΥΣ και ΙΤΥΣ αποτελούν κατηγορίες υδάτινων σωμάτων με δική τους ταξινόμηση και δικούς τους στόχους. Συνδέονται δε με τις εξαιρέσεις στο ότι απαιτούν συγκεκριμένες κοινωνικοοικονομικές προϋποθέσεις για να έχει νόημα ο χαρακτηρισμός τους ως ΤΥΣ ή ΙΤΥΣ.

Τα παραπάνω παρουσιάζονται αναλυτικότερα στο Κεφάλαιο 4.2.3 και 4.2.9 της παρούσας μελέτης.

⁶ Καθοδηγητικό Κείμενο 20, της Κοινής Στρατηγικής για την Εφαρμογή της Οδηγίας-Πλαίσιο, το οποίο αναφέρεται στις εξαιρέσεις από τους περιβαλλοντικούς στόχους.

3.3 Διεθνείς, Κοινοτικοί και Εθνικοί Στόχοι Περιβαλλοντικής Προστασίας που αφορούν το Σχέδιο

Το ΣΔΛΑΠ αποτελεί μία κοινωνική συμφωνία για την αειφορική διαχείριση του κοινού πόρου. Είναι ένα θεσμικό κείμενο και άρα έχει χαρακτήρα δεσμευτικού πλαισίου για κάθε δραστηριότητα που έχει σχέση άμεσα ή έμμεσα με το νερό στο υδατικό διαμέρισμα. Στο Σχέδιο Διαχείρισης, καθορίζονται τα ρεαλιστικά μέτρα που πρόκειται να εφαρμοστούν προκειμένου να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι και οι στόχοι της Οδηγίας Πλαίσιο εν γένει, αιτιολογώντας παράλληλα οποιαδήποτε παρέκκλιση. Αποτελεί σημείο αναφοράς για άλλα διαχειριστικά σχέδια και διαφορετικά επίπεδα χωροταξικού σχεδιασμού, στις λεκάνες απορροής που αφορά.

Συνεπώς, το ΣΔΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου αποτελεί ένα σχέδιο με στόχους περιβαλλοντικά προσανατολισμένους, αφού ο κύριος στόχος του είναι η ολοκληρωμένη και αειφόρος διαχείριση των υδατικών πόρων.

Παράλληλα, τόσο η Διεθνής όσο και η Κοινοτική Πολιτική στα θέματα του Περιβάλλοντος έχει αναγνωρίσει τα τελευταία χρόνια ότι η ουσιαστική προστασία και αειφόρος διαχείριση του περιβάλλοντος μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της ενσωμάτωσης των περιβαλλοντικών αρχών εντός των υπόλοιπων θεματικών πολιτικών (π.χ. γεωργία, απασχόληση, ανταγωνισμός, μεταφορές, ενέργεια κ.λπ.)

Συνεπώς, όπως διαφαίνεται και στις επόμενες παραγράφους, οι Διεθνείς, Κοινοτικοί και Εθνικοί Στόχοι των διαφόρων πολιτικών που περιγράφονται στη συνέχεια συνάδουν σε μεγάλο βαθμό με τους στόχους του Σχεδίου Διαχείρισης του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου.

3.3.1 Ατζέντα για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη

Η **Ατζέντα για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη**, οι σχετικοί με αυτήν 17 Στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) και 169 υποστόχοι υιοθετήθηκαν στο πλαίσιο της 70^{ης} Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών στις 25 Σεπτεμβρίου 2015. Οι ΣΒΑ είναι παγκόσμιου χαρακτήρα και γενικής εφαρμογής με χρονοδιάγραμμα υλοποίησης έως το 2030. Δημιουργούν δεσμεύσεις υλοποίησης για όλες τις χώρες, ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές εθνικές πραγματικότητες, επίπεδα ανάπτυξης, εθνικές πολιτικές και προτεραιότητες. Η Ατζέντα 2030 προωθεί την ενσωμάτωση και των τριών διαστάσεων της βιώσιμης ανάπτυξης – κοινωνική, περιβαλλοντική και οικονομική – σε όλες τις τομεακές πολιτικές, ενώ παράλληλα προάγει τη διασύνδεση και τη συνοχή των σχετικών με τους ΣΒΑ πολιτικών και νομοθετικών πλαισίων.

Η ΕΕ έχει δεσμευτεί να πρωτοστατήσει στην υλοποίηση των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης Ανάπτυξης. Η Ελλάδα αναγνωρίζει τη σημαντική συμβολή των ΣΒΑ στην προαγωγή, μεταξύ άλλων, της κοινωνικής ευημερίας, την εξάλειψη της φτώχειας και τη δίκαιη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη.

Άμεσα σχετικοί με τους υδατικούς πόρους είναι οι Στόχοι 6 & 14:

- Στόχος 6: Καθαρό Νερό και Αποχέτευση - Διασφαλίζουμε τη διαθεσιμότητα και τη βιώσιμη διαχείριση του νερού και των εγκαταστάσεων υγιεινής για όλους
- Στόχος 14: Ζωή στο Νερό - Προστατεύουμε και χρησιμοποιούμε με βιώσιμο τρόπο τους ωκεανούς, τις θάλασσες και τους θαλάσσιους πόρους για βιώσιμη ανάπτυξη

Στους υποστόχους του Στόχου 6 περιλαμβάνονται:

- 6.1 Έως το 2030, επίτευξη καθολικής και ισότιμης πρόσβασης σε ασφαλές και προσιτό πόσιμο νερό για όλους.
- 6.2 Έως το 2030, επίτευξη επαρκούς και ισότιμης πρόσβασης σε εγκαταστάσεις/συστήματα υγιεινής για όλους.
- 6.3 Έως το 2030, βελτίωση της ποιότητας του νερού, μέσω της μείωσης της ρύπανσης, της εξάλειψης των απορρίψεων, της ελαχιστοποίησης της απελευθέρωσης επικίνδυνων χημικών και υλικών, της μείωσης, κατά το ήμισυ, του ποσοστού των ανεπεξέργαστων υγρών αποβλήτων, καθώς και της σημαντικής αύξησης της ανακύκλωσης και της ασφαλούς επαναχρησιμοποίησης του νερού σε παγκόσμιο επίπεδο.
- 6.4 Έως το 2030, ουσιαστική αύξηση της αποδοτικότητας της χρήσης του ύδατος σε όλους τους τομείς και διασφάλιση της βιώσιμης άντλησης και προμήθειας πόσιμου νερού, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η λειψυδρία και να μειωθεί σημαντικά ο αριθμός των ανθρώπων που πλήττονται από την έλλειψη νερού.
- 6.5 Έως το 2030, εφαρμογή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδατικών πόρων, σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου μέσω της διασυνοριακής συνεργασίας, ως ενδείκνυται.
- 6.6 Έως το 2020, προστασία και αποκατάσταση των υδατικών οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των βουνών, των δασών, των υδροβιότοπων, των ποταμών, των υδροφόρων οριζόντων και των λιμνών.

3.3.2 Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία

Το Δεκέμβριο του 2019 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση σχετικά με την **Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία** (COM/2019/640 final), που περιλαμβάνει έναν χάρτη πορείας με στόχο:

- να διασφαλιστεί ότι ως το 2050 θα έχουν μηδενιστεί οι καθαρές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου.
- να ενισχυθεί η αποδοτική χρήση των πόρων για τη μετάβαση σε μια καθαρή, κυκλική οικονομία.
- να αποκατασταθεί η βιοποικιλότητα και να μειωθεί η ρύπανση.

Η Πράσινη Συμφωνία, υποστηριζόμενη από επενδύσεις σε πράσινες τεχνολογίες, βιώσιμες λύσεις και νέες επιχειρήσεις, έχει επίσης σχεδιαστεί ως μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική που μπορεί να μετατρέψει την ΕΕ σε μια βιώσιμη και ανταγωνιστική οικονομία. Η συμμετοχή και η δέσμευση των πολιτών και όλων των συμφεροντούχων είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχία της Συμφωνίας. Ένα από τα κύρια μέτρα που προτείνονται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας είναι ο ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα, ο οποίος αποσκοπεί στη διασφάλιση μιας κλιματικά ουδέτερης Ένωσης έως το 2050. Συγκεκριμένα προβλέπει ενίσχυση του στόχου του 2030 για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά **τουλάχιστον 55%**.

Στις 21 Απριλίου επετεύχθη διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην οποία επιβεβαιώθηκε ο στόχος μείωσης κατά 55%. Επιπλέον, άλλες προτάσεις της Επιτροπής περιλαμβάνουν ανακοινώσεις σχετικά με το επενδυτικό σχέδιο για μια βιώσιμη Ευρώπη και το ευρωπαϊκό σύμφωνο για το κλίμα, προτάσεις κανονισμών για τη σύσταση του Ταμείου Δίκαιης Μετάβασης και την αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, καθώς και στρατηγικές της ΕΕ για την ολοκλήρωση των ενεργειακών συστημάτων, και τη μείωση των εκπομπών υδρογόνου και μεθανίου. Τέλος, στις 24 Φεβρουαρίου 2021, η Επιτροπή ενέκρινε μια νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, στην οποία περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίον η ΕΕ μπορεί να

προσαρμοστεί στις αναπόφευκτες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και να καταστεί ανθεκτική στην κλιματική αλλαγή έως το 2050.

Μεταξύ των προτεινόμενων δράσεων περιλαμβάνεται η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 (δημοσιεύθηκε στις 20 Μαΐου 2020) με μέτρα για την αντιμετώπιση των κύριων αιτιών της απώλειας βιοποικιλότητας, καθώς και μια νέα δασική στρατηγική της ΕΕ με μέτρα για τη στήριξη αξιακών αλυσίδων μηδενικής αποψίλωσης. Η νέα στρατηγική για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 εξετάζει τις πέντε κύριες αιτίες της απώλειας βιοποικιλότητας (αλλαγές στη χρήση γης και θάλασσας, υπερεκμετάλλευση, κλιματική αλλαγή, ρύπανση και χωροκατακτητικά ξένα είδη), καθορίζει ένα ενισχυμένο πλαίσιο διακυβέρνησης για την κάλυψη των εναπομενόντων κενών, διασφαλίζει την πλήρη εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ και συγκεντρώνει όλες τις υφιστάμενες προσπάθειες. Το νέο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία για μια πιο καθαρή και πιο ανταγωνιστική Ευρώπη δημοσιεύτηκε τον Μάρτιο του 2020 και αποτελεί έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, του νέου θεματολογίου της ΕΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Αναγγέλλει πρωτοβουλίες καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων, οι οποίες στοχεύουν, για παράδειγμα, στον σχεδιασμό τους, την προώθηση των διαδικασιών κυκλικής οικονομίας, την προαγωγή της βιώσιμης κατανάλωσης και επιδιώκουν να διασφαλίσουν ότι οι χρησιμοποιούμενοι πόροι διατηρούνται στην οικονομία της ΕΕ για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Η Επιτροπή ενέκρινε το πρώτο ορόσημο του σχεδίου δράσης στις 10 Δεκεμβρίου 2020. Αφορά πρόταση κανονισμού για τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας της ΕΕ σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες. Στόχος είναι η βιωσιμότητα, η κυκλικότητα, η υψηλή απόδοση και η ασφάλεια των ηλεκτρικών στηλών που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, καθώς και η συλλογή, αναπροσαρμογή και ανακύκλωσή τους, ώστε να καταστούν πραγματική πηγή πολύτιμων πρώτων υλών. Συνεπάγεται υποχρεωτικές απαιτήσεις για όλες τις ηλεκτρικές στήλες (δηλαδή βιομηχανικές στήλες, μπαταρίες αυτοκινήτων, ηλεκτρικών οχημάτων και φορητές στήλες) που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ. Στις απαιτήσεις αυτές περιλαμβάνονται η χρήση υλικών υπεύθυνου πορισμού με περιορισμένη χρήση επικίνδυνων ουσιών, η ελάχιστη περιεκτικότητα σε ανακυκλωμένα υλικά, το αποτύπωμα άνθρακα, οι επιδόσεις και η ανθεκτικότητα, η σήμανση και η επίτευξη των στόχων συλλογής και ανακύκλωσης.

Τέλος, σε συνέχεια της εμβληματικής πρωτοβουλίας για την αποδοτική χρήση των πόρων στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», η οποία προβλέπει τη χάραξη μιας στρατηγικής για τον καθορισμό των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στόχων σχετικά με την αποδοτική χρήση των πόρων και τα μέσα επίτευξής τους, το 2011 παρουσιάστηκε ο χάρτης πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη. Προτείνει τρόπους για την αύξηση της παραγωγικότητας των πόρων, και την αποσύνδεση της οικονομικής ανάπτυξης από τη χρήση πόρων αφενός και τον περιβαλλοντικό αντίκτυπό τους αφετέρου

Η Πράσινη Συμφωνία καλύπτει τους τομείς:

- καθαρή ενέργεια·
- βιώσιμη βιομηχανία·
- οικοδόμηση και ανακαίνιση·
- βιώσιμη κινητικότητα·
- βιοποικιλότητα·
- από το αγρόκτημα στο πιάτο·
- **εξάλειψη της ρύπανσης·**
- δράση για το κλίμα.

Η Πράσινη Συμφωνία περιλαμβάνει τις ακόλουθες πρωτοβουλίες:

- **Προσαρμογή στον στόχο του 55 % (Fit for 55).** Η δέσμη «Προσαρμογή στον στόχο του 55 %» (Fit for 55) είναι μια σειρά προτάσεων για την αναθεώρηση και την επικαιροποίηση της ενωσιακής νομοθεσίας και για τον καθορισμό νέων πρωτοβουλιών, με στόχο να διασφαλιστεί ότι οι πολιτικές της ΕΕ συνάδουν με τους κλιματικούς στόχους που έχουν συμφωνηθεί από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (βλ ακόλουθη παράγραφο).
- **Ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα.** Με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 θεσπίστηκε το πλαίσιο με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας τροποποιήθηκαν οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999. Η Επιτροπή πρότεινε τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα, που μετέτρεψε την πολιτική δέσμευση της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα μέχρι το 2050 σε νομική υποχρέωση. Με τον Κανονισμό ετέθη ως δεσμευτικός κλιματικός στόχος της Ένωσης για το 2030 η εγχώρια μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990 έως το 2030.
- **Στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.** Η Επιτροπή ενέκρινε τη νέα Στρατηγική στις 24.2.2021 (COM(2021) 82 final) με την Ανακοίνωση «Διαμορφώνοντας μια Ευρώπη ανθεκτική στην κλιματική αλλαγή - η νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή». Με τη νέα Στρατηγική, η Επιτροπή, μεταξύ άλλων:
 - θα διασφαλίσει ότι η διατομεακή και διασυνοριακή χρήση και διαχείριση των υδάτων θα είναι ανθεκτική στην κλιματική αλλαγή και βιώσιμη, βελτιώνοντας τον συντονισμό των θεματικών σχεδίων και άλλων μηχανισμών, όπως η κατανομή των υδάτινων πόρων και οι αδειοδοτήσεις για τη χρήση των υδάτων
 - θα συμβάλει στη μείωση της χρήσης των υδάτων αυστηροποιώντας τις απαιτήσεις εξοικονόμησης νερού που ισχύουν για τα προϊόντα, προωθώντας την ορθολογική χρήση και την εξοικονόμηση των υδάτινων πόρων, την ευρύτερη χρήση σχεδίων διαχείρισης της ξηρασίας, καθώς και τη βιώσιμη διαχείριση του εδάφους και της χρήσης γης
 - θα συμβάλει στη διασφάλιση σταθερής και ασφαλούς παροχής πόσιμου νερού προωθώντας την ενσωμάτωση των κινδύνων που ενέχει η κλιματική αλλαγή στις αναλύσεις των κινδύνων της διαχείρισης υδάτων
- **Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030.** Τον Οκτώβριο του 2020 το Συμβούλιο Περιβάλλοντος εξέδωσε συμπεράσματα σχετικά με τη βιοποικιλότητα, στα οποία προσυπέγραψε τους στόχους της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 (COM(2020) 380 final) «Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030»
- **Στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο».** Τον Οκτώβριο του 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε συμπεράσματα σχετικά με τη στρατηγική, στα οποία υιοθετεί τον στόχο ανάπτυξης ενός ευρωπαϊκού βιώσιμου συστήματος τροφίμων, από την παραγωγή έως την κατανάλωση (COM/2020/381 final): «Από το αγρόκτημα στο πιάτο Μια στρατηγική για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων». Η Στρατηγική, μεταξύ άλλων προβλέπει, μείωση κατά το ήμισυ της χρήσης φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων, καθώς και των πωλήσεων αντιμικροβιακών ουσιών και αύξηση των εκτάσεων που διατίθενται για βιολογική γεωργία.
- **Στρατηγική της ΕΕ για τη βιωσιμότητα των χημικών προϊόντων.** Η στρατηγική αυτή αποτελεί ουσιαστικό μέρος της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας και της φιλοδοξίας της για μηδενική ρύπανση (COM(2020) 667 final) «Στρατηγική για τη βιωσιμότητα των χημικών προϊόντων. Για ένα περιβάλλον χωρίς τοξικές ουσίες».

- **Στρατηγική της ΕΕ για μηδενική ρύπανση του αέρα, του νερού και του εδάφους.** Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε στις 12.05.2021 (COM(2021) 400 final) την «Πορεία προς έναν υγιή πλανήτη για όλους. Σχέδιο δράσης της ΕΕ για μηδενική ρύπανση των υδάτων, του αέρα, και του εδάφους». Η Στρατηγική, μεταξύ άλλων προβλέπει, βελτίωση της ποιότητας του νερού, με μείωση των απόβλητων και των πλαστικών απορριμμάτων στη θάλασσα (κατά 50 %), καθώς και των μικροπλαστικών που απελευθερώνονται στο περιβάλλον (κατά 30 %) και βελτίωση της ποιότητας των εδαφών, με μείωση των απωλειών σε θρεπτικές ουσίες και της χρήσης χημικών φυτοφαρμάκων κατά 50 %.
- **Μηχανισμός δίκαιης μετάβασης.** Το 2020 (COM(2020) 21 final) η Επιτροπή ανακοίνωσε το Επενδυτικό Σχέδιο «Βιώσιμη Ευρώπη», που αποτελεί τον επενδυτικό πυλώνα της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας. Με τον **Κανονισμό (ΕΕ) 2021/1056** θεσπίστηκε το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης.
- **Ευρωπαϊκή βιομηχανική στρατηγική**
- **Σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία**
- **Καθαρή, οικονομικά προσιτή και ασφαλής ενέργεια**
- **Δασική στρατηγική και εισαγωγές μηδενικής αποψίλωσης**

Η Μακροχρόνια Στρατηγική του Υπουργείου Ενέργειας για το έτος 2050, αποτελεί για το Ελληνικό Κράτος έναν οδικό Χάρτη για τα θέματα του κλίματος και της ενέργειας, στο πλαίσιο της συμμετοχής της χώρας στο συλλογικό Ευρωπαϊκό στόχο της επιτυχούς και βιώσιμης μετάβασης σε μια οικονομία κλιματικής ουδετερότητας έως το έτος 2050, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στρατηγική επιδίωξη της χώρας είναι να συμμετέχει αναλογικά στη δέσμευση για μια **κλιματικά ουδέτερη οικονομία σε επίπεδο ΕΕ** και να συμβάλει στη νέα Πράσινη Συμφωνία που υιοθετήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με την ολοκλήρωση της εκπόνησης και υιοθέτησης του **Εθνικού Σχεδίου για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ)**, όπου αναλύονται εκτενώς οι ενεργειακοί και κλιματικοί στόχοι που θέτει η χώρα καθώς και οι Προτεραιότητες Πολιτικής και τα μέτρα για την υλοποίησή τους, η Ελληνική Πολιτεία διερευνά σε μακροπρόθεσμο σχεδιασμό το βέλτιστο μείγμα διάρθρωσης και εξέλιξης του ενεργειακού συστήματος της χώρας για την επίτευξη συγκεκριμένων κλιματικών στόχων, ώστε να καθοριστεί με αυτόν τον τρόπο και το πλαίσιο για την μακροπρόθεσμη ενεργειακή και κλιματική στρατηγική της χώρας για το έτος 2050.

Το **Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ)** (που εγκρίθηκε με την Απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Οικονομικής Πολιτικής 4/31.12.2019, ΦΕΚ 4893/Β) περιλαμβάνει με ολιστικό τρόπο όλα τα μέτρα μετριασμού της κλιματικής αλλαγής που προβλέπονται για την περίοδο 2020-2030 και αποτελείτο έγγραφο στρατηγικής πολιτικής που έχει αντικαταστήσει το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ενέργεια.

Το ΕΣΕΚ συνιστά ένα ισόρροπο συνδυασμό φιλόδοξης και ορθολογικής εθνικής ενεργειακής πολιτικής, με στόχο πρωτίστως να διασφαλίσει την επίτευξη των στόχων της ΕΕ για το κλίμα και την ενεργειακή ένωση έως το 2030. Μια τέτοια ενεργειακή μετάβαση απαιτεί υψηλότερο στόχο για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, αυξημένη διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ΑΠΕ) σε ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας, βελτιωμένη ενεργειακή απόδοση για μεγαλύτερη εξοικονόμηση ενέργειας και σταδιακή κατάργηση του λιγνίτη στην παραγωγή ενέργειας, για να διασφαλιστεί ότι αυτός ο ριζικός μετασχηματισμός του ενεργειακού τομέα θα οδηγήσει σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία έως το 2050. Εκτός από την εμβληματική πρωτοβουλία για σταδιακή κατάργηση όλων των λιγνιτικών σταθμών έως το 2028, οι κύριοι κλιματικοί ποσοτικοί στόχοι του ΕΣΕΚ για το 2030 είναι η μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου άνω του 42% σε σύγκριση με το 1990 (άνω του 56% σε σύγκριση με το 2005). Αυτή η μείωση κατά 56% αντιστοιχεί σε μείωση 33% στους τομείς εκτός ΣΕΔΕ έως το 2030 σε σύγκριση με το 2005. Δεν υπάρχει τομεακός στόχος για τη γεωργία (ή για κανέναν άλλο τομέα).

Όσον αφορά τις ΑΠΕ, ο στόχος για το μερίδιό τους στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας είναι να φτάσει το 35% έως το 2030, ενώ το μερίδιο των ΑΠΕ στην κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας αναμένεται να ξεπεράσει το 60%. Όσον αφορά τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, στόχος είναι το 2030 να επιτευχθεί τελική κατανάλωση ενέργειας χαμηλότερη από αυτή του 2017, δηλαδή βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά 38% στην τελική κατανάλωση ενέργειας, κυρίως μέσω μέτρων για τους τομείς των κτιρίων και των μεταφορών.

Το ΕΣΕΚ προωθεί συγκεκριμένα τις ΑΠΕ και την ενεργειακή απόδοση στη γεωργία για την περίοδο 2021-2030, θέτοντας τις ακόλουθες προτεραιότητες:

- ο Χειρισμός και αξιοποίηση αγροτικών και κτηνοτροφικών υπολειμμάτων ακολουθώντας την ιεραρχία των αποβλήτων.
- ο Ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής προηγμένων βιοκαυσίμων για τις αλυσίδες μεταφοράς και εφοδιασμού για χρήση τους με τη αξιοποίηση αποβλήτων και υπολειμμάτων αγροκτημάτων, διασφαλίζοντας παράλληλα την παραγωγή βιοκαυσίμων 2^{ης} γενιάς ώστε να αποφεύγεται ο ανταγωνισμός με την αλυσίδα εφοδιασμού τροφίμων.
- ο Προώθηση της χρήσης ΑΠΕ και δράσεων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στον γεωργικό τομέα.

Ο νέος **Εθνικός Κλιματικός Νόμος 4936/2022** – Μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα και προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή,, επείγουσες διατάξεις για την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης και την προστασία του περιβάλλοντος, ορίζει το θεσμικό πλαίσιο για τη σταδιακή μείωση των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου με σκοπό την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας το 2050, καθώς και για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

Ουσιαστικά πρόκειται για τον Οδικό Χάρτη που θα υιοθετηθεί η χώρα προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050. Ο νέος Εθνικός Κλιματικός Νόμος – Μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα και προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή θέτει ως ενδιάμεσους στόχους: 2030: Επιδιώκεται μείωση καθαρών εκπομπών κατά 55% σε σχέση με το 1990, (λαμβάνοντας υπόψη τις προβλέψεις του ΕΣΕΚ) 2040: Επιδιώκεται μείωση καθαρών εκπομπών κατά 80% σε σχέση με το 1990, (λαμβάνοντας υπόψη τις προβλέψεις του ΕΣΕΚ)

3.3.3 8^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον έως το 2030

Στις 2 Μαΐου 2022 τέθηκε σε ισχύ το 8^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον, ως το **νομικά συμφωνημένο κοινό θεματολόγιο** της ΕΕ για την περιβαλλοντική πολιτική μέχρι το 2030 (Απόφαση (ΕΕ) 2022/591 σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2030). Καθορίζει τις προτεραιότητες και τους στόχους της ευρωπαϊκής πολιτικής για το περιβάλλον για το χρονικό διάστημα μέχρι ως το 2030. Περιγράφει λεπτομερώς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν ως συμβολή στην υλοποίηση της περιβαλλοντικής πολιτικής και παράσχει το πλαίσιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος και του κλίματος.

Με βάση την **Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία (βλ. ανωτέρω)**, το Πρόγραμμα Δράσης στοχεύει στην επιτάχυνση της μετάβασης σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία με αποδοτική χρήση των πόρων, αναγνωρίζοντας ότι η ανθρώπινη ευημερία και ευημερία εξαρτώνται από υγιή οικοσυστήματα.

Οι στόχοι προτεραιότητας του 8^{ου} ΠΔΠ απορρέουν από τον μακροπρόθεσμο στόχο της «ευημερίας εντός των ορίων του πλανήτη μας» το αργότερο ως το 2050, όπως τέθηκε στο 7^ο ΠΔΠ και είναι παράλληλοι με αυτούς της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας για το Περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα. Οι προτεραιότητες του

προγράμματος είναι καθοριστικές για την χάραξη πολιτικής της Ε.Ε. και βασίζονται στις δεσμεύσεις που θέτουν οι στρατηγικές και πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, όπως η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα για το 2030, το νέο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία, η στρατηγική για τις χημικές ουσίες με στόχο τη βιωσιμότητα και το σχέδιο δράσης για μηδενική ρύπανση. Το 8^ο ΠΔΠ θεωρεί κρίσιμη τη θεματική διάρθρωση των στόχων προτεραιότητας, στους παρακάτω τομείς:

- Μετριασμός της κλιματικής αλλαγής
- Προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή
- Προστασία και αποκατάσταση της εδαφικής και θαλάσσιας βιοποικιλότητας
- Ύπαρξη μίας μη τοξικής κυκλικής οικονομίας
- Φιλοδοξία για μηδενική ρύπανση
- Ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών πιέσεων από την παραγωγή και την κατανάλωση σε όλους τους τομείς της οικονομίας

Το σχέδιο υπογραμμίζει τον αποκεντρωμένο χαρακτήρα της περιβαλλοντικής πολιτικής καθώς η δράση θα πρέπει να αναληφθεί στα διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης, ενωσιακό, εθνικό και τοπικό, στο πλαίσιο μιας συνεργατικής προσέγγισης.

3.3.4 Στρατηγική Προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή

3.3.4.1 Η νέα Στρατηγική της ΕΕ

Η νέα Στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, που εγκρίθηκε τον Ιούνιο του 2021 (COM(2021) 82 final), έπειτα από την αξιολόγηση μετά την αξιολόγηση της στρατηγικής του 2013 που πραγματοποιήθηκε το 2018, παρέχει ένα πλαίσιο και μηχανισμούς για τη βελτίωση της ετοιμότητας της ΕΕ σχετικά με τις τρέχουσες και μελλοντικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Ενσωματώνει τον παγκόσμιο στόχο για την προσαρμογή στο άρθρο 7 της συμφωνίας του Παρισιού, το πλαίσιο Σεντάι για τη μείωση των κινδύνων καταστροφών και τη δράση του Στόχου Βιώσιμης Ανάπτυξης 13 στο δίκαιο της ΕΕ.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής αποτελεί βασική προτεραιότητα της ΕΕ, η οποία έχει θέσει για την ίδια απαιτητικούς στόχους στους τομείς της ενέργειας και του κλίματος. Σε αυτούς περιλαμβάνονται τιμές-στόχος για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου με ορίζοντα το 2020 και το 2030, καθώς και ο μακροπρόθεσμος στόχος της επίτευξης ουδέτερου ισοζυγίου άνθρακα έως το 2050.

Η ΕΕ αναγνωρίζει ότι η βελτίωση της πρόσβασης στη χρηματοδότηση είναι ζωτικής σημασίας για την οικοδόμηση μιας Ευρώπης ανθεκτικής στο κλίμα. Το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2014-2020 είχε ως στόχο να διασφαλίσει τουλάχιστον το 20% του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού είναι για την υποστήριξη των στόχων της κλιματικής αλλαγής, συμπεριλαμβανομένης της προσαρμογής και του μετριασμού. Ο προϋπολογισμός της ΕΕ για την περίοδο 2021-2027 περιλαμβάνει αυξημένη στο 30 % τιμή-στόχο για τη συμβολή στη δράση για το κλίμα.

Το 2016 το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας συνέταξε την Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στη Κλιματική Αλλαγή⁷, η οποία θέτει τους γενικούς στόχους, τις κατευθυντήριες αρχές και τα μέσα υλοποίησης

⁷ <http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=crbjkilcLIA%3d&tabid=303&language=el-GR>

μιας σύγχρονης αποτελεσματικής και αναπτυξιακής στρατηγικής προσαρμογής στο πλαίσιο που ορίζεται από την σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή, τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες και τη διεθνή εμπειρία.

3.3.4.2 Η Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στη Κλιματική Αλλαγή

Τον Δεκέμβριο του 2014, το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (νυν Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας / ΥΠΕΝ), το Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών και η Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ), υπέγραψαν μνημόνιο συνεργασίας που αφορούσε εκτός των άλλων και στην σύνθεση του κειμένου της **Εθνικής Στρατηγικής για την Προσαρμογή στη Κλιματική Αλλαγή (ΕΣΠΚΑ)**. Έτσι η Επιτροπή Μελέτης των Επιπτώσεων της Κλιματικής Αλλαγής της Τράπεζας της Ελλάδος (ΕΜΕΚΑ), με την στήριξη της ΤτΕ και την κατ' αρχήν συνεισφορά της Διεύθυνσης Κλιματικής Αλλαγής και Ποιότητας της Ατμόσφαιρας του ΥΠΕΝ, συνέταξαν σχέδιο ΕΣΠΚΑ, που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση (από 24/11/2015 έως 08/12/2015), τα αποτελέσματα της οποίας αξιολογήθηκαν από άτυπη ομάδα στην οποία μετείχαν μέλη της ΕΜΕΚΑ, της ΤτΕ καθώς και στελέχη της Δ/σης Κλιματικής Αλλαγής και Ποιότητας της Ατμόσφαιρας.

Με τα άρθρα 42-45 του Ν. 4414/2016 (ΦΕΚ 149/Α/2016), θεσμοθετήθηκαν οι διαδικασίες εκπόνησης και έγκρισης της **Εθνικής Στρατηγικής για την Προσαρμογή στη Κλιματική Αλλαγή (ΕΣΠΚΑ)** και των **Περιφερειακών Σχεδίων για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή (ΠεΣΠΚΑ)**, οι διαδικασίες αναθεώρησης/τροποποίησής τους και τα ελάχιστα περιεχόμενα αυτών. Το περιεχόμενο των Περιφερειακών Σχεδίων για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή εξειδικεύτηκε με την Υπουργική Απόφαση 11258/2017 (ΦΕΚ 873/Β/2017). Με το εν λόγω πλαίσιο εγκρίθηκε η 1^η ΕΣΠΚΑ (άρθρο 45 Ν. 4414/2016), η οποία εκπονήθηκε από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας σε συνεργασία με το Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών και την Τράπεζα της Ελλάδος βάσει του από 22.12.2014 υπογραφέντος μνημονίου συνεργασίας και αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας την 8^η Απριλίου 2016 και συντάχθηκαν τα ΠεΣΠΚΑ των Περιφερειών Βόρειου και Νότιου Αιγαίου. Το ΠεΣΠΚΑ Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου εγκρίθηκε περιβαλλοντικά με την ΚΥΑ 21249/1353/3.3.2022 (ΑΔΑ 689Τ4653Π8-Ε40).

Οι διαδικασίες εκπόνησης και έγκρισης της **ΕΣΠΚΑ** και των **ΠεΣΠΚΑ** ρυθμίζονται πλέον με το Ν.4936/2022 (ΦΕΚ 105/Α/2022) «Εθνικός Κλιματικός Νόμος - Μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα και προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, επείγουσες διατάξεις για την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης και την προστασία του περιβάλλοντος». Σύμφωνα με το νέο Νόμο, η Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή (ΕΣΠΚΑ) εκπονείται από το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, υποβάλλεται προς παροχή γνώμης στο Εθνικό Συμβούλιο για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή και εγκρίνεται με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η ΕΣΠΚΑ αποτελεί **κείμενο στρατηγικού προσανατολισμού** με στόχο τη χάραξη κατευθυντήριων γραμμών. Πριν από την έγκρισή της τίθεται υποχρεωτικά σε δημόσια διαβούλευση στον διαδικτυακό τόπο «gon.gr» για τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες.

Ακολούθως συνοψίζονται τα κύρια σημεία των ΠεΣΠΚΑ, όπως αυτά έχουν περιγραφθεί στη Μη Τεχνική Περίληψη αυτών.

3.3.4.3 ΠεΣΠΚΑ Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου

Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου είναι ιδιαίτερα ευνοημένη από κλιματολογικής άποψης, το σύνολο των νησιών ανήκουν στην κλιματολογική ζώνη του Αιγαίου. Όλα τα νησιά παρουσιάζουν υψηλή ηλιοφάνεια καθ' όλη τη

διάρκεια του έτους, χαμηλή, σχετικά, μέση ετήσια βροχόπτωση, ενώ η μέση ετήσια θερμοκρασία είναι ευνοϊκή στο σύνολο της Περιφέρειας.

Τα αποτελέσματα των σεναρίων που παρουσιάζονται στο ΠεΣΠΚΑ είναι A1, A2, B1 και B2, τα οποία και αναλύονται σε επίπεδο χώρας.

ΑΝΟΔΟΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ: Στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου η μέση άνοδος της θερμοκρασίας την περίοδο 2021-2050, θα είναι περίπου 1,5 °C. Στις εκτιμήσεις για την χρονική περίοδο 2071-2100 η αύξηση είναι μεγαλύτερη και φθάνει τους 3,5 βαθμούς.

ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗ: Σύμφωνα με τα εξεταζόμενα σενάρια, το ποσοστό βροχόπτωσης στην Περιφέρεια θα μειωθεί συνολικά. Η μεγαλύτερη μείωση αναμένεται κατά την καλοκαιρινή περίοδο. Ωστόσο, όπως αναλύεται και στην συνέχεια τα πλημμυρικά φαινόμενα παρουσιάζονται αυξημένα.

ΑΚΡΑΙΑ ΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Μέγιστη καλοκαιρινή και χειμερινή θερμοκρασία: αναμένεται να αυξηθεί κατά 1,5 °C κατά την χρονική περίοδο 2021-2050 και κατά 3,5 °C κατά την περίοδο 2071-2100. Αντίστοιχη είναι και η μεταβολή της μέγιστης χειμερινής θερμοκρασίας.

Διάρκεια ξηρής περιόδου: αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά η διάρκεια της ξηρής περιόδου. πιο συγκεκριμένα, αναμένεται αύξηση κατά 10 ημέρες στην περίοδο 2021-2050 και 30 ημέρες κατά την περίοδο 2071-2100.

Πλημμυρικά Φαινόμενα: Σημαντικά αυξημένη είναι η εκατοστιαία μεταβολή της μέγιστης ποσότητας νερού που κατακρημνίζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα. Η παράμετρος αυτή σε συνδυασμό με την συνολική μείωση του ποσοστού βροχόπτωσης συνεπάγεται ότι περισσότερες και πιο ραγδαίες βροχές θα σημειώνονται σε σύντομα χρονικά διαστήματα, αυξάνοντας τον κίνδυνο πλημμυρικών φαινομένων.

Αύξηση Στάθμης Της Θάλασσας: Η άνοδος της παγκόσμιας μέσης τιμής της στάθμης της θάλασσας έχει διαπιστωθεί από το τέλος του 19^{ου} αιώνα μέχρι σήμερα μέσω μετρήσεων με παλιρροιογράφους και δορυφορική υψομετρία. Ο ρυθμός ανόδου της μέσης στάθμης της θάλασσας είναι της τάξεως των 1,8 χλστ./έτος, ωστόσο δορυφορικές μετρήσεις των τελευταίων 15 χρόνων καταδεικνύουν επιτάχυνση αυτού του ρυθμού στα 3 χλστ./έτος

Σε γενικές γραμμές για την ΠΒΑ αναμένεται να αυξηθεί η μέση θερμοκρασία, μειωθεί σε μικρό ποσοστό η ήδη μειωμένη τιμή της βροχόπτωσης και να αυξηθούν οι μέρες με έντονη δυσφορία για τον πληθυσμό και η εκδήλωση ακραίων καιρικών φαινομένων, όπως οι μέρες με υψηλό κίνδυνο για εκδήλωση πυρκαγιών. Βάσει των μεταβολών αυτών, αναλύεται η τρωτότητα της Περιφέρειας σε τομείς υψηλής σημαντικότητας για αυτήν. Οι τομείς που αναλύθηκαν είναι:

- της γεωργίας,
- του τουρισμού,
- των υδατικών συστημάτων,
- των δασικών οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας,
- της αλιείας,
- της ανθρώπινης υγείας

- της ενέργειας
- του δομημένου περιβάλλοντος
- των μεταφορών
- της πολιτιστικής κληρονομιάς και
- της εξορυκτικής βιομηχανίας.

Συνοπτικά αναμένεται ότι η κλιματική αλλαγή θα επιδράσει αρνητικά στον τομέα των υδατικών πόρων με βάση όλα τα ενδεχόμενα σενάρια, ως εξής:

- γενική μειωμένη τροφοδοσία και ανανέωση του νερού των υδροφόρων οριζόντων, λόγω της μείωσης των βροχοπτώσεων και της αύξησης της εξατμισοδιαπνοής
- αυξημένη υφαλμύριση των παράκτιων και υποθαλάσσιων υδροφόρων οριζόντων, με προέλαση του μετώπου υφαλμύρισης προς την ενδοχώρα, λόγω μειωμένης τροφοδοσίας και της υπεράντλησης,
- αύξηση της συγκέντρωσης ρυπαντικού φορτίου στα παράκτια υδατικά σώματα και στη θάλασσα λόγω μικρότερης αραιώσης,
- υδρομορφολογικές αλλοιώσεις, ταχύτερη αποδόμηση των δελταϊκών περιοχών
- ρύπανση, υφαλμύριση ή αποξήρανση των παράκτιων υγροτόπων και
- επίταση του φαινομένου της ερημοποίησης λόγω υδατικού ελλείμματος και εδαφικών μεταβολών (συμπυκνώσεις, στεγανοποιήσεις κ.λπ.).

Στην συνέχεια, σύμφωνα με την τρωτότητα που παρουσίασαν οι παραπάνω τομείς, προτείνονται κατάλληλα μέτρα ώστε να επιτευχθεί η προσαρμογή τους στις αλλαγές που αναμένεται ότι θα επιφέρει η μεταβολή των κλιματικών παραμέτρων.

Προτείνεται η δημιουργία Παρατηρητηρίου που θα λειτουργεί ως μηχανισμός εφαρμογής και υλοποίησης του ΠεΣΠΚΑ Βορείου Αιγαίου. Ο μηχανισμός θα υπάγεται στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, ενδεικτικά θα μπορούσε να υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Υποδομών της Περιφέρειας και θα υλοποιηθεί με εξωτερική βοήθεια. Κύριος στόχος του μηχανισμού θα είναι ο έλεγχος του βαθμού υλοποίησης των προτεινόμενων μέτρων. Θα καταγράφει τα μέτρα που έχουν υλοποιηθεί (καταγράφοντας το τελικό κόστος, τον φορέα υλοποίησης-δημοπράτησης, την πηγή χρηματοδότησης και τον βαθμό αποτελεσματικότητας), τα μέτρα που είναι σε φάση υλοποίησης (έχει πραγματοποιηθεί έγκριση από συλλογικά όργανα του φορέα υλοποίησης και δέσμευση χρηματοδότησης) και τα μέτρα που δεν παρουσιάζουν πρόοδο στην υλοποίησή τους. Τα ανωτέρω θα καταγράφονται σε Εκθέσεις Προόδου σε τριμηνιαία βάση. Ο κύριος στόχος του είναι η ανάπτυξη ενός σχήματος παρακολούθησης, συντονισμού και υποστήριξης των δράσεων και μέτρων στα πλαίσια της υλοποίησης του Σχεδίου. Με βάση τα παραπάνω θα αξιολογούνται τα αποτελέσματα της παρακολούθησης και, όπου κρίνεται σκόπιμο, θα επανεξετάζονται και θα επαναπροσδιορίζονται τα προτεινόμενα μέτρα. Πιο συγκεκριμένα, με βάση τους προαναφερθέντες δείκτες, θα αξιολογείται κάθε χρόνο η υλοποίηση και η αποτελεσματικότητα του ΠεΣΠΚΑ. Στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι υπάρχει αδυναμία επίτευξης των στόχων ή/και υλοποίησης των προβλεπόμενων έργων αυτό θα τίθεται υπόψη της αρμόδιας υπηρεσίας και θα προτείνονται διορθωτικές ενέργειες

Από τα προαναφερόμενα μέτρα ακολούθως παρατίθενται τα σχετικά με τους υδατικούς πόρους.

Πίνακας 3-2 ΠεΣΠΚΑ Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου Μέτρα σχετικά με τους υδατικούς πόρους

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΜΕΤΡΟ
M1	Σύνταξη / Επικαιροποίηση Γενικών Σχεδίων ύδρευσης (Masterplan)
M2	Δράσεις ενίσχυσης, αποκατάστασης, εκσυγχρονισμού δικτύων ύδρευσης και έλεγχος διαρροών
M3	Αύξηση της αποδοτικότητας της χρήσης νερού σε υποδομές εγγείων βελτιώσεων
M4	Επενδύσεις για εξοικονόμηση ύδατος στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις
M5	Καθορισμός ανωτάτων ορίων αρδευτικών αναγκών καλλιεργειών για ιδιωτικές υδροληψίες
M6	Ενίσχυση Δράσεων Περιορισμού Απωλειών στα Συλλογικά Δίκτυα Άρδευσης
M7	Καθορισμός και οριοθέτηση ζωνών ή/και μέτρων προστασίας σημείων υδροληψίας ύδατος, που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση από υπόγεια υδατικά συστήματα
M8	Προστασία υδροληπτικών έργων επιφανειακών υδάτων για ύδρευση
M9	Υλοποίηση Σχεδίων Ασφάλειας Νερού
M10	Ηλεκτρονική ετήσια καταγραφή μετρήσεων των απολήψεων επιφανειακών και υπογείων υδάτων
M11	Διερεύνηση των συνθηκών εφαρμογής τεχνητών εμπλουτισμών υπόγειων υδροφόρων συστημάτων ως μέσο ποσοτικής ενίσχυσης και ποιοτικής προστασίας των ΥΥΣ, με προτεραιότητα στα ΥΥΣ με κακή κατάσταση και αντιμετώπιση της υφαλμύρισης.
M12	Ενίσχυση περιβαλλοντικών επιθεωρήσεων και ελέγχων
M13	Προϋποθέσεις αδειοδότησης νέων/επέκτασης υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιέργειας
M14	Κατάρτιση κανόνων προστασίας καταβοθρών
M15	Προσδιορισμός επιλεγμένων περιοχών λήψης φερτών υλικών για τις ανάγκες τεχνικών έργων
M16	Συγκράτηση με φράγμα του επιφανειακού νερού της υδρολογικής λεκάνης «Δαμανδρί» στην κοίτη του χειμάρρου Κουρουπής για τις ανάγκες σε νερό της περιοχής Πολιχνίτου.
M17	Κατασκευή Λιμνοδεξαμενής Βασιλικών Ν. Λέσβου.
M18	Κατασκευή Λιμνοδεξαμενής Ατσικής Ν. Λήμνου
M19	Επικαιροποίηση Μελέτης Λιμνοδεξαμενής με Φράγμα στη θέση Κοντού Πυργίου Ν. Χίου.

3.3.4.4 ΠεΣΠΚΑ Περιφέρειας Νότιου Αιγαίου

Η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου είναι μία μεθοριακή σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο περιφέρεια και έχει ως βασικό χαρακτηριστικό την νησιωτικότητα καθώς αποτελείται από δύο μεγάλες νησιωτικές ομάδες των Κυκλάδων και των Δωδεκανήσων. Η γεωγραφική της θέση στην νοτιοανατολική λεκάνη της Μεσογείου την κατατάσσει σύμφωνα με την 4^η Έκθεση της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC, 2007) σε εκείνες τις περιοχές που χαρακτηρίζονται ως ευάλωτες στην κλιματική αλλαγή.

Η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου διαχωρίζεται σε δύο διακριτές κλιματικές περιοχές αυτές των Κυκλάδων (CY) και των Δωδεκανήσων (D). Για την εκτίμηση των κλιματικών μεταβολών, την ανάλυση των επιπτώσεων τους σε διάφορους τομείς καθώς και την ανάλυση τρωτότητας της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου απαιτούνται κλιματικά δεδομένα με την μεγαλύτερη δυνατή χωρική και χρονική ανάλυση. Τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν καλύπτουν μια χρονική περίοδο 30 ετών για το παρόν κλίμα (1961-1990) και δύο περιόδους για το μελλοντικό κλίμα (μεσοπρόθεσμη περίοδος 2021- 2050 και μακροπρόθεσμη περίοδος 2071-2100) κατ' αντιστοιχία με την ανάλυση στην Επιτροπή Μελέτης των Επιπτώσεων της Κλιματικής Αλλαγής της ΤτΕ (ΕΜΕΚΑ, 2011) και βασίζονται στα αποτελέσματα των πλέον σύγχρονων και αξιόπιστων προσομοιώσεων, για δύο Σενάρια Εξέλιξης των συγκεντρώσεων των Αερίων του Φαινομένου του Θερμοκηπίου (ΑΦΘ), το RCP4.5 (σενάριο σταθεροποίησης) και το RCP8.5 (σενάριο αύξησης).

Συγκεκριμένα με βάση το Σενάριο RCP4.5 την περίοδο 2021-2050 η μέση ετήσια θερμοκρασία αναμένεται να αυξηθεί στην Περιφέρεια κατά 1,0-1,2 °C και 1,9-2,2 °C την περίοδο 2071-2100 σε σχέση με το ιστορικό κλίμα της περιόδου 1961-1990. Αντίστοιχα με βάση το δυσμενές Σενάριο RCP8.5 η θερμοκρασία θα είναι μεγαλύτερη κατά 1,5 °C την περίοδο 2021-2050 και κατά 3,0-3,6 °C την περίοδο 2071-2100. Και στα δύο σενάρια η άνοδος

της θερμοκρασίας είναι μεγαλύτερη στα νησιά των Δωδεκανήσων, και ειδικά την Ρόδο, και στις Βόρειες Κυκλάδες και μικρότερη στα υπόλοιπα νησιά των Κυκλάδων.

Σε εποχική βάση την περίοδο 2021-2050 η μεγαλύτερη αύξηση της θερμοκρασίας σε σχέση με το ιστορικό κλίμα και στα δύο Σενάρια αναμένεται κυρίως τους ανοιξιάτικους μήνες, ενώ η μικρότερη άνοδος τους φθινοπωρινούς.

Αντίστοιχα την περίοδο 2071-2100 μεγαλύτερη αύξηση της θερμοκρασίας σε σχέση με το ιστορικό κλίμα αναμένεται τους χειμερινούς και φθινοπωρινούς μήνες και μικρότερη τους θερινούς και τους ανοιξιάτικους μήνες.

Η μείωση των ετήσιων κατακρημνισμάτων αναμένεται ότι θα είναι ιδιαίτερα σημαντική στην περίπτωση του Σεναρίου RCP8.5 και ηπιότερη στην περίπτωση του Σεναρίου RCP4.5. Στην περίπτωση του ήπιου Σεναρίου RCP4.5 προβλέπεται σε σχέση με το ιστορικό κλίμα μείωση των κατακρημνισμάτων ως και 5% την περίοδο 2021- 2050 και ως 10% την περίοδο 2071-2100 στο σύνολο της Περιφέρειας. Στην περίπτωση του δυσμενούς Σεναρίου RCP8.5 αναμένονται σημαντικές μειώσεις των ετήσιων κατακρημνισμάτων στο σύνολο σχεδόν της Περιφέρειας.

Οι αναμενόμενες μειώσεις την περίοδο 2021-2050 προβλέπεται ότι θα ανέλθουν έως και 8% σε σχέση με την περίοδο 1961-1990, ενώ αναμένεται να είναι μεγαλύτερες κατά το τέλος του 21ου αιώνα, καθώς την περίοδο 2071-2100 θα υπερβούν το 20% στο σύνολο σχεδόν της έκτασης της Περιφέρειας. Οι μεγαλύτερες ποσοστιαίες μειώσεις των ετήσιων κατακρημνισμάτων προβλέπονται και στα δύο Σενάρια στα νησιά των Δωδεκανήσων στα οποία ιστορικά καταγράφονται και υψηλότερες κατακρημνίσεις σε σχέση με τα νησιά των Κυκλάδων.

Σε εποχική βάση στην περίπτωση του δυσμενούς Σεναρίου RCP8.5 η μεγαλύτερη μείωση του υετού, τόσο σε ποσοστιαία βάση όσο και σε απόλυτα μεγέθη, αναμένεται τους φθινοπωρινούς μήνες και για τις δύο περιόδους και σε όλη την Περιφέρεια. Την περίοδο 2071-2100 σημαντικές ποσοστιαίες μειώσεις σε σχέση με το ιστορικό κλίμα της περιόδου 1961-1990 αναμένονται και τους χειμερινούς και ανοιξιάτικους μήνες.

Οι μεταβολές τους καλοκαιρινούς μήνες λόγω του πολύ χαμηλού ύψους υετού κατά την περίοδο αυτή δεν αναμένεται να είναι σημαντικές σε απόλυτα μεγέθη.

Με βάση τα αποτελέσματα της ανάλυσης σε βραχυπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα ως το 2050 μέτριο προς υψηλό κίνδυνο από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής (ανάλογα με το σενάριο εξέλιξης των συγκεντρώσεων ΑΦΘ στην ατμόσφαιρα) εκτιμάται ότι θα αντιμετωπίσουν:

- οι δραστηριότητες του πρωτογενή τομέα (γεωργία, κτηνοτροφία και ιχθυοκαλλιέργειες) και
- οι υδάτινοι πόροι (τομείς άρδευσης & ύδρευσης)

Μέτριο κίνδυνο σε βραχυπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα εκτιμάται επίσης ότι θα αντιμετωπίσουν:

- ο τομέας του τουρισμού,
- η Δημόσια Υγεία (κυρίως στα νησιά των Δωδεκανήσων)
- τα δασικά συστήματα,
- η βιοποικιλότητα, τα εσωτερικά ύδατα και οι προστατευόμενες περιοχές (υγρότοποι, βιότοποι).

Σε μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα (περίοδος 2071-2100) ο κλιματικός κίνδυνος αυξάνεται σημαντικά για τους περισσότερους τομείς στην ΠΝΑ και ειδικά στην περίπτωση του δυσμενούς σεναρίου RCP8.5 λαμβάνει ακραίες τιμές για τους τομείς:

- των υδατικών πόρων,
- των δασικών συστημάτων
- της γεωργίας και
- των προστατευόμενων περιοχών

Μέτριο και υψηλό κίνδυνο σε μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα εκτιμάται ότι θα αντιμετωπίσουν οι τομείς:

- της κτηνοτροφίας,
- της αλιείας και των ιχθυοκαλλιεργειών,
- των παράκτιων περιοχών,
- των λιμενικών υποδομών,
- των οδικών μεταφορών,
- της Δημόσιας Υγείας και των υποδομών υγείας,
- του τουρισμού,
- των τοπίων ιδιαίτερου κάλους και
- του υδάτινου περιβάλλοντος

Οι υπόλοιποι τομείς (μεταποίηση, εξορυκτική δραστηριότητα, αεροπορικές μεταφορές, κτιριακές υποδομές, τριτογενής τομέας κλπ.) τόσο σε βραχυπρόθεσμο όσο και σε μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα εκτιμάται ότι θα αντιμετωπίσουν χαμηλό κίνδυνο.

Σημαντικό ρόλο στον συντονισμό και στην αποτελεσματική εφαρμογή του ΠεΣΠΚΑ μπορεί να διαδραματίσει το Παρατηρητήριο Κλιματικής Αλλαγής. Πρόκειται για μια ευέλικτη δομή που αναφέρεται απευθείας στον Περιφερειάρχη και στον αρμόδιο για θέματα Κλιματικής Αλλαγής Αντιπεριφερειάρχη και ως σκοπό έχει να συντονίσει υπηρεσίες και φορείς για συλλογή δεδομένων, διαμόρφωση δεικτών αξιολόγησης, παρακολούθησης εφαρμογής και διάχυσης αποτελεσμάτων. Πρόκειται για μία υποβοηθητική δομή που βοηθά τόσο στην πολιτική διαχείριση όσο και στη διοικητική ικανότητα εκτέλεσης του ΠεΣΠΚΑ.

Στον πίνακα που ακολουθεί παρατίθεται συνοπτικά το σχέδιο δράσης με περιγραφή των κύριων μέτρων.

Πίνακας 3-3 Συγκεντρωτικός πίνακας κύριων μέτρων

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΜΕΤΡΟ	ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ
NA_D1	Περιφερειακό Παρατηρητήριο για την προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή	ΑΠ1, ΑΠ2, ΑΠ3
NA_D2	Δράσεις προσαρμογής ΟΤΑ Α' Βαθμού	ΑΠ1, ΑΠ2, ΑΠ3
NA_D3	Δράσεις προσαρμογής Πολιτικής Προστασίας	ΑΠ1, ΑΠ2, ΑΠ3
NA_D4	Αξιολόγηση τρωτότητας ανά επιμέρους δραστηριότητα του πρωτογενούς τομέα	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D5	Προσαρμογή των γεωργικών δραστηριοτήτων	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D6	Προσαρμογή των κτηνοτροφικών δραστηριοτήτων	ΑΠ3
NA_D7	Προσαρμογή αλιείας και υδατοκαλλιεργειών	ΑΠ1, ΑΠ2, ΑΠ 3
NA_D8	Προστασία δασικών οικοσυστημάτων	ΑΠ1, ΑΠ3
NA_D9	Προστασία και προσαρμογή Εξορυκτικής Βιομηχανίας	ΑΠ3
NA_D10	Προσαρμογή μονάδων παραγωγής ρεύματος	ΑΠ3

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΜΕΤΡΟ	ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΙΑΙΟΤΗΤΑΣ
NA_D11	Δράσεις προστασίας υπόγειων υδροφορέων	ΑΠ1, ΑΠ2, ΑΠ 3
NA_D12	Δράσεις διαχείρισης επιφανειακών υδατικών πόρων	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D13	Διαχείριση και έλεγχος συστημάτων ύδρευσης και άρδευσης	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D14	Αντιμετώπιση φαινομένων λειψυδρίας και ξηρασίας	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D15	Προσαρμογή και προστασία υποδομών ενέργειας	ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D16	Ανάπτυξη έξυπνων δικτύων	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D17	Προσαρμογή και προστασία υποδομών και μέσων οδικών μεταφορών	ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D18	Μέτρα ενίσχυσης λιμενικών υποδομών	ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D19	Μέτρα ενίσχυσης των υποδομών αεροπλοΐας	ΑΠ3
NA_D20	Μέτρα ενίσχυσης του οδικού δικτύου	ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D21	Προσαρμογή του χωροταξικού σχεδιασμού στην Κλιματική Αλλαγή	ΑΠ3
NA_D22	Δράσεις προσαρμογής και προστασίας δομημένου περιβάλλοντος	ΑΠ1, ΑΠ3
NA_D23	Αστική αναζωογόνηση μέσω αναπλάσεων περιοχών και κτηρίων που ανήκουν στους δήμους για τη δημιουργία και διατήρηση μικροκλίματος	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D24	Προστασία από φαινόμενα Πλημμυρών σε Αστικές και Περιαστικές περιοχές	ΑΠ3
NA_D25	Προσαρμογή τουριστικών επιχειρήσεων και υποδομών	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D26	Προσαρμογή παροχής τουριστικών υπηρεσιών (δράσεις διαφοροποίησης τουριστικού προϊόντος)	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D27	Μέτρα Προσαρμογής για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D28	Αξιολόγηση τρωτότητας των πλέον ευάλωτων παράκτιων περιοχών και λήψη μέτρων προσαρμογής	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D29	Πρόγραμμα Ολοκληρωμένης Διαχείρισης Παράκτιας Ζώνης	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D30	Σχεδιασμός Μελέτη και Κατασκευή Τεχνικών Έργων Προστασίας Ακτών	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D31	Δράσεις προστασίας/διατήρησης, ανάδειξης, παρακολούθησης και αποκατάστασης της βιοποικιλότητας και των τοπικών ευαίσθητων οικοσυστημάτων και περιοχών NATURA	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D32	Δράσεις προστασίας βιοποικιλότητας θαλάσσιου περιβάλλοντος από ξενικά είδη, αλλαγές στη σύνθεση του φυτοπλαγκτόν, κλπ	ΑΠ 2, ΑΠ3
NA_D33	Κατάρτιση ειδικών σχεδίων δράσης για την αντιμετώπιση πιθανών υγειονομικών προβλημάτων λόγω Κλιματικής Αλλαγής και ακραίων φαινομένων	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3
NA_D34	Εκπαίδευση επαγγελματιών υγείας σε θέματα διαχείρισης καταστροφών για την κοινωνική οργάνωση και τη διαχείριση έκτακτων / βαρέων περιστατικών λόγω αιφνίδιων καταστροφών	ΑΠ1, ΑΠ2.ΑΠ3

3.3.5 Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας

Η Οδηγία 2007/60/ΕΚ αφορά στη θέσπιση κοινοτικού πλαισίου για την αξιολόγηση και την διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, με στόχο τη μείωση των αρνητικών τους επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία και ζωή, στο περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά, την οικονομική δραστηριότητα και τις υποδομές⁸. Η Οδηγία αυτή συμπληρώνει την Οδηγία Πλαίσιο για τα Ύδατα 2000/60/ΕΚ για την ολοκληρωμένη προστασία και την αειφορική διαχείριση των υδατικών πόρων και θα πρέπει τα μέτρα που θα λαμβάνονται από τα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση των πλημμυρών να εναρμονίζονται με αυτή. Επιπλέον, αναφέρεται σε οποιοδήποτε τύπο

⁸ WISE, 10^η Ανακοίνωση σχετικά με την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ: «Κλιματική αλλαγή: Αντιμετώπιση των πλημμυρών, της ξηρασίας και των αλλαγών στα υδάτινα οικοσυστήματα»

πλημμύρας ανεξάρτητα από την προέλευσή του, την περιοχή όπου εκδηλώνεται και την αιτία που την προκάλεσε.

Ο συντονισμός των δύο Οδηγιών αποτελεί την ολοκληρωμένη διαχείριση της λεκάνης απορροής ποταμών. Έτσι, στους Χάρτες Κινδύνων Πλημμύρας περιγράφονται όχι μόνο οι δυνητικές αρνητικές συνέπειες που συνδέονται με τις πλημμύρες, αλλά περιλαμβάνονται και οι προστατευόμενες περιοχές που αναφέρονται στην Οδηγία Πλαίσιο για τα Ύδατα και ενδέχεται να πληγούν (προστατευόμενες περιοχές του Παραρτήματος V (παρ.Α παρ.1, 3 και 5) του άρθρου 19 του ΠΔ 51/2007). Τέλος τα στάδια εφαρμογής που ορίζει η Οδηγία 2007/60/ΕΚ, θα πρέπει να επαναλαμβάνονται κάθε 6 έτη συγχρονισμένα με τα βήματα της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Σύμφωνα με την Οδηγία, η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με την ΚΥΑ 31822/1542/Ε103 (ΦΕΚ 1108/Β/2010) η διαδικασία διαχείρισης και αξιολόγησης του κινδύνου πλημμυρών υλοποιείται σε τρία στάδια.

Η Γενική Διεύθυνση Υδάτων (ΓΔΥ) έχει ολοκληρώσει τον 1^ο κύκλο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ για τα δεκατέσσερα (14) Υδατικά Διαμερίσματα της χώρας, ήτοι την Προκαταρκτική Αξιολόγηση Κινδύνων Πλημμύρας για κάθε Λεκάνη Απορροής Ποταμών και τον προσδιορισμό των Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Δεκέμβριος 2012), την κατάρτιση των Χαρτών Επικινδυνότητας Πλημμύρας και των Χαρτών Κινδύνων Πλημμύρας (Μάρτιος 2017) καθώς και την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας (ΣΔΚΠ) για τις Ζώνες Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Ιούλιος 2018). Σε εφαρμογή του 2^{ου} κύκλου εφαρμογής της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ, η Γενική Διεύθυνση Υδάτων έχει ολοκληρώσει την 1^η Αναθεώρηση της Προκαταρκτικής Αξιολόγησης Κινδύνων Πλημμύρας και τον προσδιορισμό των αναθεωρημένων Ζωνών Δυνητικά Υψηλού Κινδύνου Πλημμύρας (Νοέμβριος 2020), για το σύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων. Την παρούσα χρονική στιγμή η ΓΔΥ καταρτίζει την 1^η Αναθεώρηση των Χαρτών Επικινδυνότητας και Κινδύνου Πλημμύρας καθώς και των Σχεδίων Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας.

3.3.6 Θαλάσσια Στρατηγική

Η Οδηγία 2008/56/ΕΚ για τη Θαλάσσια Στρατηγική (ΟΠΘΣ), στοχεύει στην αειφόρο χρήση των Ευρωπαϊκών θαλασσών (Βόρεια Θάλασσα, Βαλτική, Μαύρη Θάλασσα, Μεσόγειος), στη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και στην προστασία των βασικών πόρων από τους οποίους εξαρτώνται οι κοινωνικές και οικονομικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τη θάλασσα.

Προκειμένου να επιτευχθεί ο γενικός αυτός στόχος, η Οδηγία 2008/56/ΕΚ:

- καλεί τα Κράτη Μέλη να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα και να εφαρμόσουν τις απαραίτητες θαλάσσιες στρατηγικές, ώστε να επιτύχουν ή να διατηρήσουν την καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έως το 2020 και
- καθορίζει τους κοινούς στόχους, ωστόσο η επιλογή των κατάλληλων διαχειριστικών μέτρων επαφίεται στα επί μέρους Κράτη-Μέλη σε αναγνώριση της ποικιλίας καταστάσεων, προβλημάτων και αναγκών στις επί μέρους θαλάσσιες περιοχές, θέτοντας ως προτεραιότητα την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

Τα Κράτη Μέλη που μοιράζονται μια θαλάσσια περιοχή καλούνται να αναπτύξουν από κοινού στρατηγικές με συντονισμό των δράσεων και σε συνεργασία με τρίτες χώρες της περιοχής. Όσο είναι δυνατόν τα Κράτη Μέλη

θα πρέπει να συνεργασθούν στα πλαίσια υφισταμένων περιφερειακών συνθηκών συνεργασίας, όπως π.χ. η Συνθήκη της Βαρκελώνης για τη Μεσόγειο⁹.

Με την Οδηγία (ΕΕ) 2017/845 της Επιτροπής, της 17^{ης} Μαΐου 2017, έγινε τροποποίηση της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εκπόνηση των θαλάσσιων στρατηγικών, ενώ με την Απόφαση (ΕΕ) 2017/848 της Επιτροπής, της 17ης Μαΐου 2017, θεσπίστηκαν κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα για την καλή περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων καθώς και προδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση, και καταργήθηκε η απόφαση 2010/477/ΕΕ.

Με τον Ν. 3983/2011 "Εθνική Στρατηγική για τη προστασία και διαχείριση του θαλασσίου περιβάλλοντος" (ΦΕΚ 144/Α/2011) έγινε εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ¹⁰. Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή της ΟΠΘΣ είναι η ΓΔΥ του ΥΠΕΝ.

Το ΥΠΕΝ στο πλαίσιο εφαρμογής του πρώτου σταδίου του σχεδίου των θαλάσσιων στρατηγικών υπέβαλε, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας διαβούλευσης, προς την ΕΕ το έτος 2012, Τεχνική Έκθεση με αντικείμενο:

- (α) την προκαταρκτική αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλασσιών υδάτων καθώς και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που αναπτύσσονται σε αυτά,
- (β) το καθορισμό των ποιοτικών προτύπων της Καλής Περιβαλλοντικής Κατάστασης και
- (γ) το καθορισμό δέσμης στόχων προσανατολισμού προς την επίτευξη της Καλής Περιβαλλοντικής Κατάστασης.

Στη συνέχεια, με την αρ. 1175/2012 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 2939/Β/2012), εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί στόχοι και δείκτες για τα θαλάσσια ύδατα της Ελλάδας, βάσει της αρχικής αξιολόγησης των θαλασσιών υδάτων.

Τα προγράμματα παρακολούθησης για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλασσιών υδάτων εγκρίθηκαν με την αρ. 126635/2016 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 3799/Β/2016) και η σχετική τεχνική έκθεση, που περιγράφει τα προγράμματα παρακολούθησης, υποβλήθηκε στην ΕΕ το 2017.

Ακολούθως,

- με την αρ. 126856/2017 Κοινή Υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 11/Β/2017) ορίστηκαν το Ελληνικό Κέντρο Θαλασσιών Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ) και το Ινστιτούτο Αλιευτικής Έρευνας (ΙΝΑΛΕ του ΕΛΓΟ – ΔΗΜΗΤΡΑ), ως

⁹ Για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παράκτιων περιοχών της Μεσογείου, η οποία εφαρμόζεται μέσω του Μεσογειακού Προγράμματος δράσης (Mediterranean Action Plan) και διαμορφώνει πολιτικές και στρατηγικές για την προστασία της βιοποικιλότητας και του θαλάσσιου και παράκτιου περιβάλλοντος. Σε αναγνώριση της σημασίας της κλιματικής αλλαγής για την περιοχή της Μεσογείου, το 2008 τα κράτη της Σύμβασης της Βαρκελώνης υπέγραψαν το Πρωτόκολλο για μια Ολοκληρωμένη Διαχείριση της Παράκτιας Ζώνης της Μεσογείου, θέτοντας ως προτεραιότητα την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Η διακήρυξη του Marrakesh, που υιοθετήθηκε από τη Σύμβαση της Βαρκελώνης τον Νοέμβριο του 2009, επισημαίνει την ανάγκη για άμεση δράση προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι σοβαρές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στα οικοσυστήματα και στους πόρους.

10 Τροποποίηση από ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΝΕΠ/50529/2779 (ΦΕΚ 5728/Β/2018)

αρμόδιοι φορείς για την παρακολούθηση της ποιότητας των θαλασσίων υδάτων και καθορίστηκαν οι υποχρεώσεις τους.

- τον Απρίλιο του 2017, ξεκίνησε η δημόσια διαβούλευση για την κατάρτιση των προγραμμάτων των μέτρων για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων της χώρας.
- με την αρ. 140945 Υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 268/ΥΟΔΔ/2017) πραγματοποιήθηκε η τροποποίηση της σύνθεσης και συγκρότηση της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ).
- με την με Αριθμ. οικ. 142569 ΥΑ (ΦΕΚ 4728/Β/2017) εγκρίθηκαν τα Προγράμματα Μέτρων για την επίτευξη ή τη διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στα θαλάσσια ύδατα, σύμφωνα
- με την Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΠΔΥΠ/661/5 (ΦΕΚ 325/Β/2022) επικαιροποιήθηκαν τα προγράμματα παρακολούθησης

Μετά την ολοκλήρωση της κατάρτισης των προγραμμάτων των μέτρων, στο πλαίσιο επικαιροποίησης των θαλασσίων στρατηγικών για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, ακολουθεί κάθε έξι (6) έτη από την αρχική θέσπιση τους, επανεξέταση (α) της αρχικής αξιολόγησης και του καθορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης (β) των περιβαλλοντικών στόχων (γ) των προγραμμάτων παρακολούθησης και (δ) των προγραμμάτων μέτρων.

Η εφαρμογή της Οδηγίας για την Θαλάσσια Στρατηγική σε συνδυασμό με την υλοποίηση της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Ύδατα, διαμορφώνουν ένα πλαίσιο ολοκληρωμένης διαχείρισης και προστασίας του υδατικού πλούτου και του θαλάσσιου περιβάλλοντος της χώρας.

3.3.7 Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα, Σχέδιο Δράσης και Εθνικό Πλαίσιο Δράσεων Προτεραιότητας (ΠΔΠ)

Το 2014, βάσει του άρθρου 6 της Διεθνούς Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα, η Ελλάδα υιοθέτησε την Εθνική Στρατηγική Βιοποικιλότητας 2014-2029 και το 5ετές Σχέδιο Δράσης της με την Υπουργική Απόφαση 40332/2014 ΦΕΚ 2383/Β/2014).

Ο σκοπός της Εθνικής Στρατηγικής για τη Βιοποικιλότητα είναι η ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας, η ανάδειξη της βιοποικιλότητας ως εθνικό φυσικό κεφάλαιο και η εντατικοποίηση της συμβολής της Ελλάδας στην πρόληψη της απώλειας της παγκόσμιας βιοποικιλότητας.

Η στρατηγική θέτει τους ακόλουθους 13 στρατηγικούς στόχους, οι οποίοι εξειδικεύονται σε ειδικούς στόχους.

1. Αύξηση της επιστημονικής γνώσης σχετικά για την εκτίμηση της κατάστασης της βιοποικιλότητας
2. Διατήρηση του εθνικού φυσικού κεφαλαίου και αποκατάσταση οικοσυστημάτων
3. Οργάνωση και λειτουργία Εθνικού Συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών και ενίσχυση των οφελών από τη διαχείρισή τους, θέτοντας ειδικό στόχο την εφαρμογή υποδειγματικών και καινοτόμων πρακτικών στους παραγωγικούς τομείς, με βάση το σχέδιο διαχείρισης κάθε περιοχής για τη διατήρηση και διαχείριση της βιοποικιλότητας.
4. Διατήρηση γενετικών πόρων - Ρυθμίσεις πρόσβασης στους γενετικούς πόρους - Δίκαιος και ισότιμος καταμερισμός των ωφελειών που προκύπτουν από τη χρήση τους
5. Ενίσχυση της συνέργειας των κύριων τομεακών πολιτικών με τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, θέτοντας ειδικό στόχο τη διασφάλιση της συμβατότητας των γεωργικών, αλιευτικών και δασικών δραστηριοτήτων με τη διατήρηση της βιοποικιλότητας
6. Διατήρηση της ποικιλότητας του τοπίου

7. Πρόληψη και μείωση των επιπτώσεων στη βιοποικιλότητα λόγω της κλιματικής αλλαγής, θέτοντας ειδικό στόχο την ενίσχυση του ρόλου των δασών στον μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής
8. Προστασία της βιοποικιλότητας από χωροκατακτητικά ξενικά είδη
9. Ενίσχυση της διεθνούς και διακρατικής συνεργασίας για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας
10. Αναβάθμιση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης σε σχέση με την προστασία της βιοποικιλότητας
11. Ενσωμάτωση της διατήρησης της βιοποικιλότητας στο αξιακό σύστημα της κοινωνίας
12. Συμμετοχή της κοινωνίας στη διατήρηση της βιοποικιλότητας
13. Αποτίμηση των οικοσυστημικών υπηρεσιών και προβολή της αξίας της ελληνικής βιοποικιλότητας

Το ΣΔΛΑΠ σχετίζεται με τον ΕΣ 2 καθώς δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία των υγροτοπικών οικοσυστημάτων μέσω του προγράμματος μέτρων, ειδικά όταν αυτά εντάσσονται χωρικά ή λειτουργικά σε προστατευόμενη περιοχή που έχει ενταχθεί στο σχετικό μητρώο της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Το εθνικό Πλαίσιο Δράσεων Προτεραιότητας (ΠΔΠ), που βασίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της Οδηγίας για τους Οικοτόπους, είναι ένα εργαλείο στρατηγικού σχεδιασμού που εστιάζει στον προσδιορισμό των μέτρων που απαιτούνται για την διαχείριση και προστασία του δικτύου Natura 2000 σε όλη την ΕΕ (συμπεριλαμβανομένων των Ζωνών Ειδικής Προστασίας, ΖΕΠ) και τις συναφείς πράσινες υποδομές, καθώς και τις χρηματοδοτικές ανάγκες για τα μέτρα αυτά και τη σύνδεσή τους με τα αντίστοιχα χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ. Σύμφωνα με τους στόχους της οδηγίας για τους οικοτόπους, τα μέτρα που προσδιορίζονται στο ΠΔΠ αποσκοπούν στη «διασφάλιση της διατήρησης ή της αποκατάστασης, σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, φυσικών οικοτόπων και ειδών ενωσιακής σημασίας, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών απαιτήσεων καθώς και των περιφερειακών και τοπικών ιδιομορφιών».

Το ΣΔΛΑΠ συμβάλλει μέσω του Προγράμματος μέτρων στην διασφάλιση της διατήρησης ή της αποκατάστασης, σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, φυσικών οικοτόπων .

3.3.8 Ξηρασία και λειψυδρία

Μέσω της Ανακοίνωσης της ΕΕ «Η αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση» [COM(2007) 414 τελικό], η Επιτροπή προτείνει κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση των προβλημάτων προσωρινής ξηρασίας και μεσοπρόθεσμης ή μακροπρόθεσμης λειψυδρίας.

Στην ανακοίνωση αναγνωρίζονται τα σημαντικότερα προβλήματα λόγω της λειψυδρίας και της μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Η ανακοίνωση παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπισή τους. Αυτές αφορούν τα εξής:

- την τιμολόγηση του νερού,
- την κατανομή υδάτινων πόρων,
- την πρόληψη της ξηρασίας και τους τρόπους αντιμετώπισης της ξηρασίας,
- τις εναλλακτικές επιλογές υδροδότησης,
- τις υψηλής ποιότητας πληροφορίες και τεχνολογικές λύσεις για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας και των ξηρασιών.

Προκειμένου να διορθωθούν τα προβλήματα λειψυδρίας και ξηρασίας, πρέπει να αντιμετωπιστούν ορισμένα ζητήματα. Αυτά περιλαμβάνουν τα εξής:

- την ανάγκη να εφαρμοστεί πλήρως η οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα ώστε να αντιμετωπιστεί η κακή διαχείριση των υδάτινων πόρων,
- τις ανορθολογικές εθνικές πολιτικές τιμολόγησης του νερού,
- τον σχεδιασμό χρήσης γης,
- την προώθηση της εξοικονόμησης νερού, και
- την ανάγκη ανάληψης δράσης με ολοκληρωμένο και επιστημονικό τρόπο.

Οι χώρες της ΕΕ πρέπει να ορίσουν τη σωστή τιμολόγηση του νερού, χρησιμοποιώντας μια αποδοτική πολιτική τιμολόγησης του νερού.

Η κατανομή του νερού και οι σχετικοί με το νερό χρηματοδοτικοί πόροι πρέπει να είναι πιο αποδοτικοί ώστε να περιορίζονται οι αρνητικές επιπτώσεις στις λεκάνες απορροής ποταμών. Ειδικά μέτρα θα πρέπει να ληφθούν ιδίως για να εφαρμοστεί η οδηγία για τις στρατηγικές περιβαλλοντικές εκτιμήσεις.

Η βελτίωση της διαχείρισης των κινδύνων ξηρασίας μπορεί να επιτευχθεί εάν οι χώρες της ΕΕ αναπτύξουν σχέδια διαχείρισης των κινδύνων ξηρασίας, όπου χρειάζεται, και εάν ανταλλάξουν ορθές πρακτικές και μεθοδολογίες σε επίπεδο ΕΕ. Το ταμείο αλληλεγγύης της ΕΕ και ο ευρωπαϊκός μηχανισμός πολιτικής προστασίας μπορούν να συμβάλουν ώστε να διασφαλιστεί ότι οι χώρες της ΕΕ λαμβάνουν κατάλληλη βοήθεια αμελλητί.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να βοηθήσει στη μείωση των διαρροών και της σπατάλης συνιστά, για παράδειγμα, να διαμορφωθούν πρότυπα για τις διατάξεις που χρησιμοποιούν νερό, παράλληλα με τη διαμόρφωση ειδικής νομοθεσίας για τα προϊόντα που δεν καταναλώνουν ενέργεια και που χρησιμοποιούν νερό (βρύσες, «τηλέφωνα» ντους, τουαλέτες).

Οι καταναλωτές και οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει επίσης να συμμετέχουν ώστε να προαχθεί μια νοοτροπία για την εξοικονόμηση νερού.

Η βελτίωση των γνώσεων και η συγκέντρωση δεδομένων είναι αναπόσπαστο τμήμα της λήψης αποφάσεων. Θα πρέπει να ενσωματωθεί ένα σύστημα πληροφοριών σχετικά με τη λειψυδρία και την ξηρασία ανά την Ευρώπη στο «Σύστημα πληροφοριών σχετικά με το νερό για την Ευρώπη» (Water Information System for Europe) (WISE).

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, βάσει πληροφοριών από τις χώρες της ΕΕ και των δικών της εργασιών, προετοίμασε ετήσιες εκθέσεις παρακολούθησης (2008-2010) που αξιολόγησαν την εφαρμογή των επιλογών πολιτικής ανά την Ευρώπη.

Το νερό αποτελεί πολύτιμο πόρο, κι ωστόσο η διαθεσιμότητά του μπορεί να είναι προσωρινώς μικρή λόγω ξηρασίας ή λόγω ενός σημαντικού χρονικού διαστήματος όπου η ζήτηση του νερού υπερβαίνει τους εκμεταλλεύσιμους υδάτινους πόρους (λειψυδρία).

Πολλές περιοχές στην Ευρώπη έχουν πληγεί από προβλήματα διαθεσιμότητας νερού. Έως το 2007, θα έχει πληγεί τουλάχιστον το 11 % του πληθυσμού της ΕΕ και το 17 % της χερσαίας επιφάνειάς της από λειψυδρία. Το ζήτημα αυτό απαιτεί συνδυασμένη δράση σε επίπεδο ΕΕ, και πολύ περισσότερο χρειάζεται να αναληφθεί δράση, δεδομένου ότι οι ελλείψεις νερού είναι πιθανό να εξακολουθήσει. Στο ανωτέρω έγγραφο τα σχέδια διαχείρισης της ξηρασίας αναγνωρίστηκαν ως ένα από τα κύρια μέσα πολιτικής για την καταπολέμηση του προβλήματος.

Το 2012, η Επιτροπή διεξήγαγε συνολική αξιολόγηση της πολιτικής για τη λειψυδρία και την ξηρασία, που παρουσιάστηκε στην ανακοίνωση του 2007 (COM(2012) 672 τελικό). Η αξιολόγηση επικεντρώθηκε στην ενσωμάτωση των ζητημάτων της λειψυδρίας και της ξηρασίας στα πρώτα σχέδια διαχείρισης (2009) των λεκανών απορροής ποταμών με στόχο τον εντοπισμό των κενών της πολιτικής της ΕΕ για την ξηρασία και της βελτίωσης της εφαρμογής της (Η οδηγία-πλαίσιο της ΕΕ για τα ύδατα δεν απαιτεί υποχρεωτικά Σχέδια Διαχείρισης Ξηρασίας). Η αξιολόγηση κατέδειξε ότι η ανάπτυξη και εφαρμογή των Σχεδίων Ξηρασίας και η συμπερίληψή τους στα ΣΔΛΑΠ είναι περιορισμένη και ως εκ τούτου, οι χώρες πρέπει να προσπαθήσουν να ενσωματώσουν τα Σχέδια Ξηρασίας στην αναθεώρηση των ΣΔΛΑΠ. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης ενσωματώθηκαν στο έγγραφο της Επιτροπής «Προσχέδιο για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης» που εγκρίθηκε το 2012 (COM (2012) 673 τελικό).

Το υπό μελέτη ΣΔΛΑΠ ενσωματώνει στα Βασικά Μέτρα του Προγράμματος Μέτρων την διαμόρφωση στρατηγικού σχεδίου για την αντιμετώπιση ακραίων φαινομένων ξηρασίας και λειψυδρίας (Drought and Water Shortage Contingency Plans) **για το Νότιο Αιγαίο** που θα περιλαμβάνει κυρίως μέτρα πρόληψης, βάσει του συνδυασμού διάφορων εναλλακτικών λύσεων, καθώς και μέτρα για την αντιμετώπιση επιπτώσεων από τη λειψυδρία και την ξηρασία, λαμβάνοντας υπόψη την επίδραση της κλιματικής αλλαγής. Για το Βόρειο Αιγαίο, σύμφωνα με το παρόν Σχέδιο, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι πρόνοιες του εγκεκριμένου Σχεδίου Διαχείρισης Ξηρασίας.

3.3.9 Απερήμωση/Ερημοποίηση

Ως ερημοποίηση νοείται η «υποβάθμιση της γης σε άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, η οποία προκαλείται από διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των κλιματολογικών διαφοροποιήσεων και των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων». Η ερημοποίηση μπορεί να προκαλέσει φτώχεια, σοβαρά προβλήματα υγείας λόγω της αερόφερτης σκόνης και υποβάθμιση της βιοποικιλότητας. Μπορεί επίσης να έχει δημογραφικές και οικονομικές συνέπειες, αναγκάζοντας ανθρώπους να μεταναστεύσουν από τις πληττόμενες περιοχές. Η ερημοποίηση δεν περιγράφει συνθήκες σε περιοχές οι οποίες περιγράφονται παραδοσιακά ως «έρημοι». Αντιθέτως, ο όρος αναφέρεται σε ξηρές περιοχές.

Η ερημοποίηση είναι μια μορφή υποβάθμισης της γης σε ξηρές περιοχές. Πρόκειται για μια διογκούμενη απειλή στην ΕΕ. Στα σενάρια για την κλιματική αλλαγή διαφαίνεται ότι, στη διάρκεια του αιώνα που διανύουμε, η ευαισθησία στην ερημοποίηση θα βαίνει αυξανόμενη στην ΕΕ, με αύξηση των θερμοκρασιών και της ξηρασίας και μείωση του υετού στα νότια τμήματα της Ευρώπης. Οι συνέπειές της θα είναι ιδιαίτερα σοβαρές στην Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ιταλία, την Ελλάδα, την Κύπρο τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία.

Στην Ελλάδα, πρόσφατες μελέτες έδειξαν ότι περίπου 30% της Χώρας βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο ερημοποίησης, ενώ ένα άλλο 35% σε μέτριο κίνδυνο. Σε μεγάλο κίνδυνο ερημοποίησης βρίσκεται κυρίως η ανατολική Στερεά, τμήμα της Θεσσαλίας, η Εύβοια, τα νησιά του Αιγαίου, η ανατολική Πελοπόννησος, και τμήμα της Μακεδονίας.

Πρόσφατες λεπτομερείς μελέτες στην Λέσβο, στα πλαίσια του ερευνητικού Ευρωπαϊκού προγράμματος MEDALUS III, έδειξαν ότι το μεγαλύτερο τμήμα της νήσου ταξινομείται στις κρίσιμες (ποσοστό 37%) ή τις ευαίσθητες (52%) περιοχές για ερημοποίηση.

Οι κίνδυνοι που συνοδεύουν τη διαδικασία της απερίμωσης έχουν θέσει σε εγρήγορση την παγκόσμια κοινότητα, όπως προκύπτει από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την αντιμετώπιση της απερίμωσης, η

οποία υπογράφηκε το 1994. Η Ελλάδα κύρωσε με το Ν. 2468/1997 τη σχετική Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, συγκροτώντας αρμόδια Εθνική Επιτροπή για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης (Απόφαση 96990/9361-1996), και καταρτίζοντας και εγκρίνοντας με την ΚΥΑ 99605/3719 το Εθνικό Σχέδιο Δράσης που προβλέπει την ανάληψη πρωτοβουλιών στις απειλούμενες περιοχές (πρόληψη για το 60%, αντιμετώπιση για το 35% της έκτασης).

Το Σχέδιο προβλέπει γενικά μέτρα και ειδικές δράσεις στους τομείς Γεωργίας, Δασών, Κτηνοτροφίας, Άγριας πανίδας και Υδατικών Πόρων.

Οι βασικοί άξονες δράσης της εθνικής στρατηγικής για την αντιμετώπιση της απερίμωσης είναι:

- Προστασία των δασών από πυρκαγιές και καταστροφικές εκχερσώσεις καθώς και έγκαιρη αποκατάσταση της καταστρεφόμενης από τις πυρκαγιές δασικής βλάστησης.
- Προστασία των υδατικών πόρων από την υπερκατανάλωση και τη ρύπανση. Ιδιαίτερη έμφαση αποδίδεται στον τομέα της γεωργίας με πρόνοια για την εφαρμογή αρδευόμενης γεωργίας μόνο σε περιπτώσεις εξασφαλισμένης αειφόρου επάρκειας υδατικών πόρων, με παράλληλο εκσυγχρονισμό των αρδευτικών συστημάτων και λαμβανομένων υπόψη και των αναγκών της πρόληψης της αλάτωσης των εδαφών.
- Προστασία των αγροτικών γαιών και βοσκοτόπων από την εντατική εκμετάλλευση λαμβάνοντας υπόψη τα όρια της βιοϊκανότητάς τους και με πρόνοια για άσκηση της γεωργίας μόνο σε εδάφη με μικρές κλίσεις.
- Προστασία υγροτόπων και δασικών εκτάσεων από πιέσεις για οικοδομική, βιομηχανική και τουριστική χρήση, καθώς και αναθεώρηση του συστήματος γεωργικών και κτηνοτροφικών επιδοτήσεων οι οποίες δεν εξασφαλίζουν την αειφόρο ανάπτυξη.
- Ενίσχυση της έρευνας, ανταλλαγής πληροφοριών και εκπαίδευσης, και οργάνωση μηχανισμών παρακολούθησης με την επιλογή κατάλληλων δεικτών.

Σε επίπεδο ΕΕ δεν υπάρχει στρατηγική για την ερημοποίηση και την υποβάθμιση της γης. Υπάρχει, βέβαια, πλήθος στρατηγικών, σχεδίων δράσης και προγραμμάτων δαπανών, όπως η κοινή γεωργική πολιτική, η δασική στρατηγική της ΕΕ ή η στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, τα οποία σχετίζονται μεν με την καταπολέμηση της ερημοποίησης, χωρίς όμως να επικεντρώνονται σε αυτήν.

Έργα σχετικά με την ερημοποίηση υπάρχουν σε διάφορους τομείς πολιτικής της ΕΕ –κυρίως στην αγροτική ανάπτυξη, αλλά και στο περιβάλλον και στη δράση για το κλίμα, στην έρευνα και την περιφερειακή πολιτική. Τα έργα αυτά μπορούν να έχουν θετικό αντίκτυπο στην καταπολέμηση της ερημοποίησης, αλλά διατυπώνονται κάποιες ανησυχίες όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά τους.

Το 2015 η ΕΕ και τα κράτη μέλη δεσμεύθηκαν να επιτύχουν μηδενική υποβάθμιση της γης στην ΕΕ έως το 2030. Ωστόσο, δεν έχει υπάρξει πλήρης αξιολόγηση της υποβάθμισης της γης σε επίπεδο ΕΕ ούτε έχει συμφωνηθεί κάποια μεθοδολογία για τον σκοπό αυτό. Δεν υπήρξε συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών και η Επιτροπή δεν έχει παράσχει πρακτική καθοδήγηση επί του θέματος. Δεν υπάρχει ακόμη σαφές, κοινό όραμα στην ΕΕ σχετικά με τον τρόπο επίτευξης της μηδενικής υποβάθμισης της γης έως το 2030.

Το εξεταζόμενο από την παρούσα μελέτη Σχέδιο βρίσκεται σε πλήρη σύμπτωση με τις προβλέψεις και προτάσεις του προαναφερόμενου Σχεδίου και της Σύμβασης για την Απερίμωση. Μέτρα που περιλαμβάνονται

στο προτεινόμενο Σχέδιο, όπως μέτρα για τον έλεγχο των απολήψεων και ελέγχου της ρύπανσης βρίσκονται στο πνεύμα των μέτρων που προτείνονται και από το Σχέδιο Δράσης για την Καταπολέμηση της Απερήμωσης.

3.3.10 Στρατηγική για την προστασία του εδάφους

Η θεματική στρατηγική για την προστασία του εδάφους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) προτείνει μέτρα με στόχο την προστασία του εδάφους και τη διαφύλαξη της ικανότητάς του να επιτελεί τις οικολογικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές λειτουργίες του [Ανακοίνωση ΕΕ με τίτλο: «Θεματική στρατηγική για την προστασία του εδάφους» [COM(2006) 231 τελικό και Πρόταση Οδηγίας με την οποία καθορίζεται το πλαίσιο για την προστασία του εδάφους και τροποποιείται η οδηγία 2004/35/ΕΚ].

Η στρατηγική προβλέπει τη διαμόρφωση νομοθετικού πλαισίου για την προστασία και τη βιώσιμη αξιοποίηση του εδάφους, την ενσωμάτωση της προστασίας του εδάφους στις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές, την ενίσχυση του αντίστοιχου γνωστικού υπόβαθρου, καθώς και τη μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση του κοινού. Προβλέπει μέτρα που αποσκοπούν στον εντοπισμό των προβλημάτων, στην πρόληψη της υποβάθμισης του εδάφους και στην αποκατάσταση των ήδη υποβαθμισμένων ή μολυσμένων εκτάσεων.

Τα ΚΜ και τα κοινοτικά θεσμικά όργανα θα πρέπει να μεριμνούν για την ενσωμάτωση των εδαφικών μελημάτων στις αντίστοιχες τομεακές πολιτικές που ενδέχεται να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στο έδαφος, ιδίως μάλιστα τις πολιτικές για τη γεωργία, την περιφερειακή ανάπτυξη, τις μεταφορές και την έρευνα.

Στις 13 Φεβρουαρίου 2012, η Ευρωπαϊκή επιτροπή δημοσίευσε μια έκθεση πολιτικής σχετικά με την εφαρμογή της Στρατηγικής και τις τρέχουσες σχετικές δραστηριότητες (COM(2012) 46). Αυτό το κείμενο περιλαμβάνει μια σύνοψη των δράσεων που έχει αναλάβει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ώστε να εφαρμοστούν οι 4 βασικοί άξονες της Στρατηγικής (ευαισθητοποίηση, έρευνα, ολοκληρωμένη αντιμετώπιση, νομοθεσία).

Συνεπώς, η στρατηγική αυτή είναι συμπληρωματική και συνυφασμένη με τη στρατηγική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και με το εξεταζόμενο από την παρούσα μελέτη Σχέδιο. Μέτρα που περιλαμβάνονται στο προτεινόμενο Σχέδιο, όπως μέτρα για τις σημειακές και τις διάχυτες πηγές απορρίψεων, για απαγόρευση της απόρριψης ρύπων απευθείας στα υπόγεια νερά, για προώθηση και υλοποίηση έργων διαχείρισης και ασφαλούς διάθεσης ιλύος, αλλά και μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακών και υπόγειων υδάτων αποτελούν μέτρα τα οποία σχετίζονται με την προστασία και αποκατάσταση των εδαφών.

Στο πλαίσιο της πρότασης οδηγίας-πλασίου για το έδαφος, τα κράτη μέλη όφειλαν να προσδιορίσουν περιοχές κινδύνου υποβάθμισης, να καθορίσουν στόχους για την προστασία του εδάφους και να υλοποιήσουν προγράμματα για την επίτευξη των στόχων αυτών. Σκοπός της προτεινόμενης οδηγίας ήταν επίσης να συμβάλει στην ανάσχεση της ερημοποίησης που οφείλεται σε υποβάθμιση και απώλεια βιοποικιλότητας του εδάφους. Ωστόσο, επί σχεδόν οκτώ έτη, δεν επιτεύχθηκε ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο για την έγκρισή της. Τον Απρίλιο του 2014, η Επιτροπή απέσυρε την πρόταση.

3.3.11 Υπόλοιπες Ευρωπαϊκές Οδηγίες άμεσα σχετιζόμενες με το Σχέδιο Διαχείρισης του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου

3.3.11.1 Εισαγωγή

Η Οδηγία Πλαίσιο για τα Νερά αποτελεί μια Οδηγία «ομπρέλα» όλων των θεσμικών ρυθμίσεων που σχετίζονται με τους υδατικούς πόρους. Καθιστά αναγκαία την ανάλυση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από σειρά

οδηγιών, τη συσχέτιση και συνδυασμό των δράσεων εφαρμογής τους, τη διαμόρφωση ενιαίας «λίστας» μέτρων, τη συνεκτίμηση αναμενόμενων κοινωνικοοικονομικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων και τη διαμόρφωση σχεδίου προτεινόμενων δράσεων - μέτρων.

Μία σειρά οδηγιών της ΕΕ (πέραν της ίδιας της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ) σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με την ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων, την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, την προστασία των ΥΣ από πιθανή ρύπανση και δρουν συμπληρωματικά ως προς αυτήν. Οι Οδηγίες αυτές είναι οι ακόλουθες:

1. Η Οδηγία 2020/2184/ΕΕ, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (αναδιατύπωση)
2. Η Οδηγία 2006/44/ΕΚ περί της ποιότητας των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτίωσης για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων και η Οδηγία 2006/113/ΕΚ περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή
3. Η Οδηγία 2006/7/ΕΚ περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως
4. Οι Οδηγίες 91/271/ΕΟΚ και 98/15/ΕΚ για την επεξεργασία και διάθεση αστικών λυμάτων
5. Η Οδηγία 91/676/ΕΟΚ για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης
6. Η Οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας και η Οδηγία 2009/147/ΕΟΚ περί της διατήρησης των άγριων πτηνών (Δίκτυο NATURA 2000)
7. Η Οδηγία 2012/18/ΕΕ για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και για την τροποποίηση και στη συνέχεια την κατάργηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου
8. Η Οδηγία 2011/92/ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον και η Οδηγία 2014/52/ΕΕ για την τροποποίησή της
9. Η Οδηγία 86/278/ΕΟΚ σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά την χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία
10. Η Οδηγία 2009/128/ΕΚ σχετικά με την κοινή θέση του Συμβουλίου που αφορά τον καθορισμό πλαισίου κοινοτικής δράσης με σκοπό την επίτευξη ορθολογικής χρήσης των γεωργικών φαρμάκων και οι Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 και (ΕΕ) αριθ. 652/2014)
11. Η Οδηγία 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)
12. Η Οδηγία 2007/60/ΕΚ για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (βλ. ανωτέρω)
13. Η Οδηγία 2008/56/ΕΚ περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)
14. Η Οδηγία 2006/118/ΕΚ σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση και η Οδηγία 2014/80/ΕΕ για την τροποποίηση του παραρτήματος II της οδηγίας 2006/118/ΕΚ
15. Η Οδηγία 2008/105/ΕΚ σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και η Οδηγία 2013/39/ΕΕ για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ

Οι παραπάνω Οδηγίες έχουν τα δικά τους προγράμματα και μέτρα εφαρμογής, αλλά παράλληλα λαμβάνονται υπόψη σε διάφορα στάδια εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και συνεπώς στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων. Η ενσωμάτωση των Οδηγιών αυτών στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων επιτυγχάνεται α) είτε μέσω πρόβλεψης ειδικών στόχων, για τις περιπτώσεις υδάτινων σωμάτων που σχετίζονται με τις προστατευόμενες

περιοχές του Παραρτήματος ΙΙΙ της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Παράρτημα V του ΠΔ 51/2007), β) είτε στο σχεδιασμό του Προγράμματος Παρακολούθησης των ΥΣ, γ) ή μέσω πρότασης συγκεκριμένων μέτρων βάσει του Άρθρου 11 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, έχοντας πρώτα αξιολογήσει τη μέχρι τώρα εφαρμογή τους στο Υδατικό Διαμέρισμα.

3.3.11.2 Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ορθολογική Χρήση των Γεωργικών Φαρμάκων

Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης (ΥΑ Αριθμ. 9269/246316, ΦΕΚ 4032/Β/2020) έχει ως στόχο την εφαρμογή της **Οδηγίας 2009/128/ΕΚ** «σχετικά με τον καθορισμό πλαισίου κοινοτικής δράσης με σκοπό την επίτευξη ορθολογικής χρήσης των γεωργικών φαρμάκων». Σκοπός της θέσπισης του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την ορθολογική χρήση γεωργικών φαρμάκων είναι ο καθορισμός πλαισίου δράσης σχετικά με:

- Την κατάρτιση στην ορθολογική χρήση γεωργικών φαρμάκων,
- Τη διαδικασία χορήγησης πιστοποιητικού γνώσεων ορθολογικής χρήσης γεωργικών φαρμάκων,
- Την ενημέρωση του κοινού για τα γεωργικά φάρμακα
- Την επιθεώρηση του χρησιμοποιούμενου εξοπλισμού εφαρμογής γεωργικών φαρμάκων,
- Τα ειδικά μέτρα για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και του πόσιμου νερού,
- Τα ειδικά μέτρα για τη μείωση της χρήσης των γεωργικών φαρμάκων ή των κινδύνων τους σε ειδικές περιοχές,
- Τα ειδικά μέτρα για το χειρισμό και την αποθήκευση των γεωργικών φαρμάκων και τη διαχείριση των συσκευασιών τους και του εναπομείναντος γεωργικού φαρμάκου
- Την ολοκληρωμένη φυτοπροστασία.
- Τον καθορισμό των στόχων του ΕΣΔ και των δεικτών μέτρησης αυτών και

Αναλυτικότερα, το Εθνικό Σχέδιο Δράσης (Άρθρο 11 Ενημέρωση του κοινού για τα γεωργικά φάρμακα) περιλαμβάνει πρόνοιες για την ενημέρωση του κοινού για τα γεωργικά φάρμακα και ειδικότερα στους κινδύνους που σχετίζονται γεωργικών φαρμάκων για το περιβάλλον, τους υπόγειους και επιφανειακούς υδατικούς πόρους, τους οργανισμούς μη στόχους (ιδίως πουλιά, ωφέλιμα έντομα, υδρόβιους οργανισμούς), τη χλωρίδα και την πανίδα των αγροσυστημάτων και στην αναγνώριση των πηγών ρύπανσης από τη χρήση γεωργικών φαρμάκων και τα μέτρα πρόληψης αυτών.

Σύμφωνα με το Άρθρο 19 «Μέτρα προστασίας για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος», για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και του πόσιμου νερού από τη χρήση γεωργικών φαρμάκων που είναι φυτοπροστατευτικά προϊόντα, η **Διεύθυνση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι η αρμόδια Συντονιστική Εθνική Αρχή (ΣΕΑ)**, που μεταξύ άλλων:

- α) ενημερώνει τους/τις παραγωγούς μέσω του συστήματος Γεωργικών Προειδοποιήσεων ή μέσω των τοπικών ελεγκτικών αρχών, **για την προώθηση της χρήσης των ακροφυσίων χαμηλής διασποράς,**
- β) ενημερώνει τους/τις επαγγελματίες χρήστες για την υιοθέτηση μέτρων μείωσης του κινδύνου και για τα κίνητρα στα πλαίσια των **αγροπεριβαλλοντικών μέτρων** του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης,
- γ) συντάσσει διαδικασίες για: γα) να δοθεί προτεραιότητα στη χρήση των γεωργικών φαρμάκων που δεν έχουν καταχωρισθεί ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας, όπως ορίζονται στο Ν. 3199/2003, γβ) να δοθεί προτεραιότητα στην υιοθέτηση τεχνικών εφαρμογής, όπως είναι η χρήση του εξοπλισμού εφαρμογής γεωργικών φαρμάκων με χαμηλή διασπορά ψεκασμού, ειδικά στις καλλιέργειες κατακόρυφης ανάπτυξης όπως οι οπωρώνες και οι αμπελώνες, γγ) τη λήψη μέτρων άμβλυνσης που

ελαχιστοποιούν τον κίνδυνο ρύπανσης εκτός της έκτασης εφαρμογής του ψεκασμού από μετακίνηση του ψεκαστικού νέφους, επιφανειακή και υπόγεια απορροή. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνεται η δημιουργία ζωνών ασφαλείας και βλάστησης με κατάλληλο μέγεθος για την προστασία των υδρόβιων οργανισμών που δεν αποτελούν στόχο, καθώς και ζώνες ασφαλείας και βλάστησης για τα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα που χρησιμοποιούνται για την άντληση πόσιμου νερού, στις οποίες δεν επιτρέπεται η χρήση ή αποθήκευση γεωργικών φαρμάκων και γδ) τον περιορισμό στο μέγιστο δυνατό βαθμό ή την απαγόρευση των εφαρμογών γεωργικών φαρμάκων στην επιφάνεια ή κατά μήκος οδών, σιδηροδρομικών γραμμών, πολύ διαπερατών εδαφών ή άλλων υποδομών που βρίσκονται κοντά σε επιφανειακά ή υπόγεια ύδατα, καθώς και στην επιφάνεια καλυμμένων εδαφών, όπως αποθηκών, όπου υπάρχει μεγάλος κίνδυνος απορροής στα επιφανειακά ύδατα ή στο αποχετευτικό δίκτυο.

δ) με βάση τα στοιχεία των πωλήσεων φυτοπροστατευτικών προϊόντων, τα στοιχεία των αναλύσεων των υπογείων και επιφανειακών υδάτων της χώρας και του πόσιμου νερού, καθώς και των αποτελεσμάτων των δειγματοληψιών των εθνικών και ενωσιακών προγραμμάτων ελέγχων υπολειμμάτων σε φυτικά προϊόντα, εισηγείται:

- τον περιορισμό ή και απαγόρευση χρήσης δραστικών ουσιών σε συγκεκριμένες περιοχές.
- την ένταξη στα διενεργούμενα προγράμματα ελέγχων των υπογείων και επιφανειακών υδατικών πόρων της χώρας καθώς και των ελέγχων του ποσίμου νερού της παρακολούθησης συγκεκριμένων δραστικών ουσιών φυτοπροστατευτικών προϊόντων.
- τους επισήμους ελέγχους υπολειμμάτων στα φυτικά προϊόντα.
- οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο με στόχο την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου.

3.3.11.3 Πρόγραμμα Δράσης για τις Ευπρόσβλητες Ζώνες στη Νιτρορρύπανση

Το πρόγραμμα δράσης για τις ευπρόσβλητες ζώνες στη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης (ΚΥΑ 38552/265/2019, ΦΕΚ 1496/Β/2019) εγκρίθηκε το 2019 σύμφωνα με την Οδηγία για τα Νιτρικά (91/676/ΕΟΚ) και καλύπτει το σύνολο των 30 περιοχών που έχουν χαρακτηριστεί ως ευπρόσβλητες σε νιτρορρύπανση ζώνες.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 της σχετικής οδηγίας για τα νιτρικά, το πρόγραμμα δράσης λαμβάνει υπόψη όλα τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα, κυρίως σε σχέση με τις αντίστοιχες συνεισφορές αζώτου που προέρχονται από γεωργικές πηγές, και τις περιβαλλοντικές συνθήκες των σχετικών περιοχών. Αποτελείται από τα εξής:

- ο τα υποχρεωτικά μέτρα του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας για τα νιτρικά άλατα
- ο τα εθνικά μέτρα που η Ελλάδα έχει ορίσει στον καθιερωμένο κώδικα ορθής γεωργικής πρακτικής, εκτός από εκείνα που έχουν αντικατασταθεί από τα μέτρα του παραρτήματος ΙΙΙ
- ο πρόσθετα μέτρα ή ενισχυμένες δράσεις που η Ελλάδα κρίνει απαραίτητες εάν τα προαναφερθέντα μέτρα κρίνεται ότι δεν είναι επαρκή, λαμβάνοντας υπόψη την αποτελεσματικότητά τους και το κόστος τους σε σχέση με άλλα πιθανά προληπτικά μέτρα.
- ο πρόγραμμα παρακολούθησης για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας του προγράμματος δράσης.

Το πρόγραμμα δράσης περιλαμβάνει μέτρα που στοχεύουν:

- ο στον περιορισμό της ποσότητας αζωτούχου λίπανσης (αζωτούχα λιπάσματα και κτηνοτροφικά απόβλητα) που επιτρέπεται να διασπείρεται στο έδαφος, στο πλαίσιο της ορθής γεωργικής πρακτικής με προσδιορισμό των μέγιστων επιτρεπτών ορίων αζωτούχου λίπανσης κατά κύρια καλλιέργεια, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά της κάθε ευπρόσβλητης ζώνης και ιδιαίτερα: τις εδαφοκλιματικές συνθήκες, την εδαφική κλάση, την κλίση εδάφους, τη χρήση εδάφους και τις γεωργικές πρακτικές, τις ανάγκες καλλιεργειών σε άζωτο, την ανοργανοποίηση αζώτου, τις εισροές αζώτου από το περιβάλλον, το υπολειμματικό άζωτο και τον συντελεστή απωλειών του αζώτου από το βάθος του ριζοστρώματος στον προσδιορισμό του τρόπου και του χρόνου εφαρμογής των απαραίτητων λιπαντικών μονάδων κατά καλλιέργεια, λαμβάνοντας υπόψη την κυριαρχούσα κατηγορία εδάφους και τις υδρολογικές συνθήκες.
- ο στον καθορισμό της περιόδου απαγόρευσης της διασποράς ορισμένων τύπων λιπασμάτων.
- ο στην προσαρμογή των καλλιεργητικών πρακτικών με στόχο τη μείωση της νιτρορύπανσης.
- ο στην προσαρμογή αποτελεσματικών πρακτικών άρδευσης προκειμένου να μειωθεί η νιτρορύπανση.
- ο στη διαχείριση των κτηνοτροφικών αποβλήτων για τη μείωση της ρύπανσης από αζωτούχες ενώσεις και στον καθορισμό της χωρητικότητας των δεξαμενών αποθήκευσης των αποβλήτων αυτών.
- ο στο μηχανισμό παρακολούθησης ελέγχου και κυρώσεων.

Όσον αφορά τη διαχείριση των υπολειμμάτων της καλλιέργειας, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, θα πρέπει να γίνεται ενσωμάτωση στο έδαφος, βόσκηση της καλαμιάς ή κοπή και κάλυψη του εδάφους με τα υπολείμματα και ενσωμάτωσή τους στο έδαφος την επόμενη άνοιξη.

Η καύση της καλαμιάς επιτρέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις (για λόγους φυτοπροστασίας) κατόπιν άδειας των αρμόδιων αρχών και μόνο για περιοχές εκτός δικτύου «Natura 2000».

Όσον αφορά τη διαχείριση των κτηνοτροφικών αποβλήτων, η εφαρμογή των κτηνοτροφικών αποβλήτων στον αγρό θα πρέπει να γίνεται ομοιόμορφα με τη χρήση κατάλληλου τεχνικού εξοπλισμού, ώστε να διασφαλίζεται με ακρίβεια και ομοιομορφία η διάθεση ίσης ποσότητας στερεών ή υγρών αποβλήτων ανά φυτό ή τετραγωνικό μέτρο καλλιεργήσιμης γης.

Περιγράφονται επίσης ειδικά μέτρα για τη διαχείριση (συμπεριλαμβανομένης της αποθήκευσης) στερεών και υγρών κτηνοτροφικών αποβλήτων στο αγρόκτημα (όπως αποστάσεις ασφαλείας από υδάτινα σώματα και υδροληψία πόσιμου νερού), εάν δεν πρόκειται να αποσταλούν σε μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων.

3.3.11.4 Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο για το Πόσιμο Νερό

Το Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο (ΕΕΣ) για το Πόσιμο Νερό είναι ένα κείμενο πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας και ειδικότερα της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος & Υδάτων. Εκπονήθηκε με ευθύνη του αρμόδιου φορέα πολιτικής (της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος & Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας) και με την υποστήριξη της ΜΟΔ ΑΕ.

Το ΕΕΣ πόσιμου νερού αποσκοπεί στην «ολιστική» εφαρμογή της **Οδηγίας 98/83/ΕΚ** (που πρόσφατα αναδιατυπώθηκε με την **Οδηγία (ΕΕ) 2020/2184**) με τεκμηριωμένη παρουσίαση των αναγκαίων υποδομών που θα εξασφαλίσουν επάρκεια νερού εντός των προδιαγραφών της Οδηγίας για όλους τους κατοίκους της χώρας σε προσιτή τιμή.

Στο κείμενο του ΕΕΣ πόσιμου νερού, πέρα από την καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης στην οποία δίνονται μεταξύ άλλων το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στην χώρα, τα δημογραφικά δεδομένα και οι υδρευτικές ανάγκες παρουσιάζονται επίσης:

- i. Τα κριτήρια ιεράρχησης των αναγκών με στόχο την προτεραιοποίηση των προτεινόμενων για την επόμενη προγραμματική περίοδο έργων ύδρευσης.
- ii. Η παρουσίαση των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Σχεδίων (ΠΕΣ). Για καθεμιά από τις διοικητικές περιφέρειες της χώρας περιλαμβάνονται δεδομένα που αφορούν στην κατάσταση των υδάτων σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα εγκεκριμένα ΣΔΛΑΠ, στην ποιότητα και στην επάρκεια του παρεχόμενου νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, δημογραφικά δεδομένα, στοιχεία για τα έργα που υλοποιούνται στην παρούσα προγραμματική περίοδο καθώς και για τα έργα που προέκυψαν από τη διαβούλευση ως προγραμματιζόμενα για την επόμενη και η ιεράρχησή τους σύμφωνα με τα προαναφερόμενα κριτήρια. Επίσης αξιολογείται η συμμόρφωση με την Οδηγία 98/83/ΕΚ ανά Περιφέρεια αλλά και για όλη την Ελλάδα.
- iii. Οι προγραμματιζόμενες Οριζόντιες Δράσεις του ΕΕΣ. Πρόκειται για δράσεις που αφορούν όλες τις Περιφέρειες και θεωρούνται απαραίτητες για την προετοιμασία εφαρμογής της νέας Οδηγίας 2020/2184/ΕΕ, καθώς και για τον καλύτερο προγραμματισμό των απαιτούμενων έργων ύδρευσης στη νέα προγραμματική περίοδο. Τέτοιες δράσεις είναι η εκπόνηση των προβλεπόμενων από το θεσμικό πλαίσιο Master Plans και Σχεδίων Ασφάλειας Νερού για όσο γίνεται περισσότερους παρόχους ύδρευσης, ο εξοπλισμός εργαστηρίων ελέγχων παραμέτρων ποιότητας των παρόχων, η ψηφιοποίηση δικτύων, καμπάνιες ενημέρωσης/ευαισθητοποίησης κοινού κ.α.
- iv. Πληροφορίες για το καθεστώς τιμολόγησης των παρεχόμενων υπηρεσιών ύδρευσης και για τη δυνατότητα κάλυψης του κόστους των απαιτούμενων επενδύσεων στον τομέα της ύδρευσης και αποχέτευσης μέσω των τελών χρήσης.
- v. Ο Μηχανισμός Παρακολούθησης & Υποστήριξης της Εφαρμογής του ΕΕΣ του πόσιμου νερού.
- vi. Σχέδιο δράσης (εν είδει οδικού χάρτη) με βασικές ενέργειες για την εφαρμογή και παρακολούθηση του Επιχειρησιακού Σχεδίου.

Κύριο στοιχείο της μεθοδολογίας για την κατάρτιση του ΕΕΣ πόσιμου νερού και των αντίστοιχων Περιφερειακών Επιχειρησιακών Σχεδίων (ΠΕΣ) αποτέλεσε η ευρεία διαβούλευση που οργανώθηκε με όλους τους άμεσα και έμμεσα εμπλεκόμενους φορείς (ΔΕΥΑ, Δήμους παρόχους ύδρευσης, διαδημοτικούς Συνδέσμους Ύδρευσης, Ένωση ΔΕΥΑ, Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας, αρμόδια Γενική Διεύθυνση Υδάτων ΥΠΕΝ, Δ/νσεις Υδάτων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, Διαχειριστικές Αρχές ΠΕΠ, ΕΠ ΥΜΕΠΕΡΑΑ και Προγράμματος «Α. Τρίτης», Επιτελικές Δομές ΕΣΠΑ ΥΠΕΝ Τομέα Περιβάλλοντος & ΥΠΥΜΕ και ΕΥΣΕ), με συντονισμό από τον Γενικό Γραμματέα Φυσικού Περιβάλλοντος & Υδάτων ΥΠΕΝ. Από πλευράς παρόχων ύδρευσης, συνολικά συμμετείχαν η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ, 123 ΔΕΥΑ, 156 Δήμοι πάροχοι, ο Οργανισμός Ανάπτυξης Κρήτης (ΟΑΚ ΑΕ), 8 Διαδημοτικοί Σύνδεσμοι Ύδρευσης καθώς και εκπρόσωποι της Ιεράς Κοινότητας Αγίου Όρους.

3.3.11.5 Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο Λυμάτων

Σύμφωνα με την ελληνική και την ευρωπαϊκή νομοθεσία, οι οικισμοί της επικράτειας με ισοδύναμο πληθυσμό άνω των 2.000 κατοίκων (οικισμοί Γ' προτεραιότητας) θα έπρεπε να εξυπηρετούνται από εγκαταστάσεις

επεξεργασίας λυμάτων μέχρι το τέλος του 2005. Η Χώρα καταβάλει συστηματικές προσπάθειες για την ολοκλήρωση της κατασκευής των υποδομών διαχείρισης λυμάτων των οικισμών, αξιοποιώντας τους πόρους των συγχρηματοδοτούμενων Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. Δεδομένου ότι η πλήρης συμμόρφωση στις απαιτήσεις και στο χρονοδιάγραμμα της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ παρουσιάζει καθυστέρηση, κυρίως όσον αφορά στους μικρότερους οικισμούς και προκειμένου η χώρα να ανταποκριθεί αποτελεσματικά και να δρομολογήσει άμεσα τις υπολειπόμενες εκκρεμότητες εκπονήθηκε «**Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο για τις Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων στην Ελλάδα, που εξυπηρετούν Οικισμούς Γ' προτεραιότητας**». Αποτελείται από δεκατρία (13) Περιφερειακά Επιχειρησιακά Σχέδια, τα οποία οριστικοποιήθηκαν και εγκρίθηκαν από την αρμόδια Επιτροπή Καθοδήγησης, προκειμένου η χώρα μέχρι το τέλος του 2023 να ικανοποιήσει πλήρως τις υποχρεώσεις της απέναντι στην Οδηγία 91/271/ΕΟΚ για τη διαχείριση αστικών λυμάτων. Το Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο επικαιροποιήθηκε την άνοιξη του 2020 συμπεριλαμβάνοντας πλέον το σύνολο των οικισμών της χώρας που εμπίπτουν στις απαιτήσεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ.

Το Εθνικό Σχέδιο (ΑΔΑ 65204653Π8-4ΤΕ, 4/1/2021) αφορά 482 οικισμούς της χώρας και αποτελείται από την Επιτελική Σύνοψη και τα 13 Περιφερειακά Επιχειρησιακά Σχέδια Λυμάτων (που εγκρίθηκαν τον Νοέμβριο 2020).

Στην **Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου**, για την εφαρμογή της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ «για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων» έχουν χαρακτηριστεί:

- Δύο (2) οικισμοί Β' Προτεραιότητας και
- Δεκατέσσερις (14) οικισμοί Γ' Προτεραιότητας.

Δεν υπάρχουν οικισμοί Α' προτεραιότητας

Ο συνολικός ισοδύναμος πληθυσμός των δεκαέξι (16) αυτών οικισμών είναι 133.643 κάτοικοι και αντιστοιχεί σε 1,1% του συνόλου του ισοδύναμου πληθυσμού των οικισμών προτεραιότητας της χώρας.

Η κατάσταση των οικισμών προτεραιότητας στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου συνοψίζεται ως εξής :

- A. Οι 2 οικισμοί Β' προτεραιότητας (Μυτιλήνη και Χίος) παρουσιάζονται σε πλήρη συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ.
- B. Από τους 14 οικισμούς Γ' προτεραιότητας:
- Τέσσερις (4) οικισμοί Γ' (Μήθυμα, Μύρινα, Καρλόβασι, Πλωμάρι) παρουσιάζονται σε πλήρη συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ, με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτή, με βάση τα δεδομένα του 2018 και 2019.
 - Δέκα (10) οικισμοί δεν είναι σε πλήρη συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ, και πιο συγκεκριμένα:
 - τρεις (3) οικισμοί (Αγιάσος, Πολιχνίτος και Αγ. Κήρυκος) έχουν ενταγμένα έργα για τα οποία έχει εξασφαλιστεί η απαραίτητη χρηματοδότηση από τα ΕΠ ΕΣΠΑ 2014 –2020.
 - τρεις (3) οικισμοί, (Αγ. Παρασκευή, Καλλονή Λέσβου και Μυτιληνιοί Σάμου) δεν έχουν ωριμότητα των απαιτούμενων έργων υποδομής, και δεν έχει προβλεφθεί η αναγκαία

χρηματοδότηση των υποδομών τους μέχρι το 2023. Η Αγ. Παρασκευή έχει ανάγκη υπολειπόμενου δικτύου αποχέτευσης. Οι άλλοι δύο (Καλλονή και Μυτιληνιοί) είναι νέοι οικισμοί Γ' προτεραιότητας, που απορρέουν από την νέα μεθοδολογία προσδιορισμού του 2019. Η Καλλονή δεν έχει επαρκές δίκτυο. Ο οικισμός Μυτιληνιοί χρειάζεται έργα προσαγωγής και αναβάθμιση της ΕΕΛ Χώρας, στην οποία θα συνδεθούν.

- ένας (1) οικισμός, Πυθαγόρειο, έχει μετρήσεις εκροής που δεν ικανοποιούν τις απαιτήσεις εκροής της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ.
- δύο (2) οικισμοί (Κοκκάρι και Σάμος), εξυπηρετούνται από υφιστάμενες υποδομές ΔΑ και ΕΕΛ, που παρουσιάζουν προβλήματα τα οποία δεν επιτρέπουν την πλήρη συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ.
- ένας (1) οικισμός, Πέτρα, έχει κακοτεχνίες στο εσωτερικό ΔΑ, οι οποίες αποκαθίστανται. Αναμένεται λειτουργία της ΕΕΛ.

Στην **Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου**, για την εφαρμογή της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ «για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων» έχουν χαρακτηριστεί :

- Έξι (6) οικισμοί ως Β' Προτεραιότητας και
- Τριάντα (30) οικισμοί ως Γ' Προτεραιότητας.

Δεν υπάρχουν οικισμοί Α' προτεραιότητας.

Ο συνολικός ισοδύναμος πληθυσμός των τριάντα έξι (36) αυτών οικισμών είναι 447.710 κάτοικοι και αντιστοιχεί σε 3,75% του συνόλου του ισοδύναμου πληθυσμού των οικισμών προτεραιότητας της χώρας.

Η κατάσταση των οικισμών προτεραιότητας στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου συνοψίζεται ως εξής :

A. Από τους έξι (6) οικισμούς Β' προτεραιότητας - Κάλυμνος, Κως, Ρόδος, Μύκονος, Νάξος και Ερμούπολη:

- Τέσσερις (4) οικισμοί Κως, Μύκονος, Κάλυμνος και Ερμούπολη είναι σε συμμόρφωση με την Οδηγία (compliant-C).
- Ο οικισμός Νάξος είναι σε συμμόρφωση το 2018 αλλά για το 2019 δεν έχει υποβάλλει δεδομένα. Ο οικισμός Ρόδος, λόγω των μετρήσεων των εκροών της ΕΕΛ είναι σε μη συμμόρφωση με την Οδηγία.

B. Από τους τριάντα (30) οικισμούς Γ' προτεραιότητας:

- Δεκαοκτώ (18) οικισμοί είναι συμμορφωμένοι με την Οδηγία (compliant-C). Από αυτούς οι δεκαπέντε (15) παρουσιάζονται σε συμμόρφωση για τα έτη 2018 και 2019: Εμπορείο Θήρας, Θήρα (Φηρά), Καρτεράδος, Μεσσαριά Θήρας, Περίσσα, Οία, Ίος, Παροικιά Πάρου, Νάουσα Πάρου, Λιβάδι Σερίφου, Ζηπάρι, Μαρμάρι, Πυλί, Τιγκάκι, Καρδάμαινα, ενώ τρεις οικισμοί (3) είναι συμμορφωμένοι με την Οδηγία (compliant-C) για το έτος 2019: Αγία Μαρίνα, Λακκί και Κρεμαστή. Η ΕΕΛ Κρεμαστής ήταν συμμορφωμένη 2011-2015. Τα έτη 2016-18, κυρίως λόγω ανεπαρκούς αριθμού δειγμάτων ήταν εκτός προδιαγραφών, ενώ για το 2019 είναι συμμορφωμένη. Για τους οικισμούς Καρδάμαινα, Πυλί, Ζηπάρι, Τιγκάκι, Μαρμάρι υπάρχουν ενταγμένα έργα στο ΕΣΠΑ 2014-2020, με βάση τα οποία οι οικισμοί είναι

ήδη σε συμμόρφωση. Για τα Φηρά, υπάρχει ενταγμένο έργο με το οποίο υλοποιείται η επέκταση της δυναμικότητας της ΕΕΛ Φηρών (Θήρας).

- Δώδεκα (12) οικισμοί Γ' Προτεραιότητας δεν είναι σε πλήρη συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ, και πιο συγκεκριμένα:
 - εννέα (9) οικισμοί έχουν ενταγμένα έργα για τα οποία έχει εξασφαλιστεί η απαραίτητη χρηματοδότηση από τα ΕΠ ΕΣΠΑ 2014 – 2020: Κάρπαθος, Αντιμάχεια, Κέφαλος, Σκάλα Πάτμου, Σύμη, Απολλωνία-Αρτεμώνας, Τήνος, Χώρα Άνδρου και Κορησσία.
 - τρεις (3) οικισμοί, Αρχάγγελος, Αφάντου & Λάρδος, δεν έχουν ωριμότητα και εξασφαλισμένη χρηματοδότηση υλοποίησης έργων.

3.4 Σχέση του Σχεδίου με άλλα σχετικά σχέδια και προγράμματα

3.4.1 Εταιρικό Σύμφωνο Περιφερειακής Ανάπτυξης 2021-2027 («ΕΣΠΑ 2021-2027»)

Στις 29/7/2021 εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το Εταιρικό Σύμφωνο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΣΠΑ) 2021-2027 (C(2021)5617) με την Ελληνική Δημοκρατία. Το ΕΣΠΑ 2021-2027 **συγχρηματοδοτεί από ευρωπαϊκούς και εθνικούς πόρους έργα και δράσεις σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας και σε κάθε Περιφέρεια της χώρας, μέσω των Προγραμμάτων τα οποία προβλέπονται στην αρχιτεκτονική του.** Το ΕΣΠΑ 2021-2027 αποτελεί το βασικό στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη της χώρας με τη συνδρομή σημαντικών πόρων που προέρχονται από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία (ΕΔΕΤ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο εφαρμοστικός Νόμος για το ΕΣΠΑ 2021-2027 είναι ο **N.4914/2022 (ΦΕΚ 61/Α/2022) «Διαχείριση, έλεγχος και εφαρμογή αναπτυξιακών παρεμβάσεων για την Προγραμματική Περίοδο 2021-2027».** Σύμφωνα με το Ν.4914/2022, το νέο ΕΣΠΑ περιλαμβάνει **9 Τομεακά Προγράμματα** μεταξύ των οποίων και το Πρόγραμμα «**Περιβάλλον και Κλιματική Αλλαγή**», το οποίο στοχεύει στην υλοποίηση της αναπτυξιακής στρατηγικής της χώρας στους θεματικούς τομείς: α) Του Περιβάλλοντος (Προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, Διαχείριση υγρών - στερεών αποβλήτων και προώθηση κυκλικής οικονομίας, Προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ορθολογικής διαχείρισης των υδάτινων πόρων, προστασία από την αέρια ρύπανση και τις δυσμενείς επιπτώσεις της ηχορύπανσης) και β) Της Προσαρμογής στην Κλιματική Αλλαγή και της Ενέργειας (Αντιπλημμυρική προστασία, πρόληψη – μετριασμός και αντιμετώπιση επιπτώσεων της Κλιματικής Αλλαγής, Εξοικονόμηση – Ενεργειακή Αποδοτικότητα, Εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου για την Ενέργεια και το Κλίμα, Προώθηση παραγωγής ενέργειας από ΑΠΕ).

Επίσης το ΕΣΠΑ περιλαμβάνει **δεκατρία (13) πολυτομεακά και πολυταμειακά Περιφερειακά Προγράμματα (ΠεΠ)**, ένα για κάθε μία από τις ελληνικές Περιφέρειες, τα οποία λαμβάνουν χρηματοδοτική στήριξη από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ+ και το Ταμείο Συνοχής (ΤΣ). Στους στρατηγικούς στόχους και δράσεις των Περιφερειακών προγραμμάτων περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων η προώθηση της αειφορίας, της ορθολογικής και αποδοτικής διαχείρισης των φυσικών πόρων – Αντιμετώπιση της Κλιματικής Αλλαγής. Μεταξύ των επιλέξιμων δράσεων περιλαμβάνονται **έργα προστασίας από την κλιματική αλλαγή και διαχείρισης καταστροφών, δράσεις ενίσχυσης υδρευτικών αναγκών & μείωσης απωλειών ύδατος και επενδύσεις στη διαχείριση λυμάτων.**

Αναλυτικότερα, πρόκειται να διατεθούν για την χώρα μας πόροι συνολικού ύψους 26,2 δισ. ευρώ για τα επόμενα 7 έτη, από τα οποία τα 20,9 δισ. ευρώ αφορούν στην Ενωσιακή Στήριξη {Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), Ταμείο Συνοχής (ΤΣ), Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ+), Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης (ΤΔΜ) και Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΕΤΘΑΥ)} και ποσό 5,3 δισ. ευρώ αφορά στην Εθνική Συνεισφορά.

Τα έργα/δράσεις που πρόκειται να χρηματοδοτηθούν από το νέο ΕΣΠΑ λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες και ανάγκες της χώρας τα επόμενα χρόνια και απαντούν στις διαρθρωτικές υστερήσεις της ελληνικής οικονομίας. Ταυτόχρονα, συνεχίζονται και ολοκληρώνονται μεγάλα έργα που ξεκίνησαν στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ 2014-2020.

Το νέο «ΕΣΠΑ 2021-2027» διαρθρώνεται σε:

- **9 Τομεακά Προγράμματα:** (Ανταγωνιστικότητα, Ανθρώπινο Δυναμικό και Κοινωνική Συνοχή, Τεχνική Βοήθεια και Υποστήριξη Δικαιούχων, Μεταφορές, Ψηφιακός Μετασχηματισμός, **Περιβάλλον και Κλιματική Αλλαγή**, Πολιτική Προστασία και Δίκαιη Αναπτυξιακή Μετάβαση) **17,6 δις Ευρώ**,
- **13 Περιφερειακά Προγράμματα:** **8,1 δις Ευρώ**. Η περιοχή μελέτης σχετίζεται με το ΠΕΠ Βορείου Αιγαίου (394 εκ. ευρώ) και Νοτίου Αιγαίου (285 εκ. ευρώ)
- και το **Πρόγραμμα Αλιείας, Υδατ/γείας και Θάλασσας: 0,5 δις Ευρώ**.

Το ΕΣΠΑ 2021-2027 περιλαμβάνει **5 στόχους πολιτικής και τον ειδικό στόχο της Δίκαιης Μετάβασης**.

- **ΣΠ1 Μια Εξυπνότερη Ευρώπη.** Προώθηση καινοτόμου και έξυπνου οικονομικού μετασχηματισμού, *20% των συνολικών πόρων*
- **ΣΠ2 Μια πιο πράσινη Ευρώπη.** Προώθησης καθαρής και δίκαιης ενεργειακής μετάβασης, των πράσινων και γαλάζιων επενδύσεων *(27% των συνολικών πόρων)*
- **ΣΠ3 Μια πιο διασυνδεδεμένη Ευρώπη.** Ανάπτυξη προσβάσιμων, υψηλής ποιότητας, πολυτροπικών, έξυπνων και βιώσιμων υποδομών και συστημάτων μεταφορών *(8% των συνολικών πόρων)*
- **ΣΠ4 Μια πιο κοινωνική Ευρώπη.** Επένδυση σε ανθρώπινο δυναμικό και διασφάλιση ισότιμης πρόσβασης σε ποιοτικές υπηρεσίες και αγαθά *(30% των συνολικών πόρων)*
- **ΣΠ5 Μια Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες της.** Προώθηση βιώσιμης και ολοκληρωμένης ανάπτυξης, μέσω της στήριξης τοπικών πρωτοβουλιών *(6% των συνολικών πόρων)*
- **Ειδικός στόχος Δίκαιη Μετάβαση.** Στοχευμένες δράσεις για την απεξάρτηση από το λιγνίτη στις περιοχές της Δυτικής Μακεδονίας, τη Μεγαλόπολη και τα νησιά *(7% των συνολικών πόρων)*

Στον ΣΠ2 έχουν καθαρισθεί οι ακόλουθες κύριες επιλογές πολιτικής

- Τομέας ενέργειας
- Αντιμετώπιση κινδύνων και καταστροφών
- Μονάδες Ανάκτησης και Ανακύκλωσης
- Υδάτινοι πόροι
 - Ορθολογική και βιώσιμη διαχείριση των υδάτινων πόρων
 - Καθολική πρόσβαση σε επαρκές και καλής ποιότητας νερό, συμπεριλαμβανομένων των απομακρυσμένων περιοχών και μικρών νησιών
 - Αναβάθμιση και ανάπτυξη υποδομών
 - Ενίσχυση δράσεων εξοικονόμησης νερού μέσω νέων τεχνολογιών και
 - Προώθηση της επανάχρησης νερού κυρίως για άρδευση

Οι Κύριοι στόχοι του Τομεακού Προγράμματος «Περιβάλλον και Κλιματική Αλλαγή», που έχουν τεθεί επιδιώκουν:

- Την προώθηση μέτρων ενεργειακής απόδοσης και μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου
- Την προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας
- Την ανάπτυξη έξυπνων ενεργειακών συστημάτων, δικτύων και συστημάτων αποθήκευσης
- Την προώθηση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, της πρόληψης του κινδύνου καταστροφών και της ανθεκτικότητας
- Την προαγωγή της πρόσβασης στην ύδρευση και της βιώσιμης διαχείρισης των υδάτων

- Την προώθηση της μετάβασης σε μια κυκλική οικονομία και σε μία αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων οικονομία
- Την ενίσχυση της προστασίας και της διατήρησης της φύσης, της βιοποικιλότητας και των πράσινων υποδομών
- Την προώθηση της βιώσιμης, πολυτροπικής αστικής κινητικότητας, με σκοπό τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα

Εμβληματικές δράσεις

- Ενεργειακή εξοικονόμηση και αποδοτικότητα του ιδιωτικού και δημόσιου κτιριακού αποθέματος
- Ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας και διασύνδεσης με την ανάπτυξη έξυπνων ενεργειακών συστημάτων και τεχνολογιών αποθήκευσης ενέργειας
- Προώθηση των ΑΠΕ σε όλες τις μορφές με την ενίσχυση των υποδομών της ηλεκτροκίνησης
- Πράσιнос μετασχηματισμός των Επιχειρήσεων
- Πρόληψη, μετριασμός και αντιμετώπιση των επιπτώσεων της Κλιματικής Αλλαγής, συμπεριλαμβανομένης της αντιπλημμυρικής θωράκισης, της αντιμετώπισης της διάβρωσης των ακτών και της συστηματικής παρακολούθησης των κλιματικών μεταβολών
- Έλεγχος και μετριασμός των επιπέδων θορύβου και της ατμοσφαιρικής και οπτικής ρύπανσης σε αστικές περιοχές
- Στρατηγικού χαρακτήρα επεμβάσεις στον αστικό ιστό για τη βελτίωση του μικροκλίματος της βιοποικιλότητας και η προώθηση της μικροκινητικότητας, ιδίως στην νησιωτική χώρα
- Μετάβαση στην κυκλική οικονομία
- Εκσυγχρονισμός ή/ και η αναβάθμιση υφιστάμενων ή/και η δημιουργία νέων υποδομών ανακύκλωσης και επεξεργασίας αποβλήτων
- Εξασφάλιση ποιοτικού και επαρκούς πόσιμου νερού σε όλη τη χώρα
- Ολοκλήρωση των υποδομών αστικών λυμάτων σε Α', Β' και Γ' κατηγορίες οικισμών, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας ιλύος και επανάχρησης ύδατος
- Προστασία της Βιοποικιλότητας με εφαρμογή μέτρων από την Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα και το Πλαίσιο Δράσεων Προτεραιότητας (PAF)

Η αναπτυξιακή πολιτική του **Περιφερειακού Προγράμματος «Βόρειο Αιγαίο» 2021-2027**, λαμβάνοντας υπ' όψη:

- τη συνολική αναπτυξιακή στρατηγική της Περιφέρειας ΒΑ και την εξυπηρέτηση ενός σημαντικού μέρους της από τα Προγράμματα εθνικής εμβέλειας συγχρηματοδοτούμενα και μη,
- το γεγονός ότι η νησιωτικότητα ορίζει τα στοιχεία αναπτυξιακής ιδιαιτερότητας, που παράλληλα με τους περιορισμούς, καθορίζουν και μια μοναδική ταυτότητα, η οποία αποτελεί ταυτόχρονα και αναπτυξιακό πλεονέκτημα,
- τη διαμόρφωση των νέων συνθηκών στη χώρα και στα νησιά, σε συνάρτηση με τους όρους του ενωσιακού κανονιστικού πλαισίου (ενσωμάτωση του Στόχου Πολιτικής 5) και τις εμπειρίες από τον σχεδιασμό και υλοποίηση αναπτυξιακών παρεμβάσεων μέχρι σήμερα,

έχει ως στόχο την ενδυνάμωση της «τοπικότητας» του σχεδιασμού και της εφαρμογή του, με τη μέγιστη δυνατή αναπτυξιακή κινητοποίηση των μηχανισμών και των πόρων των νησιών καθώς και την ενδυνάμωση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

Ως εκ τούτων η στρατηγική του Περιφερειακού Προγράμματος Βορείου Αιγαίου, σύμφωνα και με την ενδεικτική κατανομή των πόρων του ΕΣΠΑ, σε επίπεδο Στόχου Πολιτικής και Ταμείου, εστιάζει σε 8 τομείς - προτεραιότητας με επιμέρους εξειδίκευση των δράσεων ανά τομέα. Κατ' ακολουθία η αρχιτεκτονική του Προγράμματος δομείται σε 8 Προτεραιότητες με αντιστοίχιση στους 5 Στόχους Πολιτικής :

Προτεραιότητα 1 «Μετασχηματισμός της οικονομίας της Περιφέρειας, με αύξηση του μεγέθους και της παραγωγικότητας των επιχειρήσεων, κυρίως μέσω και της έξυπνης εξειδίκευσης»

Προτεραιότητα 2 «Προστασία του περιβάλλοντος και των πόρων της Περιφέρειας – Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή – Πρόληψη και διαχείριση κινδύνων»

Προτεραιότητα 3 «Ενίσχυση της προσβασιμότητας των νησιών της Περιφέρειας»

Προτεραιότητα 4 «Ενίσχυση της Κοινωνικής Συνοχής- Ανάπτυξη Κοινωνικών Υποδομών»

Προτεραιότητα 5 «Κοινωνική Ένταξη και Αντιμετώπιση της Φτώχειας»

Προτεραιότητα 6 «Ενίσχυση της Χωρικής Συνοχής των νησιών της Περιφέρειας μέσω ολοκληρωμένων και βιώσιμων στρατηγικών και με την συμμετοχή των πολιτών»

Προτεραιότητα 7 «Τεχνική Βοήθεια ΕΤΠΑ»

Προτεραιότητα 8 «Τεχνική Βοήθεια ΕΚΤ+»

Ο συνολικός εγκεκριμένος προϋπολογισμός του Προγράμματος 394.019.400€ και συγκεκριμένα για το ΕΤΠΑ αντιστοιχούν 323.678.842€ και για το ΕΚΤ+ 70.340.558€.

Το «**Περιφερειακό Πρόγραμμα Νοτίου Αιγαίου**» 2021-2027 προβλέπεται να καλύψει διαπιστωμένες ανάγκες, αντιμετωπίζοντας αποτελεσματικά διαρθρωτικές αδυναμίες και αξιοποιώντας τις σημαντικές δυνατότητες και πλεονεκτήματα, στο πλαίσιο της Πολιτικής Συνοχής της περιόδου 2021-2027. Κεντρικός στόχος της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου (ΠΝΑ) είναι η «**ενίσχυση και διαφοροποίηση του παραγωγικού συστήματός της, με την υιοθέτηση μιας στρατηγικής διαφοροποίησης του τουριστικού προϊόντος, η διασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης και της αειφορίας των πόρων και η ενίσχυση της χωρικής και κοινωνικής συνοχής προς όφελος των κατοίκων και των επισκεπτών της**».

Για την επίτευξη του αναπτυξιακού οράματος, το Πρόγραμμα Νότιο Αιγαίο 2021-2027, υιοθέτησε συγκεκριμένους Στρατηγικούς Στόχους (ΣΣ):

- i. Ενίσχυση και διαφοροποίηση του παραγωγικού συστήματος
- ii. Αποτελεσματική διαχείριση του περιβάλλοντος και των πόρων
- iii. Βελτίωση της περιφερειακής συνδεσιμότητας και ενίσχυση της κινητικότητας
- iv. Ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και τόνωση της αγοράς εργασίας
- v. Ενδυνάμωση της χωρικής συνοχής και άμβλυση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων

Σε όλα τα ανωτέρω λαμβάνεται υπόψη και το πλαίσιο προώθησης της γαλάζιας ανάπτυξης, σύμφωνα με τις προτεραιότητες της Ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με μια νέα προσέγγιση για τη βιώσιμη γαλάζια οικονομία στην ΕΕ - Μετασχηματισμός της γαλάζιας οικονομίας της ΕΕ για ένα βιώσιμο μέλλον, καθώς άλλωστε

αποτελεί και πυλώνα προτεραιότητας για τη χώρα μας στο πλαίσιο της μακροπεριφερειακής στρατηγικής EUSAIR.

Στο ΣΣ ii οι κύριες στρατηγικές προτεραιότητες της ΠΝΑ αφορούν στην:

- Βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας: Σε εφαρμογή των Εθνικών Σχεδίων για την Ενέργεια και το Κλίμα και τα κτίρια μηδενικής κατανάλωσης, καθώς και της υπό εκπόνηση Μακροπρόθεσμης Στρατηγικής για την ανακαίνιση του κτιριακού αποθέματος, στρατηγική επιλογή για την ΠΝΑ αποτελεί η προώθηση μέτρων ενεργειακής απόδοσης του δημόσιου κτιριακού αποθέματός της (παρεμβάσεις εξοικονόμησης ενέργειας, προσθήκης βιοκλιματικών χαρακτηριστικών, αξιοποίησης ΑΠΕ) με βασική προτεραιότητα τα περισσότερο ενεργοβόρα δημόσια κτίρια (κτίρια διοίκησης, σχολεία, νοσοκομεία, κλπ.) και τα δημόσια κτίρια όπου στεγάζονται πολιτιστικές ή αθλητικές δραστηριότητες (μουσεία, πολιτιστικά κέντρα, πολυχώροι, γυμναστήρια, κολυμβητήρια).
- Προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και πρόληψη κινδύνων: Κύρια στρατηγική επιλογή για την ΠΝΑ αποτελεί η εφαρμογή μέτρων προαγωγής της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και ολοκληρωμένης διαχείρισης και αντιμετώπισης των κινδύνων από φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές, σύμφωνα και με το Σχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας Λεκανών Απορροής ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου και το Περιφερειακό Σχέδιο Προσαρμογής στην Κλιματική Αλλαγή (ΠΕΣΠΚΑ). Προτεραιότητα δίνεται στα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας μικρού μεγέθους και στα μέτρα προστασίας ή/και αναστροφής των φαινομένων διάβρωσης ακτών, στο πλαίσιο της προώθησης της γαλάζιας ανάπτυξης.
- Ολοκληρωμένη & βιώσιμη διαχείριση υγρών αποβλήτων: Κύρια στρατηγική επιλογή για την ΠΝΑ αποτελεί η ολοκλήρωση των υποδομών για τη διαχείριση των υγρών αποβλήτων που προβλέπονται στο Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο Λυμάτων Οικισμών Γ΄ Προτεραιότητας, προκειμένου να καλυφθούν οι υποχρεώσεις της χώρας για την εφαρμογή της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ. Επίσης προτεραιότητα αποτελεί η αναβάθμιση υφιστάμενων ή/και κατασκευή νέων υποδομών συλλογής και επεξεργασίας λυμάτων σε τουριστικές και οικολογικά ευαίσθητες περιοχές.
- Βιώσιμη διαχείριση υδατικών πόρων: Κύρια στρατηγική επιλογή για την ΠΝΑ αποτελεί η ανάπτυξη παρεμβάσεων αντιμετώπισης της λειψυδρίας, μείωσης των διαρροών των δικτύων ύδρευσης και εξοικονόμησης νερού, καθώς και συμπληρωματικών έργων υποδομής για τη διασφάλιση επαρκούς πόσιμου νερού και ενδεικτικά:
 - Κατασκευή, επέκταση και αντικατάσταση δικτύων ύδρευσης και εγκαταστάσεων αποθήκευσης νερού.
 - Κατασκευή, βελτίωση μονάδων αφαλάτωσης και διύλισης τοπικής εμβέλειας.
 - Ανάπτυξη συστημάτων ελέγχου διαρροών και παρακολούθησης της ποιότητας πόσιμου νερού.

Για την εξυπηρέτηση των στρατηγικών στόχων της Περιφέρειας το ΠεΠ Νότιο Αιγαίο 2021- 2027 δομείται σε έξι (6) Προτεραιότητες οι οποίες συνδέονται με τους ΣΠ 1 έως και 5 της Πολιτικής Συνοχής της ΕΕ, και δύο (2) Προτεραιότητες για την Τεχνική Βοήθεια.

- **Προτεραιότητα 1:** Ενίσχυση ανταγωνιστικότητας και παραγωγικού δυναμικού (ΣΠ 1/ΕΤΠΑ – εξυπηρέτηση του στρατηγικού στόχου I του Προγράμματος)
- **Προτεραιότητα 2:** Αειφορική ανάπτυξη και βιώσιμη διαχείριση των πόρων (ΣΠ 2/ΕΤΠΑ – εξυπηρέτηση του στρατηγικού στόχου II του Προγράμματος)
- **Προτεραιότητα 3:** Βελτίωση της περιφερειακής προσβασιμότητας και ενίσχυση της κινητικότητας (ΣΠ 3/ΕΤΠΑ – εξυπηρέτηση του στρατηγικού στόχου III του

- **Προτεραιότητα 4:** Ανάπτυξη και βελτίωση κοινωνικών υποδομών (ΣΠ 4/ΕΤΠΑ – εξυπηρέτηση του στρατηγικού στόχου IV του Προγράμματος)
- **Προτεραιότητα 5:** Ανθρώπινο Δυναμικό και Κοινωνική Ένταξη (ΣΠ 4/ΕΚΤ+ – εξυπηρέτηση του στρατηγικού στόχου IV του Προγράμματος)
- **Προτεραιότητα 6:** Ολοκληρωμένη και βιώσιμη ανάπτυξη περιοχών (ΣΠ 5/ΕΤΠΑ – εξυπηρέτηση του στρατηγικού στόχου V του Προγράμματος)
- **Προτεραιότητα 7:** Τεχνική Υποστήριξη (ΕΤΠΑ)
- **Προτεραιότητα 8:** Τεχνική Υποστήριξη (ΕΚΤ)

Το Πρόγραμμα Αλιείας, Υδατοκαλλιέργειας και Θάλασσας 2021-2027 έχει σκοπό να συμβάλει στην υλοποίηση των στρατηγικών στόχων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στους οποίους περιλαμβάνονται: α) ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του αγροτικού τομέα, β) ενίσχυση της αγροτικής επιχειρηματικότητας, γ) ορθολογική χρήση των φυσικών πόρων και ανθεκτικότητα στην κλιματική αλλαγή και δ) ολοκληρωμένη ανάπτυξη του αγροτικού χώρου.

Οι στόχοι πολιτικής συνδέονται άμεσα με τις προτεραιότητες που έχουν τεθεί μέσω του ΕΤΘΑΥ, οι οποίες είναι οι ακόλουθες:

1. Προώθηση της βιώσιμης αλιείας και της αποκατάστασης και διατήρησης των υδρόβιων βιολογικών πόρων,
2. Προώθηση δραστηριοτήτων βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας και μεταποίησης και εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και, κατά συνέπεια, η συμβολή στην επισιτιστική ασφάλεια στην Ένωση,
3. Ενθάρρυνση μιας βιώσιμης γαλάζιας οικονομίας σε παράκτιες και νησιωτικές περιοχές καθώς και σε περιοχές εσωτερικών υδάτων, και προώθηση της ανάπτυξης κοινοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και
4. Ενίσχυση της διεθνούς διακυβέρνησης των ωκεανών και δημιουργία προϋποθέσεων για την εξασφάλιση ασφάλων, προστατευμένων και καθαρών θαλασσών και ωκεανών που υπόκεινται σε βιώσιμη διαχείριση

Από τα παραπάνω είναι εμφανές ότι οι στόχοι του ΣΔΛΑΠ είναι πλήρως συμβατοί με τους αναπτυξιακούς στόχους του ΕΣΠΑ 2021 – 2027 αλλά και των επιμέρους προγραμμάτων (τομεακό, ΠΕΠ, Πρόγραμμα Αλιείας).

Βασικά και Συμπληρωματικά Μέτρα του Προγράμματος Μέτρων της παρούσας 2^{ης} Αναθεώρησης είναι συναφή και θα χρηματοδοτηθούν μέσω του ΕΣΠΑ 2021 -2027.

3.4.2 Στρατηγικό Σχέδιο Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΣΣ ΚΓΠ) 2023-2027

Η γεωργική πολιτική της ΕΕ - η λεγόμενη Κοινή Γεωργική Πολιτική - περιλαμβάνει ένα σύνολο κανονισμών που αφορούν στην αγροτική παραγωγή στις ενισχύσεις των γεωργών στην ανάπτυξη της υπαίθρου και στη ρύθμιση των αγορών γεωργικών προϊόντων, φροντίζοντας παράλληλα και την περιβαλλοντική συμβατότητα της γεωργικής δραστηριότητας, στη διακίνηση αγροτικών προϊόντων, με στόχο τη σταθερότητα των τιμών, την επιλογή και την υψηλή ποιότητα των προϊόντων, τη χρήση του εδάφους και την απασχόληση στον αγροτικό τομέα (βλ. και παράγραφο 3.4).

Για να εδραιωθεί ο ρόλος της ευρωπαϊκής γεωργίας στο μέλλον, η ΚΑΠ εξελίχθηκε με την πάροδο των ετών ώστε να ανταποκρίνεται στις μεταβαλλόμενες οικονομικές συνθήκες και στις απαιτήσεις και ανάγκες των πολιτών. Η ΚΓΠ 2023-27 είναι μια εκσυγχρονισμένη πολιτική, με ιδιαίτερη έμφαση στα αποτελέσματα και τις επιδόσεις.

Η ΚΓΠ διαιρείται σε δύο πυλώνες και έχει τρεις κύριους τομείς δράσης:

- άμεση στήριξη (πρώτος πυλώνας)
- μέτρα για την αγορά (πρώτος πυλώνας)
- αγροτική ανάπτυξη (δεύτερος πυλώνας)

Μέσω αυτών εξυπηρετεί πολλούς σκοπούς:

- βοηθά τους γεωργούς να παράγουν επαρκείς ποσότητες τροφίμων για την Ευρώπη
- μεριμνά για την ασφάλεια των τροφίμων αυτών (π.χ. μέσω της ιχνηλασιμότητας)
- προστατεύει τους αγρότες από την υπερβολική αστάθεια των τιμών και τις κρίσεις της αγοράς
- βοηθά τους αγρότες να επενδύουν στον εκσυγχρονισμό των γεωργικών τους εκμεταλλεύσεων
- στηρίζει τη βιωσιμότητα των αγροτικών κοινοτήτων με τη διαφοροποίηση της οικονομίας
- συμβάλλει στη δημιουργία και διατήρηση θέσεων εργασίας στον κλάδο των τροφίμων
- προστατεύει το περιβάλλον & μεριμνά για την καλή μεταχείριση των ζώων.

Η γεωργική πολιτική της ΕΕ έχει εξελιχθεί σημαντικά τις τελευταίες δεκαετίες για να βοηθήσει τους αγρότες να αντιμετωπίζουν επιτυχώς τις νέες προκλήσεις, αλλά και για να ανταποκρίνονται στις συνεχώς μεταβαλλόμενες ανάγκες των καταναλωτών. Οι πλέον πρόσφατες μεταρρυθμίσεις, του 2021, δίνουν έμφαση κυρίως στα εξής:

- εξασφάλιση δίκαιου εισοδήματος για τους γεωργούς
- αύξηση της ανταγωνιστικότητας
- βελτίωση της θέσης των γεωργών στην τροφική αλυσίδα
- δράση για την κλιματική αλλαγή
- προστασία του περιβάλλοντος
- διατήρηση των τοπίων και της βιοποικιλότητας
- ενθάρρυνση της ανανέωσης των γενεών
- τόνωση των αγροτικών περιοχών
- προστασία της υγείας και της ποιότητας των τροφίμων
- ενίσχυση των γνώσεων της καινοτομίας

Το Στρατηγικό Σχέδιο Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΣΣ ΚΓΠ) της χώρας για την προγραμματική περίοδο 2023-2027 έχει ως βασικό αντικείμενο την εφαρμογή της νέας Κοινής Γεωργικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη χώρα, η οποία έχει σχεδιαστεί για να στηρίζει τους ευρωπαίους γεωργούς και να διασφαλίσει την επισιτιστική ασφάλεια της Ένωσης και έναν ανθεκτικό, βιώσιμο και ανταγωνιστικό αγροτικό τομέα, εστιάζοντας στην οικονομική βιωσιμότητα, την ανθεκτικότητα και το εισόδημα των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, με βελτιωμένες περιβαλλοντικές και κλιματικές επιδόσεις, και στον ενισχυμένο κοινωνικοοικονομικό ιστό των αγροτικών περιοχών. Το ΣΣ ΚΓΠ χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ). Το Υπουργείο

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ) είναι η αρμόδια αρχή για τον σχεδιασμό και την κατάρτιση του στρατηγικού σχεδίου.

Το ΣΣ ΚΓΠ 2023-2027 συντάχθηκε λαμβάνοντας υπόψη τον Κανονισμό (ΕΕ) 2021/2115 (εφεξής ΚΣΣ), με γενικό στόχο να βελτιώσει περαιτέρω τη βιώσιμη ανάπτυξη της γεωργίας, των τροφίμων και των αγροτικών περιοχών και να συμβάλει στην επίτευξη τριών γενικών στόχων (άρθρο 5 του ΚΣΣ):

- (α) Προώθηση ενός έξυπνου, ανταγωνιστικού, ανθεκτικού και διαφοροποιημένου γεωργικού τομέα που θα διασφαλίζει την επισιτιστική ασφάλεια
- (β) Ενίσχυση της μέριμνας για το περιβάλλον και της δράσης για το κλίμα και συμβολή στην επίτευξη των περιβαλλοντικών και κλιματικών στόχων της Ένωσης
- (γ) Ενίσχυση του κοινωνικοοικονομικού ιστού των αγροτικών περιοχών και αντιμετώπιση των κοινωνικών ζητημάτων

Η επίτευξη των γενικών στόχων επιδιώκεται **μέσω εννέα ειδικών στόχων (ΕΣ)**, που καλύπτουν και τις τρεις διαστάσεις (οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική) της αειφορίας (άρθρο 6 του ΚΣΣ):

ΕΣ1. Στήριξη του βιώσιμου γεωργικού εισοδήματος και της ανθεκτικότητας σε ολόκληρη την Ένωση για την ενίσχυση της επισιτιστικής ασφάλειας·

ΕΣ2. Ενίσχυση του προσανατολισμού προς την αγορά και αύξηση της ανταγωνιστικότητας, συμπεριλαμβανομένης μεγαλύτερης εστίασης στην έρευνα, την τεχνολογία και την ψηφιοποίηση·

ΕΣ3. Βελτίωση της θέσης των αγροτών στην αλυσίδα αξίας·

ΕΣ4. Συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην προσαρμογή σε αυτήν, καθώς και στη βιώσιμη ενέργεια·

ΕΣ5. Προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και της αποτελεσματικής διαχείρισης των φυσικών πόρων, όπως το νερό, το έδαφος και ο αέρας·

ΕΣ6. Συμβολή στην προστασία της βιοποικιλότητας, ενίσχυση των οικοσυστημικών υπηρεσιών και διατήρηση των οικοτόπων και των τοπίων·

ΕΣ7. Προσέλκυση νέων γεωργών και διευκόλυνση της επιχειρηματικής ανάπτυξης στις αγροτικές περιοχές·

ΕΣ8. Προώθηση της απασχόλησης, της ανάπτυξης, της κοινωνικής ένταξης και της τοπικής ανάπτυξης στις αγροτικές περιοχές, συμπεριλαμβανομένης της βιοοικονομίας και της βιώσιμης δασοκομίας·

ΕΣ9. Βελτίωση της ανταπόκρισης της γεωργίας της Ένωσης στις απαιτήσεις της κοινωνίας όσον αφορά τα τρόφιμα και την υγεία, συμπεριλαμβανομένης της απαίτησης για ασφαλή, θρεπτικά και βιώσιμα τρόφιμα, απόβλητα τροφίμων, καθώς και για καλή μεταχείριση των ζώων.

Αυτοί οι στόχοι συμπληρώνονται από τον εγκάρσιο στόχο του εκσυγχρονισμού του τομέα με την προώθηση και τη διάδοση της γνώσης, της καινοτομίας και της ψηφιοποίησης στη γεωργία και τις αγροτικές περιοχές και την ενθάρρυνση της υιοθέτησής τους.

Οι ειδικοί στόχοι του ΣΣ ΚΓΠ είναι ήδη σε συμφωνία με τους στόχους της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας για τη βιώσιμη ανάπτυξη (COM/2019/640), οι οποίοι αντανακλώνται στις συναφείς στρατηγικές της: τη Στρατηγική «από το Αγρόκτημα στο Πιάτο» (COM/2020/381), τη Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα (COM/2020/380), το Σχέδιο κλιματικών στόχων για το 2030 (COM/2020/562) και το νέο Σχέδιο Δράσης για την Κυκλική Οικονομία (COM/2020/98), συμπεριλαμβανομένης της νέας στρατηγικής της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή (COM/2021/82), του σχεδίου δράσης για τη μηδενική ρύπανση (COM/2021/400), της στρατηγικής της ΕΕ για το έδαφος (COM(2021)699) και της νέας στρατηγικής της ΕΕ για τα δάση (COM/2021/572), οι οποίες εξετάζουν ζητήματα σχετικά με τον γεωργικό τομέα και τις προκλήσεις της δημιουργίας βιώσιμων συστημάτων τροφίμων και αναγνωρίζουν τη σύνδεση μεταξύ υγιών ανθρώπων, υγιών κοινωνιών και υγιούς φύσης.

Το κύριο νομικό πλαίσιο σχετικά με το περιβάλλον και το κλίμα με το οποίο πρέπει να ευθυγραμμιστεί το ΣΣ ΚΓΠ καθορίζεται ήδη στο Παράρτημα XIII του κανονισμού ΚΣΣ, που καλύπτει 12 Οδηγίες/Κανονισμούς της ΕΕ.

Τα εθνικά σχέδια και προγράμματα που σχετίζονται με το σχέδιο προκύπτουν από τη νομοθεσία της ΕΕ για το περιβάλλον και το κλίμα που παρατίθεται στο Παράρτημα XIII του Κανονισμού ΚΣΣ, τα οποία αποτελούν και τα βασικά εθνικά σχέδια και προγράμματα που συνδέονται στενά με τη διαμόρφωση του ΣΣ ΚΓΠ. Αυτά τα σχέδια πολιτικής, μαζί με εκείνα που συνδέονται με τους ειδικούς στόχους ΕΣ8 και ΕΣ9 του σχεδίου, είναι τα εξής:

- Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα
- Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή
- Εθνικό Πρόγραμμα Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης
- Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα και το σχέδιο δράσης της
- Πλαίσιο Δράσεων Προτεραιότητας περιοχών Natura 2000
- Εθνική Στρατηγική για τα Δάση
- **Σχέδια Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών**
- Πρόγραμμα Δράσης για τις Ευσπρόβλητες Ζώνες στη Νιτρορρύπανση
- Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ορθολογική Χρήση των Γεωργικών Φαρμάκων
- Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας Λεκανών Απορροής Ποταμών
- Εθνική Στρατηγική για την Κυκλική Οικονομία και το σχέδιο δράσης της
- Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων
- Εθνικό Πρόγραμμα Πρόληψης Δημιουργίας Αποβλήτων
- Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά της Ερημοποίησης
- Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Βιώσιμης Ανάπτυξης

Στο πλαίσιο αυτό, το ΣΔΛΑΠ αναμένεται είτε να υποστηρίξει είτε να υποστηριχθεί από ΣΣ ΚΓΠ μέσω παρόμοιων στόχων.

3.4.3 Εθνική Στρατηγική για τα Δάση

Το 2018 εγκρίθηκε η Εθνική Στρατηγική για τα Δάση (ΕΣΔ) με την υπ' αριθμ. 170195/758/2018 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 5351/Β/2018).

Το όραμά της είναι «η εξασφάλιση της αειφορίας και αύξηση της συνεισφοράς των δασικών οικοσυστημάτων στην οικονομία της χώρας μέσω της πολυλειτουργικότητας, της προσαρμοστικότητας και της ενίσχυσης του κοινωνικοοικονομικού τους ρόλου, υπό το πρίσμα της κλιματικής αλλαγής».

Η ΕΣΔ θα υλοποιηθεί μέσω του σχεδίου δράσης για τα δάση, το οποίο εκκρεμεί ακόμη. Υποστηρίζει το «πρότυπο μεσογειακής δασοπονίας» στη διαχείριση των δασικών οικοσυστημάτων, προσαρμοσμένο στις βιοτικές και αβιοτικές συνθήκες της Ελλάδας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, το οποίο περιλαμβάνει ένα σαφές τεχνικό και οικονομικό σχέδιο και παρέχει αυξημένη ευελιξία για την ενίσχυση του πολυλειτουργικού ρόλου του δασικά οικοσυστήματα.

Η ΕΣΔ τονίζει την υποχρέωση διασύνδεσης με σχετικές εθνικές, ενωσιακές και διεθνείς στρατηγικές για τα δασικά οικοσυστήματα. Ειδικότερα, η ΕΣΔ καθορίζει τις αρχές και τις κατευθυντήριες γραμμές της δασικής πολιτικής για την περίοδο 2018-2038, προσδιορίζει συγκεκριμένους στόχους αυτής της πολιτικής, καθώς και τους απαραίτητους πόρους και τα μέσα εφαρμογής της. Μεταξύ άλλων, εξετάζει τη συμβολή των δασών στην (οικονομική) βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας.

Αναγνωρίζει ότι η ξυλεία παραμένει η κύρια πηγή εσόδων από τα δασικά οικοσυστήματα και το ξύλο είναι πρώτη ύλη για μια μακρά αλυσίδα εμπορικών και μεταποιητικών επιχειρήσεων. Επιπλέον, η χρήση δασικής βιομάζας για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές έχει πολλές προοπτικές. Τέλος, η ΕΣΔ αναγνωρίζει ότι εκτός από το ξύλο, τα δασικά οικοσυστήματα παράγουν επίσης μια σειρά από μη ξύλινα προϊόντα, όπως ρητίνη, μανιτάρια, μέλι, αρωματικά και ιατρικά φυτά κ.λπ.

Η ΕΣΔ **περιλαμβάνει τρεις οριζόντιους και τέσσερις κάθετους άξονες**, συμπεριλαμβανομένων των γενικών στόχων, των τρόπων δράσης και των δεικτών παρακολούθησης.

Ο κάθετος άξονας για την κλιματική αλλαγή είναι ο πλέον σχετικός με το ΣΔΛΑΠ και προβλέπει στόχους, όπως η αξιολόγηση της τρωτότητας των δασικών οικοσυστημάτων στην κλιματική αλλαγή, η διαχείριση που στοχεύει στην προσαρμογή των δασικών οικοσυστημάτων στην κλιματική αλλαγή, ο μετριασμός της κλιματικής αλλαγής μέσω της αύξησης της δέσμευσης και αποθήκευσης άνθρακα στα δασικά οικοσυστήματα και η αντιμετώπιση ακραία φαινόμενα (π.χ. δασικές πυρκαγιές). Επιπλέον, δίνεται έμφαση στον συντονισμό των ενεργειών για την πρόληψη και την καταπολέμηση των δασικών πυρκαγιών, την προστασία από έντομα και ασθένειες και την πρόληψη πλημμυρών και λειψυδρίας.

3.4.4 Εθνικό Πρόγραμμα Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης

Σε εφαρμογή του άρθρου 6 της Οδηγίας 2016/2284, θεσπίστηκε το Εθνικό Πρόγραμμα Ελέγχου της Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης (ΕΠΕΑΡ) (ΚΥΑ ΥΠΕΝ/ΔΚΑΠΑ/5615/121/2021 ΦΕΚ 182/Β/2021) σύμφωνα με το Μέρος 1 του Παραρτήματος ΙΙΙ προκειμένου να περιοριστούν οι ετήσιες ανθρωπογενείς εκπομπές διοξειδίου του θείου (SO₂), οξειδίων του αζώτου (NO_x), πτητικών οργανικών ενώσεων εκτός του μεθανίου (NMVOC), αμμωνίας (NH₃) και λεπτών αιωρούμενων σωματιδίων (PM_{2,5}) στα επίπεδα που περιγράφονται στο Παράρτημα ΙΙ, Πίνακας Α της Οδηγίας 2016/2284 για την περίοδο μεταξύ 2020 και 2029 και για το 2030 και μετά, με έτος βάσης το 2005.

Σύμφωνα με την οδηγία, πλέον του εθνικού προγράμματος ελέγχου της ατμοσφαιρικής ρύπανσης απαιτείται η παρακολούθηση και αναφορά των εκπομπών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της Οδηγίας 2016/2284, καθώς και οι επιπτώσεις τους.

Το περιεχόμενο του ΕΠΕΑΡ περιλαμβάνει

- α) το εθνικό πλαίσιο πολιτικής για την ποιότητα και τη ρύπανση του ατμοσφαιρικού αέρα στο πλαίσιο του οποίου έχει αναπτυχθεί το πρόγραμμα, συμπεριλαμβανομένων:

- (i) των προτεραιοτήτων πολιτικής και της σχέσης τους με προτεραιότητες που ορίζονται σε άλλους σχετικούς τομείς πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης της κλιματικής αλλαγής και κατά περίπτωση, τη γεωργία, μεταξύ άλλων·
 - (ii) των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται σε εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές·
 - (iii) της προόδου που έχει σημειωθεί μέσω των τρέχουσων πολιτικών και μέτρων για τη μείωση των εκπομπών και τη βελτίωση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα, και τον βαθμό εκπλήρωσης των υποχρεώσεων σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο
 - (iv) της προβλεπόμενης περαιτέρω εξέλιξης με την παραδοχή ότι δεν πρόκειται να τροποποιηθούν οι πολιτικές και μέτρα που έχουν ήδη εγκριθεί·
- β) τις επιλογές πολιτικής που εξετάστηκαν με σκοπό τη συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις μείωσης των εκπομπών και τη συμβολή στην περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα· όπου είναι διαθέσιμο, τις ατομικές ή συνδυασμένες επιπτώσεις των πολιτικών και μέτρων στη μείωση των εκπομπών, στην ποιότητα του αέρα και στο περιβάλλον και τις αντίστοιχες αβεβαιότητες·
- γ) τα μέτρα και τις πολιτικές που επιλέχθηκαν προς υιοθέτηση, συμπεριλαμβανομένου του χρονοδιαγράμματος για την υιοθέτηση, την εφαρμογή και την αναθεώρησή τους και τις αρμόδιες αρχές·
- δ) κατά περίπτωση, τεκμηρίωση των λόγων για τους οποίους τα ενδεικτικά επίπεδα εκπομπών για το 2025 δεν μπορούν να επιτευχθούν χωρίς μέτρα που συνεπάγονται δυσανάλογο κόστος·
- ε) κατά περίπτωση, απολογισμό της χρήσης των ευελιξιών που προβλέπονται στο άρθρο 5 και τυχόν περιβαλλοντικών συνεπειών που προκύπτουν από τη χρήση αυτή·
- στ) αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο οι επιλεγμένες πολιτικές και μέτρα διασφαλίζουν τη συνοχή με σχέδια και προγράμματα που έχουν δημιουργηθεί σε άλλους σχετικούς τομείς πολιτικής·

Το ΣΔΛΑΠ παρουσιάζει έμμεση συσχέτιση με το ΕΠΕΑΡ.

3.4.5 Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΓΠΧΣΑΑ)

Το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΓΠΧΣΑΑ), το οποίο εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 6876/4871/2-7-2008 ΚΥΑ, αποτελεί σύνολο κειμένων και διαγραμμάτων με το οποίο καταγράφονται και αξιολογούνται οι παράγοντες εκείνοι που επηρεάζουν την μακροπρόθεσμη χωρική ανάπτυξη και διάρθρωση του εθνικού χώρου, αποτιμώνται οι χωρικές επιπτώσεις των διεθνών, ευρωπαϊκών και εθνικών πολιτικών και προσδιορίζονται με προοπτική δεκαπέντε (15) ετών οι βασικές προτεραιότητες και οι στρατηγικές κατευθύνσεις για την ολοκληρωμένη χωρική ανάπτυξη και την αειφόρο οργάνωση του εθνικού χώρου.

Οι γενικές στρατηγικές κατευθύνσεις που τίθενται από το ΓΠΧΣΑΑ συνοψίζονται στην ενίσχυση του ρόλου της χώρας, σε διεθνές, ευρωπαϊκό, μεσογειακό και βαλκανικό επίπεδο, με την ανάδειξή της σε σημαντικό κόμβο μεταφορών, ενέργειας και επικοινωνιών, στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας με την ανάπτυξη της οικονομίας της γνώσης, στην ενίσχυση της εξωστρεφούς επιχειρηματικότητας, στην ενίσχυση της ισόρροπης – πολυκεντρικής ανάπτυξης της χώρας, στον περιορισμό της υπέρμετρης

αστικοποίησης, μέσα από τη βελτίωση της ελκυστικότητας της υπαίθρου, στη βελτίωση της πρόσβασης σε βασικά δίκτυα μεταφορών, ενέργειας και επικοινωνιών και στην ανάπτυξη των σχετικών υποδομών, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής, σε συνδυασμό με τη διαφύλαξη των ιδιαιτεροτήτων κάθε περιοχής, στην ενίσχυση των κοινωνικών υποδομών και υπηρεσιών (εκπαίδευση, υγεία, κοινωνική πρόνοια, αθλητισμός), στη διαφύλαξη και προστασία του περιβάλλοντος μέσω δράσεων που θα στοχεύουν στον περιορισμό των παραγόντων υποβάθμισης του χώρου, στη διατήρηση της βιοποικιλότητας, στην πρόληψη της **ρύπανσης**, στην πρόληψη και αντιμετώπιση φυσικών και τεχνολογικών καταστροφών. Εν όψει δε των οξύτατων προβλημάτων που προκαλεί η αλλαγή κλίματος, τίθενται στόχοι όπως η συνεχής μέριμνα για την εξοικονόμηση ενέργειας, η προώθηση εναλλακτικών πηγών ενέργειας φιλικότερων προς το περιβάλλον, ιδίως δε ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η ενίσχυση των φυσικών αναδραστικών μηχανισμών (δάση, **υγρότοποι**, κ.λπ.) και η **προσαρμογή της χώρας στις νέες συνθήκες που διαγράφουν οι κλιματικές αλλαγές και αντιμετώπιση των επιπτώσεων που αυτές συνεπάγονται** (πυρκαγιές, πλημμύρες και διάβρωση, **ξηρασία, υφαλμύρωση, απερήμωση** και άλλα φυσικά φαινόμενα), με τη δημιουργία κατάλληλων προληπτικών μηχανισμών, υποδομών και σχεδίων δράσης.

Από τα παραπάνω προκύπτει θετική συσχέτιση των κατευθύνσεων του ΓΠΧΣΑΑ με το εξεταζόμενο με την παρούσα Σχέδιο

3.4.6 Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΠΠΧΣΑΑ) Περιφερειών Βορείου & Νοτίου Αιγαίου

Τα Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΠΠΧΣΑΑ) των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου (ΦΕΚ 1473/Β/2003 και 1487/Β/2003) εγκρίθηκαν για πρώτη φορά το 2003 και αναθεωρήθηκαν έκτοτε.

Το 2019 εγκρίθηκε η 1^η αναθεώρηση του Περιφερειακού Χωροταξικού Πλαισίου Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου (ΦΕΚ 181/Δ/2019) ενώ η διαδικασία αναθεώρησης του ΠΧΠ Νοτίου Αιγαίου δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα.

3.4.6.1 ΠΧΠ Βορείου Αιγαίου

Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, είναι μια νησιωτική περιφέρεια, που παρουσιάζει τα δομικά χαρακτηριστικά του νησιωτικού χώρου (απομόνωση γεωγραφικής θέσης, δυσκολίες πρόσβασης και διασύνδεσης λειτουργιών). Ταυτόχρονα χαρακτηρίζεται από ένα καθεστώς «διπλής περιφερειακότητας» ως παραμεθόριος περιοχή τόσο της Ελλάδας όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι προκλήσεις αυτές είναι ιδιαίτερα έντονες στα μικρά νησιά της Περιφέρειας, αλλά μπορούν να αποτελέσουν και συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Επιπλέον, οι προσφυγικές ροές από την Τουρκία στην Ελλάδα και η διαμονή του προσφυγικού πληθυσμού στα νησιά του Βορείου Αιγαίου δημιουργούν αυξημένες ανάγκες για απόκτηση κατάλληλων δομών και υπηρεσιών και την ενίσχυση τεχνικών και κοινωνικών υποδομών.

Σημαντική εξέλιξη για την ενεργειακή αναβάθμιση της Περιφέρειας είναι η σύνδεση με το ηπειρωτικό δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, η ανάπτυξη εγκαταστάσεων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ), που θα αξιοποιούν τους πλούσιους πόρους της περιοχής (αιολικό δυναμικό, ήλιος, κύματα, βιομάζα-βιοαέριο, γεωθερμία κ.λπ.) και θα οδηγούν σε σταδιακή απεξάρτηση από το πετρέλαιο και τις οχλούσες μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (δημιουργία υβριδικών συστημάτων). Ιδιαίτερα η ανάπτυξη εγκαταστάσεων ΑΠΕ μπορεί να αναβαθμίσει το ρόλο της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου στον ενεργειακό χάρτη της χώρας.

Προτεραιότητες του ΠΧΠ Βορείου Αιγαίου:

1. Η αξιοποίηση της θέσης της Περιφέρειας ως «σταυροδρόμι» θαλάσσιων μεταφορών, οι οποίοι διατρέχουν το Αιγαίο Πέλαγος, η ενίσχυση της διαπεριφερειακής και ενδοπεριφερειακής συνοχής.
2. Η ισόρροπη ανάπτυξη της παραγωγικής βάσης της Περιφέρειας με έμφαση στην παράλληλη ανάπτυξη και την αλληλοϋποστήριξη του πρωτογενούς τομέα (αλιεία, γεωργία, κτηνοτροφία), του τουρισμού και της παραγωγής «πράσινης» ενέργειας.
3. Η προστασία και ανάδειξη της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς των νησιών, συμπεριλαμβανομένου του Τοπίου, που αποτελούν τον πλέον πολύτιμο αναπτυξιακό πόρο της Περιφέρειας, τον πυρήνα της κοινωνικής και πολιτιστικής της ταυτότητας και τον συνδετικό ιστό για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής.
4. Η διάρθρωση και οργάνωση του οικιστικού δικτύου ώστε να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης και να διασφαλιστεί η ποιότητα ζωής των κατοίκων. Η αξιοποίηση των αστικών κέντρων της Περιφέρειας ως αναπτυξιακών πόλων και η δημιουργία του κατάλληλου επιχειρηματικού κλίματος, σε κρίσιμους αναπτυξιακά τομείς (έρευνα, τεχνολογία, καινοτομία) αναμένεται να βελτιώσει την συνολική αναπτυξιακή προοπτική της Περιφέρειας.
5. Η προώθηση της κοινωνικής συνοχής και η καταπολέμηση της φτώχειας Στόχος είναι τόσο η καταπολέμηση όσο και η πρόληψη των φαινομένων της φτώχειας, που έχουν προκύψει εξαιτίας της οικονομικής κρίσης καθώς και της απομόνωσης των μικρών νησιών και των εσωτερικών ζωνών στα μεγαλύτερα νησιά.
6. Η χωρική ρύθμιση του θαλάσσιου χώρου, με σκοπό την αξιοποίηση και ανάδειξή του σε παραγωγικό πόρο (αλιεία, πράσινη ενέργεια, τουρισμός), μεταφορικό δίαυλο και πολιτιστικό πόρο (ενάλιες αρχαιότητες, πεδίο ανάπτυξης αθλημάτων και αγώνων, κ.λπ.).

Οι βασικοί άξονες ανάπτυξης είναι:

1. Η Περιφέρεια επηρεάζεται άμεσα από ένα πλέγμα θαλάσσιων μεταφορικών αξόνων, οι οποίοι έχουν εν δυνάμει αναπτυξιακό χαρακτήρα. Οι άξονες αυτοί είναι:
2. Ο άξονας Βορρά-Νότου, συνδέει τη Βόρεια Ελλάδα με την Περιφέρεια, με κύριες πύλες εισόδου τη Θεσσαλονίκη, την Καβάλα και την Αλεξανδρούπολη, διατρέχει κατά τον διαμήκη άξονά της την Περιφέρεια και οδεύει παράλληλα με τις ακτές της Μικράς Ασίας, περιλαμβάνει τα Δωδεκάνησα και καταλήγει στην Κύπρο.
3. Ο άξονας Ανατολής-Δύσης εμφανίζει δυο κλάδους: Ο πρώτος κλάδος ενώνει την Περιφέρεια Β. Αιγαίου με τον Πειραιά και διασχίζει το Νότιο Αιγαίο μέσω Σύρου. Ο δεύτερος κλάδος συνδέει την Περιφέρεια απευθείας με το λιμάνι της Κύμης, και μέσω του οδικού άξονα Κύμης-Χαλκίδας-Θήβας-Ιτέας-Αντίρριου δημιουργεί πρόσβαση προς την Δυτική Ελλάδα.

Οι κύριοι πόλοι ανάπτυξης είναι:

Οι κύριοι πόλοι ανάπτυξης για την Περιφέρεια είναι η Μυτιλήνη και η πόλη της Χίου. Οι πρωτεύουσες των άλλων μεγάλων νησιών και των αντίστοιχων Περιφερειακών Ενοτήτων (Βαθύ, Μύρινα, Αγ. Κήρυκος) αποτελούν δευτερεύοντες περιφερειακούς πόλους. Η σύνδεση -και εξάρτηση- μεταξύ τους σήμερα είναι σχεδόν αποκλειστικά ακτινωτή, με κέντρο τη Μυτιλήνη, με εξαίρεση τον Άγιο Κήρυκο, ο οποίος συνδέεται με το Βαθύ αμεσότερα από ό,τι με την Μυτιλήνη. Προκειμένου να αυξηθεί η επιρροή των ενδοπεριφερειακών πόλων ανάπτυξης, προωθείται και η κυκλική σύνδεσή τους, παράλληλα με την ακτινωτή, η οποία θα βελτιώσει την επικοινωνία και τη συνεργασία μεταξύ τους χωρίς την απαραίτητη μεσολάβηση της πρωτεύουσας της Περιφέρειας.

Κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης

(α) Οικιστικό δίκτυο

Η Μυτιλήνη και η Χίος αποτελούν δευτερεύοντες εθνικούς πόλους, ενώ η Μύρινα, ο Άγ. Κήρυκος και η Σάμος ως έδρες των Περιφερειακών Ενοτήτων Λήμνου, Ικαρίας και Σάμου αντίστοιχα αποτελούν κέντρα περιφερειακής σημασίας.

Με δεδομένο τον παραμεθόριο και νησιωτικό χαρακτήρα της Περιφέρειας, βασική επιλογή είναι η αξιοποίηση και ενίσχυση των διαμορφωμένων οικιστικών διπόλων ή πολυπολικών δικτύων στα νησιά, με την ενίσχυση σε διοικητικές και κοινωνικές λειτουργίες των οικισμών εκείνων που μπορούν να διαδραματίσουν ρόλο τοπικού κέντρου για την εξυπηρέτηση οικισμών της ευρύτερης περιοχής τους. Οι οικισμοί αυτοί διαθέτουν αστικές λειτουργίες και υποδομές και έχουν κεντροβαρική θέση.

Πρωθούνται οι εξής γενικές ρυθμίσεις οικιστικής ανάπτυξης:

- Οργάνωση των οικιστικών κέντρων μέσω πολεοδομικών μελετών, ώστε να διασφαλιστεί η «συμπαγής» ανάπτυξη του οικιστικού ιστού.
- Χωροθέτηση των νέων εγκαταστάσεων κεντρικών εξυπηρετήσεων στις έδρες των δήμων, ώστε να ενισχυθεί ο ρόλος τους.
- Αποσαφήνιση της σχέσης των οικιστικών κέντρων με άλλες χρήσεις που αναπτύσσονται στην περίεξ αυτών περιοχή (βιομηχανία, τουρισμός) και ρύθμιση της εκτός σχεδίου δόμησης.
- Υπόδειξη ζωνών ή ευρύτερων περιοχών εγκατάστασης παραθεριστικής κατοικίας είτε σε μορφή οργανωμένων υποδοχέων (ΠΕΡΠΟ) είτε με πρόβλεψη πολεοδόμησης.

(β) Παραγωγικές δραστηριότητες

Πρωτογενής τομέας:

Στον κλάδο της γεωργίας, δίδεται η κατεύθυνση για την προώθηση γεωργίας μικρής κλίμακας, προσανατολισμένης στην παραγωγή ποιοτικών προϊόντων και στη διατήρηση των παραδοσιακών γεωργικών συστημάτων, που συνδυάζεται τόσο με την ευαισθησία των οικοσυστημάτων όσο και με τη στρατηγική επιλογή μιας εναλλακτικής τουριστικής ανάπτυξης, βασισμένης στην ιδιαιτερότητα του περιβάλλοντος και την πολιτιστική κληρονομιά των νησιών.

Βασική κατεύθυνση είναι η αναστροφή της τάσης προς τον τριτογενή τομέα σε βάρος του πρωτογενούς, και η αύξηση της παραγωγικότητας και της απασχόλησης στον πρωτογενή τομέα, ώστε να επέλθει σχετική εξισορρόπηση του παραγόμενου προϊόντος με τους άλλους παραγωγικούς τομείς.

Απαραίτητη, επίσης, θεωρείται η βελτίωση της σύνδεσης του πρωτογενούς τομέα με τον τουρισμό, ώστε να εξασφαλίζεται η άμεση διάθεση κύρια των ευπαθών προϊόντων επιτόπου.

Επιπλέον, προωθείται η ενίσχυση της εξειδίκευσης προϊόντων κατά νησί, ώστε να αποτελέσουν τα προϊόντα αυτά τον μοχλό ανάπτυξης του πρωτογενούς τομέα. Η παραγωγή παραδοσιακών επώνυμων προϊόντων και η ύπαρξη σημαντικού αριθμού ΠΟΠ (Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης) και ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης) ενισχύει την κατεύθυνση αυτή.

Για τον κλάδο της κτηνοτροφίας, που αναπτύσσεται παραδοσιακά στα νησιά του Βορείου Αιγαίου και παράγει ποιοτικά και αναγνωρίσιμα τοπικά προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ, ιδιαίτερη σημασία έχει η διαφύλαξη των βοσκοτόπων και η προστασία τους από την υπερβόσκηση που μπορεί να οδηγήσει στην ερημοποίηση.

Όσον αφορά την αλιεία, προτείνεται: η προστασία από την υπεραλίευση και την παράνομη αλιεία, ώστε να αποφευχθεί η περαιτέρω μείωση των ιχθυοαποθεμάτων και η εφαρμογή αλιευτικών πρακτικών που θα σέβονται τη φέρουσα ικανότητα των αλιευτικών περιοχών, ώστε να διασφαλιστεί η ανάπτυξη και βιωσιμότητα του κλάδου, καθώς και η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Δευτερογενής τομέας:

Για την αξιοποίηση και βελτίωση της θέσης της Περιφέρειας στον δευτερογενή τομέα προτείνεται η στενότερη διασύνδεση της μεταποίησης με τη γεωργοκτηνοτροφική και αλιευτική παραγωγή (καθετοποίηση παραγωγής). Η διασύνδεση με τον πρωτογενή τομέα προωθείται ιδιαίτερα για τα υφιστάμενα προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ και την πιστοποίηση νέων προϊόντων.

Επιπλέον, κρίνεται απαραίτητη η χωρική συγκέντρωση των μεταποιητικών μονάδων σε εκτός σχεδίου περιοχές που συγκεντρώνουν σχετικά κριτήρια (όπως η καλή πρόσβαση, η υφιστάμενη συγκέντρωση βιομηχανικών-βιοτεχνικών μονάδων ή εργαστηρίων, και η καλή σύνδεση με το αστικό κέντρο του εκάστοτε νησιού), με τη δυνατότητα μετεξέλιξης της περιοχής συγκέντρωσης ή τμήματός της σε Βιοτεχνικό Πάρκο.

Τουρισμός:

Κυρίαρχη δραστηριότητα του τριτογενούς τομέα στην Περιφέρεια και κλάδος με σημαντική διείσδυση σε πλήθος άλλων κλάδων του τριτογενούς, αλλά και άλλων τομέων της οικονομίας, είναι ο τουρισμός.

Ως αναπτυσσόμενες τουριστικά περιοχές αναγνωρίζονται τα παράλια και περιορισμένες περιοχές της ενδοχώρας των μεγάλων νησιών της Περιφέρειας (Λέσβος, Λήμνος, Χίος, Σάμος, Ικαρία).

Ως περιοχές με περιθώρια ανάπτυξης ειδικού και εναλλακτικού τουρισμού αναγνωρίζονται τα μικρότερα νησιά της Περιφέρειας (Οινούσες, Ψαρά, Αγ. Ευστράτιος, Φούρνοι). Επίσης στην κατηγορία αυτή εντάσσονται οι περιοχές της ενδοχώρας των μεγαλύτερων νησιών της Περιφέρειας, λόγω των εξαιρετικών δυνατοτήτων τους για ανάπτυξη ειδικών-εναλλακτικών μορφών τουρισμού.

Πρωθούνται ιδιαίτερα οι ειδικές και εναλλακτικές μορφές τουρισμού: (αστικός τουρισμός, συνεδριακός – εκθεσιακός τουρισμός, θαλάσσιος τουρισμός (τουρισμός κρουαζιέρας, τουρισμός με σκάφη αναψυχής, αλιευτικός τουρισμός, τουρισμός καταδύσεων αναψυχής) πολιτισμικός τουρισμός, ιαματικός και θεραπευτικός τουρισμός, τουρισμός υπαίθρου.

Ειδικότερα, ιδιαίτερες δυνατότητες παρουσιάζει κατά προτεραιότητα η δημιουργία οργανωμένου δικτύου θεματικών διαδρομών (όλα τα νησιά) και η ανάπτυξη ορνιθολογικού τουρισμού (Λήμνος, Λέσβος), γεωλογικού τουρισμού (Λέσβος, Λήμνος), ιαματικού τουρισμού (Ικαρία, Λέσβος, Χίος), φυσιολατρικού τουρισμού (όλα τα νησιά), θρησκευτικού, πολιτιστικού, οινολογικού και γευσιγνωστικού τουρισμού (όλα τα νησιά) καθώς και καταδυτικού τουρισμού ή άλλων θαλάσσιων αθλημάτων. Επιπλέον, σημαντικό ρόλο μπορεί να διαδραματίσει το σημαντικό δίκτυο παραδοσιακών οικισμών, κυρίως στη Χίο, τη Λέσβο και τη Λήμο. Ιδιαίτερα στις περιπτώσεις εγκαταλελειμμένων οικισμών (π.χ. στη Χίο) προωθείται η δυνατότητα αναζωογόνησης τους μέσω της δημιουργίας σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων.

(γ) Φυσικό περιβάλλον, πολιτιστική κληρονομιά και Τοπίο

Πρωθείται η διατήρηση της οικολογικής και πολιτιστικής κληρονομιάς ως βασικού πόρου ανάπτυξης, αλλά συγχρόνως και ως παράγοντα κοινωνικής συνοχής και ταυτότητας για τις τοπικές κοινωνίες.

Οι βασικοί άξονες στους οποίους κινούνται οι κατευθύνσεις σχεδιασμού περιλαμβάνουν:

Τη θεσμοθέτηση της προστασίας των αξιόλογων φυσικών περιοχών και τοπίων, έτσι ώστε να καθοριστούν οι όροι προστασίας και οι επιτρεπόμενες χρήσεις, και η αντίστοιχη θεσμοθέτηση της προστασίας αρχαιολογικών χώρων και ο προσδιορισμός ζωνών προστασίας.

Τον έλεγχο και παρακολούθηση για την αποφυγή περιπτώσεων μεγάλης κλίμακας ανατροπής του φυσικού τοπίου σε παράκτιες περιοχές ή άλλες περιοχές υψηλής επισκεψιμότητας, με ισχυρή οικιστική ή άλλη ανάπτυξη, καθώς και αντίστοιχα μέτρα και ενέργειες για την αποκατάσταση εκτεταμένων περιοχών επιφανειακής εξόρυξης και περιοχών που καταστράφηκαν από πυρκαγιές ή άλλες φυσικές καταστροφές.

Την αξιοποίηση των προστατευόμενων φυσικών και πολιτιστικών πόρων για την προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού οικολογικού και πολιτιστικού χαρακτήρα.

Την διευθέτηση συγκρούσεων χρήσεων γης σε περιοχές όπου τα συμφέροντα παραγωγικών επενδύσεων αντιβαίνουν στα συμφέροντα διατήρησης και προστασίας ευαίσθητων οικολογικών και πολιτιστικών πόρων, συμπεριλαμβανομένων τοπίων εθνικής ή διεθνούς εμβέλειας, υπέρ των οικολογικών και πολιτιστικών πόρων και τοπίων.

(δ) Μεταφορικές και τεχνικές υποδομές

Μεταφορική υποδομή

Για την οργάνωση του δικτύου μεταφορών στην Περιφέρεια δίδονται οι εξής βασικές κατευθύνσεις:

Βελτίωση της προσβασιμότητας των νησιωτικών περιοχών, με στόχο την ενίσχυση της εσωτερικής συνοχής του νησιωτικού χώρου καθώς και τη συμπληρωματικότητά του με τον ηπειρωτικό χώρο.

Ανάπτυξη ολοκληρωμένων συστημάτων συνδυασμένων μεταφορών για την εξυπηρέτηση αφενός του τουριστικού τομέα και της απαιτούμενης διασύνδεσης από και με τα γύρω νησιά και, αφετέρου, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των κατοίκων και των μετακινήσεων τους μεταξύ των νησιών της Περιφέρειας αλλά και με νησιά γειτονικών περιφερειών.

Βελτίωση των υποδομών αλλά και της εξυπηρέτησης και της ασφάλειας των λιμενικών και των αεροπορικών μεταφορών.

Επίτευξη «βιώσιμων μεταφορών» με παράλληλη μείωση της περιβαλλοντικής όχλησης.

Ενέργεια

Αναγνωρίζεται η πάγια ανάγκη των νησιών για ενεργειακή επάρκεια, με βασική κατεύθυνση την ενεργειακή διασύνδεση των νησιών της Περιφέρειας με το ηπειρωτικό δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας

Η βασική αυτή κατεύθυνση αποτελεί και προϋπόθεση για το στόχο της αύξησης του ποσοστού εκμετάλλευσης της αιολικής ενέργειας και των ΑΠΕ. Στο πλαίσιο αυτό δίδονται οι ακόλουθες ειδικότερες κατευθύνσεις

Η παραγωγή πράσινης ενέργειας με την αξιοποίηση και άλλων πηγών, πλην του αέρα (ήλιος, βιοαέριο, γεωθερμίας, των θαλάσσιων κυμάτων κ.λπ.), ή και συνδυασμών των πηγών αυτών. Ιδιαίτερα, προωθείται η επίτευξη της αξιοποίησης του γεωθερμικού πεδίου της Περιφέρειας (π.χ. Λέσβος, Χίος).

Δημιουργία υβριδικών ενεργειακών έργων για την παραγωγή ενέργειας και χρήση «ενεργειακού μίγματος» που θα στηρίζεται στην ηλιακή και αιολική ενέργεια καθώς και στη βιοενέργεια (βιομάζα) σε συνδυασμό με τη δημιουργία μικρών ή μεγάλων ταμιευτήρων ή και λοιπών συστημάτων αποθήκευσης. Προωθείται η ολοκλήρωση του υβριδικού συστήματος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην Ικαρία και η κατασκευή παρόμοιου συστήματος στην Ερεσό Λέσβου, ενώ προωθείται και το καινοτόμο έργο στη νήσο Άγιος Ευστράτιος – Πράσινο νησί που αφορά στην εγκατάσταση Υβριδικού Σταθμού ΑΠΕ και συστήματος τηλεθέρμανσης.

Πρώθηση ολοκληρωμένου προγράμματος ενεργειακής εξοικονόμησης.

Μετά τη διασύνδεση των νησιών, οι τοπικοί σταθμοί παραγωγής ενέργειας (σε Λέσβο, Λήμνο, Χίο) από συμβατικά καύσιμα μπαίνουν σε καθεστώς ψυχρής εφεδρείας. Ειδικότερα, προτείνεται η διερεύνηση της σκοπιμότητας μετεγκατάστασης του σταθμού παραγωγής της Λέσβου (στη Μυτιλήνη) σε κατάλληλη θέση, στο μεσοδιάστημα μέχρι την υλοποίηση της διασύνδεσης.

Φυσικό αέριο

Η Περιφέρεια θα πρέπει να αποκτήσει πρόσβαση στη χρήση του φυσικού αερίου ως εναλλακτικό καύσιμο θέρμανσης έναντι του πετρελαίου. Προωθείται η κατασκευή σταθμού υγροποιημένου ή και συμπιεσμένου αερίου στη Λέσβο, τη Λήμνο και τη Χίο και η κατασκευή δικτύου διανομής, σε πρώτη φάση στην πόλη της Μυτιλήνης, τη Μύρινα και την πόλη της Χίου. Επιπλέον, προωθείται η εξασφάλιση επαρκών χώρων υποδοχής και αποθήκευσης φυσικού αερίου σε όλα τα κατοικημένα νησιά.

Εφαρμογή και περαιτέρω κατευθύνσεις

Στην κατεύθυνση ολοκλήρωσης του σχεδιασμού και εξειδίκευσης στο χώρο των κατευθύνσεων της παρούσας, προωθείται η εκπόνηση Τοπικών Χωρικών Σχεδίων, που θα λαμβάνει υπόψη τις κατευθύνσεις του υπερκείμενου σχεδιασμού και θα ολοκληρώνει το σχεδιασμό σε επίπεδο βιώσιμων αναπτυξιακών ενοτήτων.

Χαρακτηρίζεται ως Περιοχή Ειδικών Χωρικών Παρεμβάσεων (ΠΕΧΠ) η θαλάσσια περιοχή και οι βραχονησίδες και λοιπά μικρά νησιά της Περιφέρειας, με σκοπό το συντονισμό της χωρικής τους οργάνωσης των χρήσεων και δραστηριοτήτων οι οποίες αναπτύσσονται ή δύναται να αναπτυχθούν εντός του θαλάσσιου αυτού χώρου και περιλαμβάνουν την αλιεία, την υδατοκαλλιέργεια, την εγκατάσταση και λειτουργία αιολικών πάρκων, τα θαλάσσια αθλήματα, ιστιοπλοΐα, yachting, τον τουρισμό κρουαζιέρας και σκαφών αναψυχής, τις θαλάσσιες μεταφορές (επιβατών και εμπορευμάτων).

Τέλος, προτείνεται η εκπόνηση Σχεδίων Ολοκληρωμένων Αστικών Παρεμβάσεων (ΣΟΑΠ) στους οικισμούς: Μυτιλήνη (ιδιαίτερα στις γειτονίες Κουλμπαραά και Αγ. Συμεών), Μύρινα (ιδιαίτερα στο ιστορικό κέντρο), Χίος (ιδιαίτερα στα Ταμπάκικα και τις παλιές συνοικίες), Βαθύ (ιδιαίτερα στο ιστορικό κέντρο), Αγ. Κήρυκος. Στόχοι των ΣΟΑΠ είναι, μεταξύ άλλων, οργάνωση των χρήσεων γης, η ανάπτυξη του αξιόλογου κτιριακού αποθέματος, η εξασφάλιση και διαμόρφωση κοινόχρηστων/ ελεύθερων χώρων, ο καθορισμός αποδεκτών

ορίων ανάπτυξης, η βελτίωση της τεχνικής και κοινωνικής υποδομής και της ποιότητας ζωής, καθώς και η πρόληψη και ελαχιστοποίηση των συνεπειών από φυσικές καταστροφές.

Τέλος, προτείνονται η εκπόνηση ειδικής μελέτης για την προστασία και ανάδειξη του Κάμπου Χίου ως περιοχή ειδικού ενδιαφέροντος, μοναδικής σημασίας, καθώς και προγράμματα ανάπτυξης και αναβάθμισης των ελεύθερων και κοινόχρηστων χώρων για όλους τους οικισμούς της Χίου, ιδιαίτερα για τους παραδοσιακούς.

3.4.6.2 ΠΧΠ Νοτίου Αιγαίου

Οι **βασικοί σκοποί του ΠΧΠ Νοτίου Αιγαίου με βάση την σχετική μελέτη Αναθεώρησης, συνίστανται:**

1. Στην απόκτηση ενός επικαιροποιημένου ολοκληρωμένου χωρο-αναπτυξιακού Σχεδίου της ΠΝΑι, με αναπτυξιακές – οικονομικές, χωροταξικές – περιβαλλοντικές και πολεοδομικές – οικιστικές κατευθύνσεις σε χρονικό ορίζοντα δεκαπενταετίας.
2. Στην ανάδειξη της ΠΝΑι συνολικά και κάθε διακριτής μονάδας αυτοτελώς σε έναν αξιόβιτο τόπο μόνιμης διαβίωσης

Οι Επιμέρους γενικοί και ειδικοί στόχοι είναι:

1. Ενίσχυση της εξωστρέφειας και ανταγωνιστικότητας της ΠΝΑι σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, μέσω της μεταστροφής των αδυναμιών που συνεπάγεται η νησιωτικότητα
2. Σταδιακή ελαχιστοποίηση των εξαρτήσεων και προσέγγιση της αυτάρκειας σε ορισμένους τομείς
3. Ανάπτυξη εσωτερικών δικτύων συνεργασίας / συμπληρωματικής λειτουργίας, με έμφαση στη μείωση της αναποτελεσματικότητας και την εξοικονόμηση ανθρώπινων και άλλων πόρων
4. Αποδοτική χρήση όλων των φυσικών και πολιτισμικών πόρων της ΠΝΑι
5. Θωράκιση έναντι της περιβαλλοντικής τρωτότητας οφειλόμενης σε εξωγενείς και ενδογενείς παράγοντες, φυσικούς και ανθρωπογενείς
6. Αναβάθμιση και ανάδειξη φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος
7. Ενίσχυση του ρόλου του Νοτίου Αιγαίου ως κορυφαίου προορισμού του τουρισμού εμπειρίας παγκοσμίως, μέσω της υιοθέτησης μιας στρατηγικής βιώσιμης ανάπτυξης, διαφοροποίησης του προϊόντος και δημιουργίας ταυτότητας προορισμού –και μία σειρά από καινοτόμες παρεμβάσεις

Σχετικά με την θέση της Περιφέρειας στον διεθνή, ευρωπαϊκό και εθνικό χώρο:

Η δυναμική της ΠΝΑι στο εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές χωρικό σύστημα προσδιορίζεται από την αλληλεπίδραση ενδογενών και εξωγενών παραγόντων, σταθερών και μεταβλητών. Η γεωγραφική και γεωπολιτική θέση, σε συνδυασμό με την πολυ-νησιωτικότητα, είναι οι σημαντικότεροι ανελαστικοί παράγοντες.

Η μεγάλη απόσταση από τα Ευρωπαϊκά Κέντρα ανάπτυξης, η ανυπαρξία κοινών συνόρων με άλλα Ευρωπαϊκά Κράτη – Μέλη και ο νησιωτικός / πολυνησιακός χαρακτήρας (55 κατοικημένα νησιά και πλήθος νησίδων και βραχονησίδων εξαιρετικά μικρού πληθυσμιακού μεγέθους ή/και περιοδικής κατοίκησης, αλλά με υψηλό παραγωγικό δυναμικό), με την επακόλουθη διάσπαση του χώρου, καθιστούν το Νότιο Αιγαίο μια εξαιρετικά απομονωμένη Ευρωπαϊκή Περιφέρεια.

Η θέση της Περιφέρειας στο σταυροδρόμι διεθνών θαλασσίων διαδρομών και αξόνων μεταφοράς (προς τη Μαύρη Θάλασσα, τον Ινδικό και τον Ατλαντικό Ωκεανό) την καθιστά εν δυνάμει κόμβο θαλάσσιων μεταφορών.

Ο εναέριος χώρος αποτελεί, επίσης, κομβικό σημείο για την Εγγύς, Μέση και Άπω Ανατολή, την Αφρική και την Ωκεανία.

Παρότι στο Νότιο Αιγαίο περιλαμβάνονται τρεις από τους είκοσι έξι σημαντικότερους λιμένες της χώρας -της Σύρου (Ερμούπολης), Ρόδου και Καλύμνου- και στη σειρά κατάταξης ανάλογα με την έκταση που καταλαμβάνουν κατέχουν την 7^η, 8^η και 13^η θέση αντίστοιχα, η εμπορική σημασία του συνόλου των λιμένων της Περιφέρειας είναι ελάχιστη σε επίπεδο ΕΕ και Χώρας. Αντίθετα, λόγω της συνεχώς αυξανόμενης εξάρτησης των νήσων από άλλες περιφέρειες της χώρας για την προμήθεια αγαθών, ο ενδοπεριφερειακός ρόλος τους αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα. Πρέπει, όμως, να σημειωθεί ότι η προσπελασιμότητα σε σχέση με τη γεωγραφική θέση γίνεται εξαιρετικά δυσμενής κατά τους χειμερινούς μήνες.

Η, κοινά αποδεκτή, ανάγκη επαναπροσανατολισμού των αναπτυξιακών επιλογών ακόμη και του πρόσφατου παρελθόντος και εξεύρεσης αποτελεσματικών μεθόδων για την αντιμετώπιση των παγκοσμίου κλίμακας περιβαλλοντικών προβλημάτων, θέτει σε προνομιακή θέση το Νότιο Αιγαίο ως τόπο έρευνας και πιλοτικών εφαρμογών.

Πρόσθετες ευκαιρίες θα δημιουργήσουν η αξιοποίηση του σχεδόν ανεκμετάλλευτου, σήμερα, δυναμικού του θαλάσσιου χώρου και η εισαγωγή καινοτόμων μορφών τουρισμού. Δεδομένου ότι ο τουρισμός θα εξακολουθήσει να αποτελεί την κυρίαρχη οικονομική δραστηριότητα και συνεκτιμώντας τα χρονίζοντα διαρθρωτικά προβλήματα, το περιβαλλοντικό αποτύπωμα (προσέγγιση ή/και υπέρβαση ορίων φέρουσας ικανότητας και χωρητικότητας σε ορισμένα νησιά – περιοχές), τις μεταβολές στα χαρακτηριστικά και τις προτιμήσεις των τουριστών στις χώρες προέλευσης, απαιτείται η μεταστροφή του επικρατούντος μοντέλου τουριστικής ανάπτυξης, η αναβάθμιση και συμπλήρωση υποδομών για την ανταπόκριση στην αυξανόμενη επισκεψιμότητα.

Οι παραπάνω στόχοι που θέτουν τα εγκεκριμένα ΠΧΠ βρίσκονται σε πλήρη αρμονία με τις στρατηγικές επιλογές του υπό μελέτη ΣΔΛΑΠ

3.4.7 Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον τουρισμό

Με την υπ' αρ. 519/2017 απόφαση του ΣτΕ, η ΚΥΑ 24208/2009 (ΦΕΚ 1138/Β/2009), περί έγκρισης του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό, η οποία αντικαταστάθηκε με την ΚΥΑ 67659/2013 (ΦΕΚ 3155/Β/2013) και δεν αναβίωσε μετά την ακύρωση της αποφάσεως που την αντικατέστησε (ΣτΕ 3632/2015), έχει παύσει να ισχύει και να επιφέρει έννομες συνέπειες. Μετά την ακύρωση του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό και μέχρι την έγκριση νέου, για το οποίο οι διαδικασίες έχουν ήδη δρομολογηθεί, εξακολουθεί να είναι δυνατή η ανάπτυξη τουριστικής δραστηριότητας στη χώρα, με βάση τις τυχόν προβλέψεις των υφισταμένων Περιφερειακών Χωροταξικών Πλαισίων (πρβλ. ΣτΕ 3043/2011), καθώς και του κατωτέρου ιεραρχικώς επιπέδου σχεδιασμού, σε σχέση με τα περιφερειακά, χωρικών σχεδίων. Επιπλέον λαμβάνονται υπόψη η ισχύουσα τουριστική νομοθεσία και \ τα επιμέρους νομοθετήματα που ενδεχομένως υπάρχουν στην κάθε περιοχή.

3.4.8 Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις υδατοκαλλιέργειες

Το «Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΠΧΣΑΑ) για τις υδατοκαλλιέργειες» εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 31722/4-11-2011 ΚΥΑ (ΦΕΚ 2505/Β/2011).

Σύμφωνα με το ΕΠΧΣΑΑ, οι μονάδες θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας αναπτύσσονται σε επιλεγμένες ευρύτερες θαλάσσιες περιοχές, οι οποίες κρίνονται κατάλληλες για τη χωροθέτηση υδατοκαλλιεργητικών μονάδων (ΠΑΥ). Μέσα στις ΠΑΥ προσδιορίζονται ζώνες, είτε οργανωμένες με φορέα διαχείρισης (ΠΟΑΥ), είτε με μορφή άτυπων συγκεντρώσεων (ΠΑΣΜ). Η επακριβής επιθυμητή χωροθέτηση των ΠΟΑΥ πραγματοποιείται σε υποκείμενο επίπεδο σχεδιασμού (χωροταξικό, πολεοδομικό ή τομεακό). Χωροθέτηση νέων μονάδων γίνεται σε ΠΟΑΥ και ΠΑΣΜ. Μεμονωμένες χωροθετήσεις είναι δυνατές σύμφωνα με συγκεκριμένους όρους και περιορισμούς.

Οι ΠΑΥ του Ελληνικού θαλάσσιου χώρου, οι οποίες μετά από αξιολόγηση των χαρακτηριστικών τους (χωροταξικών – περιβαλλοντικών – αναπτυξιακών), και με κριτήριο και την υφιστάμενη κατάσταση από την άποψη ύπαρξης μονάδων υδατοκαλλιέργειας (συγκέντρωση μονάδων), κατατάσσονται σε πέντε κατηγορίες Α έως Ε.

Α. Περιοχές ιδιαίτερα αναπτυγμένες που χρήζουν παρεμβάσεων βελτίωσης, εκσυγχρονισμού των μονάδων και των υποδομών, προστασίας και αναβάθμισης του περιβάλλοντος. Πρόκειται για περιοχές στις οποίες υπάρχει ήδη ανάπτυξη της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας με σημαντική συγκέντρωση μονάδων. Χαρακτηρίζονται από τις ιδιαίτερα ευνοϊκές συνθήκες του θαλάσσιου περιβάλλοντος για την ανάπτυξη υδατοκαλλιέργειας, την ικανοποιητική σύνδεσή τους με αστικά κέντρα ή άλλα κέντρα κατανάλωσης των παραγόμενων προϊόντων, καθώς και από τις θετικές συνθήκες ανάπτυξης της δραστηριότητας από άποψη απαγορευτικών ή ανταγωνιστικών χρήσεων.

Β. Περιοχές με σημαντικά περιθώρια περαιτέρω ανάπτυξης των θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών Πρόκειται για περιοχές στις οποίες, είτε υπάρχει ανάπτυξη της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας, με σχετικά όμως περιορισμένη συγκέντρωση μονάδων αποσπασματική ανάπτυξη, με συνέπεια να έχουν σημαντικά περιθώρια περαιτέρω ανάπτυξης.

Γ. Δυσπρόσιτες περιοχές με σημαντικές δυνατότητες ανάπτυξης των θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών Περιοχές με γενικά πλεονεκτήματα για την εγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες παραμένουν αναξιοποίητες. Ειδικότερα, αφορά σε περιοχές που τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη από την οργανωμένη ανάπτυξη υδατοκαλλιεργητικών δραστηριοτήτων, ελλείπει εναλλακτικών δυνατοτήτων ανάπτυξης και στήριξης των τοπικών κοινωνιών, εκτιμώνται ως ιδιαίτερα σημαντικά.

Δ. Περιοχές με ιδιαίτερη ευαισθησία, ως προς το φυσικό περιβάλλον στις οποίες απαιτείται προσαρμογή των όρων εγκατάστασης και λειτουργίας των μονάδων υδατοκαλλιέργειας στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του χώρου και του περιβάλλοντος. Περιοχές κατάλληλες για εγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες βρίσκονται μερικώς ή στο σύνολό τους σε ευρύτερες περιοχές ιδιαίτερης οικολογικής σημασίας και ευαισθησίας (π.χ. περιοχές «προστασίας της φύσης» του Ν.1650/86, περιοχές Δικτύου NATURA 2000, τοπία Φυσικού Κάλλους και Θαλάσσια Πάρκα) και στις οποίες δεν αποκλείεται η ίδρυση και λειτουργία μονάδων υδατοκαλλιέργειας, με ειδικούς όρους και δεσμεύσεις ως προς τον τρόπο διαχείρισης αυτών.

Ε. Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών Κατηγορίας Ε. Πρόκειται για περιοχές με κατάλληλα χαρακτηριστικά, τα οποία ευνοούν την ανάπτυξη υδατοκαλλιεργειών, αλλά με ιδιαιτερότητες, που δεν επιτρέπουν τη δημιουργία συγκεντρώσεων και οργανωμένων ζωνών. Σ' αυτές τις περιοχές επιτρέπεται ο εκσυγχρονισμός και η επέκτασή των υφιστάμενων μονάδων ενώ η εγκατάσταση νέων μονάδων ή η μετεγκατάσταση μονάδων από άλλη ΠΑΥ, κρίνεται κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης και του όρους του παρόντος Ειδικού Πλαισίου. Στην κατηγορία Ε περιλαμβάνονται: α) δυσπρόσιτες, παραμεθόριες, νησιωτικές περιοχές, όπου η ανάπτυξη υδατοκαλλιεργειών κρίνεται σκόπιμη για γεωπολιτικούς και

αναπτυξιακούς λόγους, β) περιοχές με σημαντική απουσία άλλων αναπτυξιακών δραστηριοτήτων ανταγωνιστικών του ίδιου χώρου, για τη συγκράτηση του πληθυσμού, ή γ) περιοχές με κατάλληλα χαρακτηριστικά, που γειτνιάζουν με περιοχές ζήτησης (αστικά κέντρα, τουριστικές περιοχές κ.λπ.), διαθέτουν υποδομές εξυπηρέτησης για την προώθηση των προϊόντων, αλλά, παράλληλα, λόγω είτε της γειτνίασης με ανταγωνιστικές χρήσεις, είτε της ευαισθησίας του φυσικού περιβάλλοντος, κρίνεται προτιμότερη η διάσπαρτη παρά η οργανωμένη χωροθέτηση. Πρόκειται ειδικότερα για τις παρακάτω περιοχές (με εξαίρεση των τμημάτων τους που εμπίπτουν σε άλλες κατηγορίες περιοχών ή περιπτώσεων της παρούσας ΚΥΑ): Κρήτη, **Κυκλάδες, Νήσοι Δωδεκανήσων, Νήσοι Βορείου Αιγαίου**, Ακτές Περιφέρειας Αττικής (των νησιών συμπεριλαμβανομένων), ΒΑ Ακτές Κέρκυρας, ΒΑ Ακτές Κεφαλονιάς.

Πίνακας 3-4 Περιοχές ΠΑΥ ΥΔ Νήσων Αιγαίου

	Περιοχή	Περιφ. Ενοτ. Αρμοδιότητας ΠΑΥ	Κύρια Υδατοκαλλιεργητική Δραστηριότητα
Α. Περιοχές ιδιαίτερα αναπτυγμένες			
A.18	Λέρος - λειψοί	Δωδεκανήσου	Ιχθυοκαλλιέργεια
A.19	Λαγκάδα- Καρδάμυλα - Οινούσες	Χίου	
Β. Περιοχές με σημαντικά περιθώρια περαιτέρω ανάπτυξης			
B.16	Κόλπος Καλλονής	Λέσβου	Οστρακοκαλλιέργεια
B.17	Μπαλούτσος Σκαλοχωρίου		
B.18	Γέρα Λέσβου		
B.19	Λέρος Γλαρονήσια	Δωδεκανήσου	Ιχθυοκαλλιέργεια
B.20	Κάλυμνος – Ψέριμος		
B.21	Κάλυμνος – Εμπορειός		
B.22	Κάμειρος Ρόδου – Χάλκη		
Γ. Δυσπρόσιτες περιοχές με σημαντικές δυνατότητες ανάπτυξης των θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών			
Γ.2	Αγαθονήσι	Δωδεκανήσου	Ιχθυοκαλλιέργεια
Ε. Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών Κατηγορίας Ε			
E.2	Κυκλάδες	Κυκλάδων	Ιχθυοκαλλιέργεια
E.3	Δωδεκάνησα	Δωδεκανήσου	
E.7	Νήσοι Βορείου Αιγαίου	Σάμου - Λέσβου	

Το ΕΠΧΣΑΑ περιλαμβάνει και μεταβατικές ρυθμίσεις για τις ΠΟΑΥ που είχαν προταθεί στο πλαίσιο μελετών του ΕΠ «Αλιεία 2000–2006» και των ΠΕΠ 2000–2006. Στο ΥΔ 14 είχαν προταθεί οι ακόλουθες ΠΟΑΥ: Χίου, Λέσβου, Καλύμνου, Λέρου, Αγαθονησίου, Χάλκης και Σύμης.

Σκοπός του ΕΠΧΣΑΑ για τις υδατοκαλλιέργειες είναι η παροχή κατευθύνσεων, κανόνων και κριτηρίων για τη χωρική διάρθρωση, οργάνωση και ανάπτυξη του κλάδου των υδατοκαλλιεργειών στον ελληνικό χώρο και των αναγκών προς τούτο υποδομών, με στόχο τη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος και της ανταγωνιστικότητας του κλάδου. Το ΕΠΧΣΑΑ για τις υδατοκαλλιέργειες περιλαμβάνει συγκεκριμένα κατευθύνσεις, για το εθνικό πρότυπο χωροταξικής οργάνωσης της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας με εξειδίκευση ανά τύπο καλλιέργειας, κατευθύνσεις για το καθεστώς και τους όρους χωροθέτησης υποδοχέων και μονάδων του τομέα, κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης τόσο των υποδοχέων όσο και των μεμονωμένων μονάδων σε σχέση με τα χαρακτηριστικά του φυσικού και του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος και κατευθύνσεις για τον υποκείμενο χωροταξικό σχεδιασμό.

Οι γενικοί στόχοι του ΕΠΧΣΑΑ για τις υδατοκαλλιέργειες αφορούν κατά κύριο λόγο στην προώθηση ενός χωρικού προτύπου ανάπτυξης που θα διασφαλίζει την ενίσχυση του τομέα, στην προώθηση της ενσωμάτωσης της περιβαλλοντικής συνιστώσας στη χωρική διάρθρωση της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας, στην

εξασφάλιση αναγκαίου χώρου για την ανάπτυξη του τομέα, στη διασφάλιση των χωρικών προϋποθέσεων για την αύξηση της εθνικής παραγωγής, στον εξορθολογισμό της χωροθέτησης των υδατοκαλλιεργειών με ενίσχυση της οργανωμένης λειτουργίας των μονάδων έναντι της σημειακής χωροθέτησης, στη συνδυασμένη ανάπτυξη υδατοκαλλιεργειών, επαγγελματικής αλιείας και τουρισμού, στη στήριξη της οικονομικής βιωσιμότητας των επιχειρήσεων του τομέα, στην απλούστευση των διαδικασιών ίδρυσης και λειτουργίας των υποδοχέων και μονάδων υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας, στην προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας και ευζωίας των ζώων και τέλος στην ενθάρρυνση της στροφής της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας προς τη βιολογική υδατοκαλλιέργεια.

Το ΕΠΧΣΑΑ για τις υδατοκαλλιέργειες θέτει συγκεκριμένους όρους και περιορισμούς για τη χωροθέτηση μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντός και εκτός ΠΑΥ, όπως επίσης και κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας, ενώ επιπλέον δίνει κατευθύνσεις για τον υποκείμενο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό.

Η συσχέτιση του υπό μελέτη ΣΔΛΑΠ με το ΕΠΧΣΑΑ για τις υδατοκαλλιέργειες είναι θετική. Στο υπό μελέτη ΣΔΛΑΠ έχουν ενταχθεί στο Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών με είδη οικονομικής σημασίας οι Περιοχές ΠΑΥ με κύρια υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα την οστρακοκαλλιέργεια.

3.4.9 Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας

Στο Ειδικό Πλαίσιο (ΦΕΚ 2464/Β/2008), σε ό,τι αφορά στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου δίδονται ειδικά κριτήρια χωροθέτησης αιολικών μονάδων, μικρών υδροηλεκτρικών έργων και εγκαταστάσεων εκμετάλλευσης της ενέργειας από βιομάζα ή βιοαέριο καθώς της ηλιακής ενέργειας. Περιγράφονται οι περιοχές αποκλεισμού και οι ζώνες ασυμβατότητας.

Σύμφωνα με το Ειδικό Πλαίσιο, με βάση τις εκτιμήσεις για το υδροηλεκτρικό δυναμικό της χώρας ανά υδατικό διαμέρισμα, το ΥΔ δεν παρουσιάζει μεγάλη πυκνότητα εκμεταλλεύσιμου δυναμικού.

3.4.10 Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για την Βιομηχανία

Στόχο του Ειδικού Πλαισίου (ΦΕΚ 151 ΑΑΠ/2009) αποτελεί ο μετασχηματισμός της χωρικής διάρθρωσης του εθνικής σημασίας τομέα προς την κατεύθυνση της βιώσιμης ανάπτυξης στο τρίπτυχο: προστασία του περιβάλλοντος, κοινωνική ισότητα και συνοχή και οικονομική ευημερία. Για τον σκοπό αυτό περιλαμβάνει και κατευθύνσεις (1) με εξειδίκευση σε περιφερειακό και νομαρχιακό επίπεδο, (2) κλαδικού και ειδικού χαρακτήρα, (3) για το καθεστώς και τους όρους της οργανωμένης χωροθέτησης και συμβατότητες χωροθέτησης των βιομηχανικών μονάδων και υποδοχέων, τα οποία οφείλουν να λαμβάνονται υπόψη στα υποκείμενα επίπεδα σχεδιασμού.

Κατευθύνσεις για την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Η Περιφέρεια χαρακτηρίζεται από εξαιρετικό φυσικό και δομημένο περιβάλλον, και από τη συνεχή ανάπτυξη του τουρισμού επί αρκετά χρόνια, με υψηλές εισοδηματικές αποδόσεις αλλά και μονομερώς προσανατολισμένο (μαζικός θερινός τουρισμός), και με σημαντικές περιβαλλοντικές και χωρικές παρενέργειες.

Όσον αφορά τη μεταποίηση, τα γενικά μεγέθη στο Νότιο Αιγαίο είναι πολύ χαμηλά και η δυναμική σαφώς περιορισμένη. Η κατάσταση αυτή αντανακλά την έλλειψη συγκριτικών πλεονεκτημάτων, το γεωγραφικό

κατακερματισμό που μειώνει και τις τοπικές εσωτερικές αγορές, πρόβλημα που οξύνεται από τη μείωση του ρόλου της «γεωγραφικής προστασίας», αλλά και τον ανταγωνισμό του τουρισμού. Είναι αναγκαίο να εξαντληθούν οι δυνατότητες διατήρησης κάποιου βιομηχανικού ιστού (συμπεριλαμβανόμενης της αξιοποίησης ορισμένων ιστορικών ειδικεύσεων ή τοπικών πρώτων υλών), μεταξύ άλλων για τη μείωση των κινδύνων που απορρέουν από την πολύ μεγάλη εξάρτηση από τον τουρισμό.

Προτεραιότητες σε επίπεδο κλάδων ή κατηγοριών βιομηχανίας: Κλαδικά, η περιφέρεια δεν έχει σαφή φυσιογνωμία, με τη σχετική εξαίρεση της αξιοποίησης των ορυκτών πόρων και της χαμηλής (συγκριτικά) παρουσίας μονάδων μεταποίησης αγροτικών προϊόντων. Το τελευταίο σημείο αντανακλά την έλλειψη μεγάλων μονάδων, αλλά η μεταποίηση τοπικών αγροτικών προϊόντων ποιότητας, σε μικρή κλίμακα, παραμένει κλαδική δυνατότητα. Πέραν από την ειδική περίπτωση της Ερμούπολης, η άλλη κλαδική δυνατότητα είναι η ανάπτυξη μονάδων συνδεδεμένων με την εξορυκτική δραστηριότητα. Τέλος, βιοτεχνικές δραστηριότητες παραδοσιακών προϊόντων έχουν κάποια περιθώρια ανάπτυξης. Συνολικά, υπάρχουν πολλαπλές δυνατότητες αλλά περιορισμένης κλίμακας.

Χωροταξικό πρότυπο της βιομηχανίας: Δεν υπάρχουν προϋποθέσεις ισχυρών πόλων βιομηχανίας, με δεδομένη την «πολύ-νησιωτικότητα». Η χωρική οργάνωση της τελευταίας θα είναι πολυκεντρικής μορφής με μικρές συγκεντρώσεις και κάποιους μικρούς πόλους, μεταξύ των οποίων της Ερμούπολης (περιοχή στήριξης)

Οργανωμένη χωροθέτηση της βιομηχανίας: Με δεδομένη την απουσία σήμερα οργανωμένων υποδοχέων, η προώθηση (όχι κατ' ανάγκην πολεοδομημένων) υποδοχέων κατάλληλης (μικρής) κλίμακας και χαρακτήρα, κυρίως για τη μετεγκατάσταση υπάρχουσών μονάδων, είναι σκόπιμη σε μεγάλο αριθμό νησιών.

Πολιτική για τις χρήσεις γης και τη διάσπαρτη χωροθέτηση της βιομηχανίας: (α) Αποτροπή της παρόδιας ανάπτυξης μονάδων μεταποίησης στο βασικό οδικό δίκτυο (β) Η χωροθέτηση νέων μονάδων με βάση τις γενικές διατάξεις της νομοθεσίας περί εκτός σχεδίου δόμησης είναι μη αποδεκτή στις άμεσες παράκτιες ζώνες. Η κατεύθυνση αυτή προϋποθέτει την έγκαιρη θεσμοθέτηση σχεδίων χρήσεων γης. (γ) Η παροχή δυνατοτήτων επί τόπου αναδιάρθρωσης μέρους των υπάρχουσών διάσπαρτων μονάδων, ιδίως στα νησιά στα οποία υπάρχει κάποια παράδοση/βάση μεταποίησης, είναι σκόπιμη, κυρίως με στόχο την επιβίωση και άλλων πλην του τουρισμού τομέων. Ωστόσο, με δεδομένη την τουριστική προτεραιότητα της περιφέρειας και τις παρενέργειες της διάσπαρτης χωροθέτησης, η πολιτική αυτή πρέπει να ασκηθεί με περίσκεψη, και με διαμεσολάβηση του πολεοδομικού σχεδιασμού. Πάντως, εξίσου δυσμενείς (και ποσοτικά πολύ πιο έντονες) είναι οι παρενέργειες από τη διάσπαρτη χωροθέτηση τουριστικών δραστηριοτήτων. Συνεπώς, ο σχεδιασμός πρέπει να αφορά συνολικά το πρόβλημα και όχι ειδικά τη μεταποίηση. (δ) Η γενικευμένα χαμηλή δυναμική της μεταποίησης δημιουργεί αυξημένες πιθανότητες εγκατάλειψης (των λίγων) παλαιών βιομηχανικών χώρων, που σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να αφορούν ενδιαφέροντα παραδοσιακά κτήρια για τα οποία θα απαιτηθεί πολιτική διατήρησης-επανάχρησης. Σε ορισμένα νησιά οποία υπάρχει κίνδυνος συρρίκνωσης της απασχόλησης στη μεταποίηση σε αριθμό αισθητό για την κλίμακα της τοπικής αγοράς εργασίας. Η σημαντική ανάπτυξη του τουρισμού μπορεί να αντισταθμίσει τις πιέσεις, αλλά όχι κατ' ανάγκην σε πολύ τοπικό επίπεδο και βραχυπρόθεσμα. Στις περιπτώσεις αυτές θα απαιτηθούν ειδικά μέτρα για την απασχόληση. Οι υπαρκτές ενδοπεριφερειακές ανισότητες στη μεταποίηση συνδέονται τόσο με τον κατακερματισμένο νησιωτικό χαρακτήρα (η κλίμακα πολλών νησιών δεν επιτρέπει παρά ελάχιστες μονάδες καθαρά τοπικής αγοράς) αλλά και με την προτεραιότητα του τουρισμού στις προοπτικές της περιφέρειας, και συνεπώς η αντιμετώπισή τους δεν μπορεί να αναχθεί σε αυτοτελή σημαντική προτεραιότητα.

Κατευθύνσεις για την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Βασικά αναπτυξιακά χαρακτηριστικά και στόχοι: Η Περιφέρεια χαρακτηρίζεται από σχετικά ικανοποιητικό επίπεδο οικονομικής δραστηριότητας που οφείλεται στη τουριστική ανάπτυξη, συγκέντρωση περιοχών με αξιολογα στοιχεία αναλλοίωτου φυσικού περιβάλλοντος, και καλή ποιότητα και μεγάλη ποικιλία παραγόμενων τοπικών προϊόντων (πρωτογενών και μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων). Ωστόσο, οι βιομηχανικές μονάδες είναι αδύναμες, και το επίπεδο των υποστηρικτικών μηχανισμών χαμηλό.

Η μεταποίηση δεν αποτελεί τομέα προτεραιότητας, αλλά η διατήρηση κάποιου βιομηχανικού ιστού είναι αναγκαία, για τη μείωση των κινδύνων από την μονομερή ειδίκευση στον τουρισμό, αλλά και επειδή σε ορισμένες περιπτώσεις επιτρέπει την αξιοποίηση τοπικών πόρων. Προτεραιότητες σε επίπεδο κλάδων ή κατηγοριών βιομηχανίας: Κλαδικά, οι κύριες προοπτικές στην περιφέρεια αφορούν τη μεταποίηση τοπικών αγροτικών προϊόντων, καθώς και ορισμένα προϊόντα εξυπηρέτησης της τοπικής αγοράς (π.χ. ορισμένα οικοδομικά υλικά). Προτεραιότητα έχει, επίσης, η επιδίωξη διακλαδικής βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας μέσω Ε.Τ.Α. Ορισμένες κάπως υψηλές συγκεντρώσεις του κλάδου παροχή ηλεκτρικού ρεύματος συνδέονται κυρίως με το νησιωτικό χαρακτήρα.

Χωροταξικό πρότυπο της βιομηχανίας: Δεν υπάρχουν προϋποθέσεις ισχυρών πόλων βιομηχανίας. Η Μυτιλήνη και η Χίος θα εξακολουθούν να παρουσιάζουν μεγαλύτερες συγκεντρώσεις, αλλά χωρίς αυτές να οδηγούν σε μεγέθη που παράγουν οικονομίες συγκέντρωσης, με την πρώτη να έχει οριακά κάποια σχετικά περιθώρια (περιοχή επέκτασης μικρής εμβέλειας).

Οργανωμένη χωροθέτηση της βιομηχανίας: Με δεδομένη την απουσία, σήμερα, οργανωμένων υποδοχέων, η προώθηση υποδοχέων κατάλληλης κλίμακας (μικρής) και χαρακτήρα (όχι κατ' ανάγκην πολεοδομημένων), κυρίως για τη μετεγκατάσταση – συγκέντρωση υπαρχουσών μονάδων, είναι σκόπιμη στα μεγαλύτερα νησιά.

Πολιτική για τις χρήσεις γης και τη διάσπαρτη χωροθέτηση της βιομηχανίας: (α) Αποτροπή της παρόδιας ανάπτυξης μονάδων μεταποίησης στο βασικό οδικό δίκτυο (β) Η χωροθέτηση νέων μονάδων με βάση τις γενικές διατάξεις της νομοθεσίας περί εκτός σχεδίου δόμησης είναι μη αποδεκτή στις άμεσες παράκτιες ζώνες. Η κατεύθυνση αυτή προϋποθέτει την έγκαιρη θεσμοθέτηση σχεδίων χρήσεων γης. (γ) Η παροχή δυνατοτήτων επί τόπου αναδιάρθρωσης μέρους των υπαρχουσών διάσπαρτων μονάδων, ιδίως στα νησιά στα οποία υπάρχει κάποια παράδοση/βάση μεταποίησης, είναι σκόπιμη, κυρίως με στόχο την επιβίωση και άλλων πλην του τουρισμού τομέων. Ωστόσο, με δεδομένη την τουριστική προτεραιότητα της περιφέρειας και τις παρενέργειες της διάσπαρτης χωροθέτησης, η πολιτική αυτή πρέπει να ασκηθεί με περίσκεψη, και με διαμεσολάβηση του πολεοδομικού σχεδιασμού. Πάντως, εξίσου δυσμενείς (και ποσοτικά πολύ πιο έντονες) είναι οι παρενέργειες από τη διάσπαρτη χωροθέτηση τουριστικών δραστηριοτήτων. Συνεπώς, ο σχεδιασμός πρέπει να αφορά συνολικά το πρόβλημα και όχι ειδικά τη μεταποίηση. (δ) Η γενικευμένα χαμηλή δυναμική της μεταποίησης δημιουργεί αυξημένες πιθανότητες εγκατάλειψης (των λίγων) παλαιών βιομηχανικών χώρων, που σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να αφορούν ενδιαφέροντα παραδοσιακά κτήρια για τα οποία θα απαιτηθεί πολιτική διατήρησης – επανάχρησης. Σε ορισμένα νησιά οποία υπάρχει κίνδυνος συρρίκνωσης της απασχόλησης στη μεταποίηση σε αριθμό αισθητό για την κλίμακα της τοπικής αγοράς εργασίας. Η ανάπτυξη του τουρισμού μπορεί να αντισταθμίσει τις πιέσεις, αλλά όχι κατ' ανάγκην σε πολύ τοπικό επίπεδο και βραχυπρόθεσμα. Στις περιπτώσεις αυτές θα απαιτηθούν ειδικά μέτρα για την απασχόληση. Οι υπαρκτές ενδοπεριφερειακές ανισότητες στη μεταποίηση συνδέονται τόσο με τον νησιωτικό χαρακτήρα (μικρή τοπική αγορά) αλλά και με την προτεραιότητα του τουρισμού στις προοπτικές της περιφέρειας, και συνεπώς η αντιμετώπισή τους δεν μπορεί να αναχθεί σε αυτοτελή σημαντική προτεραιότητα.

Το παρόν ΣΔΛΑΠ έχει λάβει υπόψη τους στόχους και τις κατευθύνσεις του Ειδικού Χωροταξικού για τη βιομηχανία στο ΥΔ.

3.4.11 Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων και Εθνικό Πρόγραμμα Πρόληψης Δημιουργίας Αποβλήτων

Το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ) για την περίοδο 2020-2030 (εγκρίθηκε με την Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 39/2020, ΦΕΚ 185/Α/2020) είναι ένα στρατηγικό κείμενο που βασίζεται στις υποχρεωτικές απαιτήσεις του άρθρου 28 παράγραφος 3 της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Απόβλητα (2008/98/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε) καθώς και τα πρόσθετα προαιρετικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 28 παράγραφος 4. Η σύνταξη των 13 Περιφερειακών Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων για την περαιτέρω εξειδίκευση της εφαρμογής του ΕΣΔΑ βρίσκεται σε εξέλιξη.

Το ΕΣΔΑ καταγράφει την υφιστάμενη κατάσταση για όλες τις ροές αποβλήτων, καθορίζει στόχους και στρατηγικές και προσδιορίζει τα απαραίτητα μέτρα εφαρμογής για τη βελτίωση της διαχείρισης των αποβλήτων και την υποστήριξη της ιεραρχίας των αποβλήτων. Αν και κύριος στόχος του είναι τα αστικά απόβλητα, ασχολείται με όλες τις κύριες ροές αποβλήτων, έχοντας τα ταξινομήσει σε 7 γενικές κατηγορίες, μία εκ των οποίων είναι τα γεωργοκτηνοτροφικά απόβλητα.

Δεν περιλαμβάνονται ποσοτικοί στόχοι για αυτήν την κατηγορία. Το νέο ΕΣΔΑ έχει ουσιαστικά παρατείνει τα μέτρα που προβλέπονταν στο προηγούμενο ΕΣΔΑ (για την περίοδο 2015-2020), αφού τα περισσότερα, αν όχι όλα, δεν εφαρμόστηκαν, με γενικό στόχο τη στήριξη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των γεωργοκτηνοτροφικών αποβλήτων, η οποία αποτελεί από τις μεγαλύτερες κατηγορίες αποβλήτων στη χώρα, που αντιπροσωπεύουν περίπου το 40% της συνολικής παραγωγής. Αυτά τα μέτρα επικεντρώνονται σε συστήματα οργάνωσης, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης, για τη συλλογή τους για περαιτέρω επεξεργασία, δίνοντας προτεραιότητα σε προϊόντα που έχουν όφελος για τη γεωργία, συμπεριλαμβανομένης της κομποστοποίησης.

Το νέο Εθνικό Πρόγραμμα Πρόληψης Δημιουργίας Αποβλήτων (ΕΠΠΔΑ) για την περίοδο 2021-2030 έχει θέσει τα απόβλητα τροφίμων ως ένα από τις κύρια ρεύματα προτεραιότητας.

Ο **στρατηγικός στόχος του ΕΠΠΔΑ** είναι να μειώσει έως το 2030 τα κατά κεφαλήν απόβλητα τροφίμων που παράγονται σε επίπεδο λιανικής και καταναλωτή κατά τριάντα τοις εκατό (30%) σε σύγκριση με τα απόβλητα τροφίμων που παράγονται το 2022 και να μειώσει τη δημιουργία αποβλήτων τροφίμων στην πρωτογενή παραγωγή, μεταποίηση και επεξεργασία, λιανική και άλλες μορφές διανομής τροφίμων, σε εστιατόρια και υπηρεσίες εστίασης και σε νοικοκυριά, καθώς και απώλειες τροφίμων κατά μήκος της αλυσίδας παραγωγής και εφοδιασμού. Για να επιτευχθούν τα παραπάνω, τα μέτρα που προβλέπονται για τα απόβλητα τροφίμων στοχεύουν στην αποτροπή δημιουργίας τους σε όλη την αλυσίδα εφοδιασμού τροφίμων, από την παραγωγή έως την κατανάλωση. Επίσης, δεδομένης της μεγάλης σημασίας των δράσεων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων τροφίμων, θα αναπτυχθεί ένα ειδικό πρόγραμμα πρόληψης (αναφέρεται και ως εθνικό σχέδιο δράσης στο ΕΣΔΑ), έως τον Ιούνιο του 2021.

Οι βασικοί πυλώνες των μέτρων που υιοθετήθηκαν από το ΕΠΠΔΑ για τα απόβλητα τροφίμων είναι το ακόλουθο

- Βελτίωση της γνώσης σχετικά με την παραγωγή αποβλήτων τροφίμων

- Υποστήριξη της δωρεάς τροφίμων για ανθρώπινη κατανάλωση • Προώθηση της μείωσης αποβλήτων τροφίμων στον πρωτογενή τομέα
- Ενεργοποίηση των κλάδων επεξεργασίας και εμπορίου τροφίμων για τη μείωση αποβλήτων τροφίμων
- **Εφαρμογή της κυκλικής οικονομίας** στον τομέα της εστίασης και συναφών υπηρεσιών (π.χ. εστιατόρια, ξενοδοχεία, καφετέριες), συμπεριλαμβανομένων των κυλικείων (π.χ. σχολεία, πανεπιστήμια, νοσοκομεία, δικαστήρια, δημόσιες υπηρεσίες) για τη μείωση των αποβλήτων τροφίμων 66 • Ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των νοικοκυριών και της εστίασης για την αλλαγή συμπεριφοράς στην κατανάλωση και τη διαχείριση τροφίμων.

Ο στόχος της μείωσης των αποβλήτων τροφίμων κατά 30% έως το 2030, καθώς και τα κύρια μέτρα που σχετίζονται με τον τομέα της μεταποίησης - επεξεργασίας τροφίμων και τον τομέα της εστίασης περιλαμβάνονται στον νόμο πλαίσιο για τα απόβλητα που εγκρίθηκε τον Ιούνιο του 2021.

Το παρόν ΣΔΛΑΠ έχει λάβει υπόψη τους στόχους του ΠΕΣΔΑ και του ΕΠΠΔΑ και τις κατευθύνσεις αυτών. Επίσης, οι κατευθύνσεις του ΠΕΣΔΑ και του ΕΠΠΔΑ είναι σε συμφωνία με τις αρχές προστασίας των υδατικών πόρων που θέτει το παρόν ΣΔΛΑΠ.

3.4.12 Σχέδια Διαχείρισης περιοχών του Δικτύου Natura 2000

Τα Σχέδια Διαχείρισης για τις περιοχές του δικτύου Natura 2000 αποτελούν τα επιχειρησιακά έγγραφα που προσδιορίζουν τους τρόπους και τα μέσα για την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για την προστασία και διατήρηση του προστατευτέου αντικειμένου των περιοχών. Περιλαμβάνουν όλες τις προτεινόμενες δράσεις και μέτρα προστασίας και διαχείρισης καθώς και πρόταση χαρακτηρισμού και θεσμικών ρυθμίσεων.

Τα Σχέδια αυτά συντάσσονται στο πλαίσιο Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών. Η Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη αποτελεί την επιστημονική μελέτη τεκμηρίωσης του Προεδρικού Διατάγματος μιας ή περισσότερων προστατευόμενων περιοχών και του Σχεδίου Διαχείρισης κάθε προστατευόμενης περιοχής.

Η «Μελέτη 8: Εκπόνηση Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών και Σχεδίων Διαχείρισης για τις περιοχές Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου» εκπονείται στο πλαίσιο έργου του ΥΠΕΝ με αντικείμενο την Εκπόνηση Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών και Σχεδίων Διαχείρισης για τις περιοχές του δικτύου Natura 2000» (ενταγμένο στο Ε.Π.ΥΜΕΠΕΡΑΑ με κωδικούς ΟΠΣ / MIS 5001198 και 5001223).

Για τις περιοχές του δικτύου Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου εκπονήθηκε (1) Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (ΕΠΜ) της 1^{ης} ομάδας περιοχών της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, της οποίας η Δημόσια Διαβούλευση έχει ολοκληρωθεί.

Η Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη της **1^{ης} ομάδας περιοχών** της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, αφορά σε **19 περιοχές του δικτύου Natura**. Στο πλαίσιο της εν λόγω μελέτης, οι ομαδοποιήσεις για Προεδρικά Διατάγματα (ΠΔ) και Σχέδια Διαχείρισης περιοχών της 8α είναι οι εξής¹¹:

¹¹ ΥΛΗ Ε.Ε., 2022. Μελέτη 8: Εκπόνηση ΕΠΜ και ΣΔ για τις περιοχές Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου - Παραδοτέο «Τεύχος μελέτης ΕΠΜ 1ης Ομάδας Περιοχών- Κεφ.4 Αξιολόγηση – Οριοθέτηση περιοχής και προστατευτέου αντικειμένου». Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Αθήνα, 16 σελ.

- **1η ομάδα** Περιοχών Προστασίας με τίτλο «**Σύνθετη Περιοχή Προστασίας Βιοποικιλότητας Βορείων Κυκλάδων (ΣΠΠΒ-01)**», η οποία περιλαμβάνει τις περιοχές του Δικτύου Natura 2000 των Περιφερειακών Ενοτήτων (ΠΕ) Άνδρου, Σύρου, Τήνου και Μυκόνου. Τα νησιά που περιλαμβάνονται στην πρόταση αυτή, είναι η Άνδρος, η Σύρος, η Τήνος, η Γυάρος και η Ρήνεια, καθώς επίσης πολλές ακατοίκητες νησίδες όπως, η Θεοτόκος της Άνδρου, το Τραγονήσι και τα Χταπόδια της Μυκόνου, η Δίδυμη, το Στρογγυλό και το Άσπρο της Σύρου, το Γλαρονήσι και Φούης της Γυάρου κ.α.
- **2η ομάδα** Περιοχών Προστασίας με τίτλο «**Σύνθετη Περιοχή Προστασίας Βιοποικιλότητας Δυτικών Κυκλάδων (ΣΠΠΒ-02)**», η οποία περιλαμβάνει τις περιοχές του Δικτύου Natura των Περιφερειακών Ενοτήτων (ΠΕ) Μήλου και Κέας-Κύθνου. Τα νησιά που περιλαμβάνονται στην πρόταση αυτή, είναι η Σέριφος, η Κέα, η Κύθνος, καθώς επίσης πολλές ακατοίκητες νησίδες όπως η Σεριφοπούλα, το Πιπέρι Κύθνου.
- **3η ομάδα** Περιοχών Προστασίας με τίτλο «**Σύνθετη Περιοχή Προστασίας Βιοποικιλότητας Νοτίων Κυκλάδων (ΣΠΠΒ-03)**», η οποία περιλαμβάνει τις περιοχές του Δικτύου Natura της Περιφερειακής Ενότητας (ΠΕ) Μήλου. Τα νησιά που περιλαμβάνονται στην πρόταση αυτή, είναι η Μήλος, η Κίμωλος, η Πολύαιγος και η Αντίμηλος, καθώς επίσης πολλές ακατοίκητες νησίδες όπως, το Αρκάδι, το Ακράθι της Μήλου, ο Άγιος Ευστάθιος και ο Άγιος Γεώργιος της Κιμώλου.

Η προστατευόμενη περιοχή του Δικτύου Natura 2000 (GR4220004), στις νήσους Σίκινος και Φολέγανδρος της 1^{ης} Μελέτης (8α) μεταφέρεται στη 2^η μελέτη (ομάδα 8β), στην ομάδα περιοχών μαζί με τα νησιά Θήρα και Ανάφη της 2^{ης} Μελέτης (8β), καθώς επίσης πολλές ακατοίκητες νησίδες όπως η Καρδιώτισσα Σικίνου, τα Τρία Αδέρφια Φολεγάνδρου και η Παλαιά και Νέα Καμένη Σαντορίνης.

Αναλυτικά οι **Γενικοί και Ειδικόι Στόχοι Διαχείρισης** των προστατευόμενων περιοχών παρουσιάζονται στους Πίνακες 5.1.1-2- Πίνακας 5.1.3-7 της ΕΠΜ.¹² Οι Στόχοι Διαχείρισης περιλαμβάνουν

A: Στόχους διατήρησης/αποκατάστασης τύπων οικοτόπων και ειδών

B: Στόχους άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων (π.χ. διάβρωση, πλημμύρες, κλιματική αλλαγή)

Γ: Στόχους για βιώσιμη ανάπτυξη των περιοχών

Όπως φαίνεται από τους παρακάτω πίνακες, τα προτεινόμενα μέτρα από το παρόν ΣΔΛΑΠ έχουν θετικές (κυρίως) ή ουδέτερες επιδράσεις στους **Στόχους Διατήρησης** της ΕΠΜ 1^{ης} ομάδας περιοχών του δικτύου Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου.

Πίνακας 3-5 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220001

¹² ΥΛΗ Ε.Ε., 2022. Μελέτη 8: Εκπόνηση ΕΠΜ και ΣΔ για τις περιοχές Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου - Παραδοτέο «Τεύχος μελέτης ΕΠΜ 1ης Ομάδας Περιοχών- Κεφ.5 Σχέδιο διαχείρισης ». Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Αθήνα, 76 σελ.

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 9350	A.1.1. Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (160,35ha)	Καμία
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 5420	A.1.2. Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (43,77ha)	Καμία
A.1.3. Είδος <i>Corydalis thasia</i>	A.1.3. Διατήρηση τουλάχιστον των 3000 ατόμων της ΕΖΔ κατά μέσο όρο	Καμία
A.1.4. Είδος <i>Cordulegaster helladica</i>	A.1.4. Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την παρουσία του είδους και πιέσεων του στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Καμία
A.1.5. Είδος <i>Euplagia quandripunctaria</i>	A.1.5. Διατήρηση δασικών και παρόχθιων οικοσυστημάτων	Καμία
A.1.5. Είδος <i>Zamenis situla</i>	A.1.5. Διατήρηση της εντατικής γεωργίας και του παραδοσιακού αγροτικού μοντέλου και χαρακτηριστικών του τοπίου	Καμία
A.1.6. Είδος <i>Elaphe quatuorlineata</i>	A.1.6. Διατήρηση της εντατικής γεωργίας και του παραδοσιακού αγροτικού μοντέλου και χαρακτηριστικών του τοπίου	Καμία
A.1.7. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	A.1.7. α. Εξάπλωση: Στόχος είναι η καταγραφή παρουσίας του είδους στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. Συνίσταται η αναπροσαρμογή στους τόπους που πιο αναλυτικά δεδομένα θα δείξουν σημαντικές διαφοροποιήσεις. β. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους. Προτιμάει μόνιμα οικοσυστήματα γλυκών νερών. Η παρουσία της είναι γενικά συνδεδεμένη με την ύπαρξη στάσιμων υδάτων ή χαμηλής ροής με καθαρό νερό χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας, με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί να ανεχθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρότοπους, φράγματα και κανάλια.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.8. Είδη χειροπτέρων: <i>Myotis blythii</i> , <i>Myotis emarginatus</i> , <i>Rhinolophus blasii</i> , <i>Rhinolophus ferrumequinum</i> , <i>Rhinolophus hipposideros</i>	A.1.8. Διατήρηση/ βελτίωση και παρακολούθηση της κατάστασης των ενδιαιτημάτων τους	Καμία
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.2.1. Τύπος οικοτόπου 91E0	A.2.1. Βελτίωση/αναβάθμιση της τρέχουσας κατάστασης των δομών και λειτουργιών του στην ΕΖΔ	Καμία
A.2.2. Τύπος οικοτόπου	A.2.2. α) Αποκατάσταση δομών και λειτουργιών	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
1410	(συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης "Α", β) Λήψη μέτρων για αύξηση της έκτασης και του εύρους (κατά 10-15%) κάθε τύπου οικοτόπου ώστε σταδιακά να επανέλθουν/ αυξηθούν στα επίπεδα της Ικανοποιητικής Έκτασης και Εύρους Αναφοράς, γ) Ανάσχεση της υποβάθμισης και καταστροφής του κάθε τύπου οικοτόπου και αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από υψηλή έως μέτρια με μεγάλη ή μέτρια επίδραση/επίπτωση σε μέτρια έως χαμηλή ένταση με μέτρια ως μικρή επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου μεσοπρόθεσμα από Κακές (Bad-B) σε Φτωχές (Poor-P) και μακροπρόθεσμα σε Καλές (Good-G).	
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 9350	B.1.1. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 91Ε0	B.1.2. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 2110	B.1.3. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.4. Τύπος οικοτόπου 2230	B.1.4. Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.5. Είδη ερπετών <i>Zamenis situla</i> , <i>Elaphe quatuorlineata</i>	B.1.5. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.6. Είδη χειροπτερών: <i>Myotis blythii</i> , <i>Myotis emarginatus</i> , <i>Rhinolophus blasii</i> , <i>Rhinolophus ferrumequinum</i> , <i>Rhinolophus hipposideros</i>	B.1.6. Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί μείωση του πληθυσμού των ειδών ή/και υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιατημάτων τους	Καμία
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 9350	B.2.1. Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.2.2. Τύπος οικοτόπου 91E0	βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.2.3. Είδος <i>Euplagia quandripunctaria</i>		Καμία
B.4. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα είδη και τους τ.ο. από τις υποδομές παραγωγής ενέργειας και τη λειτουργία τους.		
B.4.1. Τύπος οικοτόπου 5420	B.4.1. Προσδιορισμός των ευαίσθητων για τα είδη και τ.ο. περιοχών για εγκατάσταση ΑΣΠΗΕ και εφαρμογή μέτρων μετριασμού επιπτώσεων από τη λειτουργία τους	Καμία
B.4.2. Τυπος οικοτόπου 934A (ελληνικός)		Καμία
B.4.3. Είδος <i>Corydalis thasia</i>		Καμία
B.5. Άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.5.1. Τύπος οικοτόπου 5420	B.5.1. Προσδιορισμός των ευαίσθητων για τον τ.ο. περιοχών για άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων και εφαρμογή μέτρων μετριασμού επιπτώσεων από τη λειτουργία τους	Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Όλοι οι σημαντικοί τ.ο. και είδη	Γ.1.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης υδάτινων σωματών και διατήρησης των χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους		
Γ.2.1. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	Γ.2.1. Διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υδροτόπων/ ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως σημαντικά ενδιαιτήματα για τα εν λόγω είδη	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.2.2. Είδος <i>Cordulegaster helladica</i>		Καμία

Πίνακας 3-6 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220028

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A.1. Διατήρηση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	A.1.1. Διατήρηση τουλάχιστον 60 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>	A.1.2. Διατήρηση τουλάχιστον 192 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	A.1.3. Συστηματική χρήση της ΖΕΠ ως χώρος τροφοληψίας του είδους.	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>	A.1.4. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	A.1.5. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	
<i>Emberiza caesia</i>	A.1.6. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	A.2.1. Αύξηση του αναπαραγωγικού πληθυσμού σε τουλάχιστον 4 ζευγάρια εντός της ΖΕΠ.	Καμία
B Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής		
<i>Aquila fasciata</i>	B.1.1. Ελαχιστοποίηση της όχλησης, ιδιαίτερα κατά την αναπαραγωγική περίοδο, ώστε να μην επηρεάζεται αρνητικά η αναπαραγωγική επιτυχία των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>		Καμία
<i>Falco eleonorae</i>		Καμία
B.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.2.1. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόκλησης θαλάσσιας ρύπανσης από τις δραστηριότητες ναυσιπλοΐας.	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	B.2.2. Αποτελεσματική διαχείριση και αντιμετώπιση των περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
B.3. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από τις υποδομές παραγωγής και μεταφοράς ενέργειας και τη λειτουργία τους.		
<i>Aquila fasciata</i>	B.3.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω εγκατάστασης ΑΣΠΗΕ με την χωροθέτηση τους εκτός των κρίσιμων ενδιατημάτων αναπαραγωγής και τροφοληψίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco eleonorae</i>	B.3.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω λειτουργίας ΑΣΠΗΕ με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού των επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	B.3.3. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόσκρουσης και ηλεκτροπληξίας στις γραμμές μεταφοράς ρεύματος εντός των κρίσιμων ενδιατημάτων ευαίσθητων, σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.4.1. Αποτελεσματικός έλεγχος της θήρας και πάταξη της λαθροθηρίας.	Καμία
B.4. Άσκηση θήρας με τρόπο που δεν επηρεάζεται δυσμενώς το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	B.4.2. Ρύθμιση της κάρπωσης λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
<i>B.5 Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας</i>		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	B.5.1. Ενίσχυση της ανθεκτικότητας του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού και προσαρμογής.	Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Διαχείριση των ακατοίκητων νησίδων έτσι ώστε να ευνοείται το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.1.1. Αύξηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας με κατάλληλες διαχειριστικές παρεμβάσεις	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.2. Άσκηση της αλιείας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.2.1. Προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	Γ.2.2. Ελαχιστοποίηση της τυχαίας θανάτωσης θαλασσοπουλιών σε αλιευτικά εργαλεία	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.3. Άσκηση της γεωργίας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	Γ.3.1. Προώθηση της εκτατικής γεωργίας, των παραδοσιακών γεωργικών πρακτικών και προστασία του παραδοσιακού νησιωτικού αγροτικού τοπίου	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Emberiza caesia</i>		Καμία
Γ.4. Ανάπτυξη του τουρισμού με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	Γ.4.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία
Γ.5. Διαχείριση των υδάτινων πόρων με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Μεταναστευτικά είδη	Γ.5.1. Προστασία και διαχείριση των νησιωτικών υδροτόπων λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των μεταναστευτικών ειδών ορνιθοπανίδας	Καμία

Πίνακας 3-7 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220035

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	A.1.1. Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (12.008ha)	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A1.4. Τύπος οικοτόπου 1170	A.1.2. Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (6.004ha)	Θετική
A.1.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	A.1.3. Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό του είδους και αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαιτήματός του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.4. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	A.1.4. Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό του είδους και αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαιτήματός του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2.2. Τύπος οικοτόπου 8330	A.1.5. Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την έκταση του οικοτόπου και αποφυγή υποβάθμισής του	Θετική
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.2.1. <i>Pinna nobilis</i>	A.2.1. Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος και αποκατάσταση του πληθυσμού στην ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αιφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής του		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	B.1.1. Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	B.1.2. Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 8330	B.1.3. Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.4. Είδος <i>Monachus monachus</i>	B.1.4. Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.1.5. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	B.1.5. Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	B.3.1. Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170	B.3.2. Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	B.3.3. Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων είδους -αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος,	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.4. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.5. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	B.3.5. Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο		
Γ.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Γ.1.1. Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.1.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.1.4. <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.1.5. Είδος <i>Monachus monachus</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.2. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Γ.2.1. Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.2.4. <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Βιώσιμη διαχείριση θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Γ.3.1. Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.3.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική

Πίνακας 3-8 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220027

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A.1. Διατήρηση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	A.1.1. Διατήρηση τουλάχιστον 15 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Falco eleonorae</i>	A.1.2. Διατήρηση τουλάχιστον 287 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	A.1.3. Διατήρηση τουλάχιστον 250 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>	A.1.4. Διατήρηση τουλάχιστον 250 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	A.1.5. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
<i>Emberiza caesia</i>	A.1.6. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Larus audouinii</i>	A.2.1. Αύξηση του αναπαραγωγικού πληθυσμού σε τουλάχιστον 27 ζευγάρια εντός της ΖΕΠ.	Καμία
Β Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από τις υποδομές παραγωγής και μεταφοράς ενέργειας και τη λειτουργία τους.		
<i>Falco peregrinus</i>	B.1.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω εγκατάστασης ΑΣΠΗΕ με την χωροθέτηση τους εκτός των κρίσιμων ενδιαιτημάτων αναπαραγωγής και τροφοληψίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco eleonorae</i>		Καμία
B.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.2.1. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόκλησης θαλάσσιας ρύπανσης από τις δραστηριότητες ναυσιπλοΐας.	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	B.2.2. Αποτελεσματική διαχείριση και αντιμετώπιση των περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
B.3. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.3.1. Ελαχιστοποίηση της όχλησης, ιδιαίτερα κατά την αναπαραγωγική περίοδο, ώστε να μην επηρεάζεται αρνητικά η αναπαραγωγική επιτυχία των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
B.4 Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας		Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Διαχείριση των ακατοίκητων νησίδων έτσι ώστε να ευνοείται το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.1.1. Αύξηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας με κατάλληλες διαχειριστικές παρεμβάσεις	Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.2. Άσκηση της αλιείας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.2.1. Προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	Γ.2.2. Ελαχιστοποίηση της τυχαίας θανάτωσης θαλασσοπουλιών σε αλιευτικά εργαλεία	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.3. Άσκηση της γεωργίας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	Γ.4.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Emberiza caesia</i>		Καμία
Γ.4. Ανάπτυξη του τουρισμού με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	Γ.4.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία

Πίνακας 3-9 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220019

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 92C0	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (9,35ha)	Θετική
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 92D0	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (3,78ha)	Θετική
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 9350	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (29,46ha)	Καμία
A.1.4. Τύπος οικοτόπου 3170*	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την έκταση του τ.ο. και προσδιορισμός πιέσεων του στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική
A.1.5. Είδος <i>Schizidium tinum</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την παρουσία του είδους και προσδιορισμός πιέσεων του στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Καμία
A.1.6. Είδος <i>Cordulegaster helladica</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την παρουσία του είδους και προσδιορισμός πιέσεων του στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Καμία
A.1.7. Είδος <i>Zamenis situla</i>	Διατήρηση της εκατοκτικής γεωργίας και του παραδοσιακού αγροτικού μοντέλου και χαρακτηριστικών του τοπίου	Καμία
A.1.8. Είδος <i>Elaphe quatuorlineata</i>	α. Ενδιαίτημα: Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 7 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, β. Εξάπλωση: Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 13 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους. Απαντάται σε όλους τους τύπους των Μεσογειακών ενδιαιτημάτων: δάση, θαμνότοπους, υγρότοπους, λόφους με υψηλή βλάστηση.	Καμία
A.1.9. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	α. Εξάπλωση: Στόχος είναι η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 5 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. Συνίσταται η αναπροσαρμογή στους τόπους που πιο αναλυτικά δεδομένα θα δείξουν σημαντικές διαφοροποιήσεις και β. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους. Προτιμάει μόνιμα οικοσυστήματα γλυκών νερών. Η παρουσία της είναι γενικά	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	συνδεδεμένη με την ύπαρξη στάσιμων υδάτων ή χαμηλής ροής με καθαρό νερό χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας, με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί να ανεχθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρότοπους, φράγματα και κανάλια.	
A.1.10. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Διατήρηση του πληθυσμού και των ενδιαιτημάτων του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.11. Είδος <i>Chelonia mydas</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την παρουσία του είδους και προσδιορισμός πιέσεων του στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.12. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την παρουσία του είδους και προσδιορισμός πιέσεων του στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2.2. Τύπος οικοτόπου 1210	α) Αποκατάσταση δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης "Α", β) Λήψη μέτρων για αύξηση της έκτασης και του εύρους (κατά 10-15%) κάθε τύπου οικοτόπου ώστε σταδιακά να επανέλθουν/ αυξηθούν στα επίπεδα της Ικανοποιητικής Έκτασης και Εύρους Αναφοράς, γ) Ανάσχεση της υποβάθμισης και καταστροφής του κάθε τύπου οικοτόπου και αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από υψηλή έως μέτρια με μεγάλη ή μέτρια επίδραση/επίπτωση σε μέτρια έως χαμηλή ένταση με μέτρια έως μικρή επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου μεσοπρόθεσμα από Κακές (Bad-B) σε Φτωχές (Poor-P) και μακροπρόθεσμα σε Καλές (Good-G).	Θετική
A.2.3. Τύπος οικοτόπου 92Α0	α) Βελτίωση/αναβάθμιση της τρέχουσας κατάστασης των δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε βαθμό Διατήρησης "Α", β) Αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από μέτρια έως υψηλή με μέτρια ή μεγάλη επίδραση/επίπτωση σε χαμηλή έως μέτρια ένταση με μικρή έως μέτρια επίδραση /επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου από Φτωχές (Poor-P) σε Καλές (Good-G).	Θετική
A.2.3. Τύπος οικοτόπου 3290	A.2.3. Βελτίωση/αναβάθμιση της τρέχουσας κατάστασης των δομών και λειτουργιών του στην ΕΖΔ	Θετική
B Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1210	B.1.1. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 92C0	B.1.1. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.3. Τυπος οικοτόπου 92D0	B.1.1. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.4. Τυπος οικοτόπου 9540	B.1.1. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.5. Είδη ερπετών <i>Zamenis situla</i> , <i>Elaphe quatuorlineata</i>	B.1.1. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 92A0	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.2.2. Τύπος οικοτόπου 92C0		Θετική
B.2.3. Τυπος οικοτόπου 92D0		Θετική
B.2.4. Τύπος οικοτόπου 3290		Θετική
B.2.5. Τύπος οικοτόπου 9350		Καμία
B.2.6. Τύπος οικοτόπου 9540		Καμία
B.2.7. Τύπος οικοτόπου 2110		Καμία
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.2. Είδος <i>Chelonia mydas</i>	Μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.3. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο αντικείμενο ΕΖΔ	Πρωώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης υδάτινων σωμάτων και διατήρησης των χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους		
Γ.2.1. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	Διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υγροτόπων/ ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως σημαντικά ενδιαιτημάτα για τα εν λόγω είδη	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.2.2. Είδος <i>Cordulegaster helladica</i>		Καμία
Γ.2.3. Είδος <i>Schizidium tinum</i>		Καμία
Γ.2.4. Τύπος οικοτόπου 3170*		Θετική
Γ.2.5. Τύπος οικοτόπου 3290		Θετική
Γ.3. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο		
Γ.3.1. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3.2. Είδος <i>Chelonia mydas</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3.3. Είδος <i>Caretta caretta</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-10 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220031

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α.1. Διατήρηση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonorae</i>	Α.1.1. Διατήρηση τουλάχιστον 380 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	Α.1.2. Διατήρηση τουλάχιστον 4 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>	Α.1.3. Διατήρηση τουλάχιστον 1 αναπαραγωγικού ζευγαριού εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Α.1.4. Διατήρηση τουλάχιστον 10 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Emberiza caesia</i>	Α.1.5. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
Α.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	Α.2.1. Αύξηση του αναπαραγωγικού πληθυσμού σε τουλάχιστον 2 ζευγάρια εντός της ΖΕΠ.	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από τις υποδομές παραγωγής και μεταφοράς ενέργειας και τη λειτουργία τους.		
<i>Falco eleonora</i>	B.1.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω εγκατάστασης ΑΣΠΗΕ με την χωροθέτηση τους εκτός των κρίσιμων ενδιαιτημάτων αναπαραγωγής και τροφοληψίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>	B.1.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω λειτουργίας ΑΣΠΗΕ με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού των επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	B.1.3. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόσκρουσης και ηλεκτροπληξίας στις γραμμές μεταφοράς ρεύματος εντός των κρίσιμων ενδιαιτημάτων ευαίσθητων, σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>		Καμία
B.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.2.1. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόκλησης θαλάσσιας ρύπανσης από τις δραστηριότητες ναυσιπλοΐας.	Καμία
	B.2.2. Αποτελεσματική διαχείριση και αντιμετώπιση των περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης	
B.3. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής		
<i>Aquila fasciata</i>	B.3.1. Ελαχιστοποίηση της όχλησης, ιδιαίτερα κατά την αναπαραγωγική περίοδο, ώστε να μην επηρεάζεται αρνητικά η αναπαραγωγική επιτυχία των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>		Καμία
B.4. Άσκηση θήρας με τρόπο που δεν επηρεάζεται δυσμενώς το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	B.4.1. Αποτελεσματικός έλεγχος της θήρας και πάταξη της λαθροθηρίας.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>	B.4.2. Ρύθμιση της κάρπωσης λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
B.5 Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	B.5.1. Ενίσχυση της ανθεκτικότητας του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού και προσαρμογής.	
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Γ.1. Διαχείριση των ακατοίκητων νησίδων έτσι ώστε να ευνοείται το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.1.1. Αύξηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας με κατάλληλες διαχειριστικές παρεμβάσεις	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
Γ.2. Άσκηση της αλιείας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.2.1. Προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών	Καμία
Γ.3. Άσκηση της γεωργίας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	Γ.3.1. Προώθηση της εκτατικής γεωργίας, των παραδοσιακών γεωργικών πρακτικών και προστασία του παραδοσιακού νησιωτικού αγροτικού τοπίου	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Emberiza caesia</i>		Καμία
Γ.4. Ανάπτυξη του τουρισμού με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	Γ.4.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>		Καμία
<i>Emberiza caesia</i>		Καμία
Γ.5. Διαχείριση των υδάτινων πόρων με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Μεταναστευτικά είδη	Γ.5.1. Προστασία και διαχείριση των νησιωτικών υδροτόπων λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των μεταναστευτικών ειδών ορνιθοπανίδας	Καμία

Πίνακας 3-11 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220018

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 2120	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (1,31ha)	Καμία
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 3170*	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και ακριβής εντοπισμός του οικοτόπου - διατήρηση της έκτασης και των λειτουργιών του	Θετική
A.1.3. Είδος <i>Silene holzmannii</i>	Διατήρηση του πληθυσμού τους είδους (205 άτομα)	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A.1.4. Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαιτήματος του είδους, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποφυγή της μείωσης της έκτασης και καταλληλότητας των αναπαραγωγικών καταφυγίων και των καταφυγίων ξεκούρασης, β. Διατήρηση του εύρους εξάπλωσης με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η υφιστάμενη τιμή ETA: 361.801km ² σε εθνικό επίπεδο, γ. Μακροπρόθεσμη διατήρηση του υπάρχοντος πληθυσμού με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η τιμή ETA: 500 άτομα σε εθνικό επίπεδο, δ. Διατήρηση της υγείας του πληθυσμού του είδους, ε. Εξασφάλιση συνδεσιμότητας του ενδιαιτήματος και αποφυγή δυνητικών ανθρωπογενών φραγμών, στ. Διατήρηση της γενετικής ποικιλίας του πληθυσμού	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.5. Είδος <i>Zamenis situla</i>	α. Ενδιαίτημα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 13 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, β. Εξάπλωση (καταγραφή παρουσίας): Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 13 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους. Το είδος απαντάται σε μεσογειακή μακκία βλάστηση, ελαιώνες, και άλλες καλλιέργειες, υγρότοπους και κοντά σε κατοικίες και κήπους.	Καμία
A.1.6. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	α. Εξάπλωση: Στόχος είναι η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 5 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. Συνίσταται η αναπροσαρμογή στους τόπους που πιο αναλυτικά δεδομένα θα δείξουν σημαντικές διαφοροποιήσεις και β. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (διατήρηση του Βαθμού Διατήρησης Β βραχυπρόθεσμα, ήτοι σε 2 εξαετίες, και η επίτευξη του Βαθμού Διατήρησης Α μακροπρόθεσμα, ήτοι σε 4 εξαετίες). Προτιμάει μόνιμα οικοσυστήματα γλυκών νερών. Η παρουσία της είναι γενικά συνδεδεμένη με την ύπαρξη στάσιμων υδάτων ή χαμηλής ροής με καθαρό νερό χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας, με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί να ανεχθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρότοπους, φράγματα και κανάλια.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A.1.7. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την παρουσία του είδους και προσδιορισμός πιέσεων του στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.2.1. Τύπος οικοτόπου 1410	A) Αποκατάσταση δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης "Α", β) Λήψη μέτρων για αύξηση της έκτασης και του εύρους (κατά 10-15%) κάθε τύπου οικοτόπου ώστε σταδιακά να επανέλθουν/ αυξηθούν στα επίπεδα της Ικανοποιητικής Έκτασης και Εύρους Αναφοράς, γ) Ανάσχεση της υποβάθμισης και καταστροφής του κάθε τύπου οικοτόπου και αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από υψηλή έως μέτρια με μεγάλη ή μέτρια επίδραση/επίπτωση σε μέτρια έως χαμηλή ένταση με μέτρια έως μικρή επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου μεσοπρόθεσμα από Κακές (Bad-B) σε Φτωχές (Poor-P) και μακροπρόθεσμα σε Καλές (Good-G).	Θετική
Β Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 2120	B.1.1. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 8330	B.1.2. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.3. Είδος <i>Zamenis situla</i> ,	B.1.3. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.8. Είδος <i>Silene holzmannii</i>	B.1.4. Ρύθμιση δραστηριοτήτων αναψυχής κοντά στην νησίδα Δελφίνι, όπου εντοπίζεται το είδος	Καμία
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 2120	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1410		Θετική
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 92D0		Θετική
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 5420		Καμία
B.1.4 Τύπος οικοτόπου 3170*		Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.1.5. Τύπος οικοτόπου 8210		Καμία
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόμπουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.3. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Μείωση της παρεμπόμπουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο αντικείμενο ΕΖΔ	Πρώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης υδάτινων σωμάτων και διατήρησης των χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους		
Γ.2.1. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	Διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υγροτόπων/ ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως σημαντικά ενδιαιτήματα για το είδος	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.3.1. Τύπος οικοτόπου 8330	Μελέτη και εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.4. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο.		
Γ.4.1. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4.2. Είδος <i>Caretta caretta</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4.3. Τύπος οικοτόπου 1410		Θετική

Πίνακας 3-12 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220032

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α.1. Διατήρηση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	A.1.1. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	A.1.2. Διατήρηση τουλάχιστον 3 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>	A.1.3. Διατήρηση τουλάχιστον 3 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	A.1.4. Διατήρηση τουλάχιστον 6 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	A.1.5. Διατήρηση τουλάχιστον 10 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	A.2.1. Αύξηση του αναπαραγωγικού πληθυσμού σε τουλάχιστον 2 ζευγάρια εντός της ΖΕΠ.	Καμία
B Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από τις υποδομές παραγωγής και μεταφοράς ενέργειας και τη λειτουργία τους		
<i>Falco eleonora</i>	B.1.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω εγκατάστασης ΑΣΠΗΕ με την χωροθέτηση τους εκτός των κρίσιμων ενδιαιτημάτων αναπαραγωγής και τροφοληψίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>	B.1.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω λειτουργίας ΑΣΠΗΕ με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού των επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	B.1.3. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόσκρουσης και ηλεκτροπληξίας στις γραμμές μεταφοράς ρεύματος εντός των κρίσιμων ενδιαιτημάτων ευαίσθητων, σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
B.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.2.1. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόκλησης θαλάσσιας ρύπανσης από τις δραστηριότητες ναυσιπλοΐας.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	B.2.2. Αποτελεσματική διαχείριση και αντιμετώπιση των περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης	Καμία
B.3. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής		
<i>Aquila fasciata</i>	B.3.1. Ελαχιστοποίηση της όχλησης, ιδιαίτερα κατά την αναπαραγωγική περίοδο, ώστε να μην επηρεάζεται αρνητικά η αναπαραγωγική επιτυχία των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>		Καμία
B.4. Άσκηση θήρας με τρόπο που δεν επηρεάζεται δυσμενώς το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	B.4.1. Αποτελεσματικός έλεγχος της θήρας και πάταξη της λαθροθηρίας.	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
<i>Buteo rufinus</i>	B.4.2. Ρύθμιση της κάρπωσης λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
B.5 Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	B.5.1. Ενίσχυση της ανθεκτικότητας του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού και προσαρμογής.	Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Διαχείριση των ακατοίκητων νησίδων έτσι ώστε να ευνοείται το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.1.1. Αύξηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας με κατάλληλες διαχειριστικές παρεμβάσεις	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
Γ.2. Άσκηση της αλιείας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.2.1. Προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
Γ.3. Άσκηση της γεωργίας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	Γ.3.1. Προώθηση της εκτατικής γεωργίας, των παραδοσιακών γεωργικών πρακτικών και προστασία του παραδοσιακού νησιωτικού αγροτικού τοπίου	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
Γ.4. Ανάπτυξη του τουρισμού με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	Γ.4.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>		Καμία
Γ.5. Διαχείριση των υδάτινων πόρων με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Μεταναστευτικά είδη	Γ.5.1. Προστασία και διαχείριση των νησιωτικών υγροτόπων λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των μεταναστευτικών ειδών ορνιθοπανίδας	Καμία

Πίνακας 3-13 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220033 εκτός ορνιθοπανίδας

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 6220*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (1,31ha)	Καμία
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 3170*	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και ακριβής εντοπισμός του οικοτόπου - διατήρηση της έκτασης και των λειτουργιών του	Θετική
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 3290	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.4. Τύπος οικοτόπου 1410	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (0,34ha)	Θετική
A.1.5. Τύπος οικοτόπου 9320	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (15,69ha)	Καμία
A.1.6. Τύπος οικοτόπου 5210	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.7. Τύπος οικοτόπου 1120*	α. Εύρος Εξάπλωσης: Το εύρος εξάπλωσης θα πρέπει να παραμείνει δυναμικά σταθερό λαμβάνοντας υπόψη και τις φυσικές διεργασίες, β. Έκταση: Διατήρηση τουλάχιστον της υφιστάμενης έκτασης (260,37ha), γ. Δομές και λειτουργίες:- Κατώτερο Όριο Εξάπλωσης (Λιβαδιού): Επέκταση του ΚΟΕ ή τουλάχιστον διατήρησή του στην υφιστάμενη κατάσταση. – Τυπολογία του Κατώτερου Ορίου Εξάπλωσης(Λιβαδιού): Διατήρηση του τύπου ΚΟΕ σε "Προελαύνον"- Κάλυψη (%) (Λιβαδιού): Διατήρηση του % Κάλυψης σε τιμή > 80% - Δείκτης Διατήρησης (Conservation Index – CI): Διατήρηση του Δ.Δ. σε τιμή > 0.9 - Πυκνότητα (Λιβαδιού): Διατήρηση Πυκνότητας σε τιμή > 500 shoot/m ² - Στρατηγική Αύξησης Ριζωμάτων (ή % Πλαγιότροπων Ριζωμάτων): Διατήρηση του % Πλαγιότροπων Ριζωμάτων σε τιμή < 10%	Θετική
A.1.8. Τύπος οικοτόπου 1170	α. Εύρος Εξάπλωσης και έκτασης: Διατήρηση εύρους εξάπλωσης και έκτασης τουλάχιστον στα υφιστάμενα επίπεδα, β. Δομές και λειτουργίες:- Δομή και Κάλυψη Μακροφυκών: Διατήρηση τιμής δείκτη EEI >0,48 -Κατώτερο όριο εξάπλωσης Fucales:Αύξηση κατώτερου ορίου εξάπλωσης >0,5m	Θετική
A.1.9. Τύπος οικοτόπου 8330	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (260,37ha)	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A.1.10. Είδος <i>Fritillaria obliqua subsp. tuntasia</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και ακριβής εντοπισμός του είδους - διατήρηση του πληθυσμού του	Καμία
A.1.11. Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Πληθυσμός: Στόχος είναι ο αριθμός των αναπαραγωγικών ατόμων να αυξηθεί σε περισσότερα από 100 άτομα. Στόχος είναι επίσης ο ετήσιος αριθμός των νεογνών να αυξηθεί σε περισσότερα από 9 νεογνά, β. Ενδιαίτημα: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (Διατήρηση του ΒΔ 'B'). Επίσης ο αριθμός των κατάλληλων καταφυγίων (N=17) θα πρέπει να παραμείνει σταθερός, γ. Εξάπλωση: Η εξάπλωση του είδους στην περιοχή θα πρέπει να παραμείνει δυναμικά σταθερή, δ. Οικολογικές απαιτήσεις είδους: Στόχος είναι η αύξηση του αριθμού αναπαραγωγικών θέσεων σε > N=4	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.12. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος και τον πληθυσμό του και διατήρηση του πληθυσμού του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.13. Είδος <i>Hierophis viridiflavus</i>	Διατήρηση του πληθυσμού και των χαρακτηριστικών του τοπίου	Καμία
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο		
A.2.1. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και αποκατάσταση του πληθυσμού στην περιοχή, καθώς σε όλη τη Μεσόγειο καταγράφονται μαζικές θανατώσεις και αφανισμός του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τετοιοιό τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 8330	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.2. Είδος <i>Hierophis viridiflavus</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 6220	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη	Καμία
B.2.2. Τύπος οικοτόπου 1410	βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.2.3. Τυπος οικοτόπου 3290	περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου ή ή μείωση του πληθυσμού του είδους	Θετική
B.2.4. Τυπος οικοτόπου 5210		Καμία
B.2.5. Τυπος οικοτόπου 3170*		Θετική
B.2.6. Είδος <i>Fritillaria obliqua</i>		Καμία
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.4. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.5. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.4. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα είδη και τους τ.ο. από τις υποδομές παραγωγής ενέργειας και τη λειτουργία τους.		
B.4.1. Τύπος οικοτόπου 6220*	Προσδιορισμός των ευαίσθητων για τα είδη και τ.ο. περιοχών για εγκατάσταση ΑΣΠΗΕ και εφαρμογή μέτρων μετριασμού επιπτώσεων από τη λειτουργία τους	Καμία
B.4.2. Τυπος οικοτόπου 3170*		Θετική
B.4.3. Τύπος οικοτόπου 9320		Καμία
B.4.4. Τύπος οικοτόπου 3290		Θετική
B.4.5. Είδος <i>Fritillaria obliqua</i>		Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο αντικείμενο περιοχής Natura	Πρωώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Βιώσιμη διαχείριση των χερσαίων, θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3 Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.2.4. Είδος <i>Monachus monachus</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Γ.2.3. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.2.4.Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο.		
Γ.4.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.4.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.4.3. Τύπος οικοτόπου 3170*		Θετική
Γ.4.4. Τύπος οικοτόπου 3290		Θετική
Γ.4.5. Είδος <i>Monachus monachus</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4.6. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4.7. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-14 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης ορνιθοπανίδας της GR4220033

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A.1. Διατήρηση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	A.1.1. Διατήρηση τουλάχιστον 20 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>	A.1.2. Διατήρηση τουλάχιστον 217 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	A.1.3. Διατήρηση τουλάχιστον 5 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>	A.1.4. Διατήρηση τουλάχιστον 7.450 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>	A.1.5. Διατήρηση τουλάχιστον 2 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>	A.1.5. Διατήρηση τουλάχιστον 1 αναπαραγωγικού ζευγαριού εντός της ΖΕΠ.	Καμία
Β Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από τις υποδομές παραγωγής και μεταφοράς ενέργειας και τη λειτουργία τους.		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.1.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω εγκατάστασης ΑΣΠΗΕ με την χωροθέτηση τους εκτός των κρίσιμων ενδιατημάτων αναπαραγωγής και τροφοληψίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>	B.1.2. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόσκρουσης και ηλεκτροπληξίας στις γραμμές μεταφοράς ρεύματος εντός των κρίσιμων ενδιατημάτων ευαίσθητων, σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
B.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.2.1. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόκλησης θαλάσσιας ρύπανσης από τις δραστηριότητες ναυσιπλοΐας.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	B.2.2. Αποτελεσματική διαχείριση και αντιμετώπιση των περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
B.3. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.3.1. Ελαχιστοποίηση της όχλησης, ιδιαίτερα κατά	Καμία
<i>Falco eleonora</i>	την αναπαραγωγική περίοδο, ώστε να μην	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
<i>Calonectris diomedea</i>	επηρεάζεται αρνητικά η αναπαραγωγική επιτυχία των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
B.4 Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	B.5.1. Ενίσχυση της ανθεκτικότητας του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού και προσαρμογής.	Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Διαχείριση των ακατοίκητων νησίδων έτσι ώστε να ευνοείται το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.1.1. Αύξηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας με κατάλληλες διαχειριστικές παρεμβάσεις	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.2. Άσκηση της αλιείας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.2.1. Προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	Γ.2.2. Ελαχιστοποίηση της τυχαίας θανάτωσης θαλασσοπουλιών σε αλιευτικά εργαλεία	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.3. Ανάπτυξη του τουρισμού με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	Γ.3.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία

Πίνακας 3-15 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220009

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	α. Εύρος Εξάπλωσης: Το εύρος εξάπλωσης θα πρέπει να παραμείνει δυναμικά σταθερό λαμβάνοντας υπόψη και τις φυσικές διεργασίες, β. Έκταση: Διατήρηση τουλάχιστον της υφιστάμενης έκτασης, γ. Δομές και λειτουργίες: Κατώτερο Όριο Εξάπλωσης (Λιβαδιού): Επέκταση του ΚΟΕ ή τουλάχιστον διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης (Βάθος μαρκαρίσματος του ΚΟΕ στα 38.6μ) -Τυπολογία του Κατώτερου Ορίου Εξάπλωσης (Λιβαδιού): Διατήρηση του τύπου ΚΟΕ ως "Σταθερό (παρουσία πλαγιότροπων φυτών)" -	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	Κάλυψη (%) (Λιβαδιού): Αύξηση του % Κάλυψης σε τιμή > 80% - Δείκτης Διατήρησης (Conservation Index – CI): Αύξηση του Δ.Δ. σε τιμή > 0.7 - Πυκνότητα (Λιβαδιού): Αύξηση Πυκνότητας σε τιμή > 372 shoot/m ² - Στρατηγική Αύξησης Ριζωμάτων (ή % Πλαγιότροπων Ριζωμάτων): Αύξηση του % Πλαγιότροπων Ριζωμάτων σε τιμή >30% (Καθώς στην παρούσα ΕΖΔ απαιτείται εξάπλωση κ επανάκαμψη του λιβαδιού είναι αναμενόμενη η παρουσία υψηλού % Πλαγιότροπων Ριζωμάτων).	
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	α. Εύρος Εξάπλωσης και έκταση: Διατήρηση εύρους εξάπλωσης και έκτασης τουλάχιστον στα υφιστάμενα επίπεδα, β. Δομές και λειτουργίες: Δομή και Κάλυψη Μακροφυκών: Διατήρηση τιμής δείκτη EEI ≥0.8 -Κατώτερο όριο εξάπλωσης Fucales: Διατήρηση κατώτερου ορίου εξάπλωσης ≥1m	Θετική
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 9350	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (24,25ha)	Καμία
A.1.4 Τύπος οικοτόπου 5420	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (2769,97ha)	Καμία
A.1.5. Τύπος οικοτόπου 8210	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (112,20ha)	Καμία
A.1.6. Τύπος οικοτόπου 8330	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (4,53ha)	Θετική
A.1.7. Είδος <i>Fritillaria obliqua subsp. tuntasia</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Καμία
A.1.8. Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαιτήματος του είδους, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποφυγή της μείωσης της έκτασης και καταλληλότητας των αναπαραγωγικών καταφυγίων και των καταφυγίων ξεκούρασης., β. Διατήρηση του εύρους εξάπλωσης με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η υφιστάμενη τιμή ETA: 361.801km ² σε εθνικό επίπεδο, γ. Μακροπρόθεσμη διατήρηση του υπάρχοντος πληθυσμού με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η τιμή ETA: 500 άτομα σε εθνικό επίπεδο, δ. Διατήρηση της υγείας του πληθυσμού του είδους, ε. Εξασφάλιση συνδεσιμότητας του ενδιαιτήματος και αποφυγή δυνητικών ανθρωπογενών φραγμών, στ. Διατήρηση της γενετικής ποικιλίας του πληθυσμού	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.9. Είδος <i>Zamenis situla</i>	α. Ενδιαίτημα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 37	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. β. Εξάπλωση (καταγραφή παρουσίας): Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 38 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (ΒΔ: 'B'). Το είδος απαντάται σε μεσογειακή μακκία βλάστηση, ελαιώνες, και άλλες καλλιέργειες, υγρότοπους και κοντά σε κατοικίες και κήπους.	
A.1.10. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	α. Εξάπλωση: Στόχος είναι η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 2 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. Συνίσταται η αναπροσαρμογή στους τόπους που πιο αναλυτικά δεδομένα θα δείξουν σημαντικές διαφοροποιήσεις και β. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (ΒΔ: 'B'). Προτιμάει μόνιμα οικοσυστήματα γλυκών νερών. Η παρουσία της είναι γενικά συνδεδεμένη με την ύπαρξη στάσιμων υδάτων ή χαμηλής ροής με καθαρό νερό χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί να ανεχθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρότοπους, φράγματα και κανάλια.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.11. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.2.1 Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και αποκατάσταση του πληθυσμού στην περιοχή, καθώς σε όλη τη Μεσόγειο καταγράφονται μαζικές θανατώσεις και αφανισμός του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	έκτασης των οικοτόπων	
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 9350	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.4. Τύπος οικοτόπου 1210	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.5. Τύπος οικοτόπου 2110	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.6. Είδος <i>Zamenis situla</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.7. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.1.8. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 9350	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου ή η μείωση του πληθυσμού του είδους	Καμία
B.2.2. Τύπος οικοτόπου 1240		Καμία
B.2.3. Τύπος οικοτόπου 92D0		Θετική
B.2.4. Είδος <i>Fritillaria obliqua subsp. tuntasia</i>		Καμία
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.4. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.5. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο αντικείμενο ΕΖΔ	Πρώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Βιώσιμη διαχείριση των χερσαίων, θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.2.1 Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.3. Διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης υδάτινων σωμάτων και διατήρησης των χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους		
Γ.3.1. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	Διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υγροτόπων/ ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως σημαντικά ενδιαιτήματα για το είδος	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.4.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.4.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.4.3. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.5. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο.		
Γ.5.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.5.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.5.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.5.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-16 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220010

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
Α.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
Α.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
Α.1.3. Τύπος οικοτόπου 8330	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (2,86ha)	
Α.1.4. Τύπος οικοτόπου 3170*	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και προσδιορισμός έκτασης και πιέσεων του τ.ο. στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική
Α.1.5. Είδος <i>Fritillaria obliqua subsp. tuntasia</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Καμία
Α.1.6. Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαιτήματος του είδους, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποφυγή της μείωσης της έκτασης και καταλληλότητας των αναπαραγωγικών καταφυγίων και των καταφυγίων ξεκούρασης., β. Διατήρηση του εύρους εξάπλωσης με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η υφιστάμενη τιμή ΕΤΑ: 361.801km ² σε εθνικό επίπεδο, γ. Μακροπρόθεσμη διατήρηση του υπάρχοντος πληθυσμού με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η τιμή ΕΤΑ: 500 άτομα σε εθνικό επίπεδο, δ. Διατήρηση της υγείας του πληθυσμού του είδους, ε. Εξασφάλιση συνδεσιμότητας του ενδιαιτήματος και αποφυγή δυνητικών ανθρωπογενών φραγμών, στ. Διατήρηση της γενετικής ποικιλίας του πληθυσμού	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Α.1.7. Είδος <i>Zamenis situla</i>	α. Ενδιαίτημα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 19 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. β. Εξάπλωση (καταγραφή παρουσίας): Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 19 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (ΒΔ: 'B'). Το είδος απαντάται σε μεσογειακή μακκία βλάστηση, ελαιώνες, και άλλες καλλιέργειες, υγρότοπους και σε κατοικίες και κήπους.	Καμία
Α.1.8. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	α. Εξάπλωση: Στόχος είναι η καταγραφή παρουσίας του είδους στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. Συνίσταται η αναπροσαρμογή στους τόπους που πιο αναλυτικά δεδομένα θα δείξουν σημαντικές διαφοροποιήσεις. και β. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (ΒΔ:'B'). Προτιμάει μόνιμα οικοσυστήματα γλυκών νερών. Η παρουσία της είναι γενικά συνδεδεμένη με την ύπαρξη στάσιμων υδάτων ή χαμηλής ροής με καθαρό νερό χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας, με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	να ανεχθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρότοπους, φράγματα και κανάλια.	
A.1.9. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο		
A.2.1 Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος και αποκατάσταση του πληθυσμού στην ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αιεφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 3170*	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.4. Τύπος οικοτόπου 1210	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.5. Τύπος οικοτόπου 2110	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.6. Τύπος οικοτόπου 8330	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.7. Είδος <i>Zamenis situla</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του ενδιαιτήματος του είδους	Καμία
B.1.8. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.1.9. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.1.10. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί μείωση του πληθυσμού του είδους ή/και υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιατημάτων του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 3170*	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου ή η μείωση του πληθυσμού του είδους	Θετική
B.2.2. Είδος <i>Fritillaria obliqua subsp. tuntasia</i>	Μείωση της έκτασης του οικοτόπου ή η μείωση του πληθυσμού του είδους	Καμία
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.4. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων με την αλιεία και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.5. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.5. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο αντικείμενο ΕΖΔ	Πρώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Βιώσιμη διαχείριση των χερσαίων, θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.3. Διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης υδάτινων σωμάτων και διατήρησης των χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους		
Γ.3.1. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	Διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υγροτόπων/ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	σημαντικά ενδιαιτήματα για το είδος	
Γ.4. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.4.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.4.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.4.3. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.5. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο		
Γ.5.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.5.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.5.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.5.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.5.6. Είδος <i>Caretta caretta</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-17 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220011

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 9350	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 1170	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και προσδιορισμός έκτασης και πιέσεων του τ.ο. στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική
A.1.4. Τύπος οικοτόπου 9320	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και προσδιορισμός έκτασης και πιέσεων του τ.ο. στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Καμία
A.1.5. Τύπος οικοτόπου 3290	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και προσδιορισμός έκτασης και πιέσεων του τ.ο. στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική
A.1.6. Είδος <i>Euplagia quandripunctaria</i>	Διατήρηση των ενδιαιτημάτων του είδους	Καμία
A.1.7. Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαιτήματος του είδους, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποφυγή της μείωσης της έκτασης και καταλληλότητας των αναπαραγωγικών καταφυγίων και των καταφυγίων	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	<p>ξεκούρασης β. Διατήρηση του εύρους εξάπλωσης με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η υφιστάμενη τιμή ETA: 361.801km² σε εθνικό επίπεδο, γ. Μακροπρόθεσμη διατήρηση του υπάρχοντος πληθυσμού με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η τιμή ETA: 500 άτομα σε εθνικό επίπεδο, δ. Διατήρηση της υγείας του πληθυσμού του είδους, ε. Εξασφάλιση συνδεσιμότητας του ενδιαιτήματος και αποφυγή δυνητικών ανθρωπογενών φραγμών, στ. Διατήρηση της γενετικής ποικιλίας του πληθυσμού</p>	
<p>A.1.8. Είδος <i>Elaphe quatuorlineata</i></p>	<p>α. Ενδιαιτήμα: Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 56 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, β. Εξάπλωση: Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 62 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαιτήμα του είδους. Απαντάται σε όλους τους τύπους των Μεσογειακών ενδιαιτημάτων: δάση, θαμνότοπους, υγρότοπους, λόφους με υψηλή βλάστηση</p>	<p>Καμία</p>
<p>A1.9. Είδος <i>Zamenis situla</i></p>	<p>α. Ενδιαιτήμα: Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 57 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, β. Εξάπλωση: Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 70 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαιτήμα του είδους. Το είδος απαντάται σε μεσογειακή μακκία βλάστηση, ελαιώνες, και άλλες καλλιέργειες, υγρότοπους και κοντά σε κατοικίες και κήπους.</p>	<p>Καμία</p>
<p>A.110. Είδος <i>Mauremys rivulata</i></p>	<p>α. Εξάπλωση: Στόχος είναι η καταγραφή παρουσίας του είδους στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. Συνίσταται η αναπροσαρμογή στους τόπους που πιο αναλυτικά δεδομένα θα δείξουν σημαντικές διαφοροποιήσεις, β. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαιτήμα του είδους. Προτιμάει μόνιμα οικοσυστήματα γλυκών νερών. Η παρουσία της είναι γενικά συνδεδεμένη με την ύπαρξη στάσιμων υδάτων ή χαμηλής ροής με καθαρό νερό χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας, με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί</p>	<p>Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη</p>

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	να ανεχθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρότοπους, φράγματα και κανάλια.	
A.1.11. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για την παρουσία του είδους και προσδιορισμός πιέσεων του τ.ο. στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.2.1. Τύπος οικοτόπου 1310	α. Αποκατάσταση δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης "Α", β. Λήψη μέτρων για αύξηση της έκτασης και του εύρους (κατά 10-15%) κάθε τύπου οικοτόπου ώστε σταδιακά να επανέλθουν/ αυξηθούν στα επίπεδα της Ικανοποιητικής Έκτασης και Εύρους Αναφοράς, γ. Ανάσχεση της υποβάθμισης και καταστροφής του κάθε τύπου οικοτόπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από υψηλή έως μέτρια με μεγάλη λη μέτρια επίδραση/επίπτωση σε μέτρια έως χαμηλή ένταση με μέτρια έως μικρή επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου μεσοπρόθεσμα από Κακές (Bad-B) σε Φτωχές (Poor-P) και μακροπρόθεσμα σε Καλές (Good-G).	Καμία
A.2.2. Τύπος οικοτόπου 1410	α. Αποκατάσταση δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης "Α", β. Λήψη μέτρων για αύξηση της έκτασης και του εύρους (κατά 10-15%) κάθε τύπου οικοτόπου ώστε σταδιακά να επανέλθουν/ αυξηθούν στα επίπεδα της Ικανοποιητικής Έκτασης και Εύρους Αναφοράς, γ. Ανάσχεση της υποβάθμισης και καταστροφής του κάθε τύπου οικοτόπου και αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από υψηλή έως μέτρια με μεγάλη ή μέτρια επίδραση/επίπτωση σε μέτρια έως χαμηλή ένταση με μέτρια έως μικρή επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου μεσοπρόθεσμα από Κακές (Bad-B) σε Φτωχές (Poor-P) και μακροπρόθεσμα σε Καλές (Good-G).	Θετική
A.2.3. Τύπος οικοτόπου 2110	α. Αποκατάσταση δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης "Α", β. Λήψη μέτρων για αύξηση της έκτασης και του εύρους (κατά 10-15%) κάθε τύπου οικοτόπου ώστε σταδιακά να επανέλθουν/ αυξηθούν στα επίπεδα της Ικανοποιητικής Έκτασης και Εύρους Αναφοράς, γ. Ανάσχεση της υποβάθμισης και καταστροφής του κάθε τύπου οικοτόπου και αλλαγή του τύπου και	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	της έντασης των πιέσεων και απειλών από υψηλή έως μέτρια με μεγάλη ή μέτρια επίδραση/επίπτωση σε μέτρια έως χαμηλή ένταση με μέτρια έως μικρή επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου μεσοπρόθεσμα από Κακές (Bad-B) σε Φτωχές (Poor-P) και μακροπρόθεσμα σε Καλές (Good-G).	
A.2.4. Τύπος οικοτόπου 2260	α. Βελτίωση/αναβάθμιση της τρέχουσας κατάστασης των δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Ικανοποιητικό Βαθμό Διατήρησης "Α", β. Αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από μέτρια έως υψηλή με μέτρια ή μεγάλη επίδραση/επίπτωση σε χαμηλή έως μέτρια ένταση με μικρή έως μέτρια επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου από Φτωχές (Poor-P) σε Καλές (Good-G).	Καμία
A.2.5 Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος και αποκατάσταση του πληθυσμού στην ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 9350	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 5420	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.3. Τυπος οικοτόπου 2110	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.4. Τυπος οικοτόπου 2260	Αποφυγή υποβάθμισης οικοτόπου και μείωσης της έκτασης του για τουριστικές/ ψυχαγωγικές δραστηριότητες	Καμία
B.1.4. Τυπος οικοτόπου 1210	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.4. Τυπος οικοτόπου 1240	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.4. Τυπος οικοτόπου 1310	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.1.4. Τύπος οικοτόπου 1410	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.5. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.6. Τύπος οικοτόπου 1170	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.6. Τύπος οικοτόπου 1160	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Καμία
B.1.6. Τύπος οικοτόπου 8330	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.7. Είδος <i>Elaphe quatuorlineata</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί μείωση του πληθυσμού του είδους ή/και υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιατημάτων του είδους	Καμία
B.1.7. Είδος <i>Zamenis situla</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί μείωση του πληθυσμού του είδους ή/και υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιατημάτων του είδους	Καμία
B.1.7. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί μείωση του πληθυσμού του είδους ή/και υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιατημάτων του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 9350	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου ή η μείωση του πληθυσμού του είδους	Καμία
B.2.2. Τύπος οικοτόπου 1210		Θετική
B.2.3. Τύπος οικοτόπου 1240		Καμία
B.2.4. Τύπος οικοτόπου 1310		Καμία
B.2.5. Τύπος οικοτόπου 1410		Θετική
B.2.6. Τύπος οικοτόπου 2110		Καμία
B.2.7. Τύπος οικοτόπου 2260		Καμία
B.2.8. Τύπος οικοτόπου 5420		Καμία
B.2.9. Τύπος οικοτόπου 92D0		Θετική
B.2.10. Είδος <i>Euplagia quandripunctaria</i>		Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.2. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.3. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.4. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα είδη και τους τ.ο. από τις υποδομές παραγωγής ενέργειας και τη λειτουργία τους.		
B.4.1. Τύπος οικοτόπου 5420	Προσδιορισμός των ευαίσθητων για τα είδη και τ.ο. περιοχών για εγκατάσταση ΑΣΠΗΕ και εφαρμογή μέτρων μετριασμού επιπτώσεων από τη λειτουργία τους	Καμία
B.4.2. Τυπος οικοτόπου 9350		Καμία
B.5. Άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται η καλή κατάσταση διατήρησής τους		
B.5.1. Τύπος οικοτόπου 5420	Προσδιορισμός των ευαίσθητων για τα είδη και τ.ο. περιοχών για άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων και εφαρμογή μέτρων μετριασμού επιπτώσεων από τη λειτουργία τους	Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο αντικείμενο ΕΖΔ	Εκπόνηση μελετών για την φέρουσα Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης υδάτινων σωμάτων και διατήρησης των χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους		
Γ.2.1. Ειδος <i>Mauremys rivulata</i>	Διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υγροτόπων/ ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως σημαντικά ενδιαιτήματα για τα εν λόγω είδη	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Βιώσιμη διαχείριση θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170*		Θετική
Γ.3.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.4. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.4.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.4.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Γ.4.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.4.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.5. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο.		
Γ.5.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.5.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.5.3. Τύπος οικοτόπου 1160		Καμία
Γ.5.4. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.5.5. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.5.6. Είδος <i>Caretta caretta</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-18 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220029

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A.1. Διατήρηση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	A.1.1. Διατήρηση τουλάχιστον 26 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>	A.1.2. Διατήρηση τουλάχιστον 57 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	A.1.3. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>	A.1.4. Διατήρηση τουλάχιστον 150 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Larus audouinii</i>	A.2.1. Αύξηση του αναπαραγωγικού πληθυσμού σε τουλάχιστον 27 ζευγάρια εντός της ΖΕΠ.	Καμία
B Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.1.1. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόκλησης θαλάσσιας ρύπανσης από τις δραστηριότητες ναυσιπλοΐας.	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	B.1.2. Αποτελεσματική διαχείριση και αντιμετώπιση των περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
B.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.2.1. Ελαχιστοποίηση της όχλησης, ιδιαίτερα κατά την αναπαραγωγική περίοδο, ώστε να μην επηρεάζεται αρνητικά η αναπαραγωγική επιτυχία των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
B.3 Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	B.3.1. Ενίσχυση της ανθεκτικότητας του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού και προσαρμογής.	Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Διαχείριση των ακατοίκητων νησίδων έτσι ώστε να ευνοείται το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.1.1. Αύξηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας με κατάλληλες διαχειριστικές παρεμβάσεις	Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
<i>Falco eleonora</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.2. Άσκηση της αλιείας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.2.1. Προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	Γ.2.2. Ελαχιστοποίηση της τυχαίας θανάτωσης θαλασσοπουλιών σε αλιευτικά εργαλεία	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.3. Ανάπτυξη του τουρισμού με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	Γ.3.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία

Πίνακας 3-19 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220020

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 9290	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (12,11 ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 1150*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,02ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.4. Τύπος οικοτόπου 3170*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,37ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.5. Τύπος οικοτόπου 2250*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (3,28ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.6 Τύπος οικοτόπου 92A0	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,08ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.7. Τύπος οικοτόπου 1420	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (28,46ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.7. Τύπος οικοτόπου 3260	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,16ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A1.9. Είδος <i>Zamenis situla</i>	α. Ενδιαίτημα: Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 60 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, β. Εξάπλωση: Στόχο αποτελεί η καταγραφή	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	<p>παρουσίας του είδους σε 60 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαιτήμα του είδους. Το είδος απαντάται σε μεσογειακή μακκία βλάστηση, ελαιώνες, και άλλες καλλιέργειες, υγρά τοπους και κοντά σε κατοικίες και κήπους.</p>	
<p>A.1.7. Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i></p>	<p>α. Πυκνότητα πληθυσμών (Ind./km²): Αύξηση ή διατήρηση. Μέση πυκνότητα πληθυσμών μεγαλύτερη ή ίση από την αναλογούσα ανά περιοχή Natura (40 κελιά 1x1), β. Ενδιαιτήμα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% για τον αναλογούσα αριθμό κελιών 1x1 ανά περιοχή Natura 2000 (45 κελιά 1x1), γ. παρουσίας): Καταγραφή παρουσίας του είδους στον αναλογούσα αριθμό κελιών 1x1 ανά περιοχή Natura 2000 (48 κελιά 1x1), δ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): . Ο στόχος αφορά την αύξηση της πυκνότητας μεγάλων θάμνων (>9 τετραγωνικά μέτρα) και δέντρων σε αργούντα λατομεία στην περιοχή GR4220020. Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαιτήμα του είδους(ΒΔ: 'B'). Οι μεσογειακοί θαμνώνες αποτελούν το τυπικό ενδιαιτήμα του είδους, που χαρακτηρίζεται από την παρουσία μεγάλων διάσπαρτων θάμνων και ανοικτών περιοχών. Το είδος εμφανίζεται και σε καλλιέργειες και σε εκτάσεις με φρύγανα αλλά με μικρότερες πυκνότητες πληθυσμών.</p>	<p>Καμία</p>
<p>A.1.10. Είδος <i>Mauremys rivulata</i></p>	<p>α. Εξάπλωση: Στόχος είναι η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 3 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. Συνίσταται η αναπροσαρμογή στους τόπους που πιο αναλυτικά δεδομένα θα δείξουν σημαντικές διαφοροποιήσεις και β. Ποιότητα ενδιαιτήματος: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαιτήμα του είδους (ΒΔ: 'B'). Προτιμάει μόνιμα οικοσυστήματα γλυκών νερών. Η παρουσία της είναι γενικά συνδεδεμένη με την ύπαρξη στάσιμων υδάτων ή χαμηλής ροής με καθαρό νερό χαμηλής σχετικά θερμοκρασίας, με παρουσία φυτών και υδρόβιας βλάστησης. Μπορεί να ανεχθεί και υφάλμυρο νερό ενώ βρίσκεται και σε υγρά τοπους, φράγματα και κανάλια.</p>	<p>Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη</p>

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A.1.9. Είδος <i>Podarcis milensis</i>	Διατήρηση του αγροτικού μοντέλου και των χαρακτηριστικών του τοπίου	Καμία
A.1.10. Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαίτηματος του είδους, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποφυγή της μείωσης της έκτασης και καταλληλότητας των αναπαραγωγικών καταφυγίων και των καταφυγίων ξεκούρασης, β. Διατήρηση του εύρους εξάπλωσης με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η υφιστάμενη τιμή ETA: 361.801km ² σε εθνικό επίπεδο, γ. Μακροπρόθεσμη διατήρηση του υπάρχοντος πληθυσμού με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η τιμή ETA: 500 άτομα σε εθνικό επίπεδο, δ. Διατήρηση της υγείας του πληθυσμού του είδους, ε. Εξασφάλιση συνδεσιμότητας του ενδιαίτηματος και αποφυγή δυνητικών ανθρωπογενών φραγμών, στ. Διατήρηση της γενετικής ποικιλίας του πληθυσμού	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριότητά των αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τειοιον τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται η καλή κατάσταση διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 2110	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	Καμία
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 2260	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	Καμία
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 9290	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	Καμία
B.1.4. Τύπος οικοτόπου 1150*	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	Θετική
B.1.5. Τύπος οικοτόπου 1420	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	Καμία
B.1.6. Τύπος οικοτόπου 1310	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	Καμία
B.1.7. Τύπος οικοτόπου 3170*	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	
B.1.8. Τύπος οικοτόπου 2250*	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση του οικοτόπου	Καμία
B.1.5. Είδος <i>Zamenis situla</i>	Διαχείριση μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιαιτημάτων του είδους	Καμία
B.1.6. Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i>	α. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιαιτημάτων του είδους, β. Μείωση ανθρωπογενούς θνησιμότητας στο οδικό δίκτυο:Ο στόχος αφορά στον τόπο GR4220020 σε επίπεδα <30 άτομα/έτος.	Καμία
B.1.7. Είδος <i>Podarcis milensis</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιαιτημάτων του είδους,	Καμία
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύποι οικοτόπων 1210, 2110, 2260, 9290, 92Α0, 92D0, 1410, 3260, 1310, 3170*, 2250*	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.3. Άσκηση γεωργίας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1 Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i>	Προσαρμογή και διατήρηση των γεωργικών πρακτικών και χαρακτηριστικών του τοπίου	Καμία
B.4. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.4.1. Τύπος οικοτόπου 1150*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.4.2. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.5. Άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται η καλή κατάσταση διατήρησής τους		
B.5.1. Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i> *	Προσδιορισμός των ευαίσθητων για το είδος περιοχών και μέτρα για τον μετριασμό επιπτώσεων για αποφυγή μείωσης των ευνοϊκών ενδιαιτημάτων	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	του είδους εξαιτίας της συνεχιζόμενης λειτουργίας ορυχείων και λατομείων	
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Όλοι οι σημαντικοί τ.ο. και είδη	Πρώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης υδατινών σωμάτων και διατήρησης των χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους		
Γ.2.1. Είδος <i>Mauremys rivulata</i>	Διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υγροτόπων/ ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως σημαντικά ενδιαίτηματα για το είδος	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο		
Γ.3.1. Τύποι οικοτόπων: 1150*, 3170*, 3260	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν την κατάσταση διατήρησης των οικοτόπων	Θετική

Πίνακας 3-20 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220005

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	α. Εύρος Εξάπλωσης: Το εύρος εξάπλωσης θα πρέπει να παραμείνει δυναμικά σταθερό λαμβάνοντας υπόψη και τις φυσικές διεργασίες, β. Έκταση: Διατήρηση τουλάχιστον της υφιστάμενης έκτασης, γ. Δομές και λειτουργίες: Κατώτερο Όριο Εξάπλωσης (Λιβαδιού): Επέκταση του ΚΟΕ βαθύτερα των 38μ. Τυπολογία του Κατώτερου Ορίου Εξάπλωσης (Λιβαδιού): Αλλαγή του τύπου ΚΟΕ σε "Προελαύνον" - Κάλυψη (%) (Λιβαδιού): Διατήρηση του % Κάλυψης σε τιμή > 70% - Δείκτης Διατήρησης (Conservation Index – CI): Διατήρηση του Δ.Δ. σε τιμή > 0.9 - Πυκνότητα (Λιβαδιού): Αύξηση Πυκνότητας σε τιμή > 450 shoot/m ² - Στρατηγική Αύξησης Ριζωμάτων (ή % Πλαγιότροπων Ριζωμάτων): Διατήρηση του % Πλαγιότροπων Ριζωμάτων σε τιμή < 10%	Θετική
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	α. Εύρος Εξάπλωσης και έκταση: Διατήρηση εύρους εξάπλωσης και έκτασης τουλάχιστον στα υφιστάμενα επίπεδα, β. Δομές και λειτουργίες: - Δομή και Κάλυψη Μακροφυκών: Διατήρηση τιμής δείκτη ΕΕΙ≥0.8 -Κατώτερο όριο εξάπλωσης Fucales:	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	Διατήρηση κατώτερου ορίου εξάπλωσης $\geq 1m$.	
A1.3. Τύπος οικοτόπου 8330	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.4. Τύπος οικοτόπου 1150*	α. Εύρος Εξάπλωσης: Η εξάπλωση θα πρέπει να παραμείνει δυναμικά σταθερή λαμβάνοντας υπόψη και τις στοχαστικές φυσικές διεργασίες, β. Έκταση Τύπου Οικοτόπου: Διατήρηση τουλάχιστον της υφιστάμενης έκτασης λαμβάνοντας υπόψη και τις στοχαστικές φυσικές διεργασίες	Θετική
A.1.5. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιατήματος του είδους, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποφυγή της μείωσης της έκτασης και καταλληλότητας των αναπαραγωγικών καταφυγίων και των καταφυγίων ξεκούρασης, Διατήρηση του εύρους εξάπλωσης με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η υφιστάμενη τιμή ETA: 361.801km ² σε εθνικό επίπεδο, Μακροπρόθεσμη διατήρηση του υπάρχοντος πληθυσμού με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η τιμή ETA: 500 άτομα σε εθνικό επίπεδο, Διατήρηση της υγείας του πληθυσμού του είδους, Εξασφάλιση συνδεσιμότητας του ενδιατήματος και αποφυγή δυνητικών ανθρωπογενών φραγμών.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.6. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.7. Είδος <i>Lithophaga lithophaga</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος τις πιέσεις που αντιμετωπίζει στη συγκεκριμένη ΕΖΔ.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.2.1. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος και αποκατάσταση του πληθυσμού στην ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
Β.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 8330	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	
B.1.4. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.1.5. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες με στόχο την ανάσχεση της υποβάθμισης του οικοτόπου	Θετική
B.2.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων είδους -αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2.4. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόμπου αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2.5. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Μείωση της παρεμπόμπου αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2.6. Είδος <i>Lithophaga lithophaga</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2.7. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο.		
Γ.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.1.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.1.4. <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.1.5. Είδος <i>Monachus monachus</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.2. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.2.4. <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Βιώσιμη διαχείριση θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Γ.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.3.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.3.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-21 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220007

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
A1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης(3,53ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης(26,48ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 3150	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,011ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.4. Τύπος οικοτόπου 3170*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,006ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.5. Τύπος οικοτόπου 5420	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (772,73ha)και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.6 Τύπος οικοτόπου 3290	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και προσδιορισμός έκτασης και πιέσεων του τ.ο. στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική
A.1.7. Τύπος οικοτόπου 5330	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης και προσδιορισμός έκτασης και πιέσεων του τ.ο. στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Καμία
A.1.8. Είδος <i>Elaphe quatuorlineata</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Καμία
A.1.9. Είδος <i>Podarcis milensis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Καμία
A.1.10. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Διατήρηση των ενδιαιτημάτων του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.11. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.12. Είδος <i>Capra aegagrus ssp. pictus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος τις πιέσεις που αντιμετωπίζει στη συγκεκριμένη ΕΖΔ.	Καμία
A2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.2.1. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος και αποκατάσταση του πληθυσμού στην ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2.2. Τύπος οικοτόπου 1310	α. Αποκατάσταση δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης “Α”, β. Λήψη μέτρων για αύξηση της έκτασης και του εύρους (κατά 10-15%) κάθε τύπου οικοτόπου ώστε σταδιακά να επανέλθουν/ αυξηθούν στα επίπεδα της Ικανοποιητικής Έκτασης και Εύρους Αναφοράς, γ. γ) Ανάσχεση της υποβάθμισης και καταστροφής του κάθε τύπου οικοτόπου και αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από υψηλή έως μέτρια με μεγάλη ή μέτρια επίδραση/επίπτωση σε μέτρια έως χαμηλή ένταση με μέτρια έως μικρή επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου μεσοπρόθεσμα από Κακές (Bad-B) σε Φτωχές (Poor-P) και μακροπρόθεσμα σε Καλές (Good-G).	
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 3170*	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.4. Τύπος οικοτόπου 1310	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.5. Τύπος οικοτόπου 3150	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.6. Είδος <i>Elaphe quatuorlineata</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των ενδιαιτημάτων του είδους	Καμία
B.1.7. Είδος <i>Podarcis milensis</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	ενδιαιτημάτων του είδου	
B.2. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.2.2. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2.3. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Βιώσιμη διαχείριση των χερσαίων, θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.1.1. Όλοι οι σημαντικοί τ.ο. και είδη	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	
Γ.2. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.		
Γ.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.3.3. Τύπος οικοτόπου 3170*		Θετική
Γ.3.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-22 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220030

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α.1. Διατήρηση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonora</i>	A.1.1. Διατήρηση τουλάχιστον 297 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	A.1.2. Διατήρηση τουλάχιστον 1 αναπαραγωγικού ζευγαριού εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>	A.1.3. Διατήρηση τουλάχιστον 1 αναπαραγωγικού ζευγαριού εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	A.1.4. Διατήρηση τουλάχιστον 30 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	A.2,2. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>	A.1.5. Διατήρηση τουλάχιστον 10 αναπαραγωγικών ζευγαριών εντός της ΖΕΠ.	Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>	A.1.6. Διατήρηση του πληθυσμού εντός της ΖΕΠ στα επίπεδα που θα καθοριστούν ύστερα από σχετική μελέτη βάσης.	Καμία
Α.2. Αποκατάσταση του πληθυσμού των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	A.2.1. Αύξηση του αναπαραγωγικού πληθυσμού σε τουλάχιστον 3 ζευγάρια εντός της ΖΕΠ.	Καμία
Β Στόχοι άσκησης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από τις υποδομές παραγωγής και μεταφοράς ενέργειας και τη λειτουργία τους		
<i>Falco eleonora</i>	B.1.1. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω εγκατάστασης ΑΣΠΗΕ με την χωροθέτηση τους εκτός των κρίσιμων ενδιαιτημάτων αναπαραγωγής και τροφοληψίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>	B.1.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων λόγω λειτουργίας ΑΣΠΗΕ με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού των επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Falco peregrinus</i>	B.1.3. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόσκρουσης και ηλεκτροπληξίας στις γραμμές μεταφοράς ρεύματος εντός των κρίσιμων ενδιαιτημάτων ευαίσθητων, σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
B.2. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	B.2.1. Ελαχιστοποίηση του κινδύνου πρόκλησης θαλάσσιας ρύπανσης από τις δραστηριότητες ναυσιπλοΐας.	Καμία
<i>Larus audouinii</i>	B.2.2. Αποτελεσματική διαχείριση και αντιμετώπιση των περιστατικών θαλάσσιας ρύπανσης	Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
B.3. Ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας από την άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής		
<i>Aquila fasciata</i>	B.3.1. Ελαχιστοποίηση της όχλησης, ιδιαίτερα κατά την αναπαραγωγική περίοδο, ώστε να μην επηρεάζεται αρνητικά η αναπαραγωγική επιτυχία των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας	Καμία
<i>Falco eleonorae</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>		Καμία
B.4. Άσκηση θήρας με τρόπο που δεν επηρεάζεται δυσμενώς το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Aquila fasciata</i>	B.4.1. Αποτελεσματικός έλεγχος της θήρας και πάταξη της λαθροθηρίας.	Καμία
<i>Buteo rufinus</i>	B.4.2. Ρύθμιση της κάρπωσης λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας.	Καμία
B.5 Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	B.5.1. Ενίσχυση της ανθεκτικότητας του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή με την εφαρμογή μέτρων μετριασμού και προσαρμογής.	Καμία
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Διαχείριση των ακατοίκητων νησίδων έτσι ώστε να ευνοείται το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.1.1. Αύξηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας με κατάλληλες διαχειριστικές παρεμβάσεις	Καμία
<i>Falco eleonorae</i>		Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.2. Άσκηση της αλιείας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Γ.2.1. Προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών	Καμία
<i>Larus audouinii</i>		Καμία
<i>Calonectris diomedea</i>		Καμία
<i>Puffinus yelkouan</i>		Καμία
Γ.3. Άσκηση της γεωργίας με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
<i>Falco eleonorae</i>	Γ.3.1. Προώθηση της εκτατικής γεωργίας, των παραδοσιακών γεωργικών πρακτικών και προστασία του παραδοσιακού νησιωτικού αγροτικού τοπίου	Καμία
<i>Aquila fasciata</i>		Καμία
<i>Falco peregrinus</i>		Καμία
<i>Buteo rufinus</i>		Καμία
Γ.4. Ανάπτυξη του τουρισμού με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Όλα τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας	Γ.4.1. Προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	Καμία
Γ.5. Διαχείριση των υδάτινων πόρων με τρόπο που δεν επηρεάζει αρνητικά, αλλά αντιθέτως ευνοεί το καθεστώς διατήρησης των σημαντικών ειδών ορνιθοπανίδας		
Μεταναστευτικά είδη	Γ.5.1. Προστασία και διαχείριση των νησιωτικών υγροτόπων λαμβάνοντας υπόψη τις οικολογικές απαιτήσεις των μεταναστευτικών ειδών ορνιθοπανίδας	Καμία

Πίνακας 3-23 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220006

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής GR		
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (208,47ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (101,45ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 2190	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,01ha)) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Θετική
A.1.4. Τύπος οικοτόπου 6220*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,04ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 5210	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (1679,09ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.4 Τύπος οικοτόπου 2260	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (1,50ha)) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	Καμία
A.1.5 Τύπος οικοτόπου 5420	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,16ha) και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (1300,49ha)	Καμία
A.1.6. Τύπος οικοτόπου	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης (0,03ha) και	Θετική

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
3170*	εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του	
A.1.7. Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i>	α. Πυκνότητα πληθυσμών (Ind./km ²): Αύξηση ή διατήρηση. Μέση πυκνότητα πληθυσμών μεγαλύτερη ή ίση από την αναλογούσα ανά περιοχή Natura (Κίμωλος 40 κελιά 1x1, Πολύαιγος 60 κελιά 1x1), β. Ενδιαίτημα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% για τον αναλογούντα αριθμό κελιών 1x1 ανά περιοχή Natura 2000 (25 κελιά 1x1), γ. Εξάπλωση (καταγραφή παρουσίας): Καταγραφή παρουσίας του είδους στον αναλογούντα αριθμό κελιών 1x1 ανά περιοχή Natura 2000 (25 κελιά 1x1), δ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους ('Α').	Καμία
A.1.5. Είδος <i>Zamenis situla</i>	α. Ενδιαίτημα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 25 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. β. Εξάπλωση (καταγραφή παρουσίας): Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 25 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (ΒΔ: 'Α'). Το είδος απαντάται σε μεσογειακή μακκία βλάστηση, ελαιώνες, και άλλες καλλιέργειες, υγρά τοπους και κοντά σε κατοικίες και κήπους.	Καμία
A.1.6. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	
A.1.7. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.6. Είδος <i>Lithophaga lithophaga</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος τις πιέσεις που αντιμετωπίζει στη συγκεκριμένη ΕΖΔ.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A2. Αποκατάσταση του πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο		
A.2.1 Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Πληθυσμός: Στόχος είναι ο αριθμός των αναπαραγωγικών ατόμων να αυξηθεί σε περισσότερα από 50 άτομα. Στόχος είναι επίσης ο ετήσιος αριθμός των νεογνών να αυξηθεί σε περισσότερα από 9 νεογνά, β. Ενδιαίτημα: Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους. Επίσης ο αριθμός των κατάλληλων καταφυγίων (N=21) θα	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	πρέπει να παραμείνει σταθερός, γ. Εξάπλωση: Η εξάπλωση του είδους στην περιοχή θα πρέπει να παραμείνει δυναμικά σταθερή, δ. Οικολογικές απαιτήσεις είδους: Στόχος είναι η αύξηση του αριθμού αναπαραγωγικών θέσεων σε > N=7	
A.2.2. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για το είδος και αποκατάσταση του πληθυσμού στην ΕΖΔ	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.2.3. Τύπος οικοτόπου 2250*	Βελτίωση/αναβάθμιση της τρέχουσας κατάστασης των δομών και λειτουργιών του στην ΕΖΔ	Καμία
A.2.3. Τύπος οικοτόπου 2230	α. Βελτίωση/αναβάθμιση της τρέχουσας κατάστασης των δομών και λειτουργιών (συμπεριλαμβανόμενων των τυπικών ειδών) ώστε να τείνουν σε Βαθμό Διατήρησης "Α", β. β) Αλλαγή του τύπου και της έντασης των πιέσεων και απειλών από μέτρια έως υψηλή με μέτρια ή μεγάλη επίδραση/επίπτωση σε χαμηλή έως μέτρια ένταση με μικρή έως μέτρια επίδραση/επίπτωση, και ως εκ τούτου συμβολή στην αναβάθμιση των μελλοντικών προοπτικών της δομής και των λειτουργιών του τύπου οικοτόπου από Φτωχές (Poor-P) σε Καλές (GoodG).	Καμία
Β Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αιεφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.3. Τύπος οικοτόπου 1240	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.4. Τύπος οικοτόπου 2110	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.1.5. Τύπος οικοτόπου 8330	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική
B.1.6. Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i>	α. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του ενδιαιτήματος του είδους	
B.1.7. Είδος <i>Podarcis milensis</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του ενδιαιτήματος του είδους	Καμία
B.1.8. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.1.9. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους ή τα ενδιαιτηματά του.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 2110	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.3. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.3.2. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.3. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.4. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Μείωση της παρεμπόπτουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.5. Είδος <i>Pinna nobilis</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.3.6. Είδος <i>Lithophaga lithophaga</i>	Διασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.4. Άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.4.1. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Προσδιορισμός των ευαίσθητων για τα είδη και τ.ο. περιοχών για άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων και εφαρμογή μέτρων μετριασμού επιπτώσεων από τη λειτουργία τους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο αντικείμενο ΕΖΔ	Πρώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Βιώσιμη διαχείριση των χερσαίων, θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.2.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.2.4. Είδος <i>Lithophaga lithophaga</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.3.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.3.4. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.3.5. Είδος <i>Lithophaga lithophaga</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο.		
Γ.4.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.4.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.4.3. Τύπος οικοτόπου 8330		Θετική
Γ.4.5. Τύπος οικοτόπου 3170*		Θετική
Γ.4.6. Είδος <i>Monachus monachus</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4.7. Είδος <i>Caretta caretta</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4.8. Είδος <i>Pinna nobilis</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ.4.9. Είδος <i>Lithophaga lithophaga</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Πίνακας 3-24 Πίνακας παρουσίασης των στόχων διαχείρισης της GR4220008

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
Α Στόχοι διατήρησης τ.ο. και ειδών του προστατευτέου αντικείμενου της περιοχής GR		
Α1. Διατήρηση πληθυσμού ειδών ή/και εξάπλωσης τ.ο.		

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
A.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (127,56ha)	Θετική
A.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (34,94ha)	Θετική
A.1.3. Τύπος οικοτόπου 5210	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (1223,37ha)	Καμία
A.1.4 Τύπος οικοτόπου 5330	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (9,18ha)	Καμία
A.1.5 Τύπος οικοτόπου 5420	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (383,13ha)	Καμία
A.1.6. Τύπος οικοτόπου 9320	Διατήρηση της υφιστάμενης έκτασης και εξάπλωσης του οικοτόπου και των λειτουργιών και δομών του (83,42ha)	Καμία
A.1.7. Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i>	α. Πυκνότητα πληθυσμών (Ind./km ²): Αύξηση ή διατήρηση. Μέση πυκνότητα πληθυσμών μεγαλύτερη ή ίση από την αναλογούσα ανά περιοχή Natura (15 κελιά 1x1), β. Ενδιαίτημα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% για τον αναλογούντα αριθμό κελιών 1x1 ανά περιοχή Natura 2000 (8 κελιά 1x1), γ. παρουσίας): Καταγραφή παρουσίας του είδους στον αναλογούντα αριθμό κελιών 1x1 ανά περιοχή Natura 2000 (14 κελιά 1x1), δ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους ('Α'). Ο στόχος αφορά την αύξηση της πυκνότητας μεγάλων θάμνων (>9 τετραγωνικά μέτρα) και δέντρων στον τόπο GR4220008	Καμία
A.1.8. Είδος <i>Lithobius nudus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Καμία
A.1.4. Είδος <i>Monachus monachus</i>	α. Αποφυγή της υποβάθμισης του ενδιαιτήματος του είδους, με ιδιαίτερη έμφαση στην αποφυγή της μείωσης της έκτασης και καταλληλότητας των αναπαραγωγικών καταφυγίων και των καταφυγίων ξεκούρασης., β. Διατήρηση του εύρους εξάπλωσης με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η υφιστάμενη τιμή ETA: 361.801km ² σε εθνικό επίπεδο, γ. Μακροπρόθεσμη διατήρηση του υπάρχοντος πληθυσμού με στόχο σε εθνικό επίπεδο να επιτευχθεί τουλάχιστον η τιμή ETA: 500 άτομα σε εθνικό επίπεδο, δ. Διατήρηση της υγείας του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	πληθυσμού του είδους, ε. Εξασφάλιση συνδεσιμότητας του ενδιαιτήματος και αποφυγή δυνητικών ανθρωπογενών φραγμών, στ. Διατήρηση της γενετικής ποικιλίας του πληθυσμού	
A.1.5. Είδος <i>Zamenis situla</i>	α. Ενδιαίτημα (ποσοστό έκτασης): Διατήρηση κατάλληλου ενδιαιτήματος σε ποσοστό >50% σε 22 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000. β. Εξάπλωση (καταγραφή παρουσίας): Στόχο αποτελεί η καταγραφή παρουσίας του είδους σε 13 κελιά κανάβου 1x1km στην εν λόγω περιοχή Natura 2000, γ. Ποιότητα ενδιαιτήματος (βαθμός διατήρησης): Βλ. Γενικούς στόχους διατήρησης για την εν λόγω περιοχή Natura 2000 σχετικά με το βαθμό διατήρησης για το ενδιαίτημα του είδους (ΒΔ: 'B'). Το είδος απαντάται σε μεσογειακή μακκία βλάστηση, ελαιώνες και άλλες καλλιέργειες, υγρότοπους και κοντά σε κατοικίες και κήπους.	Καμία
A.1.6. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
A.1.7. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Βελτίωση της υφιστάμενης γνώσης για τον πληθυσμό και τις πιέσεις του είδους στη συγκεκριμένη ΕΖΔ και διατήρηση των ενδιαιτημάτων του	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B Στόχοι ρύθμισης ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, αειφόρου διαχείρισης των φυσικών πόρων και αντιμετώπισης κινδύνων		
B.1. Άσκηση δραστηριοτήτων αναψυχής σε ξηρά και θάλασσα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.1.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διαχείριση αποβλήτων/απορριμμάτων από εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και επιπτώσεων από δραστηριότητες αναψυχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης των οικοτόπων	Θετική
B.1.3. Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i>	α. Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου, β. Μείωση της ανθρωπογενούς θνησιμότητας, κυρίως στο οδικό δίκτυο	Καμία
B.1.4. Είδος <i>Lithobius nudus</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου,	Καμία
B.1.5. Είδος <i>Zamenis situla</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και	Καμία

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
	ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου,	
B.1.6. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.1.7. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Διαχείριση δραστηριοτήτων αναψυχής σε τέτοιο επίπεδο που να μην επηρεάζουν δυσμενώς τον πληθυσμό του είδους.	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.1.8. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Αποφυγή μετατροπής χρήσεων γης για εμπορικές και ψυχαγωγικές υποδομές και ρύθμιση δραστηριοτήτων ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.2. Άσκηση βόσκησης με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.2.1. Τύπος οικοτόπου 5210	Προσαρμογή της βόσκησης με βάση τη βοσκοικανότητα και το κτηνοτροφικό μοντέλο της περιοχής ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση ή μείωση της έκτασης του οικοτόπου	Καμία
B.2.2. Τύπος οικοτόπου 5330		Καμία
B.2.3. Τύπος οικοτόπου 5420		Καμία
B.3. Άσκηση γεωργίας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.3.1 Είδος <i>Macrovipera schweizeri</i>	Προσαρμογή και διατήρηση των γεωργικών πρακτικών και χαρακτηριστικών του τοπίου	Καμία
B.3.2. Είδος <i>Zamenis situla</i>		Καμία
B.4. Άσκηση αλιείας με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
B.4.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.4.2. Τύπος οικοτόπου 1170	Διασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στις αλιευτικές δραστηριότητες	Θετική
B.4.3. Είδος <i>Monachus monachus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.4.4. Είδος <i>Tursiops truncatus</i>	Μείωση της αλιευτικής πίεσης και των αρνητικών αλληλεπιδράσεων φώκιας – αλιείας και εξασφάλιση των βιώσιμων ιχθυοαποθεμάτων που αποτελούν τροφή για το είδος, Μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
B.4.5. Είδος <i>Caretta caretta</i>	Μείωση της παρεμπόρουσας αλιείας και της τυχαίας θανάτωσης του είδους	Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη
Γ Στόχοι για τη βιώσιμη ανάπτυξη		
Γ.1. Ανάπτυξη τουρισμού με τρόπο ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι πληθυσμοί ειδών ή/και η εξάπλωση τ.ο. και να διασφαλίζεται το καθεστώς διατήρησής τους		
Γ.1.1. Προστατευτέο	Πρωώθηση ήπιων μορφών τουρισμού,	

Προστατευόμενο αντικείμενο στόχος / Συσχετιζόμενος φυσικός πόρος, δραστηριότητα, ή συμβάν στόχος	Εξειδίκευση Στόχου	Επίδραση μέτρων ΣΔΛΑΠ στον ΣΔ
αντικείμενο ΕΖΔ	αγροτουρισμού και οικοτουρισμού	
Γ.2. Βιώσιμη διαχείριση των χερσαίων, θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων		
Γ.2.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Διασφάλιση της σωστής διαχείρισης των οικοσυστημάτων με στόχο την αποφυγή ρύπανσης και αλλαγών στις δομές και λειτουργίες τους με επιπτώσεις στην υποβάθμιση των οικοτόπων και των ειδών	Θετική
Γ.2.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.3. Πρόληψη εισαγωγής και μείωση επιπτώσεων από την εισαγωγή ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών		
Γ.3.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Εντοπισμός ξενικών και προβληματικών ιθαγενών ειδών και προγράμματα εξάλειψής τους	Θετική
Γ.3.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.4. Μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στα είδη και τ.ο		
Γ.4.1. Τύπος οικοτόπου 1120*	Προσδιορισμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, της αλλαγής της στάθμης της θάλασσας και της θερμοκρασίας που επηρεάζουν τόσο τις οικολογικές απαιτήσεις των ειδών όσο και τη μορφολογία των ενδιαιτημάτων τους	Θετική
Γ.4.2. Τύπος οικοτόπου 1170		Θετική
Γ.4.3. Είδος <i>Caretta caretta</i>		Θετική. Βελτίωση συνθηκών για υδρόβια είδη

Για κάθε μια από τις ανωτέρω Προστατευόμενες Περιοχές προτάθηκαν Μέτρα¹³ προς ενσωμάτωση στο Σχέδιο Διαχείρισης κάθε Προστατευόμενης Περιοχής.

Τα προτεινόμενα μέτρα από το παρόν ΣΔΛΑΠ και τα προτεινόμενα μέτρα της ΕΠΜ 1^{ης} ομάδας περιοχών του δικτύου Natura της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου είναι πλήρως συμβατά και δρουν αλληλοσυμπληρωματικά. Στους ακόλουθους πίνακες παρουσιάζεται συνοπτική περιγραφή των πλέον σχετικών μέτρων της ΕΠΜ.

Πίνακας 3-25 Πίνακας συναφών Μέτρων Διαχείρισης με ΣΔΛΑΠ

Μέτρο Διαχείρισης	Σύνθετες Προστατευόμενες Περιοχές Βιοποικιλότητας	Περιγραφή
Δράσεις προστασίας, διαχείρισης και αποκατάστασης των υδάτινων οικοσυστημάτων - Σήμανση και οριοθέτηση των μικρών υγροτόπων	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	Η παρακολούθηση και αποκατάσταση όπου θεωρείται απαραίτητο θα συμβάλει στη διατήρηση και βελτίωση των οικολογικών λειτουργιών των υφιστάμενων υγροτόπων/ ποταμών και ενίσχυση του ρόλου τους ως σημαντικά ενδιαιτήματα για σημαντικά είδη ερπετών και ορνιθοπανίδας
Σχέδιο Διαχείρισης, Αποκατάστασης και Ανάδειξης Μικρών Υγροτόπων	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	Το μέτρο περιλαμβάνει την εκπόνηση σχεδίου για την υλοποίηση δράσεων διαχείρισης, αποκατάστασης και ανάδειξης των μικρών υγροτόπων.

¹³ ΥΛΗ Ε.Ε., 2022. Μελέτη 8: Εκπόνηση ΕΠΜ και ΣΔ για τις περιοχές Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου - Παραδοτέο «Τεύχος μελέτης ΕΠΜ 1ης Ομάδας Περιοχών- Κεφ.5 Σχέδιο διαχείρισης”. Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Αθήνα, 152 σελ.

Μέτρο Διαχείρισης	Σύνθετες Προστατευόμενες Περιοχές Βιοποικιλότητας	Περιγραφή
Ακριβής χαρτογράφηση των θαλάσσιων τ.ο. (κλίμακα 1:10.000) για την υποστήριξη δράσεων προστασίας και αποκατάστασης	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	Χωρική αποτύπωση των λιβαδιών ποσειδωνίας και υφάλων σε κλίμακα 1:10.000, με τη χρήση κατάλληλων εργαλείων και οπτικής και ακουστικής πληροφορίας από εξειδικευμένα συστήματα, για χρήση σε μεταγενέστερο πρόγραμμα παρακολούθησης των οικοτόπων
Κατασκευή και επισκευή/συντήρηση μικρών ομβροδεξαμενών στις ακατοίκητες νησίδες	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	Το μέτρο περιλαμβάνει την κατασκευή ή επισκευή υφιστάμενων μικρών ομβροδεξαμενών στις ακατοίκητες νησίδες. Οι ομβροδεξαμενές αυτές εξηηρετούν από τη μια τις κτηνοτροφικές δραστηριότητες στις νησίδες, αλλά και από την άλλη τις ανάγκες της άγριας πανίδας, καθώς αποτελούν πολύτιμη πηγή γλυκού νερού που προσελκύει τα σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας, αλλά και τη λεία τους, όπως έντομα και πουλιά.
Εκπόνηση μελέτης φέρουσας ικανότητας διακίνησης σκαφών και εκτίμηση επιπτώσεων ρύπανσης στους θαλάσσιους τ.ο.	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	Ο έλεγχος κίνησης σκαφών θα έχει θετικές επιπτώσεις στη διατήρηση των υφάλων καθώς σημαντικές πιέσεις για τον οικοτόπο σχετίζονται κυρίως με περιστατικά παράκτιας ρύπανσης, κακές πρακτικές αλιείας (π.χ. αλιεία με συρόμενα εργαλεία σε περιοχές παρακείμενες κοραλλιγενών σχηματισμών που αυξάνει την θολερότητα των νερών επηρεάζοντας τους οργανισμούς, δίχτυα και παραγάδια που μπλέκονται στους υφάλους και εγκαταλείπονται) δημιουργώντας μακροχρόνια προβλήματα στους ιχθυοπληθυσμούς και τις βενθικές βιοκοινότητες και κατ'έπекταση στον οικοτόπο
Δράσεις ex situ προστασίας της <i>Pinna nobilis</i> και προστασίας και αποκατάστασης των θαλάσσιων ενδιαιτημάτων της <i>Pinna nobilis</i>	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	1. Δράσεις ex-situ προστασίας της <i>Pinna nobilis</i> : διάσωση υγιών ατόμων σε ενυδρεία κλειστού κυκλώματος και διατήρησή τους, κρουγονική συντήρηση γαμετών ή/και προνυμφών για τη διάσωση του γενετικού υλικού του είδους 2. Δράσεις προστασίας και αποκατάστασης των θαλάσσιων ενδιαιτημάτων της <i>Pinna nobilis</i> : εγκατάσταση ειδικών συλλεκτήρων πελαγικών προνυμφών της <i>Pinna nobilis</i> , μεταφορά υγιών ατόμων της <i>Pinna nobilis</i> σε κατάλληλα ενδιαιτήματα των περιοχών μελέτης, εγκατάσταση ειδικών συστημάτων πόντισης και αγκυροβολίας σκαφών (moorings) για προστασία ευαίσθητων θαλάσσιων οικοτόπων, παραγωγή ειδικού ενημερωτικού υλικού
Κατασκευή και συντήρηση μικρών υδατοσυλλογών για την άγρια πανίδα	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	Το μέτρο στοχεύει στην βελτίωση του ενδιαιτήματος τροφοληψίας των σημαντικών αρπακτικών ειδών πουλιών. Περιλαμβάνει την κατασκευή και συντήρηση μικρών υδατοσυλλογών με σκοπό την προσέλκυση εντόμων, πουλιών και θηλαστικών, που

Μέτρο Διαχείρισης	Σύνθετες Προστατευόμενες Περιοχές Βιοποικιλότητας	Περιγραφή
		αποτελούν λεία των σημαντικών αρπακτικών ειδών πουλιών.
Μελέτη για τις υδατοκαλλιέργειες	ΣΠΠΒ01, ΣΠΠΒ02, ΣΠΠΒ03	Η μελέτη περιλαμβάνει τον προσδιορισμό των ευαίσθητων για το προστατευτέο αντικείμενο περιοχών εγκατάστασης υδατοκαλλιεργειών καθώς και κατευθύνσεις με βάση τις εθνικές και ευρωπαϊκές οδηγίες και νομοθεσία

4. Περιγραφή του Σχεδίου

Στο παρόν κεφάλαιο, δίνονται περιγραφικά στοιχεία του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, που αφορά η παρούσα Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ).

4.1 Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής του Σχεδίου

4.1.1 Γεωγραφική τοποθέτηση – Διοικητικά χαρακτηριστικά

Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου περιλαμβάνει τα νησιωτικά συγκροτήματα των **Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου**.

Ειδικότερα, απαρτίζεται από το σύνολο των νησιών των **πέντε (5) Περιφερειακών Ενοτήτων (ΠΕ)**, της **Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου**: της ΠΕ Ικαρίας, της ΠΕ Λέσβου, της ΠΕ Λήμνου, της ΠΕ Σάμου και της ΠΕ Χίου, καθώς και από το σύνολο των νησιών των **δεκατριών (13) Περιφερειακών Ενοτήτων (ΠΕ)**, της **Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου**: της ΠΕ Άνδρου, της ΠΕ Θήρας, της ΠΕ Καλύμνου, της ΠΕ Καρπάθου, της ΠΕ Κέας – Κύθνου (εκτός από τη Μακρόνησο), της ΠΕ Κω, της ΠΕ Μήλου, της ΠΕ Μυκόνου, της ΠΕ Νάξου, της ΠΕ Πάρου, της ΠΕ Ρόδου, της ΠΕ Σύρου και της ΠΕ Τήνου.

Αναλυτικά στοιχεία αναφορικά με την διοικητική υπαγωγή της περιοχής του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, δίνονται στην **§ 6.1.12.1** της παρούσας.

Γεωγραφικά, το ΥΔ Νήσων Αιγαίου εντάσσεται στην ευρύτερη γεωγραφική ενότητα του Αρχιπελάγους του Αιγαίου, μια γεωγραφική ενότητα που κυριαρχούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της νησιωτικότητας και που διακρίνονται τρεις κύριες ενότητες νησιών, του Ανατολικού Αιγαίου, των Κυκλάδων και των Δωδεκανήσων. Η συνολική έκτασή του ΥΔ ανέρχεται σε 17.957,21 km², εκ των οποίων τα 9.104,68 km² αφορούν στο χερσαίο τμήμα του και τα 8.852,53 km² στα παράκτια Υδατικά Συστήματα (ΥΣ). Η ακτογραμμή του ΥΔ ανέρχεται σε 7.090,76 km (εξαιρουμένων των βραχονησίδων).

Το Αιγαίο πέλαγος είναι μία από τις τέσσερις μεγαλύτερες λεκάνες της ανατολικής Μεσογείου καλύπτοντας μια έκταση 240.000 Km². Παρουσιάζει μοναδικά χαρακτηριστικά διαδραματίζοντας σημαντικό ρόλο στην ευρύτερη υδρογραφία και δυναμική της Μεσογείου.

Το Αιγαίο πέλαγος γεωγραφικά τοποθετείται στη βορειοανατολική Μεσόγειο. Στα βόρεια και τα δυτικά περιβάλλεται από την ελληνική ηπειρωτική χώρα, στα ανατολικά από τα μικρασιατικά παράλια και στο νότο από τα νησιά του Κρητικού τόξου. Το Αιγαίο πέλαγος συνδέεται με τη θάλασσα του Μαρμαρά και τη Μαύρη θάλασσα μέσω των στενών των Δαρδανελίων. Στα νότια χωρίζεται από τη Μεσόγειο μέσω μιας σειράς έξι στενών (τα στενά του Κρητικού τόξου), τα οποία περιλαμβάνουν από ανατολικά προς δυτικά: το στενό της Ρόδου (πλάτος 17 Km, βάθος 350 m), το στενό της Καρπάθου (πλάτος 43 Km, βάθος 850 m), το στενό της

Κάσου (πλάτος 67 Km, βάθος 1.000 m), το στενό των Αντικυθήρων (πλάτος 32 Km, βάθος 700 m), το στενό των Κυθήρων (πλάτος 33 Km, βάθος 160 m) και το στενό της Ελαφώνησου (πλάτος 11 Km, βάθος 180 m)¹⁴.

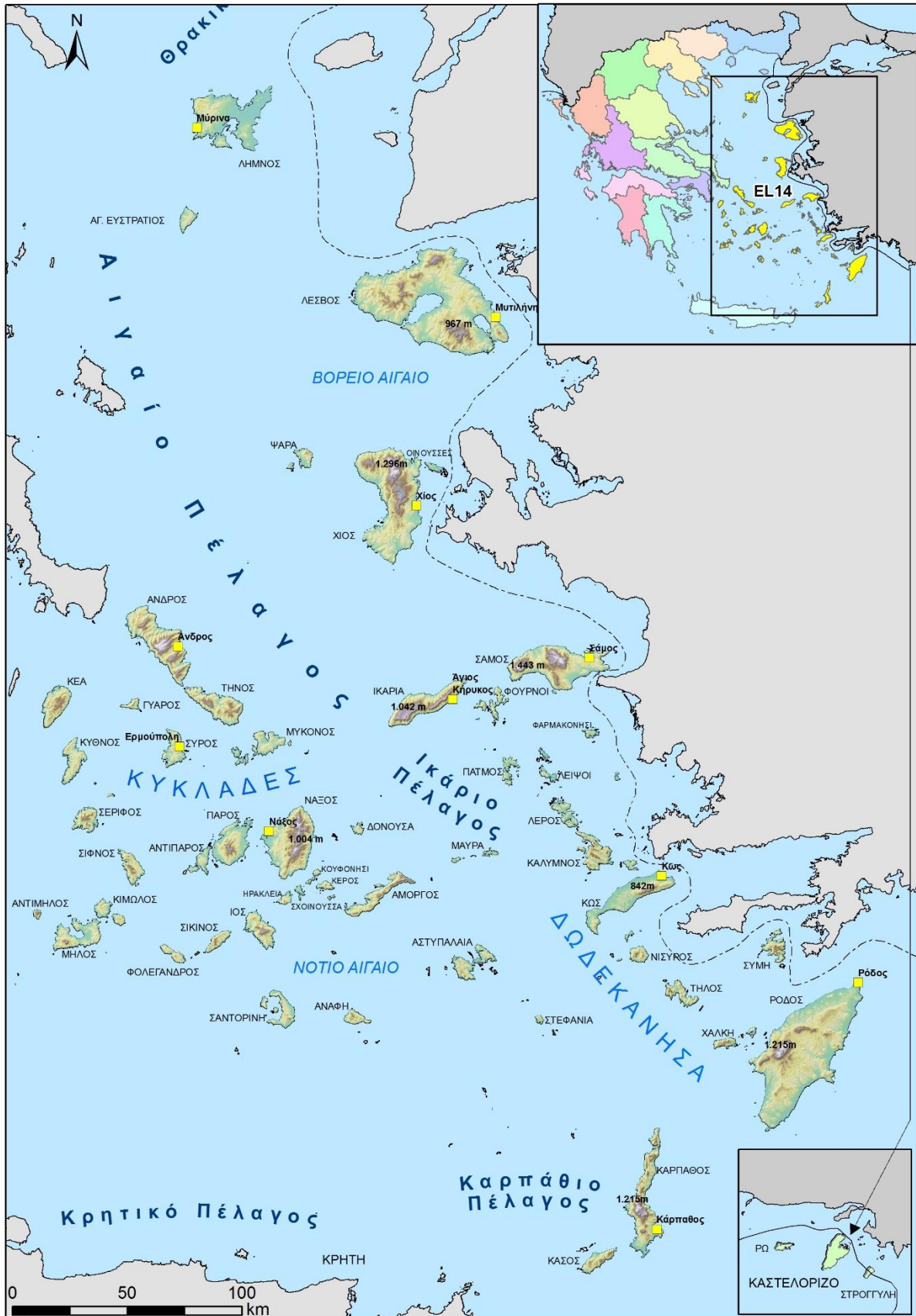
Το Αιγαίο Πέλαγος περικλείεται ανάμεσα στις ακτές της ηπειρωτικής Ελλάδας, τις ακτές της Μικράς Ασίας και την Κρήτη. Από μορφολογική άποψη το Αιγαίο αποτελεί μια σχετικά ρηχή θάλασσα, καθώς προέρχεται από την καταβύθιση της Αιγηίδας γης. Ο βυθός του όμως αυλακώνεται από αρκετές τάφρους, ορισμένα σημεία των οποίων έχουν αρκετά μεγάλο βάθος, ενώ αυτός ο πλούσιος θαλάσσιος διαμελισμός έχει σαν συνέπεια να δημιουργούνται πολλοί μικροί και μεγάλοι κόλποι, ακρωτήρια και φυσικά λιμάνια. Οι γεωγράφοι και οι γεωλόγοι έχουν χωρίσει το Αιγαίο Πέλαγος σε τρία τμήματα ακολουθώντας τη μορφολογία των ακτών, τη θέση των νησιών και τη διαμόρφωση του πυθμένα (βλ. παρακάτω).

Τα όρια του Νότιου Αιγαίου είναι βόρεια η νοητή γραμμή από το Σούνιο και τον Καφηρέα μέχρι τη Σάμο και τις μικρασιατικές ακτές και τα νότια όρια του πελάγους από τη Λακωνία, τα Κύθηρα και την Κρήτη μέχρι το ακρωτήριο Μαρμαρίς στη Μικρά Ασία. Το Νότιο Αιγαίο θεωρείται το σημαντικότερο τμήμα του Αιγαίου Πελάγους. Σ' αυτό βρίσκονται τα περισσότερα νησιά. Τα δύο μεγάλα συμπλέγματα, οι Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα, τα νησιά Ικαρία, Σάμος και Φούρνοι στα ανατολικά και στα δυτικά τα νησιά του Σαρωνικού Κόλπου κοντά στην Αττική και του Αργολικού Κόλπου στην Πελοπόννησο. Το Νότιο Αιγαίο διακρίνεται σε μικρότερα πελάγη, το Μυρτώο Πέλαγος δυτικά, το Κρητικό Πέλαγος νότια και το Ικάριο Πέλαγος και το Καρπάθιο Πέλαγος ανατολικά.

Η ακτογραμμή του Αιγαίου πελάγους είναι πολύ ανώμαλη και η τοπογραφική της δομή πολύ περίπλοκη. Υπάρχουν πάνω από 2.000 νησιά διάφορων μεγεθών που διασκορπίζονται σε όλη τη λεκάνη και κατά συνέπεια και η μορφολογία του βυθού παρουσιάζει απότομες μεταπτώσεις. Υπάρχουν τρεις βαθιές λεκάνες:

1. Η λεκάνη του βορείου Αιγαίου με διεύθυνση ΔΝΔ-ΑΝΑ. Η λεκάνη αυτή περιλαμβάνει και τις λεκάνες των Βορείων Σποράδων, του Άθω και της Λήμνου, με μέγιστο βάθος 1.500m.
2. Η λεκάνη της Χίου στο κεντρικό Αιγαίο με μέγιστο βάθος 1.100m και
3. Η Κρητική λεκάνη στο νότιο Αιγαίο, που εμφανίζει και το μέγιστο βάθος στα 2.500m.

¹⁴ Valiakos Ilias, «Ωκεανογραφία του Αιγαίου», 2006, Encyclopaedia of the Hellenic World, Asia Minor. <http://www.ehw.gr/l.aspx?id=6948>

Σχήμα 4-1 Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου

Η λεκάνη της Χίου συνορεύει στα νότια με το εκτενές πλατό των Κυκλάδων με βάθη τα οποία δεν υπερβαίνουν τα 350m. Το πλατό αυτό προσδιορίζεται στη βιβλιογραφία ως το όριο μεταξύ του βόρειου και του νότιου Αιγαίου.

Η υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου, εκεί δηλαδή όπου τα βάθη δεν ξεπερνούν τα 200m, είναι μάλλον περιορισμένη, αφού καλύπτει περίπου 15.000 Km². Ο πυθμένας είναι κατά κύριο λόγο ασβεστολιθικής σύστασης, αλλά υπάρχουν και μεταμορφωμένα πετρώματα σε σημαντικό τμήμα του βόρειου και του κεντρικού Αιγαίου. Σχεδόν παντού υπάρχει ένα ιζηματογενές κάλυμμα, σε ποικίλο πάχος, από χερσαία ή οργανικά ιζήματα. Πιο περιορισμένα είναι τα ηφαιστειακά υλικά.

4.1.2 Διαχειριστική υπαγωγή

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων με την υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.2010 Απόφαση (ΦΕΚ 1383/Β/2010 και ειδικότερα στο Παράρτημα ΙΙ αυτής, όπως αυτή διορθώθηκε με το ΦΕΚ 1572/Β/2010), όρισε τις αρμόδιες, τότε κρατικές, Περιφέρειες ανά Λεκάνη Απορροής Ποταμού σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα της χώρας. Έτσι, για τις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου και σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3852/2010 μόνη αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση είναι η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου.

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται επικαιροποιημένο απόσπασμα του Παραρτήματος ΙΙ της πιο πάνω Απόφασης της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων σύμφωνα με τον Ν.3852/2010.

Πίνακας 4-1 Λεκάνες Απορροής Ποταμών και Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση

Κωδικός ΛΑΠ	Ονομασία ΛΑΠ	Περιφέρειες που εκτείνονται γεωγραφικά εντός των ορίων των ΛΑΠ	Αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση
ΕΛ1436	Ανατολικού Αιγαίου	Βορείου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου
ΕΛ1437	Κυκλάδων	Νοτίου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου
ΕΛ1438	Δωδεκανήσων	Νοτίου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου

4.2 Περιεχόμενο Σχεδίου Διαχείρισης

4.2.1 Συστήματα Επιφανειακών Υδάτων – Τυπολογία

Σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ (Άρθρο 2, παρ. 1) ο χαρακτηρισμός και καθορισμός των επιφανειακών υδάτων στοχεύει αρχικά στην αναγνώριση των επιφανειακών υδατικών συστημάτων και την κατάταξή τους σε 4 κατηγορίες:

- **Ποταμοί:** Συστήματα εσωτερικών υδάτων τα οποία ρέουν, κατά το πλείστον στην επιφάνεια του εδάφους αλλά το οποίο μπορεί για ένα μέρος της διαδρομής του να ρέει υπογείως.
- **Λίμνες:** Συστήματα στάσιμων εσωτερικών υδάτων.
- **Μεταβατικά ύδατα:** Συστήματα επιφανειακών υδάτων πλησίον του στομίου ποταμών τα οποία είναι εν μέρει αλμυρά λόγω της γεινιάσής τους με παράκτια ύδατα αλλά τα οποία μπορεί να επηρεάζονται ουσιαστικά από ρεύματα γλυκού νερού.
- **Παράκτια:** τα επιφανειακά ύδατα που βρίσκονται στην πλευρά της ξηράς μίας γραμμής της οποίας βρίσκεται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου προς τη θάλασσα από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσης από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων και τα οποία κατά περίπτωση εκτείνονται μέχρι του απώτερου ορίου των μεταβατικών υδάτων.

Ο καθορισμός των παραπάνω κατηγοριών χρησιμεύει ως πλαίσιο για την περαιτέρω διάκριση υδατικών συστημάτων και για το λόγο αυτό θα πρέπει να ακολουθούνται οι ακόλουθοι γενικοί περιορισμοί:

- Να αναγνωριστούν τα σημαντικά συστήματα υδάτων και να προσδιοριστούν τα εξωτερικά όρια τους.
- Να αναγνωριστούν τα όρια μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών των τύπων υδατικών συστημάτων.

Το Σύστημα Επιφανειακών Υδάτων, σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ (Άρθρο 2, παρ. 1 Οδηγίας), ορίζεται ως: «διακεκριμένο και σημαντικό στοιχείο επιφανειακών υδάτων, όπως π.χ. μια λίμνη, ένας ταμιευτήρας, ένα ρεύμα, ένας ποταμός ή μια διώρυγα, ένα τμήμα ρεύματος, ποταμού ή διώρυγας, μεταβατικά ύδατα ή ένα τμήμα παράκτιων υδάτων».

Εκτός των παραπάνω κατηγοριών, τα Συστήματα Επιφανειακών Υδάτων διακρίνονται ως προς το βαθμό επέμβασης των ανθρώπων σε αυτά, σε:

1. Φυσικά υδατικά συστήματα.
2. Τεχνητά υδατικά συστήματα (ΤΥΣ): «ένα σύστημα επιφανειακών υδάτων που δημιουργείται με δραστηριότητα του ανθρώπου» (Ορισμός σύμφωνα με Άρθρο 2, παρ. 8 Οδηγίας).
3. Ιδιαίτερος τροποποιημένα υδατικά συστήματα (ΙΤΥΣ): «ένα σύστημα επιφανειακών υδάτων του οποίου ο χαρακτήρας έχει μεταβληθεί ουσιαστικά λόγω φυσικών αλλοιώσεων από τις δραστηριότητες του ανθρώπου και το οποίο ορίζεται από το κράτος μέλος» (Ορισμός σύμφωνα με Άρθρο 2, παρ. 9 Οδηγίας).

Η σημαντικότητα ενός στοιχείου επιφανειακών υδάτων αφορά κυρίως στο μέγεθός του. Η Οδηγία **ισχύει για το σύνολο των επιφανειακών υδάτων**, χωρίς να προσδιορίζεται κάποιο ελάχιστο μέγεθος για αυτά. Ωστόσο, τα επιφανειακά ύδατα περιλαμβάνουν έναν μεγάλο αριθμό πολύ μικρών στοιχείων και το διοικητικό φορτίο για τη διαχείρισή τους, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους της Οδηγίας, μπορεί να αποδειχθεί τεράστιο έτσι ώστε να μη καταστεί δυνατή η διαχείρισή του.

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ δεν περιλαμβάνει ένα όριο για πολύ μικρά “υδατικά συστήματα”. Εντούτοις, η Οδηγία (Παράρτημα II) καθορίζει δύο συστήματα για τη διάκριση των υδατικών συστημάτων σε τύπους (διαδικασία τυπολογίας), το Σύστημα Α και το Σύστημα Β. Μόνο η τυπολογία με βάση το Σύστημα Α διευκρινίζει τιμές για τους παράγοντες μεγέθους για τους ποταμούς και τις λίμνες. Το μικρότερο εύρος μεγέθους για έναν τύπο ποταμών του Συστήματος Α είναι 10 - 100 km² περιοχή λεκάνης απορροής. Το μικρότερο εύρος μεγέθους για έναν τύπο λιμνών του Συστήματος Α είναι 0,5 – 1 km² επιφανειακή έκταση. Κανένα όριο ή εύρος μεγέθους δεν δίνεται για τα μικρά μεταβατικά και παράκτια ύδατα. Και στα δύο συστήματα Α & Β χρησιμοποιούνται οι ίδιοι υποχρεωτικοί παράγοντες. Η διαφορά μεταξύ τους είναι ότι το Σύστημα Α καθορίζει πώς θα χαρακτηριστούν χωρικά τα υδατικά συστήματα σε συγκεκριμένες κλάσεις υψομέτρου, μεγέθους και βάθους, ενώ το Σύστημα Β επιτρέπει τη χρήση πρόσθετων παραγόντων καθώς και ευέλικτο εύρος κλάσεων των παραγόντων. Σημειώνεται πως εφόσον χρησιμοποιηθεί το Σύστημα Β, θα πρέπει να καλύπτεται ο ίδιος αριθμός των κλάσεων ανά παράγοντα που υπάρχει στο Σύστημα Α, δηλ. η εφαρμογή του συστήματος Β πρέπει να επιτύχει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο διαφοροποίησης με το σύστημα Α.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω και με βάση το σχετικό Κατευθυντήριο Κείμενο Αρ. 2 για τα ΥΣ, δίνεται η δυνατότητα διαφοροποίησης της παραπάνω προσέγγισης σε περιοχές με πολλά μικρά υδατικά συστήματα, ως εξής:

- Εξετάζεται αν περιλαμβάνονται μικρά στοιχεία επιφανειακών υδάτων ως τμήματα ενός παρακείμενου μεγαλύτερου υδατικού συστήματος της ίδιας κατηγορίας επιφανειακών υδάτων και του ίδιου τύπου, όπου είναι δυνατόν.
- Όπου αυτό δεν είναι δυνατό, ελέγχονται προκαταρκτικά τα μικρά στοιχεία επιφανειακών υδάτων για τον προσδιορισμό τους ως υδατικό σύστημα, σύμφωνα με τη σημασία τους στο πλαίσιο των σκοπών και απαιτήσεων της Οδηγίας, όπως: οικολογική σημασία, επίτευξη των στόχων μιας προστατευόμενης περιοχής, σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις σε άλλα επιφανειακά ύδατα στην περιοχή λεκάνης ποταμού. Στην περίπτωση αυτή, μικρά στοιχεία τα οποία:
 - ανήκουν στην ίδια κατηγορία και τύπο,
 - επηρεάζονται από ίδια κατηγορία και επίπεδο πίεσης και
 - έχουν μια επιρροή σε άλλο καλά οριοθετημένο υδατικό σύστημα,

μπορούν να ομαδοποιηθούν για τους σκοπούς αξιολόγησης και αναφοράς.

- Τα μικρά στοιχεία επιφανειακών υδάτων που δεν προσδιορίζονται ως επιφανειακά ΥΣ, προστατεύονται και, όπου είναι απαραίτητο, βελτιώνονται στην έκταση που απαιτείται για να επιτευχθούν οι στόχοι της Οδηγίας για τα υδατικά συστήματα στα οποία είναι άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένα.

Σχετικά με τη διακριτότητα ενός συστήματος επιφανειακών υδάτων, στο σχετικό κατευθυντήριο κείμενο αναφέρεται ότι: «Για να είναι ένα υδατικό επιφανειακό σύστημα διακεκριμένο στοιχείο επιφανειακών υδάτων, δεν πρέπει να επικαλύπτονται το ένα με το άλλο ή να αποτελούνται από στοιχεία επιφανειακών υδάτων που δεν είναι παρακείμενα».

Συνοπτικά, στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) προσδιορίστηκαν συνολικά **177 επιφανειακά ΥΣ**, η οριοθέτηση και η τυπολογία των οποίων δε μεταβλήθηκε στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση (βλ. ακόλουθο πίνακα).

Πίνακας 4-2 Αριθμός Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) ανά ΛΑΠ

Τύπος ΥΣ	ΛΑΠ ΥΔ			Σύνολο ΥΔ
	ΛΑΠ ΕΛ1436	ΛΑΠ ΕΛ1437	ΛΑΠ ΕΛ1438	
Ποτάμια ΥΣ	48	8	25	81
Λιμναία ΥΣ (Ταμιευτήρες)	3	3	3	9
Μεταβατικά ΥΣ	0	0	0	0
Παράκτια ΥΣ	17	35	35	87
Σύνολο ΥΣ	68	46	63	177

4.2.1.1 Ποτάμια υδατικά συστήματα

Η Μεσογειακή Γεωγραφική Ομάδα Διαβαθμονόμησης (Mediterranean Intercalibration Group), στην οποία ανήκει η Ελλάδα, καθόρισε αρχικά, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Απόφαση 2008/915/ΕΚ, 5 τύπους για τα ποτάμια (βλ. ακόλουθο πίνακα) ενώ πρόσθεσε και το «καθεστώς ροής ποταμού» ως μία ιδιαίτερης σημασίας παράμετρο για τη Μεσόγειο. Στη συνέχεια, λόγω των προβλημάτων των Κρατών Μελών της Μεσογείου να εντάξουν τους ποταμούς τους στους παραπάνω τύπους, οι περιγραφείς που κατηγοριοποιούν τους τύπους τους μειώθηκαν. Έτσι, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Απόφαση 2013/480/ΕΚ, η οποία καταργεί την Απόφαση 2008/915/ΕΚ, οι περιγραφές που παρέμειναν είναι: η Λεκάνη Απορροής (με λιγότερες κλάσεις μεγέθους), η γεωλογία και το καθεστώς ροής.

Για την περαιτέρω κάλυψη των κενών και τη βελτίωση της συγκρισιμότητας των αποτελεσμάτων της διαβαθμονόμησης εγκαίρως για τον τρίτο κύκλο σχεδίων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών (2η Αναθεώρηση των ΣΔΛΑΠ), κρίθηκε απαραίτητο να κινηθεί μια τρίτη φάση διαβαθμονόμησης, τα αποτελέσματα της οποίας συμπεριλαμβάνονται στην Ευρωπαϊκή Απόφαση 2018/229/ΕΕ. Το τυπολογικό σχήμα που ακολουθείται για τα Μεσογειακά ποτάμια παρουσιάζεται στον ακόλουθο πίνακα.

Πίνακας 4-3 Χαρακτηριστικά Μεσογειακού τύπου ποταμών, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Απόφαση 2013/480/ΕΚ και την MED GIG

Τύπος	Χαρακτηρισμός Ποταμού	Λεκάνη Απορροής (km ²)	Γεωλογία	Καθεστώς ροής
R-M1	Μικρά μεσογειακά ρέματα	<100	Μικτή (εκτός από πυριτικά)	Έντονα εποχικό
R-M2	Μεσαία μεσογειακά ρέματα	100-1000	Μικτή (εκτός από πυριτικά)	Έντονα εποχικό
R-M3	Μεγάλα μεσογειακά ρέματα	1000-10000	Μικτή (εκτός από πυριτικά)	Έντονα εποχικό
R-M4	Ορεινά μεσογειακά ρέματα		Μη πυριτικό υπόβαθρο	Έντονα εποχικό
R-M5	Εποχικά ρέματα		-	Περιοδικό

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) έχουν εντοπιστεί **81 ποτάμια ΥΣ**, που παρουσιάζονται ανά Λεκάνη Απορροής Ποταμού (ΛΑΠ) στον ακόλουθο πίνακα και στους Χάρτες 4-1 ως 4-3. Η οριοθέτηση και η τυπολογία των εν λόγω ΥΣ δε μεταβλήθηκε στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση.

Πίνακας 4-4 Ποτάμια ΥΣ και τυπολογία ανά ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Όνομα ΥΣ	Κωδικός ΥΣ	Κατηγορία	Μήκος (km)	Άμεση Λεκάνη Απορροής (km ²)	Αθροιστική Λεκάνη Απορροής (km ²)	Μέση Ετήσια Απορροή (hm ³)	Τύπος	Νησί
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)									
1	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	ΕΛ1436R000100001N	ΦΥΣ	4,05	30,2	30,2	2,36	R-M5	Λήμνος
2	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	ΕΛ1436R000200005N	ΦΥΣ	14,23	82,6	82,6	38,03	R-M5	Λέσβος
3	ΑΤΣΙΚΗ	ΕΛ1436R000300002N	ΦΥΣ	3,48	56,2	56,2	4,26	R-M5	Λήμνος
4	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	ΕΛ1436R000400008N	ΦΥΣ	4,65	33,9	95,7	35,71	R-M5	Λέσβος
5	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	ΕΛ1436R000400009N	ΦΥΣ	7,04	40,9	40,9	18,83	R-M5	Λέσβος
6	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	ΕΛ1436R000402010N	ΦΥΣ	7,19	20,9	20,9	4,95	R-M5	Λέσβος
7	ΑΥΛΩΝ Ρ.	ΕΛ1436R000500003N	ΦΥΣ	1,43	19,8	19,8	1,07	R-M5	Λήμνος
8	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	ΕΛ1436R000600018N	ΦΥΣ	5,30	7,5	92,4	34,43	R-M5	Λέσβος
9	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	ΕΛ1436R000600019N	ΦΥΣ	5,01	20,7	84,9	32,35	R-M5	Λέσβος
10	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	ΕΛ1436R000700004N	ΦΥΣ	3,81	14,7	14,7	0,90	R-M5	Λήμνος
11	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	ΕΛ1436R000800028N	ΦΥΣ	2,79	61,4	61,4	13,33	R-M5	Χίος
12	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	ΕΛ1436R000900011N	ΦΥΣ	8,47	24,3	24,3	9,82	R-M5	Λέσβος
13	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	ΕΛ1436R001000033N	ΦΥΣ	2,54	6,3	46,7	21,22	R-M5	Σάμος
14	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	ΕΛ1436R001000034N	ΦΥΣ	5,13	40,3	40,3	19,37	R-M1	Σάμος
15	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	ΕΛ1436R001100012N	ΦΥΣ	9,51	28,7	28,7	12,61	R-M5	Λέσβος
16	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	ΕΛ1436R001500014N	ΦΥΣ	4,74	21,0	56,9	26,37	R-M5	Λέσβος
17	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	ΕΛ1436R001500015N	ΦΥΣ	11,69	35,8	35,8	17,21	R-M5	Λέσβος
18	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	ΕΛ1436R001700016N	ΦΥΣ	3,11	8,4	65,4	28,23	R-M1	Λέσβος
19	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΕΛ1436R001900017N	ΦΥΣ	1,64	0,6	48,8	15,64	R-M5	Λέσβος
20	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	ΕΛ1436R002100021N	ΦΥΣ	1,76	26,1	43,3	16,11	R-M1	Λέσβος
21	ΠΟΤΑΜΙΑ	ΕΛ1436R002300022N	ΦΥΣ	3,29	4,2	33,9	12,81	R-M5	Λέσβος
22	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	ΕΛ1436R002500023N	ΦΥΣ	7,50	36,9	36,9	17,49	R-M5	Λέσβος
23	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ	ΕΛ1436R002700024N	ΦΥΣ	3,88	5,7	5,7	1,76	R-M5	Χίος
24	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ. (ΑΓΡΕΛΩΠΟ Ρ.)	ΕΛ1436R002900025N	ΦΥΣ	3,90	13,3	13,3	3,96	R-M5	Χίος
25	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	ΕΛ1436R003100026N	ΦΥΣ	5,08	13,1	13,1	2,48	R-M5	Χίος
26	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	ΕΛ1436R003300027H	ΙΤΥΣ	5,95	59,2	59,2	12,38	R-M5	Χίος
27	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)	ΕΛ1436R003500029N	ΦΥΣ	13,47	41,8	41,8	12,14	R-M5	Χίος
28	ΒΟΛΙΣΣΟΣ	ΕΛ1436R003900031N	ΦΥΣ	8,46	11,6	11,6	3,83	R-M5	Χίος
29	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	ΕΛ1436R004100032N	ΦΥΣ	1,56	21,2	21,2	7,03	R-M5	Χίος
30	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	ΕΛ1436R004300037N	ΦΥΣ	2,31	44,9	44,9	11,27	R-M5	Σάμος
31	ΚΑΤΣΑΪΤΗ Ρ.	ΕΛ1436R00900002N	ΦΥΣ	2,85	4,8	4,8	0,32	R-M5	Λήμνος
32	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΕΛ1436R00900003N	ΦΥΣ	2,06	15,3	15,3	5,04	R-M5	Λέσβος
33	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	ΕΛ1436R009900004N	ΦΥΣ	7,24	30,9	30,9	13,54	R-M5	Λέσβος
34	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΕΛ1436R009900005N	ΦΥΣ	4,24	26,2	26,2	11,24	R-M1	Λέσβος
35	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.	ΕΛ1436R009900006N	ΦΥΣ	6,91	10,1	10,1	3,92	R-M1	Λέσβος
36	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.	ΕΛ1436R009900007N	ΦΥΣ	3,83	6,5	6,5	2,39	R-M5	Λέσβος
37	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.	ΕΛ1436R009900008N	ΦΥΣ	9,71	25,4	25,4	10,48	R-M1	Λέσβος
38	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΕΛ1436R009900009N	ΦΥΣ	7,13	48,2	48,2	15,47	R-M5	Λέσβος
39	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	ΕΛ1436R009900010N	ΦΥΣ	14,81	64,2	64,2	25,43	R-M5	Λέσβος
40	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	ΕΛ1436R009900011N	ΦΥΣ	2,30	17,1	17,1	5,25	R-M1	Λέσβος
41	ΠΟΤΑΜΙΑ	ΕΛ1436R009900012N	ΦΥΣ	2,80	29,8	29,8	11,17	R-M5	Λέσβος
42	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ	ΕΛ1436R009900013N	ΦΥΣ	5,48	18,9	18,9	9,12	R-M1	Λέσβος
43	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	ΕΛ1436R009900014H	ΙΤΥΣ	5,30	30,5	57,4	28,50	R-M5	Λέσβος
44	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.	ΕΛ1436R009900015N	ΦΥΣ	7,04	12,0	20,9	11,96	R-M1	Ικαρία
45	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.	ΕΛ1436R009900016N	ΦΥΣ	5,65	8,6	8,6	3,93	R-M1	Ικαρία
46	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.	ΕΛ1436R009900017N	ΦΥΣ	3,58	10,2	10,2	5,22	R-M1	Ικαρία

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Όνομα ΥΣ	Κωδικός ΥΣ	Κατηγορία	Μήκος (km)	Άμεση Λεκάνη Απορροής (km ²)	Αθροιστική Λεκάνη Απορροής (km ²)	Μέση Ετήσια Απορροή (hm ³)	Τύπος	Νησί
47	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.	EL1436R009900018N	ΦΥΣ	4,10	11,2	11,2	2,20	R-M5	Σάμος
48	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.	EL1436R009900019N	ΦΥΣ	12,74	22,6	22,6	6,83	R-M5	Σάμος
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)									
49	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	EL1437R000100074N	ΦΥΣ	3,63	19,7	19,7	4,69	R-M1	Άνδρος
50	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	EL1437R000300075N	ΦΥΣ	3,51	38,8	38,8	3,13	R-M5	Τήνος
51	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ	EL1437R009900020N	ΦΥΣ	1,85	14,9	14,9	3,38	R-M1	Άνδρος
52	ΑΡΝΗΣ Ρ.	EL1437R009900021N	ΦΥΣ	5,63	13,8	13,8	4,07	R-M1	Άνδρος
53	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)	EL1437R009900022N	ΦΥΣ	11,64	16,8	16,8	5,69	R-M1	Άνδρος
54	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.	EL1437R009900023N	ΦΥΣ	6,74	12,7	12,7	4,16	R-M1	Άνδρος
55	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ	EL1437R009900024N	ΦΥΣ	5,71	28,5	28,5	6,69	R-M1	Άνδρος
56	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ	EL1437R009900025N	ΦΥΣ	9,96	36,3	36,3	11,74	R-M1	Νάξος
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)									
57	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	EL1438R000100038N	ΦΥΣ	1,92	10,6	10,6	1,05	R-M5	Κως
58	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	EL1438R000201045N	ΦΥΣ	4,60	18,4	63,0	14,88	R-M5	Ρόδος
59	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	EL1438R000201046N	ΦΥΣ	7,81	44,6	44,6	9,97	R-M5	Ρόδος
60	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	EL1438R000300039N	ΦΥΣ	3,20	16,9	16,9	4,04	R-M5	Ρόδος
61	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	EL1438R000401058H	ΙΤΥΣ	10,43	41,9	189,7	60,34	R-M5	Ρόδος
62	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	EL1438R000401059N	ΦΥΣ	1,27	5,9	5,9	1,24	R-M5	Ρόδος
63	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	EL1438R000402062N	ΦΥΣ	4,96	16,3	16,3	4,82	R-M5	Ρόδος
64	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	EL1438R000403063N	ΦΥΣ	5,90	53,0	53,0	21,43	R-M5	Ρόδος
65	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	EL1438R000404064N	ΦΥΣ	4,56	53,9	53,9	12,93	R-M1	Ρόδος
66	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	EL1438R000500040N	ΦΥΣ	9,25	31,1	31,1	6,82	R-M5	Ρόδος
67	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	EL1438R000600073H	ΙΤΥΣ	7,60	57,7	106,0	11,03	R-M5	Ρόδος
68	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	EL1438R000700042N	ΦΥΣ	8,78	17,7	17,7	2,59	R-M5	Ρόδος
69	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	EL1438R000900043N	ΦΥΣ	5,82	17,8	17,8	2,62	R-M5	Ρόδος
70	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	EL1438R001100044N	ΦΥΣ	4,36	34,7	34,7	10,85	R-M5	Ρόδος
71	ΜΑΚΑΡΗΣ	EL1438R001301048N	ΦΥΣ	3,70	51,8	67,7	18,13	R-M5	Ρόδος
72	ΜΑΚΑΡΗΣ	EL1438R001301049N	ΦΥΣ	13,66	16,0	16,0	6,22	R-M5	Ρόδος
73	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	EL1438R001501065N	ΦΥΣ	15,79	62,2	62,2	21,80	R-M5	Ρόδος
74	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	EL1438R001701067N	ΦΥΣ	5,36	10,5	46,9	15,26	R-M5	Ρόδος
75	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	EL1438R001701068N	ΦΥΣ	7,59	36,4	36,4	11,88	R-M5	Ρόδος
76	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	EL1438R001900069N	ΦΥΣ	11,07	41,4	41,4	10,22	R-M5	Ρόδος
77	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	EL1438R002100070H	ΙΤΥΣ	7,88	29,7	29,7	2,95	R-M5	Ρόδος
78	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	EL1438R002300071N	ΦΥΣ	5,40	21,1	21,1	1,62	R-M5	Ρόδος
79	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	EL1438R002500072N	ΦΥΣ	5,11	30,3	30,3	2,49	R-M5	Ρόδος
80	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.	EL1438R009900026N	ΦΥΣ	3,42	23,9	23,9	6,93	R-M5	Ρόδος
81	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.	EL1438R009900027N	ΦΥΣ	4,48	37,1	37,1	7,58	R-M5	Ρόδος

ΦΥΣ: Φυσικό ΥΣ, ΙΤΥΣ: Ιδιαίτερα τροποποιημένο ΥΣ

4.2.1.2 Λιμναία υδατικά συστήματα

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου τόσο στην 1^η όσο και στην παρούσα, 2^η Αναθεώρηση δεν προσδιορίστηκαν φυσικά λιμναία ΥΣ. Αναγνωρίστηκαν 9 λιμναία ΙΤΥΣ (ταμιευτήρες), το πλήθος, η οριοθέτηση και η τυπολογία των οποίων δε μεταβλήθηκε στη 2^η Αναθεώρηση.

Στον ακόλουθο πίνακα και στους Χάρτες 4-1 ως 4-3 παρουσιάζονται οι ταμιευτήρες (δηλ. λιμναία ΙΤΥΣ) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) και η τυπολογία τους ανά ΛΑΠ.

Πίνακας 4-5 Λιμναία ΙΤΥΣ (ταμιευτήρες) ανά ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Όνομα ΥΣ	Κωδικός ΥΣ	Κατηγορία	Έκταση (km ²)	Περίμετρος (km)	Τύπος	Νησί
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)							
1	Τ.Λ. ΕΡΕΣΟΥ	ΕΛ1436RL00000002H	ΙΤΥΣ	0,20	3,25	L-M 5/7	Λέσβος
2	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΚΑΤΡΑΡΗ	ΕΛ1436RL00000003H	ΙΤΥΣ	0,13	2,39	L-M8	Χίος
3	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ - ΠΕΖΙΟΥ	ΕΛ1436RL00000004H	ΙΤΥΣ	0,10	1,90	GR-SR	Ικαρία
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)							
4	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑΣ	ΕΛ1437RL00000007H	ΙΤΥΣ	0,30	4,20	GR-SR	Μύκονος
5	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	ΕΛ1437RL00000008H	ΙΤΥΣ	0,10	1,90	L-M 5/7	Νάξος
6	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	ΕΛ1437RL00000011H	ΙΤΥΣ	0,11	2,81	GR-SR	Μύκονος
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)							
7	Τ.Λ. ΛΙΒΑΔΙΟΥ	ΕΛ1438RL00000005H	ΙΤΥΣ	0,09	2,16	GR-SR	Αστυπάλαια
8	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	ΕΛ1438RL00000006H	ΙΤΥΣ	4,57	29,77	L-M 5/7	Ρόδος
9	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	ΕΛ1438RL00000013H	ΙΤΥΣ	0,52	5,84	L-M 5/7	Ρόδος

ΙΤΥΣ: Ιδιαίτερα τροποποιημένο ΥΣ

4.2.1.3 Μεταβατικά υδατικά συστήματα

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου δεν προσδιορίστηκαν μεταβατικά ΥΣ, τόσο στην 1^η όσο και στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ.

4.2.1.4 Παράκτια υδατικά συστήματα

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) έχουν προσδιοριστεί **87 φυσικά παράκτια ΥΣ**, τα οποία ανήκουν όλα σε έναν (1) τύπο, στον τύπο **IIIΕ** (βλ. ακόλουθο πίνακα και Χάρτες 4-1 ως 4-3). Στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ δεν επήλθε κάποια μεταβολή σχετικά με την οριοθέτηση ή την τυπολογία τους.

Επισημαίνεται, ότι τα ακόλουθα παράκτια ΥΣ **έχουν οριοθετηθεί σε ορισμένα τους σημεία σε απόσταση μικρότερη του ενός (1) ναυτικού μιλίου, έτσι ώστε να βρίσκονται εντός των εθνικών χωρικών υδάτων:**

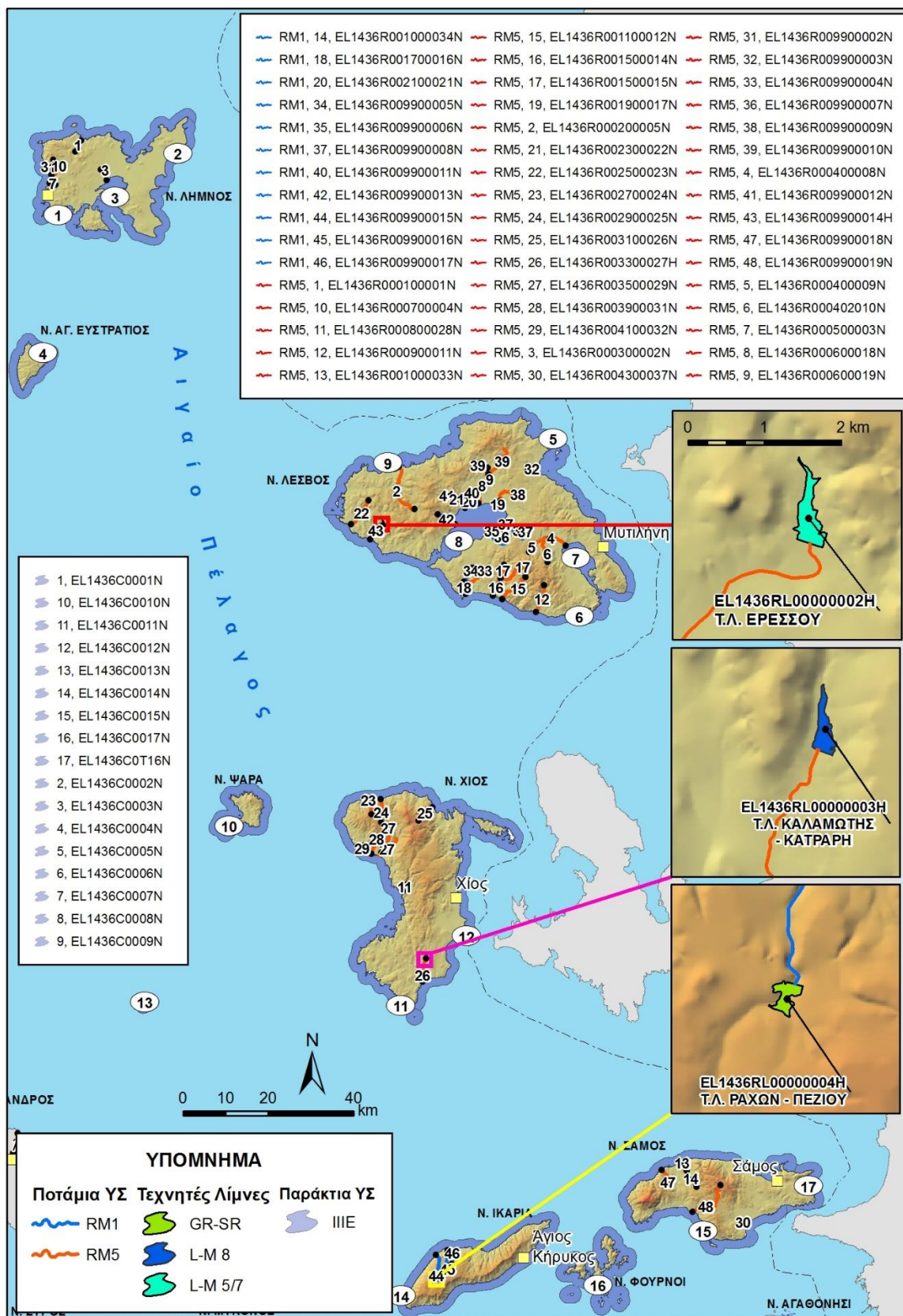
- ΕΛ1436C0T16N, Ακτές Σάμου
- ΕΛ1438C0024N, Ακτές Καλόλιμνου
- ΕΛ1438C0041N, Ακτές Καστελόριζου

Πίνακας 4-6 Παράκτια υδατικά συστήματα του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Όνομα ΥΣ	Κωδικός ΥΣ	Κατηγορία	Έκταση (km ²)	Περίμετρος (km)	Τύπος ΥΣ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)						
1	ΑΚΤΕΣ ΛΗΜΝΟΥ	ΕΛ1436C0001N	ΦΥΣ	302,08	411,99	ΙΙΙΕ
2	ΑΚΤΕΣ ΑΛΥΚΗΣ	ΕΛ1436C0002N	ΦΥΣ	41,48	52,48	ΙΙΙΕ
3	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ)	ΕΛ1436C0003N	ΦΥΣ	29,35	47,00	ΙΙΙΕ
4	ΑΚΤΕΣ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	ΕΛ1436C0004N	ΦΥΣ	71,20	99,70	ΙΙΙΕ
5	ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	ΕΛ1436C0005N	ΦΥΣ	146,22	176,83	ΙΙΙΕ
6	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	ΕΛ1436C0006N	ΦΥΣ	182,97	249,53	ΙΙΙΕ
7	ΚΟΛΠΟΣ ΓΕΡΑΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	ΕΛ1436C0007N	ΦΥΣ	40,96	46,44	ΙΙΙΕ
8	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	ΕΛ1436C0008N	ΦΥΣ	107,66	61,07	ΙΙΙΕ
9	ΑΚΤΕΣ ΔΥΤ. ΛΕΣΒΟΥ	ΕΛ1436C0009N	ΦΥΣ	147,40	197,72	ΙΙΙΕ
10	ΑΚΤΕΣ ΨΑΡΩΝ	ΕΛ1436C0010N	ΦΥΣ	99,46	138,58	ΙΙΙΕ
11	ΔΥΤ. ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΧΙΟΥ	ΕΛ1436C0011N	ΦΥΣ	271,20	383,98	ΙΙΙΕ
12	ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΧΙΟΥ	ΕΛ1436C0012N	ΦΥΣ	142,03	218,40	ΙΙΙΕ
13	ΝΗΣΙΔΑ_1	ΕΛ1436C0013N	ΦΥΣ	16,12	15,26	ΙΙΙΕ
14	ΑΚΤΕΣ ΙΚΑΡΙΑΣ	ΕΛ1436C0014N	ΦΥΣ	181,78	272,28	ΙΙΙΕ
15	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	ΕΛ1436C0015N	ΦΥΣ	224,38	310,68	ΙΙΙΕ
16	ΑΚΤΕΣ ΦΟΥΡΝΩΝ	ΕΛ1436C0017N	ΦΥΣ	185,92	256,75	ΙΙΙΕ
17	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	ΕΛ1436C016N	ΦΥΣ	44,65	74,42	ΙΙΙΕ
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)						
18	ΑΚΤΕΣ ΑΝΔΡΟΥ - ΤΗΝΟΥ	ΕΛ1437C0053N	ΦΥΣ	398,44	640,40	ΙΙΙΕ
19	ΑΚΤΕΣ ΚΕΑΣ	ΕΛ1437C0054N	ΦΥΣ	109,89	171,84	ΙΙΙΕ
20	ΑΚΤΕΣ ΓΥΑΡΟΥ	ΕΛ1437C0055N	ΦΥΣ	62,15	75,53	ΙΙΙΕ
21	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΟΥ	ΕΛ1437C0056N	ΦΥΣ	127,02	199,64	ΙΙΙΕ
22	ΑΚΤΕΣ ΚΥΘΟΥ	ΕΛ1437C0057N	ΦΥΣ	124,18	209,03	ΙΙΙΕ
23	ΑΚΤΕΣ ΜΥΚΟΝΟΥ	ΕΛ1437C0058N	ΦΥΣ	203,41	308,56	ΙΙΙΕ
24	ΝΗΣΙΔΑ_13	ΕΛ1437C0059N	ΦΥΣ	21,74	23,98	ΙΙΙΕ
25	ΝΗΣΙΔΑ_4	ΕΛ1437C0060N	ΦΥΣ	11,83	12,83	ΙΙΙΕ
26	ΝΗΣΙΔΑ_8	ΕΛ1437C0061N	ΦΥΣ	15,41	16,87	ΙΙΙΕ
27	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΠΟΥΛΑΣ	ΕΛ1437C0062N	ΦΥΣ	24,26	26,84	ΙΙΙΕ
28	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΥ	ΕΛ1437C0063N	ΦΥΣ	105,24	156,38	ΙΙΙΕ
29	ΝΗΣΙΔΑ_6	ΕΛ1437C0064N	ΦΥΣ	12,87	13,95	ΙΙΙΕ
30	ΝΗΣΙΔΑ_3	ΕΛ1437C0065N	ΦΥΣ	11,50	12,43	ΙΙΙΕ
31	ΑΚΤΕΣ ΠΑΡΟ-ΝΑΞΙΑΣ	ΕΛ1437C0066N	ΦΥΣ	488,39	691,18	ΙΙΙΕ
32	ΑΚΤΕΣ ΔΟΝΟΥΣΑΣ	ΕΛ1437C0067N	ΦΥΣ	51,58	79,65	ΙΙΙΕ
33	ΑΚΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΙΟΥ	ΕΛ1437C0068N	ΦΥΣ	28,71	33,06	ΙΙΙΕ
34	ΑΚΤΕΣ ΣΙΦΝΟΥ	ΕΛ1437C0069N	ΦΥΣ	107,20	159,37	ΙΙΙΕ
35	ΑΚΤΕΣ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ	ΕΛ1437C0070N	ΦΥΣ	236,14	290,81	ΙΙΙΕ
36	ΑΚΤΕΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	ΕΛ1437C0071N	ΦΥΣ	197,83	285,90	ΙΙΙΕ
37	ΑΚΤΕΣ Ν. ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ	ΕΛ1437C0072N	ΦΥΣ	18,00	19,57	ΙΙΙΕ
38	ΝΗΣΙΔΑ_12	ΕΛ1437C0073N	ΦΥΣ	20,89	24,17	ΙΙΙΕ
39	ΑΚΤΕΣ ΚΙΜΩΛΟΥ	ΕΛ1437C0074N	ΦΥΣ	104,95	166,79	ΙΙΙΕ
40	ΑΚΤΕΣ ΑΝΤΙΜΗΛΟΥ	ΕΛ1437C0075N	ΦΥΣ	34,49	39,84	ΙΙΙΕ
41	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	ΕΛ1437C0076N	ΦΥΣ	83,68	140,86	ΙΙΙΕ
42	ΝΟΤΙΕΣ - ΔΥΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	ΕΛ1437C0077N	ΦΥΣ	82,99	140,44	ΙΙΙΕ
43	ΚΟΛΠΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΑ (ΜΗΛΟΣ)	ΕΛ1437C0078N	ΦΥΣ	24,67	36,58	ΙΙΙΕ
44	ΑΚΤΕΣ ΙΟΥ	ΕΛ1437C0079N	ΦΥΣ	119,75	188,09	ΙΙΙΕ
45	ΑΚΤΕΣ ΣΙΚΙΝΟΥ - ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	ΕΛ1437C0080N	ΦΥΣ	168,39	217,38	ΙΙΙΕ
46	ΝΗΣΙΔΑ_2	ΕΛ1437C0081N	ΦΥΣ	11,20	12,10	ΙΙΙΕ

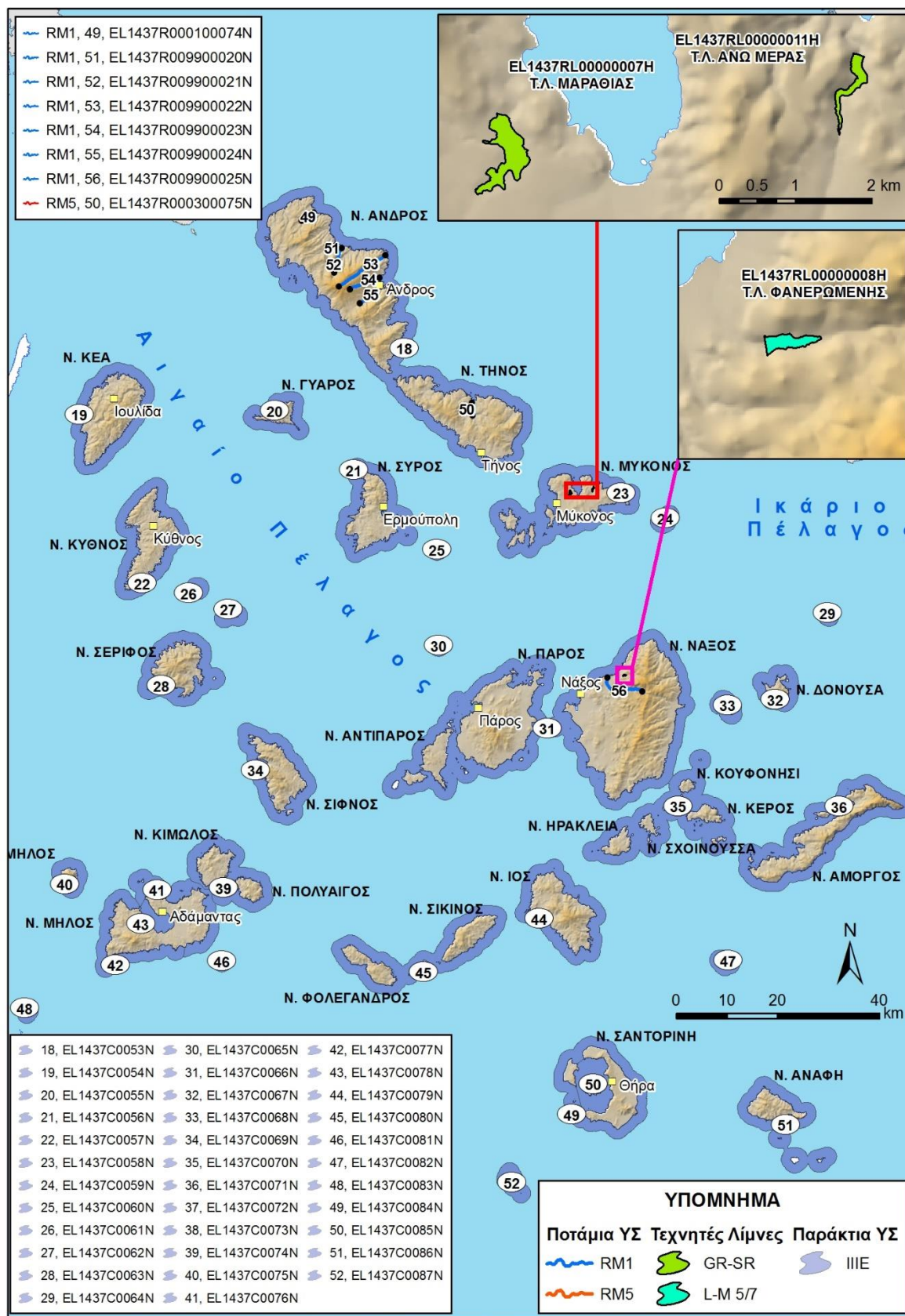
α/α	Όνομα ΥΣ	Κωδικός ΥΣ	Κατηγορία	Έκταση (km ²)	Περίμετρος (km)	Τύπος ΥΣ
47	ΑΚΤΕΣ ΑΝΥΔΡΟΥ	ΕΛ1437C0082N	ΦΥΣ	21,35	24,61	ΙΙΙΕ
48	ΝΗΣΙΔΑ_9	ΕΛ1437C0083N	ΦΥΣ	16,04	17,28	ΙΙΙΕ
49	ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΔΕΡΑΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	ΕΛ1437C0084N	ΦΥΣ	115,08	135,75	ΙΙΙΕ
50	ΚΑΛΔΕΡΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	ΕΛ1437C0085N	ΦΥΣ	60,18	59,09	ΙΙΙΕ
51	ΑΚΤΕΣ ΑΝΑΦΗΣ	ΕΛ1437C0086N	ΦΥΣ	125,61	143,28	ΙΙΙΕ
52	ΝΗΣΙΔΑ_15	ΕΛ1437C0087N	ΦΥΣ	32,11	31,68	ΙΙΙΕ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)						
53	ΑΚΤΕΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	ΕΛ1438C0018N	ΦΥΣ	66,84	88,13	ΙΙΙΕ
54	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΝΥΔΡΟΥ	ΕΛ1438C0019N	ΦΥΣ	27,85	29,89	ΙΙΙΕ
55	ΑΚΤΕΣ ΛΕΙΨΩΝ - ΑΡΚΩΝ	ΕΛ1438C0020N	ΦΥΣ	180,76	226,10	ΙΙΙΕ
56	ΑΚΤΕΣ ΠΑΤΜΟΥ	ΕΛ1438C0021N	ΦΥΣ	108,34	151,53	ΙΙΙΕ
57	ΑΚΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣΙΟΥ	ΕΛ1438C0022N	ΦΥΣ	29,62	39,07	ΙΙΙΕ
58	ΑΚΤΕΣ ΛΕΡΟΥ - ΚΑΛΥΜΝΟΥ - Β. ΚΩ	ΕΛ1438C0023N	ΦΥΣ	476,43	646,78	ΙΙΙΕ
59	ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΟΛΙΜΝΟΥ	ΕΛ1438C0024N	ΦΥΣ	46,35	46,77	ΙΙΙΕ
60	ΑΚΤΕΣ ΛΕΒΙΘΑ	ΕΛ1438C0025N	ΦΥΣ	103,31	132,37	ΙΙΙΕ
61	ΑΚΤΕΣ Ν. ΚΩ	ΕΛ1438C0026N	ΦΥΣ	99,19	121,06	ΙΙΙΕ
62	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	ΕΛ1438C0027N	ΦΥΣ	83,97	97,86	ΙΙΙΕ
63	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	ΕΛ1438C0028N	ΦΥΣ	62,80	71,79	ΙΙΙΕ
64	ΑΚΤΕΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	ΕΛ1438C0029N	ΦΥΣ	225,88	310,76	ΙΙΙΕ
65	ΑΚΤΕΣ ΟΦΙΔΟΥΣΑΣ	ΕΛ1438C0030N	ΦΥΣ	28,81	32,80	ΙΙΙΕ
66	ΑΚΤΕΣ ΣΥΜΗΣ	ΕΛ1438C0031N	ΦΥΣ	145,75	202,40	ΙΙΙΕ
67	ΑΚΤΕΣ ΚΑΝΔΕΛΙΟΥΣΣΑ	ΕΛ1438C0032N	ΦΥΣ	20,39	22,28	ΙΙΙΕ
68	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΔΕΛΦΟΙ	ΕΛ1438C0033N	ΦΥΣ	24,59	22,98	ΙΙΙΕ
69	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	ΕΛ1438C0034N	ΦΥΣ	66,46	94,63	ΙΙΙΕ
70	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	ΕΛ1438C0035N	ΦΥΣ	77,50	108,20	ΙΙΙΕ
71	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ - ΧΑΛΚΗΣ	ΕΛ1438C0036N	ΦΥΣ	244,67	255,59	ΙΙΙΕ
72	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	ΕΛ1438C0037N	ΦΥΣ	217,49	293,23	ΙΙΙΕ
73	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	ΕΛ1438C0038N	ΦΥΣ	99,63	119,71	ΙΙΙΕ
74	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΗΣ	ΕΛ1438C0039N	ΦΥΣ	42,15	66,25	ΙΙΙΕ
75	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΝΑ	ΕΛ1438C0040N	ΦΥΣ	84,75	84,22	ΙΙΙΕ
76	ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΥ	ΕΛ1438C0041N	ΦΥΣ	70,50	98,36	ΙΙΙΕ
77	ΑΚΤΕΣ Ν. ΣΟΦΡΑΝΑ	ΕΛ1438C0042N	ΦΥΣ	30,32	32,58	ΙΙΙΕ
78	ΝΗΣΙΔΑ_7	ΕΛ1438C0043N	ΦΥΣ	14,48	14,62	ΙΙΙΕ
79	ΝΗΣΙΔΑ_5	ΕΛ1438C0044N	ΦΥΣ	11,93	12,93	ΙΙΙΕ
80	ΝΗΣΙΔΑ_14	ΕΛ1438C0045N	ΦΥΣ	30,66	30,94	ΙΙΙΕ
81	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	ΕΛ1438C0046N	ΦΥΣ	174,86	255,24	ΙΙΙΕ
82	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	ΕΛ1438C0047N	ΦΥΣ	140,00	216,72	ΙΙΙΕ
83	ΝΗΣΙΔΑ_16	ΕΛ1438C0048N	ΦΥΣ	11,87	12,84	ΙΙΙΕ
84	ΝΗΣΙΔΑ_10	ΕΛ1438C0049N	ΦΥΣ	19,21	21,07	ΙΙΙΕ
85	ΝΗΣΙΔΑ_11	ΕΛ1438C0050N	ΦΥΣ	19,56	21,49	ΙΙΙΕ
86	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	ΕΛ1438C0051N	ΦΥΣ	102,18	120,28	ΙΙΙΕ
87	ΝΟΤΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	ΕΛ1438C0052N	ΦΥΣ	51,42	81,72	ΙΙΙΕ

ΦΥΣ: Φυσικό Υδατικό Σύστημα

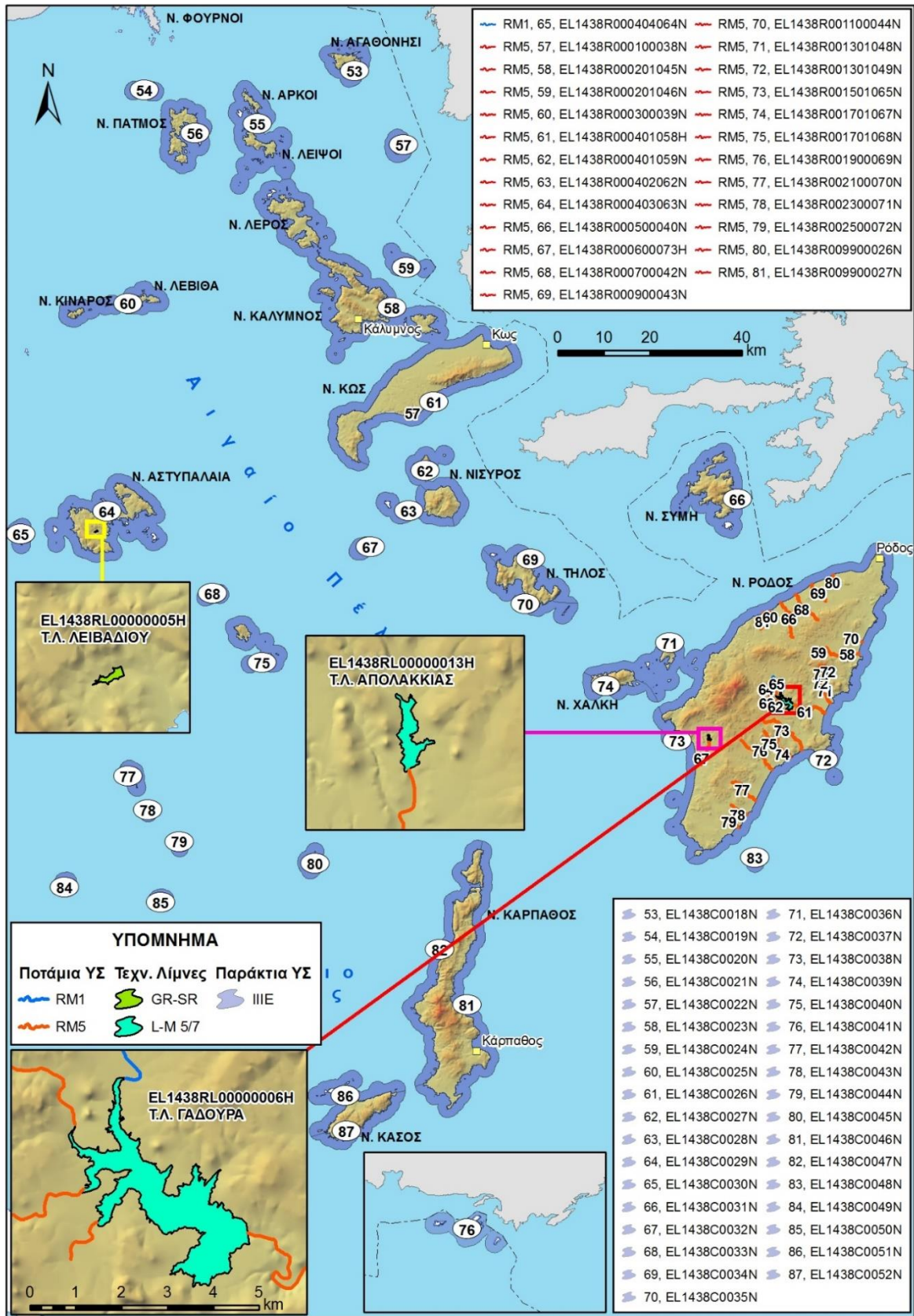

Χάρτης 4-1

Επιφανειακά ΥΣ που αναγνωρίστηκαν στη ΛΑΠ EL1436 και η τυπολογία τους

Χάρτης 4-2 Επιφανειακά ΥΣ που αναγνωρίστηκαν στη ΛΑΠ EL1437 και η τυπολογία τους

Χάρτης 4-3 Επιφανειακά ΥΣ που αναγνωρίστηκαν στη ΛΑΠ EL1438 και η τυπολογία τους

4.2.2 Συστήματα Υπόγειων Υδάτων

Στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL14) επανεξετάστηκαν τα οριοθετημένα ΥΥΣ από το 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης. Ο αρχικός προσδιορισμός και οριοθέτηση των ΥΥΣ είχε πραγματοποιηθεί με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- Τον υδρογεωλογικό χαρακτήρα των γεωλογικών σχηματισμών που συνθέτουν το ΥΥΣ και την ανάπτυξη υπόγειας υδροφορίας. Έγινε διάκριση σε καρστικά, κοκκώδη, ρωγματώδη και μεικτά ΥΥΣ και ενσωματώθηκαν μικροί επιμέρους υδροφόροι.
- Τη δυναμικότητα των υπόγειων υδροφόρων, η οποία προκύπτει από τα υφιστάμενα στοιχεία υδροληψίας και εκμετάλλευσης του υπόγειου δυναμικού.
- Τις χρήσεις του ΥΥΣ.
- Την αλληλεξάρτηση του ΥΥΣ με επιφανειακά ύδατα και χερσαία οικοσυστήματα.
- Την ύπαρξη περιοχών που βρίσκονται σε κίνδυνο λόγω πιέσεων (π.χ. υπεραντλήσεις, υφαλμύριση), κακή ποιοτική κατάσταση, ύπαρξη αυξημένου φυσικού υποβάθρου.

Στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση, πραγματοποιήθηκε επανεξέταση των ορίων ορισμένων ΥΥΣ καθώς από τα στοιχεία του προγράμματος παρακολούθησης, προέκυψε η ανάγκη τροποποίησης των ορίων τους. Ειδικότερα στα ΥΥΣ, EL1400051 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου, EL1400241 - Σύστημα Κερκετέα και EL1400751-Σύστημα Μαραθίου (Α) ενσωματώθηκαν ΥΥΣ που είχαν διαφοροποιηθεί από αυτά λόγω κακής κατάστασης ενώ στο ΥΥΣ EL1400312-Σύστημα Μεσόκαμπου κρίθηκε απαραίτητη η μεταβολή του ορίου του ΥΥΣ. Το σύνολο των αλλαγών αναφέρεται συνοπτικά στον πιο κάτω πίνακα.

Πίνακας 4-7 Αλλαγές στην οριοθέτηση των ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

1 ^η Αναθεώρηση	2 ^η Αναθεώρηση
EL1400052 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου (Β), Ν. Λέσβος	EL1400051 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου), Ν. Λέσβος
EL1400051 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου (Α), Ν. Λέσβος	
<i>Το ΥΥΣ EL1400052 από την εξέταση των νέων σημείων παρακολούθησης προέκυψε ότι είναι σε καλή χημικά και η ποσοτική κατάσταση και έτσι ενώθηκε με το EL1400051 .</i>	
EL1400242 – Σύστημα Κερκετέα (Β), Νήσος Σάμος	EL1400241 – Σύστημα Κερκετέα, Νήσος Σάμος
EL1400241 – Σύστημα Κερκετέα (Α), Νήσος Σάμος	
<i>Το ΥΥΣ EL1400242 από την εξέταση των νέων σημείων παρακολούθησης προέκυψε ότι είναι σε καλή χημικά και η ποσοτική κατάσταση και έτσι ενώθηκε με το EL1400241 .</i>	
EL1400752 - Σύστημα Μαραθίου (Β), Ν. Πάρος	EL1400751 - Σύστημα Μαραθίου (Α), Ν. Πάρος
<i>Αφορά μόνο το νότιο τμήμα του ΥΥΣ EL1400752 το οποίο διαχωρίστηκε από το βόρειο τμήμα και ενσωματώθηκε στο EL1400751</i>	
EL1400312 – Σύστημα Μεσόκαμπου, Ν. Σάμος	EL1400312 – Σύστημα Μεσόκαμπου, Ν. Σάμος
<i>Μικρή μεταβολή μόνο των ορίων του ΥΥΣ.</i>	

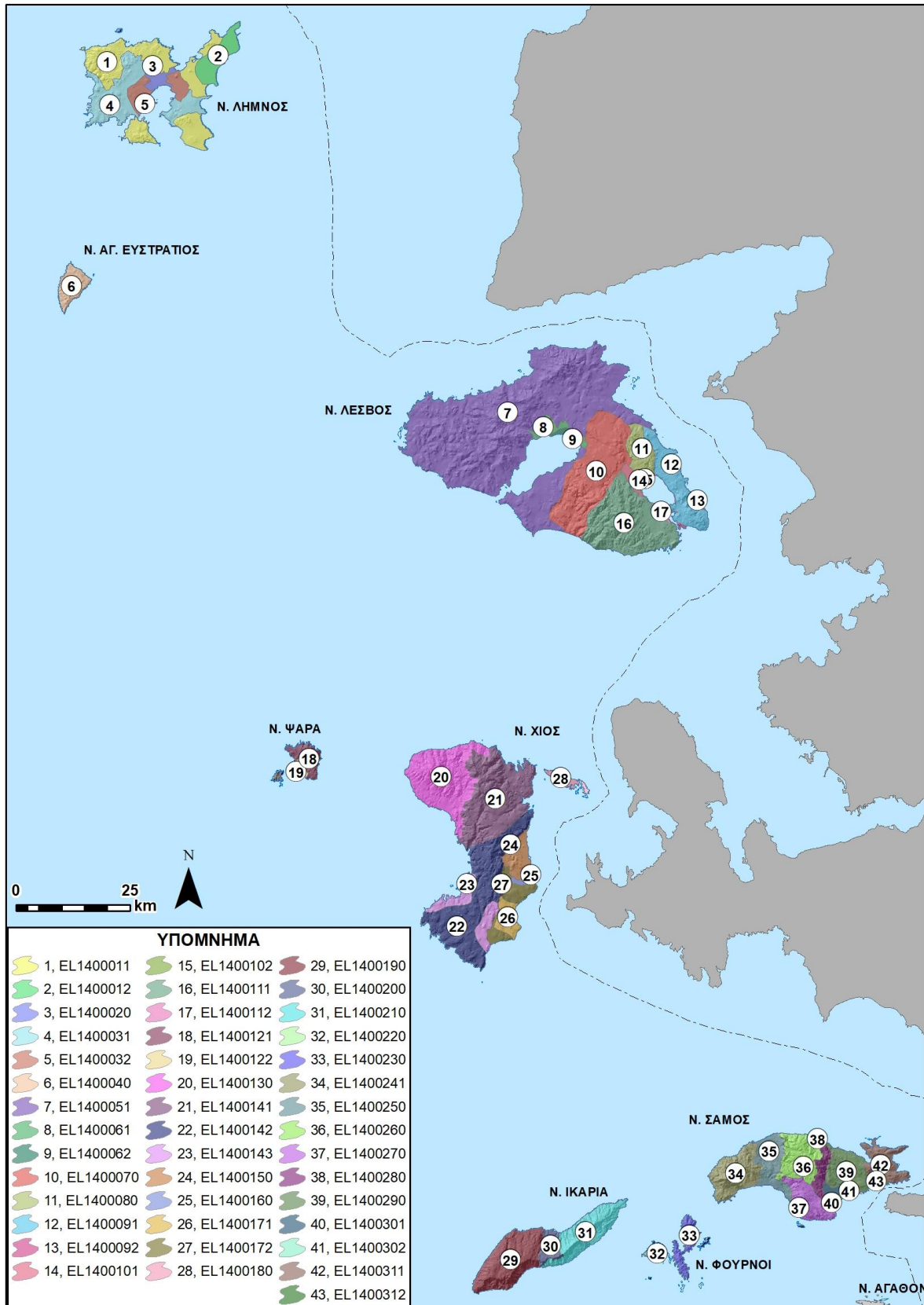
Στον Πίνακα που ακολουθεί και στους Χάρτες στο τέλος της παρούσας ενότητας (Χάρτης 4-4 έως Χάρτης 4-6) παρουσιάζονται τα 114 ΥΥΣ, όπως αυτά προέκυψαν στο πλαίσιο της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ.

Πίνακας 4-8 ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

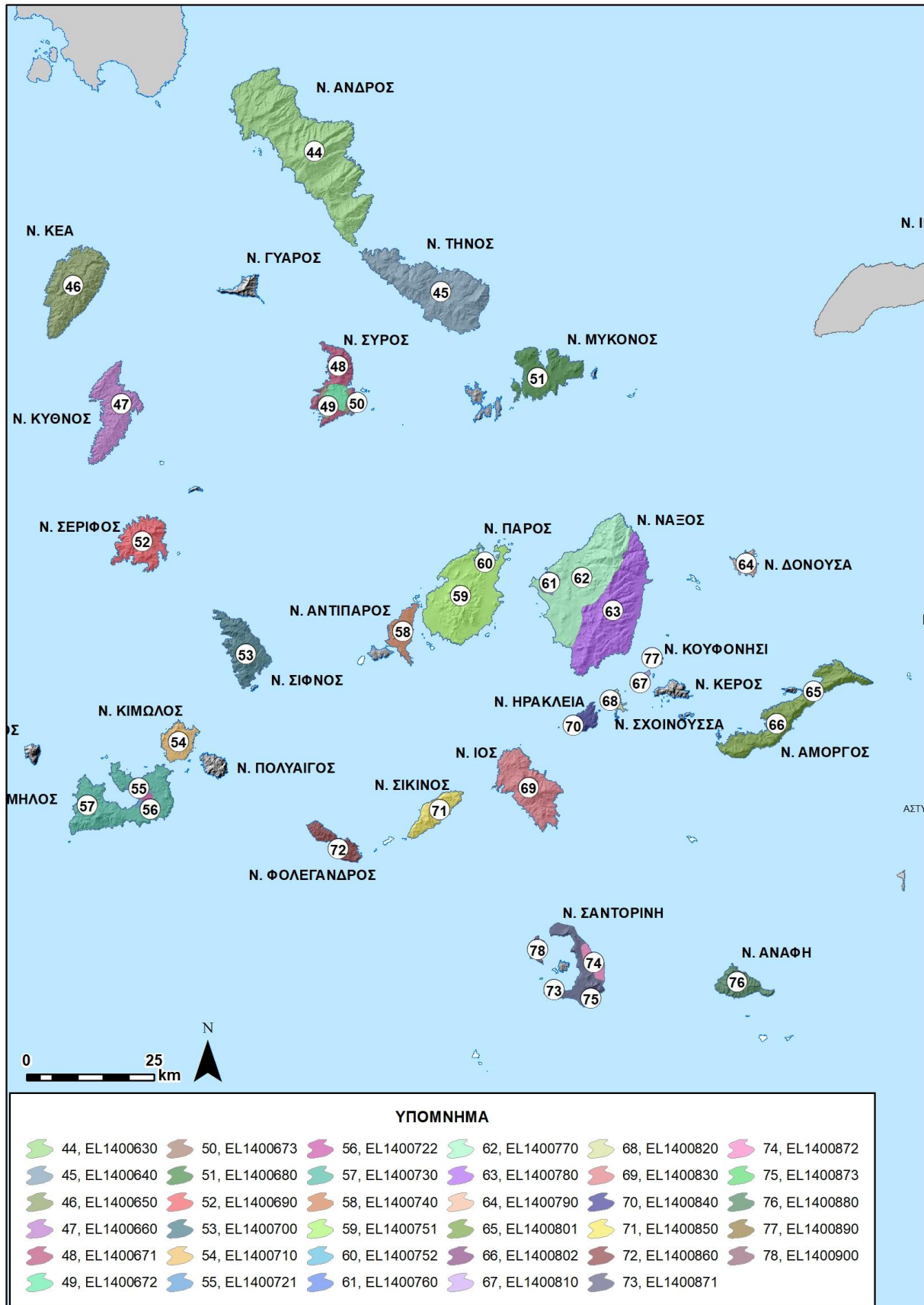
αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Όνομασία ΥΥΣ	Έκταση (km ²)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)				
1	Ν.Λήμνος	EL1400011	ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α), Ν.ΛΗΜΝΟΣ	210.7
2	Ν.Λήμνος	EL1400012	ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Γ), Ν.ΛΗΜΝΟΣ	54.2
3	Ν.Λήμνος	EL1400020	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ (Α), Ν.ΛΗΜΝΟΣ	23.6
4	Ν.Λήμνος	EL1400031	ΣΥΣΤΗΜΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α), Ν.ΛΗΜΝΟΣ	139.6
5	Ν.Λήμνος	EL1400032	ΣΥΣΤΗΜΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Β), Ν.ΛΗΜΝΟΣ	47.1
6	Ν. Αγ. Ευστράτιος	EL1400040	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, Ν. ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ	41.4
7	Ν.Λέσβος	EL1400051	ΣΥΣΤΗΜΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ, Ν.ΛΕΣΒΟΣ	947.3
8	Ν.Λέσβος	EL1400061	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Α), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	23.5
9	Ν.Λέσβος	EL1400062	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Γ), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	6.8
10	Ν.Λέσβος	EL1400070	ΣΥΣΤΗΜΑ ΟΦΙΟΛΙΘΙΚΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ, Ν.ΛΕΣΒΟΣ	244.2
11	Ν.Λέσβος	EL1400080	ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΑΡΣΟΥ, Ν.ΛΕΣΒΟΣ	49.7
12	Ν.Λέσβος	EL1400091	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Α), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	104.5
13	Ν.Λέσβος	EL1400092	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Β), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	6.0
14	Ν.Λέσβος	EL1400101	ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΕΡΑ (Α), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	14.2
15	Ν.Λέσβος	EL1400102	ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΕΡΑ (Γ), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	2.2
16	Ν.Λέσβος	EL1400111	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Α), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	228.3
17	Ν.Λέσβος	EL1400112	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Β), Ν.ΛΕΣΒΟΣ	4.7
18	Ν.Ψαρά	EL1400121	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΛΗΜΝΟΥ (Α), Ν.ΨΑΡΑ	33.1
19	Ν.Ψαρά	EL1400122	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΛΗΜΝΟΥ (Β), Ν.ΨΑΡΑ	5.6
20	Ν.Χίος	EL1400130	ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΔ/ΚΗΣ ΧΙΟΥ, Ν.ΧΙΟΣ	188.5
21	Ν.Χίος	EL1400141	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ (Α), Ν.ΧΙΟΣ	230.7
22	Ν.Χίος	EL1400142	ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Α), Ν.ΧΙΟΣ	234.3
23	Ν.Χίος	EL1400143	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Β), Ν.ΧΙΟΣ	57.8
24	Ν.Χίος	EL1400150	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΡΑΚΑΡΗ, Ν.ΧΙΟΣ	43.1
25	Ν.Χίος	EL1400160	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΠΟΥ, Ν.ΧΙΟΣ	8.3
26	Ν.Χίος	EL1400171	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Α), Ν.ΧΙΟΣ	32.1
27	Ν.Χίος	EL1400172	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Β), Ν.ΧΙΟΣ	47.3
28	Ν.Οινούσες	EL1400180	ΣΥΣΤΗΜΑ ΟΙΝΟΥΣΩΝ, Ν.ΟΙΝΟΥΣΕΣ	16.6
29	Ν.Ικαρίας	EL1400190	ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΑΧΩΝ, Ν.ΙΚΑΡΙΑΣ	131.2
30	Ν.Ικαρίας	EL1400200	ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΔΗΛΟΥ, Ν.ΙΚΑΡΙΑΣ	27.9
31	Ν.Ικαρίας	EL1400210	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΓ. ΚΗΡΥΚΟΥ, Ν.ΙΚΑΡΙΑΣ	95.0
32	Ν.Θύμαινα	EL1400220	ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΥΜΑΙΝΑΣ, Ν.ΘΥΜΑΙΝΑ	10.0
33	Ν.Φούρνοι	EL1400230	ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΥΡΝΩΝ, Ν.ΦΟΥΡΝΟΙ	29.9
34	Ν.Σάμος	EL1400241	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΡΚΕΤΕΑ, Ν. ΣΑΜΟΣ	89.1
35	Ν.Σάμος	EL1400250	ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΔΡΟΥΣΑΣ - ΜΑΡΑΘΟΚΑΜΠΟΥ, Ν.ΣΑΜΟΣ	65.1
36	Ν.Σάμος	EL1400260	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΡΒΟΥΝΗ, Ν.ΣΑΜΟΣ	77.1
37	Ν.Σάμος	EL1400270	ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΜΒΡΕΣΣΟΥ, Ν.ΣΑΜΟΣ	62.7
38	Ν.Σάμος	EL1400280	ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΟΥΡΛΙΩΤΩΝ - ΜΥΛΩΝ, Ν.ΣΑΜΟΣ	30.7
39	Ν.Σάμος	EL1400290	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΙΩΝ - ΧΩΡΑΣ, Ν.ΣΑΜΟΣ	71.3
40	Ν.Σάμος	EL1400301	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Α), Ν.ΣΑΜΟΣ	11.9
41	Ν.Σάμος	EL1400302	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Β), Ν.ΣΑΜΟΣ	6.9
42	Ν.Σάμος	EL1400311	ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΑΘΕΟΣ, Ν.ΣΑΜΟΣ	57.4
43	Ν.Σάμος	EL1400312	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΕΣΟΚΑΜΠΟΥ, Ν.ΣΑΜΟΣ	3.6
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)				
44	Ν.Άνδρος	EL1400630	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΟΥ, Ν.ΑΝΔΡΟΣ	379.0
45	Ν.Τήνος	EL1400640	ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΝΟΥ, Ν.ΤΗΝΟΣ	194.8
46	Ν.Κέα	EL1400650	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΑΣ, Ν.ΚΕΑ	131.7
47	Ν.Κύθνος	EL1400660	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΥΘΝΟΥ, Ν.ΚΥΘΝΟΣ	98.9

αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Έκταση (km ²)
48	Ν.Σύρος	ΕΛ1400671	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΡΟΥ (Α), Ν.ΣΥΡΟΣ	47.0
49	Ν.Σύρος	ΕΛ1400672	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΡΟΥ (Β), Ν.ΣΥΡΟΣ	25.0
50	Ν.Σύρος	ΕΛ1400673	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΡΟΥ (Γ), Ν.ΣΥΡΟΣ	12.1
51	Ν.Μύκονος	ΕΛ1400680	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ - ΑΝΩ ΜΕΡΑ, Ν.ΜΥΚΟΝΟΣ	86.3
52	Ν.Σέριφος	ΕΛ1400690	ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΟΧΤΙΑΣ, Ν.ΣΕΡΙΦΟΣ	72.5
53	Ν.Σίφνος	ΕΛ1400700	ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ - ΑΡΤΕΜΩΝΑ, Ν.ΣΙΦΝΟΣ	76.2
54	Ν.Κίμωλος	ΕΛ1400710	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΙΜΩΛΟΥ, Ν.ΚΙΜΩΛΟΣ	37.5
55	Ν.Μήλος	ΕΛ1400721	ΣΥΣΤΗΜΑ ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Α), Ν.ΜΗΛΟΣ	7.9
56	Ν.Μήλος	ΕΛ1400722	ΣΥΣΤΗΜΑ ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Β), Ν.ΜΗΛΟΣ	7.4
57	Ν.Μήλος	ΕΛ1400730	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΗΛΟΥ, Ν.ΜΗΛΟΣ	142.1
58	Ν.Αντίπαρος	ΕΛ1400740	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΠΟΥ - ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α), Ν.ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ	34.5
59	Ν.Πάρος	ΕΛ1400751	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Α), Ν.ΠΑΡΟΣ	194.6
60	Ν.Πάρος	ΕΛ1400752	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Β), Ν.ΠΑΡΟΣ	1.0
61	Ν.Νάξος	ΕΛ1400760	ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΙΒΑΔΙΟΥ, Ν.ΝΑΞΟΣ	11.3
62	Ν.Νάξος	ΕΛ1400770	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ - ΚΟΥΡΟΥ, Ν.ΝΑΞΟΣ	214.0
63	Ν.Νάξος	ΕΛ1400780	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ, Ν.ΝΑΞΟΣ	203.4
64	Ν.Δονούσα	ΕΛ1400790	ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΟΝΟΥΣΑΣ, Ν.ΔΟΝΟΥΣΑ	13.3
65	Ν.Αμοργός	ΕΛ1400801	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Α), Ν.ΑΜΟΡΓΟΣ	119.5
66	Ν.Αμοργός	ΕΛ1400802	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Β), Ν.ΑΜΟΡΓΟΣ	0.6
67	Ν.Κάτω Κουφονήσι	ΕΛ1400810	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΩ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ, Ν.ΚΟΥΦΟΝΗΣΙ	3.9
68	Ν.Σχοινούσα	ΕΛ1400820	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ, Ν.ΣΧΟΙΝΟΥΣΑ	8.0
69	Ν.Ίος	ΕΛ1400830	ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΩΡΑΣ, Ν.ΙΟΣ	108.3
70	Ν.Ηρακλεία	ΕΛ1400840	ΣΥΣΤΗΜΑ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ, Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΑ	18.1
71	Ν.Σίκινος	ΕΛ1400850	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΙΚΙΝΟΥ, Ν.ΣΙΚΙΝΟΣ	41.3
72	Ν.Φολέγανδρος	ΕΛ1400860	ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ, Ν.ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ	32.1
73	Ν.Θήρα	ΕΛ1400871	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Α), Ν.ΘΗΡΑ	54.6
74	Ν.Θήρα	ΕΛ1400872	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Β), Ν.ΘΗΡΑ	17.8
75	Ν.Θήρα	ΕΛ1400873	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Γ), Ν.ΘΗΡΑ	3.5
76	Ν.Ανάφη	ΕΛ1400880	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΦΗΣ, Ν.ΑΝΑΦΗ	38.2
77	Ν.Κουφονήσι	ΕΛ1400890	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ, Ν.ΚΟΥΦΟΝΗΣΙ	5.7
78	Ν.Θηρασία	ΕΛ1400900	ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΗΡΑΣΙΑΣ, Ν.ΘΗΡΑΣΙΑ	9.2
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)				
79	Ν.Αγαθονήσι	ΕΛ1400320	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ, Ν.ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ	13.4
80	Ν.Αρκοί	ΕΛ1400330	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΡΚΙΩΝ, Ν.ΑΡΚΟΙ	6.6
81	Ν.Λειψοί	ΕΛ1400341	ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Α), Ν.ΛΕΙΨΟΙ	7.9
82	Ν.Λειψοί	ΕΛ1400342	ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Β), Ν.ΛΕΙΨΟΙ	7.8
83	Ν.Πάτμος	ΕΛ1400350	ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΕΡΟΜΥΛΙΩΝ, Ν.ΠΑΤΜΟΣ	33.8
84	Ν.Λέρος	ΕΛ1400361	ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΕΡΟΥ (Α), Ν.ΛΕΡΟΣ	51.3
85	Ν.Λέρος	ΕΛ1400362	ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΕΡΟΥ (Β), Ν.ΛΕΡΟΣ	2.6
86	Ν.Κάλυμνος	ΕΛ1400370	ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΘΕΙΑΣ, Ν.ΚΑΛΥΜΝΟΣ	12.7
87	Ν.Κάλυμνος	ΕΛ1400380	ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΑΘΕΟΣ, Ν.ΚΑΛΥΜΝΟΣ	32.5
88	Ν.Κάλυμνος	ΕΛ1400390	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ, Ν.ΚΑΛΥΜΝΟΣ	65.3
89	Ν.Κως	ΕΛ1400400	ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ν.ΚΩΣ	53.5
90	Ν.Κως	ΕΛ1400410	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑΣ-ΚΕΦΑΛΟΥ, Ν.ΚΩΣ	143.5
91	Ν.Κως	ΕΛ1400420	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΗΣ - ΖΙΑΣ, Ν.ΚΩΣ	17.7
92	Ν.Κως	ΕΛ1400430	ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΚΑΙΟΥ, Ν.ΚΩΣ	66.3
93	Ν.Κως	ΕΛ1400440	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑΣ, Ν.ΚΩΣ	6.2
94	Ν.Νίσυρος	ΕΛ1400450	ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΙΣΥΡΟΥ, Ν.ΝΙΣΥΡΟΣ	41.1
95	Ν.Αστυπάλαια	ΕΛ1400461	ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Α), Ν.ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑ	44.8
96	Ν.Αστυπάλαια	ΕΛ1400462	ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Β), Ν.ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑ	0.9
97	Ν.Αστυπάλαια	ΕΛ1400470	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΣ, Ν.ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑ	50.4

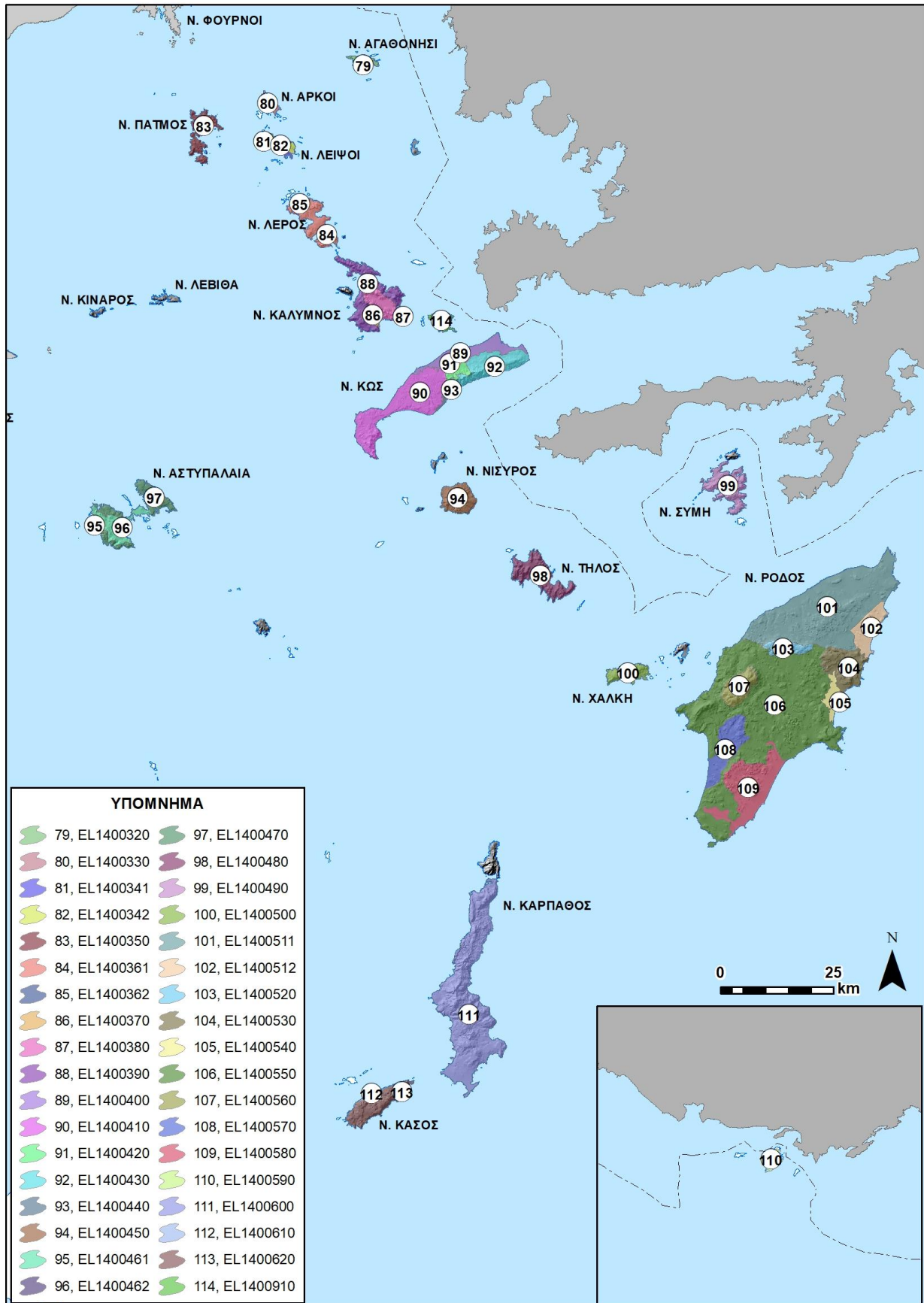
αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Έκταση (km ²)
98	Ν.Τήλος	ΕΛ1400480	ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΛΟΥ, Ν.ΤΗΛΟΣ	61.5
99	Ν.Σύμη	ΕΛ1400490	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΜΗΣ, Ν.ΣΥΜΗ	57.7
100	Ν.Χάλκης	ΕΛ1400500	ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΑΛΚΗΣ, Ν. ΧΑΛΚΗΣ	27.3
101	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400511	ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Α), Ν. ΡΟΔΟΣ	355.9
102	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400512	ΣΥΣΤΗΜΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Β), Ν. ΡΟΔΟΣ	45.2
103	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400520	ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑ - ΣΑΛΑΚΟΥ, Ν.ΡΟΔΟΣ	23.8
104	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400530	ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΤΑ ΠΗΓΩΝ, Ν.ΡΟΔΟΣ	67.1
105	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400540	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΛΑΘΟΥ - ΓΑΔΟΥΡΑ, Ν.ΡΟΔΟΣ	22.2
106	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400550	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΡΟΔΟΥ, Ν.ΡΟΔΟΣ	648.7
107	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400560	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΤΤΑΒΥΡΟΥ, Ν.ΡΟΔΟΣ	40.9
108	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400570	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ, Ν.ΡΟΔΟΣ	67.7
109	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400580	ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ, Ν.ΡΟΔΟΣ	132.3
110	Ν.Καστελλόριζο	ΕΛ1400590	ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΕΓΙΣΤΗΣ, Ν.ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ	9.3
111	Ν.Κάρπαθος	ΕΛ1400600	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ, Ν.ΚΑΡΠΑΘΟΣ	300.2
112	Ν.Κάσος	ΕΛ1400610	ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ, Ν.ΚΑΣΟΣ	8.3
113	Ν.Κάσος	ΕΛ1400620	ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΣΟΥ, Ν.ΚΑΣΟΣ	57.3
114	Ν.Ψέριμος	ΕΛ1400910	ΣΥΣΤΗΜΑ ΨΕΡΙΜΟΥ, Ν.ΨΕΡΙΜΟΣ	14.5

Χάρτης 4-4 Θέση και όρια των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436

Χάρτης 4-5 Θέση και όρια των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437

Χάρτης 4-6 Θέση και όρια των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438

4.2.3 Ιδιαιτέρως Τροποποιημένα Υδατικά Συστήματα (ΙΤΥΣ) και Τεχνητά Υδατικά Συστήματα (ΤΥΣ)

Η μέχρι σήμερα ανθρώπινη δραστηριότητα έχει αλλοιώσει τα αρχικά χαρακτηριστικά ορισμένων υδατικών συστημάτων. Οι μεταβολές αυτές, ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους έγιναν και από το μέγεθος της αλλαγής που έχουν επιφέρει στα υδατικά συστήματα, τα καθιστούν κατά μια έννοια ιδιαίτερα. Επομένως, τα συστήματα αυτά αξιολογούνται με διαφορετικό τρόπο από την Οδηγία 2000/60/ΕΚ σε σχέση με τα υπόλοιπα, και ονομάζονται Ιδιαιτέρως Τροποποιημένα Υδατικά Συστήματα (ΙΤΥΣ). Αντίστοιχα, σε ορισμένες περιπτώσεις κατασκευάζονται με ανθρώπινη πρωτοβουλία έργα που δημιουργούν υδατικά συστήματα σε σημεία όπου προηγουμένως δεν υπήρχαν. Αυτά τα συστήματα ονομάζονται Τεχνητά Υδατικά Συστήματα (ΤΥΣ).

Στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης αντιμετώπισης των θεμάτων που άπτονται της αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων σε σχέση με διάφορες διαδικασίες εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ανάμεσα στις οποίες είναι και ο αρχικός προσδιορισμός ΙΤΥΣ και ΤΥΣ, αναπτύχθηκε εξειδικευμένη μεθοδολογία αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων ως πιέσεων με σκοπό την κάλυψη των παραπάνω ελλείψεων και κενών και τη διαχείριση των ζητημάτων υδρομορφολογικών πιέσεων και αλλοιώσεων με ενιαίο και συνεπή τρόπο. Η μεθοδολογία αυτή αξιοποιείται μεταξύ άλλων και στον αρχικό προσδιορισμό ΙΤΥΣ. Η μεθοδολογία παρουσιάζεται λεπτομερώς στο σχετικό κατευθυντήριο κείμενο που είναι διαθέσιμο στη σχετική ιστοσελίδα της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων <http://wfdver.ypeka.gr/>.

Η μεθοδολογία προσδιορισμού των ΙΤΥΣ-ΤΥΣ, όπως αναπτύχθηκε για τον 2^ο διαχειριστικό κύκλο και εξακολουθεί να ισχύει παρουσιάζεται αναλυτικά στα Αναλυτικά Κείμενα Τεκμηρίωσης «Μεθοδολογία/προδιαγραφές για τον προσδιορισμό των ΙΤΥΣ και ΤΥΣ» και «Οριστικός Προσδιορισμός των Ιδιαιτέρως Τροποποιημένων και Τεχνητών Υδατικών Συστημάτων».

Η επανεξέταση των προηγουμένως προσδιορισθέντων ΙΤΥΣ βασίζεται αρχικά στη λειτουργία του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης. Δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στα αποτελέσματα της παρακολούθησης και κατά τούτο, η επανεξέταση του προσδιορισμού ΙΤΥΣ-ΤΥΣ βασίζεται κατά προτεραιότητα στην ύπαρξη σταθμού παρακολούθησης στο εκάστοτε υπό εξέταση ΙΤΥΣ ή ΤΥΣ.

Στην 1^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) είχαν αναγνωριστεί **4 ποτάμια ΙΤΥΣ**, εκείνο δε, στο οποίο λειτούργησε σταθμός παρακολούθησης κατά την περίοδο 2018-2022 παρουσιάζεται στον ακόλουθο πίνακα. Επίσης, δεν είχαν αναγνωριστεί ΤΥΣ.

Πίνακας 4-9 Ποτάμια ΙΤΥΣ-ΤΥΣ με σταθμό παρακολούθησης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).

α/α	ΟΝΟΜΑ ΥΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΚΩΔΙΚΟΣ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΤΑΘΜΩΝ
1	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	ΙΤΥΣ	EL1438R000401058H	ΜΕΤΡΙΑ	ΚΑΛΗ	1

Ο προσδιορισμός του ως άνω ΥΣ ως ΙΤΥΣ δεν αλλάζει στον παρόντα διαχειριστικό κύκλο καθώς στα στοιχεία παρακολούθησης δεν συμπεριλαμβάνονται βιολογικές παράμετροι

Η επανεξέταση του προσδιορισμού ΙΤΥΣ-ΤΥΣ για τα σώματα χωρίς δεδομένα παρακολούθησης διενεργείται αποκλειστικά μέσω της αξιολόγησης της υδρομορφολογικής κατάστασης των σωμάτων, με την εφαρμογή της σχετικής μεθοδολογίας που έχει καταρτισθεί. Ο ακόλουθος πίνακας συνοψίζει τα κριτήρια και τη συνολική

βαθμολογία υδρομορφολογικής αξιολόγησης των ΙΤΥΣ-ΤΥΣ χωρίς δεδομένα παρακολούθησης. Η επεξήγηση των κριτηρίων δίνεται στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Μεθοδολογία και προδιαγραφές προσδιορισμού ιδιαίτερας τροποποιημένων και τεχνητών υδατικών συστημάτων» και στο κείμενο κατευθύνσεων – Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης περί αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων και τροποποιήσεων που αναφέρθηκε προηγουμένως.

Πίνακας 4-10 Υδρομορφολογική κατάσταση ΙΤΥΣ-ΤΥΣ χωρίς σταθμό παρακολούθησης στο ΥΔ 14

Κωδικός συστήματος	Κριτήρια Υδρομορφολογικών Αλλοιώσεων - ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ						ΤΑΞΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ - ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
	A.1.1	A.2.1	A.2.2	A.2.4	A.4.1	A.4.3	
EL1436R003300027H	5		5	2		2	4, Ισχυρά τροποποιημένο
EL1436R009900014H	2		5		5	2	4, Ισχυρά τροποποιημένο
EL1438R000401058H	5		5	2		2	4, Ισχυρά τροποποιημένο
EL1438R000600073H	5		5	2		2	4, Ισχυρά τροποποιημένο
EL1438R002100070H		5	4			2	4, Ισχυρά τροποποιημένο

Κριτήρια Υδρομορφολογικών Αλλοιώσεων	
Κριτήριο	Περιγραφή
A.1.1	Όγκος απόληψης από φράγμα ταμείου ως % της μέσης ετήσιας απορροής
A.1.2, A.3.2	Μήκος ποταμού που κατακλύζεται ως % του συνολικού μήκους του
A.2.1	Όγκος απόληψης από ρουφράκτη «κατά τη ροή» ως % της μέσης ετήσιας απορροής
A.2.2	Ύψος (μ) εγκάρσιας κατασκευής από την φυσική κοίτη (ως εμπόδιο στην μετακίνηση των ιχθύων)
A.2.4	Πυκνότητα εγκάρσιων έργων, (αριθ. έργων/km)
A.4.1	Μήκος ποταμού που έχει υποστεί διευθέτηση (με ανοιχτή κοίτη) ως % του συνολικού μήκους του
A.4.3	Μεταβολές από διαμήκη έργα (οχετοί-κλειστά τμήματα): μήκος έργων ως % του συνολικού μήκους

Τα ΥΣ του ανωτέρω πίνακα συγκεντρώνουν βαθμολογία αξιολόγησης της υδρομορφολογικής κατάστασης μεγαλύτερη από το ενδεικτικό όριο αρχικού προσδιορισμού ως ΙΤΥΣ (3,5) και συνεπώς προσδιορίζονται αρχικά ως ΙΤΥΣ.

Κατόπιν της εφαρμογής της μεθοδολογίας προσδιορισμού ΙΤΥΣ και ΤΥΣ, **στο ΥΔ ΕΛ14 προέκυψαν 13 ΙΤΥΣ (5 Ποτάμια ΥΣ και 9 Ταμειυτήρες) σε σύνολο 177 επιφανειακών ΥΣ** (βλ. ακόλουθους πίνακες και χάρτη). Σημειώνεται ότι δεν αναγνωρίστηκαν παράκτια ΙΤΥΣ καθώς και κανένα ΤΥΣ.

Στον Πίνακα 4-13 δίνεται μία εικόνα του αριθμού και της κάλυψης των ιδιαίτερας τροποποιημένων υδατικών συστημάτων. Το ποσοστό κάλυψης για τα λιμναία και τα παράκτια υδατικά συστήματα αναφέρεται επί της συνολικής επιφάνειας των λιμναίων υδάτων και παράκτιων υδάτων του ΥΔ 12 αντίστοιχα, ενώ το ποσοστό κάλυψης για τα ποτάμια υδατικά συστήματα αναφέρεται επί του συνολικού μήκους των ποτάμιων υδάτων του ΥΔ.

Πίνακας 4-11 Εποπτική εικόνα του αριθμού και της κάλυψης ΙΤΥΣ/ΤΥΣ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

	ΙΤΥΣ		ΤΥΣ	
	Αριθμός ΥΣ	Κάλυψη έκτασης – μήκους (%)	Αριθμός ΥΣ	Κάλυψη έκτασης – μήκους (%)
Λιμναία ΥΣ (ταμιευτήρες)	9	100%	0	0%
Ποτάμια ΥΣ	5	6%	0	0%
Παράκτια ΥΣ	0	0%	0	0%

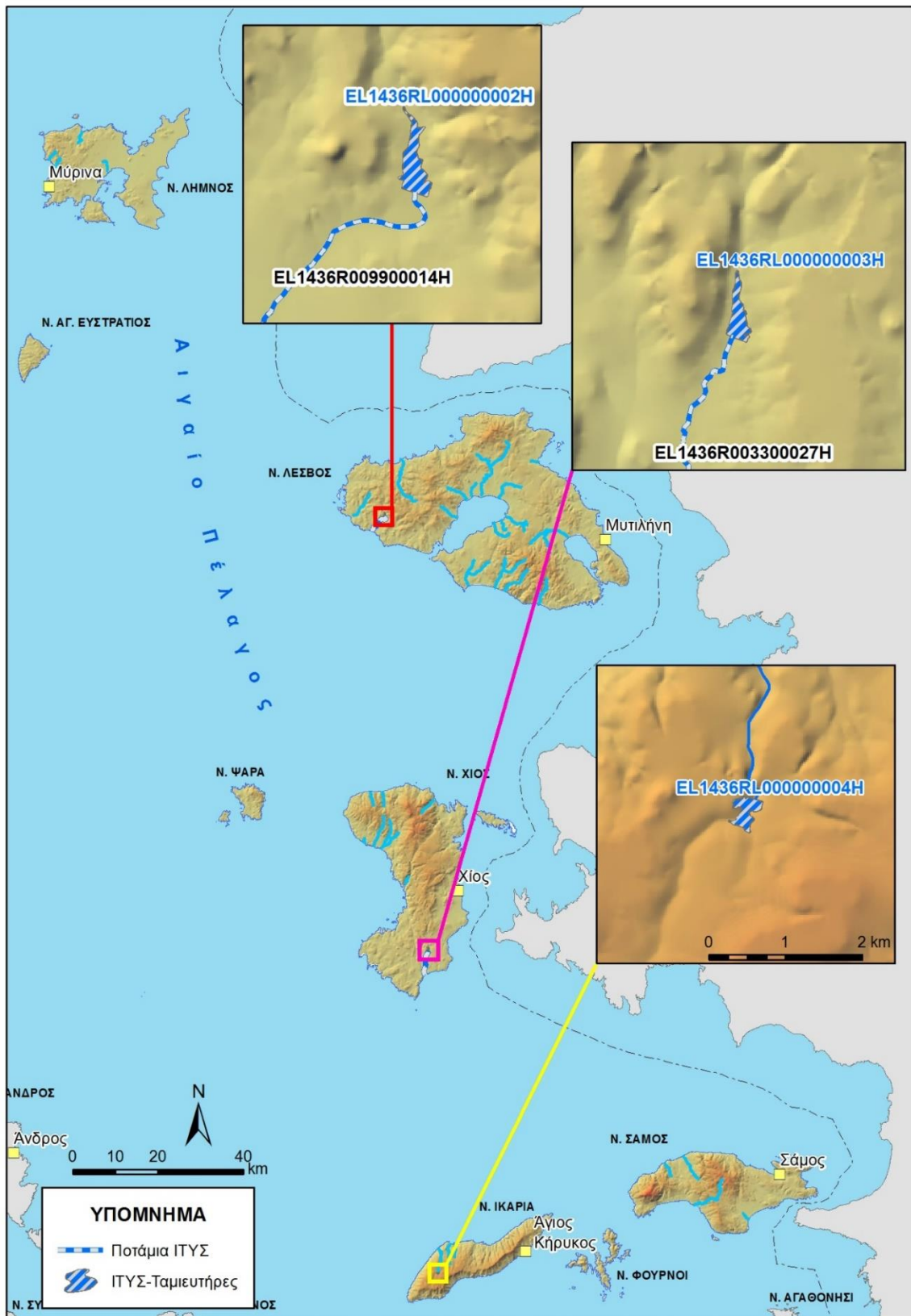
Στη συνέχεια παρατίθενται τα ΥΣ τα οποία χαρακτηρίστηκαν οριστικά ως Ιδιαίτερως Τροποποιημένα ανά λεκάνη απορροής ποταμού του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (βλ. ακόλουθους πίνακες και χάρτες).

Πίνακας 4-12 Ιδιαίτερως Τροποποιημένα Ποτάμια ΥΣ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

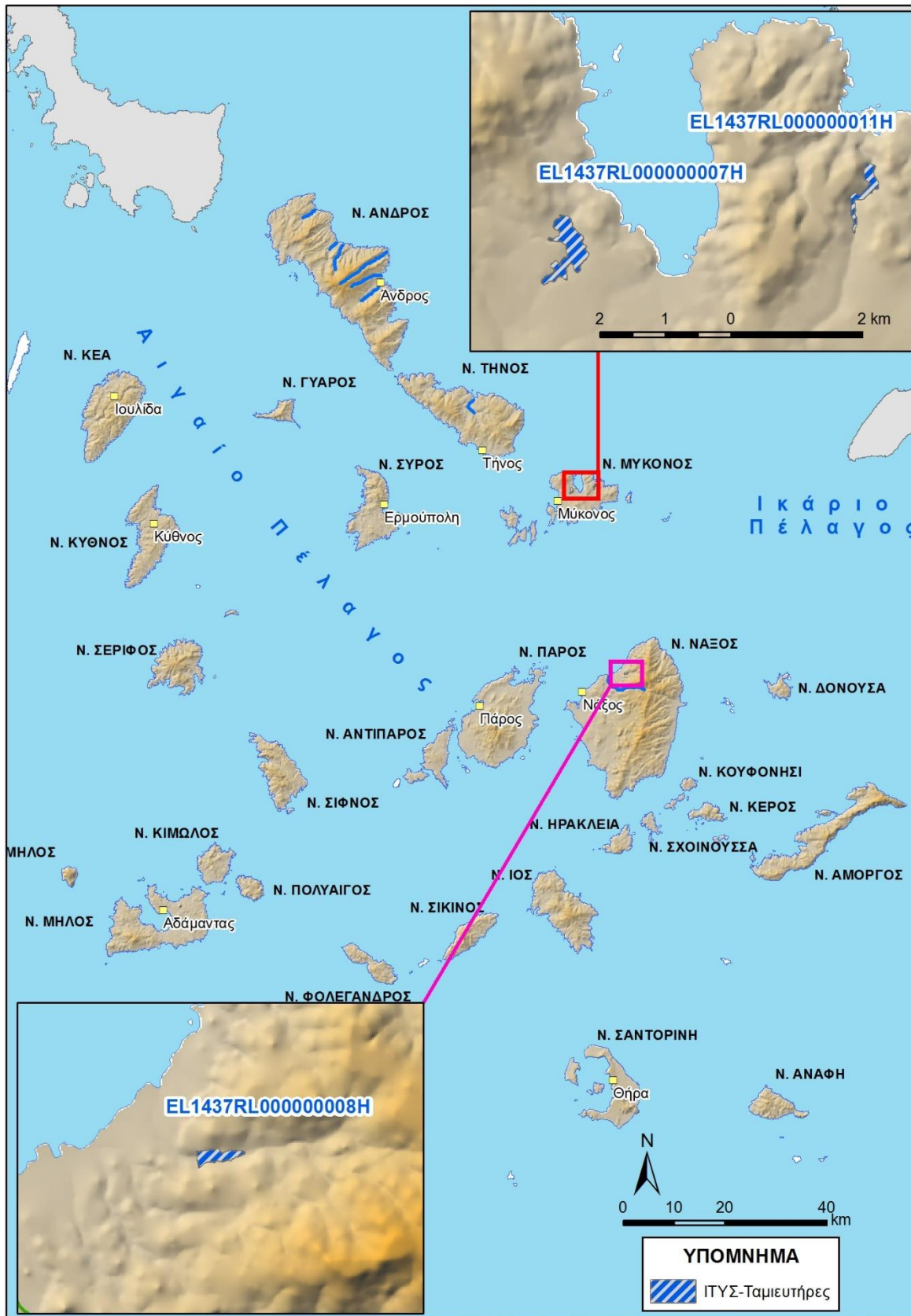
ΚΩΔΙΚΟΣ ΙΤΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΤΥΠΟΣ	ΜΗΚΟΣ (ΚΜ)	ΛΕΚΑΝΗ (ΚΜ ²)	ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)					
ΕΛ1436R003300027Η	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	R-M5	5,94	59,20	Άρδευση και ύδρευση από το ανάντη φρ. Καλαμωτής - Κατάρη
ΕΛ1436R009900014Η	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	R-M5	5,30	30,54	Αντιπλημμυρική προστασία με διευθετήσεις. Άρδευση, ύδρευση και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από το ανάντη φρ. Ερεσού.
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)					
ΕΛ1438R000401058Η	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	R-M5	10,43	41,875	Ύδρευση από ανάντη φρ. Γαδουρά
ΕΛ1438R000600073Η	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	R-M5	7,60	57,726	Άρδευση και Ύδρευση (μελλοντικά) από ανάντη φράγμα Απολακκιάς
ΕΛ1438R002100070Η	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	R-M5	7,88	29,7	Άρδευση (λιμνοδεξαμενή Γενναδίου)

Πίνακας 4-13 Ιδιαίτερως Τροποποιημένα Ποτάμια ΥΣ - Ταμιευτήρες στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14), ανά ΛΑΠ

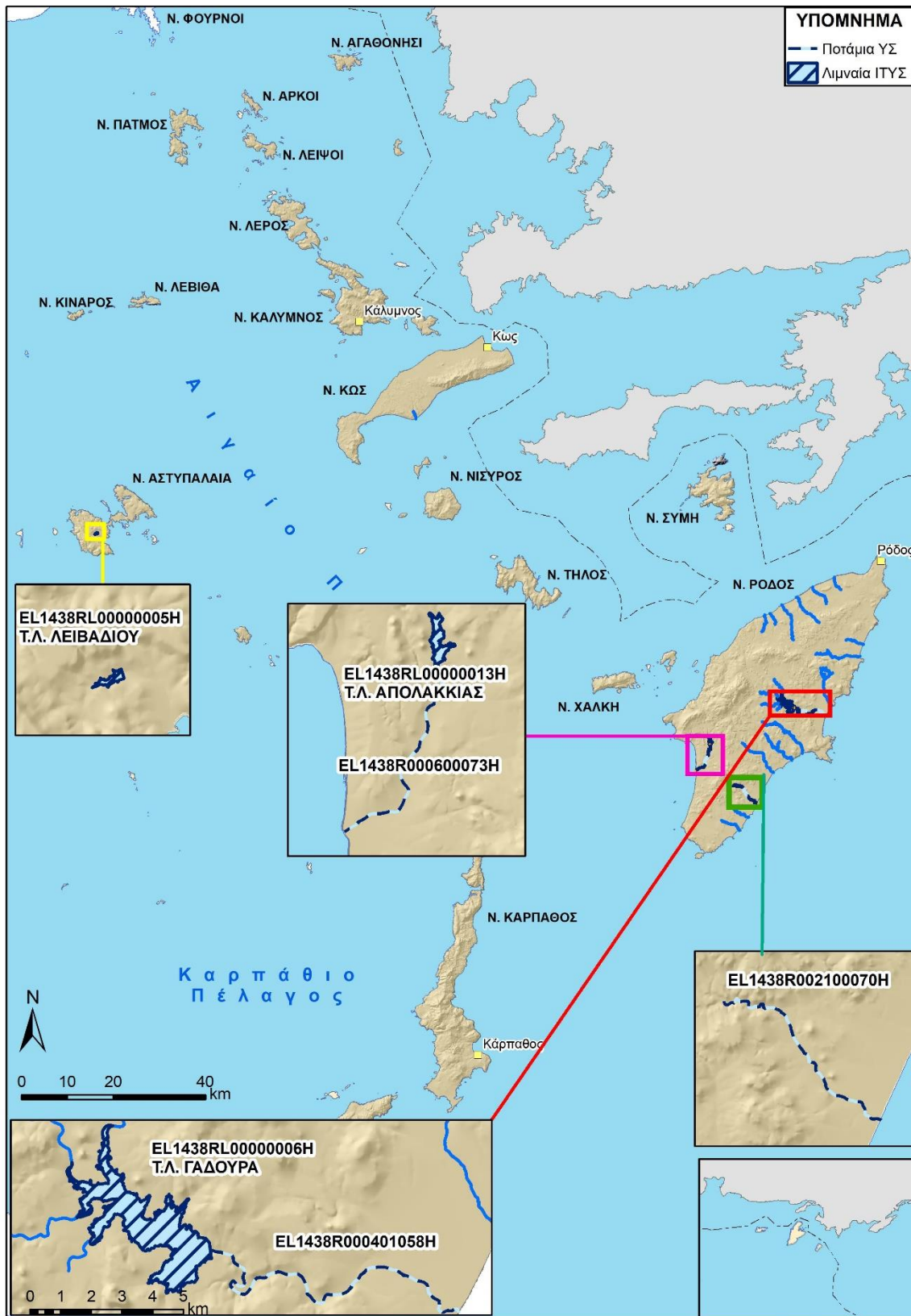
ΚΩΔΙΚΟΣ ΙΤΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΤΥΠΟΣ	ΕΚΤΑΣΗ (ΚΜ ²)	ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)				
ΕΛ1436RL00000002Η	Τ.Λ. ΕΡΕΣΟΥ	L-M 5/7	0,20	Άρδευση, Ύδρευση (μελλοντικά), Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (μελλοντικά)
ΕΛ1436RL00000003Η	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΚΑΤΡΑΡ	L-M8	0,13	Άρδευση, Ύδρευση
ΕΛ1436RL00000004Η	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ - ΠΕΖΙΟΥ	GR-SR	0,10	Άρδευση - Ύδρευση Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (μελλοντικά)
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)				
ΕΛ1437RL00000007Η	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑΣ	GR-SR	0,30	Ύδρευση
ΕΛ1437RL00000008Η	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	L-M 5/7	0,10	Ύδρευση
ΕΛ1437RL00000011Η	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	GR-SR	0,11	Ύδρευση
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)				
ΕΛ1438RL00000005Η	Τ.Λ. ΛΙΒΑΔΙΟΥ	GR-SR	0,09	Άρδευση, Ύδρευση
ΕΛ1438RL00000006Η	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	L-M 5/7	4,57	Ύδρευση
ΕΛ1438RL00000013Η	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	L-M 5/7	0,52	Άρδευση, Ύδρευση (μελλοντικά)

Χάρτης 4-7 Ποτάμια ΙΤΥΣ της ΛΑΠ EL1436

Χάρτης 4-8 Ποτάμια ΙΤΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437

Χάρτης 4-9 Ποτάμια ΙΤΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438

4.2.4 Προστατευόμενες Περιοχές

4.2.4.1 Γενικά

Σύμφωνα με το Άρθρο 6 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα Κράτη Μέλη εξασφαλίζουν τη δημιουργία μητρώου όλων των περιοχών που κείνται στο εσωτερικό κάθε ΠΛΑΠ, οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως χρήζουσες ειδικής προστασίας βάσει των ειδικών διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας για την προστασία των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων τους ή τη διατήρηση των οικοτόπων και των ειδών που εξαρτώνται από το νερό.

Το μητρώο αυτό, που καλείται Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών (ΜΠΠ), περιλαμβάνει όλα τα υδατικά συστήματα που προσδιορίζονται από το Παράρτημα V του ΠΔ 51/2007.

Το Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών περιλαμβάνει, σύμφωνα με το Παράρτημα V του ΠΔ 51/2007, όλους τους ακόλουθους τύπους περιοχών:

- α) Περιοχές που προορίζονται για την άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση, σύμφωνα με το Άρθρο 7 του ΠΔ 51/2007 (Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ),
- β) Περιοχές που προορίζονται για προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία,
- γ) Υδατικά συστήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα αναψυχής, συμπεριλαμβανομένων περιοχών που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα κολύμβησης,
- δ) Περιοχές ευαίσθητες στην παρουσία θρεπτικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών που χαρακτηρίζονται ως ευπρόσβλητες ζώνες, και των περιοχών που χαρακτηρίζονται ως ευαίσθητες και
- ε) περιοχές που προορίζονται για την προστασία οικοτόπων ή ειδών, όταν η διατήρηση ή η βελτίωση της κατάστασης των υδάτων είναι σημαντική για την προστασία τους, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών τόπων του προγράμματος ΦΥΣΗ 2000 (NATURA 2000).

Αναλυτικά ο προσδιορισμός και η παρουσίαση των περιοχών που εντάσσονται στο Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών στο πλαίσιο της 2^{ης} Αναθεώρησης, περιλαμβάνονται στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Επικαιροποίηση Μητρώου Προστατευόμενων περιοχών». Ακολούθως παρουσιάζονται συνοπτικά οι περιοχές του ΜΠΠ ανά κατηγορία.

4.2.4.2 Περιοχές που προορίζονται για άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση

Στο 1^ο ΣΔΛΑΠ δεν είχαν καταχωρηθεί στο ΜΠΠ περιοχές που προορίζονται για την άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση. Στην 1^η Αναθεώρηση εντάχθηκαν στο ΜΠΠ 9 ταμειυτήρες που χρησιμοποιούνται σήμερα ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στο μέλλον για την απόληψη ύδατος ανθρώπινης κατανάλωσης. Τα εν λόγω ΥΣ παραμένουν στο ΜΠΠ και παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Πίνακας 4-14 Περιοχές άντλησης ύδατος ανθρώπινης κατανάλωσης Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Κωδικός	Κατηγορία ΥΣ	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Νησί
ΕΛ1436					
1	EL1436RL00000002HA7	Ταμιευτήρας	EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	Λέσβος
2	EL1436RL00000003HA7	Ταμιευτήρας	EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΚΑΤΡΑΡΗ	Χίος
3	EL1436RL00000004HA7	Ταμιευτήρας	EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ - ΠΕΖΙΟΥ	Ικαρία
ΕΛ1437					
4	EL1437RL00000007HA7	Ταμιευτήρας	EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑΣ	Μύκονος
5	EL1437RL00000008HA7	Ταμιευτήρας	EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	Νάξος
6	EL1437RL00000011HA7	Ταμιευτήρας	EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	Μύκονος
ΕΛ1438					
7	EL1438RL00000005HA7	Ταμιευτήρας	EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	Αστυπάλαια
8	EL1438RL00000006HA7	Ταμιευτήρας	EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	Ρόδος
9	EL1438RL00000013HA7	Ταμιευτήρας	EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Ρόδος

Πρέπει να αναφερθεί ότι στα νησιά'λο, Νάξο, Σάμο και Χίο υπάρχουν έργα αξιοποίησης επιφανειακών υδατικών πόρων, τα οποία δεν εντάσσονται στο ΜΠΠ καθώς αφορούν κυρίως σε μικρές λιμνοδεξαμενές η στεγανοποίηση των οποίων έχει γίνει με μεμβράνες, συλλέγουν χειμαρρικές απορροές ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις ξηραίνονται το καλοκαίρι και ως εκ τούτου δεν μπορούν να ενταχθούν στο ΜΠΠ ως επιφανειακά ΥΣ.

Λόγω του ιδιαίτερου χαρακτήρα των νησιών του Αιγαίου (μικρής έκτασης νησιά με ενιαία υπόγεια υδατικά συστήματα που καλύπτουν το σύνολο της επιφάνειάς τους), δεν εντάσσονται ΥΥΣ στο ΜΠΠ. Η προστασία των υδάτων που αντλούνται από ΥΥΣ για ανθρώπινη κατανάλωση, διασφαλίζεται με τα μέτρα και τις ζώνες προστασίας σε επίπεδο σημείων απόληψης.

4.2.4.3 Υδατικά συστήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα αναψυχής

Σύμφωνα με το **Μητρώο Ταυτοτήτων Υδάτων Κολύμβησης** της Ελλάδας, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) το 2022 καθορίστηκαν **426 περιοχές υδάτων κολύμβησης (ΠΥΚ)** σε **49** παράκτια ΥΣ. Οι περιοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται στο σύνολό τους στο ΜΠΠ της παρούσας Αναθεώρησης.

Σε ό,τι αφορά τα εσωτερικά ύδατα αναψυχής, δεν υπάρχουν θεσμοθετημένες δραστηριότητες αναψυχής στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) και ως εκ τούτου δεν εντοπίζονται ύδατα αναψυχής, τόσο στο 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης και στην 1^η Αναθεώρηση, όσο παρούσα 2^η Αναθεώρηση.

4.2.4.4 Περιοχές ευαίσθητες στην παρουσία θρεπτικών ουσιών

Ευπρόσβλητες Ζώνες

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, μέχρι στιγμής δεν έχουν θεσμοθετηθεί Ευπρόσβλητες Ζώνες στη Νιτρορρύπανση και ως εκ τούτου δεν είχαν συμπεριληφθεί στο ΜΠΠ του 1^{ου} ΣΔΛΑΠ. Στην 1^η Αναθεώρηση προτάθηκε η ένταξη στο ΜΠΠ της ευπρόσβλητης Ζώνης περιοχής Λιβαδίου Νάξου καθώς το ΥΥΣ EL1400760 Λιβαδίου Νάξου υφίσταται νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης. Η εν λόγω ευπρόσβλητη Ζώνη προτείνεται να ενταχθεί και στο ΜΠΠ της παρούσας 2^{ης} Αναθεώρησης.

Οι ευπρόσβλητες ζώνες και τα υδατικά συστήματα που υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα και Χάρτη.

Πίνακας 4-15 Ευπρόσβλητες Ζώνες και Υδατικά Συστήματα που υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν νιτρορρύπανση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Όνομασία Ευπρόσβλητης Ζώνης	Υδατικά Συστήματα που υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν νιτρορρύπανση			
	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	ΛΑΠ
Περιοχή Λιβάδι Νάξου ΕΛ1437ΝΙ01	ΕΛ1400760	Λιβαδίου Νάξου	ΥΥΣ	ΕΛ1437

Χάρτης 4-10 Προτεινόμενες Ευπρόσβλητες Ζώνες στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Επίσης βρίσκεται σε ισχύ και έχει υποχρεωτική εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο η ΥΑ 1848/278812/2021 (ΦΕΚ 4855/Β/2021) «Κώδικας Ορθής Γεωργικής Πρακτικής για την Προστασία των Νερών από τη Νιτρορρύπανση Γεωργικής Προέλευσης». Για όλες τις ευπρόσβλητες σε νιτρορρύπανση ζώνες της χώρας (30 ευπρόσβλητες ζώνες) θεσμοθετήθηκαν (ΦΕΚ/1496/Β/2019) τα Προγράμματα Δράσης με την ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΓΡΕΓΥ/38552/265/25.04.2019 «Πρόγραμμα Δράσης περιοχών που έχουν χαρακτηριστεί ως ευπρόσβλητες ζώνες από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 2 της υπ. αρ. οικ. 19652/1906/1999 ΚΥΑ (Β'1575), όπως ισχύει, σε συμμόρφωση με την Οδηγία 91/676/ΕΟΚ «για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης» του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 1991 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει».

Με την εφαρμογή των Προγραμμάτων Δράσης σε συνδυασμό με την παρακολούθηση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων της χώρας μέσω του Εθνικού Προγράμματος Παρακολούθησης της Κατάστασης των Υδάτων, οι ελληνικές αρχές μπορούν στο εξής να παρακολουθούν την πρόοδο εφαρμογής των Προγραμμάτων Δράσης ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της Οδηγίας 91/676/ΕΟΚ.

Ευαίσθητες Περιοχές

Στο ΥΔ δεν έχουν καθοριστεί ευαίσθητες περιοχές και δεν προτείνονται νέες στην παρούσα Αναθεώρηση.

4.2.4.5 Περιοχές που προορίζονται για την προστασία οικοτόπων ή ειδών

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου το Δίκτυο Natura 2000 (ΚΥΑ 50743/2017 – «Αναθεώρηση εθνικού καταλόγου Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου Natura 2000» -ΦΕΚ 4432Β//2017) περιλαμβάνει 91 περιοχές, εκ των οποίων

- 34 είναι χαρακτηρισμένες ως ΕΖΔ
- 44 είναι χαρακτηρισμένες ως ΖΕΠ
- 2 είναι χαρακτηρισμένες ως ΕΖΔ και ΖΕΠ
- 4 είναι χαρακτηρισμένες ως ΕΖΔ και ΤΚΣ
- 1 είναι χαρακτηρισμένη ως ΖΕΠ και ΤΚΣ
- 6 είναι χαρακτηρισμένες ως ΤΚΣ

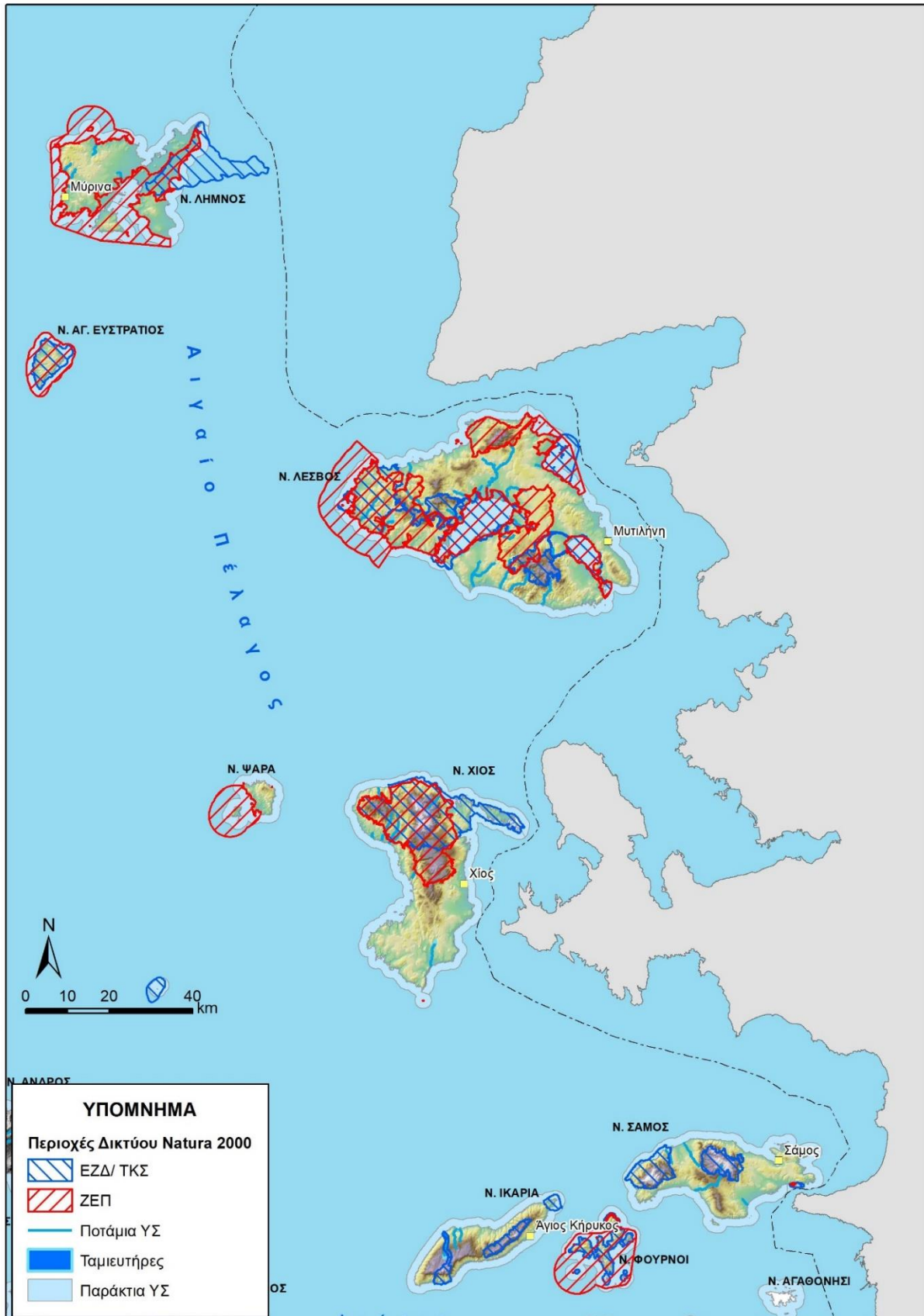
Από τις 91 προαναφερόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000, **εντάσσονται τελικά στο ΜΠΠ 82 περιοχές** (βλ. αναλυτικά στο «Επικαιροποίηση Μητρώου Προστατευόμενων περιοχών» και Χάρτης 4-11 έως 4-13).

Από τις περιοχές του Δικτύου Natura 2000 που έχουν χαρακτηριστεί ως ΖΕΠ, **8** δεν πληρούν τα κριτήρια που εφαρμόστηκαν ούτε ως προς τα είδη χαρακτηρισμού ούτε ως προς τα κρίσιμα ενδιαιτήματα. Πρόκειται για τις ΖΕΠ:

1. Νήσος Ικαρία (Νοτιοδυτικό Τμήμα), GR4120005
2. Σάμος: Όρος Κέρκης, GR4120008
3. Νάξος: Όρη Αναθεματίστρα, Κόρωνος, Μαυροβούνι, Ζας, Βιγλατούρι, GR4220026
4. Βόρεια Σύρος και Νησίδες, GR4220032
5. Βόρεια Κάρπαθος και Σαρία και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη, GR4210003
6. Ανατολική Ρόδος: Προφήτης Ηλίας – Επτά Πηγές – Εκβολή Λουτάνη – Κάτεργο, Ρέμα Γαδουρά – Χερσόνησος Λίνδου – Νησίδες Πεντάνησα και Τετράπολις, Λόφος Ψαλίδι, GR4210029
7. Δυτική Ρόδος: Όρη Ατάβυρος και Ακραμύτης, Τεχνητή Λίμνη Απολακκιάς και Νησίδες Γεωργίου, Στρογγυλή, Χτενιές και Καράβολας, GR4210030
8. Νότιο Άκρο Ρόδου, Πρασονήσι, Υγρότοπος Λιβιάδι Κατταβιάς, GR4210031.

Επίσης, δεν εντάσσεται στο ΜΠΠ και ο ΤΚΣ GR4220036 «Θαλάσσια Περιοχή Κολούμβο», καθώς στην περιοχή του δεν έχουν καθοριστεί παράκτια ΥΣ.

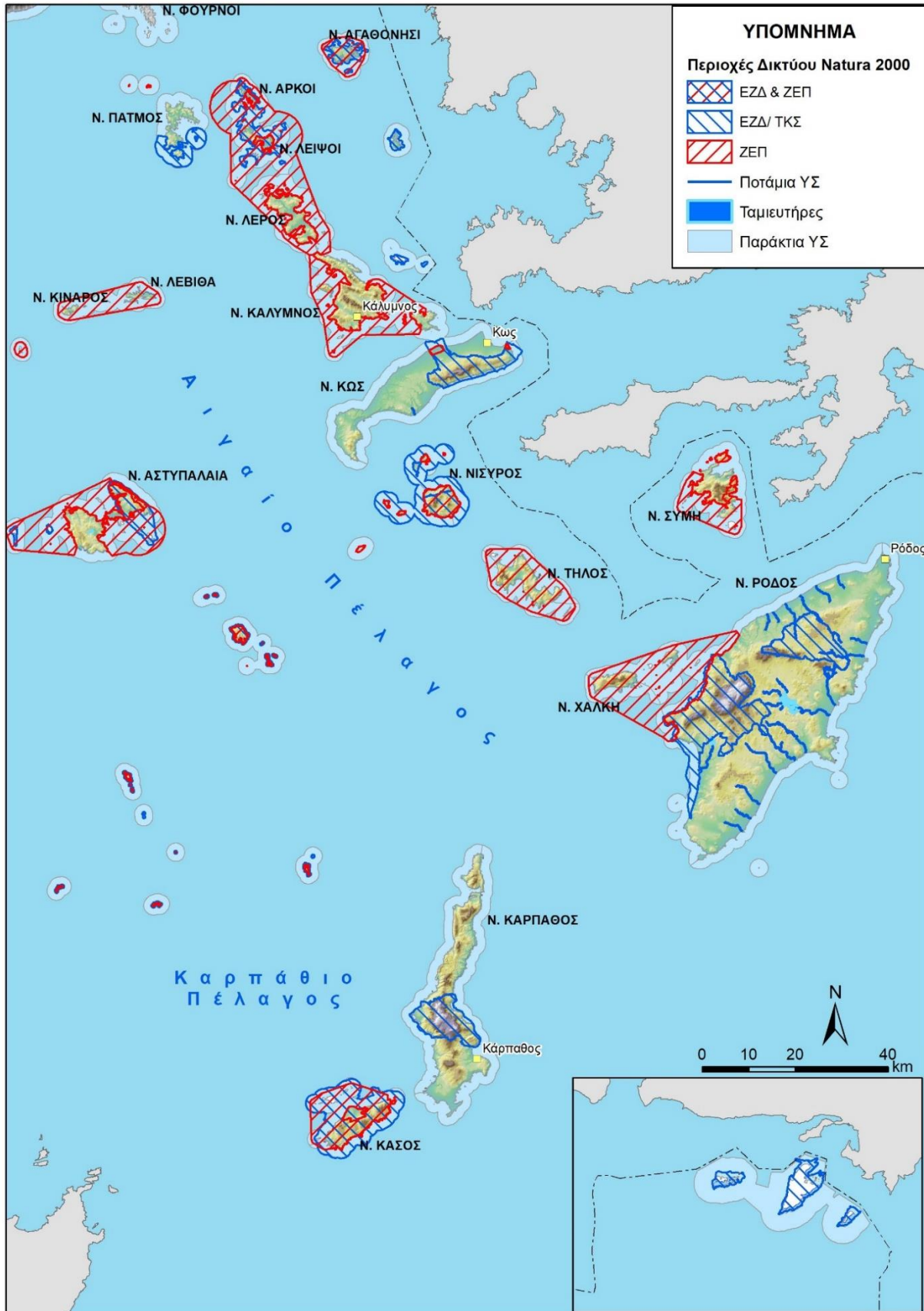
Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) απαντώνται 203 μικροί νησιωτικοί υγρότοποι, οι οποίοι καθορίστηκαν και προστατεύονται βάσει του ΠΔ με τίτλο: «Έγκριση καταλόγου μικρών νησιωτικών υγροτόπων και καθορισμός όρων και περιορισμών για την προστασία και ανάδειξη των μικρών παράκτιων υγροτόπων που περιλαμβάνονται σε αυτόν» (ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012). Αν και δεν κατέστη δυνατή η συσχέτιση του συνόλου των μικρών νησιωτικών υγροτόπων με ΥΣ, και στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση διατηρείται ο πλήρης κατάλογος που υπήρχε στο ΜΠΠ της εγκεκριμένης 1^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ.

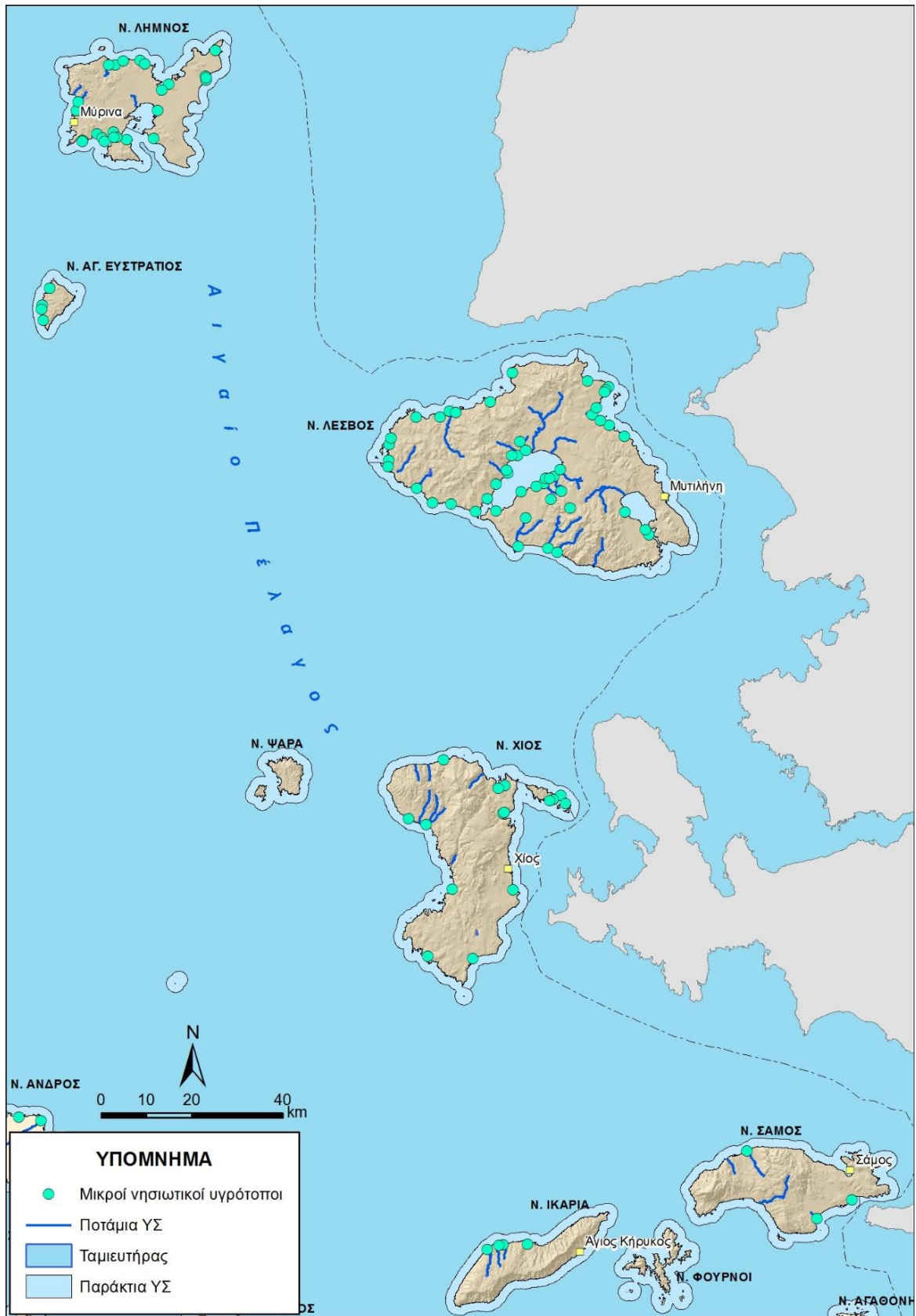
Χάρτης 4-11 Περιοχές του Δικτύου Natura 2000, που εντάσσονται στο ΜΠΠ στη ΛΑΠ ΕΛ1436

Χάρτης 4-12 Περιοχές του Δικτύου Natura 2000, που εντάσσονται στο ΜΠΠ στη ΛΑΠ ΕΛ1437

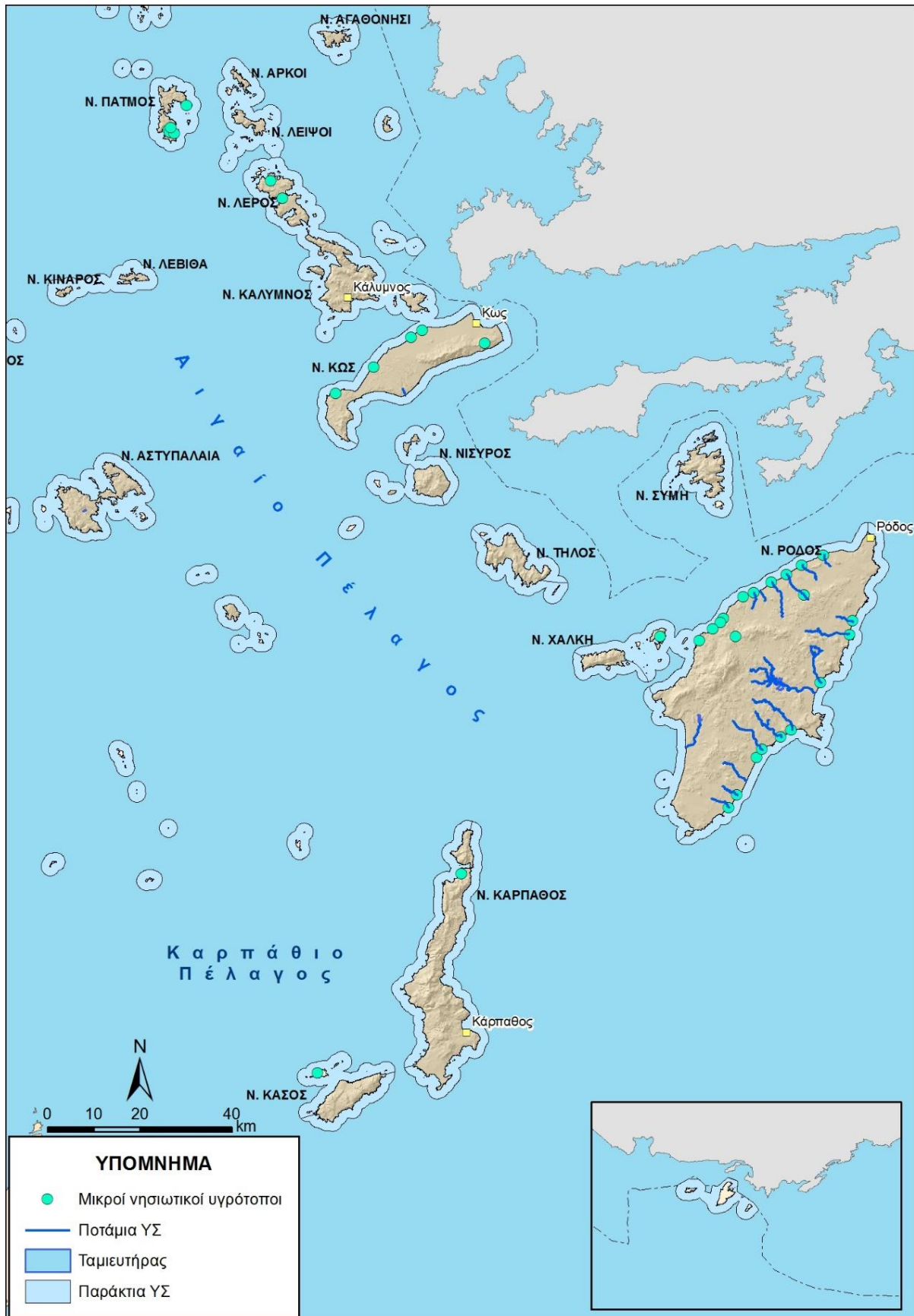
Χάρτης 4-13 Περιοχές του Δικτύου Natura 2000, που εντάσσονται στο ΜΠΠ στη ΛΑΠ ΕΛ1438

Χάρτης 4-14 Μικροί νησιωτικοί υγρότοποι στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου

Χάρτης 4-15 Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Κυκλάδων

Χάρτης 4-16 Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων

4.2.4.6 Περιοχές που προορίζονται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία

Στο ΥΔ EL14 δεν έχουν ενταχθεί στο ΜΠΠ εσωτερικά ύδατα δυνάμει της Οδηγίας 78/659/ΕΟΚ¹⁵ περί της ποιότητας των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των **ιχθύων**. Καθώς στο ΥΔ δεν απαντώνται υδατοκαλλιέργειες εσωτερικών υδάτων η παρούσα προσέγγιση συνεχίζεται και στην παρούσα Αναθεώρηση.

Στην 1^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ, λαμβάνοντας υπόψη την οστρακοκαλλιεργητική δραστηριότητα αλλά και την οστρακοαλιεία που λαμβάνει χώρα στον κόλπο Καλλονής, το παράκτιο ΥΣ «Κόλπος Καλλονής» (EL1436C0008N) εντάχθηκε στο ΜΠΠ, ως περιοχή που προορίζεται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία. Στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση δεν κρίνεται αναγκαία η προσθήκη στο ΜΠΠ άλλων παράκτιων ΥΣ δυνάμει της Οδηγίας 79/923/ΕΟΚ.

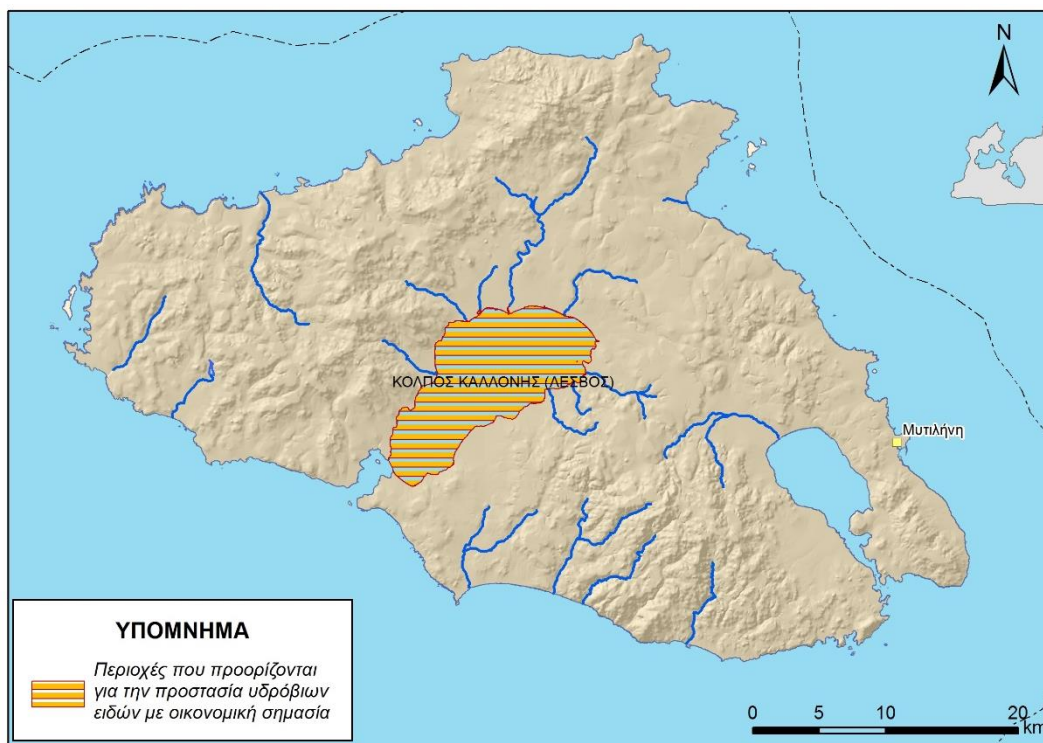
Επισημαίνεται ότι δυνάμει των Κανονισμών 178/2002, 852/2004, 853/2004, 854/2004, 882/2004 και του ΠΔ 79/2007 (ΦΕΚ 95/Α/2007), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 4472/2017 (ΦΕΚ 74/Α/2017), ο Κόλπος Καλλονής έχει καθοριστεί ως **Περιοχή Ζώνη παραγωγής ή μετεγκατάστασης ζώντων δίθυρων μαλακίων Κατηγορίας Β** (Α.Π. 197/14-1-2013), δηλαδή περιοχή από την οποία επιτρέπεται η συλλογή ζώντων δίθυρων μαλακίων, αλλά η διάθεσή τους στην αγορά για κατανάλωση από τον άνθρωπο επιτρέπεται έπειτα από επεξεργασία σε κέντρο καθαρισμού ή έπειτα από μετεγκατάσταση. Συγκεκριμένα αποτελεί περιοχή παραγωγής Χαβάρων (*Modiolus barbatus*), Κυδωνιών (*Venus verrucosa*) και Καλογνωμών (*Arca noae*) (Α.Π. 6717/22-8-2014).

Για αυτήν την προστατευόμενη περιοχή θα πρέπει να επιτευχθούν τα πρόσθετα Πρότυπα Ποιότητα Περιβάλλοντος που θέτει η Οδηγία 2006/113/ΕΚ σχετικά με τα Κοπρανώδη Κολοβακτηριοειδή/100 ml (≤ 300 στη σάρκα του οστράκου και στο εσωτερικό υγρό). Για το σκοπό αυτό θα πρέπει να καταρτιστεί σχέδιο δράσης για την παρακολούθησή τους (τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση), το οποίο θα περιλαμβάνει επίσης τα αναγκαία μέτρα που θα αποσκοπούν στην τήρηση των μικροβιακών πρότυπων στη σάρκα των οστράκων.

Πίνακας 4-16 Περιοχές που προορίζονται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

α/α	Κωδικός	Κατηγορία ΥΣ	Κωδικός ΥΣ	Ονομασία ΥΣ	Νησί	ΛΑΠ
1	EL1436C0008NSH	Παράκτιο	EL1436C0008N	Κόλπος Καλλονής	Λέσβος	EL1436

¹⁵ Κωδικοποιήθηκε από την Οδηγία 2006/44/ΕΚ

Χάρτης 4-17 Περιοχές που προορίζονται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

4.2.5 Πιέσεις

Αντικείμενο του παρόντος κεφαλαίου είναι ο προσδιορισμός των ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους σε κάθε επιφανειακό και υπόγειο υδατικό σύστημα σύμφωνα με το Παράρτημα II της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, το ΠΔ 51/2007 και το σχετικό Κείμενο Κατευθυντήριων Γραμμών (Guidance Document No 3: Analysis of Pressure and Impacts) και της μεθοδολογίας, που αναπτύχθηκε.

Ως ανθρωπογενείς πιέσεις στα υδατικά συστήματα, ορίζεται το σύνολο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που επηρεάζουν ή μπορούν να επηρεάσουν τα υδατικά συστήματα της περιοχής, στην οποία αναπτύσσονται. Οι πιέσεις αυτές χαρακτηρίζονται ως σημαντικές εφόσον αποτελούν αιτία για τα ΥΣ να κινδυνεύουν να μην επιτύχουν τους περιβαλλοντικούς στόχους, σύμφωνα με το GD 03.

Όλες οι πηγές ρύπανσης διαχωρίζονται στις εξής κατηγορίες:

- Σημειακές πηγές ρύπανσης
- Διάχυτες πηγές ρύπανσης
- Έργα ρύθμισης της ροής νερού και υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
- Απολήψεις ύδατος
- Τεχνητός εμπλουτισμός των υπογείων υδάτων
- Μεταβολή στάθμης υπόγειου νερού ή του όγκου
- Άλλα είδη ανθρωπογενών πιέσεων
- Επιβάρυνση των υδάτων από άλλες πηγές

Τα βασικά στάδια της ανάλυσης των ανθρωπογενών πιέσεων είναι τα εξής:

- Ο προσδιορισμός των κύριων δραστηριοτήτων και των πιέσεων
- Ο προσδιορισμός των δυνητικά σημαντικών πιέσεων
- Ο προσδιορισμός και η αξιολόγηση των επιπτώσεων και
- Η αποτίμηση της πιθανότητας μη επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων έως το 2027

Στη συνέχεια παρουσιάζονται τα-αποτελέσματα της ανάλυσης ανθρωπογενών πιέσεων που έχει γίνει, για τις ανάγκες της 2^{ης} Αναθεώρησης των ΣΔΛΑΠ, στο πλαίσιο του **Κειμένου Τεκμηρίωσης 5 «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεων τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα»**, κατ' εφαρμογή του μεθοδολογικού κειμένου **«Μεθοδολογία ανάλυσης ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεων τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα»**.

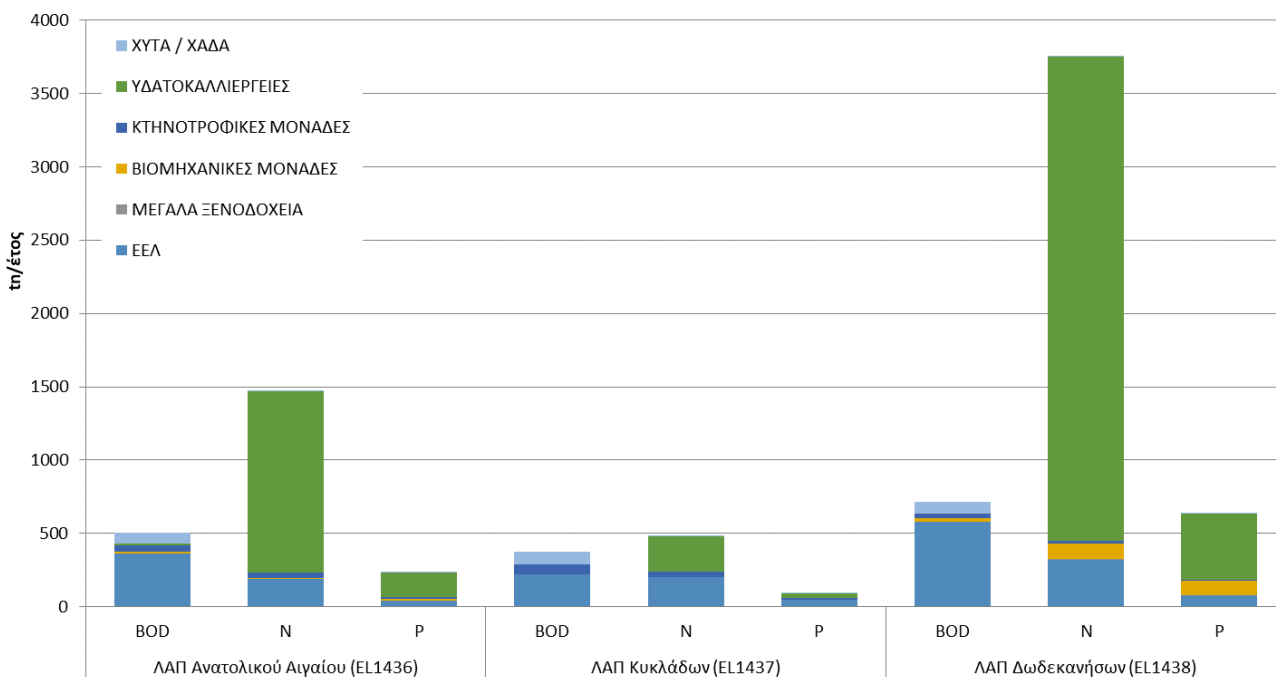
4.2.5.1 Σημειακές Πηγές Ρύπανσης

Περιλαμβάνονται όλες οι σημειακές πηγές ρύπανσης που παράγουν συμβατικούς ρύπους (BOD, N, P) και έχουν εξεταστεί στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα» ως πιέσεις. Ο κατάλογος με τις κατηγορίες των εν λόγω πιέσεων περιλαμβάνει:

- Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων (ΕΕΛ)
- Μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες
- Βιομηχανικές μονάδες
- Κτηνοτροφικές μονάδες

- Υδατοκαλλιέργειες – Ιχθυοκαλλιέργειες
- Διαρροές από ΧΑΔΑ και ΧΥΤΑ

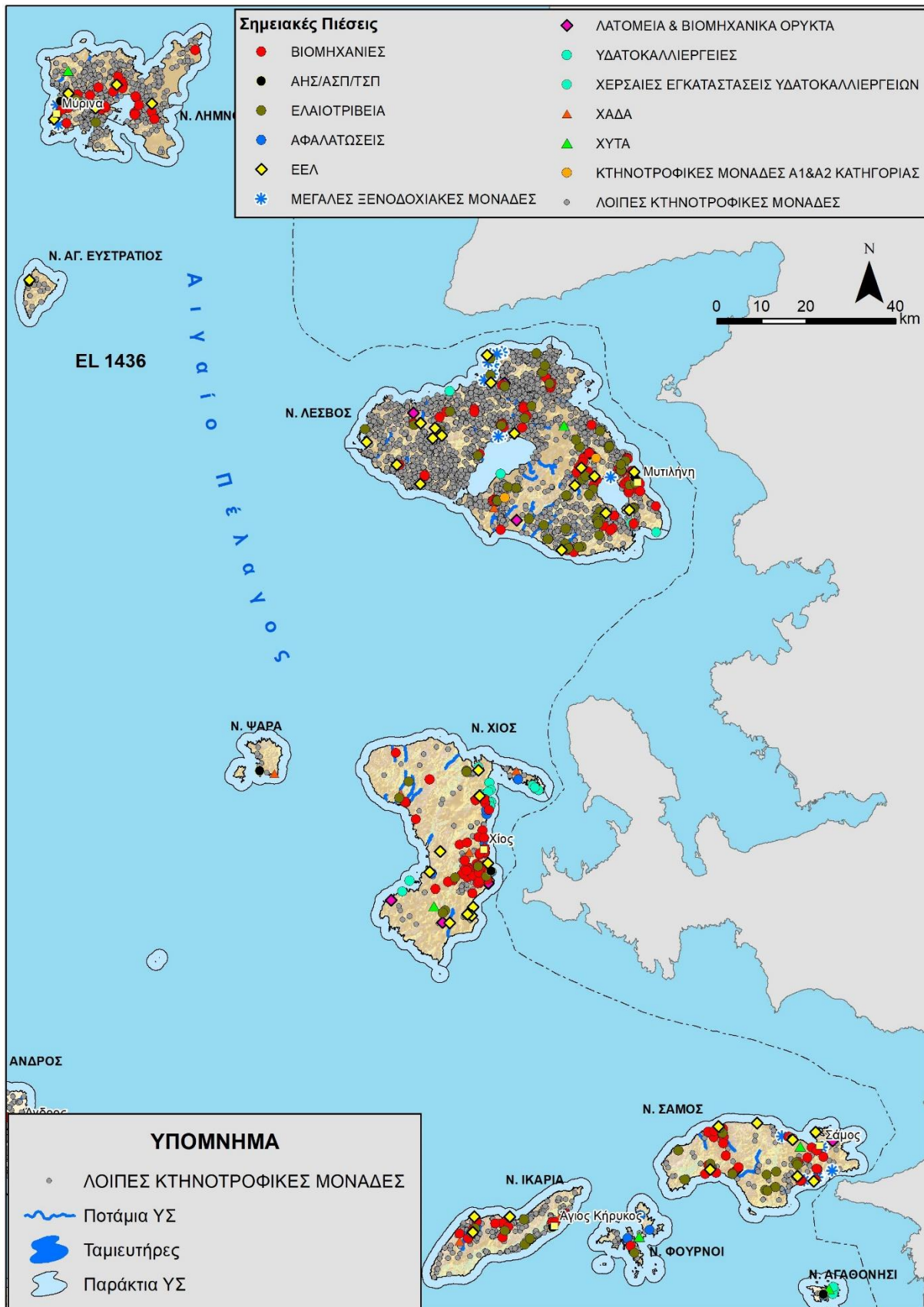
Από τις ανωτέρω επιμέρους πηγές ρύπανσης προκύπτουν οι τελικές ετήσιες ποσότητες ρυπαντικών φορτίων BOD, N και P που παράγονται στην περιοχή μελέτης. Σημειώνεται ότι οι ρύποι που παράγονται από την ποιμενική κτηνοτροφική δραστηριότητα συνυπολογίζονται στις διάχυτες πιέσεις και λαμβάνονται υπόψη στην αντίστοιχη ενότητα του παρόντος κεφαλαίου.

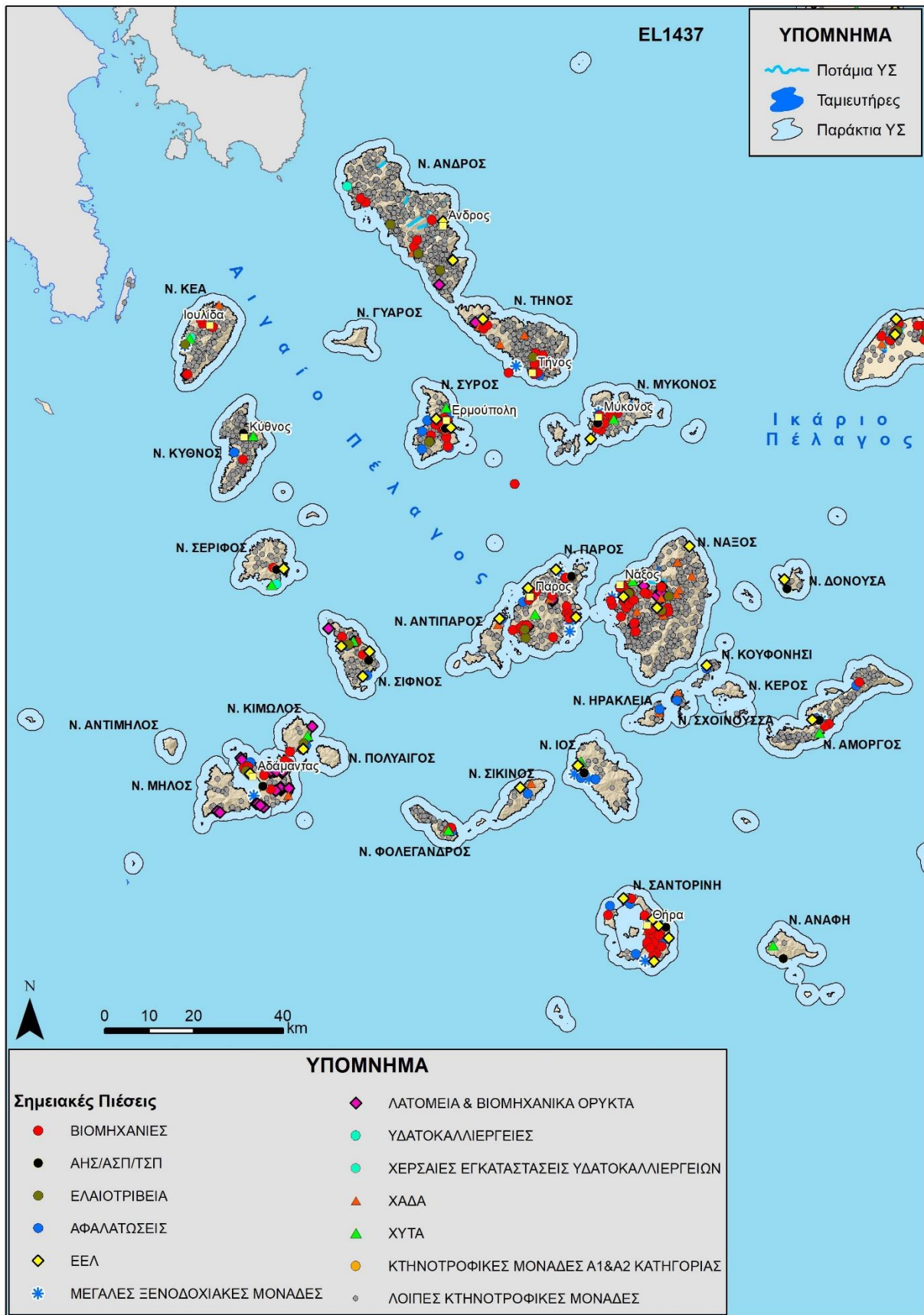
Σχήμα 4-2 Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται στις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) από σημειακές πηγές ρύπανσης

Τα επιμέρους δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν, οι λεπτομερείς υπολογισμοί που έγιναν σύμφωνα με το μεθοδολογικό κείμενο «Μεθοδολογία ανάλυσης ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα» καθώς και τα αναλυτικά αποτελέσματα ανά κατηγορία πίεσης παρουσιάζονται στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα».

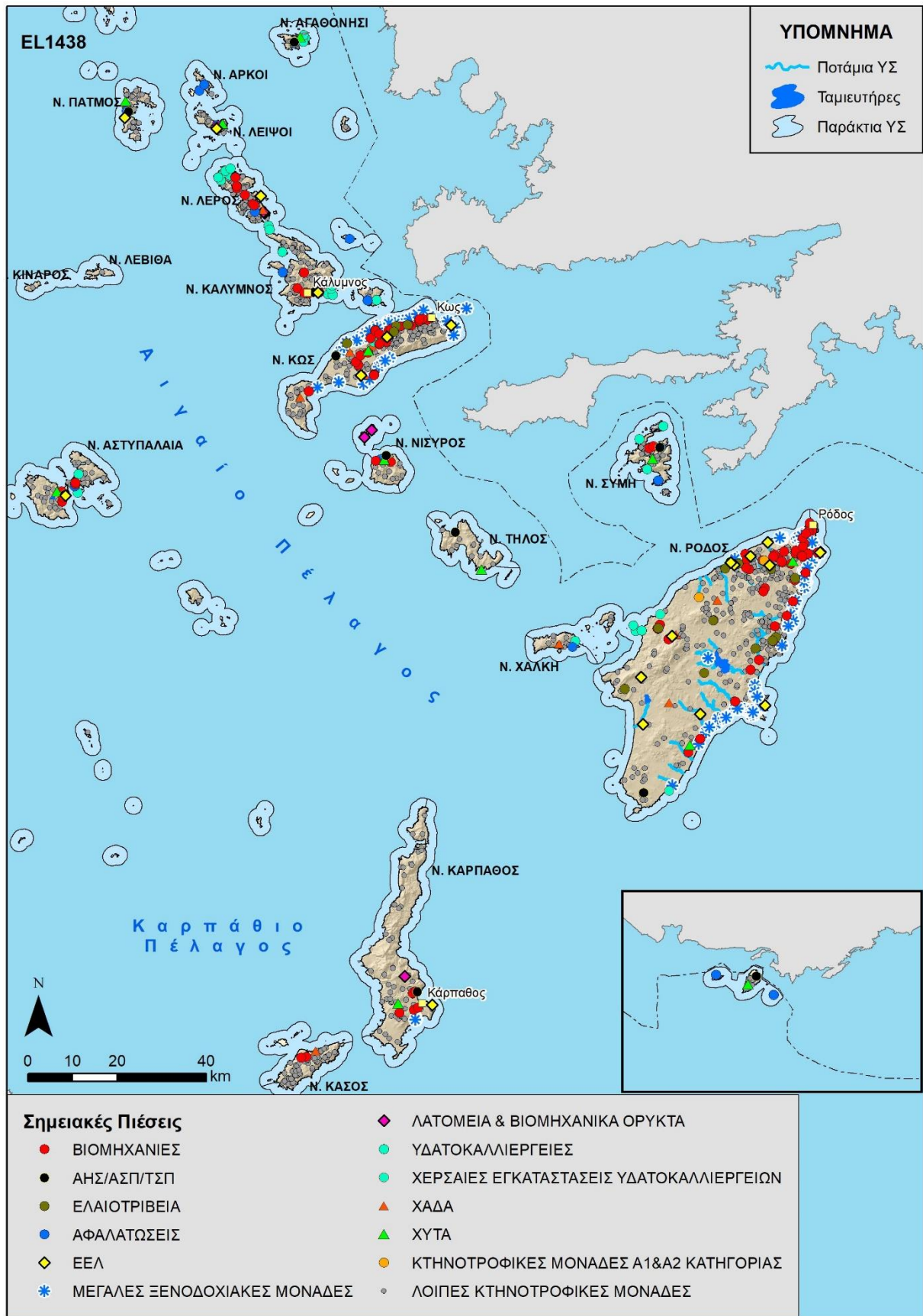
Στους χάρτες που ακολουθούν παρουσιάζεται το σύνολο των σημειακών πηγών ρύπανσης, ανά ΛΑΠ για το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου (EL 14) καθώς και εκείνες που τελικά εντάχθηκαν στο Μητρώο Πηγών Ρύπανσης.

Χάρτης 4-18 Σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

Χάρτης 4-19 Σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Χάρτης 4-20 Σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

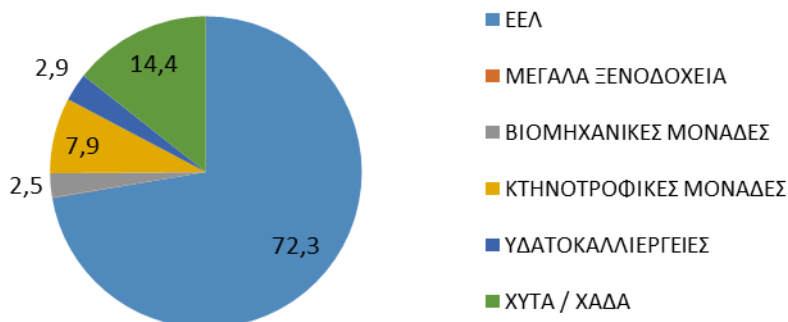
Στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436), τα συνολικά ετήσια φορτία που προκύπτουν από το άθροισμα των επιμέρους σημειακών πιέσεων είναι **502tn/έτος BOD**, **1.473tn/έτος N** και **235 tn/έτος P**.

Πίνακας 4-17 *Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από σημειακές πηγές ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)*

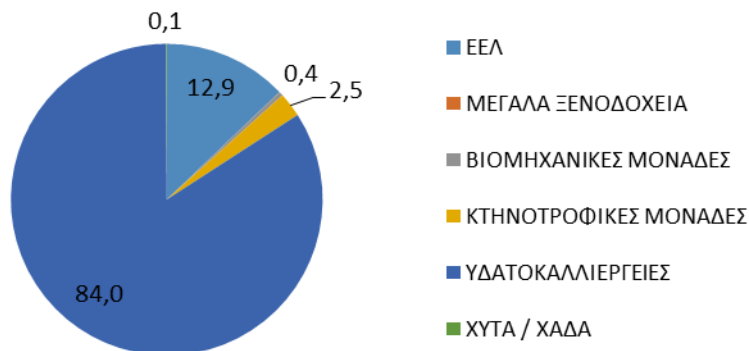
ΣΗΜΕΙΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ	BOD (τόνοι/έτος)	N (τόνοι/έτος)	P (τόνοι/έτος)
ΕΕΛ	363,24	189,52	41,05
ΜΕΓΑΛΕΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	0,29	0,23	0,05
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	12,47	6,46	11,51
ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	39,46	37,35	13,60
ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ	14,60	1.237,29	168,41
ΧΥΤΑ	72,11	1,44	0,22
ΣΥΝΟΛΟ	502,16	1.472,29	234,84

Στα παρακάτω σχήματα παρουσιάζονται, για τη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436), η κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N, και P.

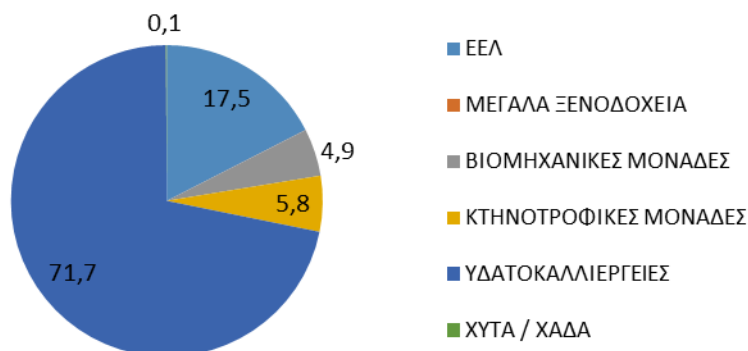
BOD

N

P

Σχήμα 4-3 Κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

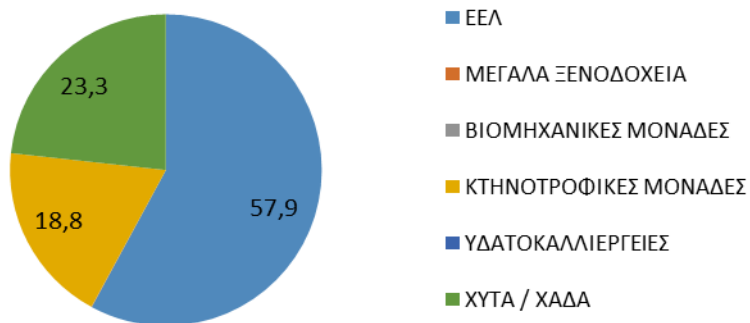
Στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437), τα συνολικά ετήσια φορτία που προκύπτουν από το άθροισμα των επιμέρους σημειακών πιέσεων είναι **377 tn/έτος BOD**, **480 tn/έτος N** και **90,5 tn/έτος P**.

Πίνακας 4-18 *Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από σημειακές πηγές ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)*

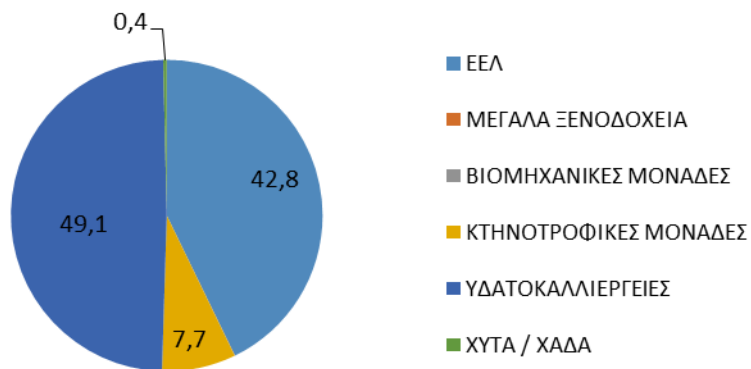
ΣΗΜΕΙΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ	BOD (τόνοι/έτος)	N (τόνοι/έτος)	P (τόνοι/έτος)
ΕΕΛ	218,27	205,32	46,43
ΜΕΓΑΛΕΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	0,13	0,11	0,02
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	0,00	0,00	0,00
ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	70,88	36,80	11,71
ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ	0,00	235,80	32,10
ΧΥΤΑ	87,70	1,75	0,26
ΣΥΝΟΛΟ	376,99	479,78	90,52

Στα παρακάτω σχήματα παρουσιάζονται, για τη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437), η κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N, και P.

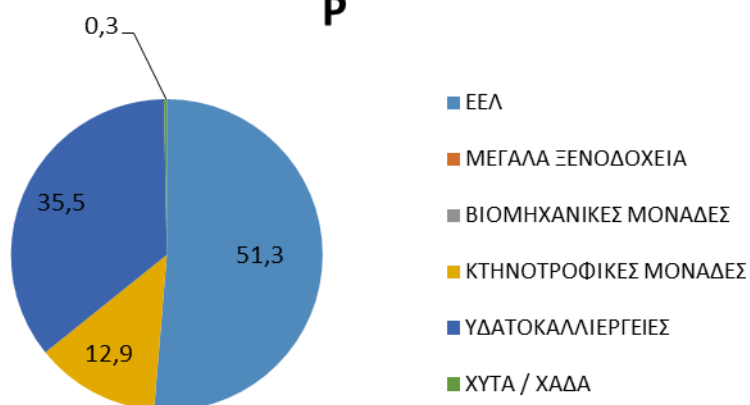
BOD

N

P

Σχήμα 4-4

Κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

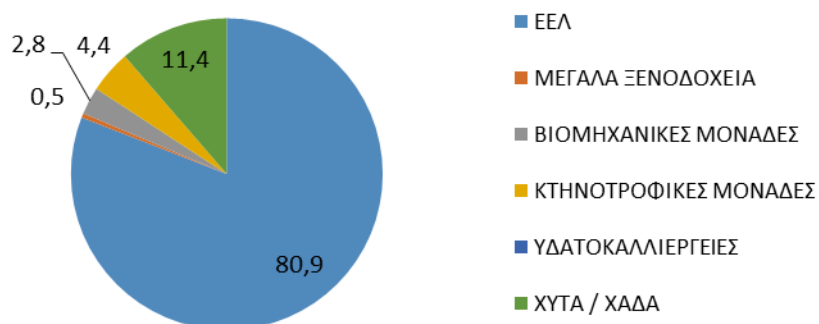
Στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438), τα συνολικά ετήσια φορτία που προκύπτουν από το άθροισμα των επιμέρους σημειακών πιέσεων είναι **715 tn/έτος BOD**, **3.749 tn/έτος N** και **633 tn/έτος P**.

Πίνακας 4-19 Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από σημειακές πηγές ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

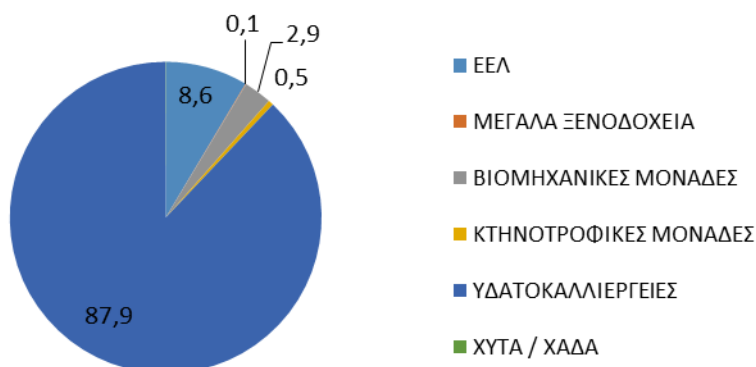
ΣΗΜΕΙΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ	BOD (τόνοι/έτος)	N (τόνοι/έτος)	P (τόνοι/έτος)
ΕΕΛ	578,27	321,00	76,24
ΜΕΓΑΛΕΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	3,31	2,65	0,55
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	20,28	108,78	100,15
ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	31,64	20,15	6,92
ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ	0,00	3.294,93	448,55
ΧΥΤΑ	81,16	1,62	0,24
ΣΥΝΟΛΟ	714,65	3.749,14	632,66

Στα παρακάτω σχήματα παρουσιάζονται, για τη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438), η κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N, και P.

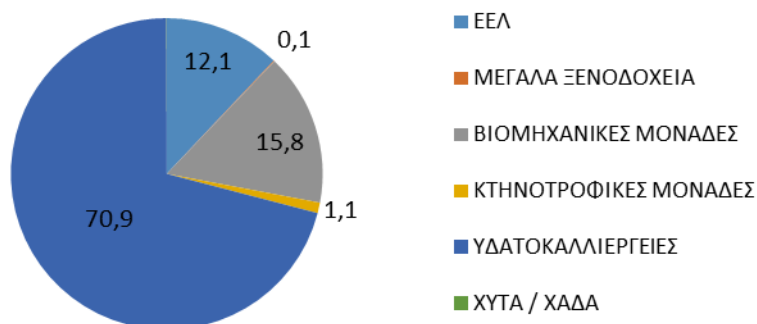
BOD

N

P

Σχήμα 4-5 Κατανομή ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από σημειακές πιέσεις στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Ακολούθως παρατίθενται χάρτες με τα φορτία BOD, N και P (tn/year) από τις Σημειακές πηγές ρύπανσης για τις λεκάνες απορροής των εσωτερικών Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων (Ποτάμια ΥΣ και ταμειυτήρες) ανά ΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου.

Σε σχέση με τα φορτία των εσωτερικών Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων, που παρουσιάζονται στους παρακάτω χάρτες σημειώνονται τα ακόλουθα

- Τα υψηλότερα **φορτία BOD** προέρχονται από ΕΕΛ και καταλήγουν στα ποτάμια ΥΣ EL1438R001900069N (ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.), EL1436R000400008N (ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.), EL1438R000700042N (ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.), EL1436R000200005N (ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.), EL1436R000600018N (ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.) και EL1436R009900016N (ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.)
- Τα υψηλότερα **φορτία N** προέρχονται από ΕΕΛ και καταλήγουν στα ποτάμια ΥΣ EL1438R001900069N (ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.), EL1438R000700042N (ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.), EL1436R009900016N (ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.) EL1438R000900043N (ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.), EL1436R000400008N (ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.) και EL1438R000600073H (ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.)
- Τα υψηλότερα **φορτία P** προέρχονται από ΕΕΛ και καταλήγουν στο ποτάμιο ΥΣ EL1438R001900069N (ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.).

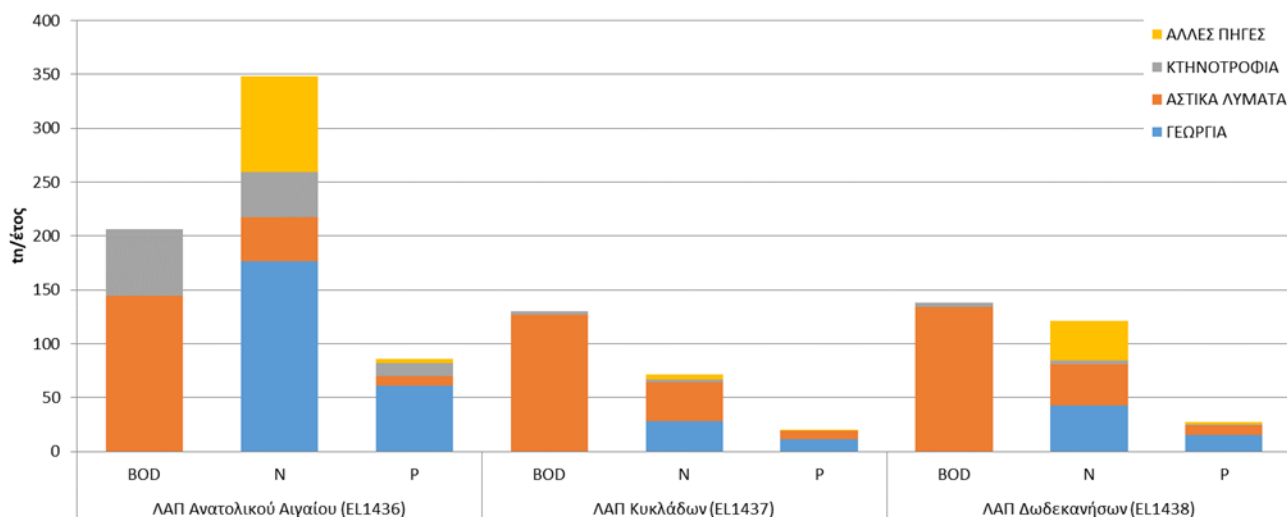
4.2.5.2 Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης

Στην παρούσα ενότητα περιλαμβάνονται όλες οι διάχυτες πηγές ρύπανσης που παράγουν συμβατικούς ρύπους (BOD, N, P) και έχουν εξεταστεί στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα» ως πιέσεις. Ο κατάλογος με τις κατηγορίες των εν λόγω πιέσεων περιλαμβάνει:

- Γεωργικές δραστηριότητες
- Αστικά λύματα που δεν καταλήγουν σε ΕΕΛ
- Κτηνοτροφία (ποιμενική και σταβλισμένη)
- Επιβάρυνση των υδάτων από άλλες πηγές

Από τις ανωτέρω επιμέρους πηγές ρύπανσης προκύπτουν οι τελικές ετήσιες ποσότητες επιφανειακών ρυπαντικών φορτίων BOD, N και P που παράγονται στην περιοχή μελέτης.

Τα επιμέρους δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν, οι λεπτομερείς υπολογισμοί που έγιναν σύμφωνα με το μεθοδολογικό κείμενο «Μεθοδολογία ανάλυσης ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεων τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα» καθώς και τα αναλυτικά αποτελέσματα ανά κατηγορία πίεσης παρουσιάζονται στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεων τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα».

Σχήμα 4-6 Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται στις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) από διάχυτες πηγές ρύπανσης

ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

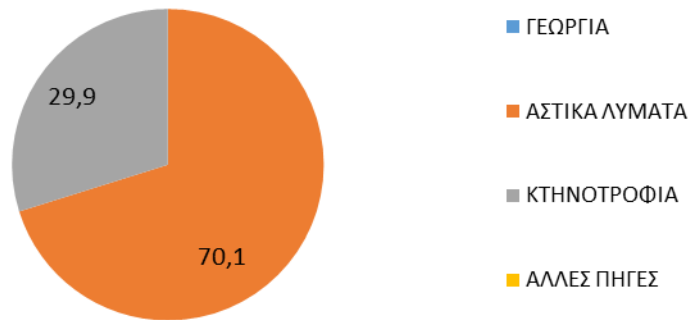
Στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436), τα συνολικά ετήσια φορτία που προκύπτουν από το άθροισμα των επιμέρους διάχυτων πιέσεων είναι 206 τη/έτος BOD, 348 τη/έτος N και 86 τη/έτος P.

Πίνακας 4-20 Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από διάχυτες πηγές στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

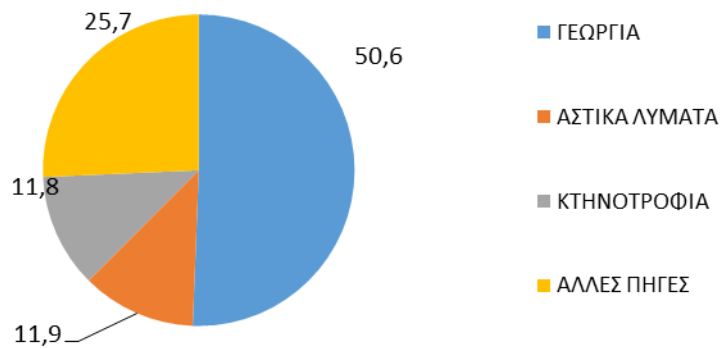
ΧΡΗΣΗ ΓΗΣ	BOD (τόνοι/έτος)	N (τόνοι/έτος)	P (τόνοι/έτος)
ΓΕΩΡΓΙΑ	0,00	176,45	60,90
ΑΣΤΙΚΑ ΛΥΜΑΤΑ	144,49	41,31	8,63
ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ	61,49	41,25	12,28
ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ	0,00	89,57	4,14
ΣΥΝΟΛΟ	205,97	348,58	85,94

Στα παρακάτω σχήματα παρουσιάζονται, για τη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) η κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N, και P.

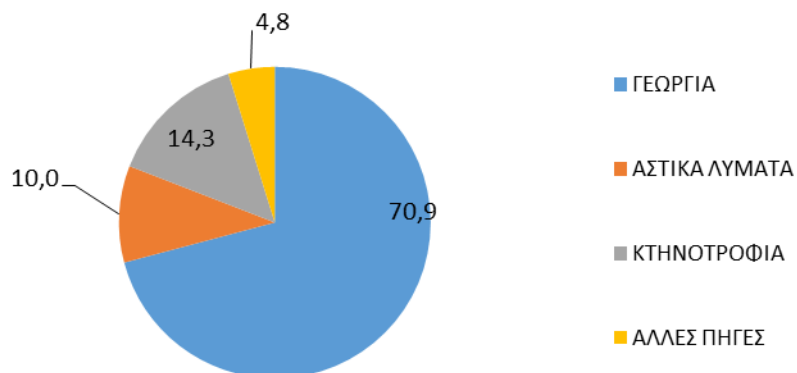
BOD

N

P

Σχήμα 4-7 Κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από διάχυτες πιέσεις στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

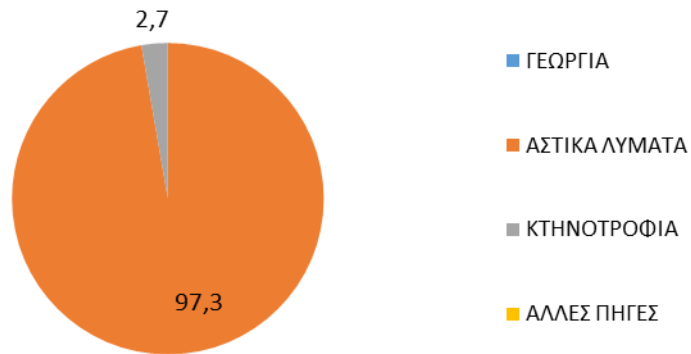
Στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437), τα συνολικά ετήσια φορτία που προκύπτουν από το άθροισμα των επιμέρους διάχυτων πιέσεων είναι **130 tn/έτος BOD, 71tn/έτος N και 20 tn/έτος P**.

Πίνακας 4-21 Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από διάχυτες πηγές στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

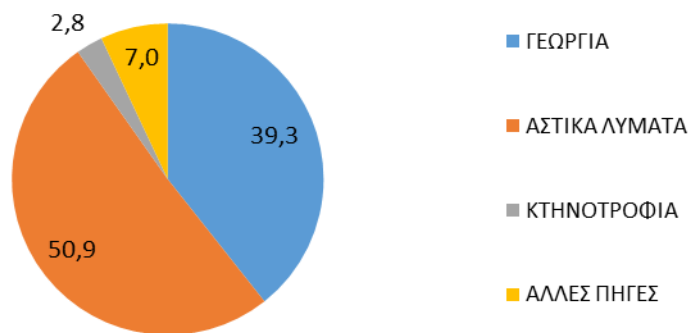
ΧΡΗΣΗ ΓΗΣ	BOD (τόνοι/έτος)	N (τόνοι/έτος)	P (τόνοι/έτος)
ΓΕΩΡΓΙΑ	0,00	28,02	11,29
ΑΣΤΙΚΑ ΛΥΜΑΤΑ	126,45	36,24	7,65
ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ	3,54	1,98	0,53
ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ	0,00	4,99	0,98
ΣΥΝΟΛΟ	129,99	71,23	20,46

Στα παρακάτω σχήματα παρουσιάζονται, για τη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)η κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N, και P.

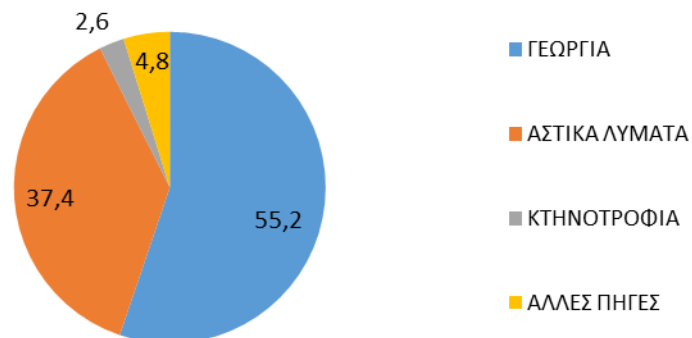
BOD

N

P

Σχήμα 4-8 Κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από διάχυτες πιέσεις στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

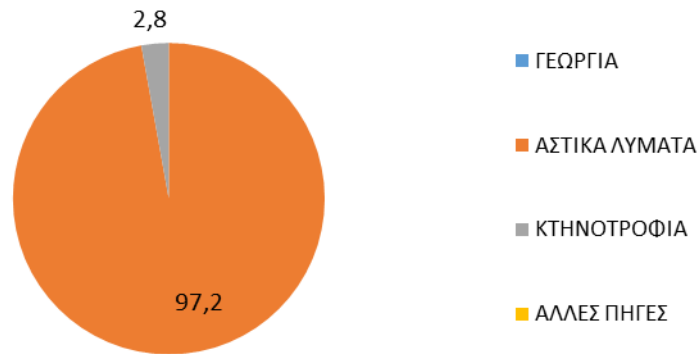
Στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438), τα συνολικά ετήσια φορτία που προκύπτουν από το άθροισμα των επιμέρους διάχυτων πιέσεων είναι **138 tn/έτος BOD, 121 tn/έτος N** και **27 tn/έτος P**.

Πίνακας 4-22 Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που παράγονται από διάχυτες πηγές στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

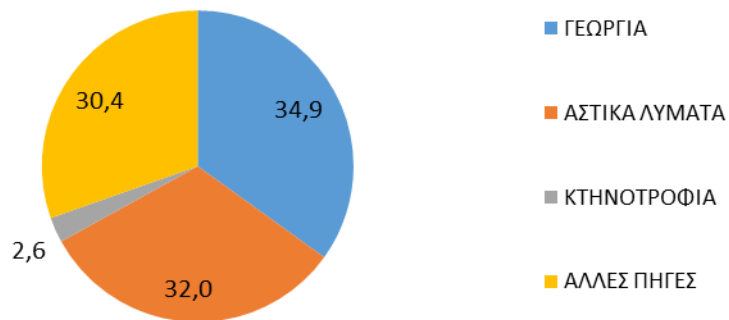
ΧΡΗΣΗ ΓΗΣ	BOD (τόνοι/έτος)	N (τόνοι/έτος)	P (τόνοι/έτος)
ΓΕΩΡΓΙΑ	0,00	42,33	15,28
ΑΣΤΙΚΑ ΛΥΜΑΤΑ	134,00	38,83	8,62
ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ	3,90	3,19	1,04
ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ	0,00	36,83	2,02
ΣΥΝΟΛΟ	137,90	121,19	26,95

Στα παρακάτω σχήματα παρουσιάζονται, για τη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) η κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N, και P.

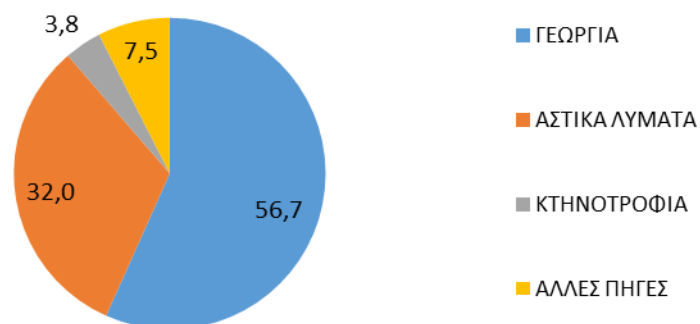
BOD

N

P

Σχήμα 4-9 Κατανομή τελικής ετήσιας επιβάρυνσης BOD, N και P από διάχυτες πιέσεις στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Ακολούθως παρατίθενται χάρτες με τα φορτία BOD, N και P (tn/year) από τις Διάχυτες πηγές ρύπανσης για τις λεκάνες απορροής των εσωτερικών Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων (Ποτάμια ΥΣ και ταμειυτήρες) ανά ΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου.

Σε σχέση με τα φορτία των εσωτερικών Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων που παρουσιάζονται στους παρακάτω χάρτες σημειώνονται τα ακόλουθα

- Τα **φορτία BOD** προέρχονται από την ποιμενική κτηνοτροφία
- Τα **φορτία N και P** προέρχονται πρωτίστως από Άλλες πηγές ρύπανσης (Φυσική ρύπανση), δευτερευόντως από Γεωργία και τέλος από την ποιμενική κτηνοτροφία

4.2.5.3 Υδρομορφολογικές Πιέσεις

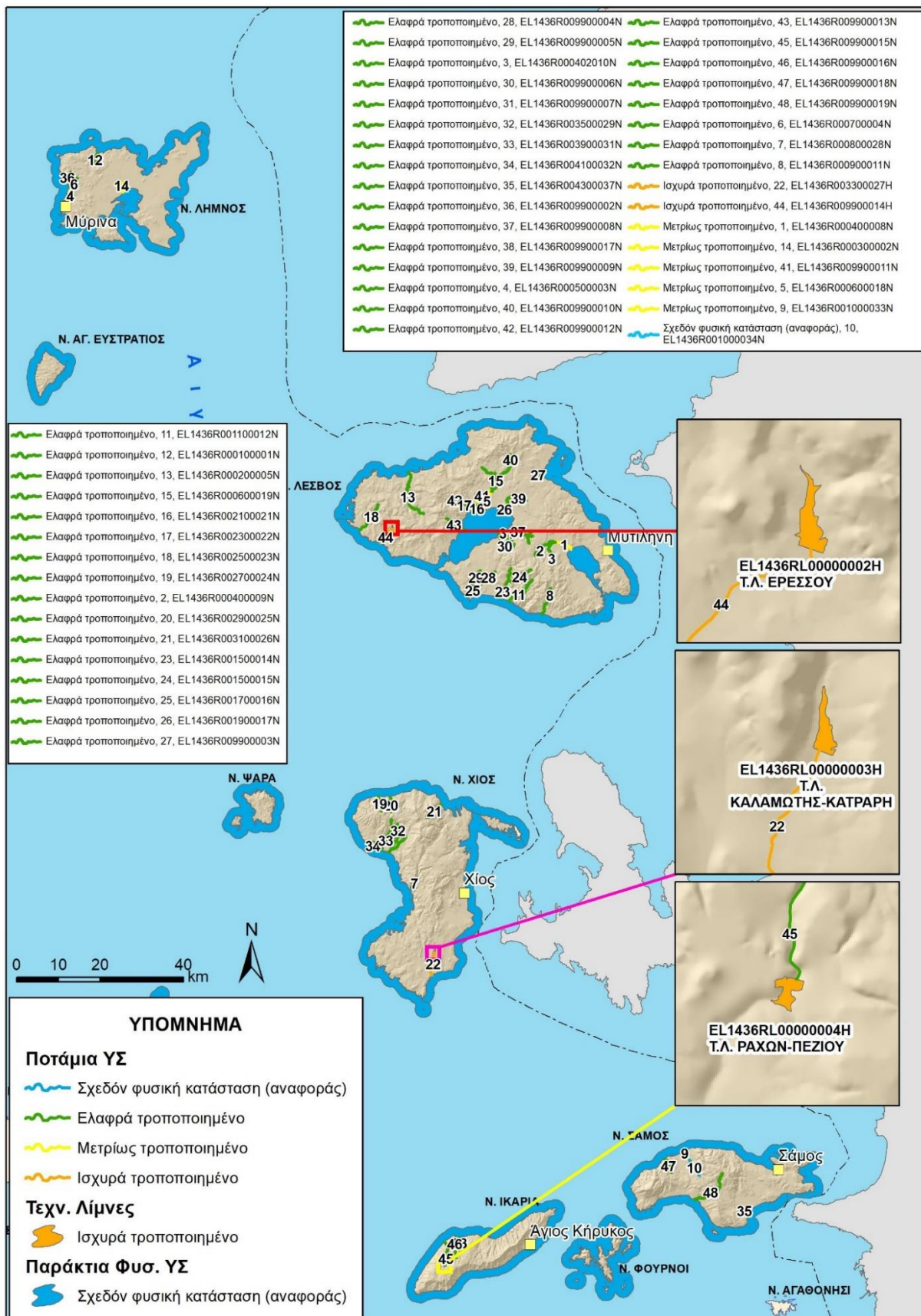
Πιέσεις σχετικές με την υδρομορφολογία

Η εκτίμηση των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων που προκαλούνται από τεχνικά έργα της περιοχής μελέτης έγινε στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα» και βασίστηκε στα στοιχεία του Αναλυτικού Κείμενου Τεκμηρίωσης «Οριστικός Προσδιορισμός των Ιδιαίτερος Τροποποιημένων και Τεχνητών Υδατικών Συστημάτων». Συγκεκριμένα, αξιοποιήθηκαν τα δεδομένα από τη βήμα προς βήμα διαδικασία αρχικού προσδιορισμού, όπως αυτή έγινε στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης κατ' εφαρμογή του μεθοδολογικού κειμένου «Μεθοδολογία προσδιορισμού και κριτήρια αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων».

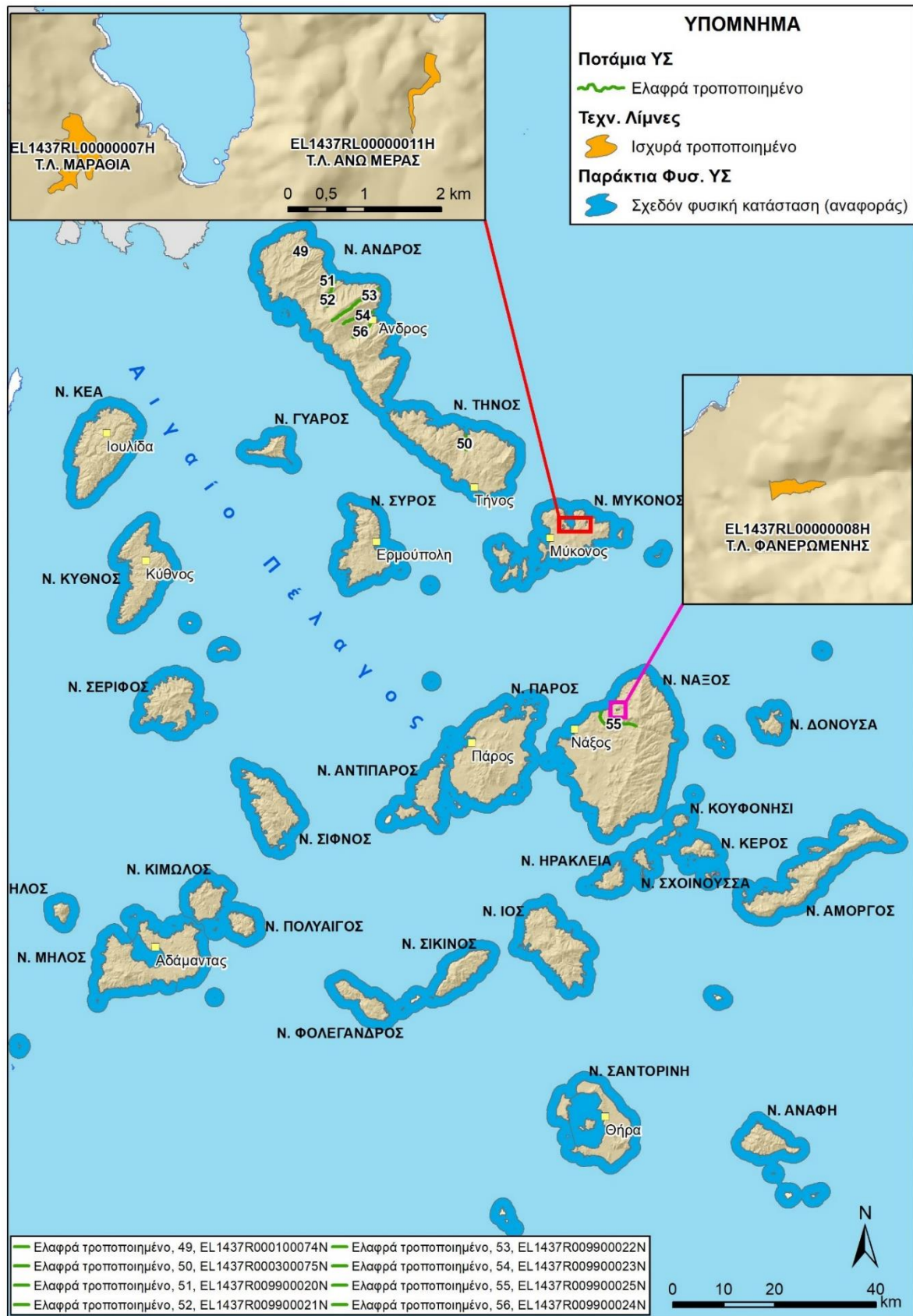
Πίνακας 4-23 Στατιστικά στοιχεία για την αξιολόγηση των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων των ποτάμιων ΥΣ, σε επίπεδο ΛΑΠ και ΥΔ

ΛΑΠ ή ΥΔ\ Αξιολόγηση Υδρομ. Αλλοιώσεων	Αριθμός Ποτάμιων ΥΣ	Ποσοστό Ποτάμιων ΥΣ
EL1436	48	
1-Σχεδόν φυσική κατάσταση (αναφοράς)	1	2%
2-Ελαφρά τροποποιημένο	40	83%
3-Μετρίως τροποποιημένο	5	10%
4-Ισχυρά τροποποιημένο	2	4%
EL1437	8	
2-Ελαφρά τροποποιημένο	8	100%
EL1438	25	
1-Σχεδόν φυσική κατάσταση (αναφοράς)	1	4%
2-Ελαφρά τροποποιημένο	19	76%
3-Μετρίως τροποποιημένο	2	8%
4-Ισχυρά τροποποιημένο	3	12%
ΥΔ EL14	81	
1-Σχεδόν φυσική κατάσταση (αναφοράς)	2	2%
2-Ελαφρά τροποποιημένο	67	83%
3-Μετρίως τροποποιημένο	7	9%
4-Ισχυρά τροποποιημένο	5	6%

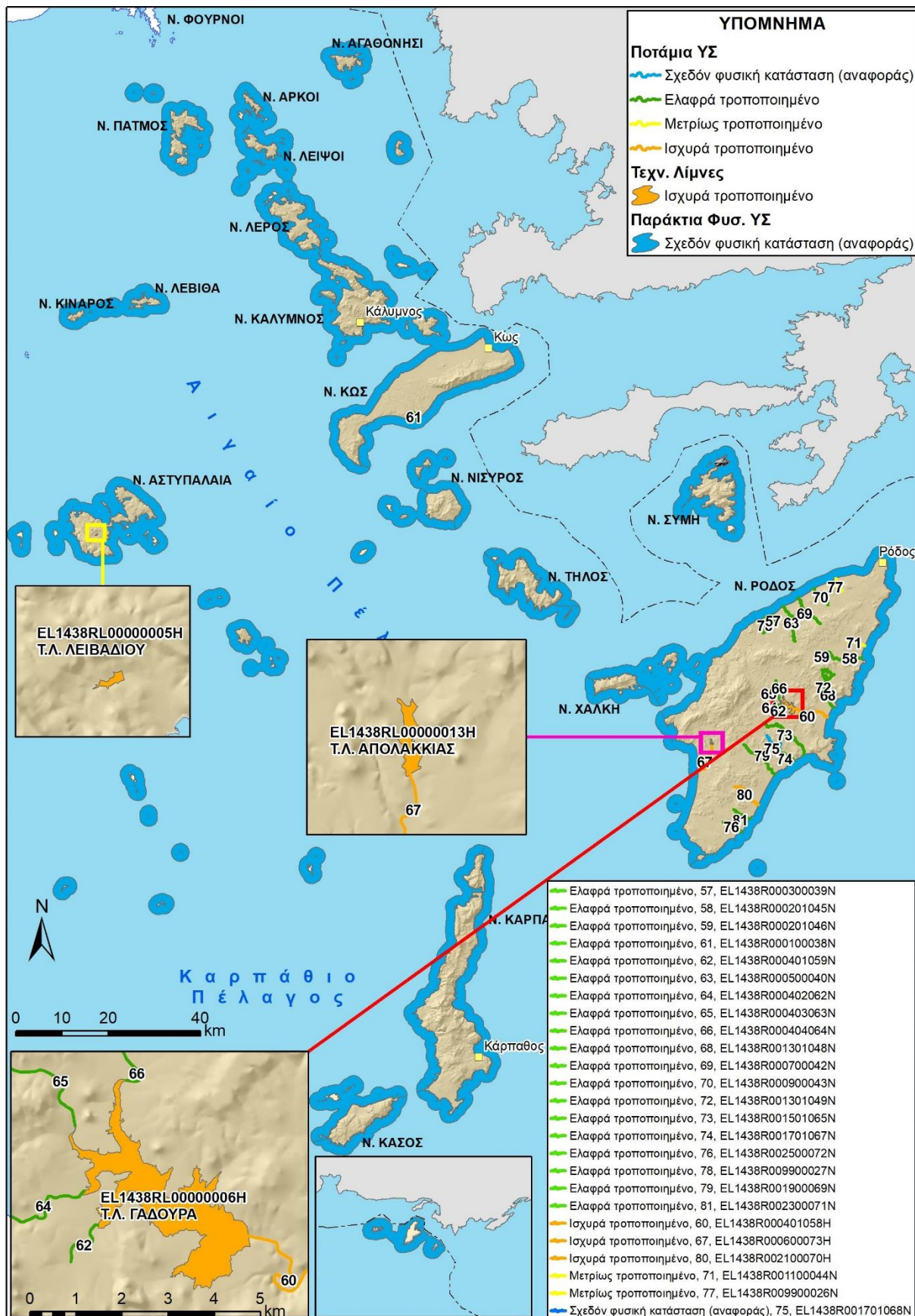
Ακολούθως παρουσιάζονται χάρτες με την αξιολόγηση των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων των Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων του ΥΔ ανά ΛΑΠ.

Εικόνα 4-1 Χάρτης αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)

Εικόνα 4-2 Χάρτης αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Εικόνα 4-3 Χάρτης αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Αμμοχαλικοληψίες

Οι αμμοχαλικοληψίες αποτελούν παρόχθιες λήψεις αδρανών – φερτών υλικών των ποταμών για την κατασκευή τεχνικών έργων ή και για άλλους σκοπούς. Οι αμμοχαλικοληψίες ανάλογα με την ποσότητα των αδρανών που λαμβάνονται, μπορούν να αλλοιώσουν τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά της κοίτης των ποταμών και να αποτελέσουν αιτία υδρομορφολογικής αλλοίωσης των συγκεκριμένων υδατικών συστημάτων.

Στο ΥΔ δεν παρατηρούνται εκτεταμένες αμμοχαλικοληψίες από κοίτες ποταμών, πέρα από **αδειοδοτημένη αμμοληψία** στην κοίτη του ποταμού Γαδουρά με αποληψιμότητα έως 10.000 κυβ. μέτρων/έτος στη θέση Παλιόμυλοι (ΑΔΑ: ΩΙΦ6ΟΡ1Ι-Ν8Ω, ΨΜΗ1ΟΡ1Ι-835).

4.2.5.4 Απολήψεις

Στην παρούσα ενότητα περιλαμβάνονται στοιχεία για τις συνολικές ετήσιες απολήψεις νερού για όλες τις δραστηριότητες και χρήσεις. Οι αναλυτικοί υπολογισμοί των αναγκών και απολήψεων ύδατος έχουν γίνει στο Παραδοτέο Π4.1 «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους». Ο κατάλογος με τις κατηγορίες των δραστηριοτήτων και χρήσεων που εξετάστηκαν περιλαμβάνει:

- Ύδρευση
- Άρδευση
- Νερό κτηνοτροφίας
- Νερό βιομηχανίας
- Άλλες ανάγκες και απολήψεις νερού

Από τις ανωτέρω επιμέρους κατηγορίες προκύπτουν τα συγκεντρωτικά στοιχεία για τις απολήψεις ύδατος που πραγματοποιούνται στο Υδατικό Διαμέρισμα.

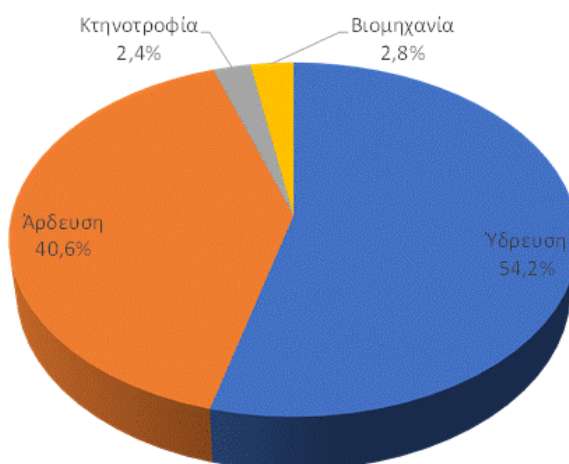
Στον ακόλουθο πίνακα, παρουσιάζονται οι συνολικές απολήψεις νερού για την ικανοποίηση των χρήσεων ύδρευσης, άρδευσης, κτηνοτροφίας και βιομηχανίας, ανά Λεκάνη Απορροής του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου. Παρουσιάζονται, επίσης, χωριστά οι επιφανειακές απολήψεις (ταμειυτήρες, λιμνοδεξαμενές κ.λπ.), είτε από επιφανειακά ΥΣ είτε από θέσεις εκτός υδρολογικών λεκανών ΕΥΣ, οι απολήψεις από υπόγεια υδατικά συστήματα (γεωτρήσεις, πηγές κ.λπ.) καθώς και οι λοιπές ποσότητες νερού για την κάλυψη αναγκών μέσω μονάδων αφαλάτωσης, μεταφοράς νερού κ.λπ.

Πίνακας 4-24 Απολήψεις ανά ΛΑΠ και ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

Είδος απολήψεων	Ύδρευση (10 ⁶ m ³)	Άρδευση (10 ⁶ m ³)	Κτηνοτροφία (10 ⁶ m ³)	Βιομηχανία (10 ⁶ m ³)	Συνολικές απολήψεις (10 ⁶ m ³)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)	24,11	36,48	2,02	1,90	64,51
Απολήψεις από ΕΥΣ	0,32	1,64	0,02	0,02	2,00
Απολήψεις από ΥΥΣ	22,22	33,98	1,95	1,70	59,85
Επιφανειακές απολήψεις εκτός υδρ. λεκανών ΕΥΣ	0,66	0,83	0,02	0,08	1,59
Λοιπές (επαναχρησιμοποίηση, αφαλατώσεις, μεταφορές νερού κ.λπ.)	0,91	0,02	0,03	0,10	1,07
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)	16,45	8,56	0,90	1,26	27,18
Απολήψεις από ΕΥΣ	1,95	0,41	0,15	0,04	2,55
Απολήψεις από ΥΥΣ	8,04	8,05	0,54	0,70	17,32
Επιφανειακές απολήψεις εκτός υδρ. λεκανών ΕΥΣ	0,62	0,10	0,08	0,06	0,87

Είδος απολήψεων	Υδρευση (10 ⁶ m ³)	Άρδευση (10 ⁶ m ³)	Κτηνοτροφία (10 ⁶ m ³)	Βιομηχανία (10 ⁶ m ³)	Συνολικές απολήψεις (10 ⁶ m ³)
Λουτές (επαναχρησιμοποίηση, αφαλατώσεις, μεταφορές νερού κ.λπ.)	5,85	0,01	0,13	0,47	6,45
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	35,12	11,77	0,47	0,72	48,08
Απολήψεις από ΕΥΣ	9,86	0,92	0,08	0,16	11,02
Απολήψεις από ΥΥΣ	24,27	10,27	0,32	0,50	35,36
Επιφανειακές απολήψεις εκτός υδρ. λεκανών ΕΥΣ	0,10	0,49	0,00	0,00	0,59
Λουτές (επαναχρησιμοποίηση, αφαλατώσεις, μεταφορές νερού κ.λπ.)	0,89	0,10	0,07	0,06	1,12
Σύνολο	75,69	56,81	3,39	3,88	139,77

Όπως φαίνεται στο ακόλουθο σχήμα, το μεγαλύτερο μέρος των απολήψεων αφορά στην ύδρευση που ανέρχεται στο 54,2% των συνολικών απολήψεων και ακολουθεί η άρδευση που φτάνει στο 40,6%. Οι απολήψεις που αφορούν στην κτηνοτροφία κατέχουν μικρό ποσοστό στο σύνολο των απολήψεων και είναι περίπου 2,4%, ενώ η βιομηχανία αποτελεί μόλις το 2,8% των συνολικών απολήψεων.

Σχήμα 4-10 Κατανομή απολήψεων νερού ανά χρήση για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Απολήψεις από επιφανειακά υδατικά συστήματα

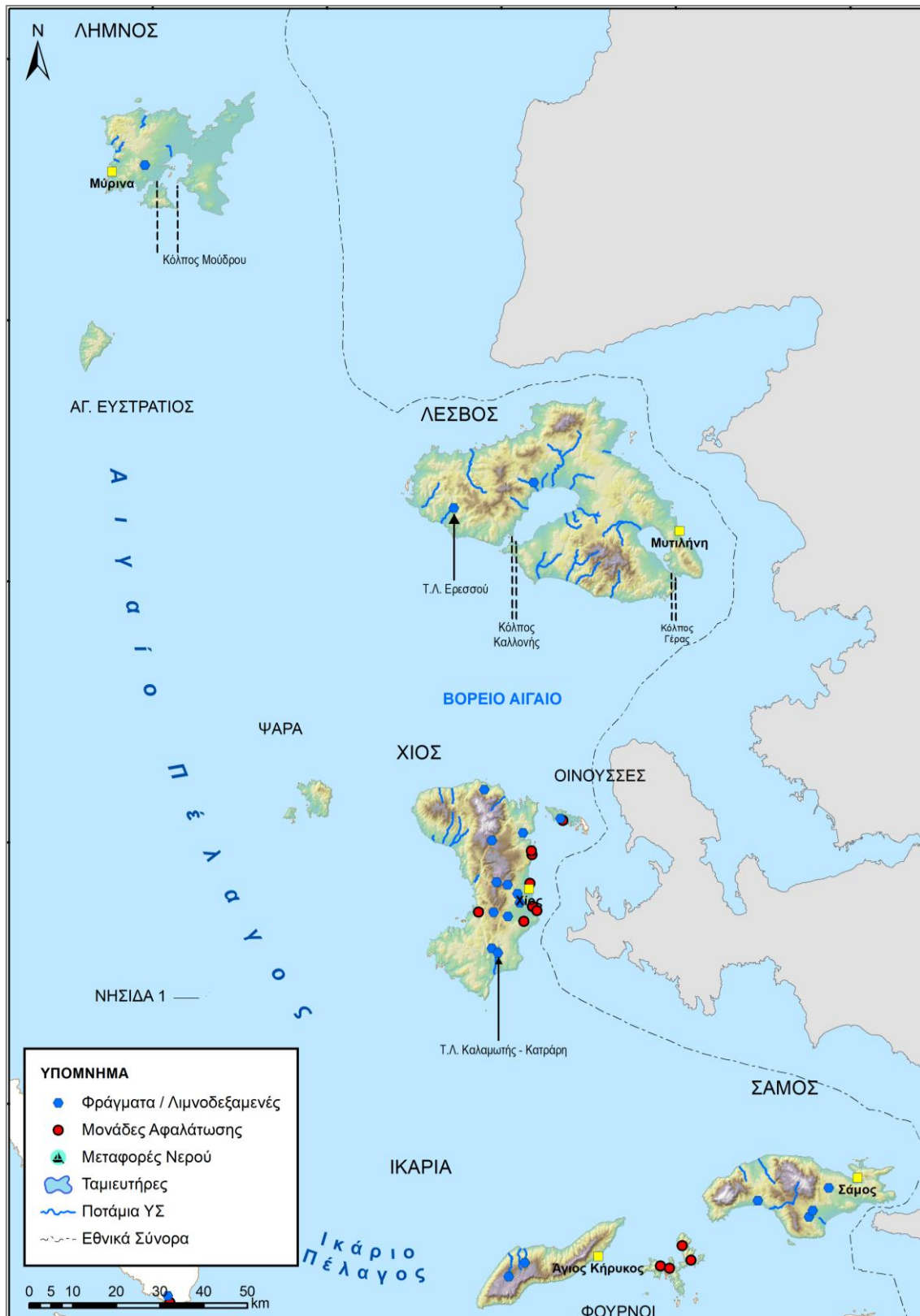
Στον ακόλουθο πίνακα, παρουσιάζονται οι επιφανειακές απολήψεις νερού (από ταμειυτήρες, λιμνοδεξαμενές κ.λπ.) για την ικανοποίηση των χρήσεων ύδρευσης, άρδευσης, κτηνοτροφίας και βιομηχανίας, ανά Λεκάνη Απορροής του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου. Παρουσιάζονται διακριτά οι απολήψεις από καθορισμένα επιφανειακά ΥΣ και οι απολήψεις εκτός υδρολογικών λεκανών ΕΥΣ.

Πίνακας 4-25 Επιφανειακές απολήψεις ανά ΛΑΠ και ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

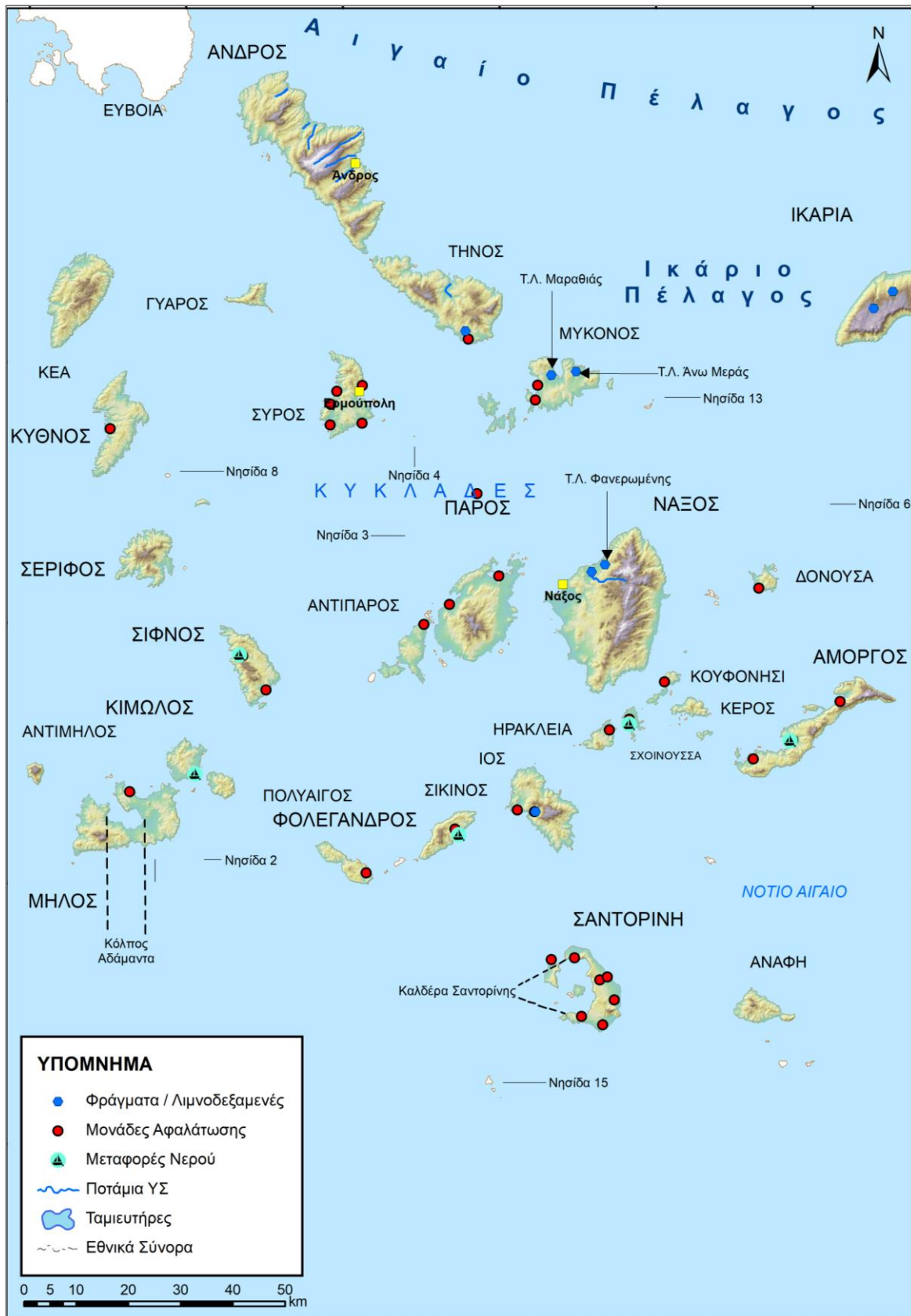
Είδος απολήψεων	Υδρευση (10 ⁶ m ³)	Άρδευση (10 ⁶ m ³)	Κτηνοτροφία (10 ⁶ m ³)	Βιομηχανία (10 ⁶ m ³)	Συνολικές απολήψεις (10 ⁶ m ³)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	0,98	2,92	0,04	0,10	4,04
Απολήψεις από ΕΥΣ	0,32	1,64	0,02	0,02	2,00
Επιφανειακές απολήψεις εκτός υδρ. λεκανών ΕΥΣ	0,66	1,28	0,02	0,08	2,04
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	2,57	0,53	0,23	0,10	3,42
Απολήψεις από ΕΥΣ	1,95	0,41	0,15	0,04	2,55

Είδος απολήψεων	Υδρευση (10 ⁶ m ³)	Άρδευση (10 ⁶ m ³)	Κτηνοτροφία (10 ⁶ m ³)	Βιομηχανία (10 ⁶ m ³)	Συνολικές απολήψεις (10 ⁶ m ³)
Επιφανειακές απολήψεις εκτός υδρ. λεκανών ΕΥΣ	0,62	0,12	0,08	0,06	0,87
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	9,97	1,40	0,09	0,16	12,61
Απολήψεις από ΕΥΣ	9,86	0,92	0,08	0,16	11,02
Επιφανειακές απολήψεις εκτός υδρ. λεκανών ΕΥΣ	0,10	0,49	0,00	0,00	0,59
Σύνολο	13,54	4,85	0,36	0,36	20,07

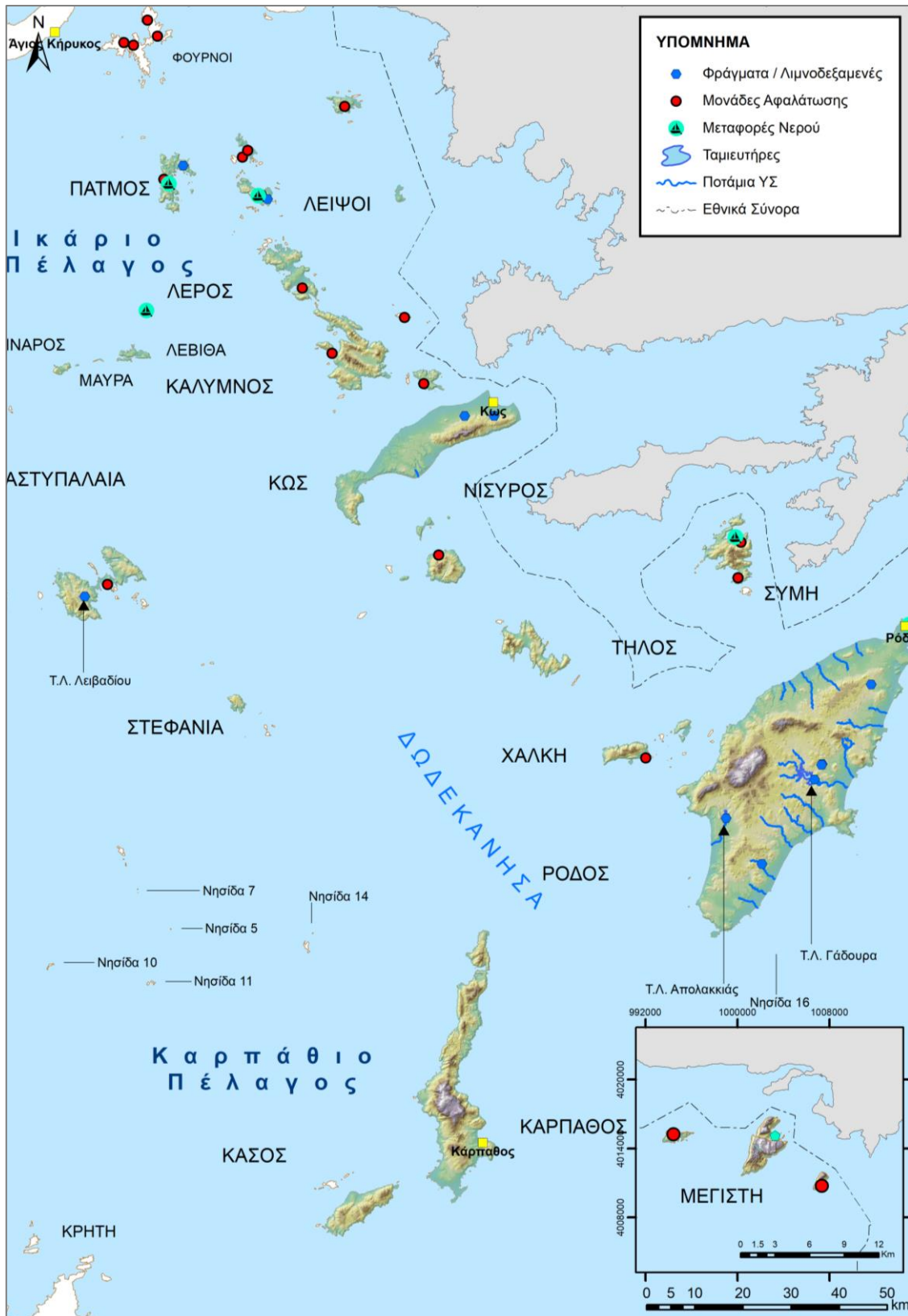
Οι θέσεις επιφανειακών υδροληψιών για την ύδρευση και την άρδευση, που παρουσιάζονται στους παρακάτω χάρτες, αναφέρονται κυρίως σε φράγματα και λιμνοδεξαμενές. Οι συνολικές θέσεις υδροληψίας δεν περιορίζονται απαραίτητα στις εμφανιζόμενες θέσεις. Το Εθνικό Μητρώο Σημείων Υδροληψίας (ΕΜΣΥ) του ΥΠΕΝ, το οποίο συνεχώς εμπλουτίζεται, περιλαμβάνει το σύνολο των έως σήμερα καταγεγραμμένων υδροληψιών. Η θέαση των καταγεγραμμένων σημείων υδροληψίας είναι διαθέσιμη στον ιστότοπο http://lmt.ypeka.gr/public_view.html.

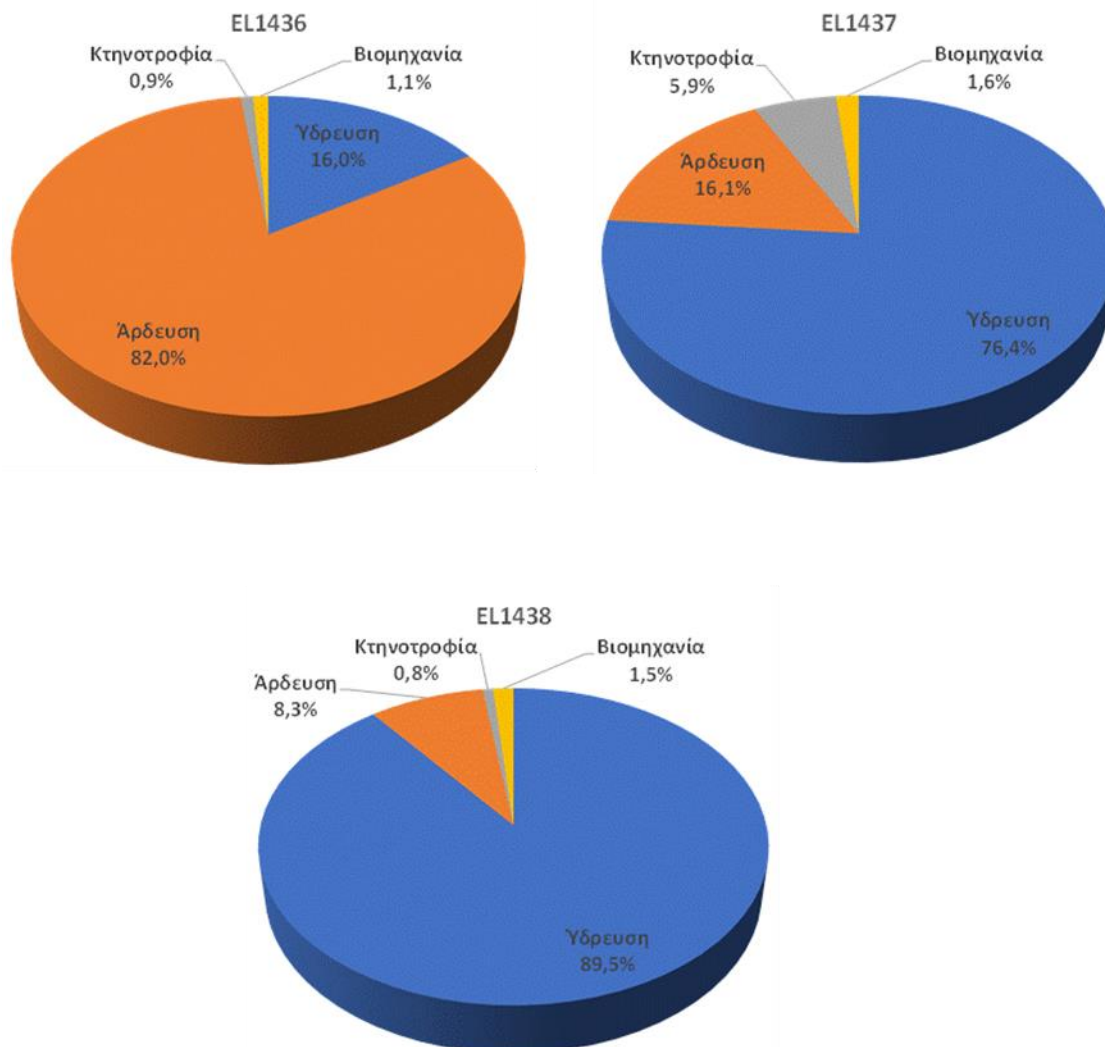
Χάρτης 4-21 Θέσεις υδροληψιών από τα επιφανειακά ΥΣ για λόγους ύδρευσης και άρδευσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

Χάρτης 4-22 Θέσεις υδροληψιών από τα επιφανειακά ΥΣ για λόγους ύδρευσης και άρδευσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Χάρτης 4-23 Θέσεις υδροληψιών από τα επιφανειακά ΥΣ για λόγους ύδρευσης και άρδευσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Σχήμα 5-4-11 Κατανομή απολήψεων νερού από τα ΕΥΣ, ανά χρήση και ανά ΛΑΠ για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι ετήσιες απολήψεις ανά επιφανειακό ΥΣ καθώς και ο σκοπός της απόληψης. Παρατηρείται ότι οι περισσότερες απολήψεις πραγματοποιούνται κυρίως από τους ταμειυτήρες με σκοπό την ύδρευση και την άρδευση.

Πίνακας 4-26 Απολήψεις από επιφανειακά ΥΣ ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Κωδικός ΥΣ	Υδατικό Σύστημα	Νησί	Είδος ΥΣ	Ετήσια Απολήψιμη Ποσότητα (10 ⁶ m ³)	Σκοπός Απόληψης
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)					
ΕΛ1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	Λέσβος	Ταμειυτήρας	0,80	Άρδευση
ΕΛ1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΚΑΤΡΑΡΗ	Χίος	Ταμειυτήρας	0,16	Υδρευση, Κτηνοτροφία, Βιομηχανία
ΕΛ1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ - ΠΕΖΙΟΥ	Ικαρία	Ταμειυτήρας	0,60	Υδρευση, Άρδευση, Κτηνοτροφία, Βιομηχανία
ΕΛ1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	Λήμνος	Ποτάμι	0,00	-
ΕΛ1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
ΕΛ1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ	Λήμνος	Ποτάμι	0,00	-
ΕΛ1436R000400008N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
ΕΛ1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-

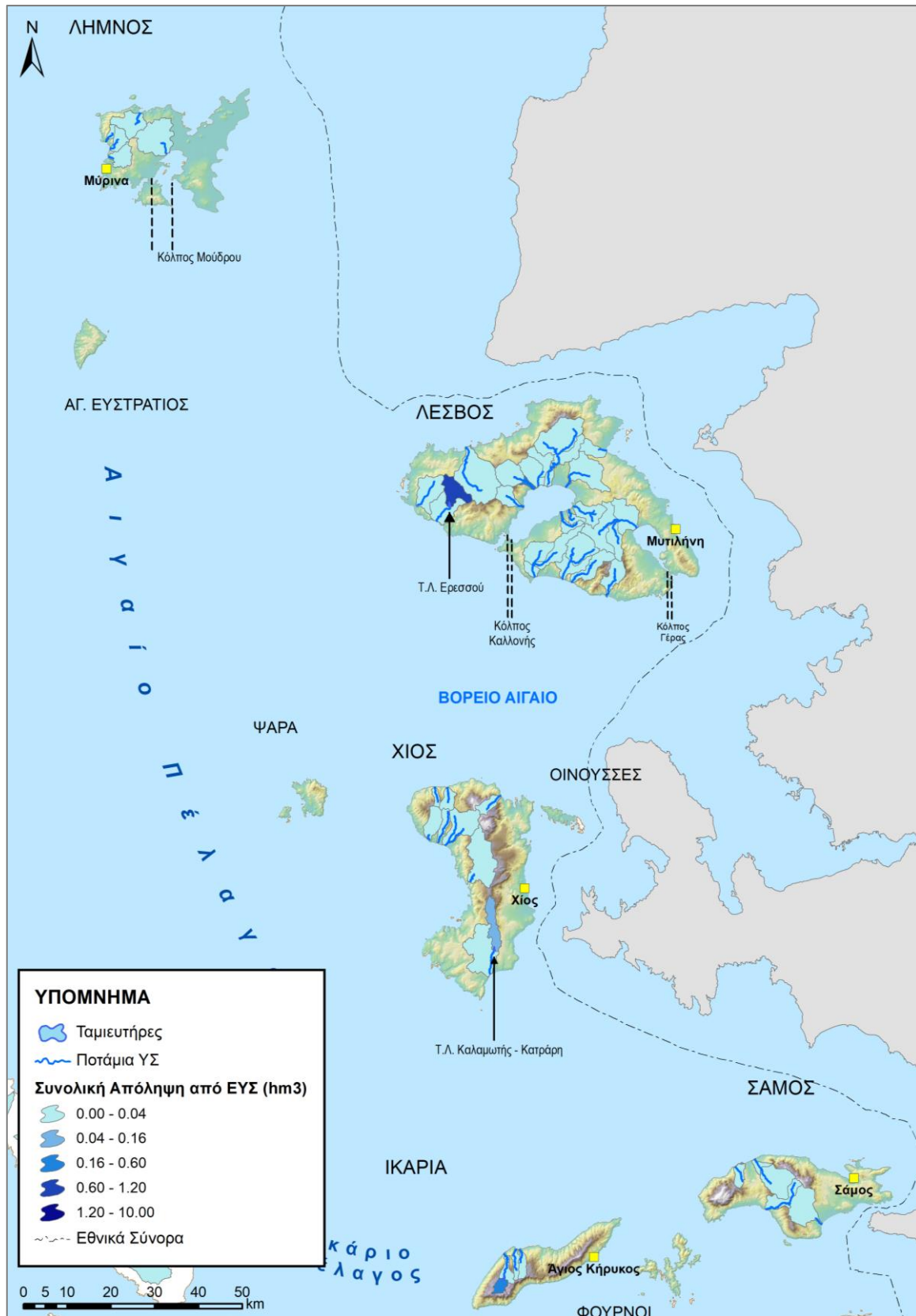
Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός ΥΣ	Υδατικό Σύστημα	Νησί	Είδος ΥΣ	Ετήσια Απολήψιμη Ποσότητα (10 ⁶ m ³)	Σκοπός Απόληψης
EL1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.	Λήμνος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	Λήμνος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R001000033N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	Σάμος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R001000034N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	Σάμος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R001700016N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ	Λέσβος	Ποτάμι	0,40	Άρδευση
EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R002900025N	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ.	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R004100032N	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	Χίος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	Σάμος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900002N	ΚΑΤΣΑΪΤΗ Ρ.	Λήμνος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900003N	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900004N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900005N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900006N	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900007N	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900008N	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900009N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900010N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900012N	ΠΟΤΑΜΙΑ	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900013N	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	Λέσβος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900015N	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.	Ικαρία	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900016N	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.	Ικαρία	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900017N	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.	Ικαρία	Ποτάμι	0,04	Άρδευση
EL1436R009900018N	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.	Σάμος	Ποτάμι	0,00	-
EL1436R009900019N	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.	Σάμος	Ποτάμι	0,00	-
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)					
EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑΣ	Μύκονος	Ταμειυτήρας	1,00	Υδρευση, Άρδευση, Κτηνοτροφία, Βιομηχανία
EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	Νάξος	Ταμειυτήρας	1,20	Υδρευση, Άρδευση, Κτηνοτροφία, Βιομηχανία
EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	Μύκονος	Ταμειυτήρας	0,35	Υδρευση, Άρδευση, Κτηνοτροφία, Βιομηχανία
EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	Άνδρος	Ποτάμι	0,00	-
EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	Τήνος	Ποτάμι	0,00	-

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός ΥΣ	Υδατικό Σύστημα	Νησί	Είδος ΥΣ	Ετήσια Απολήψιμη Ποσότητα (10 ⁶ m ³)	Σκοπός Απόληψης
EL1437R009900020N	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ	Άνδρος	Ποτάμι	0,00	-
EL1437R009900021N	ΑΡΝΗΣ Ρ.	Άνδρος	Ποτάμι	0,00	-
EL1437R009900022N	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)	Άνδρος	Ποτάμι	0,00	-
EL1437R009900023N	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.	Άνδρος	Ποτάμι	0,00	-
EL1437R009900024N	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ	Άνδρος	Ποτάμι	0,00	-
EL1437R009900025N	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ	Νάξος	Ποτάμι	0,00	-
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)					
EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	Αστυπάλαια	Ταμειυτήρας	0,155	Υδρευση, Άρδευση, Κτηνοτροφία, Βιομηχανία
EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	Ρόδος	Ταμειυτήρας	10,00	Υδρευση, Κτηνοτροφία, Βιομηχανία
EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Ρόδος	Ταμειυτήρας	0,51	Άρδευση
EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	Κως	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R001701068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,35	Άρδευση
EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R009900026N	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-
EL1438R009900027N	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.	Ρόδος	Ποτάμι	0,00	-

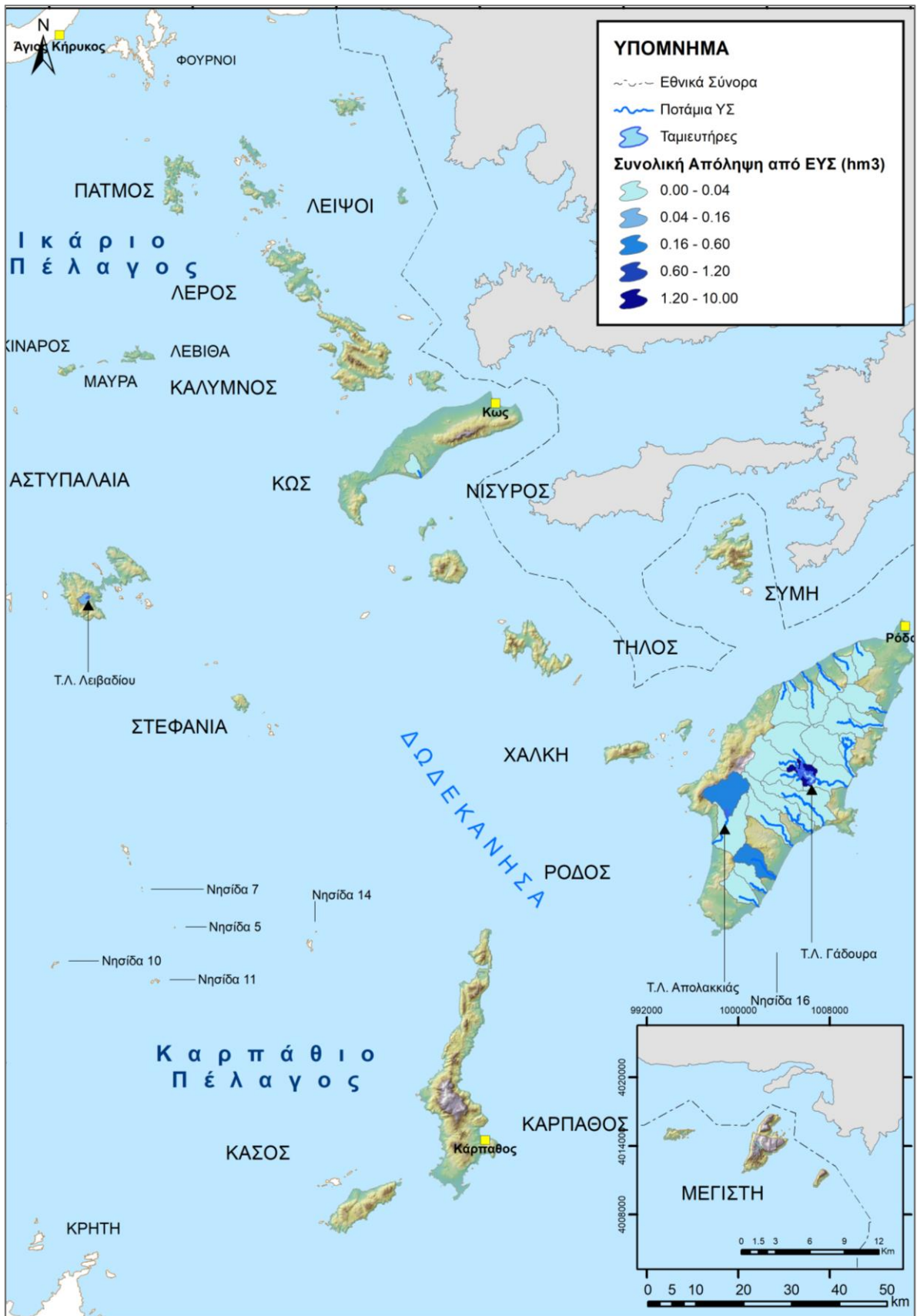
Στους ακόλουθους χάρτες παρουσιάζεται το σύνολο των απολήψεων από τις υδρολογικές λεκάνες των επιφανειακών ΥΣ.

Χάρτης 4-24 Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά επιφανειακό ΥΣ στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

Χάρτης 4-25 Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά επιφανειακό ΥΣ στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Χάρτης 4-26 Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά επιφανειακό ΥΣ στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

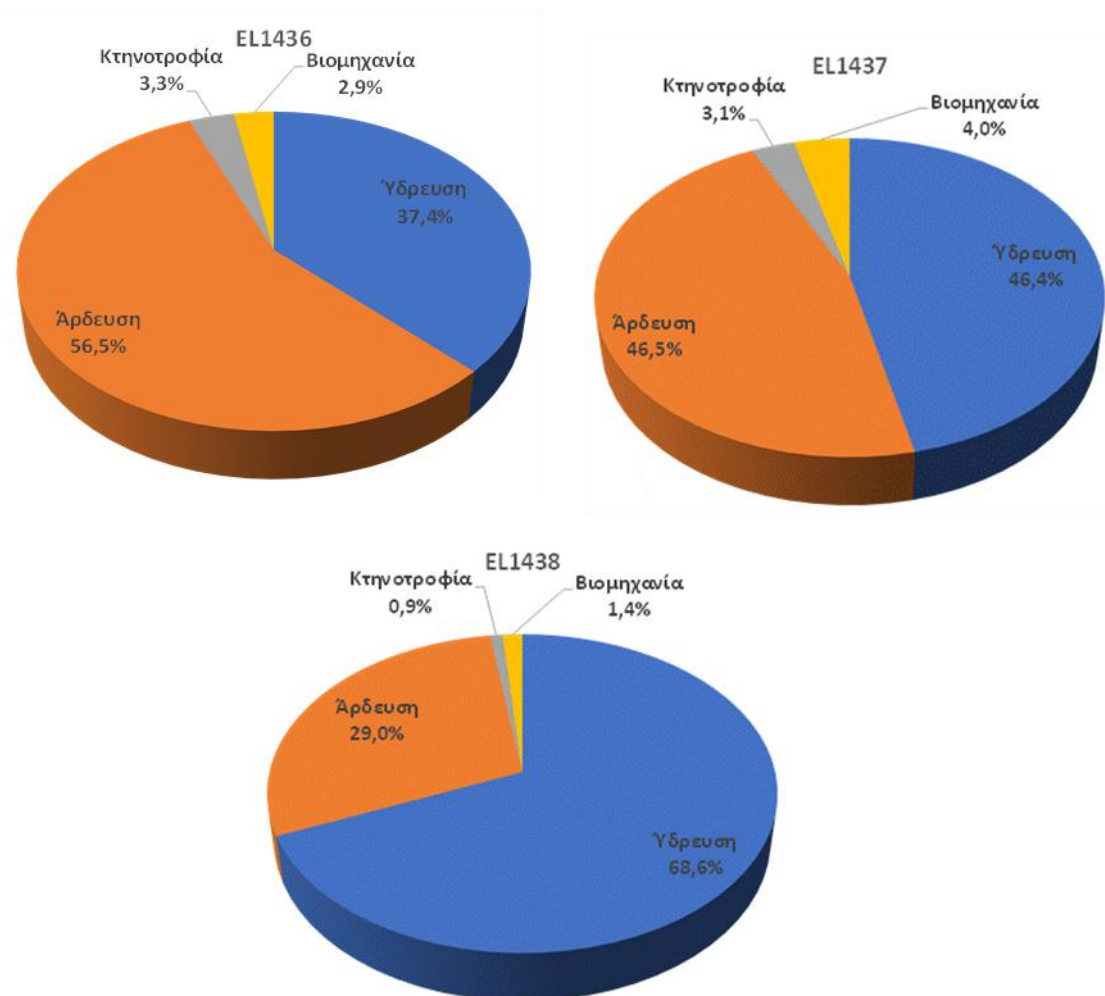
Απολήψεις από υπόγεια υδατικά συστήματα

Η ανάλυση των υφιστάμενων δεδομένων αντλήσεων παρουσιάζεται στο Παραδοτέο Π4.1 «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους» καθώς και στο Παραδοτέο Π4.3 «Χαρακτηρισμός και αξιολόγηση/ταξινόμηση της κατάστασης των υπόγειων υδατικών συστημάτων».

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) οι κυριότερες απολήψεις από τα υπόγεια νερά γίνονται για σκοπούς ύδρευσης και άρδευσης. Όσον αφορά στην ύδρευση, αυτή αντιστοιχεί περίπου στο 48,5% των απολήψεων από ΥΥΣ, ενώ οι απολήψεις για άρδευση στο 46,5%, όπως φαίνεται στο Σχήμα 5-11. Ειδικότερα, στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436), οι απολήψεις από τα υπόγεια νερά γίνονται κυρίως για την άρδευση και δευτερευόντως για την ύδρευση, σε αντίθεση με τη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438), όπου οι απολήψεις αυτές αντιστρέφονται. Στη ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437), οι απολήψεις από ΥΥΣ για ύδρευση και για άρδευση κυμαίνονται σε παρόμοια ποσοστά, κατέχοντας αθροιστικά ποσοστό ~93% επί των συνολικών απολήψεων νερού από ΥΥΣ. Τέλος, η κτηνοτροφία και η βιομηχανία αποτελούν πολύ μικρό τμήμα των απολήψεων από τα ΥΥΣ, τόσο στο σύνολο του Υδατικού Διαμερίσματος όσο και στις επιμέρους ΛΑΠ.

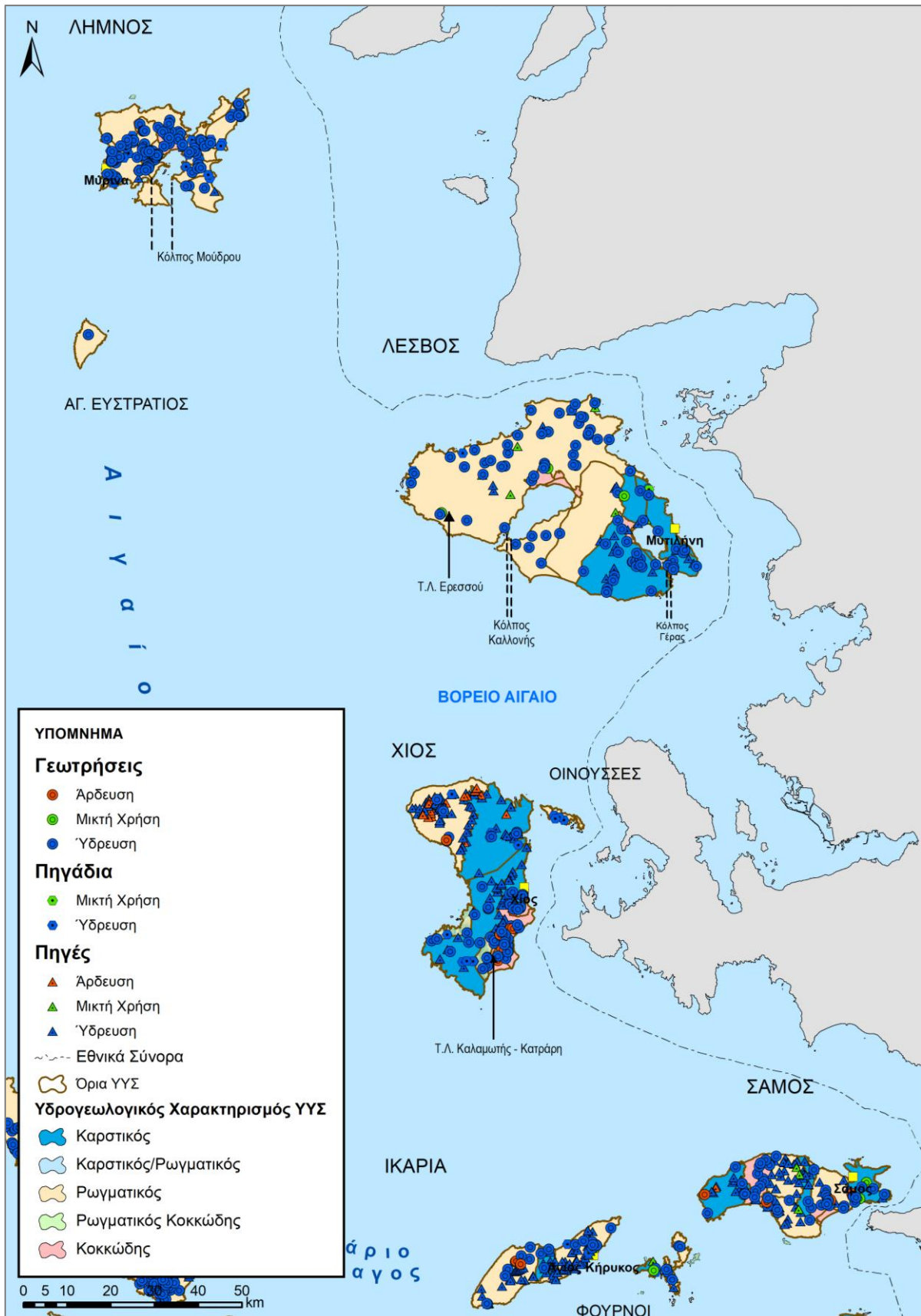
Πίνακας 4-27 Απολήψεις από τα ΥΥΣ ανά χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

ΛΑΠ	Υδρευση (10 ⁶ m ³)	Άρδευση (10 ⁶ m ³)	Κτηνοτροφία (10 ⁶ m ³)	Βιομηχανία (10 ⁶ m ³)	Συνολικές απολήψεις (10 ⁶ m ³)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)	22,22	33,53	1,95	1,70	59,40
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)	8,02	8,03	0,54	0,70	17,28
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)	24,27	10,27	0,32	0,50	35,36
Σύνολο	54,51	51,83	2,80	2,89	112,04

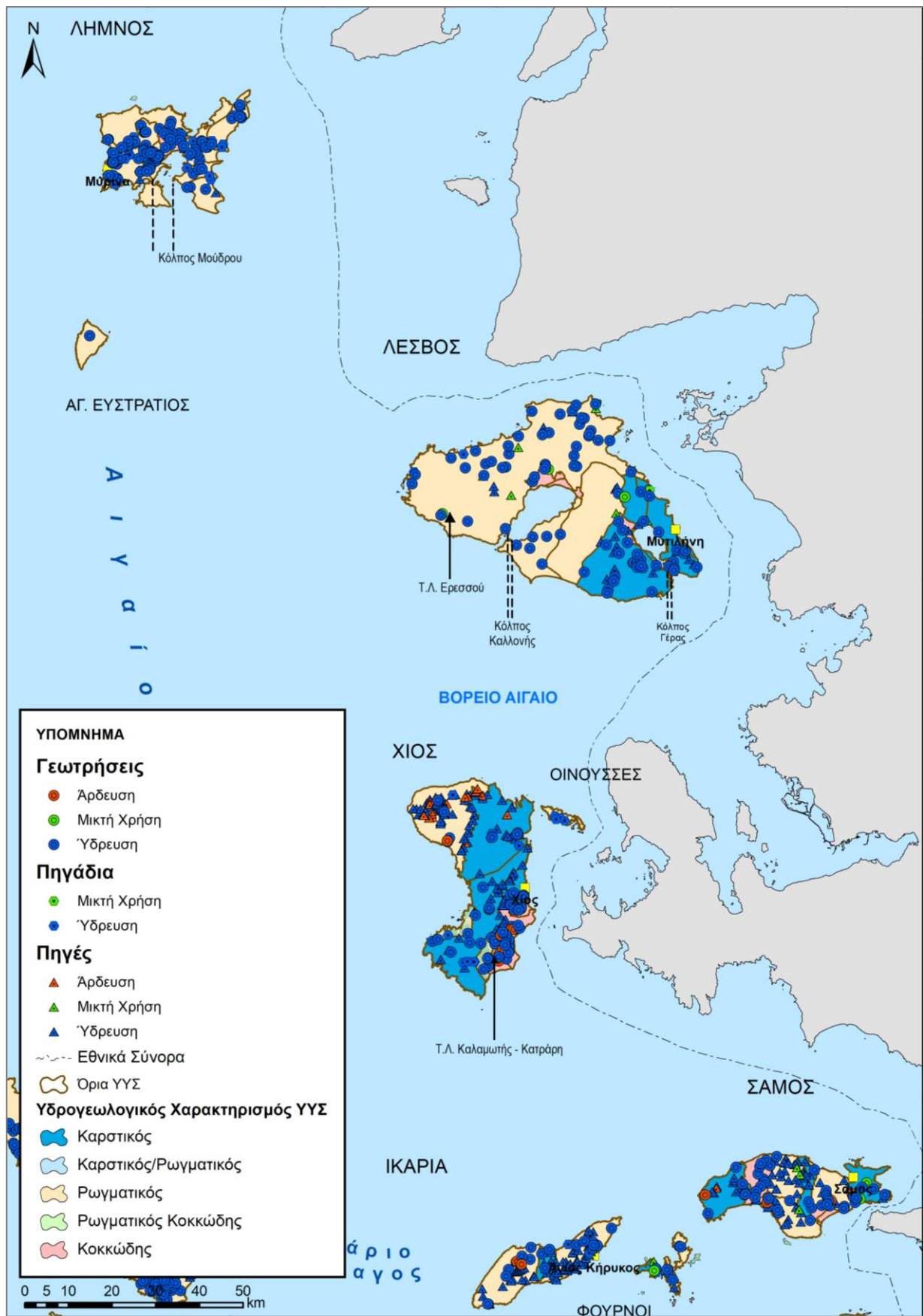

Σχήμα 5-4-12 Κατανομή απολήψεων νερού από τα ΥΥΣ, ανά χρήση και ανά ΛΑΠ για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

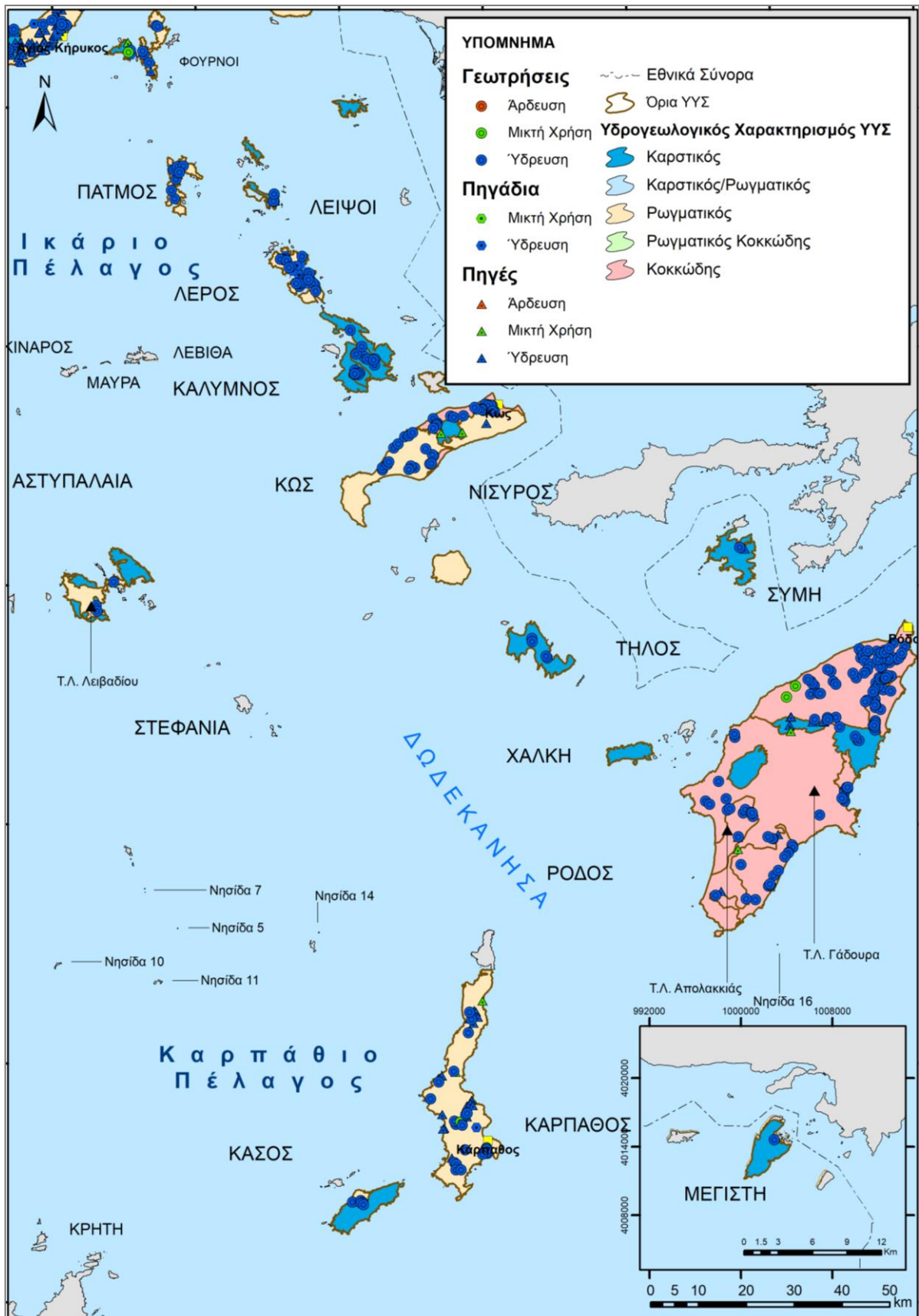
Όπως φαίνεται στους παρακάτω χάρτες, οι θέσεις υδροληψίας, όσον αφορά την ύδρευση, δεν παρουσιάζουν κάποια χωρική συγκέντρωση, αλλά είναι διάσπαρτες σε κάθε νησί. Αντίστοιχα για την άρδευση, το σύνολο των απολήψεων ακολουθεί την κατανομή των αρδευόμενων εκτάσεων, οι οποίες κατά κύριο λόγο εντοπίζονται σε περιοχές όπου αναπτύσσονται πορώδη ΥΥΣ.

Χάρτης 4-27 Απολήψεις από τα ΥΥΣ για ύδρευση και άρδευση στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

Χάρτης 4-28 Απολήψεις από τα ΥΥΣ για ύδρευση και άρδευση στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Χάρτης 4-29 Απολήψεις από τα ΥΓΣ για ύδρευση και άρδευση στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται αναλυτικά οι ετήσιες απολήψεις ανά ΥΥΣ και ανά χρήση, καθώς και η μέση ετήσια τροφοδοσία τους. Παρατηρείται ότι το μέγιστο των πιέσεων που ασκούνται στα ΥΥΣ λόγω των απολήψεων, εντοπίζεται κυρίως στα πορώδη και ρωγματώδη ΥΥΣ.

Πίνακας 4-28 Ετήσιες απολήψεις και τροφοδοσία στα ΥΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις	Υδρευση	Άρδευση	Κτηνοτροφία	Βιομηχανία	Ποσοτική Κατάσταση
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)										
1	Ν.Λήμνος	EL1400011	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	14,45	0,492	0,315	0,073	0,063	0,041	Καλή
2	Ν.Λήμνος	EL1400012	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Γ)	4,15	0,179	0,100	0,046	0,020	0,013	Καλή
3	Ν.Λήμνος	EL1400020	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ (Α)	1,31	0,424	0,116	0,270	0,023	0,015	Κακή
4	Ν.Λήμνος	EL1400031	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	5,89	0,745	0,512	0,064	0,102	0,067	Καλή
5	Ν.Λήμνος	EL1400032	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Β)	3,09	0,529	0,378	0,026	0,075	0,049	Κακή
6	Ν. Αγ. Ευστράτιος	EL1400040	ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	0,72	0,042	0,023	0,000	0,019	0,000	Καλή
7	Ν.Λέσβος	EL1400051	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ	31,81	17,929	2,466	14,945	0,310	0,208	Καλή
8	Ν.Λέσβος	EL1400061	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Α)	1,59	1,316	0,092	1,205	0,011	0,008	Καλή
9	Ν.Λέσβος	EL1400062	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Γ)	0,49	0,362	0,000	0,362	0,000	0,000	Καλή
10	Ν.Λέσβος	EL1400070	ΟΦΙΟΛΙΘΙΚΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ	14,44	1,299	0,376	0,844	0,047	0,032	Καλή
11	Ν.Λέσβος	EL1400080	ΛΑΡΣΟΥ	15,65	4,284	2,942	0,723	0,370	0,249	Καλή
12	Ν.Λέσβος	EL1400091	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Α)	10,89	2,040	0,690	1,205	0,087	0,058	Καλή
13	Ν.Λέσβος	EL1400092	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Β)	0,49	0,482	0,000	0,482	0,000	0,000	Κακή
14	Ν.Λέσβος	EL1400101	ΓΕΡΑ (Α)	1,98	1,502	0,046	1,446	0,006	0,004	Καλή
15	Ν.Λέσβος	EL1400102	ΓΕΡΑ (Γ)	0,30	0,121	0,000	0,121	0,000	0,000	Καλή
16	Ν.Λέσβος	EL1400111	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Α)	19,05	8,252	4,728	2,531	0,594	0,399	Καλή
17	Ν.Λέσβος	EL1400112	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Β)	0,33	0,296	0,046	0,241	0,006	0,004	Κακή
18	Ν.Ψαρά	EL1400121	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΛΗΜΝΟΥ (Α)	5,00	0,003	0,000	0,003	0,000	0,000	Καλή
19	Ν.Ψαρά	EL1400122	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΛΗΜΝΟΥ (Β)	0,19	0,072	0,040	0,025	0,007	0,000	Κακή
20	Ν.Χίος	EL1400130	ΒΔ/ΚΗΣ ΧΙΟΥ	18,51	0,418	0,142	0,254	0,005	0,017	Καλή
21	Ν.Χίος	EL1400141	ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ (Α)	74,34	1,534	1,109	0,254	0,039	0,132	Καλή
22	Ν.Χίος	EL1400142	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Α)	55,42	1,883	0,512	1,292	0,018	0,061	Καλή
23	Ν.Χίος	EL1400143	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Β)	10,76	0,349	0,208	0,109	0,007	0,025	Κακή
24	Ν.Χίος	EL1400150	ΚΟΡΑΚΑΡΗ	5,36	3,266	1,197	1,885	0,042	0,143	Κακή
25	Ν.Χίος	EL1400160	ΚΑΜΠΟΥ	0,90	2,767	0,000	2,767	0,000	0,000	Κακή
26	Ν.Χίος	EL1400171	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Α)	3,64	0,102	0,057	0,036	0,002	0,007	Καλή
27	Ν.Χίος	EL1400172	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Β)	5,72	0,777	0,108	0,652	0,004	0,013	Κακή
28	Ν.Οινούσες	EL1400180	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	0,61	0,059	0,056	0,000	0,003	0,000	Καλή
29	Ν.Ικαρίας	EL1400190	ΡΑΧΩΝ	10,71	0,922	0,517	0,354	0,036	0,016	Καλή
30	Ν.Ικαρίας	EL1400200	ΕΥΔΗΛΟΥ	8,45	0,227	0,105	0,111	0,007	0,003	Καλή
31	Ν.Ικαρίας	EL1400210	ΑΓ. ΚΗΡΥΚΟΥ	7,37	0,088	0,033	0,052	0,002	0,001	Καλή
32	Ν.Θύμεια	EL1400220	ΘΥΜΑΙΝΑΣ	3,15	0,017	0,013	0,000	0,004	0,000	Καλή
33	Ν.Φούρνοι	EL1400230	ΦΟΥΡΝΩΝ	6,42	0,129	0,088	0,036	0,004	0,001	Καλή
34	Ν.Σάμος	EL1400241	ΚΕΡΚΕΤΕΑ	19,88	0,813	0,766	0,022	0,005	0,019	Καλή
35	Ν.Σάμος	EL1400250	ΥΔΡΟΥΣΑΣ - ΜΑΡΑΘΟΚΑΜΠΟΥ	9,23	0,650	0,391	0,246	0,002	0,010	Καλή
36	Ν.Σάμος	EL1400260	ΚΑΡΒΟΥΝΗ	11,32	0,628	0,566	0,045	0,004	0,014	Καλή
37	Ν.Σάμος	EL1400270	ΙΜΒΡΕΣΣΟΥ	14,34	0,718	0,620	0,078	0,004	0,016	Καλή
38	Ν.Σάμος	EL1400280	ΒΟΥΡΛΙΩΤΩΝ - ΜΥΛΩΝ	6,88	0,793	0,742	0,028	0,005	0,019	Καλή
39	Ν.Σάμος	EL1400290	ΜΥΤΙΛΗΝΙΩΝ - ΧΩΡΑΣ	9,74	0,887	0,784	0,078	0,005	0,020	Καλή

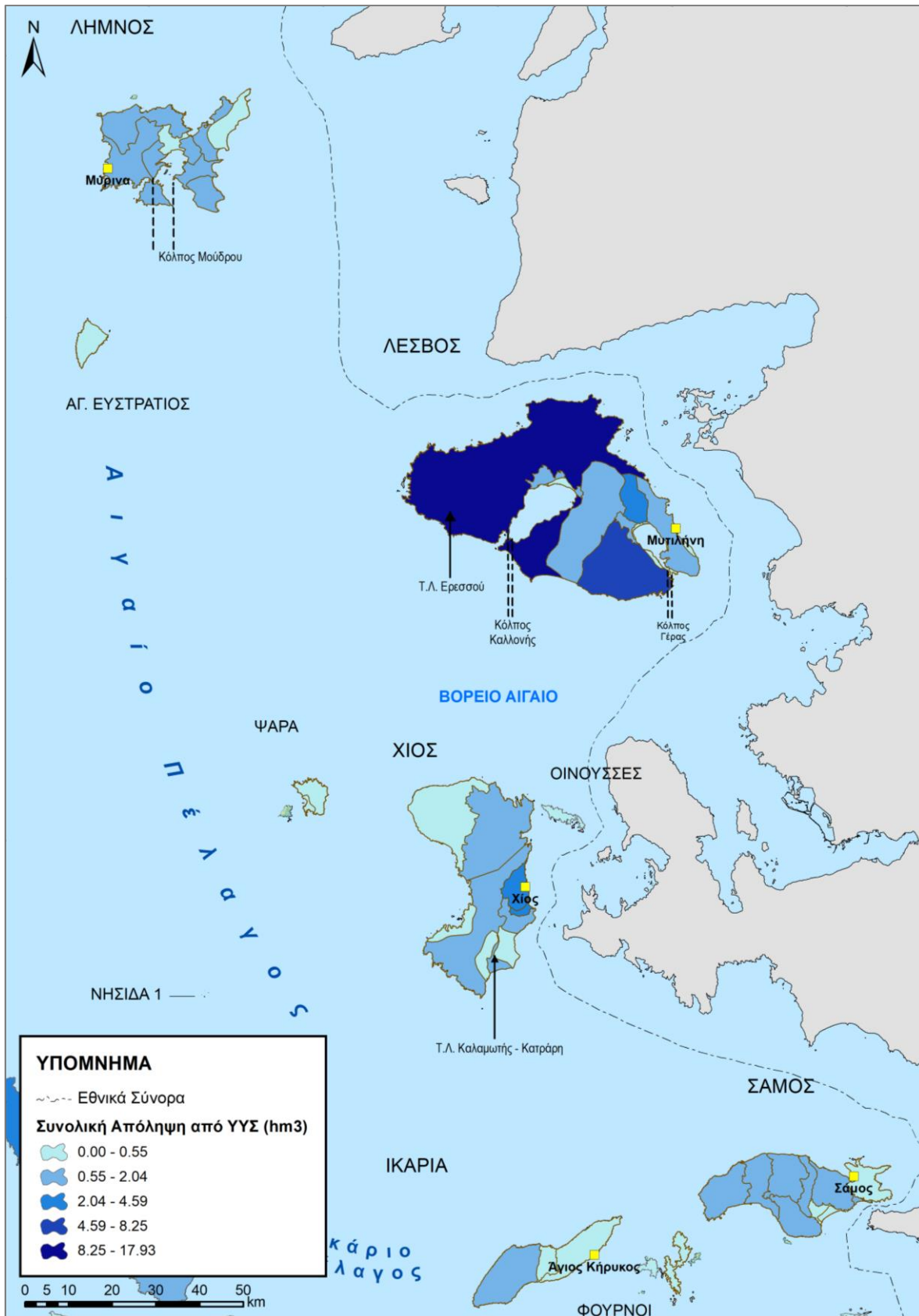
Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απαλλήσεις	Υδρευση	Άρδευση	Κτηνοτροφία	Βιομηχανία	Ποσοτική Κατάσταση
40	Ν.Σάμος	ΕΛ1400301	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Α)	1,59	0,495	0,094	0,398	0,001	0,002	Καλή
41	Ν.Σάμος	ΕΛ1400302	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Β)	0,64	0,129	0,000	0,129	0,000	0,000	Κακή
42	Ν.Σάμος	ΕΛ1400311	ΒΑΘΕΟΣ	13,80	0,472	0,425	0,034	0,003	0,011	Καλή
43	Ν.Σάμος	ΕΛ1400312	ΜΕΣΟΚΑΜΠΟΥ	0,32	0,905	0,818	0,062	0,005	0,021	Καλή
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)										
44	Ν.Άνδρος	ΕΛ1400630	ΆΝΔΡΟΥ	21,24	3,251	1,214	1,866	0,137	0,034	Καλή
45	Ν.Τήνος	ΕΛ1400640	ΤΗΝΟΥ	5,56	1,245	0,196	0,958	0,011	0,080	Καλή
46	Ν.Κέα	ΕΛ1400650	ΚΕΑΣ	5,07	0,913	0,313	0,467	0,047	0,086	Καλή
47	Ν.Κύθνος	ΕΛ1400660	ΚΥΘΝΟΥ	3,49	0,847	0,233	0,507	0,035	0,072	Καλή
48	Ν.Σύρος	ΕΛ1400671	ΣΥΡΟΥ (Α)	2,74	0,093	0,038	0,054	0,000	0,001	Καλή
49	Ν.Σύρος	ΕΛ1400672	ΣΥΡΟΥ (Β)	0,97	0,443	0,047	0,394	0,000	0,001	Κακή
50	Ν.Σύρος	ΕΛ1400673	ΣΥΡΟΥ (Γ)	0,42	0,392	0,010	0,382	0,000	0,000	Κακή
51	Ν.Μύκονος	ΕΛ1400680	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ - ΆΝΩ ΜΕΡΑ	3,73	0,599	0,445	0,148	0,004	0,002	Καλή
52	Ν.Σέριφος	ΕΛ1400690	ΝΟΧΤΙΑΣ	2,26	0,265	0,177	0,077	0,003	0,008	Καλή
53	Ν.Σίφνος	ΕΛ1400700	ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ - ΑΡΤΕΜΩΝΑ	8,78	0,394	0,169	0,164	0,010	0,050	Καλή
54	Ν.Κίμωλος	ΕΛ1400710	ΚΙΜΩΛΟΥ	1,10	0,048	0,010	0,036	0,000	0,001	Καλή
55	Ν.Μήλος	ΕΛ1400721	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Α)	0,28	0,104	0,055	0,044	0,002	0,003	Καλή
56	Ν.Μήλος	ΕΛ1400722	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Β)	0,26	0,126	0,000	0,126	0,000	0,000	Κακή
57	Ν.Μήλος	ΕΛ1400730	ΜΗΛΟΥ	4,96	0,378	0,000	0,378	0,000	0,000	Καλή
58	Ν.Αντίπαρος	ΕΛ1400740	ΚΑΜΠΟΥ - ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α)	2,19	0,160	0,125	0,032	0,002	0,000	Καλή
59	Ν.Πάρος	ΕΛ1400751	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Α)	13,49	2,349	1,770	0,376	0,018	0,186	Καλή
60	Ν.Πάρος	ΕΛ1400752	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Β)	0,37	0,217	0,195	0,000	0,002	0,020	Κακή
61	Ν.Νάξος	ΕΛ1400760	ΛΙΒΑΔΙΟΥ	0,70	0,547	0,000	0,547	0,000	0,000	Κακή
62	Ν.Νάξος	ΕΛ1400770	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ - ΚΟΥΡΟΥ	13,27	2,585	1,322	0,979	0,227	0,058	Καλή
63	Ν.Νάξος	ΕΛ1400780	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ	34,93	0,086	0,058	0,015	0,010	0,003	Καλή
64	Ν.Δονούσα	ΕΛ1400790	ΔΟΝΟΥΣΑΣ	1,64	0,021	0,009	0,011	0,001	0,000	Καλή
65	Ν.Αμοργός	ΕΛ1400801	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Α)	14,27	0,269	0,149	0,087	0,021	0,011	Καλή
66	Ν.Αμοργός	ΕΛ1400802	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Β)	0,03	0,015	0,001	0,014	0,000	0,000	Κακή
67	Ν.Κάτω Κουφονήσι	ΕΛ1400810	ΚΑΤΩ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	0,22	0,002	0,001	0,001	0,000	0,000	Καλή
68	Ν.Σχοινούσα	ΕΛ1400820	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ	0,71	0,039	0,000	0,039	0,000	0,000	Καλή
69	Ν.Ίος	ΕΛ1400830	ΧΩΡΑΣ	4,65	0,056	0,033	0,021	0,002	0,001	Καλή
70	Ν.Ηρακλεία	ΕΛ1400840	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	1,94	0,017	0,014	0,002	0,001	0,000	Καλή
71	Ν.Σίκινο	ΕΛ1400850	ΣΙΚΙΝΟΥ	4,43	0,013	0,006	0,007	0,000	0,000	Καλή
72	Ν.Φολέγανδρος	ΕΛ1400860	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	3,31	0,020	0,005	0,014	0,000	0,000	Καλή
73	Ν.Θήρα	ΕΛ1400871	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Α)	1,55	0,645	0,425	0,196	0,000	0,024	Καλή
74	Ν.Θήρα	ΕΛ1400872	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Β)	0,51	0,925	0,876	0,000	0,000	0,049	Κακή
75	Ν.Θήρα	ΕΛ1400873	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Γ)	0,10	0,098	0,083	0,010	0,000	0,005	Κακή
76	Ν.Ανάφη	ΕΛ1400880	ΑΝΑΦΗΣ	2,09	0,096	0,032	0,063	0,000	0,000	Καλή
77	Ν.Κουφονήσι	ΕΛ1400890	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	0,34	0,002	0,001	0,001	0,000	0,000	Καλή
78	Ν.Θηρασία	ΕΛ1400900	ΘΗΡΑΣΙΑΣ	0,36	0,017	0,006	0,011	0,000	0,000	Καλή
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)										
79	Ν.Αγαθονήσι	ΕΛ1400320	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	3,38	0,028	0,000	0,028	0,000	0,000	Καλή
80	Ν.Αρκοί	ΕΛ1400330	ΑΡΚΙΩΝ	1,51	0,005	0,003	0,000	0,002	0,000	Καλή
81	Ν.Λειψοί	ΕΛ1400341	ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Α)	1,35	0,020	0,011	0,009	0,001	0,000	Καλή
82	Ν.Λειψοί	ΕΛ1400342	ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Β)	0,89	0,055	0,029	0,024	0,002	0,000	Καλή
83	Ν.Πάτμος	ΕΛ1400350	ΝΕΡΟΜΥΛΙΩΝ	2,11	0,205	0,167	0,034	0,004	0,000	Καλή

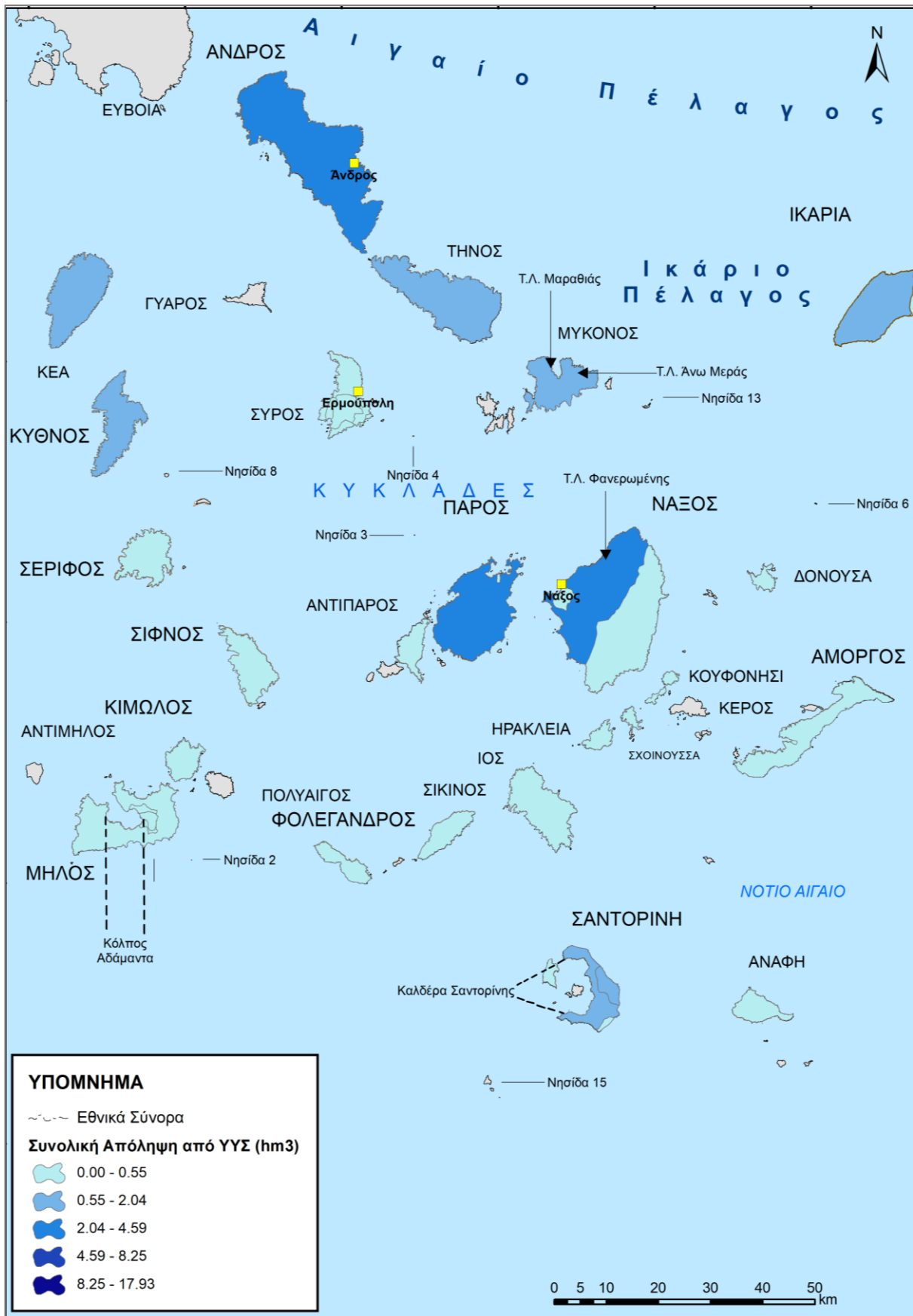
Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απαιτήσεις	Υδρευση	Άρδευση	Κτηνοτροφία	Βιομηχανία	Ποσοτική Κατάσταση
84	Ν.Λέρος	ΕΛ1400361	ΛΕΡΟΥ (Α)	5,80	0,774	0,461	0,228	0,018	0,066	Καλή
85	Ν.Λέρος	ΕΛ1400362	ΛΕΡΟΥ (Β)	0,25	0,054	0,045	0,000	0,002	0,006	Κακή
86	Ν.Κάλυμνος	ΕΛ1400370	ΠΟΘΕΙΑΣ	2,52	0,794	0,751	0,014	0,014	0,016	Κακή
87	Ν.Κάλυμνος	ΕΛ1400380	ΒΑΘΕΟΣ	7,14	1,320	0,858	0,428	0,016	0,018	Κακή
88	Ν.Κάλυμνος	ΕΛ1400390	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	14,91	0,215	0,107	0,104	0,002	0,002	Καλή
89	Ν.Κως	ΕΛ1400400	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ν.ΚΩ	5,03	4,044	2,257	1,731	0,032	0,024	Καλή
90	Ν.Κως	ΕΛ1400410	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑΣ-ΚΕΦΑΛΟΥ	6,27	4,014	2,922	1,020	0,041	0,031	Καλή
91	Ν.Κως	ΕΛ1400420	ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΗΣ - ΖΙΑΣ	2,25	1,532	1,216	0,285	0,017	0,013	Καλή
92	Ν.Κως	ΕΛ1400430	ΔΙΚΑΙΟΥ	6,78	1,375	0,915	0,437	0,013	0,010	Καλή
93	Ν.Κως	ΕΛ1400440	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΙΑΣ	0,42	0,331	0,000	0,331	0,000	0,000	Καλή
94	Ν.Νίσυρος	ΕΛ1400450	ΝΙΣΥΡΟΥ	1,33	0,005	0,000	0,005	0,000	0,000	Καλή
95	Ν.Αστυπάλαια	ΕΛ1400461	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Α)	1,61	0,062	0,025	0,027	0,006	0,004	Καλή
96	Ν.Αστυπάλαια	ΕΛ1400462	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Β)	0,04	0,008	0,000	0,008	0,000	0,000	Κακή
97	Ν.Αστυπάλαια	ΕΛ1400470	ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	8,20	0,003	0,000	0,003	0,000	0,000	Καλή
98	Ν.Τήλος	ΕΛ1400480	ΤΗΛΟΥ	8,34	0,184	0,093	0,080	0,010	0,000	Καλή
99	Ν.Σύμη	ΕΛ1400490	ΣΥΜΗΣ	14,56	0,010	0,009	0,000	0,001	0,000	Καλή
100	Ν.Χάλκης	ΕΛ1400500	ΧΑΛΚΗΣ	6,07	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	Καλή
101	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400511	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Α)	39,05	5,234	4,229	0,913	0,029	0,064	Καλή
102	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400512	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Β)	5,98	0,708	0,673	0,020	0,005	0,010	Καλή
103	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400520	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑ - ΣΑΛΑΚΟΥ	5,09	0,273	0,257	0,010	0,002	0,004	Καλή
104	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400530	ΕΠΤΑ ΠΗΓΩΝ	10,53	0,626	0,506	0,109	0,003	0,008	Καλή
105	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400540	ΚΑΛΑΘΟΥ - ΓΑΔΟΥΡΑ	1,91	1,115	0,799	0,298	0,007	0,012	Καλή
106	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400550	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΡΟΔΟΥ	53,30	5,708	5,246	0,347	0,036	0,080	Καλή
107	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400560	ΑΤΤΑΒΥΡΟΥ	9,72	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	Καλή
108	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400570	ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	5,27	0,710	0,491	0,208	0,003	0,007	Καλή
109	Ν.Ρόδος	ΕΛ1400580	ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ	7,62	1,156	1,053	0,079	0,007	0,016	Καλή
110	Ν.Καστελλόριζο	ΕΛ1400590	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	3,10	0,023	0,019	0,002	0,001	0,000	Καλή
111	Ν.Κάρπαθος	ΕΛ1400600	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	47,67	4,585	1,025	3,442	0,031	0,088	Καλή
112	Ν.Κάσος	ΕΛ1400610	ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	0,30	0,183	0,105	0,044	0,013	0,021	Κακή
113	Ν.Κάσος	ΕΛ1400620	ΚΑΣΟΥ	6,46	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000	Καλή
114	Ν.Ψέριμος	ΕΛ1400910	ΨΕΡΙΜΟΥ	3,52	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	Καλή

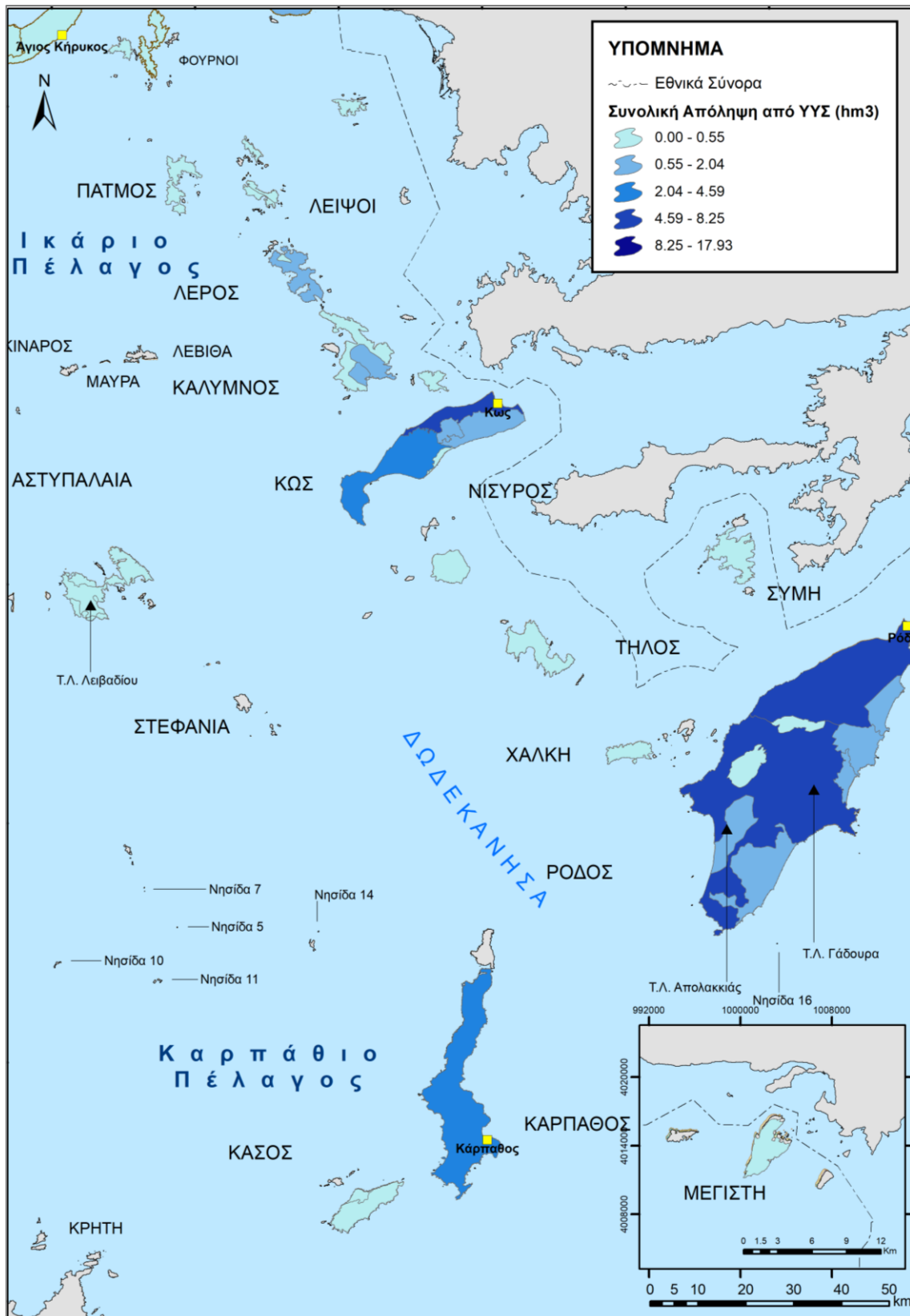
Με βάση τον παραπάνω πίνακα, παρουσιάζεται στους χάρτες που ακολουθούν το σύνολο των απολήψεων ανά ΥΥΣ και ανά ΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).

Χάρτης 4-30 Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά ΥΥΣ στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

Χάρτης 4-31 Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά ΥΥΣ στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Χάρτης 4-32 Κατανομή συνολικών απολήψεων ανά ΥΥΣ στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

4.2.5.5 Λοιπές Πιέσεις

Στην παρούσα ενότητα συγκεντρώνονται στοιχεία για τα υπόλοιπα είδη πιέσεων που παρουσιάζονται στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Ανάλυση ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και στα υπόγεια υδατικά συστήματα». Οι λοιπές πιέσεις περιλαμβάνουν επιγραμματικά:

- Απορροές από εξορυκτικές δραστηριότητες (ορυχεία, μεταλλεία)
- Μονάδες αφαλάτωσης
- Λιμάνια - Μαρίνες - Ναυσιπλοΐα
- Τεχνητός εμπλουτισμός των υπογείων υδάτων
- Μεταβολή υπόγειας στάθμης και ποσότητας υπογείων υδάτων εξαιτίας υπογείων εκμεταλλεύσεων ή κατασκευής μεγάλων υπογείων έργων

Απορροές από εξορυκτικές δραστηριότητες (ορυχεία, μεταλλεία)

Παρά τη διάσπαρτη κατανομή των εξορυκτικών σημείων η δραστηριότητα εξόρυξης συνολικά στο ΥΔ14 εκτιμάται ως μικρής κλίμακας, ενώ στα περισσότερα νησιά δεν αναμένονται αρνητικές επιδράσεις από την άσκηση της εξορυκτικής δραστηριότητας στα ΥΣ. Σημειώνεται μάλιστα ότι στις Αποφάσεις Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) των λατομείων περιλαμβάνονται όροι που σχετίζονται με την προστασία των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων.

Για παράδειγμα, στην ΑΕΠΟ για την εκμετάλλευση ορυχείου περλίτη στη θέση Τσιγκράδο της Μήλου (ΑΔΑ: 76ΨΧ465ΦΘΗ-27Ξ) προβλέπεται η παρακολούθηση της ποιότητας των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων που επηρεάζονται από τη δραστηριότητα σε ετήσια βάση και με χρήση ειδικών δεικτών.

Στην ΑΕΠΟ για την εκμετάλλευση ορυχείου βιομηχανικών ορυκτών (μπετονίτη και ποζολάνης) στη θέση Πράσσα στην Κίμωλο (ΑΔΑ: ΩΗΦΡΟΡ1Ι-ΕΕΥ) προβλέπεται η συστηματική παρακολούθηση των αποβλήτων, μεταξύ των οποίων και τα υγρά απόβλητα.

Επίσης, στην ΑΕΠΟ για την εκμετάλλευση λατομείου αδρανών υλικών στη θέση Λαγκάδες ή Κατεφιά στο Καμάρι της Θήρας (ΑΔΑ: Ω1ΜΠΟΠ1Ι-3ΜΕ) περιέχονται συγκεκριμένες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν τα υγρά απόβλητα, καθώς και όροι για τη μεταφορά τους, ενώ τίθενται οι όροι για την ελεύθερη φυσική ροή και την απαγωγή των ομβρίων υδάτων από τον λατομικό χώρο.

Εξαίρεση αποτελούν λόγω της άμεσης γειτνιάσής τους με παράκτια ΥΣ:

- Το λατομείο μπετονίτη σε χώρο έκτασης 226.183 m² που βρίσκεται στην θέση «Ζούλια» ,στο βορειοανατολικό τμήμα του Δήμου Μήλου, της Νήσου Μήλου, Περιφερειακής Ενότητας Κυκλάδων, από την εταιρεία «ΙΜΕΡΥΣ Βιομηχανικά Ορυκτά Ελλάς Α.Ε.» η λειτουργία του οποίου δύναται να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο παράκτιο σώμα EL1437C0076N.
- Το λατομείο μπετονίτη –ποζολάνης στην Κίμωλο, συνολικής έκτασης 181.371,45 m² (124.944,85 m² αδειοδοτημένου και 56.426,60. m² νέου), που βρίσκεται στην θέση «Πρασά» Κιμώλου, Νομού Κυκλάδων της εταιρείας «ΜΠΕΝΤΟΜΑΙΝ ΑΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΙΜΩΛΟΥ ΕΞΑΓΩΓΕΣ- ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ» η λειτουργία του οποίου δύναται να επηρεάσει το παράκτιο ΥΣ EL1437C0074N.
- Το λατομείο κίσηρης σε χώρο έκτασης 784.862,5 m² που βρίσκεται στο δυτικό τμήμα της νήσου Γυαλί, περιοχής Δ.Δ. Μανδρακίου, Δήμου Νισύρου, Νομού Δωδεκανήσου, από την εταιρεία «ΛΑΒΑ

Μεταλλευτική & Λατομική Α.Ε. » η λειτουργία του οποίου δύναται να επηρεάσει το παράκτιο σώμα EL1438C0027N.

- Το λατομείο περλίτη σε χώρους έκτασης 58.742 m² και 141.800 m². στο βορειοανατολικό τμήμα της νήσου Γυαλί, περιοχής Δ.Δ. Μανδρακίου, Δήμου Νισύρου, Νομού Δωδεκανήσου της εταιρείας «ΠΕΡΛΙΤΕΣ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε.» η λειτουργία του οποίου δύναται να επηρεάσει το παράκτιο σώμα EL1438C0027N.

Πίνακας 4-29 Πλήθος ανά ΛΑΠ των λατομείων με δυνητικές επιπτώσεις σε επιφανειακά ΥΣ

ΛΑΠ	ΥΣ	Πλήθος
EL1437	EL1437C0076N	1
EL1437	EL1437C0074N	1
EL1438	EL1438C0027N	2

Μονάδες αφαλάτωσης

Στο Υδατικό Διαμέρισμα 14 (ΕΛ14) λειτουργούν συνολικά 57 Μονάδες Αφαλάτωσης. Στον ακόλουθο πίνακα, παρουσιάζονται τα χαρακτηριστικά τους. Όπως παρατηρείται, εκείνες με τις μεγαλύτερες δυναμικότητες είναι:

- στη Σύρο, στη θέση «Αμπελάκι» με δυναμικότητα 5.800 m³/ημέρα
- στη Μήλο, στη θέση «Βουνό Τριοβασάλου» με δυναμικότητα 4.200 m³/ημέρα
- στη Χίο, στη θέση «Θόλος» με δυναμικότητα 4.000 m³/ημέρα
- στη Μύκονο, στον Παλαιό Λιμένα με δυναμικότητα 4.000 m³/ημέρα.

Πίνακας 4-30 Μονάδες Αφαλάτωσης στο ΥΔ

ΠΕ	ΔΗΜΟΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΦΟΡΕΑΣ	ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ (μ ³ /ημέρα)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)					
ΣΑΜΟΥ	ΦΟΥΡΝΩΝ-ΚΟΡΣΕΩΝ	ΦΟΥΡΝΩΝ ΚΟΡΣΕΩΝ	ΦΟΥΡΝΩΝ - ΚΟΡΣΕΩΝ (ΨΙΛΗ ΑΜΜΟΣ)	ΔΗΜΟΣ ΦΟΥΡΝΩΝ - ΚΟΡΣΕΩΝ	300
ΣΑΜΟΥ	ΦΟΥΡΝΩΝ-ΚΟΡΣΕΩΝ	ΦΟΥΡΝΩΝ ΚΟΡΣΕΩΝ	ΦΟΥΡΝΩΝ - ΚΟΡΣΕΩΝ (ΧΡΥΣΟΜΗΛΙΑ)	ΔΗΜΟΣ ΦΟΥΡΝΩΝ - ΚΟΡΣΕΩΝ	100
ΣΑΜΟΥ	ΦΟΥΡΝΩΝ-ΚΟΡΣΕΩΝ	ΦΟΥΡΝΩΝ ΚΟΡΣΕΩΝ	ΦΟΥΡΝΩΝ-ΚΟΡΣΕΩΝ (ΚΑΜΑΡΙ)	ΔΗΜΟΣ ΦΟΥΡΝΩΝ - ΚΟΡΣΕΩΝ	50
ΧΙΟΥ	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	ΔΗΜΟΣ ΟΙΝΟΥΣΩΝ	300
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ (ΔΕΗ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	2.000
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ (ΒΑΛΑΝΑΣ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	170
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΜΑΣΤΙΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ (ΛΙΘΙ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	6
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΟΜΗΡΟΥΠΟΛΗ	ΧΙΟΥ (ΘΟΛΟΣ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	4.000
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΟΜΗΡΟΥΠΟΛΗ	ΧΙΟΥ (ΘΟΛΟΣ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	1.200
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΟΜΗΡΟΥΠΟΛΗ	ΧΙΟΥ (ΜΙΛΙΓΚΑΣ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	700
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ (ΚΟΝΤΑΡΙ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	2.000
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ (ΜΑΡΙΝΑ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	600
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	-	ΧΙΟΥ (ΛΕΥΚΩΝΙΑ)	ΔΕΥΑ ΧΙΟΥ	2.300
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)					

ΠΕ	ΔΗΜΟΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΦΟΡΕΑΣ	ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ (μ ³ /ημέρα)
ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ (ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ)	ΔΕΥΑ ΘΗΡΑΣ	5.000
ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ (ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ ΘΗΡΑΣ)	ΔΕΥΑ ΘΗΡΑΣ	650
ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ (ΞΕΩ ΓΙΑΛΟΣ ΦΕΡΩΝ)	ΔΕΥΑ ΘΗΡΑΣ	2.000
ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ (ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΦΗΡΩΝ)	ΔΕΥΑ ΘΗΡΑΣ	1.200
ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΟΙΑΣ	ΘΗΡΑΣ (ΠΕΡΙΒΟΛΑ)	ΔΕΥΑ ΘΗΡΑΣ	2.800
ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	ΟΙΑΣ	ΘΗΡΑΣ (ΝΗΣΟΣ ΘΗΡΑΣΙΑ)	ΔΕΥΑ ΘΗΡΑΣ	350
ΘΗΡΑΣ	ΙΗΤΩΝ	ΙΗΤΩΝ	ΙΟΥ (ΕΛΙΚΟΔΡΟΜΙΟ)	ΔΗΜΟΣ ΙΗΤΩΝ	1.000
ΘΗΡΑΣ	ΙΗΤΩΝ	ΙΗΤΩΝ	ΙΟΥ (ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ)	ΔΗΜΟΣ ΙΗΤΩΝ	1.000
ΘΗΡΑΣ	ΣΙΚΙΝΟΥ	ΣΙΚΙΝΟΥ	ΣΙΚΙΝΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΣΙΚΙΝΟΥ	200
ΘΗΡΑΣ	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	1.050
ΚΕΑΣ - ΚΥΘΝΟΥ	ΚΥΘΝΟΥ	ΚΥΘΝΟΥ	ΚΥΘΝΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΚΥΘΝΟΥ	600
ΜΗΛΟΥ	ΚΙΜΩΛΟΥ	ΚΙΜΩΛΟΥ	ΚΙΜΩΛΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΚΙΜΩΛΟΥ	600
ΜΗΛΟΥ	ΜΗΛΟΥ	ΜΗΛΟΥ	ΜΗΛΟΥ	ΑΙΟΛΙΚΗ ΜΗΛΟΥ ΑΕ	4.500
ΜΗΛΟΥ	ΣΙΦΝΟΥ	ΣΙΦΝΟΥ	ΣΙΦΝΟΥ (ΚΑΜΑΡΕΣ)	ΔΗΜΟΣ ΣΙΦΝΟΥ	1.250
ΜΗΛΟΥ	ΣΙΦΝΟΥ	ΣΙΦΝΟΥ	ΣΙΦΝΟΥ (ΠΛΑΤΥΣ ΓΙΑΛΟΣ)	ΔΗΜΟΣ ΣΙΦΝΟΥ	1.600
ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΥ (ΚΟΡΦΟΣ)	ΔΕΥΑ ΜΥΚΟΝΟΥ	7.000
ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΥ (ΠΑΛΑΙΟΣ ΛΙΜΕΝΑΣ)	ΔΕΥΑ ΜΥΚΟΝΟΥ	2.000
ΝΑΞΟΥ	ΑΜΟΡΓΟΥ	ΑΜΟΡΓΟΥ	ΑΜΟΡΓΟΥ (ΚΑΤΑΠΟΛΑ)	ΔΗΜΟΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	600
ΝΑΞΟΥ	ΑΜΟΡΓΟΥ	ΑΜΟΡΓΟΥ	ΑΜΟΡΓΟΥ (ΚΑΛΑΘΑΡΗΣ - ΑΙΓΙΑΛΗ)	ΔΗΜΟΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	1.050
ΝΑΞΟΥ	ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΔΟΝΟΥΣΑΣ	ΔΟΝΟΥΣΑΣ (ΠΑΧΥΒΟΥΝΙΑ/ΟΡΜΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ)	ΔΗΜΟΣ ΝΑΞΟΥ & ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	230
ΝΑΞΟΥ	ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ (ΛΙΒΑΔΙ)	ΔΗΜΟΣ ΝΑΞΟΥ & ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	300
ΝΑΞΟΥ	ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ (ΠΑΡΙΑΝΟΣ)	ΔΗΜΟΣ ΝΑΞΟΥ & ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	1.300
ΝΑΞΟΥ	ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑ	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ (ΜΕΡΣΙΝΗ)	ΔΗΜΟΣ ΝΑΞΟΥ & ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	500
ΠΑΡΟΥ	ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	600
ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ (ΝΑΟΥΣΑ)	ΔΕΥΑ ΠΑΡΟΥ	1.200
ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ (ΠΕΠΟΝΑΣ- ΠΑΡΑΣΠΟΡΟΣ)	ΔΕΥΑ ΠΑΡΟΥ	2.500
ΣΥΡΟΥ	ΣΥΡΟΥ- ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	ΑΝΩ ΣΥΡΟΣ	ΣΥΡΟΥ (ΑΜΠΕΛΑΚΙ)	ΔΕΥΑ ΣΥΡΟΥ	5.800
ΣΥΡΟΥ	ΣΥΡΟΥ- ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	ΑΝΩ ΣΥΡΟΥ	ΣΥΡΟΥ (ΚΙΝΙ)	ΔΕΥΑ ΣΥΡΟΥ	750
ΣΥΡΟΥ	ΣΥΡΟΥ- ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	ΑΝΩ ΣΥΡΟΥ	ΣΥΡΟΥ (ΓΑΛΗΣΣΑΣ)	ΔΕΥΑ ΣΥΡΟΥ	1.000

ΠΕ	ΔΗΜΟΣ	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΦΟΡΕΑΣ	ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ (μ ³ /ημέρα)
ΣΥΡΟΥ	ΣΥΡΟΥ-ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑΣ	ΣΥΡΟΥ (ΒΑΡΗ)	ΔΕΥΑ ΣΥΡΟΥ	750
ΣΥΡΟΥ	ΣΥΡΟΥ-ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑΣ	ΣΥΡΟΥ (ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ)	ΔΕΥΑ ΣΥΡΟΥ	1.000
ΤΗΝΟΥ	ΤΗΝΟΥ	ΤΗΝΟΥ	ΤΗΝΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΤΗΝΟΥ	3.850
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)					
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	180
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	ΔΗΜΟΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	300
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΚΑΛΟΛΙΜΝΟΣ	ΔΕΥΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ	20
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΤΕΛΕΝΔΟΣ	ΔΕΥΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ	100
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΨΕΡΙΜΟΣ	ΔΕΥΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ	100
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΛΕΙΨΩΝ	ΛΕΙΨΩΝ	ΛΕΙΨΟΙ	ΔΕΥΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ	600
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΛΕΡΟΥ	ΛΕΡΟΥ	ΛΕΡΟΥ	ΔΗΜΟΣ ΛΕΡΟΥ	2.000
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ (ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ)	ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΜΟΥ	1.200
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ (ΜΑΡΑΘΙ)	ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΜΟΥ	30
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ	ΠΑΤΜΟΥ (ΑΡΚΟΙ)	ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΜΟΥ	50
ΚΩ	ΝΙΣΥΡΟΥ	ΝΙΣΥΡΟΥ	ΝΙΣΥΡΟΥ	ΔΕΥΑ ΚΩ	1.200
ΡΟΔΟΥ	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΔΗΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ	400
ΡΟΔΟΥ	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΡΩ	ΔΗΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ	20
ΡΟΔΟΥ	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ	ΔΗΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ	20
ΡΟΔΟΥ	ΣΥΜΗΣ	ΣΥΜΗΣ	ΣΥΜΗ	ΔΕΥΑ ΣΥΜΗΣ	2.400
ΡΟΔΟΥ	ΣΥΜΗΣ	ΣΥΜΗΣ	ΣΥΜΗΣ (ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΗ)	ΔΕΥΑ ΣΥΜΗΣ	80
ΡΟΔΟΥ	ΧΑΛΚΗΣ	ΧΑΛΚΗΣ	ΧΑΛΚΗΣ	ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΗΣ	600

Οι αφαλατώσεις αποτελούν δυνητική πίεση για τα παράκτια ΥΣ, η επίδρασή τους όμως στο θαλάσσιο περιβάλλον έχει μόνο τοπικό χαρακτήρα. Επιπλέον, ο βαθμός της επίδρασης εξαρτάται από το καθεστώς λειτουργίας τους, την πηγή υδροληψίας (γεώτρηση, πηγή, θάλασσα κ.λπ.), την εφαρμοζόμενη τεχνολογία, τα χαρακτηριστικά του αλμολοιπού, τα οποία ποικίλουν αναλόγως από το αν προέρχεται από υφάλμυρο ή θαλασσινό νερό, αν αραιώνεται πριν την απόρριψη κ.λπ. και την παραγωγή τους, η οποία διαφοροποιείται κατά τη διάρκεια του έτους ανάλογα με τις ανάγκες σε νερό.

Λιμάνια - Μαρίνες - Ναυσιπλοΐα

Κάθε νησί του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου έχει τουλάχιστον ένα λιμένα ή μικρότερες εγκαταστάσεις ελλιμενισμού σκαφών. Στα μεγαλύτερα νησιά υπάρχουν και δευτερεύοντα λιμάνια, αλλά και μικρότερες λιμενικές εγκαταστάσεις, κυρίως ως μετεξέλιξη των αλιευτικών καταφυγίων.

Σύμφωνα με την ΚΥΑ 8315.2/02/07 (ΦΕΚ 202/Β'/2007) και την Εθνική Στρατηγική Λιμένων οι θαλάσσιοι λιμένες της Ελλάδας κατατάσσονται σε τέσσερις (4) κατηγορίες, με βάση:

- α) τις ιδιομορφίες του ελληνικού γεωγραφικού χώρου (κατάτμηση σε πολυάριθμα νησιά, ύπαρξη πορθμειακών ενδονησιωτικών και διαπεριφερειακών συνδέσεων) και
- β) τα στατιστικά στοιχεία του συνολικού ετήσιου όγκου διακίνησης εμπορευμάτων (σε τόνους) και επιβατών των λιμένων που πληρούν τα χαρακτηριστικά Α και Β της υπ' αριθμ. 1346/2001/22.5.2001 ΕΚ απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΔΜ), σε συνδυασμό με τα κριτήρια των εγγενών γεωγραφικών τους πλεονεκτημάτων και της επίδρασης τους στο δίκτυο των διεθνών και εθνικών μεταφορών της Χώρας, καθώς και των διαφαινομένων προοπτικών ανάπτυξης που παρουσιάζουν.

Οι τέσσερις κατηγορίες που διακρίνονται είναι:

- Λιμένες Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κατηγορία Κ1)
- Λιμένες Εθνικής Σημασίας (Κατηγορία Κ2)
- Λιμένες Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κατηγορία Κ3)
- Λιμένες Τοπικής Σημασίας.

Όπως αναφέρεται στην Εθνική Στρατηγική Λιμένων κύρια χαρακτηριστικά των λιμένων των νησιών του Αιγαίου είναι το μικρό τους μέγεθος και η περιφερειακότητα, ως προς τα κέντρα διακίνησης εμπορικών αγαθών. Αυτό συνεπάγεται ότι στο κύριο λιμάνι εξυπηρετούνται όλες οι τοπικές ανάγκες, με τον όγκο των εισαγωγών να είναι πολλαπλάσιος από τις εξαγωγές. Σημειώνεται επίσης ότι, κατά κανόνα, υπάρχει έλλειψη χωροταξίας για τις διάφορες δραστηριότητες που εκτελούνται, ενώ ιδιαίτερα έντονες είναι οι διακυμάνσεις της κίνησης ανάλογα με την εποχή. Κάθε νησί του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου έχει τουλάχιστον ένα λιμένα ή μικρότερες εγκαταστάσεις ελλιμενισμού σκαφών. Οι σημαντικότεροι λιμένες του ΥΔ14 (Κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 σύμφωνα με τη μεθοδολογία) παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα. Στα μεγαλύτερα νησιά υπάρχουν και δευτερεύοντα λιμάνια, αλλά και μικρότερες λιμενικές εγκαταστάσεις, κυρίως ως μετεξέλιξη των αλιευτικών καταφυγίων.

Πίνακας 4-31 Σημαντικοί λιμένες του ΥΔ 14

Κατηγορία Λιμένα (ΚΥΑ 8315.2/02/07)	Νησί	Λιμένας	Συντεταγμένες (WGS 84)	
			Φ	Λ
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1) 3 Λιμένες	Λέσβος	Μυτιλήνης	39,103736	26,562548
	Ρόδος	Ρόδου	36,444506	28,235176
	Μύκονος	Μυκόνου (Τούρλου - Νέο Λιμάνι)	37,460903	25,326182
Εθνικής Σημασίας (Κ2) 6 Λιμένες	Σαντορίνη	Θήρας (Αθηνιού)	36,387518	25,428647
	Κως	Κω	36,895502	27,287806
	Πάρος	Πάρου (Παροικίας)	37,088087	25,151102
	Σάμος	Σάμου (Βαθέως)	37,756172	26,972019
	Σύρος	Σύρου-Ερμούπολης	37,44132	24,943552
	Χίος	Χίου	38,371294	26,139075
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3) 5 Λιμένες	Ικαρία	Άγιου Κήρυκου	37,613544	26,296997
	Λήμνος	Μύρινας Λήμνου	39,870748	25,056268
	Νάξος	Νάξου	37,107472	25,371974
	Πάτμος	Πάτμου (Σκάλας)	37,326341	26,54558
	Τήνος	Τήνου	37,535668	25,157387

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι δραστηριότητες που ασκούνται στους λιμένες του ως άνω πίνακα, διακρινόμενες σε 7 γενικές κατηγορίες (σύμφωνα με τη μεθοδολογία).

Πίνακας 4-32 Δραστηριότητες σημαντικών λιμένων του ΥΔ 14

Κατηγ. Λιμένα	Λιμένας	Δραστηριότητα						
		Γενικά Εμπορ/τα	Φορτία Χύδην	Ε/Κ (Containers)	Ακτοπλοΐα (Εσωτ-Εξωτ)	Κρουαζιέρα	Αναψυχή	Αλιευτική
Κ1	Μυτιλήνης	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓
	Ρόδου	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
	Μυκόνου	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
Κ2	Χίου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Μύρινας Λήμνου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Σάμου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Θήρας	✓	-	-	✓	✓	-	-
	Κω	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Πάρου	✓	✓	-	✓	-	✓	✓
	Σύρου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
Κ3	Άγιου Κήρυκου (Ικαρίας)	✓	-	-	✓	-	-	✓
	Νάξου	✓	✓	-	✓	-	✓	✓
	Πάτμου	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
	Τήνου	-	✓	-	✓	✓	✓	✓

Τα λιμάνια έχουν σημαντικό ρόλο στην εθνική οικονομία και αποτελούν έναν από τους σημαντικότερους πυλώνες ανάπτυξης των νησιών. Ωστόσο, σημαντικές δύναται να είναι και οι περιβαλλοντικές τους επιπτώσεις. Οι επιπτώσεις από τις δραστηριότητες και τις λειτουργίες ενός λιμανιού αφορούν τόσο τη χερσαία και τη θαλάσσια ζώνη που καταλαμβάνει, όσο και τα γειτονικά θαλάσσια και χερσαία τμήματα. Στις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις των λιμανιών περιλαμβάνεται η υποβάθμιση της ποιότητας του νερού, των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας γύρω από τον λιμένα, λόγω της μειωμένης κυκλοφορίας και ανανέωσης του νερού στις νηοδόχους μεταξύ των προβλητών, της ρύπανσης από την φορτοεκφόρτωση χύδην φορτίων (διαφυγή φορτίου και σκόνης στη θάλασσα), την απόπλυση των κρηπιδωμάτων με τη βροχή, την ατυχηματική ρύπανση πετρελαιοκηλίδων από τα πλοία κλπ. (Αποστολίδης 2012). Βέβαια, η ρύπανση από τις λιμενικές δραστηριότητες δεν είναι ίδια για κάθε λιμάνι, καθώς εξαρτάται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, την τοποθεσία, το μέγεθος, την υποδομή, τα φορτία που εξυπηρετεί κλπ.

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται η συσχέτιση των λιμένων κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 με παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14 ανά ΛΑΠ.

Πίνακας 4-33 Λιμένες κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14

Κατηγορία Λιμένα	Νησί	Λιμένας	Κωδικός παράκτιου ΥΣ	Ονομασία παράκτιου ΥΣ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)				
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1)	Λέσβος	Μυτιλήνης	EL1436C0005N	Ελληνικές ακτές διαύλου Λέσβου
Εθνικής Σημασίας (Κ2)	Σάμος	Σάμου (Βαθέως)	EL1436C0015N	Ακτές Σάμου
	Χίος	Χίου	EL1436C0012N	Ακτές διαύλου Χίου
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3)	Ικαρία	Άγιου Κήρυκου	EL1436C0014N	Ακτές Ικαρίας
	Λήμνος	Μύρινας Λήμνου	EL1436C0001N	Ακτές Λήμνου
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)				
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1)	Μύκονος	Μυκόνου (Τούρλου - Νέο Λιμάνι)	EL1437C0058N	Ακτές Μυκόνου

Κατηγορία Λιμένα	Νησί	Λιμένας	Κωδικός παράκτιου ΥΣ	Ονομασία παράκτιου ΥΣ
Εθνικής Σημασίας (Κ2)	Πάρος	Πάρου (Παροικίας)	EL1437C0066N	Ακτές Παρο-Ναξίας
	Σαντορίνη	Θήρας (Αθηνιού)	EL1437C0085N	Καλδέρα Σαντορίνης
	Σύρος	Σύρου-Ερμούπολης	EL1437C0056N	Ακτές Σύρου
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3)	Νάξος	Νάξου	EL1437C0066N	Ακτές Παρο-Ναξίας
	Τήνος	Τήνου	EL1437C0053N	Ακτές Άνδρου - Τήνου
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)				
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1)	Ρόδος	Ρόδου	EL1438C0037N	Ανατ. Ακτές Ρόδου
Εθνικής Σημασίας (Κ2)	Κως	Κω	EL1438C0023N	Ακτές Λέρου – Καλύμνου - Β. Κω
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3)	Πάτμος	Πάτμου (Σκάλας)	EL1438C0021N	Ακτές Πάτμου

Όπως έχει προαναφερθεί, στο ΥΔ EL14 εντοπίζεται πλήθος λιμένων και λιμενικών εγκαταστάσεων πέρα από τους λιμένες κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3. Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται η συσχέτιση των μικρότερων λιμένων με παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14 ανά ΛΑΠ και ανά κατηγορία λιμενικής εγκατάστασης.

Πίνακας 4-34 Λιμενικές εγκαταστάσεις ΥΔ 14 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14

Κωδικός Παράκτιου ΥΣ	Ονομασία παράκτιου ΥΣ	Λιμάνια	Μαρίνες	Ναυπηγεία	Ανεφο-διασμός Καυσίμων	Φόρτωση ορυκτών	Λιμενίσκοι, Αλιευτικά Καταφύγια, Αγκυροβόλια, Καρνάγια
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)							
EL1436C0001N	Ακτές Λήμνου	1					10
EL1436C0002N	Ακτές Αλυκίης	1					2
EL1436C0003N	Κόλπος Μούδρου (Λήμνος)	1					3
EL1436C0004N	Ακτές Αγ. Ευστατίου	1					
EL1436C0005N	Ελληνικές ακτές διαύλου Λέσβου		1		3		13
EL1436C0006N	Ακτές νοτίου Λέσβου	1					5
EL1436C0007N	Κόλπος Γέρας (Λέσβος)	1			1		10
EL1436C0008N	Κόλπος Καλλονής (Λέσβος)	2					4
EL1436C0009N	Ακτές Ανατ. Λέσβου	3					3
EL1436C0010N	Ακτές Ψαρών	1					
EL1436C0011N	Δυτ. Βόρειες ακτές Χίου	4					1
EL1436C0012N	Ακτές διαύλου Χίου	2	1		1		13
EL1436C0014N	Ακτές Ικαρίας	2					6
EL1436C0015N	Ακτές Σάμου	3	1		1		4
EL1436C0017N	Ακτές Φούρνων	2					2
EL1436C0T16N	Ακτές Σάμου						1
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)							
EL1436C0015N	Ακτές Σάμου				1		
EL1437C0053N	Ακτές Άνδρου - Τήνου	5					2
EL1437C0054N	Ακτές Κέας	2					
EL1437C0056N	Ακτές Σύρου	2		1	1		8
EL1437C0057N	Ακτές Κύθνου	2					
EL1437C0058N	Ακτές Μυκόνου	2	1		1		2
EL1437C0063N	Ακτές Σερίφου	1					
EL1437C0066N	Ακτές Παρο-Ναξίας	10			1		7
EL1437C0067N	Ακτές Δονούσας	1					
EL1437C0069N	Ακτές Σίφνου	5					
EL1437C0070N	Ακτές Κουφονησίων	3					1
EL1437C0071N	Ακτές Αμοργού	2					

Κωδικός Παράκτιου ΥΣ	Όνομασία παράκτιου ΥΣ	Λιμάνια	Μαρίνες	Ναυπηγεία	Ανεφο-διασμός Καυσίμων	Φόρτωση ορυκτών	Λιμενίσκοι, Αλιευτικά Καταφύγια, Αγκυροβόλια, Καρνάγια
EL1437C0074N	Ακτές Κιμώλου	2					1
EL1437C0076N	Βόρειες Ανατολ. ακτές Μήλου	1				1	
EL1437C0078N	Κόλπος Αδάμαντα (Μήλος)	3			3		
EL1437C0079N	Ακτές Ίου	1					
EL1437C0080N	Ακτές Σικίνου - Φολεγάνδρου	2					
EL1437C0084N	Εξωτερικές ακτές καλδέρας Σαντορίνης	2					6
EL1437C0085N	Καλδέρα Σαντορίνης	4					1
EL1437C0086N	Ακτές Ανάφης	1					
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)							
EL1438C0018N	Ακτές Αγαθονησίου	1					1
EL1438C0020N	Ακτές Λειψών - Αρκών	3					1
EL1438C0021N	Ακτές Πάτμου	1					
EL1438C0023N	Ακτές Λέρου - Καλύμνου - Β. Κω	10	2		2		10
EL1438C0026N	Ακτές Ν. Κω	2					1
EL1438C0027N	Ανατ. Ακτές Νισύρου	1				1	2
EL1438C0029N	Ακτές Αστυπάλαιας	3			1		2
EL1438C0031N	Ακτές Σύμης	3					2
EL1438C0034N	Ανατ. ακτές Τήλου	2					1
EL1438C0036N	Βόρειες Ακτές Ρόδου - Χάλκης	2			1		
EL1438C0037N	Ανατ. Ακτές Ρόδου	2	1		1		10
EL1438C0039N	Ακτές νότιας Χάλκης	1					
EL1438C0041N	Ακτές Καστελόριζου	1					
EL1438C0046N	Ανατ. Ακτές Καρπάθου	2					
EL1438C0047N	Δυτ. ακτές Καρπάθου	1					
EL1438C0051N	Βόρειες ακτές Κάσου	2					

Τεχνητός εμπλουτισμός των υπογείων υδάτων

Τεχνητός εμπλουτισμός, που στόχο έχει την αύξηση του ρυθμού ανανέωσης των υπόγειων αποθεμάτων νερού ενός υπόγειου υδροφορέα, λαμβάνει χώρα στα παρακάτω νησιά:

Νήσος Τήνος Στη θέση Βακέτα έχει κατασκευαστεί (2007) φράγμα ανάσχεσης – εμπλουτισμού χωρητικότητας 140.000m³. Σκοπός του έργου είναι να συγκεντρώνει τα επιφανειακά νερά της λεκάνης απορροής του, έκτασης 4 km², έτσι ώστε να αυξηθούν τα αποθέματα νερού και να χρησιμοποιηθούν για την άρδευση των αγροτικών περιοχών και τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα, πράγμα που αναμένεται να ενισχύσει τις δυνατότητες υδροδότησης του Δήμου Τήνου.

Νήσος Πάρος. Έχει κατασκευαστεί (2001) το φράγμα Τούρλου ύψους 15m και ωφέλιμης χωρητικότητας 42.000m³, με σκοπό την συγκράτηση των χειμερινών παροχών για τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα που αναπτύσσεται κατάντη του φράγματος στην πεδινή περιοχή Μάρπησας – Δρυού.

Νήσος Σίφνος. Ξεκίνησε το 2002 η κατασκευή φράγματος περίπου 2km ΝΑ των Καμαρών με σκοπό την αντιπλημμυρική προστασία και τον εμπλουτισμό του κατάντη υπογείου υδροφορέα της περιοχής. Το φράγμα επρόκειτο να είναι τύπου βαρύτητας, λιθόκτιστο, ύψους 21 m, αλλά δεν κατέστη δυνατή η ολοκλήρωση του λόγω αστοχίας του έργου.

Νήσος Ανάφη. Έχει κατασκευαστεί (2001) το φράγμα Ρούκουνα ύψους 19m και ωφέλιμης χωρητικότητας 13.100m³, με σκοπό την συγκράτηση των χειμερινών παροχών για τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα που αναπτύσσεται κατάντη του φράγματος.

Νήσος Αμοργός. Έχει κατασκευαστεί περίπου 1 km NA από τα Κατάπολα φράγμα χωρητικότητας 250.000m³, με σκοπό την συγκράτηση των χειμερινών παροχών για τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα που αναπτύσσεται κατάντη του φράγματος.

Νήσος Χίος. Σε μικρούς χείμαρρους της λεκάνης Κορακάρη υπάρχουν μικροί ανασχετικοί αναβαθμοί με σκοπό τη μείωση της ταχύτητας του νερού και η συγκράτηση ποσοτήτων ανάμεσά τους, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται εμπλουτισμός του υδροφόρου ορίζοντα αφού το νερό δεν φεύγει απευθείας στη θάλασσα αλλά ποσότητα του προλαβαίνει να απορροφηθεί, ενώ συγχρόνως συμβάλλουν και στην αντιπλημμυρική προστασία των κατάντη περιοχών.

Υπεδάφια διάθεση των επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων στο ΥΔ 14 εντοπίζεται σε 113 θέσεις εκ των οποίων 4 αντιστοιχούν σε Βιομηχανίες και Συναφείς Εγκαταστάσεις, 101 σε Ξενοδοχειακές Μονάδες και 8 σε ΕΛΛ. Το σύνολο των δεδομένων ανά ΛΑΠ παρουσιάζεται στον πιο κάτω πίνακα και στις σχετικές εικόνες

Πίνακας 4-35 Υπεδάφια διάθεση επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων στο ΥΔ ΕΛ14

ΛΑΠ	Βιομηχανίες και Συναφείς Εγκαταστάσεις	Ξενοδοχειακές Μονάδες	ΕΛΛ
ΕΛ1436	4	7	4
ΕΛ1437	-	8	3
ΕΛ1438	-	86	1
Σύνολο	4	60	8

Μεταβολή υπόγειας στάθμης και ποσότητας υπογείων υδάτων εξαιτίας υπογείων εκμεταλλεύσεων ή κατασκευής μεγάλων υπογείων έργων

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) δεν λαμβάνουν χώρα αντλήσεις υπογείων υδάτων με στόχο την ταπείνωση του υδροφόρου ορίζοντα λόγω υπογείων εκμεταλλεύσεων ή κατασκευής μεγάλων υπογείων έργων.

4.2.5.6 Συγκεντρωτικά στοιχεία πιέσεων

Στο παρόν κεφάλαιο αξιολογούνται συνολικά οι πιέσεις που ασκούνται στα ΕΥΣ του ΥΔ και υπολογίστηκαν στα προηγούμενα κεφάλαια βάσει της μεθοδολογίας που παρουσιάστηκε στο κεφάλαιο 2 της παρούσας.

Στον ακόλουθο πίνακα παρατίθενται τα συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που καταλήγουν στα ΕΥΣ από σημειακές, διάχυτες και άλλες πηγές ρύπανσης χωρίς να λαμβάνονται υπόψη εισροές από ανάντη λεκάνες .

Πίνακας 4-36 *Συνολικά ετήσια φορτία BOD, N και P που καταλήγουν στα ΕΥΣ από σημειακές, διάχυτες και άλλες πηγές ρύπανσης (χωρίς να λαμβάνονται υπόψη εισροές από ανάντη λεκάνες)*

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
Ποτάμια ΥΣ - ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)														
1	ΕΛ1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	0,001	0,008	0,003	0,000	0,000	0,000	0,001	0,008	0,003	0,000	0,000	0,000
2	ΕΛ1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	2,388	5,734	0,505	2,378	1,610	0,310	0,010	0,036	0,012	0,000	4,089	0,183
3	ΕΛ1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ	0,003	0,367	0,075	0,000	0,000	0,000	0,003	0,010	0,004	0,000	0,357	0,071
4	ΕΛ1436R000400008N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	2,796	4,061	0,550	2,796	2,236	0,466	0,000	0,013	0,004	0,000	1,811	0,080
5	ΕΛ1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	0,000	5,333	0,209	0,000	0,000	0,000	0,000	0,022	0,007	0,000	5,311	0,202
6	ΕΛ1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	0,574	2,279	0,252	0,572	0,915	0,191	0,002	0,043	0,014	0,000	1,321	0,048
7	ΕΛ1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.	0,000	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000
8	ΕΛ1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	2,082	2,002	0,349	2,079	1,785	0,321	0,003	0,012	0,004	0,000	0,204	0,024
9	ΕΛ1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	0,001	0,273	0,013	0,000	0,000	0,000	0,001	0,014	0,005	0,000	0,258	0,009
10	ΕΛ1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
11	ΕΛ1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	0,038	0,704	0,033	0,000	0,000	0,000	0,038	0,034	0,011	0,000	0,670	0,022
12	ΕΛ1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	0,000	0,646	0,052	0,000	0,000	0,000	0,000	0,040	0,013	0,000	0,606	0,039
13	ΕΛ1436R001000033N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	0,000	0,272	0,020	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	0,270	0,019
14	ΕΛ1436R001000034N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	0,000	6,556	0,220	0,000	0,000	0,000	0,000	0,005	0,002	0,000	6,552	0,218
15	ΕΛ1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	0,004	3,269	0,123	0,000	0,000	0,000	0,004	0,050	0,016	0,000	3,219	0,107
16	ΕΛ1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	0,000	0,962	0,036	0,000	0,000	0,000	0,000	0,015	0,005	0,000	0,947	0,032
17	ΕΛ1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	0,001	7,857	0,266	0,000	0,000	0,000	0,001	0,014	0,004	0,000	7,843	0,261
18	ΕΛ1436R001700016N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	0,000	0,022	0,006	0,000	0,000	0,000	0,000	0,008	0,003	0,000	0,014	0,003
19	ΕΛ1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	0,000	0,007	0,002	0,000	0,000	0,000	0,000	0,007	0,002	0,000	0,000	0,000
20	ΕΛ1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	0,002	0,959	0,084	0,000	0,000	0,000	0,002	0,002	0,001	0,000	0,957	0,083
21	ΕΛ1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ	0,001	0,023	0,005	0,000	0,000	0,000	0,001	0,016	0,005	0,000	0,007	0,000

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
22	EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	0,007	0,004	0,001	0,000	0,000	0,000	0,007	0,004	0,001	0,000	0,000	0,000
23	EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ	0,000	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000
24	EL1436R002900025N	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ.	0,000	0,004	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,004	0,001	0,000	0,000	0,000
25	EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
26	EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	1,270	0,937	0,170	1,270	0,508	0,106	0,000	0,004	0,001	0,000	0,425	0,063
27	EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)	0,009	0,274	0,029	0,000	0,000	0,000	0,009	0,012	0,004	0,000	0,262	0,025
28	EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ	0,009	0,012	0,004	0,000	0,000	0,000	0,009	0,012	0,004	0,000	0,000	0,000
29	EL1436R004100032N	ΑΓ. ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000
30	EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	0,000	0,201	0,041	0,000	0,000	0,000	0,000	0,005	0,001	0,000	0,196	0,039
31	EL1436R009900002N	ΚΑΤΣΑΙΤΗ Ρ.	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
32	EL1436R009900003N	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	0,000	0,006	0,002	0,000	0,000	0,000	0,000	0,005	0,002	0,000	0,000	0,000
33	EL1436R009900004N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	0,000	4,653	0,184	0,000	0,000	0,000	0,000	0,028	0,009	0,000	4,624	0,175
34	EL1436R009900005N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	0,001	0,319	0,065	0,000	0,000	0,000	0,001	0,007	0,002	0,000	0,312	0,062
35	EL1436R009900006N	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.	0,001	2,248	0,077	0,000	0,000	0,000	0,001	0,005	0,002	0,000	2,243	0,075
36	EL1436R009900007N	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.	0,002	1,319	0,044	0,000	0,000	0,000	0,002	0,002	0,001	0,000	1,317	0,044
37	EL1436R009900008N	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.	0,001	3,996	0,134	0,000	0,000	0,000	0,001	0,003	0,001	0,000	3,994	0,133
38	EL1436R009900009N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	0,001	6,234	0,216	0,000	0,000	0,000	0,001	0,027	0,009	0,000	6,206	0,207
39	EL1436R009900010N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	0,004	0,865	0,040	0,000	0,000	0,000	0,004	0,039	0,012	0,000	0,826	0,028
40	EL1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	0,002	1,857	0,103	0,000	0,000	0,000	0,002	0,006	0,003	0,000	1,850	0,101
41	EL1436R009900012N	ΠΟΤΑΜΙΑ	0,000	1,556	0,059	0,000	0,000	0,000	0,000	0,023	0,007	0,000	1,534	0,051
42	EL1436R009900013N	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ	0,000	2,793	0,120	0,000	0,000	0,000	0,000	0,022	0,007	0,000	2,770	0,112
43	EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	0,001	0,280	0,057	0,000	0,000	0,000	0,001	0,003	0,002	0,000	0,277	0,055
44	EL1436R009900015N	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.	0,001	1,419	0,047	0,000	0,000	0,000	0,001	0,002	0,001	0,000	1,417	0,047
45	EL1436R009900016N	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.	2,026	3,977	0,703	2,026	3,241	0,675	0,000	0,002	0,001	0,000	0,734	0,027

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
46	EL1436R009900017N	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.	0,000	1,487	0,050	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	1,487	0,050
47	EL1436R009900018N	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.	0,000	1,433	0,066	0,000	0,000	0,000	0,000	0,002	0,000	0,000	1,431	0,066
48	EL1436R009900019N	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.	0,000	0,902	0,061	0,000	0,000	0,000	0,000	0,014	0,005	0,000	0,888	0,055
Ποτάμια ΥΣ - ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)														
49	EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000
50	EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	0,000	0,008	0,004	0,000	0,000	0,000	0,000	0,008	0,004	0,000	0,000	0,000
51	EL1437R009900020N	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ	0,000	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000
52	EL1437R009900021N	ΑΡΝΗΣ Ρ.	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
53	EL1437R009900022N	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000
54	EL1437R009900023N	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.	0,000	0,142	0,029	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	0,141	0,028
55	EL1437R009900024N	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ	0,000	0,478	0,096	0,000	0,000	0,000	0,000	0,004	0,002	0,000	0,474	0,095
56	EL1437R009900025N	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ	1,027	1,651	0,346	1,027	1,643	0,342	0,000	0,008	0,003	0,000	0,000	0,000
Ποτάμια ΥΣ - ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)														
57	EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	0,000	0,038	0,009	0,000	0,000	0,000	0,000	0,004	0,002	0,000	0,034	0,007
58	EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	0,000	0,139	0,006	0,000	0,000	0,000	0,000	0,004	0,001	0,000	0,135	0,005
59	EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	0,000	2,000	0,087	0,000	0,000	0,000	0,000	0,006	0,002	0,000	1,995	0,085
60	EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	0,000	0,489	0,028	0,000	0,000	0,000	0,000	0,012	0,004	0,000	0,478	0,024
61	EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	0,000	0,114	0,023	0,000	0,000	0,000	0,000	0,004	0,001	0,000	0,110	0,022
62	EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	0,000	0,006	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	0,006	0,001
63	EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	0,000	0,434	0,022	0,000	0,000	0,000	0,000	0,005	0,002	0,000	0,429	0,020
64	EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	0,000	1,305	0,054	0,000	0,000	0,000	0,000	0,002	0,001	0,000	1,303	0,053
65	EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	0,000	2,113	0,091	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	2,110	0,090
66	EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	0,000	3,164	0,111	0,000	0,000	0,000	0,000	0,015	0,005	0,000	3,149	0,106
67	EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	1,316	2,246	0,465	1,316	2,106	0,439	0,000	0,009	0,004	0,000	0,131	0,022

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
68	EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	2,473	4,721	0,854	2,473	3,956	0,824	0,000	0,014	0,005	0,000	0,750	0,025
69	EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	1,522	3,488	0,567	1,522	2,435	0,507	0,000	0,018	0,006	0,000	1,035	0,053
70	EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	0,000	1,184	0,102	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	1,181	0,101
71	EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ	0,000	0,137	0,027	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	0,136	0,027
72	EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ	0,000	0,044	0,009	0,000	0,000	0,000	0,000	0,026	0,006	0,000	0,018	0,002
73	EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	0,000	1,541	0,092	0,000	0,000	0,000	0,000	0,004	0,001	0,000	1,536	0,090
74	EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	0,000	0,146	0,006	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	0,143	0,005
75	EL1438R001701068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	0,000	1,330	0,044	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	1,330	0,044
76	EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	7,926	13,582	2,672	7,926	12,681	2,642	0,000	0,002	0,001	0,000	0,900	0,030
77	EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	0,000	0,004	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000
78	EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	0,000	0,521	0,018	0,000	0,000	0,000	0,000	0,003	0,001	0,000	0,518	0,017
79	EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	0,000	0,096	0,006	0,000	0,000	0,000	0,000	0,007	0,003	0,000	0,088	0,003
80	EL1438R009900026N	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.	0,000	1,479	0,193	0,000	0,000	0,000	0,000	0,002	0,001	0,000	1,477	0,193
81	EL1438R009900027N	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.	0,000	2,692	0,126	0,000	0,000	0,000	0,000	0,008	0,003	0,000	2,684	0,124
Λιμναία ΥΣ- ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)														
1	EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	0,002	0,065	0,001	0,000	0,000	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,064	0,001
2	EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ-ΚΑΤΡΑΡΗ	0,000	0,070	0,005	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,070	0,005
3	EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	0,000	0,461	0,015	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,461	0,015
Λιμναία ΥΣ- ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)														
4	EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	0,000	0,292	0,045	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,292	0,045
5	EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
6	EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	0,000	0,407	0,081	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,407	0,081
Λιμναία ΥΣ- ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)														
7	EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
8	EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	0,000	0,765	0,008	0,000	0,000	0,000	0,000	0,006	0,002	0,000	0,760	0,007
9	EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	0,000	0,883	0,028	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,883	0,028
Παράκτια ΥΣ- ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)														
1	EL1436C0001N	ΑΚΤΕΣ ΛΗΜΝΟΥ	0,917	0,855	0,249	0,910	0,837	0,242	0,007	0,017	0,007	0,000	0,000	0,000
2	EL1436C0002N	ΑΚΤΕΣ ΑΛΥΚΗΣ	0,005	0,005	0,002	0,000	0,000	0,000	0,005	0,005	0,002	0,000	0,000	0,000
3	EL1436C0003N	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ)	0,010	0,011	0,004	0,000	0,000	0,000	0,010	0,011	0,004	0,000	0,000	0,000
4	EL1436C0004N	ΑΚΤΕΣ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	0,656	0,262	0,055	0,655	0,262	0,055	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
5	EL1436C0005N	ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	31,994	15,649	3,436	31,980	15,625	3,428	0,014	0,024	0,008	0,000	0,000	0,000
6	EL1436C0006N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	4,784	227,069	31,251	4,769	227,049	31,245	0,015	0,020	0,006	0,000	0,000	0,000
7	EL1436C0007N	ΚΟΛΠΟΣ ΓΕΡΑΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	0,000	4,968	2,713	0,000	4,953	2,708	0,000	0,015	0,005	0,000	0,000	0,000
8	EL1436C0008N	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	0,006	0,021	0,009	0,000	0,000	0,000	0,006	0,021	0,009	0,000	0,000	0,000
9	EL1436C0009N	ΑΚΤΕΣ ΔΥΤ. ΛΕΣΒΟΥ	7,059	44,502	7,754	7,048	44,479	7,747	0,011	0,023	0,007	0,000	0,000	0,000
10	EL1436C0010N	ΑΚΤΕΣ ΨΑΡΩΝ	0,004	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000	0,004	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000
11	EL1436C0011N	ΔΥΤ. ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΧΙΟΥ	31,226	145,889	28,604	31,176	145,761	28,563	0,050	0,127	0,041	0,000	0,000	0,000
12	EL1436C0012N	ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΧΙΟΥ	39,679	850,093	116,974	39,667	850,079	116,969	0,011	0,014	0,005	0,000	0,000	0,000
13	EL1436C0013N	ΝΗΣΙΔΑ_1	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
14	EL1436C0014N	ΑΚΤΕΣ ΙΚΑΡΙΑΣ	3,017	1,209	0,252	3,015	1,206	0,251	0,002	0,003	0,001	0,000	0,000	0,000
15	EL1436C0015N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	218,596	87,200	18,050	218,596	87,168	18,040	0,000	0,031	0,010	0,000	0,000	0,000
16	EL1436C0017N	ΑΚΤΕΣ ΦΟΥΡΝΩΝ	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
17	EL1436C0T16N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000
Παράκτια ΥΣ- ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)														
18	EL1437C0053N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΔΡΟΥ - ΤΗΝΟΥ	1,938	58,661	8,275	1,938	58,659	8,274	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
19	EL1437C0054N	ΑΚΤΕΣ ΚΕΑΣ	3,026	2,421	0,505	3,026	2,421	0,504	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
20	EL1437C0055N	ΑΚΤΕΣ ΓΥΑΡΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
21	EL1437C0056N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΟΥ	18,483	14,593	3,583	18,483	14,593	3,583	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
22	EL1437C0057N	ΑΚΤΕΣ ΚΥΘΝΟΥ	0,000	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,001	0,000	0,000	0,000
23	EL1437C0058N	ΑΚΤΕΣ ΜΥΚΟΝΟΥ	34,735	13,894	2,895	34,735	13,894	2,895	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
24	EL1437C0059N	ΝΗΣΙΔΑ_13	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
25	EL1437C0060N	ΝΗΣΙΔΑ_4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
26	EL1437C0061N	ΝΗΣΙΔΑ_8	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
27	EL1437C0062N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΠΟΥΛΑΣ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
28	EL1437C0063N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΥ	0,000	180,464	24,567	0,000	180,464	24,567	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
29	EL1437C0064N	ΝΗΣΙΔΑ_6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
30	EL1437C0065N	ΝΗΣΙΔΑ_3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
31	EL1437C0066N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΡΟ-ΝΑΞΙΑΣ	71,379	60,639	12,872	71,379	60,631	12,868	0,000	0,008	0,003	0,000	0,000	0,000
32	EL1437C0067N	ΑΚΤΕΣ ΔΟΝΟΥΣΑΣ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
33	EL1437C0068N	ΑΚΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΙΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
34	EL1437C0069N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΦΝΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
35	EL1437C0070N	ΑΚΤΕΣ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ	1,317	2,114	0,442	1,317	2,108	0,439	0,000	0,006	0,002	0,000	0,000	0,000
36	EL1437C0071N	ΑΚΤΕΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	0,278	0,446	0,093	0,278	0,445	0,093	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
37	EL1437C0072N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
38	EL1437C0073N	ΝΗΣΙΔΑ_12	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
39	EL1437C0074N	ΑΚΤΕΣ ΚΙΜΩΛΟΥ	2,436	3,898	0,812	2,436	3,897	0,812	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
40	EL1437C0075N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΤΙΜΗΛΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
41	EL1437C0076N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
42	EL1437C0077N	ΝΟΤΙΕΣ - ΔΥΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
43	EL1437C0078N	ΚΟΛΠΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΑ (ΜΗΛΟΣ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
44	EL1437C0079N	ΑΚΤΕΣ ΙΟΥ	3,389	1,829	0,729	3,389	1,829	0,729	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
45	EL1437C0080N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΚΙΝΟΥ - ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
46	EL1437C0081N	ΝΗΣΙΔΑ_2	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
47	EL1437C0082N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΥΔΡΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
48	EL1437C0083N	ΝΗΣΙΔΑ_9	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
49	EL1437C0084N	ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΔΕΡΑΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	44,116	63,477	14,706	44,116	63,477	14,705	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
50	EL1437C0085N	ΚΑΛΔΕΡΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
51	EL1437C0086N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΑΦΗΣ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
52	EL1437C0087N	ΝΗΣΙΔΑ_15	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Παράκτια ΥΣ- ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)														
53	EL1438C0018N	ΑΚΤΕΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	0,000	381,990	52,002	0,000	381,990	52,002	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
54	EL1438C0019N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΝΥΔΡΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
55	EL1438C0020N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΙΨΩΝ - ΑΡΚΩΝ	2,074	3,324	0,694	2,074	3,318	0,691	0,000	0,006	0,003	0,000	0,000	0,000
56	EL1438C0021N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΤΜΟΥ	1,474	0,895	0,542	1,474	0,894	0,542	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
57	EL1438C0022N	ΑΚΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣΙΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
58	EL1438C0023N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΡΟΥ - ΚΑΛΥΜΝΟΥ - Β. ΚΩ	55,126	1792,383	255,999	55,126	1792,381	255,998	0,000	0,002	0,001	0,000	0,000	0,000
59	EL1438C0024N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΟΛΙΜΝΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
60	EL1438C0025N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΒΙΘΑ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
61	EL1438C0026N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΚΩ	63,334	54,798	11,736	63,334	54,797	11,736	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
62	EL1438C0027N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
63	EL1438C0028N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
64	EL1438C0029N	ΑΚΤΕΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	3,091	347,041	47,601	3,091	347,040	47,601	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
65	EL1438C0030N	ΑΚΤΕΣ ΟΦΙΔΟΥΣΑΣ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
66	EL1438C0031N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΜΗΣ	0,000	160,115	21,797	0,000	160,115	21,797	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
67	EL1438C0032N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΝΔΕΛΙΟΥΣΣΑ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
68	EL1438C0033N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΔΕΛΦΟΙ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
69	EL1438C0034N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
70	EL1438C0035N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
71	EL1438C0036N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ - ΧΑΛΚΗΣ	43,561	790,567	194,096	43,561	790,555	194,090	0,000	0,012	0,007	0,000	0,000	0,000
72	EL1438C0037N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	335,107	156,055	32,887	335,107	156,054	32,887	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
73	EL1438C0038N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
74	EL1438C0039N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΗΣ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
75	EL1438C0040N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΝΑ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
76	EL1438C0041N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
77	EL1438C0042N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΣΟΦΡΑΝΑ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
78	EL1438C0043N	ΝΗΣΙΔΑ_7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
79	EL1438C0044N	ΝΗΣΙΔΑ_5	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
80	EL1438C0045N	ΝΗΣΙΔΑ_14	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
81	EL1438C0046N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	72,966	2,677	0,334	72,966	2,676	0,334	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
82	EL1438C0047N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,001	0,000	0,000	0,000	0,000
83	EL1438C0048N	ΝΗΣΙΔΑ_16	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
84	EL1438C0049N	ΝΗΣΙΔΑ_10	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
85	EL1438C0050N	ΝΗΣΙΔΑ_11	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομα ΥΣ	Συνολικά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Σημειακά Φορτία (tn/y)			Συνολικά Διάχυτα Φορτία (tn/y)			Άλλες Πηγές Ρύπανσης (tn/y)		
			BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P	BOD	N	P
86	EL1438C0051N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
87	EL1438C0052N	ΝΟΤΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Σε σχέση με τα **φορτία των Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων** σημειώνονται τα ακόλουθα

- Τα υψηλότερα **φορτία BOD** προέρχονται από ΕΕΛ
- Τα υψηλότερα **φορτία N** προέρχονται από σημειακά φορτία από Υδατοκαλλιέργειες (σε παράκτια ύδατα), ΕΕΛ, βιομηχανίες και άλλες πηγές ρύπανσης (Φυσική ρύπανση)
- Τα υψηλότερα **φορτία P** προέρχονται από σημειακά φορτία από Υδατοκαλλιέργειες (σε παράκτια ύδατα), ΕΕΛ και βιομηχανίες.

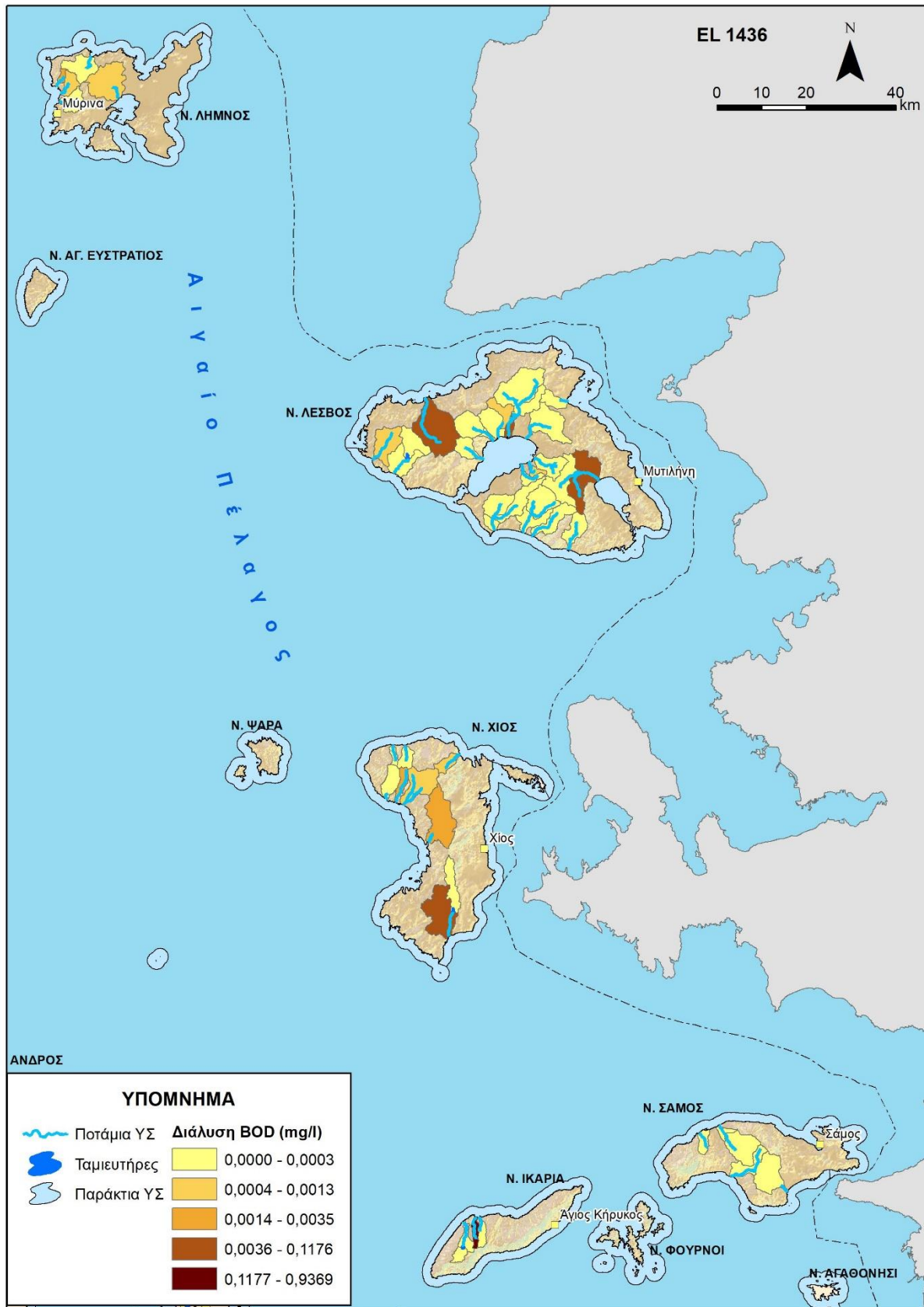
Για τον υπολογισμό της συγκέντρωσης των ρύπων από διάχυτες, σημειακές και λοιπές πηγές ρύπανσης, εισήχθη η έννοια της διάλυσης. Η διάλυση έχει υπολογιστεί ως η ποσότητα των συνολικών ετήσιων ρύπων προς το αντίστοιχο νερό διάλυσης (mg/l), σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μεθοδολογία (λαμβάνοντας υπόψη και τυχόν εισροές ανάντη λεκανών). Στο ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται οι συγκεντρώσεις των φορτίων (πηλίκο του ετήσιου φορτίου προς την ετήσια επιφανειακή απορροή του ΥΣ σε mg/l) στα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα του ΥΔ 14 (λαμβάνονται υπόψη εισροές από ανάντη λεκάνες και διάσπαση του BOD με κινητική πρώτης τάξης), ενώ στη συνέχεια παρουσιάζονται σε χάρτες οι συγκεντρώσεις των ίδιων ρύπων σε (mg/l) για τις ΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου παρουσιάζονται παρακάτω.

Πίνακας 4-37 Συγκεντρώσεις φορτίων (mg/l) στα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα του ΥΔ 14 (λαμβάνονται υπόψη εισροές από ανάντη λεκάνες και διάσπαση του BOD με κινητική πρώτης τάξης)

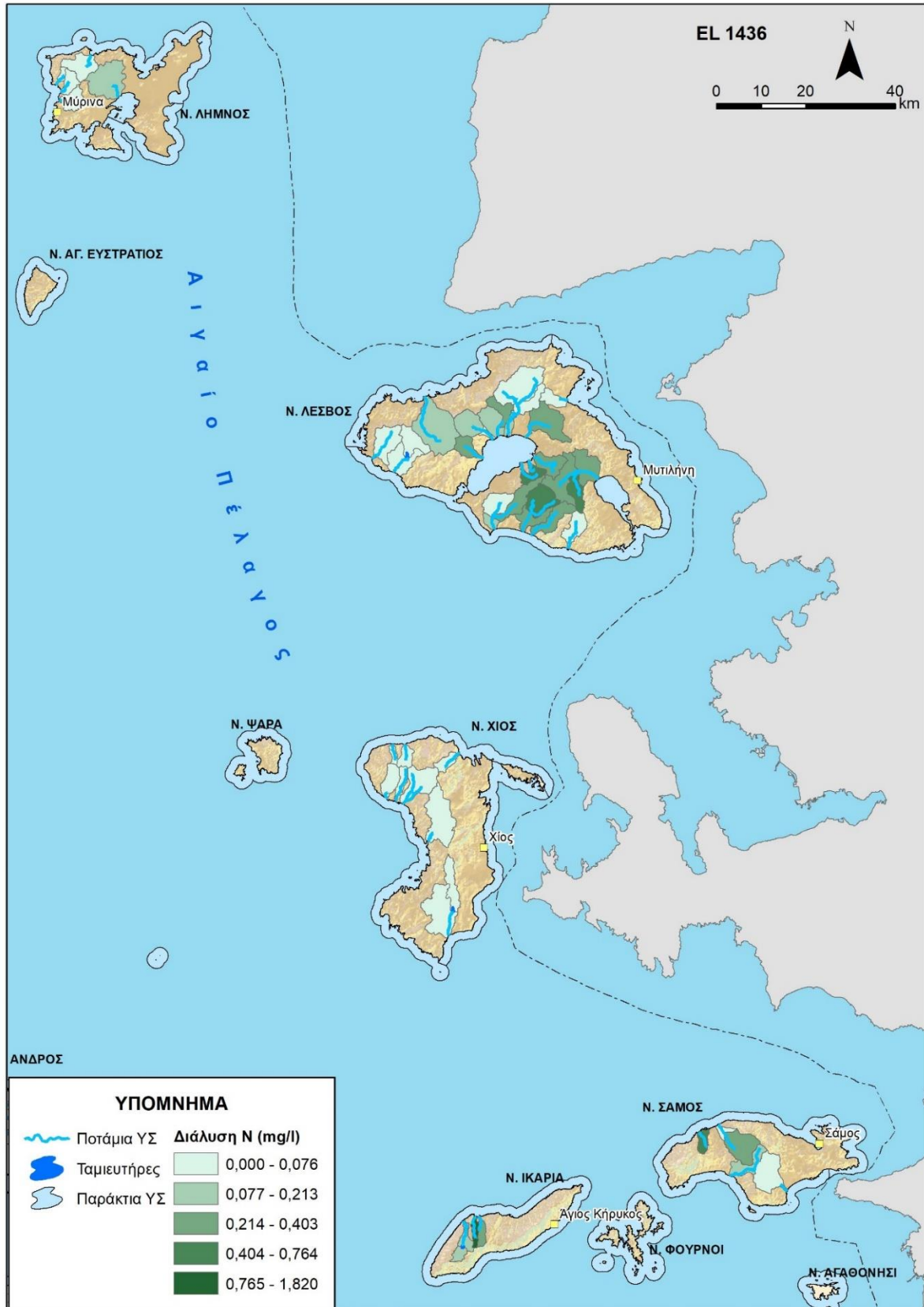
Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Τύπος	Συγκεντρώσεις (mg/l)		
			BOD	N	P
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)					
EL1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00023	0,00323	0,00148
EL1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,06104	0,15077	0,01327
EL1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ	Ποταμιο ΥΣ	0,00068	0,08624	0,01764
EL1436R000400008N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,09350	0,32688	0,02833
EL1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00001	0,28325	0,01111
EL1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,11422	0,46014	0,05098
EL1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00301	0,00113
EL1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,05998	0,09117	0,01168
EL1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00014	0,03516	0,00164
EL1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00133	0,00113	0,00033
EL1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00285	0,05280	0,00251
EL1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,06576	0,00526
EL1436R001000033N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,01284	0,00092
EL1436R001000034N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,33844	0,01136
EL1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00030	0,25932	0,00978
EL1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00006	0,33439	0,01146
EL1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00008	0,45656	0,01544
EL1436R001700016N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	Ποταμιο ΥΣ	0,00005	0,17689	0,00902
EL1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00001	0,00043	0,00016
EL1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00027	0,17481	0,01160
EL1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ	Ποταμιο ΥΣ	0,00011	0,00181	0,00043
EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00039	0,00023	0,00006
EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ	Ποταμιο ΥΣ	0,00002	0,00160	0,00054
EL1436R002900025N	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00002	0,00095	0,00030
EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00041	0,00040	0,00013
EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,10141	0,07570	0,01377

Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Τύπος	Συγκεντρώσεις (mg/l)		
			BOD	N	P
EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)	Ποταμιο ΥΣ	0,00075	0,02255	0,00242
EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00233	0,00309	0,00101
EL1436R004100032N	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00007	0,00024	0,00008
EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,01782	0,00361
EL1436R009900002N	ΚΑΤΣΑΙΤΗ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00348	0,00198	0,00050
EL1436R009900003N	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00006	0,00113	0,00034
EL1436R009900004N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	Ποταμιο ΥΣ	0,00001	0,34358	0,01361
EL1436R009900005N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00010	0,02838	0,00577
EL1436R009900006N	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00019	0,57298	0,01964
EL1436R009900007N	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00078	0,55168	0,01858
EL1436R009900008N	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00007	0,38127	0,01282
EL1436R009900009N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00004	0,40308	0,01395
EL1436R009900010N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00014	0,03400	0,00157
EL1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00044	0,35353	0,01969
EL1436R009900012N	ΠΟΤΑΜΙΑ	Ποταμιο ΥΣ	0,00004	0,13933	0,00524
EL1436R009900013N	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,30610	0,01310
EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00004	0,00983	0,00200
EL1436R009900015N	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00011	0,11863	0,00396
EL1436R009900016N	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,50949	1,01143	0,17872
EL1436R009900017N	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00001	0,28505	0,00953
EL1436R009900018N	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,65017	0,03015
EL1436R009900019N	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,13215	0,00886
EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	Λιμναίο ΥΣ	0,00012	0,00453	0,00006
EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ-ΚΑΤΡΑΡΗ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,01489	0,00107
EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,08317	0,00262
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)					
EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00045	0,00020
EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00257	0,00128
EL1437R009900020N	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00041	0,00019
EL1437R009900021N	ΑΡΝΗΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00029	0,00010
EL1437R009900022N	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00034	0,00013
EL1437R009900023N	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,03426	0,00689
EL1437R009900024N	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,07147	0,01441
EL1437R009900025N	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ	Ποταμιο ΥΣ	0,08582	0,14072	0,02945
EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,36066	0,05591
EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,00000	0,00000
EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,76404	0,15281
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)					
EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,03643	0,00828
EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00936	0,00039
EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,20075	0,00872
EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,12097	0,00691
EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00189	0,00039
EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00517	0,00110
EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,09003	0,00456
EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,06090	0,00250
EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,16340	0,00706
EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,46417	0,01624
EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,11756	0,20365	0,04212
EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,93694	1,81998	0,32942

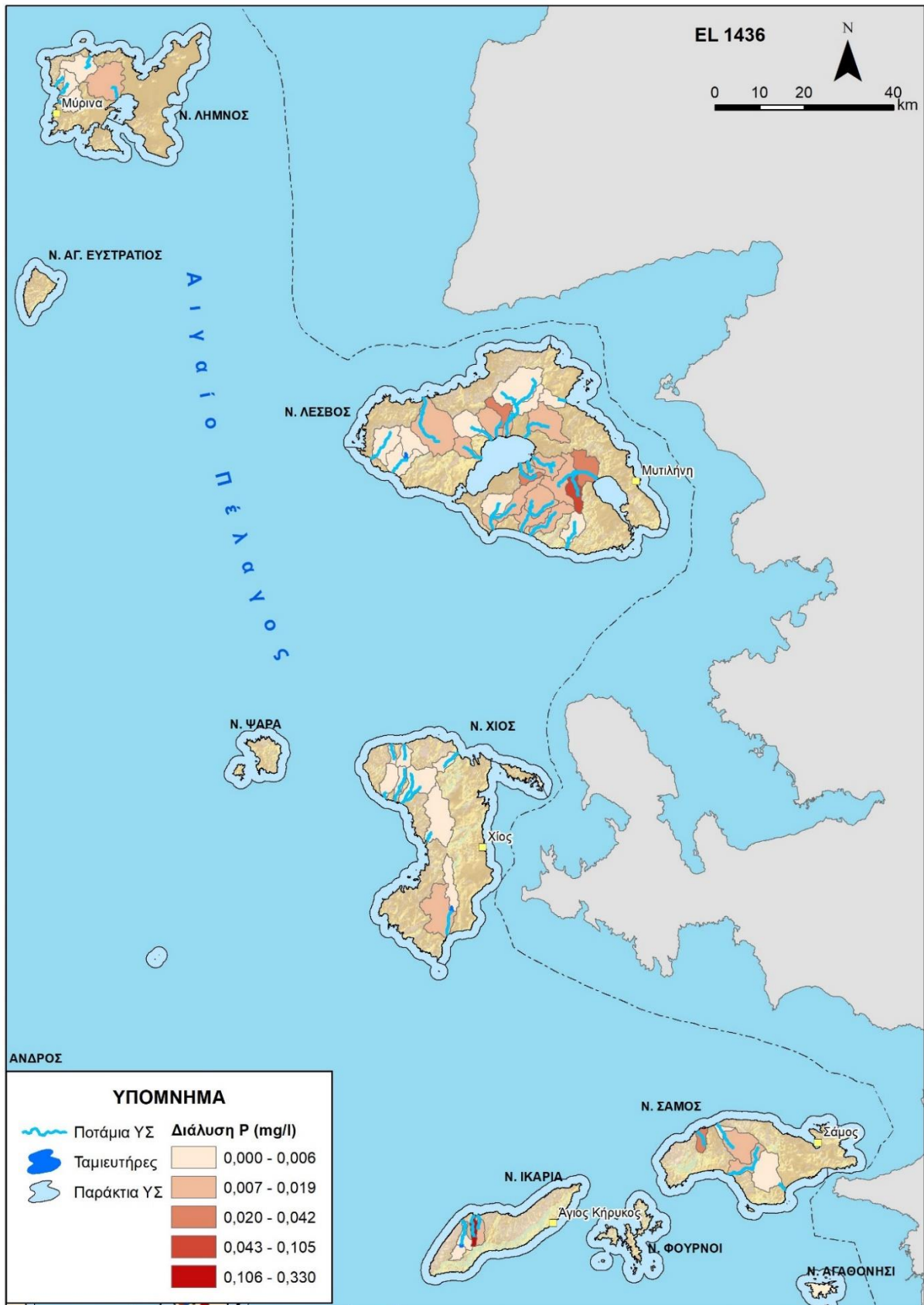
Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Τύπος	Συγκεντρώσεις (mg/l)		
			BOD	N	P
EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,57353	1,32955	0,21595
EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,10909	0,00940
EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00753	0,00151
EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00704	0,00137
EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,07068	0,00420
EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00955	0,00038
EL1438R001701068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,11198	0,00374
EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	Ποταμιο ΥΣ	0,75910	1,32953	0,26160
EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,00131	0,00048
EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,32112	0,01128
EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,03835	0,00234
EL1438R009900026N	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,21328	0,02786
EL1438R009900027N	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.	Ποταμιο ΥΣ	0,00000	0,35535	0,01668
EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,00000	0,00000
EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,01679	0,00018
EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Λιμναίο ΥΣ	0,00000	0,24620	0,00770

Χάρτης 4-33 Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

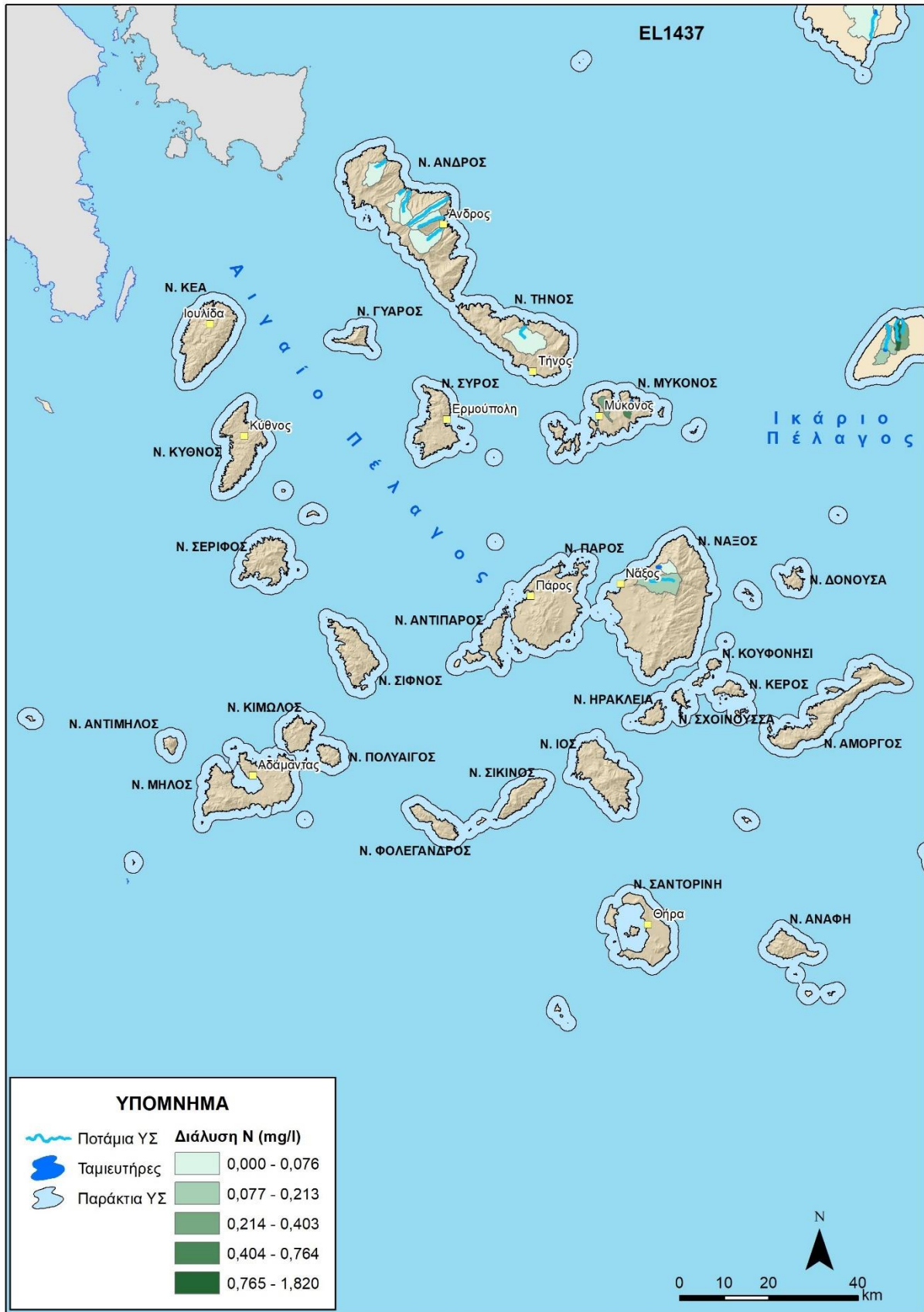
Χάρτης 4-34 Ετήσια διάλυση N (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

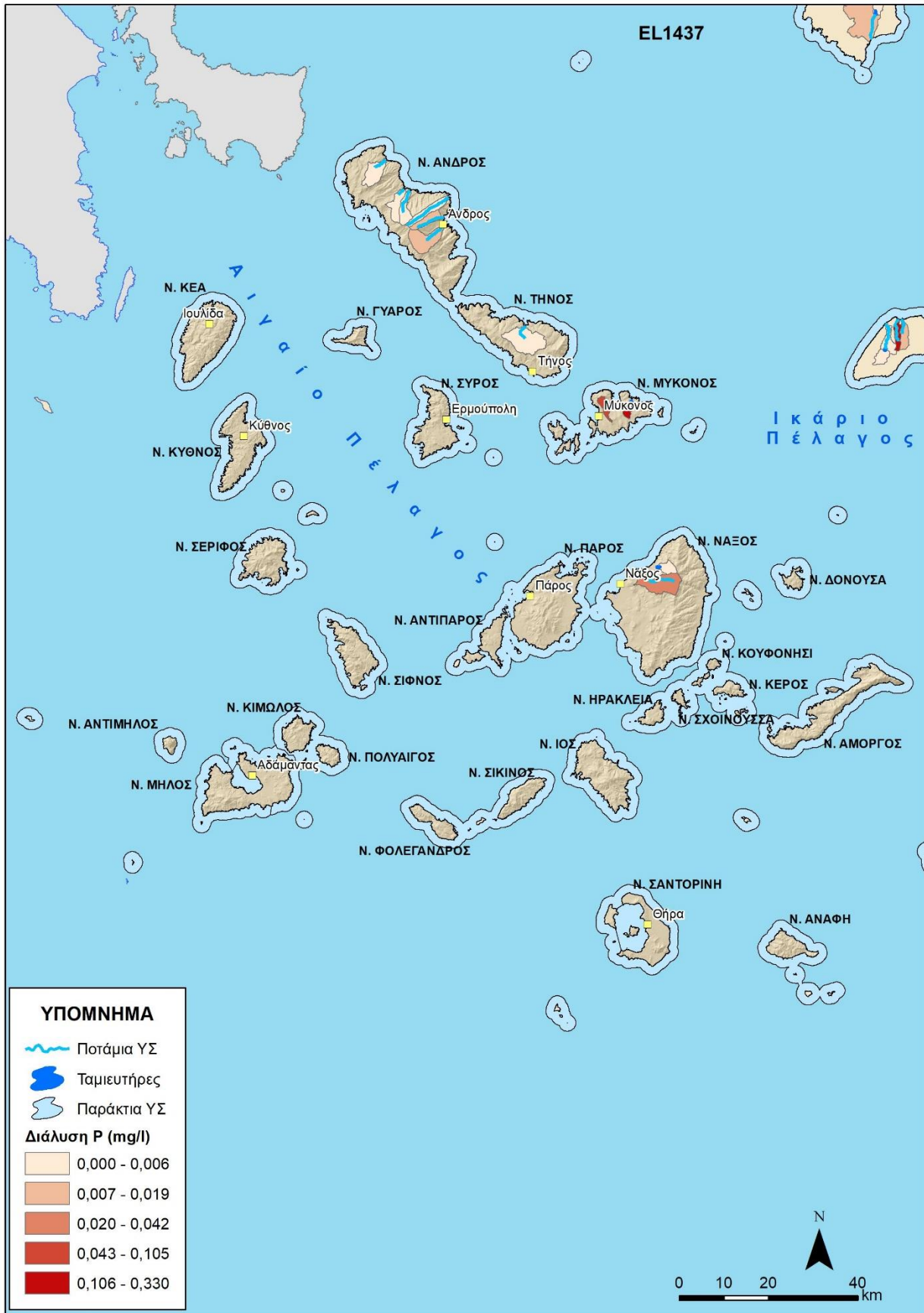
Χάρτης 4-35 Ετήσια διάλυση P (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)

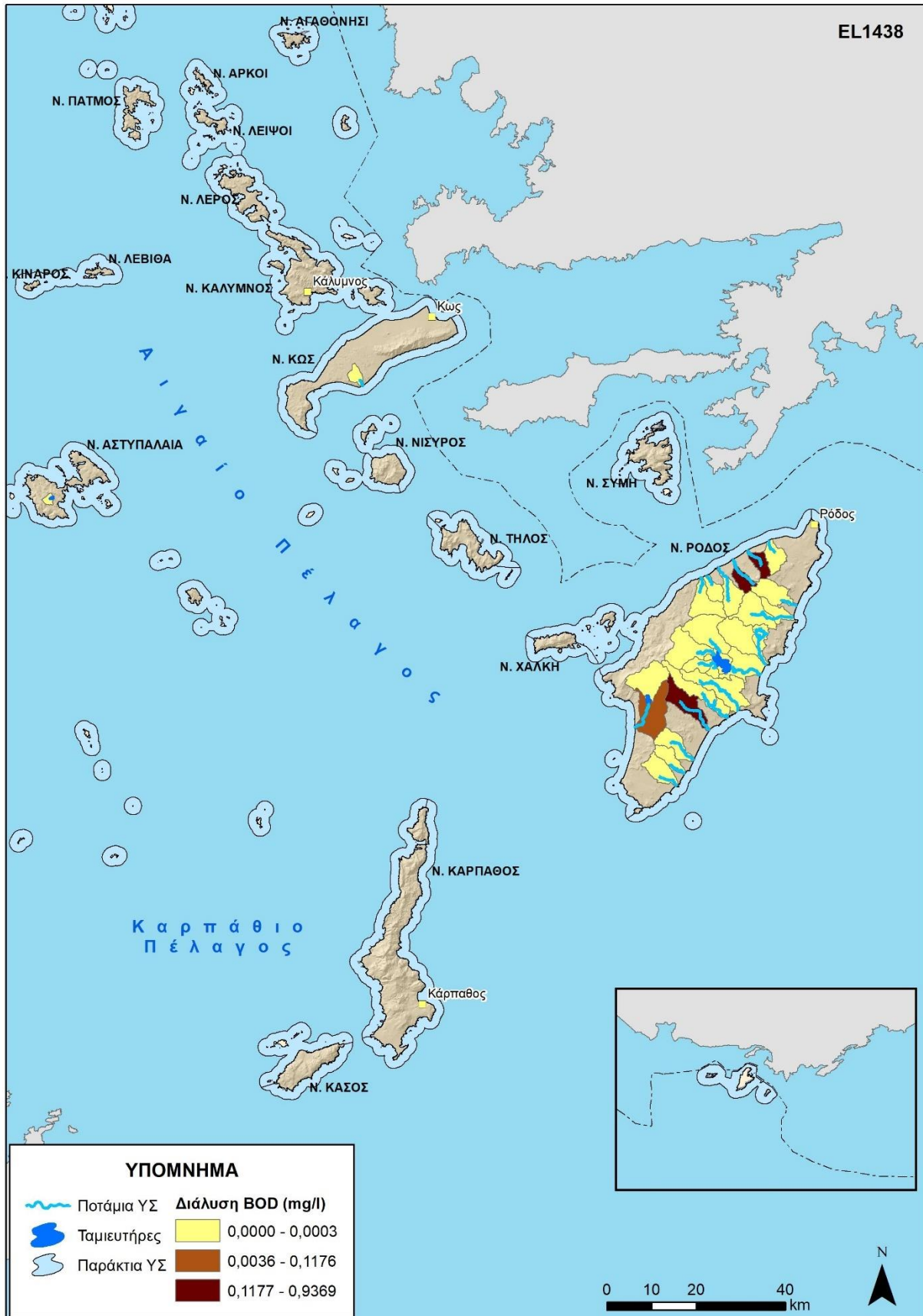
Χάρτης 4-36 Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

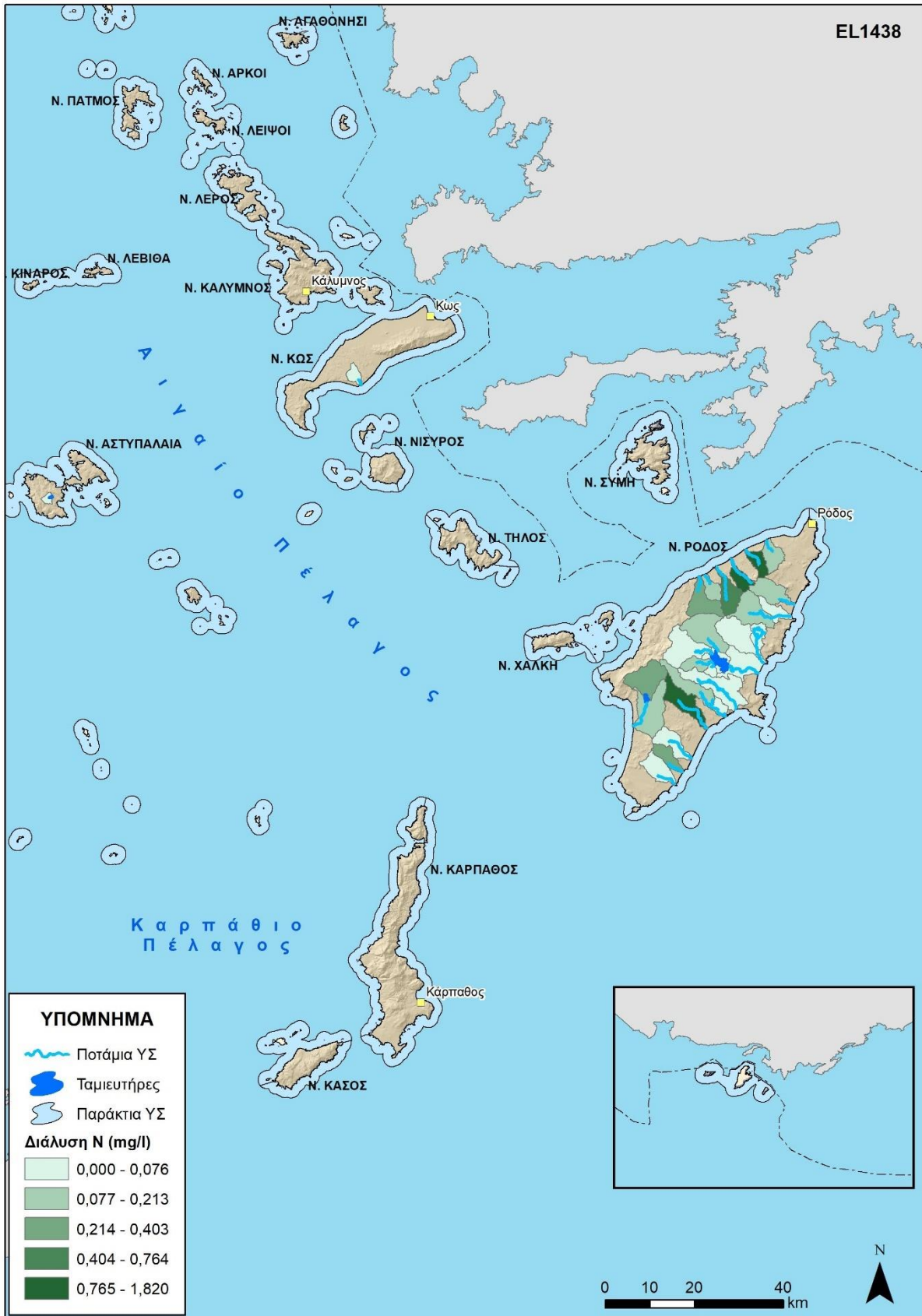
Χάρτης 4-37 Ετήσια διάλυση N (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

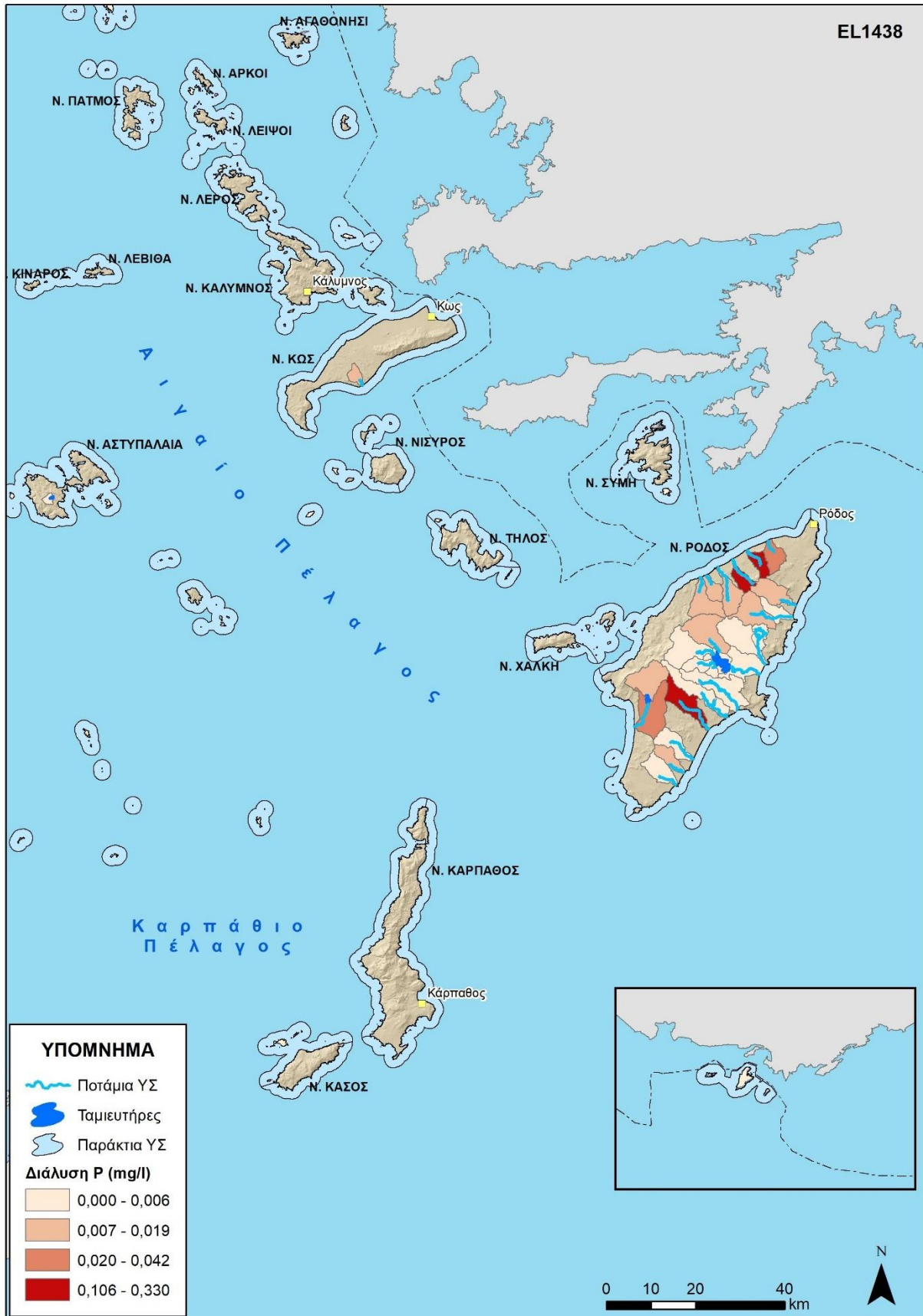
Χάρτης 4-38 Ετήσια διάλυση P (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)

Χάρτης 4-39 Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Χάρτης 4-40 Ετήσια διάλυση N (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)

Χάρτης 4-41 Ετήσια διάλυση Ρ (mg/l) από το σύνολο των πηγών ρύπανσης στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται ανά ΕΥΣ τα Κριτήρια αξιολόγησης έντασης πιέσεων σε υψηλή (H), μεσαία (M) και χαμηλή (L), βάσει της μεθοδολογίας (βλ. κεφ. 2), τα κριτήρια αυτά αφορούν συνοπτικά στα ακόλουθα:

- Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές (Ετήσια απόρριψη BOD (mg/l), Ετήσια απόρριψη N (mg/l), Ετήσια απόρριψη P (mg/l))
- Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές (για λίμνες)
- Πλήθος βιομηχανικών μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας
- Πλήθος βιομηχανικών μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους
- Πλήθος ρυπασμένων χώρων
- Πλήθος θερμοηλεκτρικών σταθμών ισχύος >10MW
- Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων
- Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα
- Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις

Πίνακας 4-38 Κριτήρια αξιολόγησης έντασης πιέσεων σε ΕΥΣ του ΥΔ ΕΛ14

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.				Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Y > 1mg/lt, N ≤ 1mg/lt)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυττασμένοι χώροι	Πλήθος θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα		
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)														
EL1436C0001N	ΑΚΤΕΣ ΛΗΜΝΟΥ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	na	L
EL1436C0002N	ΑΚΤΕΣ ΑΛΥΚΗΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0003N	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ)	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0004N	ΑΚΤΕΣ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0005N	ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	na	L
EL1436C0006N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0007N	ΚΟΛΠΟΣ ΓΕΡΑΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0008N	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0009N	ΑΚΤΕΣ ΔΥΤ. ΛΕΣΒΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0010N	ΑΚΤΕΣ ΨΑΡΩΝ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0011N	ΔΥΤ. ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΧΙΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0012N	ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΧΙΟΥ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	na	L
EL1436C0013N	ΝΗΣΙΔΑ_1	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0014N	ΑΚΤΕΣ ΙΚΑΡΙΑΣ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	na	L
EL1436C0015N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	na	L
EL1436C0017N	ΑΚΤΕΣ ΦΟΥΡΝΩΝ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436C0T16N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	na	L
EL1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L	L

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.			Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Y > 1mg/lt, N ≤ 1mg/lt)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυπασμένοι χώροι	Πλήθος θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα	
EL1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	M
EL1436R000400008N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	M
EL1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	M
EL1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R001000033N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	M
EL1436R001000034N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R001700016N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R002900025N	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	H
EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R004100032N	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.			Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Y > 1mg/lt, N ≤ 1mg/lt)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυπασμένοι χώροι	Πλήθος Θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα	
EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900002N	ΚΑΤΣΑΙΤΗ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900003N	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900004N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900005N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900006N	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900007N	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900008N	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900009N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900010N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	M	L	L	L	L	M
EL1436R009900012N	ΠΟΤΑΜΙΑ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900013N	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	H
EL1436R009900015N	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900016N	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900017N	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900018N	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436R009900019N	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	LW	L	L	L	L	L	L	L	L	L	L	H
EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ- ΚΑΤΡΑΡΗ	LW	L	L	L	L	L	L	L	L	L	L	H
EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	LW	L	L	L	M	L	L	L	L	L	L	H
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)													
EL1437C0053N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΔΡΟΥ - ΤΗΝΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0054N	ΑΚΤΕΣ ΚΕΑΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.			Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Υ > 10mg/l, Ν ≤ 10mg/l)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Υ > 10mg/l, Ν ≤ 10mg/l)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Υ > 1mg/l, Ν ≤ 1mg/l)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυπασμένοι χώροι	Πλήθος θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα	
EL1437C0055N	ΑΚΤΕΣ ΓΥΑΡΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0056N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0057N	ΑΚΤΕΣ ΚΥΘΝΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0058N	ΑΚΤΕΣ ΜΥΚΟΝΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0059N	ΝΗΣΙΔΑ_13	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0060N	ΝΗΣΙΔΑ_4	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0061N	ΝΗΣΙΔΑ_8	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0062N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΠΟΥΛΑΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0063N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0064N	ΝΗΣΙΔΑ_6	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0065N	ΝΗΣΙΔΑ_3	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0066N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΡΟ-ΝΑΞΙΑΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0067N	ΑΚΤΕΣ ΔΟΝΟΥΣΑΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0068N	ΑΚΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΙΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0069N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΦΝΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0070N	ΑΚΤΕΣ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0071N	ΑΚΤΕΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0072N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0073N	ΝΗΣΙΔΑ_12	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0074N	ΑΚΤΕΣ ΚΙΜΩΛΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0075N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΤΙΜΗΛΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0076N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	CW	na	na	na	na	H	M	na	L	na	na	L
EL1437C0077N	ΝΟΤΙΕΣ - ΔΥΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.			Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Y > 1mg/lt, N ≤ 1mg/lt)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυττασμένοι χώροι	Πλήθος θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα	
EL1437C0078N	ΚΟΛΠΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΑ (ΜΗΛΟΣ)	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	L
EL1437C0079N	ΑΚΤΕΣ ΙΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0080N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΚΙΝΟΥ - ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0081N	ΝΗΣΙΔΑ_2	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0082N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΥΔΡΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0083N	ΝΗΣΙΔΑ_9	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0084N	ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΔΕΡΑΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	L
EL1437C0085N	ΚΑΛΔΕΡΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0086N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΑΦΗΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437C0087N	ΝΗΣΙΔΑ_15	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437R009900020N	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437R009900021N	ΑΡΝΗΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437R009900022N	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437R009900023N	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437R009900024N	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437R009900025N	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	LW	L	L	L	M	L	L	L	L	L	H	H
EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	LW	L	L	L	L	L	L	L	L	L	H	H
EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	LW	L	L	L	M	L	L	L	L	L	H	H

ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.			Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Υ > 10mg/l, Ν ≤ 10mg/l)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Υ > 10mg/l, Ν ≤ 10mg/l)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Υ > 1mg/l, Ν ≤ 1mg/l)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυπασμένοι χώροι	Πλήθος θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα	
EL1438C0018N	ΑΚΤΕΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0019N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΝΥΔΡΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0020N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΙΨΩΝ - ΑΡΚΩΝ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0021N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΤΜΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0022N	ΑΚΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣΙΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0023N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΡΟΥ - ΚΑΛΥΜΝΟΥ - Β. ΚΩ	CW	na	na	na	na	H	M	na	na	na	na	L
EL1438C0024N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΟΛΙΜΝΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0025N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΒΙΘΑ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0026N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΚΩ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0027N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0028N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0029N	ΑΚΤΕΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0030N	ΑΚΤΕΣ ΟΦΙΔΟΥΣΑΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0031N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΜΗΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0032N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΝΔΕΛΙΟΥΣΣΑ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0033N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΔΕΛΦΟΙ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0034N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0035N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0036N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ - ΧΑΛΚΗΣ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	L
EL1438C0037N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	L
EL1438C0038N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.			Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Y > 10mg/lt, N ≤ 10mg/lt)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Y > 1mg/lt, N ≤ 1mg/lt)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυπασμένοι χώροι	Πλήθος θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα	
EL1438C0039N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΗΣ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0040N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΝΑ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0041N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0042N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΣΟΦΡΑΝΑ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0043N	ΝΗΣΙΔΑ_7	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0044N	ΝΗΣΙΔΑ_5	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0045N	ΝΗΣΙΔΑ_14	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0046N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	CW	na	na	na	na	M	M	na	na	na	na	L
EL1438C0047N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0048N	ΝΗΣΙΔΑ_16	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0049N	ΝΗΣΙΔΑ_10	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0050N	ΝΗΣΙΔΑ_11	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0051N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438C0052N	ΝΟΤΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	CW	na	na	na	na	L	L	na	L	na	na	L
EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	H
EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	Κατηγορία ΥΣ	Συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές				Πιέσεις που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας, ειδικούς ρύπους κ.λπ.			Άλλες πιέσεις		Απολήψεις	Υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
			Ετήσια διάλυση BOD (mg/l) (Υ > 10mg/l/t, N ≤ 10mg/l/t)	Ετήσια διάλυση N (mg/l) (Υ > 10mg/l/t, N ≤ 10mg/l/t)	Ετήσια διάλυση P (mg/l) (Υ > 1mg/l/t, N ≤ 1mg/l/t)	Φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ουσίες προτεραιότητας	Πλήθος βιομηχ. μονάδων που σχετίζονται με ειδικούς ρύπους	Ρυπασμένοι χώροι	Πλήθος θερμοληκτρικών σταθμών >10 MW	Πλήθος ορυχείων, μεταλλείων	Απολήψεις ύδατος από επιφανειακά υδατικά συστήματα	
EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	H
EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	M
EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R001701068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	H	M
EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438R009900026N	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	M
EL1438R009900027N	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.	RW	L	L	L	na	L	L	L	L	L	L	L
EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	LW	L	L	L	L	L	L	L	L	L	M	H
EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	LW	L	L	L	L	L	L	L	L	L	L	H
EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	LW	L	L	L	L	L	L	L	L	L	L	H

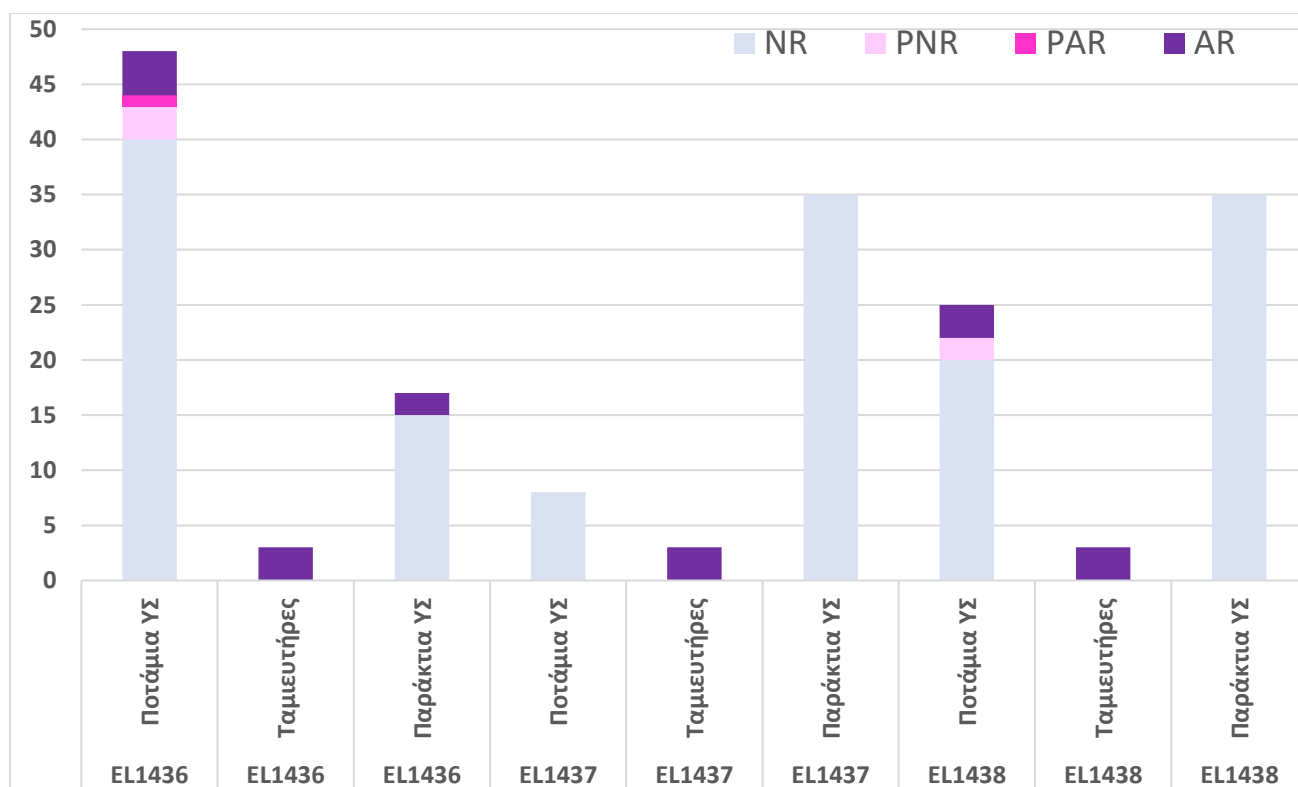
4.2.6 Εκτίμηση επιπτώσεων και αξιολόγηση κινδύνου μη επίτευξης στόχων

4.2.6.1 Εκτίμηση επιπτώσεων στα ΕΥΣ

Κατά την εκτίμηση των επιπτώσεων και το χαρακτηρισμό των ΥΣ με βάση την πιθανότητα επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας συναξιολογούνται ανά υδατικό σύστημα τα ακόλουθα:

- Η ένταση της πίεσης από πηγές ρύπανσης και απολήψεις: υψηλή (H), μεσαία (M), χαμηλή (L)
- Τα διαθέσιμα δεδομένα και τα αποτελέσματα του προγράμματος παρακολούθησης.
- Κρίση του μελετητή, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα.

Από το σύνολο των κριτηρίων κατατάχθηκαν τα ΥΣ σε σχέση με το εάν είναι πιθανό να πετύχουν ή όχι τους περιβαλλοντικούς στόχους της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και τα συνοπτικά αποτελέσματα παρουσιάζονται ακολούθως.

Σχήμα 4-13 Εκτίμηση κινδύνου μη επίτευξης στόχων επιφανειακών ΥΣ στις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

Πίνακας 4-39 Στατιστικά στοιχεία εκτίμησης κινδύνου μη επίτευξης στόχων επιφανειακών ΥΣ των ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) - Πλήθος ΥΣ

Κατηγορία Επιφ. ΥΣ	Κατηγορίες εκτίμησης κινδύνου*								Σύνολο Πλήθος ΥΣ
	NR		PNR		PAR		AR		
	Πλήθος ΥΣ	Ποσοστό πλήθους ΥΣ (%)	Πλήθος ΥΣ	Ποσοστό πλήθους ΥΣ (%)	Πλήθος ΥΣ	Ποσοστό πλήθους ΥΣ (%)	Πλήθος ΥΣ	Ποσοστό πλήθους ΥΣ (%)	
ΕΛ1436									
Ποτάμια ΥΣ	40	83%	3	6%	1	2%	4	8%	48
Ταμειυτήρες	0	0%	0	0%	0	0%	3	100%	3
Παράκτια ΥΣ	15	88%	0	0%	0	0%	2	12%	17
Σύνολο ΛΑΠ	55	81%	3	4%	1	1%	9	13%	68
ΕΛ1437									
Ποτάμια ΥΣ	8	100%	0	0%	0	0%	0	0%	8
Ταμειυτήρες	0	0%	0	0%	0	0%	3	100%	3
Παράκτια ΥΣ	35	100%	0	0%	0	0%	0	0%	35
Σύνολο ΛΑΠ	43	93%	0	0%	0	0%	3	7%	46
ΕΛ1438									
Ποτάμια ΥΣ	20	80%	2	8%	0	0%	3	12%	25
Ταμειυτήρες	0	0%	0	0%	0	0%	3	100%	3
Παράκτια ΥΣ	35	100%	0	0%	0	0%	0	0%	35
Σύνολο ΛΑΠ	55	87%	2	3%	0	0%	6	10%	63
Σύνολο ΥΔ	153	86%	5	3%	1	1%	18	10%	177

* Όσον αφορά στην εκτίμηση του κινδύνου μη επίτευξης των στόχων διακρίνονται οι ακόλουθες κατηγορίες: σε κίνδυνο (At Risk -AR), πιθανόν σε κίνδυνο (probably at risk - PAR), πιθανόν όχι σε κίνδυνο (probably not at risk - PNR), όχι σε κίνδυνο (not at risk -NR)

Αναλυτικότερα στοιχεία για την εκτίμηση κινδύνου του κάθε ΕΥΣ παρατίθενται στον ακόλουθο πίνακα

Πίνακας 4-40 Εκτίμηση κινδύνου για τα ΕΥΣ των ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΣ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)					
ΕΛ1436C0001N	ΑΚΤΕΣ ΛΗΜΝΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0002N	ΑΚΤΕΣ ΑΛΥΚΗΣ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0003N	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ)	CW	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	AR
ΕΛ1436C0004N	ΑΚΤΕΣ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0005N	ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0006N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0007N	ΚΟΛΠΟΣ ΓΕΡΑΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0008N	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	CW	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	AR
ΕΛ1436C0009N	ΑΚΤΕΣ ΔΥΤ. ΛΕΣΒΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0010N	ΑΚΤΕΣ ΨΑΡΩΝ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0011N	ΔΥΤ. ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΧΙΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0012N	ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΧΙΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0013N	ΝΗΣΙΔΑ_1	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0014N	ΑΚΤΕΣ ΙΚΑΡΙΑΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0015N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0017N	ΑΚΤΕΣ ΦΟΥΡΝΩΝ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436C0T16N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
ΕΛ1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	RW	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	AR
ΕΛ1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	PNR

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΣ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ
EL1436R000400008N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	PNR
EL1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R001000033N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	PNR
EL1436R001000034N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R001700016N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	RW	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	AR
EL1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R002900025N	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	RW	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R004100032N	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900002N	ΚΑΤΣΑΙΤΗ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900003N	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900004N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900005N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900006N	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900007N	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900008N	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900009N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900010N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	RW	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	PAR
EL1436R009900012N	ΠΟΤΑΜΙΑ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900013N	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	RW	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1436R009900015N	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900016N	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900017N	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900018N	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436R009900019N	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ-ΚΑΤΡΑΡΗ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)					
EL1437C0053N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΔΡΟΥ - ΤΗΝΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0054N	ΑΚΤΕΣ ΚΕΑΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0055N	ΑΚΤΕΣ ΓΥΑΡΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0056N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0057N	ΑΚΤΕΣ ΚΥΘΝΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0058N	ΑΚΤΕΣ ΜΥΚΟΝΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0059N	ΝΗΣΙΔΑ_13	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0060N	ΝΗΣΙΔΑ_4	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΣ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ
EL1437C0061N	ΝΗΣΙΔΑ_8	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0062N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΠΟΥΛΑΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0063N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0064N	ΝΗΣΙΔΑ_6	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0065N	ΝΗΣΙΔΑ_3	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0066N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΡΟ-ΝΑΞΙΑΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0067N	ΑΚΤΕΣ ΔΟΝΟΥΣΑΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0068N	ΑΚΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΙΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0069N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΦΝΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0070N	ΑΚΤΕΣ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0071N	ΑΚΤΕΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0072N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0073N	ΝΗΣΙΔΑ_12	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0074N	ΑΚΤΕΣ ΚΙΜΩΛΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0075N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΤΙΜΗΛΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0076N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0077N	ΝΟΤΙΕΣ - ΔΥΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0078N	ΚΟΛΠΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΑ (ΜΗΛΟΣ)	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0079N	ΑΚΤΕΣ ΙΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0080N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΚΙΝΟΥ - ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0081N	ΝΗΣΙΔΑ_2	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0082N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΥΔΡΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0083N	ΝΗΣΙΔΑ_9	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0084N	ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΔΕΡΑΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0085N	ΚΑΛΔΕΡΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0086N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΑΦΗΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437C0087N	ΝΗΣΙΔΑ_15	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R009900020N	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R009900021N	ΑΡΝΗΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R009900022N	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R009900023N	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R009900024N	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437R009900025N	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)					
EL1438C0018N	ΑΚΤΕΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0019N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΝΥΔΡΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0020N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΙΨΩΝ - ΑΡΚΩΝ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0021N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΤΜΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0022N	ΑΚΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣΙΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0023N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΡΟΥ - ΚΑΛΥΜΝΟΥ - Β. ΚΩ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0024N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΟΛΙΜΝΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0025N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΒΙΘΑ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0026N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΚΩ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0027N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0028N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0029N	ΑΚΤΕΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0030N	ΑΚΤΕΣ ΟΦΙΔΟΥΣΑΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0031N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΜΗΣ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0032N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΝΔΕΛΙΟΥΣΣΑ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0033N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΔΕΛΦΟΙ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0034N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΣ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ
EL1438C0035N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0036N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ - ΧΑΛΚΗΣ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0037N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0038N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0039N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΗΣ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0040N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΝΑ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0041N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0042N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΣΟΦΡΑΝΑ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0043N	ΝΗΣΙΔΑ_7	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0044N	ΝΗΣΙΔΑ_5	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0045N	ΝΗΣΙΔΑ_14	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0046N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0047N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0048N	ΝΗΣΙΔΑ_16	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0049N	ΝΗΣΙΔΑ_10	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0050N	ΝΗΣΙΔΑ_11	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0051N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	CW	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438C0052N	ΝΟΤΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	CW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	RW	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	PNR
EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R001701068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	RW	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438R009900026N	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	PNR
EL1438R009900027N	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.	RW	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	NR
EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR
EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	LW	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	AR

4.2.6.2 Εκτίμηση επιπτώσεων στα ΥΥΣ

Το σύνολο των πιέσεων επί των υπογείων υδατικών συστημάτων και τα αποτελέσματα αυτών τόσο επί της ποσοτικής όσο και επί της ποιοτικής κατάστασης αναλύθηκαν στα παραπάνω σχετικά κεφάλαια της παρούσας.

Στη συνέχεια δίνονται πίνακες με τα αναλυτικά στοιχεία τους, οι πιέσεις και οι επιπτώσεις με την ποιοτική και ποσοτική κατάσταση του κάθε υπόγειου υδατικού συστήματος και οι πιθανές τάσεις τόσο στην αύξηση των ρύπων όσο και στην πτώση στάθμης.

Πίνακας 4-41 Πίνακας χημικής και ποσοτικής κατάστασης και διάγνωση τάσεων, πτώσης στάθμης και ρύπων στα υπόγεια υδατικά συστήματα

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Ποσοτική Κατάσταση	Τάση πτώσης στάθμης	Χημική Κατάσταση	Τάση ρύπων	Τοπικές Υπερβάσεις ιχνοστοιχείων
1	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400011	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
2	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400012	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Γ)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
3	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400020	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ (Α)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	Al
4	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400031	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Al
5	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400032	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
6	ΕΛ1436	Άγ.Ευστράτιος	ΕΛ1400040	ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
7	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400051	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Al
8	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400061	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Al
9	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400062	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Γ)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
10	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400070	ΟΦΙΟΛΙΘΙΚΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
11	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400080	ΛΑΡΣΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
12	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400091	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
13	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400092	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	Al
14	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400101	ΓΕΡΑ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
15	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400102	ΓΕΡΑ (Γ)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
16	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400111	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni, Al
17	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400112	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
18	ΕΛ1436	Ψαρά	ΕΛ1400121	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΨΑΡΑ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
19	ΕΛ1436	Ψαρά	ΕΛ1400122	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΨΑΡΑ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
20	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400130	ΒΔ/ΚΗΣ ΧΙΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
21	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400141	ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
22	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400142	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
23	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400143	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
24	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400150	ΚΟΡΑΚΑΡΗ	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
25	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400160	ΚΑΜΠΟΥ	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As, Al
26	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400171	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
27	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400172	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As, Al, Ni
28	ΕΛ1436	Οινούσες	ΕΛ1400180	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
29	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400190	ΡΑΧΩΝ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
30	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400200	ΕΥΔΗΛΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
31	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400210	ΑΓ. ΚΗΡΥΚΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
32	ΕΛ1436	Θύμαινα	ΕΛ1400220	ΘΥΜΑΙΝΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
33	ΕΛ1436	Φούρνοι	ΕΛ1400230	ΦΟΥΡΝΩΝ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Ποσοτική Κατάσταση	Τάση πτώσης στάθμης	Χημική Κατάσταση	Τάση ρύπων	Τοπικές Υπερβάσεις ιχνοστοιχείων
34	EL1436	Σάμος	EL1400241	ΚΕΡΚΕΤΕΑ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
35	EL1436	Σάμος	EL1400250	ΥΔΡΟΥΣΑΣ - ΜΑΡΑΘΟΚΑΜΠΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
36	EL1436	Σάμος	EL1400260	ΚΑΡΒΟΥΝΗ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
37	EL1436	Σάμος	EL1400270	ΙΜΒΡΕΣΣΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
38	EL1436	Σάμος	EL1400280	ΒΟΥΡΛΙΩΤΩΝ - ΜΥΛΩΝ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
39	EL1436	Σάμος	EL1400290	ΜΥΤΙΛΗΝΙΩΝ - ΧΩΡΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Al
40	EL1436	Σάμος	EL1400301	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
41	EL1436	Σάμος	EL1400302	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	Al
42	EL1436	Σάμος	EL1400311	ΒΑΘΕΟΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al
43	EL1436	Σάμος	EL1400312	ΜΕΣΟΚΑΜΠΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Al, Hg
44	EL1437	Άνδρος	EL1400630	ΑΝΔΡΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Ni
45	EL1437	Τήνος	EL1400640	ΤΗΝΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
46	EL1437	Κέα	EL1400650	ΚΕΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
47	EL1437	Κύθνος	EL1400660	ΚΥΘΝΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
48	EL1437	Σύρος	EL1400671	ΣΥΡΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
49	EL1437	Σύρος	EL1400672	ΣΥΡΟΥ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
50	EL1437	Σύρος	EL1400673	ΣΥΡΟΥ (Γ)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
51	EL1437	Μύκονος	EL1400680	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ - ΑΝΩ ΜΕΡΑ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As
52	EL1437	Σέριφος	EL1400690	ΝΟΧΤΙΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
53	EL1437	Σίφνος	EL1400700	ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ - ΑΡΤΕΜΩΝΑ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
54	EL1437	Κίμωλος	EL1400710	ΚΙΜΩΛΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
55	EL1437	Μήλος	EL1400721	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As
56	EL1437	Μήλος	EL1400722	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
57	EL1437	Μήλος	EL1400730	ΜΗΛΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As
58	EL1437	Αντίπαρος	EL1400740	ΚΑΜΠΟΥ - ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Cd, Ni
59	EL1437	Πάρος	EL1400751	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
60	EL1437	Πάρος	EL1400752	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
61	EL1437	Νάξος	EL1400760	ΛΙΒΑΔΙΟΥ	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As, Ni
62	EL1437	Νάξος	EL1400770	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ - ΚΟΥΡΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
63	EL1437	Νάξος	EL1400780	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
64	EL1437	Δονούσα	EL1400790	ΔΟΝΟΥΣΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
65	EL1437	Αμοργός	EL1400801	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
66	EL1437	Αμοργός	EL1400802	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	Ni
67	EL1437	Κάτω Κουφονήσι	EL1400810	ΚΑΤΩ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Ποσοτική Κατάσταση	Τάση πτώσης στάθμης	Χημική Κατάσταση	Τάση ρύπων	Τοπικές Υπερβάσεις ιχνοστοιχείων
68	EL1437	Σχοινούσα	EL1400820	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Ni
69	EL1437	Ίος	EL1400830	ΧΩΡΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As
70	EL1437	Ηρακλειά	EL1400840	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
71	EL1437	Σίκινος	EL1400850	ΣΙΚΙΝΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
72	EL1437	Φολέγανδρος	EL1400860	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Al
73	EL1437	Θήρα	EL1400871	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As
74	EL1437	Θήρα	EL1400872	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
75	EL1437	Θήρα	EL1400873	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Γ)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
76	EL1437	Ανάφη	EL1400880	ΑΝΑΦΗΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
77	EL1437	Κουφονήσι	EL1400890	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	As, Ni
78	EL1437	Θηρασία	EL1400900	ΘΗΡΑΣΙΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
79	EL1437	Ψέριμος	EL1400910	ΨΕΡΙΜΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
80	EL1438	Αγαθονήσι	EL1400320	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
81	EL1438	Αρκοί	EL1400330	ΑΡΚΙΩΝ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
82	EL1438	Λειψοί	EL1400341	ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
83	EL1438	Λειψοί	EL1400342	ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Β)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
84	EL1438	Πάτμος	EL1400350	ΝΕΡΟΜΥΛΙΩΝ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
85	EL1438	Λέρος	EL1400361	ΛΕΡΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
86	EL1438	Λέρος	EL1400362	ΛΕΡΟΥ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
87	EL1438	Κάλυμνος	EL1400370	ΠΟΘΕΙΑΣ	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
88	EL1438	Κάλυμνος	EL1400380	ΒΑΘΕΟΣ	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
89	EL1438	Κάλυμνος	EL1400390	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
90	EL1438	Κως	EL1400400	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ν.ΚΩ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	Ni
91	EL1438	Κως	EL1400410	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑΣ-ΚΕΦΑΛΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
92	EL1438	Κως	EL1400420	ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΗΣ - ΖΙΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
93	EL1438	Κως	EL1400430	ΔΙΚΑΙΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
94	EL1438	Κως	EL1400440	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
95	EL1438	Νίσυρος	EL1400450	ΝΙΣΥΡΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
96	EL1438	Αστυπάλαια	EL1400461	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
97	EL1438	Αστυπάλαια	EL1400462	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Β)	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	
98	EL1438	Αστυπάλαια	EL1400470	ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
99	EL1438	Τήλος	EL1400480	ΤΗΛΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
100	EL1438	Σύμη	EL1400490	ΣΥΜΗΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
101	EL1438	Χάλκης	EL1400500	ΧΑΛΚΗΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	

Γενική Διεύθυνση Υδάτων

2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Ποσοτική Κατάσταση	Τάση πτώσης στάθμης	Χημική Κατάσταση	Τάση ρύπων	Τοπικές Υπερβάσεις ιχνοστοιχείων
102	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400511	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Α)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
103	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400512	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Β)	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
104	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400520	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑ - ΣΑΛΑΚΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
105	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400530	ΕΠΤΑ ΠΗΓΩΝ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
106	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400540	ΚΑΛΑΘΟΥ - ΓΑΔΟΥΡΑ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
107	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400550	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΡΟΔΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
108	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400560	ΑΤΤΑΒΥΡΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
109	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400570	ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
110	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400580	ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
111	ΕΛ1438	Καστελόριζο	ΕΛ1400590	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
112	ΕΛ1438	Κάρπαθος	ΕΛ1400600	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	
113	ΕΛ1438	Κάσος	ΕΛ1400610	ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	Κακή	ΌΧΙ	Κακή	ΌΧΙ	As
114	ΕΛ1438	Κάσος	ΕΛ1400620	ΚΑΣΟΥ	Καλή	ΌΧΙ	Καλή	ΌΧΙ	

Πίνακας 4-42 Πίνακας ποιοτικής (χημικής) κατάστασης των υπόγειων υδατικών συστημάτων. Επιπτώσεις ανθρωπογενών πιέσεων

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δειξίωση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
1	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400011	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)		Βιομηχανία, ΕΕΛ, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO4		GR4110001, GR4110006	ΕΛ1436R000100001N, ΕΛ1436R000700004N, ΕΛ1436R009900002N	ΟΧΙ	Καλή
2	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400012	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Γ)	Γεωργία	Βιομηχανία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO4, NO3		GR4110001, GR4110006		ΟΧΙ	Καλή
3	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400020	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO4, NO3	Γεωργία	GR4110006	ΕΛ1436R000300002N	ΝΑΙ	Κακή
4	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400031	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)		Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία,	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO4		GR4110001, GR4110006	ΕΛ1436R000100001N, ΕΛ1436R000500003N, ΕΛ1436R000700004N, ΕΛ1436R009900002N	ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Διείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
						Ενέργεια, Κτηνοτροφία						
5	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400032	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Κτηνοτροφία	Cl	Γεωργία, Κτηνοτροφία	GR4110001, GR4110006	ΕΛ1436R000300002N	ΝΑΙ	Κακή
6	ΕΛ1436	Άγ.Ευστράτιος	ΕΛ1400040	ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ		Κτηνοτροφία	Cl		GR4110002, GR4110014		ΟΧΙ	Καλή
7	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400051	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ	Γεωργία, Κτηνοτροφία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία	Cl, NO2		GR4110003, GR4110004, GR4110007, GR4110009, GR4110010, GR4110011, GR4110012, GR4110015, GR4110016	ΕΛ1436R000200005N, ΕΛ1436R000600018N, ΕΛ1436R000600019N, ΕΛ1436R001700016N, ΕΛ1436R001900017N, ΕΛ1436R002300022N, ΕΛ1436R002500023N, ΕΛ1436R009900003N, ΕΛ1436R009900004N, ΕΛ1436R009900005N, ΕΛ1436R009900006N, ΕΛ1436R009900007N, ΕΛ1436R009900008N, ΕΛ1436R009900009N, ΕΛ1436R009900010N, ΕΛ1436R009900012N, ΕΛ1436R009900013N, ΕΛ1436R009900014H	ΟΧΙ	Καλή
8	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400061	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Κτηνοτροφία			GR4110004, GR4110007, GR4110011	ΕΛ1436R000600018N, ΕΛ1436R002100021N, ΕΛ1436R002300022N, ΕΛ1436R009900011N	ΟΧΙ	Καλή
9	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400062	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Γ)	Γεωργία	ΕΕΛ	Cl		GR4110004, GR4110007	ΕΛ1436R000600018N, ΕΛ1436R001900017N	ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δεισδουση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
10	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400070	ΟΦΙΟΛΙΘΙΚΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΧΥΤΑ			GR4110004, GR4110005, GR4110007, GR4110011	ΕΛ1436R000400009N, ΕΛ1436R001100012N, ΕΛ1436R001500014N, ΕΛ1436R001500015N, ΕΛ1436R009900004N, ΕΛ1436R009900006N, ΕΛ1436R009900007N, ΕΛ1436R009900008N, ΕΛ1436R009900009N	ΟΧΙ	Καλή
11	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400080	ΛΑΡΣΟΥ	Γεωργία, Κτηνοτροφία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Κτηνοτροφία	Cl		GR4110005, GR4110013		ΟΧΙ	Καλή
12	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400091	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Κτηνοτροφία, ΧΑΔΑ			GR4110005, GR4110013		ΟΧΙ	Καλή
13	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400092	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Β)	Γεωργία			Γεωργία	GR4110005, GR4110013		ΝΑΙ	Κακή
14	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400101	ΓΕΡΑ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Κτηνοτροφία			GR4110005, GR4110013	ΕΛ1436R000400008N, ΕΛ1436R000400009N, ΕΛ1436R000402010N	ΟΧΙ	Καλή
15	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400102	ΓΕΡΑ (Γ)	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία			GR4110005, GR4110013	ΕΛ1436R000400008N	ΟΧΙ	Καλή
16	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400111	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Κτηνοτροφία			GR4110005, GR4110011, GR4110013	ΕΛ1436R000400009N, ΕΛ1436R000402010N, ΕΛ1436R000900011N, ΕΛ1436R001100012N	ΟΧΙ	Καλή
17	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400112	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία		Γεωργία	GR4110005, GR4110013		ΝΑΙ	Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δεισδουση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
18	ΕΛ1436	Ψαρά	ΕΛ1400121	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟ Υ - ΨΑΡΑ (Α)		ΧΑΔΑ			GR4130002		ΟΧΙ	Καλή
19	ΕΛ1436	Ψαρά	ΕΛ1400122	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟ Υ - ΨΑΡΑ (Β)	Γεωργία, Κτηνοτροφία	Ενέργεια	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl	Γεωργία, Κτηνοτροφία	GR4130002		ΝΑΙ	Κακή
20	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400130	ΒΔ/ΚΗΣ ΧΙΟΥ	Γεωργία, Κτηνοτροφία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΧΑΔΑ			GR4130001, GR4130003	ΕΛ1436R002700024N, ΕΛ1436R002900025N, ΕΛ1436R003500029N, ΕΛ1436R003900031N, ΕΛ1436R004100032N	ΟΧΙ	Καλή
21	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400141	ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ (Α)	Γεωργία, Κτηνοτροφία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Κτηνοτροφία			GR4130001, GR4130003	ΕΛ1436R000800028N, ΕΛ1436R003100026N	ΟΧΙ	Καλή
22	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400142	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Α)	Γεωργία, Κτηνοτροφία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, ΧΥΤΑ			GR4130003	ΕΛ1436R000800028N	ΟΧΙ	Καλή
23	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400143	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Β)	Γεωργία, Κτηνοτροφία	Αφαλατώσεις, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία	Cl	Γεωργία, Κτηνοτροφία			ΝΑΙ	Κακή
24	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400150	ΚΟΡΑΚΑΡΗ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl	Γεωργία, Κτηνοτροφία	GR4130003		ΝΑΙ	Κακή
25	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400160	ΚΑΜΠΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, Κτηνοτροφία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl	Γεωργία, Κτηνοτροφία			ΝΑΙ	Κακή
26	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400171	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Α)	Γεωργία	ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία					ΟΧΙ	Καλή
27	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400172	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Β)	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ, ΧΥΤΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl	Γεωργία, Κτηνοτροφία		ΕΛ1436R003300027H, ΕΛ1436RL00000003H	ΝΑΙ	Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δειείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
28	ΕΛ1436	Οινούσσε ς	ΕΛ1400180	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	Γεωργία	Αφαλάτωση, ΧΑΔΑ			GR4130001		ΟΧΙ	Καλή
29	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400190	ΡΑΧΩΝ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΧΑΔΑ, ΕΕΛ			GR4120004, GR4120005	ΕΛ1436R009900015N, ΕΛ1436R009900016N, ΕΛ1436R009900017N, ΕΛ1436RL00000004H	ΟΧΙ	Καλή
30	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400200	ΕΥΔΗΛΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΧΑΔΑ			GR4120004		ΟΧΙ	Καλή
31	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400210	ΑΓ. ΚΗΡΥΚΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΧΑΔΑ	Cl		GR4120004		ΟΧΙ	Καλή
32	ΕΛ1436	Θύμaina	ΕΛ1400220	ΘΥΜΑΙΝΑΣ					GR4120004, GR4120006		ΟΧΙ	Καλή
33	ΕΛ1436	Φούρνοι	ΕΛ1400230	ΦΟΥΡΝΩΝ	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΧΥΤΑ			GR4120004, GR4120006		ΟΧΙ	Καλή
34	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400241	ΚΕΡΚΕΤΕΑ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία			GR4120003, GR4120008	ΕΛ1436R009900018N	ΟΧΙ	Καλή
35	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400250	ΥΔΡΟΥΣΑΣ - ΜΑΡΑΘΟΚΑΜΠ ΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, ΕΕΛ			GR4120003, GR4120008	ΕΛ1436R001000033N, ΕΛ1436R001000034N, ΕΛ1436R009900019N	ΟΧΙ	Καλή
36	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400260	ΚΑΡΒΟΥΝΗ	Γεωργία				GR4120002	ΕΛ1436R001000034N, ΕΛ1436R009900019N	ΟΧΙ	Καλή
37	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400270	ΙΜΒΡΕΣΣΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία				ΕΛ1436R009900019N	ΟΧΙ	Καλή
38	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400280	ΒΟΥΡΛΙΩΤΩΝ - ΜΥΛΩΝ	Γεωργία	Ελαιοτριβεία			GR4120002		ΟΧΙ	Καλή
39	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400290	ΜΥΤΙΛΗΝΙΩΝ - ΧΩΡΑΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ. Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία. ΧΥΤΑ			GR4120002		ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
40	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400301	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Α)	Γεωργία	Ελαιοτριβεία				ΕΛ1436R004300037N	ΟΧΙ	Καλή
41	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400302	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία, Ξενοδοχεία	NO3	Γεωργία			ΝΑΙ	Κακή
42	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400311	ΒΑΘΕΟΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ξενοδοχεία	NO3		GR4120001, GR4120007		ΟΧΙ	Καλή
43	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400312	ΜΕΣΟΚΑΜΠΟΥ	Γεωργία	Ξενοδοχεία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4120001, GR4120007		ΟΧΙ	Καλή
44	ΕΛ1437	Άνδρος	ΕΛ1400630	ΑΝΔΡΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ. Ελαιοτριβεία, Ενέργεια, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία			GR4220001, GR4220028, GR4220035	ΕΛ1437R000100074N, ΕΛ1437R009900020N, ΕΛ1437R009900021N, ΕΛ1437R009900022N, ΕΛ1437R009900023N, ΕΛ1437R009900024N	ΟΧΙ	Καλή
45	ΕΛ1437	Τήνος	ΕΛ1400640	ΤΗΝΟΥ	Γεωργία	Αφαλατωσεις, Βιομηχανία, ΕΕΛ. Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, ΧΑΔΑ	Cl		GR4220019, GR4220031, GR4220035	ΕΛ1437R000300075N	ΟΧΙ	Καλή
46	ΕΛ1437	Κέα	ΕΛ1400650	ΚΕΑΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ. Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, ΧΥΤΑ	Cl, NO3		GR4220011		ΟΧΙ	Καλή
47	ΕΛ1437	Κύθνος	ΕΛ1400660	ΚΥΘΝΟΥ	Γεωργία		Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, NO3		GR4220010		ΟΧΙ	Καλή
48	ΕΛ1437	Σύρος	ΕΛ1400671	ΣΥΡΟΥ (Α)	Γεωργία	Αφαλατωσεις, Βιομηχανία, ΕΕΛ, ΧΥΤΑ	Cl		GR4220018, GR4220032		ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Διείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
49	ΕΛ1437	Σύρος	ΕΛ1400672	ΣΥΡΟΥ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄ , NO ₃	Γεωργία			ΝΑΙ	Κακή
50	ΕΛ1437	Σύρος	ΕΛ1400673	ΣΥΡΟΥ (Γ)	Γεωργία	Αφαλάτωσεις, Βιομηχανία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄	Γεωργία			ΝΑΙ	Κακή
51	ΕΛ1437	Μύκονος	ΕΛ1400680	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ - ΑΝΩ ΜΕΡΑ	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία	Cl		GR4220027	ΕΛ1437RL00000007Η, ΕΛ1437RL000000011Η	ΟΧΙ	Καλή
52	ΕΛ1437	Σέριφος	ΕΛ1400690	ΝΟΧΤΙΑΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ενέργεια, ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ	Cl		GR4220009, GR4220029		ΟΧΙ	Καλή
53	ΕΛ1437	Σίφνος	ΕΛ1400700	ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ - ΑΡΤΕΜΩΝΑ	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία. ΧΥΤΑ			GR4220008		ΟΧΙ	Καλή
54	ΕΛ1437	Κίμωλος	ΕΛ1400710	ΚΙΜΩΛΟΥ	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία. Ενέργεια, ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4220006		ΟΧΙ	Καλή
55	ΕΛ1437	Μήλος	ΕΛ1400721	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4220005, GR4220020, GR4220030		ΟΧΙ	Καλή
56	ΕΛ1437	Μήλος	ΕΛ1400722	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία, Ενέργεια	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄	Γεωργία			ΝΑΙ	Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δειείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
57	ΕΛ1437	Μήλος	ΕΛ1400730	ΜΗΛΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4220005, GR4220020, GR4220030		ΟΧΙ	Καλή
58	ΕΛ1437	Αντίταρος	ΕΛ1400740	ΚΑΜΠΟΥ - ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α)	Γεωργία	Αφαλάτωση, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4220025		ΟΧΙ	Καλή
59	ΕΛ1437	Πάρος	ΕΛ1400751	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ	Cl		GR4220016, GR4220025		ΟΧΙ	Καλή
60	ΕΛ1437	Πάρος	ΕΛ1400752	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl	Γεωργία	GR4220025		ΝΑΙ	Κακή
61	ΕΛ1437	Νάξος	ΕΛ1400760	ΛΙΒΑΔΙΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Κτηνοτροφεία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄ , NO ₃	Γεωργία, Κτηνοτροφία			ΝΑΙ	Κακή
62	ΕΛ1437	Νάξος	ΕΛ1400770	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ - ΚΟΥΡΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιουργεία, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία	Cl, NO ₃		GR4220014, GR4220026	ΕΛ1437R009900025N, ΕΛ1437RL00000008H	ΟΧΙ	Καλή
63	ΕΛ1437	Νάξος	ΕΛ1400780	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία			GR4220014, GR4220026		ΟΧΙ	Καλή
64	ΕΛ1437	Δονούσα	ΕΛ1400790	ΔΟΝΟΥΣΑΣ	Γεωργία	Αφαλάτωση, ΕΕΛ, ενέργεια	Cl		GR4220021		ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δειείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
65	ΕΛ1437	Αμοργός	ΕΛ1400801	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Α)	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία	Cl		GR4220012, GR4220021		ΟΧΙ	Καλή
66	ΕΛ1437	Αμοργός	ΕΛ1400802	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Β)	Γεωργία		Cl	Γεωργία			ΝΑΙ	Κακή
67	ΕΛ1437	Κάτω Κουφονήσι	ΕΛ1400810	ΚΑΤΩ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ			Cl		GR4220013, GR4220021		ΟΧΙ	Καλή
68	ΕΛ1437	Σχοινούσα	ΕΛ1400820	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ	Γεωργία	Αφαλάτωση, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄ , NO ₃		GR4220013, GR4220021		ΟΧΙ	Καλή
69	ΕΛ1437	Ίος	ΕΛ1400830	ΧΩΡΑΣ	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl				ΟΧΙ	Καλή
70	ΕΛ1437	Ηρακλεία	ΕΛ1400840	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ		Αφαλάτωση, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, NO ₃		GR4220013, GR4220021		ΟΧΙ	Καλή
71	ΕΛ1437	Σίκινος	ΕΛ1400850	ΣΙΚΙΝΟΥ		Αφαλάτωση, ΧΑΔΑ	Cl		GR4220004		ΟΧΙ	Καλή
72	ΕΛ1437	Φολέγανδρος	ΕΛ1400860	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΧΑΔΑ, ΧΥΤΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4220004		ΟΧΙ	Καλή
73	ΕΛ1437	Θήρα	ΕΛ1400871	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Α)	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ξενοδοχεία, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄ , NO ₃		GR4220003		ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δειείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
74	ΕΛ1437	Θήρα	ΕΛ1400872	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Β)	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΕΕΛ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄	Γεωργία			ΝΑΙ	Κακή
75	ΕΛ1437	Θήρα	ΕΛ1400873	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Γ)	Γεωργία		Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄ , NO ₃	Γεωργία			ΝΑΙ	Κακή
76	ΕΛ1437	Ανάφη	ΕΛ1400880	ΑΝΑΦΗΣ		Ενέργεια, ΧΥΤΑ	Cl		GR4220002, GR4220023, GR4220034		ΟΧΙ	Καλή
77	ΕΛ1437	Κουφονήσι	ΕΛ1400890	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	Γεωργία	Αφαλάτωση, ΕΕΛ, ΧΥΤΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄ , NO ₃		GR4220013, GR4220021		ΟΧΙ	Καλή
78	ΕΛ1437	Θηρασία	ΕΛ1400900	ΘΗΡΑΣΙΑΣ							ΟΧΙ	Καλή
79	ΕΛ1437	Ψέριμος	ΕΛ1400910	ΨΕΡΙΜΟΥ		Αφαλάτωση			GR4210019		ΟΧΙ	Καλή
80	ΕΛ1438	Αγαθονήσι	ΕΛ1400320	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	Γεωργία	Αφαλάτωση, Ενέργεια, ΧΥΤΑ	Cl, NO ₂		GR4210010, GR4210034		ΟΧΙ	Καλή
81	ΕΛ1438	Αρκοί	ΕΛ1400330	ΑΡΚΙΩΝ	Γεωργία	Αφαλάτωση	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4210010, GR4210034		ΟΧΙ	Καλή
82	ΕΛ1438	Λειψοί	ΕΛ1400341	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Α)		ΕΕΛ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4210010, GR4210034		ΟΧΙ	Καλή
83	ΕΛ1438	Λειψοί	ΕΛ1400342	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Β)		Αφαλάτωση, Βιομηχανία, ΧΥΤΑ	Cl		GR4210010, GR4210034		ΟΧΙ	Καλή
84	ΕΛ1438	Πάτμος	ΕΛ1400350	ΝΕΡΟΜΥΛΙΩΝ	Γεωργία	Ενέργεια, ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4210033		ΟΧΙ	Καλή
85	ΕΛ1438	Λέρος	ΕΛ1400361	ΛΕΡΟΥ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4210034		ΟΧΙ	Καλή
86	ΕΛ1438	Λέρος	ΕΛ1400362	ΛΕΡΟΥ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl	Γεωργία	GR4210034		ΝΑΙ	Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δειξοδυσση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
87	ΕΛ1438	Κάλυμνος	ΕΛ1400370	ΠΟΘΕΙΑΣ	Γεωργία	Βιομηχανία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄	Γεωργία	GR4210019		ΝΑΙ	Κακή
88	ΕΛ1438	Κάλυμνος	ΕΛ1400380	ΒΑΘΕΟΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ενέργεια, ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl, SO ₄	Γεωργία	GR4210019		ΝΑΙ	Κακή
89	ΕΛ1438	Κάλυμνος	ΕΛ1400390	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	Γεωργία		NO ₃		GR4210019, GR4210034		ΟΧΙ	Καλή
90	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400400	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ν.ΚΩ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία			GR4210008, GR4210027		ΟΧΙ	Καλή
91	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400410	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑΣ-ΚΕΦΑΛΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία. Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΑΔΑ, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία	SO ₄		GR4210008	ΕΛ1438R000100038N	ΟΧΙ	Καλή
92	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400420	ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΗΣ - ΖΙΑΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ			GR4210008		ΟΧΙ	Καλή
93	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400430	ΔΙΚΑΙΟΥ	Γεωργία	Ξενοδοχεία, Κτηνοτροφία			GR4210008		ΟΧΙ	Καλή
94	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400440	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑΣ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ξενοδοχεία, Κτηνοτροφία	SO ₄		GR4210008		ΟΧΙ	Καλή
95	ΕΛ1438	Νίσυρος	ΕΛ1400450	ΝΙΣΥΡΟΥ		Βιομηχανία, Ενέργεια,, ΧΑΔΑ, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία			GR4210007, GR4210032		ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δεισδουση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
96	ΕΛ1438	Αστυπάλαια	ΕΛ1400461	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία	Cl		GR4210009, GR4210021	ΕΛ1438RL00000005H	ΟΧΙ	Καλή
97	ΕΛ1438	Αστυπάλαια	ΕΛ1400462	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Β)	Γεωργία		Cl	Γεωργία	GR4210021		ΝΑΙ	Κακή
98	ΕΛ1438	Αστυπάλαια	ΕΛ1400470	ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΣ	Γεωργία				GR4210009, GR4210021		ΟΧΙ	Καλή
99	ΕΛ1438	Τήλος	ΕΛ1400480	ΤΗΛΟΥ	Γεωργία, Κτηνοτροφία	ΧΥΤΑ	Cl		GR4210024		ΟΧΙ	Καλή
100	ΕΛ1438	Σύμη	ΕΛ1400490	ΣΥΜΗΣ	Γεωργία	Αφαλάτωση, Βιομηχανία, Ενέργεια, ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία			GR4210025		ΟΧΙ	Καλή
101	ΕΛ1438	Χάλκης	ΕΛ1400500	ΧΑΛΚΗΣ		ΧΑΔΑ			GR4210026		ΟΧΙ	Καλή
102	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400511	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Α)	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΑΔΑ, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία			GR4210006, GR4210026, GR4210029	ΕΛ1438R000201045N, ΕΛ1438R000201046N, ΕΛ1438R000300039N, ΕΛ1438R000500040N, ΕΛ1438R000700042N, ΕΛ1438R000900043N, ΕΛ1438R009900026N, ΕΛ1438R009900027N	ΟΧΙ	Καλή
103	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400512	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Β)	Γεωργία	Βιομηχανία, Ξενοδοχεία, Κτηνοτροφία			GR4210029	ΕΛ1438R000201045N, ΕΛ1438R001100044N	ΟΧΙ	Καλή
104	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400520	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑ - ΣΑΛΑΚΟΥ	Γεωργία				GR4210006, GR4210029		ΟΧΙ	Καλή
105	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400530	ΕΠΤΑ ΠΗΓΩΝ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, Κτηνοτροφία			GR4210006, GR4210029	ΕΛ1438R000201045N, ΕΛ1438R000201046N, ΕΛ1438R001301049N	ΟΧΙ	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Δείσδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
106	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400540	ΚΑΛΑΘΟΥ ΓΑΔΟΥΡΑ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Κτηνοτροφία			GR4210006, GR4210029	ΕΛ1438R000401058H, ΕΛ1438R001301048N, ΕΛ1438R001301049N	ΟΧΙ	Καλή
107	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400550	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΡΟΔΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, ΕΕΛ, Ελαιοτριβεία, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΑΔΑ, Κτηνοτροφία	Cl		GR4210005, GR4210006, GR4210026, GR4210029, GR4210030, GR4210031	ΕΛ1438R000401058H, ΕΛ1438R000401059N, ΕΛ1438R000402062N, ΕΛ1438R000403063N, ΕΛ1438R000404064N, ΕΛ1438R000600073H, ΕΛ1438R001501065N, ΕΛ1438R001701067N, ΕΛ1438R001701068N, ΕΛ1438R001900069N, ΕΛ1438R002500072N, ΕΛ1438RL00000006H	ΟΧΙ	Καλή
108	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400560	ΑΤΤΑΒΥΡΟΥ	Γεωργία				GR4210005, GR4210030		ΟΧΙ	Καλή
109	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400570	ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Γεωργία	ΕΕΛ			GR4210005, GR4210030	ΕΛ1438R000600073H, ΕΛ1438RL00000013H	ΟΧΙ	Καλή
110	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400580	ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ξενοδοχεία, ΧΥΤΑ, Κτηνοτροφία			GR4210031	ΕΛ1438R001900069N, ΕΛ1438R002100070N, ΕΛ1438R002300071N, ΕΛ1438R002500072N	ΟΧΙ	Καλή
111	ΕΛ1438	Καστελόριζο	ΕΛ1400590	ΜΕΓΙΣΤΗΣ		ΧΥΤΑ, ΧΑΔΑ	SO ₄ , NO ₃		GR4210004		ΟΧΙ	Καλή
112	ΕΛ1438	Κάρπαθος	ΕΛ1400600	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία, Ξενοδοχεία, Ενέργεια, ΧΥΤΑ			GR4210002, GR4210003		ΟΧΙ	Καλή
113	ΕΛ1438	Κάσος	ΕΛ1400610	ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	Γεωργία	Βιομηχανία	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl	Γεωργία	GR4210001, GR4210028		ΝΑΙ	Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης	Αξιοσημείωτα Ποιοτικά Χαρακτηριστικά Υδατος	Ανθρωπογενή Αιτία Ποιοτικής Επιβάρυνσης Υδατος	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Θαλάσσια Διείδυση	Ποιοτική (Χημική) Κατάσταση
114	ΕΛ1438	Κάσος	ΕΛ1400620	ΚΑΣΟΥ		ΧΑΔΑ	Ηλ. Αγωγιμότητα, Cl		GR4210001, GR4210028		ΟΧΙ	Καλή

Πίνακας 4-43 Πίνακας ποσοτικής κατάστασης των υπόγειων υδατικών συστημάτων. Επιπτώσεις ανθρωπογενών πιέσεων

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
1	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400011	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φλυσχικά)	14,450	0,605	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110001, GR4110006	ΕΛ1436R000100001N, ΕΛ1436R000700004N, ΕΛ1436R009900002N	Καλή
2	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400012	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Γ)	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	4,150	0,179	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110001, GR4110006		Καλή
3	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400020	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ (Α)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	1,310	0,424	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4110006	ΕΛ1436R000300002N	Κακή
4	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400031	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	5,890	1,015	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110001, GR4110006	ΕΛ1436R000100001N, ΕΛ1436R000500003N, ΕΛ1436R000700004N, ΕΛ1436R009900002N	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
5	ΕΛ1436	Λήμνος	ΕΛ1400032	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Β)	Κλαστικοί και Ρωγμάδες σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	3,090	0,595	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4110001, GR4110006	ΕΛ1436R000300002N	Κακή
6	ΕΛ1436	Άγ.Ευστράτιος	ΕΛ1400040	ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	0,720	0,042	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110002, GR4110014		Καλή
7	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400051	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	31,810	17,929	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110003, GR4110004, GR4110007, GR4110009, GR4110010, GR4110011, GR4110012, GR4110015, GR4110016	ΕΛ1436R000200005N, ΕΛ1436R000600018N, ΕΛ1436R000600019N, ΕΛ1436R001700016N, ΕΛ1436R001900017N, ΕΛ1436R002300022N, ΕΛ1436R002500023N, ΕΛ1436R009900003N, ΕΛ1436R009900004N, ΕΛ1436R009900005N, ΕΛ1436R009900006N, ΕΛ1436R009900007N, ΕΛ1436RL00000002H, ΕΛ1436R009900008N, ΕΛ1436R009900009N, ΕΛ1436R009900010N, ΕΛ1436R009900012N, ΕΛ1436R009900013N, ΕΛ1436R009900014H	Καλή
8	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400061	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Α)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	1,590	1,316	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110004, GR4110007, GR4110011	ΕΛ1436R000600018N, ΕΛ1436R002100021N, ΕΛ1436R002300022N, ΕΛ1436R009900011N	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
9	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400062	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Γ)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,490	0,362	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110004, GR4110007	ΕΛ1436R000600018N, ΕΛ1436R001900017N	Καλή
10	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400070	ΟΦΙΟΛΙΘΙΚΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	14,440	1,299	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110004, GR4110005, GR4110007, GR4110011	ΕΛ1436R000400009N, ΕΛ1436R001100012N, ΕΛ1436R001500014N, ΕΛ1436R001500015N, ΕΛ1436R009900004N, ΕΛ1436R009900006N, ΕΛ1436R009900007N, ΕΛ1436R009900008N, ΕΛ1436R009900009N	Καλή
11	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400080	ΛΑΡΣΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	15,650	4,284	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110005, GR4110013		Καλή
12	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400091	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Α)	Κλαστικοί και Ρωγμάδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	10,890	2,040	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110005, GR4110013		Καλή
13	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400092	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Β)	Κλαστικές αποθέσεις κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,490	0,482	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4110005, GR4110013		Κακή
14	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400101	ΓΕΡΑ (Α)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	1,980	1,502	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110005, GR4110013	ΕΛ1436R000400008N, ΕΛ1436R000400009N, ΕΛ1436R000402010N	Καλή
15	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400102	ΓΕΡΑ (Γ)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,300	0,121	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110005, GR4110013	ΕΛ1436R000400008N	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
16	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400111	ΣΕΔΟΥΝΤΑ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Α)	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φυλλίτες-χαλαζίτες-σχιστόλιθοι)	19,050	8,252	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4110005, GR4110011, GR4110013	ΕΛ1436R000400009N, ΕΛ1436R000402010N, ΕΛ1436R000900011N, ΕΛ1436R001100012N	Καλή
17	ΕΛ1436	Λέσβος	ΕΛ1400112	ΣΕΔΟΥΝΤΑ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Β)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,330	0,296	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4110005, GR4110013		Κακή
18	ΕΛ1436	Ψαρά	ΕΛ1400121	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΨΑΡΑ (Α)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	5,000	0,003	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4130002		Καλή
19	ΕΛ1436	Ψαρά	ΕΛ1400122	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΨΑΡΑ (Β)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	0,190	0,072	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4130002		Κακή
20	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400130	ΒΔ/ΚΗΣ ΧΙΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φλύσχης)	18,510	0,418	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4130001, GR4130003	ΕΛ1436R002700024N, ΕΛ1436R002900025N, ΕΛ1436R003500029N, ΕΛ1436R003900031N, ΕΛ1436R004100032N	Καλή
21	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400141	ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ (Α)	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	74,340	1,534	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4130001, GR4130003	ΕΛ1436R000800028N, ΕΛ1436R003100026N	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
22	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400142	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Α)	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	55,420	1,883	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4130003	ΕΛ1436R000800028N	Καλή
23	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400143	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Β)	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	10,760	0,349	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
24	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400150	ΚΟΡΑΚΑΡΗ	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	5,360	3,266	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4130003		Κακή
25	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400160	ΚΑΜΠΟΥ	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,900	2,767	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
26	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400171	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ ΝΕΝΗΤΑ (Α)	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	3,640	0,102	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ			Καλή
27	ΕΛ1436	Χίος	ΕΛ1400172	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ ΝΕΝΗΤΑ (Β)	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	5,720	0,777	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ		ΕΛ1436R003300027H, ΕΛ1436RL00000003H	Κακή
28	ΕΛ1436	Οινούσσες	ΕΛ1400180	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής	0,610	0,059	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4130001		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Δεισδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					υδροπερατότητας (φλύσχης)								
29	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400190	ΡΑΧΩΝ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	10,710	0,922	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120004, GR4120005	ΕΛ1436R009900015N, ΕΛ1436R009900016N, ΕΛ1436R009900017N, ΕΛ1436RL00000004H	Καλή
30	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400200	ΕΥΔΗΛΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	8,450	0,227	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120004		Καλή
31	ΕΛ1436	Ικαρίας	ΕΛ1400210	ΑΓ. ΚΗΡΥΚΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φυλλίτες-χαλαζίτες-σχιστόλιθοι)	7,370	0,088	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120004		Καλή
32	ΕΛ1436	Θύμαινα	ΕΛ1400220	ΘΥΜΑΙΝΑΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	3,150	0,017	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120004, GR4120006		Καλή
33	ΕΛ1436	Φούρνοι	ΕΛ1400230	ΦΟΥΡΝΩΝ	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	6,420	0,129	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120004, GR4120006		Καλή
34	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400241	ΚΕΡΚΕΤΕΑ	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί	19,880	0,813	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120003, GR4120008	ΕΛ1436R009900018N	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Δεισδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας								
35	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400250	ΥΔΡΟΥΣΑΣ ΜΑΡΑΘΟΚΑΜΠΟΥ	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	9,230	0,650	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120003, GR4120008	ΕΛ1436R001000033N, ΕΛ1436R001000034N, ΕΛ1436R009900019N	Καλή
36	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400260	ΚΑΡΒΟΥΝΗ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας	11,320	0,628	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120002	ΕΛ1436R001000034N, ΕΛ1436R009900019N	Καλή
37	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400270	ΙΜΒΡΕΣΣΟΥ	Μικτοί σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	14,340	0,718	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ		ΕΛ1436R009900019N	Καλή
38	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400280	ΒΟΥΡΑΙΩΤΩΝ ΜΥΛΩΝ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής μέτριας υδροπερατότητας	6,880	0,793	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120002		Καλή
39	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400290	ΜΥΤΙΛΗΝΙΩΝ ΧΩΡΑΣ	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	9,740	0,887	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120002		Καλή
40	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400301	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Α)	Κλαστικές αποθέσεις κυμαινόμενης υδροπερατότητας	1,590	0,495	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ		ΕΛ1436R004300037N	Καλή
41	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400302	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Β)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις,	0,640	0,129	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					κυμαινόμενης υδροπερατότητας								
42	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400311	ΒΑΘΕΟΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	13,800	0,472	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120001, GR4120007		Καλή
43	ΕΛ1436	Σάμος	ΕΛ1400312	ΜΕΣΟΚΑΜΠΟΥ	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,320	0,905	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4120001, GR4120007		Καλή
44	ΕΛ1437	Άνδρος	ΕΛ1400630	ΑΝΔΡΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φυλλίτες-χαλαζίτες-σχιστόλιθοι)	21,240	3,251	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220001, GR4220028, GR4220035	ΕΛ1437R000100074N, ΕΛ1437R009900020N, ΕΛ1437R009900021N, ΕΛ1437R009900022N, ΕΛ1437R009900023N, ΕΛ1437R009900024N	Καλή
45	ΕΛ1437	Τήνος	ΕΛ1400640	ΤΗΝΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φυλλίτες-χαλαζίτες-σχιστόλιθοι)	5,560	1,245	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220019, GR4220031, GR4220035	ΕΛ1437R000300075N	Καλή
46	ΕΛ1437	Κέα	ΕΛ1400650	ΚΕΑΣ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φυλλίτες-	5,070	0,913	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220011		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					χαλαζίτες-σχιστόλιθοι)								
47	ΕΛ1437	Κύθνος	ΕΛ1400660	ΚΥΘΝΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φυλλίτες-χαλαζίτες-σχιστόλιθοι)	3,490	0,847	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220010		Καλή
48	ΕΛ1437	Σύρος	ΕΛ1400671	ΣΥΡΟΥ (Α)	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	2,740	0,093	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220018, GR4220032		Καλή
49	ΕΛ1437	Σύρος	ΕΛ1400672	ΣΥΡΟΥ (Β)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	0,970	0,443	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
50	ΕΛ1437	Σύρος	ΕΛ1400673	ΣΥΡΟΥ (Γ)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	0,420	0,392	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
51	ΕΛ1437	Μύκονος	ΕΛ1400680	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΑΝΩ ΜΕΡΑ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	3,730	0,599	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220027	ΕΛ1437RL00000007Η, ΕΛ1437RL000000011Η	Καλή
52	ΕΛ1437	Σέριφος	ΕΛ1400690	ΝΟΧΤΙΑΣ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ	2,260	0,265	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220009, GR4220029		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					μικρής υδροπερατότητας								
53	ΕΛ1437	Σίφνος	ΕΛ1400700	ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ - ΑΡΤΕΜΩΝΑ	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	8,780	0,394	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220008		Καλή
54	ΕΛ1437	Κίμωλος	ΕΛ1400710	ΚΙΜΩΛΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	1,100	0,048	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220006		Καλή
55	ΕΛ1437	Μήλος	ΕΛ1400721	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Α)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,280	0,104	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220005, GR4220020, GR4220030		Καλή
56	ΕΛ1437	Μήλος	ΕΛ1400722	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Β)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,260	0,126	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
57	ΕΛ1437	Μήλος	ΕΛ1400730	ΜΗΛΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	4,960	0,378	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220005, GR4220020, GR4220030		Καλή
58	ΕΛ1437	Αντίπαρος	ΕΛ1400740	ΚΑΜΠΟΥ - ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	2,190	0,160	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220025		Καλή
59	ΕΛ1437	Πάρος	ΕΛ1400751	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Α)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις	13,490	2,349	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220016, GR4220025		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας								
60	ΕΛ1437	Πάρος	ΕΛ1400752	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Β)	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	0,370	0,217	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4220025		Κακή
61	ΕΛ1437	Νάξος	ΕΛ1400760	ΛΙΒΑΔΙΟΥ	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,700	0,547	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
62	ΕΛ1437	Νάξος	ΕΛ1400770	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ - ΚΟΥΡΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας	13,270	2,585	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220014, GR4220026	ΕΛ1437R009900025N, ΕΛ1437RL00000008H	Καλή
63	ΕΛ1437	Νάξος	ΕΛ1400780	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	34,930	0,086	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220014, GR4220026		Καλή
64	ΕΛ1437	Δονούσα	ΕΛ1400790	ΔΟΝΟΥΣΑΣ	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	1,640	0,021	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220021		Καλή
65	ΕΛ1437	Αμοργός	ΕΛ1400801	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Α)	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	14,270	0,269	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220012, GR4220021		Καλή
66	ΕΛ1437	Αμοργός	ΕΛ1400802	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Β)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις	0,030	0,015	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας								
67	ΕΛ1437	Κάτω Κουφονήσι	ΕΛ1400810	ΚΑΤΩ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	0,220	0,002	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220013, GR4220021		Καλή
68	ΕΛ1437	Σχοινούσα	ΕΛ1400820	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ	Μικτοί σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	0,710	0,039	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220013, GR4220021		Καλή
69	ΕΛ1437	Ίος	ΕΛ1400830	ΧΩΡΑΣ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φυλλίτες-χαλαζίτες-σχιστόλιθοι)	4,650	0,056	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ			Καλή
70	ΕΛ1437	Ηρακλεία	ΕΛ1400840	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	1,940	0,017	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220013, GR4220021		Καλή
71	ΕΛ1437	Σίκινος	ΕΛ1400850	ΣΙΚΙΝΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	4,430	0,013	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220004		Καλή
72	ΕΛ1437	Φολέγανδρος	ΕΛ1400860	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί	3,310	0,020	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220004		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας								
73	ΕΛ1437	Θήρα	ΕΛ1400871	ΚΑΜΑΡΙΟΥ ΦΗΡΩΝ ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Α)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	1,550	0,645	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220003		Καλή
74	ΕΛ1437	Θήρα	ΕΛ1400872	ΚΑΜΑΡΙΟΥ ΦΗΡΩΝ ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Β)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,510	0,925	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
75	ΕΛ1437	Θήρα	ΕΛ1400873	ΚΑΜΑΡΙΟΥ ΦΗΡΩΝ ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Γ)	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,100	0,098	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ			Κακή
76	ΕΛ1437	Ανάφη	ΕΛ1400880	ΑΝΑΦΗΣ	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	2,090	0,096	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220002, GR4220023, GR4220034		Καλή
77	ΕΛ1437	Κουφονήσι	ΕΛ1400890	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	0,340	0,002	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4220013, GR4220021		Καλή
78	ΕΛ1437	Θηρασία	ΕΛ1400900	ΘΗΡΑΣΙΑΣ	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	0,360	0,017	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ			Καλή
79	ΕΛ1437	Ψέρμος	ΕΛ1400910	ΨΕΡΙΜΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως	3,520	0,001	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210019		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					μέτριας υδροπερατότητας								
80	ΕΛ1438	Αγαθονήσι	ΕΛ1400320	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	3,380	0,028	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210010, GR4210034		Καλή
81	ΕΛ1438	Αρκοί	ΕΛ1400330	ΑΡΚΙΩΝ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	1,510	0,005	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210010, GR4210034		Καλή
82	ΕΛ1438	Λειψοί	ΕΛ1400341	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Α)	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας υδροπερατότητας	1,350	0,020	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210010, GR4210034		Καλή
83	ΕΛ1438	Λειψοί	ΕΛ1400342	ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Β)	Κλαστικοί και Κλαστικοί σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	0,890	0,055	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210010, GR4210034		Καλή
84	ΕΛ1438	Πάτμος	ΕΛ1400350	ΝΕΡΟΜΥΛΙΩΝ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	2,110	0,205	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210033		Καλή
85	ΕΛ1438	Λέρος	ΕΛ1400361	ΛΕΡΟΥ (Α)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	5,800	0,774	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210034		Καλή
86	ΕΛ1438	Λέρος	ΕΛ1400362	ΛΕΡΟΥ (Β)	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις	0,250	0,054	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4210034		Κακή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας								
87	ΕΛ1438	Κάλυμνος	ΕΛ1400370	ΠΟΘΕΙΑΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	2,520	0,794	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4210019		Κακή
88	ΕΛ1438	Κάλυμνος	ΕΛ1400380	ΒΑΘΕΟΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	7,140	1,320	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4210019		Κακή
89	ΕΛ1438	Κάλυμνος	ΕΛ1400390	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	14,910	0,215	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210019, GR4210034		Καλή
90	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400400	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ν.ΚΩ	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	5,030	4,044	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210008, GR4210027		Καλή
91	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400410	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑΣ-ΚΕΦΑΛΟΥ	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	6,270	4,014	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210008	ΕΛ1438R000100038N	Καλή
92	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400420	ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΗΣ ΖΙΑΣ	Κλαστικοί και Κλαστικοί σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	2,250	1,532	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210008		Καλή
93	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400430	ΔΙΚΑΙΟΥ	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις	6,780	1,375	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210008		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας								
94	ΕΛ1438	Κως	ΕΛ1400440	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑΣ	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,420	0,331	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210008		Καλή
95	ΕΛ1438	Νίσυρος	ΕΛ1400450	ΝΙΣΥΡΟΥ	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (πυριγενή)	1,330	0,005	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210007, GR4210032		Καλή
96	ΕΛ1438	Αστυπάλαια	ΕΛ1400461	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Α)	Ρωγματώδεις σχηματισμοί, μικρής έως πολύ μικρής υδροπερατότητας (φλύσχης)	1,610	0,062	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210009, GR4210021	ΕΛ1438RL00000005H	Καλή
97	ΕΛ1438	Αστυπάλαια	ΕΛ1400462	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Β)	Κλαστικές αποθέσεις κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,040	0,008	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4210021		Κακή
98	ΕΛ1438	Αστυπάλαια	ΕΛ1400470	ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	8,200	0,003	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210009, GR4210021		Καλή
99	ΕΛ1438	Τήλος	ΕΛ1400480	ΤΗΛΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	8,340	0,184	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210024		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
100	ΕΛ1438	Σύμη	ΕΛ1400490	ΣΥΜΗΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας υδροπερατότητας	14,560	0,010	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210025		Καλή
101	ΕΛ1438	Χάλκης	ΕΛ1400500	ΧΑΛΚΗΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	6,070	0,000	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210026		Καλή
102	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400511	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Α)	Κλαστικές αποθέσεις κυμαινόμενης υδροπερατότητας	39,050	5,234	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210006, GR4210026, GR4210029	ΕΛ1438R000201045N, ΕΛ1438R000201046N, ΕΛ1438R000300039N, ΕΛ1438R000500040N, ΕΛ1438R000700042N, ΕΛ1438R000900043N, ΕΛ1438R009900026N, ΕΛ1438R009900027N	Καλή
103	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400512	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Β)	Κλαστικές αποθέσεις κυμαινόμενης υδροπερατότητας	5,980	0,708	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210029	ΕΛ1438R000201045N, ΕΛ1438R001100044N	Καλή
104	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400520	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑ ΣΑΛΑΚΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας υδροπερατότητας	5,090	0,273	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210006, GR4210029		Καλή
105	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400530	ΕΠΤΑ ΠΗΓΩΝ	Κλαστικοί και Κλαστικοί σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	10,530	0,626	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210006, GR4210029	ΕΛ1438R000201045N, ΕΛ1438R000201046N, ΕΛ1438R001301049N	Καλή
106	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400540	ΚΑΛΑΘΟΥ ΓΑΔΟΥΡΑ	Προσχωματικές κυρίως αποθέσεις, κυμαινόμενης υδροπερατότητας	1,910	1,115	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210006, GR4210029	ΕΛ1438R000401058H, ΕΛ1438R001301048N, ΕΛ1438R001301049N	Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

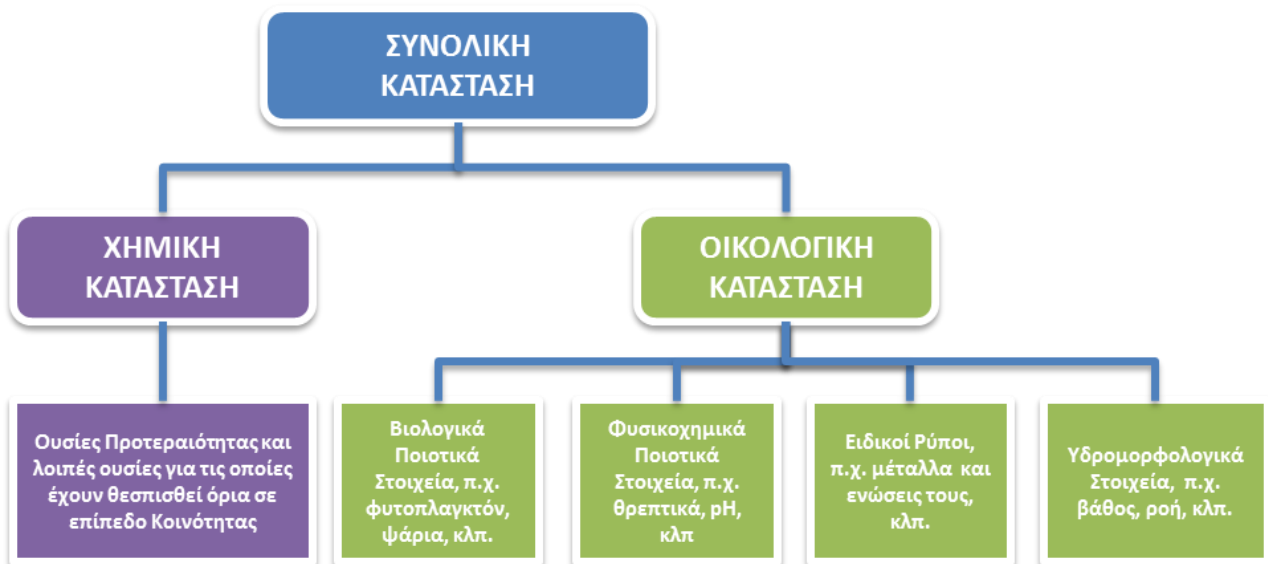
αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
107	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400550	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΡΟΔΟΥ	Κλαστικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας	53,300	5,708	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210005, GR4210006, GR4210026, GR4210029, GR4210030, GR4210031	ΕΛ1438R000401058H, ΕΛ1438R000401059N, ΕΛ1438R000402062N, ΕΛ1438R000403063N, ΕΛ1438R000404064N, ΕΛ1438R000600073H, ΕΛ1438R001501065N, ΕΛ1438R001701067N, ΕΛ1438R001701068N, ΕΛ1438R001900069N, ΕΛ1438R002500072N, ΕΛ1438RL00000006H	Καλή
108	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400560	ΑΤΤΑΒΥΡΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	9,720	0,000	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210005, GR4210030		Καλή
109	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400570	ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Νεογενείς και Πλειστοκαινικές αποθέσεις, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	5,270	0,710	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210005, GR4210030	ΕΛ1438R000600073H, ΕΛ1438RL000000013H	Καλή
110	ΕΛ1438	Ρόδος	ΕΛ1400580	ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ	Κλαστικές αποθέσεις κυμαινόμενης υδροπερατότητας	7,620	1,156	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210031	ΕΛ1438R001900069N, ΕΛ1438R002100070N, ΕΛ1438R002300071N, ΕΛ1438R002500072N	Καλή
111	ΕΛ1438	Καστελόριζο	ΕΛ1400590	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, υψηλής έως μέτριας υδροπερατότητας	3,100	0,023	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210004		Καλή
112	ΕΛ1438	Κάρπαθος	ΕΛ1400600	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	Ανθρακικοί και Ρωγμώδεις σχηματισμοί	47,670	4,585	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210002, GR4210003		Καλή

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	ΛΑΠ	Νησί	Κωδικός	Ονομασία ΥΥΣ	Γεωλογία/Τύπος Υδροφορέα	Μέση Ετήσια Τροφοδοσία (10 ⁶ m ³)	Μέσες Ετήσιες Απολήψεις (10 ⁶ m ³)	Υπάρχουσες Συνθήκες Υπερεκμετάλλευσης	Τεχνητός Εμπλουτισμός	Θαλάσσια Διείσδυση	Συσχετιζόμενα Επιφανειακά Συστήματα-Οικοσυστήματα	Αλληλεπίδραση Επιφανειακών και Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων	Ποσοτική Κατάσταση
					μεταβαλλόμενης υδροπερατότητας								
113	ΕΛ1438	Κάσος	ΕΛ1400610	ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	Κλαστικές αποθέσεις κυμαινόμενης υδροπερατότητας	0,300	0,183	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	GR4210001, GR4210028		Κακή
114	ΕΛ1438	Κάσος	ΕΛ1400620	ΚΑΣΟΥ	Ανθρακικοί σχηματισμοί, μέτριας έως μικρής υδροπερατότητας	6,460	0,002	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	GR4210001, GR4210028		Καλή

4.2.7 Ταξινόμηση της Κατάστασης των Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων

Η ταξινόμηση της κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων γίνεται με βάση τα ποιοτικά στοιχεία, τα οποία καθορίζονται στο Παράρτημα V της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Σχήμα 6-1). Τα ποιοτικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται διαφέρουν ανάλογα με την κατηγορία του υδατικού συστήματος, δηλαδή αν πρόκειται για ποτάμιο, λιμναίο, μεταβατικό ή παράκτιο σύστημα. Για τα ΙΤΥΣ και ΤΥΣ χρησιμοποιείται η έννοια του καλού οικολογικού δυναμικού αντί της καλής οικολογικής κατάστασης.

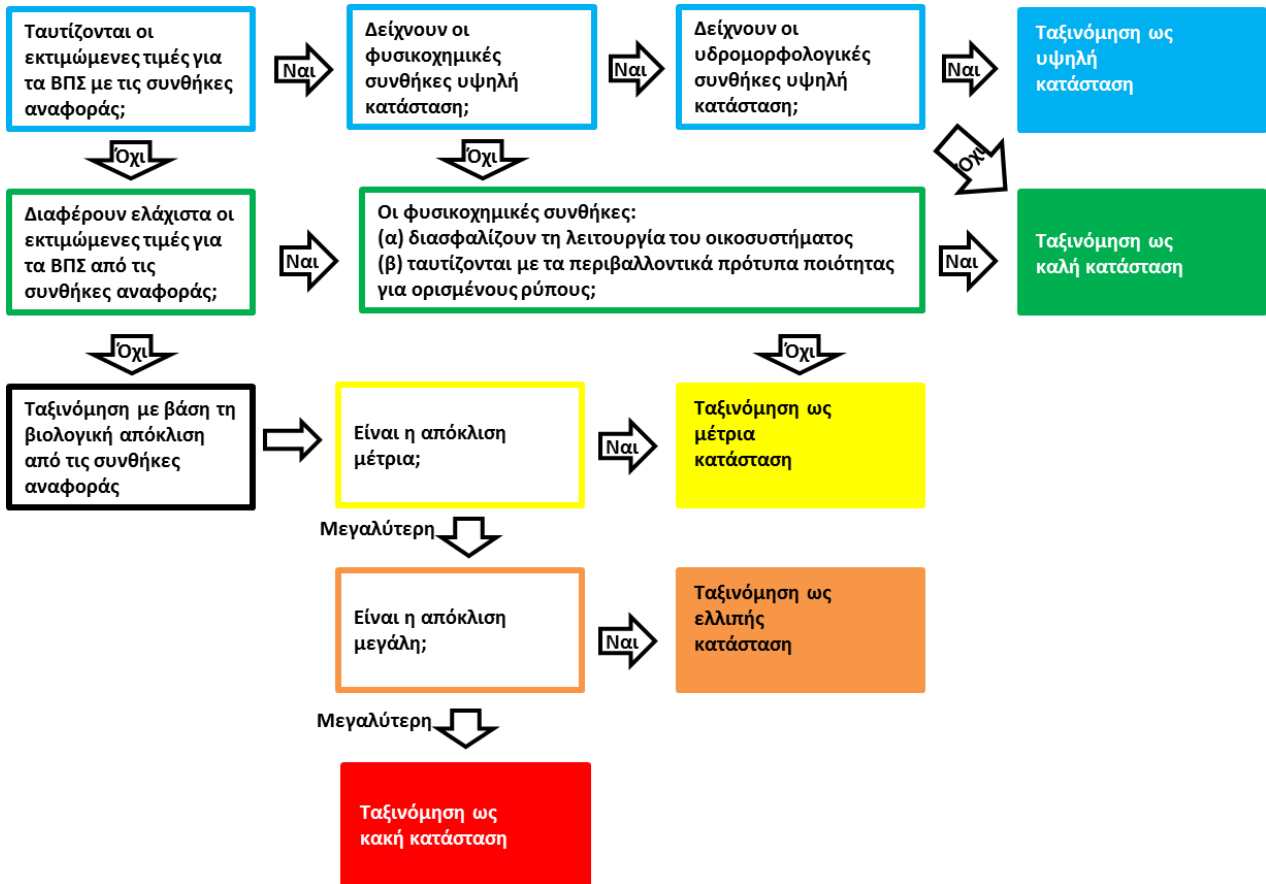
Σχήμα 4-14 Κατηγορίες ποιοτικών στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων

Οι αναλυτικές μεθοδολογίες για την ταξινόμηση της κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων (ποταμών, λιμνών και μεταβατικών/παράκτιων) είναι διαθέσιμες στη σχετική ιστοσελίδα της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων <http://wfdver.ypeka.gr/>.

A. Οικολογική κατάσταση

Για την αξιολόγηση της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων και την ταξινόμησή τους σε μία από τις 5 κλάσεις ποιότητας (Υψηλή, Καλή, Μέτρια, Ελλιπής, Κακή) χρησιμοποιούνται βιολογικά, υδρομορφολογικά και φυσικοχημικά ποιοτικά στοιχεία που προβλέπονται στο Παράρτημα V της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Η σχέση μεταξύ των βιολογικών, των υδρομορφολογικών και των φυσικοχημικών ποιοτικών στοιχείων απεικονίζεται, για όλες τις κατηγορίες επιφανειακών υδατικών συστημάτων, στο ακόλουθο Σχήμα 6-2.

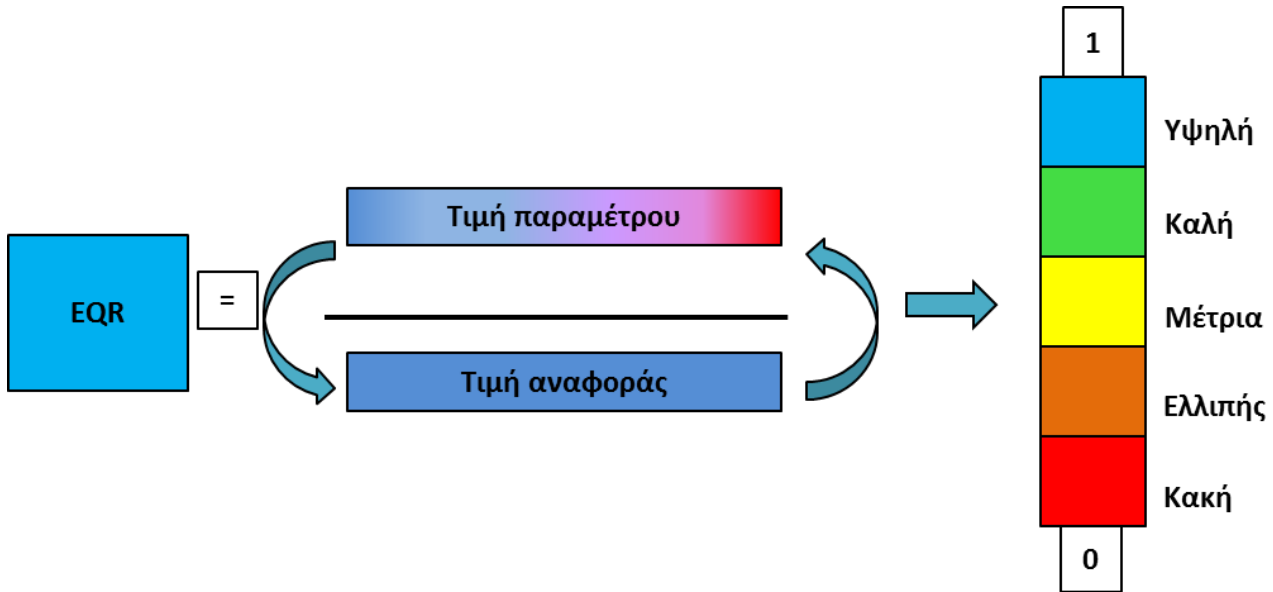
Σύμφωνα με αυτό, οι υδρομορφολογικές συνθήκες εξετάζονται μόνο εάν το επιφανειακό υδατικό σύστημα πρόκειται να ταξινομηθεί στην υψηλή ή καλή οικολογική κατάσταση ή στο μέγιστο ή καλό οικολογικό δυναμικό, αν είναι ιδιαιτέρως τροποποιημένο ή τεχνητό. Αντίστοιχα, για την ταξινόμηση σε υψηλή έως μέτρια κατάσταση απαιτείται η εξέταση και των φυσικοχημικών παραμέτρων, ενώ τα βιολογικά ποιοτικά στοιχεία εφαρμόζονται σε όλες τις κλάσεις ποιότητας.

Σχήμα 4-15 Λογικό διάγραμμα ταξινόμησης της κατάστασης φυσικού υδατικού συστήματος και χρωματικός κώδικας για κάθε κλάση ποιότητας σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ

Για τα ιδιαίτερος τροποποιημένα και τεχνητά υδατικά συστήματα (ΙΤΥΣ και ΤΥΣ), ο περιβαλλοντικός στόχος, σύμφωνα με το Παράρτημα V της Οδηγίας, δεν είναι η καλή οικολογική κατάσταση αλλά το καλό οικολογικό δυναμικό (ΟΔ). Το μέγιστο οικολογικό δυναμικό (ΜΟΔ) στοχεύει στην καλύτερη προσέγγιση σε σχέση με ένα φυσικό υδάτινο οικοσύστημα.

Τα αποτελέσματα για την ταξινόμηση της οικολογικής κατάστασης κάθε σταθμού επιφανειακών υδάτων, σύμφωνα με το Παράρτημα V της Οδηγίας πρέπει να εκφράζονται ως λόγοι της οικολογικής ποιότητας (Ecological Quality Ratio, EQR), όπου οι βιολογικές παράμετροι αποτελούν απόκλιση από τις συνθήκες αναφοράς και οι φυσικοχημικές και υδρομορφολογικές παράμετροι είναι τέτοιες που να υποστηρίζουν τα αποτελέσματα των βιολογικών ποιοτικών στοιχείων. Ο λόγος εκφράζεται ως η αριθμητική τιμή μεταξύ του μηδενός και του ενός, όπου η υψηλή οικολογική κατάσταση δηλώνεται με την τιμή ένα (1) και η κακή οικολογική κατάσταση αντιπροσωπεύεται από το μηδέν (0) (Σχήμα 6-3).

Σχήμα 4-16 Λόγος οικολογικής απόκλισης (EQR)

Στην Ευρώπη υπάρχει πληθώρα συστημάτων για την αξιολόγηση των επιμέρους βιολογικών ποιοτικών στοιχείων που προβλέπονται στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ, τα οποία όμως χρησιμοποιούν διαφορετικές κλίμακες βαθμολογίας και επομένως διαφορετικά όρια στις κλάσεις ποιότητας. Με σκοπό τη διαβαθμονόμηση των επιμέρους συστημάτων ταξινόμησης των βιολογικών ποιοτικών στοιχείων, έχουν συσταθεί, στο πλαίσιο της Κοινής Στρατηγικής για την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (WFD Common Implementation Strategy) και της Ομάδας Εργασίας για την Οικολογική Κατάσταση (WG ECOSTAT), Γεωγραφικές Ομάδες Διαβαθμονόμησης (GIGs) για κάθε κατηγορία επιφανειακών υδάτων. Η Ελλάδα συμμετέχει στη Μεσογειακή Ομάδα Διαβαθμονόμησης (MED GIG).

Στον ακόλουθο συγκεντρωτικό Πίνακα καταγράφονται:

- α) τα ποιοτικά στοιχεία (επιμέρους βιολογικά, υδρομορφολογικά, φυσικοχημικά, ειδικοί ρύποι), τα οποία προβλέπονται στο Παράρτημα V της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ για την ταξινόμηση της οικολογικής κατάστασης κάθε κατηγορίας επιφανειακών υδάτων,
- β) η χρήση ή μη κάθε ποιοτικού στοιχείου για τις ανάγκες της οικολογικής ταξινόμησης κάθε κατηγορίας επιφανειακών υδάτων, στο πλαίσιο της 2^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών,
- γ) τα εθνικά συστήματα ταξινόμησης για κάθε επιμέρους βιολογικό ποιοτικό στοιχείο και εάν αυτά έχουν διαβαθμονομηθεί και εγκριθεί από τις αρμόδιες Υπηρεσίες της ΕΕ. Σημειώνεται ότι στις φυσικές λίμνες, τα συστήματα ταξινόμησης έχουν ελεγχθεί ως προς τη συμβατότητα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ και έχουν εγκριθεί από την ΕΕ, αλλά δεν έχουν διαβαθμονομηθεί σε επίπεδο MED GIG, λόγω έλλειψης ικανού αριθμού υδατικών συστημάτων στις μεσογειακές χώρες.

Πίνακας-4-44 Ποιοτικά στοιχεία και συστήματα ταξινόμησης της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων

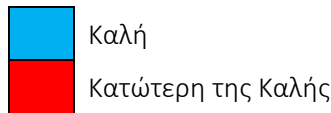
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ							ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΙΚΑ ΠΣ	ΥΔΡΟ-ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΠΣ	ΕΙΔΙΚΟΙ ΡΥΠΟΙ ¹
	Φυτοπλαγκτόν	Μακροασπόνδυλα	Φυτοβένθος (Διάτομα)	Μακρόφυτα	Ψάρια	Μακροφύκη	Αγγειόσπερμα			
Ποτάμια	Δεν εφαρμόζει	HESY2 (Hellenic Evaluation System-2) για τύπους R-M1, R-M2, R-M3, R-M4, R-M5, STAR-ICMi (STAR Intercalibration Common Metric Index) για τύπο R-L2	IPS (Specific Pollution Sensitivity Index)	IBMR (Macrophyte Biological Index for Rivers)	HeFI (Hellenic Fish Index)	Δεν εφαρμόζει	Δεν εφαρμόζει	Ελληνικό Σύστημα Ταξινόμησης των Skoulikidis et al. (2006) για θρεπτικά και όρια για BOD και Διαλυμένο οξυγόνο	RHS/HMS	√
Λίμνες	Ταμειυτήρες (Ποτάμια ΙΤΥΣ λιμναίου χαρακτήρα)	NMASRP (New Mediterranean Assessment System Reservoirs Phytoplankton)	-	-	-	Δεν εφαρμόζει	Δεν εφαρμόζει	Ποιοτική εκτίμηση ΕΚΒΥ	Ποιοτική εκτίμηση ΕΚΒΥ	√
	Φυσικές λίμνες	Helphy (Hellenic Lake Phytoplankton)	GLBiI (Greek Lake Benthic invertebrate Index) και HeLLBI (Hellenic assessment method for Lake Littoral Benthic Invertebrate fauna)	Υπό διαμόρφωση	HeLM (Hellenic Lake Macrophytes)	GLFI (Greek Lake Fish Index)	Δεν εφαρμόζει	Ολικό Φώσφορο (Kagalou et al. 2021)	Ποιοτική εκτίμηση ΕΚΒΥ	√
Μεταβατικά	MPI (Multimetric Phytoplankton Index)	M-AMBI	Δεν εφαρμόζει	Δεν εφαρμόζει	LFI (Lagoon Fish-based Index)	EEI-c (Ecological Evaluation Index) ²		PCQI (Physicochemical Quality Index)	Ποιοτική εκτίμηση ΕΛΚΕΘΕ	Δεν εφαρμόζει
Παράκτια	Biomass/Chl-a	BENTIX	Δεν εφαρμόζει	Δεν εφαρμόζει	Δεν εφαρμόζει	EEI-c (Ecological Evaluation Index)	WePOSI (Weighted POSidonia oceanica Index) και CymoSkew (Cymodocea nodosa skewness index),	PCQI (Physicochemical Quality Index)	Ποιοτική εκτίμηση ΕΛΚΕΘΕ	Δεν εφαρμόζει
: Συστήματα ταξινόμησης που έχουν διαβαθμονομηθεί και εγκριθεί από τις αρμόδιες Υπηρεσίες της ΕΕ. και χρησιμοποιούνται για την ταξινόμηση της οικολογικής κατάστασης										
: Συστήματα ταξινόμησης για τα οποία η διαδικασία διαβαθμονόμησης βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη.										
¹ : Ειδικό ρύποι που αφορούν σε συγκεκριμένους ρυπαντές των οποίων ο κατάλογος και οι μέγιστες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις έχουν καθοριστεί σε εθνικό επίπεδο για τα εσωτερικά ύδατα βάσει της ΚΥΑ 51354/2641/Ε103 (ΦΕΚ 1909/Β/8.12.2010).										
² : Ο δείκτης EEI-c στα μεταβατικά ύδατα αξιολογεί από κοινού τα μακροφύκη και τα αγγειόσπερμα (μακρόφυτα).										

Β. Χημική κατάσταση

Η ταξινόμηση σε κλάσεις ποιότητας της χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων πραγματοποιείται μετά από έλεγχο της τήρησης των οριακών τιμών ποιότητας ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που καταλήγουν στο υδάτινο περιβάλλον. Οι ουσίες αυτές καθορίζονται στο Παράρτημα Χ της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όπως αυτό εξειδικεύτηκε στην ΥΑ οικ. 170766/2016, (ΦΕΚ 69/Β/2016) «Τροποποίηση της υπ' αριθ. 51354/2641/Ε103/2010 κοινής υπουργικής απόφασης (1909/Β), σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2013/39/ΕΕ «για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Αυγούστου 2013 και άλλες συναφείς διατάξεις».

Τα ΠΠΠ αφορούν είτε στην Ετήσια Μέση Συγκέντρωση (ΕΜΣ) είτε στη Μέγιστη Επιτρεπόμενη Συγκέντρωση (ΜΕΣ). Η ετήσια μέση συγκέντρωση προκύπτει ως ο αριθμητικός μέσος των μετρούμενων συγκεντρώσεων σε διάφορους χρόνους κατά τη διάρκεια του έτους. Για κάθε επιφανειακό υδατικό σύστημα, ο χαρακτηρισμός της καλής χημικής κατάστασης εξαρτάται από τις ετήσιες μέσες συγκεντρώσεις, οι οποίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις τιμές των θεσμοθετημένων ορίων. Η υπέρβαση τιμής σε οποιοδήποτε θέση ενός συστήματος, συνεπάγεται το χαρακτηρισμό του ως Κατώτερης της Καλής.

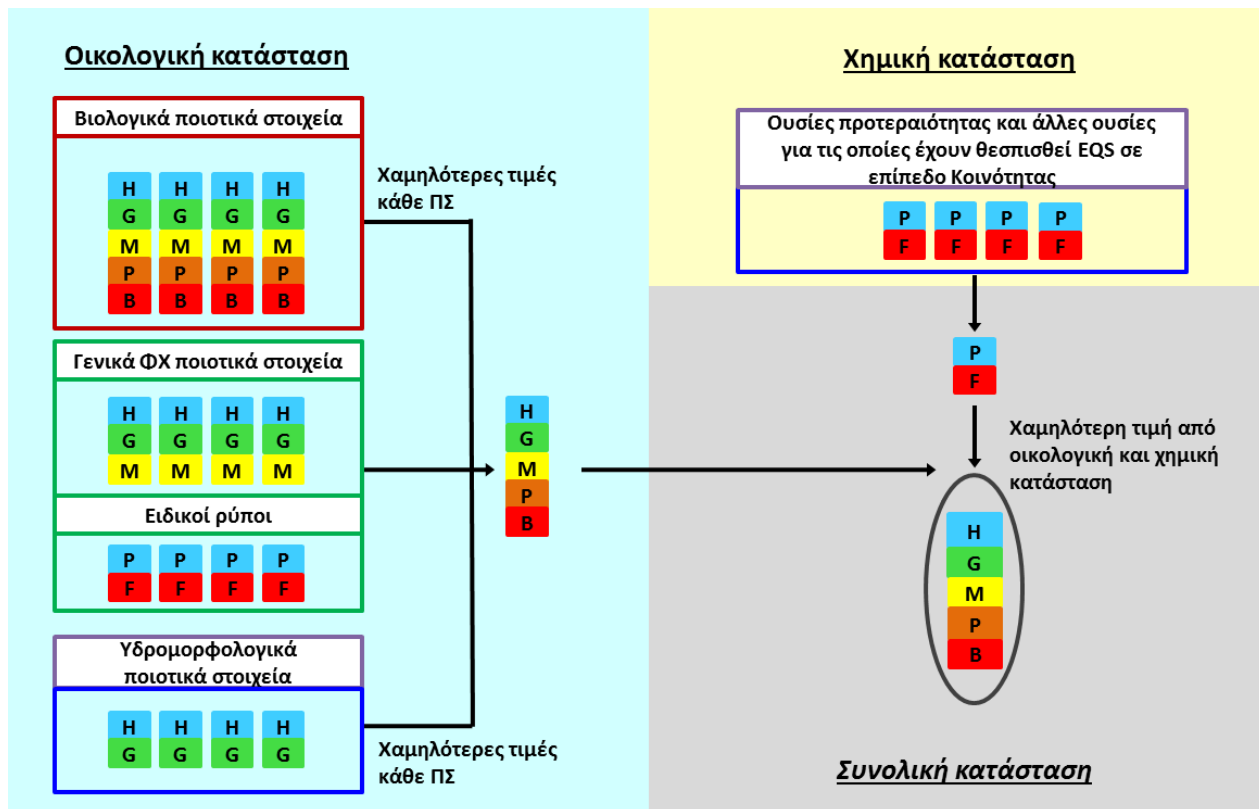
Κατάταξη χημικής κατάστασης

Σχήμα 6-17 Κατηγορίες αξιολόγησης της χημικής κατάστασης επιφανειακών υδατικών συστημάτων

Γ. Συνολική κατάσταση

Η διαδικασία ταξινόμησης της συνολικής κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων βασίζεται στη συναξιολόγηση της οικολογικής κατάστασης και της χημικής κατάστασης. Στο Σχήμα 6-5 παρουσιάζεται η γενική διαδικασία με τα βήματα που ακολουθούνται. Στην τελική ταξινόμηση της συνολικής κατάστασης επικρατεί ο κανόνας του (one out all out), κατά τον οποίο η αξιολόγηση βασίζεται στην χαμηλότερη τιμή ανάμεσα στην οικολογική και χημική κατάσταση.

Σχήμα 4-18 Διάγραμμα αξιολόγησης της συνολικής κατάστασης των επιφανειακών υδατικών συστημάτων

4.2.7.1 Εκτίμηση της κατάστασης των ποτάμιων υδατικών συστημάτων

Τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της κατάστασης των ποτάμιων υδατικών συστημάτων του Υδατικού Διαμερίσματος παρουσιάζονται στον ακόλουθο Πίνακα. Στις στήλες του Πίνακα καταγράφονται, για κάθε ποτάμιο υδατικό σύστημα, η οικολογική, η χημική και η συνολική κατάσταση, εάν είναι ιδιαιτέρως τροποποιημένο ή τεχνητό (ΙΤΥΣ/ΤΥΣ) και εάν περιλαμβάνει προστατευόμενες περιοχές. Επίσης καταγράφεται και το επίπεδο εμπιστοσύνης των αποτελεσμάτων της οικολογικής και χημικής ταξινόμησης («0» = Δεν υπάρχουν πληροφορίες, «1» = Χαμηλή εμπιστοσύνη, «2» = Μέτρια εμπιστοσύνη, «3» = Υψηλή εμπιστοσύνη).

Τα αποτελέσματα της ταξινόμησης αποτυπώνονται σε Χάρτες ακολούθως (Χάρτης 4-42 έως Χάρτης 4-50).

Πίνακας 4-45 Εκτίμηση κατάστασης των ποτάμιων ΥΣ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Ονομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ./νες Περιοχές	Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό	Χημική κατάσταση	
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)									
1	EL1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
2	EL1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.		√	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΜΕΤΡΙΑ
3	EL1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
4	EL1436R000400008N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΚΑΛΗ
5	EL1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
6	EL1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
7	EL1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
8	EL1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΚΑΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ/νες Περιοχές	Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό	Χημική κατάσταση	
9	EL1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
10	EL1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
11	EL1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
12	EL1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
13	EL1436R001000033N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
14	EL1436R001000034N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΚΑΛΗ
15	EL1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
16	EL1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΚΑΛΗ
17	EL1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
18	EL1436R001700016N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
19	EL1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
20	EL1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.		√	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΜΕΤΡΙΑ
21	EL1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
22	EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
23	EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
24	EL1436R002900025N	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
25	EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
26	EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	√	√	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	1	1	ΜΕΤΡΙΑ
27	EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
28	EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
29	EL1436R004100032N	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
30	EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
31	EL1436R009900002N	ΚΑΤΣΑΙΤΗ Ρ.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
32	EL1436R009900003N	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
33	EL1436R009900004N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
34	EL1436R009900005N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
35	EL1436R009900006N	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
36	EL1436R009900007N	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
37	EL1436R009900008N	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
38	EL1436R009900009N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΚΑΛΗ
39	EL1436R009900010N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
40	EL1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.		√	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΜΕΤΡΙΑ
41	EL1436R009900012N	ΠΟΤΑΜΙΑ			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
42	EL1436R009900013N	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
43	EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	√	√	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	1	1	ΜΕΤΡΙΑ
44	EL1436R009900015N	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
45	EL1436R009900016N	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
46	EL1436R009900017N	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
47	EL1436R009900018N	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
48	EL1436R009900019N	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)									
49	EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΚΑΛΗ
50	EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	2	1	ΚΑΛΗ
51	EL1437R009900020N	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
52	EL1437R009900021N	ΑΡΝΗΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
53	EL1437R009900022N	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
54	EL1437R009900023N	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
55	EL1437R009900024N	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
56	EL1437R009900025N	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)									

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ/νες Περιοχές	Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό	Χημική κατάσταση	
57	EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
58	EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
59	EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
60	EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
61	EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	√		ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	0	2	ΜΕΤΡΙΑ
62	EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
63	EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
64	EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
65	EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΚΑΛΗ
66	EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
67	EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	√	√	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	1	1	ΜΕΤΡΙΑ
68	EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
69	EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
70	EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
71	EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
72	EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
73	EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
74	EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
75	EL1438R001701068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
76	EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
77	EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	√		ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	1	1	ΜΕΤΡΙΑ
78	EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
79	EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
80	EL1438R009900026N	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
81	EL1438R009900027N	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ

Στον ακόλουθο Πίνακα καταγράφονται οι διαφορές στην οικολογική και χημική κατάσταση των ποτάμιων υδατικών συστημάτων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) μεταξύ της 1^{ης} και 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών.

Πίνακας 4-46 Διαφορές στην κατάσταση των ποτάμιων υδατικών συστημάτων μεταξύ της 1ης και 2ης Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)								
1	EL1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
2	EL1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	ΕΛΛΙΠΗΣ ΟΚ	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΕΛΛΙΠΗΣ	ΜΕΤΡΙΑ
3	EL1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
4	EL1436R000400008N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ	ΚΑΛΗ
5	EL1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
6	EL1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
7	EL1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
8	EL1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
9	EL1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
10	EL1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
11	EL1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
12	EL1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
13	EL1436R001000033N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
14	EL1436R001000034N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
15	EL1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
16	EL1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
17	EL1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
18	EL1436R001700016N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
19	EL1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
20	EL1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ
21	EL1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
22	EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
23	EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
24	EL1436R002900025N	ΑΛΒΑΝΟΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
25	EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
26	EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΜΕΤΡΙΑ
27	EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ. (ΛΟΥΤΡΑ)	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
28	EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
29	EL1436R004100032N	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
30	EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ	ΚΑΛΗ
31	EL1436R009900002N	ΚΑΤΣΑΙΤΗ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
32	EL1436R009900003N	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
33	EL1436R009900004N	ΛΑΓΚΑΔΑ Ρ. (ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ)	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
34	EL1436R009900005N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
35	EL1436R009900006N	ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
36	EL1436R009900007N	ΑΧΛΑΔΕΡΗΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
37	EL1436R009900008N	ΒΟΥΒΑΡΗΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
38	EL1436R009900009N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
39	EL1436R009900010N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
40	EL1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ
41	EL1436R009900012N	ΠΟΤΑΜΙΑ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
42	EL1436R009900013N	ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΛΩΝ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
43	EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΜΕΤΡΙΑ
44	EL1436R009900015N	ΧΑΛΑΡΗΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
45	EL1436R009900016N	ΧΑΡΑΚΟΥ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
46	EL1436R009900017N	ΜΥΡΣΟΝΟΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
47	EL1436R009900018N	ΠΟΤΑΜΙ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
48	EL1436R009900019N	ΑΜΦΙΛΥΣΣΟΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)								
49	EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
50	EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
51	EL1437R009900020N	ΠΟΤΑΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΟΙΛΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
52	EL1437R009900021N	ΑΡΝΗΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
53	EL1437R009900022N	ΒΑΡΙΔΙ Ρ. (ΑΧΛΑ)	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
54	EL1437R009900023N	ΑΦΟΥΡΣΕΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
55	EL1437R009900024N	ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
56	EL1437R009900025N	ΓΑΡΙΝΟΥ ΒΡΥΣΗ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)								
57	EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
58	EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
59	EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Οικολογική κατάσταση/ Δυναμικό		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
60	EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
61	EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΜΕΤΡΙΑ
62	EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
63	EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
64	EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
65	EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
66	EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ	ΚΑΛΗ
67	EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΜΕΤΡΙΑ
68	EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
69	EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
70	EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
71	EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
72	EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
73	EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
74	EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
75	EL1438R001701068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
76	EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
77	EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ
78	EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
79	EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
80	EL1438R009900026N	ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΚΟΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
81	EL1438R009900027N	ΑΡΓΥΡΟΣ Ρ.	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ

4.2.7.2 Εκτίμηση της κατάστασης των λιμναίων ΥΣ (ταμιευτήρων)

Τα αποτελέσματα της ταξινόμησης του δυναμικού των ταμιευτήρων (λιμναίων ΙΤΥΣ) του Υδατικού Διαμερίσματος παρουσιάζονται στον ακόλουθο Πίνακα. Στις στήλες του Πίνακα καταγράφονται για κάθε υδατικό σύστημα, η οικολογική, η χημική και η συνολική κατάσταση, εάν περιλαμβάνει προστατευόμενες περιοχές, καθώς και το επίπεδο εμπιστοσύνης των αποτελεσμάτων της οικολογικής και χημικής ταξινόμησης («0» = Δεν υπάρχουν πληροφορίες, «1» = Χαμηλή εμπιστοσύνη, «2» = Μέτρια εμπιστοσύνη, «3» = Υψηλή εμπιστοσύνη).

Τα αποτελέσματα της ταξινόμησης αποτυπώνονται σε Χάρτες ακολούθως (Χάρτης 4-42 έως Χάρτης 4-50).

Πίνακας 4-47 Εκτίμηση της κατάστασης των ταμιευτήρων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ/νες Περιοχές	Οικολογικό Δυναμικό	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική Δυναμικό	Χημική κατάσταση	
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)									
1	EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	√	√	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ
2	EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ-ΚΑΤΡΑΡΗ	√	√	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ
3	EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	√	√	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)									
4	EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	√	√	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ
5	EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	√	√	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ/νες Περιοχές	Οικολογικό Δυναμικό	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική Δυναμικό	Χημική κατάσταση	
6	EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	✓	✓	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)									
7	EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	✓	✓	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ
8	EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	✓	✓	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ
9	EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	✓	✓	ΑΓΝΩΣΤΟ	ΚΑΛΗ	0	1	ΑΓΝΩΣΤΗ

Στον ακόλουθο Πίνακα καταγράφονται οι διαφορές στην οικολογική και χημική κατάσταση των ταμιευτήρων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, μεταξύ της 1^{ης} και 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών.

Πίνακας 4-48 Διαφορές στην κατάσταση των ταμιευτήρων μεταξύ της 1ης και 2ης Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Οικολογικό Δυναμικό		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)								
1	EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
2	EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ-ΚΑΤΡΑΡΗ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
3	EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)								
4	EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
5	EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
6	EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)								
7	EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
8	EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ
9	EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΚΑΛΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ	ΑΓΝΩΣΤΗ

4.2.7.3 Εκτίμηση της κατάστασης των παράκτιων υδατικών συστημάτων

Τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της κατάστασης των παράκτιων υδατικών συστημάτων του Υδατικού Διαμερίσματος παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα. Στις στήλες του πίνακα καταγράφονται, για κάθε παράκτιο υδατικό σύστημα, η οικολογική, η χημική και η συνολική κατάσταση, εάν είναι ιδιαιτέρως τροποποιημένο (ΙΤΥΣ) και εάν περιλαμβάνει προστατευόμενες περιοχές. Επίσης καταγράφεται και ο βαθμός αξιοπιστίας των αποτελεσμάτων της οικολογικής και χημικής ταξινόμησης («0» = Δεν υπάρχουν πληροφορίες, «1» = Χαμηλή αξιοπιστία, «2» = Μέτρια αξιοπιστία, «3» = Υψηλή αξιοπιστία). Τα αποτελέσματα της ταξινόμησης αποτυπώνονται σε Χάρτες ακολούθως (Χάρτης 4-42 έως Χάρτης 4-50).

Σε επόμενο πίνακα (Πίνακας 4-50) καταγράφονται οι διαφορές στην οικολογική και χημική κατάσταση των παράκτιων υδατικών συστημάτων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) μεταξύ της 1^{ης} και 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών.

Πίνακας 4-49 Εκτίμηση κατάστασης των παράκτιων υδατικών συστημάτων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ/νες Περιοχές	Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)									
1	ΕΛ1436C0001N	ΑΚΤΕΣ ΛΗΜΝΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
2	ΕΛ1436C0002N	ΑΚΤΕΣ ΑΛΥΚΗΣ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
3	ΕΛ1436C0003N	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ)		✓	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	2	ΜΕΤΡΙΑ
4	ΕΛ1436C0004N	ΑΚΤΕΣ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	0	1	ΥΨΗΛΗ
5	ΕΛ1436C0005N	ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΛΕΣΒΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
6	ΕΛ1436C0006N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
7	ΕΛ1436C0007N	ΚΟΛΠΟΣ ΓΕΡΑΣ (ΛΕΣΒΟΣ)		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	2	ΚΑΛΗ
8	ΕΛ1436C0008N	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ)		✓	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΜΕΤΡΙΑ
9	ΕΛ1436C0009N	ΑΚΤΕΣ ΔΥΤ. ΛΕΣΒΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
10	ΕΛ1436C0010N	ΑΚΤΕΣ ΨΑΡΩΝ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
11	ΕΛ1436C0011N	ΔΥΤ. ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΧΙΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
12	ΕΛ1436C0012N	ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΧΙΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
13	ΕΛ1436C0013N	ΝΗΣΙΔΑ_1		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΥΨΗΛΗ
14	ΕΛ1436C0014N	ΑΚΤΕΣ ΙΚΑΡΙΑΣ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
15	ΕΛ1436C0015N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
16	ΕΛ1436C0017N	ΑΚΤΕΣ ΦΟΥΡΝΩΝ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
17	ΕΛ1436C0T16N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)									
18	ΕΛ1437C0053N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΔΡΟΥ - ΤΗΝΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
19	ΕΛ1437C0054N	ΑΚΤΕΣ ΚΕΑΣ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
20	ΕΛ1437C0055N	ΑΚΤΕΣ ΓΥΑΡΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
21	ΕΛ1437C0056N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
22	ΕΛ1437C0057N	ΑΚΤΕΣ ΚΥΘΝΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
23	ΕΛ1437C0058N	ΑΚΤΕΣ ΜΥΚΟΝΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
24	ΕΛ1437C0059N	ΝΗΣΙΔΑ_13		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
25	ΕΛ1437C0060N	ΝΗΣΙΔΑ_4		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
26	ΕΛ1437C0061N	ΝΗΣΙΔΑ_8		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ./νες Περιοχές	Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	
27	EL1437C0062N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΠΟΥΛΑΣ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
28	EL1437C0063N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
29	EL1437C0064N	ΝΗΣΙΔΑ_6			ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
30	EL1437C0065N	ΝΗΣΙΔΑ_3			ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
31	EL1437C0066N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΡΟ-ΝΑΞΙΑΣ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
32	EL1437C0067N	ΑΚΤΕΣ ΔΟΝΟΥΣΑΣ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
33	EL1437C0068N	ΑΚΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΙΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
34	EL1437C0069N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΦΝΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
35	EL1437C0070N	ΑΚΤΕΣ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
36	EL1437C0071N	ΑΚΤΕΣ ΑΜΟΡΓΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
37	EL1437C0072N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
38	EL1437C0073N	ΝΗΣΙΔΑ_12		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
39	EL1437C0074N	ΑΚΤΕΣ ΚΙΜΩΛΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
40	EL1437C0075N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΤΙΜΗΛΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
41	EL1437C0076N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
42	EL1437C0077N	ΝΟΤΙΕΣ - ΔΥΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
43	EL1437C0078N	ΚΟΛΠΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΑ (ΜΗΛΟΣ)		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
44	EL1437C0079N	ΑΚΤΕΣ ΙΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
45	EL1437C0080N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΚΙΝΟΥ - ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
46	EL1437C0081N	ΝΗΣΙΔΑ_2			ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
47	EL1437C0082N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΥΔΡΟΥ			ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
48	EL1437C0083N	ΝΗΣΙΔΑ_9			ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
49	EL1437C0084N	ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΔΕΡΑΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
50	EL1437C0085N	ΚΑΛΔΕΡΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΥΨΗΛΗ
51	EL1437C0086N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΑΦΗΣ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
52	EL1437C0087N	ΝΗΣΙΔΑ_15		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)									
53	EL1438C0018N	ΑΚΤΕΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
54	EL1438C0019N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΝΥΔΡΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ/νες Περιοχές	Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	
55	EL1438C0020N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΙΨΩΝ - ΑΡΚΩΝ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
56	EL1438C0021N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΤΜΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
57	EL1438C0022N	ΑΚΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣΙΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
58	EL1438C0023N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΡΟΥ - ΚΑΛΥΜΝΟΥ - Β. ΚΩ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
59	EL1438C0024N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΟΛΙΜΝΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
60	EL1438C0025N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΒΙΘΑ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
61	EL1438C0026N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΚΩ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
62	EL1438C0027N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
63	EL1438C0028N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
64	EL1438C0029N	ΑΚΤΕΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
65	EL1438C0030N	ΑΚΤΕΣ ΟΦΙΔΟΥΣΑΣ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
66	EL1438C0031N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΜΗΣ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
67	EL1438C0032N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΝΔΕΛΙΟΥΣΣΑ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
68	EL1438C0033N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΔΕΛΦΟΙ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
69	EL1438C0034N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
70	EL1438C0035N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
71	EL1438C0036N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ - ΧΑΛΚΗΣ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
72	EL1438C0037N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
73	EL1438C0038N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
74	EL1438C0039N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΗΣ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
75	EL1438C0040N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΝΑ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
76	EL1438C0041N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ
77	EL1438C0042N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΣΟΦΡΑΝΑ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
78	EL1438C0043N	ΝΗΣΙΔΑ_7		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
79	EL1438C0044N	ΝΗΣΙΔΑ_5		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
80	EL1438C0045N	ΝΗΣΙΔΑ_14		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
81	EL1438C0046N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ		✓	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ
82	EL1438C0047N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ		✓	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
83	EL1438C0048N	ΝΗΣΙΔΑ_16			ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΚΑΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Ονομασία ΥΣ	ΙΤΥΣ	Σύνδεση με Προστ./νες Περιοχές	Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	Επίπεδο Εμπιστοσύνης		Συνολική Κατάσταση
							Οικολογική κατάσταση	Χημική κατάσταση	
84	EL1438C0049N	ΝΗΣΙΔΑ_10		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
85	EL1438C0050N	ΝΗΣΙΔΑ_11		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
86	EL1438C0051N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ		√	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	1	1	ΥΨΗΛΗ
87	EL1438C0052N	ΝΟΤΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ		√	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	3	1	ΚΑΛΗ

Πίνακας 4-50 Διαφορές στην κατάσταση των παράκτιων ΥΣ μεταξύ της 1^{ης} και 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Ονομασία ΥΣ	Οικολογική κατάσταση		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)								
1	EL1436C0001N	ΑΚΤΕΣ ΛΗΜΝΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΚΑΛΗ
2	EL1436C0002N	ΑΚΤΕΣ ΑΛΥΚΗΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΚΑΛΗ
3	EL1436C0003N	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ)	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ
4	EL1436C0004N	ΑΚΤΕΣ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΚΑΛΗ
5	EL1436C0005N	ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
6	EL1436C0006N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
7	EL1436C0007N	ΚΟΛΠΟΣ ΓΕΡΑΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ	ΚΑΛΗ
8	EL1436C0008N	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΜΕΤΡΙΑ
9	EL1436C0009N	ΑΚΤΕΣ ΔΥΤ. ΛΕΣΒΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΚΑΛΗ
10	EL1436C0010N	ΑΚΤΕΣ ΨΑΡΩΝ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
11	EL1436C0011N	ΔΥΤ. ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΧΙΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
12	EL1436C0012N	ΑΚΤΕΣ ΔΙΑΥΛΟΥ ΧΙΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
13	EL1436C0013N	ΝΗΣΙΔΑ_1	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
14	EL1436C0014N	ΑΚΤΕΣ ΙΚΑΡΙΑΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
15	EL1436C0015N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
16	EL1436C0017N	ΑΚΤΕΣ ΦΟΥΡΝΩΝ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
17	EL1436C016N	ΑΚΤΕΣ ΣΑΜΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)								
18	EL1437C0053N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΔΡΟΥ - ΤΗΝΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
19	EL1437C0054N	ΑΚΤΕΣ ΚΕΑΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
20	EL1437C0055N	ΑΚΤΕΣ ΓΥΑΡΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
21	EL1437C0056N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων

2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Οικολογική κατάσταση		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
22	EL1437C0057N	ΑΚΤΕΣ ΚΥΘΝΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
23	EL1437C0058N	ΑΚΤΕΣ ΜΥΚΟΝΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
24	EL1437C0059N	ΝΗΣΙΔΑ_13	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
25	EL1437C0060N	ΝΗΣΙΔΑ_4	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
26	EL1437C0061N	ΝΗΣΙΔΑ_8	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
27	EL1437C0062N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΠΟΥΛΑΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
28	EL1437C0063N	ΑΚΤΕΣ ΣΕΡΙΦΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
29	EL1437C0064N	ΝΗΣΙΔΑ_6	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
30	EL1437C0065N	ΝΗΣΙΔΑ_3	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
31	EL1437C0066N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΡΟ-ΝΑΞΙΑΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
32	EL1437C0067N	ΑΚΤΕΣ ΔΟΝΟΥΣΑΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
33	EL1437C0068N	ΑΚΤΕΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΙΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
34	EL1437C0069N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΦΝΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
35	EL1437C0070N	ΑΚΤΕΣ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΩΝ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΚΑΛΗ
36	EL1437C0071N	ΑΚΤΕΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
37	EL1437C0072N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
38	EL1437C0073N	ΝΗΣΙΔΑ_12	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
39	EL1437C0074N	ΑΚΤΕΣ ΚΙΜΩΛΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
40	EL1437C0075N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΤΙΜΗΛΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
41	EL1437C0076N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
42	EL1437C0077N	ΝΟΤΙΕΣ - ΔΥΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΜΗΛΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
43	EL1437C0078N	ΚΟΛΠΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΑ (ΜΗΛΟΣ)	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
44	EL1437C0079N	ΑΚΤΕΣ ΙΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
45	EL1437C0080N	ΑΚΤΕΣ ΣΙΚΙΝΟΥ - ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
46	EL1437C0081N	ΝΗΣΙΔΑ_2	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
47	EL1437C0082N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΥΔΡΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
48	EL1437C0083N	ΝΗΣΙΔΑ_9	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
49	EL1437C0084N	ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΔΕΡΑΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
50	EL1437C0085N	ΚΑΛΔΕΡΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ
51	EL1437C0086N	ΑΚΤΕΣ ΑΝΑΦΗΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
52	EL1437C0087N	ΝΗΣΙΔΑ_15	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)								
53	EL1438C0018N	ΑΚΤΕΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων

2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Οικολογική κατάσταση		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
54	EL1438C0019N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΝΥΔΡΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
55	EL1438C0020N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΙΨΩΝ - ΑΡΚΩΝ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
56	EL1438C0021N	ΑΚΤΕΣ ΠΑΤΜΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
57	EL1438C0022N	ΑΚΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣΙΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
58	EL1438C0023N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΡΟΥ - ΚΑΛΥΜΝΟΥ - Β. ΚΩ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
59	EL1438C0024N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΛΟΛΙΜΝΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
60	EL1438C0025N	ΑΚΤΕΣ ΛΕΒΙΘΑ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
61	EL1438C0026N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΚΩ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
62	EL1438C0027N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
63	EL1438C0028N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
64	EL1438C0029N	ΑΚΤΕΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
65	EL1438C0030N	ΑΚΤΕΣ ΟΦΙΔΟΥΣΑΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
66	EL1438C0031N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΜΗΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
67	EL1438C0032N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΝΔΕΛΙΟΥΣΣΑ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
68	EL1438C0033N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΑΔΕΛΦΟΙ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
69	EL1438C0034N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
70	EL1438C0035N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΤΗΛΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
71	EL1438C0036N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ - ΧΑΛΚΗΣ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
72	EL1438C0037N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
73	EL1438C0038N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΡΟΔΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
74	EL1438C0039N	ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΗΣ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
75	EL1438C0040N	ΑΚΤΕΣ ΣΥΡΝΑ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
76	EL1438C0041N	ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΚΑΛΗ
77	EL1438C0042N	ΑΚΤΕΣ Ν. ΣΟΦΡΑΝΑ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
78	EL1438C0043N	ΝΗΣΙΔΑ_7	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
79	EL1438C0044N	ΝΗΣΙΔΑ_5	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
80	EL1438C0045N	ΝΗΣΙΔΑ_14	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
81	EL1438C0046N	ΑΝΑΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
82	EL1438C0047N	ΔΥΤ. ΑΚΤΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
83	EL1438C0048N	ΝΗΣΙΔΑ_16	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ
84	EL1438C0049N	ΝΗΣΙΔΑ_10	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
85	EL1438C0050N	ΝΗΣΙΔΑ_11	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ
86	EL1438C0051N	ΒΟΡΕΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΥΨΗΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΥΨΗΛΗ	ΥΨΗΛΗ

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

α/α	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Οικολογική κατάσταση		Χημική κατάσταση		Συνολική κατάσταση	
			1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	1 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ	2 ^η Αναθ. ΣΔΛΑΠ
87	ΕΛ1438C0052N	ΝΟΤΙΕΣ ΑΚΤΕΣ ΚΑΣΟΥ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ ΟΚ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ	ΚΑΛΗ

4.2.7.1 Σύνοψη

Στους ακόλουθους Πίνακες περιλαμβάνονται συγκεντρωτικά στατιστικά στοιχεία για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14).

Πίνακας 4-51 Κατηγορίες υδατικών συστημάτων ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ	ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ14
Ποτάμια ΥΣ	48	8	25	81
Λιμναία ΥΣ (ταμειυτήρες)	3	3	3	9
Μεταβατικά ΥΣ	0	0	0	0
Παράκτια ΥΣ	17	35	35	87
Σύνολο Επιφανειακών ΥΣ	68	46	63	177
Ιδιαίτερος τροποποιημένα και τεχνητά υδατικά συστήματα (ΙΤΥΣ/ΤΥΣ)	5	3	6	14

Πίνακας 4-52 Τύποι επιφανειακών υδατικών συστημάτων ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ	ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ14
Ποτάμια υδατικά συστήματα				
Τύπος R-M1	11	7	1	19
Τύπος R-M2	-	-	-	-
Τύπος R-M3	-	-	-	-
Τύπος R-M4	-	-	-	-
Τύπος R-M5	37	1	24	62
Τύπος R-L2	-	-	-	-
Λιμναία ΙΤΥΣ (ταμειυτήρες)				
Τύπος L-M5/7	1	1	2	4
Τύπος L-M8	1	-	-	1
Τύπος GR-SR	1	2	1	4
Φυσικά Λιμναία υδατικά συστήματα				
Τύπος GR-DNL	-	-	-	-
Τύπος GR-SNL	-	-	-	-
Τύπος GR-VSNL	-	-	-	-
Μεταβατικά υδατικά συστήματα				
Τύπος TW 1	-	-	-	-
Τύπος TW 2	-	-	-	-
Παράκτια υδατικά συστήματα				
Τύπος IIIΕ	17	35	35	87

Πίνακας 4-53 Αποτελέσματα αξιολόγησης της κατάστασης των ποτάμιων ΥΣ ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

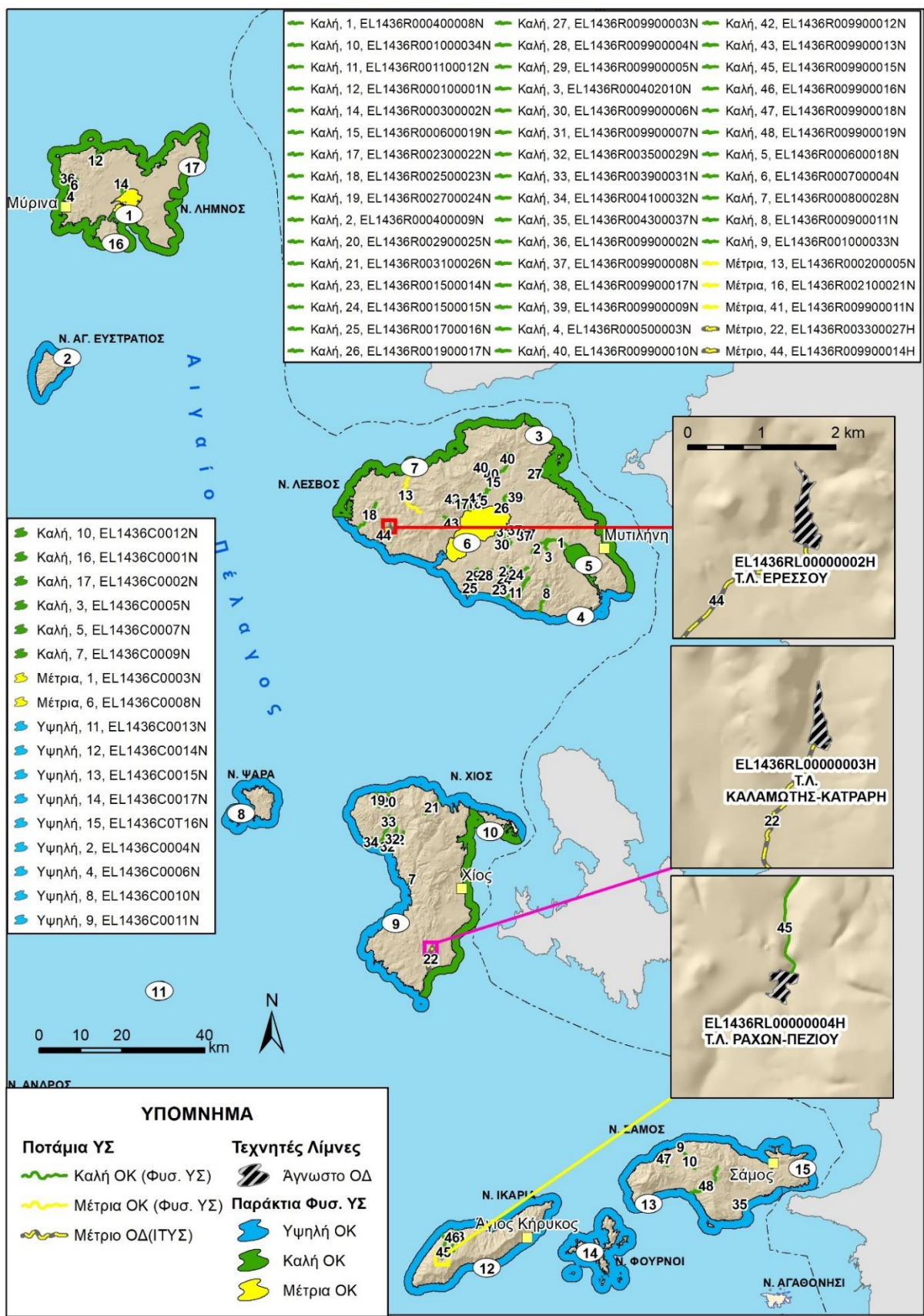
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ/ΔΥΝΑΜΙΚΟ			ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)				ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)				ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)				ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ14			
			Αριθμός	% Αριθμού	Μήκος (km)	% Μήκους	Αριθμός	% Αριθμού	Μήκος (km)	% Μήκους	Αριθμός	% Αριθμού	Μήκος (km)	% Μήκους	Αριθμός	% Αριθμού	Μήκος (km)	% Μήκους
ΠΟΤΑΜΙΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ																		
ΣΥΝΟΛΟ ΠΟΤΑΜΙΩΝ ΥΣ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ/ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ	Υψηλή	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Καλή	43	90%	241,9	89%	8	100%	49,04	100%	22	88%	138,02	84%	73	90%	428,96	89%
		Μέτρια	5	10%	29,54	11%	0	0%	0	0%	3	12%	25,91	16%	8	10%	55,45	11%
		Ελλιπής	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Κακή	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
	Άγνωστη	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	
	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	Καλή	48	100%	271,44	100%	8	100%	49,04	100%	25	100%	163,93	100%	81	100%	484,41	100%
		Κατώτερη της καλής	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Άγνωστη	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%

Πίνακας 4-54 Αποτελέσματα αξιολόγησης της κατάστασης των λιμναίων ΥΣ ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ /ΔΥΝΑΜΙΚΟ			ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)				ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)				ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)				ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ14			
			Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης	Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης	Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης	Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΕΣ																		
ΣΥΝΟΛΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΩΝ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ	Καλό και ανώτερο	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Μέτριο	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Ελλιπές	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Κακό	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Άγνωστο	3	100%	0,42	100%	3	100%	0,51	100%	3	100%	5,17	100%	9	100%	6,10	100%
	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	Καλή	3	100%	0,42	100%	3	100%	0,51	100%	3	100%	5,17	100%	9	100%	6,10	100%
		Κατώτερη της καλής	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Άγνωστη	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%		

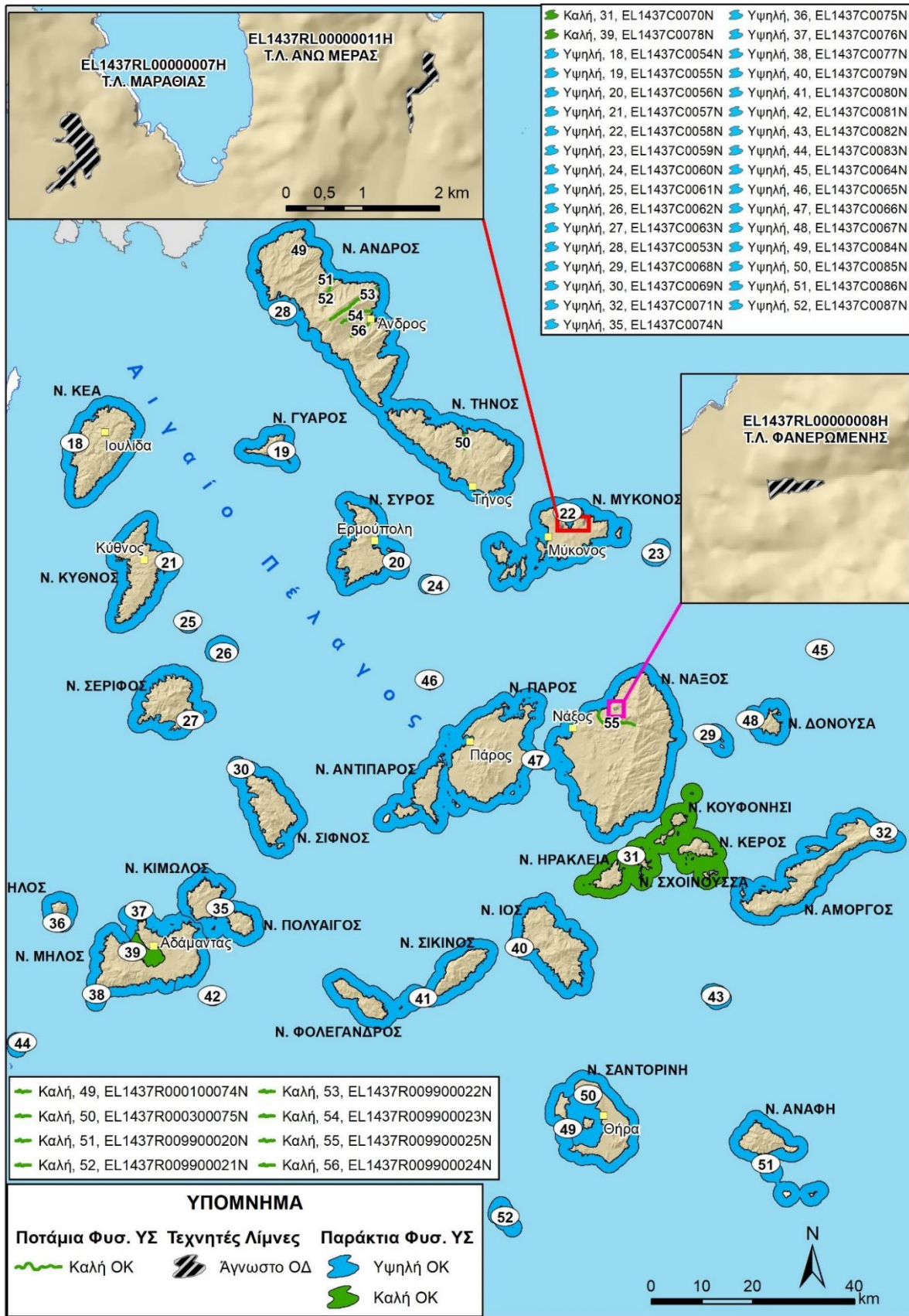
Πίνακας 4-55 Αποτελέσματα αξιολόγησης της κατάστασης των παράκτιων ΥΣ ανά ΛΑΠ στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)				ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)				ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)				ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ14					
	Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης	Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης	Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης	Αριθμός	% Αριθμού	Έκταση (km ²)	% Έκτασης		
ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ																		
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΑΚΤΙΩΝ ΥΣ	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	Υψηλή	9	53%	1277,47	57%	33	94%	3.117,97	92%	25	71%	2.072,61	64%	67	77%	6.468,05	73%
		Καλή	6	35%	820,27	37%	2	6%	260,89	8%	10	29%	1.163,82	36%	18	21%	2.244,99	25%
		Μέτρια	2	12%	137,02	6%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	2	2%	137,02	2%
		Ελλιπής	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Κακή	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Άγνωστη	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	Καλή	17	100%	2.234,75	100%	35	100%	3.378,86	100%	35	100%	3.236,43	100%	87	107%	8.850,05	100%
		Κατώτερη της καλής	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
		Άγνωστη	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%

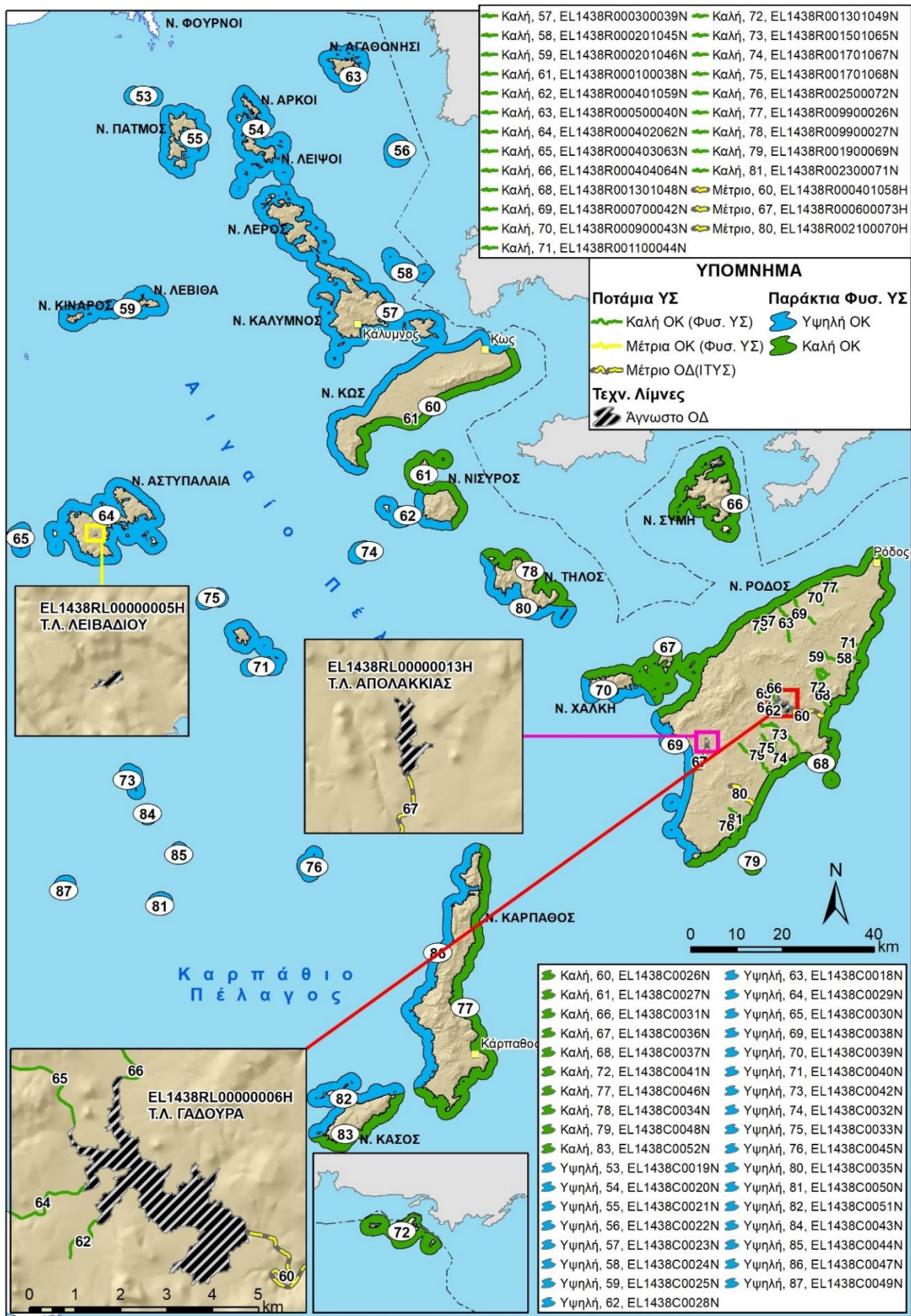

Χάρτης 4-42

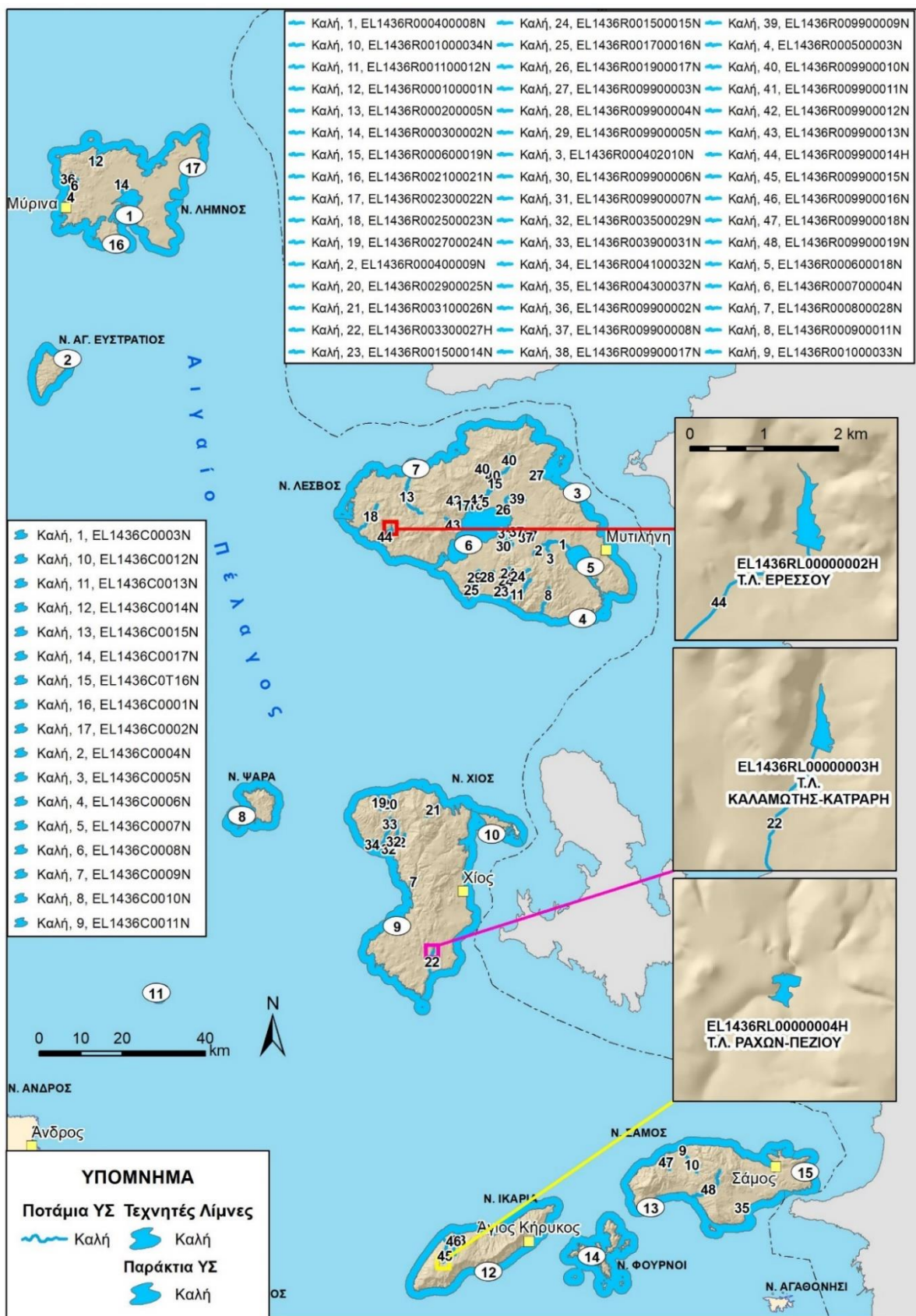
Οικολογική κατάσταση/δυναμικό επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

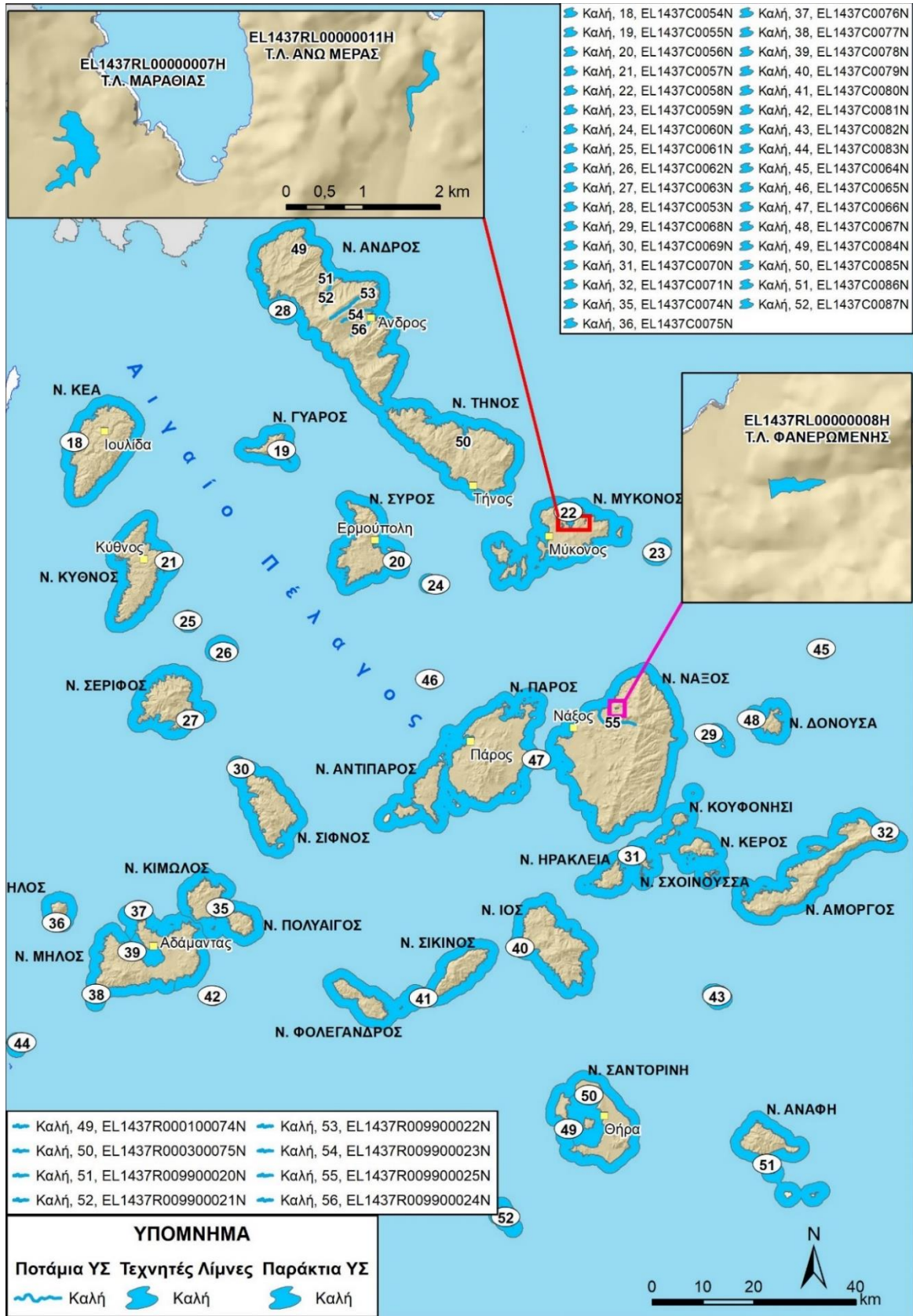
Χάρτης 4-43 Οικολογική κατάσταση/δυναμικό επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ EL1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

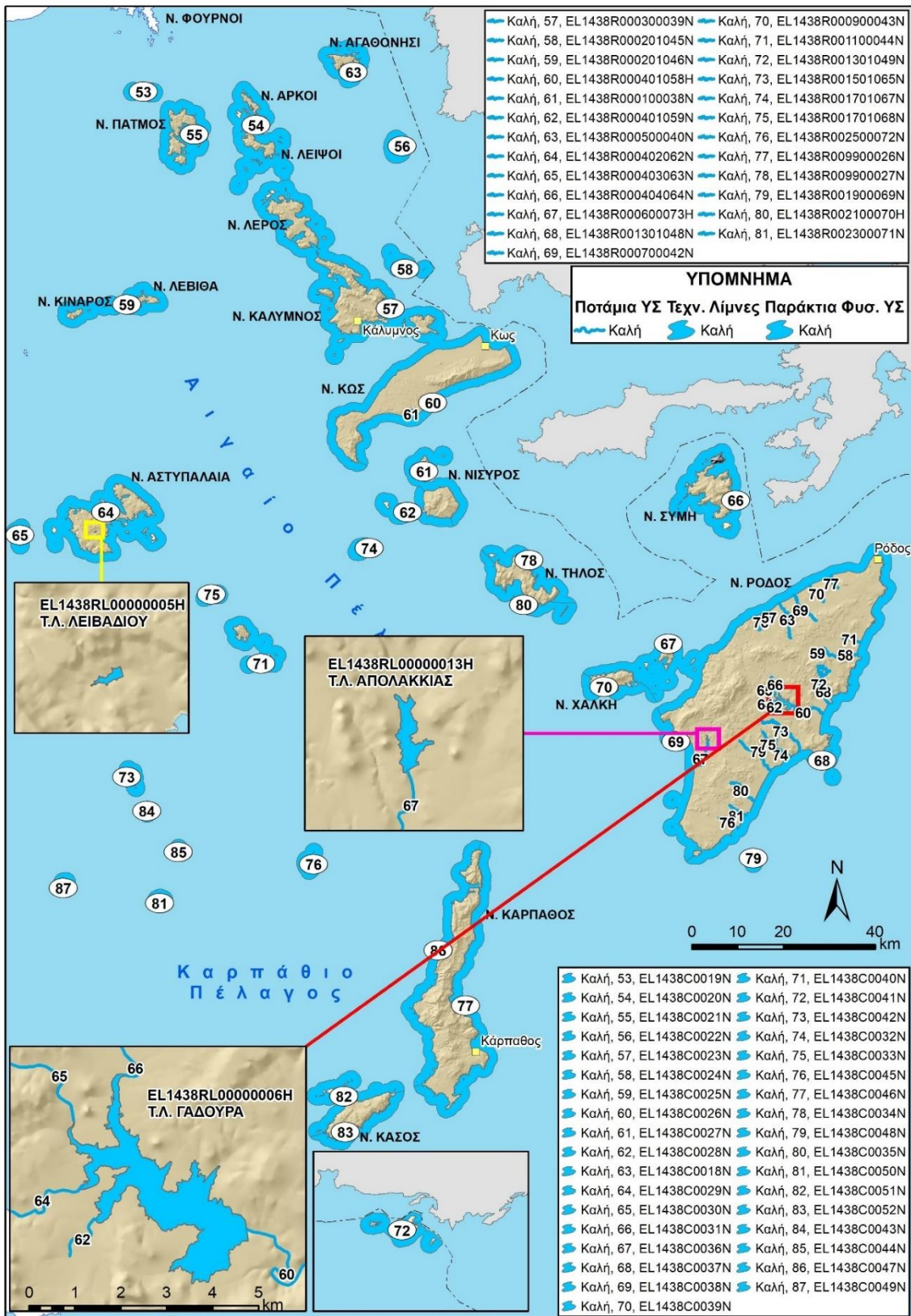
Χάρτης 4-44 Οικολογική κατάσταση/δυναμικό επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

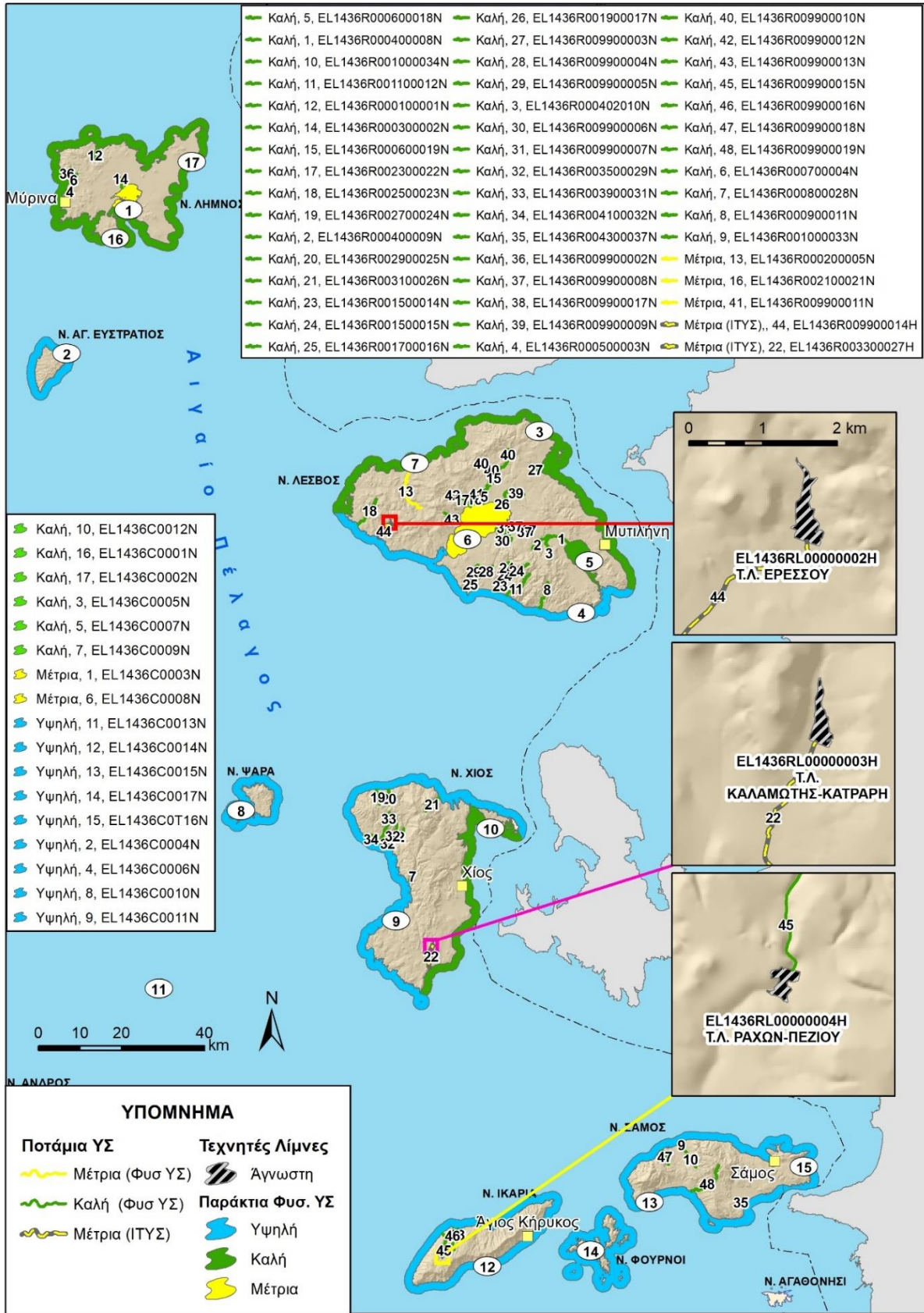
Χάρτης 4-45 Χημική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ EL1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

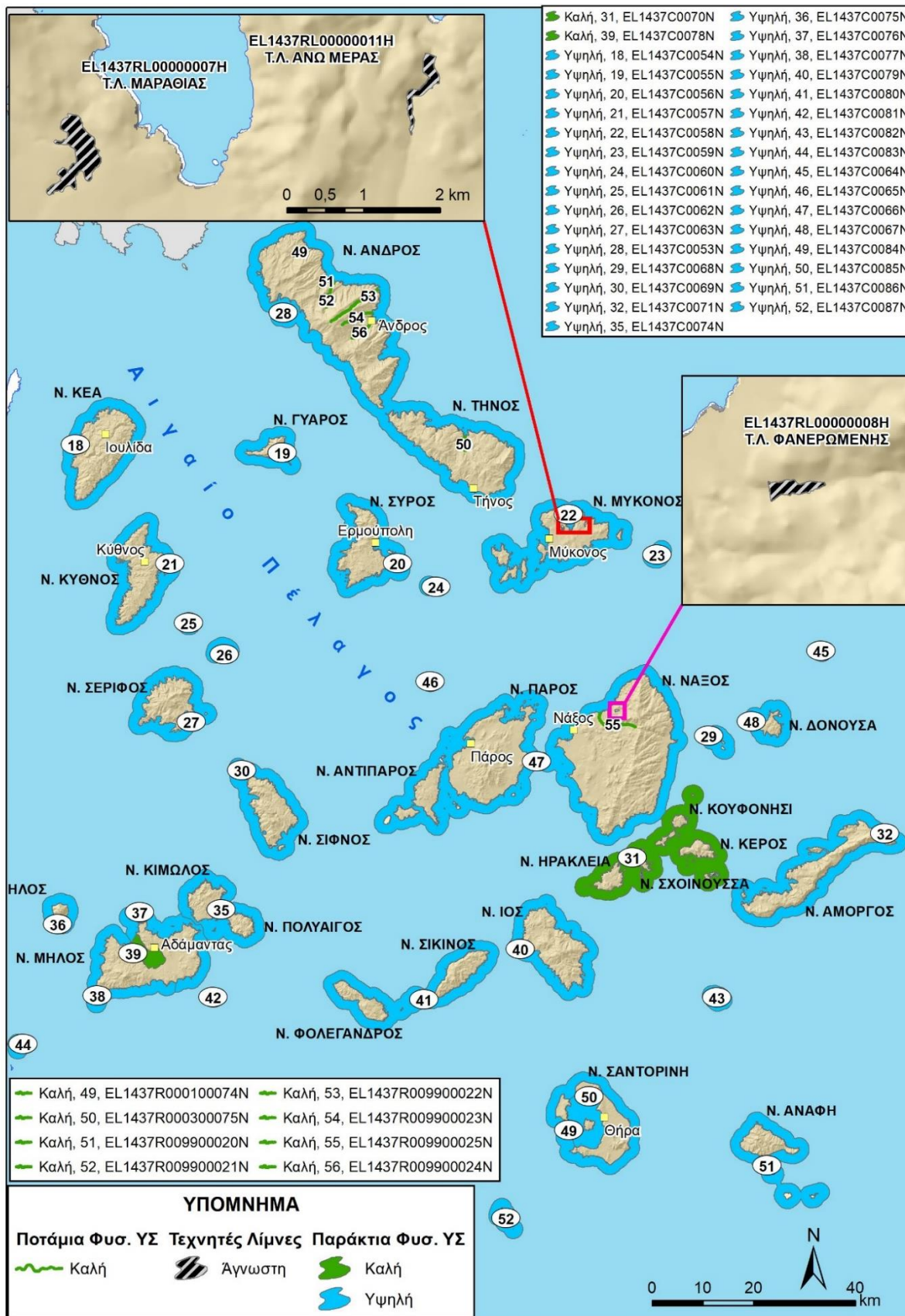
Χάρτης 4-46 Χημική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ EL1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

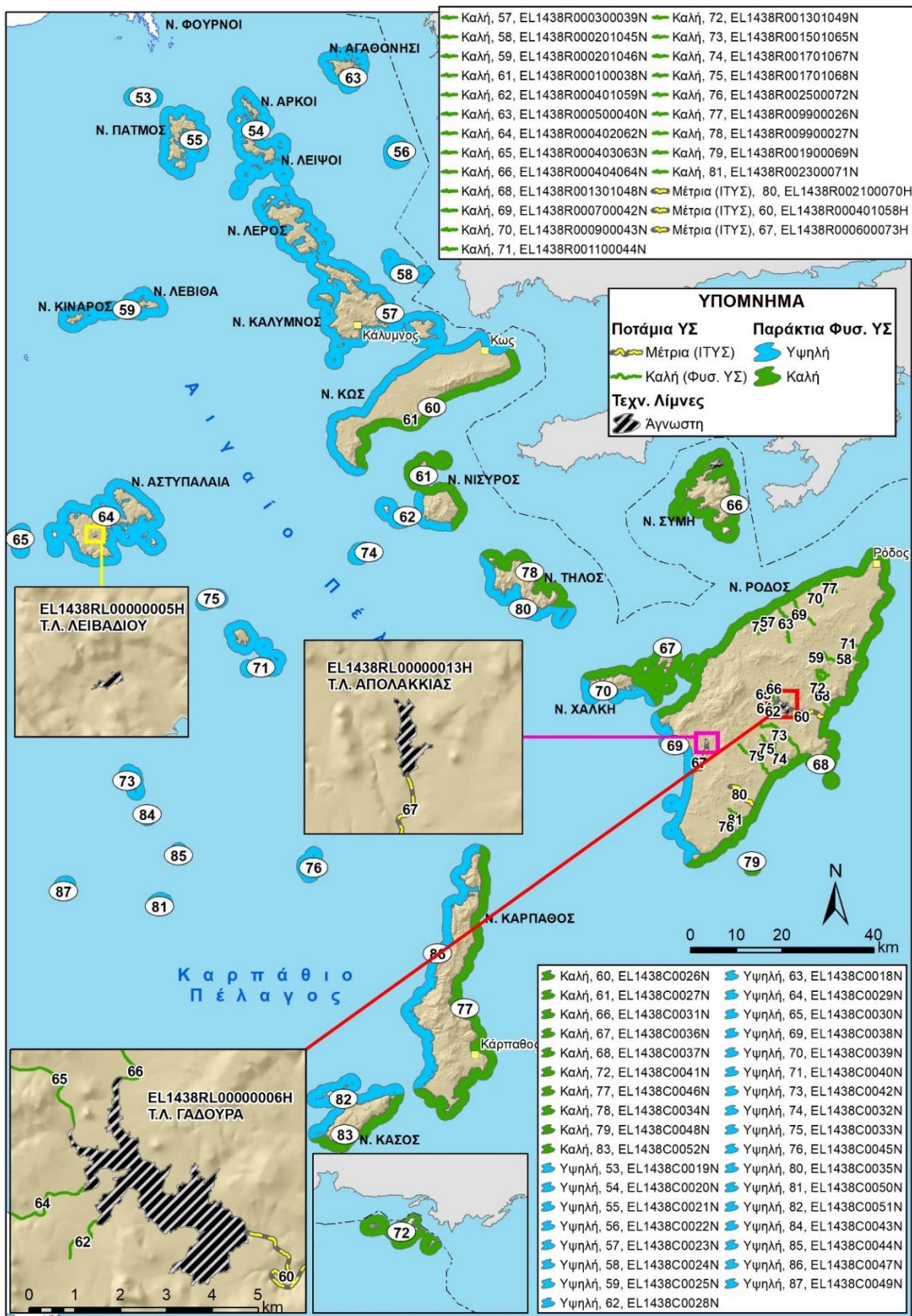
Χάρτης 4-47 Χημική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Χάρτης 4-48 Συνολική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ EL1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Χάρτης 4-49 Συνολική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ EL1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

Χάρτης 4-50 Συνολική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ της ΛΑΠ EL1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

4.2.8 Ταξινόμηση της Κατάστασης των Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων

Ο τελικός χαρακτηρισμός της κατάστασης ενός ΥΥΣ εξαρτάται τόσο από την αξιολόγηση της χημικής όσο και της ποσοτικής του κατάστασης. Η καλή χημική κατάσταση των υδάτων έχει ως σκοπό την προστασία των υπόγειων υδάτων από την υποβάθμιση και τη ρύπανση, ενώ η καλή ποσοτική κατάσταση εξασφαλίζει τους διαθέσιμους υδατικούς πόρους και τη μη εξάντληση του υδροφορέα.

Για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης ενός συστήματος υπόγειων υδάτων ή μιας ομάδας συστημάτων υπόγειων υδάτων, χρησιμοποιήθηκαν οι Ανώτερες Αποδεκτές Τιμές (ΑΑΤ) για τη συγκέντρωση συγκεκριμένων ρύπων, ομάδων ρύπων ή δεικτών ρύπανσης, όπως αυτές ορίζονται στην ΥΑ 39626/2208/Ε130/2009 (ΦΕΚ 2075/Β/2009), όπως έχει τροποποιηθεί από τις ΥΑ 39626/2208/Ε130/2009 (ΦΕΚ 2075/Β/2009) και ΥΑ 182314/1241/2016 (ΦΕΚ 2888/Β/2016).

Σε περιπτώσεις όπου σε κάποια υπόγεια υδατικά συστήματα παρατηρήθηκαν αυξημένες τιμές ουσιών ή ιόντων (π.χ. θειικών, αγωγιμότητας, χλωριόντων κ.λπ.) που δεν οφείλονταν σε ανθρωπογενείς παράγοντες, σύμφωνα με την ανάλυση των υφιστάμενων πιέσεων, διερευνήθηκε η πιθανή φυσική τους προέλευση.

Για τον προσδιορισμό της χημικής κατάστασης ενός υπόγειου υδατικού συστήματος, εκτιμήθηκε αρχικά η διάμεσος τιμή (median) συγκέντρωσης ανά θέση και ανά παράμετρο και θεωρήθηκε ότι, αν και έστω, μία παράμετρος ανά θέση υπερβαίνει την ανώτερη αποδεκτή τιμή και αυτή οφείλεται σε ανθρωπογενή δραστηριότητα, τότε το σημείο αυτό χαρακτηρίζεται κακής χημικής κατάστασης. Στην συνέχεια ακολουθήθηκε η παραδοχή ότι, εάν στο σύνολο του υπόγειου υδατικού συστήματος, πάνω από το 20% των σημείων υπερβαίνουν την ανώτερη αποδεκτή τιμή, και τα σημεία κατανέμονται σε όλο το σύστημα, τότε το υπόγειο υδατικό σύστημα θεωρείται ότι βρίσκεται σε κακή χημική κατάσταση.

Ο προσδιορισμός της ποσοτικής κατάστασης ενός ΥΥΣ, βασίστηκε κατά κύριο λόγο στην αξιολόγηση της διακύμανσης της υπόγειας στάθμης και ειδικότερα στην εκτίμηση των υπερετήσιων τάσεων που καταγράφονται. Επιπλέον, σε περιπτώσεις παράκτιων ή γειτνιαζόντων με τη θάλασσα υδατικών συστημάτων, όπου ενέχει ο κίνδυνος της θαλάσσιας διείσδυσης λόγω διατάραξης της υδροδυναμικής ισορροπίας και τελικά υποβάθμισης της χημικής κατάστασης του θιγόμενου ΥΥΣ, για την αξιολόγηση της ποσοτικής κατάστασης, εκτός από τη μεταβολή της υπόγειας στάθμης, αξιολογήθηκε παράλληλα και η διακύμανση της ηλεκτρικής αγωγιμότητας, ή/και, των χλωριόντων (Cl⁻).

Στις περιπτώσεις ΥΥΣ που εκφορτίζονται μέσω πηγών, για την εκτίμηση της ποσοτικής κατάστασης αξιολογήθηκαν σε περιπτώσεις ύπαρξης αξιόπιστης χρονοσειράς, οι διακυμάνσεις της παροχής.

Τέλος, κατά την αξιολόγηση της κατάστασης των ΥΥΣ εκτός των σημείων του Δικτύου Παρακολούθησης συναξιολογήθηκαν: α) οι παλαιότερες μετρήσεις στις οποίες βασίστηκε το 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης, β) οι πιέσεις, σημειακές και διάχυτες, που εκτιμήθηκαν στην έκταση του ΥΥΣ και, γ) όλα τα διαθέσιμα στοιχεία και δεδομένα όπως, στοιχεία του ΕΜΣΥ, στοιχεία του προγράμματος ΣΑΜΥ II του ΕΑΓΜΕ, αντλήσεις για κάλυψη αναγκών, ισοζύγια, παροχές πηγών, διακύμανση αντλήσεων, μετρήσεις στάθμης, επάρκεια ύδατος κ.α.

Αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε, καθώς και με τα αποτελέσματα αυτής υπάρχει στο σχετικό Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Χαρακτηρισμός και αξιολόγηση/ταξινόμηση της κατάστασης των υπόγειων υδατικών συστημάτων».

Στο Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) από τα 114 ΥΥΣ, 23 βρίσκονται σε κακή χημική και ποσοτική κατάσταση. Το σύνολο ΥΥΣ με την κατάστασή τους παρουσιάζεται στον παρακάτω Πίνακα και στους σχετικούς Χάρτες.

Πίνακας 4-56 Χημική και Ποσοτική κατάσταση ΥΥΣ ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Χημική κατάσταση	Ποσοτική κατάσταση	Αυξημένες τιμές στοιχείων λόγω φυσικού υποβάθρου	Αυξημένες τιμές στοιχείων ανθρωπογενούς επίδρασης	Κύριες Πιέσεις	Θαλάσσια διείσδυση	Προστατευόμενες Περιοχές Άρθρου 7	Παρατηρήσεις
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)											
1	Λήμνος	ΕΛ1400011	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	Καλή	Καλή	Cl, SO ₄					Τοπική υφαλμύριση
2	Λήμνος	ΕΛ1400012	ΦΛΥΣΧΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Γ)	Καλή	Καλή	Cl, SO ₄					
3	Λήμνος	ΕΛ1400020	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ (Α)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	NAI		Τοπικά νιτρικά
4	Λήμνος	ΕΛ1400031	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Α)	Καλή	Καλή	Cl, SO ₄					Τοπική υφαλμύριση
5	Λήμνος	ΕΛ1400032	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Β)	Κακή	Κακή	SO ₄	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	NAI		
6	Άγ.Ευστράτιος	ΕΛ1400040	ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	Καλή	Καλή						
7	Λέσβος	ΕΛ1400051	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ & ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ	Καλή	Καλή	Al, As					Τοπική υφαλμύριση
8	Λέσβος	ΕΛ1400061	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Α)	Καλή	Καλή						
9	Λέσβος	ΕΛ1400062	ΚΑΛΛΟΝΗΣ (Γ)	Καλή	Καλή	Cl					
10	Λέσβος	ΕΛ1400070	ΟΦΙΟΛΙΘΙΚΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ	Καλή	Καλή						
11	Λέσβος	ΕΛ1400080	ΛΑΡΣΟΥ	Καλή	Καλή	Cl					
12	Λέσβος	ΕΛ1400091	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Α)	Καλή	Καλή						Τοπική υφαλμύριση
13	Λέσβος	ΕΛ1400092	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	NAI		
14	Λέσβος	ΕΛ1400101	ΓΕΡΑ (Α)	Καλή	Καλή						
15	Λέσβος	ΕΛ1400102	ΓΕΡΑ (Γ)	Καλή	Καλή	Cl					
16	Λέσβος	ΕΛ1400111	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Α)	Καλή	Καλή						
17	Λέσβος	ΕΛ1400112	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	NAI		
18	Ψαρά	ΕΛ1400121	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΛΗΜΝΟΥ (Α)	Καλή	Καλή						
19	Ψαρά	ΕΛ1400122	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΛΗΜΝΟΥ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	NAI		
20	Χίος	ΕΛ1400130	ΒΔ/ΚΗΣ ΧΙΟΥ	Καλή	Καλή						
21	Χίος	ΕΛ1400141	ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ (Α)	Καλή	Καλή						
22	Χίος	ΕΛ1400142	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Α)	Καλή	Καλή						
23	Χίος	ΕΛ1400143	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	NAI		

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Χημική κατάσταση	Ποσοτική κατάσταση	Αυξημένες τιμές στοιχείων λόγω φυσικού υποβάθρου	Αυξημένες τιμές στοιχείων ανθρωπογενούς επίδρασης	Κύριες Πιέσεις	Θαλάσσια διείσδυση	Προστατευόμενες Περιοχές Άρθρου 7	Παρατηρήσεις
24	Χίος	ΕΛ1400150	ΚΟΡΑΚΑΡΗ	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
25	Χίος	ΕΛ1400160	ΚΑΜΠΟΥ	Κακή	Κακή	As, Al	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
26	Χίος	ΕΛ1400171	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Α)	Καλή	Καλή						
27	Χίος	ΕΛ1400172	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Β)	Κακή	Κακή	Al, As, Ni	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
28	Οινούσσες	ΕΛ1400180	ΟΙΝΟΥΣΩΝ	Καλή	Καλή						
29	Ικαρίας	ΕΛ1400190	ΡΑΧΩΝ	Καλή	Καλή	Al, Fe, Mn					
30	Ικαρίας	ΕΛ1400200	ΕΥΔΗΛΟΥ	Καλή	Καλή						
31	Ικαρίας	ΕΛ1400210	ΑΓ. ΚΗΡΥΚΟΥ	Καλή	Καλή	Al, Fe, M					
32	Θύμaina	ΕΛ1400220	ΘΥΜΑΙΝΑΣ	Καλή	Καλή						
33	Φούρνοι	ΕΛ1400230	ΦΟΥΡΝΩΝ	Καλή	Καλή						
34	Σάμος	ΕΛ1400241	ΚΕΡΚΕΤΕΑ	Καλή	Καλή						
35	Σάμος	ΕΛ1400250	ΥΔΡΟΥΣΑΣ - ΜΑΡΑΘΟΚΑΜΠΟΥ	Καλή	Καλή						
36	Σάμος	ΕΛ1400260	ΚΑΡΒΟΥΝΗ	Καλή	Καλή						
37	Σάμος	ΕΛ1400270	ΙΜΒΡΕΣΣΟΥ	Καλή	Καλή						
38	Σάμος	ΕΛ1400280	ΒΟΥΡΛΙΩΤΩΝ - ΜΥΛΩΝ	Καλή	Καλή						
39	Σάμος	ΕΛ1400290	ΜΥΤΙΛΗΝΙΩΝ - ΧΩΡΑΣ	Καλή	Καλή						
40	Σάμος	ΕΛ1400301	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Α)	Καλή	Καλή						
41	Σάμος	ΕΛ1400302	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
42	Σάμος	ΕΛ1400311	ΒΑΘΕΟΣ	Καλή	Καλή						
43	Σάμος	ΕΛ1400312	ΜΕΣΟΚΑΜΠΟΥ	Καλή	Καλή						
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)											
44	Άνδρος	ΕΛ1400630	ΑΝΔΡΟΥ	Καλή	Καλή						
45	Τήνος	ΕΛ1400640	ΤΗΝΟΥ	Καλή	Καλή						Τοπική υφαλμύριση
46	Κέα	ΕΛ1400650	ΚΕΑΣ	Καλή	Καλή	Cl					
47	Κύθνος	ΕΛ1400660	ΚΥΘΝΟΥ	Καλή	Καλή	Cl					Τοπικά νιτρικά
48	Σύρος	ΕΛ1400671	ΣΥΡΟΥ (Α)	Καλή	Καλή	Cl					
49	Σύρος	ΕΛ1400672	ΣΥΡΟΥ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

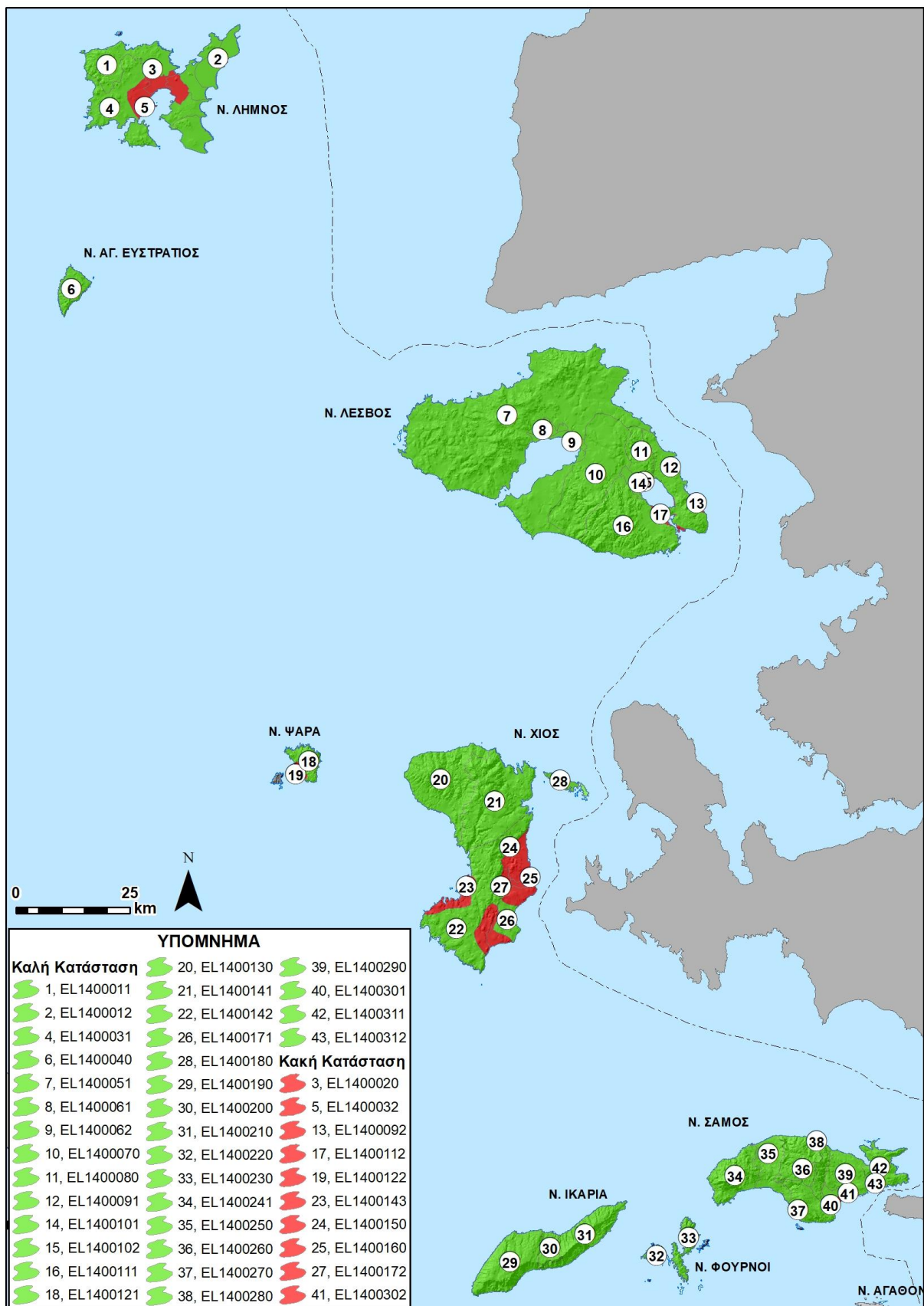
αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Χημική κατάσταση	Ποσοτική κατάσταση	Αυξημένες τιμές στοιχείων λόγω φυσικού υποβάθρου	Αυξημένες τιμές στοιχείων ανθρωπογενούς επίδρασης	Κύριες Πιέσεις	Θαλάσσια διείσδυση	Προστατευόμενες Περιοχές Άρθρου 7	Παρατηρήσεις
50	Σύρος	ΕΛ1400673	ΣΥΡΟΥ (Γ)	Κακή	Κακή	As	Υφαλμύριση, Νιτρικά, Θειικά	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
51	Μύκονος	ΕΛ1400680	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ - ΑΝΩ ΜΕΡΑ	Καλή	Καλή	Cl					
52	Σέριφος	ΕΛ1400690	ΝΟΧΤΙΑΣ	Καλή	Καλή	Cl					
53	Σίφνος	ΕΛ1400700	ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ - ΑΡΤΕΜΩΝΑ	Καλή	Καλή	Cl					
54	Κίμωλος	ΕΛ1400710	ΚΙΜΩΛΟΥ	Καλή	Καλή	Cl					
55	Μήλος	ΕΛ1400721	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Α)	Καλή	Καλή	Cl, As					Τοπική υφαλμύριση
56	Μήλος	ΕΛ1400722	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Β)	Κακή	Κακή	As	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
57	Μήλος	ΕΛ1400730	ΜΗΛΟΥ	Καλή	Καλή	Cl					
58	Αντίπαρος	ΕΛ1400740	ΚΑΜΠΟΥ - ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Α)	Καλή	Καλή	Cl					
59	Πάρος	ΕΛ1400751	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Α)	Καλή	Καλή	Cl					
60	Πάρος	ΕΛ1400752	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
61	Νάξος	ΕΛ1400760	ΛΙΒΑΔΙΟΥ	Κακή	Κακή	As, Ni	Υφαλμύριση, Νιτρικά, Θειικά	Γεωργία, Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
62	Νάξος	ΕΛ1400770	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ - ΚΟΥΡΟΥ	Καλή	Καλή	Cl, Ni					Τοπικά νιτρικά
63	Νάξος	ΕΛ1400780	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΝΑΞΟΥ	Καλή	Καλή						
64	Δονούσα	ΕΛ1400790	ΔΟΝΟΥΣΑΣ	Καλή	Καλή	Cl					
65	Αμοργός	ΕΛ1400801	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Α)	Καλή	Καλή	Cl					
66	Αμοργός	ΕΛ1400802	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
67	Κάτω Κουφονήσι	ΕΛ1400810	ΚΑΤΩ ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	Καλή	Καλή						
68	Σχοινούσα	ΕΛ1400820	ΣΧΟΙΝΟΥΣΑΣ	Καλή	Καλή	Cl					
69	Ίος	ΕΛ1400830	ΧΩΡΑΣ	Καλή	Καλή	Cl, As					
70	Ηρακλεία	ΕΛ1400840	ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	Καλή	Καλή	Cl					
71	Σίκινος	ΕΛ1400850	ΣΙΚΙΝΟΥ	Καλή	Καλή	Cl					
72	Φολέγανδρος	ΕΛ1400860	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	Καλή	Καλή	Cl					
73	Θήρα	ΕΛ1400871	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Α)	Καλή	Καλή	Cl, SO ₄ , As					Τοπικά νιτρικά
74	Θήρα	ΕΛ1400872	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	SO ₄ , As	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

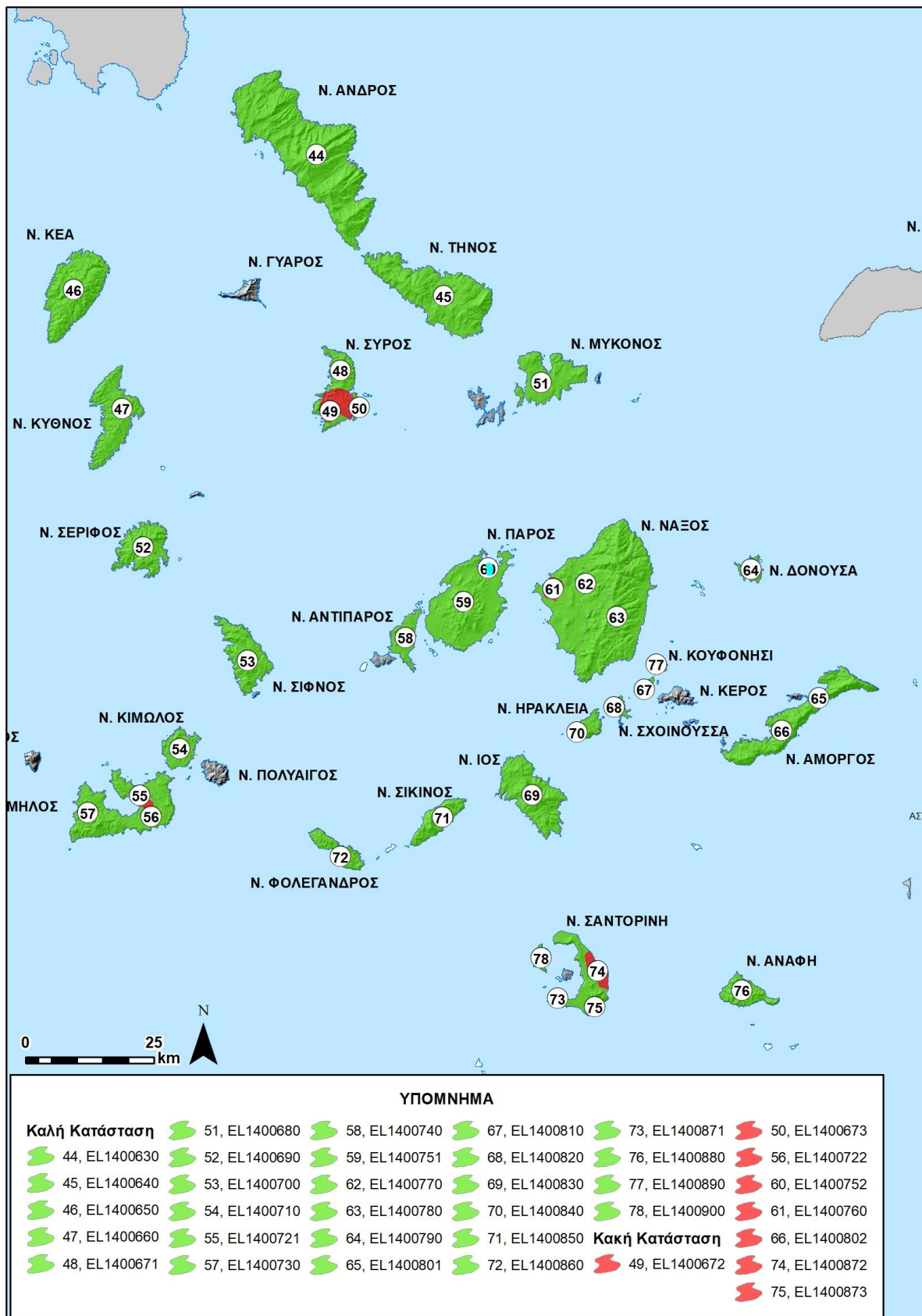
αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Χημική κατάσταση	Ποσοτική κατάσταση	Αυξημένες τιμές στοιχείων λόγω φυσικού υποβάθρου	Αυξημένες τιμές στοιχείων ανθρωπογενούς επίδρασης	Κύριες Πιέσεις	Θαλάσσια διείσδυση	Προστατευόμενες Περιοχές Άρθρου 7	Παρατηρήσεις
75	Θήρα	ΕΛ1400873	ΚΑΜΑΡΙΟΥ – ΦΗΡΩΝ – ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Γ)	Κακή	Κακή	SO ₄ , As	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		Τοπικά νιτρικά
76	Ανάφη	ΕΛ1400880	ΑΝΑΦΗΣ	Καλή	Καλή	Cl					
77	Κουφονήσι	ΕΛ1400890	ΚΟΥΦΟΝΗΣΙΟΥ	Καλή	Καλή						
78	Θηρασία	ΕΛ1400900	ΘΗΡΑΣΙΑΣ	Καλή	Καλή						
79	Ψέριμος	ΕΛ1400910	ΨΕΡΙΜΟΥ	Καλή	Καλή						
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)											
80	Αγαθονήσι	ΕΛ1400320	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	Καλή	Καλή						
81	Αρκοί	ΕΛ1400330	ΑΡΚΙΩΝ	Καλή	Καλή						
82	Λειψοί	ΕΛ1400341	ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Α)	Καλή	Καλή	Cl					
83	Λειψοί	ΕΛ1400342	ΠΑΝΑΓΙΑΣ - ΜΟΣΧΑΤΟΥ (Β)	Καλή	Καλή	Cl			ΝΑΙ		
84	Πάτμος	ΕΛ1400350	ΝΕΡΟΜΥΛΙΩΝ	Καλή	Καλή	Cl					
85	Λέρος	ΕΛ1400361	ΛΕΡΟΥ (Α)	Καλή	Καλή	Cl					
86	Λέρος	ΕΛ1400362	ΛΕΡΟΥ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
87	Κάλυμνος	ΕΛ1400370	ΠΟΘΕΙΑΣ	Κακή	Κακή	SO ₄ , As	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
88	Κάλυμνος	ΕΛ1400380	ΒΑΘΕΟΣ	Κακή	Κακή	SO ₄ , As	Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
89	Κάλυμνος	ΕΛ1400390	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	Καλή	Καλή						Τοπικά νιτρικά
90	Κως	ΕΛ1400400	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ν.ΚΩ	Καλή	Καλή						
91	Κως	ΕΛ1400410	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑΣ-ΚΕΦΑΛΟΥ	Καλή	Καλή	SO ₄					
92	Κως	ΕΛ1400420	ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΗΣ - ΖΙΑΣ	Καλή	Καλή						
93	Κως	ΕΛ1400430	ΔΙΚΑΙΟΥ	Καλή	Καλή						
94	Κως	ΕΛ1400440	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑΣ	Καλή	Καλή	SO ₄			ΝΑΙ		
95	Νίσυρος	ΕΛ1400450	ΝΙΣΥΡΟΥ	Καλή	Καλή	SO ₄					
96	Αστυπάλαια	ΕΛ1400461	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Α)	Καλή	Καλή	Cl					
97	Αστυπάλαια	ΕΛ1400462	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
98	Αστυπάλαια	ΕΛ1400470	ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΣ	Καλή	Καλή						
99	Τήλος	ΕΛ1400480	ΤΗΛΟΥ	Καλή	Καλή	Cl					
100	Σύμη	ΕΛ1400490	ΣΥΜΗΣ	Καλή	Καλή						
101	Χάλκης	ΕΛ1400500	ΧΑΛΚΗΣ	Καλή	Καλή	Cl					
102	Ρόδος	ΕΛ1400511	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Α)	Καλή	Καλή						

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

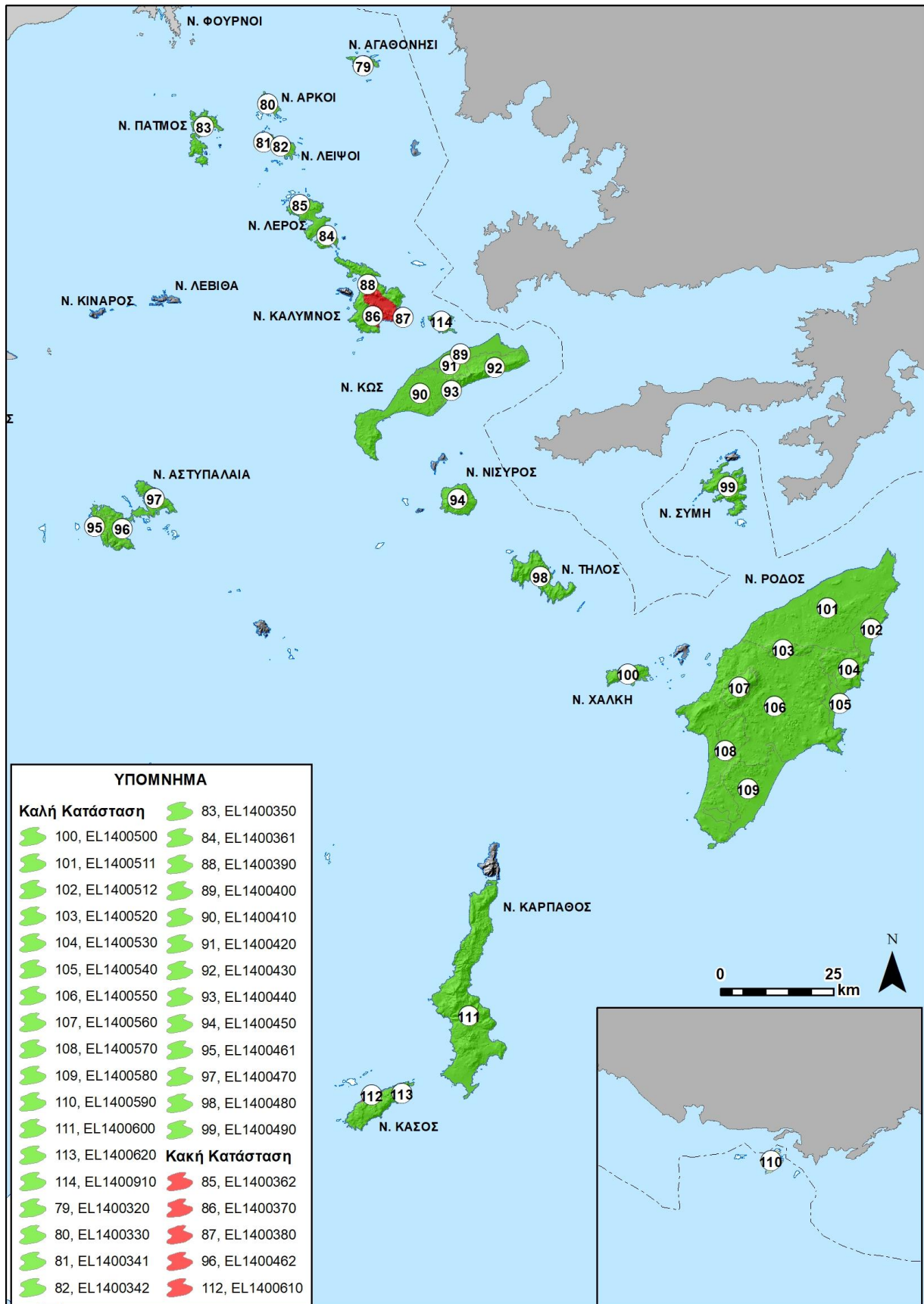
αα	Νησί	Κωδικός ΥΥΣ	Ονομασία ΥΥΣ	Χημική κατάσταση	Ποσοτική κατάσταση	Αυξημένες τιμές στοιχείων λόγω φυσικού υποβάθρου	Αυξημένες τιμές στοιχείων ανθρωπογενούς επίδρασης	Κύριες Πιέσεις	Θαλάσσια διείσδυση	Προστατευόμενες Περιοχές Άρθρου 7	Παρατηρήσεις
103	Ρόδος	ΕΛ1400512	ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΡΟΔΟΥ (Β)	Καλή	Καλή						
104	Ρόδος	ΕΛ1400520	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑ - ΣΑΛΑΚΟΥ	Καλή	Καλή						
105	Ρόδος	ΕΛ1400530	ΕΠΤΑ ΠΗΓΩΝ	Καλή	Καλή						
106	Ρόδος	ΕΛ1400540	ΚΑΛΑΘΟΥ - ΓΑΔΟΥΡΑ	Καλή	Καλή						
107	Ρόδος	ΕΛ1400550	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΡΟΔΟΥ	Καλή	Καλή						
108	Ρόδος	ΕΛ1400560	ΑΤΤΑΒΥΡΟΥ	Καλή	Καλή						
109	Ρόδος	ΕΛ1400570	ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Καλή	Καλή						
110	Ρόδος	ΕΛ1400580	ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ	Καλή	Καλή						
111	Καστελόριζο	ΕΛ1400590	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	Καλή	Καλή						
112	Κάρπαθος	ΕΛ1400600	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	Καλή	Καλή						
113	Κάσος	ΕΛ1400610	ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	Κακή	Κακή		Υφαλμύριση	Υπεραντλήσεις	ΝΑΙ		
114	Κάσος	ΕΛ1400620	ΚΑΣΟΥ	Καλή	Καλή	CI					

Χάρτης 4-51 Χημική και Ποσοτική κατάσταση των ΥΥΣ της ΛΑΠ EL1436 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

Χάρτης 4-52 Χημική και Ποσοτική κατάσταση των ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1437 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Χάρτης 4-53 Χημική και Ποσοτική κατάσταση των ΥΓΣ της ΛΑΠ ΕΛ1438 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Οι μεταβολές στην κατάσταση και στην οριοθέτηση των ΥΥΣ μεταξύ του εγκεκριμένου ΣΔΛΑΠ και 1^{ης} Αναθεώρησης παρουσιάζονται στον πίνακα που ακολουθεί.

Στην παρούσα 2^η Αναθεώρηση, πραγματοποιήθηκε επανεξέταση των ορίων ορισμένων ΥΥΣ καθώς από τα στοιχεία του προγράμματος παρακολούθησης, προέκυψε η ανάγκη σε τροποποιήσεις των ορίων τους. Ειδικότερα (βλ. ακόλουθο πίνακα) στα ΥΥΣ, EL1400051 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου, EL1400241 - Σύστημα Κερκετέα και EL1400751-Σύστημα Μαραθίου (Α) ενσωματώθηκαν ΥΥΣ που είχαν διαφοροποιηθεί από αυτά λόγω κακής κατάστασης ενώ στο ΥΥΣ EL1400312-Σύστημα Μεσοκάμπου κρίθηκε απαραίτητη η μεταβολή του ορίου του ΥΥΣ..

Πίνακας 4-57 Μεταβολή στην κατάσταση των ΥΥΣ μεταξύ 1^{ης} και 2^{ης} Αναθεώρησης ΣΔΛΑΠ

1 ^η Αναθεώρηση			2 ^η Αναθεώρηση		
Υπόγειο Υδατικό Σύστημα	Χημική κατάσταση	Ποσοτική κατάσταση	Υπόγειο Υδατικό Σύστημα	Χημική κατάσταση	Ποσοτική κατάσταση
EL1400052 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου (Β), Ν. Λέσβος	Κακή	Κακή	EL1400051 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου), Ν. Λέσβος	Καλή	Καλή
EL1400051 - Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής και Δυτικής Λέσβου), Ν. Λέσβος	Καλή	Καλή			
<i>Το ΥΥΣ EL1400052 από την εξέταση των νέων σημείων παρακολούθησης προέκυψε ότι είναι σε καλή χημικά κα η ποσοτική κάσταση και έτσι ενώθηκε με το EL1400052 .</i>					
EL1400242 – Σύστημα Κερκετέα (Β), Νήσος Σάμος	Κακή	Κακή	EL1400241 – Σύστημα Κερκετέα, Νήσος Σάμος	Καλή	Καλή
EL1400241 – Σύστημα Κερκετέα, Νήσος Σάμος	Καλή	Καλή			
<i>Το ΥΥΣ EL1400242 από την εξέταση των νέων σημείων παρακολούθησης προέκυψε ότι είναι σε καλή χημικά κα η ποσοτική κατάσταση και έτσι ενώθηκε με το EL1400241.</i>					
EL1400312 – Σύστημα Μεσοκάμπου, Ν. Σάμος	Κακή	Κακή	EL1400312 – Σύστημα Μεσοκάμπου, Ν. Σάμος	Καλή	Καλή
<i>Το ΥΥΣ EL1400312 από την εξέταση των νέων σημείων παρακολούθησης προέκυψε ότι είναι σε καλή χημικά κα η ποσοτική κατάσταση.</i>					
EL1400440 – Σύστημα Καρδάμαινας, Ν. Κω	Κακή	Κακή	EL1400440 – Σύστημα Καρδάμαινας, Ν. Κω	Καλή	Καλή
<i>Το ΥΥΣ EL1400240 από την εξέταση των νέων σημείων παρακολούθησης προέκυψε ότι είναι σε καλή χημικά κα η ποσοτική κατάσταση.</i>					
EL1400342 – Σύστημα Παναγίας Μοσχάτου, Ν. Λειψοί	Κακή	Κακή	EL1400342 – Σύστημα Παναγίας Μοσχάτου, Ν. Λειψοί	Καλή	Καλή
<i>Το ΥΥΣ EL1400342 από την εξέταση των νέων σημείων παρακολούθησης προέκυψε ότι είναι σε καλή χημικά και ποσοτική κατάσταση καθώς θεωρήθηκε ότι οι αυξημένες τιμές των παραμέτρων οφείλονται σε φυσικά αίτια.</i>					

4.2.9 Δίκτυο Παρακολούθησης της Κατάστασης των Υδάτων

Σύμφωνα με την ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΠΔΥΠ/107168/1444 (ΦΕΚ 5384/Β/2021) «Αναθεώρηση του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των σταθμών παρακολούθησης και των υπόχρεων Φορέων για τη λειτουργία τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, παρ. 4 του ν. 3199/2003 (Α' 280). Αντικατάσταση της υπ' αρ. 140384/2011 (Β' 2017) κοινής υπουργικής απόφασης» στο ΥΔ EL14, το Εθνικό Δίκτυο Παρακολούθησης (ΕΔΠ) **ποτάμιων ΥΣ** προβλέπει τη λειτουργία **16 Σταθμών**, το σύνολο των οποίων είναι εποπτικοί.

Όσον αφορά στα λιμναία ΥΣ, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) προβλέπεται η παρακολούθηση **εννέα (9) ταμιευτήρων** με εποπτικούς σταθμούς, (Τεχνητές λίμνες Γαδουρά, Απολακκιάς, Λιβαδίου, Άνω Μεράς, Φανερωμένης, Ραχών Πεζίου, Ερεσού και Καλαμωτής - Κατράρη).

Στα παράκτια ύδατα προβλέπεται η λειτουργία δώδεκα (12) εποπτικών σταθμών και ενός (1) επιχειρησιακού σταθμού.

Όσον αφορά στα ΥΥΣ το Εθνικό Δίκτυο Παρακολούθησης περιλαμβάνει **380 σταθμούς** παρακολούθησης, που σχεδόν στο σύνολο κατέγραφαν στοιχεία τόσο για τη χημική, όσο και για την ποσοτική κατάσταση.

4.2.10 Οικονομική ανάλυση χρήσεων ύδατος

Σε εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (άρθρο 2, παράγραφος 38), όπως ενσωματώθηκε με το Ν. 3199/2003 (άρθρο 2, παράγραφος κθ), οι υπηρεσίες ύδατος αφορούν όλες τις υπηρεσίες, οι οποίες παρέχουν για τα νοικοκυριά, τις δημόσιες υπηρεσίες ή για οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα:

- άντληση, κατακράτηση, αποθήκευση και διανομή επιφανειακών ή υπόγειων νερών
- εγκαταστάσεις συλλογής και επεξεργασίας λυμάτων, οι οποίες στη συνέχεια πραγματοποιούν απορρίψεις στα επιφανειακά ύδατα

Σε συνέχεια του ανωτέρω ορισμού και σύμφωνα με τις προβλέψεις του Ν.5037/2023, στο Σχέδιο Διαχείρισης διακρίνονται οι κάτωθι υπηρεσίες ύδατος:

- Υπηρεσίες παροχής νερού ύδρευσης
- Υπηρεσίες αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων
- Υπηρεσίες παροχής ύδατος για αγροτική χρήση

4.2.10.1 Χρηματοοικονομικό κόστος υπηρεσιών ύδατος και η ανάκτησή του στο Υδατικό Διαμέρισμα

Υπηρεσία παροχής νερού ύδρευσης και υπηρεσία αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων (ΕΛ14), υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης παρέχονται από ένδεκα (11) ΔΕΥΑ και τριάντα πέντε (35) Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δήμοι). Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι κύριοι πάροχοι ανά λεκάνη απορροής στο ΥΔ ΕΛ14.

Πίνακας 4-58 Πάροχοι υπηρεσιών ύδρευσης / αποχέτευσης στις ΛΑΠ του ΥΔ νήσων Αιγαίου ΕΛ14

Πάροχοι ύδρευσης / αποχέτευσης ανά ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14	
ΔΕΥΑ	ΔΗΜΟΙ (χωρίς ΔΕΥΑ)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	
1. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΥ)	1. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
	2. ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ
2. ΧΙΟΥ	3. ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ
	4. ΟΙΝΟΥΣΩΝ
	5. ΗΡΩΙΚΗΣ ΝΗΣΟΥ ΨΑΡΩΝ
	6. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΣΑΜΟΥ
	7. ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΑΜΟΥ
	8. ΙΚΑΡΙΑΣ
	9. ΦΟΥΡΝΩΝ ΚΟΡΣΕΩΝ

Πάροχοι ύδρευσης / αποχέτευσης ανά ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14	
ΔΕΥΑ	ΔΗΜΟΙ (χωρίς ΔΕΥΑ)
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	
3. ΘΗΡΑΣ ΚΥΚΛ.	10. ΑΝΔΡΟΥ
4. ΜΥΚΟΝΟΥ	11. ΑΝΑΦΗΣ
5. ΠΑΡΟΥ	12. ΙΗΤΩΝ
6. ΣΥΡΟΥ-ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	13. ΣΙΚΙΝΟΥ
	14. ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ
	15. ΚΕΑΣ
	16. ΚΥΘΝΟΥ
	17. ΚΙΜΩΛΟΥ
	18. ΣΕΡΙΦΟΥ
	19. ΜΗΛΟΥ
	20. ΣΙΦΝΟΥ
	21. ΑΜΟΡΓΟΥ
	22. ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
	23. ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ
	24. ΤΗΝΟΥ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	
7. ΚΑΛΥΜΝΟΥ	25. ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ
8. ΚΩ	26. ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ
9. ΝΙΣΥΡΟΥ	27. ΛΕΙΨΩΝ
10. ΡΟΔΟΥ	28. ΛΕΡΟΥ
11. ΣΥΜΗΣ	29. ΠΑΤΜΟΥ
	30. ΚΑΡΠΑΘΟΥ
	31. ΗΡΩΙΚΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΟΥ
	32. ΝΙΣΥΡΟΥ
	33. ΜΕΓΙΣΤΗΣ (ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟ)
	34. ΤΗΛΟΥ
	35. ΧΑΛΚΗΣ

Η συνολική εξουσιοδοτημένη κατανάλωση των δημόσιων παρόχων του ΥΔ ανήλθε σε 56,32 εκατ. m³, με συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος 61,53 εκατ. ευρώ και συνολικά έσοδα 53,78 εκατ. ευρώ. Το μοναδιαίο χρηματοοικονομικό κόστος όλων των χρήσεων ανέρχεται σε 1,09€/m³, το μοναδιαίο έσοδο σε 0,95€/m³ και το χρηματοοικονομικό κόστος ανάκτησης είναι 87,42%.

Οι ιδιωτικές γεωτρήσεις που αφορούν στην παροχή νερού για ύδρευση παρουσιάζουν εξουσιοδοτημένη κατανάλωση 5.542.287,16 m³ και θεωρείται ότι ανακτούν πλήρως το κόστος τους (100%). Σταθμίζοντας τις ποσότητες της εξουσιοδοτημένης κατανάλωσης των δημόσιων παρόχων και των ιδιωτικών γεωτρήσεων ως προς το σύνολο της εξουσιοδοτημένης κατανάλωσης προκύπτει ότι το συνολικό ποσοστό ανάκτησης του ΥΔ ΕΛ14 ανέρχεται σε 88,55%.

Ως προς τους παρόχους που διέθεσαν στοιχεία έτους 2020, προκύπτει ότι έχουν συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος 26,26 εκατ. € με μέσο μοναδιαίο χρηματοοικονομικό κόστος 1,09€/m³. Τα συνολικά έσοδά τους διαμορφώθηκαν σε 21,90 εκατ. ευρώ και το μέσο μοναδιαίο έσοδό τους σε 0,91€/m³. Το ποσοστό ανάκτηση των παρόχων με πλήρη στοιχεία ανήλθε σε 83,41%.

Για τους παρόχους που δεν διέθεσαν πλήρη στοιχεία, το συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος εκτιμήθηκε σε 35,26 εκατ. €, και τα έσοδα εκτιμήθηκαν σε 31,88 εκατ. € και το συνολικό ποσοστό ανάκτησης 90,41%.

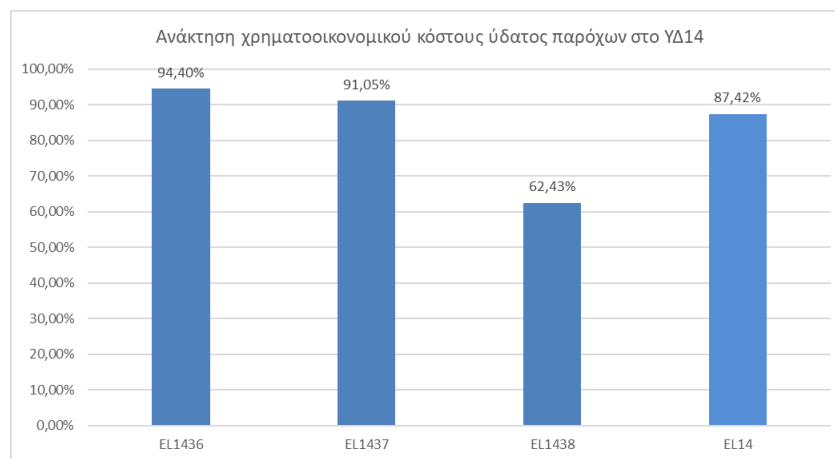
Οι πάροχοι της **ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου EL1436** εμφάνισαν χρηματοοικονομικό κόστος 7,69 εκατ. € και έσοδα 7,26 εκατ. €. Το μέσο χρηματοοικονομικό κόστος των παρόχων διαμορφώθηκε σε 0,94€/m³ και το μέσο μοναδιαίο έσοδο 0,89€/m³, δηλαδή η ανάκτηση κόστους ανέρχεται σε ποσοστό 94,40%. Οι πάροχοι της **ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)**, εμφάνισαν χρηματοοικονομικό κόστος παροχής υπηρεσιών ύδρευσης 6,21 εκατ. ευρώ και αντίστοιχα έσοδα 5,65 εκατ. ευρώ. Το μέσο μοναδιαίο κόστος της ΛΑΠ EL1437 είναι 1,38€/m³, το μέσο μοναδιαίο έσοδο είναι 1,26€/m³, δηλαδή η ανάκτηση κόστους ανέρχεται σε 91,05%. Τέλος, οι πάροχοι της **ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)**, για το έτος 2020, είχαν χρηματοοικονομικό κόστος υπηρεσιών ύδρευσης 12,35 εκατ. ευρώ με μέσο μοναδιαίο κόστος 1,08 €/m³. Τα έσοδα ανήλθαν σε 7,71 εκατ. ευρώ με μέσο μοναδιαίο έσοδο 0,68€/m³ και ποσοστό ανάκτησης κόστους 62,43%.

Κατανέμοντας τα αποτελέσματα ανά κατηγορία Παρόχων, οι ΔΕΥΑ του ΥΔ, ανακτούν το κόστος τους σε ικανοποιητικό βαθμό, κατά 83,40%, ενώ οι Δήμοι κατά 83,46%.

Στον ακόλουθο Πίνακα, παρουσιάζεται η ανάκτηση του συνολικού χρηματοοικονομικού κόστους για την χρήση της ύδρευσης/αποχέτευσης ανά ΛΑΠ, για το **ΥΔ EL14**.

Πίνακας 4-59 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού ύδρευσης και υπηρεσίας αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων, στις ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14, έτος 2020

ΛΑΠ	Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³)	Συνολικό Χρηματοοικονομικό Κόστος (€)	Μέσο Μοναδιαίο Χρηματοοικονομικό Κόστος (€/m ³)	Συνολικά Έσοδα (€) (χρεώσεις) (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Μέσο Μοναδιαίο έσοδο (€/m ³) (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Ανάκτηση Συνολικού Χρηματοοικονομικού Κόστους (%)
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ ΑΝΑ ΛΑΠ	24.041.073,00	26.260.039,14	1,09	21.902.904,75	0,91	83,41%
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	8.142.763,00	7.694.862,13	0,94	7.263.773,46	0,89	94,40%
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	4.494.668,00	6.209.015,07	1,38	5.653.476,44	1,26	91,05%
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	11.403.642,00	12.356.161,95	1,08	7.714.026,00	0,68	62,43%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΕΛΛΙΠΗ Ή ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ Ή ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ – ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ	32.288.410,65	35.268.597,51	1,09	31.885.071,30	0,99	90,41%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΟΧΩΝ	56.329.483,65	61.528.636,65	1,09	53.787.976,06	0,95	87,42%
ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ (μόνον παροχής νερού <u>ύδρευσης</u>)	5.542.287,16					100,00%
ΣΥΝΟΛΟ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ	61.871.770,81					88,55%

Σχήμα 4-19 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού ύδρευσης και υπηρεσίας αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων (όπου υφίστανται), στις ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14, έτος 2020

Πίνακας 4-60 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους υπηρεσίας ύδρευσης/αποχέτευσης, ανά κατηγορία παρόχων του ΥΔ ΕΛ14, έτος 2020

	Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³)	Συνολικό Χρηματοοικονομικό Κόστος (€)	Μέσο Μοναδιαίο Χρηματοοικονομικό Κόστος (€/m ³)	Συνολικά Έσοδα (€) (χρεώσεις) (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Μέσο Μοναδιαίο έσοδο (€/m ³) (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Ανάκτηση Συνολικού Χρηματοοικονομικού Κόστους (%)
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ	24.041.073,00	26.260.039,14	1,09	21.902.904,75	0,91	83,41%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΔΕΥΑ	21.773.000,00	24.192.871,12	1,11	20.177.694,08	0,93	83,40%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΔΗΜΟΙ	2.268.073,00	2.067.168,02	0,91	1.725.210,68	0,76	83,46%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΕΛΛΙΠΗ Ή ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ Ή ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ – ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ	32.288.410,65	35.268.597,51	1,09	31.885.071,30	0,99	90,41%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΟΧΩΝ ΥΔ	56.329.483,65	61.528.636,65	1,09	53.787.976,06	0,95	87,42%

Πίνακας 4-61 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους υπηρεσίας ύδρευσης/αποχέτευσης για το σύνολο των χρήσεων στο ΥΔ ΕΛ14, έτος 2020

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Χρήση	Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³)	Συνολικό Χρηματ/κό κόστος ανά χρήση (€)	Μον. Χρηματ/κό κόστος ανά χρήση (€/m ³)	Συνολικά Έσοδα (€) (χρεώσεις) ανά χρήση (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Μέσο Μοναδιαίο έσοδο (€/m ³) ανά χρήση (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Ανάκτηση Συνολικού Χρηματοοικονομικού Κόστους (%)
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ	24.041.073,00	26.260.039,14	1,09	21.902.904,75	0,91	83,41%
Υδρευση (οικιακή χρήση)	20.238.582,00	-	-	-	-	
Αγροτική χρήση (γεωργία-κτηνοτροφία)	1.487.211,00	-	-	-	-	
Βιομηχανία	594,00	-	-	-	-	
Λοιπές	2.314.686,00	-	-	-	-	
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΕΛΛΙΠΗ Ή ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ Ή ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ – ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ	32.288.410,65	35.268.597,51	1,09	31.885.071,30	0,99	
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΟΧΩΝ ΥΔ	56.329.483,65	35.268.597,51	0,63	53.787.976,06	0,95	
ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ (μόνον παροχής νερού <u>ύδρευσης</u>)	5.542.287,16					100,00%
ΣΥΝΟΛΟ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ	61.871.770,81					88,55%

Υπηρεσία παροχής νερού για αγροτική χρήση

Η υπηρεσία παροχής νερού για αγροτική χρήση στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) παρέχεται κυρίως από τους τους Δήμους ενώ λειτουργούν πέντε (5) Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ). Η οργανωμένη άρδευση είναι πολύ περιορισμένη και εντοπίζεται κυρίως στη Λήμνο, στη Σάμο, στην Πάρο και στη Ρόδο, όπου και σε αυτές τις περιπτώσεις, αποτελεί πολύ μικρό ποσοστό της συνολικής καλλιεργούμενης έκτασης.

Στον Πίνακα που ακολουθεί, παρουσιάζονται οι καταγεγραμμένοι ΤΟΕΒ καθώς και οι Δήμοι των οποίων καταγράφηκαν διακινούμενες ποσότητες αρδευτικού νερού του ΥΔ EL14 ανά ΛΑΠ.

Πίνακας 4-62 Πάροχοι νερού για αγροτική χρήση στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14

Πάροχοι νερού για αγροτική χρήση ανά ΛΑΠ του ΥΔ EL14	
ΤΟΕΒ	ΔΗΜΟΙ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)	
1. ΚΟΝΤΙΑ ΛΗΜΝΟΥ	1. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
2. ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ ΣΑΜΟΥ	2. ΧΙΟΥ
3. ΚΑΡΛΟΒΑΣΣΟΥ ΣΑΜΟΥ	3. ΛΗΜΝΟΥ
	4. ΨΑΡΩΝ
	5. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΣΑΜΟΥ
	6. ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΑΜΟΥ
	7. ΙΚΑΡΙΑΣ
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)	
4. ΠΑΡΟΥ	8. ΠΑΡΟΥ
	9. ΣΥΡΟΥ
	10. ΑΝΔΡΟΥ
	11. ΑΝΑΦΗΣ
	12. ΙΗΤΩΝ
	13. ΚΕΑΣ
	14. ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)	
5. ΡΟΔΟΥ	15. ΡΟΔΟΥ
	16. ΚΩ
	17. ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

Οι συνολικές απολήψεις νερού για άρδευση από τους δημόσιους παρόχους (Δήμους, ΓΟΕΒ, ΤΟΕΒ), ανέρχονται σε 1,75 εκατ. m³ ανά έτος για τη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436), σε 379,57 χιλ. m³ για την ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) και σε 356,9 χιλ. m³ για την ΛΑΠ Δωδεκανήσου (EL1438). Οι συνολικές απολήψεις για άρδευση από τους δημόσιους παρόχους για το ΥΔ Νήσων Αιγαίου EL14 είναι 2,49 εκατ. κυβικά. Από αυτά 1,52 εκατ. m³ προέρχονται από ΕΥΣ και ΥΥΣ ενώ 965 χιλ. m³ προέρχονται από λοιπές πηγές.

Στις περιπτώσεις των ιδιωτικών απολήψεων, δεν γίνεται υπολογισμός του Χρηματοοικονομικού Κόστους, αφού το κόστος αυτό αναλαμβάνεται από τους ίδιους τους ιδιώτες που πραγματοποιούν και λειτουργούν τις υδροληψίες τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις εκτιμάται ότι υφίσταται πλήρης ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους. Ωστόσο, η χρήση νερού από ιδιωτικές υδροληψίες δύναται να προκαλεί περιβαλλοντικό κόστος ή / και κόστος πόρου, τα οποία, στην περίπτωση που υφίστανται, εκτιμώνται και επιμερίζονται ανά ΛΑΠ του ΥΔ.

Χρηματοοικονομικό κόστος / Επίπεδο ανάκτησης

Το συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος παροχής νερού για αγροτική χρήση στο ΥΔ EL14 ανέρχεται σε 793,5 χιλ. € και τα συνολικά χρηματοοικονομικά έσοδα σε 617,4 χιλ. €. Η ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους άρδευσης σε επίπεδο ΥΔ εκτιμάται σε 77,81%,.

Ως προς τους δημόσιους παρόχους με πλήρη στοιχεία, το συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος ανέρχεται σε 548,2 χιλ. € και τα συνολικά τους έσοδα εκτιμώνται σε 426,5 χιλ. €. Για τους παρόχους με ελλιπή ή χωρίς διαθέσιμα στοιχεία, το κόστος εκτιμήθηκε σε 245,3 χιλ. ευρώ ενώ τα συνολικά έσοδα προσδιορίστηκαν σε 190,8 χιλ. €.

Ο ιδιωτικές γεωτρήσεις αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία των καταναλισκόμενων ποσοτήτων για την κάλυψη των αρδευτικών αναγκών του ΥΔ (54,3 εκατ. m³). Για τις ιδιωτικές γεωτρήσεις θεωρείται ότι το χρηματοοικονομικό τους κόστος ανακτάται πλήρως (100%). Σταθμίζοντας τα ποσοστά ανάκτησης των δημόσιων παρόχων (77,81%) και των ιδιωτών, το συνολικό κόστος ανάκτησης του ΥΔ ανέρχεται σε 99,16%.

Στον Πίνακα που ακολουθεί, παρουσιάζεται η ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους ανά ΛΑΠ για το ΥΔ EL14.

Πίνακας 4-63 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού αγροτικής χρήσης, στις ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14, 2020

ΛΑΠ	Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³)	Συνολικό Χρηματοοικονομικό Κόστος (€)	Μέσο Μοναδιαίο Χρηματοοικονομικό Κόστος (€/m ³)	Συνολικά Έσοδα (€) (χρεώσεις) (Μη περιλαμβανομένων περιβαλλοντικού τέλους)	Μέσο Μοναδιαίο έσοδο (€/m ³) (Μη περιλαμβανομένων περιβαλλοντικού τέλους)	Ανάκτηση Συνολικού Χρηματοοικονομικού Κόστους (%)
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ	1.481.700,00	548.186,65	0,370	426.534,63	0,288	77,81%
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	0,00	-	-	-	-	-
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	0,00	-	-	-	-	-
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	1.481.700,00	548.186,65	0,370	426.534,63	0,288	77,81%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΕΛΛΙΠΗ Ή ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ Ή ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ – ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ	662.970,74	245.280,23	0,370	190.848,34	0,288	77,81%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΟΧΩΝ	2.144.670,74	793.466,88	0,370	617.382,97	0,288	77,81%
ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ (μόνον παροχής νερού αγροτικής χρήσης)	54.323.847,26					100,00%
ΣΥΝΟΛΟ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ	56.468.518,00					99,16%

Πίνακας 4-64 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού αγροτικής χρήσης ανά κατηγορία παρόχων του ΥΔ ΕΛ14, 2020

	Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³)	Συνολικό Χρηματοοικονομικό Κόστος (€)	Μέσο Μοναδιαίο Χρηματοοικονομικό Κόστος (€/m ³)	Συνολικά Έσοδα (€) (χρεώσεις) (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Μέσο Μοναδιαίο έσοδο (€/m ³) (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Ανάκτηση Συνολικού Χρηματοοικονομικού Κόστους (%)
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ	1.481.700,00	548.186,65	0,370	426.534,63	0,288	77,81%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΤΟΕΒ	1.481.700,00	548.186,65	0,370	426.534,63	0,288	77,81%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΕΛΛΙΠΗ Ή ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ Ή ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ – ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ	662.970,74	245.280,23	0,370	190.848,34	0,288	77,81%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΟΧΩΝ ΥΔ	2.144.670,74	793.466,88	0,370	617.382,97	0,288	77,81%

Πίνακας 4-65 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού για αγροτική χρήση ανά χρήση στο ΥΔ ΕΛ14, 2020

ΛΑΠ	Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³)	Συνολικό Χρηματοοικονομικό κόστος ανά χρήση (€)	Μοναδιαίο Χρηματοοικονομικό κόστος ανά χρήση (€/m ³)	Συνολικά Έσοδα (€) (χρεώσεις) ανά χρήση (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Μέσο Μοναδιαίο έσοδο (€/m ³) ανά χρήση (Μη περιλαμβανομένου περιβαλλοντικού τέλους)	Ανάκτηση Συνολικού Χρηματοοικονομικού Κόστους (%)
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ	1.481.700,00	548.186,65	0,370	426.534,63	0,288	77,81%
Αγροτική χρήση (γεωργία-κτηνοτροφία)	1.481.700,00	548.186,65	0,370	426.534,63	0,288	77,81%
Βιομηχανία	0,00	0,00	0,000	0,00	0,000	0,00%
Λοιπές	0,00	0,00	0,000	0,00	0,000	0,00%
ΠΑΡΟΧΟΙ ΜΕ ΕΛΛΙΠΗ Ή ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΣ Ή ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ – ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ	662.970,74	245.280,23	0,370	190.848,34	0,288	77,81%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΟΧΩΝ	2.144.670,74	793.466,88	0,370	617.382,97	0,288	77,81%
ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ (μόνον παροχής νερού αγροτικής χρήσης)	54.323.847,26					100,00%
ΣΥΝΟΛΟ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ	56.468.518,00					99,16%

Υπηρεσία παροχής νερού για βιομηχανική χρήση

Στο Υδατικό Διαμέρισμα 14, οι πάροχοι υπηρεσιών ύδρευσης / αποχέτευσης παρέχουν μικρής κλίμακας υπηρεσίες νερού για βιομηχανική/επαγγελματική χρήση.

Πρωτογενή στοιχεία προέρχονταν από την ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437), τα οποία συσχετίστηκαν με τις υδραυλικές εκτιμήσεις των απολήψεων .

Το συνολικό χρηματοοικονομικό κόστος παροχής νερού για βιομηχανική χρήση στο σύνολο του ΥΔ ΕΛ 14 εκτιμήθηκε σε 2,9 εκατ. €, με μοναδιαίο κόστος 0,92€/m³. Τα συνολικά χρηματοοικονομικά έσοδα εκτιμώνται σε 2,3 εκατ. €, και το μοναδιαίο έσοδο σε 0,86€/m³. Η ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού για βιομηχανική χρήση στο σύνολο του ΥΔ ανέρχεται σε 93,86%, όπως αυτό προσδιορίστηκε στο τεύχος «**Οικονομική Ανάλυση Χρήσεων Υδατος**». Στον Πίνακα και το Σχήμα που ακολουθούν παρουσιάζεται η ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού για βιομηχανική χρήση του ΥΔ ΕΛ 14.

Πίνακας 4-66 Ανάκτηση Χρηματοοικονομικού κόστους παροχής νερού για βιομηχανική χρήση στο ΥΔ ΕΛ14

Συνολικό Χρηματο-οικονομικό Κόστος Βιομηχανικής Χρήσης (€)	Μέσο Μοναδιαίο Χρηματο-οικονομικό Κόστος ΛΑΠ (€/m ³)	Συνολικά Έσοδα Βιομηχανικής χρήσης (€)	Μέσο Μοναδιαίο έσοδο Βιομηχανικής χρήσης (€/m ³)	Ανάκτηση Χρηματο-οικονομικού Κόστους Βιομηχανικής χρήσης
2.969.091,16	0,92	2.335.664,64	0,86	93,86%

*Μη διαθέσιμα στοιχεία

4.2.10.2 Περιβαλλοντικό Κόστος και Κόστος Πόρου

Το περιβαλλοντικό κόστος σε επίπεδο ΥΔ ανέρχεται σε 620 χιλ. € όπως αυτό προσδιορίστηκε στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «**Οικονομική Ανάλυση Χρήσεων Υδατος**». Όπου απαιτείται η κατανομή του κόστους γίνεται επί της εξουσιοδοτημένης κατανάλωσης του ΥΔ όλων των χρήσεων ανά ΛΑΠ και στο σύνολό του. Το μοναδιαίο ετήσιο περιβαλλοντικό κόστος, σε επίπεδο ΥΔ, εκτιμάται σε 0,0014 €/m³.

Πίνακας 4-67 Ετήσιο και Μοναδιαίο Περιβαλλοντικό Κόστος όλων των χρήσεων ανά ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14, 2024-2027

ΛΑΠ	Ετήσιο Κόστος (€)	Μοναδιαίο (€/m ³)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)	88.333 €	0,0017
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)	58.333 €	0,0029
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)	8.333 €	0,0003
Σύνολο ΥΔ ΕΛ14	155.000 €	0,0014

Η κατανομή του περιβαλλοντικού κόστους ανά χρήση στο σύνολο στις ΛΑΠ του ΥΔ ΕΛ14 παρουσιάζεται στον πίνακα που ακολουθεί.

Πίνακας 4-68 Κατανομή περιβαλλοντικού Κόστους ανά χρήση ύδατος στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14, 2024-2027

	Υδρευση	Άρδευση	Κτηνοτροφία	Βιομηχανία	Σύνολο
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)					
Συνολικό κόστος για όλα τα έτη εφαρμογής των μέτρων (€) 2024-2027	303.333 €	50.000 €	0 €	0 €	353.333 €
Ετήσιο Κόστος ανά χρήση (€)	75.833 €	12.500 €	0 €	0 €	88.333 €
Συμμετοχή χρήσης (%) στο συνολικό ετήσιο κόστος	85,85%	14,15%	0,00%	0,00%	100,00%
Ετήσιο Μοναδιαίο Κόστος (€/m³)	0,0047	0,0003	0,0000	0,0000	0,0017
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)					
Συνολικό κόστος για όλα τα έτη εφαρμογής των μέτρων (€) 2024-2027	33.333 €	200.000 €	0 €	0 €	233.333 €
Ετήσιο Κόστος ανά χρήση (€)	8.333 €	50.000 €	0 €	0 €	58.333 €
Συμμετοχή χρήσης (%) στο συνολικό ετήσιο κόστος	14,29%	85,71%	0,00%	0,00%	100,00%
Ετήσιο Μοναδιαίο Κόστος (€/m³)	0,0007	0,0059	0,0000	0,0000	0,0029
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)					
Συνολικό κόστος για όλα τα έτη εφαρμογής των μέτρων (€) 2024-2027	33.333 €	0 €	0 €	0 €	33.333 €
Ετήσιο Κόστος ανά χρήση (€)	8.333 €	0 €	0 €	0 €	8.333 €
Συμμετοχή χρήσης (%) στο συνολικό ετήσιο κόστος	100,00%	0,00%	0,00%	0,00%	100,00%
Ετήσιο Μοναδιαίο Κόστος (€/m³)	0,0003	0,0000	0,0000	0,0000	0,0003

Το Κόστος Πόρου σε επίπεδο ΥΔ ανέρχεται σε 50.000 € ετησίως όπως αυτό προσδιορίστηκε στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Οικονομική Ανάλυση Χρήσεων Ύδατος» και αφορά στην ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) και την χρήση της άρδευσης. Δεν υπάρχει κόστος πόρου για τις ΛΑΠ EL1436 και EL1438 .

Πίνακας 4-69 Ετήσιο και Μοναδιαίο Κόστος Πόρου άρδευσης στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14, 2024-2027

ΛΑΠ	Ετήσιο Κόστος (€)	Μοναδιαίο Κόστος (€/m ³)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)	0 €	0,0000
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)	50.000 €	0,0059
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)	0 €	0,0000

Η κατανομή του κόστους Πόρου ανά χρήση στο σύνολο στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14 παρουσιάζεται στον πίνακα που ακολουθεί.

Πίνακας 4-70 Κατανομή κόστους Πόρου ανά χρήση ύδατος στις ΛΑΠ του ΥΔ EL14, 2024-2027

	Υδρευση	Άρδευση	Κτηνοτροφία	Βιομηχανία	Σύνολο
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)					
Συνολικό κόστος για όλα τα έτη εφαρμογής των μέτρων (€)	0 €	0 €	0 €	0 €	0 €
Ετήσιο Κόστος ανά χρήση (€)- 4 έτη	0 €	0 €	0 €	0 €	0 €
Συμμετοχή χρήσης (%) στο συνολικό ετήσιο κόστος	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%
Ετήσιο Μοναδιαίο Κόστος (€/m³)	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)					
Συνολικό κόστος για όλα τα έτη εφαρμογής των μέτρων (€)	0 €	200.000 €	0 €	0 €	200.000 €
Ετήσιο Κόστος ανά χρήση (€)- 4 έτη	0 €	50.000 €	0 €	0 €	50.000 €
Συμμετοχή χρήσης (%) στο συνολικό ετήσιο κόστος	0,00%	100,00%	0,00%	0,00%	100,00%
Ετήσιο Μοναδιαίο Κόστος (€/m³)	0,0000	0,0059	0,0000	0,0000	0,0059
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)					
Συνολικό κόστος για όλα τα έτη εφαρμογής των μέτρων (€)	0 €	0 €	0 €	0 €	0 €
Ετήσιο Κόστος ανά χρήση (€)- 4 έτη	0 €	0 €	0 €	0 €	0 €
Συμμετοχή χρήσης (%) στο συνολικό ετήσιο κόστος	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%
Ετήσιο Μοναδιαίο Κόστος (€/m³)	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000	0,0000

Οι πάροχοι υπηρεσιών ύδατος, από το 2018 και μετά, υποχρεούνται να προσδιορίσουν τα κόστη τους, λαμβάνοντας υπόψη, το περιβαλλοντικό κόστος και το κόστος πόρου που υποδεικνύεται με απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, όπως υπολογίστηκε στην 1^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ του ΥΔ Νήσων EL14. Στη συνέχεια υποχρεούνται να χρεώνουν τους χρήστες ύδατος με περιβαλλοντικό τέλος, που ισούται με το άθροισμά τους, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην ΚΥΑ.

Για το ΥΔ 14, έως και για το έτος χρήσης 2021, έχουν εκδοθεί οι ακόλουθες σχετικές αποφάσεις της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου

- Απόφαση υπ' αριθμ. 57856/30-11-2021 με θέμα «Έγκριση του Περιβαλλοντικού Κόστους και του Περιβαλλοντικού Τέλους της ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436) του Υ.Δ. Νήσων Αιγαίου (EL14), για το έτος 2022» που ορίζει για το 2022 περιβαλλοντικό τέλος ανά χρήση και ειδικότερα α) για την ύδρευση 0,0003€/m³, β) για την άρδευση 0,0003€/m³, γ) για την κτηνοτροφία 0,0002€/m³ και δ) για την βιομηχανία 0,651€/m³.
- Απόφαση υπ' αριθμ. 70559/30/12/2019 με θέμα «Έγκριση του περιβαλλοντικού κόστους και του κόστους πόρου και τον ορισμό του περιβαλλοντικού τέλους, για την λεκάνη Απορροής Ποταμού (ΛΑΠ) Κυκλάδων (EL1437), του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL14), για το έτος 2020. Αφορά :
 - Χρήστες κτηνοτροφικού και υδρευτικού νερού και μόνο για τα m³ νερού που οι χρήστες καταναλώνουν από την Τ.Λ. Φανερωμένης Νάξου: 0,0052 ευρώ/m³
 - Χρήστες κτηνοτροφικού και υδρευτικού νερού και μόνο για τα m³ νερού που οι χρήστες καταναλώνουν από την Τ.Λ. Μαραθίου Μυκόνου: 0,0052 ευρώ/m³
 - Χρήστες αρδευτικού, κτηνοτροφικού και υδρευτικού νερού και μόνο για τα m³ νερού που οι χρήστες καταναλώνουν από την Τ.Λ. Άνω Μεράς Μυκόνου: 0,0219 ευρώ/m³
 - Για το 2020, για το ΥΔ (EL14) Νήσων Αιγαίου, στην ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) δεν προσδιορίζεται κόστος πόρου.
- Απόφαση υπ' αριθμ. 70560/30-11-2019 με θέμα «Έγκριση του Περιβαλλοντικού Κόστους και του Περιβαλλοντικού Τέλους της Λ.Α.Π. Δωδεκανήσων (EL1438) του Υ.Δ. Νήσων Αιγαίου (EL14), για το έτος 2020». Αφορά:
 - Χρήστες κτηνοτροφικού αρδευτικού και υδρευτικού νερού και μόνο για τα m³ νερού που οι χρήστες καταναλώνουν από την Τ.Λ. Λειβαδίου Αστυπάλαιας: 0,0264 ευρώ/m³
 - Χρήστες κτηνοτροφικού και υδρευτικού νερού και μόνο για τα m³ νερού που οι χρήστες καταναλώνουν από την Τ.Λ. Γαϊδουρά Ρόδου: 0,0005 ευρώ/m³.
 - Χρήστες αρδευτικού και κτηνοτροφικού νερού και μόνο για τα m³ νερού που οι χρήστες καταναλώνουν από την Τ.Λ. Απολακκιάς Ρόδου: 0,0028 ευρώ/m³.
 - Για το 2020, για το ΥΔ (EL14) Νήσων Αιγαίου, στην ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) δεν προσδιορίζεται κόστος πόρου.

Εκτιμάται ότι το περιβαλλοντικό κόστος των ανωτέρω αποφάσεων ανακτάται 100% όπως παρουσιάζεται στον πίνακα που ακολουθεί.

Πίνακας 4-71 Εκδοθείσες αποφάσεις καθορισμού και εκτίμηση ανάκτησης περιβαλλοντικού και κόστους πόρου στο ΥΔ 14, 2020

Περιβαλλοντικό και κόστος πόρου (€) ανά κυβικό μέτρο νερού και ανά χρήση ύδατος			
	Υδρευση (οικιακή χρήση)	Αγροτική χρήση (γεωργία-κτηνοτροφία)	Βιομηχανία
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)			
Αριθμός απόφασης	57856/30-11-2021		
Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³) έτους 2020	5.643.617	-	-
Ετήσιο Μοναδιαίο κόστος (€/m ³) 1 ^{ης} Αναθεώρησης	0,0003	0,0003/0,0002	0,6501
Ανάκτηση %	100%	100%	100%
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)			
Αριθμός απόφασης	70559/30-12-2019		
Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³) έτους 2020	12.742.191	3.399.666	1.106
Ετήσιο Μοναδιαίο κόστος (€/m ³) 1 ^{ης} Αναθεώρησης	0,0052/ 0,0219	0,0052/ 0,0219	0,0052/ 0,0219
Ανάκτηση %	100%	100%	100%
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)			
Αριθμός απόφασης	70560/30-12-2019		
Εξουσιοδοτημένη κατανάλωση (m ³) έτους 2020	19.293.538	5.578.469	-
Ετήσιο Μοναδιαίο κόστος (€/m ³) 1 ^{ης} Αναθεώρησης	0,264/ 0,0005/ 0,0028	0,264/ 0,0005/ 0,0028	0,264/ 0,0005/ 0,0028
Ανάκτηση %	100%	100%	100%
ΣΥΝΟΛΟ ΥΔ ΕΛ14			
Ετήσιο Μοναδιαίο κόστος (€/m ³) 1 ^{ης} Αναθεώρησης	37.679.346	8.978.135	1.106
Ανάκτηση %	100%	100%	100%

4.2.11 Περιβαλλοντικοί Στόχοι - Εξαιρέσεις

4.2.11.1 Γενικά

Το Άρθρο 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ προβλέπει τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων για τα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα, καθώς και τις προστατευόμενες περιοχές, οι οποίες θα πρέπει να τίθενται ανά υδατικό σύστημα. Για τα ιδιαίτερος τροποποιημένα και τεχνητά υδατικά συστήματα (ΤΥΣ/ΙΤΥΣ), τα οποία καθορίζονται βάσει ειδικών κριτηρίων, η Οδηγία θέτει ειδικούς στόχους.

Ο χρόνος επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων του 3^{ου} Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών, σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, είναι το έτος 2027, δηλαδή το έτος ολοκλήρωσης του τρίτου διαχειριστικού κύκλου. Ωστόσο, η ίδια η Οδηγία αναγνωρίζει εγγενείς αδυναμίες που οδηγούν στην απομάκρυνση από τον στόχο αυτό, οι οποίες εκτείνονται από μικρής κλίμακας προσωρινές εξαιρέσεις έως και μακροπρόθεσμες παρεκκλίσεις από το στόχο της "καλής κατάστασης" και εκτίθενται στις παραγρ. 4 έως 7 του Άρθρου 4 της Οδηγίας:

- Παράταση της προθεσμίας: στην παράταση της προθεσμίας επίτευξης της καλής κατάστασης το αργότερο το 2027 ή όποτε το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027 (παράγρ. 4.4).
- Καθορισμός λιγότερο αυστηρών περιβαλλοντικών στόχων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όπως αν έχει αποδειχτεί ότι τα υδατικά συστήματα έχουν επηρεαστεί σε τέτοιο βαθμό από τις ανθρώπινες

δραστηριότητες που η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων είναι ανέφικτη ή δυσανάλογα δαπανηρή (παράγρ. 4.5).

- Προσωρινή υποβάθμιση της κατάστασης που απορρέει από φυσικά αίτια ή από ανωτέρα βία ή εξαιρετικές συνθήκες που δεν θα μπορούσαν ευλόγως να έχουν προβλεφθεί και όταν ισχύουν όλες οι καθοριζόμενες στο Άρθρο 4 προϋποθέσεις (παράγρ. 4.6).
- Νέες τροποποιήσεις των φυσικών χαρακτηριστικών ενός επιφανειακού συστήματος ή μεταβολές της στάθμης των υπογείων υδάτων σαν αποτέλεσμα μιας νέας βιώσιμης ανθρώπινης δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένης της μεταβολής από την υψηλή στην καλή κατάσταση (παράγρ. 4.7).

Για τον προσδιορισμό των εξαιρέσεων από την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας διαμορφώθηκαν, στο πλαίσιο της 2^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών, οι ακόλουθες αναλυτικές μεθοδολογίες, οι οποίες αποτελούν και Αναλυτικά Κείμενα Τεκμηρίωσης του παρόντος Σχεδίου: α) Προσδιορισμός των “εξαιρέσεων” των παραγράφων 4 έως 6, του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (4.4 – 4.6), και β) Προσδιορισμός των “εξαιρέσεων” της παραγράφου 7, του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (4.7), περί νέων τροποποιήσεων, οι οποίες είναι διαθέσιμες στη σχετική ιστοσελίδα της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων <http://wfdver.ypeka.gr/>.

Σημειώνεται ότι ο ορισμός ενός ΥΣ ως ιδιαιτέρως τροποποιημένου ή τεχνητού (ΙΤΥΣ ή ΤΥΣ) δεν συνιστά ούτε συμβατικό στόχο ούτε εξαίρεση. Τα ΙΤΥΣ και ΤΥΣ αποτελούν κατηγορίες ΥΣ με δική τους ταξινόμηση και δικούς τους στόχους.

Κατά τον καθορισμό των περιβαλλοντικών στόχων των επιμέρους ΥΣ του ΥΔ, ακολουθούνται οι ακόλουθες γενικές αρχές:

- Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, εάν ένα συγκεκριμένο υδατικό σύστημα το αφορούν δύο ή περισσότεροι περιβαλλοντικοί στόχοι, εφαρμόζεται ο αυστηρότερος.
- Για τα επιφανειακά υδατικά συστήματα με καλή ή υψηλή κατάσταση και τα υπόγεια υδατικά συστήματα με καλή κατάσταση, τίθεται ως περιβαλλοντικός στόχος η μη υποβάθμιση της κατάστασης.
- Για τα επιφανειακά και υπόγεια υδατικά συστήματα με κατάσταση γενικά κατώτερη της καλής, τίθεται ως περιβαλλοντικός στόχος η αναβάθμιση της κατάστασης, μέσω της εφαρμογής του Προγράμματος Μέτρων. Επιπλέον, αξιολογείται, κατά περίπτωση, η πιθανότητα μη έγκαιρης επίτευξης των στόχων, συνεκτιμώντας την ένταση και το είδος της πίεσης που δέχονται, σε συνδυασμό με τις φυσικές συνθήκες και εξετάζεται η τήρηση των προϋποθέσεων για την υπαγωγή τους στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- Για όσα επιφανειακά ΥΣ παραμένει άγνωστη η οικολογική ή η χημική τους κατάσταση, λόγω έλλειψης διαθέσιμων δεδομένων κατά την παρούσα διαχειριστική περίοδο, δεν τίθεται άλλος περιβαλλοντικός στόχος από τη μη υποβάθμιση της κατάστασης, ενώ το Πρόγραμμα Μέτρων προβλέπει τη συγκέντρωση δεδομένων μέσω του δικτύου παρακολούθησης προκειμένου να μπορέσει να αξιολογηθεί η κατάσταση τους το συντομότερο δυνατό.
- Για τα ΥΣ που βρίσκονται σε κακή χημική ή κακή ποσοτική κατάσταση εκτιμάται ότι δεν θα πετύχουν τους περιβαλλοντικούς στόχους έγκαιρα, καθώς, παρά τη θετική επίδραση του Προγράμματος Μέτρων, οι απαιτούμενοι για την απόκρισή τους χρόνοι υπερβαίνουν την προθεσμία της παρούσας διαχειριστικής περιόδου, επομένως υπάγονται στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4, παράγραφος 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

- Για τα επιφανειακά ΥΣ, των οποίων τα χαρακτηριστικά πρόκειται να υποστούν νέες τροποποιήσεις εξετάζεται η τήρηση των προϋποθέσεων για την υπαγωγή τους στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4, παράγραφος 7 της Οδηγίας, κατά περίπτωση.
- Για τις προστατευόμενες περιοχές, οι περιβαλλοντικοί στόχοι συνδέονται άμεσα με τους στόχους της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας για την προστασία των επιμέρους προστατευόμενων περιοχών.

Οι ακόλουθοι πίνακες συνοψίζουν τους στόχους της κατάστασης για τα επιφανειακά και υπόγεια ΥΣ. Οι στόχοι που τίθενται για τα ΥΣ λαμβάνουν υπόψη την αξιολόγηση της κατάστασης των ΥΣ του ΥΔ, την αποδοτικότητα του προτεινόμενου Προγράμματος Μέτρων και της δυνατότητας που δίνει η Οδηγία για παρεκκλίσεις υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Ο Πίνακας 1-4 συνοψίζει τους στόχους που έχουν τεθεί για τα **177 επιφανειακά ΥΣ** του ΥΔ ως το 2027. Αναλυτικότερα:

- Για 66 ΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της Υψηλής οικολογικής κατάστασης
- Για 92 ΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της Καλής οικολογικής κατάστασης
- Για 5 ΙΤΥΣ με Μέτριο Οικολογικό δυναμικό στόχος είναι η αναβάθμιση τους σε Καλό Οικολογικό δυναμικό αλλά μετά το 2027 δυνάμει των προτεινόμενων στην παρούσα Αναθεώρηση Μέτρων. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.4 - Παράταση προθεσμίας (Τεχνική Εφικτότητα).
- Για 9 λιμναία ΙΤΥΣ τα οποία αφορούν σε ταμειυτήρες ο στόχος είναι ο προσδιορισμός του οικολογικού δυναμικού και η λήψη μέτρων (εφόσον απαιτούνται) για την επίτευξη του καλού οικολογικού δυναμικού. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι
- Για 3 ποτάμια ΥΣ με Μέτρια Οικολογική κατάσταση στόχος είναι η μη υποβάθμισης της Κατάστασης ως το 2027. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι.
- Για 2 παράκτια ΥΣ με Μέτρια Οικολογική κατάσταση στόχος είναι η μη υποβάθμισης της Κατάστασης ως το 2027. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι.
- Για το σύνολο των Φυσικών ΥΣ και ΙΤΥΣ (177 ΥΣ) ο στόχος είναι η διατήρηση της Καλής χημικής κατάστασης

Πίνακας 4-72 Στόχοι οικολογικής κατάστασης και δυναμικού επιφανειακών ΥΣ ως το 2027

Στόχος Οικολογικής Κατάστασης/Δυναμικού Επιφανειακών ΥΣ	Ποτάμια ΥΣ	Λιμναία ΥΣ	Παράκτια ΥΣ	Σύνολο	Σύνολο (%)
Μη υποβάθμιση	73	0	85	158	89%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.4 - Παράταση προθεσμίας (Τεχνική Εφικτότητα) Επίτευξη ΚΟΔ την περίοδο 2022 -2027	5	0	0	5	3%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.5 - Λιγότερο Αυστηροί Περιβαλλοντικοί Στόχοι (Τεχνική Εφικτότητα) Επίτευξη ΚΟΚ μετά το 2027	3	0	2	5	3%

Στόχος Οικολογικής Κατάστασης/Δυναμικού Επιφανειακών ΥΣ	Ποτάμια ΥΣ	Λιμναία ΥΣ	Παράκτια ΥΣ	Σύνολο	Σύνολο (%)
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.5 - Λιγότερο Αυστηροί Περιβαλλοντικοί Στόχοι (Τεχνική Εφικτότητα) Προσδιορισμός ΚΟΔ μέχρι το 2027. Επίτευξη ΚΟΔ μετά το 2027	0	9	0	9	5%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.6	0	0	0	0	0%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.7	0	0	0	0	0%
Σύνολο	81	9	87	177	100%

Πίνακας 4-73 Σύνοψη Περιβαλλοντικών Στόχων και Εξαιρέσεων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14) – Χημική κατάσταση ΕΥΣ

Στόχος Χημικής Κατάστασης Επιφανειακών ΥΣ	Ποτάμια ΥΣ	Ταμειυτήρες	Παράκτια ΥΣ	Σύνολο	Σύνολο (%)
Μη υποβάθμιση	81	9	87	177	100%
Σύνολο	81	9	87	177	100%

Ο Πίνακας 1-6 συνοψίζει τους στόχους που έχουν τεθεί για τα **114 ΥΥΣ** του ΥΔ. Αναλυτικότερα:

- Για 91 ΥΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της καλής ποσοτικής κατάστασης
- Για 23 ΥΥΣ ο στόχος είναι η επίτευξη της καλής ποσοτικής κατάστασης όποτε το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027
- Για 91 ΥΥΣ ο στόχος είναι η διατήρηση της καλής χημικής κατάστασης
- Για 23 ΥΥΣ ο στόχος είναι η επίτευξη της καλής χημικής κατάστασης όποτε το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027

Πίνακας 4-74 Στόχοι κατάστασης ΥΥΣ μετά το 2027

Περιβαλλοντικός Στόχος Υπόγειων ΥΣ	Σύνολο	Σύνολο (%)
Ποσοτική Κατάσταση		
Μη υποβάθμιση	91	80%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.4 (Επίτευξη καλής ποσοτικής κατάστασης μετά το 2027)	23	20%
Χημική Κατάσταση		
Μη υποβάθμιση	91	80%
Υπαγωγή στο Άρθρο 4.4 (Επίτευξη καλής χημικής κατάστασης μετά το 2027)	23	20%

Πίνακας 4-75 *ΕΥΣ που εντάσσονται στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4.4 της Οδηγίας (Παράταση Προθεσμίας)*

Α/Α	ΛΑΠ	ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΟΙΚ. ΚΑΤ/ΔΥΝ 2Η ΑΝΑΘ. ΣΔΛΑΠ	ΟΙΚ. ΚΑΤ/ΔΥΝ ΣΤΟΧΟΣ 2027
Ποτάμια ΥΣ					
1	EL1436	EL1436R003300027H	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΟ ΚΟΔ
2	EL1436	EL1436R009900014H	ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ.	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΟ ΚΟΔ
3	EL1438	EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΟ ΚΟΔ
4	EL1438	EL1438R000600073H	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΟ ΚΟΔ
5	EL1438	EL1438R002100070H	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	ΜΕΤΡΙΟ ΟΔ	ΚΑΛΟ ΚΟΔ

Πίνακας 4-76 *ΥΥΣ που εντάσσονται στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4.4 της Οδηγίας (Παράταση Προθεσμίας)*

Α/Α	ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	2Η ΑΝΑΘ. ΣΔΛΑΠ		ΣΤΟΧΟΣ ΟΤΑΝ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΝ ΟΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ	
			Χημική Κατάσταση	Ποσοτική Κατάσταση	Χημική Κατάσταση	Ποσοτική Κατάσταση
1	EL1400020	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ (Α)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
2	EL1400032	ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
3	EL1400092	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
4	EL1400112	ΣΕΔΟΥΝΤΑ - ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
5	EL1400122	ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΥ - ΛΗΜΝΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
6	EL1400143	ΝΟΤΙΟΥ ΧΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
7	EL1400150	ΚΟΡΑΚΑΡΗ	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
8	EL1400160	ΚΑΜΠΟΥ	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
9	EL1400172	ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ - ΝΕΝΗΤΑ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
10	EL1400302	ΚΑΜΠΟΥ ΧΩΡΑΣ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
11	EL1400672	ΣΥΡΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
12	EL1400673	ΣΥΡΟΥ (Γ)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
13	EL1400722	ΖΕΦΥΡΙΑΣ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
14	EL1400752	ΜΑΡΑΘΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
15	EL1400760	ΛΙΒΑΔΙΟΥ	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
16	EL1400802	ΚΑΤΑΠΟΛΩΝ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
17	EL1400872	ΚΑΜΑΡΙΟΥ - ΦΗΡΩΝ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
18	EL1400873	ΚΑΜΑΡΙΟΥ - ΦΗΡΩΝ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ (Γ)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
19	EL1400362	ΛΕΡΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
20	EL1400370	ΠΟΘΕΙΑΣ	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
21	EL1400380	ΒΑΘΕΟΣ	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
22	EL1400462	ΛΙΝΟΠΟΤΙΟΥ (Β)	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή
23	EL1400610	ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ - ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	Κακή	Κακή	Καλή	Καλή

Πίνακας 4-77 ΕΥΣ που εντάσσονται στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4.5 της Οδηγίας (Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι)

Α/Α	ΛΑΠ	ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΟΙΚ. ΚΑΤ/ΔΥΝ 2Η ΑΝΑΘ. ΣΔΛΑΠ	ΟΙΚ. ΚΑΤ/ΔΥΝ ΣΤΟΧΟΣ 2027
Ποτάμια ΥΣ					
1	ΕΛ1436	ΕΛ1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΜΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ
2	ΕΛ1436	ΕΛ1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	
3	ΕΛ1436	ΕΛ1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	
Ταμιευτήρες					
1	ΕΛ1436	ΕΛ1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	ΜΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ & ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
2	ΕΛ1436	ΕΛ1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ- ΚΑΤΡΑΡΗ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
3	ΕΛ1436	ΕΛ1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
4	ΕΛ1437	ΕΛ1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
5	ΕΛ1437	ΕΛ1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
6	ΕΛ1437	ΕΛ1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
7	ΕΛ1438	ΕΛ1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
8	ΕΛ1438	ΕΛ1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
9	ΕΛ1438	ΕΛ1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	ΑΓΝΩΣΤΟ ΟΔ	
Παράκτια ΥΣ					
1	ΕΛ1436	ΕΛ1436C0003N	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ)	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	ΜΗ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ
2	ΕΛ1436	ΕΛ1436C0008N	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ)	ΜΕΤΡΙΑ ΟΚ	

4.2.11.2 Προσωρινή Υποβάθμιση (Άρθρο 4.6 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ)

Η παράγραφος 6 του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Άρθρο 4.6) αναφέρει ότι «Προσωρινή υποβάθμιση της κατάστασης υδατικών συστημάτων δεν συνιστά παράβαση των απαιτήσεων της Οδηγίας εάν οφείλεται σε περιστάσεις που απορρέουν από φυσικά αίτια ή από ανωτέρα βία και είναι εξαιρετικές, ή δεν θα μπορούσαν ευλόγως να έχουν προβλεφθεί, ιδίως οι ακραίες πλημμύρες και παρατεταμένες ξηρασίες ... εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Λαμβάνονται όλα τα πρακτικώς εφικτά μέτρα για να προβλεφθεί η περαιτέρω υποβάθμιση της κατάστασης (Άρθρο 4.6 (α)).
- Τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται κατά τη διάρκεια ενός επεισοδίου παρατεταμένης ξηρασίας δε θα υπονομεύουν την αποκατάσταση της ποιότητας του υδατικού συστήματος μετά τη λήξη του επεισοδίου και θα περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Μέτρων (Άρθρο 4.6 (γ)).
- Το Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών αναφέρει τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να κηρύσσονται οι απρόβλεπτες ή εξαιρετικές αυτές περιστάσεις συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης των κατάλληλων δεικτών.
- Η επόμενη ενημέρωση του ΣΔΛΑΠ θα περιλαμβάνει περίληψη των συνεπειών των περιστάσεων και τα μέτρα που ελήφθησαν (Άρθρο 4.6 (ε)).
- Οι επιπτώσεις των εξαιρετικών περιστάσεων επισκοπούνται ετησίως (Άρθρο 4.6 (δ)).

Είναι σημαντικό, να τονιστεί ότι η παρατεταμένη ξηρασία προκαλείται από φυσικά αίτια και όχι από μη ορθολογική χρήση των υδατικών πόρων. Ο όρος «παρατεταμένη ξηρασία» είναι σχετικός και στο ΣΔΛΑΠ χρησιμοποιείται σε αντιστοιχία με τον όρο «prolonged drought» της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και άλλων συνοδευτικών κειμένων, καθώς και του «Drought Management Plan Report» (DG ENV EE, Technical Report 2008-23) με στόχο να χαρακτηρίσει ένα γεγονός ιδιαίτερα δριμείας ξηρασίας, ώστε, σύμφωνα με το άρθρο 4.6 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ η προσωρινή υποβάθμιση της κατάστασης των υδατικών συστημάτων να μη συνιστά παράβαση των απαιτήσεων της Οδηγίας.

Για την ενεργοποίηση του Άρθρου 4.6 σε περιόδους ξηρασίας θα πρέπει η περίοδος αυτή να χαρακτηριστεί ως «παρατεταμένη».

Για το σκοπό αυτό θα χρησιμοποιηθούν τρεις τυπικές διαβαθμίσεις του δείκτη SPI που υπολογίζεται βάσει των βροχοπτώσεων για μία περίοδο¹⁶, ήτοι -1.0, -1.5 και -2.0, για τον χαρακτηρισμό των μέτρων, σοβαρών και ακραίων ξηρασιών όπως ορίζονται στα Σχέδια Διαχείρισης Ξηρασίας και για βροχομετρικά δεδομένα των αντιπροσωπευτικών σταθμών που θα υποδειχθούν από το Σχέδιο.

Για το Νότιο Αιγαίο αποτελεί μέτρο του Προγράμματος Μέτρων, ενώ για το Βόρειο Αιγαίο θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι πρόνοιες του εγκεκριμένου Σχεδίου Διαχείρισης Ξηρασίας.

Μετά το πέρας κάθε υδρολογικού έτους, θα υπολογίζεται, με βάση τα βροχομετρικά δεδομένα του δωδεκαμήνου, ο ετήσιος SPI. Εκτός του SPI του διαρεύσαντος έτους, θα υπολογίζεται και ο δείκτης μέσης τριετίας, που αποσκοπεί στην αναγνώριση των ιδιαίτερα δυσμενών ξηρασιών μακράς διάρκειας. Εφόσον η τιμή του είναι κοντά στο όριο -1.5, που υποδηλώνει σοβαρή μακροχρόνια ξηρασία, θα ενεργοποιείται το Άρθρο 4 παράγραφος 6 για εξαίρεση των υδατικών συστημάτων λόγω εξαιρετικών περιστάσεων παρατεταμένης ξηρασίας.

4.2.11.3 Νέα και Προγραμματιζόμενα Έργα Αξιοποίησης Υδατικών Πόρων (Άρθρο 4.7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ)

Στη 2^η Αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών επαναπροσδιορίστηκε η διαδικασία εξέτασης της δυνητικής υπαγωγής στην παράγραφο 7 του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Άρθρο 4.7), ΥΣ που επηρεάζονται από προγραμματιζόμενα έργα.

Για τον σκοπό αυτό καταρτίστηκε ειδική αναλυτική μεθοδολογία, η οποία αποτελεί και Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης του παρόντος Σχεδίου και είναι διαθέσιμη στη σχετική ιστοσελίδα της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων <http://wfdver.ypeka.gr/>, βάσει της οποίας αξιολογούνται:

- τα προγραμματιζόμενα έργα ή οι δραστηριότητες που ενδέχεται να δημιουργούν τροποποιήσεις στα φυσικά χαρακτηριστικά ενός η περισσότερων επιφανειακών υδατικών συστημάτων,

¹⁶ Ο υπολογισμός του SPI βασίζεται σε δεδομένα μηνιαίων βροχοπτώσεων. Ο SPI είναι ο αριθμός των τυπικών αποκλίσεων που, το άθροισμα των βροχοπτώσεων για μία περίοδο (3, 6, 9, 12 μήνες κλπ.) απέχει από τη μέση τιμή μιας μακροχρόνιας χρονοσειράς, εάν θεωρήσουμε ότι οι βροχοπτώσεις ακολουθούν κανονική κατανομή. Ο δείκτης SPI είναι αδιάστατος, όπου οι θετικές τιμές υποδεικνύουν βροχοπτώσεις υψηλότερες από το 50% των παρατηρήσεων οπότε αναφέρονται σε υγρή περίοδο και οι αρνητικές τιμές υποδεικνύουν βροχοπτώσεις χαμηλότερες από το 50% των παρατηρήσεων και σηματοδοτούν μια ξηρή περίοδο.

- προγραμματιζόμενα έργα που περιλαμβάνουν δραστηριότητες κατασκευής μεγάλων υπογείων έργων ή υπόγειες εκμεταλλεύσεις που οδηγούν στην μεταβολή της υπόγειας στάθμης και της ποσότητας υπογείων νερών,
- έργα που προγραμματίζονται σε αδιατάρακτες περιοχές δηλαδή σε περιοχές με παρουσία υδατικών συστημάτων με άριστη¹⁷ κατάσταση και αφορούν δραστηριότητες βιώσιμης ανάπτυξης οι οποίες δύνανται να προκαλέσουν υποβάθμιση της άριστης κατάστασης επιφανειακών υδάτων σε καλή λόγω απόρριψης ρύπων.

Η διαδικασία υπαγωγής στο άρθρο 4.7 ορίζεται ως ακολούθως:

- Ο φορέας που προγραμματίζει την υλοποίηση έργων που αναφέρονται παραπάνω καταρτίζει κατάλληλο φάκελο τεκμηρίωσης ο οποίος περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που περιγράφονται στην μεθοδολογία «Προσδιορισμός των “εξαιρέσεων” της παραγράφου 7, του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/EK (4.7), περί νέων τροποποιήσεων». Τα στοιχεία του φακέλου θα πρέπει να είναι σύμφωνα με την τελευταία έκδοση της μεθοδολογίας η οποία είναι διαθέσιμη στην ιστοσελίδα της ΓΔΥ κατά την κατάθεση του φακέλου.
- Ο φάκελος κατατίθεται στην Αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων, η οποία εξετάζει το περιεχόμενό του. Η Διεύθυνση Υδάτων δύναται να ζητήσει επιπλέον ή/και συμπληρωματικά στοιχεία εφόσον κρίνει ότι είναι απαραίτητα για την τεκμηρίωση υπαγωγής των ΥΣ που επηρεάζονται στο Άρθρο 4.7 σύμφωνα με τις προβλέψεις της Οδηγίας 2000/60/EK και του εγκεκριμένου Σχεδίου Διαχείρισης.
- Η Διεύθυνση Υδάτων εισηγείται στο Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης την υπαγωγή ή όχι στο Άρθρο 4.7 των υδατικών συστημάτων που επηρεάζονται από το προγραμματιζόμενο έργο, μετά τη σύμφωνη γνώμη της Γενικής Διεύθυνσης Υδάτων και εκδίδεται η κατάλληλη απόφαση.
- Η υπαγωγή υδατικών συστημάτων στο Άρθρο 4.7 περιγράφεται στο επόμενο Σχέδιο Διαχείρισης όπου παρατίθενται και τα απαραίτητα στοιχεία τεκμηρίωσης.

Η εφαρμογή της διαδικασίας αυτής ισχύει από την έγκριση του παρόντος Σχεδίου Διαχείρισης και αφορά σε προγραμματιζόμενα έργα για τα οποία δεν έχει κατατεθεί φάκελος περιβαλλοντικής αδειοδότησης ή σε περιπτώσεις που βάσει της υφιστάμενης νομοθεσίας δεν απαιτείται Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών όρων, δεν έχει κατατεθεί αίτημα για χορήγηση άδειας κατασκευής, εγκατάστασης ή λειτουργίας στους κατά περίπτωση αρμόδιους φορείς.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα EL14 Νήσων Αιγαίου, στον παρόντα διαχειριστικό Κύκλο δεν εντάσσονται ΥΣ στις εξαιρέσεις του Άρθρου 4.7.

4.2.12 Πρόγραμμα Βασικών και Συμπληρωματικών Μέτρων

Το πρόγραμμα μέτρων περιλαμβάνει τα «**Βασικά Μέτρα**» που προσδιορίζονται στο Άρθρο 11.3 της Οδηγίας 2000/60/EK και, όπου απαιτείται, «**Συμπληρωματικά Μέτρα**». Η λήψη Συμπληρωματικών Μέτρων προβλέπεται σε περίπτωση που η εφαρμογή των Βασικών Μέτρων δεν επαρκεί για την επίτευξη των στόχων.

¹⁷ Υψηλή Κατάσταση με βάση τα στοιχεία των εγκεκριμένων Σχεδίων Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων της Χώρας και του Προγράμματος Παρακολούθησης της Κατάστασης των Υδάτων της Χώρας.

Στα επόμενα κεφάλαια παρατίθενται τα βασικά στοιχεία για τα μέτρα αυτά, όπως προκύπτουν από τις προβλέψεις της Οδηγίας, καθώς επίσης και από το Κατευθυντήριο Κείμενο WFD Reporting Guidance 2022.

Τα **Βασικά Μέτρα** αποτελούν τις στοιχειώδεις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να επιτευχθούν οι Περιβαλλοντικοί Στόχοι του Άρθρου 4 της Οδηγίας. Στην πλειοψηφία τους αφορούν σε προληπτικές ενέργειες για την προστασία των Υδατικών Συστημάτων. Τα Βασικά Μέτρα είναι υποχρεωτικά, εφαρμόζονται «οριζόντια» σε όλα τα ΥΣ του ΥΔ.

Τα Βασικά Μέτρα διακρίνονται σε δύο επιμέρους ομάδες μέτρων:

Η **πρώτη ομάδα Βασικών Μέτρων** αφορά σε μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της Κοινοτικής νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων, τα οποία περιλαμβάνουν, σύμφωνα με το άρθρο 11(3) της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα μέτρα που απαιτούνται δυνάμει της νομοθεσίας που προσδιορίζεται στο άρθρο 10 και στο τμήμα Α του παραρτήματος VI της Οδηγίας. Τα μέτρα αυτά απαιτούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες Οδηγίες και την αντίστοιχη εθνική νομοθεσία (βλ. και παράγραφο 9.2.1):

- Οδηγία για τα ύδατα κολύμβησης,
- Οδηγία για τα πτηνά,
- Οδηγία για το πόσιμο νερό,
- Οδηγία για τα μεγάλα ατυχήματα (Seveso),
- Οδηγία για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων,
- Οδηγία για την ιλύ σταθμών καθαρισμού,
- Οδηγία για την επεξεργασία αστικών λυμάτων,
- Οδηγία για τα προϊόντα φυτοπροστασίας,
- Οδηγία για την προστασία από νιτρορρύπανση,
- Οδηγία για τα οικοσυστήματα,
- Οδηγία για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο ρύπανσης

Η **δεύτερη ομάδα Βασικών Μέτρων** αφορά σε μέτρα που προκύπτουν από την υποχρέωση εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και ειδικότερα σε μέτρα που εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες, όπως προσδιορίζονται στο Άρθρο 11:

- Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος (Άρθρο 9)
- Μέτρα προαγωγής μιας αποτελεσματικής και βιώσιμης χρήσης ύδατος προκειμένου να μη διακυβεύεται η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων (Άρθρο 4).
- Μέτρα διαφύλαξης της ποιότητας του πόσιμου ύδατος για να μειωθεί η απαιτούμενη επεξεργασία για την παραγωγή του (Άρθρο 7).
- Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού και αποθήκευσης επιφανειακού νερού
- Μέτρα για τον έλεγχο και την αδειοδότηση του τεχνητού εμπλουτισμού των ΥΥΣ
- Μέτρα τις σημειακές πηγές απορρίψεων που ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση (Άρθρα 10, 16).
- Μέτρα και ελέγχους για τις διάχυτες πηγές απορρίψεων που ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση.
- Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις (Άρθρο 5, Παράρτημα 2).
- Απαγόρευση των απορρίψεων ρύπων, απευθείας στα υπόγεια ύδατα, με επιφυλάξεις.

- Μέτρα για την εξάλειψη της ρύπανσης επιφανειακών υδάτων από τις ουσίες προτεραιότητας και την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από άλλες ουσίες (Άρθρο 16).
- Μέτρα πρόληψης της σημαντικής διαρροής ρύπων από τεχνικές εγκαταστάσεις και για την πρόληψη ή/και τη μείωση των επιπτώσεων των επεισοδίων ρύπανσης λόγω ατυχήματος.

Όσον αφορά στα **Συμπληρωματικά Μέτρα**, σύμφωνα με το μέρος Β του παραρτήματος VI της Οδηγίας, αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- νομοθετικά μέτρα,
- διοικητικά μέτρα,
- οικονομικά ή φορολογικά μέτρα,
- περιβαλλοντικές συμφωνίες μετά από διαπραγμάτευση,
- έλεγχοι εκπομπής,
- κώδικες ορθών πρακτικών,
- ανασύσταση και αποκατάσταση περιοχών υγροτόπων,
- έλεγχος απολήψεων, ιδίως προς την κατεύθυνση αντιμετώπισης υπεραντλήσεων,
- μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, μεταξύ άλλων προώθηση της προσαρμοσμένης γεωργικής παραγωγής, όπως π.χ. καλλιέργειών χαμηλών απαιτήσεων σε νερό, σε περιοχές που υποφέρουν από ανομβρία,
- μέτρα αποτελεσματικότητας και επαναχρησιμοποίησης, μεταξύ άλλων προώθηση τεχνολογιών αποτελεσματικής χρήσης ύδατος στη βιομηχανία και αρδευτικές τεχνικές εξοικονόμησης ύδατος,
- έργα δομικών κατασκευών
- εγκαταστάσεις αφαλάτωσης,
- έργα αποκατάστασης υφιστάμενων υποδομών, ιδίως έργα βελτίωσης υποδομών συλλογής, αποθήκευσης και μεταφοράς / διανομής νερού για ύδρευση ή άρδευση, με σκοπό τη μείωση των απωλειών και τη βελτίωση της ποιότητας των υδάτων,
- τεχνητή επαναπλήρωση υδροφόρων στρωμάτων,
- εκπαιδευτικά έργα,
- έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης,
- λοιπά σχετικά μέτρα.

Η διαμόρφωση του προγράμματος μέτρων κατά την 2^η Αναθεώρηση έγινε με βάση τα ακόλουθα:

- Τις απαιτήσεις που απορρέουν από την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και επίσης και τις ειδικές απαιτήσεις για το πρόγραμμα μέτρων που περιγράφονται συνοπτικά παραπάνω και αναλυτικά στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης Πρόγραμμα Βασικών και Συμπληρωματικών. Την πρόοδο εφαρμογής του 2^{ου} ΣΔΛΑΠ και την εμπειρία που αποκτήθηκε κατά την περίοδο αυτή.
- Την κατάσταση των επιφανειακών και των υπογείων ΥΣ όπως ταξινομήθηκε με βάση τα αποτελέσματα της παρακολούθησης από την έγκριση του 2^{ου} ΣΔΛΑΠ έως σήμερα.
- Τους περιβαλλοντικούς στόχους που τίθενται για το 3^ο ΣΔΛΑΠ για τα υδατικά συστήματα.
- Τις σημαντικές πιέσεις που δέχονται τα ύδατα όπως αυτές εντοπίστηκαν κατά την προετοιμασία του 3^{ου} Σχεδίου Διαχείρισης.
- Τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά εργαλεία και τους πόρους που μπορούν να αντληθούν από αυτά για τη διαχείριση των υδάτων και την υλοποίηση συγκριμένων δράσεων.
- Την γενικότερη πολιτική προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και την ενσωμάτωση δράσεων για το σκοπό αυτό.

- Τις γενικότερες πολιτικές της χώρας σε σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος και της διαχείρισης των υδάτων και τις δράσεις που προγραμματίζονται για αυτό και παρουσιάζονται συνοπτικά σε επόμενη παράγραφο.
- Την αξιολόγηση των μέτρων ως προς την απόδοσή τους.

Το τελικό πρόγραμμα μέτρων διαμορφώνεται μετά τα αποτελέσματα της διαβούλευσης αλλά και την ολοκλήρωση της διαδικασίας της Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης.

4.2.12.1 Δράσεις σε εφαρμογή Ενωσιακών Οδηγιών (Ομάδα Ι Βασικών Μέτρων)

Στον πίνακα που ακολουθεί αναφέρονται οι διατάξεις ενσωμάτωσης των Ενωσιακών Οδηγιών του Παραρτήματος VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όπως αυτές έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, στο Εθνικό δίκαιο.

Πίνακας 4-78 Διατάξεις ενσωμάτωσης των Ενωσιακών Οδηγιών του Παραρτήματος VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ στο Εθνικό δίκαιο

ΟΔΗΓΙΑ	ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
Υδατα Κολύμβησης (Οδηγία 2006/7/ΕΚ)	ΚΥΑ 8600/416/Ε103/23.02.2009 (ΦΕΚ 356/Β/2009) σχετικά με την «ποιότητα και μέτρα διαχείρισης των υδάτων κολύμβησης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/7/ΕΚ “σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της Οδηγίας 76/160/ΕΟΚ” όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
Προστασία των άγριων πτηνών (Οδηγία 2009/147/ΕΚ) και οικοτόπων (Οδηγία 92/43/ΕΟΚ)	ΚΥΑ ΗΠ 37338/1807/Ε103/1.9.2010 (ΦΕΚ 1495/Β/2010) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ “Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών”, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ» και η τροποποιητική αυτής ΚΥΑ ΗΠ 8353/276/Ε103/2012 (ΦΕΚ 415/Β/2012) . ΚΥΑ 33318/3028/11.12.1998 (ΦΕΚ 1289/Β/1998) «καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» και την τροποποίηση αυτής ΚΥΑ ΗΠ 14849/853/Ε103/2008 (ΦΕΚ 645/Β/2008) σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ “για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας”. Ν. 3937/2011 (ΦΕΚ 60/Α/2011) «Διατήρηση της Βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις» ΚΥΑ 50743/2017 (ΦΕΚ 4432/Ν/2017) «Αναθεώρηση εθνικού καταλόγου περιοχών του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου Natura 2000» Ν. 4685/2020 (ΦΕΚ 92/Α/2020) «Εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών 2018/844 και 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις»
Πόσιμο Νερό (Οδηγία 2020/2184/ΕΕ)	Αναμένεται η ενσωμάτωση της Οδηγίας στην ελληνική νομοθεσία.
Περιβαλλοντικές Επιπτώσεις από Έργα/ Δραστηριότητες (2011/92/ΕΕ, 2014/52/ΕΕ)	Ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160/Α/1986) «Για την προστασία του περιβάλλοντος» Ν.3010/2002 (ΦΕΚ 91/Α/2002) «Εναρμόνιση του Ν. 1650/86 με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ, διαδικασία οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα και άλλες διατάξεις» Ν. 4014/2011 (ΦΕΚ 209/Α/2011) «Περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων, ρύθμιση αυθαιρέτων σε συνάρτηση με δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου περιβάλλοντος» ΥΑ οικ.5688/2018 (ΦΕΚ 988/Β/2018) «Τροποποίηση των παραρτημάτων του ν. 4014/2011 (Α’ 209), σύμφωνα με το άρθρο 36Α του νόμου αυτού, σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2014/52/ΕΕ ...» Ν. 4685/2020 (ΦΕΚ 92/Α/2020) «Εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών 2018/844 και 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις» Ν. 4964/2022 (ΦΕΚ Τεύχος 150/Α/2022) «Διατάξεις για την απλοποίηση της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, θέσπιση πλαισίου για την ανάπτυξη των Υπεράκτιων Αιολικών Πάρκων, την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης, την προστασία του περιβάλλοντος και λοιπές διατάξεις»

ΟΔΗΓΙΑ	ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
Πρόληψη - Έλεγχος ρύπανσης (Οδηγία 2010/75/ΕΕ)	ΥΑ 36060/1155/Ε.103/2013 (ΦΕΚ 1450/Β/2013) «Καθορισμός πλαισίου κανόνων, μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος από βιομηχανικές δραστηριότητες, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2010/75/ΕΕ «περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24 ^{ης} Νοεμβρίου 2010»
Προστασία από Νιτρορρύπανση (Οδηγία 91/676/ΕΟΚ)	ΚΥΑ 16190/1335/19.05.1997 (ΦΕΚ 519/Β/1997) «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης» ΥΑ οικ. 19652/1906/1999 (ΦΕΚ 1575/Β/1999) «Προσδιορισμός των νερών που υφίστανται νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης – Κατάλογος ευπρόσβλητων ζωνών, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 αντίστοιχα του άρθρου 4 της υπ' αριθμ. 16190/1335/1997 κοινής υπουργικής απόφασης «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης» (Β 519). Τροποποίηση των άρθρων 3, 4, 5 και 8 της απόφασης αυτής» όπως τροποποιήθηκε με την ΥΑ 20419/2522/2001 (ΦΕΚ 1212/Β/2001), την ΥΑ 24838/1400/Ε103/2008 (ΦΕΚ 1132/Β/2008), την ΥΑ 106253/2010 (ΦΕΚ 1843/Β/2010), την ΥΑ 190126/2013 (ΦΕΚ 983/Β/2013), την ΥΑ 147070/2014 (ΦΕΚ 3224/Β/2014) και ισχύει. ΥΑ 1848/278812/2021 (ΦΕΚ 4855/Β/2021) «Κώδικας Ορθής Γεωργικής Πρακτικής για την Προστασία των Νερών από τη Νιτρορρύπανση Γεωργικής Προέλευσης»
Προϊόντα Φυτοπροστασίας (Οδηγίες 2009/128/ΕΚ & 2019/782/ΕΕ, Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 652/2014, Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1432)	Ν. 4036/27.01.2012 (ΦΕΚ 8/Α/2012) «Διάθεση γεωργικών φαρμάκων στην αγορά, ορθολογική χρήση αυτών και συναφείς διατάξεις» όπως τροποποιήθηκε από τους Ν. 4235/2014, Ν. 4351/2015, Ν. 4384/2016, Ν. 4472/2017, Ν. 4492/2017, 4625/2019 και Ν. 4859/2021. ΥΑ 9269/246316/2020 (ΦΕΚ 4032/Β/2020) «Εθνικό Σχέδιο Δράσης του άρθρου 18 του Ν. 4036/2012 (Α'8) με στόχο την εφαρμογή της Οδηγίας 2009/128/ΕΚ»
Αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων (Οδηγία 2012/18/ΕΕ)	ΚΥΑ 172058/2016 (ΦΕΚ 354/Β/2016) «Καθορισμός κανόνων, μέτρων και όρων για την αντιμετώπιση κινδύνων από ατυχήματα μεγάλης έκτασης σε εγκαταστάσεις ή μονάδες, λόγω της ύπαρξης επικίνδυνων ουσιών, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2012/18/ΕΕ. Αντικατάσταση της υπ' αριθ. 12044/613/2007 (376/Β/2007), όπως διορθώθηκε (ΦΕΚ 2259/Β/2007)»
Ιλύς σταθμών καθαρισμού (Οδηγία 86/278/ΕΟΚ)	ΚΥΑ 80568/4225/05.07.1991 (ΦΕΚ 641/Β/1991) «Μέθοδοι, όροι και περιορισμοί για τη χρησιμοποίηση στη γεωργία της λύος που προέρχεται από επεξεργασία οικιακών και αστικών λυμάτων»
Επεξεργασία Αστικών Λυμάτων (Οδηγίες 91/271/ΕΟΚ, 98/15/ΕΚ)	ΚΥΑ 5673/400/05.03.1997 (ΦΕΚ 192/Β/1997) «Μέτρα και όροι για την επεξεργασία αστικών λυμάτων» και οι τροποποιητικές αυτής αποφάσεις ΥΑ 19661/1982/2.8.1999 (ΦΕΚ 1811/Β/1999), ΥΑ 48392/939/28.3.2002 (ΦΕΚ 405/Β/2002), ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/136843/2022 (ΦΕΚ 7215/Β/2022)

Στο σχετικό Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης – Πρόγραμμα Βασικών και Συμπληρωματικών Μέτρων, γίνεται αναλυτική αναφορά μόνο για τις Οδηγίες:

- Οδηγία για την επεξεργασία αστικών λυμάτων,
- Οδηγία για την προστασία από νιτρορρύπανση
- Οδηγία για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο ρύπανσης,

οι οποίες με βάση τα αναφερόμενα στην παράγραφο 10.1.10 του κατευθυντηρίου κειμένου WFD Reporting Guidance No 35 θεωρούνται οι σημαντικότερες.

Οι προγραμματιζόμενες δράσεις για την εφαρμογή της Ενωσιακής και Εθνικής Νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Πίνακας 4-79 Δράσεις σε εφαρμογή Ενωσιακών Οδηγιών

ΟΔΗΓΙΑ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΦΟΡΕΙΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
Υδατα Κολύμβησης (Οδηγία 2006/7/ΕΚ)	Συνέχιση της παρακολούθησης της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης σύμφωνα με την Οδηγία 2006/7/ΕΚ.	ΓΔΥ, Διευθύνσεις Υδάτων Βορείου & Νοτίου Αιγαίου της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου
	Επικαιροποίηση του Μητρώου Ακτών Κολύμβησης.	
Προστασία των άγριων πτηνών (Οδηγία 2009/147/ΕΚ), και οικοτόπων (Οδηγία 92/43/ΕΟΚ)	Κατάρτιση /θεσμοθέτηση Σχεδίων Διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών του δικτύου Natura 2000 που εξαρτώνται άμεσα από το νερό, με ειδική αναφορά σε θέματα διαχείρισης υδάτων.	ΥΠΕΝ, ΟΦΥΠΕΚΑ, ΜΔΠΠ
	Παρακολούθηση/αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης των εξαρτώμενων από το νερό οικοτόπων και ειδών στις περιοχές του δικτύου Natura 2000.	
Πόσιμο Νερό (2020/2184/ΕΕ)	Παρακολούθηση εφαρμογής της Οδηγίας	Υπουργείο Υγείας
Πρόληψη - Έλεγχος ρύπανσης (Οδηγία 2010/75/ΕΕ)	Τήρηση αρχείου-μητρώου εγκαταστάσεων που εντάσσονται στις διατάξεις της Οδηγίας.	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου (Διευθύνσεις ΠΕΧΩΣ)
Προστασία από Νιτρορρύπανση (Οδηγία 91/676/ΕΟΚ)	Οριοθέτηση νέας ευπρόσβλητης ζώνης ΥΥΣ ΕΛ1400760 Λιβαδιού (Νάξου).	ΓΔΥ, ΥΠΑΑΤ
	Κατάρτιση Προγράμματος Δράσης και λήψη οποιουδήποτε επιπλέον συμπληρωματικού μέτρου ή ενισχυμένης δράσης, σύμφωνα με το άρθρο 5 της ΚΥΑ 16190/1335/1997.	ΥΠΑΑΤ
	Συστηματική παρακολούθηση των επιπέδων των νιτρικών στα ΥΣ που υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν νιτρορρύπανση.	ΥΠΕΝ, ΥΠΑΑΤ
Προϊόντα Φυτοπροστασίας (Οδηγία 2009/128/ΕΚ, Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 652/2014, Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1432)	Ορθολογική χρήση φυτοπροστατευτικών προϊόντων. Εφαρμογή Εθνικού Σχεδίου Δράσης Δράσης του άρθρου 18 του Ν. 4036/2012	ΥΠΑΑΤ

ΟΔΗΓΙΑ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΦΟΡΕΙΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
Αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων (Οδηγία 2012/18/ΕΕ)	Τήρηση αρχείου-μητρώου εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στις διατάξεις της Οδηγίας.	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου (Διευθύνσεις ΠΕΧΩΣ)
Ιλύς σταθμών καθαρισμού (Οδηγία 86/278/ΕΟΚ)	Κατάρτιση ΚΥΑ σχετικά με μέτρα, όρους και διαδικασίες για τη χρησιμοποίηση της ιλύος που προέρχεται από επεξεργασία οικιακών και αστικών λυμάτων καθώς και ορισμένων υγρών αποβλήτων, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 86/278/ΕΟΚ και σε αντικατάσταση της ΚΥΑ 80568/4225/1991 και προώθηση δράσεων σχετικών με την ασφαλή διάθεση της επεξεργασμένης ιλύος.	ΥΠΕΝ
Επεξεργασία Αστικών Λυμάτων (Οδηγίες 91/271/ΕΟΚ, 98/15/ΕΚ)	Ολοκλήρωση των έργων αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων των οικισμών που εμπίπτουν στις διατάξεις της Οδηγίας (αφορά όλους τους οικισμούς με πληθυσμό άνω των 2.000 ισοδύναμων κατοίκων).	Περιφέρειες Βορείου και Νοτίου Αιγαίου, ΔΕΥΑ, Δήμοι
	Ενίσχυση δράσεων ελέγχου της αποτελεσματικής λειτουργίας των υφιστάμενων έργων επεξεργασίας και αποχέτευσης λυμάτων.	Περιφέρειες Βορείου και Νοτίου Αιγαίου

4.2.12.2 Άλλα Βασικά Μέτρα (Ομάδα II Βασικών Μέτρων)

Τα Βασικά Μέτρα της Ομάδας II της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου παρουσιάζονται στον πίνακα που ακολουθεί, ο οποίος περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- Κωδικός και όνομα του Μέτρου.
- Κατηγορία του Μέτρου.
- Συνοπτική Περιγραφή του Μέτρου.
- Συσχέτιση του Μέτρου με μέτρα του 2^{ου} ΣΔΛΑΠ.
- Φορέας Υλοποίηση του Μέτρου. Σε περιπτώσεις που αναφέρονται περισσότεροι του ενός φορέα, ο πρώτος αναφερόμενος είναι ο φορέας υλοποίησης του μέτρου και οι υπόλοιποι έχουν υποστηρικτικό ρόλο.

Αναλυτικά στοιχεία και εξειδίκευση του κάθε μέτρου δίνονται στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Προγράμματα Βασικών και Συμπληρωματικών Μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της Ανάλυσης του Κόστους τους σε σχέση με την Αποδοτικότητα τους»

Πίνακας 4-80 Βασικά Μέτρα άλλων Κατηγοριών

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
M14B0204 Κατάρτιση και εκπαίδευση όλων των εμπλεκόμενων φορέων (Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, Περιφερειών και των παρόχων υπηρεσιών ύδατος) επί των γενικών κανόνων κοστολόγησης και τιμολόγησης υπηρεσιών ύδατος	Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους των Υπηρεσιών Υδατος (Άρθρο 9)	Το μέτρο αυτό προτείνεται στα πλαίσια εφαρμογής των κανόνων κοστολόγησης και τιμολόγησης υπηρεσιών ύδατος και του προσδιορισμού των διαδικασιών για την ανάκτηση κόστους των υπηρεσιών ύδατος για τις διάφορες χρήσεις ύδατος. Για την υλοποίηση των ως άνω απαιτείται η εκπαίδευση και κατάρτιση όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Ειδικότερα κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία και υλοποίηση κατάλληλου εκπαιδευτικού προγράμματος και υλικού για την ενημέρωση, κατάρτιση και εκπαίδευση του προσωπικού των εμπλεκόμενων φορέων το οποίο θα επωμιστεί την εφαρμογή των ως άνω κανόνων και διαδικασιών. Το υλικό θα περιλαμβάνει ενδεικτικά, έντυπο και ψηφιακό υλικό, ημερίδες ενημέρωσης και τεχνικής κατάρτισης κ.λπ.	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	ΥΠΕΝ (Γενική Διεύθυνση Υδάτων)
M14B0301 Σύνταξη / Επικαιροποίηση Γενικών Σχεδίων Ύδρευσης (Masterplan)	Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του ύδατος ώστε να μην διακυβεύεται η επίτευξη των στόχων της Οδηγίας (Άρθρο 4)	Σύνταξη Γενικών Σχεδίων Ύδρευσης για τον εντοπισμό υδατικών πόρων που θα καλύψουν τις ανάγκες ύδρευσης σε μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα, την έγκαιρη υιοθέτηση των κατάλληλων μέτρων προστασίας και το σχεδιασμό των απαραίτητων εξωτερικών υδραγωγείων σε προκαταρκτικό επίπεδο. Τα Σχέδια (Masterplan) θα εκπονηθούν από τους παρόχους υπηρεσιών ύδατος για ύδρευση. Τα Σχέδια αυτά θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις προβλέψεις των Σχεδίων Διαχείρισης ΛΑΠ για την κατάσταση των υδατικών συστημάτων και των προγραμμάτων μέτρων, ενώ θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι ενδεχόμενοι κίνδυνοι Πλημμύρας όπως έχουν αποτυπωθεί στα Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας (ΣΔΚΠ) της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ. Για να διασφαλίζεται η συνάφεια με τα προαναφερθέντα Σχέδια Διαχείρισης, κατά την εκπόνησή τους, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη των οικείων Δ/νσεων Υδάτων.	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Πάροχοι υπηρεσιών ύδατος ύδρευσης (ΔΕΥΑ, Δήμοι κ.λπ.) /Αποκ. Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)
M14B0302 Δράσεις ενίσχυσης, αποκατάστασης, εκσυγχρονισμού δικτύων ύδρευσης και έλεγχος διαρροών	Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του ύδατος ώστε να μην διακυβεύεται η επίτευξη των στόχων της Οδηγίας (Άρθρο 4)	Το μέτρο περιλαμβάνει τις ακόλουθες επιμέρους δράσεις: 1. Καταγραφή των απωλειών για τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας των δικτύων ύδρευσης, έλεγχος και μείωση των διαρροών. Ο έλεγχος των διαρροών σε δίκτυα ύδρευσης αποσκοπεί στον εντοπισμό των διαρροών για την αποφυγή μεγάλης απώλειας ύδατος. Ο έλεγχος των διαρροών αποτελεί τεχνικό μέσο για τη διαχείριση της ζήτησης ύδατος και αποσκοπεί στην εξοικονόμησή του. Σε πρώτη φάση θα πραγματοποιηθεί εκτίμηση των επιπέδων διαρροών νερού από τους φορείς υπηρεσιών ύδατος για ύδρευση, με χρήση της μεθόδου αξιολόγησης του δείκτη διαρροών υποδομών (ILI) ή άλλης κατάλληλης μεθόδου που θα καθορισθεί από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης των επιπέδων διαρροών νερού και οι δυνατότητες βελτιώσεων στην μείωση των διαρροών ύδατος, θα αποστέλλονται στην ΓΔΥ του ΥΠΕΝ, με κοινοποίηση στην αρμόδια Δ/νση Υδάτων	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Πάροχοι υπηρεσιών ύδατος ύδρευσης, Περιφέρεια Αποκ. Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>Η εκτίμηση αυτή θα πραγματοποιηθεί κατά προτεραιότητα από τους παρόχους που παρέχουν κατ' ελάχιστον 10 000 m³ ανά ημέρα ή εξυπηρετούν τουλάχιστον 50.000 άτομα. Μετά την εκτίμηση των επιπέδων διαρροών θα ακολουθεί σχεδιασμός και υλοποίηση μέτρων για την μείωση αυτών.</p> <p>2. Εγκατάσταση και θέση σε λειτουργία συστημάτων τηλεελέγχου/τηλεχειρισμού. Με ευθύνη των παρόχων υπηρεσιών ύδατος για ύδρευσης θα γίνει προμήθεια, εγκατάσταση και θέση σε λειτουργία συστημάτων τηλεελέγχου/τηλεχειρισμού και διαχείρισης διαρροών των δικτύων ύδρευσης.</p> <p>3. Έργα ενίσχυσης δυναμικότητας δικτύων ύδρευσης Σε περιοχές όπου είναι αδύνατη η εξεύρεση καλύτερων εναλλακτικών πηγών υδροδότησης με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, να γίνεται χρήση υφιστάμενων έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων (πχ. έργα αποθήκευσης επιφανειακού ύδατος όπως φράγματα και λιμνοδεξαμενές), ακόμα και αν η αρχικά καθορισμένη χρήση τους είναι η αρδευτική ή άλλη χρήση. Στις περιπτώσεις αυτές θα πρέπει να ολοκληρωθούν τυχόν συνοδά έργα για την κάλυψη της ζήτησης υδρευτικών αναγκών και να κατασκευαστούν τα απαραίτητα έργα επεξεργασίας ύδατος.</p> <p>4. Έργα αποκατάστασης/ενίσχυσης/επέκτασης/αντικατάστασης δικτύων ύδρευσης Αφορά στην αποκατάσταση παλαιών/φθαρμένων αγωγών ύδρευσης, στην επέκταση του δικτύου και στην ενίσχυση του εξωτερικού υδραγωγείου ύδρευσης για την κάλυψη αυξημένης ζήτησης σε υδρευτικές ανάγκες. Τα έργα αυτά, που στοχεύουν στην αποτελεσματική κάλυψη της αυξανόμενης υδρευτικής ανάγκης σε οικισμούς και δήμους, αποτελούν πρώτης προτεραιότητας έργα στο πλαίσιο εφαρμογής της Οδηγίας. Σε πρώτη φάση θα πρέπει να αξιολογηθεί η αποδοτικότητα των εξωτερικών υδραγωγείων από τους παρόχους Υπηρεσιών Ύδατος προκειμένου να τεκμηριωθεί αν χρήζει αποκατάσταση ή ενίσχυση, ή αντικατάσταση και τα αποτελέσματα της ως άνω αξιολόγησης να κοινοποιηθούν στη Δ/νση Υδάτων για τον καθορισμό προτεραιοτήτων στο ΥΔ από την Περιφερειακή Ομάδα Εργασίας, όπως αυτή ισχύει.</p>		
<p>M14B0303 Αύξηση της αποδοτικότητας της χρήσης ύδατος σε υποδομές εγγείων βελτιώσεων</p>	<p>Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του ύδατος ώστε να μην διακυβεύεται η επίτευξη των στόχων της Οδηγίας (Άρθρο 4)</p>	<p>Το μέτρο περιλαμβάνει έργα και δράσεις που εντάσσονται στην Παρέμβαση Π3-73-1.1 «Έργα υποδομών εγγείων βελτιώσεων» του Στρατηγικού Σχεδίου της ΚΓΠ 2023 –2027. Η παρέμβαση περιλαμβάνει δύο (2) Δράσεις: Δράση 1: Έργα ταμείωσης και αρδευτικών δικτύων για <u>ανευλημμένα έργα</u> υποδομών εγγείων βελτιώσεων του ΠΑΑ 2014-2020. Δράση 2: Έργα ταμείωσης και αρδευτικών δικτύων για νέα έργα υποδομών εγγείων βελτιώσεων.</p>	<p>Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027</p>	<p>ΥΠΑΑΤ, ΕΥΔ/ΠΑΑ, ΕΥΔ/ΠΕΠ Περιφέρειες</p>

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>Η παρέμβαση χρηματοδοτεί υποδομές εγγείων βελτιώσεων που στοχεύουν πρωτίστως στην αύξηση της αποδοτικότητας της χρήσης του νερού στη γεωργία, μέσω παρεμβάσεων για τη συγκράτηση των χειμερινών απορροών (ταμειυτήρες, λιμνοδεξαμενές), τον εκσυγχρονισμό των αρδευτικών δικτύων με στόχο την μείωση των απωλειών.</p> <p>Περιλαμβάνονται επενδύσεις που στοχεύουν: α) στη μείωση απωλειών και στην εφαρμογή μεθόδων άρδευσης υψηλής αποδοτικότητας (π.χ. κλειστά δίκτυα, σε συνδυασμό με στάγδην άρδευση) με αντικατάσταση υπαρχόντων πεπαλαιωμένων δικτύων άρδευσης, (β) στη χρήση για άρδευση εναλλακτικών πηγών νερού (π.χ. ανακυκλωμένα /επαναχρησιμοποιούμενα ύδατα) και (γ) σε ταμειυτήρες, με την προϋπόθεση ότι αυτοί θα εξετάζονται με βάσει τις μεθοδολογίες που έχουν αναπτυχθεί από το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας για την εφαρμογή του Άρθρου 4.7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.</p> <p>Τα έργα που υποστηρίζονται από την παρέμβαση περιλαμβάνουν:</p> <ul style="list-style-type: none"> • δημιουργία/ επέκταση υπαρχόντων δικτύων άρδευσης, καθώς και των σχετικών υποστηρικτικών τους υποδομών, • ανακαίνιση και αντικατάσταση ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, • προμήθεια και εγκατάσταση συστημάτων τηλεμετρίας και γεωργίας ακριβείας, • έργα ταμίευσης νερού και συνοδά αρδευτικά δίκτυα, • έργα τεχνητού εμπλουτισμού υπόγειων υδάτων σε ανακαίνιση δικτύου από γεωτρήσεις, • έργα εξοικονόμησης ενέργειας στην άρδευση. 		
<p>M14B0304 Επενδύσεις για εξοικονόμηση ύδατος στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις</p>	<p>Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του ύδατος ώστε να μην διακυβεύεται η επίτευξη των στόχων της Οδηγίας (Άρθρο 4)</p>	<p>Το μέτρο περιλαμβάνει έργα και δράσεις που εντάσσονται στην Παρέμβαση Π3-73-2.2 «Επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που συμβάλλουν στην εξοικονόμηση ύδατος» του Στρατηγικού Σχεδίου της ΚΓΠ 2023 –2027.</p> <p>Η παρέμβαση συμβάλλει στην κάλυψη ειδικών αναγκών εκσυγχρονισμού γεωργικών εκμεταλλεύσεων για την ενίσχυση αμιγώς ιδιωτικών επενδύσεων, που θα συμβάλλουν, μέσω της εξοικονόμησης ή/και επαναχρησιμοποίησης ύδατος σε επίπεδο εκμετάλλευσης, στη μείωση της πίεσης στους υδατικούς πόρους και στη βελτίωση της διαχείρισης των υδάτων.</p> <p>Προτεραιότητα δίνεται σε επενδύσεις ανάλογα με τις ακόλουθες αρχές:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ποσοστό εξοικονόμησης ύδατος που επιτυγχάνεται ως αποτέλεσμα της επένδυσης (βάσει μελέτης για την υφιστάμενη και μελλοντική κατάσταση), • ύπαρξη υδρομετρητή πριν την υλοποίηση της επένδυσης, • εξοικονόμηση ύδατος μέσω υποδομής εγγείων βελτιώσεων (αποθήκευση νερού) ή υποδομής για ανακύκλωση/ανάκτηση νερού, 	<p>Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027</p>	<p>Ιδιώτες, ΥΠΑΑΤ, Περιφέρειες</p>

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<ul style="list-style-type: none"> • χαρακτηρισμό της κατάστασης των υδάτων στην λεκάνη απορροής που εδρεύει η εγκατάσταση ως κακής ποσοτικά και ποιοτικά, • εγκατάσταση σε υδροβόρες καλλιέργειες. 		
M14B0305 Καθορισμός ανωτάτων ορίων αρδευτικών αναγκών καλλιεργειών για ιδιωτικές υδροληψίες	Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αιεφόρου χρήσης του ύδατος ώστε να μην διακυβεύεται η επίτευξη των στόχων της Οδηγίας (Άρθρο 4)	<p>Για την ορθολογική χρήση του αρδευτικού νερού, ως ανώτατα όρια αναγκαίων ποσοτήτων ανά στρέμμα και καλλιέργεια καθορίζονται τα ακόλουθα και αυτά θα λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο των διαδικασιών αδειοδότησης ιδιωτικών υδροληψιών, από τις Δ/νσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ελαιοκαλλιέργεια - Αμπελοκαλλιέργεια: 200 κ.μ. νερού / έτος • Κατηγορία IV (κηπευτικά, μποστανικά, πατάτες κ.α.) – Κατηγορία V (σιτηρά, καλαμπόκι, σόργο, γρασίδια, λεύκες): 400 κ.μ. νερού / έτος • Εσπεριδοειδή – οπωροφόρα, ακρόδρυα, όσπρια, βαμβάκι, φράουλες, άνθη, αβοκάντο: 300 κ.μ. νερού / έτος • Κατηγορία VI –VII (τριφύλλι, μηδική κ.α.): 600 κ.μ. νερού / έτος <p>Για τις υπόλοιπες καλλιέργειες θα εφαρμόζονται οι ποσότητες, που ορίζονται στην Απόφαση Φ16/6631/1989 (ΦΕΚ 428/Β/1989).</p> <p>Ειδικά για τα Υπόγεια Υδατικά Συστήματα που χαρακτηρίζονται ως κακής ποσοτικής κατάστασης και υπάρχει ανάγκη πρόσθετων περιορισμών, συστήνεται να καθορισθεί με ενέργειες της ΔΑΟΚ της οικείας Περιφέρειας/ Περιφερειακής Ενότητας η ελάχιστη δυνατή δόση άρδευσης ανά είδος καλλιέργειας.</p> <p>Νοείται ότι τα ανωτέρω ποσά αρδευτικής κατανάλωσης ισχύουν εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τα νομοθετήματα που τυχόν ορίζουν ειδικό καθεστώς προστασίας των υδάτων της περιοχής. Επίσης δύναται να τροποποιούνται με τις κανονιστικές πράξεις επιβολής μέτρων και περιορισμών κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παρ.3 του Ν.3199/2003 όπως ισχύει.</p> <p>Για την αδειοδότηση συλλογικών έργων άρδευσης απαιτείται εγκεκριμένη γεωργοτεχνική μελέτη ή κατ' ελάχιστο σύνταξη Γεωργοτεχνικής Έκθεσης Αρδευτικών Αναγκών των καλλιεργειών.</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων), ΔΑΟΚ Περιφερειών
M14B0401 Προστασία σημείων/πεδίων υδροληψίας ύδατος που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση από Υπόγεια Υδατικά Συστήματα	Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (Άρθρο 7)	<p>Αντικείμενο του Μέτρου είναι η προστασία των Υπόγειων Υδατικών Συστημάτων (ΥΥΣ) που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, μέσω του καθορισμού ζωνών ασφαλείας για τα εν λόγω ΥΥΣ σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στην Οδηγία (ΕΕ) 2020/2184 (Άρθρο 8: Εκτίμηση κίνδυνου και διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης).</p> <p>ι. Πιο συγκεκριμένα, για τα μεμονωμένα σημεία υδροληψίας από υπόγεια υδατικά συστήματα (πηγές, πηγάδια, γεωτρήσεις) καθώς και τα πεδία υδροληψιών, τα οποία</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Πάροχοι υπηρεσιών ύδατος ύδρευσης (ΔΕΥΑ, Δήμοι κ.λπ.), Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων ως προς το συντονισμό

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>λειτουργούν πάροχοι υπηρεσιών ύδατος και από τα οποία αντλούνται ύδατα με σκοπό την ανθρώπινη κατανάλωση και σε ποσότητες άνω των 10 m³ ημερησίως, ή εξυπηρετούν περισσότερα από 50 άτομα, οι πάροχοι διενεργούν εκτίμηση κινδύνου λεκανών απορροής (υδρογεωλογική λεκάνη τροφοδοσίας) των σημείων υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.</p> <p>Για τα εν λόγω σημεία/πεδία προβλέπεται η εκτίμηση κινδύνου η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:</p> <p>α) χαρακτηρισμό των λεκανών απορροής (υδρογεωλογική λεκάνη τροφοδοσίας) για σημεία υδροληψίας, περιλαμβανομένων: i) ταυτοποίηση και χαρτογράφηση των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας· ii) χαρτογράφηση των ζωνών ασφαλείας, εφόσον έχουν καθοριστεί τέτοιες ζώνες (ΣΑΝ, προσωρινές ζώνες) σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.</p> <p>β) ταυτοποίηση των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων στις λεκάνες απορροής για τα σημεία υδροληψίας και εκτίμηση του κινδύνου που μπορεί να ενέχουν για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης· η εν λόγω εκτίμηση κινδύνου αξιολογεί πιθανούς κινδύνους που ενδεχομένως θα προκαλούσαν υποβάθμιση της ποιότητας του νερού σε βαθμό που θα μπορούσε να συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία· και</p> <p>γ) κατάλληλη παρακολούθηση στα επιφανειακά ή στα υπόγεια ύδατα ή σε αμφότερα στις λεκάνες απορροής για σημεία υδροληψίας ή στο ακατέργαστο νερό, των σχετικών παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων.</p> <p>ii) Έως τις <u>12/7/2027</u>, θα πρέπει να έχουν καθοριστεί ζώνες ασφαλείας των σημείων υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην Οδηγία 2020/2184.</p> <p>iii) Μέχρι τον καθορισμό των ζωνών ασφαλείας, ισχύουν ζώνες προστασίας για τα σημεία υδροληψίας.</p> <p>α) Γενικά, οι ζώνες προστασίας των σημείων ή πεδίων υδροληψίας που εξυπηρετούν δίκτυα ύδρευσης τα οποία λειτουργούν πάροχοι υπηρεσιών ύδατος ύδρευσης, καθορίζονται κατόπιν εκπόνησης ειδικών υδρογεωλογικών μελετών, οι οποίες θα είναι σύμφωνες με τις προδιαγραφές, που έχουν δημοσιευθεί από την ΓΔΥ.</p> <p>β) Για τις περιπτώσεις, που δεν έχουν υλοποιηθεί τα προβλεπόμενα στο σημείο iii.α, ορίζονται προσωρινές ζώνες προστασίας ως εξής:</p>		<p>υλοποίησης του μέτρου, Διευθύνσεις Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού)</p>

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p><u>Ζώνη απόλυτης προστασίας I</u> (η ζώνη αυτή προστατεύει το άμεσο περιβάλλον της υδροληψίας από ρύπανση και χαρακτηρίζεται ως ζώνη πλήρους απαγόρευσης): 10-20 m περιμετρικά του έργου υδροληψίας ανάλογα με τις τοπικές μορφολογικές συνθήκες.</p> <p><u>Ζώνη ελεγχόμενης προστασίας II</u> (η ζώνη αυτή προστατεύει την υδροληψία από μικροβιολογική κυρίως ρύπανση (ζώνη των 50 ημερών) και από ρύπανση που προέρχεται από ανθρώπινες δραστηριότητες ή έργα που είναι επικίνδυνα λόγω γειτνίασης με την υδροληψία): Ορίζεται καταρχάς και κατ' ελάχιστο, ανάλογα με το είδος της υπόγειας υδροφορίας ως ακολούθως:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Καρστικά συστήματα: 600m ανάντη και εκατέρωθεν (ζώνη τροφοδοσίας) και 300m κατάντη των σημείων απόληψης ύδατος ύδρευσης. ▪ Ρωγματώδη συστήματα: 400m ανάντη και εκατέρωθεν (ζώνη τροφοδοσίας) και 200m κατάντη των σημείων απόληψης ύδατος ύδρευσης. ▪ Κοκκώδη συστήματα ελεύθερης ροής: περίμετρος ακτίνας 400m. ▪ Κοκκώδεις υπό πίεση ή μερικώς υπό πίεση υδροφορίες: περίμετρος ακτίνας 300m. <p>Στην περίπτωση, που η ζώνη προστασίας II χωροθετείται σε μεικτό γεωλογικό υπόβαθρο, η Δ/ση Υδάτων καθορίζει το γεωλογικό σύστημα, που θα την εντάξει, λαμβάνοντας υπόψη τα γεωλογικά στοιχεία της περιοχής, ενώ δύναται να ζητήσει και τη σύνταξη υδρογεωλογικής έκθεσης.</p> <p><u>Ζώνη προστασίας III – επιτηρούμενη</u> (η ζώνη αυτή περιλαμβάνει την I και την II ζώνη και αναπτύσσεται σε όση απόσταση φθάνει η λεκάνη τροφοδοσίας της υπόγειας υδροφορίας από την οποία τροφοδοτείται το υδροληπτικό έργο.</p> <p>iv) Για τα σημεία υδροληψίας/πεδία υδροληψίας ύδατος ανθρώπινης κατανάλωσης, που δεν υπάγονται στο σημείο (i), δεν απαιτείται ο καθορισμός Προσωρινών Ζωνών Προστασίας, αλλά η λήψη μέτρων προστασίας. Τα μέτρα προστασίας των εν λόγω σημείων/πεδίων υδροληψίας καθορίζονται κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση των δραστηριοτήτων ή κατά την έκδοση άδειας εκτέλεσης των έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία κατόπιν γνωμοδότησης της αρμόδιας Δ/σης Υδάτων της ΑΔ και της Υπηρεσίας Υγείας της αρμόδιας ΠΕ. Σε περίπτωση που τα σημεία αυτά εντάσσονται σε δίκτυα ύδρευσης κατόπιν σχετικής συμφωνίας με τον ιδιώτη, τότε υπάγονται στην περίπτωση (i) και καθορίζονται ζώνες προστασίας.</p> <p>v) Νέες Δραστηριότητες που απαγορεύονται ανά ζώνη:</p>		

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<ul style="list-style-type: none"> • Ζώνη προστασίας I (άμεσης προστασίας). Στη ζώνη αυτή απαγορεύεται αυστηρά η οποιαδήποτε δραστηριότητα εκτός των απαραίτητων εργασιών για τη λειτουργία και συντήρηση των υδροληπτικών έργων. • Ζώνη προστασίας II (ελεγχόμενη). Στη ζώνη αυτή δεν επιτρέπονται η εγκατάσταση και λειτουργία δραστηριοτήτων που συνδέονται με ρυπαντικά φορτία, που δύνανται να επηρεάσουν τα ΥΥΣ και δραστηριότητες για τις οποίες ακόμη και μετά την επεξεργασία των αποβλήτων τους υπάρχει κίνδυνος για μικροβιακή μόλυνση ή/και για ρύπανση από άλλες κατηγορίες ρυπαντικών φορτίων. <p>Ειδικότερα, αναφέρονται οι δραστηριότητες που εμπόδισαν:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Στις διατάξεις της Οδηγίας 2011/70/ΕΥΡΑΤΟΜ για την ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων όπως ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το ΠΔ 122/2013 (ΦΕΚ 177/Α/2013) • Στις διατάξεις της Οδηγίας 2012/18/ΕΕ, της ΚΥΑ 172058/2016 (ΦΕΚ 354/Β/2016) «για την αντιμετώπιση κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες», και των διάδοχων κάθε φορά νομοθετημάτων της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας που αφορούν στο αντικείμενο αυτό. • Στις διατάξεις της Οδηγίας 1999/31/ΕΚ, της ΥΑ ΥΠΕΝ/ΔΔΑ/90439/1846/2021 (ΦΕΚ 4514/Β/2021) Μέτρα και όροι για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων σε εναρμόνιση με τις διατάξεις της οδηγίας 99/31/ΕΚ «περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων», όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/850, και των διάδοχων κάθε φορά νομοθετημάτων της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας, που αφορούν στο αντικείμενο αυτό με εξαίρεση τις περιπτώσεις υγειονομικής ταφής, που αφορούν σε απόβλητα που χαρακτηρίζονται «αδρανή» υπό την έννοια των νομοθετημάτων αυτών. • Στις διατάξεις της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ «περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος ρύπανσης), της ΚΥΑ 36060/1155/Ε103/13 (ΦΕΚ 1450/Β/2013) «Καθορισμός πλαισίου κανόνων, μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος από βιομηχανικές δραστηριότητες», και των διάδοχων κάθε φορά νομοθετημάτων της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας που αφορούν στο αντικείμενο αυτό όλων των κατηγοριών της ΥΑ ΔΙΠΑ/οικ/37674/2016 (ΦΕΚ 2471/Β/2016) για την περιβαλλοντική κατάταξη των έργων, όπως κάθε φορά ισχύει. <p>Πλέον των ανωτέρω, τα έργα και οι δραστηριότητες που δύνανται να επηρεάσουν τα ΥΥΣ εξειδικεύονται ενδεικτικά στο Παράρτημα V. Η εξειδίκευση αυτή μπορεί με Απόφαση του Γραμματέα της ΑΔ να τροποποιείται.</p>		

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>Κατ' εξαίρεση μπορεί να επιτραπεί στη ζώνη ΙΙ, η εγκατάσταση μιας εν δυνάμει ρυπογόνου δραστηριότητας, που αναφέρεται στο Παράρτημα V. Κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση της εν λόγω δραστηριότητας απαιτείται (πέραν των απαιτούμενων εγκρίσεων βάσει της κείμενης νομοθεσίας), η γνωμοδότηση της οικείας Διεύθυνσης Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και οι γνωμοδοτήσεις της αρμόδιας Υπηρεσίας Υγείας της οικείας Περιφέρειας/Περιφερειακής Ενότητας και του οικείου Δήμου, κατόπιν υποβολής ειδικής υδρογεωλογικής μελέτης. Η ειδική υδρογεωλογική μελέτη θα περιλαμβάνει και ανάλυση τρωτότητας του τοπικού υδροφορέα και ανάλυση κινδύνου με τις αντίστοιχες αναλύσεις ευαισθησίας και αβεβαιότητας με αναλυτική περιγραφή των βημάτων και των πρωτογενών δεδομένων που έχουν χρησιμοποιηθεί.</p> <p>Σε περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητο, δύναται να ζητηθεί η γνώμη του ΣΥΑΔ από τον Γραμματέα της ΑΔ. Στη συνεδρίαση του ΣΥΑΔ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ.1β του αρ.6 του Ν.3199/2003, είναι σκόπιμο να μετέχουν και εκπρόσωποι από την αρμόδια Υπηρεσία Υγείας της οικείας Περιφέρειας/Περιφερειακής Ενότητας και από τον οικείο Δήμο.</p> <p>vi) Οι υφιστάμενες δραστηριότητες εντός της Ζώνης Προστασίας ΙΙ που εμπίπτουν στο σημείο (ν) ελέγχονται ως προς την εφαρμογή των Περιβαλλοντικών όρων/δεσμεύσεων και δύναται να τροποποιηθούν κατάλληλα για την εξασφάλιση της προστασίας του σημείου υδροληψίας (εξειδίκευση του είδους και της συχνότητας του προγράμματος παρακολούθησης, βελτιστοποίηση της επεξεργασίας των εκροών κλπ.). Στην περίπτωση αιτήματος αδειοδότησης νέας υδροληψίας που αφορά στη χρήση πόσιμου ύδατος, στην όμορη περιοχή της οποίας βρίσκονται εγκατεστημένες δραστηριότητες, όπως αναφέρονται στο σημείο (ν), τότε το νέο υδροληπτικό έργο χωροθετείται κατάλληλα έτσι ώστε να τηρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος μέτρου.</p> <p>vii) Εφόσον η επέκταση /τροποποίηση υφιστάμενων δραστηριοτήτων εντός της Ζώνης Προστασίας ΙΙ συνδέεται με ρυπαντικά φορτία, που δύναται να επηρεάσουν τα ΥΥΣ εξετάζονται βάσει του σημείου (ν).</p>		
M14B0403 Προστασία υδροληπτικών έργων ύδατος που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση από Επιφανειακά Υδατικά Συστήματα	Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (Άρθρο 7)	Αντικείμενο του Μέτρου είναι η προστασία των Επιφανειακών Υδατικών Συστημάτων (ΕΥΣ), που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, μέσω του καθορισμού ζωνών ασφαλείας στα εν λόγω ΕΥΣ, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στην Οδηγία 2020/2184/ΕΕ (Άρθρο 8: Εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης).	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Πάροχοι υπηρεσιών ύδατος ύδρευσης (ΔΕΥΑ, Δήμοι κ.λπ.), Αποκεντρωμένη Διοίκηση

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>Πιο συγκεκριμένα προβλέπεται η εκτίμηση κινδύνου η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία: α) χαρακτηρισμό των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας, περιλαμβανομένων: i) ταυτοποίηση και χαρτογράφηση των λεκανών απορροής για σημεία υδροληψίας· ii) χαρτογράφηση των ζωνών ασφαλείας, εφόσον έχουν καθοριστεί τέτοιες ζώνες (ΣΑΝ, προσωρινές ζώνες) σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.</p> <p>Μέχρι τον λεπτομερή καθορισμό των εν λόγω ζωνών ασφαλείας, μια καταρχήν προσέγγιση καθορισμού προσωρινών ζωνών είναι η ακόλουθη:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ζώνη I: Άμεσης προστασίας περίξ των έργων υδροληψίας – ζώνη απαγόρευσης εύρους 20 μ. • Ζώνη II: Ζώνη προστασίας περίξ των ορίων των ποτάμιων ΕΥΣ που συμβάλλουν ανάντη του σημείου υδροληψίας – ελεγχόμενη ζώνη. Ορίζεται ως ακολούθως: <ul style="list-style-type: none"> ✓ Για πρηνή με κλίση <3% εύρος ζώνης 100 m. ✓ Για πρηνή με κλίση 3-10% εύρος ζώνης 200 m. ✓ Για πρηνή με κλίση >10% εύρος ζώνης 300 m. <p>Εφόσον έχουν οριστεί τα όρια πλημμύρας με T=100 στα ΣΔΚΠ της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ λαμβάνεται για τη Ζώνη II το μεγαλύτερο εξ αυτών όριο.</p> • Ζώνη III: Ευρύτερη ζώνη που αντιστοιχεί στη λεκάνη απορροής του σημείου υδροληψίας - επιτηρούμενη ζώνη. <p>Για τις ανωτέρω προσωρινές ζώνες ορίζονται τα ακόλουθα:</p> <p>Στη Ζώνη I: Απαιτείται ειδική σήμανση και περίφραξη προστασίας των έργων υδροληψίας. Στη ζώνη αυτή απαγορεύεται αυστηρά η οποιαδήποτε δραστηριότητα εκτός των απαραίτητων εργασιών για τη λειτουργία και συντήρηση των υδροληπτικών έργων.</p> <p>Στη Ζώνη II: Η εγκατάσταση νέων ή η επέκταση υφιστάμενων δραστηριοτήτων που δύνανται να επηρεάσουν την ποιότητα του ύδατος που προορίζεται για ύδρευση, επιτρέπεται και ρυθμίζεται κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση από την αρμόδια αρχή μετά από τη γνώμη της Δ/σης Υδάτων και της Υπηρεσίας Υγείας της Περιφερειακής Ενότητας και γνωμοδότηση του αρμόδιου παρόχου υπηρεσιών ύδατος.</p> <p>Στη Ζώνη III: Κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, νέων ή επέκτασης υφιστάμενων δραστηριοτήτων ζητείται επιπλέον των προβλεπόμενων από την κείμενη νομοθεσία γνωμοδοτήσεων και η γνωμοδότηση του αρμόδιου παρόχου υπηρεσιών ύδατος.</p> <p>Έως τον καθορισμό των ζωνών ασφαλείας, σε περίπτωση αιτημάτων για υλοποίηση νέων έργων ή νέων δραστηριοτήτων, που είτε χωροθετούνται εντός της υδρολογικής λεκάνης απορροής του ΕΥΣ, είτε διαθέτουν τα απόβλητά τους εντός αυτής, οι αρμόδιες για την</p>		(Διευθύνσεις Υδάτων)

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>περιβαλλοντική αδειοδότησή τους Υπηρεσίες, οφείλουν να εξετάσουν την επίδρασή τους στην ποιότητα του επιφανειακού ΥΣ, που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση. Απαγορεύεται η απευθείας διάθεση επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων στα εν λόγω ΕΥΣ ανάντη των σημείων υδροληψίας, σε αποστάσεις από αυτά, που καθορίζονται κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου επεξεργασίας των αποβλήτων, μετά από γνώμη της οικείας Δ/σης Υδάτων.</p> <p>Για τα ΕΥΣ από τα οποία προγραμματίζεται η απόληψη νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής αδειοδότησης του σχετικού έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων, ο κύριος του έργου θα καταθέτει στις αρμόδιες Υπηρεσίες προτάσεις για:</p> <ul style="list-style-type: none"> • την οριοθέτηση των προσωρινών ζωνών προστασίας του ύδατος του επιφανειακού ΥΣ και • τον καθορισμό των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων σε κάθε ζώνη. 		
<p>M14B0501 Περιορισμοί, όροι και προϋποθέσεις κατασκευής υδροληπτικών έργων απόληψης υπόγειων υδάτων (γεωτρήσεις, πηγάδια κλπ.) για νέες χρήσεις, καθώς και της επέκτασης αδειών υφιστάμενων χρήσεων νερού σε:</p> <p>α) περιοχές ΥΥΣ με κακή ποσοτική κατάσταση</p> <p>β) στη ζώνη προστασίας II των έργων υδροληψίας που εξυπηρετούν δίκτυα ύδρευσης τα οποία λειτουργούν πάροχοι υπηρεσιών ύδατος ύδρευσης,</p> <p>γ) ζώνες των συλλογικών αρδευτικών δικτύων</p> <p>δ) ΥΥΣ παράκτιας ζώνης με προβλήματα υφαλμύρισης, εκτεταμένης ή τοπικής, ανεξαρτήτου προελεύσεως</p>	<p>Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού και αποθήκευσης επιφανειακού νερού</p>	<p>α) 1. Στα Υπόγεια Υδατικά Συστήματα (ΥΥΣ) της ΛΑΠ ΕΛ1436 που έχει προσδιορισθεί ότι βρίσκονται σε κακή ποσοτική κατάσταση είναι δυνατή η εκτέλεση νέου έργου απόληψης υπόγειου ύδατος για νέα δραστηριότητα ή η αύξηση απόληψης υφιστάμενου, στις εξής περιπτώσεις:</p> <p>i) για υδρευτική, βιομηχανική/βιοτεχνική και τουριστική χρήση εφόσον το έργο υδροληψίας θα εκτελείται στη μεγαλύτερη δυνατή απόσταση από τη θαλάσσια ακτή και όχι σε απόσταση μικρότερη των 90m από αυτή. Η απόσταση αυτή μπορεί να αυξηθεί από τη Δ/ση Υδάτων Βορείου Αιγαίου τόσο, όσο κρίνεται αναγκαίο για την προστασία του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα</p> <p>ii) για υδροληψίες ιχθυοκαλλιεργειών, πλήρωσης κολυμβητικών δεξαμενών, και τροφοδότησης μονάδων αφαλάτωσης. Για τις περιπτώσεις αυτές μπορεί να δίνεται άδεια ανόρυξης νέας γεώτρησης μέχρι 50 m από την ακτή, μετά την υποβολή υδρογεωλογικής μελέτης, που θα τεκμηριώνει ότι δεν θα επιδεινωθεί το ΥΥΣ καθώς και τα υφιστάμενα υδροληπτικά έργα από τη λειτουργία των νέων υδροληπτικών έργων, και έγκρισή της από την οικεία Διεύθυνση Υδάτων.</p> <p>iii) για υφιστάμενες χρήσεις μέχρι ποσοστού αύξησης 15% της υφιστάμενης απολήψιμης ποσότητας ύδατος</p> <p>Χρήσεις οι οποίες δεν αναφέρονται ανωτέρω εξετάζονται από το Συμβούλιο Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης με βάση περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια.</p>	<p>Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου</p>	<p>Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)</p>

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>Για τα ΥΥΣ ΕΛ1400150, ΕΛ1400160 και ΕΛ1400172 ισχύουν οι ειδικότερες απαγορεύσεις του Συμπληρωματικού Μέτρου Μ14Σ0203.</p> <p>2. Στα Υπόγεια Υδατικά Συστήματα (ΥΥΣ) των ΛΑΠ ΕΛ1437 και ΕΛ1438 που έχει προσδιορισθεί ότι βρίσκονται σε κακή ποσοτική κατάσταση είναι δυνατή η εκτέλεση νέου έργου απόληψης υπόγειου νερού ή η αύξηση απόληψης υφισταμένου, για όλες τις χρήσεις, εφόσον η μέγιστη ετήσια άντληση νερού είναι μέχρι 3.650 κ.μ./έτος και μέχρι ποσοστού αύξησης 15%, εφόσον πρόκειται για υφιστάμενη υδροληψία (άπαξ).</p> <p>β) Στην προσωρινή ζώνη προστασίας II των έργων υδροληψίας του ΥΔ που εξυπηρετούν δίκτυα ύδρευσης τα οποία λειτουργούν πάροχοι υπηρεσιών νερού για ύδρευση, μέχρι τον καθορισμό των ζωνών ασφαλείας, είναι δυνατή η έκδοση άδειας εκτέλεσης νέου έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων ή επέκτασης υφισταμένου μόνο για υδρευτική χρήση. Μετά τον καθορισμό των ζωνών ασφαλείας των έργων υδροληψίας για άντληση νερού ύδατος είναι δυνατό, με Απόφαση του Γραμματέα της ΑΔ, να ορίζονται πρόσθετες επιτρεπόμενες χρήσεις ύδατος.</p> <p>γ) Εντός των ζωνών των συλλογικών αρδευτικών δικτύων απαγορεύεται η χορήγηση άδειας εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων εκτός των ακόλουθων περιπτώσεων: i) όταν το έργο αποσκοπεί στην ενίσχυση των αναγκών του συλλογικού αρδευτικού δικτύου. Στην περίπτωση αυτή η άδεια χορηγείται στον αρμόδιο φορέα διαχείρισης και λειτουργίας του δικτύου και όχι σε μεμονωμένο χρήστη και δεν τίθενται άλλες προϋποθέσεις ii) στην περίπτωση αίτησης από μεμονωμένο χρήστη για αγροτική χρήση και λοιπές χρήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 8 της ΚΥΑ 146896/2014, όπως ισχύει, η άδεια θα χορηγείται μόνον εφόσον ο ενδιαφερόμενος προσκομίσει βεβαίωση με σχετική τεκμηρίωση (στην οποία θα τεκμηριώνεται ο λόγος εξαίρεσης και η χρονική διάρκεια για την οποία απαιτείται η αξιοποίηση του εν λόγω έργου) από τον αρμόδιο φορέα διαχείρισης και λειτουργίας του δικτύου ότι δεν καλύπτεται από το δίκτυο η οποία θα κοινοποιείται στην εποπτεύουσα υπηρεσία του φορέα διαχείρισης.</p> <p>δ) ΥΥΣ, παράκτιας ζώνης με προβλήματα υφαλμύρισης, εκτεταμένης ή τοπικής, ανεξαρτήτου προελεύσεως, Στα ΥΥΣ, παράκτιας ζώνης με προβλήματα υφαλμύρισης, εκτεταμένης ή τοπικής, ανεξαρτήτου προελεύσεως ισχύουν οι περιορισμοί του σημείου α.</p>		

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		Επισημαίνεται ότι οι προβλέψεις του μέτρου δεν αφορούν την αντικατάσταση υφιστάμενου έργου υδροληψίας όταν δεν υπάρχει αύξηση της απολήψιμης ποσότητας ύδατος. Σε περιπτώσεις αντικατάστασης έργου υδροληψίας με αύξηση του βάθους ανόρυξης, εντός των παράκτιων ζωνών με προβλήματα υφαλμύρισης (σημείο δ) απαιτείται η σύνταξη υδρογεωλογικής έκθεσης όπου θα εξετάζονται οι επιπτώσεις της αλλαγής του βάθους της γεώτρησης στις τοπικές υδρογεωλογικές συνθήκες και θα τεκμηριώνεται ότι η αλλαγή αυτή δεν θα προκαλέσει επέκταση του φαινομένου της υφαλμύρισης.		
M14B0601 Διερεύνηση/Καθορισμός των συνθηκών εφαρμογής τεχνητών εμπλουτισμών υπόγειων υδροφόρων συστημάτων ως μέσο ποσοτικής ενίσχυσης και ποιοτικής προστασίας των ΥΥΣ, με προτεραιότητα στα ΥΥΣ με κακή κατάσταση και αντιμετώπιση της υφαλμύρισης.	Μέτρα για τον έλεγχο και την αδειοδότηση του τεχνητού εμπλουτισμού των ΥΥΣ	<p>Ο τεχνητός εμπλουτισμός των υπόγειων υδροφόρων αποτελεί βασικό εργαλείο για την αντιμετώπιση προβλημάτων ποσοτικής ή ποιοτικής υποβάθμισης των ΥΥΣ που προκαλούνται από πιέσεις στα υπόγεια νερά, όπως υπεραντλήσεις, ρυπάνσεις, κ.λπ.</p> <p>Η εφαρμογή του τεχνητού εμπλουτισμού αποσκοπεί στην ποσοτική ενίσχυση και την ποιοτική αναβάθμιση των ΥΥΣ. Σημαντική είναι επίσης η συμβολή του στον περιορισμό και τη σταδιακή απώθηση του μετώπου θαλάσσιας διείσδυσης σε παράκτιους υδροφόρους ορίζοντες.</p> <p>Η αποτελεσματικότητα των τεχνητών εμπλουτισμών καθορίζεται από σειρά παραγόντων όπως ο προσδιορισμός της αποθηκευτικής ικανότητας των υδροφόρων οριζόντων, η διαθεσιμότητα ύδατος εμπλουτισμού σε ικανή ποσότητα για τις ανάγκες της εφαρμογής και σε ποιότητα συμβατή σύμφωνα τα ποιοτικά πρότυπα της ΥΑ 1811/2011 (ΦΕΚ 3322/Β/2011) για τις ΑΑΤ για τη συγκέντρωση συγκεκριμένων ρύπων, ομάδων ρύπων ή δεικτών ρύπανσης σε υπόγεια ύδατα και επιθυμητά καλύτερη από την ποιότητα του ύδατος του εμπλουτιζόμενου υπόγειου υδατικού συστήματος.</p> <p>Οι αναφερόμενες διαδικασίες τεχνητών εμπλουτισμών βασίζονται στην αξιοποίηση φυσικών υδάτων καλής ποιότητας και δεν σχετίζονται με τον τεχνητό εμπλουτισμό που προβλέπεται στην ΚΥΑ 145116/2011 (ΦΕΚ 354/Β/2011).</p> <p>Για την εφαρμογή τεχνητού εμπλουτισμού απαιτείται και η εκπόνηση ειδικής υδρογεωλογικής μελέτης.</p> <p>Οι προδιαγραφές για τις προαναφερθείσες υδρογεωλογικές μελέτες έχουν ολοκληρωθεί και δημοσιοποιηθεί από την ΕΓΥ.</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Περιφέρειες, Δήμοι, Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)
M14B0702 Καθορισμός κατευθυντήριων γραμμών και ανάπτυξη εργαλείων για τον αποτελεσματικό έλεγχο των απορρίψεων	Μέτρα για τις σημειακές πηγές απορρίψεων	Το μέτρο αφορά στον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών και στην ανάπτυξη των απαραίτητων εργαλείων που θα υποστηρίζουν τις αρμόδιες για την περιβαλλοντική αδειοδότηση αρχές στον καθορισμό ορίων εκπομπών για τον αποτελεσματικό έλεγχο των απορρίψεων λυμάτων και βιομηχανικών υγρών αποβλήτων σε ΕΥΣ.	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	ΥΠΕΝ (Γενική Διεύθυνση Υδάτων), Περιφέρειες

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
λυμάτων και βιομηχανικών υγρών αποβλήτων		<p>Στο πλαίσιο υλοποίησης του μέτρου, θα καθοριστούν οι προδιαγραφές και θα δημιουργηθούν τα απαραίτητα εργαλεία (συμπεριλαμβανομένης πιλοτικής εφαρμογής), τα οποία θα αξιοποιούν τα δεδομένα των «Εργαλείων Διαχείρισης», του «Μητρώου Πηγών Ρύπανσης», της ανάλυσης των σημειακών πιέσεων για την περαιτέρω εξειδίκευσή τους, σε επίπεδο ΛΑΠ, με στόχο τον καθορισμό ορίων εκπομπής για τις ουσίες προτεραιότητας και άλλους ρύπους που επηρεάζουν τα επιφανειακά ύδατα και θεσπίζονται με την ΚΥΑ 51354/2641/Ε103/2010 και 170766/2016, όπως ισχύουν και λοιπές ουσίες.</p> <p>Κατά τη διαδικασία αυτή θα ληφθούν υπόψη:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. Τα Πρότυπα Ποιότητας Περιβάλλοντος που έχουν θεσπισθεί με την ΚΥΑ 51354/2641/Ε103/2010 και 170766/2016. ii. Τα προβλεπόμενα στην Οδηγία 91/271/ΕΟΚ. iii. Η ελάχιστη παροχή του ποταμού και οι μέγιστες παροχές των υγρών αποβλήτων από τις διάφορες βιομηχανικές και λοιπές δραστηριότητες (συμπεριλ. ΕΕΛ). iv. Ο χαρακτήρας ευαισθησίας της περιοχής. v. Το παραγόμενο ημερήσιο και παραγόμενο ετήσιο ρυπαντικό φορτίο της δραστηριότητας. vi. Η συγκέντρωση των παραγόμενων από τη δραστηριότητα ρύπων. vii. Η συσχέτιση με περιοχές προστασίας ως προς το πόσιμο νερό. <p>Οι Οριακές Τιμές Εκπομπών θα αποτελούν τις μέγιστες απορριπτόμενες τιμές ανά ΛΑΠ, τις οποίες θα πρέπει να ικανοποιούν σε κάθε περίπτωση τα υγρά απόβλητα των βιομηχανικών και λοιπών δραστηριοτήτων (συμπεριλ. ΕΕΛ) που αναπτύσσονται εντός της λεκάνης απορροής.</p>		
M14B0704 Προϋποθέσεις αδειοδότησης νέων/επέκτασης υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιέργειας	Μέτρα για τις σημειακές πηγές απορρίψεων	<p>Η ίδρυση νέων μονάδων, η μετεγκατάσταση ή και επέκταση υφιστάμενων μονάδων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας ακολουθεί τον κανόνα της μη υποβάθμισης της κατάστασης του Υδατικού Συστήματος στο οποίο ανήκει, στα όρια της μισθωμένης ή προς μίσθωση θαλάσσιας έκτασης.</p> <p>Ο καθορισμός των παραμέτρων παρακολούθησης στις μονάδες θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας, με στόχο την προστασία και τη διατήρηση της κατάστασης των ΥΣ, πραγματοποιήθηκε από την ΓΔΥ κατόπιν συνεργασίας με όλους τους συναρμόδιους φορείς, σε εφαρμογή του Βασικού M14B0704 της 1^{ης} Αναθεώρησης των ΣΔΛΑΠ και παρατίθεται στο Παράρτημα IV</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	ΥΠΕΝ, Αποκεντρωμένη Διοίκηση, Περιφέρειες
M14B0705 Κατάρτιση κανόνων προστασίας καταβροθών	Μέτρα για τις σημειακές & διάχυτες πηγές απορρίψεων	<p>Το μέτρο αφορά στον εντοπισμό, την καταγραφή και τον καθορισμό ζωνών προστασίας καταβροθών καθώς και όρων και περιορισμών δραστηριοτήτων σε αυτές.</p> <p>Για τον καθορισμό των ζωνών προστασίας συντάσσονται ειδικές υδρογεωλογικές μελέτες σύμφωνα με τις προδιαγραφές που έχουν ήδη καταρτιστεί και δημοσιοποιηθεί από την ΓΔΥ. Με το μέτρο αυτό αντιμετωπίζεται η ρύπανση καρστικών υπόγειων υδατικών</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΙ 14)

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>συστημάτων τα οποία πέραν της διάλυσης των ρύπων δεν έχουν μηχανισμό αυτοκαθαρισμού.</p> <p>Μέχρι την ολοκλήρωση των ανωτέρω, ορίζονται καταρχήν τα ακόλουθα:</p> <p>Ζώνη απόλυτης προστασίας 20 m περιμετρικά της καταβόθρας η οποία οριοθετείται με ειδικές κατασκευές (περιφράξεις, φραγμούς, σήμανση κλπ.).</p> <p>Στην κλειστή λεκάνη των καταβοθρών που επικοινωνούν υδραυλικά με ΥΥΣ που εντάσσονται στο μητρώο προστασίας πόσιμου ύδατος επιτρέπεται η διάθεση επεξεργασμένων λυμάτων/υγρών αποβλήτων δραστηριοτήτων βάσει της κείμενης νομοθεσίας και εφόσον τηρούνται τα όρια που αναφέρονται στους Πίνακες 3, 4 και 6 του Παραρτήματος Ι της ΚΥΑ 145116/2011.</p> <p>Στην κλειστή λεκάνη καταβοθρών που δεν επικοινωνούν υδραυλικά με ΥΥΣ που εντάσσονται στο μητρώο προστασίας πόσιμου ύδατος επιτρέπεται η διάθεση επεξεργασμένων λυμάτων/υγρών αποβλήτων δραστηριοτήτων με βάση τη κείμενη νομοθεσία.</p> <p>Εφόσον έχουν οριστεί τα όρια πλημμύρας με T=100 στα ΣΔΚΠ της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ ισχύουν οι όροι και οι περιορισμοί που αναφέρονται στο οικείο ΣΔΚΠ.</p>		

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
M14B0801 Βιολογική γεωργία	Μέτρα για τις διάχυτες πηγές απορρίψεων	<p>Με το Μέτρο παρέχεται στήριξη για τη μετατροπή ή τη διατήρηση των πρακτικών της βιολογικής γεωργίας με σκοπό την ενθάρρυνση των αγροτών να συμμετάσχουν σε τέτοια συστήματα.</p> <p>Η αύξηση των εκτάσεων εφαρμογής της βιολογικής γεωργίας εξυπηρετείται (μετατροπή) μέσω της παρέμβασης P3-70-2.1 «Ενισχύσεις για τη μετατροπή σε βιολογικές πρακτικές και μεθόδους (νεοεισερχόμενοι στη βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία)» και της παρέμβασης P1-31.9 «Διατήρηση μεθόδων βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας» του ΣΣ ΚΓΠ 2023-2027</p> <p>Η Παρέμβαση P3-70-2.1 περιλαμβάνει δύο δράσεις: Δράση 1: Ενίσχυση για τη μετατροπή σε βιολογικές πρακτικές και μεθόδους παραγωγής στη γεωργία & Δράση 2: Ενίσχυσης για τη μετατροπή σε βιολογικές πρακτικές και μεθόδους παραγωγής στην κτηνοτροφία. Η Παρέμβαση στοχεύει στην ενθάρρυνση των αγροτών να εφαρμόσουν τις αρχές και τις μεθόδους βιολογικής καλλιέργειας καθώς και να διατηρήσουν αυτές τις μεθόδους μετά την αρχική περίοδο της μετατροπής. Και στις δύο περιπτώσεις, η στήριξη παρέχεται για την εφαρμογή ευνοϊκών για το περιβάλλον μεθόδων παραγωγής που είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τη βιολογική γεωργία. Η Παρέμβαση P1-31.9 συνίσταται στην ενίσχυση της συνέχισης εφαρμογής μεθόδων της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας. Δικαιούχοι είναι ενεργοί γεωργοί ή ομάδες ενεργών γεωργών που διατηρούν τη βιολογική καλλιέργεια ή εκτροφή. Οι παραγωγοί πρέπει να διαθέτουν αγροτεμάχια ή/και βοσκοτόπους ή/και εκτροφές, τα οποία είναι ενταγμένα στο σύστημα της βιολογικής γεωργίας η οποία ένταξη τεκμηριώνεται από σύμβαση με Οργανισμό Ελέγχου και Πιστοποίησης καθώς και να διαθέτουν πιστοποιητικό συμμόρφωσης από τον Οργανισμό με τον οποίο είναι συμβεβλημένοι.</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027	ΥΠΑΑΤ (Διεύθυνση Συστημάτων ποιότητας Βιολογικής παραγωγής και γεωγραφικών ενδείξεων)
M14B0803 Μείωση της διάχυτης ρύπανσης από γεωργία στις ευπρόσβλητες ζώνες της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ	Μέτρα για τις διάχυτες πηγές απορρίψεων	<p>Στον περιορισμό της νιτρορρύπανσης γεωργικής προέλευσης αλλά και της ορθολογικής διαχείρισης θρεπτικών θα συμβάλλουν οι πρακτικές Καλής Γεωργικής και Περιβαλλοντικής Κατάστασης (ΚΓΠΚ) και οι σχετικές με τη βιολογική γεωργία παρεμβάσεις του ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027 και συγκεκριμένα οι:</p> <ul style="list-style-type: none"> • P1-31.9 «Διατήρηση μεθόδων βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας» • P3-70-2.1 «Ενισχύσεις για τη μετατροπή σε βιολογικές πρακτικές και μεθόδους (νεοεισερχόμενοι στη βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία)» ειδικά το μέρος που αφορά τη φυτική παραγωγή» <p>Στη μείωση της νιτρορρύπανσης γεωργικής προέλευσης, αλλά και στη βελτίωση της διαχείρισης θρεπτικών θα συμβάλλουν θετικά και οι παρακάτω παρεμβάσεις του ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027:</p> <ul style="list-style-type: none"> • P1-31.2 «Επέκταση της εφαρμογής περιοχών οικολογικής εστίασης» 	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027	ΥΠΑΑΤ, ΟΠΕΚΕΠΕ

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<ul style="list-style-type: none"> • Π1-31.3 «Εφαρμογή βελτιωμένων πρακτικών φυτοκάλυψης, με παράλληλη ενίσχυση της βιοποικιλότητας» • Π1-31.4 «Εφαρμογές κυκλικής οικονομίας στη γεωργία» • Π1-31.6 «Ενίσχυση παραγωγών για την εφαρμογή φιλικών για το περιβάλλον/παρακολούθησης περιβαλλοντικών παραμέτρων» και ειδικά τα ΜΚ1-31.6- "ΙΑ. Χρήση λιπασμάτων βραδείας αποδέσμευσης, ΙΒ. Χρήση λιπασμάτων με παρεμποδιστές, ΙΓ. Χρήση προϊόντων με βιοδιεγέρτες". 		
M14B0902 Προσδιορισμός μέγιστου εύρους διακύμανσης στάθμης ταμιευτήρων	Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις	Για τους ταμιευτήρες, που αποτελούν ΥΣ του παρόντος ΣΔΛΑΠ, θα εκπονηθεί μελέτη προκειμένου να οριστεί το μέγιστο εύρος διακύμανσης της στάθμης τους. Στην μελέτη αυτή, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη: <ul style="list-style-type: none"> • οι περιοδικές μεταβολές της ζώνης αποξήρασης και επαναπλημμύρισης, οι οποίες απαιτούνται για τη διαβίωση των υδρόβιων οργανισμών, της παρόχθιας βλάστησης και της εξαρτώμενης πανίδας. • οι απαιτήσεις σε αποθήκευση νερού, το οποίο προορίζεται για χρήσεις (λαμβάνοντας υπόψη και τη δυνατότητα εξασφάλισης αποθεμάτων ασφαλείας για χρήση σε περίοδο ξηρασίας) • η διασφάλιση κατά το δυνατόν των επιθυμητών χρήσεων στην παρόχθια ζώνη. • η αποφυγή δημιουργίας ανθυγιεινών και αντιαισθητικών συνθηκών λόγω της δημιουργίας υδατοσυλλογών στη ζώνη επάλλαξης, στις οποίες εγκαθίστανται σηπτικές συνθήκες ή ευνοείται η ανάπτυξη εντόμων. Η μελέτη θα πρέπει επίσης να αντιμετωπίσει και τα ακόλουθα ζητήματα: <ul style="list-style-type: none"> • την πληρέστερη και ταχύτερη δυνατή αποστράγγιση της ζώνης επάλλαξης κατά τις περιοδικές μεταβολές στάθμης • το μη υποβιβασμό της στάθμης χαμηλότερα από την κατωτάτη στάθμη. • την κατά το δυνατόν συντομότερη ανάκαμψη του ΥΣ σε περίπτωση που η στάθμη του υποβιβαστεί κάτω από την κατωτάτη. 	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Κύριος έργου, Περιφέρειες, Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/νσεις Υδάτων), Φορείς υλοποίησης ΕΔΠ. Μονάδες Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών, άλλοι επιστημονικοί φορείς
M14B0905 Προσδιορισμός επιλεγμένων περιοχών λήψης φερτών υλικών για τις ανάγκες τεχνικών έργων	Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις	Το μέτρο σκοπεύει να αντιμετωπίσει με ορθολογικό και φιλικό προς το περιβάλλον τρόπο ένα από τα κύρια προβλήματα αυθαίρετων χρήσεων και παρεμβάσεων σε ΥΣ σε όλη τη χώρα, με στόχο την αντιμετώπιση των υδρομορφολογικών πιέσεων που αυτά υφίστανται. Για το σκοπό αυτό υλοποιούνται τα παρακάτω: <p>A) Προσδιορισμός περιοχών συγκέντρωσης φερτών κατά μήκος της ευρείας κοίτης των ΥΣ και της παρόχθιας ζώνης των λιμνών.</p> <p>B) Εκτίμηση διαθέσιμων ποσοτήτων αδρανών ανά περιοχή.</p> <p>Γ) Οικολογική αξιολόγηση ανά περιοχή με έμφαση στους τύπους φυσικών οικοτόπων (δομή, κατάσταση διατήρησης), στα είδη χλωρίδας (ποώδη, θαμνώδη και δενδρώδη με</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	ΓΔΥ/Περιφέρειες/ Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/νσεις Υδάτων)

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		<p>έμφαση στα δενδρώδη σε καλή κατάσταση διατήρησης) και στα ενδιαιτήματα ειδών πανίδας.</p> <p>Δ) Ιεράρχηση περιοχών συγκέντρωσης ως προς τη δυνατότητα απόληψης υλικών, λαμβάνοντας υπόψη τα υδρομορφολογικά χαρακτηριστικά των ΥΣ και την προαναφερθείσα οικολογική αξιολόγηση.</p> <p>Οι αρμόδιες Περιφέρειες θα καθορίσουν, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και τους οικείους Δήμους, τις ΛΑΠ για τις οποίες απαιτείται κατά προτεραιότητα η εκπόνηση τέτοιων μελετών.</p> <p>Η μελέτη θα γίνει με ευθύνη της ΓΔΥ και της αρμόδιας Περιφέρειας.</p> <p>Στόχος του μέτρου είναι η διαχείριση της στερεοπαροχής και η ρύθμιση της απόληψης υλικών από την κοίτη ρεμάτων, ποταμών και λιμνών με τρόπο ώστε αφενός να διαφυλάσσεται η αιφορική εκμετάλλευση αυτού του πόρου και αφετέρου να εξασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή προστασία στα οικοσυστήματα που αναπτύσσονται στα σχετικά υδατικά συστήματα και να εξασφαλίζεται η προστασία των ακτών από διάβρωση. Κατά την υλοποίηση του μέτρου θα λαμβάνεται υπόψη το οικείο ΣΔΚΠ σε εφαρμογή της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ.</p>		
<p>M14B0907 Μέτρα για τον προσδιορισμό και την επίτευξη του Καλού Οικολογικού Δυναμικού σε Ιδιαίτερως Τροποποιημένα Υδατικά Συστήματα</p>	<p>Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις</p>	<p>Στόχο του παρόντος μέτρου αποτελεί η εφαρμογή των επιμέρους μέτρων μετριασμού στα ΙΤΥΣ για τον προσδιορισμό και την επίτευξη του ΚΟΔ με βάση τη προσέγγιση της μεθόδου της Πράγας.</p> <p>Τα μέτρα μετριασμού που προτείνονται για το ΥΔ ΕΛ14, αφορούν σε παρεμβάσεις που περιλαμβάνονται στην Ελληνική Βιβλιοθήκη μέτρων μετριασμού των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων όπως έχει καταρτιστεί και εξειδικευτεί στο πλαίσιο της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ. Οι παρεμβάσεις αυτές αφορούν στα ακόλουθα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Διερεύνηση δυνατότητας εφαρμογής διατάξεων υποβοήθησης της μετανάστευσης ιχθύων. • Μέτρα για την διασφάλιση της περιβαλλοντικής ροή κατάντη φραγμάτων. • Παρεμβάσεις αναβάθμισης παρόχθιων οικοτόπων. • Κατευθύνσεις για την οικολογικά βελτιστοποιημένη συντήρηση των έργων που σχετίζονται με τα ΙΤΥΣ. • Μέτρα αποκατάστασης της φυσικοχημικής αλλοίωσης. <p>Τα μέτρα μετριασμού που προτείνονται για το ΥΔ ΕΛ14 με βάση την Ελληνική Βιβλιοθήκη μέτρων μετριασμού παρουσιάζονται αναλυτικά στον συνοδευτικό</p>	<p>Νέο μέτρο, σε συνέχεια του υλοποιημένου μέτρου M14B0904 της 1^{ης} Αναθεώρησης</p>	<p>Ορίζονται κατά περίπτωση από τον συνοδευτικό Πίνακα του Παραρτήματος VI του σχετικού Κειμένου Τεκμηρίωσης</p>

Κωδικός - Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Φορείς Υλοποίησης
		Πίνακα του Παραρτήματος VI του σχετικού Κειμένου Τεκμηρίωσης «Προγράμματα Βασικών και Συμπληρωματικών Μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της Ανάλυσης του Κόστους τους σε σχέση με την Αποδοτικότητα τους».		

4.2.12.3 Εκτίμηση δυνατότητας επίτευξης καλής κατάστασης ως το 2027 μετά την εφαρμογή του προγράμματος βασικών μέτρων

Το πρόγραμμα βασικών μέτρων αποτελεί ένα εργαλείο για την προστασία και αποκατάσταση του συνόλου των υδατικών συστημάτων. Για την επίτευξη των στόχων του Σχεδίου Διαχείρισης η εφαρμογή των βασικών μέτρων είναι απαραίτητο να υποστηριχθεί από συμπληρωματικά μέτρα.

Μεθοδολογικά επιλέχθηκε να προταθούν συμπληρωματικά μέτρα:

- α) Για τη διατήρηση της καλής κατάστασης επιφανειακών ή υπογείων υδατικών συστημάτων, καθώς και για την αύξηση της γνώσης και την ευαισθητοποίηση σε ειδικά θέματα για την ορθολογικότερη χρήση των υδάτων, στοχευόμενων χρηστών. Στην περίπτωση αυτή τα συμπληρωματικά μέτρα έχουν οριζόντια, γενική εφαρμογή και δεν προσδιορίζονται τα επηρεαζόμενα υδατικά συστήματα.
- β) Στα υδατικά συστήματα που εκτιμάται ότι παρά την εφαρμογή του προγράμματος βασικών μέτρων, δεν θα πετύχουν το στόχο της καλής κατάστασης έως το 2027, και πιο συγκεκριμένα:
- σε υδατικά συστήματα, τα οποία, σύμφωνα με μετρήσεις των ποιοτικών και ποσοτικών παραμέτρων ή με τη νέα μεθοδολογική προσέγγιση ομαδοποίησής τους, είναι σε κατάσταση κατώτερη της καλής,
 - σε υδατικά συστήματα, τα οποία είναι σε άγνωστη ή σε καλή κατάσταση, αλλά υπάρχουν σαφείς ενδείξεις, μέσα από την ανάλυση των πιέσεων, ότι βρίσκονται σε κίνδυνο μη επίτευξης των περιβαλλοντικών τους στόχων.

Τα μέτρα της β) περίπτωσης λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του περιβαλλοντικού κόστους ή/και του κόστους πόρου. Στον ακόλουθο Πίνακα καταγράφονται τα υδατικά συστήματα του ΥΔ για τα οποία κρίνεται απαραίτητη η λήψη σχετικών στοχευμένων συμπληρωματικών μέτρων

Πίνακας 4-81 Υδατικά συστήματα του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14), για τα οποία κρίνεται απαραίτητη η λήψη συμπληρωματικών μέτρων

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΣ	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ/ ΔΥΝΑΜΙΚΟ	ΠΙΕΣΕΙΣ
EL1436RL00000002H	Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Γεωργία
EL1436RL00000003H	Τ.Λ. ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ-ΚΑΤΡΑΡΗ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Γεωργία και Δημόσια ύδρευση
EL1436RL00000004H	Τ.Λ. ΡΑΧΩΝ-ΠΕΖΙΟΥ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Γεωργία και Δημόσια ύδρευση
EL1437RL00000007H	Τ.Λ. ΜΑΡΑΘΙΑ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Δημόσια ύδρευση
EL1437RL00000008H	Τ.Λ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Δημόσια ύδρευση
EL1437RL00000011H	Τ.Λ. ΑΝΩ ΜΕΡΑΣ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Δημόσια ύδρευση
EL1438RL00000005H	Τ.Λ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Γεωργία και Δημόσια ύδρευση
EL1438RL00000006H	Τ.Λ. ΓΑΔΟΥΡΑ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Δημόσια ύδρευση
EL1438RL00000013H	Τ.Λ. ΑΠΟΛΑΚΚΙΑΣ	Λιμναίο ΙΤΥΣ	Άγνωστο ΟΔ Καλή Χημική Κατάσταση	Άντληση – Γεωργία

ΚΩΔΙΚΟΣ ΥΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΣ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΣ	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ/ ΔΥΝΑΜΙΚΟ	ΠΙΕΣΕΙΣ
ΕΛ1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	Ποτάμιο Φυσ.ΥΣ	Μέτρια ΟΚ Καλή Χημική Κατάσταση	Γεωργία, Κτηνοτροφία, ΕΕΛ, Βιομηχανία
ΕΛ1400760	ΛΙΒΑΔΙΟΥ	Υπόγειο ΥΣ	Κακή Ποσοτική Κακή Χημική	Άντληση – Γεωργία Διάχυτη – Γεωργία
ΕΛ1436C0003N	ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ	Παράκτιο ΥΣ	Μέτρια Οικολογική Κατάσταση Καλή Χημική Κατάσταση	Γεωργία, Κτηνοτροφία,
ΕΛ1436C0008N	ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ	Παράκτιο ΥΣ	Μέτρια Οικολογική Κατάσταση Καλή Χημική Κατάσταση	Γεωργία, Κτηνοτροφία, ΕΕΛ
ΕΛ1436R009900011N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	Ποτάμιο Φυσ.ΥΣ	Μέτρια ΟΚ	Γεωργία, Κτηνοτροφία, Οικισμοί
ΕΛ1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	Ποτάμιο Φυσ.ΥΣ	Καλή Χημική Κατάσταση	Γεωργία, Κτηνοτροφία, Οικισμοί

4.2.12.4 Συμπληρωματικά μέτρα

Τα Συμπληρωματικά Μέτρα της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα στον οποίο δίνονται τα ακόλουθα:

- Ο κωδικός και το όνομα του Μέτρου.
- Οι κατηγορίες των συμπληρωματικών μέτρων όπως αυτές καθορίζονται στο το μέρος Β του παραρτήματος VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- Συνοπτική Περιγραφή του Μέτρου.
- Η συσχέτιση του Μέτρου με μέτρα του 2^{ου} ΣΔΛΑΠ.
- Τα επηρεαζόμενα από το Μέτρο Υδατικά Συστήματα. Όταν το μέτρο αφορά στο σύνολο των ΥΣ ή σε συγκεκριμένη δραστηριότητα χαρακτηρίζεται ως οριζόντιο.
- Ο Φορέας Υλοποίησης του μέτρου. Σε περιπτώσεις που αναφέρονται περισσότεροι του ενός φορέα, ο πρώτος αναφερόμενος είναι ο φορέας υλοποίησης του μέτρου και οι υπόλοιποι έχουν υποστηρικτικό ρόλο.
- Το ενδεικτικό κόστος του κάθε Μέτρου.

Αναλυτικά στοιχεία και εξειδίκευση του κάθε μέτρου δίνονται στο Αναλυτικό Κείμενο Τεκμηρίωσης «Προγράμματα Βασικών και Συμπληρωματικών Μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της Ανάλυσης του Κόστους τους σε σχέση με την Αποδοτικότητα τους».

Πίνακας 4-82 Συμπληρωματικά Μέτρα

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
M14Σ0201 Ανάπτυξη Συστήματος Παρακολούθησης του Προγράμματος Μέτρων του ΣΔΛΑΠ	Διοικητικά μέτρα	<p>Το έργο αφορά στην ανάπτυξη βάσης δεδομένων για την συλλογή και παρακολούθηση των απαιτούμενων πληροφοριών από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς στην υλοποίηση του Προγράμματος Μέτρων και στη λήψη συμβουλευτικών υπηρεσιών για το σκοπό αυτό από εξειδικευμένο προσωπικό.</p> <p>Η παροχή των συμβουλευτικών υπηρεσιών ενδεικτικά θα αφορά:</p> <ul style="list-style-type: none"> α. την παρακολούθηση της υλοποίησης των μέτρων του ΣΔΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος, β. τη σύνταξη μελετών και κανονιστικών αποφάσεων, γ. τη διαμόρφωση κειμένων, δ. το συντονισμό των εμπλεκόμενων υπηρεσιών στην υλοποίηση των μέτρων, ε. την καταγραφή και ανάλυση δεδομένων που αφορούν μέτρα/δράσεις του ΣΔΛΑΠ, στ. τη σύνταξη μεθοδολογικών κειμένων και τεχνικών προδιαγραφών για την υλοποίηση μέτρων του ΣΔΛΑΠ ζ. ενέργειες για τη συλλογή/ ενημέρωση βασικών στοιχείων και δεδομένων που χρησιμοποιούνται κατά την κατάρτιση του ΣΔΛΑΠ, η. την υποστήριξη σε θέματα αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης και τη συμμετοχή σε ομάδες εργασίας που θα συσταθούν στο πλαίσιο των αναγκών της Διεύθυνσης Υδάτων. <p>Στο πλαίσιο του έργου αυτού θα συντάσσονται εκθέσεις αξιολόγησης της πορείας εφαρμογής του Προγράμματος Μέτρων, θα δίνονται κατευθύνσεις για τις απαιτούμενες ενέργειες για την ολοκλήρωση της υλοποίησης τους και θα αξιολογούνται τα μέτρα ως προς την αποτελεσματικότητά τους.</p> 	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Σύνολο ΥΣ ΥΔ	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)	650.000 €
M14Σ0202 Πρόσθετα περιοριστικά διοικητικά μέτρα	Διοικητικό Μέτρο	<p>Για τα ΥΥΣ της ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου, που χαρακτηρίζονται καλής χημικής και ποσοτικής κατάστασης ισχύουν οι κάτωθι απαγορεύσεις - περιορισμοί στην αδειοδότηση νέων υδροληπτικών έργων, η κατασκευή των οποίων γίνεται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης:</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Σύνολο ΥΥΣ της ΛΑΠ ΕΛ1436 με καλή ποσοτική και χημική κατάσταση	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου)	0 €

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		<p>1. Απαγορεύεται η ανόρυξη νέων γεωτρήσεων - πηγαδιών όταν η απόσταση τους είναι μικρότερη των:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ 300m από τη θαλάσσια ακτή για την Περιφερειακή Ενότητα Λήμνου ✓ 200m από τη θαλάσσια ακτή για τις Περιφερειακές Ενότητες Λέσβου, Σάμου και Ικαρίας ✓ 400m από τη θαλάσσια ακτή για την Περιφερειακή Ενότητα Χίου ✓ Σε περιπτώσεις αποκλειστικά και μόνον έργων υδροληψίας για υδρευτικούς σκοπούς (εφόσον πρόκειται για κάλυψη πραγματικών ατομικών και οικογενειακών αναγκών) καθώς και για τουριστικές, βιομηχανικές - βιοτεχνικές χρήσεις το έργο υδροληψίας θα εκτελείται στη μεγαλύτερη δυνατή απόσταση από τη θαλάσσια ακτή και όχι σε απόσταση μικρότερη των 90 μέτρων από αυτή. Η απόσταση αυτή μπορεί να αυξηθεί από τη Δ/ση Υδάτων Βορείου Αιγαίου τόσο, όσο κρίνεται αναγκαίο για την προστασία του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα. ✓ Στις περιπτώσεις γεωτρήσεων υδατοκαλλιεργειών, υδροληψιών αφαλάτωσης, πλήρωσης κολυμβητικών δεξαμενών ισχύουν τα αναφερόμενα στο Βασικό Μέτρο M14B0501 (περίπτωση δ), με την προϋπόθεση ότι το έργο εκτελείται μετά το όριο του αιγιαλού - παραλίας και εφόσον εξασφαλίζεται υδρογεωλογικά η άμεση επικοινωνία της θάλασσας με το υδροφόρο πέτρωμα που έχει το αλμυρό νερό, με απομόνωση του υπερκείμενου φακού γλυκού νερού. Τα ανωτέρω θα προκύπτουν μετά την υποβολή υδρογεωλογικής μελέτης ή έκθεσης, που θα τεκμηριώνει ότι δεν θα επιδεινωθεί το ΥΥΣ καθώς και τα υφιστάμενα υδροληπτικά έργα από τη λειτουργία του. <p>2. Η ανόρυξη νέων γεωτρήσεων - πηγαδιών υπόκειται στους ακόλουθους περιορισμούς:</p> <p>2.1 Ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ υδροληπτικών έργων:</p> <p>2.1.1 Περιφερειακές Ενότητες Λέσβου, Λήμνου, Σάμου, Ικαρίας</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ γεωτρήσεων: 120m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης» - «πηγαδιού»: 60 m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «πηγαδιού - πηγαδιού»: 60m 				

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		<ul style="list-style-type: none"> • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης» - «αβαθούς γεώτρησης(2'')»: 60m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης, πηγαδιού, αβαθούς γεώτρησης» -«κοινόχρηστης φυσικής πηγής»: 200m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης, πηγαδιού» -«ιδιωτικής φυσικής πηγής»: 120m <p>2.1.2 Περιφερειακή Ενότητα Χίου</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ γεωτρήσεων: 200m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ πηγαδιών: 150m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης» - «πηγαδιού»: 150 m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης» - «αβαθούς γεώτρησης (2'')»: 120m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης, πηγαδιού, αβαθούς γεώτρησης» -«κοινόχρηστης φυσικής πηγής»: 300m • Ελάχιστη απόσταση μεταξύ «γεώτρησης, πηγαδιού» - «ιδιωτικής φυσικής πηγής»: 200m <p>2.2 Σε περιπτώσεις αποκλειστικά και μόνον έργων υδροληψίας για υδρευτικούς σκοπούς (εφόσον πρόκειται για κάλυψη πραγματικών ατομικών και οικογενειακών αναγκών) καθώς και για τουριστικές, βιομηχανικές - βιοτεχνικές χρήσεις το έργο υδροληψίας θα εκτελείται στη μεγαλύτερη δυνατή απόσταση από τις υφιστάμενες γειτονικές υδροληψίες, και σε απόσταση που να μην είναι μικρότερη των 60 m. Όταν λόγω έλλειψης χώρου ή εξαιτίας των υφιστάμενων υδρογεωλογικών συνθηκών δεν είναι δυνατή η τήρηση της ανωτέρω αποστάσεως, αυτή μπορεί να μειωθεί όχι λιγότερο από 40m, ύστερα από εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας έκδοσης της άδειας εκτέλεσης του έργου.</p> <p>2.3 Δεν ισχύουν τα ανωτέρω περιοριστικά μέτρα στις περιπτώσεις έργων υδροληψίας για κάλυψη υδρευτικών αναγκών Ο.Τ.Α.</p> <p>3. Επιτρέπεται η αντικατάσταση υφισταμένων αδειοδοτημένων γεωτρήσεων και πηγαδιών, συμπεριλαμβανομένων και των περιοχών όπου ισχύουν περιοριστικά μέτρα, όταν δεν υπάρχουν τα ίδια τεχνικά χαρακτηριστικά στη νέα γεώτρηση ή πηγάδι με αυτά του αντικαθιστάμενου έργου (διάμετρος, βάθος, κ.λπ.), μόνο κατόπιν αδείας της αρμόδιας υπηρεσίας εφόσον η θέση ανοίγματος της νέας</p>				

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		<p>γεώτρησης ή πηγαδιού είναι σε απόσταση το πολύ 20m γύρω από τη θέση του υφιστάμενου υδροληπτικού έργου και η αντικατάσταση υφιστάμενων υδροληψιών άφορα την κάλυψη αποκλειστικά και μόνο ατομικών και οικογενειακών υδρευτικών αναγκών, ενώ αν το αίτημα αφορά αρδευτικές και άλλες χρήσεις τέτοια άδεια μπορεί να χορηγηθεί μόνο εφ' όσον η θέση του έργου υδροληψίας απέχει τουλάχιστον 300 m από υδροληψίες Ο.Τ.Α. Στην περίπτωση αυτή για κάλυψη των 300 m μπορεί η θέση της νέας γεώτρησης να μετατοπισθεί και πέραν των 20 m από την παλαιά. Ενεργό παλαιό αδειοδοτημένο πηγάδι μπορεί να αντικατασταθεί με νέο πηγάδι βελτιωμένων προδιαγραφών ως προς το βάθος και τη διάμετρο, στην ίδια θέση ή με νέο πηγάδι ή γεώτρηση αντίστοιχης δυναμικότητας βάθους ως 50 m (ή και μεγαλύτερου βάθους εφόσον και μόνο υπάρχει σχετική εισήγηση της Δ/νσης Υδάτων Βορείου Αιγαίου). Δεν θα χορηγείται άδεια αντικατάστασης εφόσον η Υπηρεσία κρίνει ότι η δυνατότητα της υπάρχουσας υδροληψίας καλύπτει τις ανάγκες της ιδιοκτησίας καθώς και στις περιοχές που τελούν υπό απαγόρευση. Επίσης δεν θα χορηγείται άδεια αντικατάστασης ξεροπήγαδων.</p> <p>4. Επίσης επιτρέπεται η εκβάθυνση υφισταμένων αδειοδοτημένων γεωτρήσεων και πηγαδιών (διατηρώντας την ίδια ακριβώς διάμετρο του έργου και την ίδια ή μικρότερη απολήψιμη ποσότητα ύδατος) στις περιοχές που δεν ισχύουν απαγορευτικά μέτρα με την προϋπόθεση ότι η υδροληψία που θα εκβαθυνθεί βρίσκεται σε απόσταση τουλάχιστον 200m από υδροληψίες ΟΤΑ και 200m από τη θάλασσα, μόνο κατόπιν αίτησης των ενδιαφερομένων και τη χορήγηση σχετικής αδειάς</p>				
<p>M14Σ0203 Απαγόρευση εκτέλεσης νέων γεωτρήσεων – πηγαδιών στις υδρογεωλογικές λεκάνες Κορακάρη και Κατράρη – Καλαμωτής Χίου</p>	Διοικητικό Μέτρο	<p>Απαγορεύεται η εκτέλεση νέων έργων υδροληψίας στους υπόγειους υδροφόρους, που αναπτύσσονται στις παρακάτω υδρογεωλογικές λεκάνες, και έχουν υδραυλική σχέση με τη θάλασσα, τέτοια που επιτρέπει την υφαλμύρινσή τους και που περικλείονται από τα παρακάτω όρια που ορίζονται από τα σημεία:</p> <ul style="list-style-type: none"> Υδρογεωλογικές λεκάνες «Κορακάρη» και «Κάμπου», (από θάλασσα, Νότιο άκρο οικισμού Μ. Λιμνιώνα, κωδωνοστάσιο Μονής Αγίου Μηνά, Ανατολικά άκρα οικισμών Θολοποταμίου και Αγίου Γεωργίου Συκούση, κωδωνοστάσια Μονής Αγίου Μάρκου 	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	EL1400150, EL1400160, EL1400172	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου)	0 €

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		<p>και Παναγίας Βοήθειας, εκβολή χειμάρρου Παρθένη στην θάλασσα).</p> <ul style="list-style-type: none"> Υδρογεωλογική λεκάνη «Κατράρη – Καλαμωτής – Αρμολίων», (από θάλασσα, τοπογραφικές κορυφές Πρ. Ηλία, Ταύρου, και Δυτική πλευρά του κάστρου Αρμολίων (Απολίχνου) και μετατόπιση της τεθλασμένης ευθείας που ορίζεται από αυτά τα σημεία κατά τρία (3,0) χιλιόμετρα ανατολικά και κατά ένα χιλιόμετρο και μισό (1,5) δυτικά). <p>Δεν ισχύουν οι ανωτέρω απαγορεύσεις για έργα κάλυψης υδρευτικών αναγκών ΟΤΑ με την προϋπόθεση ότι η κατασκευή των έργων αυτών δεν θα επιδεινώνει το φαινόμενο υφαλμύρισης, σύμφωνα με τεκμηριωμένη υδρογεωλογική μελέτη.</p> <p>Επίσης στις ανωτέρω περιοχές επιτρέπεται η αντικατάσταση υφιστάμενων γεωτρήσεων –πηγαδιών, μόνο υδρευτικής ή βιομηχανικής ή ξενοδοχειακής χρήσης κατόπιν άδεια της Δ/σης Υδάτων Βορείου Αιγαίου με τους εξής όρους:</p> <ul style="list-style-type: none"> Να διαπιστώνεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες ότι η υφιστάμενη γεώτρηση – πηγάδι δεν εξυπηρετεί πλέον τις ανάγκες του φορέα ή φυσικού προσώπου που έχει τη χρήση του νερού. Η θέση ανόρυξης της νέας γεώτρησης ή πηγαδιού να είναι σε απόσταση έως 5m γύρω από τη θέση του υφιστάμενου προς αντικατάσταση υδροληπτικού έργου. Υπάρχουν τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά στο νέο έργο, εκτός εάν με υδρογεωλογική μελέτη τεκμηριώνεται ότι πρέπει να γίνει έργο με διαφορετικά τεχνικά χαρακτηριστικά Να βεβαιώνεται από τον αρμόδιο φορέα διαχείρισης συλλογικού δικτύου αδυναμία υδροδότησης. 				
<p>M14Σ0204 Κοινοποίηση Μητρώου Πηγών Ρύπανσης στις αρμόδιες αδειοδοτικές & ελεγκτικές αρχές</p>	Διοικητικό Μέτρο	<p>Το Μητρώο Πηγών Ρύπανσης που καταρτίστηκε στο πλαίσιο της 2^{ης} Αναθεώρησης ΣΔΛΑΠ κοινοποιείται στις αρμόδιες αδειοδοτικές & ελεγκτικές αρχές (Σώμα Επιθεωρητών και Ελεγκτών, ΔΙΠΑ, ΔΙΠΕΧΩΣ, Τμήματα Ανάπτυξης ΠΕ κλπ.) ώστε να λαμβάνεται υπόψη κατά την έκδοση ή ανανέωση ΑΕΠΟ και ΠΠΔ αλλά και για τον προγραμματισμό τακτικών Επιθεωρήσεων και Ελέγχων.</p>	ΝΕΟ ΜΕΤΡΟ	Μέτρο οριζόντιου χαρακτήρα	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/σεις Υδάτων), ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ, ΔΙΠΕΧΩΣ/ΑΔ, Τμήματα Ανάπτυξης ΠΕ	0 €

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		Το Μητρώο Πηγών Ρύπανσης θα συνδράμει τις αδειοδοτούσες αρχές να εντοπίσουν το σύνολο των υπόχρεων εγκαταστάσεων και να προχωρήσουν στην τροποποίηση, όπου είναι απαραίτητο, των περιβαλλοντικών αδειών και λοιπών σχετικών απαιτήσεων που απορρέουν από τη νομοθεσία.			Περιφερειών ΒΑ & ΝΑ	
M14Σ0501 Υλοποίηση επενδύσεων σε γεωργοκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις, στοχεύοντας στη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων.	Έλεγχος εκπομπής ρύπων	<p>Το Μέτρο αφορά στην Παρέμβαση Π3-73-2.6 «Επενδύσεις κυκλικής οικονομίας και ενεργειακές επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις» του Στρατηγικού Σχεδίου της ΚΓΠ 2023. Η παρέμβαση συμβάλλει στην κάλυψη ειδικών αναγκών εκσυγχρονισμού γεωργικών εκμεταλλεύσεων για την ενίσχυση αμιγώς επενδύσεων που θα συμβάλλουν στο πλαίσιο της κυκλικής οικονομίας/βιοοικονομίας, εξοικονόμησης ενέργειας, μείωσης εισροών μέσω επαναχρησιμοποίησης ΓΚΤ και βελτίωσης του περιβαλλοντικού αποτυπώματος των εκμεταλλεύσεων, όπως:</p> <ul style="list-style-type: none"> στην αύξηση της βιώσιμης ενέργειας (αξιοποίηση βιομάζας φυτικής παραγωγής, παραγωγή βιοαερίου από εκμεταλλεύσεις ζωικής παραγωγής), στην παραγωγή ενέργειας από ΑΠΕ/βιομάζα κατά κύριο λόγο για ιδιοκατανάλωση (π.χ. μέσω αυτόνομων συστημάτων ή μέσω net metering). στην εξοικονόμηση ενέργειας (παρεμβάσεις/εκσυγχρονισμοί για την μείωση της κατανάλωσης ενέργειας (ηλεκτρισμού, καυσίμων), σε επίπεδο γεωργικής εκμετάλλευσης) στη μείωση και επεξεργασία/επαναχρησιμοποίηση ΓΚΤ αποβλήτων, υπολειμμάτων και λοιπών πρώτων υλών στην πηγή (μείωση κατανάλωσης λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων κ.λπ. πρώτων υλών). <p>στον περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και αμμωνίας από τη γεωργία</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027	Μέτρο οριζόντιου χαρακτήρα	ΥΠΑΑΤ, Περιφέρειες ΔΑΟΚ Π.Ε.	2.906.102 €
M14Σ0801 Αντιμετώπιση αρτεσιανών γεωτρήσεων	Έλεγχος άντλησης	Αν κατά τη διάνοιξη γεώτρησης ή φρέατος απαντηθούν αρτεσιανές συνθήκες, ο κύριος του υδροληπτικού έργου θα πρέπει να εξασφαλίσει ότι η αρτεσιανή ροή θα σταματήσει ή θα ελεγχθεί. Εάν η ροή δεν μπορεί να ελεγχθεί, ο υπεύθυνος για την εκτέλεση του υδροληπτικού έργου θα πρέπει να συμβουλευτεί την αρμόδια Δ/νση Υδάτων και να συμμορφωθεί με τις οδηγίες που θα του δοθούν.	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Σύνολο ΥΥΣ ΥΔ	Κύριος υδροληπτικού έργου, Αποκεντρωμένη Διοίκηση	0 €

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		Τεχνικά μέσα για τον έλεγχο της εκροής των αρτεσιανών γεωτρήσεων περιλαμβάνουν βάνες ή σωλήνες εξισορρόπησης της πίεσης κ.α. Τα ανωτέρω θα πρέπει να αποτελούν μέρος των αδειών εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων. Στις υφιστάμενες αρτεσιανές γεωτρήσεις στις οποίες δεν έχουν ληφθεί μέτρα πρέπει να τοποθετηθεί βάνα ή σωλήνας εξισορρόπησης ώστε να αποφευχθεί η συνεχής εκροή του υποπίεση υδροφορέα.			(Διευθύνσεις Υδάτων)	
M14Σ1501 Επαγγελματική κατάρτιση των γεωργοκτηνοτρόφων για την προστασία των Υδατικών Συστημάτων	Εκπαιδευτικά μέτρα	Πρόκειται για την παρέμβαση Π3-78.1 «Εκπαίδευση - κατάρτιση γεωργών- δασοκόμων» του ΣΣ ΚΓΠ 2023-2027. Η εξυπηρέτηση των στόχων της ΚΓΠ 2023-2027 αλλά και η σημαντική απόκλιση του ποσοστού των γεωργών με πλήρη /βασική γεωργική εκπαίδευση/κατάρτιση σε σχέση με τον μέσο όρο της ΕΕ προσδιορίζει την ανάγκη ένταξης των προσπαθειών της Διοίκησης για την σημαντική διεύρυνση των προσφερόμενων υπηρεσιών εκπαίδευσης/κατάρτισης και τον ριζικό εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση των παρόχων εκπαίδευσης /κατάρτισης. Η κατάρτιση-εκπαίδευση, διάρκειας 25-350 ωρών, θα διαφοροποιείται ανάλογα με το αντικείμενο και την ομάδα στόχο. Στα προγράμματα έμφαση θα δοθεί σε ζητήματα που προκύπτουν από τις ανάγκες/προκλήσεις όπως η ανταγωνιστικότητα, η κλιματική αλλαγή, η προστασία των φυσικών πόρων (νερό, έδαφος), η βιοποικιλότητα, οι ψηφιακές δεξιότητες, η βιοοικονομία/ κυκλική οικονομία, η φυτοπροστασία και η καλή διαβίωση των παραγωγικών ζώων, η ασφάλεια και υγιεινή στην εργασία, η προστασία των δασών, η εργατική νομοθεσία και γενικότερα τα θέματα που σχετίζονται με την εκπλήρωση της κοινωνικής αρεσιμότητας. Τα εν λόγω θέματα θα αποτελέσουν αυτοτελή προγράμματα κατάρτισης, όπου αυτό απαιτείται, ή επιμέρους θεματικές ενότητες ή αντικείμενα των προγραμμάτων κατάρτισης, πέραν δηλαδή των κλασικών θεμάτων γεωργικής εκπαίδευσης-κατάρτισης. Στα προγράμματα θα υπάρχει ικανοποιητική αναλογία θεωρίας και πρακτικής, επιβλεπόμενες εργασίες, κ.λπ. Θα αξιοποιηθούν όλες οι σύγχρονες μεθοδολογίες μάθησης, θα δοθεί η δυνατότητα δηλαδή υποκατάστασης της «συμβατικής» κατάρτισης, (λ.χ των τυπικών σεμιναρίων) από σύγχρονες και πιο στοχευμένες μεθοδολογίες (farmers/discussion	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027	Μέτρο οριζόντιου χαρακτήρα	ΥΠΑΑΤ, Περιφέρειες	7.745.588 €

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		groups, peer-to-peer learning, επιδεικτικοί αγροί, κ.ο.κ. καθώς και η εξ αποστάσεως εκπαίδευση). Ειδικά για την περίπτωση των κτηνοτρόφων, δασεργατών η εξ αποστάσεως εκπαίδευση λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες του επαγγέλματος (συνεχής ενασχόληση), την χωροθέτηση των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων και των δασών συνήθως σε μεγάλη απόσταση από αστικά /ημιαστικά κέντρα που πραγματοποιούνται οι τυπικές εκπαιδεύσεις κατάρτισης αναδεικνύοντας την ανάγκη άμεσης υιοθέτησης συγχρόνων μεθόδων εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Στην όλη διαδικασία της εκπαίδευσης-κατάρτισης θα συμβάλλει σημαντικά και η πρόσβαση των γεωργών/δασοκόμων /δασεργατών στις βάσεις δεδομένων/ αποθετήρια γνώσεων (knowledge reservoirs) εθνικά και Ευρωπαϊκά, όπως το Farmbook's EU, που θα είναι διαθέσιμες, αλλά και η αξιοποίηση υφιστάμενων ή/και η δημιουργία νέων εφαρμογών κινητών συσκευών (και εν γένει των ΤΠΕ), ιδιαίτερα όσον αφορά στις νεότερες γενιές, που είναι πιο εξοικειωμένες με τις νέες τεχνολογίες, ενώ για τις παλιότερες μπορούν να προβλεφθούν διαδικασίες mentoring. Όλες οι παρεμβάσεις κατάρτισης, σε συνδυασμό με τις παρεμβάσεις για την παροχή συμβουλών, θα συμβάλλουν αποφασιστικά στη διάχυση καινοτομιών στον ελληνικό αγροτικό χώρο.				
M14Σ1502 Συμβουλευτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες διαχείρισης γεωργικής εκμετάλλευσης	Εκπαιδευτικά μέτρα	<p>Πρόκειται για την παρέμβαση Π3-78.2 «Συμβουλευτικές υπηρεσίες γεωργών και δασοκόμων και λοιπών ενδιαφερόμενων ομάδων (stakeholders) καθώς και κατάρτιση Γεωργικών και Δασοκομικών Συμβούλων» του ΣΣ ΚΓΠ 2023-2027.</p> <p>Με βάση τις καταγεγραμμένες ανάγκες η συγκεκριμένη Παρέμβαση θα ακολουθήσει την στοχευμένη ενσωμάτωση συμβουλών που αφορούν κατ' ελάχιστον τις ακόλουθες κατηγορίες, με βάση και τις δεσμεύσεις που απορρέουν από το Άρθρο 15, παρ.2.3.4 του Κανονισμού (ΕΕ)2115/2021:</p> <p>1. Στους φυσικούς πόρους (νερό, έδαφος, αέρα-ατμόσφαιρα). Συμπεριλαμβανομένων συμβουλών για μετρίασμό και προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. 2. Στην αλληλεπίδραση γεωργίας/ δασοκομίας και βιοποικιλότητας και να διευκολυνθεί η εφαρμογή της ενισχυμένης αιρεσιμότητας καθώς και των άλλων μέτρων 3. Στην διατήρηση της</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027	Μέτρο οριζόντιου χαρακτήρα	Αποκεντρωμένες Διευθύνσεις του ΥΠΑΑΤ	4.496.464 €

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		βιοποικιλότητας, του τοπίου και των εγχώριων γενετικών πόρων. 4. Σε οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές διαστάσεις (δηλαδή 'ολιστικές'), σύγχρονες (ενημερωμένες) τεχνολογικές και επιστημονικές πληροφορίες προς όλους και ιδιαίτερα στους νέους γεωργούς). 5. Σε θέματα κυκλικής βιοοικονομίας με εφαρμογή στον πρωτογενή τομέα με έμφαση σε τεχνολογίες αξιοποίησης και ανακύκλωσης παραπροϊόντων και αποβλήτων από ΓΚΤ μονάδες, παραγωγής ενέργειας, περιβαλλοντικές τεχνολογίες για την επαναχρησιμοποίηση νερού κ.λπ. 6. Στην λήψη αποφάσεων, η συμβουλευτική υποστήριξη /mentoring προς τους νέους επιχειρηματίες κατά τα πρώτα έτη της λειτουργίας μιας επιχείρησης. 7. Σε θέματα ευζωίας των ζώων και ορθής χρήσης κτηνιατρικών φαρμάκων. 8. Σε θέματα ορθολογικής χρήσης φυτοπροστατευτικών. 9. Σε θέματα που σχετίζονται με ανθεκτικά, αποδοτικά, διαφανή και αειφόρα αγροδιατροφικά συστήματα (μεταποίηση) με την χρήση νέων τεχνολογιών. 10. Σε θέματα ψηφιακών υπηρεσιών και ενσωμάτωσης τεχνολογικών επιτευγμάτων στην παραγωγική διαδικασία. 11. Σε θέματα κοινωνικής αιρεσιμότητας, εργατικής νομοθεσίας κ.λπ. 12. Σε θέματα καινοτομίας.				
M14Σ1504 Ενίσχυση δράσεων περιβαλλοντικών προγραμμάτων στην Πρωτοβάθμια & Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	Εκπαιδευτικά μέτρα	Τα εκπαιδευτικά προγράμματα σε σχολεία έχουν διπλή σκοπιμότητα, καθώς από τη μια άμεσος στόχος είναι η μεταφορά μηνυμάτων - τρόπων εξοικονόμησης νερού στο σπίτι - προστασία υδάτων από τη ρύπανση και από την άλλη μακροπρόθεσμος στόχος είναι η σταδιακή αλλαγή στη νοοτροπία των αυριανών πολιτών όσον αφορά στη σωστή χρήση του νερού. Η ΓΔΥ θα προετοιμάσει το εκπαιδευτικό υλικό και οι Δ/νσεις Υδάτων σε συνεργασία με τις Δ/νσεις Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, θα επιμεληθούν τη διανομή του υλικού στους εκπαιδευτικούς με σχετική υποστήριξη τους όπου κριθεί αναγκαίο από την ΓΔΥ και τις οικείες Δ/νσεις Υδάτων.	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	Σύνολο ΥΣ ΥΔ	ΥΠΕΝ (Ειδική Γραμματεία Υδάτων), Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)	10.000 €
M14Σ1602 Μελέτη Διαχείρισης Υδατικών Πόρων Λιβαδίου Νάξου	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	Η περιοχή Λιβαδίου της Νάξου αποτελεί τη μεγαλύτερη αρδευόμενη έκταση των Κυκλάδων (10.000 περίπου στρέμματα). Η μακροχρόνια υπερεκμετάλλευση του ΥΥΣ ΕΛ1400760 έχει οδηγήσει στην ποσοτική και ποιοτική υποβάθμιση του υπόγειου νερού και στην αλάτωση του εδάφους. Με στόχο την περαιτέρω αύξηση των αρδευόμενων εκτάσεων σήμερα βρίσκεται υπό κατασκευή το φράγμα Τσικαλαριού,	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	ΕΛ1400760	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/νση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου)	400.000 €

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		<p>ενώ υπάρχει οριστική μελέτη για την κατασκευή δικτύου άρδευσης 10.500 στρεμμάτων με τη χρήση και του νερού των ταμιευτήρων Φανερωμένης και Εγγαρών, νερό το οποίο έχει προ πολλού δεσμευτεί για την ύδρευση της περιοχής της πόλης της Νάξου.</p> <p>Για τη συνολική αντιμετώπιση, τόσο της κακής χημικής κατάστασης του ΥΥΣ ΕΛ1400760-Σύστημα Λιβαδιού Νάξου, όσο και της αειφορικής χρήσης των υδατικών αποθεμάτων στο δυτικό και κεντρικό τμήμα της νήσου Νάξου, προτείνεται η εκπόνηση μελέτης διαχείρισης υδατικών πόρων. Με αυτό τον τρόπο αρχικά θα γίνει η εκτίμηση του υδατικού δυναμικού που κατανέμεται μεταξύ ταμιευτήρων και του υδροφόρου Λιβαδιού και η μελέτη επαναχρησιμοποίησης των επεξεργασμένων λυμάτων της ΕΕΛ Νάξου, ενώ στην συνέχεια θα προσδιοριστεί η καλύτερα δυνατή κατανομή του υδατικού δυναμικού μεταξύ των δύο κύριων χρηστών νερού, της ύδρευσης και άρδευσης, με έμφαση και στη βελτίωση της κατάστασης του ΥΥΣ ΕΛ1400760.</p> <p>Το τελικό αποτέλεσμα της μελέτης θα είναι η ορθολογική διαχείριση των υδάτων με στόχο:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Τον επανασχεδιασμό της διαχείρισης λειτουργίας του φράγματος Τσικαλαριού, λόγω της ελαχιστοποίησης της επανατροφοδοσίας του υδροφόρου Λιβαδιού. 2. Την αντιμετώπιση των επιπτώσεων από την λειτουργία του φράγματος στον υδροβιότοπο της Αλυκής και την εξέταση εναλλακτικών λύσεων. 3. Τη βελτίωση της ποιότητας του υπόγειου νερού και του εδάφους. 4. Την επαναχρησιμοποίηση των επεξεργασμένων λυμάτων της ΕΕΛ Νάξου. 5. Τον επανασχεδιασμό του δικτύου άρδευσης 10.500 στρεμμάτων με βάση τα νέα δεδομένα που έχουν προκύψει από τον χρόνο εκπόνησης της οριστικής μελέτης μέχρι σήμερα. 6. Την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών με στόχο να εγκατασταθούν καλλιεργειες λιγότερο υδροβόρες, αλλά και περισσότερο ανθεκτικές σε μέτρια ποιότητα νερού και εδάφους. 				

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
M14Σ1603 Καταγραφή και παρακολούθηση της λειτουργίας των ταμιευτήρων του ΥΔ	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	<p>Στο ΥΔ υπάρχουν 9 ταμιευτήρες, το σύνολο των οποίων χρησιμοποιούνται σήμερα ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στο μέλλον για άντληση ύδατος ανθρώπινης κατανάλωσης. Δύο εξ αυτών βρίσκονται εντός περιοχών του δικτύου NATURA 2000 (ταμιευτήρας Ερεσού και ταμιευτήρας Απολακκιάς). Ελλείψει δεδομένων παρακολούθησης, το οικολογικό δυναμικό των ΥΣ αυτών δεν έχει προσδιοριστεί. Προκειμένου να προσδιοριστεί το δυναμικό αυτών των σωμάτων καθώς και η απαιτούμενη δέσμη μέτρων προκειμένου να επιτευχθεί το καλό οικολογικό δυναμικό απαιτείται:</p> <p>α. Αναλυτική καταγραφή λειτουργίας ταμιευτήρων του ΥΔ. Ισοζύγιο, καταναλώσεις, καταγραφή των προβλημάτων λειτουργίας (π.χ. επίχωση από φερτά υλικά, κλπ.).</p> <p>β. Παρακολούθηση των απαιτούμενων φυσικοχημικών και βιολογικών ποιοτικών στοιχείων καθώς και των ειδικών ρύπων τουλάχιστον για ένα έτος τόσο κατά την υγρή όσο και την ξηρή περίοδο</p> <p>γ. Καταγραφή των ειδικών απαιτήσεων σε νερό των προστατευόμενων ειδών και οικοτόπων σε αυτούς που βρίσκονται εντός τόπων του δικτύου NATURA 2000</p> <p>δ. Πρόταση διαχειριστικών μέτρων για την επίτευξη του καλού οικολογικού δυναμικού χωρίς να θίγονται οι χρήσεις που αυτά εξυπηρετούν</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	EL1436RL00000002H, EL1436RL00000003H, EL1436RL00000004H, EL1437RL00000007H, EL1437RL00000008H, EL1437RL00000011H, EL1438RL00000005H, EL1438RL00000006H, EL1438RL00000013H	Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Διευθύνσεις Υδάτων)	100.000 €
M14Σ1604 Εκπόνηση ειδικών αναγνωριστικών μελετών σε παράκτια υδατικά συστήματα	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	<p>Το μέτρο περιλαμβάνει τη διενέργεια αναγνωριστικής μελέτης στα παράκτια ΥΣ EL1436C0003N ΚΟΛΠΟΣ ΜΟΥΔΡΟΥ (ΛΗΜΝΟΣ) & EL1436C0008N ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ (ΛΕΣΒΟΣ), που έχουν ταξινομηθεί σε μέτρια οικολογική κατάσταση.</p> <p>Η μελέτη θα εκπονηθεί για τη βελτίωση της γνώσης ως προς τα αίτια της κατάστασης των επιμέρους βιολογικών ποιοτικών στοιχείων και θα περιλαμβάνουν αρχικά διερεύνηση των παραγόντων /χαρακτηριστικών που τα επηρεάζουν με μοντελοποίηση των ρυπαντικών φορτίων.</p> <p>Κατόπιν, θα γίνουν δειγματοληψίες και αναλύσεις δειγμάτων νερού, ιζήματος και βενθικών οργανισμών. Οι εργασίες πεδίου θα πραγματοποιηθούν σε ένα αντιπροσωπευτικό πλέγμα σταθμών δειγματοληψίας που θα καλύπτει επαρκώς την περιοχή των</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου	EL1436C0003N & EL1436C0008N	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου)	70.000 €

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		<p>παράκτιων ΥΣ. Οι δειγματοληψίες θα πρέπει να γίνουν ανά τρεις μήνες για 3 έτη τουλάχιστον έτη. Οι προς ανάλυση παράμετροι θα πρέπει προκύψουν από την ανάλυση πιέσεων (ενδεχομένως μετρήσεις μικροβιολογικού φορτίου και βαρέων μετάλλων) και θα πρέπει να καλύπτουν το σύνολο των ποιοτικών στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη στην ταξινόμηση της οικολογικής κατάστασης των παράκτιων ΥΣ</p> <p>Τα συμπεράσματα της μελέτης θα αναφέρονται στο είδος και το μέγεθος των πηγών τυχόν περιβαλλοντικής υποβάθμισης και στη συμβολή τους στην τελική ταξινόμηση της οικολογικής κατάστασης των παράκτιων ΥΣ και παράλληλα θα προτείνουν εφόσον απαιτηθεί αλλαγές στο πρόγραμμα παρακολούθησης. Επίσης θα περιλαμβάνουν στοχευμένα μέτρα για την αποκατάσταση των ΥΣ λαμβάνοντας υπόψη τη συνεισφορά των επιμέρους πιέσεων στην υποβάθμιση της οικολογικής κατάστασης.</p>				
M14Σ1606 Πιλοτικά μέτρα εφαρμογής γεωργίας ακριβείας	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	<p>Πρόκειται για την παρέμβαση Π3-73-2.1 «Σχέδια Βελτίωσης Γεωργικών Εκμεταλλεύσεων που συμβάλουν στην Ανταγωνιστικότητα» του ΣΣ ΚΓΠ 2023-2027.</p> <p>Η παρέμβαση θα συμβάλλει στους ακόλουθους στόχους:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Βελτίωση της οικονομικής αποδοτικότητας όλων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και διευκόλυνση της αναδιάρθρωσης και του εκσυγχρονισμού των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, ιδίως προκειμένου να αυξηθεί η συμμετοχή και ο προσανατολισμός στην αγορά και η διαφοροποίηση της γεωργίας με την μετατόπιση σε καλλιέργειες υψηλότερης προστιθέμενης αξίας και την μείωση του κόστους παραγωγής. • Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των βιώσιμων ελληνικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων μέσω της ενίσχυσης επενδύσεων ώστε να εκσυγχρονιστούν και να προσαρμόζονται γρήγορα στις ανάγκες της αγοράς μέσω της αύξησης της συνολικής παραγωγικότητας της γεωργικής εκμετάλλευσης (αύξηση παραγωγικότητας κεφαλαίου, εργασίας, εδάφους). <p>1. Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των βιώσιμων ελληνικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων μέσω της ενίσχυσης επενδύσεων αυτοματοποίησης, ψηφιοποίησης και συστημάτων γεωργίας</p>	Συνέχεια ισχύοντος Μέτρου σε εναρμόνιση με ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027	Μέτρο οριζόντιου χαρακτήρα	ΥΠΑΑΤ, Περιφέρεια	23.034.037 €

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
		ακριβείας. Όσον αφορά στη στήριξη υπό μορφή επιχορήγησης, μέσω της παρέμβασης θα ενισχυθούν μεταξύ άλλων επενδύσεις αγοράς μηχανολογικού εξοπλισμού γεωργίας ακριβείας (ενδεικτικά: άρδευση, λίπανση, παρακολούθηση και ρύθμιση συνθηκών θερμοκηπιακών εγκαταστάσεων), απομακρυσμένου ελέγχου και τηλεχειρισμών στην εκμετάλλευση				
M14Σ1607 Εκπόνηση ειδικών αναγνωριστικών μελετών σε ποτάμια ΥΣ	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	<p>Το μέτρο περιλαμβάνει τη διενέργεια αναγνωριστικής μελέτης στα ποτάμια ΥΣ ΕΛ1436R000200005N ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π., ΕΛ1436R002100021N ENNIA KAMAPEΣ Ρ. & ΕΛ1436R009900011N ENNIA KAMAPEΣ Ρ., που έχουν ταξινομηθεί σε οικολογική κατάσταση κατώτερη της καλής.</p> <p>Η μελέτη θα εκπονηθεί για τη βελτίωση της γνώσης ως προς τα αίτια της κατάστασης των επιμέρους βιολογικών ποιοτικών στοιχείων και θα περιλαμβάνουν αρχικά διερεύνηση των παραγόντων /χαρακτηριστικών που τα επηρεάζουν με μοντελοποίηση των ρυπαντικών φορτίων.</p> <p>Κατόπιν, θα γίνουν δειγματοληψίες και αναλύσεις δειγμάτων νερού, ιζήματος και βενθικών οργανισμών. Οι εργασίες πεδίου θα πραγματοποιηθούν σε ένα αντιπροσωπευτικό πλέγμα σταθμών δειγματοληψίας που θα καλύπτει επαρκώς την περιοχή των ποτάμιων ΥΣ. Οι δειγματοληψίες θα πρέπει να γίνουν ανά τρεις μήνες για 3 έτη τουλάχιστον έτη. Οι θέσεις δειγματοληψίας και οι προς ανάλυση παράμετροι θα πρέπει προκύψουν από την ανάλυση πιέσεων και θα πρέπει να καλύπτουν το σύνολο των ποιοτικών στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη στην ταξινόμηση της οικολογικής κατάστασης των ποτάμιων ΥΣ (βιολογικά, φυσικοχημικά, ειδικοί ρύποι).</p> <p>Τα συμπεράσματα της μελέτης θα αναφέρονται στο είδος και το μέγεθος των πηγών τυχόν περιβαλλοντικής υποβάθμισης και στη συμβολή τους στην τελική ταξινόμηση της οικολογικής κατάστασης των ποτάμιων ΥΣ και παράλληλα θα προτείνουν εφόσον απαιτηθεί αλλαγές στο πρόγραμμα παρακολούθησης. Επίσης θα περιλαμβάνουν στοχευμένα μέτρα για την αποκατάσταση των ΥΣ λαμβάνοντας υπόψη τη συνεισφορά των επιμέρους πιέσεων στην υποβάθμιση της οικολογικής τους κατάστασης.</p>	ΝΕΟ ΜΕΤΡΟ	ΥΣ ΕΛ1436R000200005N ΕΛ1436R002100021N ΕΛ1436R009900011N	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου)	50.000 €

Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός – Ονομασία Μέτρου	Κατηγορία Μέτρου	Περιγραφή	Συσχέτιση με 2 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	Επηρεαζόμενα ΥΣ	Φορείς Υλοποίησης	Κόστος
M14Σ1608 Διαχείριση ιζημάτων ταμιευτήρα Ερεσού	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	<p>Οι παραλίες του Β. Αιγαίου είναι ευάλωτες στην κλιματική αλλαγή και αντιμετωπίζουν ήδη πρόβλημα διάβρωσης το οποίο θα ενταθεί με την εκτιμώμενη άνοδο της στάθμης της Μεσογείου (Μοιουδι et al., 2017). Η παραλία και το φράγμα της Ερεσού ειδικά, έχουν υπάρξει αντικείμενο μελέτης, λόγω της δραματικής μείωσης του πλάτους της παραλίας τις τελευταίες δεκαετίες (Velegrakis et al., 2008a, Ανδρεάδης, 2005; Πολιτόπουλος, 2014). Η Δ. Λέσβος παρουσιάζει έντονο πρόβλημα διάβρωσης (Kosmas et al., 1999). Το έδαφος, το οποίο έχει σχεδόν αποκλειστικά ηφαιστειακή προέλευση (Yassoglou et al., 2017), έχει υποβαθμισθεί από το συνδυασμό κλιματικών παραγόντων και κτηνοτροφικών πρακτικών και είναι ιδιαίτερα ευάλωτο στη διάβρωση (Kosmas et al., 1999).</p> <p>Το πρόβλημα της περιοχής συνεπώς είναι διττό, ιστορικά, η εδαφική διάβρωση έχει ήδη υποβαθμίσει το έδαφος (Kosmas et al., 1999), παράλληλα οι διαχειριστικές πρακτικές σε συνδυασμό με την άνοδο της στάθμης της θάλασσας και την κλιματική αλλαγή εντείνουν τη διάβρωση της παραλίας.</p> <p>Προτείνεται η παρακολούθηση του βαθμού πλήρωσης του ταμιευτήρα με φερτά και η περιοδική απομάκρυνσή τους με στόχο την αναπλήρωση της κατάντη ακτής.</p> <p>Τα έργα απομάκρυνσης φερτών θα πρέπει να υλοποιούνται με γνώμονα τη μη υποβάθμισή του Δυναμικού του λιμναίου ΙΤΥΣ και την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων στη παραλίμνια χλωρίδα.</p>	ΝΕΟ ΜΕΤΡΟ	<p>EL1436RL0000002H Τ.Λ. ΕΡΕΣΣΟΥ EL1436R009900014H ΧΑΛΑΝΤΡΑ Ρ. EL1436C0006N ΑΚΤΕΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΕΣΒΟΥ</p>	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, Αποκεντρωμένη Διοίκηση (Δ/νση Υδάτων Βορείου Αιγαίου)	20.0000€

5. Εναλλακτικές δυνατότητες

5.1 Γενικά

Στα πλαίσια της παρούσας μελέτης εξετάστηκαν συνολικά τρία εναλλακτικά σενάρια:

- Σενάριο Α:** **Μηδενική Λύση** (do nothing scenario). Με βάση το Σενάριο Α παραμένουν οι ισχύουσες σήμερα πρόνοιες. Δηλαδή εφαρμόζεται η ισχύουσα 1^η Αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ και τα άλλα σχετικά Σχέδια (βλ. Κεφάλαιο 3), που αφορούν άμεσα ή έμμεσα την προστασία και διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος, χωρίς την εφαρμογή των προτεινόμενων από την παρούσα μελέτη αναθεωρημένων προνοιών (Μέτρων).
- Σενάριο Β:** Εφαρμογή των προνοιών του **Σχεδίου**. Με βάση το Σενάριο Β εφαρμόζονται οι πρόνοιες του ΣΔΛΑΠ, όπως αυτό περιγράφεται και προτείνεται από την σχετική μελέτη και συνοπτικά αναλύεται στην παρούσα μελέτη.
- Σενάριο Γ:** Εφαρμογή προνοιών πλέον αυτών που προβλέπονται στο Σχέδιο. Με βάση το Σενάριο Γ εφαρμόζονται όλες οι πρόνοιες του Σεναρίου Β, αλλά και πρόσθετες πρόνοιες, οι οποίες φαίνεται κατ' αρχήν ότι θα έχουν θετικές επιπτώσεις στη διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος, με υψηλό όμως βαθμό αβεβαιότητας ως προς την αποτελεσματικότητά τους (τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική) αλλά και εν τέλει τη δυνατότητα χρηματοδότησής τους στον τρέχοντα διαχειριστικό κύκλο.

5.2 Σενάριο Α

Όπως αναφέρθηκε, το σενάριο Α περιλαμβάνει την υλοποίηση των προνοιών των σχεδίων και προγραμμάτων, τα οποία έχουν ήδη εγκριθεί και προωθηθεί προς υλοποίηση, στα πλαίσια των υποχρεώσεων που απορρέουν από το εθνικό, αλλά και το κοινοτικό και διεθνές δίκαιο.

Επιγραμματικά, τα μέτρα και οι ρυθμίσεις που συναρτούν το Σενάριο Α αναφέρονται στον πίνακα που ακολουθεί:

Πίνακας 5-1 Σύνοψη μέτρων και ρυθμίσεων Σεναρίου Α

Κατηγορία προστατευόμενου αντικειμένου: Περιβάλλον	
Οδηγία / Σχέδιο / Πρόγραμμα	Προβλεπόμενα μέτρα
8 ^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον	Επιδίωξη μηδενικής ρύπανσης, μεταξύ άλλων και σε σχέση με επιβλαβείς χημικές ουσίες, προκειμένου να επιτευχθεί ένα περιβάλλον απαλλαγμένο από τοξικές ουσίες, μεταξύ άλλων για τον αέρα, τα ύδατα και το έδαφος Προστασία, διατήρηση και αποκατάσταση της θαλάσσιας και χερσαίας βιοποικιλότητας και της βιοποικιλότητας στα εσωτερικά ύδατα εντός και εκτός των προστατευόμενων περιοχών, μεταξύ άλλων με την ανάσχεση και αναστροφή της απώλειας βιοποικιλότητας και τη βελτίωση της κατάστασης των οικοσυστημάτων και των λειτουργιών τους και των υπηρεσιών που παρέχουν, και με τη βελτίωση της κατάστασης του περιβάλλοντος, ιδίως του αέρα, των υδάτων και του εδάφους, καθώς επίσης και με την καταπολέμηση της απερήμωσης και της υποβάθμισης του εδάφους·
Εταιρικό Σύμφωνο Περιφερειακής Ανάπτυξης 2021-2027» («ΕΣΠΑ 2021-2027»)	ΣΠ2 Μια πιο πράσινη Ευρώπη. Προώθησης καθαρής και δίκαιης ενεργειακής μετάβασης, των πράσινων και γαλάζιων επενδύσεων 27% των συνολικών πόρων
Τομεακό πρόγραμμα Περιβάλλον και Κλιματική Αλλαγή.	Προώθηση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, της πρόληψης του κινδύνου καταστροφών και της ανθεκτικότητας, προαγωγή της πρόσβασης στην ύδρευση και της βιώσιμης διαχείρισης των υδάτων
Πρόγραμμα Αλιείας, Υδατοκαλλιέργειας και Θάλασσας 2021-2027	Προώθηση της βιώσιμης αλιείας και της αποκατάστασης και διατήρησης των υδρόβιων βιολογικών πόρων, Προώθηση δραστηριοτήτων βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας και μεταποίησης και εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και, κατά συνέπεια, η συμβολή στην επισιτιστική ασφάλεια στην Ένωση,
Στρατηγικό Σχέδιο Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΣΣ ΚΓΠ) της χώρας για την προγραμματική περίοδο 2023-2027	ΕΣ4. Συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην προσαρμογή σε αυτήν, καθώς και στη βιώσιμη ενέργεια· και ΕΣ5. Προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και της αποτελεσματικής διαχείρισης των φυσικών πόρων, όπως το νερό, το έδαφος και ο αέρας·
Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα	Διατήρηση του εθνικού φυσικού κεφαλαίου και αποκατάσταση οικοσυστημάτων
Ελληνικό Σχέδιο Δράσης για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης	Εφαρμογή των ειδικών δράσεων διαχείρισης των υδάτινων πόρων
Κατηγορία προστατευόμενου αντικειμένου: Ύδατα	
Οδηγία / Σχέδιο / Πρόγραμμα	Προβλεπόμενα μέτρα

1 ^η Αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ EL14	
Υδατα Κολύμβησης (Οδηγία 2006/7/ΕΚ)	
Προστασία των άγριων πτηνών (Οδηγία 2009/147/ΕΚ), και οικοτόπων (Οδηγία 92/43/ΕΟΚ)	
Προϊόντα Φυτοπροστασίας (Οδηγία 2009/128/ΕΚ, Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 652/2014)	
Πόσιμο Νερό (Οδηγία 2020/2184/ΕΕ)	
Προστασία από Νιτρορύπανση (Οδηγία 91/676/ΕΟΚ)	
Περιβαλλοντικές Επιπτώσεις από Έργα/ Δραστηριότητες (Οδηγίες 2011/92/ΕΕ, 2014/52/ΕΕ)	
Οδηγία για την προστασία υπογείων υδάτων (Οδηγίες 2006/118/ΕΚ, 2014/80/ΕΕ)	Εφαρμογή των προνοιών της 1ης Αναθεώρησης ΣΔΛΑΠ και των Οδηγιών που πλαισιώνει η Οδηγία 2000/60/ΕΚ
Ίλυσ σταθμών καθαρισμού (Οδηγία 86/278/ΕΟΚ)	
Οδηγία για τις ουσίες προτεραιότητας (2008/105/ΕΚ, 2013/39/ΕΕ) Οδηγία για τα ύδατα κολύμβησης (76/160/ΕΟΚ)	
Πρόληψη - Έλεγχος ρύπανσης (Οδηγία 2010/75/ΕΕ)	
Αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων (Οδηγία 2012/18/ΕΕ)	
Επεξεργασία Αστικών Λυμάτων (Οδηγίες 91/271/ΕΟΚ, 98/15/ΕΚ)	
Οδηγία για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (2007/60/ΕΚ)	
Κατηγορία προστατευόμενου αντικειμένου: Ατμόσφαιρα	
Οδηγία / Σχέδιο / Πρόγραμμα	Προβλεπόμενα μέτρα
8 ^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον	
Εθνικό Πρόγραμμα Ελέγχου της Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης	
Οδηγία 2008/50/ΕΚ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και για καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη	Το 8ο ΕΑΡ έχει μεταξύ άλλων ως στόχο την επιδίωξη μηδενικής ρύπανσης, μεταξύ άλλων και σε σχέση με επιβλαβείς χημικές ουσίες, προκειμένου να επιτευχθεί ένα περιβάλλον απαλλαγμένο από τοξικές ουσίες, μεταξύ άλλων για τον αέρα, τα ύδατα και το έδαφος, καθώς και σε σχέση με τη φωτορύπανση και την ηχορύπανση, και προστασία της υγείας και της ευημερίας των ανθρώπων, των ζώων και των οικοσυστημάτων από κινδύνους που σχετίζονται με το περιβάλλον και αρνητικές επιπτώσεις.
Οδηγία 2015/1480/ ΕΕ για την τροποποίηση ορισμένων παραρτημάτων των Οδηγιών 2004/107/ΕΚ και 2008/50/ΕΚ, οι οποίες ορίζουν τους κανόνες σχετικά με τις μεθόδους αναφοράς, την επικύρωση των δεδομένων και την τοποθεσία των σημείων δειγματοληψίας για την εκτίμηση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα.	
Οδηγία 2004/107/ΕΚ σχετικά με το αρσενικό, το κάδμιο, τον υδράργυρο, το νικέλιο και τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες στον ατμοσφαιρικό αέρα.	
Οδηγία 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)	Έμμεση συσχέτιση με το ΕΠΕΑΡ
Κατηγορία προστατευόμενου αντικειμένου: Κλίμα	
Οδηγία / Σχέδιο / Πρόγραμμα	Προβλεπόμενα μέτρα
Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία	
Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα»)	Έμμεση συσχέτιση
Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ) 2020-2030	Εφαρμογή μέτρων ενεργειακού σχεδιασμού στον τομέα εξοικονόμησης ενέργειας και της αναπτυξιακής πολιτικής που προωθεί την αιφορική χρήση των φυσικών πόρων και την προστασία του περιβάλλοντος. Προώθηση της χρήσης ΑΠΕ και δράσεων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στον γεωργικό τομέα

Κατηγορία προστατευόμενου αντικειμένου: Έδαφος	
Οδηγία / Σχέδιο / Πρόγραμμα	Προβλεπόμενα μέτρα
8 ^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον	Εφαρμογή προνοιών για την αειφόρο χρήση του εδάφους
Οδηγία 86/278/ΕΟΚ σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία	Εφαρμογή των προνοιών της Οδηγίας
Κατηγορία προστατευόμενου αντικειμένου: Βιοποικιλότητα	
Οδηγία / Σχέδιο / Πρόγραμμα	Προβλεπόμενα μέτρα
Οδηγία 2009/147/ΕΚ περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών	Εφαρμογή των προνοιών των Οδηγιών και των Στρατηγικών
Οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας	
Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 Επαναφορά της φύσης στη ζωή μας	
Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα	
Κατηγορία προστατευόμενου αντικειμένου: Περιβάλλον-Υγεία	
Οδηγία / Σχέδιο / Πρόγραμμα	Προβλεπόμενα μέτρα
Στρατηγικό πλαίσιο της ΕΕ για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία κατά την περίοδο 2021-2027 Ασφάλεια και υγεία στην εργασία σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο εργασίας	Έμμεση συσχέτιση

5.3 Σενάριο Β

Το σενάριο Β αποτελεί το βασικό σενάριο που προτείνεται στο Σχέδιο και περιγράφεται διεξοδικά στο κεφάλαιο 4.

5.4 Σενάριο Γ

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω κατά το Σενάριο Γ εφαρμόζονται όλες οι πρόνοιες του Σεναρίου Β, αλλά και πρόσθετες πρόνοιες, οι οποίες φαίνεται κατ' αρχήν ότι θα έχουν θετικές επιπτώσεις στη διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος, με υψηλό όμως βαθμό αβεβαιότητας για την αποτελεσματικότητά τους.

Το σενάριο Γ έχει ως στόχο την επίτευξη της καλής συνολικής κατάστασης όλων των ΥΣ (των οποίων η κατάσταση σήμερα είναι γνωστή) μέχρι το 2027. Για την επίτευξη επομένως του μαξιμαλιστικού αυτού στόχου του Σεναρίου Γ εκτιμάται (αν και με υψηλό βαθμό αβεβαιότητας) ότι θα πρέπει να εφαρμοσθούν επιπλέον μέτρα των όσων έχουν προταθεί στο Σενάριο Β μέχρι το έτος 2027, τα οποία είναι τα εξής:

- ⇒ Άμεση κατάργηση όλων των παντοροϊκών δικτύων, όπου αυτά υπάρχουν, και αντικατάστασή τους με χωριστικά.
- ⇒ Άμεση εφαρμογή μέτρων μείωσης των απωλειών
- ⇒ Άμεση θεσμοθέτηση εκτεταμένων ζωνών προστασίας περιμετρικά των γεωτρήσεων και των έργων υδροληψίας.
- ⇒ Άμεση εφαρμογή των απαγορεύσεων εντός των ζωνών
- ⇒ Άμεση απαγόρευση ανόρυξης νέων γεωτρήσεων στο σύνολο της έκτασης του ΥΔ14 και όχι μόνο στις επιβαρυμένες περιοχές.
- ⇒ Εφαρμογή ορίων συνολικών απολήψεων από υπόγεια ΥΣ μειωμένων κατά 40% σε σχέση με το Σενάριο Β.

- ⇒ Απαγόρευση αδειοδότησης νέων ή επέκτασης υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιέργειας σε υδατικά συστήματα που η κατάστασή τους χαρακτηρίζεται ως κατώτερη της καλής.
- ⇒ Έργα τεχνητού εμπλουτισμού στο σύνολο των ΥΥΣ του ΥΔ που παρουσιάζουν επιβαρυμένη (ποσοτικά ή ποιοτικά) κατάσταση.
- ⇒ Διατήρηση ζώνης πλάτους τουλάχιστον 5m εκατέρωθεν των μεγάλων αρδευτικών και στραγγιστικών τάφρων, στην οποία θα εγκαθίσταται και θα συντηρείται υψηλόκορμη βλάστηση.
- ⇒ Υποχρέωση εφαρμογή των μέτρων δράσης για τις ευαίσθητες στη νιτρορύπανση περιοχές σε όλο το ΥΔ.
- ⇒ Υποχρέωση χρήσης λιπασμάτων αζώτου βραδείας αποδόμησης και υποχρεωτική μείωση των συνολικών ποσοτήτων αζωτούχου λίπανσης και της χρήσης αρδευτικού νερού στο σύνολο του ΥΔ.
- ⇒ Άμεση τοποθέτηση υδρομέτρων σε όλους τους καταναλωτές.
- ⇒ Άμεση αποκατάσταση όλων των ανενεργών λατομείων – μεταλλείων και ΧΑΔΑ.
- ⇒ Αύξηση της προβλεπόμενης οικολογικής παροχής σε όλους τους ταμειευτήρες του ΥΔ14 κατά 50%.
- ⇒ Πλήρης διακοπή όλων των δραστηριοτήτων που ασκούνται στα 2 παράκτια ΥΣ στα οποία δεν είναι δυνατός ο εντοπισμός του προβλήματος, που προξενεί αδυναμία επίτευξη καλής κατάστασης (κόλπος Μούδρου και κόλπος Καλλονής) και συστηματική παρακολούθησή τους

5.5 Συγκριτική αξιολόγηση εναλλακτικών σεναρίων

Η συγκρότηση εναλλακτικών προγραμματικών δυνατοτήτων και η αξιολόγησή τους ως προς την αποτελεσματικότητα και ως προς την περιβαλλοντική τους συμβατότητα, αποτέλεσε συστατικό στοιχείο των διαδοχικών σταδίων ωρίμανσης του εξεταζόμενου στην παρούσα μελέτη, Σχεδίου Διαχείρισης.

Κατά τη διαμόρφωσή του αξιολογήθηκαν όλες οι πληροφορίες που σχετίζονται με:

- το πλαίσιο που οριοθετεί το εύρος των ρεαλιστικών εναλλακτικών δυνατοτήτων, όπως αυτό διαμορφώνεται από τις διαφορετικές κατευθύνσεις που απορρέουν από την εθνική και κοινοτική νομοθεσία
- το εύρος των κριτηρίων αξιολόγησης των εναλλακτικών δυνατοτήτων, εντός του οποίου, πέραν των περιβαλλοντικών, περιλαμβάνονται κριτήρια για την αποτελεσματικότητα, τη συνάφεια με τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές, καθώς και για τη συμπληρωματικότητα με τα τομεακά Επιχειρησιακά Προγράμματα.

Κατά τις διαδοχικές φάσεις προετοιμασίας του Σχεδίου, πραγματοποιήθηκε μια ευρύτατη διερεύνηση και διαβούλευση, με στόχο την αποτύπωση και σύνθεση προτάσεων και τον συγκερασμό των προτεραιοτήτων.

Παράλληλα, η κατάρτιση του Σχεδίου ενσωμάτωσε τα πορίσματα σχετικών μελετών και έργων από διάφορους φορείς.

Όπως προκύπτει από την παραπάνω περιγραφή της διαδικασίας εκπόνησης του προγράμματος, η αξιολόγηση εναλλακτικών λύσεων, με κριτήρια αναπτυξιακά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά, αποτέλεσε βασικό και διαρκές συστατικό των διεργασιών σχεδιασμού.

Στις επόμενες ενότητες του παρόντος κεφαλαίου παρουσιάζονται αναλυτικά οι εναλλακτικές δυνατότητες που εξετάστηκαν και η αξιολόγησή τους.

5.5.1 Μηδενική Εναλλακτική Λύση (Σενάριο Α)

Η περιβαλλοντική αξιολόγηση της μηδενικής λύσης διεξάγεται με βάση το ακόλουθο σκεπτικό:

1. *Η οικονομική ανάπτυξη και η αειφορική διαχείριση του περιβάλλοντος είναι αλληλένδετες:* Η σύγχρονη αυτή αντίληψη έχει πλέον αντικαταστήσει τις παλαιότερες αντιλήψεις περιβαλλοντικού προστατευτισμού, που θεωρούσαν ότι η οικονομία μεγεθύνεται μόνο σε βάρος του περιβάλλοντος. Η ανάλυση του ζητήματος αυτού είναι αρκετά εκτεταμένη, αλλά συνοπτικά μπορεί να διαπιστωθεί ότι η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, αφ' ενός τροφοδοτεί με πόρους τις πρωτοβουλίες προστασίας του περιβάλλοντος και αφ' ετέρου καθιστά τις κοινωνίες ωριμότερες, ώστε τα περιβαλλοντικά ζητήματα να κατατάσσονται σε υψηλή θέση της κλίμακας προτεραιοτήτων. Η σύνδεση μεταξύ ανάπτυξης και περιβαλλοντικής προστασίας έχει πειβεβαιωθεί σε μελέτες του Yale,¹⁸ με βάση τις οποίες οι χώρες με τους υψηλότερους δείκτες περιβαλλοντικής αειφορίας και περιβαλλοντικών επιδόσεων είναι η Νέα Ζηλανδία, η Σουηδία και η Φιλανδία, δηλαδή χώρες με ανεπτυγμένη οικονομία, οι οποίες αντλούν από αυτή και αφιερώνουν στο περιβάλλον σημαντικούς πόρους και κινητοποίηση. Αντίθετα, οι χειρότερες επιδόσεις καταγράφονται σε φτωχές, αναπτυσσόμενες χώρες όπως η Αιθιοπία, το Μαλί και ο Νίγηρας, στις οποίες οι πόροι για το περιβάλλον είναι σχεδόν ανύπαρκτοι, λόγω της ισχύος οικονομικής τους βάσης, αλλά και το περιβάλλον ως προτεραιότητα κατατάσσεται εξ' ανάγκης σε πολύ χαμηλή θέση. Παρότι το παράδειγμα αυτό αντιπροσωπεύει τα δύο άκρα του αναπτυξιακού φάσματος και προφανώς δεν εφαρμόζεται αυτούσιο στην περίπτωση μας, υπογραμμίζει τη σύνδεση μεταξύ ανάπτυξης και περιβάλλοντος. Με βάση τη σύνδεση αυτή, γίνεται προφανές ότι η μη-υλοποίηση του Σχεδίου, η οποία συνιστά μια έντονα αντιαναπτυξιακή επιλογή, αποτελεί κατ' ουσία και ένα έντονα αντιπεριβαλλοντικό ενδεχόμενο.
2. *Η ενεργητική προστασία και η ορθή διαχείριση του περιβάλλοντος απαιτεί δαπάνες:* Η ειδικότερη εφαρμογή της προηγούμενης διαπίστωσης στο επίπεδο των επενδύσεων για περιβαλλοντική προστασία, εκκινεί από το γεγονός ότι οι περισσότερες σύγχρονες ανθρωπογενείς δραστηριότητες επάγουν σημαντικές πιέσεις στο περιβάλλον, είτε λόγω υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων (σε επίπεδο εισροών, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τα νερά) είτε μέσω εύκολων αλλά λανθασμένων επιλογών (σε επίπεδο εκροών, με χαρακτηριστικά παραδείγματα τα αστικά απόβλητα και τη ρύπανση της ατμόσφαιρας). Για την εξισορρόπηση των αρνητικών αποτελεσμάτων από τις πιέσεις αυτές, απαιτούνται σημαντικές επενδύσεις σε κατάλληλες περιβαλλοντικές υποδομές.
3. Συνοψίζοντας, η περιβαλλοντική αξιολόγηση της μηδενικής λύσης καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η *μη-υλοποίηση του Σχεδίου συνιστά ένα έντονα απευκταίο, αντιπεριβαλλοντικό σενάριο*, διότι:
 - ο συνολικός αντίκτυπος της μηδενικής λύσης θα είναι η αναπτυξιακή υστέρηση, η οποία, λόγω της σύγχρονης σύνδεσης ανάπτυξης – περιβάλλοντος θα συνοδεύεται από τάσεις περιβαλλοντικής υποβάθμισης, ενώ
 - ειδικότερα στον τομέα των δαπανών που κατευθύνονται προς επένδυση σε περιβαλλοντικές υποδομές, η απώλεια των σχετικών κονδυλίων, αλλά και αντίστροφα η ενδεχόμενη επιβολή προστίμων από τα όργανα της ΕΕ λόγω μη συμμόρφωσης με τις επιταγές της Οδηγίας, οδηγεί σε αρνητικές για τη χώρα επιπτώσεις, όπως η μη συμμόρφωση με το περιβαλλοντικό κεκτημένο της ΕΕ, ο διασυρμός της χώρας κλπ.

5.5.2 Σενάριο Γ

Η περιβαλλοντική αξιολόγηση του σεναρίου Γ διεξήχθη με γνώμονα την πιθανότητα να δαπανηθούν σημαντικοί οικονομικοί πόροι και να ανακύψουν σημαντικά ζητήματα κοινωνικού χαρακτήρα (π.χ λόγω δραστηρικής μείωσης των αντλούμενων ποσοτήτων νερού για άρδευση καλλιεργειών) χωρίς από την άλλη

18 Esty, Daniel C., et al 2005.2006

πλευρά να υπάρχει σημαντικός βαθμός βεβαιότητας σε σχέση με την αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων μέτρων.

Η λήψη μιας σειράς αυστηρών και δαπανηρών μέτρων για την αντιμετώπιση κάθε πιθανού αιτίου δεν μπορεί να αποτελεί μια εύλογη και βιώσιμη εναλλακτική λύση και δεν μπορούσε εύκολα να δικαιολογηθεί υπό το πρίσμα των προαναφερόμενων αβεβαιοτήτων.

5.6 Συμπεράσματα

Στις προηγούμενες ενότητες παρουσιάστηκε η συγκρότηση και η αξιολόγηση εναλλακτικών δυνατοτήτων κατά την κατάρτιση του Σχεδίου. Συμπυκνώνοντας τα συμπεράσματα αυτής της παρουσίασης προκύπτουν τα εξής:

1. Οι εναλλακτικές δυνατότητες που εξετάστηκαν δεν αποτελούσαν πλήρη εναλλακτικά προγράμματα που θέτουν διλήμματα τύπου take-or-leave, αλλά περισσότερο εναλλακτικές ομάδες προτάσεων που αφορούσαν σε καθένα από τα διαδοχικά επίπεδα κατάρτισης του προγράμματος. Με τον τρόπο αυτό, η είσοδος στο επόμενο στάδιο κατάρτισης τροφοδοτούνταν από το βέλτιστο αποτέλεσμα του προηγούμενου σταδίου, προσδίδοντας στην όλη διαδικασία χαρακτηριστικά εξελικτικής επιλογής.
2. Στην τελική επιλογή της δεύτερης εναλλακτικής δυνατότητας, συνέκλιναν τόσο η επιχειρησιακή όσο και η περιβαλλοντική αξιολόγηση των εναλλακτικών δυνατοτήτων, βάσει ανεξάρτητων κριτηρίων. Οι αξιολογήσεις αυτές δεν διεξήχθησαν σε καθαρά τεχνικό επίπεδο, αλλά και μέσα από την ευρεία διαδικασία διαβούλευσης, προσδίδοντας στην τελική επιλογή το χαρακτήρα της «ανάδυσης».
3. Στο πλαίσιο της παρούσας μελέτης εξετάστηκε επίσης ως εναλλακτική δυνατότητα η μηδενική λύση, δηλαδή το ενδεχόμενο μη-υλοποίησης του προγράμματος. Η αξιολόγηση αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τόσο από επιχειρησιακής όσο και από περιβαλλοντικής πλευράς, η μηδενική λύση συνιστά ένα απευκαίιο, έντονα αντιανταπτυξιακό αλλά και έντονα αντιπεριβαλλοντικό ενδεχόμενο, διότι
 - αφ' ενός καθλώνεται η ευημερία και
 - αφ' ετέρου, χάνεται η ευκαιρία για επενδύσεις σε περιβαλλοντικές υποδομές, απαραίτητες για την αναστροφή ή εξισορρόπηση των πιέσεων που ασκούν οι ανθρωπογενείς δραστηριότητες στους υδάτινους πόρους
 - ενεργοποιείται η πιθανότητα επιβολής κυρώσεων στην Ελληνική Δημοκρατία λόγω μη συμμόρφωσης με τις πρόνοιες της Οδηγίας.

Τα ζητήματα που σχετίζονται με την αδυναμία υιοθέτησης του σεναρίου Γ αναλύονται στην §5.5.2.

Με βάση τα παραπάνω συμπεραίνεται ότι το βέλτιστο από τα εξετασθέντα σενάρια είναι το προτεινόμενο από την παρούσα μελέτη Σενάριο Β.

6. Περιγραφή υφιστάμενης κατάστασης του περιβάλλοντος

6.1 Υφιστάμενη κατάσταση και τάσεις εξέλιξης

6.1.1 Κλιματικά και βιοκλιματικά χαρακτηριστικά

6.1.1.1 Κλιματικά χαρακτηριστικά

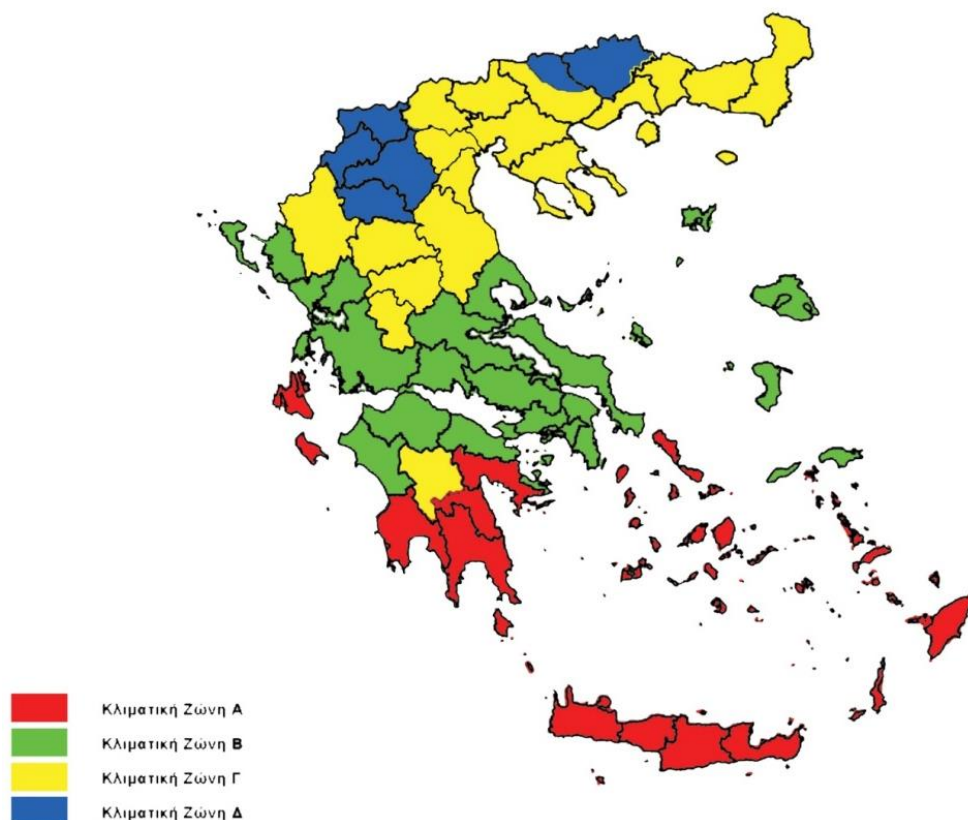
Γενικά κλιματολογικά στοιχεία

Το κλίμα του Αιγαίου χαρακτηρίζεται ως «μεσογειακό». Τα βασικά χαρακτηριστικά του μεσογειακού κλίματος είναι οι χειμερινές βροχοπτώσεις, η θερινή ξηρασία, η σχετικά μεγάλη διακύμανση του ετήσιου ύψους των βροχοπτώσεων, το ήπιο έως θερμό καλοκαίρι (με έντονη ηλιακή ακτινοβολία) και ο ψυχρός χειμώνας. Η ψυχρή και βροχερή περίοδος του χειμώνα διαρκεί από το Νοέμβριο έως το Μάρτιο, ενώ η θερμή και ξηρή περίοδος του καλοκαιριού από τον Ιούνιο έως τον Αύγουστο. Οι μεταβατικοί κλιματικοί μήνες Απρίλιος – Μάιος και Σεπτέμβριος – Οκτώβριος παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές στις καιρικές συνθήκες από έτος σε έτος. Σημαντικό στοιχείο για το νησιωτικό κλίμα του Αιγαίου είναι η θάλασσα, που διαμορφώνει τα επίπεδα υγρασίας, καθορίζει τους ανέμους και δρα ως ρυθμιστικός παράγοντας μετριάζοντας τις διακυμάνσεις της θερμοκρασίας.

Οι άνεμοι του Αιγαίου, που εμφανίζονται περί τα τέλη Μαΐου μέχρι περίπου τα τέλη Οκτωβρίου, είναι βορείων διευθύνσεων και ονομάζονται ετησίες ή μελτέμια. Τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο έχουν τις μεγαλύτερες εντάσεις και μέση χρονική διάρκεια από δύο μέχρι τέσσερις ημέρες, χωρίς να παρουσιάζουν κάθε χρόνο την ίδια συχνότητα. Οι άνεμοι αυτοί πνέουν κυρίως την ημέρα και χαρακτηριστικό τους είναι η αυξομείωση της έντασης. Εξασθενούν γρήγορα μετά το ηλιοβασίλεμα και επανέρχονται την αυγή. Στο Βόρειο Αιγαίο η διεύθυνσή τους είναι βορειοανατολική, στο Κεντρικό Αιγαίο γίνονται Βόρειοι και στο Νότιο Αιγαίο Βορειοδυτικοί. Στη θάλασσα περιοχή της Ρόδου τείνουν να γίνουν Δυτικοί. Με την επιρροή της θαλάσσιας αύρας την ημέρα, τα μελτέμια αυξάνονται τοπικά. Η μεγαλύτερη ένταση των μελτεμιών εμφανίζεται κυρίως στην περιοχή των Κυκλάδων αλλά και στο Νότιο Αιγαίο.

Το χειμώνα πνέουν οι βοριάδες του Αιγαίου, που φθάνουν μέχρι τα 8-9 μποφόρ. Τη μεγαλύτερη έντασή τους παρουσιάζουν στα στενά του Καφηρέα (Κάβο Ντόρο) και στις Κυκλάδες. Επίσης, στη θάλασσα περιοχή του Αιγαίου κατά τον χειμώνα, και κυρίως κατά την ψυχρή περίοδο πνέει ο Σιρόκος, άνεμος υγρός με προσοδευτική ενίσχυση, νοτιοδυτικής διεύθυνσης, συνοδευόμενος από χαμηλά σύννεφα και βροχές. Εμφανίζεται περισσότερο στις νότιες και δυτικές περιοχές του Αιγαίου, αλλά θυελλώδης Σιρόκος δεν παρατηρείται πολύ συχνά.

Σύμφωνα με τον «Κανονισμό Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων - ΚΕΝΑΚ» (έγκριση: ΦΕΚ 407/Β/9-4-2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει από το ΦΕΚ 2367/Β/12-7-2017), η ελληνική επικράτεια διαιρείται σε τέσσερις (4) κλιματικές ζώνες με βάση τις βαθμομέρες θέρμανσης (βλ. ακόλουθη **Εικόνα 6-1**).

Εικόνα 6-1 Χάρτης κλιματικών ζωνών Ελληνικής επικράτειας (Α θερμότερη - Δ ψυχρότερη)

Η περιοχή του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, υπάγεται σε δυο κλιματικές ζώνες. Ειδικότερα, τα νησιωτικά συμπλέγματα των ΛΑΠ Κυκλάδων και Δωδεκανήσων, υπάγονται στην Α΄ κλιματική ζώνη, ενώ τα νησιά της ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου, υπάγονται στην Β΄ κλιματική ζώνη.

Κλιματολογικά δεδομένα

Για την ανάλυση των μετεωρολογικών χαρακτηριστικών και την περιγραφή του κλίματος της περιοχής του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, χρησιμοποιήθηκαν τα μετεωρολογικά και κλιματολογικά στοιχεία των παρακάτω Μετεωρολογικών Σταθμών (ΜΣ), των οποίων φορέας λειτουργίας είναι η Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία (ΕΜΥ).

Πίνακας 6-1 Μετεωρολογικοί Σταθμοί Μυτιλήνης, Σάμου, Μυκόνου και Ρόδου της ΕΜΥ

α/α	Μετεωρολογικός Σταθμός (ΜΣ)	Κωδικός ΜΣ	Υψόμετρο (m)	Θέση	Γεωγραφικό πλάτος Ν	Γεωγραφικό μήκος Ε	Χρονική περίοδος στοιχείων
1	Μυτιλήνης	16667	4	Αεροδρόμιο Μυτιλήνης	39,05	26,60	1955-2022
2	Σάμου	16723	6	Αεροδρόμιο Σάμου	37,69	26,92	1978-2022
3	Μυκόνου	16750	122	Αεροδρόμιο Μυκόνου	37,44	25,35	1989-2022
4	Ρόδου	16749	7	Αεροδρόμιο Ρόδου	36,40	28,09	1955-2022

Οι θέσεις των προαναφερόμενων ΜΣ, παρουσιάζονται στην ακόλουθη **Εικόνα 6-2**.

Εικόνα 6-2 **Θέσεις Μετεωρολογικών Σταθμών Μυτιλήνης, Σάμου, Μυκόνου και Ρόδου της ΕΜΥ**

Το σύνολο των μετεωρολογικών στοιχείων που έχουν καταγραφεί στους παραπάνω Μετεωρολογικούς Σταθμούς (θερμοκρασία, βροχοπτώσεις, ταχύτητα ανέμου) αποτυπώνονται στους **Πίνακες** και τα **Σχήματα** που ακολουθούν.

Πίνακας 6-2 Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Μυτιλήνης (ΕΜΥ)

Μέσος Όρος ετών 1955-2022							
ΜΗΝΕΣ	ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ °C			Μέσο ύψος βροχόπτωσης (mm)	Μέση σχετική υγρασία %	Ταχύτητα Ανέμου (κόμβοι)	Επικρατούσα Διεύθυνση Ανέμου
	Μέση	Μέση Μέγιστη	Μέση Ελάχιστη				
Ιανουάριος	9,55	12,29	6,82	111,26	72,02	9,59	N
Φεβρουάριος	10,16	13,03	7,19	94,20	70,48	10,07	N
Μάρτιος	12,03	15,23	8,38	69,82	67,01	9,01	B
Απρίλιος	15,98	19,53	11,51	44,61	63,81	7,47	B
Μάιος	20,74	24,58	15,53	19,40	61,95	6,24	B
Ιούνιος	25,29	29,18	19,78	6,48	57,29	6,85	B
Ιούλιος	27,28	31,30	22,19	1,88	55,68	8,61	B
Αύγουστος	26,95	31,12	22,04	2,45	57,35	8,21	B
Σεπτέμβριος	23,47	27,34	18,91	11,96	60,21	7,38	B
Οκτώβριος	18,84	22,22	15,11	41,53	66,78	7,32	B
Νοέμβριος	14,60	17,63	11,56	93,52	71,53	7,99	N
Δεκέμβριος	11,41	13,99	8,73	135,65	72,79	9,56	N
Μ.Ο. Έτους	18,02	21,45	13,98	632,77	64,74	8,19	B

Πίνακας 6-3 Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Σάμου (ΕΜΥ)

Μέσος Όρος ετών 1978-2022							
ΜΗΝΕΣ	ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ °C			Μέσο ύψος βροχόπτωσης (mm)	Μέση σχετική υγρασία %	Ταχύτητα Ανέμου (κόμβοι)	Επικρατούσα Διεύθυνση Ανέμου
	Μέση	Μέση Μέγιστη	Μέση Ελάχιστη				
Ιανουάριος	10,62	13,53	7,44	137,76	71,60	9,91	B
Φεβρουάριος	10,83	13,90	7,45	105,74	69,72	10,33	B
Μάρτιος	12,66	15,96	8,81	76,79	67,66	8,98	B
Απρίλιος	16,43	19,98	11,52	40,81	64,21	7,44	B
Μάιος	21,21	25,00	15,41	21,19	59,76	7,25	B
Ιούνιος	26,21	30,14	19,98	1,63	51,81	8,49	B
Ιούλιος	29,07	33,04	23,23	0,49	45,62	11,35	B
Αύγουστος	28,84	32,97	23,29	0,62	48,40	10,91	B
Σεπτέμβριος	24,77	28,83	19,68	15,21	54,64	9,19	B
Οκτώβριος	19,97	23,70	15,84	37,79	63,55	8,39	B
Νοέμβριος	15,38	18,68	11,89	111,51	70,44	8,52	B
Δεκέμβριος	12,20	15,08	9,08	158,29	73,52	9,83	B
Μ.Ο. Έτους	19,01	22,57	14,47	707,83	61,75	9,22	B

Πίνακας 6-4 Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Μυκόνου (ΕΜΥ)

Μέσος Όρος ετών 1989-2022							
ΜΗΝΕΣ	ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ °C			Μέσο ύψος βροχόπτωσης (mm)	Μέση σχετική υγρασία %	Ταχύτητα Ανέμου (κόμβοι)	Επικρατούσα Διεύθυνση Ανέμου
	Μέση	Μέση Μέγιστη	Μέση Ελάχιστη				
Ιανουάριος	10,58	12,79	8,80	75,38	72,76	12,30	Β
Φεβρουάριος	11,06	13,35	9,07	67,50	72,24	13,08	Β
Μάρτιος	12,48	14,94	10,38	38,10	70,61	12,71	Β
Απρίλιος	15,34	18,01	12,77	20,45	68,30	11,77	Β
Μάιος	19,36	22,33	16,37	7,84	64,69	11,70	Β
Ιούνιος	23,94	26,86	20,46	2,27	58,49	12,49	Β
Ιούλιος	25,77	28,44	22,59	0,40	58,73	16,04	Β
Αύγουστος	25,67	28,29	22,83	1,61	62,75	15,95	Β
Σεπτέμβριος	22,94	25,72	20,42	4,66	66,12	13,12	Β
Οκτώβριος	19,21	21,73	17,17	35,96	72,43	12,76	Β
Νοέμβριος	15,43	17,78	13,69	53,25	74,23	11,84	Β
Δεκέμβριος	12,23	14,38	10,48	84,45	74,03	12,14	Β
Μ.Ο. Έτους	17,83	20,39	15,42	391,87	67,95	12,99	Β

Πίνακας 6-5 Γενικά κλιματολογικά στοιχεία ΜΣ Ρόδου (ΕΜΥ)

Μέσος Όρος ετών 1955-2022							
ΜΗΝΕΣ	ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ °C			Μέσο ύψος βροχόπτωσης (mm)	Μέση σχετική υγρασία %	Ταχύτητα Ανέμου (κόμβοι)	Επικρατούσα Διεύθυνση Ανέμου
	Μέση	Μέση Μέγιστη	Μέση Ελάχιστη				
Ιανουάριος	12,22	15,11	9,41	147,16	75,28	7,21	Δ
Φεβρουάριος	12,51	15,40	9,48	100,03	69,54	8,00	Δ
Μάρτιος	14,07	17,05	10,78	68,35	69,00	8,24	Δ
Απρίλιος	16,98	20,13	13,28	28,67	67,42	8,43	Δ
Μάιος	20,88	24,19	16,68	16,77	66,15	8,34	Δ
Ιούνιος	24,98	28,25	20,69	1,68	60,65	10,12	Δ
Ιούλιος	27,18	30,45	23,04	0,31	59,55	11,38	Δ
Αύγουστος	27,44	30,71	23,60	0,33	62,26	11,07	Δ
Σεπτέμβριος	25,02	28,24	21,43	6,37	62,73	9,51	Δ
Οκτώβριος	21,22	24,58	17,77	56,94	67,70	6,63	Δ
Νοέμβριος	17,07	20,38	14,00	88,45	71,45	5,81	Δ
Δεκέμβριος	13,84	16,76	11,03	155,20	72,04	6,77	Δ
Μ.Ο. Έτους	19,45	22,60	15,93	670,25	66,98	8,46	Δ

Θερμοκρασία

Σύμφωνα με τα στοιχεία του **ΜΣ Μυτιλήνης** της ΕΜΥ, για το διάστημα από το 1955-2022, η μέση ετήσια θερμοκρασία είναι 18,02 °C. Ο θερμότερος μήνας είναι ο Ιούλιος με μέση θερμοκρασία 27,28 °C και ακολουθεί ο Αύγουστος με 26,95 °C, ενώ οι ψυχρότεροι είναι ο Ιανουάριος και ο Φεβρουάριος με μέση θερμοκρασία 9,55 °C και 10,16 °C, αντίστοιχα.

Τη μεγαλύτερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 31,30 °C και ακολουθεί ο Αύγουστος με 30,12 °C, ενώ τη μικρότερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζουν ο Ιανουάριος και ο Φεβρουάριος με θερμοκρασίες 12,29 °C και 13,03 °C, αντίστοιχα. Τη μεγαλύτερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 22,19 °C και ακολουθεί ο Αύγουστος με 22,04°C, ενώ τη μικρότερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιανουάριος με 6,82 °C και ακολουθεί ο Φεβρουάριος με 7,19 °C.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του **ΜΣ Σάμου** της ΕΜΥ, για το διάστημα από το 1978-2022, η μέση ετήσια θερμοκρασία είναι 19,01 °C. Ο θερμότερος μήνας είναι ο Ιούλιος με μέση θερμοκρασία 29,07 °C και ακολουθεί ο Αύγουστος με 28,84 °C, ενώ οι ψυχρότεροι είναι ο Ιανουάριος και ο Φεβρουάριος με μέση θερμοκρασία 10,62 °C και 10,83 °C, αντίστοιχα.

Τη μεγαλύτερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 33,04 °C και ακολουθεί ο Αύγουστος με 32,97 °C, ενώ τη μικρότερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζουν ο Ιανουάριος (13,55 °C) και ο Φεβρουάριος (13,90 °C). Τη μεγαλύτερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Αύγουστος με 23,29 °C και ακολουθεί ο Ιούλιος με 23,23°C ενώ τη μικρότερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιανουάριος με 7,44 °C και ακολουθεί ο Φεβρουάριος με 7,45 °C.

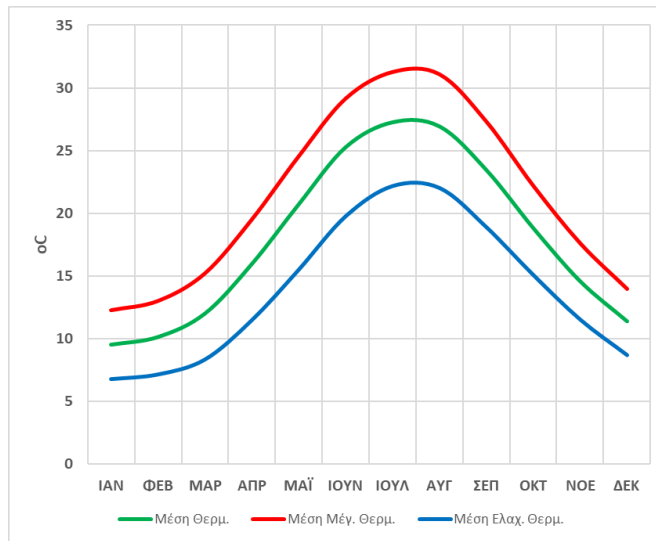
Σύμφωνα με τα στοιχεία του **ΜΣ Μυκόνου** της ΕΜΥ, για το διάστημα από το 1989-2022, η μέση ετήσια θερμοκρασία είναι 17,83 °C. Ο θερμότερος μήνας είναι ο Ιούλιος με μέση θερμοκρασία 25,77 °C και ακολουθεί ο Αύγουστος με 25,67 °C, ενώ οι ψυχρότεροι είναι ο Ιανουάριος και ο Φεβρουάριος με μέση θερμοκρασία 10,58 °C και 11,06 °C αντίστοιχα.

Την μεγαλύτερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 28,44 °C και ακολουθεί ο Αύγουστος με 28,29 °C, ενώ την μικρότερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιανουάριος με 12,79 °C ακολουθούμενος από τον Φεβρουάριο με 13,35 °C. Τη μεγαλύτερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Αύγουστος, με 22,83 °C και ακολουθεί ο Ιούλιος με 22,59°C ενώ τη μικρότερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιανουάριος με 8,80 °C και ακολουθεί ο Φεβρουάριος με 9,07 °C.

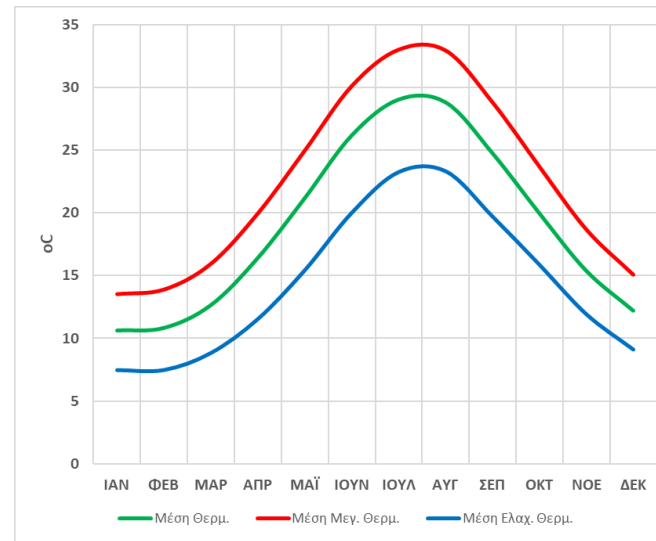
Σύμφωνα με τα στοιχεία του **ΜΣ Ρόδου** της ΕΜΥ, για το διάστημα από το 1955-2022, η μέση ετήσια θερμοκρασία είναι 19,45 °C. Ο θερμότερος μήνας είναι ο Αύγουστος με μέση θερμοκρασία 27,44 °C και ακολουθεί ο Ιούλιος με 27,18 °C, ενώ ο ψυχρότερος είναι ο Ιανουάριος με μέση θερμοκρασία 12,22°C και ακολουθεί ο Φεβρουάριος με μέση θερμοκρασία 12,51 °C.

Την μεγαλύτερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Αύγουστος με 30,71 °C και ακολουθεί ο Ιούλιος με 30,45 °C, ενώ την μικρότερη μέση μέγιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιανουάριος με 15,11 °C ακολουθούμενος από τον Φεβρουάριο με 15,40 °C. Τη μεγαλύτερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει πάλι ο μήνας Αύγουστος, με 23,60 °C και ακολουθεί ο Ιούλιος με 23,04°C ενώ τη μικρότερη μέση ελάχιστη θερμοκρασία παρουσιάζει ο μήνας Ιανουάριος με 9,41 °C και ακολουθεί ο Φεβρουάριος με 9,48 °C.

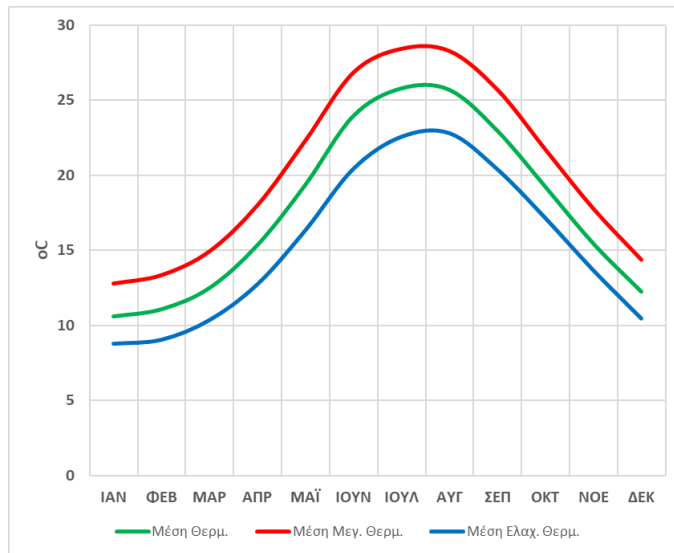
Στο ακόλουθο **Σχήμα 6-1**, παρουσιάζονται σε μορφή διαγραμμάτων, οι μηνιαίες διακυμάνσεις της μέσης, της μέσης μέγιστης και της μέσης ελάχιστης θερμοκρασίας για τους ΜΣ Μυτιλήνης, Σάμου, Μυκόνου και Ρόδου, με βάση τα στοιχεία των **Πινάκων 6-2 έως 6-5**.

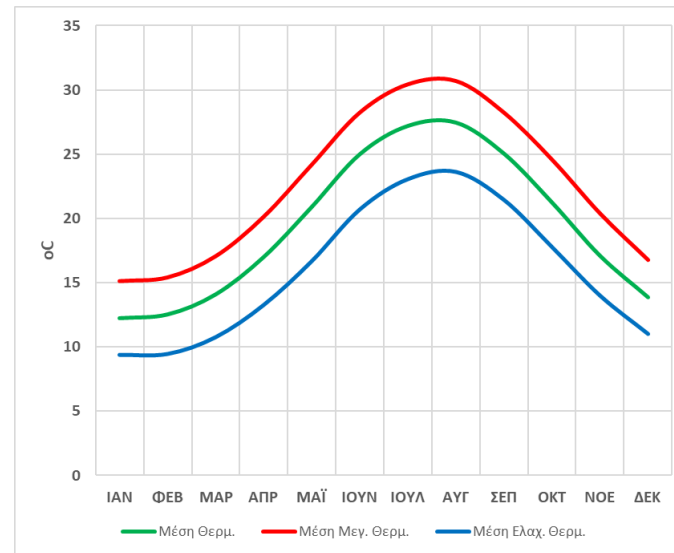
ΕΜΥ – ΜΣ Μυτιλήνης, 1955 – 2022

ΕΜΥ – ΜΣ Σάμου, 1978 - 2022

ΕΜΥ – ΜΣ Μυκόνου, 1989 – 2022

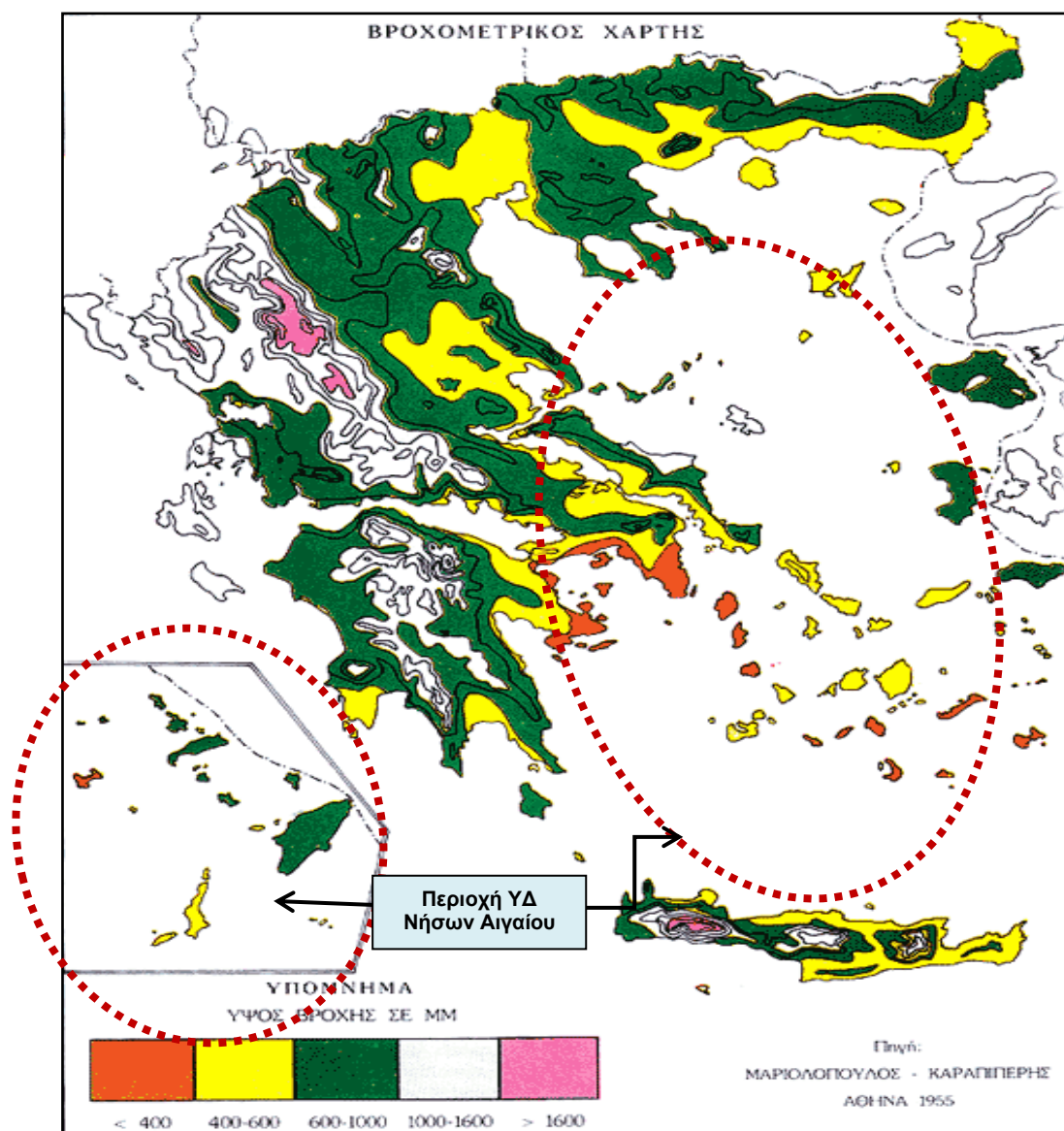
ΕΜΥ – ΜΣ Ρόδου, 1955 - 2022

Σχήμα 6-1 Μέση, μέση ελάχιστη και μέση μέγιστη θερμοκρασία, ανά μήνα

Βροχόπτωση

Σύμφωνα με τα στοιχεία που προκύπτουν από το βροχομετρικό χάρτη της Ελλάδας (βλ. ακόλουθη **Εικόνα 6-3**), προκύπτει ότι η περιοχή του ΥΔ Νήσων Αιγαίου εντάσσεται:

- στη ζώνη με ύψος βροχής <400mm, η οποία εμφανίζεται κυρίως στα νησιά των Κυκλάδων,
- στη ζώνη με ύψος βροχής 400 - 600mm, η οποία εμφανίζεται σε ορισμένα νησιά των Κυκλάδων, στην Κάρπαθο, στην Ικαρία, στους Φούρνους, στην Πάτμο και στη Λήμνο και
- στη ζώνη με ύψος βροχής 600 - 1.000mm, η οποία εμφανίζεται στα περισσότερα νησιά των Δωδεκανήσων, καθώς επίσης και στα νησιά Λέσβο, Χίο και Σάμο.

Εικόνα 6-3 Βροχομετρικός χάρτης Ελλάδας (Μαριολόπουλος – Καραπιτέρης, 1955).

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από τις μετρήσεις που έγιναν στους ΜΣ οι οποίοι ελήφθησαν υπόψη. Ειδικότερα:

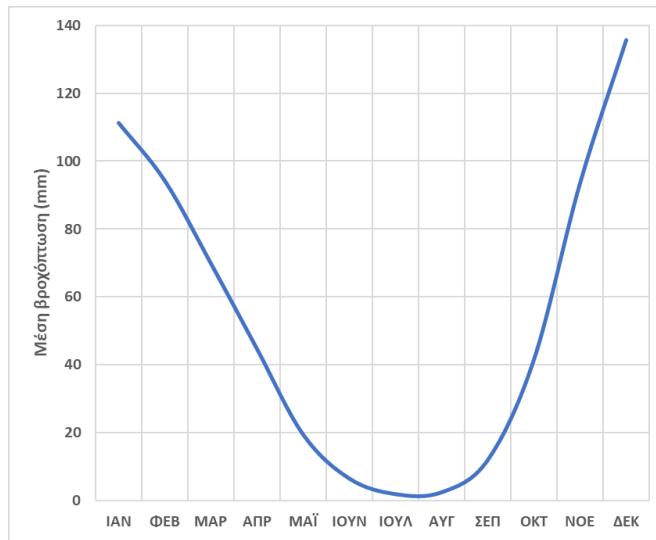
Σύμφωνα με τις μετρήσεις που έγιναν στο **ΜΣ Μυτιλήνης** για την χρονική περίοδο 1955-2022, παρατηρήθηκε ότι η συνολική μέση ετήσια βροχόπτωση ανέρχεται σε 632,76mm. Όπως είναι λογικό, οι χειμερινοί μήνες παρουσιάζουν το μεγαλύτερο μέσο ύψος βροχόπτωσης με μέγιστη τιμή για το μήνα Δεκέμβριο 135,65 mm. Υψηλές βροχοπτώσεις παρουσιάζει και ο μήνας Ιανουάριος με μέσο ύψος 111,26mm. Το μικρότερο μέσο ύψος βροχόπτωσης παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 1,88 mm.

Σύμφωνα με τις μετρήσεις που έγιναν στο **ΜΣ Σάμου** για την χρονική περίοδο 1978-2022, παρατηρήθηκε ότι η συνολική μέση ετήσια βροχόπτωση ανέρχεται σε 707,86mm. Όπως είναι λογικό, οι χειμερινοί μήνες παρουσιάζουν το μεγαλύτερο μέσο ύψος βροχόπτωσης με μέγιστη τιμή για το μήνα Δεκέμβριο 158,29 mm. Υψηλές βροχοπτώσεις παρουσιάζει και ο μήνας Ιανουάριος με μέσο ύψος 137,76mm. Το μικρότερο μέσο ύψος βροχόπτωσης παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 0,49 mm.

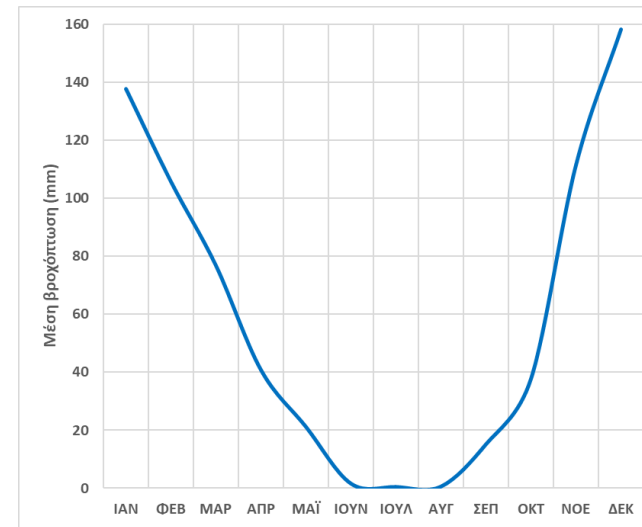
Σύμφωνα με τις μετρήσεις που έγιναν στο **ΜΣ Μυκόνου** για την χρονική περίοδο 1989-2022, παρατηρήθηκε ότι η συνολική μέση ετήσια βροχόπτωση ανέρχεται σε 391,87mm. Όπως είναι λογικό, οι χειμερινοί μήνες παρουσιάζουν το μεγαλύτερο μέσο ύψος βροχόπτωσης με μέγιστη τιμή για τον μήνα Δεκέμβριο 84,45 mm. Υψηλές βροχοπτώσεις παρουσιάζει και ο μήνας Ιανουάριος με μέσο ύψος 75,38mm και ο Φεβρουάριος με μέσο ύψος 67,5mm. Το μικρότερο μέσο ύψος βροχόπτωσης παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 0,4 mm.

Σύμφωνα με τις μετρήσεις που έγιναν στο **ΜΣ Ρόδου** για την χρονική περίοδο 1955-2022, παρατηρήθηκε ότι η συνολική μέση ετήσια βροχόπτωση ανέρχεται σε 670,26 mm. Όπως είναι λογικό, οι χειμερινοί μήνες παρουσιάζουν το μεγαλύτερο μέσο ύψος βροχόπτωσης με μέγιστη τιμή για τον μήνα Δεκέμβριο 155,2 mm. Υψηλές βροχοπτώσεις παρουσιάζει και ο μήνας Ιανουάριος με μέσο ύψος 147,16mm. Το μικρότερο μέσο ύψος βροχόπτωσης παρουσιάζει ο μήνας Ιούλιος με 0,31 mm.

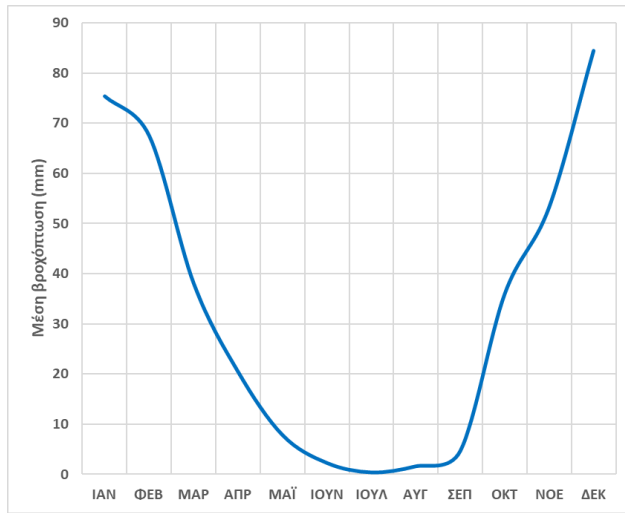
Στο ακόλουθο **Σχήμα 6-2**, παρουσιάζονται σε μορφή διαγραμμάτων, το μέσο ύψος βροχόπτωσης ανά μήνα, για τους ΜΣ Μυτιλήνης, Σάμου, Μυκόνου και Ρόδου, με βάση τα στοιχεία των **Πινάκων 6-2 έως 6-5**.

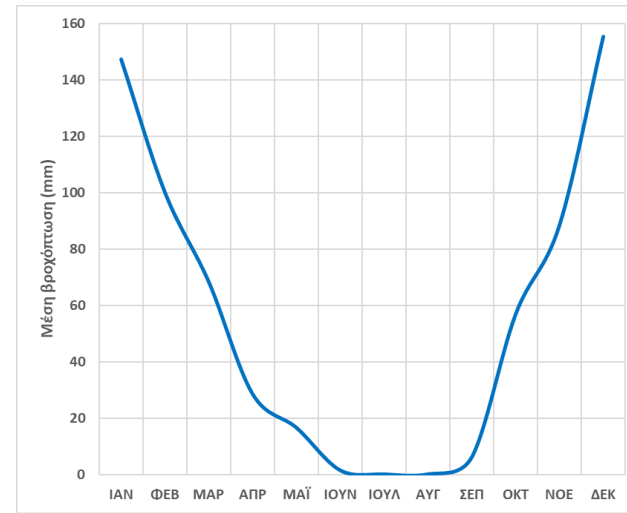
ΕΜΥ – ΜΣ Μυτιλήνης, 1955 – 2022

ΕΜΥ – ΜΣ Σάμου, 1978 - 2022

ΕΜΥ – ΜΣ Μυκόνου, 1989 – 2022

ΕΜΥ – ΜΣ Ρόδου, 1955 - 2022

Σχήμα 6-2 Μέσο ύψος βροχόπτωσης (mm), ανά μήνα

Άνεμοι

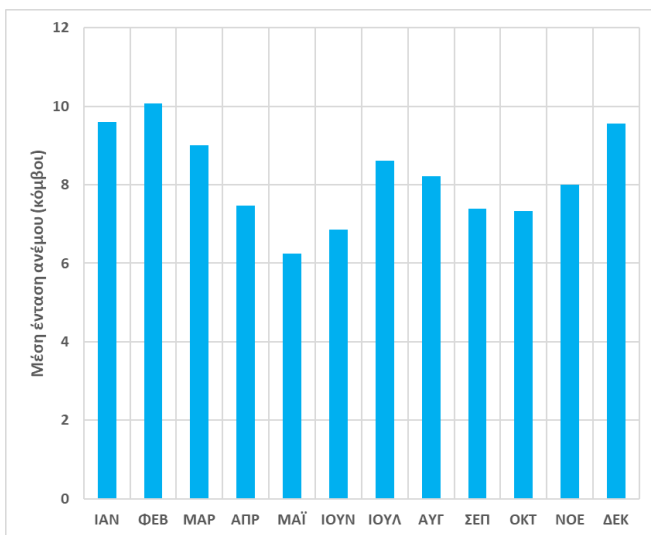
Από τα στοιχεία που έχουν καταγραφεί στο **ΜΣ Μυτιλήνης**, για την περίοδο 1955-2022, προκύπτει ότι στην περιοχή μελέτης οι άνεμοι έχουν επικρατούσα διεύθυνση Βόρεια (Β) για όλους τους μήνες του έτους, πλην των Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου κατά τους οποίους η επικρατούσα διεύθυνση του ανέμου είναι η Νότια (Ν). Το εύρος της μέσης μηνιαίας έντασης κυμαίνεται από 6,24 έως 10,07 κόμβους. Η μέση ετήσια ένταση ανέμου είναι 8,19 κόμβοι. Αναλυτικότερα, ο μήνας με τη μεγαλύτερη μέση ένταση ανέμου για το χρονικό διάστημα των διαθέσιμων μετρήσεων (1955-2022) είναι ο Φεβρουάριος (10,07 κόμβοι), ενώ οι μήνες με τη μικρότερη μέση ένταση ανέμου είναι ο Μάιος με 6,24 κόμβους και ο Ιούνιος με μέση ένταση ανέμου 6,85 κόμβους.

Από τα στοιχεία που έχουν καταγραφεί στο **ΜΣ Σάμου**, για την περίοδο 1978-2022, προκύπτει ότι στην περιοχή μελέτης οι άνεμοι έχουν επικρατούσα διεύθυνση Βόρεια (Β) για όλους τους μήνες του έτους και το εύρος της μέσης μηνιαίας έντασης κυμαίνεται από 7,25 έως 11,35 κόμβους. Η μέση ετήσια ένταση ανέμου είναι 9,22 κόμβοι. Αναλυτικότερα, οι μήνες με τη μεγαλύτερη μέση ένταση ανέμου για το χρονικό διάστημα των διαθέσιμων μετρήσεων (1978-2022) είναι ο Ιούλιος (11,35 κόμβοι), και ο Αύγουστος (10,91 κόμβοι), ενώ ο μήνας με τη μικρότερη μέση ένταση ανέμου είναι ο Μάιος με 7,25 κόμβους.

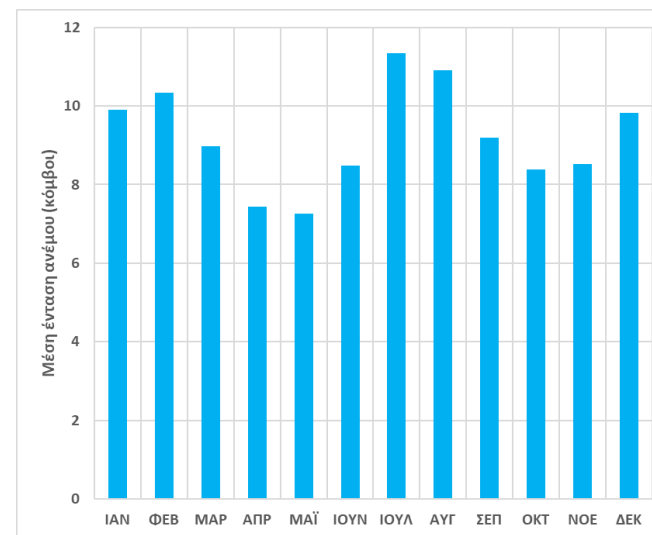
Από τα στοιχεία που έχουν καταγραφεί στον **ΜΣ Μυκόνου**, για την περίοδο 1989-2022, προκύπτει ότι στην περιοχή μελέτης οι άνεμοι έχουν επικρατούσα διεύθυνση Βόρεια (Β) για όλους τους μήνες του έτους και το εύρος της μέσης μηνιαίας έντασης κυμαίνεται από 11,7 έως 16,07 κόμβους. Η μέση ετήσια ένταση ανέμου είναι 12,99 κόμβοι. Αναλυτικότερα, οι μήνες με την μεγαλύτερη μέση ένταση ανέμου για το χρονικό διάστημα των διαθέσιμων μετρήσεων (1989-2022) είναι ο Ιούλιος (16,04 κόμβοι) και ο Αύγουστος (15,95 κόμβοι), ενώ ο μήνας με την μικρότερη μέση ένταση ανέμου είναι ο Μάιος με 11,7 κόμβους.

Από τα στοιχεία που έχουν καταγραφεί στον **ΜΣ Ρόδου**, για την περίοδο 1955-2022, προκύπτει ότι στην περιοχή μελέτης οι άνεμοι έχουν επικρατούσα διεύθυνση Δυτική (Δ) για όλους τους μήνες του έτους και το εύρος της μέσης μηνιαίας έντασης κυμαίνεται από 5,81 έως 11,38 κόμβους. Η μέση ετήσια ένταση ανέμου είναι 8,46 κόμβοι. Αναλυτικότερα, οι μήνες με την μεγαλύτερη μέση ένταση ανέμου για το χρονικό διάστημα των διαθέσιμων μετρήσεων (1955-2022) είναι ο Ιούλιος (11,38 κόμβοι), ο Αύγουστος (11,07 κόμβοι) και ο Ιούνιος (10,12 κόμβοι), ενώ ο μήνας με την μικρότερη μέση ένταση ανέμου είναι ο Νοέμβριος με 5,81 κόμβους.

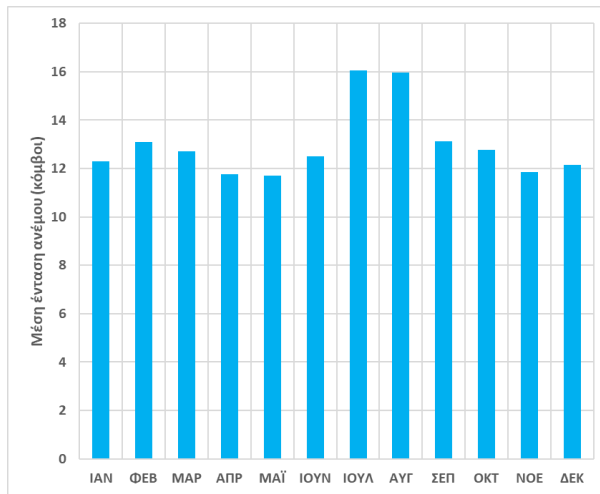
Στο ακόλουθο **Σχήμα 6-3**, παρουσιάζονται σε μορφή διαγραμμάτων, η μέση ένταση ανέμου σε κόμβους, ανά μήνα, για τους ΜΣ Μυτιλήνης, Σάμου, Μυκόνου και Ρόδου, με βάση τα στοιχεία των **Πινάκων 6-2 έως 6-5**.

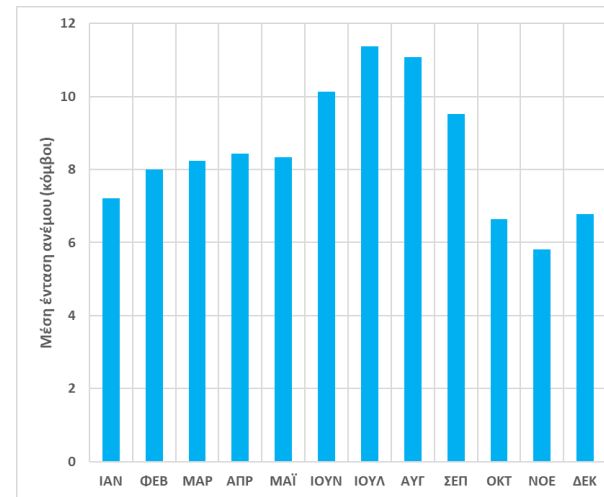
ΕΜΥ – ΜΣ Μυτιλήνης, 1955 – 2022

ΕΜΥ – ΜΣ Σάμου, 1978 - 2022

EMY – ΜΣ Μυκόνου, 1989 – 2022

EMY – ΜΣ Ρόδου, 1955 - 2022

Σχήμα 6-3

Μέση ένταση ανέμου ανά μήνα

6.1.1.2 Βιοκλιματικά χαρακτηριστικά

Μια πολύ καλή απεικόνιση του κλίματος μιας περιοχής δίνεται στο ομβροθερμικό διάγραμμα των Gausse-Bagnouls, στο οποίο απεικονίζεται κατά μήνα η πορεία της μέσης μηνιαίας θερμοκρασίας σε °C και του μέσου ύψους βροχής σε mm.

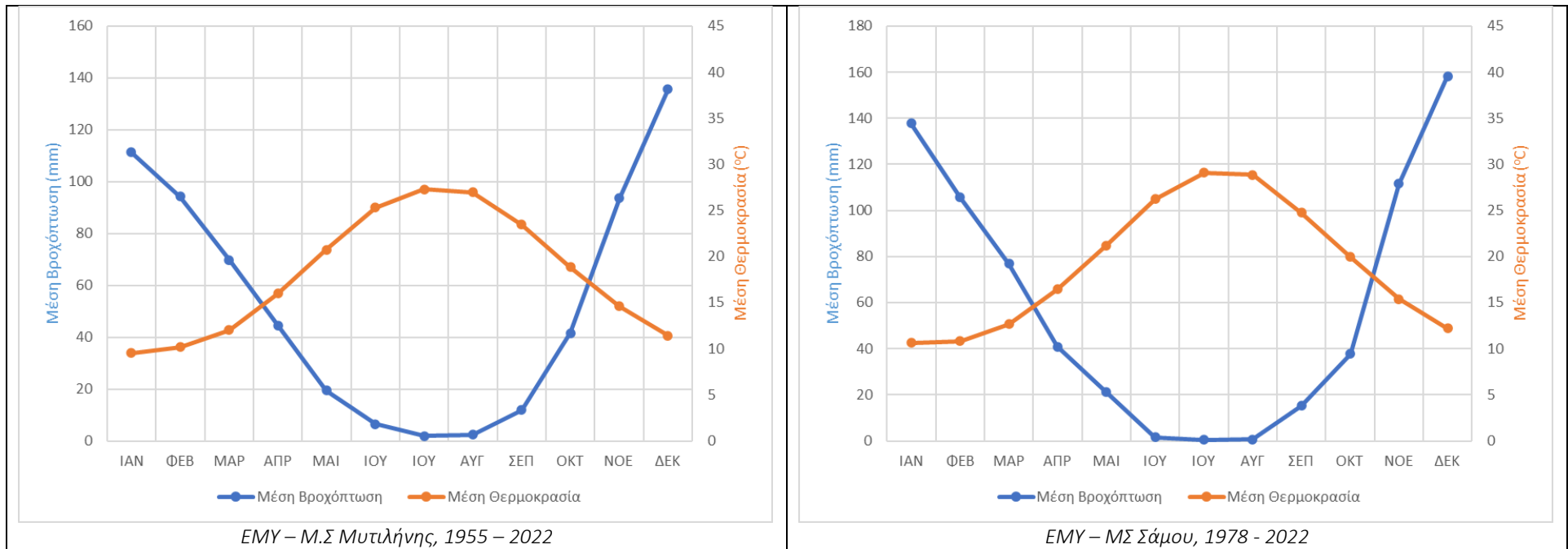
Η κλίμακα των μέσων θερμοκρασιών είναι διπλάσια της κλίμακας του μέσου ύψους βροχής, δηλαδή $P = 2T$. Η επιφάνεια που περικλείεται από τις δύο καμπύλες μεταξύ των δύο σημείων τομής ($P = 2T$) δείχνει αφ' ενός τη διάρκεια και αφετέρου την ένταση της ξηρής περιόδου.

Το ομβροθερμικό διάγραμμα για τον εξεταζόμενο **ΜΣ Μυτιλήνης** της ΕΜΥ, για την περίοδο 1955-2022, παρουσιάζεται στο ακόλουθο **Σχήμα 6-4**. Με βάση το παρακάτω διάγραμμα, παρατηρούμε ότι η ξηρή περίοδος περιλαμβάνει τους μήνες από μέσα Απριλίου μέχρι το τέλος Οκτωβρίου, την εποχή δηλαδή που η τιμή της θερμοκρασίας είναι μεγαλύτερη από την τιμή της βροχόπτωσης.

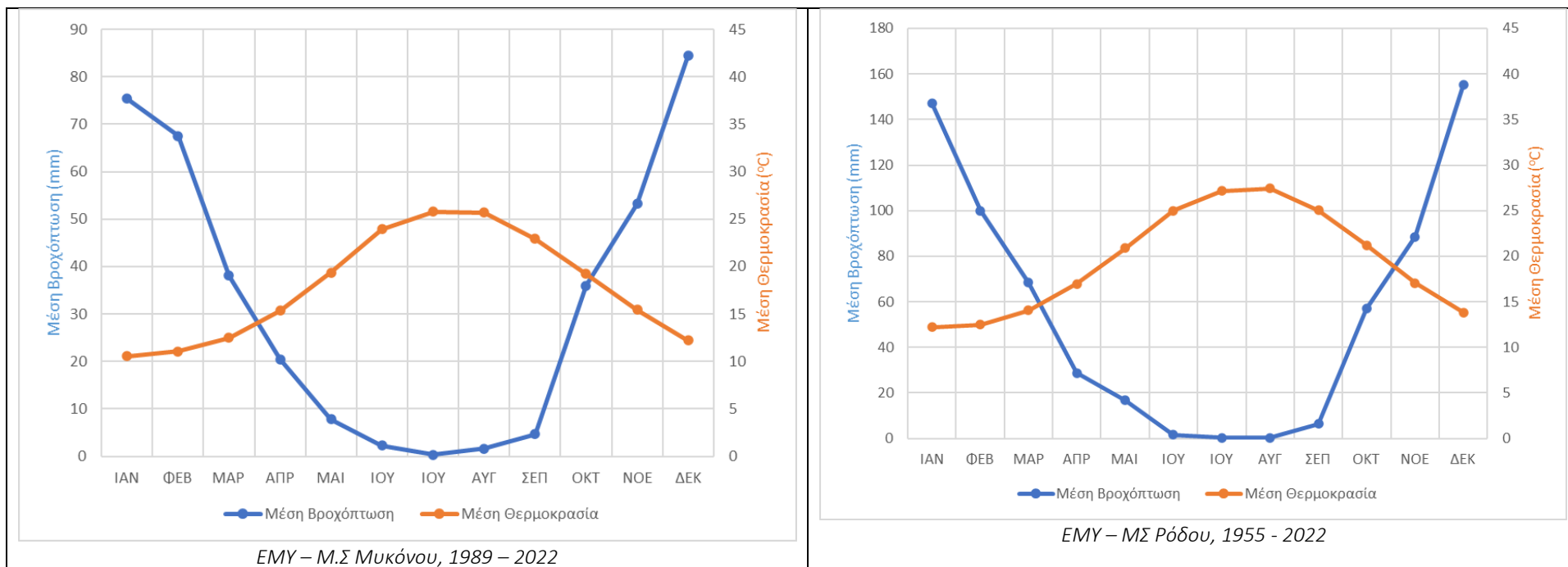
Το ομβροθερμικό διάγραμμα για τον εξεταζόμενο **ΜΣ Σάμου** της ΕΜΥ, για την περίοδο 1978-2022, παρουσιάζεται στο ακόλουθο **Σχήμα 6-4**. Με βάση το παρακάτω διάγραμμα, παρατηρούμε ότι η ξηρή περίοδος περιλαμβάνει τους μήνες από αρχές Απριλίου μέχρι τον Οκτώβριο, την εποχή δηλαδή που η τιμή της θερμοκρασίας είναι μεγαλύτερη από την τιμή της βροχόπτωσης.

Το ομβροθερμικό διάγραμμα για τον εξεταζόμενο **ΜΣ Μυκόνου** της ΕΜΥ, για την περίοδο 1989-2022, παρουσιάζεται στο ακόλουθο **Σχήμα 6-5**. Με βάση το παρακάτω διάγραμμα, παρατηρούμε ότι η ξηρή περίοδος περιλαμβάνει τους μήνες από αρχές Απριλίου μέχρι τον Οκτώβριο, την εποχή δηλαδή που η τιμή της θερμοκρασίας είναι μεγαλύτερη από την τιμή της βροχόπτωσης.

Το ομβροθερμικό διάγραμμα για τον εξεταζόμενο **ΜΣ Ρόδου** της ΕΜΥ, για την περίοδο 1955-2022, παρουσιάζεται στο ακόλουθο **Σχήμα 6-5**. Με βάση το παρακάτω διάγραμμα, παρατηρούμε ότι η ξηρή περίοδος περιλαμβάνει τους μήνες από μέσα Απριλίου μέχρι τα μέσα Οκτωβρίου, την εποχή δηλαδή που η τιμή της θερμοκρασίας είναι μεγαλύτερη από την τιμή της βροχόπτωσης.

Σχήμα 6-4 Ομβροθερμικό διάγραμμα ΜΣ Μυτιλήνης και Σάμου

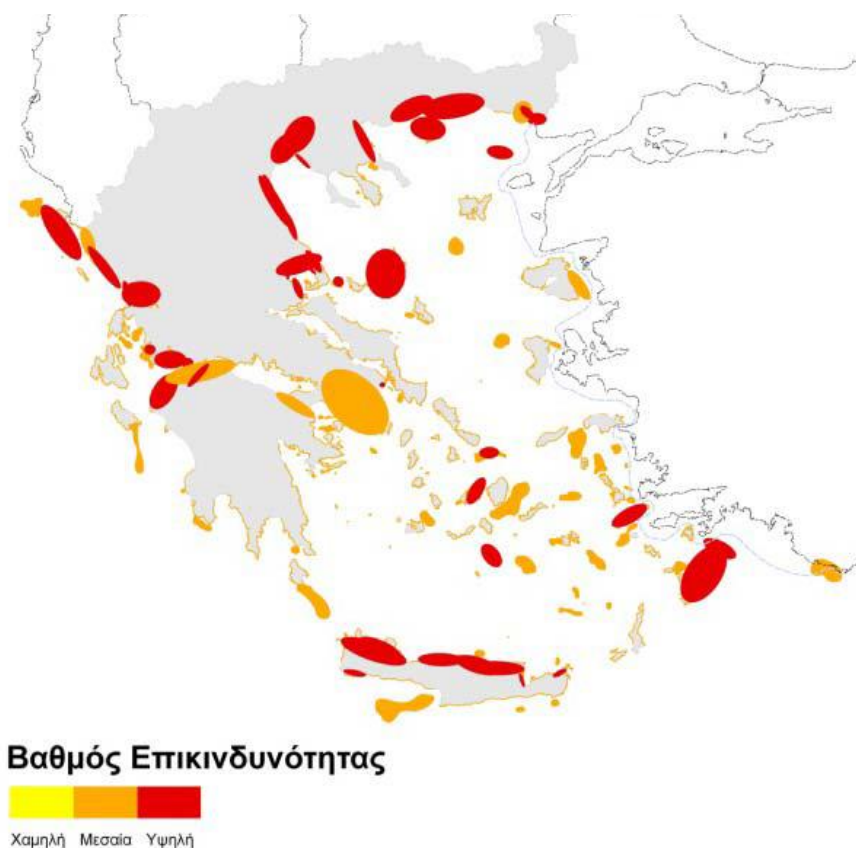

Σχήμα 6-5 Ομβροθερμικό διάγραμμα ΜΣ Μυκόνου και Ρόδου

6.1.1.3 Κλιματική Αλλαγή

Στοιχεία για τις αναμενόμενες κλιματικές μεταβολές στο ΥΔ 14 όπως αυτές εκτιμήθηκαν στο πλαίσιο των ΠΕΣΠΚΑ έχουν παρουσιαστεί στην παράγραφο 3.3.4. Ακολούθως παρουσιάζονται δεδομένα σχετικά με την τρωτότητα που εμφανίζει το ΥΔ σε σχέση με την άνοδο της στάθμης της θάλασσας.

Τα νησιά του Αιγαίου, εμφανίζονται ιδιαίτερα εκτεθειμένα και ευαίσθητα σε κινδύνους που προέρχονται από την άνοδο της στάθμης της θάλασσας (ΑΣΘ). Στο επόμενο **Σχήμα 6-6**, εμφανίζονται οι περιοχές υψηλού βαθμού επικινδυνότητας λόγω της ΑΣΘ σε χρονικό ορίζοντα των 50 ετών. Από το σχήμα προκύπτει ότι ένα σημαντικό μέρος του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, βρίσκεται σε περιοχές μεσαίου και υψηλού βαθμού επικινδυνότητας.

Σχήμα 6-6 *Χάρτης βαθμού επικινδυνότητας λόγω της άνοδου της στάθμης της θάλασσας (ΑΣΘ), σε χρονικό ορίζοντα των 50 ετών (πηγή: «Σχεδιασμός του Παράκτιου Χώρου στην εποχή της κλιματικής αλλαγής», Λουκογεωργάκη και συν. 2013)*

Εκτίμηση της τρωτότητας της παράκτιας ζώνης και των υπό απειλή παράκτιων οικοσυστημάτων από την άνοδο της στάθμης της θάλασσας, δίνεται στην «**Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή**» (ΥΠΕΝ 2016).

Για τα νησιά του Αιγαίου, η άνοδος της στάθμης της θάλασσας, η οποία οφείλεται κυρίως σε παγετωνοευστατικούς παράγοντες και η οποία δύναται να φτάσει από 2m στο Βόρειο, έως 6m στο Νότιο Αιγαίο, αποτελεί σημαντική απειλή, υπό το πρίσμα της κλιματικής αλλαγής.

Σημαντικό ρόλο στην τρωτότητα μιας παράκτιας περιοχής στην άνοδο της στάθμης της θάλασσας έχουν η παράκτια μορφολογία και ο ρυθμός διάβρωσης, ο οποίος εκτός από φυσικούς παράγοντες όπως οι ιδιαίτερα ισχυροί άνεμοι και οι θυελλογενείς κυματισμοί επηρεάζεται και από τις ανθρωπογενείς παρεμβάσεις (παράκτια τεχνικά έργα, αστικοποίηση, έργα διευθέτησης ποταμών κλπ). Αν και σύμφωνα με τα αποτελέσματα του Ευρωπαϊκού προγράμματος για την αειφόρο διαχείριση της παράκτιας διάβρωσης (Eurosion 2004), το ποσοστό της ακτογραμμής που βρίσκεται σε υψηλό κίνδυνο διάβρωσης στα νησιά του Αιγαίου είναι σχετικά χαμηλό, με βάση την Έκθεση της Επιτροπής Μελέτης Επιπτώσεων Κλιματικής Αλλαγής (ΕΜΕΚΑ) της Τράπεζας της Ελλάδος (ΤτΕ) (2011) τμήμα της ακτογραμμής του ΥΔ Νήσων Αιγαίου περιλαμβάνεται στις παράκτιες περιοχές απόθεσης με χαλαρά μη συνεκτικά ιζήματα, μικρού απόλυτου υψομέτρου που χαρακτηρίζονται ως μέτριας τρωτότητας στην άνοδο της στάθμης της θάλασσας.

Στις περιοχές αυτές περιλαμβάνεται μεγάλο τμήμα της ακτογραμμής της Ρόδου, το Ν τμήμα της Καρπάθου, το σύνολο της Νισύρου, σημαντικό τμήμα της ακτογραμμής της Σαντορίνης και της Κω, το Α τμήμα της Χίου, το Ν τμήμα της Λέσβου, καθώς και μικρό τμήμα στα ΒΑ της Πάρου και στα Δ-ΝΔ της Μήλου. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι λόγω της νησιωτικής φύσης του ΥΔ και παρά το γεγονός ότι ο κίνδυνος παράκτιας διάβρωσης κυμαίνεται σε χαμηλά επίπεδα, το ποσοστό των οικολογικά σημαντικών περιοχών που επηρεάζονται από αυτήν είναι αρκετά υψηλό, ιδίως στα νησιά του Ν. Αιγαίου όπου ξεπερνάει το 17%, ενώ στο Β. Αιγαίο το αντίστοιχο ποσοστό είναι 9%.

Στην Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή (ΥΠΕΝ, 2016), σχετικά με τις τομεακές πολιτικές προσαρμογής που αφορούν την **παράκτια ζώνη**, σημειώνονται τα ακόλουθα:

Ο δείκτης παράκτιας τρωτότητας (CVI) ως προς την άνοδο της θαλάσσιας στάθμης των Hammar-Klose and Thielier (2001) έχει εφαρμοστεί στις **ακτές του Αιγαίου πελάγους** από τους Alexandrakis et al (2011). Με βάση την εργασία αυτή βρέθηκε ότι περίπου 32% των ακτών παρουσιάζει υψηλή, 58% πολύ υψηλή ενώ μόλις 10% μέτρια τρωτότητα. Καμία ακτή δεν χαρακτηρίζεται από χαμηλή και πολύ χαμηλή τρωτότητα. Όσον αφορά ειδικά τις παραλίες, οι Alexandrakis & Roulos (2014) εφάρμοσαν ένα δείκτη τρωτότητας των παραλιών (BVI) σε μια σειρά από ελληνικές παραλίες εκτιμώντας τη σχετική μεταξύ τους τρωτότητα, τόσο για τη τρέχουσα όσο και για τη μελλοντική θαλάσσια στάθμη. Επιπροσθέτως, οι Monioudi et al 2014 ποσοτικοποίησαν ειδικά σε παραλίες την οπισθοχώρηση της ακτογραμμής υπό καθεστώς μελλοντικής αύξησης της στάθμης της θάλασσας. Η έρευνα τους έδειξε ότι για άνοδο της θαλάσσιας στάθμης κατά 0,48 εκατοστά και σύμφωνα με τις χαμηλότερες εκτιμήσεις >60% των ελληνικών παραλιών θα οπισθοχωρήσουν κατά το 20% του μέγιστου πλάτους τους και περίπου το 15% κατά το ήμισυ αυτού.

Επιπλέον, η προέλαση της θάλασσας στην ενδοχώρα θα προκαλέσει υφαλμύρωση υπόγειων νερών και εδαφών, σε συνδυασμό με τις αλλαγές στις χρήσεις γης. Η υφαλμύρωση των παράκτιων υδροφόρων οριζόντων δεν μπορεί να αποφευχθεί λόγω της αύξησης του υδραυλικού φορτίου στη θάλασσα και μπορεί, ίσως να περιοριστεί με την ελαχιστοποίηση ή μηδενισμό των παράκτιων αντλήσεων γλυκού νερού. Για τους παραπάνω λόγους απαιτείται η συστηματική παρακολούθηση της παράκτιας τρωτότητας μέσω ανάπτυξης λογισμικών εργαλείων εκτίμησης χαμηλού κόστους.

Ο **σχεδιασμός των πολιτικών προσαρμογής** στις προκαλούμενες επιπτώσεις της ανόδου της στάθμης της θάλασσας (ΑΣΘ) μπορεί να πραγματοποιηθεί με βάση τις τρεις ακόλουθες προσεγγίσεις:

- ✓ Οπισθοχώρηση (Retreat): Το φαινόμενο της ΑΣΘ υλοποιείται και οι επιπτώσεις στην κοινωνία ελαχιστοποιούνται με την προγραμματισμένη οπισθοχώρηση όλων των ανθρωπογενών δραστηριοτήτων και χρήσεων από τις παράκτιες περιοχές που πλήττονται.
- ✓ Συμβιβασμός (Accommodation): Το φαινόμενο της ΑΣΘ υλοποιείται και οι επιπτώσεις στην κοινωνία ελαχιστοποιούνται με ανάλογη τροποποίηση των ανθρωπογενών δραστηριοτήτων και χρήσεων στις παράκτιες περιοχές που πλήττονται.
- ✓ Προστασία (Protection): Το φαινόμενο της ΑΣΘ υλοποιείται και οι επιπτώσεις αντιμετωπίζονται με την εφαρμογή σκληρών και ήπιων τεχνικών προστασίας, με τις οποίες ελαχιστοποιούνται οι κοινωνικές επιπτώσεις που θα επέρχονταν εάν δεν εφαρμόζονταν τα συγκεκριμένα μέτρα προστασίας.

Η προστασία μέσω κατασκευής παράκτιων τεχνικών έργων έχει εκτενώς καλυφθεί από την τεχνική έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος (ΕΜΕΚΑ, 2011). Η προσέγγιση της σχεδιασμένης οπισθοχώρησης (managed retreat) αποτελεί μια από τις προτεινόμενες λύσεις για την αποτελεσματική προσαρμογή στους κινδύνους και τις ζημιές από την ΑΣΘ στις παράκτιες περιοχές, αλλά και για την αποφυγή των ενδεχόμενων επιπτώσεων στα οικοσυστήματα από τον περιορισμό της έκτασης των παράκτιων περιοχών (coastal squeeze). Μερικές από τις **ενέργειες** που περιλαμβάνονται στη σχεδιασμένη οπισθοχώρηση είναι:

- ✓ Σχεδιασμός και ανάπτυξη ζωνών προστασίας μεταξύ του αιγιαλού και της οικιστικής ζώνης ανάπτυξης.
- ✓ Αποθάρρυνση οικιστικής και επιχειρηματικής ανάπτυξης σε παράκτιες περιοχές που αντιμετωπίζουν σοβαρούς κινδύνους διάβρωσης, έως και απαγόρευση χρήσεων γης (όπου είναι απαραίτητο) σε συγκεκριμένες παράκτιες περιοχές που απειλούνται.
- ✓ Μετεγκατάσταση κτηρίων και εγκαταστάσεων σε ασφαλέστερες και υψηλότερες τοποθεσίες. Οι νέες κατασκευές στις παράκτιες περιοχές πρέπει από την αρχική κατασκευή τους να ενσωματώνουν τη δυνατότητα μετεγκατάστασης.

6.1.1.4 Ανίχνευση τάσεων εξέλιξης της βροχόπτωσης και της θερμοκρασίας

Στο πλαίσιο του παρόντος έργου χρησιμοποιήθηκε τόσο η Μέθοδος Κυλιόμενων Μέσων Όρων όσο και το τεστ Mann-Kendall για την ανίχνευση τάσεων. Τόσο τη βροχόπτωσης όσο και της θερμοκρασίας.

Για την ανίχνευση τάσεων από τη Μέθοδο Κυλιόμενων Μέσων Όρων, διαχωρίστηκαν τα πρωτογενή δεδομένα σε προ του 2000 και μετά το 2000 έτσι ώστε να γίνει και η γενική περιγραφή των χαρακτηριστικών του κλίματος και των συνθηκών που επικρατούν κατά την περίοδο 2000-2021 σε συσχέτιση με την περίοδο 1980-2000 που αναφέρεται η μελέτη των Εργαλείων Διαχείρισης του ΥΠΑΝ. Πιο συγκεκριμένα μέσω υπολογιστικών φύλλων, τα αριθμητικά δεδομένα βροχής και θερμοκρασίας (άνω των 20 ετών) διαχωρίστηκαν σε δεδομένα προ του 2000 και μετά το 2000 και κατόπιν καταρτίστηκαν διαγράμματα στα οποία απεικονίζονται τα εξής:

- Διάγραμμα βροχόπτωσης ή θερμοκρασίας σε μηνιαίο βήμα
- Κυλιόμενοι Μέσοι Όροι. Ως τάξη των κυλιόμενων μέσω όρων επιλέχθηκε των χρονικό διάστημα των 12 μηνών ώστε να μην λαμβάνεται υπόψη η εποχιακή περιοδικότητα.
- Γραμμική Συσχέτιση κυλιόμενων Μέσων Όρων συνολικής χρονοσειράς
- Γραμμική Συσχέτιση κυλιόμενων Μέσων Όρων χρονοσειράς προ του 2000
- Γραμμική Συσχέτιση κυλιόμενων Μέσων Όρων χρονοσειράς μετά το 2000

Αποτελέσματα ανίχνευσης τάσεων στη βροχόπτωση

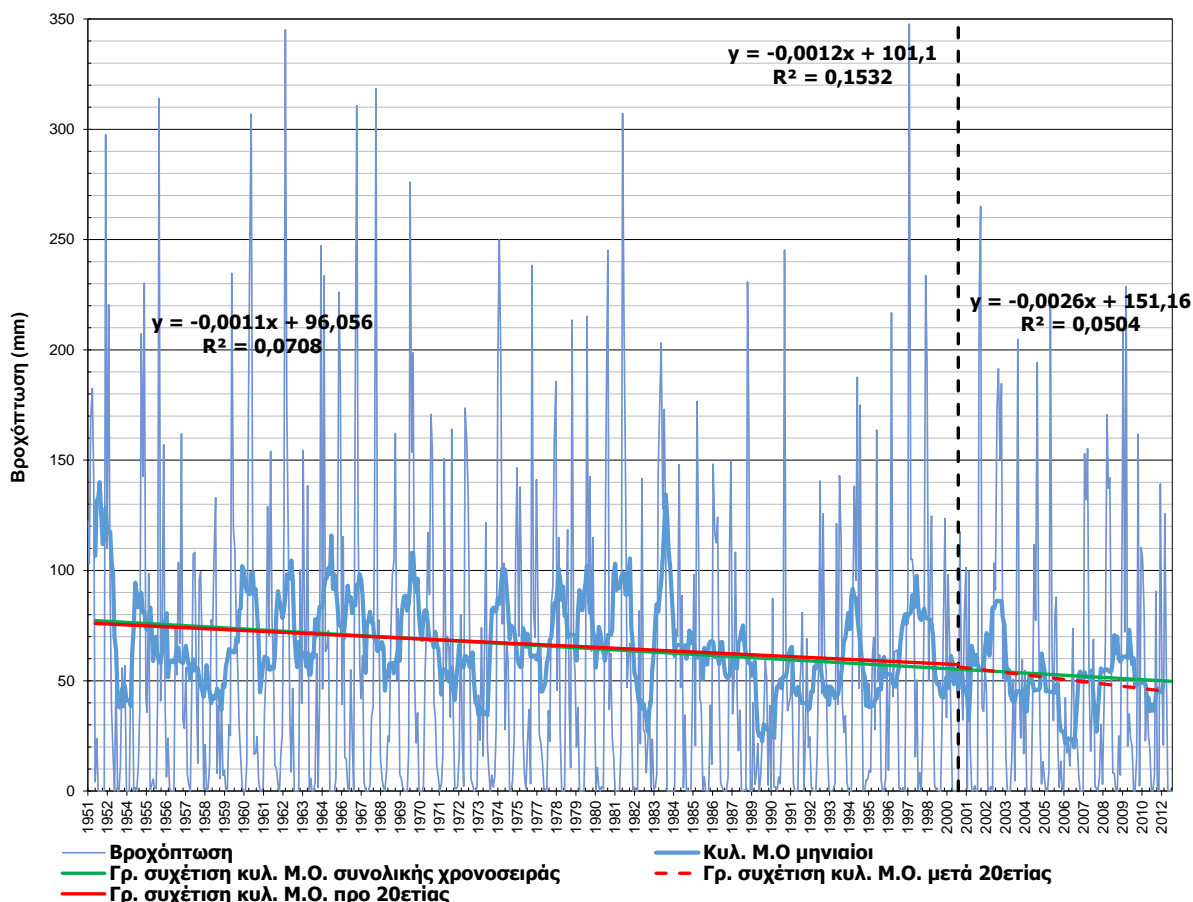
Παρακάτω ακολουθούν ενδεικτικά ανά ΛΑΠ ένας βροχομετρικός σταθμός με την πιο πλήρη χρονοσειρά βροχής και αναλύονται τα αποτελέσματα από τους κυλιόμενους μέσους όρους και την γραμμική συσχέτιση για κάθε χρονική περίοδο α) προ 2000 β) μετά 2000 γ) σύνολο διαθέσιμης πρωτογενούς χρονοσειράς:

Λεκάνη Απορροής Ποταμών Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)

Οι μετεωρολογικοί σταθμοί των οποίων τα πρωτογενή δεδομένα βροχόπτωσης αξιοποιήθηκαν για τον έλεγχο ανίχνευσης τάσης είναι για την ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436), οι παρακάτω:

- Κεραμιό Λέσβου (ΥΠΕΝ)
- Λήμνος (ΕΜΥ)
- Μυτιλήνη (ΕΜΥ)
- Σάμος (ΕΜΥ)
- Χίος (ΕΜΥ)
- Αγ. Σαράντα (ΥΠΑΑΤ)
- Βάβυλοι Χίου (ΥΠΑΑΤ)
- Νέα Μονή Χίου (ΥΠΑΑΤ)
- Πυργί Χίου (ΥΠΑΑΤ)
- Στύψη Λέσβου (ΥΠΑΑΤ)

Στην Εικόνα 6-4 παρουσιάζεται η μηνιαία χρονοσειρά βροχής από το υδρολογικό έτος 1951-1952 έως και το υδρολογικό έτος 2012-2013, οι κυλιόμενοι μέσοι όροι 12 μηνών και η γραμμική συσχέτιση των κυλιόμενων μέσων όρων για το σταθμό της Μυτιλήνης (ΕΜΥ) για τα έτη 1951-2000, 2000-2013 και για το σύνολο της χρονοσειράς από το υδρολογικό έτος 1951-1952 έως και το υδρολογικό έτος 2012-2013. Από το διάγραμμα προκύπτει ότι υπάρχει μια ανεπαίσθητη καθοδική τάση των βροχοπτώσεων για τα έτη έως το 2000 και για το σύνολο της χρονοσειράς με ρυθμό 0,0011mm και 0,0012mm το χρόνο αντίστοιχα. Στη χρονοσειρά μετά το 2000 και έως το υδρολογικό έτος 2012-2013 διακρίνεται μια εντονότερη πτωτική τάση των βροχοπτώσεων που αγγίζει έναν ρυθμό περί τα 0,0026mm το έτος. Σε κάθε περίπτωση για τις χρονοσειρές του σταθμού της Μυτιλήνης (ΕΜΥ) παρατηρείται χαμηλή συσχέτιση (R^2).

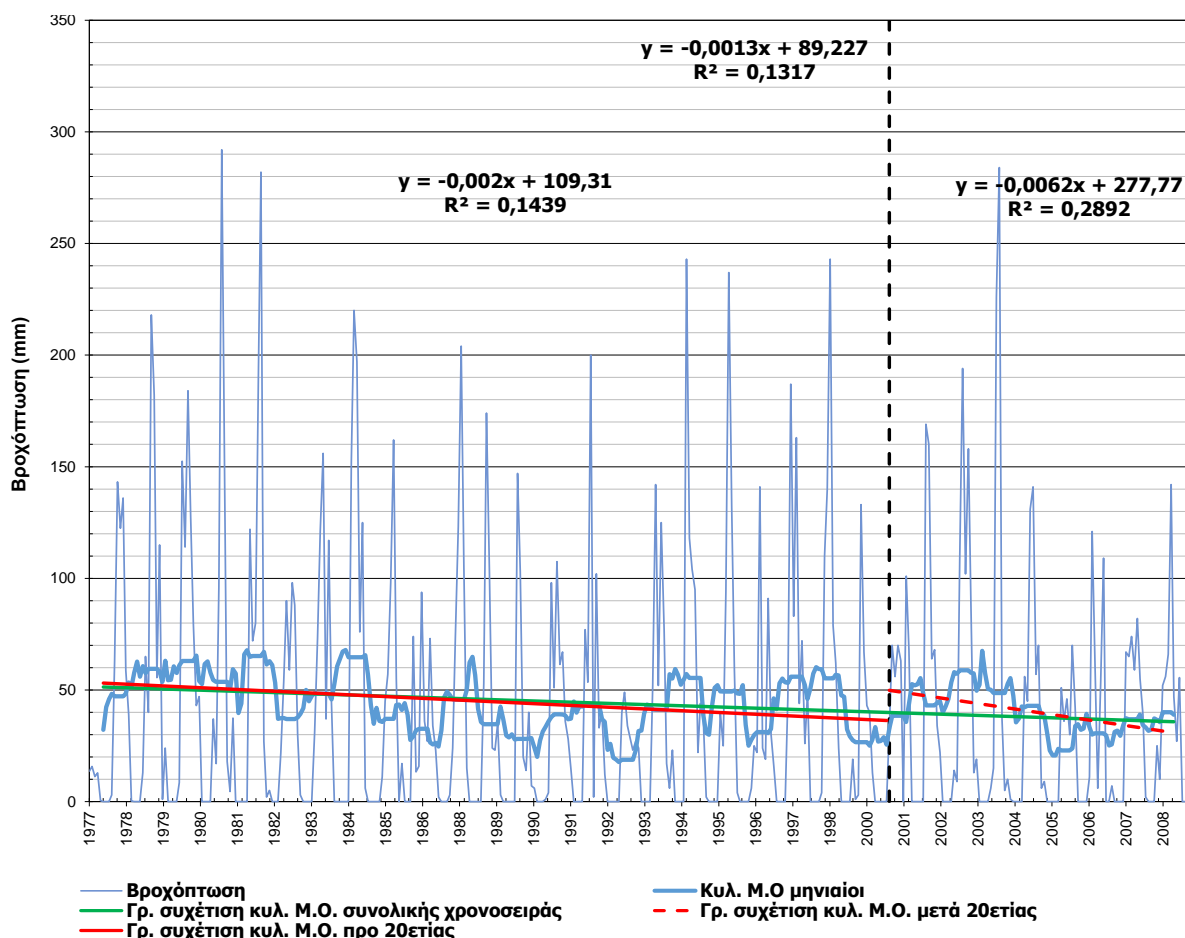
Εικόνα 6-4 Διάγραμμα μηνιαίας βροχόπτωσης, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Μυτιλήνη (ΕΜΥ)

Λεκάνη Απορροής Ποταμών Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Οι μετεωρολογικοί σταθμοί των οποίων τα πρωτογενή δεδομένα βροχόπτωσης αξιοποιήθηκαν για τον έλεγχο ανίχνευσης τάσης είναι για την ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) οι παρακάτω:

- Νάξος (ΕΜΥ)
- Μήλος (ΕΜΥ)
- Μύκονος (ΕΜΥ)

Στην Εικόνα 6-5 παρουσιάζεται η μηνιαία χρονοσειρά βροχής από το υδρολογικό έτος 1977-1978 έως και το υδρολογικό έτος 2008-2009, οι κυλιόμενοι μέσοι όροι 12 μηνών και η γραμμική συσχέτιση των κυλιόμενων μέσων όρων για το σταθμό της Μυκόνου (ΕΜΥ) για τα έτη 1977-2000, 2000-2009 και για το σύνολο της χρονοσειράς από το υδρολογικό έτος 1977-1978 έως και το υδρολογικό έτος 2008-2009. Από το διάγραμμα προκύπτει ότι υπάρχει μια ανεπαίσθητη καθοδική τάση των βροχοπτώσεων για τα έτη έως το 2000 και για το σύνολο της χρονοσειράς με ρυθμό 0,0020mm και 0,0013mm το χρόνο αντίστοιχα. Στη χρονοσειρά μετά το 2000 και έως το υδρολογικό έτος 2008-2009 διακρίνεται μια εντονότερη πτωτική τάση των βροχοπτώσεων που αγγίζει έναν ρυθμό περί τα 0,0062mm το έτος. Σε κάθε περίπτωση για τις χρονοσειρές του σταθμού της Μυκόνου (ΕΜΥ) παρατηρείται χαμηλή συσχέτιση (R^2).

Εικόνα 6-5 Διάγραμμα μηνιαίας βροχόπτωσης, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Μύκονος (ΕΜΥ)

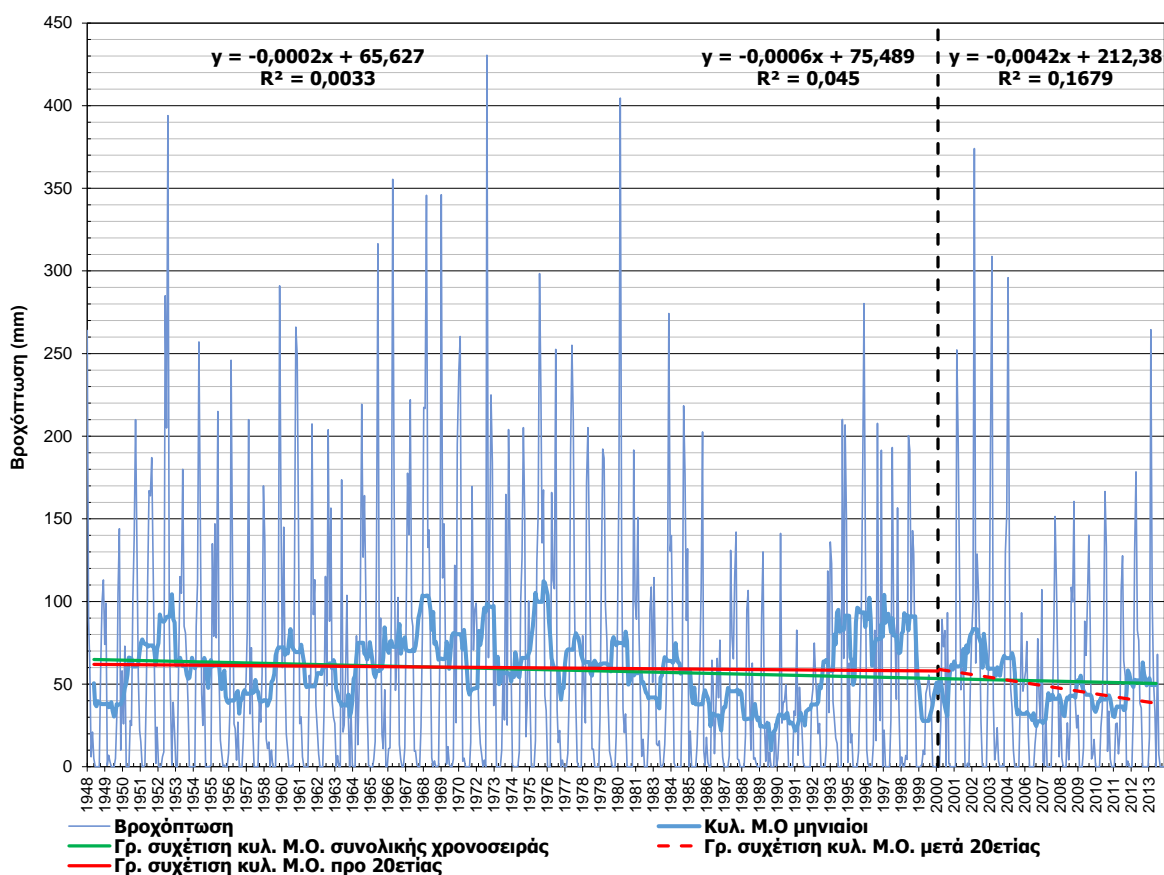
Λεκάνη Απορροής Ποταμών Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Οι μετεωρολογικοί σταθμοί των οποίων τα πρωτογενή δεδομένα βροχόπτωσης αξιοποιήθηκαν για τον έλεγχο ανίχνευσης τάσης, στην ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) είναι οι παρακάτω:

- Απολλακιά Ρόδου (ΥΠΑΑΤ)
- Αστυπάλαια (ΥΠΑΑΤ)
- Κατταβιά Ρόδου (ΥΠΑΑΤ)
- Κέφαλος (ΥΠΑΑΤ)
- Απόλλωνες Ρόδου (ΥΠΑΑΤ)
- Κώς (ΕΜΥ)
- Ρόδος (ΕΜΥ)
- Έμπωνας Ρόδου (ΥΠΑΑΤ)
- Λάερμα Ρόδου (ΥΠΑΑΤ)
- Σιάνα Ρόδου (ΥΠΑΑΤ)

Στην Εικόνα 6-6 παρουσιάζεται η μηνιαία χρονοσειρά βροχής από το υδρολογικό έτος 1948-1949 έως και το υδρολογικό έτος 2013-2014, οι κυλιόμενοι μέσοι όροι 12 μηνών και η γραμμική συσχέτιση των κυλιόμενων

μέσων όρων για το σταθμό της Κω (ΕΜΥ) για τα έτη 1948-2000, 2000-2014 και για το σύνολο της χρονοσειράς από το υδρολογικό έτος 1948-1949 έως και το υδρολογικό έτος 2013-2014. Από το διάγραμμα προκύπτει ότι υπάρχει μια ανεπαίσθητη καθοδική τάση των βροχοπτώσεων για τα έτη έως το 2000 και για το σύνολο της χρονοσειράς με ρυθμό 0,0002mm και 0,0006mm το χρόνο αντίστοιχα. Στη χρονοσειρά μετά το 2000 και έως το υδρολογικό έτος 2013-2014 διακρίνεται μια εντονότερη πτωτική τάση των βροχοπτώσεων που αγγίζει έναν ρυθμό περί τα 0,0042mm το έτος. Σε κάθε περίπτωση για τις χρονοσειρές του σταθμού της Κω (ΕΜΥ) παρατηρείται χαμηλή συσχέτιση (R^2).

Εικόνα 6-6 Διάγραμμα μηνιαίας βροχόπτωσης, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Κως (ΕΜΥ)

Στη συνέχεια παρουσιάζονται τα αποτελέσματα που προέκυψαν για την παράμετρο της βροχής από την μέθοδο των κυλιόμενων μέσων όρων για τους επιλεγμένους σταθμούς ανά ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14). Υπολογίστηκε ξεχωριστά η τάση για τα δεδομένα προ του 2000, για τα δεδομένα μετά του 2000 και συνολικά για το σύνολο των δεδομένων.

Πίνακας 6-6 Αποτελέσματα κυλιόμενων μέσων όρων για την βροχή

Σταθμός	Φορέας	Μέθοδος Κυλιόμενων μέσων όρων		
		Πριν το 2000	Μετά το 2000	Συνολικά
ΛΑΠ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ (ΕΛ1438)				
Απολλακιά	ΥΠΑΑΤ	καθοδική	καθοδική	καθοδική
		-0,002	-0,0062	-0,0013

Σταθμός	Φορέας	Μέθοδος Κυλιόμενων μέσω ωρών		
		Πριν το 2000	Μετά το 2000	Συνολικά
Αστυπάλαια	ΥΠΑΑΤ	ανοδική	καθοδική	ανοδική
		0,0037	-0,0015	0,0008
Κατταβιά	ΥΠΑΑΤ	-	-	ανεπαίσθητα καθοδική
				-0,0004
Κέφαλος	ΥΠΑΑΤ	ανεπαίσθητα ανοδική	καθοδική	ανεπαίσθητα ανοδική
		0,001	-0,0079	0,0004
Κως	ΕΜΥ	ανεπαίσθητα ανοδική	καθοδική	ανεπαίσθητα καθοδική
		-0,0002	-0,0042	-0,0006
Ρόδος	ΕΜΥ	καθοδική	καθοδική	καθοδική
		-0,0008	-0,0033	-0,0017
Απολλώνων	ΥΠΑΑΤ	ανεπαίσθητα ανοδική	καθοδική	ανοδική
		0,0046	-0,001	0,0019
Έμπωνας	ΥΠΑΑΤ	ανεπαίσθητα ανοδική	καθοδική	ανοδική
		0,0011	-0,0037	0,0029
Λαέρμα	ΥΠΑΑΤ	ανοδική	καθοδική	ανοδική
		0,0022	-0,0104	0,0023
Σιάνα	ΥΠΑΑΤ	ανεπαίσθητα ανοδική	καθοδική	ανοδική
		0,0003	-0,0041	0,001
ΛΑΠ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΕΛ1436)				
Κεραμό	ΥΠΕΝ	-	-	ανεπαίσθητα ανοδική
				0,0001
Λήμνος	ΕΜΥ	ανεπαίσθητα καθοδική	ανεπαίσθητα καθοδική	ανεπαίσθητα ανοδική
		-0,0002	-0,0008	0,0005
Μυτιλήνη	ΕΜΥ	καθοδική	καθοδική	καθοδική
		-0,0011	-0,0026	-0,0012
Σάμος	ΕΜΥ	καθοδική	ανεπαίσθητα καθοδική	καθοδική
		-0,0013	-0,0012	-0,0026
Χίος	ΕΜΥ	καθοδική	ανοδική	καθοδική
		-0,0026	0,0011	-0,0022
Άγιοι Σαράντα	ΥΠΑΑΤ	ανοδική	ανοδική	ανοδική
		0,0043	0,003	0,0043
Βάβυλων	ΥΠΑΑΤ	ανοδική	ανοδική	ανοδική
		0,0068	0,0026	0,0053
Νέας Μονής	ΥΠΑΑΤ	ανοδική	ανοδική	ανοδική
		0,0054	0,007	0,0069
Πυργί	ΥΠΑΑΤ	ανοδική	ανοδική	ανοδική
		0,0013	0,002	0,0024
Στύψι	ΥΠΑΑΤ	ανοδική	καθοδική	ανεπαίσθητα ανοδική
		0,0094	-0,0065	0,0019
ΛΑΠ ΚΥΚΛΑΔΩΝ (ΕΛ1437)				
Μήλος	ΕΜΥ	-	-	ανεπαίσθητα καθοδική
				-4Ε-05x
Νάξος	ΕΜΥ	-	-	ανεπαίσθητα ανοδική
				0,0001
Μύκονος	ΕΜΥ	καθοδική	καθοδική	καθοδική
		-0,002	-0,0062	-0,0013

Από τον παραπάνω πίνακα, παρατηρείται 13 από τους 23 σταθμούς παρουσιάζουν ανοδική τάση (56,5%), 9 σταθμοί εμφανίζουν καθοδική τάση (39,1%) και 1 σταθμός έχει σταθερή τάση (4,3%). Επισημαίνεται ότι στους σταθμούς που έχουν τις μεγαλύτερες και πληρέστερες πρωτογενείς χρονοσειρές παρατηρείται μια πολύ μικρή ως ανεπαίσθητη καθοδική τάση της βροχής μέχρι το 2000 ενώ από το 2000 μέχρι σήμερα η καθοδική αυτή τάση είναι μεγαλύτερη παραμένοντας όμως και πάλι πολύ μικρή. Επίσης σε κάποιους άλλους σταθμούς παρατηρείται μια μικρή ως ανεπαίσθητη ανοδική τάση βροχής μέχρι το 2000 και στη συνέχεια από το 2000 και μετά παρατηρείται μια ανεπαίσθητη έως πολύ μικρή καθοδική τάση.

Αποτελέσματα ανίχνευσης τάσεων στη θερμοκρασία

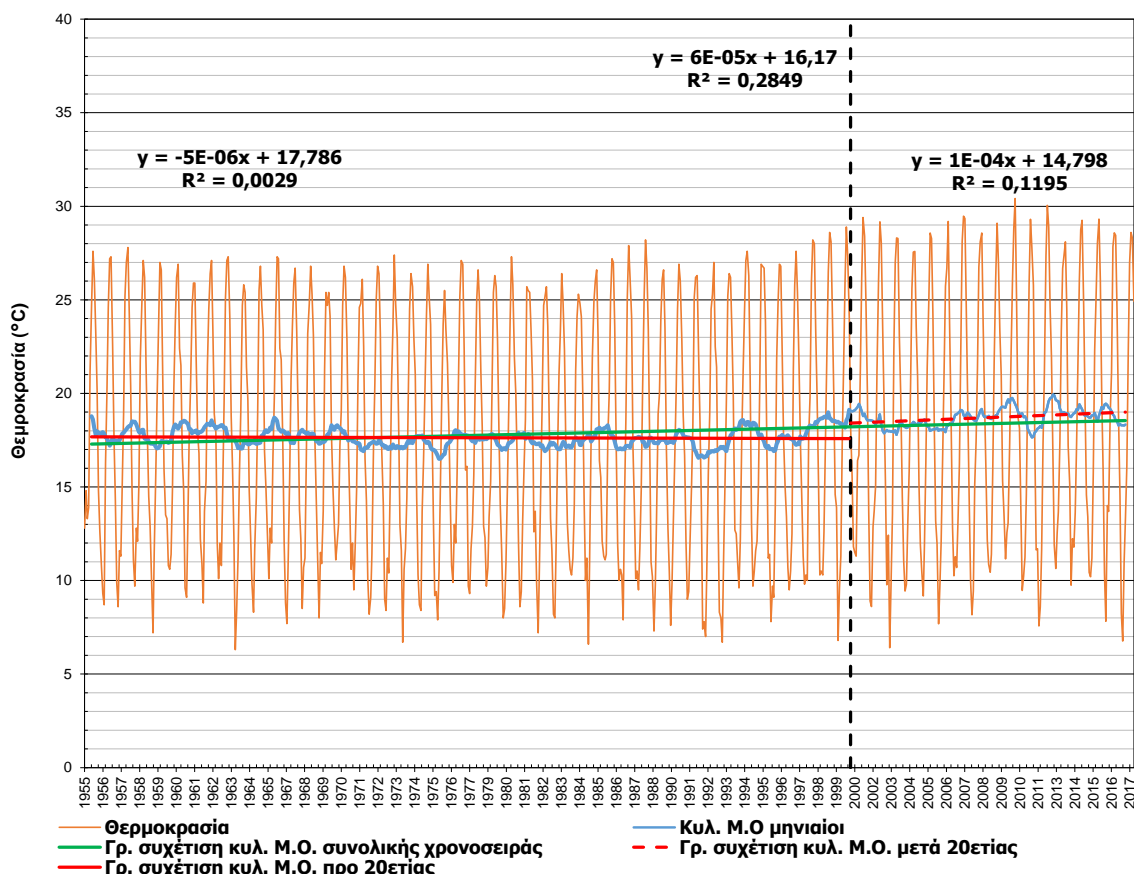
Οι μετεωρολογικοί σταθμοί των οποίων τα πρωτογενή δεδομένα θερμοκρασίας αξιοποιήθηκαν για τον έλεγχο ανίχνευσης τάσης είναι οι παρακάτω:

Λεκάνη Απορροής Ποταμών Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)

Οι μετεωρολογικοί σταθμοί των οποίων τα πρωτογενή δεδομένα θερμοκρασίας αξιοποιήθηκαν για τον έλεγχο ανίχνευσης τάσης είναι για την ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436) οι παρακάτω:

- Λήμνος (ΕΜΥ)
- Μυτιλήνη (ΕΜΥ)
- Σάμος (ΕΜΥ)
- Χίος (ΕΜΥ)

Στην Εικόνα 6-7 παρουσιάζεται η μηνιαία χρονοσειρά θερμοκρασίας για το σταθμό της Μυτιλήνης (ΕΜΥ) από το υδρολογικό έτος 1955-1956 έως και το υδρολογικό έτος 2017-2018, οι κυλιόμενοι μέσοι όροι 12 μηνών και η γραμμική συσχέτιση των κυλιόμενων μέσων όρων για τα έτη 1955-2000, 2000-2018 και για το σύνολο της χρονοσειράς από το υδρολογικό έτος 1955-1956 έως και το υδρολογικό έτος 2017-2018. Από το διάγραμμα προκύπτει ότι υπάρχει μια ανεπαίσθητη καθοδική τάση της θερμοκρασίας για τα έτη έως το 2000 με ρυθμό -5E-06mm/έτος και μια ανεπαίσθητη ανοδική τάση με ρυθμό 1E-04mm/έτος από το 2000 και μετά. Στη συνολική χρονοσειρά υπάρχει μια ανεπαίσθητη ανοδική τάση με ρυθμό 6E-05mm/έτος. Στη χρονοσειρά μετά το 2000 και έως το υδρολογικό έτος 2012-2013 διακρίνεται μια εντονότερη πτωτική τάση των βροχοπτώσεων που αγγίζει έναν ρυθμό περί τα 0,0026mm το έτος. Σε κάθε περίπτωση για τις χρονοσειρές του σταθμού της Μυτιλήνης (ΕΜΥ) παρατηρείται χαμηλή συσχέτιση (R^2).

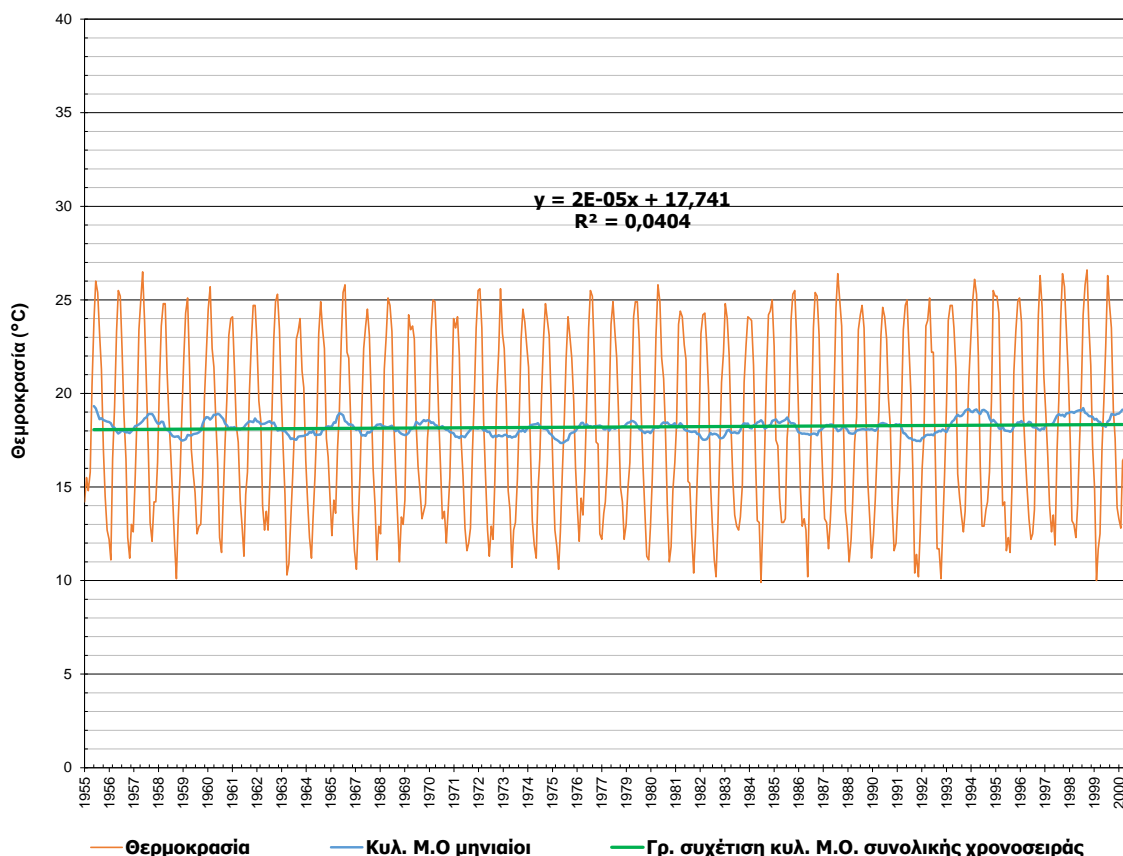
Εικόνα 6-7 Διάγραμμα μηνιαίας θερμοκρασίας, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Μυτιλήνη (ΕΜΥ)

Λεκάνη Απορροής Ποταμών Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Οι μετεωρολογικοί σταθμοί των οποίων τα πρωτογενή δεδομένα θερμοκρασίας αξιοποιήθηκαν για τον έλεγχο ανίχνευσης τάσης είναι για την ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) οι παρακάτω:

- Νάξος (ΕΜΥ)
- Μήλος (ΕΜΥ)

Στην Εικόνα 6-8 παρουσιάζεται η μηνιαία χρονοσειρά θερμοκρασίας για το σταθμό της Νάξου (ΕΜΥ) από το υδρολογικό έτος 1955-1956 έως και το υδρολογικό έτος 2000-2001, οι κυλιόμενοι μέσοι όροι 12 μηνών και η γραμμική συσχέτιση των κυλιόμενων μέσων όρων για το σύνολο της χρονοσειράς. Από το διάγραμμα προκύπτει ότι υπάρχει μια ανεπαίσθητη ανοδική τάση της θερμοκρασίας με ρυθμό $2E-05$ mm/έτος Σε κάθε περίπτωση για τις χρονοσειρές του σταθμού της Νάξου (ΕΜΥ) παρατηρείται χαμηλή συσχέτιση (R^2).

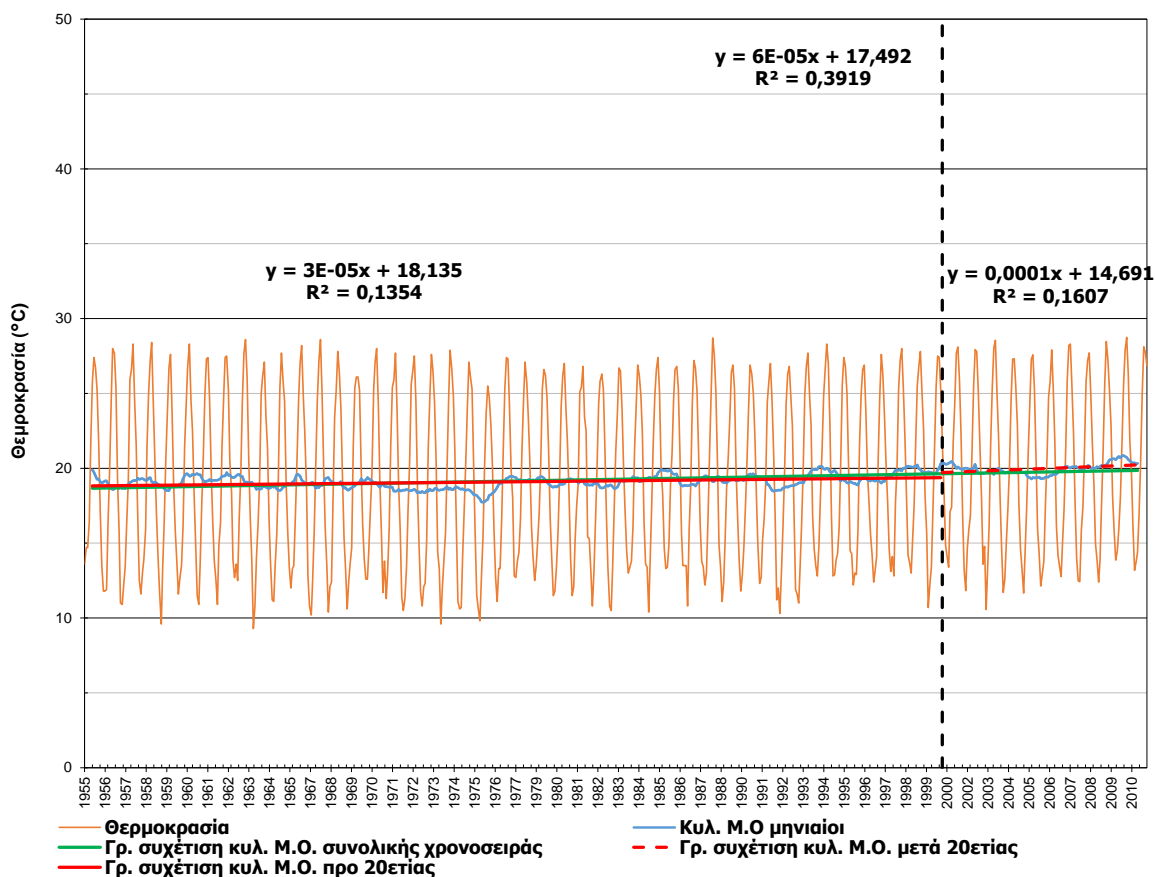
Εικόνα 6-8 Διάγραμμα μηνιαίας θερμοκρασίας, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Νάξου (ΕΜΥ)

Λεκάνη Απορροής Ποταμών Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Οι μετεωρολογικοί σταθμοί των οποίων τα πρωτογενή δεδομένα θερμοκρασίας αξιοποιήθηκαν για τον έλεγχο ανίχνευσης τάσης είναι για την ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) οι παρακάτω:

- Ρόδος (ΥΕΒ)
- Κώς (ΕΜΥ)
- Ρόδος (ΕΜΥ)

Στην Εικόνα 6-9 παρουσιάζεται η μηνιαία χρονοσειρά θερμοκρασίας για το σταθμό της Ρόδου (ΕΜΥ) από το υδρολογικό έτος 1955-1956 έως και το υδρολογικό έτος 2010-2011, οι κυλιόμενοι μέσοι όροι 12 μηνών και η γραμμική συσχέτιση των κυλιόμενων μέσων όρων για το σύνολο της χρονοσειράς. Από το διάγραμμα προκύπτει ότι υπάρχει μια ανεπαίσθητη ανοδική τάση της θερμοκρασίας με ρυθμό $3E-05$ mm/έτος για το χρονικό διάστημα προ του 2000 και μια μεγαλύτερη τάση $0,0001$ mm/έτος από το έτος 2000 και μετά. Για το σύνολο της χρονοσειράς ο ρυθμός της ανοδικής τάσης ανέρχεται σε $6E-05$ mm/έτος. Σε κάθε περίπτωση για τις χρονοσειρές του σταθμού της Ρόδου (ΕΜΥ) παρατηρείται χαμηλή συσχέτιση (R^2).

Εικόνα 6-9 Διάγραμμα μηνιαίας θερμοκρασίας, κυλιόμενων μέσων όρων και γραμμικής συσχέτισης κυλιόμενων μέσων για τον σταθμό Ρόδου (ΕΜΥ)

Στη συνέχεια παρουσιάζονται τα αποτελέσματα που προέκυψαν για την παράμετρο της θερμοκρασίας με την μέθοδο των κυλιόμενων μέσων όρων για τους επιλεγμένους σταθμούς ανά ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14). Στην περίπτωση των κυλιόμενων μέσων όρων, υπολογίστηκε ξεχωριστά η τάση για τα δεδομένα προ του 2000, για τα δεδομένα μετά του 2000 και συνολικά για το σύνολο των δεδομένων όπου η διαθέσιμη χρονοσειρά εκτείνονταν και πέρα του έτους 2000.

Πίνακας 6-7 Αποτελέσματα κυλιόμενων μέσων όρων για τη θερμοκρασία

Σταθμός	Φορέας	Μέθοδος Κυλιόμενων μέσων όρων		
		Πριν το 2000	Μετά το 2000	συνολικά
ΛΑΠ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ (ΕΛ1438)				
Κως	ΕΜΥ	Ανεπαίσθητα	Ανεπαίσθητα	Ανεπαίσθητα
		Ανοδική	Ανοδική	
		0,0001	0,0001	0,0001
Ρόδος	ΕΜΥ	Ανεπαίσθητα	Ανεπαίσθητα	Ανεπαίσθητα
		Ανοδική	Ανοδική	
		0,00003	0,00010	0,00006
Ρόδος	ΥΕΒ			Ανεπαίσθητα
				0,00001
ΛΑΠ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΕΛ1436)				
Λήμνος	ΕΜΥ			Ανεπαίσθητα
				Ανοδική

Σταθμός	Φορέας	Μέθοδος Κυλιόμενων μέσων όρων		
		Πριν το 2000	Μετά το 2000	συνολικά
				0,00003
Μυτιλήνη	ΕΜΥ	Ανεπαίσθητα Καθοδική	Ανεπαίσθητα Ανοδική	Ανεπαίσθητα Ανοδική
		-0,000005	0,0001	0,00006
Σάμος	ΕΜΥ			Ανεπαίσθητα Ανοδική
				0,0001
Χίος	ΕΜΥ	Ανεπαίσθητα Ανοδική	Ανεπαίσθητα Καθοδική	Ανεπαίσθητα Ανοδική
		0,00009	-0,0008	0,0001
ΛΑΠ ΚΥΚΛΑΔΩΝ (EL1437)				
Μήλος	ΕΜΥ			Ανεπαίσθητα Ανοδική
				0,00001
Νάξος	ΕΜΥ			Ανεπαίσθητα Ανοδική
				0,00002

Από τον παραπάνω πίνακα, παρατηρείται ότι σχεδόν για το σύνολο των εξεταζόμενων σταθμών για όλες τις ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, εμφανίζεται μια πολύ μικρή έως ανεπαίσθητη ανοδική τάση της θερμοκρασίας για όλες τις χρονικές περιόδους (προ 2000, μετά το 2000 και για το σύνολο της χρονοσειράς).

6.1.2 Γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά και υδρογραφικό δίκτυο

Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του Υδατικού Διαμερίσματος είναι ο διαμελισμός της έκτασής του σε πολλές μικρότερες αυτοτελείς ενότητες, τα νησιά. Η ιδιαιτερότητα αυτή επιβάλλει την προσέγγιση του διαμερίσματος ανά νησί, η συνολική έκταση του οποίου λαμβάνεται ως μια υδρολογική-υδρογεωλογική ενότητα.

Εξαιτίας της μικρής έκτασης των νησιών του Υδατικού Διαμερίσματος, δεν αναπτύσσονται αξιόλογες υδρολογικές λεκάνες σε αυτά. Η αποστράγγιση των νερών της βροχής πραγματοποιείται μέσω μικρών παράκτιων ρεμάτων, πολλές φορές σε ακτινωτή διάταξη. Εξαιρεση αποτελούν τα νησιά Λέσβος, Ρόδος και Χίος, που ξεπερνούν σε έκταση τα 500 km². Επίσης, τα μικρά ύψη βροχής που δέχονται πολλά από τα νησιά (Κυκλάδες, Δωδεκάνησα), σε συνδυασμό με τη γεωλογική διαμόρφωσή τους, δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη πυκνού υδρογραφικού δικτύου.

6.1.2.1 ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)

Στοιχεία σχετικά με το ανάγλυφο του εδάφους παρουσιάζονται συνοπτικά παρακάτω ανά ΛΑΠ:

Στην ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436) το έδαφος διαφέρει σημαντικά από νησί σε νησί ανάλογα με την ποικίλη γεωλογική και εδαφολογική σύστασή τους, με τη Σάμο να παρουσιάζει το μεγαλύτερο ποσοστό ορεινών εκτάσεων (78%) και τη Λήμνο το μεγαλύτερο ποσοστό πεδινών εκτάσεων. Συνολικά, οι ορεινές εκτάσεις καλύπτουν το 34% περίπου της συνολικής έκτασης της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, οι ημιορεινές το 44% και οι πεδινές το 32%. Οι κλίσεις παρουσιάζουν επίσης σημαντικές διαφορές, με την Ικαρία να παρουσιάζει τις υψηλότερες και τη Λήμνο τις μικρότερες. Παρακάτω παρουσιάζονται ανά νησί της ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου τα κυριότερα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά καθώς και στοιχεία του υδροδοτικού τους δικτύου.

Η **Λέσβος** είναι το τρίτο μεγαλύτερο νησί της Ελλάδας μετά την Κρήτη και τη Εύβοια με έκταση 1.631 km² και μήκος ακτογραμμών 382 km. Βρίσκεται σχεδόν στην είσοδο του Αδριατικού κόλπου της Μ. Ασίας απέχοντας 5 έως 8 ναυτικά μίλια από τις Τουρκικές ακτές στις περιοχές Αιβαλί και το Δικελί. Το νησί χαρακτηρίζεται από τους δύο μεγάλους και κλειστούς του κόλπους, της Καλλονής στα κεντρικά και δυτικά που έχει μήκος 22,5 km και μέγιστο πλάτος 7,5 km, και τον μικρότερο κόλπο της Γέρας στα ΝΑ, που έχει μήκος 8 km. και μέγιστο πλάτος 5 km. Ο κόλπος της Καλλονής είναι ο μεγαλύτερος, με έκταση που υπολογίζεται στα 110 km² και μέσο βάθος 10 m. Συνδέεται με το Αιγαίο μέσω ενός στενού διαύλου μήκους 4 km. Ο κόλπος της Γέρας έχει έκταση 42 km². Στο ΒΑ τμήμα της νήσου δεσπόζει η ψηλότερη κορυφή του βουνού Λεπέτυμνου (968 m), στο νότιο ο ορεινός όγκος του Ολύμπου (967 m) που αποτελεί το πλέον ορεινό και δασωμένο τμήμα του νησιού, ενώ στη Δυτική Λέσβο εκτείνεται πολυδιάσπαρτα το ορεινό σύμπλεγμα του Κουρατσώνα, Όρδυμνου με την ψηλότερη κορυφή αυτή του Πρ. Ηλία (799m). Άλλα βουνά είναι της Χορεύτρας-Σκοτεινού στα ΒΔ, ο Ρούφας στα δυτικά, και ο Ταύρος στα νότια του Λεπέτυμνου, ο Ροδίτης στα νότια του Ολύμπου, η Αμαλή στα νότια της Μυτιλήνης. Οι σπουδαιότερες πεδινές εκτάσεις είναι της Καλλονής, του Ευεργέτουλα (Ιππείου) και της Γέρας που είναι οι κυριότερες πεδιάδες των κόλπων της Καλλονής και της Γέρας. Τα κυριότερα ποτάμια της Λέσβου είναι κυρίως περιοδικής ροής που διαρρέουν τις πεδινές εκτάσεις, όπως ο Βούλγαρης, ο Ευεργέτουλας, ο Τσικινιάς, ο Σεδούντας, το Ακράσι, το ρέμα Βούρκου, ο Μυλοπόταμος, η Ποταμιά, το ρέμα Μελάδια, ο Ασπροπόταμος, το ρέμα Λαγκάδα, ο ποταμός της Αχλαδερής και το ρέμα Χαλάντρα. Ποτάμια με μόνιμη ροή είναι το ρέμα Λαγκάδας, οι Εννιά Καμάρες, ο Αλμυροπόταμος, το ρέμα Κρύο Νερό, ο Βούβαρης, οι εννιά Καμάρες και ο Ταξιάρχης Παρακοίλων.

Η **ΠΕ Λήμνου** έχει έδρα τη Μύρινα και περιλαμβάνει τα νησιά της Λήμνου και του αγίου Ευστρατίου καθώς μικρές ακατοίκητες νησίδες.

Η **Λήμνος** έχει έκταση 475km² και μήκος ακτών 263 km. Είναι το όγδοο σε μέγεθος ελληνικό νησί. Το ανάγλυφο της είναι χαμηλό και αποτελείται κυρίως από μικρούς ηφαιστειακούς λόφους, από τους οποίους ο ψηλότερος, στο ΒΔ άκρο, έχει ύψος 470 m (Σκοπιά), μεταξύ των οποίων αναπτύσσονται πεδιάδες και μικρές κοιλάδες. Στο δυτικό τμήμα του νησιού υπάρχουν οι λόφοι Άγιος Ηλίας (374 m), Άγιος Αθανάσιος (365 m) και Άγιος Παύλος (350 m). Στο νότιο τμήμα υπάρχει η κορυφή Φακός (337 m) και στο ΝΑ το Παραδείσι (286 m). Η Λήμνος εμφανίζει πολύπλοκο σχήμα. Αποτελείται από δυο κύρια τμήματα, το ανατολικό και το δυτικό, τα οποία συνδέονται με έναν ισθμό, πλάτους 3,7km περίπου, στο χωριό Βάρος. Το δυτικό τμήμα είναι μεγαλύτερο, με έκταση 300km² περίπου και αρκετά λοφώδες, αφού στο κέντρο του η κορυφή Βίγλα φθάνει σε υψόμετρο 430m. Το ανατολικό τμήμα του νησιού είναι επίμηκες, με διεύθυνση άξονα ΒΑ-ΝΔ, έχει μήκος 30km, και έκταση 150 km² περίπου. Το μέσο υψόμετρο του τμήματος αυτού δεν ξεπερνά τα 100m. Διακρίνονται δύο μεγάλοι κόλποι, του Μούδρου οποίος είναι πιο κλειστός στα νότια παράλια και του Πουρνιάς στα βόρεια. Λόγω της γεωλογικής σύστασης των πετρωμάτων και του χαμηλού ανάγλυφου δεν παρατηρούνται απότομες κλίσεις στην επιφάνεια του νησιού. Τα κυριότερα ποτάμια της Λήμνου είναι κυρίως περιοδικής ροής που διαρρέουν τις πεδινές εκτάσεις, όπως ο Κατάλακος, η Ατσική, το ρέμα Αυλών, ο Κάσπακας και το ρέμα Κατσαϊτή. Η ακτογραμμή στα δυτικά παράκτια του κόλπου Πουρνιάς είναι πολύ περίπλοκη, σχηματίζουσα μια ακολουθία από προεξοχές (γλωσσίδες) και εσοχές (ορμίσκους ή καμπύλες περισσότερο ή λιγότερο κλειστές κατά μήκος των ακτών, από το ακρωτήριο Τριγιές μέχρι το ακρωτήριο Πουρνιάς, αναπτύσσονται εκτεταμένες επιφάνειες υφάλων, υπό τύπον «πάγκων» και επικίνδυνων ρηχοτήτων, με περιοχές μεταξύ αυτών αποτόμως μεγαλύτερων βαθών.

Το νησί του **Αγ. Ευστρατίου** μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει σχήμα άνισου τριγώνου, με την υποτείνουσα προς δυσμάς με κατεύθυνση από Βορρά (Ακρ. Καλαμάκι) προς Νότο (Ακρ. Τρυπητή) και μία Ανατολικά (Ακρ.

Δασκαλιό). Έχει έκταση 41km². Το έδαφός του είναι ημιορεινό και ηφαιστειώδες, έχει έντονο ανάγλυφο με απόκρημνες ακτές διασχίζεται δε από Ν προς ΒΑ από πολλά λοφώδη συγκροτήματα ύψους πάνω από 200m. Οι υψηλότερες κορυφές είναι τα Ισώματα (292m), η Λεμονή Ράχη (298m) στο Νότιο τμήμα του νησιού, στο κέντρο ο Χότζας (298m) και στο βορειοανατολικό μέρος η κορυφή Σημάδι (288m).

Γύρω από το νησί υπάρχουν μικρονήσια και βραχονησίδες από τις οποίες οι σημαντικότερες είναι το Δασκαλιό ή Θάσκολοι ανατολικά, η Βέλια (Ρούμπρος-Αγ. Ελένη) βορειοανατολικά και οι Δώδεκα Απόστολοι ή Νησί απέναντι από το Καλαμάκι.

Οι απόκρημνες ακτές καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο τμήμα της ανατολικής ακτογραμμής και μόνο προς το βόρειο τμήμα της απλώνεται επικλινή πεδινή ζώνη, στην περιοχή Αλωνίτσι. Ανάμεσα στους λόφους, στην δυτική πλευρά, σχηματίζονται μικρές κοιλάδες που καταλήγουν σε αμμώδεις ακτές ενώ οι υπόλοιπες εμφανίζονται σχετικά απότομες.

Η σημαντικότερη κοιλάδα είναι του Αγίου Ευστρατίου, στο άνοιγμα της οποίας βρίσκεται και ο ομώνυμος οικισμός και εκβάλλει ο χείμαρρος Παραδείσης ο σημαντικότερος του νησιού.

Η **ΠΕ Χίου** έχει έδρα τη Χίο και έχει έκταση 904 km². Περιλαμβάνει τα νησιά Χίο, Οινούσες, Ψαρά και Αντίψαρα καθώς και μικρές ακατοίκητες νησίδες που βρίσκονται στο κεντρικό - ανατολικό Αιγαίο κοντά στα παράλια της Τουρκίας.

Η **Χίος** είναι το πέμπτο μεγαλύτερο νησί της Ελλάδας. Είναι ορεινό-ημιορεινό νησί με έκταση 842 km². Χαρακτηρίζεται από απότομο ανάγλυφο κυρίως στο βόρειο τμήμα που σβήνει ομαλά με πολλούς χαμηλότερου υψομέτρου λόφους στο νότιο μέρος της. Σπονδυλώνεται από βορρά προς νότο από οροσειρά που καταλήγει στη βουνολοφώδη περιοχή των Μαστιχοχωριών. Η ψηλότερη κορυφή της είναι το Πελιναίο όρος (1.297 m) στο βόρειο άκρο. Νοτιότερα από το Πελιναίο, υψώνεται το Όρος (1.126 m) και στη συνέχεια ο Κοκλιάς (770 m), ο Προβατάς (807 m) και το Λεπρό (650 m). Υπάρχουν και άλλα χαμηλότερα όρη που το ύψος τους κυμαίνεται μεταξύ των 400 και 600 μ. όπως ο Αίπος, ο Κένταυρος, η Κολούμπα. Τις πεδιάδες της Χίου αποτελούν οι παραλιακές πεδινές περιοχές της πόλης της Χίου και της Καλαμωτής. Η πρώτη βρίσκεται στο κέντρο της ανατολικής πλευράς και η δεύτερη στο ΝΑ τμήμα του νησιού. Οι ποταμοί είναι γενικά μικροί σε μήκος. Τα σημαντικότερα ποτάμια του νησιού είναι ο Ελίντας, τα Αγιάσματα, ο Αλβανός, ο Διπόταμος, το ρέμα Φανοπύργων, το ρέμα Αχυρώνα, ο Βολισσός και το ρέμα Αγίας Μαρκέλας. Στις δυτικές ακτές σχηματίζεται μια μεγάλη ανοικτή κόλπωση που δίνει στο νησί το σήμα ημισελήνου. Το νοτιότερο άκρο της είναι το Ακρωτήριο Μάστιχο ή Ούρα, ενώ το βορειότερο άκρο της είναι το Ακρωτήριο Επανωχωρίου ή Επανωμεριάς. Το νησί χωρίζεται από τη χερσόνησο της Ερυθραίας της Μ. Ασίας με το διάυλο της Χίου ή στενό του Τσεσμέ, πλάτους 6 ναυτικών μιλίων.

Το σύμπλεγμα των Οινουσσών βρίσκεται ανάμεσα στη ΒΑ Χίο και τα νοτιοδυτικά παράλια της μικρασιατικής χερσονήσου Καραμπουρνού. Αποτελείται από εννέα νησίδες οι οποίες είναι: η Οινούσσα ή Αγνούσα, Πρασσονήσι ή Κύο, Απήγανος, Φαρμακερό, Γαβάθι, Αρχοντόνησος, Ποντικόνησος, Αυλώνι και Βάλτος.

Τα Ψαρά είναι πετρώδη και άγονα, με υψηλότερες κορυφές τον Προφήτη Ηλία (584 m) στο ΒΑ τμήμα τους και το Πιθάρι στο νότιο τμήμα. Έχουν έκταση 39 km².

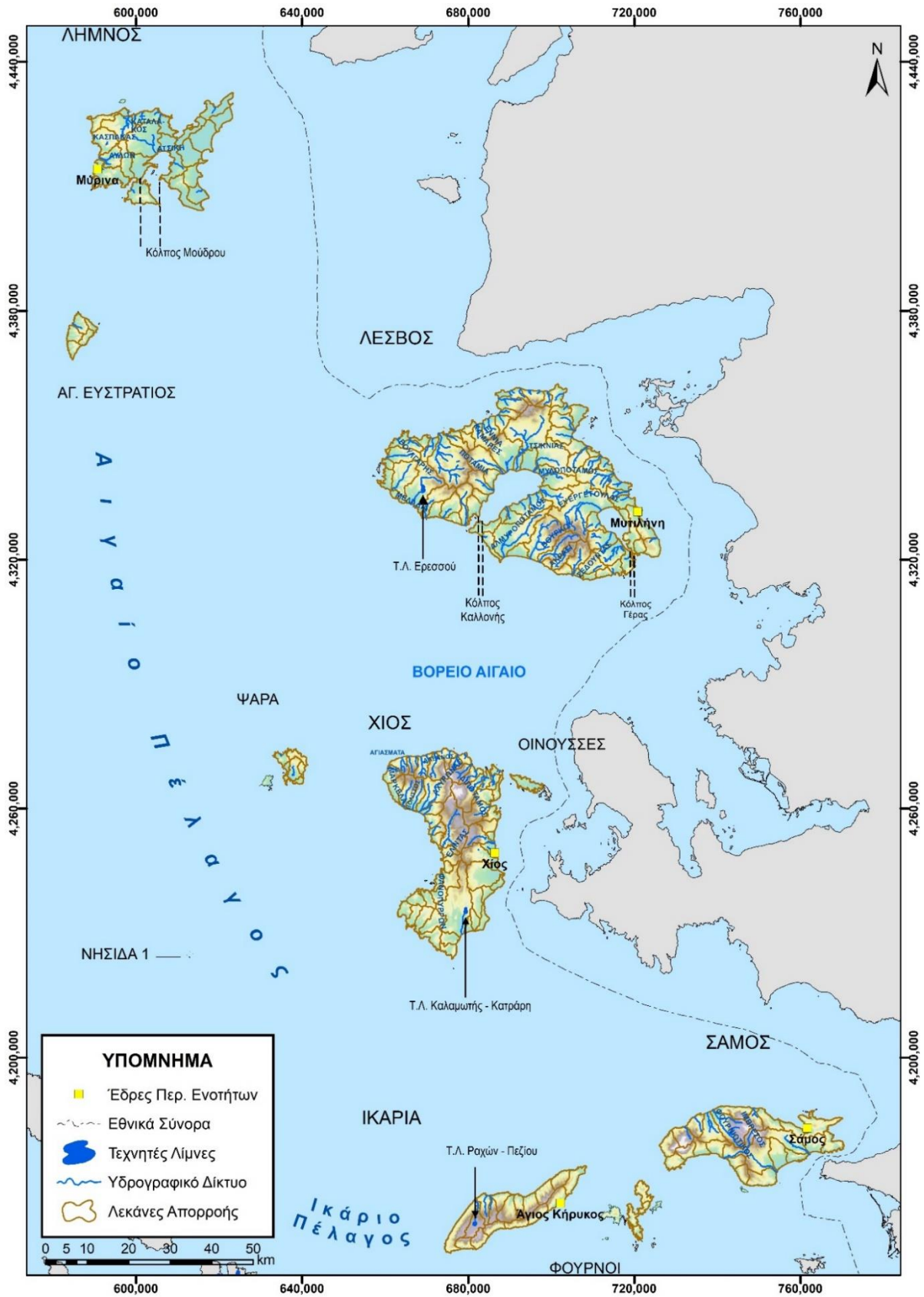
Η **ΠΕ Σάμου** έχει έδρα τη Σάμο και περιλαμβάνει τα νησιά Σάμος και Σαμιοπούλα καθώς και μικρές ακατοίκητες νησίδες.

Η **Σάμος** έχει έκταση 476 km² και είναι το ένατο σε μέγεθος νησί της Ελλάδος. Στα ανατολικά του νησιού βρίσκεται η Μικρά Ασία που χωρίζονται με τον λεγόμενο «επταστάδιο» πορθμό, ή Ντάρ Μπογάζ, του οποίου το ελάχιστο πλάτος είναι λιγότερο από 1 ναυτικό μίλι, στα βόρεια βρίσκεται η χερσόνησος της Ερυθραίας, βορειοδυτικά η νήσος Χίος, δυτικά και νοτιοδυτικά η Ικαρία σε 10 ναυτικά μίλια και το σύμπλεγμα των Φούρνων και νοτιότερα τα Δωδεκάνησα (τα κοντινότερα είναι το Αγαθονήσι και οι Αρκοί). Στη δυτική πλευρά της Σάμου βρίσκεται το πιο ψηλό βουνό των νησιών του Αιγαίου, ο Κέρκης ή Κερκετεύς, που η κορυφή του Βίγλα έχει υψόμετρο 1.444 m με απότομες πλαγιές και χαράδρες, ώστε να το κάνουν απρόσιτο. Το δεύτερο μεγάλο βουνό της Σάμου είναι ο Αμπελος ή Καρβούνης που έχει κατεύθυνση ΒΔ-ΝΑ, χωρίζοντας το νησί σε δύο άνισα μέρη. Οι ψηλότερες κορυφές του είναι ο Προφήτης Ηλίας (1.060 m) και ο Άσπρος Βράχος (1.020 m). Το όρος Καρβούνης έχει μια παραφυάδα που εκτείνεται ανατολικά και που οι κυριότερες κορυφές της είναι ο Κουρουντερές (κορυφή Πριόνι 800 m), τα Βράχια (1.041 m), ο Δενδριάς (900 m), η Κακοδίπα (768 m), ο Μπουρνιάς (780 m), το Κακοπέρατο (707 m). Οι λίγες μικρές πεδινές εκτάσεις είναι στα παράλια ή ανάμεσα σε βουνά. Η πιο σημαντική είναι αυτής της Χώρας και έπονται του Μεσόκαμπου, του Καρλοβασίου και της Βαλμαρής. Τα περισσότερα από τα υδατορέματα της Σάμου έχουν τις πηγές τους στο βουνό Καρβούνης. Τα σημαντικότερα ποτάμια του νησιού είναι Μερικά από αυτά είναι ο Αμφίλυσσος, ο Φουρνιώτικος, ο Ιμβρεσός και το Ποτάμι. Στη Σάμο υπάρχουν τέσσερις μεγάλοι κόλποι: του Μαραθόκαμπου (ΝΔ), του Τηγανίου (ΝΑ), της Μυρτιάς (Α) και του Βαθέως (ΒΑ). Οι κόλποι Μαραθόκαμπος και Τηγάνι είναι πλάτους 18,5 km ο καθένας, ενώ ο κόλπος της Μυρτιάς έχει πλάτος 6,5 km και του Βαθέως 4,5 km.

Η ΠΕ Ικαρίας, με έδρα τον Άγιο Κύρηκο, περιλαμβάνει τα νησιά Ικαρία, Φούρνοι, Θύμαινα, Άγιος Μηνάς, καθώς και μικρές ακατοίκητες νησίδες.

Η **Ικαρία** αποτελεί το έκτο σε έκταση νησί του Αιγαίου πελάγους και βρίσκεται στα πρώτα 20 του ελληνικού θαλάσσιου χώρου. Η έκταση της Ικαρίας είναι 254 km². Το μεγαλύτερό της μήκος (δυτικό και ανατολικό) είναι 42 km και το μεγαλύτερο πλάτος 10 km περίπου, στο δυτικό τμήμα. Ο επιμήκης όγκος της Ικαρίας χαρακτηρίζεται από έντονο κάθετο και οριζόντιο διαμελισμό με άξονα την οροσειρά του Αθέρα, η οποία διασχίζει το νησί από ανατολικά προς δυτικά και το χωρίζει σε 2 τμήματα: Το νότιο με πλάτος 2 έως 4 km και εξαιρετικά απόκρημνο ανάγλυφο, με γενικές κλίσεις 35- 40% και το βόρειο με πλάτος 5 έως 10 km με ομαλότερο ανάγλυφο με γενικές κλίσεις 15-25%. Σε όλο το νησί επικρατεί η οροσειρά του Αθέρα με ψηλότερες κορυφές τη Φάρδη (1.042 m), τη Μέλισσα (1.031 m), την Ερυφή (1.026 m) και τον Υψωνά (697 m). Πεδιάδες ουσιαστικά δεν υπάρχουν εκτός από κάποιες κοιλάδες που σχηματίζουν οι χειμαρροί Χαλκιάς, Κάμπος κλπ. Τα σημαντικότερα ποτάμια είναι ο Χάλαρης, το ρέμα Χαράκου και ο Μύρσονος. Στην Ικαρία ανήκουν και τα νησάκια Αγρίδιο, Αλατσονήσι, Ανδρών ή Μεγάλος Ανθρωποφάγος, Κεδρό ή Μικρός Ανθρωποφάγος, Κατεργάκια, Μακρονήσι, Μόνος, Πλάκα ή Πλατύ.

Οι **Φούρνοι** αποτελούν μία συστάδα νήσων, τα κυριότερα από τα οποία είναι οι Φούρνοι, Θύμαινα, Φυμαϊνονήσι, Αλαφονήσι, Διαπόρι, Στρογγυλό, Άγιος Μηνάς.

Εικόνα 6-10 Υδρογραφικό δίκτυο, Λεκάνες Απορροής και γεωμορφολογία ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

6.1.2.2 ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Τα νησιά των Κυκλάδων είναι κατά κύριο λόγο ορεινά και ημιορεινά με πολύ μικρότερο ποσοστό πεδινών εκτάσεων, ενώ η έκταση του ποικίλλει σημαντικά. Η ψηλότερη κορυφή βρίσκεται στη Νάξο και είναι ο Ζας με 1.004 m και μερικές από τις σημαντικότερες που ακολουθούν είναι το Πέταλο της Άνδρου με 994 m, ο Κρίκελος της Αμοργού με 821 m, ο Προφήτης Ηλίας της Μήλου με 751 m, και ο Τσικνιάς της Τήνου με 730 m.

Οι Κυκλάδες χαρακτηρίζονται από έντονη ποικιλομορφία του ανάγλυφου με αρκετές αντιθέσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η βόρεια Σύρος που είναι γυμνή και απότομη ενώ η νότια είναι πολύ πιο ομαλή με πολλές καλλιέργειες αλλά και η αντίθεση που διαπιστώνεται ανάμεσα στη βόρεια και τη νότια Άνδρο, με πλουσιότερη περιοχή την κοιλάδα της Χώρας. Στις Κυκλάδες οι ακτές είναι συνήθως απότομες και ψηλές. Παρακάτω παρουσιάζονται ανά νησί της ΛΑΠ Κυκλάδων τα κυριότερα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά καθώς και στοιχεία του υδροδοτικού τους δικτύου.

Η **Άνδρος** είναι η μεγαλύτερη, μετά τη Νάξο, νήσος των Κυκλάδων. Έχει έκταση 379 km² και το μήκος των ακτών της είναι 176 km. Η Άνδρος, όπως δηλώνει και η αρχαιότερη ονομασία της «Υδρούσα», διαθέτει σημαντικούς επιφανειακούς υδατικούς πόρους σε αντίθεση με τα υπόλοιπα νησιά των Κυκλάδων. Το ανάγλυφο και η γεωλογική δομή των πετρωμάτων της, ευνοεί τη συγκράτηση των ομβρίων υδάτων, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πολυάριθμες πηγές και ποταμοί σε όλο σχεδόν το νησί, οι οποίοι και διαμορφώνουν το τοπίο στο θέμα της μορφολογίας και της βλάστησης. Από τις πηγές ξεκινούν τα ρέματα που διατρέχουν την Άνδρο από τα δυτικά προς τα ανατολικά μέσα από εύφορες κοιλάδες, με ορισμένα να έχουν νερό ακόμη και κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, με αποτέλεσμα να είναι το πλουσιότερο κυκλαδονήσι σε επιφανειακά νερά. Τα σπουδαιότερα ποτάμια με μόνιμη ροή είναι ο Ποταμός της Άρνης που εκβάλλει στη Λεύκα, ο Μεγάλος Ποταμός ή Ποταμός των Λειβαδιών που πηγάζει από τη Φλέα και εκβάλλει στο Παραπόρτι (Χώρα), ο Ποταμός της Βουρκωτής ή Άχλας που πηγάζει από την Κουβάρα και εκβάλλει στην παραλία Άχλα, ο Ποταμός των Γιαλιών ή Αφουρσές, που δέχεται νερά από το Πέταλο και εκβάλλει στον όρμο Γιάλια και ο Ποταμός της Κατάκουλου που καταλήγει στον όρμο Ατένι.

Η **Τήνος** είναι το 4^ο μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων μετά τη Νάξο, την Άνδρο και τη Πάρο. Έχει έκταση 195 km². Το μεγαλύτερο ρέμα του νησιού είναι το Ταγέρ Λαγκάδι.

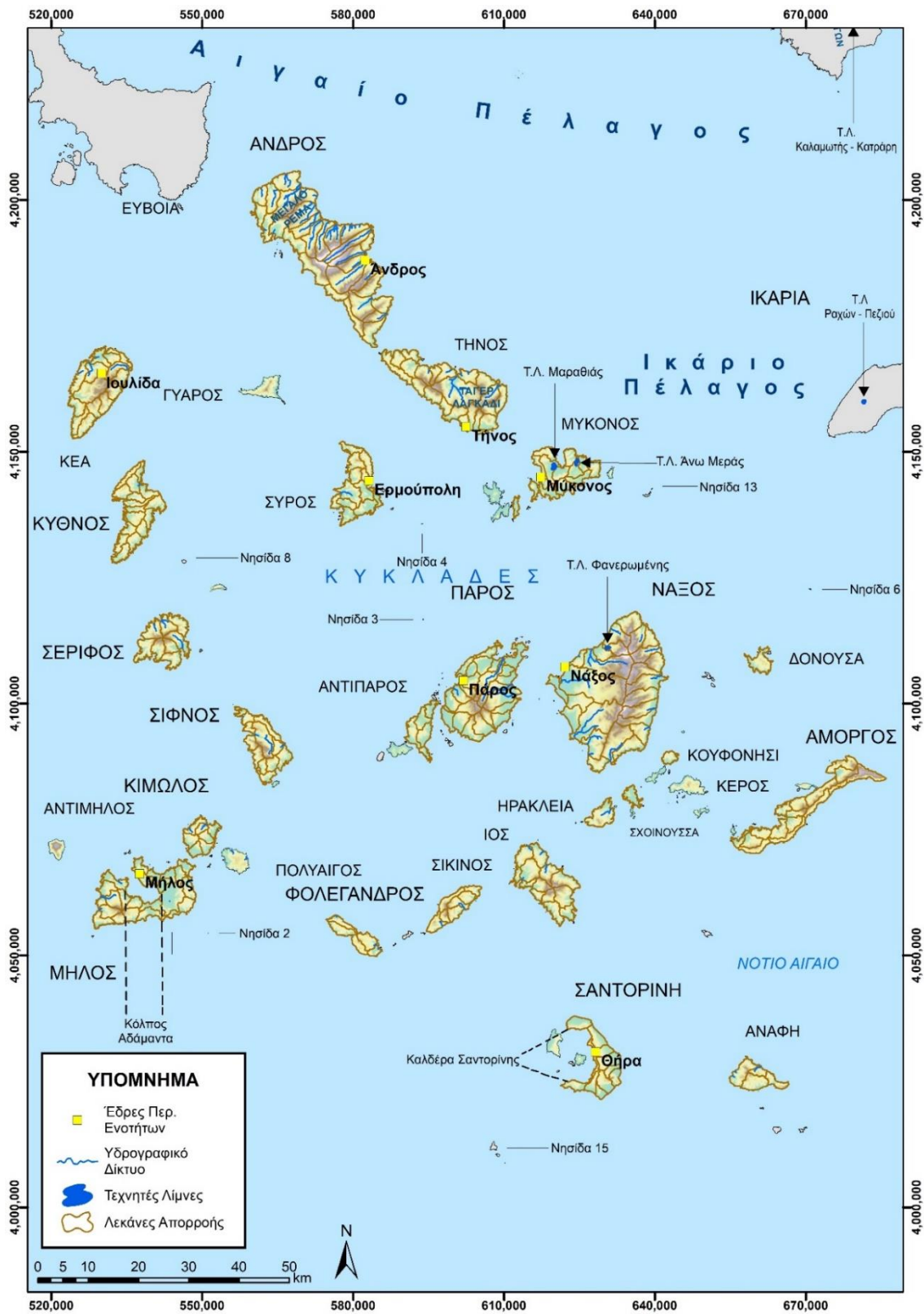
Η **Σαντορίνη ή Θήρα** βρίσκεται νότια της Ίου και δυτικά από την Ανάφη. Απέχει από τον Πειραιά 128 ναυτικά μίλια και 63 ναυτικά μίλια από τη Κρήτη. Η έκταση της είναι 76 km². Η **Ανάφη** βρίσκεται ανατολικά της Σαντορίνης, με την οποία και αποτελούν τα νοτιο-ανατολικότερα νησιά των Κυκλάδων, και απέχει από τον Πειραιά 150 μίλια. Η συνολική της επιφάνεια εκτιμάται στα 38 km² με συνολικό ανάπτυσμα ακτών 38 km. Η **Θηρασία** είναι ένα μικρό νησί το οποίο, μέχρι την Μινωική έκρηξη των προϊστορικών χρόνων που δημιούργησε την καλδέρα, αποτελούσε κομμάτι της νήσου Στρογγύλη, της οποίας σήμερα συμπληρώνει το κυκλικό περίγραμμα μαζί με τα νησιά Σαντορίνη και Ασπρονήσι.

Η **Ίος** ανήκει στις νότιες Κυκλάδες. Έχει έκταση 108km², με 2 ορατούς όγκους. Η υψηλότερη κορυφή είναι ο Πύργος 732m. Η **Σίκινος**, βρίσκεται μεταξύ των νήσων Φολέγανδρου και Ίου και σε απόσταση 14 και 10 μίλια αντίστοιχα. Από τον Πειραιά απέχει 102 μίλια. Η επιφάνειά της εκτιμάται στα 41 km². ενώ έχει μήκος ακτών 40 km. Γύρω από τη Σίκινο βρίσκονται οι ακόλουθες νησίδες, βόρειο-δυτικά: η Βολάδα, ο Άγιος Γεώργιος, η Καρδιώτισσα (η αρχαία Λάγουσα), και νοτιοδυτικά ο Καλόγερος.

Η **Φολέγανδρος** απέχει 15 μίλια (ανατολικά) από τη Μήλο και 22 μίλια ΒΔ. από τη Σαντορίνη. Αποκαλείται επίσης και Πολύκαντρος ή Πολύκανδρος. Απέχει από τον Πειραιά 102 μίλια και έχει συνολικό μήκος 13 km. Η **Κέα**, γνωστή και ως Τζιά, έχει έκταση 131 km² με μήκος αυτής 88 km. Είναι το 6^ο μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων. Η **Κύθνος**, έχει έκταση 99 km² και μήκος ακτογραμμών περίπου 104 km, ενώ απέχει 56 ναυτικά μίλια από το λιμάνι του Πειραιά. Η **Κίμωλος** έχει έκταση 37 km². Στην τέως Κοινότητα Κιμώλου υπάγονται και τα τρία ακατοίκητα νησιά, η Πολύαιγος, ο Άγιος Ευστάθιος και ο Άγιος Γεώργιος. Η **Μήλος** είναι το νοτιοδυτικότερο νησί των Κυκλάδων, με σημαντικό μεταλλευτικό πλούτο. Έχει έκταση 157 km² και μήκος ακτογραμμής 139 km. Η υψηλότερη κορυφή της είναι ο Προφήτης Ηλίας (751 m). Στα βορειοδυτικά της, βρίσκεται το μικρό ακατοίκητο νησί της Αντιμήλου. Έχει έκταση 82 km² και ακτογραμμή 13 km². Η **Σέριφος** έχει έκταση 72 km² και μήκος ακτών 83 km. Η **Σίφνος** είναι νησί μεσαίου μεγέθους στις δυτικές Κυκλάδες. Έχει έκταση 76 km², μήκος 15 km και πλάτος 7,5 km. Απέχει περίπου 80 ναυτικά μίλια από τον Πειραιά. Η ακτογραμμή της είναι περίπου 70 km. Η **Μύκονος** έχει έκταση 86 km, ενώ έχει μήκος ακτών 89 km. Η επιφάνεια της **Αμοργού** ανέρχεται στα 120 km, ενώ έχει μήκος ακτών 126 km.

Η **Νάξος** είναι το μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων. Η έκτασή της είναι 428 km² και το μήκος της ακτογραμμής 91 km. Βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο του Αιγαίου. Το σημαντικότερο ποτάμι με ροή και τους καλοκαιρινούς μήνες είναι το ρέμα Γαρινού Βρύση που πηγάζει από την περιοχή της Κεραμωτής και εκβάλλει στην παραλία Αμμίτι. Η **Δονούσα** γνωστή και ως Δενούσα, με την Αμοργό αποτελούν τα ανατολικότερα νησιά των Κυκλάδων. Η έκτασή της είναι 13 km², λοφώδης και πετρώδης (μέγιστης διαμέτρου 3 μίλια). Η **Ηρακλειά** είναι το δυτικότερο κατοικήσιμο νησί του συμπλέγματος των λεγομένων Μικρών Ανατολικών Κυκλάδων. Τα **Κουφονήσια** αποτελούνται από το Κάτω και Επάνω Κουφονήσι. Το Κάτω Κουφονήσι έχει έκταση 4,3 km² και είναι σχεδόν ακατοίκητο, ενώ το Επάνω Κουφονήσι έχει έκταση 3,5 km². Η **Σχοινούσα** βρίσκεται στο κέντρο περίπου του συμπλέγματος των Μικρών Ανατολικών Κυκλάδων, έχει έκταση 8 km².

Η **Πάρος** έχει έκταση 195 km² και μήκος ακτών 111 km. Η **Αντίπαρος** έχει έκταση 34 km² ενώ πλησίον αυτής βρίσκονται οι νησίδες Δεσποτικό και Στρογγυλό. Η **Σύρος** έχει έκταση 84 km².

Εικόνα 6-11 Υδρογραφικό δίκτυο, Λεκάνες Απορροής και γεωμορφολογία ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

6.1.2.3 ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

Σε ότι αφορά τα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά της ΛΑΠ Δωδεκανήσων, το κέντρο της Ρόδου καλύπτει ο ορεινός όγκος του Αταβυρίου (Άγιος Ιωάννης, 1.215 m). Στην Κω υπάρχει η οροσειρά Ωρομέδων ή Δίκαιος (842 m), στην Κάρπαθο η οροσειρά Κυμαράς (Καλή Λίμνη, 1.215 m), στην Κάλυμνο τα βουνά Προφήτης Ηλίας (752 m) και Κυρά Ψηλή (650 m), στην Κάσο το Τρούπουλας (508 m), στην Τήλο ο Άη-Λιάς (612 m.), στη Σύμη η Βίγλα (550 m), στη Λέρο το Κλειδί (350 m) και στην Πάτμο ο Προφήτης Ηλίας (270 m). Πολλά από τα νησιά των Δωδεκανήσων είναι ηφαιστειογενή και ως εκ τούτου διαθέτουν σημαντικές ποσότητες ορυκτού πλούτου. Παρακάτω παρουσιάζονται ανά νησί της ΛΑΠ Δωδεκανήσων τα κυριότερα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά καθώς και στοιχεία του υδροδοτικού τους δικτύου.

Η Ρόδος είναι το μεγαλύτερο νησί της Δωδεκανήσου και το τέταρτο στην Ελλάδα μετά την Κρήτη, την Εύβοια και τη Λέσβο. Η έκταση της είναι 1.404 km² και το σχήμα της είναι στενόμακρο με μέγιστο μήκος 77 km και μέγιστο πλάτος 37 km. Το μήκος της ακτογραμμής της είναι 220 km. Λουτάνης Ρ. Τα ποτάμια του νησιού είναι περιοδικής ροής, πλην του Γαδουρά, επί του οποίου έχει κατασκευαστεί το ομώνυμο φράγμα. Τα ποτάμια αυτά είναι ο Κολοβρέχτης, ο Πλατύς, Σιανίτης, το ρέμα των Πεταλούδων, ο Καραβάς, ο Πελεμόνης, ο Μάκαρης, ο Φονιάς, ο Κηπηρίωνας, ο Ασκληπινός, ο Κολωνίτης, το ρέμα της Λαχανιάς, ο Χόχλακας, ο Κρεμαστικός και ο Αργυρός.

Η νήσος Μεγίστη ή Καστελλόριζο είναι το νότιο-ανατολικότερο νησί της Δωδεκανήσου και βρίσκεται 72 ναυτικά μίλια από τη Ρόδο. Έχει έκταση 9 km², χωρίς τα νησάκια Ρω, Στρογγυλή, Άγιος Γεώργιος, Ψαραδιά και Αγγελιά. Το μήκος της ακτογραμμής είναι 18,3 km περίπου.

Η Σύμη είναι το όγδοο σε μέγεθος νησί της Δωδεκανήσου με έκταση 58km². Είναι ορεινή και βραχώδης. Γύρω της υπάρχουν νησίδες και βραχονησίδες.

Το έβδομο σε έκταση νησί, η Τήλος, με εμβαδό 62 km², νησί της Δωδεκανήσου βρίσκεται στο βορειοανατολικό Αιγαίο, ανάμεσα στα νησιά Νίσυρο, Χάλκη και Κνίδο. Το έδαφος είναι ορεινό, με ψηλότερη κορυφή τον Προφήτη Ηλία.

Η Χάλκη βρίσκεται δυτικά από το μέσο της Ρόδου, σε απόσταση 10 km περίπου από το ακρωτήριο Αρμενιστής και 15 km από την Κάμειρο – Σκάλα. Έχει έκταση 27 km².

Το νησί της Κω συνορεύει βόρεια με την Κάλυμνο, νότια με τη Νίσυρο, ανατολικά με την Τουρκία και τον Κεραμεικό κόλπο και δυτικά με την Αστυπάλαια. Βόρεια βρέχεται από το Ικάριο πέλαγος και νότια από το Καρπάθιο. Η συνολική έκταση του νησιού είναι 287 km², το σχήμα του είναι μακρόστενο και το μήκος των ακτών του είναι 121 km.

Η Νίσυρος βρίσκεται νότια της Κω, βόρεια της Τήλου και δυτικά των τουρκικών ακτών. Έχει έκταση 41 km² και περίμετρο ακτών 28 km. Έχει σχήμα σχεδόν κυκλικό και οι ακτές της δεν παρουσιάζουν πλούσιο διαμελισμό.

Το Αγαθονήσι είναι η βορειότερη νησίδα του δωδεκανησιακού συμπλέγματος με έκταση 13 km² και μήκος ακτογραμμής 29,4 km. Η Αστυπάλαια ή Σταμπαλιά είναι το πέμπτο κατά σειρά νησί των Δωδεκανήσων. Έχει έκταση 96 km² και μήκος ακτών 110 km. Νησί άνυδρο και ξηρό καλύπτεται κατά 97,8% από σκληρόφυλλους θάμνους, που χρησιμοποιούνται για βοσκή και μελισσοκομία.

Η Κάλυμνος, είναι το τέταρτο σε έκταση νησί του Νομού Δωδεκανήσου. Είναι ορεινή και σχετικά άγονη. Περιβάλλεται από διάφορα μικρά νησιά, άλλα κατοικήσιμα όπως η Τέλενδος και η Ψέριμος και άλλα ακατοίκητα, όπως η Πλάτη, η Σαρή, το Γαΐδουρονήσι, η Αγία Κυριακή και ο Καλαβρός.

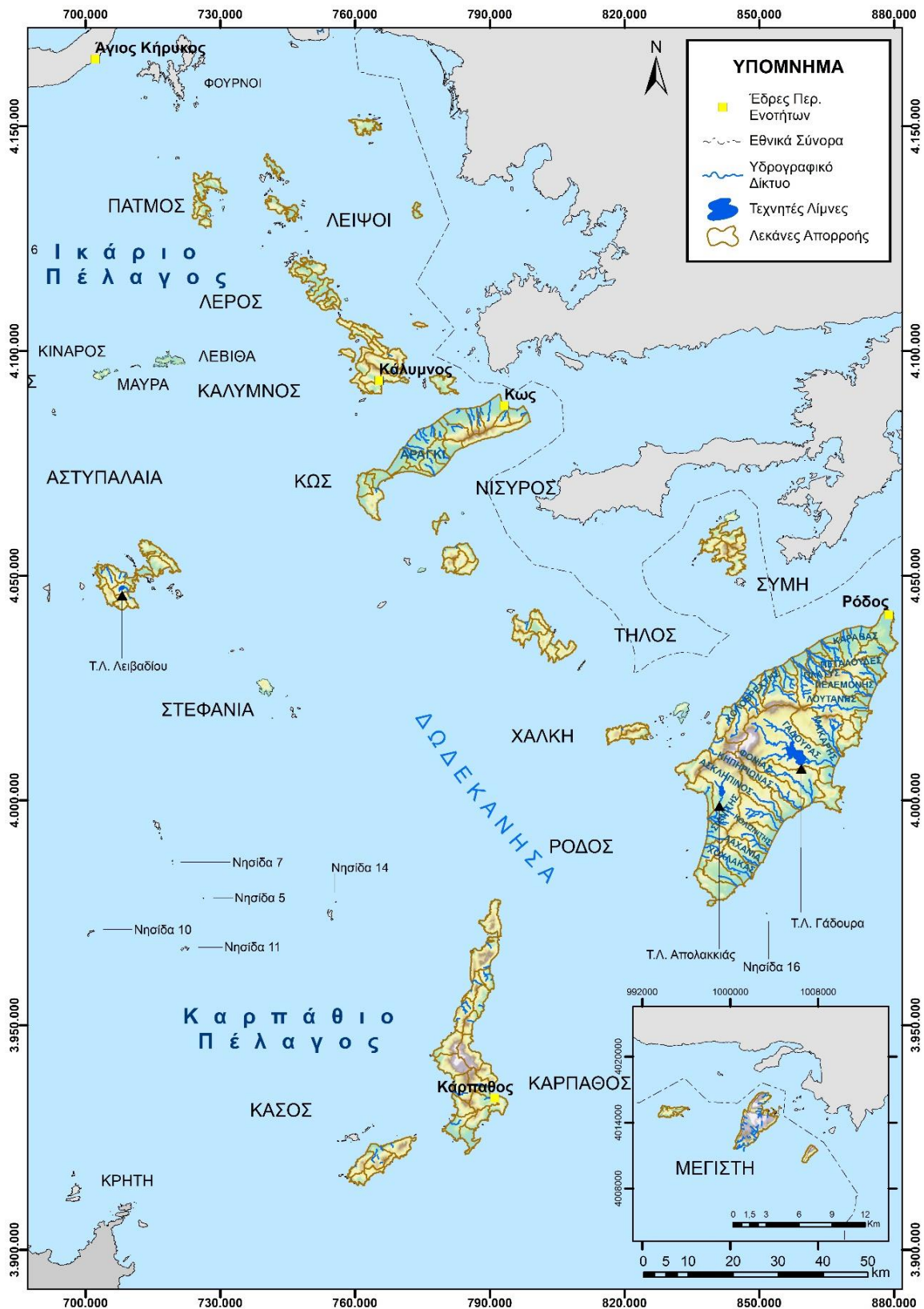
Βορειοανατολικά των Δωδεκανήσων, ανάμεσα στην Πάτμο και τη Λέρο, βρίσκεται ένα σύμπλεγμα νησιών, με το μεγαλύτερο τους Λειψούς. Έχουν έκταση 16km² (χωρίς τις νησίδες) και μήκος ακτογραμμής 33 km περίπου.

Η Λέρος είναι το ένατο σε έκταση νησί του Νομού Δωδεκανήσου (έκταση 54 km² και μήκος ακτών 71 km). Είναι βραχώδες νησί με μικρές πεδινές εκτάσεις ανάμεσα στα διάφορα υψώματα.

Η Πάτμος, το νησί της Αποκάλυψης, έχει έκταση 34km² και η περίμετρος των ακτών της έχει μήκος 61 km² περίπου. Μαζί με τα νησιά Αρκιοί και Μάραθος (που βρίσκονται ανατολικά της) αποτελεί ομώνυμο δήμο. Έχει στενόμακρο σχήμα, με μέγιστο μήκος 63 km και μέγιστο πλάτος 10 km. Τα εδάφη της είναι ηφαιστειογενή, βραχώδη και άδεντρα.

Η Κάρπαθος, απλωμένη μεταξύ της Ρόδου και της Κρήτης, είναι το δεύτερο σε μέγεθος νησί της Δωδεκανήσου με έκταση 300 km² και μήκος ακτών 180 km.

Η Κάσος αποτελεί το νοτιότερο τμήμα του Δωδεκανησιακού συμπλέγματος και βρίσκεται μεταξύ Καρπάθου και Κρήτης. Η συνολική έκταση του νησιού είναι 66 km² και έχει μήκος ακτών 50 km².

Εικόνα 6-12 Υδρογραφικό δίκτυο, Λεκάνες Απορροής και γεωμορφολογία ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

6.1.3 Γεωλογικά - εδαφολογικά χαρακτηριστικά

6.1.3.1 Γεωλογικά χαρακτηριστικά

Οι γεωλογικοί σχηματισμοί που συναντώνται στα νησιά του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, παρουσιάζουν μεγάλη πολυμορφία. Αναλυτικότερα, στα νησιά του Αιγαίου συναντώνται οι παρακάτω γεωτεκτονικές ενότητες (βλ. και Σχήμα 6-7):

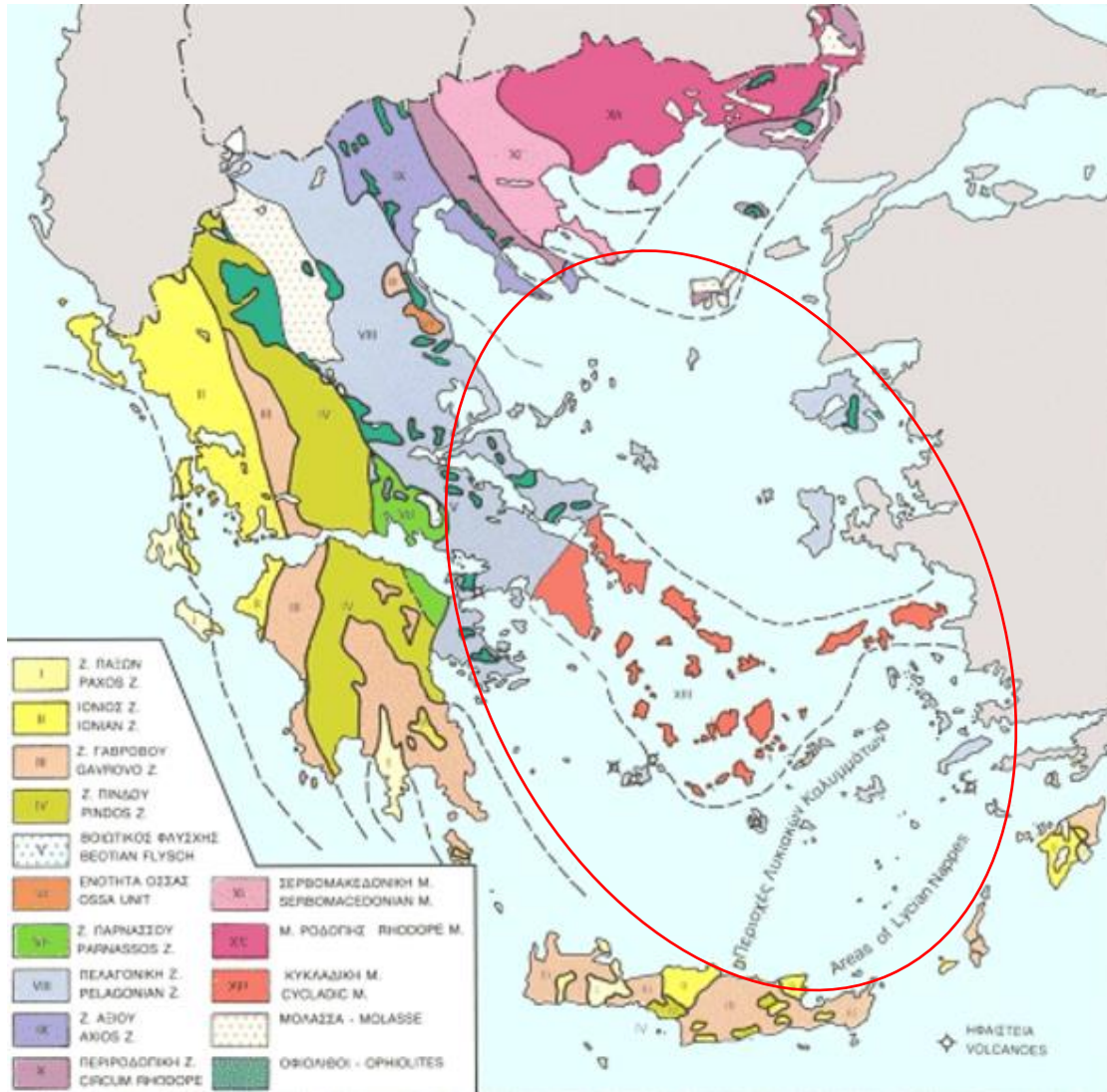
- Μεταμορφωμένη κυκλαδική μάζα με παρουσία μαρμάρων, κρυσταλλικών ασβεστόλιθων, σχιστόλιθων και γνεύσιων. Αναπτύσσεται στο σύνολο, σχεδόν, των νήσων Κυκλάδων, Ικαρίας και Σάμου. Τοπικά παρατηρούνται γρανιτικές διεισδύσεις (Σέριφος, Νάξος, Μύκονος, Πάρος, κλπ.).
- Περιοχή των λυκιακών καλυμμάτων, που αναπτύσσεται στο μεγαλύτερο τμήμα των νησιών της Δωδεκανήσου, εκτός των νησιών της Ρόδου και Καρπάθου. Συναντώνται εδώ ασβεστόλιθοι, φλύσχη και νεογενείς αποθέσεις. Τοπικά παρατηρούνται ηφαιστειακές εκχύσεις (Πάτμος, Κως, Νίσυρος), όπως επίσης και παλαιοζωικά στρώματα σχιστόλιθων και φυλλιτών (Λέρος, Κως).
- Ζώνες Γαβρόβου-Τριπόλεως και Πίνδου, με παρουσία ασβεστόλιθων και φλύσχη, στις νήσους Κάρπαθο και Ρόδο.
- Πελαγονική Ζώνη με κρυσταλλικούς ασβεστόλιθους, και γνευσιοσχιστόλιθους, όπως επίσης και σχηματισμούς του Παλαιοζωικού (Χίος, Ψαρά).
- Μεγάλες εκτάσεις ηφαιστειακών εκχύσεων στη Λέσβο, Λήμνο, Θήρα, Κίμωλο και Μήλο. Στη Λήμνο συναντώνται συμπλεκόμενες με μολασσικούς σχηματισμούς. Στο νοτιοανατολικό τμήμα της Λέσβου παρατηρούνται παλαιοζωικοί σχηματισμοί (σχιστόλιθοι, φυλλίτες, γραουβάκες) και οφιόλιθοι.

Το κύριο χαρακτηριστικό των νησιών είναι η ύπαρξη περιορισμένης έκτασης υδροφορέων, κυρίως καρστικών, που αναπτύσσονται σε ανθρακικούς σχηματισμούς (μάρμαρα, δολομίτες, ασβεστόλιθους, κρυσταλλικούς ασβεστόλιθους). Οι σχηματισμοί αυτοί εμφανίζονται συχνά σε εναλλαγές με αδιαπέρατους σχηματισμούς (αργιλικούς σχιστόλιθους, γνεύσιους, αμφιβολίτες, κλπ.). Οι καρστικοί υδροφορείς εκφορτίζονται είτε σε πηγές επαφής, όταν οι αντίστοιχοι ανθρακικοί σχηματισμοί είναι κλειστοί προς τη θάλασσα, είτε σε παραθαλάσσιες ή υποθαλάσσιες πηγές, όταν είναι ανοικτοί προς αυτήν, οπότε υπάρχουν και προβλήματα υφαλμύρισης. Ανοικτοί καρστικοί υδροφορείς εμφανίζονται στα νησιά Χίος, Ικαρία, Σάμος, Κάλυμνος, Σίφνος, Πάρος, Αντίπαρος, Νάξος, Σύρος, Σίκινος, Θήρα, Αμοργός, Αστυπάλαια, Σύμη, Τήλος, Ρόδος και Κάρπαθος.

Σε ορισμένες περιπτώσεις εμφανίζονται μικρής έκτασης υδροφορίες μέσα σε ρωγματομένους πυριγενείς και μεταμορφωμένους σχηματισμούς (π.χ. Λέσβος, Σέριφος, Σίφνος, Άνδρος, Τήνος, Μύκονος, Νάξος, Ίος).

Σημαντική υδροφορία υπάρχει στους πορώδεις προσχωματικούς και νεογενείς σχηματισμούς στα μεγάλα νησιά (Ρόδος, Κως, Λήμνος, Χίος, Λέσβος και Σάμος). Στις υδροφορίες που αναπτύσσονται σε πορώδεις σχηματισμούς, απαντώνται φαινόμενα υφαλμύρισης εξαιτίας της υπερεκμετάλλευσης αυτών, σε συνδυασμό με τις χαμηλές βροχοπτώσεις και με τη δυσκολία επαναπλήρωσης των υπόγειων αποθεμάτων.

Οι πορώδεις προσχωματικοί και νεογενείς υδροφορείς στα περισσότερα νησιά έχουν μικρή έκταση, λόγω σχετικά μικρής ανάπτυξης των αλλουβιακών και νεογενών σχηματισμών. Μικρού δυναμικού υδροφορείς αναπτύσσονται και σε ηφαιστειακά πετρώματα και ηφαιστειακούς τόφφους στα νησιά Λήμνος, Λέσβος, Θήρα, Μήλος, Κίμωλος, Τήλος, Νίσυρος και Κως.

Σχήμα 6-7 Χάρτης γεωτεκτονικών ζωνών Ελλάδας

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Η **Λήμνος** είναι ηφαιστειογενές νησί με βασικά χαρακτηριστικά τους λόφους, τα τραχειτικά βραχώδη μορφώματα και την έλλειψη βλάστησης. Αν και βραχώδες νησί είναι αρκετά εύφορο. Αποτελεί τμήμα μιας μεγάλης τριτογενούς ιζηματογενούς λεκάνης που σχηματίστηκε γύρω από την κρυσταλλοσχιτώδη μάζα της Ροδόπης, την Περιροδοπική ζώνη. Το γεωλογικό της υπόβαθρο σχηματίζεται από μολασσικούς σχηματισμούς ηλικίας Ηωκαίνου-Ολιγοκαίνου, μέσα στους οποίους παρεμβάλλονται διεισδύσεις ηφαιστειακών πετρωμάτων. Στο δυτικό τμήμα του νησιού εμφανίζονται εκχύσεις ανδειστικών, τραχειτικών και δακιτικών λαβών καθώς και ηφαιστειακοί τόφφοι. Στις χαμηλές κοιλάδες έχουν αποθεθεί αλλουβιακές αποθέσεις, που αποτελούνται από χαλαρά εδαφικά υλικά (άργιλοι, αμμοχάλικα, λατύπες κλπ.). Στις ΝΑ και ΒΔ παράκτιες περιοχές παρατηρούνται σχηματισμοί θινών σε μεγάλη έκταση και ικανό πάχος.

Ο **Άγιος Ευστράτιος** έχει κοινά γεωλογικά χαρακτηριστικά με τη Λήμνο καθώς στο μεγαλύτερο τμήμα του αποτελείται από ηφαιστειακά πετρώματα Ολιγοκαινικής-Κάτω Μειοκαινικής ηλικίας. Οι ηφαιστειακοί τόφφοι

και τοφφίτες καλύπτονται από ιζηματογενείς σχηματισμούς (υπολείμματα οργανικών ασβεστόλιθων) και λιμναίες αποθέσεις αργιλομαργαϊκών υλικών.

Στη **Λέσβο**, το μεγαλύτερο τμήμα του νησιού (53,5%) αποτελείται από ηφαιστειακά πετρώματα και λόγω της προγενέστερης ηφαιστειογενούς δραστηριότητας έχουν δημιουργηθεί οι θερμές πηγές του Πολιχνίτου και του Λισβορίου. Οι παλαιότεροι γεωλογικοί σχηματισμοί συγκροτούνται από σχιστόλιθους, φυλλίτες και μάρμαρα και εμφανίζονται στο κεντρικό και ανατολικό τμήμα του νησιού. Πλειοκαινικά ιζήματα (ασβεστόλιθοι) εμφανίζονται σε περιορισμένη έκταση στο νοτιοανατολικό τμήμα. Ένα μικρότερο μέρος καλύπτεται από σχιστόλιθους και περιδοτίτες. Στις πεδινές περιοχές εμφανίζονται αποθέσεις Τεταρτογενούς και Ολοκαίνου. Στην πεδιάδα Ιππείου παρατηρούνται προσχώσεις από αδρομερείς κροκάλες, οι οποίες μεταπίπτουν σε αργιλοαμμώδη εδάφη στο παραθαλάσσιο τμήμα της πεδιάδας. Στην πεδιάδα της Γέρας εμφανίζονται μαρμαρυγικοί σχιστόλιθοι. Η πεδιάδα Καλλονής δομείται από όξινες λάβες και ηφαιστειακές μάζες, με τεταρτογενή ιζήματα στις παραθαλάσσιες ζώνες. Η πεδιάδα Ερεσού αποτελείται από αλλουβίες αποθέσεις επί τριτογενών λαβών και τόφφων. Οι γεωλογικοί σχηματισμοί της Λέσβου κατατάσσονται σε 5 μεγάλες κατηγορίες: I. Αυτούς που αποτελούνται από σκληρούς ασβεστόλιθους συνήθως όξινα με αργιλοπηλώδη - αργιλώδη υφή, II. Αυτούς που αποτελούνται από σχιστόλιθους όξινα με πηλώδη υφή, III. Αυτούς που αποτελούνται από ηφαιστειακούς τόφφους όξινα με πηλώδη υφή, IV. Αυτούς που αποτελούνται από βασικά πυριγενή πετρώματα όξινα με αμμώδη - αργιλοπηλώδη υφή και V. Αυτούς που αποτελούνται από όξινα πυριγενή πετρώματα με αμμώδη – πηλοαμμώδη υφή και αλλουβιακά γεωργικά εδάφη.

Το νησί της **Χίου** εμφανίζει περίπλοκη τεκτονική και γεωλογική δομή, που χαρακτηρίζεται από κλαστικά και ανθρακικά ιζήματα του Παλαιοζωϊκού, Μεσοζωϊκού και Νεογενούς και ποικίλη λιθολογική σύσταση. Εντοπίζονται και ηφαιστίτες όπως βασάλτες, ανδεσίτες, ρυόλιθοι και διαβάσεις, ενώ στην ευρύτερη περιοχή του νησιού αναπτύσσονται επιμεταμορφωμένοι προπαλαιοζωϊκοί σχηματισμοί. Οι προαλπικοί σχηματισμοί διαχωρίζονται σε δυο κατηγορίες, τους αυτόχθονες και τους αλλόχθονες επωθημένους πάνω στους πρώτους. Τα υπερκείμενα της αλλόχθονης σειράς αποτελούνται από παχυστρωματώδεις ασβεστόλιθους. Στον μεταγενέστερο κύκλο αυτόν της νεογενούς ιζηματογένεσης οφείλονται οι ποταμο-λιμναίες αποθέσεις μεταβλητού πάχους (αργιλικόι, ψαμμιτικοί και κροκαλοπαγείς σχηματισμοί) στη ΝΑ Χίο, ενώ στο βόρειο τμήμα υπάρχουν μικρές εμφανίσεις ηφαιστιτών. Οι πεδινές εκτάσεις αποτελούνται από προσχωσιγενή εδάφη. Το μεγαλύτερο μέρος των εδαφών είναι αυτόχθονα ή κολλουβιακά και περιέχουν μικρούς λίθους και χαλίκια. Στα Μεστά τα εδάφη είναι πετρώδη, ενώ στο Εμπορειό εμφανίζονται ερυθρογαίες.

Στις **Οινούσες** αναπτύσσονται επιμεταμορφωμένοι προπαλαιοζωϊκοί σχηματισμοί που αποτελούνται από ασβεστόλιθους, φυλλίτες, χαλαζιακές στρώσεις, πηλίτες, ψαμμίτες και κροκαλοπαγή. Στις μικρές πεδινές εκτάσεις έχει συσσωρευτεί υλικό από την αποσάθρωση των παραπάνω σχηματισμών καθώς και αλλουβιακές προσχώσεις. Σε όλο το νησί εμφανίζεται πλούσιος μανδύας αποσάθρωσης, λόγω των ήπιων μορφολογικών κλίσεων που επικρατούν γενικά.

Ένα τμήμα του νησιού των **Ψαρών** καλύπτεται από ηφαιστειακούς σχηματισμούς (τόφφοι και ιγνιμπρίτες), ενώ απαντώνται και κλαστικά και ανθρακικά πετρώματα. Τη βάση των σχηματισμών την αποτελούν φυλλίτες και γραουβάκες, πάνω στους οποίους έχουν αποθεθεί μεταμορφωμένοι γνεύσιοι και αργότερα ηφαιστίτες. Αλλούβιοι σχηματισμοί εντοπίζονται στο δυτικό τμήμα του νησιού, στις κοιλάδες.

Η **Σάμος** έχει περίπλοκη γεωλογική δομή. Στο δυτικό τμήμα εντοπίζονται μάρμαρα, σχιστόλιθοι, ασβεστόλιθοι, φυλλίτες και μεταμορφωμένα βασικά πετρώματα. Στο κεντρικό τμήμα μάρμαρα και σχιστόλιθοι και στο

ανατολικό τμήμα, όπου αναπτύσσεται η ενότητα των νοτίων Κυκλάδων, υπάρχουν εκτεταμένες λιμναίες νεογενείς αποθέσεις. Στο νησί έχουν βρεθεί σημαντικά απολιθώματα θηλαστικών που έζησαν πριν 10 εκατομμύρια χρόνια και αντιπροσωπεύουν την πανίδα του Ιππαρίου. Τα εδάφη του νησιού κατατάσσονται σύμφωνα με την προέλευσή τους σε τέσσερις κύριες κατηγορίες. Εδάφη αργιλώδους υφής, πυριγενούς προέλευσης σε πολύ περιορισμένες εκτάσεις, σχιστολιθικά πηλώδους υφής, όξινα έως πολύ όξινα, σε μεγάλο μέρος του νησιού, όξινα πυριγενή πετρώματα διάσπαρτα στο κεντρικό τμήμα καθώς και αργιλοπηλώδη εδάφη προερχόμενα από πυριτικά και τριτογενή αλατούχα πετρώματα, εύκολα διαβρώσιμα.

Η **Ικαρία** χαρακτηρίζεται από έντονο φυσικό ανάγλυφο ορεινού χαρακτήρα με πολλές λαγκαδιές, οροπέδια, λεκανοπέδια. Ως επί τω πλείστον απαντώνται κρυσταλλοσχιτώδη μεταμορφωμένα πετρώματα (γνεύσιους με μαρμαρυγιακούς σχιστόλιθους, μάρμαρα και σιπολίτες). Στο νησί και ειδικότερα στην περιοχή του Αγίου Κηρύκου έχουν εντοπιστεί κοιτάσματα μεταλλευμάτων σιδήρου.

Στους **Φούρνους** απαντώνται κυρίως παλαιοζωϊκά μεταμορφωμένα πετρώματα. Οι κύριοι λιθολογικοί σχηματισμοί είναι σχιστόλιθοι (χλωριτικοί, μαρμαρυγιακοί, χαλαζιακοί ή γλαυκοφανιτικοί, συχνά με ενστρώσεις μαρμάρων), ενώ υπάρχουν και Μεσοζωϊκοί σχηματισμοί (μάρμαρα, φυλλίτες και πρασινοσχιτόλιθοι). Τα εδάφη του συμπλέγματος νησιών είναι αυτόχθονα ή αλλουβιακά, μετρίου βάθους, αναβαθμιδωμένα στις περισσότερες περιοχές με ξερολιθιές.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Η περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου γεωλογικά ανήκει σε περισσότερες της μιας γεωλογικές ενότητες.

Το σύνολο σχεδόν των κυκλαδικών νήσων (πλην Μήλου, Κίμωλου, Ανάφης, Αμοργού, Θήρας και Θηρασιάς) ανήκει στην Κυκλαδική Ζώνη.

Το μεγαλύτερο τμήμα των Δωδεκανήσων (πλην της Ρόδου, της Καρπάθου, της Κάσου και της Σύμης) καθώς και τα νησιά της Μήλου, Κίμωλου, Ανάφης, Αμοργού, Θήρας και Θηρασιάς ανήκουν στην Πελαγονική Ζώνη. Τέλος, σε τμήματα των νησιών Ρόδου, Καρπάθου, Κάσου και Σύμης απαντώνται οι ενότητες Γαβρόβου, Παξών και Ιόνιος. Ενώ στην Ν. Ρόδο απαντάται και η Ζώνη της Μολάσσας.

Οι γεωλογικοί σχηματισμοί που συναντώνται στα νησιά του Νοτίου Αιγαίου παρουσιάζουν μεγάλη πολυμορφία. Ειδικότερα συναντώνται οι παρακάτω γεωτεκτονικές ενότητες:

- Μεταμορφωμένη Κυκλαδική μάζα με παρουσία μαρμάρων, κρυσταλλικών ασβεστολίθων, σχιστολίθων και γνευσίων. Αναπτύσσεται στο σύνολο, σχεδόν, των νήσων Κυκλάδων, Ικαρίας και Σάμου. Τοπικά (στη Σέριφο, Νάξο, Μύκονο, Πάρο, κλπ.) παρατηρούνται γρανιτικές διεισδύσεις.
- Περιοχή των Λυκιακών καλυμμάτων που αναπτύσσεται στο μεγαλύτερο τμήμα των νησιών της Δωδεκανήσου εκτός των νησιών της Ρόδου και Καρπάθου. Συναντώνται εδώ ασβεστολίθοι, φλύσχης και νεογενείς αποθέσεις. Τοπικά παρατηρούνται ηφαιστειακές εκχύσεις (Πάτμος, Κως, Νίσυρος) όπως επίσης Παλαιοζωϊκά στρώματα σχιστολίθων και φυλλιτών (Λέρος, Κως).
- Ζώνες Γαβρόβου - Τρίπολης και Πίνδου με παρουσία ασβεστολίθων και φλύσχη στις νήσους Κάρπαθο και Ρόδο.
- Μεγάλες εκτάσεις ηφαιστειακών εκχύσεων στη Θήρα, Κίμωλο και Μήλο.

6.1.3.2 Εδαφολογικά χαρακτηριστικά - Ερημοποίηση

Το έδαφος συνιστά έναν πολύτιμο φυσικό πόρο για την ανθρώπινη επιβίωση και για το σύνολο της περιβαλλοντικής ποιότητας της χώρας. Αν και θεωρείται ανανεώσιμος φυσικός πόρος, ο ρυθμός ανανέωσής του σε συνδυασμό με τις αυξημένες πιέσεις που δέχεται από το σύνολο των ανθρωπογενών παρεμβάσεων, έχει ως αποτέλεσμα τη σταδιακή υποβάθμισή του.

Η ερημοποίηση θεωρείται σήμερα ως μια σημαντική απειλή υποβάθμισης της γης των Μεσογειακών χωρών. Περισσότερο από το ένα τρίτο του ελλαδικού χώρου βρίσκεται σε υψηλό κίνδυνο ερημοποίησης ή έχει ερημοποιηθεί.

Η ερημοποίηση ως φυσική διεργασία είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων (φυσικοί- περιβαλλοντικοί, ανθρωπογενείς) που δρουν είτε μεμονωμένα είτε αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Η κυριότερη διεργασία ερημοποίησης είναι η διάβρωση των εδαφών, η οποία αποτελεί τον μεγαλύτερο κίνδυνο υποβάθμισης των λοφωδών περιοχών. Η διάβρωση επιφέρει δραστική μείωση του βάθους του εδάφους και συνεπώς του διαθέσιμου ύδατος για την ανάπτυξη των φυτών, της γονιμότητας και της παραγωγικότητας των εδαφών καθώς και της βλάστησης.

Επίσης άλλες σημαντικές διεργασίες ερημοποίησης είναι η αλάτωση και αλκαλίωση των εδαφών που παρατηρείται ιδιαίτερα στις πεδινές παράκτιες περιοχές όπου συνοδεύεται με υπερεκμετάλλευση και υποβάθμιση των υπογείων υδάτων.

Η ερημοποίηση εκτός από τις σημαντικότερες επιπτώσεις που έχει στο φυσικό περιβάλλον, επιδρά αρνητικά στην οικονομία και κοινωνία μίας περιοχής, αφού υποβαθμίζοντας τους φυσικούς πόρους, μειώνει την παραγωγικότητα ενός τόπου και κατ' επέκταση το αγροτικό εισόδημα, προκαλώντας μετακινήσεις πληθυσμού σε άλλες περιοχές με περισσότερες δυνατότητες απασχόλησης.

Ανάλογα με την ένταση δράσης των διεργασιών ερημοποίησης, η υποβάθμιση μπορεί να είναι αντιστρεπτή, δηλαδή να υπάρχει δυνατότητα ανάκαμψης, εάν μια ή περισσότερες από τις διεργασίες ερημοποίησης εξαλειφθούν, ή μη αντιστρεπτή εάν η υποβάθμιση είναι πολύ μεγάλη (μείωση βάθους εδάφους μεγαλύτερη από μια κρίσιμη τιμή). Η προστασία των φυσικών πόρων μίας περιοχής από την ερημοποίηση απαιτεί την μελέτη και λεπτομερή απογραφή όλων των παραγόντων που την προκαλούν και την λήψη των απαραίτητων κατά περίπτωση τεχνικών και θεσμικών μέτρων για την ορθολογική διαχείριση και προστασία.

Με το Ν. 2468/1997 επικυρώθηκε από την Ελλάδα η **Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της ερημοποίησης**, καθώς η χώρα μας συγκαταλέγεται στις χώρες που πλήττονται από το φαινόμενο της ερημοποίησης. ως συνδυασμένο αποτέλεσμα των βιογεωκλιματικών χαρακτηριστικών της και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών της πόρων. Σύμφωνα με το δεύτερο άρθρο του ανωτέρω αναφερόμενου νόμου ορίζεται το Υπουργείο Γεωργίας ως επισπεύδουσα αρχή για τη λήψη των απαραίτητων μέτρων για την εφαρμογή της Σύμβασης.

Εν συνεχεία, συγκροτήθηκε «**Εθνική Επιτροπή για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης**» για πρώτη φορά το 1996, η οποία επανασυστάθηκε με την υπ' αριθ. 291203/2005 Απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και συμπληρώθηκε με την αριθ. 305116/2005 ΥΑ (ΦΕΚ 1472/Β'). Σε εφαρμογή των παραπάνω ΥΑ, έγινε ορισμός μελών και γραμματείας της Εθνικής Επιτροπής για την Καταπολέμηση της Απερήμωσης με την αριθ. 324041/20.10.2008 ΥΑ.

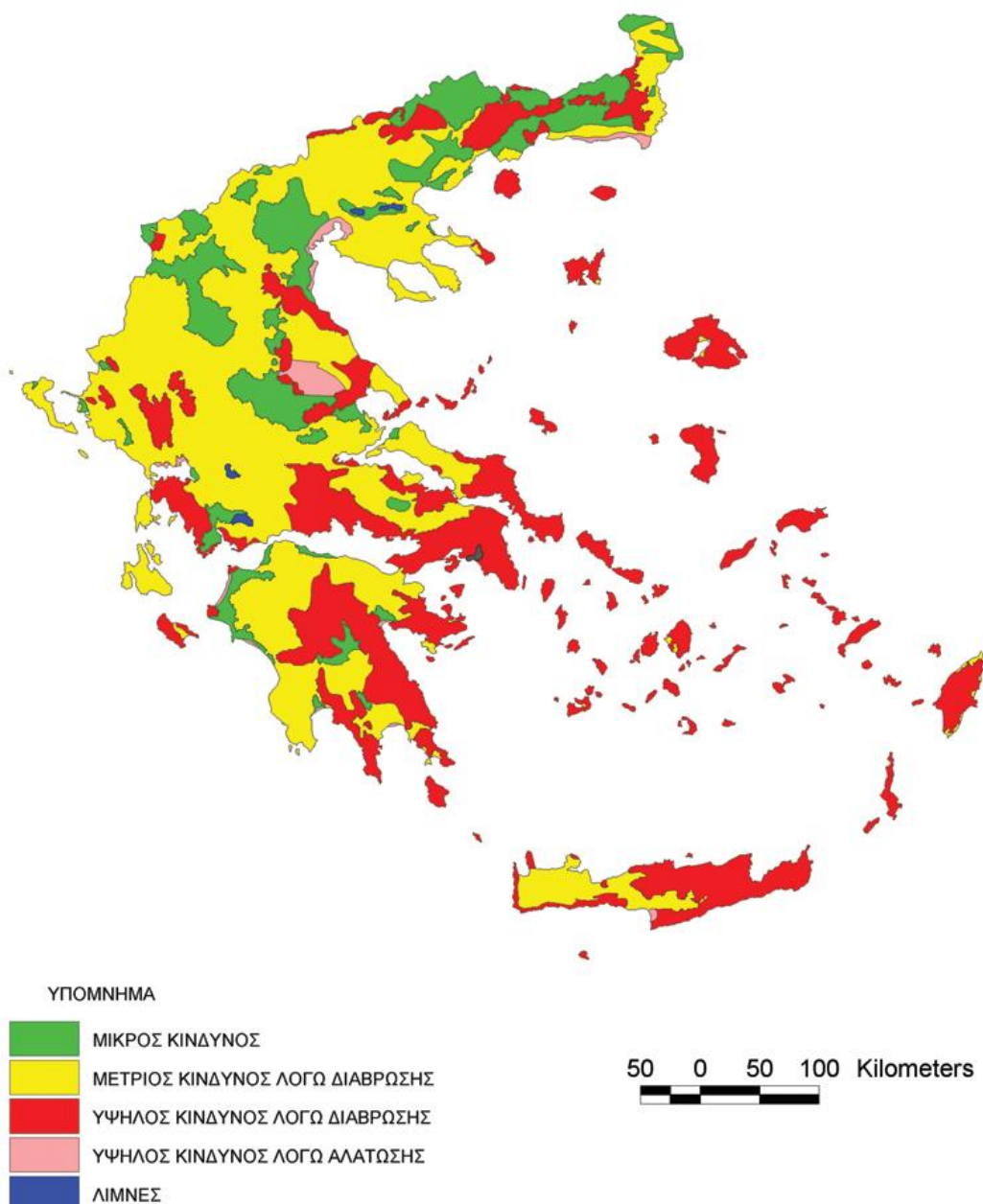
Σκοπός της Εθνικής Επιτροπής για την καταπολέμηση της απερίημωσης είναι:

- Η ενίσχυση, ο συντονισμός της έρευνας και η εφαρμογή των αποτελεσμάτων της στην πράξη για την προστασία των εδαφικών και υδατικών πόρων
- Ο συντονισμός και η παρακολούθηση σχετικών Εθνικών και Περιφερειακών Προγραμμάτων Δράσης.
- Η παρέμβαση και η συνεργασία με την Ε.Ε. για την προώθηση προγραμμάτων έρευνας και εφαρμογής για την αντιμετώπιση του φαινομένου.
- Η προώθηση προγραμμάτων παροχής βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες που πλήττονται από το φαινόμενο της απερίημωσης.
- Ο συντονισμός της ενημέρωσης του κοινού για το πρόβλημα της απερίημωσης.

Ανάμεσα στις δραστηριότητες και στα πεπραγμένα της Εθνικής Επιτροπής για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης, περιλαμβάνεται η κατάρτιση του «**Ελληνικού Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά της Ερημοποίησης (ΕΕΣΔΕ)**», το οποίο κυρώθηκε με την αριθ. 99605/3719/2001 ΚΥΑ (ΦΕΚ 974/Β/2001).

Το Σχέδιο Δράσης αποτελεί ένα πλαίσιο μέτρων που στοχεύουν στην πρόληψη και ανάσχεση της ερημοποίησης, που πρέπει να ακολουθηθούν σε εθνικό επίπεδο, ανάλογα με το οικολογικό και κοινωνικο-οικονομικό περιβάλλον κάθε απειλούμενης περιοχής. Τα μέτρα αυτά θα αποτελούν ολοκληρωμένα προγράμματα που θα καλύπτουν όλους τους τομείς δραστηριοτήτων (δράσεις για τη γεωργία, δάση, κτηνοτροφία, υδάτινους πόρους, πανίδα, ειδικές κοινωνικοοικονομικές δράσεις), θα εντάσσονται στα αναπτυξιακά προγράμματα κάθε περιοχής και θα υλοποιούνται στο πλαίσιο ενός χρονικού και χωροταξικού προγραμματισμού για κάθε απειλούμενη περιοχή.

Στην ακόλουθη εικόνα, δίνεται ο Χάρτης δυνητικού κινδύνου ερημοποίησης της Ελλάδας.

Εικόνα 6-13 Χάρτης δυνητικού κινδύνου ερημοποίησης της Ελλάδας (Εθνική Επιτροπή κατά της Ερημοποίησης)

Ο ελλαδικός χώρος εμφανίζεται έντονα υποβαθμισμένος, με πολλές περιοχές να αντιμετωπίζουν υψηλό κίνδυνο ερημοποίησης. Οι περιοχές υψηλού κινδύνου ερημοποίησης είναι μεγάλο μέρος της Στερεάς Ελλάδος, το μεγαλύτερο μέρος της Πελοποννήσου, η ορεινή ζώνη των Ιονίων Νήσων, τα νησιά του Αιγαίου, η Εύβοια, η ανατολική Κρήτη, τμήματα της Θεσσαλίας, Μακεδονίας και Θράκης.

Όπως προκύπτει από πρόσφατες μελέτες της Εθνικής Επιτροπής για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης, το 35% του ελλαδικού χώρου χαρακτηρίζεται από υψηλό κίνδυνο ερημοποίησης, ενώ το 49% χαρακτηρίζεται από μέτριο κίνδυνο. Το υπόλοιπο 16% του ελλαδικού χώρου θεωρείται χαμηλού κινδύνου ερημοποίησης.

Σημειώνεται επίσης ότι το Σχέδιο Δράσης ορίζει ότι η εφαρμογή των μέτρων για την αντιμετώπιση της ερημοποίησης θα ξεκινήσει αρχικά σε πιλοτικές περιοχές, όπου θα εξαχθούν συμπεράσματα ως προς την

καταλληλότητα και αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων μέτρων. Σύμφωνα με το Σχέδιο αυτό οι περιοχές που θα ενταχθούν, καταρχήν, σε πιλοτικό πρόγραμμα εφαρμογής, ως περιοχές υψηλού κινδύνου, είναι:

- Η **Αττική** που διατρέχει σοβαρό κίνδυνο ερημοποίησης λόγω των ισχυρών ανθρωπίνων πιέσεων που δέχεται.
- Η **περιοχή της Κρήτης ανατολικά της γραμμής Ηρακλείου-Τυμβακίου**, η οποία, λόγω των δυσμενών βιοκλιματικών, φυσιογραφικών, υδρολογικών και εδαφικών συνθηκών και της εισροής μεγάλου αριθμού τουριστών, αντιμετωπίζει κίνδυνο επιταχυνόμενης ερημοποίησης.
- Η **Δυτική Λέσβος**, όπου υπάρχουν αρκετά δεδομένα και έχουν διεξαχθεί εντατικές έρευνες για την ερημοποίηση. Στην περιοχή αυτή θα αντιμετωπισθούν η υπερβόσκηση και η κακοδιαχείριση των βοσκοτόπων.
- Τα **νησιά του Κεντρικού Αιγαίου** που χαρακτηρίζονται από ξηρότητα κλίματος, έντονες διαβρώσεις, έντονες τουριστικές πιέσεις και εγκατάλειψη γεωργικών γαιών.
- Η **περιοχή του Κιλκίς στη Μακεδονία**, που χαρακτηρίζεται από την ξηρότητα του κλίματος, τις έντονες διαβρώσεις και ισχυρές πιέσεις επί των γεωργικών και δασικών γαιών.
- Η **λοφώδης περιοχή της Κεντρικής Θεσσαλίας**, όπου υπάρχουν επίσης πολλά δεδομένα και έχουν γίνει εδαφολογικές χαρτογραφήσεις. Στην περιοχή αυτή θα αντιμετωπισθούν η διάβρωση και η μη ορθολογική άρδευση των γεωργικών εδαφών.

6.1.4 Τεκτονική – Στοιχεία σεισμικότητας

Ο νησιωτικός χώρος του Αιγαίου πελάγους, καθώς επίσης και οι γύρω από αυτόν παράκτιες περιοχές της Ελλάδας (και της δυτικής Τουρκίας), αποτελούν μία από τις πιο σεισμογενείς περιοχές του πλανήτη με έντονη και ταχύτατη παραμόρφωση. Το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια τη δημιουργία μεγάλου αριθμού ρηγμάτων. Ο καθορισμός του ενεργού πεδίου των τάσεων βασίζεται κυρίως στους μηχανισμούς γένεσης των μεγάλων σεισμών οι οποίοι έγιναν στον ελληνικό χώρο περίπου κατά τα τελευταία 30 χρόνια.

Τα αποτελέσματα των πρόσφατων ερευνών πάνω στους μηχανισμούς γένεσης επιφανειακών σεισμών οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ο χώρος του Αιγαίου και των γύρω περιοχών μπορεί να χωριστεί σε δύο μεγάλα τμήματα. Στο εξωτερικό τμήμα του τόξου όπου ασκούνται οριζόντιες τάσεις συμπίεσης και συνεπώς δημιουργούνται ανάστροφα ρήγματα, και στο εσωτερικό τμήμα του τόξου όπου ασκούνται οριζόντιες τάσεις εφελκυσμού και δημιουργούνται κανονικά ρήγματα.

Πρόσφατες έρευνες έδειξαν ότι οι σεισμοί στο χώρο του Αιγαίου και των γύρω περιοχών οφείλονται:

- α) σε συμπιεστικές δυνάμεις που ασκούν στα όρια του χώρου αυτού τρεις γειτονικές λιθοσφαιρικές πλάκες κατά την κίνησή τους και
- β) σε εφελκυστικές δυνάμεις που ασκούνται μέσα στη λιθόσφαιρα του χώρου αυτού και προκαλούνται από αίτια που βρίσκονται μέσα ή στον πυθμένα της λιθόσφαιρας του Αιγαίου.

Η παλαιογεωγραφική-τεκτονική εξέλιξη του Αιγαίου κατά το Νεογενές-Τεταρτογενές και ειδικότερα η νεοτεκτονική εξέλιξη του ήταν πολύπλοκη και είχε άμεσα αποτελέσματα στην απόθεση ανάλογων ιζημάτων. Το εξωτερικό τμήμα του χώρου του Αιγαίου παρουσιάζει διαφορετική τεκτονική συμπεριφορά από το εσωτερικό.

Στο εξωτερικό τμήμα ασκούνται συμπιεστικές τάσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται ανάστροφες διαρρήξεις, η λιθόσφαιρα έχει μεγάλο πάχος και παρατηρείται έλλειψη σεισμών ενδιάμεσου βάθους και μαγματικής δραστηριότητας.

Στο εσωτερικό τμήμα το πεδίο των τάσεων είναι εφελκυστικό και παρατηρούνται κανονικές διαρρήξεις, η λιθόσφαιρα έχει μικρό πάχος, υπάρχει έντονη σεισμική δραστηριότητα με σεισμούς ενδιάμεσου βάθους και ηφαιστειότητα. Αναλυτικότερα, η σύγκλιση μεταξύ της λιθόσφαιρας της ανατολικής Μεσογείου, που αποτελεί το μπροστινό μέρος της αφρικανικής λιθοσφαιρικής πλάκας, και της λιθόσφαιρας του ευρύτερου χώρου του Αιγαίου, που αποτελεί το μπροστινό μέρος της ευρασιατικής λιθοσφαιρικής πλάκας, πραγματοποιείται κατά μήκος του γνωστού κυρτού μέρους του ελληνικού τόξου (Ζάκυνθος, νότιες ακτές Κρήτης, νότια Ρόδος), και έχει ως συνέπεια την υποβύθιση της λιθόσφαιρας της Μεσογείου κάτω από την λιθόσφαιρα του Αιγαίου. Σε αυτή την κίνηση οφείλονται η επιφανειακή σεισμική δράση κατά μήκος του ελληνικού τόξου, οι σεισμοί ενδιάμεσου βάθους στο νότιο Αιγαίο και η οριοθέτηση του ηφαιστειακού τόξου (Νίσυρος, Μέθανα, Σαντορίνη, Μήλος).

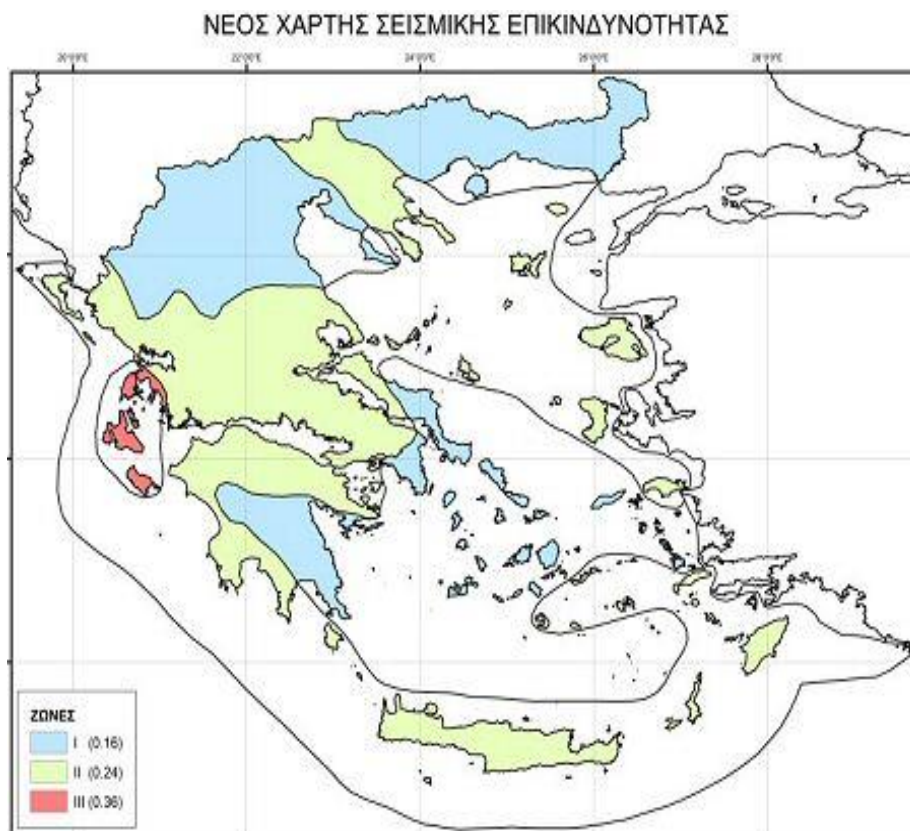
Κατά την υποβύθιση της λιθόσφαιρας της ανατολικής Μεσογείου κάτω από τη λιθόσφαιρα του νότιου Αιγαίου, παράγεται θερμότητα στην επάνω επιφάνεια της καταδυόμενης λιθόσφαιρας, λόγω τριβής, με συνέπεια τη δημιουργία ρευμάτων μεταφοράς στο χώρο της ασθενόσφαιρας που βρίσκεται μεταξύ της υποβυθιζόμενης λιθόσφαιρας και της λιθόσφαιρας του Αιγαίου. Έτσι, θερμό υλικό ανεβαίνει προς τη λιθόσφαιρα του Αιγαίου και όταν φθάνει στον πυθμένα της κινείται οριζόντια, ψύχεται και ξαναβυθίζεται. Το θερμό αυτό υλικό κατέχει

τον σεισμικό χώρο (χωρίς εστίες σεισμών) κάτω από τη λιθόσφαιρα του Αιγαίου (περιοχή Κυκλάδων). Κατά την οριζόντια κίνησή τους, τα ρεύματα μεταφοράς ασκούν οριζόντιες εφαπτομενικές δυνάμεις στην κάτω επιφάνεια (πυθμένα) της λιθόσφαιρας του Αιγαίου με συνέπεια την ανάπτυξη δυνάμεων εφελκυσμού μέσα σε αυτή (επεκτατικές δυνάμεις) κατά τη διεύθυνση Β-Ν, τη θραύση της και διείσδυση σε αυτή θερμού υλικού της ασθενόσφαιρας. Στη θραύση αυτή οφείλονται οι επιφανειακοί σεισμοί που παρατηρούνται στον ευρύτερο χώρο του Αιγαίου και στη διείσδυση του θερμού υλικού οφείλονται η ηφαιστειακή δράση και οι γεωθερμικές εκδηλώσεις του χώρου αυτού.

Το Αιγαίο, κατά τη γεωτεκτονική του εξέλιξη, επηρεάστηκε από διάφορα πεδία τάσεων τα οποία δημιούργησαν και ανάλογα ρήγματα ή επαναδραστηριοποίησαν παλαιότερα. Οι τεκτονικές γραμμές στο Αιγαίο μπορούν να θεωρηθούν αποτέλεσμα των μεγάλων κινήσεων που έγιναν κατά τη διάρκεια του Νεογενούς (25 - 2,5ΜΑ) και συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Αν και τα ρήγματα στον ευρύτερο χώρο του Αιγαίου έχουν διάφορους προσανατολισμούς, οι διευθύνσεις διαρρήξεων πάνω στα ρήγματα αυτά έχουν σχεδόν σταθερό προσανατολισμό κατά τη διεύθυνση Β-Ν, ιδιότητα η οποία βρίσκεται σε συμφωνία με την άποψη ότι η λιθόσφαιρα του Αιγαίου επεκτείνεται (διαστέλλεται) κατά την ίδια διεύθυνση.

Η **σεισμική επικινδυνότητα** της περιοχής είναι μια ποσότητα της οποίας μέτρο αποτελεί η αναμενόμενη ένταση της σεισμικής κίνησης στη περιοχή αυτή. Η σεισμική επικινδυνότητα καθορίζεται επίσης από φυσικούς παράγοντες όπως είναι η σεισμικότητα, οι ιδιότητες της σεισμικής εστίας και του μέσου διάδοσης των σεισμικών κυμάτων και οι ιδιότητες του εδάφους θεμελίωσης.

Στο ακόλουθο **Σχήμα 6-8**, δίνεται ο χάρτης σεισμικής επικινδυνότητας, σύμφωνα με το Νέο Ελληνικό Αντισεισμικό Κανονισμό (ΝΕΑΚ, 2003).

Σχήμα 6-8 Νέος χάρτης σεισμικής επικινδυνότητας κατά ΕΑΚ, 2003

Σε κάθε ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας αντιστοιχεί μία τιμή σεισμικής επιτάχυνσης εδάφους $A = \alpha g$ (g : επιτάχυνση βαρύτητας) σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα.

Πίνακας 6-8 Ζώνες σεισμικών επιταχύνσεων σύμφωνα με τον Αντισεισμικό Κανονισμό.

Ζώνη Σεισμικής Επικινδυνότητας	I	II	III
Σεισμική επιτάχυνση	0,16	0,24	0,36

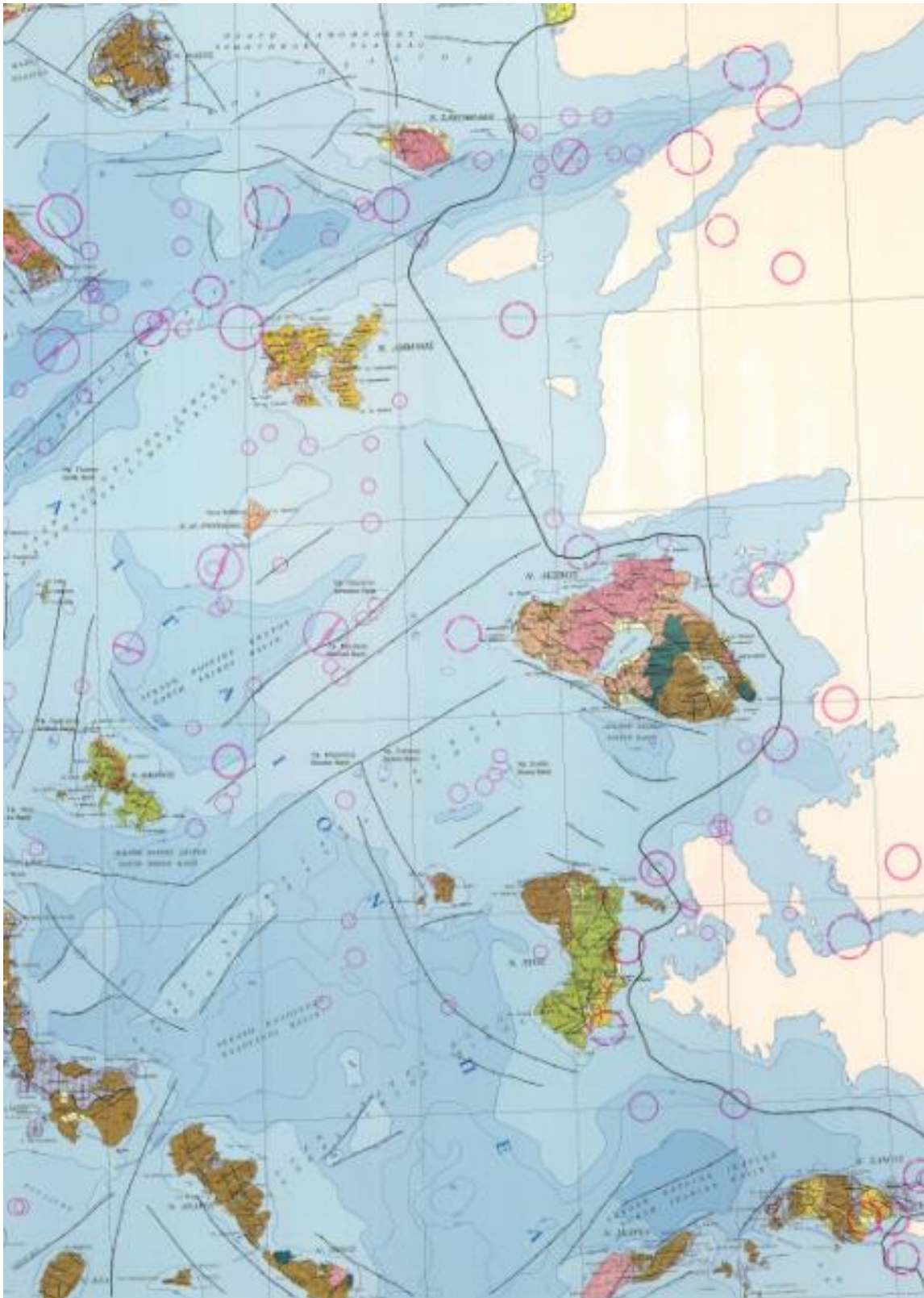
Σύμφωνα με τον Νέο Ελληνικό Αντισεισμικό Κανονισμό (ΝΕΑΚ, 2003) η περιοχή ανάπτυξης του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου, εντάσσεται στις **Ζώνες Σεισμικής Επικινδυνότητας I και II**, οι οποίες στο γενικό τους πλαίσιο χαρακτηρίζονται από **σεισμική επιτάχυνση εδάφους $A = 0,16g$ και $A = 0,24g$** (όπου g : η επιτάχυνση της βαρύτητας), αντίστοιχα.

Τα νησιά της **Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου**, προσβάλλονται από σεισμούς ισχυρούς και μη, αυτόχθονες και αλλόχθονες. Σύμφωνα με τον Sieberg, έχει εντοπισθεί μια υποθαλάσσια εστία μικρών σεισμών βόρεια της Λήμνου. Υποθαλάσσιες εστίες μεσαίων τεκτονικών σεισμών έχουν εντοπισθεί στη βόρεια και ανατολική ακτή της Λέσβου, καθώς και στον κόλπο της Καλλονής. Σεισμογενής περιοχή θεωρείται και η Χίος, η υποθαλάσσια εστία της οποίας έδωσε στο παρελθόν σεισμούς μεσαίας έντασης. Αντίθετα στην Ικαρία δεν εκδηλώνονται ιδιαίτερα σεισμικά φαινόμενα. Στη Σάμο έχει εντοπισθεί υποθαλάσσια εστία μεσαίων σεισμών στην έξοδο του στενού Σάμου – Μυκάλης, όμως στην ευρύτερη περιοχή έχει καταγραφεί μεγάλος αριθμός σεισμών, οι περισσότεροι από τους οποίους οφείλονται στην έντονη δραστηριότητα του ενεργού ρήγματος του Βορείου Αιγαίου.

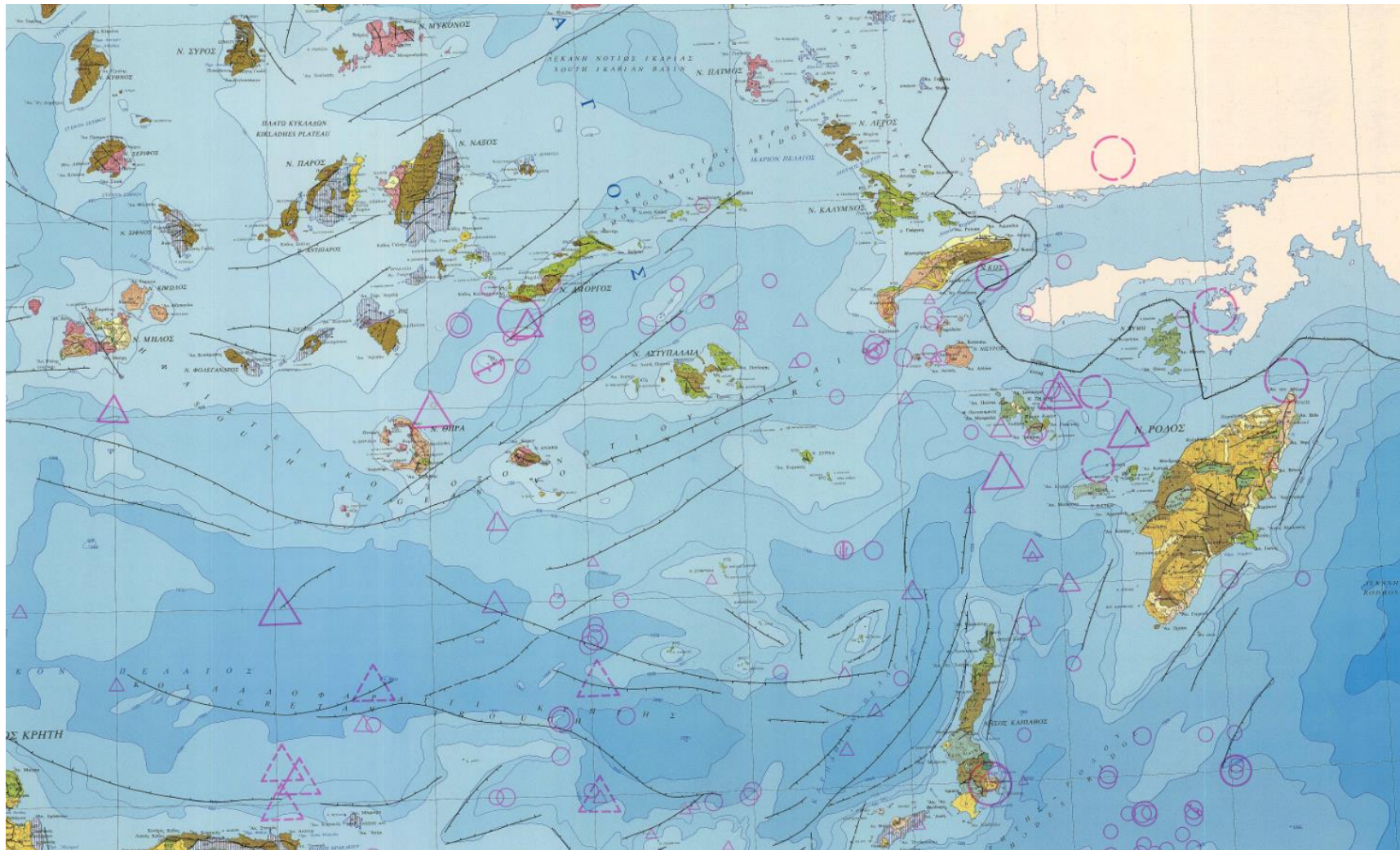
Όσον αφορά την **Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου**, στην Ζώνη Ι ανήκει σχεδόν το σύνολο των Κυκλάδων, πλην των νησιών Σαντορίνης, Ανάφης και Αμοργού καθώς και οι Νήσοι Αστυπάλαια, Πάτμος, Λέρος, Λειψοί, Αρκοί, Αγαθονήσι, Κάλυμνος και Ψέριμος των Δωδεκανήσων. Αντίστοιχα στη Ζώνη ΙΙ ανήκουν τα υπόλοιπα νησιά των Δωδεκανήσων καθώς και οι νήσοι Σαντορίνη, Ανάφη και Αμοργός του Ν. Κυκλάδων. Αποτέλεσμα της κατεΐσδυσης της αφρικανικής πλάκας κάτω από τη μικροπλάκα του Αιγαίου είναι και η δημιουργία πολλών ηφαιστειών ασβεσταλκαλικής σύστασης, τα οποία αποτελούν το ηφαιστειακό τόξο του νότιου Αιγαίου.

Η **σεισμικότητα** μιας περιοχής, είναι μία ποσότητα η οποία είναι τόσο μεγαλύτερη όσο μεγαλύτερα είναι τα μεγέθη των σεισμών που γίνονται στη περιοχή αυτή και όσο μεγαλύτερη είναι η συχνότητα (π.χ. ετήσιος αριθμός) των σεισμών κάθε μεγέθους, τόσο μεγαλύτερη η σεισμικότητα της περιοχής. Αντί για το μέγεθος μπορεί να χρησιμοποιηθούν και άλλες ποσότητες, όπως η σεισμική ροπή κ.λ.π. Η σεισμικότητα καθορίζεται ποσοτικά ή ποιοτικά. Ο ποσοτικός καθορισμός της γίνεται μέσω χαρτών που παρουσιάζουν τα γνωστά σεισμικά επίκεντρα.

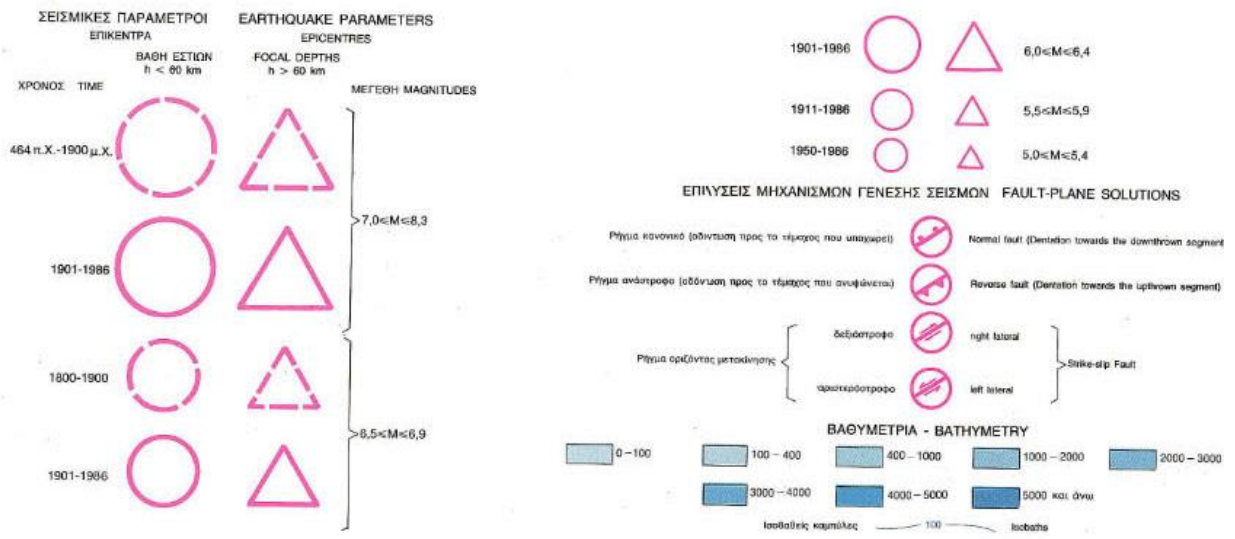
Στις ακόλουθες Εικόνες, δίνονται αποσπάσματα του Σεισμοτεκτονικού Χάρτη του ΙΓΜΕ, για τις περιοχές του βορείου και νοτίου Αιγαίου αντίστοιχα.

Εικόνα 6-14 Απόσπασμα σεισμοτεκτονικού χάρτη ΙΓΜΕ, περιοχής βορείου Αιγαίου

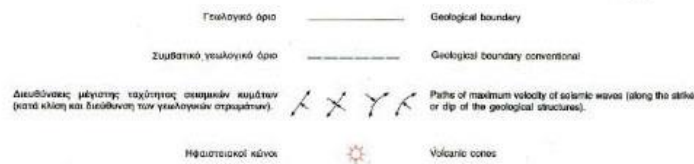

Εικόνα 6-15 Απόσπασμα σεισμοτεκτονικού χάρτη ΙΓΜΕ, περιοχής νοτίου Αιγαίου

ΔΟΜΕΣ ΣΤΡΟΦΩΝ / STRUCTURES	ΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ / TECTONIC DATA				
	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ - DATE	ΕΙΣΗΘΕΡΟ ΚΡΟΝΟΙ - HISTORIC TIME (Σεισμικές φαινόμενα - Seismicity evidence)	ΜΕΣΟ ΠΛΕΙΣΤΟΚΑΙΝΟ - ΟΛΟΚΑΙΝΟ - ΜΙΣΣΟ ΠΛΕΙΣΤΟΚΑΙΝΟ - HOLOCENE	ΥΠΕΘΚΑΙΝΟ - ΚΑΤΩΤ. ΠΛΕΙΣΤΟΚΑΙΝΟ - ΠΛΩΚΑΙΝΟ - ΛΟΦΩΤ. ΠΛΕΙΣΤΟΚΑΙΝΟ - LOWER PLEISTOCENE	ΑΓΝΩΣΤΗ ΗΛΙΚΙΑ - UNDETERMINED AGE
Ρήγμα και πιθανή προέκτασή του / Fault and its probable extension		---	---	---	---
Ρήγμα κανονικό (αδόντωση προς το τμήμα που υποβιβάζεται) / Normal fault (dilatation towards the downthrown segment)		---	---	---	---
Ρήγμα οριζόντιας μετατόπισης / Strike-slip fault		---	---	---	---
Ρήγμα αναστροφή (αδόντωση προς το τμήμα που ανυψώνεται) / Reverse fault (dilatation towards the uplifted segment)		---	---	---	---
Άξονας επεκτασιμότητας / Axis of extension		↗	↗	↗	
Άξονας συμπίεσης / Axis of compression		↖	↖	↖	
Τακτονητή κνοφή / Tectonic contact					---
Επιμόρφη ή επίθεσιση / Overthrust or uplift					---
Φαινόμενα ρεωταπόθεσης / Lithification phenomena		---			

* Η ηλικία αφορά την τελευταία γνωστή δράση του ρήγματος / * The age refers to the last known activity of the fault.

Εικόνα 6-16 Υπόμνημα σεισμοτεκτονικού χάρτη ΙΓΜΕ

6.1.5 Ηφαιστειότητα

Στα νησιά Θήρα, Κίμωλος και Μήλος συναντώνται μεγάλες εκτάσεις ηφαιστειακών εκχύσεων. Στα Δωδεκάνησα υπάρχουν ηφαίστεια στην Κω, τη Νίσυρο και την Πάτμο.

Ειδικότερα, η ηφαιστειότητα αυτή έλαβε χώρα στο Αιγαίο με τη δημιουργία του νησιώτικου τόξου του Νοτίου Αιγαίου πριν από 5 εκατομμύρια χρόνια. Η ηφαιστειότητα που συνετέλεσε στη δημιουργία των νήσων αυτών προέρχονται από την καταβύθιση της αφρικάνικης πλάκας κάτω από τη μικροπλάκα του Αιγαίου. Αποτέλεσμα της καταβύθισης αυτής είναι η δημιουργία πολλών ηφαιστείων ασβεστοαλκαλικής σύστασης που, στο σύνολό τους, αποτελούν το ηφαιστειακό τόξο του Νοτίου Αιγαίου. Η ηλικία των ηφαιστείων αυτών είναι Πλειο-Τεταρτογενής (4 έως 0 εκατ. χρόνια).

Εικόνα 6-17 Ηφαιστειακό τόξο Αιγαίου

Η καταβύθιση της αφρικάνικης λιθόσφαιρικής πλάκας υπό την ευρασιατική με κλίση 40% κατά την περίοδο αυτή (Ολιγόκαινο - σήμερα) είχε ως αποτέλεσμα και τον ασβεστοαλκαλικό πλουτωνισμό, εκτός της ηφαιστειότητας, στον ελλαδικό χώρο.

Αποτέλεσμα της κατεΐσδυσης αυτής είναι η δημιουργία πολλών ηφαιστείων ασβεστοαλκαλικής σύστασης, όπου στο σύνολό τους αποτελούν το ηφαιστειακό τόξο του Νοτίου Αιγαίου. Πρόκειται για τα ηφαίστεια που βρίσκονται στη Νίσυρο, Γυαλί, Κω, Πάτμο, Σαντορίνη, Μήλο, Αντίπαρο, Μέθανα, Ψαθούρα καθώς και στη Μικρά Ασία.

Εκτός από αυτή την πλειοτεταρτογενή ηφαιστειότητα, βορειότερα απαντώνται επίσης πολλά ασβεστοαλκαλικής σύστασης ηφαιστειακά πετρώματα τα οποία από πλευράς ηλικίας κατατάσσονται σε τρεις ομάδες. Μία του

Ανωτ. Μειοκαίνου 13 – 7 εκατ. χρόνια, μία του Κατ. Μειοκαίνου 23 - 14 εκατ. χρόνια και μια του Ηωκαίνου - Ολιγοκαίνου, 53 – 26 εκατ. χρόνια. Η νεότερη απαντάται στο Κεντρικό Αιγαίο, η δεύτερη στο Κεντρικό - Βόρειο Αιγαίο και η Τρίτη σε περιοχές της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Κατά μήκος όλου του ηφαιστειακού τόξου παρατηρούνται εντυπωσιακές εμφανίσεις ηφαιστειακών πετρωμάτων. Η μαγματική αυτή δραστηριότητα έδωσε πλουτωνίτες και στο χώρο των Κυκλάδων (Τήνο, Μύκονο, Δήλο, Ρήνεια, Νάξο, Ανάφη, Σέριφο κ.λπ.). Τα περισσότερα ηφαιστειακά κέντρα βέβαια δεν παρουσιάζουν δραστηριότητα σήμερα. Ενεργά παραμένουν τα ηφαίστεια της Σαντορίνης, του Κολούμπο, του Γυαλιού και της Νισύρου.

Εικόνα 6-18 Η καλδέρα της Νισύρου

Τέλος, σαν νεότεροι σχηματισμοί των Κυκλάδων θεωρούνται αποθέσεις χερσαίων, κυρίως, μεταλλικών ιζημάτων τεταρτογενούς ηλικίας (νεότεροι από 1,5 εκατ. χρόνια), που έλαβαν και λαμβάνουν χώρα σε εκτεταμένες διαβρωσιγενείς πεδινές περιοχές και ποταμοκοιλιάδες. Η εκτεταμένη αυτή διάβρωση συνδέεται κύρια με ανυψωτικές κινήσεις στο χώρο του Αιγαίου.

6.1.6 Γεωλογικά μνημεία

6.1.6.1 Γεώτοποι

Ος **«γεώτοποι»** ορίζονται οι αυτοτελείς γεωλογικές θέσεις όπου η ιστορία της γης, η εξέλιξη της ζωής και η διαμόρφωση του περιβάλλοντος τεκμηριώνονται με τον πιο χαρακτηριστικό και επεξηγηματικό τρόπο. Πρόκειται για διακριτές γεωμορφές μεγάλης γεωλογικής, γεωμορφολογικής, οικολογικής, αισθητικής ή/και ιστορικής σημασίας. Η γεωλογική κληρονομιά ορίζεται ως το σύνολο των γεωλογικών θέσεων (γεωτόπων και γεωλογικών φυσικών μνημείων) που αξίζει να διατηρηθεί για επιστημονικούς, διδακτικούς, ιστορικούς, πολιτισμικούς και αισθητικούς λόγους.

Μέχρι το τέλος του προηγούμενου αιώνα, η ελληνική νομοθεσία που αφορά και μνημονεύει τα φυσικά μνημεία αναφέρεται κυρίως σε δάση, Εθνικούς Δρυμούς και εν γένει σε "τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους". Η προστασία ορισμένων γεωτόπων στηρίχτηκε έως το 1986 στη **δασική και αρχαιολογική νομοθεσία**. Ειδικότερα, ο Ν.5351/1932 "περί αρχαιοτήτων" (ΦΕΚ 93/1932) και ο Ν.1469/1950 "περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενέστερων του 1830" (ΦΕΚ 169/1950) έδωσαν τη δυνατότητα στην κήρυξη κάποιων περιοχών ως "τοπία φυσικού κάλλους". Ο Ν.856/1937 "περί Εθνικών Δρυμών" αποτελεί το πρώτο νομοθέτημα που προβλέπει την προστασία και τη διατήρηση των γεωμορφολογικών σχηματισμών. Εν συνέχεια με τα Ν.Δ.86/1969 "Δασικός Κώδιξ" (ΦΕΚ 7/1969), Ν.Δ.996/1971

"περί αντικατάστασης και συμπλήρωσης τινών διατάξεων του Ν.Δ. 86/1969 και κωδικοποίησης των υπ' αριθ. 871/1971 και 919/1971 Ν.Δ. " (ΦΕΚ 192/1971) και το Ν.998/1979 "περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της χώρας" (ΦΕΚ 289/1979) αναγνωρίστηκε η προστασία τριών κατηγοριών προστατευόμενων περιοχών, μεταξύ των οποίων και τα διατηρητέα μνημεία της φύσης. Οι διατάξεις του άρθρου 24 του Συντάγματος του 1975 στοιχειοθετούν για πρώτη φορά το "δικαίωμα στο περιβάλλον", η προστασία του οποίου αποτελεί υποχρέωση του κράτους.

Το 1981 επικυρώνεται από το Ελληνικό Κοινοβούλιο με το Ν.1126/1981 (ΦΕΚ 32/Α/1981) η **Σύμβαση Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO** η οποία αποτελεί την πρώτη προσπάθεια σε διεθνές επίπεδο για την αναγνώριση και προστασία της γεωλογικής κληρονομιάς (UNESCO, 1972). Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει και στην ΥΠ.Π.Ε./ΑΡΧ/ΑΙ/Φ45/18378/650/1983 Υπουργική Απόφαση βάσει της οποίας τα σπήλαια εντάσσονται στην κατηγορία των μνημείων και υπάγονται στον Ν.5351/1932 "περί αρχαιοτήτων" (ΦΕΚ 93/1932).

Τομή στα θέματα προστασίας της φυσικής κληρονομιάς αποτελεί ο Ν.1650/1986 "για την προστασία του Περιβάλλοντος" (ΦΕΚ 160/1986) σύμφωνα με τον οποίο ενοποιούνται οι προστατευόμενες περιοχές σε 5 κατηγορίες, γίνεται αναφορά για περιοχές γεωμορφολογικής σημασίας ενώ θεσμοθετείται η ειδική περιβαλλοντική μελέτη για την ορθή προστασία των προστατευόμενων περιοχών.

Από το 2000 και μετά παρατηρείται σαφής διαφοροποίηση στην αντίληψη περί γεωλογικής κληρονομιάς σε θεσμικό επίπεδο. Με την Υπουργική Απόφαση αρ. οικ. 37691 "Εγκριση προδιαγραφών για την εκπόνηση μελετών Γεωλογικής Καταλληλότητας που συντάσσονται στα πλαίσια των μελετών ΓΠΣ - ΣΧΟΟΑΠ" (ΦΕΚ 1902/Β/07) γίνεται για πρώτη φορά αναφορά σε "**περιοχές ιδιαίτερου γεωεπιστημονικού ενδιαφέροντος (γεώτοποι)**". Η αναγνώριση και ο εντοπισμός των εν λόγω περιοχών καθώς και η πρόταση μέτρων προστασίας και ανάδειξης τους είναι υποχρέωση του γεωλόγου μελετητή κατά την σύνταξη της τεχνικογεωλογικής έκθεσης.

Με το Ν.3937/2011 "*Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις*" (ΦΕΚ 60/Α/2011) οι **γεώτοποι** ορίζονται ως "*οι γεωλογικές – γεωμορφολογικές δομές που συνιστούν φυσικούς σχηματισμούς και αντιπροσωπεύουν σημαντικές στιγμές της γεωλογικής ιστορίας της γης, είναι σημαντικοί μάρτυρες της μακράς εξέλιξης της ή δείχνουν σύγχρονες φυσικές, γεωλογικές διεργασίες που συνεχίζουν να εξελίσσονται στην επιφάνεια της Γης*".

Οι γεώτοποι πλέον εντάσσονται στο Εθνικό Σύστημα Προστατευόμενων Περιοχών είτε ως προστατευόμενα τοπία είτε ως προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί:

- Ως **προστατευόμενα τοπία (Protected landscapes / seascapes)** χαρακτηρίζονται περιοχές μεγάλης οικολογικής, **γεωλογικής**, αισθητικής ή πολιτισμικής αξίας και εκτάσεις που είναι ιδιαίτερα πρόσφορες για αναψυχή του κοινού ή συμβάλλουν στην προστασία φυσικών πόρων λόγω των ιδιαίτερων φυσικών ή ανθρωπογενών χαρακτηριστικών τους. Στα προστατευόμενα τοπία μπορεί να δίνονται με βάση τα κύρια χαρακτηριστικά τους, ειδικότερες ονομασίες, όπως αισθητικό δάσος, **γεωπάрко**, τοπίο άγριας φύσης, τοπίο αγροτικό, αστικό. Ως προστατευόμενα στοιχεία του τοπίου χαρακτηρίζονται τμήματα ή συστατικά στοιχεία του τοπίου που έχουν ιδιαίτερη οικολογική, αισθητική ή πολιτισμική αξία ή συμβάλλουν στην προστασία φυσικών πόρων λόγω των ιδιαίτερων φυσικών ή ανθρωπογενών χαρακτηριστικών τους, όπως αλσύλια, παραδοσιακές καλλιέργειες, αγροκίες, μονοπάτια, πέτρινοι φράχτες, ξερολιθιές και αναβαθμίδες, κρήνες.

- Ως **προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί (Protected natural formations)** χαρακτηρίζονται λειτουργικά τμήματα της φύσης ή μεμονωμένα δημιουργήματά της, που έχουν ιδιαίτερη επιστημονική, οικολογική, **γεωλογική, γεωμορφολογική**, ή αισθητική αξία ή συμβάλλουν στη διατήρηση των φυσικών διεργασιών και στην προστασία φυσικών πόρων, όπως δέντρα, συστάδες δέντρων και θάμνων, θαλάσσια, προστατευτική βλάστηση, παρόχθια και παράκτια βλάστηση, φυσικοί φράχτες, καταρράκτες, πηγές, φαράγγια, θίνες, ύφαλοι, σπηλιές, βράχοι, απολιθωμένα δάση, δέντρα ή τμήματά τους, παλαιοντολογικά ευρήματα, κοραλλιογενείς, γεωμορφολογικοί σχηματισμοί, **γεώτοποι** και οικότοποι προτεραιότητας κοινοτικού ενδιαφέροντος. Προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί που έχουν μνημειακό χαρακτήρα, χαρακτηρίζονται ειδικότερα ως **διατηρητέα μνημεία της φύσης (Protected natural monuments)**. Ενέργειες ή δραστηριότητες που μπορούν να επιφέρουν καταστροφή, φθορά ή αλλοίωση των προστατευόμενων φυσικών σχηματισμών, όπως και των προστατευόμενων τοπίων ή των επί μέρους στοιχείων τους, απαγορεύονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις προστασίας της απόφασης χαρακτηρισμού.

Η πρώτη προσπάθεια ενασχόλησης της επιστημονικής κοινότητας με τους γεωτόπους έλαβε χώρα το 1982 από το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ) για λογαριασμό του Υπουργείου Πολιτισμού. Το 1995, η Διεύθυνση Γεωλογίας και Χαρτογραφίσεων του ΙΓΜΕ ανέλαβε εκ νέου πρωτοβουλία για την και προβολή της γεωλογικής κληρονομιάς στο ευρύ κοινό. Απώτεροι στόχοι του όλου εγχειρήματος ήταν η καταγραφή των ελληνικών γεωτόπων, η θέσπιση ειδικής νομοθεσίας και η ενσωμάτωση της έννοιας της γεωδιατήρησης στην εκπαίδευση. Το Μάιο του 2006 το ΙΓΜΕ αναλαμβάνει την υλοποίηση του έργου "**Ανάδειξη γεωτόπων - γεωπάρκων, συμβολή στην αειφόρο ανάπτυξη**". Το Υπουργείο Πολιτισμού μέσω της Εφορείας Παλαιοανθρωπολογίας και Σηπλαιολογίας αποτελεί έναν ακόμη κρατικό φορέα που συμμετέχει ενεργά τα τελευταία χρόνια στην ανάδειξη και μελέτη πλήθους γεωτόπων που συνάδουν με το επιστημονικό του ενδιαφέρον.

Το 2002, το Υπουργείο Αιγαίου εξέδωσε τον **Άτλαντα Γεωλογικών Μνημείων του Αιγαίου** που αποτελεί μια πρώτη απόπειρα ανάδειξης των γεωτόπων του χώρου του Αιγαίου.

Τα νησιά του Αιγαίου, διαθέτουν υψηλό δυναμικό σε γεώτοπους και γεωποικιλότητα. Τα γεωλογικά μνημεία των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου, σύμφωνα με τον Άτλαντα αυτό, παρουσιάζονται στον ακόλουθο **Πίνακα 6-6**¹⁹:

Πίνακας 6-9 Κατάλογος γεωλογικών μνημείων Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου (πηγή: «Άτλαντας των Γεωλογικών Μνημείων του Αιγαίου», Έκδοση: Υπουργείο Αιγαίου, 2002)

Νησί	Είδος μνημείου
Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου	
ΛΗΜΝΟΣ	Απολιθωμένο δάσος Λήμνου, Ρήγμα ενεργό του Κάσπακα.
ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ	Σεισμικό ρήγμα του σεισμού 1968.
ΛΕΣΒΟΣ	<u>Απολιθωμένο Δάσος Λέσβου:</u> Πάρκο Απολιθωμένου Δάσους, Νησιώπη, Γεωπάρκο Απολιθωμένου Δάσους Σιγρίου, Απολιθωματοφόρες θέσεις Άντισσας - Γαβαθά (Ζωικά και φυτικά απολιθώματα),

¹⁹ «Άτλαντας των Γεωλογικών Μνημείων του Αιγαίου», Έκδοση: Υπουργείο Αιγαίου, 2002 - ISBN: 960-7859-41-3.

Νησί	Είδος μνημείου
	<p>Απολιθωματοφόρες θέσεις Μεσοτόπου, Ερεσός [θέσεις φυτικών απολιθωμάτων], Ρουγκάδα, Μήθυμνα – Πέτρα, Λάψαρνα, Χαμανδρούλα.</p> <p><u>Ζωικά απολιθώματα:</u> Δεινοθήριο Γαβαθά- Άντισσας, Απολιθωμένη πανίδα Βατερών</p> <p><u>Ηφαιστειακές δομές</u> Στηλοειδείς λάβες Πελόπης, Ηφαιστειακός λαϊμός Παναγίας Πέτρας, Ηφαιστειακός κρατήρας Βατούσας, Ηφαιστειακός δόμος Μονής Υψηλού, Ηφαιστειακή φλέβα (dyke) Αλυφαντά, Στηλοειδείς λάβες νησίδας Παναγιά (Τοκμάκια), Ηφαιστειακός κρατήρας Άγρας, Ηφαιστειακή φλέβα Φίλιας.</p> <p><u>Θερμές Πηγές:</u> Εφταλού, Θερμή, Πολιχνίτου, Λισβόρι, Άργεννος, Θέρμα - Ενεργό ρήγμα κόλπου Γέρας.</p> <p><u>Αρχαία λατομεία – Μεταλλεία:</u> Αρχαία λατομεία λευκού μαρμάρου στη Μόρια</p> <p><u>Μεταλλευτικές στοές βόρειας Λέσβου:</u> Φλέβες μαγνησίτη Πολιχνίτου, Άργεννος (Μεταλλευτικές στοές).</p> <p><u>Σπήλαια:</u> Σπήλαιο Αγίου Βαρθολομαίου – Ταξιαρχών, Σπήλαιο Μυχούς, Σπήλαιο Αλυφαντών.</p>
ΧΙΟΣ	Απολιθωμένα θηλαστικά στα αργιλορυχεία Θυμιανών και στο Λατόμι Παναγιάς, Σπήλαιο Αγιογαλούσαινας, Απολιθώματα αμμωνιτών στο Μαραθόβουνο, Κώμη - απολιθωμένη χλωρίδα, Απολιθώματα Λιθανθρακοφόρου - Περμίου βόρειας Χίου.
ΟΙΝΟΥΣΣΕΣ	Μετακλαστικά ιζήματα Περμίου του δυτικού Πελαγονικού Περιθωρίου.
ΨΑΡΑ	Απολιθωματοφόρος θέση θηλαστικών (Δεινοθήρια).
ΣΑΜΟΣ	Απολιθώματα θηλαστικών Μυτιληνίων, Ευπαλίνιο όρυγμα (Πυθαγόρειο), Ρήγμα Πυθαγορείου, Σπήλαιο Παναγιάς Σπηλιανής (Πυθαγόρειο), Σπήλαιο Παναγιάς Κακοπερατιανής, Τεκτονικό παράθυρο του όρους Κερκετέας.
ΙΚΑΡΙΑ	Ραδιενεργές θερμές πηγές, Απολιθωμένη χλωρίδα, Αρχαίο μεταλλείο Ικαρίας.
Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	
ΠΑΤΜΟΣ	Σπήλαιο Αγίου Ιωάννη
ΚΑΛΥΜΝΟΣ	Σπήλαιο Κεφάλας ή Τρύπα Κεφάλας, Σπήλαιο Παρθένων ή «Αντρο των Νυμφών», Σπήλαιο Σκαλιών ή Δασκαλιό, Σπήλαιο Κολονόστηλο, Απολιθωμένα θηλαστικά Βαθιού, Τεκτονικό κέρας Τελένδου
ΚΩΣ	Τα αρχαιότερα πετρώματα του ελληνικού χώρου, Απολιθωματοφόρες θέσεις
ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟ	Κυανούν Σπήλαιο
ΝΙΣΥΡΟΣ - ΓΥΑΛΙ	Καλδέρα Νισύρου: Μαξιλαροειδείς λάβες Σπηλιανής, Στρώματα ηφαιστειακής τέφρας Κυράς - Λάβες Εμπορίου, Μετακαλδερικοί ηφαιστειακοί θόλοι Νικιών, Υδροθερμικοί κρατήρες, Απολιθωμένη χλωρίδα, Γυαλί - Ηφαιστειακά πετρώματα
ΤΗΛΟΣ	Σπήλαιο Χαρκαδιού, Απολιθωμένοι νάνοι ελέφαντες
ΡΟΔΟΣ	Σπήλαιο Κούμελου Αρχάγγελου, Απολιθωμένα θηλαστικά, Απολιθωμένα ασπόνδυλα – Θέση Κολύμπια, Απολιθωμένα κοράλλια, Φυτικά απολιθώματα
ΚΑΣΟΣ	Απολιθωματοφόρες θέσεις
ΚΑΡΠΑΘΟΣ	Απολιθωματοφόρες θέσεις
ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ	Ηφαιστειακό κέντρο 6 εκατομμύριων ετών
ΑΝΔΡΟΣ	Πτυχωμένα μεταμορφωμένα πετρώματα, βραχομορφές διάβρωσης στη θέση Γριάς Πήδημα στο Κορθί, Κουιάδα Διποτάματα
ΤΗΝΟΣ	Σφαιρικές δομές διάβρωσης και γεωμορφές Ταφόνοι στο Γρανίτη της Τήνου
ΝΑΞΟΣ	Μικρά φράγματα εμπλουτισμού υπόγειων υδροφόρων οριζόντων Απειράθου, Μεταλλεία σύριδας, Μιγματικά πετρώματα στη Βόρεια Νάξο, Σπήλαιο Διός, Απολιθώματα νάνων ελεφάντων, Λατομεία λευκού μαρμάρου
ΚΥΘΝΟΣ	Σπήλαιο Καταφύκι, Θερμά λουτρά

Νησί	Είδος μνημείου
ΗΡΑΚΛΕΙΑ	Σπήλαιο Αγίου Ιωάννη
ΣΥΡΟΣ	Αερόλιθοι: Εκλογίτες βόρειας Σύρου
ΔΗΛΟΣ	Απολιθωμένος νάνος ελέφαντας
ΜΗΛΟΣ	Ηφαιστιακές δομές: Ηφαιστειακοί κρατήρες Φυριπλάκας – Τράχηλα, Ηφαιστειακός δόμος Προφήτη Ηλία, Λατομεία: Αρχαία λατομεία οψιδιανού, Λατομείο οψιδιανού στη θέση «Νύχια», Λατομείο οψιδιανού στη θέση «Δεμενεγάκι», Ορυχεία: Θειωρυχεία, Μεταλλεία σιδήρου-μαγγανίου στην περιοχή Βάνι, Σπήλαια: Σπήλαια και θαλάσσιες χαράδρες Παπάφραγκα, Σπήλαιο Αγίου Ιωάννη-«Σμαραγδένια σπηλιά», Κατακόμβες, Μορφές διάβρωσης: Κλέφτικο, Σαρακίτικο, Υδροθερμικές εμφανίσεις: Φρεατικοί κρατήρες στη θέση Άγιοι Θεόδωροι, Ατμίδες Καλάμου, Μεταλλευτικό Μουσείο Μήλου
ΜΥΚΟΝΟΣ	Γρανίτης Μυκόνου - Μορφές διάβρωσης, Νησίδα Χταπόδια - Απολιθωμένα ασπόνδυλα
ΓΛΑΡΟΝΗΣΙΑ	Στηλοειδείς αποχωρισμοί λάβας
ΑΝΤΙΜΗΛΟΣ	Ηφαιστειακός κρατήρας
ΣΕΡΙΦΟΣ	Σπήλαιο Κουταλά, Μεταλλοφόρες εμφανίσεις - Μεταλλεία σιδήρου
ΣΙΦΝΟΣ	Αρχαία μεταλλεία αργυρούχων κοιτασμάτων μολύβδου-ψευδαργύρου και χρυσού
ΠΑΡΟΣ	Λατομεία μαρμάρων, Αρχαία λατομεία λυχνίτη και ονομαστού Παριανού μαρμάρου Κολυμπήθρες (μορφή διάβρωσης)
ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ Ν.ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ-Ν. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ	Ηφαιστειακοί δόμοι Αντιπάρου – Ηφαιστειακές εμφανίσεις Ν.Δεσποτικού – Ν. Στρογγύλου, Σπήλαιο Ωλιάρτος, Μεταλλευτικές στοές
ΚΙΜΩΛΟΣ	Μανιταροειδείς μορφές διάβρωσης, Βραχώδεις ακτές – Γεωλογικές τομές ηφαιστειακών πετρωμάτων, Μορφές διάβρωσης ηφαιστ. Πετρωμάτων στην περιοχή Πράσσα, Μορφές διάβρωσης σε Κίσσηρη, Σπηλιά της Γερακιάς, Απολιθωμένα ασπόνδυλα, Θερμές πηγές
ΘΗΡΑ (ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ)	Ηφαιστειακό συγκρότημα της Σαντορίνης: Ηφαιστειακός κρατήρας – Καλδέρα – Φυσικές τομές της καλδέρας, Στρώματα της Μινωικής έκρηξης, Ηφαιστειακή φλέβα (dyke) Θηρασιάς, Σύγχρονη ηφαιστειότητα – Καμμένη, Τριαδικά απολιθώματα Megalodon, απολιθωμένη χλωρίδα
ΠΟΛΥΑΙΓΟΣ	Βραχομορφές στη θέση Καλόγεροι
ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ	Χρυσόσπηλιά
ΙΟΣ	Γνευσιωμένος γρανίτης 300 εκατ. ετών
ΑΜΟΡΓΟΣ	Ενεργό ρήγμα Αμοργού (σεισμός 1956)

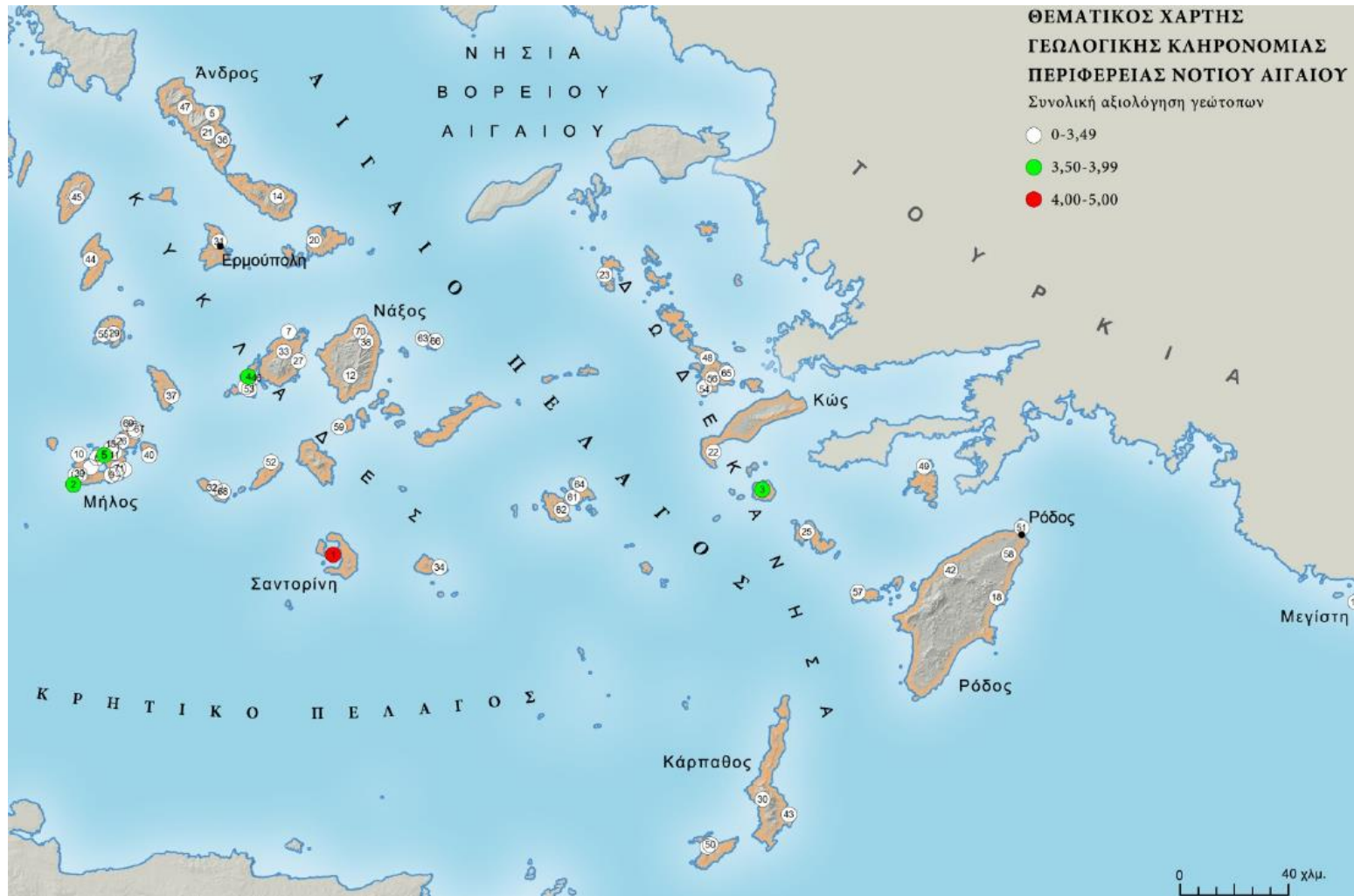
Στο πλαίσιο Μεταπτυχιακής Εργασίας (Σκέντος 2012), στην ΠΝΑ καταγράφηκαν και αξιολογήθηκαν οι ανωτέρω γεώτοποι ως προς το γεωτουριστικό τους ενδιαφέρον.

Οι γεώτοποι της **Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου**, τοποθετούνται στο σύνολο τους σε περιοχές με έντονο ανάγλυφο, συνδέονται σε μεγάλο βαθμό με το παράκτιο περιβάλλον και με την ηφαιστειακή δραστηριότητα του Αιγαίου στο Κάτω - Μέσο Μειόκαινο. Το **Απολιθωμένο Δάσος Λέσβου** αποτελεί τη γεωλογική θέση της περιφέρειας που συγκεντρώνει βαθμολογία πάνω από 4 και ορίζεται ως γεώτοπος διεθνούς εμβέλειας. Το εν λόγω γεωλογικό μνημείο είναι ήδη ενταγμένο στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γεωπάρκων (βλ. ακόλουθη § 6.1.6.2). Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου αποτελεί τη μοναδική περιφέρεια που απουσιάζουν οι γεωλογικές θέσεις της κλίμακας αξιολόγησης 3,5-4. Οι υπόλοιπες γεωλογικές θέσεις αξιολογήθηκαν με βαθμό χαμηλότερο του 3,5 και παρουσιάζουν τουριστικό ενδιαφέρον μόνο σε περιφερειακό - τοπικό επίπεδο (βλ. ακόλουθη **Εικόνα 6-22**).

Οι γεώτοποι της **Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου**, τοποθετούνται στο σύνολό τους σε περιοχές με έντονο ανάγλυφο, συνδέονται ως επί το πλείστον με το παράκτιο περιβάλλον. Παρουσιάζουν υψηλή πυκνότητα συγκέντρωσης σε περιοχές που συνδέονται με ηφαιστειακή δραστηριότητα τόσο κατά το Ανώτερο Μειόκαινο (Βόρειες Κυκλάδες, Βόρεια Δωδεκάνησα) όσο και κατά το Πλειόκαινο - σήμερα (Μήλος, Σαντορίνη, Νίσυρος). Το ηφαιστειακό συγκρότημα της Σαντορίνης κατατάχθηκε ως γεωλογικό μνημείο παγκόσμιας εμβέλειας (βλ. ακόλουθη **Εικόνα 6-23**, κατάταξη στην κλίμακα 4-5). Το Κλέφτικο της Μήλου, το ηφαιστειακό συγκρότημα της Νισύρου, το σπήλαιο Αντίπαρου και το Σαρακήνικο της Μήλου παρουσιάζουν ενδιαφέρον σε εθνικό επίπεδο (κατάταξη στην κλίμακα 3,5-4). Οι υπόλοιπες γεωλογικές θέσεις συγκέντρωσαν χαμηλότερη βαθμολογία και παρουσιάζουν τουριστικό ενδιαφέρον μόνο σε περιφερειακό τοπικό επίπεδο (κατάταξη στην κλίμακα 0-3,5).

Εικόνα 6-19 Αξιολόγηση γεωτόπων ΠΒΑ ως προς το γεωτουριστικό τους ενδιαφέρον (Σκέντος Αθάνασιος. «Γεωτόποι της Ελλάδας. Καταγραφή, Αποτύπωση, Γεωλογικό Καθεστώς και Γεωτουριστική Αξιολόγηση». ΕΚΠΑ, 2012)

Εικόνα 6-20 Αξιολόγηση γεωτόπων ΠΝΑ ως προς το γεωτουριστικό τους ενδιαφέρον (Σκέντος Αθάνασιος. «Γεωτόποι της Ελλάδας. Καταγραφή, Αποτύπωση, Γεωλογικό Καθεστώς και Γεωτουριστική Αξιολόγηση». ΕΚΠΑ, 2012).

6.1.6.2 Γεωπάργκα

Ως «**γεωπάργκα**» χαρακτηρίζονται από την UNESCO ευρύτερες περιοχές που περιέχουν έναν σημαντικό αριθμό θέσεων γεωτόπων (ανεξαρτήτου κλίμακας) ή ένα μωσαϊκό γεωλογικών στοιχείων ιδιαίτερης επιστημονικής αξίας, σπανιότητας ή αισθητικής ομορφιάς, αντιπροσωπευτικών της γεωλογικής ιστορίας της περιοχής, γεγονότων ή διεργασιών. Τα γεωπάργκα δύναται να περιλαμβάνουν επίσης θέσεις αρχαιολογικού, ιστορικού ή πολιτιστικού ενδιαφέροντος.

Η συγκρότηση του Ευρωπαϊκού Δικτύου Γεωπαρκών (European Geoparks Network - EGN) έγινε το 2000, με την ενίσχυση της Ε.Ε. σε συνεργασία με την UNESCO. Ιδρυτικό μέλος του EGN αποτελεί το «Απολιθωμένο Δάσος Λέσβου» και τρεις ακόμα προστατευόμενες περιοχές γεωλογικού ενδιαφέροντος από τη Γαλλία, τη Γερμανία και την Ισπανία. Το 2004 συγκροτήθηκε το Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπαρκών (Global Geoparks Network - GGN) της UNESCO. Πρόκειται για ένα εθελοντικό και μη-κερδοσκοπικό Δίκτυο ανταλλαγής και συνεργασίας Εθνικών Γεωπαρκών, το οποίο στηρίζεται από την UNESCO. Το Δίκτυο δημιουργήθηκε με σκοπό την προστασία, ανάδειξη και προβολή τόσο της γεωλογικής, όσο και της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς αγροτικών περιοχών της Ευρώπης, αναπτύσσοντας και προωθώντας εκπαιδευτικές και γεωτουριστικές δραστηριότητες με υψηλές ποιοτικά προδιαγραφές.

Το Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπαρκών της UNESCO αριθμεί 92 Γεωπάργκα από 28 χώρες από όλο τον κόσμο ενώ στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γεωπαρκών συμμετέχουν 52 Γεωπάργκα από 17 Ευρωπαϊκές χώρες.

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, εντοπίζεται **ένα (1) από τα πέντε συνολικά γεωπάργκα** της χώρας.

Πρόκειται για το **Γεωπάργκο Λέσβου**, το οποίο περιλαμβάνεται τόσο στο Ευρωπαϊκό, όσο και στο Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπαρκών. Η έκταση του γεωπαρκού, περιλαμβάνει ολόκληρο το νησί της Λέσβου, ενώ η ένταξή του στο Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπαρκών της UNESCO, έγινε στα πλαίσια του 11^{ου} Ευρωπαϊκού Συνεδρίου Γεωπαρκών που πραγματοποιήθηκε στην περιοχή Arouca της Πορτογαλίας, τον Σεπτέμβριο του 2012.

Σημειώνεται ότι το Γεωπάργκο Λέσβου επαναξιολογήθηκε θετικά ως Παγκόσμιο Γεωπάργκο της UNESCO για την περίοδο 2017-2020, μετά την ολοκλήρωση της δεύτερης φάσης της από τα μέλη του Παγκόσμιου Δικτύου Γεωπαρκών της UNESCO.

Από τη συστηματική μελέτη των απολιθωμένων κορμών και φύλλων προσδιορίσθηκε το γένος και το είδος των φυτών που συμμετείχαν στη σύνθεση του δάσους της Λέσβου πριν από 20 εκατομμύρια χρόνια. Τα απολιθωμένα φυτά περιλαμβάνουν κωνοφόρα, αγγειόσπερμα – ανθοφόρα φυτά, και λίγα πτεριδόφυτα. Τα κωνοφόρα περιλαμβάνουν προγονικές μορφές της σεκόιας, του πεύκου, του κυπαρισσιού, του τάξου και άλλων σπάνιων ειδών των οποίων δεν υπάρχουν σύγχρονοι απόγονοι. Πολλοί απολιθωμένοι κορμοί ανήκουν σε προγονικές μορφές του σύγχρονου είδους Σεκόια η αιθαλής που φύεται στις δυτικές ακτές των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχουν προσδιορισθεί επίσης πρωτοπευκίδες, που αποτελούν προγονική μορφή του σύγχρονου πεύκου, κυπαρισίδες και το σπάνιο κωνοφόρο Κουνιχάμια η μειοκαινική. Τα αγγειόσπερμα – ανθοφόρα φυτά περιλαμβάνουν αντιπρόσωπους των ειδών Λεύκη, Δάφνη, Κανελλόδενδρο, Πλάτανος, Δρύς, Οξιά, Φοίνικας, Σκλήθρο, Βάτος, Σφένδαμος και Καρυδιά. Επίσης έχουν προσδιορισθεί πολλά είδη φοινικίδων.

6.1.7 Ορυκτός πλούτος – Εξορυκτική δραστηριότητα

6.1.7.1 Ορυκτός πλούτος

Τα νησιά του Αιγαίου παρουσιάζουν ήδη από την Αρχαιότητα ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε ό,τι αφορά στο φυσικό τους πλούτο, λόγω της μεγάλης ποικιλίας χρήσιμων ορυκτών που κρύβουν στο υπέδαφός τους.

Σήμερα, παρά το γεγονός ότι οι μέθοδοι εκμετάλλευσης βελτιώθηκαν και τα πεδία εφαρμογής των μετάλλων και των άλλων ορυκτών συνεχώς αυξάνονται, πολλές φορές οι τεχνικοοικονομικοί όροι της εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων, δηλαδή οι όροι που έχουν σχέση με τη σύσταση, την υφή, τα αποθέματα, καθώς και τη μεταφορά του μεταλλεύματος, περιορίζουν αισθητά τις δυνατότητες αξιοποίησής τους στο χώρο του Αιγαίου. Εκμεταλλεύσιμα είναι κυρίως τα κοιτάσματα βιομηχανικών ορυκτών και λατομικών προϊόντων, όπως της γύψου, του καολίνη, του περλίτη, του μπετονίτη και άλλων, τα οποία εξορύσσονται από διάφορα νησιά.

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Στη **Λήμνο** δεν υπάρχουν οριοθετημένες λατομικές, μεταλλευτικές, εξορυκτικές ζώνες καθώς δεν υπάρχουν στο νησί εκμεταλλεύσεις ορυκτών πόρων, παρά μόνο λατομεία αδρανών υλικών στον Άγιο Δημήτριο και στους Αγκαριώνες (στρατιωτικά).

Οι λατομικές ζώνες στη νήσο **Λέσβο** αφορούν κυρίως αδρανή υλικά. Το νησί διαθέτει αρκετό ορυκτό πλούτο, ωστόσο μικρό μέρος του αξιοποιείται. Υπάρχουν εμφανίσεις καολίνη, μπετονίτη, τάλκη, περλίτη, μαρμάρων, αντιμονίτη, λιγνίτη κ.α. Επίσης, από γεωλογικές έρευνες που έχουν γίνει προέκυψαν σοβαρές ενδείξεις για την παρουσία κοιτασμάτων χρυσού. Υπάρχουν έξι λατομεία, από τα οποία 1 αφορά τη λατόμευση πέτρας-μαρμάρου και τα υπόλοιπα τη λατόμευση αδρανών, σε διάφορες περιοχές του νησιού.

Οι λατομικές ζώνες της **Χίου**, αφορούν αδρανή υλικά στα οποία περιλαμβάνονται και δομικοί λίθοι (θυμιανούσικη πέτρα). Το μάρμαρο είναι πέτρωμα στο οποίο γίνεται πρακτικά εκμετάλλευση σήμερα. Υπάρχουν λατομεία από όπου εξορύσσεται τεφρό και μαύρο μάρμαρο. Το μάρμαρο της Χίου είναι κρυσταλλικός ανθρακικός ασβεστόλιθος. Στη νότια περιοχή η ύπαρξη αργίλου προσφέρει τις δυνατότητες για την ανάπτυξη της κεραμοπλαστικής. Παλαιότερα υπήρχαν λιγνιτορυχεία στο νοτιοανατολικό τμήμα, ενώ στο βορρά υπάρχουν εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα αντιμονίου στο χωριό Κέραμος και θειοσιδηρούχες ιαματικές πηγές στον γειτονικό οικισμό Αγιάσματα. Στα Καρδάμυλα απαντάται μια από τις ελάχιστες εμφανίσεις λιθάνθρακα στον ελληνικό χώρο, που όμως δεν παρουσιάζει οικονομικό ενδιαφέρον. Το υπέδαφος του νησιού γενικά δεν είναι πλούσιο. Υπάρχουν μικρές εμφανίσεις λιγνίτη, μικτών θειούχων μεταλλευμάτων και μπετονίτη. Παλαιότερα εξορυσσόταν μέταλλευμα αντιμονίου κοντά στο χωριό Κέραμος, το οποίο έχει πλέον εξαντληθεί. Στο νησί υπάρχουν έξι λατομεία αδρανών εντός και εκτός λατομικών ζωνών.

Ο ορυκτός πλούτος του νησιού της **Σάμου** δεν είναι σημαντικός και περιλαμβάνει μικρές εμφανίσεις βωξίτη, αργυρούχου γαληνίτη, γύψου, αμιάντου σμύριδας και αντιολισθηρών υλικών. Επίσης περιλαμβάνει την μοναδική εμφάνιση νίτρου στην Ελλάδα (στη θέση Αγιάδα). Υπάρχουν τέσσερα λατομεία αδρανών.

Η **Ικαρία**, διαθέτει σημαντικά αποθέματα σχιστολιθικών πλακών, που εξορύσσονται και εξαγονται και μάλιστα ανεξέλεγκτα. Έχουν εντοπισθεί μαρμαροφόρα κοιτάσματα τα οποία όμως δεν είναι υπό εκμετάλλευση. Υπάρχει μόνο ένα μικρό λατομείο μαρμάρου στον Κάμπο. Στον Αγ. Κήρυκο υπάρχει ένα αξιόλογο κούτασμα σιδηρομεταλλεύματος, το οποίο υπέστη περιορισμένη εκμετάλλευση κατά το παρελθόν. Στην περιοχή

Ξυλοσύρτη έχει εντοπισθεί κοίτασμα γρανίτη αλλά δεν έχει αξιολογηθεί ποιοτικά και ποσοτικά και δεν έχει μελετηθεί η δυνατότητα αξιοποίησής του.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Η κύρια εξορυκτική δραστηριότητα στην ΠΝΑ εντοπίζεται στις νήσους Μήλο (Κυκλάδες) και Γυαλί (Δωδεκάνησα - μικρή ηφαιστειογενής νησίδα απέναντι από τη Νίσυρο).

Η **Μήλος** αποτελεί σήμερα το μεγαλύτερο κέντρο παραγωγής και επεξεργασίας μπεντονίτη και περλίτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξαιρετικά μεγάλες ποσότητες των εν λόγω ορυκτών εξορύσσονται, υφίστανται κατάλληλη επεξεργασία επί τόπου και εξάγονται κυρίως στο εξωτερικό. Ως κύρια ορυκτά της Μήλου πέραν των παραπάνω αναφέρονται τα ακόλουθα: Βαρυτίνη, Καολίνη, Ποζολάνη. Υπάρχουν και άλλα ορυκτά όπως Άργυρος, Θείο, Οψιδιανός, Μυλόπετρα, Μαγγάνιο, Αλουνίτης, Γύψος και Σιαμίτης ενώ όπως προαναφέρθηκε την τελευταία δεκαετία ανακαλύφθηκαν και Ζεόλιθος, Άμορφο Πυριτικό, Καλιούχο Άστριο και Χρυσό.

Στη νήσο **Γυαλί** γίνεται εξόρυξη ελαφρόπετρας, οψιανού και περλίτη και κατά την αρχαιότητα γινόταν η εξόρυξη οψιανού για την κατασκευή εργαλείων.

Σημαντική επίσης είναι και η εξόρυξη μαρμάρου στην **Νάξο**. Σήμερα στη Νάξο λειτουργούν επτά λατομεία μαρμάρου που συγκεντρωμένα στην περιφέρεια της Τ.Κ. Κυνιδάρου. Στα λατομεία αυτά απασχολούνται περί τα 60 άτομα. Το εμπορικό όνομα του ναξιακού μαρμάρου είναι «Κρυσταλλίνα Νάξου» και οφείλεται στους «κρυστάλλους» που σχηματίζονται από την πρόσμειξη του χαλαζία (2%) με τον ασβεστίτη (98%). Σ' αυτό οφείλει και τη μεγάλη του διαφάνεια και λάμψη. Το μεγαλύτερο μέρος του μαρμάρου που εξορύσσεται διοχετεύεται στην εγχώρια και διεθνή αγορά ακατέργαστο. Ενώ κάποιες ποσότητες απορροφούν και τα τέσσερα εργοστάσια επεξεργασίας που εδρεύουν στη Νάξο.

Τέλος, ενεργά λατομεία αδρανών υλικών υπάρχουν σε Μήλο, Νάξο, Πάρο, Σύρο, Κέα, Σίφνο, Λειψούς, Κάρπαθο, Κω, Κάλυμνο, Πάτμο και Ρόδο.

Ο υποθαλάσσιος χώρος του Αιγαίου παραμένει σχετικά ανεξερεύνητος και με άγνωστες, εκτός από το πετρέλαιο, πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες σε μεταλλεύματα και χρήσιμες ύλες.

6.1.7.2 Εξορυκτική δραστηριότητα

Η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες της ΕΕ που διαθέτει σημαντικό ορυκτό πλούτο, τόσο σε ποιότητα, όσο και σε ποσότητα, καθώς και σε ποικιλία ορυκτών πρώτων υλών. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την έκταση της χώρας μας, την κατατάσσει στις κορυφαίες θέσεις σε παγκόσμια κλίμακα ανάμεσα στις χώρες που διαθέτουν σημαντικό αποθεματικό δυναμικό ορυκτών πρώτων υλών ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο. Γι' αυτό και η εξορυκτική δραστηριότητα και η περαιτέρω αξιοποίηση των ορυκτών πρώτων υλών περιλαμβάνεται στις βασικές αναπτυξιακές μας προτεραιότητες.

Ως εκ τούτου η αξιοποίηση των ορυκτών πρώτων υλών της χώρας, αποτελεί σημαντικό παράγοντα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, που μπορεί παράλληλα να συμβάλλει και σε άλλους κρίσιμους τομείς της, όπως η βιομηχανία μη σιδηρούχων μετάλλων (π.χ. αλουμινίου, νικελίου κ.λ.π.) η οικοδομική και εν γένει κατασκευαστική δραστηριότητα, η παραγωγή ενέργειας, η βιομηχανία ανοξείδωτου χάλυβα, η τσιμεντοβιομηχανία κ.λ.π.. Παρά τη βαθιά ύφεση της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία έτη, ο εξορυκτικός

κλάδος επέδειξε αξιοσημείωτη αντοχή και σταθερότητα με μικρές διακυμάνσεις, εξαιτίας του έντονου εξαγωγικού του χαρακτήρα, καθώς σημαντικό μέρος του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων της εξορυκτικής βιομηχανίας προέρχεται από πωλήσεις στις διεθνείς αγορές.

Η αξία των εξαγωγών πλησίασε το 1,1 δισεκ. € το 2013, ξεπερνώντας το 50% των συνολικών πωλήσεων του κλάδου, με αυξητικές τάσεις και για το 2014 (πηγή: «Η συμβολή της εξορυκτικής βιομηχανίας στην ελληνική οικονομία» ΙΟΒΕ, Μάρτιος 2016).

Τα ανωτέρω οφείλονται και στο γεγονός ότι σύμφωνα με τα διεθνή στοιχεία για το έτος 2014 σε παγκόσμιο επίπεδο (World Mining Data, vol.31 Minerals Production, Vienna 2016), η χώρα μας βρίσκεται στη 1^η θέση σε παραγωγή περλίτη, στην 5^η θέση σε παραγωγή μπεντονίτη, στην 7^η θέση στην παραγωγή λιγνίτη, στην 9^η θέση σε παραγωγή μαγνησίτη, στη 13^η θέση σε παραγωγή βωξίτη και στη 15^η θέση σε παραγωγή νικελίου.

Ειδικότερα η έντονη εξωστρέφεια του εξορυκτικού κλάδου τα τελευταία έτη αποτυπώνεται σχεδόν σε όλους τους επιμέρους κλάδους του, όπως και στον κλάδο του μαρμάρου και των διακοσμητικών λίθων, όπου παρουσιάζεται συνεχής αύξηση των εξαγωγών (λαμβάνοντας σαν σύνολο όλα τα σχετικά εξαγόμενα προϊόντα) οι οποίες έφτασαν τα 256,4 εκ. €, για το 2014 και τα 275,4 εκ. € το 2015 (στοιχεία ΕΛΣΤΑΤ, κατόπιν επεξεργασίας από τη Διεύθυνση Πολιτικής & Ερευνών).

Σύμφωνα με στοιχεία της «Έκθεσης συγκεντρωτικών στοιχείων για τη δραστηριότητα επί των ορυκτών πρώτων υλών στην Ελλάδα, κατά το έτος 2015» (ΥΠΕΝ – Γεν. Δ/ση Ορυκτών Πρώτων Υλών, Δεκέμβριος 2016), το έτος 2015 και για το σύνολο της χώρας, κατατέθηκαν, από τις επιχειρήσεις του εξορυκτικού κλάδου, στη Γεν. Δ/ση Ορυκτών Πρώτων Υλών του ΥΠΕΝ, συνολικά 1.129 δελτία, εκ των οποίων 525 δελτία δραστηριότητας (Δ.Δ.) και 604 δηλώσεις απραξίας (Δ.Α.).

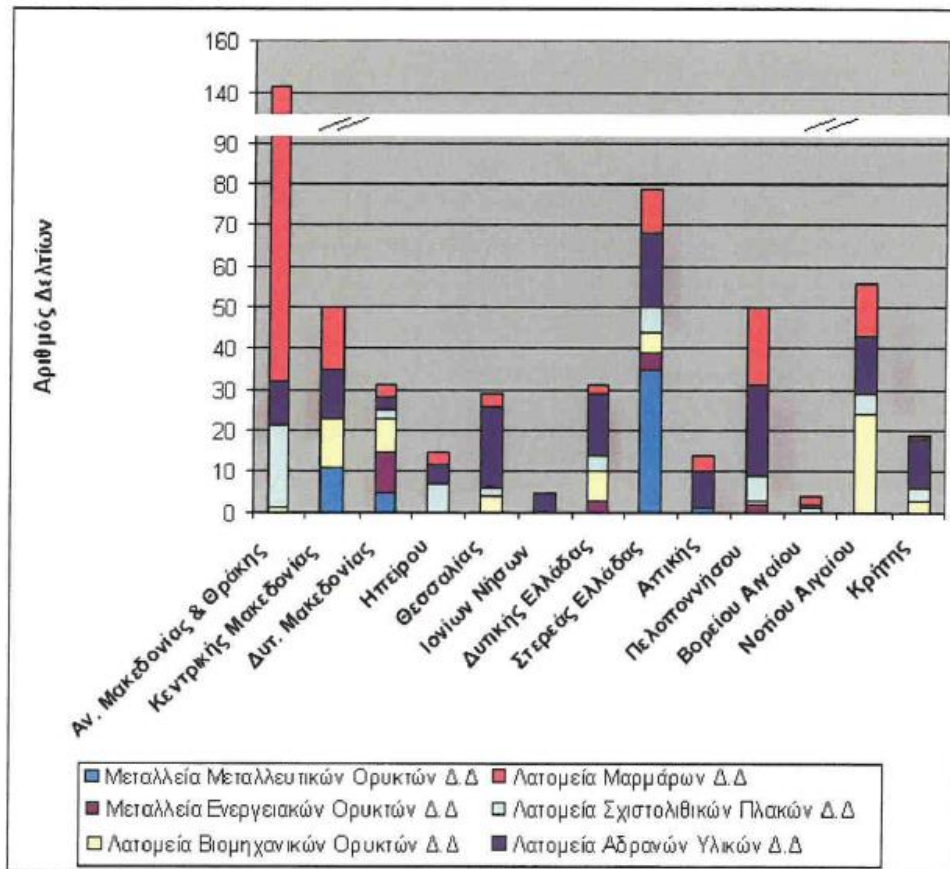
Στον ακόλουθο **Πίνακα 6-7**, δίνονται στοιχεία σχετικά με τα δελτία δραστηριότητας και τις δηλώσεις απραξίας που κατατέθηκαν στη Γεν. Δ/ση Ορυκτών Πρώτων Υλών του ΥΠΕΝ, κατά το έτος 2015, ανά κατηγορία ορυκτού και ανά Περιφέρεια (βλ. και **Σχήματα 6-9 και 6-10**).

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του επόμενου πίνακα, κατά το έτος 2015, κατατέθηκαν στη Γεν. Δ/ση Ορυκτών Πρώτων Υλών του ΥΠΕΝ, 4 ΔΔ και 7ΑΔ από επιχειρήσεις του εξορυκτικού κλάδου της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου και 56 ΔΔ και 29 ΔΑ από αντίστοιχες επιχειρήσεις της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου.

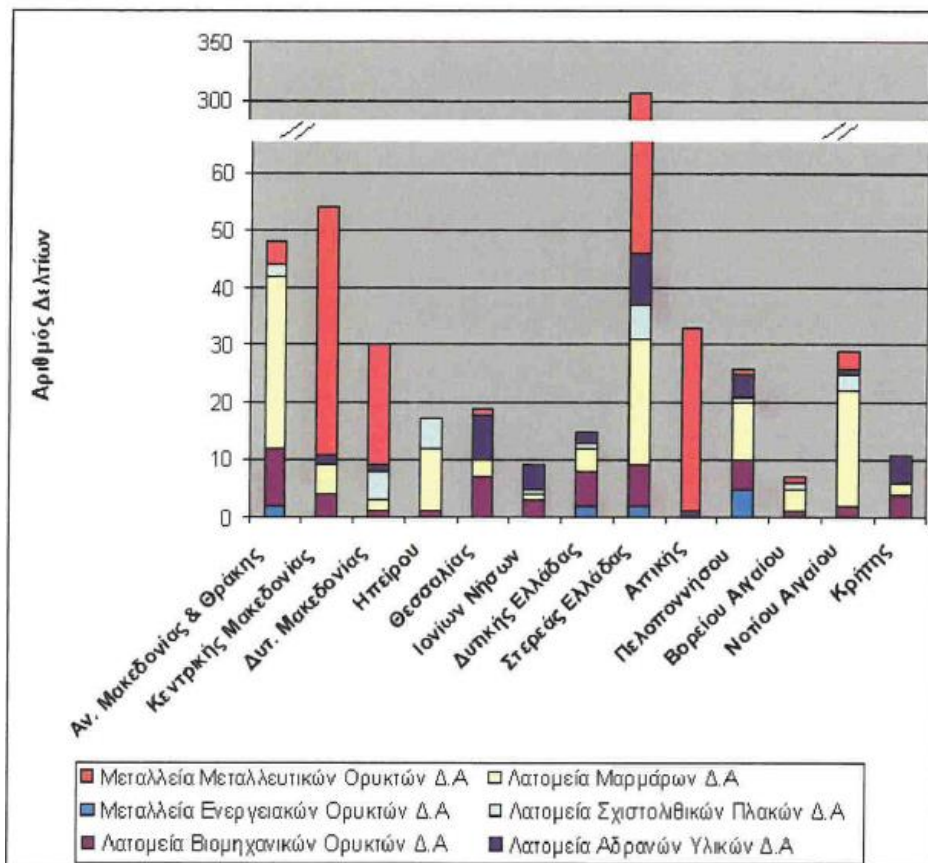
Πίνακας 6-10 Δελτία Δραστηριότητας (ΔΔ) και Δηλώσεις Απραξίας (ΔΑ) επιχειρήσεων εξορυκτικού κλάδου κατά το έτος 2015, ανά Περιφέρεια (πηγή: ΥΠΕΝ – Γεν. Δ/ση Ορυκτών Πρώτων Υλών, Δεκέμβριος 2016)

Περιφέρεια		Αν. Μακεδονίας & Θράκης	Κεντρικής Μακεδονίας	Δυτ. Μακεδονίας	Ηπείρου	Θεσσαλίας	Ιονίων Νήσων	Δυτικής Ελλάδας	Στερεάς Ελλάδας	Αττικής	Πελοποννήσου	Βορείου Αιγαίου	Νοτίου Αιγαίου	Κρήτης	Σύνολο
Μεταλλεία Μεταλλευτικών Ορυκτών	ΔΔ		11	5					35	1					52
	ΔΑ	4	43	21		1			260	32	1	1	3		366
Μεταλλεία Ενεργειακών Ορυκτών	ΔΔ			10				3	4		2				19
	ΔΑ	2						2	2		5				11
Λατομεία Βιομηχανικών Ορυκτών	ΔΔ	1	12	8		4		7	5		1		24	3	65
	ΔΑ	10	4	1	1	7	3	6	7		5	1	2	4	51
Λατομεία Μαρμάρων	ΔΔ	110	15	3	3	3		2	11	4	19	2	13	1	186
	ΔΑ	30	5	2	11	3	1	4	22		10	4	20	2	114
Λατομεία Σχιστολιθικών Πλακών	ΔΔ	20		2	7	2		4	6		6	1	5	3	56
	ΔΑ	2		5	5		1	1	6		1	1	3		25
Λατομεία Αδρανών Υλικών	ΔΔ	11	12	3	5	20	5	15	18	9	22	1	14	12	147
	ΔΑ		2	1		8	4	2	9	1	4		1	5	37
Σύνολο		190	104	61	32	48	14	46	385	47	76	11	85	30	1.129

Τα στοιχεία του ανωτέρω Πίνακα, παρουσιάζονται γραφικά, στα ακόλουθα Σχήματα.

Σχήμα 6-9 Δελτία Δραστηριότητας (ΔΔ) επιχειρήσεων εξορυκτικού κλάδου κατά το έτος 2015, ανά Περιφέρεια (πηγή: ΥΠΕΝ, Δεκέμβριος 2016)

Σχήμα 6-10 Δηλώσεις Απραξίας (ΔΑ) επιχειρήσεων εξορυκτικού κλάδου κατά το έτος 2015, ανά Περιφέρεια (πηγή: ΥΠΕΝ, Δεκέμβριος 2016)

Από τους ως άνω πίνακες και γραφικές παραστάσεις προκύπτουν τα εξής:

Η ενεργή μεταλλευτική δραστηριότητα μεταλλευτικών ορυκτών επικεντρώνεται διαχρονικά σε δύο Περιφέρειες, ήτοι της Στερεάς Ελλάδας και της Κεντρικής Μακεδονίας. Στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, που αποτελεί το μεγαλύτερο μεταλλευτικό κέντρο μεταλλευτικών ορυκτών της χώρας, υπάρχουν δραστηριότητες Βωξίτη (Φωκίδα και Φθιώτιδα), σιδηρονικελιούχων μεταλλευμάτων (Φθιώτιδα, Βοιωτία, Εύβοια) και λευκολίθου (Εύβοια). Στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας υπάρχουν μεταλλευτικές δραστηριότητες μεικτών θειούχων μεταλλευμάτων, χρυσοφόρου αρσενοπυρίτη και λευκολίθου (Χαλκιδική).

Στις υπόλοιπες Περιφέρειες της χώρας, παρά το σημαντικό αποθεματικό δυναμικό σε μεταλλευτικά ορυκτά σε ορισμένες από αυτές (όπως π.χ. της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, της Δυτικής Μακεδονίας κ.λ.π.) δεν υπάρχει καμιά ουσιαστική μεταλλευτική δραστηριότητα μεταλλευτικών ορυκτών.

Η ενεργή μεταλλευτική δραστηριότητα ενεργειακών ορυκτών (λιγνίτης) επικεντρώνεται διαχρονικά και αυτή σε δύο άλλες Περιφέρειες, ήτοι της Δυτικής Μακεδονίας (Λιγνιτικό Κέντρο Πτολεμαΐδας και η γειτονική περιοχή) και της Πελοποννήσου (Λιγνιτικό Κέντρο Μεγαλόπολης).

Η Περιφέρεια Ν. Αιγαίου, αποτελεί διαχρονικά το μεγαλύτερο ενεργό κέντρο, στον κλάδο των βιομηχανικών ορυκτών, όπου στη Μήλο, στην Κίμωλο και στο Γυαλί της Νισύρου πραγματοποιείται, μεταξύ άλλων, η λατομική δραστηριότητα περλίτη και μπεντονίτη στις παραγωγές των οποίων η Χώρα μας κατέχει αντίστοιχα

την 1^η και 5^η θέση παγκοσμίως. Αξιοσημείωτη λατομική δραστηριότητα βιομηχανικών ορυκτών υπήρξε κατά το έτος 2015 στις Περιφέρειες Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας και Δυτικής Ελλάδας.

Η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, αποτελεί διαχρονικά το μεγαλύτερο ενεργό κέντρο, στον κλάδο του μαρμάρου, όπου βρίσκεται το 60% των λατομείων μαρμάρου σύμφωνα με τα δελτία δραστηριότητας έτους 2015 που απεστάλησαν στην υπηρεσία μας και ειδικότερα στις περιοχές της Καβάλας, της Αράμας και της Θάσου. Ακολουθούν, για το έτος 2015 σε ενεργή δραστηριότητα στον κλάδο αυτό, οι Περιφέρειες Πελοποννήσου, Κεντρικής Μακεδονίας και Νοτίου Αιγαίου. Αξιοσημείωτη είναι η στασιμότητα στον κλάδο του μαρμάρου της Περιφέρειας Ηπείρου, την τελευταία και πλέον δεκαετία, στην οποία παρ' ότι εντοπίζεται σημαντικό αποθεματικό δυναμικό και ειδικότερα στην ευρύτερη περιοχή των Ιωαννίνων, εντούτοις δεν υφίσταται ουσιαστική ενεργή δραστηριότητα στον κλάδο αυτό.

Τέλος κατά το έτος 2015, η μεγαλύτερη ενεργή δραστηριότητα λατομείων αδρανών υλικών παρουσιάζεται στις Περιφέρειες Πελοποννήσου και Θεσσαλίας. Ακολουθούν οι Περιφέρειες Στερεάς Ελλάδας, Δυτικής Ελλάδας, **Νοτίου Αιγαίου**, Κρήτης, Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης που συγκριτικά μεταξύ τους παρουσιάζουν σχεδόν παρόμοια ενεργή δραστηριότητα.

6.1.8 Ζώνες βλάστησης - Οικοσυστήματα

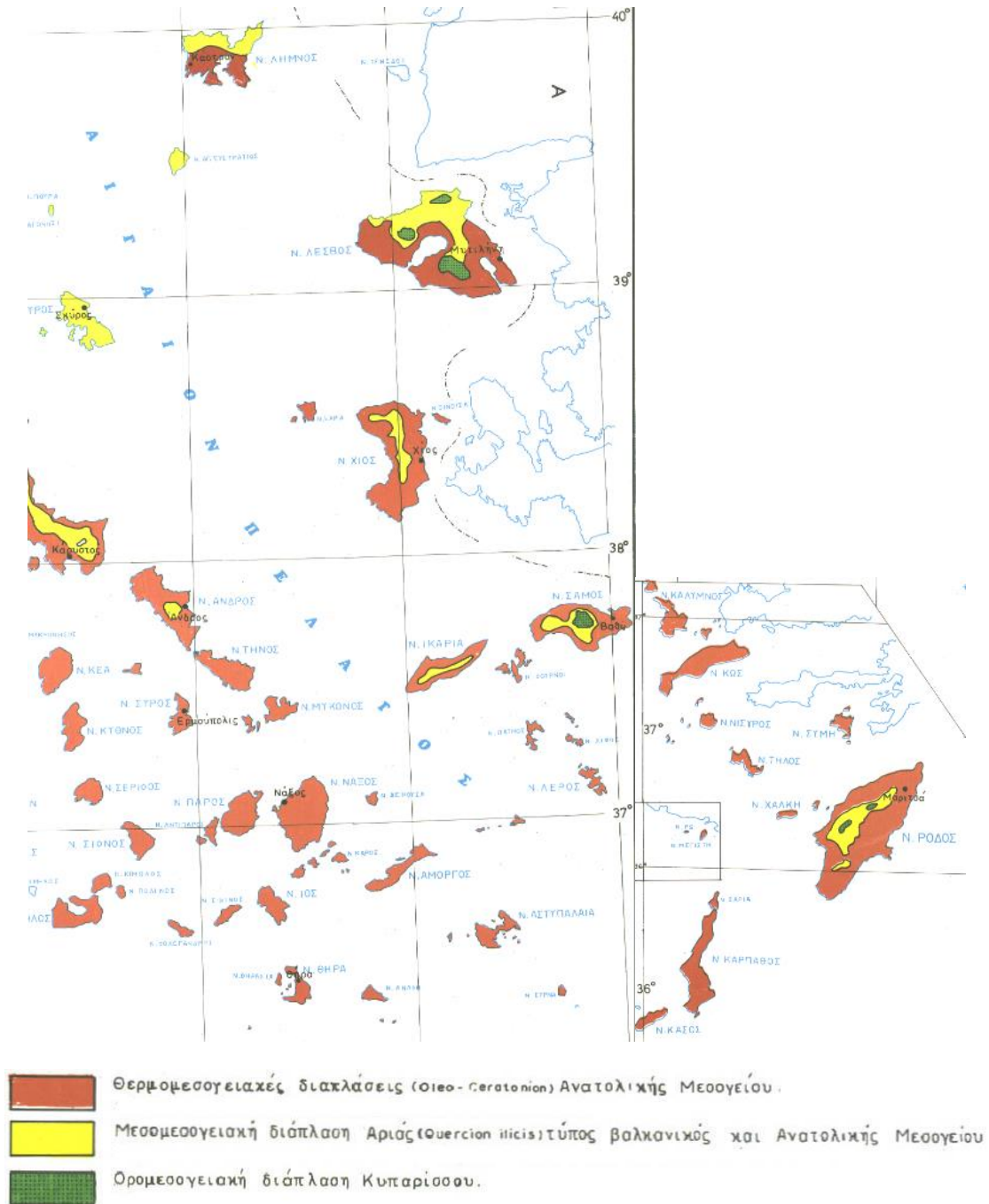
6.1.8.1 Ζώνες βλάστησης

Η βλάστηση μιας περιοχής είναι αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης διαφόρων παραγόντων όπως του κλίματος, της ορειογραφικής διαμορφώσεως, της πετρολογικής και γεωλογικής σύστασης, του εδάφους, της ανθρώπινης επίδρασης κ.ά. Βέβαια, πρωταρχικός παράγοντας, τουλάχιστον ως προς τη σύνθεση της βλάστησης, είναι η χλωρίδα μιας περιοχής. Τα διάφορα φυτικά είδη στο φυσικό τους περιβάλλον συνθέτουν καθορισμένες φυτοκοινωνίες, που στο σύνολό τους αποτελούν τη βλάστηση μιας περιοχής. Οι σημαντικές κλιματικές παράμετροι που επηρεάζουν την χλωριδική σύνθεση, μορφή και εξέλιξη των φυτοκοινωνικών διαπλάσεων, ιδιαίτερα των μεσογειακών οικοσυστημάτων, είναι η θερμοκρασία και η βροχόπτωση. Η διάκριση και περιγραφή των ζωνών ή ορόφων βλάστησης του ελλαδικού χώρου διαφέρουν κατά τους συγγραφείς. Ωστόσο, οι διαφορές αυτές αναφέρονται περισσότερο στο χαρακτηρισμό των ζωνών και λιγότερο στην ουσιαστική διάκρισή τους (Φοίτος και συν. 2009).

Με βάση το Μαυρομμάτη (1980) και σύμφωνα με τα επιμέρους βιοκλιματικά χαρακτηριστικά (βιοκλιματικοί όροφοι, διάρκεια ξηροθερμικής περιόδου), καθώς και την κατανομή της υπάρχουσας βλάστησης, στο ΥΔ14, απαντώνται οι διαπλάσεις βλάστησης που παρουσιάζονται στο Σχήμα 6-11. Σύμφωνα με την κατανομή των ζωνών βλάστησης του Ντάφη (1973), η οποία βασίζεται, κυρίως, στο σύστημα του Braun-Blanquet, το σύνολο του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (ΥΔ14) υπάγεται στην **Ευμεσογειακή ζώνη βλάστησης**, με εξαίρεση τις υψηλότερες περιοχές των μεγαλύτερων νησιών, όπως η Λέσβος, που υπάγονται στην Παραμεσογειακή ζώνη βλάστησης.

Η **Ευμεσογειακή ζώνη βλάστησης (Quercetalia ilicis)** ή **θερμομεσογειακή βλάστηση** στον Ελλαδικό χώρο εμφανίζεται ως μια περισσότερο ή λιγότερο συνεχής λωρίδα κατά μήκος των ακτών της δυτικής, νοτιοανατολικής και ανατολικής Ελλάδας (μέχρι τον Όλυμπο), στα νησιά του Ιονίου και Αιγαίου Πελάγους, στις χερσονήσους και τις Ανατολικές Ακτές της Χαλκιδικής, καθώς και στο νότιο τμήμα και στις νησίδες και τις ακτές της Μακεδονίας και της Θράκης. Αποτελεί τη θερμότερη και ξηρότερη ζώνη της Ελλάδας και ταυτίζεται με τα Μεσογειακού Τύπου Οικοσυστήματα. Η μεσογειακή αυτή ζώνη βλάστησης υποδιαιρείται σε δύο οικολογικά,

χλωριδικά και φυσιογνωμικά καλά διακρινόμενες υποζώνες: την υποζώνη Oleo-Ceratonion και την υποζώνη Quercion ilicis.

Σχήμα 6-11 Απόσπασμα Χάρτη Ζωνών Βλάστησης, ΥΔ Νήσων Αιγαίου (Μαυρομάτης, 1980)

Υποζώνη Oleo-Ceratonion (υποζώνη Ελιάς- Χαρουιάς)

Η υποζώνη αυτή διαιρείται σε δύο αυξητικούς χώρους ή φυτοκοινωνικές ενώσεις: την Oleo-ceratonietum και την Oleo-lentiscetum.

Η **Oleo-ceratonietum** αποτελεί γεωγραφικά τη χαμηλότερη περιοχή της Νότιας Ελλάδας και κλιματικά το θερμότερο αυξητικό της χώρο, ο οποίος εκτείνεται στις πεδινές και παραλιακές περιοχές. Στο ΥΔ μελέτης εμφανίζεται στις χαμηλότερες περιοχές των νησιών του Αιγαίου. Αποτελεί μια από τις πιο διαταραγμένες ζώνες, λόγω της έντονης και μακρόχρονης παρουσίας του ανθρώπου. Η χαρακτηριστική φυσική βλάστηση της ζώνης αυτής με τους επιμέρους βιοτόπους της, αποτελείται κυρίως από θαμνώδη φρυγανικά είδη και ποώδη βλάστηση.

Εντός του αυξητικού αυτού χώρου, επικρατούν τα **φρύγανα**, τα οποία εξαπλώνονται σε ασβεστολιθικά εδάφη λοφοειδών, ημιορεινών και ορεινών περιοχών, σε μη καλλιεργούμενες εκτάσεις, αλλά και σε παλιές, εγκαταλελειμμένες καλλιέργειες. Κυρίαρχα φυτικά είδη είναι: οι λαδανιές (*Cistus* spp.), η αστοιβή (*Sarcopoterium spinosum*), η γαλαστοιβή (*Euphorbia acanthothamnus*), το θυμάρι (*Thymbra capitata*), το θρούμπι (*Satureja thymbra*), η αφάνα (*Genista acanthoclada*), το ρέικι (*Erica manipuliflora*), η ασφάκα (*Phlomis fruticosa*), το φασκόμηλο (*Salvia fruticosa*), η μηλοσφακιά (*Salvia romifera*), το λυχνάρακι (*Ballota acetabulosa*) κ.ά. Στη σύνθεση των φρυγανικών κοινοτήτων συχνά συμμετέχουν ενδημικά και στενότοπα ενδημικά φυτικά taxa, ενώ στις πιο υποβαθμισμένες θέσεις, που χαρακτηρίζονται από την έντονη και μακροχρόνια επίδραση της βόσκησης ιδιαίτερα κοινά είδη είναι η σκυλοκρέμμουδα (*Drimys numidica*), ο ασφόμελος (*Asphodelus ramosus*) κ.ά.

Ο αυξητικός χώρος της **Oleo-lentiscetum** εμφανίζεται πάνω από την προηγούμενη ένωση, καλύπτοντας τις υψηλότερες υπώρειες των πεδινών και ημιορεινών περιοχών. Ο ψυχρότερος και υγρότερος αυξητικός χώρος της Oleo-lentiscetum υποστηρίζει θαμνώδη βλάστηση, η οποία, όμως, αποτελείται σε μεγάλο βαθμό από αείφυλλα σκληρόφυλλα. Χαρακτηριστικά είδη είναι η αγριελιά (*Olea europaea* subsp. *europaea*), ο σχίνος (*Pistacia lentiscus*), το ρέικι (*Erica manipuliflora*), η μυρτιά (*Myrtus communis*), το πουρνάρι (*Quercus coccifera*), η κουμαριά (*Arbutus unedo*), το αγιόκλημα (*Lonicera etrusca*), η αγριοτριανταφυλλιά (*Rosa sempervirens*), το θαμνοκυπάρισσο (*Juniperus phoenicea*), ο αρκουδόβατος (*Smilax aspera*) κ.ά. Στην περίπτωση ισχυρής υποβάθμισης του Oleo lentiscetum από ανθρωπογενείς πιέσεις, η χλωριδική του σύνθεση αρχίζει να προσομοιάζει με εκείνη του Oleo-ceratonietum.

Υποζώνη Quercion ilicis (υποζώνη Αριάς)

Η υποζώνη της αριάς ή μεσο-μεσογειακή ζώνη εμφανίζεται στη Βόρεια ηπειρωτική και νησιωτική χώρα. Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, η υποζώνη της Quercion ilicis εντοπίζεται κυρίως στην ημιορεινή ζώνη, με εντονότερη εμφάνιση στα μεγαλύτερα νησιά όπως η Ρόδος, η Ικαρία, η Σάμος, η Χίος, η Λέσβος και η Λήμνος. Σε αυτήν επικρατούν εκτάσεις με αείφυλλη – σκληρόφυλλη βλάστηση (μακκία βλάστηση), όπου κυριαρχούν ο σχίνος, η αγριελιά, το πουρνάρι, η χαρουπιά, η κουμαριά κ.ά. Στην υποζώνη της αριάς ανήκουν και τα δάση κωνοφόρων με κύριο αντιπρόσωπό τους τα **δάση Τραχείας πεύκης** (*Pinus brutia*) που απαντώνται σε ορεινά κυρίως τμήματα των νησιών, όπως η Ρόδος και η Χίος. Τα πευκοδάση χαρακτηρίζονται, κατά τόπους, από άριστη αντιπροσωπευτικότητα και αποτελούν σημαντικά ενδιαιτημάτα για τα είδη χλωρίδας και πανίδας των νησιών. Σημειώνεται ωστόσο, ότι σημαντική έκταση των πευκοδασών έχει επηρεαστεί κατά τα τελευταία έτη από πυρκαγιές. Η Τραχεία πεύκη παρουσιάζει ικανοποιητική φυσική μεταπυρική αναγέννηση (WWF Ελλάς 2010) και προβλήματα δημιουργούνται μόνο σε περιπτώσεις όπου το μεσοδιάστημα μεταξύ δύο διαδοχικών περιστατικών πυρκαγιών δεν είναι αρκετό για την επανάκαμψη του οικοσυστήματος (Spanos et al. 2000, WWF Ελλάς 2010). Τέτοια περίπτωση φαίνεται να υπάρχει σε τμήμα των δασών Τραχείας πεύκης που κάηκαν στη Χίο το 2016, καθώς η αναγέννηση του δασικού είδους είναι πολύ περιορισμένη (Δόσης και συν. 2016). Η Τραχεία πεύκη, συγκροτεί κατά τόπους μικτά **δάση με οριζοντιόκλαδα κυπαρίσσια** (*Cupressus sempervirens* v.

horizontalis). Τα μικτά αυτά δάση απαντώνται σε ελάχιστα μέρη στην Ελλάδα, στα Δωδεκάνησα και την Κρήτη (Ντάφης και συν. 2001).

Στα δάση κωνοφόρων του ΥΔ14, περιλαμβάνονται και τα δάση **Μαύρης πεύκης (*Pinus nigra*)** που εντοπίζονται στα υψηλότερα όρη νησιών, όπως η Σάμος και η Λέσβος. Στα μεγαλύτερα υψόμετρα, άνω των 700m, σχηματίζονται αμιγή δάση Μαύρης πεύκης, ενώ στα μικρότερα υψόμετρα εντοπίζονται μικτά δάση Μαύρης και Τραχείας πεύκης.

Στα μεγαλύτερα υψόμετρα των μεγάλων νησιών του ΥΔ14 εντοπίζεται η **Παραμεσογειακή ζώνη βλάστησης (*Quercetalia pubescentis-petraeae (dalechampii)*)**, με είδη του γένους *Quercus*, η οποία αναφέρεται από άλλους συγγραφείς κι ως υπερμεσογειακή ζώνη. Στη ζώνη αυτή επικρατούν τα δάση φυλλοβόλων δρυών. **Δάση φυλλοβόλων δρυών** εντοπίζονται κυρίως στο δυτικό τμήμα της Λέσβου και χαρακτηρίζονται από την επικράτηση της χνοώδους δρυς (*Quercus pubescens*) ή της ήμερης βελανιδιάς (*Q. ithaburensis* subsp. *macrolepis*), ενώ σε ορισμένες θέσεις είναι επίσης σημαντική η παρουσία του τσέρνου ή τσερνοβελανιδιά (*Q. cerris*). **Καστανοδάση (*Castanea saliva*)** αναπτύσσονται στα μεγαλύτερα υψόμετρα των ορέων Όλυμπος και Λεπέτυμος (Μπαζός 2005).

Σε μεμονωμένα νησιά του ΥΔ-14 απαντάται η **ζώνη των δασών οξυάς - ελάτης και των ορεινών παραμεσόγειων κωνοφόρων (*Fagetalia*) (ορεινή, υπαλπική)**.

Αζωνική βλάστηση

Εκτός από τις βιοκλιματικά καθοριζόμενες ζώνες βλάστησης, το ΥΔ14 έχει μεγάλο ενδιαφέρον και όσον αφορά την **αζωνική βλάστηση**. Μεγάλη ποικιλία παράκτιων και αλοφυτικών τύπων βλάστησης παρατηρούνται σε διάφορα νησιά του ΥΔ, συμπεριλαμβανόμενων των κοινοτήτων των παράκτιων βράχων και των μεσογειακών αλίπεδων (*Juncetalia maritimi*) και μεσογειακών αλόφιλων λοχμών, που εντοπίζονται κυρίως σε γειτνίαση με τους νησιωτικούς υγροτόπους. Εκτεταμένες και σημαντικές σε είδη χλωρίδας αμμοθίνες αναπτύσσονται στις αμμώδεις παραλίες επιμέρους νησιών. Ιδιαίτερα εκτεταμένοι υγρότοποι εντοπίζονται στα μεγαλύτερα νησιά, όπως η Λέσβος, με εξαιρετικά σημαντική την ύπαρξη μεγάλων σε έκταση εποχιακών λιμνίων.

Η βλάστηση κατά μήκος των ρεμάτων και των ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, διαφέρει και εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, μεταξύ των οποίων και η υποβάθμιση λόγω των διαφόρων ανθρωπογενών επιδράσεων. Στα περισσότερα νησιά του Αιγαίου, τα ρέματα είναι περιοδικής ροής και χαρακτηρίζονται από την επικράτηση ειδών, όπως η λυγαριά (*Vitex agnus-castus*), η πικροδάφνη (*Nerium oleander*) και το αγριοκάλαμο (*Phragmites australis*). Στα μεγαλύτερα ρέματα και στους ποταμούς, η παραρεμάτια βλάστηση μπορεί να αποτελείται και από πλατάνια (*Platanus orientalis*). Στον υποόροφο συχνή είναι η παρουσία της δάφνης (*Laurus nobilis*), ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις απαντάται και η κουτσουπιά (*Cercis siliquastrum*) (Carlstrom 1987).

Από τα είδη παραρεμάτιας βλάστησης του ΥΔ, εξαιρετικό ενδιαφέρον έχουν τα δάση **στοάς με ροδόδεντρο (*Rhododendron luteum*)** που αναπτύσσονται στο δυτικό τμήμα της Λέσβου και τα παραποτάμια δάση **λικιδάμβαρης (*Liquidambar orientalis*)** της Ρόδου. Το *Rhododendron luteum* είναι φυλλοβόλος θάμνος που στην Ελλάδα απαντάται μόνο στη Δυτική Λέσβο (Γεωργίου και συν. 2014). Πρόκειται για είδος των Παραρτημάτων II/IV της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ενώ σύμφωνα με το Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας (Φοίτος και συν. 2009) χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU), λόγω κυρίως της μικρής έκτασης που καταλαμβάνει και του συνήθως μικρού μεγέθους των υποπληθυσμών του (Μπαζός &

Γιαννίτσaros 2009). Η κατανομή του *Liquidambar orientalis* περιορίζεται στη Ρόδο και σε δύο περιοχές της ΝΔ Μικράς Ασίας. Συνήθως, φύεται σε ποτάμια και ρεματιές που έχουν ροή καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου (WWF Ελλάς 2010). Τα δάση στοάς της λικιδάμβαρης στην Κοιλιάδα των Πεταλούδων, αποτελούν τη μόνη περιοχή όπου απαντά το είδος στην Ευρώπη και αποτελούν σημαντικό χώρο συγκέντρωσης της Πεταλούδας της Ρόδου (*Panaxia quadripunctaria*) (European Commission 2013).

6.1.8.2 Τύποι οικοτόπων

Με βάση τα πλέον επικαιροποιημένα Τυποποιημένα Έντυπα Δεδομένα (2019,2022) των περιοχών Natura 2000 του ΥΔ Νήσων Αιγαίου τα οποία συντάχθηκαν στο πλαίσιο των Μελετών 2 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης **τύπων οικοτόπων** κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» και 8 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης **θαλάσσιων ειδών και τύπων οικοτόπων κοινοτικού ενδιαφέροντος** στην Ελλάδα» του Προγράμματος «**Εποπτεία και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης ειδών και τύπων οικοτόπων της Ελλάδας**» του ΥΠΕΝ (εφεξής Πρόγραμμα Εποπτείας), τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της 1^{ης} αναθεώρησης σχεδίου διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL 14) (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017), την 4^η Εθνική έκθεση εφαρμογής της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, τα χαρτογραφικά δεδομένα χωρικής αποτύπωσης χερσαίων τύπων οικοτόπων (ΕΚΧΑ ΑΕ, 2017) και την Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη η οποία αφορά μια μερίδα νησιών της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου (Αποστολίδης και συν., 2022) στο ΥΔ 14 απαντούν τουλάχιστον πενήντα δύο (52) φυσικοί τύποι οικοτόπων. Σημειώνεται ότι εντός των περιοχών του Δικτύου Natura 2000 απαντούν και άλλοι τύποι οικοτόπων, οι οποίοι αφορούν σε ελληνικούς τύπους οικοτόπων που όμως δεν αποτέλεσαν αντικείμενο μελέτης του Προγράμματος Εποπτείας, με τον αριθμό τους να υπολογίζεται τουλάχιστον ίσος με πέντε (5). Ο συνολικός αριθμός των τύπων οικοτόπων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου αποτυπώνεται στον ακόλουθο πίνακα. Επιπλέον, δεν αποκλείεται η παρουσία και άλλων τύπων οικοτόπων εκτός των περιοχών του Δικτύου Natura 2000, όπου και έχουν γίνει λεπτομερέστερες καταγραφές.

Από το σύνολο των 52 φυσικών τύπων οικοτόπων, οι 7 αφορούν σε οικοτόπους προτεραιότητας του Παραρτήματος Ι της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Πρόκειται για τους:

- ✓ 1120*: Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με *Posidonia* (*Posidonium oceanicae*)
- ✓ 1150*: Παράκτιες λιμνοθάλασσες
- ✓ 2250*: Θίνες των παραλίων με *Juniperus* spp.
- ✓ 3170*: Μεσογειακά εποχικά τέλματα
- ✓ 6220*: Ψευδοστέπα με αγροστώδη και μονοετή φυτά από Thero-Brachypodietea
- ✓ 91E0*: Αλλουβιακά δάση με *Alnus glutinosa* και *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)
- ✓ 9530*: (Υπο) μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά μαυρόπευκα

Πίνακας 6-11 Τύποι οικοτόπων στο ΥΔ 14

Κωδικός	Ονομασία	Παράρτημα Ι Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ
1110	Αμμοσύρτες που καλύπτονται διαρκώς από θαλάσσιο νερό μικρού βάθους	I
1120*	Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με <i>Posidonia</i> (<i>Posidonium oceanicae</i>)	I
1130	Εκβολές ποταμών	I
1140	Λασπώδεις και αμμώδεις επίπεδες εκτάσεις που αποκαλύπτονται κατά την άμπωτη	I

Κωδικός	Όνομασία	Παράρτημα Ι Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ
1150*	Παράκτιες λιμνοθάλασσες	
1160	Αβαθείς κολπίσκοι και κόλποι	
1170	Υφαλοι	
1180	Υποθαλάσσιοι σχηματισμοί δημιουργούμενοι από εκπομπές αερίων	
1210	Μονοετής βλάστηση μεταξύ των ορίων πλημμυρίδας και άμπωτης	
1240	Απόκρημνες βραχώδεις ακτές με βλάστηση στη Μεσόγειο με ενδημικά <i>Limonium</i> spp.	
1310	Πρωτογενής βλάστηση με <i>Salicornia</i> και άλλα μονοετή είδη των λασπωδών και αμμωδών ζωνών	
1410	Μεσογειακά αλίπεδα (<i>Juncetalia maritimi</i>)	
1420	Μεσογειακές και θερμοατλαντικές αλόφιλες λόχμες (<i>Sarcocornetea fruticosi</i>)	
1430	Αλο-νιτρόφιλες λόχμες (<i>Pegano-Salsoletea</i>)	
2110	Υποτυπώδεις κινούμενες θίνες	
2120	Κινούμενες θίνες της ακτογραμμής με <i>Ammophila arenaria</i> (λευκές θίνες)	
2190	Υγρές κοιλάτες μεταξύ των θινών	
2210	Σταθερές θίνες των παραλίων με <i>Crucianellion maritimae</i>	
2220	Θίνες με <i>Euphorbia terracina</i>	
2230	Θίνες με λειμώνες με <i>Malcolmietalia</i>	
2250*	Θίνες των παραλίων με <i>Juniperus</i> spp.	
2260	Θίνες με βλάστηση σκληρόφυλλων θάμνων <i>Cisto-Lavenduletalia</i>	
3130	Στάσιμα, ολιγοτροφικά έως μεσοτροφικά ύδατα με βλάστηση <i>Littorelletea uniflorae</i> και/ή <i>Isoëto-Nanojuncetea</i>	
3140	Σκληρά ολιγο-μεσοτροφικά ύδατα με βενθική βλάστηση χαροειδών σχηματισμών με <i>Chara</i> spp.	
3150	Ευτροφικές φυσικές λίμνες με βλάστηση τύπου <i>Magnopotamion</i> ή <i>Hydrocharition</i>	
3170*	Μεσογειακά εποχικά τέλματα	
3260	Ποταμοί από πεδινά σε ορεινά επίπεδα με βλάστηση <i>Ranunculion fluitantis</i> και <i>Callitricho-Batrachion</i>	
3290	Ποταμοί της Μεσογείου με περιοδική ροή από <i>Paspalo-Agrostidion</i>	
4090	Ενδημικά ορεινά μεσογειακά χέρσα εδάφη με ακανθώδεις θάμνους	
5210	Δενδροειδή <i>matorrals</i> με <i>Juniperus</i> spp.	
5330	Θερμομεσογειακές και προεργημικές λόχμες	
5340	<i>Garrigues</i> της Ανατολικής Μεσογείου	
5420	Φρύγανα με <i>Sarcopoterium spinosum</i>	
6220*	Ψευδοστέπα με αγροστώδη και μονοετή φυτά από <i>Thero-Brachypodietea</i>	
6420	Υγροί μεσογειακοί λειμώνες με υψηλές πόες από <i>Molinio Holoschoenion</i>	
72A0	Καλαμώνες	
72B0	Κοινωνίες των υψηλών βούρλων	
8140	Λιθώνες της Ανατολικής Μεσογείου	
8210	Ασβεστολιθικά βραχώδη πρανή με χασμοφυτική βλάστηση	
8220	Πυριτικά βραχώδη πρανή με χασμοφυτική βλάστηση	
8250	Βραχώδεις υπόστρωμα που δεν καλύπτεται από βλάστηση	
8310	Σπήλαια των οποίων δεν γίνεται τουριστική εκμετάλλευση	
8320	Εκτάσεις λάβας και φυσικές κοιλάτες	
8330	Θαλάσσια σπήλαια εξ ολοκλήρου ή κατά το ήμισυ κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας	
91E0*	Αλλουβιακά δάση με <i>Alnus glutinosa</i> και <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	

Κωδικός	Ονομασία	Παράρτημα Ι Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ
91M0	Παννωνικά-βαλκανικά δάση τουρκικής δρυός —κοινής δρυός	I
9260	Δάση με <i>Castanea sativa</i>	I
9290	Δάση με <i>Cupressus</i> (<i>Acerο-Cupression</i>)	I
92A0	Δάση-στοιές με <i>Salix alba</i> και <i>Populus alba</i>	I
92C0	Δάση <i>Platanus orientalis</i> και <i>Liquidambar orientalis</i> (<i>Platanion orientalis</i>)	I
92D0	Νότια παρόχθια δάση-στοιές και λόχμες (<i>Nerio-Tamaricetea</i> και <i>Securinegion tinctoriae</i>)	I
9320	Δάση με <i>Olea</i> και <i>Ceratonia</i>	I
934A	Ελληνικά δάση Πρίνου	
9340	Δάση με <i>Quercus ilex</i> και <i>Quercus rotundifolia</i>	I
9350	Δάση Βαλανιδιάς <i>Quercus macrolepis</i>	I
9530*	(Υπο)μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά μαυρόπευκα	I
9540	Μεσογειακά πευκοδάση με ενδημικά είδη πεύκων της Μεσογείου	I

Υπόμνημα Πίνακα

Στη στήλη Παράρτημα Ι Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ σημειώνονται οι τύποι οικοτόπων του Παραρτήματος Ι της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Με * σημειώνονται οι οικοτόποι προτεραιότητας.

Οι ονομασίες των τύπων οικοτόπων της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ δίνονται με βάση την ΚΥΑ Αριθμ. Η.Π. 14849/853/Ε103 (ΦΕΚ 645/11.04.08), ενώ για τους υπόλοιπους σημαντικούς οικοτόπους που, όμως, δεν περιλαμβάνονται στην Οδηγία, ακολουθείται η ονομασία που δίνεται στον «Τεχνικό Οδηγό Αναγνώρισης, Περιγραφής και Χαρτογράφησης Τύπων Οικοτόπων της Ελλάδας» (Ντάφης και συν. 2001).

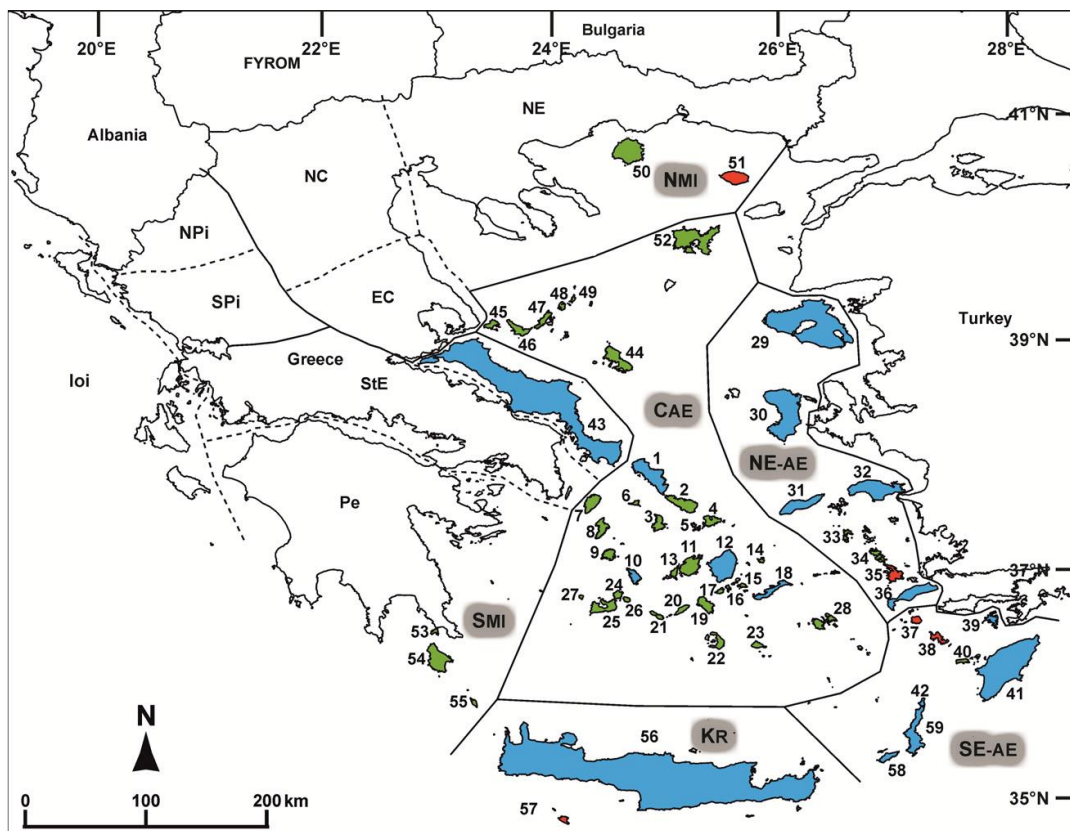
6.1.9 Χλωρίδα

Η χλωρίδα του ΥΔ 14 παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον, με παρουσία σπάνιων, απειλούμενων και προστατευόμενων φυτικών taxa (Γεωργίου και Δεληπέτρου 2000, Georghiou and Delipetrou 2010). Σύμφωνα με τον πρόσφατο Άτλαντα της χλωρίδας του Αιγαίου (Strid 2016) στο Αιγαίο απαντούν 3.316 είδη φυτών, μεταξύ των οποίων και 1.498 ενδημικά του Αιγαίου και υποενδημικά φυτικά taxa (Kougioumoutzis et al. 2016). Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η χλωρίδα του ΥΔ και από φυτογεωγραφική άποψη, καθώς απαντάται σε τμήματα τεσσάρων (4) φυτογεωγραφικών περιοχών της Ελλάδας κατά Strid and Tan (1997) (βλ. Σχήμα 6-12). Ειδικότερα, περιλαμβάνεται το σύνολο της φυτογεωγραφικής περιοχής Κυκλάδες (Kiklades - Kik), το σύνολο των Νησιών Ανατολικού Αιγαίου (East Aegean- EAe), τμήμα της Κρήτης-Καρπάθου (Kriti, Karpathos- KK), και τμήμα των Νησιών Βορείου Αιγαίου (North Aegean- N Ae). Από τις 4 φυτογεωγραφικές περιοχές τα περισσότερα φυτικά taxa καταγράφονται στα Νησιά Ανατολικού Αιγαίου (2.381), ενώ τα περισσότερα ενδημικά απαντούν στις Κυκλάδες (162) (Dimopoulos et al. 2013, 2016). Μεγάλος αριθμός φυτικών taxa (2.079) και ενδημικών ειδών και υποειδών (392) καταγράφεται και στη φυτογεωγραφική περιοχή Κρήτης-Καρπάθου, εκ των οποίων όμως τα περισσότερα αφορούν σε taxa της Κρήτης που δεν ανήκει στο ΥΔ 14.

Σχήμα 6-12 Φυτογεωγραφικές περιοχές της Ελλάδας σύμφωνα με την Flora Hellenica (Strid and Tan 1997)

Με βάση την εργασία των Kougioumoutzis et al. (2016) τα νησιά του Αιγαίου Αρχιπελάγους διακρίνονται σε 6 βιογεωγραφικές ενότητες (βλ. Σχήμα 6-13). Σύμφωνα με την εν λόγω διάκριση, στο ΥΔ 14 ανήκει στο σύνολο των νησιών του ΒΑ Αιγαίου (NE-AE), το σύνολο των νησιών του ΝΑ Αιγαίου (SE-AE) και τμήμα των νησιών του Κεντρικού Αιγαίου (CAE).

Σχήμα 6-13 Βιογεωγραφικές ενότητες νησιών Αιγαίου Αρχιπελάγους (Kougioumtzidis et al. 2016)

Με βάση τα πλέον επικαιροποιημένα Τυποποιημένα Έντυπα Δεδομένων (2019,2022) των περιοχών Natura 2000 του ΥΔ-14, τα οποία συντάχθηκαν στο πλαίσιο της Μελέτης 3 «Εποπτεία και αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης ειδών χλωρίδας κοινωτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» του Προγράμματος Εποπτείας, τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της 1ης αναθεώρησης σχεδίου διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL 14) (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017) και την 4η Εθνική Έκθεση εφαρμογής της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ στο ΥΔ 14 απαντούν δέκα (10) είδη του Παραρτήματος II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Επιπρόσθετα σύμφωνα με την Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (ΕΠΜ) η οποία αφορά σε ένα μέρος νησιών της περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου (Αποστολίδης και συν., 2022), στο συγκεκριμένο υδατικό διαμέρισμα απαντώνται επιπλέον δεκατέσσερα (14) φυτικά ταχά τα οποία είναι τοπικά ενδημικά των Κυκλάδων. Πρόκειται για τα: *Fritillaria obliqua* subsp. *tuntasia*, *Campanula calaminthifolia*, *Campanula heterophylla*, *Campanula reiseri*, *Corydalis thasia*, *Dianthus fruticosus* subsp. *fruticosus*, *Dianthus fruticosus* subsp. *amarginus*, *Fritillaria ehrhartii*, *Fritillaria obliqua* subsp. *tuntasia*, *Hypericum cycladicum*, *Muscari pulchellum* subsp. *clepsydroides*, *Scilla andria*, *Scorzonera araneosa* και *Silene adelpheia*. Ακολουθεί, σύντομη περιγραφή των ειδών χλωρίδας τα οποία εντάσσονται στο παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

- ***Asyneuma giganteum***

Το γιγάντιο Ασύνευμα (*Asyneuma giganteum*) είναι ένα πολυετές ή ενίοτε διετές πώδες φυτό (ημικρυπτόφυτο) της Οικογένειας Campanulaceae. Πρόκειται για ενδημικό είδος του ΝΑ Αιγαίου το οποίο απαντάται στη Ρόδο, τη Χάλκη και την Κάρπαθο. Φύεται κυρίως σε σχισμές και επίπεδες προεξοχές ΒΑ και ΒΔ έκθεσης σε ασβεστολιθικούς, σχεδόν κάθετους, κρημούς (Γεωργίου και Δεληπέτρου 2000). Ανθίζει κατά την

περίοδο Μαΐου- Ιουλίου. Σημαντικότερος ανθρωπογενής παράγοντας πίεσης για το *Asyneuma giganteum* αποτελεί η βόσκηση, ενώ στην περίπτωση όπου γειτνιάζει με πευκοδάσος έρχεται αντιμέτωπο με την απειλή της φωτιάς (Δεληπέτρου και Γεωργίου 2009). Το είδος περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ενώ προστατεύεται και από την εθνική (Προεδρικό Διάταγμα- ΠΔ 67/1981 «Περί προστασίας της αυτοφυούς χλωρίδος και της άγριας πανίδος και καθορισμού διαδικασίας συντονισμού και ελέγχου της ερεύνης επ' αυτών») και τη διεθνή νομοθεσία (Σύμβαση της Βέρνης). Οι πληθυσμοί του είδους εντοπίζονται εντός των ΕΖΔ GR4210002 «Κεντρική Κάρπαθος: Καλή Λίμνη - Λαστός - Κυρά Παναγιά και παράκτια θαλάσσια ζώνη», GR4210005 «Ρόδος: Ακραμύτης, Αρμενιστής, Αττάβυρος, ρέματα και θαλάσσια ζώνη (Καραβόλα - Όρμος Γλυφάδα)» και GR4210006 «Ρόδος: Προφήτης Ηλίας - Επτά Πήγες - Πεταλούδες - Ρέματα». Με βάση το Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας (Φοίτος και συν. 2009) χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU).

- ***Consolida samia***

Η Κονσολίντα της Σάμου (*Consolida samia*) συνιστά μια μονοετή πόα της Οικογένειας Ranunculaceae. Σε εθνικό επίπεδο πρόκειται για ενδημικό είδος της Σάμου όπου εντοπίζεται σε μία συγκεκριμένη περιοχή του όρους Κέρκη (ΕΖΔ GR4120003 «Σάμος: Όρος Κερκετεύς -Μικρό και Μεγάλο Σειτάνι – Δάσος Καστανιάς και Λέκκας, Ακρ. Κατάβασης - Λιμένας»). Φύεται σε ανοιχτούς χαλικώνες και σάρες σε υψόμετρο περίπου ίσο με 800 m. Η *Consolida samia* περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και μάλιστα ως είδος προτεραιότητας, ενώ προστατεύεται και από την εθνική (ΠΔ 67/1981) και τη διεθνή νομοθεσία (Σύμβαση της Βέρνης). Ο πληθυσμός του είδους στην Ελλάδα με βάση στοιχεία του 1996 ισούταν με 100 άτομα, ενώ τα αποτελέσματα πιο πρόσφατων ερευνών έδειξαν την απουσία ατόμων. Ωστόσο, το γεγονός αυτό μπορεί να οφείλεται τόσο στο ότι η *Consolida samia* είναι μονοετές φυτό όσο και στο ότι το ενδιαίτημα που απαντάται είναι ελάχιστα προσβάσιμο (εντός της ΕΖΔ GR4120003). Με βάση τον Κόκκινο Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών της IUCN χαρακτηρίζεται ως Κρισίμως Κινδυνεύον (CR) είδος (Iatrou 2011).

- ***Crepis pusilla***

Πρόκειται για μονοετή πόα της Οικογένειας Asteraceae. Η *Crepis pusilla* βρέθηκε για πρώτη φορά στη Μάλτα το 1906, ενώ στην Ελλάδα εντοπίστηκε το 1962 στην Κρήτη. Έκτοτε έχει καταγραφεί σε διάφορες, διάσπαρτες θέσεις, μεταξύ των οποίων και διάφορα νησιά του Νότιου και Ανατολικού Αιγαίου. Φύεται σε επίπεδες, ανοικτές θέσεις σε μονοπάτια, εγκαταλειμμένες αναβαθμίδες ή ανοίγματα χαμηλών θαμνώνων. Στο Νότιο Αιγαίο ανθίζει αργά τον Μάρτιο ή τον Απρίλιο (Γεωργίου και συν. 2014). Κύρια πίεση και απειλή για το είδος είναι η επέκταση της βλάστησης που μπορεί να προκαλέσει απώλεια ενδιαιτήματος. Στο ΥΔ 14 απαντάται στην ΕΖΔ - ΤΚΣ GR4210001 «Κάσος και Κασονήσια – Ευρύτερη θαλάσσια περιοχή», στις ΕΖΔ GR4210002 «Κεντρική Κάρπαθος: Καλή Λίμνη - Λαστός - Κυρά Παναγιά και παράκτια θαλάσσια ζώνη», GR4210004, «Καστελλόριζο και νησίδες Ρω και Στρογγύλη και παράκτια θαλάσσια ζώνη» GR4210006 «Ρόδος: Προφήτης Ηλίας - Επτά Πήγες - Πεταλούδες - Ρέματα», GR4210008 «Κως: ακρωτήριο Λούρος – Λίμνη Ψαλίδα – Όρος Δίκαιος -Αλυκή – Παράκτια θαλάσσια ζώνη» και στην ΕΖΔ – ΖΕΠ GR4210003 «Βόρεια Κάρπαθος και Σαρία και παράκτια θαλάσσια ζώνη». Η *Crepis pusilla* περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ενώ προστατεύεται από την εθνική (ΠΔ 67/1981) και από τη διεθνή νομοθεσία (Σύμβαση της Βέρνης). Σύμφωνα με τον Κόκκινο Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών της IUCN τα δεδομένα είναι ανεπαρκή (DD) αναφορικά με το χαρακτηρισμό του συγκεκριμένου είδους (Bazos & Delipetrou, 2011).

- ***Himantoglossum jankae***

Το συγκεκριμένο είδος αποτελεί γεώφυτο της Οικογένειας Orchidaceae. Εντοπίζεται σε διάκενα θαμνώνων, ανοικτά δρυοδάση και πευκοδάση, λιβαδικές φυτοκοινωνίες και σπανιότερα σε φρύγανα. Πρόκειται για είδος με ευρεία εξάπλωση σε ολόκληρη την ηπειρωτική Ελλάδα, όπου είναι κοινό στις βόρειες και κεντρικές περιοχές, ενώ απαντάται σπανιότερα στις νοτιότερες. Στο ΥΔ 14 εντοπίζεται στη Λέσβο, συμπεριλαμβανομένης της ΕΖΔ - ΤΚΣ GR4110005 «Λέσβος Κόλπος Γέρας, Έλος Ντίπι και Όρος Όλυμπος – Ποταμός Ευεργετούλας». Παρά το γεγονός πως πρόκειται για είδος κοινό στην Ελλάδα, το μέγεθος των επιμέρους πληθυσμών του είναι μικρό. Σημαντικότερη πίεση για το είδος συνιστά η παράνομη συλλογή λόγω της εντυπωσιακής ταξιανθίας του, ενώ απειλή δύναται να αποτελεί η υπερβόσκηση (Γεωργίου και συν. 2014). Περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ με την ονομασία *Himantoglossum caprinum*, ενώ προστατεύεται και από τη διεθνή νομοθεσία (Συμβάσεις Βέρνης και CITES). Όσον αφορά στην ονοματολογία του είδους σύμφωνα με το Euro+Med (2023) η αποδεκτή ονομασία είναι *Himantoglossum caprinum*, ενώ διαφορετική θεώρηση ακολουθείται στους Dimopoulos et al. 2013 και Dimopoulos et al. 2016, οι οποίοι το αναφέρουν ως συνώνυμο. Σύμφωνα με τον Κόκκινο Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών της IUCN χαρακτηρίζεται ως Σχεδόν Απειλούμενο (NT) είδος (Rankou, 2011).

- ***Iberis runemarkii***

Πρόκειται για ένα χαμαίφυτο της Οικογένειας Brassicaceae. Τα ενδιαίτηματα στα οποία φύεται είναι ασβεστολιθικοί κρημνοί. Ειδικότερα η Ιβηρίς του Runemark είναι ενδημική της Ικαρίας, όπου εντοπίζεται σε ένα μόνο γκρεμό και ανθίζει τους μήνες Μάιο και Ιούνιο. Εξαιτίας του γεγονότος ότι ο βιότοπος του είδους είναι εξαιρετικά δυσπρόσιτος, δεν υφίσταται ανθρωπογενείς πιέσεις (Delipetrou & Bazos 2011a). Απόρροια του παραπάνω είναι πως δεν έχει μελετηθεί επαρκώς (Γεωργίου & Δεληπέτρου 2000). Σύμφωνα με τον Κόκκινο Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών της IUCN χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU) (Delipetrou & Bazos 2011a) λόγω του γεγονότος ότι εντοπίζεται μόνο στο μέτωπο βράχων Πούντα στο δυτικό άκρο του Όρους Αθήρας. Περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ με το συνώνυμο *Iberis arbuscula* ως είδος προτεραιότητας, ενώ προστατεύεται και βάσει της εθνικής (ΠΔ 67/1981) και διεθνούς νομοθεσίας (Σύμβαση Βέρνης). Το σύνολο του πληθυσμού του εντοπίζεται εντός της ΕΖΔ GR4120004 «Ικαρία – Φούρνοι και παράκτια ζώνη».

- ***Paeonia clusii* subsp. *rhodia***

Η Παιώνια του Clusi (*Paeonia clusii* subsp. *rhodia*), γνωστή στη Ρόδο με το όνομα φλασκανούρα, συνιστά γεώφυτο της Οικογένειας Paeoniaceae. Πρόκειται για είδος ενδημικό της Ρόδου, όπου και εντοπίζεται κυρίως στα δάση του Προφήτη Ηλία, σε λίγες θέσεις στο ανατολικό τμήμα της Κεντρικής Ρόδου και στο νότιο τμήμα του νησιού πάνω από τον όρμο της Απολακκιάς. Κύριο ενδιαίτημα του είδους είναι τα δάση κυπαρισσιού (*Cupressus sempervirens*) και τα μικτά δάση κυπαρισσιού - τραχείας πεύκης (*Pinus brutia*), ενώ σπανιότερα εντοπίζεται σε αμιγή δάση τραχείας πεύκης, σε ασβεστολιθικό υπόστρωμα. Η Παιώνια του Clusi ανθίζει την περίοδο Μαρτίου- Μαΐου. Σημαντικότερες πιέσεις και απειλές για το είδος είναι η συλλογή των ριζωμάτων του με σκοπό την καλλιέργεια σε κήπους ή την εμπορική τους εκμετάλλευση καθώς και οι πυρκαγιές (Γεωργίου και Δεληπέτρου 2000). Περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ενώ προστατεύεται και από την εθνική (ΠΔ 67/1981) και τη διεθνή νομοθεσία (Σύμβαση της Βέρνης). Το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού του βρίσκεται εντός των ΕΖΔ GR4210005 «Ρόδος: Ακραμύτης, Αρμενιστής, Αττάβυρος, ρεματα και θαλάσσια ζώνη (Καραβόλα - Όρμος Γλυφάδα)» και GR4210006 «Ρόδος: Προφήτης Ηλίας - Επτά Πηγες - Πεταλούδες - Ρέματα». Σύμφωνα με τον Κόκκινο Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών της IUCN χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU) είδος (Delipetrou & Bazos, 2011b).

- ***Polygonum praelongum***

Το *Polygonum praelongum* είναι χαμαίφυτο της Οικογένειας Polygonaceae. Πρόκειται για είδος ενδημικό της Ανατολικής Μεσογείου, όπου εντοπίζεται στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου και την Τουρκία (Greuter et al. 1989). Φύεται σε παράκτια οικοσυστήματα (Dimopoulos et al. 2013) και ειδικότερα σε πετρώδεις θέσεις πολύ κοντά στην ακτογραμμή (Γεωργίου και συν. 2014). Στην Ελλάδα είναι γνωστό στο Καστελόριζο και ειδικότερα εντός της ΕΖΔ GR4210004 «Καστελλόριζο και νησίδες Ρω και Στρογγύλη και παράκτια θαλάσσια ζώνη». Περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ενώ προστατεύεται και διεθνώς από τη σύμβαση της Βέρνης. Σύμφωνα με τον Κόκκινο Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών της IUCN χαρακτηρίζεται ως Κινδυνεύον (EN) είδος (Delipetrou & Bazos 2011c).

- ***Rhododendron luteum***

Πρόκειται για φυλλοβόλο θάμνο της Οικογένειας Ericaceae. Το ροδόδενδρο εξαπλώνεται στη Β και Δ Τουρκία, την Καυκασία, την Κ και Α Ευρώπη. Στην Ελλάδα είναι γνωστό μόνο από την παρουσία του στη Δ. Λέσβο, μεταξύ των χωριών Πτερούντα, Βατούσα, Χίδηρα, Παράκοιλα και Ανεμώτια όπου φύεται σε υγρές θέσεις κυρίως στις όχθες ρεμάτων και στον υποόροφο δασών *Pinus halepensis* subsp. *brutia* και *Pinus nigra* σε υψόμετρο 60-760m (Μπαζός & Γιαννίτσαρος 2009). Η ανθοφορία του στο νησί διαρκεί από τον Μάρτιο έως και το Μάιο (Γεωργίου και συν. 2014). Πρόκειται για είδος το οποίο περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και προστατεύεται διεθνώς από τη Σύμβαση της Βέρνης. Με βάση το Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας (Φοίτος και συν. 2009) χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU), λόγω κυρίως της μικρής έκτασης που καταλαμβάνει και του συνήθως μικρού μεγέθους των υποπληθυσμών του. Ο υποπληθυσμός του είδους στην ΕΖΔ GR4110003 «Λέσβος: Δυτική Χερσόνησος – Απολιθωμένο Δάσος» θεωρείται σημαντικός.

- ***Silene holzmannii***

Η Σιληνή του Holzmann (*Silene holzmannii*) είναι μια μονοετής πόα της Οικογένειας Caryophyllaceae. Πρόκειται για είδος ενδημικό του Κ, Ν και Α Αιγαίου το οποίο παρουσιάζει αρκετά ευρεία εξάπλωση και μέχρι σήμερα έχει καταγραφεί σε 34 νησίδες. Φύεται κυρίως σε λιβάδια, βραχώδεις θέσεις της παραλιακής - υποπαραλιακής ζώνης των νησίδων, σε εδάφη τα οποία είναι συχνά φτωχά σε θρεπτικά και σε ασβεστόλιθους. Κύρια απειλή για το είδος είναι η βόσκηση από αιγοπρόβατα, κουνέλια και αρουραίους (Γεωργίου και Δεληπέτρου 2000, Δεληπέτρου και συν. 2009). Σύμφωνα με το Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας (Φοίτος και συν. 2009) χαρακτηρίζεται ως Κινδυνεύον (EN). Η *Silene holzmannii* αποτελεί είδος προτεραιότητας του Παραρτήματος II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ενώ προστατεύεται και από την εθνική (ΠΔ 67/1981) και τη διεθνή νομοθεσία (Σύμβαση της Βέρνης). Στο ΥΔ 14 απαντάται στις ΕΖΔ GR4120004 «Ικαρία – Φούρνοι και παράκτια ζώνη», GR4210010 «Αρκοί, Λειψοί, Αγαθονήσι και Βραχονησίδες», GR4210011 «Βραχονήσια Νοτίου Αιγαίου: Βελοπούλα, Φαλκονέρα, Ανανές, Χριστιάνα, Παχειά, Φτενό, Μακρά, Αστακιδονήσια, Σύρνα – Γύρω νησιά και θαλάσσια ζώνη» στην ΕΖΔ – ΤΚΣ GR4210001 «Κάσος και Κασονήσια – Ευρύτερη θαλάσσια περιοχή», και στις ΕΖΔ – ΖΕΠ GR4210003 «Βόρεια Κάρπαθος και Σαρία και παράκτια θαλάσσια ζώνη» και GR4220004 «Φολέγανδρος ανατολική μέχρι δυτική Σίκινο και θαλάσσια ζώνη». Για το είδος έχουν υλοποιηθεί τοπικά εξειδικευμένες δράσεις παρακολούθησης, όπως για παράδειγμα οι δράσεις παρακολούθησης και διαχείρισης που έχουν υλοποιηθεί στην Προστατευόμενη Περιοχή Βόρειας Καρπάθου-Σαρίας από τον πρώην Φορέα Διαχείρισης Καρπάθου-Σαρίας (Φ.Δ.Κ.Σ) (νυν Μονάδα Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών Νοτιο-Ανατολικού Αιγαίου).

- ***Symphytum cycladense***

Πρόκειται για πολυετή πόα της Οικογένειας Boraginaceae. Το συγκεκριμένο είδος είναι ενδημικό των Κυκλάδων, ενώ έχει εντοπιστεί μόνο στη Σίκινο και τη γειτονική νησίδα Καρδιώτισσα. Ειδικότερα στη Σίκινο έχουν εντοπισθεί 5 υποπληθυσμοί από το Κάστρο ως το δυτικό τμήμα του νησιού. Αναπτύσσεται σε ασβεστολιθικούς βράχους, συνήθως απόκρημνους οι οποίοι γεινιάζουν με τη θάλασσα σε υψόμετρο από 90 έως 300m. Το είδος δεν φαίνεται να αντιμετωπίζει άμεση απειλή από ανθρώπινες επεμβάσεις λόγω του δυσπρόσιτου και μη αξιοποιήσιμου οικιστικά ενδιαιτήματός του. Ωστόσο, το μικρό μέγεθος των πληθυσμών του το καθιστά απειλούμενο σε οποιαδήποτε τυχαία διατάραξη (Snogerup and Snogerup 2009, Γεωργίου και Δεληπέτρου 2000). Σύμφωνα με το Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας (Φοίτος και συν. 2009) το είδος χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU). Η *Symphytum cycladense* περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και μάλιστα ως είδος προτεραιότητας. Προστατεύεται επίσης από την εθνική (ΠΔ 67/1981) και τη διεθνή νομοθεσία (Σύμβαση της Βέρνης). Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της εντοπίζεται εντός της ΕΖΔ – ΖΕΠ GR4220004 «Φολέγανδρος ανατολική μέρη δυτική Σίκινο και θαλάσσια ζώνη».

Όσον αφορά στην ονοματολογία του είδους σύμφωνα με το Euro+Med (2023) η αποδεκτή ονομασία είναι *Symphytum cycladense* ενώ στους Αποστολίδης και συν., 2022 καθώς και στους Snogerup and Snogerup 2009 γίνεται αναφορά στο συνώνυμό του *Symphytum davisii subsp. cycladense*.

Εκτός των ανωτέρω αναφερόμενων φυτικών taxa στο ΥΔ 14 εντοπίζεται και πλήθος άλλων ενδημικών και απειλούμενων ειδών και υποειδών. Αναφέρονται ενδεικτικά η *Ferulago sartorri*, τοπικό ενδημικό της Άνδρου, η *Silene ammophila subsp. carpathae*, ενδημικό υποείδος της Καρπάθου, ο αγκαθωτός ημίθαμνος *Acantholimon aegaeum*, είδος ενδημικό του Ανατολικού Αιγαίου, γνωστός μόνο από τη Σάμο και τη Χίο που χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU) με βάση το Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας (Φοίτος και συν. 2009).

6.1.10 Πανίδα

Το ΥΔ 14 χαρακτηρίζεται από εξαιρετικό ενδιαφέρον όσον αφορά τα είδη πανίδας τα οποία απαντώνται σε αυτό. Η σημαντική ποικιλότητα βλάστησης και τύπων οικοτόπων σε συνδυασμό με τις εναλλαγές του φυσικού τοπίου, την απομόνωση ορισμένων νησιών καθώς και τη βιογεωγραφική τους ιστορία και εξέλιξη επέφεραν την παρουσία πλήθους σημαντικών, απειλούμενων και προστατευόμενων ειδών πανίδας στην εν λόγω περιοχή. Παράλληλα εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η παρουσία ενδημικών ειδών, όπως η Οχιά της Μήλου (*Macronipera schweizeri*), ενδημικό είδος των Κυκλάδων που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και μάλιστα ως είδος προτεραιότητας, η ενδημική σαλαμάνδρα Κοχυλίνα (*Lyciasalamandra helverseni*), που απαντάται μόνο στην Κάρπαθο, τη Σαρία και την Κάσο κ.ά. Στις επόμενες παραγράφους δίνονται λεπτομερέστερα στοιχεία για τις επιμέρους ομάδες της πανίδας του υδατικού διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου.

6.1.10.1 Θηλαστικά

Τα σημαντικότερα taxa θηλαστικών του ΥΔ, το καθεστώς προστασίας και η κατάσταση κινδύνου τους παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα (Πίνακας 6-12) όπου έχουν ομαδοποιηθεί με βάση τις τάξεις όπου υπάγονται σύμφωνα με το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας (Λεγάκις και Μαραγκού 2009). Τα δεδομένα προέρχονται από τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων η οποία συντάχθηκε στα

πλαίσια της 1^{ης} αναθεώρησης σχεδίου διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL 14) (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017) καθώς επίσης και από τα πλέον επικαιροποιημένα Τυποποιημένα Έντυπα Δεδομένα του εν λόγω υδατικού διαμερίσματος τα οποία συμπληρώθηκαν κατά τη διάρκεια της Μελέτης 7 «Εποπτεία και αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης ειδών **Θηλαστικών** κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» και της Μελέτης 8 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης **Θαλάσσιων ειδών και τύπων οικοτόπων κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα**» του Προγράμματος Εποπτείας, την 4^η Εθνική έκθεση εφαρμογής της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, την πρόταση των Κοτζαγεώργη και συν., 2015 και την ΕΠΜ που αφορά σε τμήμα της Περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου (Αποστολίδης και συν. 2022).

Με βάση τα στοιχεία αυτά, στο ΥΔ 14 απαντούν τουλάχιστον 51 taxa θηλαστικών. Εξ αυτών, 36 περιλαμβάνονται στα Παραρτήματα της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, με τη **Μεσογειακή φώκια (*Monachus monachus*)** να αποτελεί είδος προτεραιότητας του Παραρτήματος II. Η παρουσία της Μεσογειακής φώκιας στο θαλάσσιο τμήμα του ΥΔ είναι εξαιρετικά σημαντική, καθώς αποτελεί το πιο απειλούμενο είδος φώκιας σε παγκόσμιο επίπεδο (Karamanlidis et al. 2008). Στην Ελλάδα ζει και αναπαράγεται το 40-51% του παγκόσμιου πληθυσμού του είδους, που υπολογίζεται σε περίπου 250 άτομα. Η κατανομή της μεσογειακής φώκιας στη χώρα μας είναι κυρίως νησιωτική και παράκτια (Pargama, 2021). Στο ΥΔ14 εντοπίζονται δύο από τους σημαντικότερους πληθυσμούς του είδους στην Ελλάδα. Πρόκειται για την περιοχή της Κιμώλου-Πολυαίγου στις Κυκλάδες και την περιοχή Καρπάθου- Σαρίας (ΜΟm 2007). Ειδικότερα, στην περιοχή της Κιμώλου-Πολυαίγου ο πληθυσμός της Μεσογειακής φώκιας ανέρχεται σε 49 άτομα (εκτός των νεογέννητων), ενώ ο ετήσιος αριθμός νεογέννητων ανέρχεται σε 7,9. Οι αντίστοιχοι αριθμοί για την περιοχή της Καρπάθου- Σαρίας είναι 23 άτομα (εκτός των νεογέννητων) και 3,7 ο ετήσιος αριθμός νεογέννητων.

Όσον αφορά το καθεστώς απειλής, 49 από τα 51 taxa περιλαμβάνονται στο Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας (Λεγάκης και Μαραγκού 2009). Από τα είδη που αξιολογήθηκαν ως προς το καθεστώς απειλής τους- κατηγορίες κινδύνου στην Ελλάδα (βλ. και Σχήμα 6-14), 15 χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα (CR, EN, VU) και 7 ως Σχεδόν Απειλούμενα (NT). Ειδικότερα:

- ✓ Η Μεσογειακή φώκια χαρακτηρίζεται ως Κρισίμως Κινδυνεύον (CR).
- ✓ 9 taxa χαρακτηρίζονται ως Κινδυνεύοντα (EN). Σε αυτά περιλαμβάνονται χερσαία και θαλάσσια θηλαστικά, μεταξύ των οποίων το ενδημικό υποείδος *Capra aegagrus pictus* που απαντάται μόνο στην Αντίμηλο και ο πληθυσμός του οποίου σήμερα δεν ξεπερνάει τα 300 άτομα, το τσακάλι (*Canis aureus*), ο μοναδικός νησιωτικός πληθυσμός του οποίου εντοπίζεται στη Σάμο, και το πλατόνι (*Dama dama*), του οποίου ο μοναδικός ελεύθερος πληθυσμός απαντάται στη Ρόδο.
- ✓ 5 είδη χαρακτηρίζονται ως Τρωτά (VU).

Συνοπτικά, η αξία του ΥΔ14 όσον αφορά στα θηλαστικά όπου απαντώνται σε αυτό έγκειται στην παρουσία απειλούμενων και προστατευόμενων χερσαίων και θαλάσσιων taxa, στην παρουσία ενδημικών υποειδών, αλλά και στην παρουσία ειδών με περιορισμένη φυσική εξάπλωση στην Ελλάδα. Τέλος, αξιοσημείωτη είναι και η παρουσία σημαντικού αριθμού νυχτερίδων (Χειρόπτερα).

Πίνακας 6-12 Σημαντικά taxa θηλαστικών του ΥΔ 14

Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Καθεστώς προστασίας			ΚΟΚ ΒΙΒ
		92/43	ΠΔ	ΔΣ	
Ακανθοχοιρόμορφα					
<i>Erinaceus concolor</i>	Σκαντζόχοιρος		*	*	NE
Μυγαλόμορφα					
<i>Crocidura leucodon</i>	Χωραφομυγαλίδα		*	*	NE
<i>Suncus etruscus</i>	Ετρουσκομυγαλίδα		*	*	NE
Χειρόπτερα					
<i>Tadarida teniotis</i>	Νυχτονόμος	IV	*	*	LC
<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Τρανορινόλοφος	II/IV	*	*	LC
<i>Rhinolophus hipposideros</i>	Μικρορινόλοφος	II/IV	*	*	LC
<i>Rhinolophus blasii</i>	Ρινόλοφος του Blasius	II/IV	*	*	NT
<i>Rhinolophus euryale</i>	Μεσορινόλοφος	II/IV	*	*	NT
<i>Rhinolophus mehelyi</i>	Ρινόλοφος του Mehely	II/IV	*	*	VU
<i>Rousettus aegyptiacus</i>		IV/II		*	
<i>Eptesicus bottae</i>	Ασιατική τρανονυχτερίδα	IV		*	EN
<i>Eptesicus serotinus</i>	Τρανονυχτερίδα	IV		*	LC
<i>Miniopterus schreibersii</i>	Πτερυγονυχτερίδα	II/IV	*	*	NT
<i>Myotis aurascens</i>	Στεπομυτιδα	IV	*	*	DD
<i>Myotis blythi</i>	Μικρομυτιδα	II/IV	*	*	LC
<i>Myotis capaccinii</i>	Ποδαρομυτιδα	II/IV	*	*	NT
<i>Myotis emarginatus</i>	Πυρρομυτιδα	II/IV	*	*	NT
<i>Myotis myotis</i>	Τρανομυτιδα	II/IV	*	*	NT
<i>Myotis mystacinus</i>	Μουστακονυχτερίδα	IV	*	*	DD
<i>Nyctalus lasiopterus</i>	Μεγάλος νυκτοβάτης	IV	*	*	VU
<i>Nyctalus leisleri</i>	Μικρονυκτοβάτης	IV	*	*	LC
<i>Pipistrellus kuhlii</i>	Λευκονυχτερίδα	IV	*	*	LC
<i>Pipistrellus nathusii</i>	Νυχτερίδα του Nathusius	IV	*	*	DD
<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	Νανονυχτερίδα	IV	*	*	DD
<i>Pipistrellus pygmaeus</i>	Μικρονυχτερίδα	IV		*	DD
<i>Plecotus kolombatovici</i>	Μεσογειακή ωτονυχτερίδα	IV	*	*	DD
<i>Hypsugo savii</i>	Βουνονυχτερίδα	IV	*	*	LC
Λαγόμορφα					
<i>Lepus europaeus</i>	Λαγός			*	NE
<i>Oryctolagus cuniculus</i>	Αγριοκούνελο				
Τρωκτικά					
<i>Apodemus mystacinus</i>	Βραχοποντικός				NE
<i>Apodemus sylvaticus</i>	Δασοποντικός				NE
<i>Apodemus witherbyi</i>	Στεποποντικός				EN
<i>Rattus norvegicus</i>	Αρουραίος, δεκατιστής				NE
<i>Rattus rattus</i>	Μαυροποντικός				NE
<i>Sciurus anomalus</i>	Ασιατικό σκίουρος, γαλιά	IV		*	NT
<i>Mus domesticus</i>	Σταχτοποντικός				NE
Σαρκοφάγα					
<i>Canis aureus</i>	Τσακάλι	V			EN
<i>Vulpes vulpes</i>	Αλεπού				NE
<i>Martes foina</i>	Κουνάβι			*	NE
<i>Meles meles</i>	Ασβός			*	NE
<i>Lutra lutra</i>	Βίδρα	II/IV	*	*	EN

Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Καθεστώς προστασίας			ΚΟΚ ΒΙΒ
		92/43	ΠΔ	ΔΣ	
<i>Monachus monachus</i>	Μεσογειακή φώκια	II*/IV	*	*	CR
Αρτιοδάκτυλα					
<i>Dama dama</i>	Πλατώνι			*	EN
<i>Capra aegagrus subsp. pictus</i>	Αίγαγρος της Αντιμήλου	II/IV		*	EN
Κητώδη					
<i>Phocoena phocoena</i>	Φώκαινα	II/IV	*	*	EN
<i>Physeter macrocephalus</i>	Φυσητήρας	IV		*	EN
<i>Delphinus delphis</i>	Κοινό δελφίνι	IV	*	*	EN
<i>Grampus griseus</i>	Σταχοδέλφιο	IV		*	VU
<i>Stenella coeruleoalba</i>	Ζωνοδέλφιο	IV		*	VU
<i>Tursiops truncatus</i>	ΡΙνοδέλφιο	II/IV	*	*	VU
<i>Ziphius cavirostris</i>	Ζιφίος	IV		*	DD

Υπόμνημα πίνακα

Οι ονομασίες των ειδών παρουσιάζονται με βάση την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ, ενώ για τα είδη που δεν περιλαμβάνονται στην Οδηγία η ονομασία παρουσιάζεται με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας (Λεγάκις και Μαραγκού 2009).

Στη στήλη Οδηγία 92/43 σημειώνονται τα είδη που περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα Παραρτήματα της Οδηγίας.

Παράρτημα II: Είδη κοινοτικού ενδιαφέροντος των οποίων η διατήρηση επιβάλλει τον καθορισμό Ειδικών Ζωνών Διατήρησης. Με * σημειώνονται τα είδη προτεραιότητας του Παραρτήματος II.

Παράρτημα IV: Είδη κοινοτικού ενδιαφέροντος που απαιτούν αυστηρή προστασία.

Παράρτημα V: Είδη κοινοτικού ενδιαφέροντος των οποίων η σύλληψη στη φύση και η εκμετάλλευση υπόκεινται, ενδεχομένως, σε διαχειριστικά μέτρα.

Στη στήλη ΠΔ σημειώνονται με * τα είδη που προστατεύονται βάσει του Προεδρικού Διατάγματος 67/1981 «Περί προστασίας της αυτοφυούς χλωρίδος και της άγριας πανίδος και καθορισμού διαδικασίας συντονισμού και ελέγχου της ερεύνης επ' αυτών».

Στη στήλη ΔΣ σημειώνονται με * τα είδη που προστατεύονται βάσει Διεθνών Συμβάσεων (Βέρνης, Βόννης, Βαρκελώνης, CITES, EUROBATS).

Στη στήλη ΚΟΚ ΒΙΒ σημειώνεται η Κατάσταση Κινδύνου με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας (Λεγάκις & Μαραγκού 2009) όπου:

CR: Κρισίμως Κινδυνεύον

EN: Κινδυνεύον

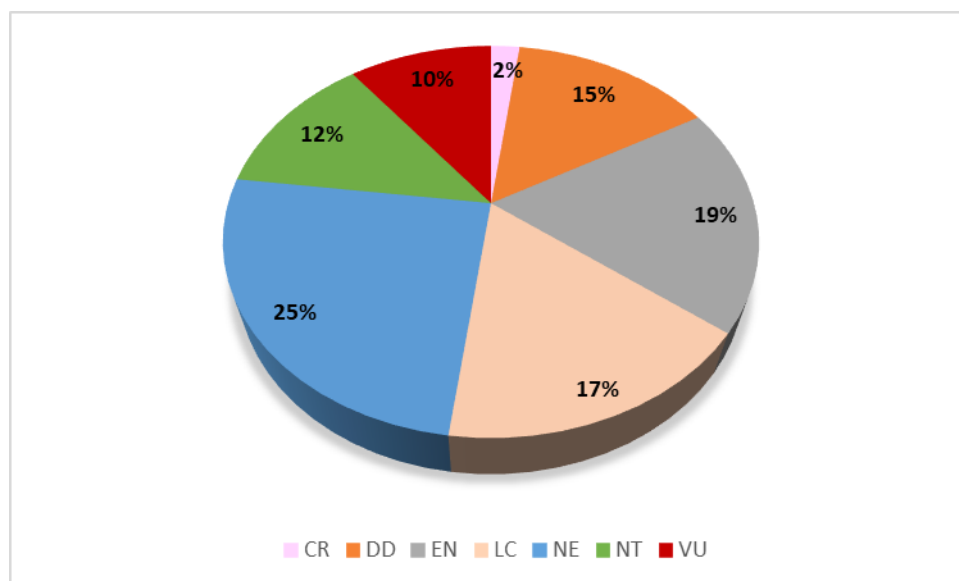
VU: Τρωτό

NT: Σχεδόν απειλούμενο

LC: Μειωμένου ενδιαφέροντος

DD: Ανεπαρκώς γνωστό

NE: Μη αξιολογηθέν.

Σχήμα 6-14 Θηλαστικά του ΥΔ 14 ανά κατηγορία κινδύνου με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας

6.1.10.2 Ερπετοπανίδα

Το ΥΔ 14 λόγω κυρίως της γεωγραφικής του θέσης και του νησιωτικού χαρακτήρα παρουσιάζει αυξημένο ενδιαφέρον και υψηλή ποικιλότητα όσον αφορά την ερπετοπανίδα, με παρουσία ενδημικών ειδών και υποειδών, καθώς και ειδών για τα οποία τα νησιά του Αιγαίου αποτελούν το δυτικότερο όριο εξάπλωσής τους.

Με βάση τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων η οποία συντάχθηκε στα πλαίσια της 1ης αναθεώρησης σχεδίου διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL 14) (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017), τα πλέον επικαιροποιημένα Τυποποιημένα Έντυπα Δεδομένα (2019,2022) του εν λόγω υδατικού διαμερίσματος τα οποία συμπληρώθηκαν κατά τη διάρκεια της Μελέτης 5 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης ειδών **αμφιβίων - ερπετών** κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» και της Μελέτης 8 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης **θαλάσσιων ειδών και τύπων οικοτόπων κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα**» του Προγράμματος Εποπτείας, την 4η Εθνική έκθεση εφαρμογής της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και την ΕΠΜ τμήματος της Περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου (Αποστολίδης και συν. 2022), η ερπετοπανίδα του ΥΔ περιλαμβάνει τουλάχιστον 10 αμφίβια και 42 ερπετά (βλ. Πίνακας 6-13). Από το σύνολο των αμφιβίων και ερπετών του ΥΔ, 41 αφορούν σε είδη της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, με τρία εξ αυτών να αποτελούν είδη προτεραιότητας του Παραρτήματος II. Πρόκειται για:

- ✓ Τη θαλάσσια χελώνα *Caretta caretta*
- ✓ Την Πράσινη θαλασσοχελώνα *Chelonia mydas* και
- ✓ Την ενδημική οχιά της Μήλου *Macronipera schweizeri*, η εξάπλωση της οποίας περιορίζεται στα νησιά Μήλος, Κίμωλος, Πολύαιγος και Σίφνος (Adamoroulou et al. 1997), ενώ ο συνολικός πληθυσμός της εκτιμάται σε περίπου 3.000 άτομα, με τα 2.500 εξ αυτών να εντοπίζονται στη Δυτική Μήλο (Böhme et

al. 2009). Ειδικότερα το υποείδος του παραπάνω taxon *Macronipera schweizeri siphnensis* απαντάται αποκλειστικά στο νησί της Σίφνου σύμφωνα με τους Αποστολίδης και συν. (2022).

Σύμφωνα με το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας 8 από τα 52 είδη ερπετών και αμφιβίων του ΥΔ χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα (βλ. και Σχήμα 6-15), ενώ 3 χαρακτηρίζονται ως NT. Ειδικότερα:

- ✓ Ο Βάτραχος της Καρπάθου *Pelophylax cerigensis* και η δερματοχελώνα (*Dermochelys coriacea*) χαρακτηρίζονται ως Κρισίμως Κινδυνεύοντα (CR). Ο Βάτραχος της Καρπάθου είναι γνωστός μόνο από την Κάρπαθο. Μέχρι πρόσφατα, θεωρούνταν πως το είδος απαντούσε και στη Ρόδο. Ωστόσο, με βάση τα πιο πρόσφατα δεδομένα ο πληθυσμός της Ρόδου τοποθετείται στο είδος *Pelophylax bedriagae* (Σωτηρόπουλος 2009, Beerli et al. 2009). Η δερματοχελώνα είναι το πιο σπάνιο είδος θαλάσσιας χελώνας στην Ελλάδα, ενώ εκτιμάται ότι δεν αναπαράγεται στη Μεσόγειο.
- ✓ 4 είδη χαρακτηρίζονται ως Κινδυνεύοντα (EN). Σε αυτά περιλαμβάνονται τα δύο είδη θαλάσσιων χελωνών *Caretta caretta* και *Chelonia mydas*, ο Χαμαιλέοντας (*Chamaeleo chamaeleon*) που απαντάται στη Σάμο και τη Χίο και η ενδημική οχιά της Μήλου (*Macronipera schweizeri*).
- ✓ 2 είδη χαρακτηρίζονται ως VU. Ο Κουρκούταβλος ή Νυφίτσα (*Lyciasalamandra luschani*) είναι σαλαμάνδρα που εξαπλώνεται στα νότια παράλια της Τουρκίας, ενώ στην Ελλάδα υπάρχει μόνο στο Καστελόριζο, όπου και εντοπίζεται ο μοναδικός ευρωπαϊκός πληθυσμός της (Παφίλης και Βαλάκος 2012). Ως VU χαρακτηρίζεται και το φίδι της Γυάρου *Hierophis viridiflavus*. Πρόκειται για είδος με ευρεία γεωγραφική εξάπλωση (Ανδόρα, Κροατία, Γαλλία, Ιταλία, Μάλτα, Σλοβενία, Ισπανία, Ελβετία) (Vogrin et al. 2009), ενώ στην Ελλάδα απαντάται μόνο στη νήσο Γυάρο (Γιούρα). Η παρουσία του στη Γυάρο εκτιμάται ότι είναι αποτέλεσμα παλαιάς, ίσως αρχαίας, εισαγωγής από τον άνθρωπο (Δημητρόπουλος και Ιωαννίδης 2009).

Συνοπτικά, η αξία του ΥΔ14 όσον αφορά στα είδη ερπετών και αμφιβίων έγκειται στην παρουσία ενδημικών και απειλούμενων ειδών.

Πίνακας 6-13 Είδη αμφιβίων και ερπετών του ΥΔ 14

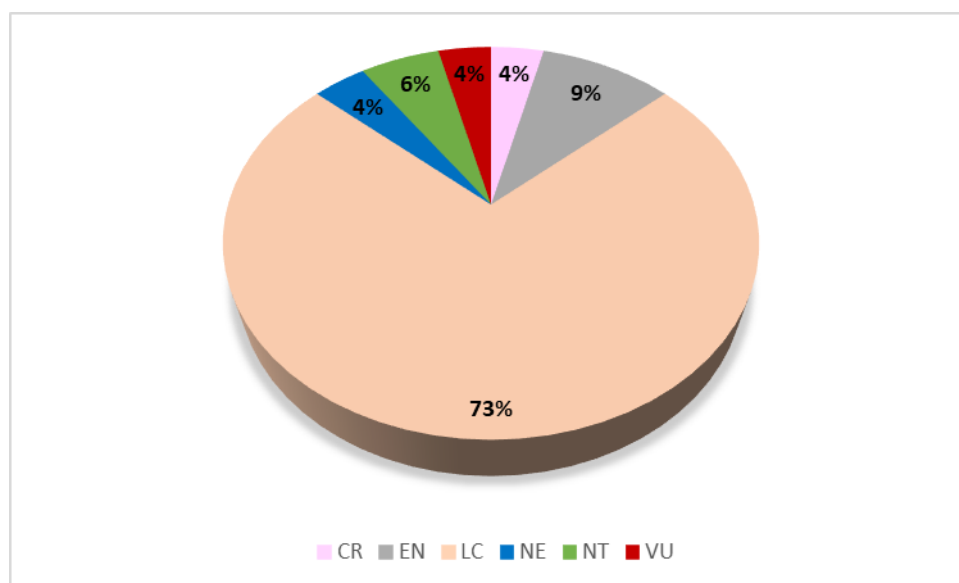
Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Οδηγία 92/43/ΕΟΚ	ΠΔ	ΔΣ	ΚΟΚ ΒΙΒ
ΑΜΦΙΒΙΑ					
Ουρόδηλα					
<i>Lyciasalamandra luschani</i>	Κουρκούταβλος	II/IV	*	*	VU
<i>Lyciasalamandra helverseni</i> (x)	Κοχυλίνα, Κανακάρα, Σαύρα	II/IV	*	*	NT
Άνουρα					
<i>Bufo bufo</i>	Μπράσκα, Βούζα		*	*	LC
<i>Bufo viridis</i>	Πρασινόφρυνος	IV	*	*	LC
<i>Hyla arborea</i>	Δενδροβάτραχος	IV	*	*	LC
<i>Pelobates syriacus</i>	Πηλοβάτης	IV	*	*	NE
<i>Pelophylax bedriagae</i>	Ασιατικός βάτραχος			*	NE
<i>Pelophylax cerigensis</i> (x)	Βάτραχος της Καρπάθου	V		*	CR
<i>Pelophylax kurtmuelleri</i>	Βαλκανοβάτραχος	V		*	LC
<i>Pelophylax ridibundus</i>	Μπάκακας	V		*	LC
ΕΡΠΕΤΑ					
Χελώνες					
<i>Caretta caretta</i>	Θαλάσσια χελώνα	II*/IV	*	*	EN

Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Οδηγία 92/43/ΕΟΚ	ΠΔ	ΔΣ	ΚΟΚ ΒΙΒ
<i>Chelonia mydas</i>	Πράσινη θαλασσοχελώνα	II*/IV	*	*	EN
<i>Dermochelys coriacea</i>	Δερματοχελώνα	IV	*	*	CR
<i>Emys orbicularis</i>	Βαλτοχελώνα	II/IV	*	*	NT
<i>Mauremys rivulata</i>	Ποταμοχελώνα	II/IV	*	*	LC
<i>Testudo graeca</i>	Γραικοχελώνα	II/IV	*	*	LC
<i>Testudo marginata</i>	Κρασπεδοχελώνα	II/IV	*	*	LC
Σαύρες					
<i>Stellagama stellio</i>	Κροκοδειλάκι	IV	*	*	LC
<i>Pseudopus apodus</i>	Φιδόσαυρα	IV		*	LC
<i>Chamaeleo chamaeleon</i>	Χαμαιλέοντας, Δρεπανούρα (τοπικό)	IV	*	*	EN
<i>Mediodactylus kotschy</i>	Σαμιαμίδι	IV	*	*	LC
<i>Hemidactylus turcicus</i>	Μολυντήρι		*	*	LC
<i>Anatololacerta anatolica</i>	Σαύρα της Σάμου	IV		*	LC
<i>Anatololacerta oertzeni</i>	Σαύρα της Ικαρίας	IV		*	LC
<i>Lacerta trilineata</i>	Τρανόσαυρα, Τρανογουστέρα	IV	*	*	LC
<i>Podarcis erhardii</i>	Σιλιβούτι, Χρυσοφυλλίδα	IV	*	*	LC
<i>Podarcis milensis</i> (x)	Σαύρα της Μήλου, Χρυσοφυλλίδα	IV	*	*	NT
<i>Ophisops elegans</i>	Οφίσωψ	IV	*	*	LC
<i>Ablepharus kitaibelii</i>	Αβλέφαρος	IV		*	LC
<i>Chalcides ocellatus</i>	Λιακόνη	IV	*	*	LC
<i>Trachylepis aurata</i>	Χρυσόσαυρα			*	LC
<i>Ophiomorus punctatissimus</i>	Οφιόμουρος	IV	*	*	LC
Φίδια					
<i>Xerotyphlops vermicularis</i>	Τυφλίνος, Ανήλιαστος			*	LC
<i>Eryx jaculus</i>	Ερημόφιδο, Λουρίτης	IV		*	LC
<i>Dolichophis caspius</i>	Αστραπόφιδο	IV	*	*	LC
<i>Dolichophis jugularis</i>	Ζαμένης	IV	*	*	LC
<i>Eirenis modestus</i>	Θαμνόφιδο			*	LC
<i>Elaphe quatuorlineata</i>	Λαφιιάτης	II/IV	*	*	LC
<i>Hemorrhois nummifer</i>	Λεβαντόφιδο	IV		*	LC
<i>Hierophis gemonensis</i>	Δενδρογαλιά		*	*	LC
<i>Hierophis viridiflavus</i>	Φίδι της Γυάρου			*	VU
<i>Malpolon monspessulanus</i>	Μαυρόφιδο, Σαπίτης		*	*	LC
<i>Natrix natrix</i>	Νερόφιδο		*	*	LC
<i>Natrix tessellata</i>	Λιμνόφιδο	IV	*	*	LC
<i>Platycephalus najadum</i>	Σαίτα	IV	*	*	LC
<i>Telescopus fallax</i>	Αγιοφιδο	IV	*	*	LC
<i>Zamenis situla</i>	Σπιτόφιδο	II/IV	*	*	LC
<i>Macrovipera schweizeri</i> (x)	Οχιά της Μήλου	II*/IV	*	*	EN
<i>Macrovipera schweizeri siphnensis</i> (x)		II*/IV	*	*	EN
<i>Montivipera xanthina</i>	Οθωμανική οχιά	IV		*	LC
<i>Vipera ammodytes</i>	Οχιά	IV		*	LC
Αμφισβαιία					
<i>Blanus strauchi</i>	Αμφισβαινα			*	LC

Υπόμνημα πίνακα

Βλ. Υπόμνημα Πίνακας 6-12

Με (x) σημειώνονται τα ενδημικά είδη.

Σχήμα 6-15 **Αμφίβια & ερπετά του ΥΔ 14 ανά κατηγορία κινδύνου με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας**

6.1.10.3 Ορνιθοπανίδα

Η σημασία του ΥΔ 14 όσον αφορά στην Ορνιθοπανίδα έχει αναγνωριστεί τόσο σε εθνικό όσο και σε Ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Ειδικότερα, 47 περιοχές του ΥΔ έχουν ενταχθεί στο Δίκτυο Natura 2000 ως ΖΕΠ, ενώ 3 ως ΕΖΔ/ ΖΕΠ. Στην πρόταση της χώρας για ένταξη 100 νέων περιοχών στο Δίκτυο Natura 2000 για το ΥΔ 14 έγινε τροποποίηση 17 υφιστάμενων ΖΕΠ, καθώς και η ένταξη δύο νέων ΖΕΠ (Κοτζαγεώργης και συν., 2015) (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017). Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω αναφερόμενα, σε συνδυασμό με τα πλέον επικαιροποιημένα Τυποποιημένα Έντυπα Δεδομένων (2019,2022) έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί στο πλαίσιο της Μελέτης 9 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης Ειδών **Ορνιθοπανίδας** στην Ελλάδα» και την ΕΠΜ τμήματος της Περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου (Αποστολίδης και συν. 2022), στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται τα είδη χαρακτηρισμού των ΖΕΠ του ΥΔ 14 με βάση τον εθνικό κατάλογο ειδών χαρακτηρισμού του Δημαλέξη, 2010.

Τα 37 είδη χαρακτηρισμού των ΖΕΠ του ΥΔ, αξιολογήθηκαν ως προς το καθεστώς απειλής και εντάχθηκαν σε κατηγορίες κινδύνου, σύμφωνα με το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας (βλ. και Σχήμα 6-16). Εξ αυτών, 17 χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα (CR, EN, VU) και 5 ως Σχεδόν Απειλούμενα (NT). Ειδικότερα:

Δύο (2) είδη, η Λεπτομούτα (*Numenius tenuirostris*) και η (Ευρασιατική) Χαλκόκοτα (*Plegadis falcinellus*) χαρακτηρίζονται ως Κρισίμως Κινδυνεύοντα (CR). Το πρώτο είδος εντοπίζεται στην Κω, όπου και αποτελεί είδος χαρακτηρισμού της ΖΕΠ GR4210027 ενώ το δεύτερο απαντάται στη Λήμνο και τη Λέσβο ως είδος χαρακτηρισμού των ΖΕΠ GR4110006 «Λίμνες Χορταρολίμνη και Αλυκή, κόλπος Μούδρου, έλος Διαπόρι και χερσόνησος Φακός, νήσος Σεργίτσι και νησίδες Διαβάτες, Κομπιοκαστριά, Τηγάνι, Καρκάλας, Πρασονήσι και θαλάσσια περιοχή» και GR4110007 «Λέσβος: παράκτιοι υγρότοποι κόλπου Καλλονής», αντίστοιχα.

- ✓ Πέντε (5) είδη χαρακτηρίζονται ως Κινδυνεύοντα (EN). Πρόκειται για τον Μαύρο Πελαργό (*Ciconia nigra*), το Σμυρνοσίχλονο (*Emberiza cineracea*), το Χρυσογέρακο (*Falco biarmicus*), τον Πευκοσοπανάκο (*Sitta krueperi*) και το Μαυροκέφαλο Γλάρο (*Ichthyaetus melanocephalus*).
- ✓ Έντεκα (11) είδη χαρακτηρίζονται ως Τρωτά (VU) και είναι τα εξής: ο Σπιζαιτός (*Aquila fasciata*), η αετογερακίνα (*Buteo rufinus*), το κερκινέζι (*Falco naumanni*), η αβοκέτα (*Recurvirostra avosetta*), η καστανόπαπια (*Tadorna ferruginea*) ο αιγαιόγλαρος (*Larus audouinii*), Ψαθοποταμίδα (*Acrocephalus melanorogon*), Κοκκινόχηνα (*Branta ruficollis*), Καλαμόκιρκος (*Circus aeruginosus*), (Ευρωπαϊκή) Χαλκοκουρούνα (*Coracias garrulus*), και η Βαρβάρα (*Tadorna tadorna*).

Πίνακας 6-14 Είδη χαρακτηρισμού των ΖΕΠ εντός των ορίων του ΥΔ 14

Επιστημονική ονομασία	Κοινή ονομασία	Οδηγία 2009/147/ΕΚ	ΒΕΡ	BON	KOK BIB
<i>Acrocephalus melanorogon</i>	Ψαθοποταμίδα	I	II	II	VU
<i>Burhinus oedicephalus</i>	Πετροτουρλίδα	I	II	II	NT
<i>Buteo rufinus</i>	Αετογερακίνα	I	II	II	VU
<i>Branta ruficollis</i>	Κοκκινόχηνα	I	II	I/II	VU
<i>Calidris minuta</i>	(Κοινή) Νανοσκαλίδρα		II	II	NE
<i>Calonectris diomedea</i>	Αρτέμης	I	II		LC
<i>Charadrius alexandrinus</i>	Θαλασσοσφυριχτής	I	II	II	LC
<i>Ciconia nigra</i>	Μαύρος Πελαργός	I	II	II	EN
<i>Circaetus gallicus</i>	Φιδαιτός	I	II	II	NT
<i>Circus aeruginosus</i>	Καλαμόκιρκος	I	II	II	VU
<i>Coracias garrulus</i>	(Ευρωπαϊκή) Χαλκοκουρούνα	I	II	I	VU
<i>Dendrocygna media</i>	Μεσοσικιλιτάρια	I	II		LC
<i>Emberiza caesia</i>	Φρυγανόσιχλονο	I	II		LC
<i>Emberiza cineracea</i>	Σμυρνοσίχλονο	I	II		EN
<i>Falco biarmicus</i>	Χρυσογέρακο	I	II	II	EN
<i>Falco eleonorae</i>	Μαυροπετρίτης	I	II	II	LC
<i>Falco naumanni</i>	Κερκινέζι	I	II	I/II	VU
<i>Falco peregrinus</i>	Πετρίτης	I	II	II	LC
<i>Falco tinnunculus</i>	(Ευρωπαϊκό) Μαυροκινέζο	I	II	I/II	DD
<i>Aquila fasciata</i>	Σπιζαιτός	I	II	II	VU
<i>Himantopus himantopus</i>	Καλαμοκανάς	I	II	II	LC
<i>Hydrobates pelagicus</i>	Υδροβάτης	I	II		DD
<i>Larus audouinii</i>	Αιγαιόγλαρος	I	II	I/II	VU
<i>Larus cachinnans</i>	Ασημόγλαρος	IIB	III		NE
<i>Ichthyophaga melanocephala</i>	Μαυροκέφαλος Γλάρος	I	II	II	EN
<i>Limosa limosa</i>	(Ευρωπαϊκή) Λιμόζα	IIB	III	II	NE
<i>Numenius tenuirostris</i>	Λεπτομούτα	I	II	I/II	CR
<i>Gulosus aristotelis</i>	Θαλασσοκόρακας	I	II		NT
<i>Phoenicopatagus roseus</i>	(Ευρωπαϊκό) Φοινικόπτερο	I	II	II	LC
<i>Plegadis falcinellus</i>	(Ευρασιατική) Χαλκόκοτα	I	II	II	CR
<i>Puffinus yelkouan</i>	Μύχος	I	II		NT
<i>Recurvirostra avosetta</i>	Αβοκέτα	I	II	II	VU
<i>Sitta krueperi</i>	Πευκοσοπανάκος	I	II		EN
<i>Sterna hirundo</i>	Ποταμογλάρονο	I	II		LC
<i>Sternula albifrons</i>	(Ευρωπαϊκό) Νανογλάρονο	I	II	II	NT
<i>Sylvia rueppelli</i>	Αιγαιοτσιροβάκος	I	II	II	NE
<i>Tadorna ferruginea</i>	Καστανόπαπια	I	II	II	VU

Υπόμνημα πίνακα

Οι επιστημονικές ονομασίες των ειδών παρουσιάζονται με βάση την Οδηγία 2009/147/EK, ενώ οι κοινές ονομασίες παρουσιάζονται με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας (Λεγάκης & Μαραγκού 2009)

Στη **στήλη 2009/147/EK** σημειώνονται τα είδη που περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα Παραρτήματα της Οδηγίας 2009/147/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2009 «περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών», η οποία αντικατέστησε την Οδηγία 79/409: «Κοινοτική Οδηγία περί διατήρησης των αγρίων ειδών πτηνών και των βιοτόπων τους».

Παράρτημα I: Είδη για τα οποία προβλέπονται μέτρα ειδικής διατήρησης, που αφορούν τον οικότοπό τους, για να εξασφαλισθεί η επιβίωση και η αναπαραγωγή των ειδών αυτών στη ζώνη εξαπλώσεώς τους.

Παράρτημα II: Είδη που είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο θηρευτικών πράξεων στα πλαίσια της εθνικής νομοθεσίας. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η θήρα αυτών των ειδών να μην υπονομεύει τις προσπάθειες διατήρησης που αναλαμβάνονται στη ζώνη εξαπλώσεώς τους.

IIB: Περιλαμβάνει είδη τα οποία είναι δυνατόν να θηρεύονται μόνο στα κράτη μέλη για τα οποία έχουν σημειωθεί.

Στήλη ΒΕΡ: Σύμβαση Βέρνης για την προστασία της πανίδας, της χλωρίδας και των βιοτόπων της Ευρώπης.

Παράρτημα II: είδη των οποίων οι πληθυσμοί και οι βιότοποι προστατεύονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

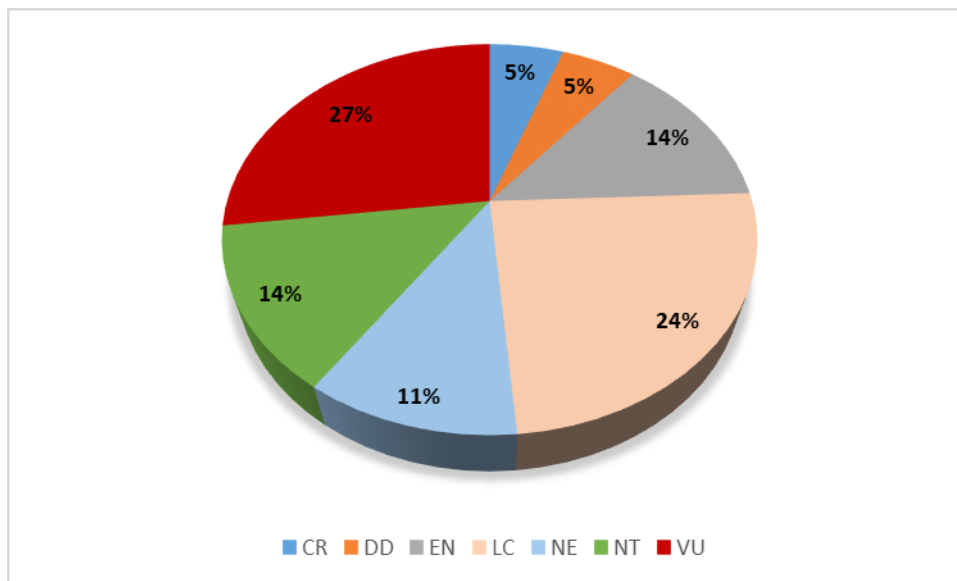
Παράρτημα III: είδη των οποίων επιτρέπεται η λελογισμένη εκμετάλλευση.

Στήλη ΒΟΝ: Σύμβαση Βόννης για την προστασία των «αποδημητικών ειδών».

Παράρτημα I: είδη οι πληθυσμοί των οποίων αντιμετωπίζουν κίνδυνο εξαφάνισης σε ολόκληρη την περιοχή εξάπλωσής τους

Παράρτημα II: είδη οι πληθυσμοί των οποίων βρίσκονται σε κατάσταση τέτοια που απαιτεί διεθνή συνεργασία για την προστασία και διαχείρισή τους, ιδιαίτερα όσον αφορά τη διασφάλιση κατάλληλων βιοτόπων στις μεταναστευτικές διαδρομές.

Στη στήλη **ΚΟΚ ΒΙΒ** Βλ. Υπόμνημα Πίνακας 6-12

Σχήμα 6-16 Είδη χαρακτηρισμού των ΖΕΠ του ΥΔ 14 ανά κατηγορία κινδύνου με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας

6.1.10.4 Ιχθυοπανίδα

Σύμφωνα με τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων η οποία συντάχθηκε στα πλαίσια της 1^{ης} αναθεώρησης σχεδίου διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL 14) (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017), τα πλέον επικαιροποιημένα Τυποποιημένα Έντυπα Δεδομένα (2019,2022) του συγκεκριμένου υδατικού διαμερίσματος τα οποία συμπληρώθηκαν κατά τη διάρκεια της Μελέτης 6 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης ειδών **ιχθυοπανίδας** κοιντικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» του Προγράμματος Εποπτείας, την 4^η Εθνική έκθεση εφαρμογής της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και την ΕΠΜ τμήματος της Περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου (Αποστολίδης και συν. 2022), στο ΥΔ – 14 εντοπίζονται τα είδη ιχθυοπανίδας τα οποία περιγράφονται σε εκτενέστερο βαθμό ακολούθως.

Το **θαλάσσιο τμήμα** του ΥΔ παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον όσον αφορά στα είδη ιχθύων, τόσο από οικολογική όσο και από αλιευτική άποψη. Η περιοχή του Αιγαίου εμφανίζει τη μεγαλύτερη ποικιλότητα βενθικών ειδών (Λαμπροπούλου 2007). Στο Αιγαίο απαντάται πλήθος απειλούμενων και προστατευόμενων ειδών, μεταξύ των οποίων έχουν καταγραφεί και διάφορα απειλούμενα είδη Χονδριχθύων όπως η αλεπού της θάλασσας ή αλεπόσκυλο (*Alopias vulpinus*), ο ρυγχοκαρχαρίας (*Isurus oxyrinchus*), ο οξύνωτος (*Oxynotus centrina*) κ.ά (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017). Επίσης στο υδατικό διαμέρισμα νήσων Αιγαίου εντοπίζονται η κατσούλα (*Chryichthys novacula*), το παπαγαλόψαρο (*Sparisoma cretense*) και η άσπρη αγριόσαλπα (*Siganus rivulatus*) (Αποστολίδης και συν. 2022)

Όσον αφορά στην **ιχθυοπανίδα εσωτερικών υδάτων** σημαντικά είδη απαντώνται κυρίως στα μεγαλύτερα νησιά του ΥΔ. Εξαιρετικά σημαντική είναι η παρουσία του είδους *Ladigesocypris ghigii*. Το γκιζάνι είναι ενδημικό των εσωτερικών υδάτων της Ρόδου και με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας χαρακτηρίζεται ως Κινδυνεύον (EN), ενώ στον Κατάλογο Απειλούμενων Ειδών της IUCN χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU) (Crivelli 2006). Προστατεύεται βάση της εθνικής νομοθεσίας (Π.Δ. 67/1981), ενώ περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και μάλιστα ως είδος προτεραιότητας. Το είδος εμφανίζει σαφή ρεόφιλο χαρακτήρα. Εντούτοις, επιβιώνει χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα και σε περιβάλλον ήρεμων νερών.

Δράσεις διαχείρισης και προστασίας του είδους έχουν λάβει χώρα στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος Life (Stouboudi 2003). Σήμερα το είδος φαίνεται να έχει διαφύγει τον κίνδυνο αφανισμού, ιδιαίτερα επειδή οι πληθυσμοί του Γαδουρά, των Επτά Πηγών και της Απολλακιάς, αν και πιθανώς δεν είναι αυτόχθονες, διαθέτουν μεγάλο ζωτικό χώρο στις μικρές φραγμαλίνες ή υδατοδεξαμενές που έχουν δημιουργηθεί. Ο πληθυσμός της Καλαβάρδας (δυτικός υδροκρίτης) είναι ο πλέον απειλούμενος, ενώ οι πληθυσμοί στους Μύλους Κοσκινούς και στο Μανδράκι, καθώς και μερικοί άλλοι (ανατολικός υδροκρίτης), έχουν εκλείψει (Οικονομίδης και Χρυσοπολίτου 2009).

Σημαντικά είδη ιχθύων απαντώνται και στα ποτάμια και τα ρέματα της Λέσβου, μεταξύ των οποίων απειλούμενα είδη όπως ο λεσβοβίνος (*Oxyngoemacheilus theophilii*), ο ζαχαριάς (*Aphanius fasciatus*) και η Μπριάνα της Λέσβου (*Barbus pergamonensis*) που χαρακτηρίζονται ως Κρισίμως Κινδυνεύοντα (CR) με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας, καθώς και ο Σμυρνοπετρόλευκος (*Petroleuciscus smyrnaeus*) και ο Ποταμοκέφαλος Ανατολίας (*Squalius cf. cii*) που χαρακτηρίζονται ως Τρωτά (VU) (Stoumboudi et al. 2006).

6.1.10.5 Ασπόνδυλα

Η ασπόνδυλη πανίδα του ΥΔ-14 παρουσιάζει αυξημένο ενδιαφέρον, παρά το γεγονός πως δεν έχουν μελετηθεί όλες οι τάξεις των ασπονδύλων στον ίδιο βαθμό. Με βάση τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων η οποία συντάχθηκε στα πλαίσια της 1^{ης} αναθεώρησης σχεδίου διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL 14) (ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017), τα πλέον επικαιροποιημένα Τυποποιημένα Έντυπα Δεδομένα (2019,2022) του εν λόγω υδατικού διαμερίσματος τα οποία συμπληρώθηκαν κατά τη διάρκεια της Μελέτης 4 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης ειδών **ασπονδύλων** κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα» και της Μελέτης 8 «Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης **θαλάσσιων ειδών και τύπων οικοτόπων κοινοτικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα**» του Προγράμματος Εποπτείας, την 4^η Εθνική έκθεση εφαρμογής της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και την Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (Αποστολίδης και συν., 2022) στο συγκεκριμένο ΥΔ απαντούν 8 είδη της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Ειδικότερα συναντώνται τα Λεπιδόπτερα *Euphlagia quadripunctaria*, *Papilio alexanor*, *Zerynthia polyxena*, *Hyles hipporphaes* με την πεταλούδα της Ρόδου *Euphlagia quadripunctaria* να αποτελεί είδος προτεραιότητας του Παραρτήματος II. Επίσης απαντάται το οδοντόγναθο *Stylurus flavipes*.

Στο θαλάσσιο τμήμα του ΥΔ εντοπίζεται το Δίθυρο Μαλάκιο Πίνα (*Pinna nobilis*), η οποία επίσης περιλαμβάνεται στην Οδηγία 92/43/ΕΟΚ (Παράρτημα IV), προστατεύεται από την εθνική και τη διεθνή νομοθεσία, ενώ με βάση το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας χαρακτηρίζεται ως Τρωτό (VU). Σύμφωνα με τους Αποστολίδης και συν. (2022), οι πληθυσμοί του είδους την τελευταία τετραετία, λόγω ενός παθογόνου οργανισμού, βρίσκονται υπό κατάρρευση, ενώ ήδη στην Ελλάδα υπάρχουν απώλειες πληθυσμών σε πολλές περιοχές. Επίσης απαντάται το είδος αχινού *Centrostephanus longispinus* και το μαλάκιο *Lithophaga lithophaga*.

Εκτός από τα προστατευόμενα είδη ασπονδύλων, ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει και η παρουσία ενδημικών ειδών ασπονδύλων. Σύμφωνα με τους Sfenthourakis and Legakis (2001), τα περισσότερα ενδημικά είδη ασπονδύλων στην Ελλάδα απαντούν στην Κρήτη, τα νησιά των Κυκλάδων και τα βουνά της ηπειρωτικής ενδοχώρας. Αναφέρεται, για παράδειγμα, ότι μόνο στις Κυκλάδες απαντούν τουλάχιστον 40 ενδημικά είδη χερσαίων γαστεροπόδων, τα οποία αφορούν σε ενδημικά των Κυκλάδων ή σε ευρύτερα ενδημικά είδη (Βαρδινογιάννη και συν. 2009).

Πολλά από τα είδη ασπονδύλων του ΥΔ, ενδημικά και μη, έχουν αξιολογηθεί στο Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας και χαρακτηρίζονται ως απειλούμενα. Αναφέρονται ενδεικτικά:

- το Λεπιδόπτερο *Pelopidas thrax* που στην Ελλάδα απαντάται μόνο στη Ρόδο και τη Σάμο και το οποίο χαρακτηρίζεται ως Κινδυνεύον (EN),
- το Λεπιδόπτερο *Hipparchia pellucida* που στην Ελλάδα είναι γνωστό μόνο από τη Λέσβο και την Ικαρία και το οποίο χαρακτηρίζεται ως Κινδυνεύον (EN),
- το Οδοντόγναθο *Cordulegaster helladica*, ενδημικό της Ελλάδας, χαρακτηρίζεται ως Κρισίμως Κινδυνεύον (CR). Αξίζει να σημειωθεί πως το υποείδος *Cordulegaster helladica buchholtzi*, συνιστά ενδημικό υποείδος των Κυκλάδων, όπου εντοπίζεται στην Άνδρο, τη Νάξο και την Τήνο.
- το Χειλόποδο *Lithobius nudus*, ενδημικό της Ελλάδας, το οποίο εκτός από την ηπειρωτική Ελλάδα περιορίζεται στο νότιο Αιγαίο, με μοναδική παρουσία στη Σίφνο και το οποίο χαρακτηρίζεται ως Κρισίμως Κινδυνεύον (CR) κ.ά.
- το είδος αχινού *Paracentrotus lividus* έχει χαρακτηριστεί ως τρωτό (VU).

Τέλος στο συγκεκριμένο υδατικό διαμέρισμα απαντώνται σύμφωνα με τους Αποστολίδης και συν., 2022 τα ακόλουθα είδη ασπονδύλων:

- οι σπόγγοι *Axinella polyroides*, *Aplysina aerophoba*, *Tethya aurantium*
- τα κνιδόζωα *Balanophyllia europaea*, *Madracis pharensis*, *Leptopsammia pruvoti*
- τα μαλάκια *Charonia tritonis*, *Conomurex persicus*, *Tonna galea*
- τα δεκάποδα *Palinurus elephas*, *Percnon gibbesi*
- τα εχινόδερμα *Sphaerechinus granularis* και *Synaptula reciprocans*.

Επιπλέον εντοπίζονται δύο είδη ισοπόδων τα οποία είναι ενδημικά του νότιου Αιγαίου: το *Schizidium tinum* και το *Cordioniscus kithnos*. Το πρώτο εντοπίζεται αποκλειστικά στο νησί της Τήνου, και χαρακτηρίζεται ως Κρισίμως Κινδυνεύον - CR (Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας) ενώ το δεύτερο απαντάται στο νησί της Κύθνου και μόνο και χαρακτηρίζεται ως Κρισίμως Κινδυνεύον - CR (Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας).

6.1.11 Περιοχές του εθνικού συστήματος προστατευόμενων περιοχών

6.1.11.1 Γενικά

Το Εθνικό Σύστημα προστατευόμενων περιοχών (Άρθρο 3 Ν.3937/2011) αποτελείται από όλες τις περιοχές που υπάγονται σε μια ή περισσότερες από τις κατηγορίες του άρθρου 19 του Ν.1650/1986 (ΦΕΚ 160/Α/1650), με στόχο την αποτελεσματική προστασία της βιοποικιλότητας και των λοιπών οικολογικών αξιών τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Η εποπτεία της λειτουργίας και ο κεντρικός συντονισμός του Εθνικού Συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Σύμφωνα με το Άρθρο 19 του Ν.1650/1986 (όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 46 του Ν.4685/2020):

1. **Περιοχές προστασίας της βιοποικιλότητας** χαρακτηρίζονται χερσαίες, υδάτινες, θαλάσσιες ή μικτού χαρακτήρα, φυσικές ή ημιφυσικές περιοχές με καταγεγραμμένη παρουσία τύπων φυσικών οικοτόπων και ειδών διεθνούς, ενωσιακής σημασίας ή/και ελληνικού ενδιαφέροντος που χρήζουν προστασίας και

διατήρησης. Οι περιοχές που **συμπεριλαμβάνονται στον Εθνικό Κατάλογο Περιοχών του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου Natura 2000 χαρακτηρίζονται ως περιοχές προστασίας της βιοποικιλότητας και διακρίνονται σε ειδικές ζώνες διατήρησης, ζώνες ειδικής προστασίας και σε προτεινόμενους τόπους ενωσιακής σημασίας**, σύμφωνα με την ειδικότερη κατάταξή τους στο Παράρτημα Ι και τους συνημμένους σ' αυτόν Πίνακες 1 και 2 της κοινής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων υπ' αριθμ. 50743/2017 (Β' 4432).

2. Ανεξαρτήτως της ένταξης στο δίκτυο Natura 2000, προστατευόμενες περιοχές μπορούν να χαρακτηρίζονται ως εξής:

α. Εθνικά πάρκα. Ως εθνικά πάρκα, χερσαία, θαλάσσια ή μικτού χαρακτήρα, χαρακτηρίζονται οι μεγάλες σε έκταση φυσικές ή ημιφυσικές περιοχές στις οποίες λαμβάνουν χώρα οικολογικές λειτουργίες ευρείας κλίμακας με χαρακτηριστικά είδη και τύπους φυσικών οικοτόπων ενωσιακής σημασίας ή/και ελληνικού ενδιαφέροντος, τα οποία χρήζουν προστασίας και διατήρησης. Τα εθνικά πάρκα δύνανται να ονοματοδοτούνται βάσει φυσικογεωγραφικών χαρακτηριστικών τους ή/και βάσει της ιστορικής, χωρικής ή/ και διοικητικής τους ταυτότητας. Τα Εθνικά Πάρκα μπορούν να περιλαμβάνουν δύο ή περισσότερες περιοχές Natura 2000 ή/και Περιοχές Προστασίας της Βιοποικιλότητας, ειδικά όταν αυτές χαρακτηρίζονται από ευρύ φάσμα οικοσυστημικών λειτουργιών με κοινά χωρικά, φυσικογεωγραφικά ή/και αβιοτικά χαρακτηριστικά.

β. Καταφύγια άγριας ζωής. Ως καταφύγια άγριας ζωής χαρακτηρίζονται περιοχές (χερσαίες, υγροτοπικές, θαλάσσιες ή μικτού χαρακτήρα) που αξιολογούνται ως κατάλληλες για την ανάπτυξη πληθυσμών της άγριας πανίδας και χλωρίδας ή ως βιότοποι αναπαραγωγής, διατροφής, διαχείμασης ειδών της άγριας πανίδας, ή ως περιοχές αναπαραγωγής ψαριών και συγκέντρωσης γόνου. Δύνανται να ονοματοδοτούνται βάσει της χωρικής ή/και διοικητικής τους ταυτότητας. Ως Καταφύγια Άγριας Ζωής μπορούν να χαρακτηρίζονται και οι οικολογικοί διάδρομοι μεταξύ προστατευόμενων περιοχών.

γ. Προστατευόμενα τοπία και προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί. Ως προστατευόμενα τοπία και προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί χαρακτηρίζονται, αντιστοίχως, λειτουργικά τμήματα της φύσης ή μεμονωμένα δημιουργήματά της (περιοχές ή στοιχεία σημειακού χαρακτήρα), που έχουν ιδιαίτερη οικολογική, γεωλογική ή γεωμορφολογική αξία ή συμβάλλουν στη διατήρηση των φυσικών διεργασιών και στην προστασία φυσικών πόρων, όπως δέντρα, συστάδες δέντρων και θάμνων, θαλάσσια προστατευτική βλάστηση, παρόχθια και παράκτια βλάστηση, φυσικοί φράχτες, καταρράκτες, πηγές, φαράγγια, θίνες, ύφαλοι, σπηλιές, βράχοι, απολιθωμένα δάση, δέντρα ή τμήματά τους, παλαιοντολογικά ευρήματα, κοραλλιογενείς γεωμορφολογικοί σχηματισμοί και γεώτοποι. Προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί που έχουν μνημειακό χαρακτήρα χαρακτηρίζονται ειδικότερα ως διατηρητέα μνημεία της φύσης. Ως Προστατευόμενοι Φυσικοί Σχηματισμοί είναι δυνατό να χαρακτηρίζονται επιμέρους περιοχές εντός Εθνικών Πάρκων, Περιοχών Προστασίας της Βιοποικιλότητας ή/και Καταφυγίων Άγριας Ζωής και να εντάσσονται εντός ζωνών κλιμακούμενης προστασίας των περιοχών αυτών.

Στις περιοχές των παραγράφων 1 και 2 ανωτέρω ορίζονται με το **προεδρικό διάταγμα** μία ή περισσότερες **ζώνες προστασίας και διαχείρισης** από τις παρακάτω:

α. Ζώνη απόλυτης προστασίας της φύσης: ως ζώνες απόλυτης προστασίας της φύσης ορίζονται εκτάσεις με εξαιρετικά ευαίσθητους τύπους φυσικών οικοτόπων, ή/ και με ενδιατήματα εξαιρετικά ευαίσθητων ειδών,

των οποίων η παρουσία και αντιπροσωπευτικότητα εκτιμάται ως πολύ υψηλή ή η κατάσταση των οποίων επιτάσσει εξαιρετικά αυστηρή προστασία.

β. Ζώνη προστασίας της φύσης: ως ζώνες προστασίας της φύσης ορίζονται εκτάσεις με τύπους φυσικών οικοτόπων, ή/και με ενδιαίτηματα ειδών, των οποίων η παρουσία και αντιπροσωπευτικότητα εκτιμάται ως υψηλή ή η κατάσταση των οποίων επιτάσσει αυστηρή προστασία. Στις ζώνες αυτές προστατεύεται το φυσικό περιβάλλον από δραστηριότητες ή επεμβάσεις που μπορούν να μεταβάλλουν ουσιωδώς προς το χειρότερο τη φυσική κατάσταση, σύνθεση ή εξέλιξή του.

γ. Ζώνη διατήρησης οικοτόπων και ειδών: ως ζώνες διατήρησης οικοτόπων και ειδών ορίζονται εκτάσεις που υπόκεινται σε κατάλληλη διαχείριση για τη διασφάλιση ικανοποιητικού βαθμού διατήρησης των προστατευτέων αντικειμένων (τύπων φυσικών οικοτόπων και ειδών ενωσιακής σημασίας ή/και εθνικού ενδιαφέροντος) που αυτές φιλοξενούν.

δ. Ζώνη βιώσιμης διαχείρισης φυσικών πόρων: ως ζώνες βιώσιμης διαχείρισης φυσικών πόρων ορίζονται εκτάσεις προστατευόμενων περιοχών, στις οποίες είναι δυνατό να συνυπάρχει το προστατευτέο αντικείμενο μαζί με σχετικές πολιτισμικές αξίες ή/και ανθρωπογενείς δραστηριότητες που προάγουν τη βιώσιμη διαχείριση φυσικών πόρων ή/και τη βιώσιμη ανάπτυξη, αυτή, δηλαδή, που υπηρετεί την προστασία του περιβάλλοντος, την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Ανθρωπογενείς δραστηριότητες εντός της ζώνης αυτής, όταν μπορούν να οδηγήσουν σε υποβάθμιση του βαθμού διατήρησης του προστατευτέου αντικειμένου στην προστατευόμενη περιοχή και ιδιαίτερος της κατάστασης διατήρησης του προστατευτέου αντικειμένου σε εθνικό επίπεδο, υπόκεινται σε κατάλληλες ρυθμίσεις βάσει των σχετικών προβλέψεων της πράξης χαρακτηρισμού της προστατευόμενης περιοχής και του οικείου Σχεδίου Διαχείρισης.

Με το **άρθρο 27 του Ν. 4685/2020** έχει ιδρυθεί ο Οργανισμός Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής – **ΟΦΥΠΕΚΑ** – ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου εποπτευόμενος από το ΥΠΕΝ και εντός αυτού 24 Μονάδες Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών. Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου δραστηριοποιούνται δυο (2) Μονάδες Διαχείρισης (ΜΔ). Πρόκειται για

- τη Μονάδα Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών Νότιου – Ανατολικού Αιγαίου, η οποία λειτουργεί με έδρα τον Όλυμπο Καρπάθου και
- τη Μονάδα Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών Βόρειο – Ανατολικού Αιγαίου, η οποία λειτουργεί με έδρα την Μυτιλήνη

6.1.11.2 Περιοχές Δικτύου Natura 2000

Το Δίκτυο Natura 2000 ιδρύθηκε με σκοπό τη διατήρηση και προστασία ορισμένων φυσικών οικοτόπων, αυτοφυών ειδών χλωρίδας και άγριων ειδών πανίδας. Εκτείνεται σε όλα τα Κράτη Μέλη και αποτελείται από δύο τύπους περιοχών

- τους **Τόπους Κοινοτικής Σημασίας (ΤΚΣ, ή Sites of Community Interest, SCI)**, στους οποίους απαντούν τύποι οικοτόπων του Παραρτήματος I ή/ και είδη φυτών και ζώων του Παραρτήματος II της **Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ** για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.
- τις **Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ, ή Special Protection Areas, SPA)**, για την Οрниθοπανίδα, όπως ορίζονται στην **Οδηγία 2009/147/ΕΚ** περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών.

Όσον αφορά στους ΤΚΣ, κάθε Κράτος μέλος **προτείνει** έναν κατάλογο τόπων όπου απαντώνται φυσικοί οικοτόποι και άγρια ζωικά και φυτικά είδη. Βάσει των εθνικών καταλόγων και σε συμφωνία με καθένα από τα Κράτη Μέλη, η Επιτροπή εκδίδει κατάλογο **Τόπων Κοινοτικής Σημασίας** για καθεμία από τις επτά βιογεωγραφικές περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αλπική, ατλαντική, αρκτική, ηπειρωτική, μακρονησιακή, μεσογειακή και παννονιακή).

Σήμερα σε ισχύ βρίσκεται ο 15^{ος} **ενημερωμένος σχετικός κατάλογος** που δημοσιεύτηκε με την Εκτελεστική Απόφαση της Επιτροπής 2022/234, της 16^{ης} Φεβρουαρίου 2022, για την έγκριση του δέκατου πέμπτου επικαιροποιημένου καταλόγου τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή.

Όταν καθοριστεί ένας ΤΚΣ, το οικείο Κράτος Μέλος ορίζει τον εν λόγω τόπο ως **Ειδική Ζώνη Διατήρησης (ΕΖΔ)** το ταχύτερο δυνατόν και, το αργότερο, μέσα σε μια εξαετία, καθορίζοντας τις προτεραιότητες σε συνάρτηση με τη σημασία των τόπων για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση, σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, ενός τύπου φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος I ή ενός είδους του παραρτήματος II και για τη συνεκτικότητα του Natura 2000, καθώς και σε συνάρτηση με τους κινδύνους υποβάθμισης ή καταστροφής που επηρεάζουν τους εν λόγω τόπους.

Με βάση και τους ορισμούς της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ **Ειδική Ζώνη Διατήρησης** είναι ο Τόπος Κοινοτικής Σημασίας ορισμένος από τα Κράτη Μέλη μέσω κανονιστικής, διοικητικής ή/και συμβατικής πράξης, στον οποίο **εφαρμόζονται τα μέτρα διατήρησης** που απαιτούνται για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση, σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, των φυσικών οικοτόπων ή/και των πληθυσμών των ειδών για τα οποία ορίστηκε ο τόπος:

Οι **ΖΕΠ**, μετά τον χαρακτηρισμό τους από τα Κράτη Μέλη, εντάσσονται αυτόματα στο Δίκτυο Natura 2000, και η διαχείρισή τους ακολουθεί τις διατάξεις του άρθρου 4 της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ (όπως ισχύει) και τις διατάξεις του άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43/ΕΚ.

Η εθνική νομοθεσία εναρμονίστηκε με τις Οδηγίες 92/43/ΕΟΚ και 79/409/ΕΟΚ (καθώς και με τις τροποποιήσεις αυτών) με τα ακόλουθα νομοθετήματα:

- ΚΥΑ 414985/1985 (ΦΕΚ 757/Β/1985) "Μέτρα διαχείρισης της άγριας πτηνοπανίδας"
- ΚΥΑ 366599/1996 (ΦΕΚ 1188/Β/1996) "Μέτρα διαχείρισης της άγριας πτηνοπανίδας σε συμμόρφωση προς την οδηγία 91/224/ΕΟΚ της Επιτροπής για την τροποποίηση της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών"
- ΚΥΑ 294283/1998 (ΦΕΚ 68/Β/1998) "Μέτρα διαχείρισης της άγριας πτηνοπανίδας, σε συμμόρφωση με τις οδηγίες 94/24/ΕΚ του Συμβουλίου και 91/244/ΕΟΚ 97/49/ΕΚ της Επιτροπής"
- ΚΥΑ 33318/3028/1998 (ΦΕΚ 1289/Β/1998) "Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδαιτημάτων), της άγριας πανίδας και της αυτοφυούς χλωρίδας"
- ΚΥΑ 87578/703/07 (ΦΕΚ 581/Β/2007) "Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 414985/29.11.1985 Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΦΕΚ 757 Β / 1985) όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει"
- ΚΥΑ 14849/853/Ε 103 (ΦΕΚ 645/Β/2008) "Τροποποίηση των υπ' αριθμ. 33318/3028/1998 κοινών υπουργικών αποφάσεων (Β'1289) και υπ' αριθμ. 29459/1510/2005 κοινών υπουργικών αποφάσεων (Β'992), σε συμμόρφωση με διατάξεις της οδηγίας 2006/105 του Συμβουλίου της 20ης Νοεμβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Ένωσης."

- ΚΥΑ 37338/1807/Ε.103 (ΦΕΚ 1495/Β/2010) “Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, «Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών», του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ.”
- Ν. 3937 (ΦΕΚ 60/Α/2011) «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις»

Με την ΚΥΑ 50743/11.12.2017 (ΦΕΚ 4432/Β/2017), εγκρίθηκε η αναθεώρηση του εθνικού καταλόγου των περιοχών του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου Natura 2000. Σύμφωνα με τον εν λόγω αναθεωρημένο εθνικό κατάλογο, σε αυτόν περιλαμβάνονται συνολικά 446 περιοχές, εκ των οποίων:

- 177 περιοχές αποτελούν ΕΖΔ
- 24 περιοχές αποτελούν ΕΖΔ και ΖΕΠ
- 40 περιοχές αποτελούν ΕΖΔ και ΤΚΣ
- 181 περιοχές αποτελούν ΖΕΠ
- 24 περιοχές αποτελούν ΤΚΣ

Από τις εν λόγω περιοχές στο ΥΔ EL14 απαντούν:

- 34 περιοχές ΕΖΔ
- 44 περιοχές ΖΕΠ
- 2 περιοχές ΕΖΔ και ΖΕΠ
- 4 περιοχές 4 ΕΖΔ και ΤΚΣ
- 1 περιοχή ΖΕΠ και ΤΚΣ
- 6 περιοχές ΤΚΣ

Πίνακας 6-15 Περιοχές του υφιστάμενου Δικτύου Natura 2000 στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου

αα	Τύπος Προστασίας	Κωδικός	Όνομα Περιοχής	Έκταση (ha)	ΛΑΠ
1	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4110001	Λήμνος: Χορταρόλιμνη – Λίμνη Υλίκη και Θαλάσσια Περιοχή	18.314	EL1436
2	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4110002	Άγιος Ευστράτιος και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	6.284	EL1436
3	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4110003	Λέσβος: Δυτική Χερσόνησος – Απολιθωμένο Δάσος	20.543	EL1436
4	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4110004	Λέσβος: Κόλπος Καλλονής και Χερσαία Παράκτια Ζώνη	18.805	EL1436
5	Ειδική Ζώνη Διατήρησης & Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4110005	Λέσβος: Κόλπος Γέρας, Έλος Ντίρι και Όρος Όλυμπος	11.918	EL1436
6	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110006	Λήμνος: Λίμνες Χορταρόλιμνη και Αλυκή, Κόλπος Μούδρου. Έλος Διαπόρι και Χερσόνησος Φάκος, Νήσος Σεργίτσι και Νησίδες Διαβατές Κομπιοκαστρία, Τηγάρι, Καρκαλάς, Πρασονήσι και Θαλάσσια Περιοχή	42.758	EL1436
7	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110007	Λέσβος: Παράκτιοι Υγρότοποι και Κόλπος Καλλονής	14.780	EL1436

αα	Τύπος Προστασίας	Κωδικός	Όνομα Περιοχής	Έκταση (ha)	ΛΑΠ
8	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110008	Νησίδες και Βραχονησίδες Λήμνου: Νήσος Σεργίτσι και Νησίδες Διαβατές, Κόμπιο, Καστριά, Τηγάνι, Καρκάλας, Πρασονήσι	115	ΕΛ1436
9	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110009	Νησίδες Λέσβου (Σύμπλεγμα Τομαρονησιών, Κυδώνας, Άγιος Γεώργιος, Γλαρονήσι κλπ) και Θαλάσσια Περιοχή	8.363	ΕΛ1436
10	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110010	Νοτιοδυτική Χερσόνησος, Απολιθωμένο Δάσος Λέσβου	28.748	ΕΛ1436
11	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110011	Όρος Όλυμπος Λέσβου	14.812	ΕΛ1436
12	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110012	Βόρεια Λέσβος	9.270	ΕΛ1436
13	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110013	Λέσβος: Κόλπος Γέρας, Έλη Ντίτι και Χαραμίδα	5.172	ΕΛ1436
14	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110014	Νήσος Άγιος Ευστράτιος και Θαλάσσια Ζώνη	11.299	ΕΛ1436
15	Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4110015	Θαλάσσια Περιοχή Νησίδων Τοκμάκια	6.194	ΕΛ1436
16	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4110016	Θαλάσσια Περιοχή Δυτικής Λέσβου	21.369	ΕΛ1436
17	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4120001	Σάμος: Παραλία Αλυκή	307	ΕΛ1436
18	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4120002	Σάμος: Όρος Άμπελος (Καρβούνης)	4.897	ΕΛ1436
19	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4120003	Σάμος: Όρος Κερκετεύς – Μικρό και Μεγάλο Σεϊτάνι – Δάσος Καστανιάς και Λέκκας, Ακρ. Κατάβασης - Λιμένας	6.721	ΕΛ1436
20	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4120004	Ικαρία – Φούρνοι και Παράκτια Ζώνη	13.036	ΕΛ1436
21	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4120005	Νήσος Ικαρία (Νοτιοδυτικό Τμήμα)	7.366	ΕΛ1436
22	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4120006	Νήσος Φούρνοι και Νησίδες Θύμαινα, Αλατονήσι, Θυμινάκι, Στρογγυλό, Πλάκα, Μακρονήσι, Μικρός και Μεγάλος Ανθρωποφάγος, Άγιος Μηνάς και Θαλάσσια Περιοχή	24.069	ΕΛ1436
23	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4120007	Σάμος: Αλυκή Ψιλής Άμμου	43	ΕΛ1436
24	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4120008	Σάμος: Όρος Κέρκης	9.118	ΕΛ1436
25	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4130001	Βόρεια Χίος και Νήσοι Οινούσες και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	34.476	ΕΛ1436
26	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4130002	Νησιά Αντίψαρα και Νησίδες Δασκαλιό, Μαστρογιώργη, Πρασονήσι, Κάτω Νησί, Μεσιακό, Κουτσουλιά και Θαλάσσια Ζώνη	10.683	ΕΛ1436
27	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4130003	Βόρεια Χίος	32.183	ΕΛ1436

αα	Τύπος Προστασίας	Κωδικός	Όνομα Περιοχής	Έκταση (ha)	ΛΑΠ
28	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4130004	Νησίδα Βενέτικο	3	ΕΛ1436
29	Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4130005	Βαχονησίδες Καλόγεροι και Θαλάσσια Ζώνη	1.750	ΕΛ1436
30	Ειδική Ζώνη Διατήρησης & Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4210001	Κάσος και Κασονήσια – Ευρύτερη Θαλάσσια Περιοχή	21.487	ΕΛ1438
31	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210002	Κεντρική Κάρπαθος: Καλή Λίμνη – Λάστος – Κυρά Παναγιά και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	9.323	ΕΛ1438
32	Ειδική Ζώνη Διατήρησης Ζώνη & Ειδικής Προστασίας	GR4210003	Βόρεια Κάρπαθος και Σαρία και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	11.292	ΕΛ1438
33	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210004	Καστελλόριζο και Νησίδες Ρω και Στρογγυλή και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	1.816	ΕΛ1438
34	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210005	Ρόδος: Ακραμύτης, Αρμενιστής, Αττάβυρος, Ρέματα και Θαλάσσια Ζώνη (Καράβολα - Όρμος Γλυφάδα)	27.438	ΕΛ1438
35	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210006	Ρόδος: Προφήτης Ηλίας – Επτά Πηγές – Πεταλούδες – Ρέματα	11.312	ΕΛ1438
36	Ειδική Ζώνη Διατήρησης & Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4210007	Νότια Νίσυρος και Στρογγυλή και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	17.844	ΕΛ1438
37	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210008	Κως: Ακρωτήριο Λούρος – Λίμνη Ψαλίδι – Όρος Δίκαιος – Αλυκή – Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	10.124	ΕΛ1438
38	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210009	Αστυπάλαια: Ανατολικό Τμήμα, Γύρω Νησίδες και Οφιδούσα και Θαλάσσια Ζώνη) Ακρ. Λάντρα – Ακρ. Βρύση)	7.032	ΕΛ1438
39	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210010	Αρκοί, Λειψοί, Αγαθονήσι και Βραχονησίδες	12.461	ΕΛ1438
40	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4210011	Βραχονήσια Νοτίου Αιγαίου: Βελοπούλα, Φαλκονέρα, Ανάνες, Χριστιανά, Παχειά, Φτενό, Μακρά, Αστακιδονήσια, Σύρνα –Γύρω Νησιά και Θαλάσσια Ζώνη	4.582	ΕΛ1438
41	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210014	Νησίδες Πάτμου: Πετροκάραβο, Άνυδρος	33	ΕΛ1438
42	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210019	Νησίδες Καλύμνου: Επάνω, Νερά, Σαρί, Τέλενδος και Θαλάσσια Περιοχή	18.847	ΕΛ1438
43	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210020	Νήσοι Κίναρος και Λέβιθα και Νησίδες Λιαδιά, Πλάκα, Γλάρος, Μαύρα και Θαλάσσια Περιοχή	10.720	ΕΛ1438
44	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210021	Ανατολικό Τμήμα Αστυπάλαιας και Νησίδες Κούνουποι, Φτενό, Χονδρόπουλο, Κουτσομύτης, Μονή, Αγία Κυριακή, Τηγάρι, Χονδρή, Λιγνό, Φωκιονήσια, Κατσαγρέλι,	28.316	ΕΛ1438

αα	Τύπος Προστασίας	Κωδικός	Όνομα Περιοχής	Έκταση (ha)	ΛΑΠ
			Ποντικούσσα, Οφιδούσσα, Κτένια και Θαλάσσια Περιοχή		
45	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210022	Νήσος Σύρνα και Νησίδες Μεγάλος Αδελφός, Μικρός Αδελφός, Κατσίκας, Μεσονήσι, Πλακίδα, Στεφάνια, Ναυάγιο	977	ΕΛ1438
46	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210023	Νησίδες Καρπάθιου Πελάγους: Μεγάλο Σοφράνο, Σοχάς, Μικρό Σοφράνο, Αυγό, Διβούνια, Χαμηλή, Αστακιδονήσια	337	ΕΛ1438
47	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210024	Νήσος Τήλος και Νησίδες: Αντιτήλος, Πελεκούσα, Γαϊδουρονήσι, Γιακουμής, Άγιος Ανδρέας, Πρασούδα, Νησί και Θαλάσσια Περιοχή	17.773	ΕΛ1438
48	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210025	Ανατολικό Τμήμα Νήσου Σύμης και Νησίδες Κούλουνδρος, Σεσκλί, Τρουμπέτο, Μαρμαράς, Καραβαλονήσι, Μεγαλονήσι, Γιαλεσίνο, Οξεία, Χόνδρος, Πλατύ, Νίμος και Θαλάσσια Περιοχή Νήσου Σύμης	9.875	ΕΛ1438
49	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210026	Νήσος Χάλκη και Νησίδες: Κολοφώνα, Πάνω Πρασούδα, Τραγούσα, Στρογγυλή, Άγιος Θεόδωρος, Μαελονήσι, Αλιμιά, Κρεββάτι, Νησάκι, Μακρύ και Θαλάσσια Περιοχή	35.320	ΕΛ1438
50	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210027	Κως: Λίμνη Ψαλίδι – Αλυκή	433	ΕΛ1438
51	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210028	Νήσος Κάσος και Σύμπλεγμα Κασονησιών και Θαλάσσια Περιοχή	15.918	ΕΛ1438
52	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210029	Ανατολική Ρόδος: Προφήτης Ηλίας – Επτά Πηγές – Εκβολή Λουτάνη – Κάτερργο, Ρέμα Γαδουρά – Χερσόνησος Λίνδου – Νησίδες Πεντάνησα και Τετράπολις, Λόφος Ψαλίδι	13.383	ΕΛ1438
53	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210030	Δυτική Ρόδος: Όρη Ατάβυρος και Ακραμύτης, Τεχνητή Λίμνη Απολακκιάς και Νησίδες Γεωργίου, Στρογγυλή, Χτενιές και Καράβολας	13.047	ΕΛ1438
54	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210031	Νότιο Άκρο Ρόδου, Πρασονήσι, Υγρότοπος Λιβάδι Κατταβιάς	2.894	ΕΛ1438
55	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210032	Νήσος Νίσυρος και Νησίδες	4.727	ΕΛ1438
56	Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4210033	Θαλάσσια Περιοχή Νότιας Πάτμου	4.414	ΕΛ1438
57	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4210034	Νησίδες Βόρειων Δωδεκανήσων και Θαλάσσια Περιοχή	47.123	ΕΛ1438
58	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220001	Άνδρος: Όρμος Βιτάλι και Κεντρικός Ορεινός Όγκος	7.495	ΕΛ1437

αα	Τύπος Προστασίας	Κωδικός	Όνομα Περιοχής	Έκταση (ha)	ΛΑΠ
59	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220002	Ανάφη: Χερσόνησος Κάλαμος – Ρούκουνας	1.122	ΕΛ1437
60	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220003	Σαντορίνη: Νέα και Παλιά Καμένη - Προφήτης Ηλίας	1.219	ΕΛ1437
61	Ειδική Ζώνη Διατήρησης Ζώνη & Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220004	Φολέγανδρος Ανατολική μέχρι Δυτική Σίκινο και Θαλάσσια Ζώνη	7.047	ΕΛ1437
62	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220005	Παράκτια Ζώνη Δυτικής Μήλου	5.365	ΕΛ1437
63	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220006	Νήσος Πολύαιγος – Κίμωλος	13.871	ΕΛ1437
64	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220007	Νήσος Αντίμηλος – Θαλάσσια Παράκτια Ζώνη	1.261	ΕΛ1437
65	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220008	Σίφνος: Προφήτης Ηλίας μέχρι Δυτικές Ακτές και Θαλάσσια Περιοχή	2.092	ΕΛ1437
66	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220009	Νότια Σέριφος	4.754	ΕΛ1437
67	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220010	Βορειοδυτική Κύθνος: Όρος Αθέρας – Ακρωτήριο Κέφαλος και Παράκτια Ζώνη	2.904	ΕΛ1437
68	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220011	Ανατολική Κέα	7.152	ΕΛ1437
69	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220012	Βόρεια Αμοργός και Κίναρος, Λεβίθα, Μαύρα, Γλάρος και Θαλάσσια Ζώνη	6.027	ΕΛ1437
70	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220013	Μικρές Κυκλάδες: Ηρακλεία, Σχοινούσσα, Κουφονήσια. Κέρος, Αντικέρια και Θαλάσσια Ζώνη	12.589	ΕΛ1437
71	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220014	Κεντρική και Νότια Νάξος: Ζας και Βίγλα έως Μαυροβούνι και Θαλάσσια Ζώνη (Όρμος Καράδες – Όρμος Μουτσούνας)	9.052	ΕΛ1437
72	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220016	Νήσος Πάρος: Πεταλούδες	102	ΕΛ1437
73	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220017	Νησί Δεσποτικό και Στρογγυλό και Θαλάσσια Ζώνη	1.858	ΕΛ1437
74	Ειδική Ζώνη Διατήρησης & Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4220018	Σύρος: Όρος Σύριγγας έως Παραλία	804	ΕΛ1437
75	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220019	Τήνος: Μυρσίνη – Ακρωτήριο Λιβάδα	1.996	ΕΛ1437
76	Ειδική Ζώνη Διατήρησης	GR4220020	Νήσος Μήλος: Προφήτης Ηλίας – Ευρύτερη Περιοχή	5.242	ΕΛ1437
77	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220021	Μικρές Κυκλάδες, Βορειοανατολική Αμοργός, Ανατολικές Ακτές Δονούσας, Γύρω Νησίδες και Θαλάσσια Περιοχή	56.021	ΕΛ1437
78	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220022	Νήσοι Χριστιανά	143	ΕΛ1437

αα	Τύπος Προστασίας	Κωδικός	Όνομα Περιοχής	Έκταση (ha)	ΛΑΠ
79	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220023	Ανάφη: Ανατολικό και Βόρειο Τμήμα και Γύρω Νησίδες και Θαλάσσια Περιοχή	9.994	ΕΛ1437
80	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220025	Νησίδες Πάρου και Νότια Αντίπαρος και Θαλάσσια Περιοχή	25.699	ΕΛ1437
81	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220026	Νάξος: Όρη Αναθεματίστρα, Κόρωνος, Μαυροβούνι, Ζας, Βιγλατούρι	11.945	ΕΛ1437
82	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220027	Νησίδες Μυκόνου: Ρήνεια, Χταπόδια, Τραγονήσι και Θαλάσσια Περιοχή	18.509	ΕΛ1437
83	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220028	Άνδρος: Κεντρικό και Νότιο Τμήμα, Γύρω Νησίδες και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη	21.924	ΕΛ1437
84	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220029	Σέριφος: Παράκτια Ζώνη και Νησίδες Σεριφοπούλα, Πιπέρ και Βους	5.391	ΕΛ1437
85	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220030	Δυτική Μήλος, Αντίμηλος, Πολύαιγος και Νησίδες	9.172	ΕΛ1437
86	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220031	Βορειοανατολική Τήνος και Νησίδες	5.057	ΕΛ1437
87	Ζώνη Ειδικής Προστασίας	GR4220032	Βόρεια Σύρος και Νησίδες	2.903	ΕΛ1437
88	Ζώνη Ειδικής Προστασίας & Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4220033	Νήσος Γυάρος και Θαλάσσια Ζώνη	26.037	ΕΛ1437
89	Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4220034	Παράκτια Και Θαλάσσια Ζώνη Βόρειας Ανάφης	1.407	ΕΛ1437
90	Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4220035	Θαλάσσια Ζώνη Άνδρου	30.037	ΕΛ1437
91	Τόπος Κοινοτικής Σημασίας	GR4220036	Θαλάσσια Περιοχή Κολούμβο	5.010	ΕΛ1437

Από τις 91 περιοχές του Δικτύου Natura 2000, **εντάσσονται τελικά στο ΜΠΠ 82 περιοχές** (βλ. παρ. 4.2.4.5). Από τις περιοχές του Δικτύου Natura 2000 που έχουν χαρακτηριστεί ως ΖΕΠ, **8** δεν πληρούν τα κριτήρια που εφαρμόστηκαν ούτε ως προς τα είδη χαρακτηρισμού ούτε ως προς τα κρίσιμα ενδιαίτηματα. Πρόκειται για τις ΖΕΠ:

1. Νήσος Ικαρία (Νοτιοδυτικό Τμήμα), GR4120005
2. Σάμος: Όρος Κέρκης, GR4120008
3. Νάξος: Όρη Αναθεματίστρα, Κόρωνος, Μαυροβούνι, Ζας, Βιγλατούρι, GR4220026
4. Βόρεια Σύρος και Νησίδες, GR4220032
5. Βόρεια Κάρπαθος και Σαρία και Παράκτια Θαλάσσια Ζώνη, GR4210003
6. Ανατολική Ρόδος: Προφήτης Ηλίας – Επτά Πηγές – Εκβολή Λουτάνη – Κάτεργο, Ρέμα Γαδουρά – Χερσόνησος Λίνδου – Νησίδες Πεντάνησα και Τετράπολις, Λόφος Ψαλίδι, GR4210029
7. Δυτική Ρόδος: Όρη Ατάβυρος και Ακραμύτης, Τεχνητή Λίμνη Απολακκιάς και Νησίδες Γεωργίου, Στρογγυλή, Χτενιές και Καράβολας, GR4210030
8. Νότιο Άκρο Ρόδου, Πρασονήσι, Υγρότοπος Λιβιάδι Κατταβιάς, GR4210031.

Επίσης, δεν εντάσσεται στο ΜΠΠ και ο ΤΚΣ GR4220036 «Θαλάσσια Περιοχή Κολούμβο» καθώς στην περιοχή του δεν έχουν καθοριστεί παράκτια ΥΣ.

6.1.11.3 Καταφύγια Άγριας Ζωής (ΚΑΖ)

Σύμφωνα με τον Ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 200/Α/27.08.1998), τα καταφύγια θηραμάτων, μετονομάστηκαν σε «Καταφύγια Άγριας Ζωής». Με βάση το Ν. 3937/2011 «Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 60/Α/31.03.2011) ως καταφύγια άγριας ζωής χαρακτηρίζονται φυσικές περιοχές (χερσαίες, υγροτοπικές ή θαλάσσιες), που έχουν ιδιαίτερη σημασία ως σημαντικοί τόποι ανάπτυξης της άγριας χλωρίδας ή ως βιότοποι αναπαραγωγής, διατροφής, διαχείμασης ειδών της άγριας πανίδας, ή ως περιοχές αναπαραγωγής ψαριών και συγκέντρωσης γόνου, ή, τέλος, ως σημαντικοί θαλάσσιοι οικοτόποι.

Στην παρ. 4.3, του άρθρου 5, του νόμου, καθορίζονται συγκεκριμένοι όροι και περιορισμοί όσον αφορά στα ΚΑΖ. Οι λειτουργίες που πρέπει να επιτελούν, τα κριτήρια επιλογής τους καθώς και οι σκοποί που πρέπει να επιτυγχάνονται μέσω του νέου θεσμού, είναι περισσότερο σύνθετοι, πολύπλοκοι και αποσκοπούν στη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας, στην προστασία των ειδών, καθώς στη διατήρηση των σπάνιων και απειλούμενων ειδών της πανίδας και της αυτοφυούς χλωρίδας, καθώς και στην προστασία και την αύξηση του πληθυσμού των θηραμάτων. Κατά συνέπεια, ο στόχος ενός καταφυγίου άγριας ζωής δεν επικεντρώνεται πλέον μόνο στα θηράματα, αλλά σε όλα τα είδη άγριας πανίδας, αυτοφυούς χλωρίδας αλλά και του οικοσυστήματος γενικά.

Στον παρακάτω πίνακα παρατίθενται τα 123 Καταφύγια Άγριας Ζωής, του ΥΔ Νήσων Αιγαίου.

Πίνακας 6-16 Καταφύγια Άγριας Ζωής στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου

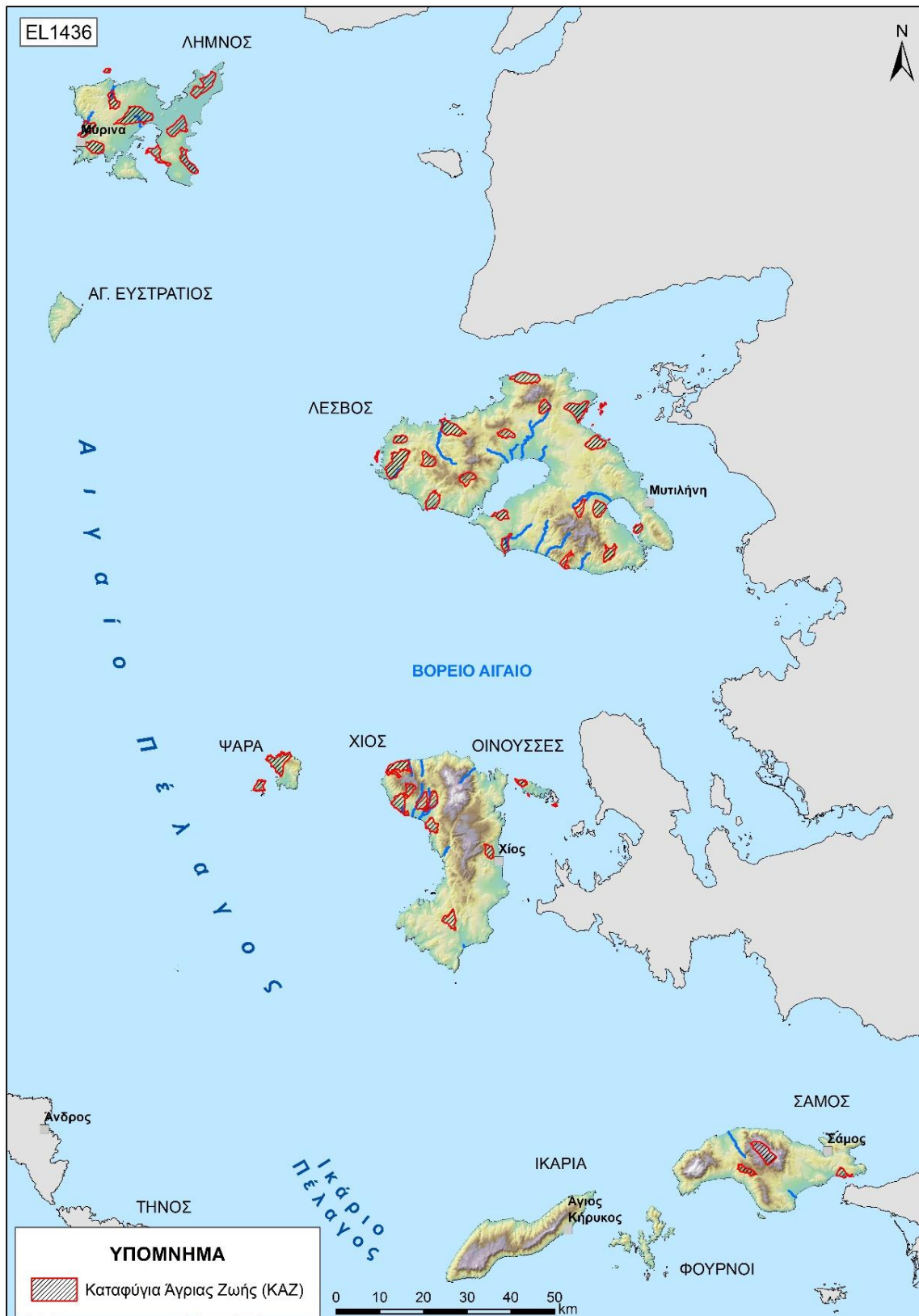
α/α	Κωδικός	Ονομασία	ΦΕΚ Κήρυξης	Έκταση (ha)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)				
1	K430	Άσπρος Βράχος Δενδριάς (Αμπέλου-Μανολάτων)	779/16-6-76	1415,061
2	K434	Χαμούλι-Γιαζί (Πλατάνου-Νεοχωρίου-Κουμαίικων)	341/30-5-84	457,961
3	K186	Παλαιόκαστρο-Αλεπότρυπες-Βουτσάδικα (Παναγίας-Πλάκας)	578/4-8-89	1343,918
4	K192	Βουνί-Παλαιόκαστρο (Κατάλακκου-Σαρδών-Δάφνης)	578/4-8-89	616,364
5	K200	Πολιόχνη-Θυμαρέλια (Λιβαδοχωρίου-Αγ. Δημητρίου-Αττικής)	578/4-8-89	2056,942
6	K203	Κώμη-Τούρλες-Χορταλίμνη (Ρωμανού-Ρουσσοπουλίου-Καλλιόπης)	578/4-8-89	1121,154
7	K204	Μίτακας-Άγ. Αθανάσιος-Άγ. Ιωάννης (Κορνού-Κάσπακα-Μύρινας)	578/4-8-89	779,911
8	K208	Κάκαβος (Θάνους)	578/4-8-89	886,383
9	K210	Πλάι-Κορακιά-Παρθενόμυτος (Μούδρου)	578/4-8-89	688,786
10	K212	Άγιος Σώζων-Λιμνιώνας (Καμινίων-Φυσίνης)	578/4-8-89	872,867
11	K253	Καστέλια Άγ. Δημήτριος (Μήθυμνα-Αργενού-Λεπέτυμνου)	234/87	1191,802
12	K256	Πλακωρτά-Βουνάρια-Κουφό-Καμάρα (Πελόπης)	406/29-3-76	551,604
13	K257	Αχλάδα-Περιστεριές-Μανούλος (Μανταμάδου)	273/2-6-87	1305,018
14	K260	Ξερολίμνη (Βατούσας-Σκαλοχωρίου)	759/9-8-77	1240,655
15	K262	Κουκουβαγιές-Αχλαδιές (Δαφίων-Φίλιας)	628/21-7-79	517,802
16	K264	Ξαμπέλια (Ν. Κυδωνιών)	273/2-6-87	943,848
17	K265	Βαθειά Κουλάδα-Κελέμια (Αντισσας)	406/29-3-76	446,365

α/α	Κωδικός	Όνομασία	ΦΕΚ Κήρυξης	Έκταση (ha)
18	K267	Απολιθωμένα (Σιγρίου)	406/29-3-76	2006,676
19	K269	Σκαμνιούδα (Αντισσας)	406/29-3-76	779,878
20	K277	Μεσόρος (Άγρα)	469/16-7-84	698,693
21	K282	Μαλιόντας-Ταβάρι-Κρούσο (Μεσότοπου)	625/19-7-78	910,659
22	K285	Κούτρα-Χωράφι Αγριάς-Χωραφέλια (Αγιάσου)	602/4-10-85	486,001
23	K286	Πλάτη (Ασωμάτων-Συκούντος-Μυχού)	234/Β/87	811,337
24	K292	Προφ. Ηλίας (Πολιχνίτου)	406/29-3-76	500,383
25	K293	Δίβολο-Ακόθι (Λουτρών)	360/6-6-84	297,145
26	K298	Κόκκινα-Κούκβας-Κιχρινιά-Αγουρόσυκο (Βρίσας)	706/24-8-79	474,545
27	K302	Λακαρού (Σκοπέλου)	627/20-7-78	641,562
28	K303	Λογαράς (Πλωμαρίου)	625/19-7-78	375,098
29	K350	Ξερόκαμπος-Φτέλια (Ψαρρών)	441/7-7-92	1380,78
30	K352	Κουρούνια-Νενητούρια	409/14-7-83	919,912
31	K357	Μοναστήρι Οινουσών	660/10-8-78	261,657
32	K359	Κορακίες-Λυγάρι (Παρπαριάς)	409/14-7-83	460,341
33	K362	Ζυγώματα (Βολισσού-Ποταμιάς)	713/28-8-79	630,305
34	K363	Αγ. Μαρκέλλα-Εζούσα (Βολισσού-Πυραμάς-Παρπαριάς-Τρυπών)	713/28-8-79	979,7
35	K375	Πρασιά-Πέρδικα (Βολισσού-Σιδηρούντας)	409/14-7-83	609,014
36	K385	Άγ. Ιωάννης-Τριπατέ (Βροντάδων-Καρυών)	713/28-8-79	461,018
37	K397	Σκηνώνας-Μαγιάτικο (Αρμολίων-Ελατιάς-Πυργίου-Βέσσης)	464/12-7-84	741,999
38	K895	Νησίδα Αντίψαρα, Δήμου Ψαρών	1221/Β/10-08-04 Ίδρυση	446,497
39	K905	Αγ. Γάλακτος Δήμου Αμάνης	1059/Β/04-08-06 Ίδρυση	179,032
40	K915	Αργυρού, Ψιλή Άμμος Δήμου Βαθέος	953/Β/25-07/02 Ίδρυση	363,545
41	K922	Νησίδες Άγιος Παντελεήμων, Πατερόνησο και Βάτος Δήμου Οινουσσών	1221/Β/10-08-04 Ίδρυση	45,278
42	K928	Νησίδα Σιδερίτης (Σεργίτσι) του Δήμου Ατσικής νήσου Λήμνου	387/Δ/24.08.07 Ίδρυση	102,226
43	K927	Νησίδες Τουκμάκια, Πρασολόγος και Μονόπετρα του Δήμου Μανταμάδου και Κυδωνάς του Δήμο Λ. Θερμής	377/Δ/21.08.2007 Ίδρυση	83,942
44	K690	Μεγαλονήσι-Νησιώτη (Σιγρίου)	464/7-8-81	94,189
45	K730	Κυμινάς Κοινότητας Βολισσού, Πισπιλιούντας, Φυτών του Δήμου Αμάνης	1651/Β/5-11-04 Τροποποίηση	635,787
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)				
46	K422	Όρος Χάρακα (Γαυρίου Άνδρου)	600/30-4-76	479,36
47	K423	Στενιές-Μ. Αγ. Νικολάου	551/16-6-77	920,832
48	K428	Συνέτιο (Άνδρου)	668/18-7-80	136,101
49	K431	Κόλυμπος-Ζαγανιάρη (Παλαιόπολης)	171/1-3-78	421,482
50	K436	Στενό-Κορθίου (Άνδρου)	698/21-9-82	1793,324
51	K447	Πάνορμος (Πύργου Τήνου)	341/130-5-84	327,556
52	K449	Άγ. Σέρης-Καμπούρι (Κέας)	499/19-7-88	492,334
53	K453	Κάτω Μεριά (Κέας)	499/19-7-88	1002,221
54	K461	Άνω Μεριά (Σύρου)	Απ. Περ.Διοκ. 1454/15-3-97	251,095
55	K462	Τηγάνι-Προφ. Ηλίας (Άνω Μεράς Μυκόνου)	540/28-8-90	542,068
56	K463	Μαράθι (Μυκόνου)	687/4-8-95	284,314
57	K466	Δήλος (Μυκόνου)	433/11-7-85	196,597
58	K479	Κένταρχος-Γαλήνη (Σέριφος)	Υ.Α. 2314/8-7-94	1121,328
59	K481	Χώρα-Αγ. Κυριακή (Σέριφος)	Υ.Α. 2401/17-7-98	225,824

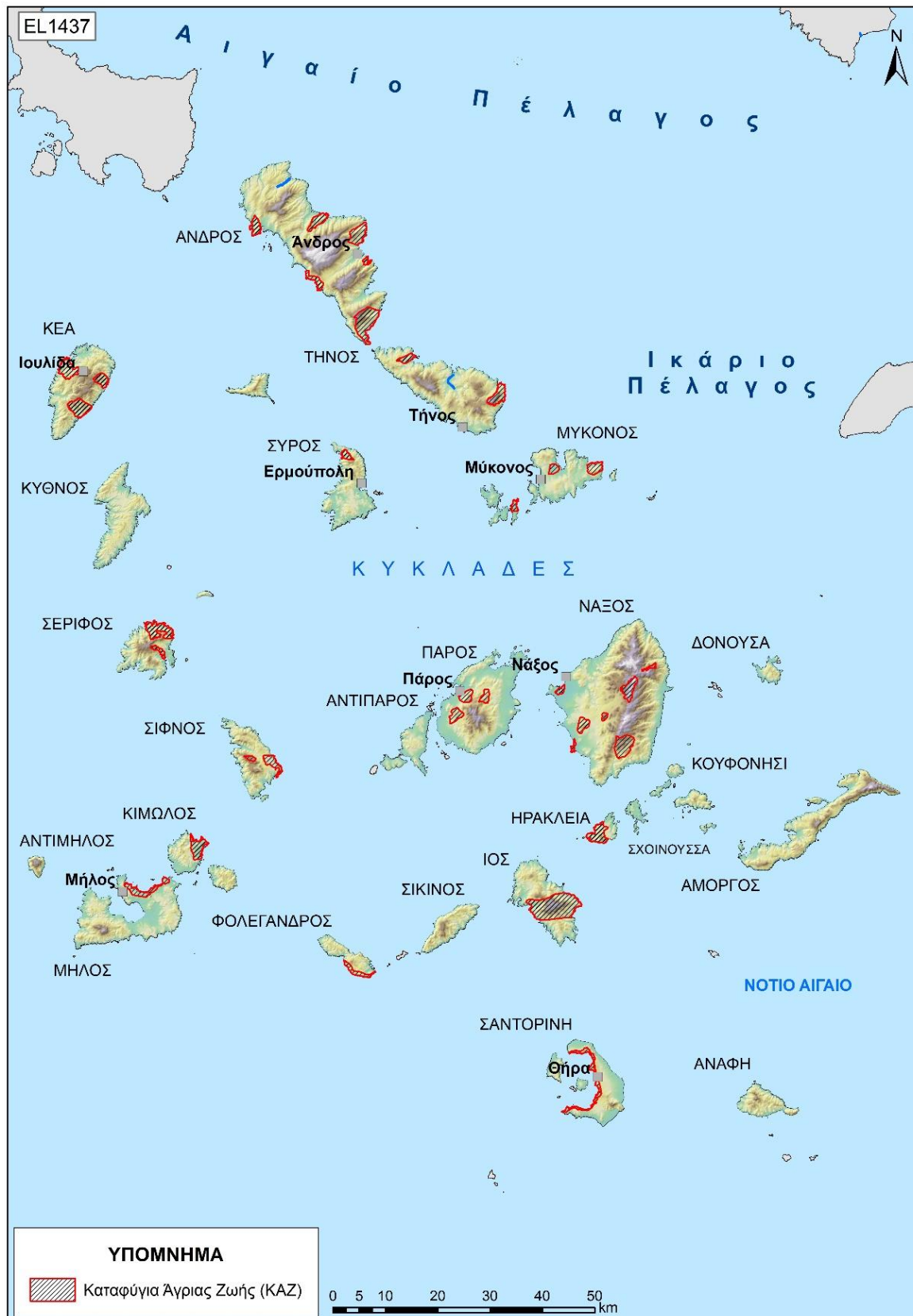
α/α	Κωδικός	Όνομασία	ΦΕΚ Κήρυξης	Έκταση (ha)
60	K485	Ζα (Κορώνου Νάξου)	546/Β/93	111,458
61	K488	Φανάρι (Φιλοτίου Νάξου)	698/21-9-82	720,928
62	K491	Νότια (Παροικιάς Πάρου)	143/26-2-77	431,645
63	K492	Άγιος Χαράλαμπος-Λαγκάδα (Πάρου)	435/15-7-85	461,971
64	K494	Προφ. Ηλίας (Δαμαριωνού Νάξου)	659/7-8-79	125,705
65	K495	Ράχη Πολιχνίου (Σαγκρίου Νάξου)	860/25-11-88	448,424
66	K499	Τρούλος (Φιλοτίου Νάξου)	430/Β/87	1163,316
67	K502	Κάστρο Σίφνου	641/Β/95	556,847
68	K929	Τσικινιά Δήμου Εξωμβούργου, Νήσου Τήνου	546/Δ/30-10-2007 Τροποποίηση	783,221
69	K503	Προφήτης Ηλίας (Απολλωνίας Σίφνου)	318/3-6-81	134,338
70	K516	Πράσο (Κιμώλου)	574/5-10-83	831,998
71	K519	Γουρνάδο-Φυλακωτή (Τριοβασάλου-Μήλου)	520/30-5-79	750,392
72	K521	Ανεμόμυλοι-Ψάθη-Κάλαμος-Προφ. Ηλίας (Ιου)	600/30-4-76	3658,92
73	K526	Ραχίδια Τρυπούλες (Φολέγανδρου)	410/20-6-84	405,684
74	K530	Φάρος Ακρωτηρίου-Οίας (Θήρας Θέση Καλντέρας)	634/22-8-94	864,653
75	K659	Μεγάλα Βράχια	Απ. Περιφ. Ν. Αιγαίου 2402/17-7-98	590,549
76	K716	Άγιοι Πάντες - Στρούμπουλα Νήσου Πάρου	1052/Β/25-08-00 Τροποποίηση	317,047
77	K718	Κορρησία Νήσου Κέα	1052/Β/25-08-00 Τροποποίηση	890,098
78	K783	Νήσος Ηρακλειά	1052/Β/25-08-00 Ίδρυση	917,526
79	K784	Αλυκή Δήμου Νάξου	652/Β/04-05-04 Ίδρυση	174,397
80	K788	Αλυκό Δήμου Νάξου	857/Β/11-06-04 Ίδρυση	99,226
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)				
81	K493	Τέλενδος (Καλυμνίων)	617/Β/78	465,414
82	K500	Άγ. Πάντες (Καλύμνου)	622/Β/78	434,213
83	K916	Διαπόρι Δήμου Λέρου Νήσου Λέρου	1289/Β/04-10-02 Ίδρυση	181,033
84	K917	Νησίδες Χόνδρος, Μαρμαράς, Γαλεσίνοσ και Κουλούνδρος της Σύμης.... κλπ.	1149/Β/04-09-02 Ίδρυση	1502,317
85	K918	Νησίδες Αρμαθιά και Μακρονήσι της Κάσου, Αντίτηλος και Γαίδαρος της Τήλου....κλπ	1149/Β/04-09-02 Ίδρυση	1148,802
86	K919	Ανατολικό Τμήμα νήσου Αστυπάλαιας και γύρωθεν νησίδες	1153/Β/05-09-01 Ίδρυση	3816,199
87	K920	Νησίδες Αρκοί, Μαράθοι και βραχονησίδες Άνυδρο, Πετροκάραβο Δήμου Πάτμου	1417/Β/16-09-04 Ίδρυση	745,391
88	K514	Προφ. Ηλίας-Κατσουνδριά-Μεσόβουνο-Άμπελλα (Κω)	577/Β/91	1027,674
89	K518	Ενοποίηση Κέφαλος-Καμήλα & Λιμνιώνα-Σφακιά (Κέφαλου Κω)	758/Β/86	695,186
90	K520	Βίγλες-Αγριελιά-Θυμιανός-Ρίχτης-Παναγιά Στυλώτη (Κέφαλου Κω)	577/Β/91	695,446
91	K527	Ερημονήσια Σέσκλι-Νιμός (Σύμης)	706/Β/82	649,434
92	K533	Βουνοκάλαθος (Λαέρμων-Λάρδου-Πυλώνα-Καλάθου Ρόδου)	442/Β/83	3325,868
93	K535	Χορτής (Λάρδου Ρόδου)	437/Β/81	720,125
94	K537	Βανάντα-Βουργούντα-Στιόι-Αυλώνας-Τρίστομο (Ολύμπου-Καρπάθου)	925/Β/89	2361,892
95	K538	Άσπρη Πέτρα-Πούα-χάι (Σπών Καρπάθου)	757/Β/82	771,763

α/α	Κωδικός	Όνομασία	ΦΕΚ Κήρυξης	Έκταση (ha)
96	K539	Καμινάκια-Άγ. Επιφάνειος-Μακρύγιαλος (Μεσοχωρίου Καρπάθου)	757/Β/82	1169,352
97	K541	Ντιά-Λαστός-Φλασκούνια (Βωλάδου Καρπάθου)	757/Β/82	447,595
98	K543	Μέλουρα (Όθου Καρπάθου)	1014/Β/76	74,871
99	K544	Κάτω Γύρη-Άγ.Ονούφριος-Ρίζες (Αρκάσας-Μενετών Καρπάθου)	Απ. Περιφ. 2494/29-7-98	631,862
100	K546	Άγ. Ιωάννης-Λημνιώνας-Μολά-Σκάλα (Μενετών Καρπάθου)	464/Β/81	184,715
101	K547	Καστέλλο-Μακρύς Γυαλός (Μενετών Καρπάθου)	1018/Β/76	157,118
102	K700	Κρεμαστής - Παραδεισίου Δήμου Πεταλούδων Νήσου Ρόδου	563/Β/09-05-03 Ίδρυση	155,1
103	K701	Μέγα Δάσος, Ήνω Καλαμώνας Ψίνθου, Θεολόγου, Σορωνής, Διμυλιάς, Αρχίπολης Δήμων Καλλιθέας-Πεταλούδων-Καμείρου-Αφάντου νήσου Ρόδου	360/Β/28-03-03 Τροποποίηση	3949,519
104	K702	Άγ. Ιωάννης Θεολόγου, Λακκί, Τραπεζίνα, Προφ. Ηλίας Νήσου Νισύρου	1106/Β/06-09-00 Ίδρυση	1633,309
105	K703	Άγ. Θεολόγος - Χαλί Νήσου Καλύμνου	922/Β/21-06-04 Τροποποίηση	292,576
106	K704	Τσίγκουνα περιοχής Ξηροκάμπου Δήμου Λέρου	1445/Β/22-09-04 Ίδρυση	53,489
107	K740	Περιοχή Θεολόγου Δήμου Πεταλούδων Νήσου Ρόδου	563/Β/09-05-03 Ίδρυση	55,744
108	K741	Φιλήρημος Δήμου Ιαλυσού Νήσου Ρόδου	563/Β/09-05-03 Ίδρυση	196,868
109	K743	Σκουμπάρδος περιοχή Ξηροκάμπου Δήμου Λέρου	1417/Β/16-09-04 Ίδρυση	155,951
110	K744	Κολυμπίων Δήμου Αφάντου Νήσου Ρόδου	1160/Β/09-09-02 Ίδρυση	87,672
111	K745	Πρασονήσι Δημοτικού Διαμερισματος Καταβιάς Νήσου Ρόδου	1081/Β/31-08-00 Ίδρυση	159,48
112	K746	Νήσος Τήλος	1322/Β/11-10-01 Ίδρυση	3485,757
113	K747	Κουλούκι - Μερικιά - Φυτώριο Δήμου Λέρου Νήσου Λέρου	1289/Β/04-10-02 Ίδρυση	172,734
114	K757	Λιβιάδι - Κουτέλα - Αθυμαδάρι - Εχειλή νήσου Αστυπάλαιας	1153/Β/05-09-01 Τροποποίηση	2080,171
115	K816	Σκουρνού - Παρθένη Δήμου Λέρου Νήσου Λέρου	1289/Β/04-10-02 Ίδρυση	163,055
116	K817	Ψαλίδι Δήμων Καλλιθέας και Αφάντου Νήσου Ρόδου	1160/Β/09-09-02 Ίδρυση	1017,556
117	K818	Παναγιά Τσαμπίκα Ψηλή Δήμου Αρχαγγέλου	1160/Β/09-09-02 Ίδρυση	322,068
118	K823	Ασφενδιού - Πυλίου Δήμου Δικαίου Νήσου Κω	141/Β/14-02-00 Ίδρυση	740,374
119	K847	Υγροβιότοπος Αλυκής περιοχής Βάι Αλυκής Δήμου Δικαίου Νήσου Κω - Από Κοινοτήτων Πυλίου και Ασφενδιού Νήσου Κω	1166/Β/09-09-02 Τροποποίηση	231,388
120	K848	Άγ. Φωκάς - Ψαλίδι - Καστέλο - Ηρακλής Νήσου Κω	982/Β/09-08-00 Τροποποίηση	2144,139
121	K849	Κάστρο, Τσαγκάρη, Τσαμπί, Σαμπέτη, Αέρας Δήμου Ηρακλειδών Νήσου Κω	1201/Β/29-09-00 Ίδρυση	1244,353
122	K850	Βαγιές Δημοτικού Διαμερισματος Μασσάρων Δήμου Αρχαγγέλου Νήσου Ρόδου	1423/02/10/03 Ίδρυση	94,938
123	K870	Κατάρτι Δημοτικού Διαμερισματος Έμπωνας Δήμου Ατταβύρου Νήσου Ρόδου	1423/02/10/03 Ίδρυση	148,425

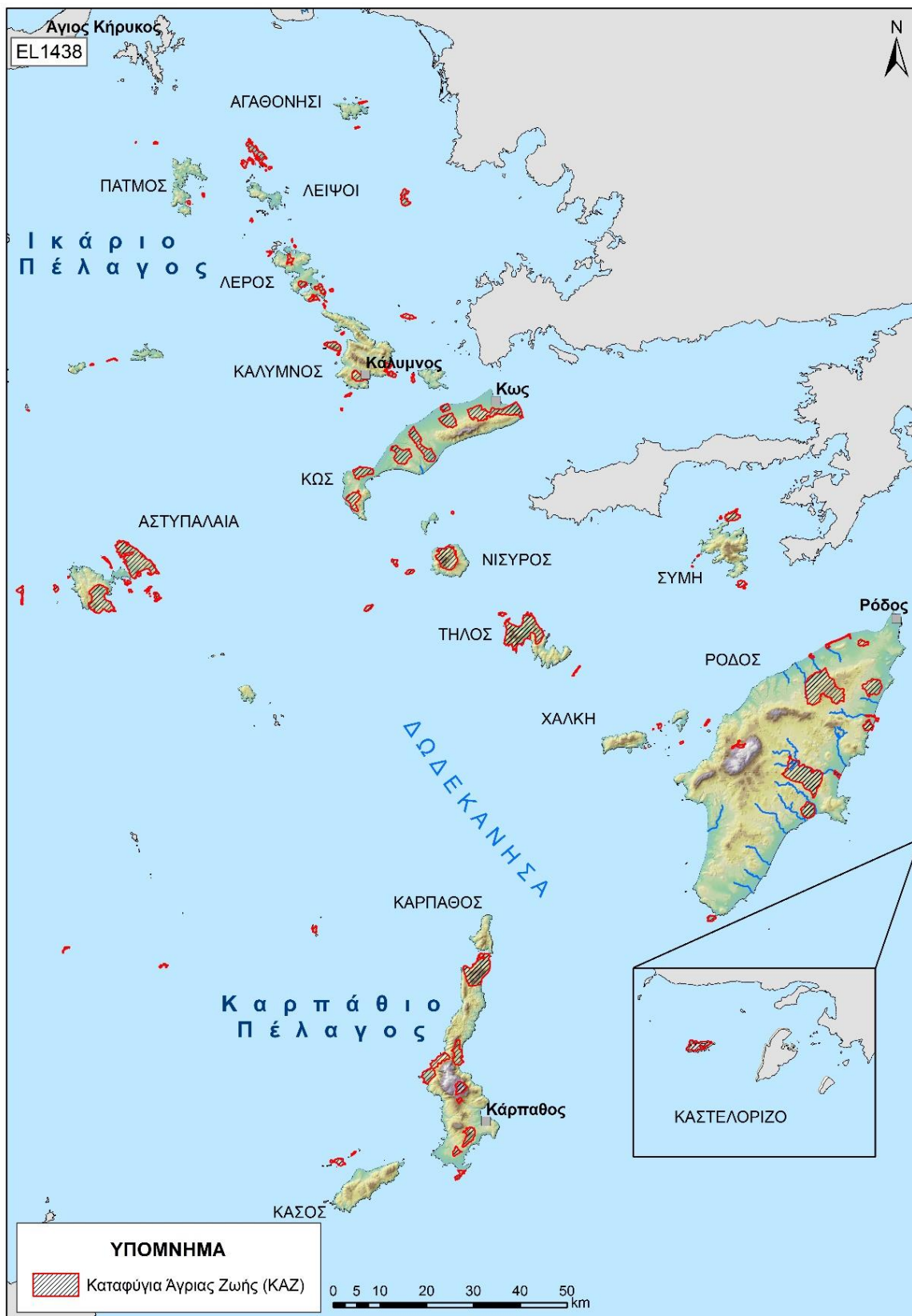
Στις ακόλουθες Εικόνες, παρουσιάζονται τα ΚΑΖ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, ανά ΛΑΠ.

Εικόνα 6-21 Καταφύγια Άγριας Ζωής, στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου

Εικόνα 6-22 Καταφύγια Άγριας Ζωής, στη ΛΑΠ Κυκλάδων

Εικόνα 6-23 Καταφύγια Άγριας Ζωής, στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων

6.1.11.4 Μικροί νησιωτικοί υγρότοποι

Σύμφωνα με το ΠΔ με τίτλο: «Έγκριση καταλόγου μικρών νησιωτικών υγροτόπων και καθορισμός όρων και περιορισμών για την προστασία και ανάδειξη των μικρών παράκτιων υγροτόπων που περιλαμβάνονται σε αυτόν» (ΦΕΚ 229/ΑΑΠ/2012), στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου απαντώνται **203 μικροί υγρότοποι** (βλ. ακόλουθο πίνακα και εικόνες). Το ΠΔ προβλέπει συγκεκριμένα μέτρα προστασίας για τους εν λόγω υγροτόπους μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και η απαγόρευση των κάτωθι δραστηριοτήτων:

- αποξηράνσεις και αποστραγγιστικά έργα και
- παρεμβάσεις που προκαλούν αλλαγή του υδρολογικού καθεστώτος, συμπεριλαμβανομένων των γεωτρήσεων και της άντλησης υδάτων, εκτός αν αποσκοπούν στη διατήρηση του υγροτόπου.

Πίνακας 6-17 Μικροί νησιωτικοί υγρότοποι στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου

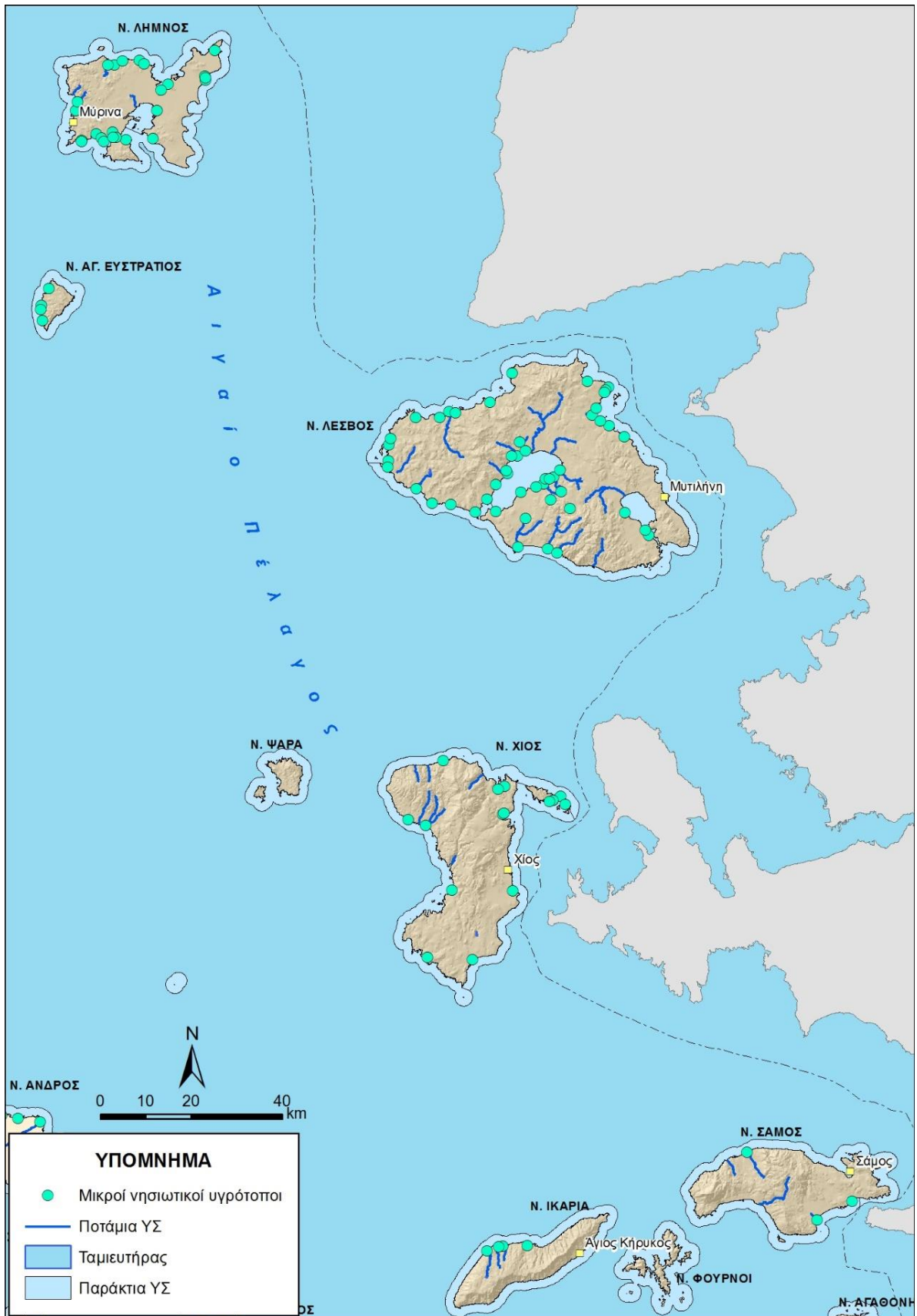
α/α	Κωδικός	Ονομασία	Νησί	Έκταση (ha)
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου				
1	Y411AEF002	Εκβολή όρμου Φράγκου	Άγιος Ευστράτιος	0,31
2	Y411AEF004	Εκβολή Φραγκούλη Ράχη	Άγιος Ευστράτιος	1,39
3	Y411AEF008	Εκβολή όρμου Μουρούλια	Άγιος Ευστράτιος	0,21
4	Y411AEF003	Εκβολή όρμου Φιτλιό	Άγιος Ευστράτιος	1,05
5	Y412ΙΚΑ001	Εκβολή ποταμού Χάλαρη (Να)	Ικαρία	1,99
6	Y412ΙΚΑ002	Υγρότοπος Κάμπου (Εκβολή ποταμού Βουτσιδέ)	Ικαρία	3,44
7	Y412ΙΚΑ003	Υγρότοπος Μεσακτής (Εκβολή ποταμού Μύρσωνα)	Ικαρία	2,55
8	Y412ΙΚΑ004	Έλος Λιβάδι (Εκβολή ποταμού Χάρακα)	Ικαρία	3,27
9	Y411LES058	Ρέμα Αγίου Ιωάννη	Λέσβος	0,28
10	Y411LES070	Κάμπος	Λέσβος	0,57
11	Y411LES028	Σκάλα Ερεσού, Ψαροποταμός	Λέσβος	3,60
12	Y411LES022	Φαρμακίες	Λέσβος	1,47
13	Y411LES030	Φάρος (Λίμενα)	Λέσβος	2,27
14	Y411LES032	Λάψαρνα	Λέσβος	0,72
15	Y411LES073	Αγία Σωτήρα	Λέσβος	1,37
16	Y411LES023	Έλος Νυφίδας	Λέσβος	2,96
17	Y411LES010	Έλος Αχλαδεράς	Λέσβος	1,52
18	Y411LES013	Κούκουμος	Λέσβος	7,07
19	Y411LES031	Φανερωμένη	Λέσβος	2,62
20	Y411LES037	Πεδή - Βάλτος Πεδής	Λέσβος	4,66
21	Y411LES018	Μετόχι Λειμώνος	Λέσβος	1,97
22	Y411LES019	Σκάλα Καλλονής	Λέσβος	7,62
23	Y411LES025	Άγιος Θεράπων (Πηγαδάκι)	Λέσβος	2,96
24	Y411LES026	Ανώνυμο έλος Περάματος	Λέσβος	1,64
25	Y411LES033	Παλιόκαστρο	Λέσβος	5,57
26	Y411LES038	Αλμυροπόταμος (Βατερά)	Λέσβος	3,21
27	Y411LES040	Μικρή Λίμνη Αγιάσου	Λέσβος	5,12
28	Y411LES044	Αγιασμούδια	Λέσβος	1,92
29	Y411LES052	Έλος Περάματος	Λέσβος	2,48
30	Y411LES055	Δρότα	Λέσβος	0,68
31	Y411LES057	Σκάλα Νέων Κυδωνιών	Λέσβος	0,16
32	Y411LES059	Λαγκάδα	Λέσβος	0,26
33	Y411LES061	Έλος Κοφινά	Λέσβος	1,96
34	Y411LES085	Αγία Βερονίκη	Λέσβος	1,66
35	Y411LES094	Θερμοπηγές Πολυχίτου	Λέσβος	4,01

α/α	Κωδικός	Ονομασία	Νησί	Έκταση (ha)
36	Υ411LES098	Άγνωστο	Λέσβος	0,95
37	Υ411LES064	Ελάφι	Λέσβος	1,79
38	Υ411LES067	Παλιός	Λέσβος	0,14
39	Υ411LES068	Ανοιχτός	Λέσβος	0,82
40	Υ411LES069	Καμήλα	Λέσβος	0,39
41	Υ411LES012	Καρδαμάς/Περάντου - Αποθήκα	Λέσβος	7,99
42	Υ411LES083	Εκβολή Κεχράδα (Ξηρολίμνη)	Λέσβος	0,19
43	Υ411LES015	Εκβολή Ταξιάρχη Παρακοίλων	Λέσβος	3,18
44	Υ411LES016	Εκβολή Ποταμιάς (Καραβούλια)	Λέσβος	5,29
45	Υ411LES027	Εκβολή Χρούσου	Λέσβος	1,70
46	Υ411LES054	Εκβολή Βούρκου	Λέσβος	1,22
47	Υ411LES011	Εκβολή Μακάρων	Λέσβος	1,27
48	Υ411LES079	Εκβολή Ποδαράς	Λέσβος	0,67
49	Υ411LES081	Εκβολή παραλίας Μήθυμνας	Λέσβος	0,48
50	Υ411LES084	Εκβολή ρύακα Μάκρη	Λέσβος	0,63
51	Υ411LES086	Εκβολή παραλίας Παρακοίλων	Λέσβος	0,31
52	Υ411LES087	Εκβολή ρύακα Λούτα	Λέσβος	0,38
53	Υ411LES095	Έλος Αγίου Φανουρίου	Λέσβος	0,61
54	Υ411LES096	Εκβολή Ασπροπόταμου	Λέσβος	1,07
55	Υ411LES097	Εκβολή ρύακα Φαρκονιά	Λέσβος	0,51
56	Υ411LES065	Εκβολή Αλμυροποτάμου	Λέσβος	0,66
57	Υ411LES071	Εκβολή Λαγκάδα	Λέσβος	0,16
58	Υ411LEM045	Έλος ακρωτηρίου Ασπρόκαβος 2	Λήμνος	4,16
59	Υ411LEM022	Άγνωστος 2	Λήμνος	1,82
60	Υ411LEM023	Χαβούλι	Λήμνος	5,03
61	Υ411LEM028	Λιβάδια	Λήμνος	6,07
62	Υ411LEM036	Ανώνυμος όρμος Πατιάς	Λήμνος	1,25
63	Υ411LEM040	Παρανησιά	Λήμνος	1,44
64	Υ411LEM043	Έλος Αγίου Αντωνίου	Λήμνος	1,16
65	Υ411LEM010	Μετόχι Φακού 1	Λήμνος	2,07
66	Υ411LEM011	Έλος ακρωτηρίου Ασπρόκαβος 1	Λήμνος	2,11
67	Υ411LEM054	Εκβολή παραλίας Φαλακρό	Λήμνος	0,41
68	Υ411LEM053	Εκβολή ακρωτηρίου Φαλακρό	Λήμνος	1,08
69	Υ411LEM052	Εκβολή ρέματος Καλάμι	Λήμνος	0,22
70	Υ411LEM012	Εκβολή Χανδριά	Λήμνος	4,50
71	Υ411LEM039	Εκβολή ρύακα Αυλώνα	Λήμνος	1,50
72	Υ411LEM006	Εκβολή ρύακα Ραγκαβά	Λήμνος	0,58
73	Υ411LEM008	Εκβολή ανώνυμου χειμάρρου (Κότσινας)	Λήμνος	0,92
74	Υ411LEM013	Εκβολή Ζεματά	Λήμνος	0,39
75	Υ411LEM018	Εκβολή Γομάτι	Λήμνος	1,75
76	Υ411LEM021	Νεροβγάλτης	Λήμνος	0,90
77	Υ411LEM056	Εκβολή Παναγιάς Πηγαδέλι	Λήμνος	0,97
78	Υ411LEM049	Λιβάδι Μάρμαρο 1	Λήμνος	1,85
79	Υ411LEM048	Λιμνίο ακρωτηρίου Πεταλίδι	Λήμνος	1,40
80	Υ411LEM047	Λιβάδι Μάρμαρο 2	Λήμνος	1,59
81	Υ411LEM050	Λιβάδι Αγίου Αντωνίου	Λήμνος	4,14
82	Υ413ΟΙΝ005	Έλος Καλαμιάρη	Οιούσσα	0,28
83	Υ413ΟΙΝ001	Αλυκή Οινουσσών	Οιούσσα	0,81
84	Υ413ΟΙΝ004	Όρμος Φουρκερό	Οιούσσα	3,92
85	Υ413ΡΑΣ001	Πασάς 1	Πασάς	0,39

α/α	Κωδικός	Όνομασία	Νησί	Έκταση (ha)
86	Y412SAM013	Εκβολή ρέματος Ιμβράσου	Σάμος	1,07
87	Y412SAM011	Εκβολή ποταμού Φουρνιώτικου	Σάμος	3,59
88	Y412SAM014	Εκβολή ρύακα Μυτιληνίων	Σάμος	0,82
89	Y413CHIO02	Γιβάρι Λαγκάδας	Χίος	1,68
90	Y413CHIO21	Έλος Δελφινίου	Χίος	2,35
91	Y413CHIO01	Έλος Λήμνος ή Βάλτος Μαρμάρου	Χίος	4,75
92	Y413CHIO05	Έλος Κώμης	Χίος	1,62
93	Y413CHIO08	Έλος Φανών ή Κάτω Φανών	Χίος	1,44
94	Y413CHIO14	Έλος Λιθίου ή Πατόρι	Χίος	1,80
95	Y413CHIO16	Εκβολή ποταμού Μαλαγγιώτη	Χίος	0,95
96	Y413CHIO03	Εκβολή Κοκαλά - Έλος Κοντάρι	Χίος	3,59
97	Y413CHIO13	Εκβολή Καμπιών	Χίος	0,76
98	Y413CHIO15	Εκβολή Αγίας Μαρκέλλας	Χίος	0,40
99	Y413CHIO34	Έλος Παρπάντων	Χίος	3,15
ΛΑΠ Κυκλάδων				
100	Y422AMO002	Έλος Αιγιάλης	Αμοργός	1,07
101	Y422AMO004	Έλος Κάτω Κάμπου	Αμοργός	5,07
102	Y422AND018	Εκβολή ρύακα Άμπουλου (όρμος Μεγάλη Πέζα)	Άνδρος	4,79
103	Y422AND013	Έλος Γαυρίου	Άνδρος	0,43
104	Y422AND016	Εκβολή Πλούσκα (Γίδες)	Άνδρος	1,36
105	Y422AND001	Έλος Βιτάλι	Άνδρος	1,51
106	Y422AND006	Εκβολή Παραπόρτι (Μεγάλου Ποταμού)	Άνδρος	5,09
107	Y422AND007	Εκβολή Γιάλια (Ρύακα Αφουρσές)	Άνδρος	1,39
108	Y422AND011	Έλος Καντούνι	Άνδρος	0,66
109	Y422AND019	Έλος Κρεμμύδες	Άνδρος	5,42
110	Y422AND014	Εκβολή όρμου Λεύκα	Άνδρος	5,37
111	Y422AND015	Ρόζος	Άνδρος	0,57
112	Y422AND002	Έλος Άχλα	Άνδρος	7,95
113	Y422AND009	Εκβολή όρμου Φελλός	Άνδρος	1,97
114	Y422AND005	Ρέμα Αλαδινού (Μεγάλος Ποταμός)	Άνδρος	0,28
115	Y422APR004	Αλυκή κάβου Γλυφά	Αντίπαρος	1,28
116	Y422APR003	Αλμυρό τέλμα Γλάρου	Αντίπαρος	0,76
117	Y422APR001	Ψαραλυκή Αντίπαρου	Αντίπαρος	4,90
118	Y422APR002	Λιμνοθάλασσα Παλιάς Αλυκής	Αντίπαρος	2,37
119	Y422DIP001	Διπλό	Διπλό	6,59
120	Y422THI001	Αλυκή Θηρασίας	Θηρασία	0,24
121	Y422IOS002	Έλος Καλάμου	Ίος	1,07
122	Y422IOS003	Έλος Παππά	Ίος	0,52
123	Y422IOS004	Έλος όρμου Μαγγανάρι	Ίος	2,56
124	Y422IOS006	Έλος Αγίας Θεοδότης	Ίος	5,68
125	Y422IOS007	Έλος Πλακών	Ίος	0,21
126	Y422KAN001	Λιμνοθάλασσα Κάβουρα	Κάβουρας	1,49
127	Y422KIM003	Έλος Ελληνικών	Κίμωλος	3,64
128	Y422KIM004	Έλος Βρωμόλιμνος	Κίμωλος	0,85
129	Y422KIM001	Αλυκή Κιμώλου	Κίμωλος	2,19
130	Y422KIM002	Έλος Αγίου Μηνά	Κίμωλος	0,73
131	Y422MIL006	Αγκάθια	Μήλος	2,24
132	Y422MIL011	Εκβολή ρύακα Αγίου Ιωάννη	Μήλος	0,74
133	Y422MIL004	Έλος Προβατάς	Μήλος	2,41
134	Y422MIL007	Αδάμας	Μήλος	1,04

α/α	Κωδικός	Όνομασία	Νησί	Έκταση (ha)
135	Y422MIL012	Εκβολή ρύακα Σπυρίτου	Μήλος	0,55
136	Y422MYK004	Ρέμα Μαού και Εκβολή Φωκό	Μύκονος	0,60
137	Y422MYK005	Έλος Χουλάκια	Μύκονος	0,92
138	Y422MYK001	Εκβολή ρύακα Πανόρμου	Μύκονος	1,11
139	Y422NAX004	Έλος Πυργάκι ή Ποταμίδες	Νάξος	2,82
140	Y422NAX013	Έλος Αγιασσού	Νάξος	4,98
141	Y422NAX015	Έλος Καλαντού	Νάξος	7,66
142	Y422NAX006	Εκβολή Πηγών Σκουληκαριάς / Αμίτι	Νάξος	5,25
143	Y422NKA001	Λιμνούλα Νέας Καμένης	Νέα Καμένη	0,03
144	Y422PKA001	Λιμνούλα Παλαιάς Καμένης	Παλαιά Καμένη	0,16
145	Y422PAR001	Έλος Κολυμπήθρες 1	Πάρος	5,51
146	Y422PAR003	Αλυκή Αγκαιριάς	Πάρος	3,83
147	Y422PAR004	Έλος Μώλου ή Κέφαλου	Πάρος	5,99
148	Y422PAR005	Έλος Παροικιάς	Πάρος	5,85
149	Y422PAR006	Χρυσή Ακτή	Πάρος	2,07
150	Y422PAR013	Έλος Κολυμπήθρες 2	Πάρος	2,48
151	Y422PAR011	Αλυκές Λάγγερη	Πάρος	6,83
152	Y422PAR012	Πίσω Αλυκή Πάρου	Πάρος	2,89
153	Y422PAR002	Λιμνοθάλασσα Σάντα Μαρία	Πάρος	4,17
154	Y422PAR009	Λιμνοθάλασσα Πούντας	Πάρος	0,60
155	Y422POL001	Έλος Κάτω Μερσίνης	Πολύαιγος	1,62
156	Y422RIN002	Αλυκή Ρήνειας	Ρήνεια	1,11
157	Y422RIN003	Αγία Κυριακή	Ρήνεια	1,94
158	Y422RIN001	Έλος όρμου Λυγιάς	Ρήνεια	1,62
159	Y422SER001	Έλος Τσιλιπάκι	Σέριφος	4,03
160	Y422SER003	Έλος Πλατύς Γιαλός	Σέριφος	0,67
161	Y422SER004	Έλος Συκαμιά	Σέριφος	4,74
162	Y422SIF002	Έλος Φάρος	Σίφνος	0,85
163	Y422SIF001	Έλος Καμαρών	Σίφνος	3,38
164	Y422TIN001	Έλος Πάνορμου	Τήνος	1,75
165	Y422TIN007	Ρύακας Λιβιάδας	Τήνος	0,57
166	Y422TIN002	Κολυμπήθρα	Τήνος	5,84
167	Y422TIN004	Έλος Αγίου Ιωάννη (Πόρτο)	Τήνος	1,06
ΛΑΠ Δωδεκανήσων				
168	Y421ALN001	Αλμυρό λιμνίο Αλιμνιάς	Αλίμνια	1,28
169	Y421ARM001	Αρμάθια	Αρμαθιά	1,82
170	Y421KAR001	Έλος Τριστόμου	Κάρπαθος	1,95
171	Y421KOS005	Έλος Λιμναρά	Κως	0,80
172	Y421KOS007	Έλος Μαστιχάρι	Κως	2,91
173	Y421KOS017	Εκβολή ρύακα Μεγάλου Ποταμού	Κως	0,40
174	Y421KOS006	Έλος Μαρμαρίου	Κως	7,23
175	Y421KOS014	Αβδελολίμνη	Κως	0,34
176	Y421LER001	Έλος Αγ. Κιουράς ή Παρθενίου	Λέρος	2,66
177	Y421LER002	Έλος Γούρνας	Λέρος	3,64
178	Y421PAT005	Ελιά	Πάτμος	1,51
179	Y421PAT002	Αλυκή Ψιλής Άμμου	Πάτμος	1,13
180	Y421PAT006	Αλυκή Γροίκου (Πέτρας)	Πάτμος	2,39
181	Y421PAT007	Λίμνη Παναγίας Γεράνου	Πάτμος	2,14
182	Y421PAT001	Αλυκή Διακόφτι	Πάτμος	1,49
183	Y421ROD006	Εκβολή ποταμού Αργυρού	Ρόδος	3,18

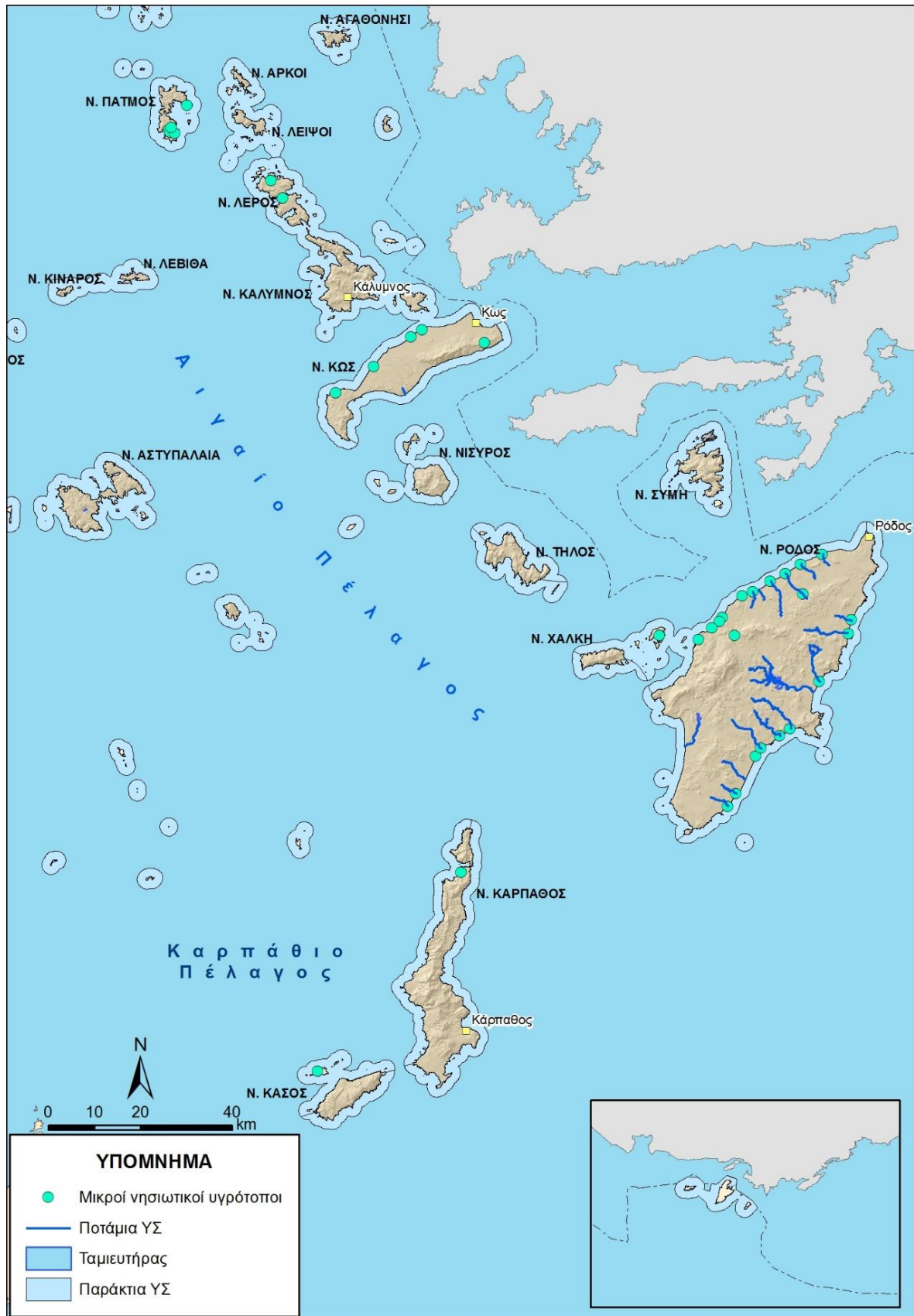
α/α	Κωδικός	Όνομασία	Νησί	Έκταση (ha)
184	Υ421ROD013	Ποταμός Λουτάνης	Ρόδος	5,16
185	Υ421ROD017	Ποταμός Πλατύς	Ρόδος	2,70
186	Υ421ROD001	Λίμνη Νάνων	Ρόδος	1,76
187	Υ421ROD014	Ποταμός Πελέμονης και Εκβολή Καμαρέ	Ρόδος	3,70
188	Υ421ROD015	Ποταμός Παραδεισιώτης	Ρόδος	7,73
189	Υ421ROD005	Εκβολή ποταμού Κρεμαστινού	Ρόδος	4,71
190	Υ421ROD007	Εκβολή χειμάρρου Λάρδου	Ρόδος	1,44
191	Υ421ROD009	Χείμαρρος Κόνταρης	Ρόδος	1,03
192	Υ421ROD016	Ρύακας Πεταλούδων	Ρόδος	4,84
193	Υ421ROD023	Ρέμα Σορωνής	Ρόδος	3,23
194	Υ421ROD024	Έλος Πλημμυρίου	Ρόδος	1,60
195	Υ421ROD008	Χείμαρρος Ασκληπιός	Ρόδος	2,28
196	Υ421ROD034	Εκβολή Καλαμιά (Μανδρικό)	Ρόδος	1,42
197	Υ421ROD011	Εκβολή Μάκαρη - Χα	Ρόδος	2,27
198	Υ421ROD021	Εκβολή Λαχανιάς	Ρόδος	3,85
199	Υ421ROD027	Εκβολή χειμάρρου Γενναδίου	Ρόδος	5,73
200	Υ421ROD030	Εκβολή Μανδρικό	Ρόδος	2,09
201	Υ421ROD031	Εκβολή Αγίου Μηνά	Ρόδος	2,90
202	Υ421ROD039	Εκβολή Λίρος	Ρόδος	1,68
203	Υ421ROD033	Έλος Αμάρτου	Ρόδος	1,38

Εικόνα 6-24 Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου

Εικόνα 6-25 Μικροί νησιωτικού υγρότοποι στη ΛΑΠ Κυκλάδων

Εικόνα 6-26 Μικροί νησιωτικοί υγρότοποι στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων

6.1.12 Λιυές φυσικές- οικολογικά ευαίσθητες περιοχές

6.1.12.1 Προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί και τοπία

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, απαντάται μία από τις 2 συνολικά περιοχές της χώρας που έχουν κηρυχθεί, ως «Προστατευόμενοι Φυσικοί Σχηματισμοί και Τοπία».

Πρόκειται για την περιοχή «Νήσος Μύκονος» (Υποπεριοχές με στοιχεία 2.3α.6 και 2.3α.8) οι οποίες οριοθετήθηκαν στα πλαίσια θεσμοθέτησης της ΖΟΕ Μυκόνου, σύμφωνα με το ΠΔ/2005 (ΦΕΚ 243/Δ/08.03.2005).

6.1.12.2 Αισθητικά δάση

Τα Αισθητικά Δάση έχουν θεσμοθετηθεί βάσει της δασικής νομοθεσίας και περιλαμβάνουν δασικά τοπία με ιδιαίτερο αισθητικό και οικολογικό ενδιαφέρον, που έχουν σκοπό εκτός από την προστασία της φύσης να δώσουν την ευκαιρία στο κοινό να γνωρίσει και να απολαύσει το φυσικό περιβάλλον με διάφορες δραστηριότητες αναψυχής.

Ως Αισθητικά Δάση έχουν χαρακτηριστεί 19 περιοχές της χώρας που καταλαμβάνουν συνολικά έκταση ίση με 32.506 ha.

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, δεν απαντάται κανένα από τα 19 Αισθητικά Δάση της Χώρας.

6.1.12.3 Διατηρητέα Μνημεία της Φύσης

Στα Διατηρητέα Μνημεία της Φύσης περιλαμβάνονται μεμονωμένα δένδρα ή συστάδες δένδρων με ιδιαίτερη βοτανική, οικολογική, αισθητική ή ιστορική και πολιτισμική αξία. Στην ίδια κατηγορία ανήκουν επίσης εκτάσεις με σπουδαίο οικολογικό, παλαιοντολογικό, γεωμορφολογικό ή άλλο ενδιαφέρον. Η θεσμοθέτησή τους υλοποιήθηκε βάσει του δασικού κώδικα. Έχουν κηρυχθεί 51 Διατηρητέα Μνημεία της Φύσης στην χώρα με συνολική έκταση 16.840 ha. Η πλειονότητα των μνημείων αυτών καταλαμβάνει ελάχιστα τετραγωνικά μέτρα.

Στην περιοχή του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, απαντώνται τρία (3) από τα συνολικά 52 Διατηρητέα Μνημεία της Φύσης της Χώρας (βλ. ακόλουθο πίνακα).

Πίνακας 6-18 Διατηρητέα Μνημεία της Φύσης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου

α/α	Ονομασία	ΦΕΚ Χαρακτηρισμού	Περιγραφή
1	Το απολιθωμένο δάσος της Λέσβου	160/Α/1985	Το Απολιθωμένο δάσος της Λέσβου είναι ένα από τα δύο μεγαλύτερα απολιθωμένα δάση στον κόσμο (το άλλο είναι το Εθνικό Πάρκο Απολιθωμένου Δάσους στην Αριζόνα). Απολιθωμένοι κορμοί βρίσκονται διάσπαρτοι σε μία έκταση 150 τετραγωνικών χιλιομέτρων που περικλείεται από τους οικισμούς Σίγρι, Ερεσός και Άντισσα στη δυτική Λέσβο. Μεμονωμένα απολιθώματα βρίσκονται και σε πολλά άλλα μέρη του νησιού, συμπεριλαμβανομένων των χωριών Μόλυβος, Πολιχνίτος, Πλωμάρι και Άκρασι. Ο σχηματισμός του απολιθωμένου δάσους σχετίζεται με την έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα που έλαβε χώρα στη Λέσβο κατά το τέλος του Ολιγοκαίνου μέχρι το μέσο Μειόκαινο, περίπου πριν 20 εκατομμύρια χρόνια.

α/α	Ονομασία	ΦΕΚ Χαρακτηρισμού	Περιγραφή
			Έχει υποδειχθεί ως προστατευμένο φυσικό μνημείο. Το Απολιθωμένο Δάσος της Λέσβου είναι διατηρητέο μνημείο της φύσης από το 1985. Το 1987 πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες ανασκαφές στο Πάρκο Απολιθωμένο Δάσος Λέσβου, το πρώτο πάρκο που δημιουργήθηκε, ενώ από το 1997 πραγματοποιούνται συστηματικές ανασκαφές από το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου. Το Μουσείο ιδρύθηκε το 1994 στο Σίγρι και έχει ως σκοπό την μελέτη, ανάδειξη και προστασία του Απολιθωμένου Δάσους. Από το 2000, το Μουσείο είναι ιδρυτικό μέλος του δικτύου Ευρωπαϊκών Γεωπάρκων και το 2004 εντάχθηκε στο Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπάρκων της UNESCO. Υπάρχουν άλλες πέντε προστατευόμενες εκτάσεις, το πάρκο Πλάκας, το πάρκο Σιγρίου, το πάρκο Νησιώπης και το πάρκο Χαμανδρούλα. Το 2012, ύστερα από σχετική εισήγηση, η περιοχή του προστατευόμενου γεωπάρκου επεκτάθηκε ώστε να περιλαμβάνει όλο το νησί της Λέσβου.
2	Ο Πλάτανος του Ιπποκράτη στην Κω	589/Β/1985	Ανατολικός πλάτανος (<i>Platanus orientalis</i>) που βρίσκεται στην πόλη της Κω και κάτω από τον οποίο, σύμφωνα με τον μύθο, ο Ιπποκράτης (που θεωρείται πατέρας της ιατρικής) δίδασκε τους μαθητές του. Επίσης θεωρείται ότι ο απόστολος Παύλος δίδαξε κάτω από το δέντρο. Ο πλάτανος βρίσκεται στην Πλατεία Πλατάνου, μπροστά από το κάστρο των Ιπποτών και το Διοικητήριο και δίπλα στο τζαμί Γκαζί Χασσάν (ανεγέρθη το 1776), στο κέντρο της πόλης της Κω. Το σημερινό δέντρο έχει ηλικία περίπου 500 ετών και είναι πιθανόν να είναι απόγονος του αρχικού δέντρου το οποίο έστεκε εκεί την εποχή του Ιπποκράτη. Η διάμετρος του κορμού του είναι 10 μέτρα και ο περιφερικός δακτύλιος έχει πάχος μέχρι 15 εκατοστά.
3	Το Φυσικό Δάσος Κυπαρισσίου στον Έμπωνα Ρόδου	656/Β/1986	Φυσικό δάσος με κυπαρίσσια, έκτασης 135 ha, στη θέση "Κατάρτι" στο Β.Α τμήμα της Ρόδου, κοντά στο χωριό Έμπωνα. Ο ανώροφος του δάσους απαρτίζεται από αιωνόβια δέντρα μεσογειακού κυπαρισσιού (<i>Cupressus sempervirens</i>), σε ποσοστό 90-95%, ενώ ένα μικρό ποσοστό καταλαμβάνει η τραχεία πεύκη (<i>Pinus brutia</i>). Η βλάστηση του υπορόφου αποτελείται κυρίως από σχίνους, πουρνάρια, σπάρτα, λαδανιές, αλισφακιές, αφάνες, κ.α.

6.1.12.4 Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους

Όσον αφορά στα Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους (ΤΙΦΚ), στα πλαίσια της παρούσας εξετάστηκαν τα ακόλουθα:

- ✓ τα ΤΙΦΚ, που προέκυψαν από το ερευνητικό πρόγραμμα του ΥΠΕΧΩΔΕ (1995) με θέμα «Οριοθέτηση και Καθορισμός Μέτρων Προστασίας Τοπίων Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους» και παραθέτονται στη «Βάση Δεδομένων για την Ελληνική Φύση – ΦΙΛΟΤΗΣ» του ΕΜΠ. Στην εν λόγω βάση δεδομένων, έχουν προστεθεί και νεώτερα ΤΙΦΚ τα οποία δεν είχαν εντοπισθεί από το πρόγραμμα «Οριοθέτηση και Καθορισμός Μέτρων Προστασίας των ΤΙΦΚ» και
- ✓ τα ΤΙΦΚ που προέκυψαν από τον Ν.1465/1950, ο οποίος συμπληρώνει τον Ν.5351/1932 «Περί αρχαιοτήτων». Πρόκειται για εκτάσεις που περιλαμβάνουν σημαντικό τμήμα φυσικού περιβάλλοντος με αξιόλογη αισθητική αξία, η οποία χρήζει προστασίας και διατήρησης των φυσικών και πολιτιστικών πόρων και όπου επιβάλλονται διάφοροι περιορισμοί και απαγορεύσεις στις ανθρωπογενείς

δραστηριότητες, μεταξύ των οποίων ο έλεγχος και ο περιορισμός της δόμησης, η θέσπιση ειδικών μορφολογικών στοιχείων στα κτίρια και στις διάφορες κατασκευές κ.λπ. Η αρμοδιότητα για τα Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους (ΤΙΦΚ) περιήλθε από το Υπουργείο Πολιτισμού, στη Διεύθυνση Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ (νυν ΥΠΕΚΑ), βάσει του ΠΔ 161/1984 (ΦΕΚ 54 Α').

Στην περιοχή του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, **απαντώνται 62 ΤΙΦΚ**, σύμφωνα με τη «*Βάση Δεδομένων για την Ελληνική Φύση – ΦΙΛΟΤΗΣ*» (βλ. ακόλουθο **πίνακα**).

Όπως έχει προαναφερθεί, σύμφωνα με τον Ν.3937/2011 (ΦΕΚ 60/Α/31.03.2011), για τα ήδη κηρυγμένα τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, με απόφαση Υπουργού ΠΕΚΑ, ρυθμίζονται οι όροι ένταξής τους στην κατηγορία «*Προστατευόμενα τοπία και Προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί*», του Εθνικού Συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών. Έως σήμερα δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση Υπουργού ΠΕΚΑ.

Πίνακας 6-19 Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους (ΤΙΦΚ) στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, σύμφωνα με τη «Βάση Δεδομένων για την Ελληνική Φύση – ΦΙΛΟΤΗΣ» (Ερευνητικό Πρόγραμμα, ΥΠΕΧΩΔΕ - 1995)

α/α	Κωδικός	Ονομασία
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)		
1	ΑΤ5011039	Ανάβατος
2	ΑΤ5011060	Βόρειο Τμήμα Χίου
3	ΑΤ5011037	Μεστά
4	ΑΤ5011036	Νέα Μονή Χίου
5	ΑΤ5011038	Πυργί
6	ΑΤ5011090	Άνω Βαθύ
7	ΑΤ5011023	Ζωοδόχος Πηγή και Ακρωτήριο Πράσο Σάμου
8	ΑΤ5011045	Μονή Μεγάλης Παναγιάς
9	ΑΤ5011046	Μονή Τιμίου Σταυρού
10	ΑΤ5011057	Μονοπάτι από Μονή Βροντά προς πηγή Μάνα
11	ΑΤ5011021	Όρος Κέρκις Σάμου
12	ΑΤ5011055	Ποτάμι Σάμου
13	ΑΤ5011502	Πυθαγόρειο
14	ΑΤ5011047	Υδρούσσα
15	ΑΤ5011056	Χαράδρα από Κακοπέρατο μέχρι Σεϊτάνι
16	ΑΤ5011019	Χαράδρα και χωριό Μανολάτες
17	ΑΤ5011052	Καρύνη Αγιάσου
18	ΑΤ5011091	Μύθημα ή Μόλυβος
19	ΑΤ5010094	Περιοχή Μουσείου Τεριάντ στη Λέσβο
20	ΑΤ5011080	Πέτρα Λέσβου
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)		
21	ΑΤ5011075	Άνω Σύρος
22	ΑΤ5011031	Βόλαξ Τήνου
23	ΑΤ5011053	Διπτόταμα Άνδρου
24	ΑΤ5011074	Ερμούπολη
25	ΑΤ5011000	Κλέφτικο Μήλου
26	ΑΤ5011088	Νάουσα Πάρου
27	ΑΤ5011050	Νησίδα Άνυδρος
28	ΑΤ5011051	Νησίδα Νικούρια Αμοργού
29	ΑΤ5010091	Νήσοι Θηρασία, Ασπρονήσι, Παλιά και Νέα Καμένη
30	ΑΤ5011005	Νήσος Ανάφη
31	ΑΤ5011011	Νήσος Αντίμηλος

α/α	Κωδικός	Όνομασία
32	AT5011063	Νήσος Θήρα (Σαντορίνη)
33	AT5010086	Νήσος Ίος
34	AT5011081	Νήσος Κίμωλος
35	AT5010087	Νήσος Μύκονος
36	AT5010088	Νήσος Σέριφος
37	AT5011007	Νήσος Σίκινος
38	AT5010090	Νήσος Σίφνος
39	AT5011014	Νήσος Φολέγανδρος
40	AT5010093	Όρμος Οτζιάς
41	AT5011012	Παναγιά Χοζοβιώτισσα Αμοργού
42	AT5011089	Παροικιά Πάρου
43	AT5011083	Χώρα Αμοργού
44	AT5011064	Χώρα Νάξου
45	AT5011032	Χώρα Τήνου
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)		
46	AT5010081	Αρχαία Κάμειρος
47	AT5011059	Ασφενδιού στην Κω
48	AT5011085	Κοσκινού στη Ρόδο
49	AT5011041	Λίνδος Ρόδου
50	AT5080111	Λόφος Φιλερήμου Ρόδου
51	AT5011024	Μονόλιθος Ρόδου
52	AT5011013	Νήσοι Μεγίστη (Καστελλόριζο), Ρω, Στρογγυλή
53	AT5010083	Νήσος Γυαλί
54	AT5011034	Νήσος Νίσυρος
55	AT5010082	Νήσος Πάτμος
56	AT5011035	Νήσος Σύμη
57	AT5011006	Νήσος Χάλκη
58	AT5010079	Παντέλι, Πλάτανος, Αγ. Μαρίνα Λέρου
59	AT5011033	Προφήτης Ηλίας Ρόδου
60	AT5011058	Ροδίτι
61	AT5011042	Χαράδρα Πεταλούδων Ρόδου
62	AT5011015	Χώρα Αστυπάλαιας

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου, οι περιοχές που έχουν κηρυχθεί ως “*Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους*” και οι οποίες προέκυψαν από τον Ν.1465/1950, ο οποίος συμπληρώνει τον Ν.5351/1932 «*Περί αρχαιοτήτων*», είναι οι ακόλουθες:

ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

- ✓ ΠΕ Ικαρίας
- ✓ ΠΕ Λέσβου
 - Το ελαιόκτημα ιδιοκτησίας Ε. ΤΕΡΙΑΔΕ και Δήμου Μυτιλήνης στο "Ακρωτήρι" Μυτιλήνης – (ΦΕΚ 260/Β/16-03-1979).
- ✓ ΠΕ Λήμνου
- ✓ ΠΕ Σάμου
 - Τμήμα του οικισμού Πυθαγόρειο Σάμου – (ΦΕΚ 526/Β/8-5-1973)
 - Ο οικισμός Βαθέως Σάμου – (ΦΕΚ 867/Β/7-9-1974)
 - Ο οικισμός Άνω Βαθέως Σάμου – (ΦΕΚ 661/17-5-1976)

- Οι περιοχές Βαθύ και Βουρλιώτες του Δήμου Βαθέος, Πυθαγόρειο, Πύργος, Παγώνδας και Μαυρατζέοι του Δήμου Πυθαγορείου, Μαραθόκαμπος, Νεοχώρι, Κουμέικα και Σκουρέικα του Δήμου Μαραθόκαμπου, Παλαιό Καρλόβασι, Ταμπάκικα, Λέκκα και Σταυρινήδες του Δήμου Καρλοβάσου της νήσου Σάμου και οι περιοχές Ακαμάτρα του Δήμου Βυδήλου Ικαρίας, Πέζη και Λαγκάδα του Δήμου Ραχών Ικαρίας του Νομού Σάμου – (ΦΕΚ 591/Β/15-5-2002)

✓ ΠΕ Χίου

ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

✓ Π.Ε. Άνδρου

- Οι νησίδες Πράσσο, Ακαμάτης, Πλατύ, Γάιδαρος, Τουρλίτης και Μεγάλο, της ν. Άνδρου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

✓ Π.Ε. Θήρας

- Το νησί Θήρα – (ΦΕΚ 820/Β/7-10-1972 & ΦΕΚ 1127/Β/23-12-1972)
- Ο κόλπος Ηφαιστείου (Καλντέρα) – (ΦΕΚ 820/Β/7-10-1972 & ΦΕΚ 1127/Β/23-12-1972)
- Η νησίδα Ασπρονήσι (Θήρας) - (ΦΕΚ 820/Β/7-10-1972, ΦΕΚ 1127/Β/23-12-1972 & ΦΕΚ 1176/Β/22-9-2000)
- Τα νησιά Μικρά και Μεγάλη Καμένη (Θήρας – (ΦΕΚ 820/Β/7-10-1972 & ΦΕΚ 1127/Β/23-12-1972)
- Το νησί Θηρασία (Οία) – (ΦΕΚ 820/Β/7-10-1972 & ΦΕΚ 1127/Β/23-12-1972)
- Η Χώρα Φολεγάνδρου – (ΦΕΚ 526/Β/8-5-1973)
- Το νησί Ίος – (ΦΕΚ 763/Β/10-8-1977)
- Η νησίδα Αγ. Ιωάννης, της ν. Φολεγάνδρου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- Η νησίδα Αβαλαδονήσι, της ν. Σίκινου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- Οι νησίδες Φτένα, της ν. Ανάφης – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

✓ Π.Ε. Κέας – Κύθνου

- Ο όρμος Οτζιά Κέας – (ΦΕΚ 628/Β/26-8-1982 & ΦΕΚ 274/Β/24-5-1983)
- Η νησίδα Πιπέρι, της ν. Κύθνου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

✓ Π.Ε. Μήλου

- Η περιοχή "Δεμενεγάκι" Νήσου Μήλου / αρχαιολογικός χώρος – (ΦΕΚ 550/Β/11-5-1973)
- Το νησί Σίφνος – (ΦΕΚ 917/Β/14-7-1976)
- Η Χώρα Σερίφου / παραδοσιακός οικισμός – (ΦΕΚ 274/Β/24-5-1983)
- Η νησίδα Κιτριανή, της ν. Σίφνου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- Οι νησίδες Πηλονήσι και Παξιμάδι, της ν. Μήλου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

✓ Π.Ε. Μυκόνου

- Το νησί Μύκονος – (ΦΕΚ 329/Β/31-3-1980)
- Η νησίδα Κταπόδια, της ν. Μυκόνου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

✓ Π.Ε. Νάξου

- Το συγκρότημα πύργου και κρήνης στο Φιλότι Νάξου – (ΦΕΚ 1259/Β/19-10-1973)
- Οι νησίδες Βενετικό, Μικρός Αβελάς και Μεγάλος Αβελάς, της ν. Ηρακλεία – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- Οι νησίδες Άργιλος, Οφειδούσσα και Κλιδούρα, της ν. Σχοινούσας – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- Οι νησίδες Πρασούρα, Γλαρονήσι, Βούλγαρη, Αγ. Ανδρέας, Τσουλούφι, Λάζαρος, Πλάκη και Μεγάλη Πλάκα, των Κουφονησίων – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- Οι νησίδες Νικούρια, Γραμπονήσι, Πεταλίδι, Ψαλίδα και Φελούκα, της ν. Αμοργού – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

- Οι νησίδες Μακάρες, Σκυλονήσι, Αγ. Παρασκευή και Στρογγυλή, της ν. Δονούσας – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- ✓ **Π.Ε. Πάρου**
 - Το νησί Πάρος – (ΦΕΚ 1455/Β/9-12-1975)
 - Οι νησίδες Τσιμνητήρι, Διπλό, Κάβουρας και Στρογγυλή, της ν. Αντιπάρου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Οι νησίδες Τούρλος, Πρέζα, Γλαροπούντα, Τηγάρι, Παντιερωνήσι, Δρυονήσι, Γαΐδουρονήσι και Φοίνισσες, της ν. Πάρου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- ✓ **Π.Ε. Σύρου**
 - Οι νησίδες Βαρβαρούσα, Άσπρο, Νάτα, Σχινονήσι, Στρογγυλό της ν. Σύρου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- ✓ **Π.Ε. Τήνου**
 - Η κεντρική πλατεία του Πανόρμου (Πύργου) Τήνου – (ΦΕΚ 805/Β/22-9-1978)

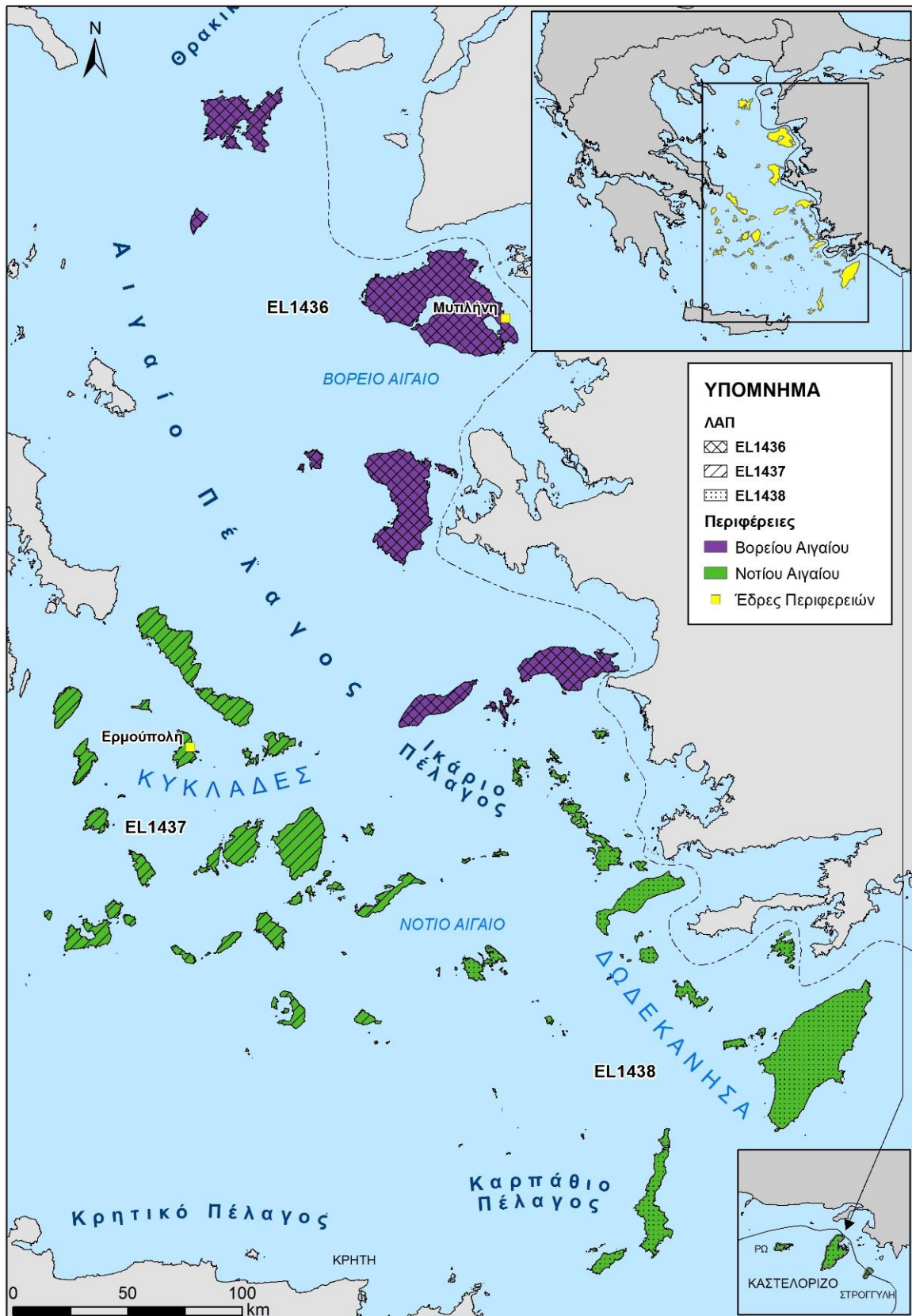
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

- ✓ **Π.Ε. Καλύμνου**
 - Η κλιτύς μεταξύ Χώρας και Σκάλας στην Πάτμο – (ΦΕΚ 669/Β/30-11-1968)
 - Η Σκάλα Πάτμου – (ΦΕΚ 666/Β/23-9-1970)
 - Το νησί Πάτμος – (ΦΕΚ 847/Β/16-10-1972)
 - Ο συνεχόμενος οικισμός Παντελίου - Πλατάνου και Αγίας Μαρίνης Λέρου – (ΦΕΚ 1389/Β/23-11-1973)
 - Η Χώρα Αστυπάλαιας – (ΦΕΚ 162/Β/7-4-1983)
 - Οι νησίδες Ποντικούσα, Κουτσομούτι, Αγ. Κυριακή, Χονδρό και Γλυνό, της ν. Αστυπάλαιας – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Η νησίδα Νερά, της ν. Καλύμνου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Οι νησίδες Στρογγυλή, Μαύρα, Γλάρος, Μεγάλο Λιβάδι, Τρυπητή και Βελόνα, της ν. Λέρου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Οι νησίδες Χιλιομόδι, Τραγονήσι, Στρογγυλό, Μακρονήσι, Κόμαρος και Καλόβολος, της ν. Πάτμου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Η νησίδα Φράγκος, της ν. Λειψών – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Οι νησίδες Κουνέλι, Γλάρος, Ψαθονήσι και Νερά, της ν. Αγαθονησίου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- ✓ **Π.Ε. Καρπάθου**
 - Οι νησίδες Αρμαθιά και Μακρονήσι, της ν. Κάσου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- ✓ **Π.Ε. Κω**
 - Το χωριό Ασφενδιού στην Κω – (ΦΕΚ 169/Β/11-4-1983)
 - Η νησίδα Γυαλί Νισύρου – (ΦΕΚ 322/Β/9-6-1983)
 - Οι νησίδες Κανδελιούσα και Στρογγυλή, της ν. Νισύρου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
- ✓ **Π.Ε. Ρόδου**
 - Ο οικισμός Κοσκινού Ρόδου – (ΦΕΚ 635/Β/30-9-1969)
 - Ο αρχαιολογικός χώρος της αρχαίας Καμείρου Ρόδου – (ΦΕΚ 948/Β/16-8-1973)
 - Ο λόφος Φιλέρημος Ρόδου – (ΦΕΚ 734/Β/22-7-1974)
 - Ο περιβάλλον χώρος της Λίνδου Ρόδου – (ΦΕΚ 129/Β/4-3-1981)
 - Η παραλία Μαντρακίου και Κουμπουρνού Ρόδου – (ΦΕΚ 162/Β/7-4-1983)
 - Οι νησίδες Αντίτηλος και Γάιδαρος, της ν. Τήλου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Οι νησίδες Τραγούσα, Αγ. Θεόδωρος και Κρεβάτια, της ν. Χάλκης – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)
 - Η νησίδα Μακρύ, της ν. Ρόδου – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

- Οι νησίδες Διαβάτες, της ν. Σύμης – (ΦΕΚ 1323/Β/1-11-2000)

6.1.13 Διοικητική υπαγωγή

Σύμφωνα με το πρόγραμμα «Καλλικράτης» (Νόμος 3852/2010, ΦΕΚ 87/Α/7-6-2010) και τις τροποποιήσεις του προγράμματος «Κλεισθένης Ι» (Νόμος 4555/2018, ΦΕΚ 133/Α/19-7-2018) το ΥΔ Νήσων Αιγαίου υπάγεται διοικητικά εντός των ορίων των **Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου**.

Εικόνα 6-27 Περιφέρειες Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου

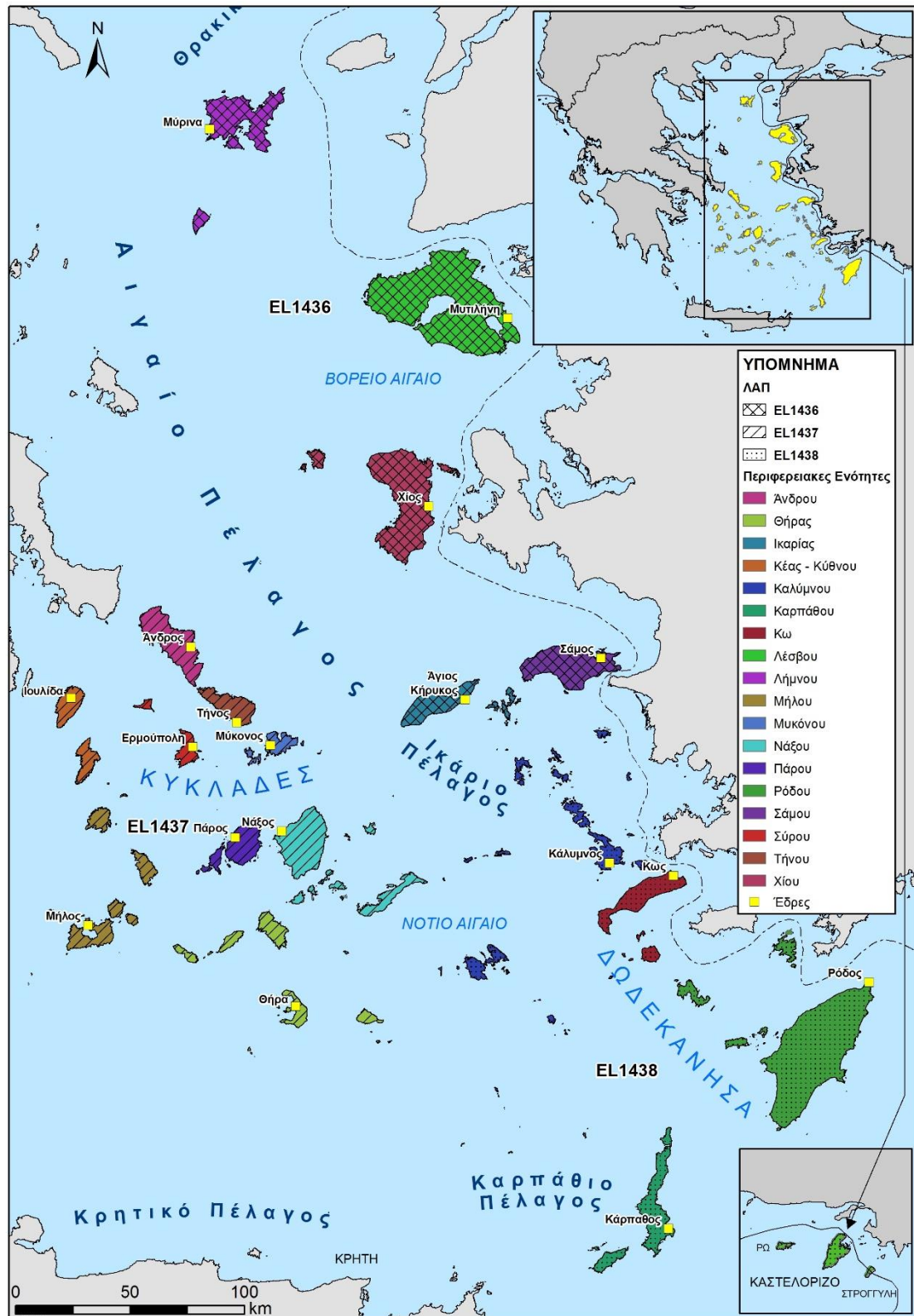
Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου (ΠΒΑ), περιλαμβάνει τις ακόλουθες πέντε (5) Περιφερειακές Ενότητες (ΠΕ):

- ✓ την ΠΕ **Ικαρίας**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Ικαρίας και
 - τον Δήμο Φούρνων-Κορσεών (περιλαμβάνεται και η νήσος Θύμαινα)
- ✓ την ΠΕ **Λέσβου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Δυτικής Λέσβου και
 - το Δήμο Μυτιλήνης
- ✓ την ΠΕ **Λήμνου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Λήμνου και
 - τον Δήμο Αγ. Ευστρατίου
- ✓ την ΠΕ **Σάμου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Ανατολικής Σάμου
 - τον Δήμο Δυτικής Σάμου
- ✓ την ΠΕ **Χίου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Χίου
 - τον Δήμο Ψαρών και
 - τον Δήμο Οινουσσών

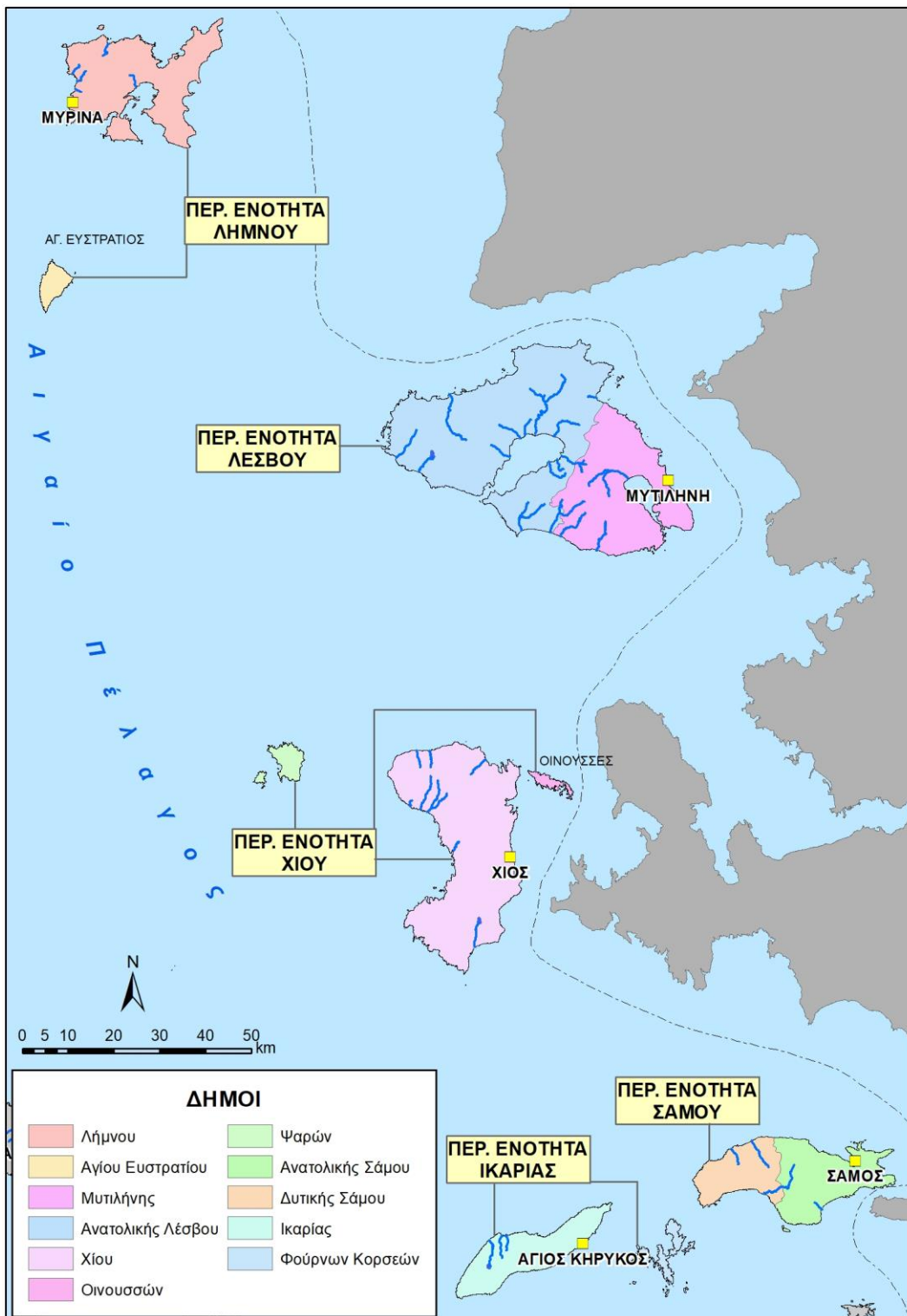
Η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου (ΠΝΑ), περιλαμβάνει τις ακόλουθες δεκατρείς (13) Περιφερειακές Ενότητες (ΠΕ):

- ✓ την ΠΕ **Άνδρου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Άνδρου
- ✓ την ΠΕ **Θήρας**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Ανάφης
 - τον Δήμο Θήρας
 - τον Δήμο Ιητών
 - τον Δήμο Σικίνου και
 - τον Δήμο Φολεγάνδρου
- ✓ την ΠΕ **Καλύμνου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Αγαθονησίου
 - το Δήμο Αστυπάλαιας
 - το Δήμο Καλυμνίων
 - το Δήμο Λειψών
 - το Δήμο Λέρου και
 - το Δήμο Πάτμου
- ✓ την ΠΕ **Καρπάθου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Καρπάθου και
 - το Δήμο Κάσου
- ✓ την ΠΕ **Κέας – Κύθνου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Κέας (δεν περιλαμβάνεται η Μακρόνησος) και
 - τον Δήμο Κύθνου
- ✓ την ΠΕ **Κω**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Κω και

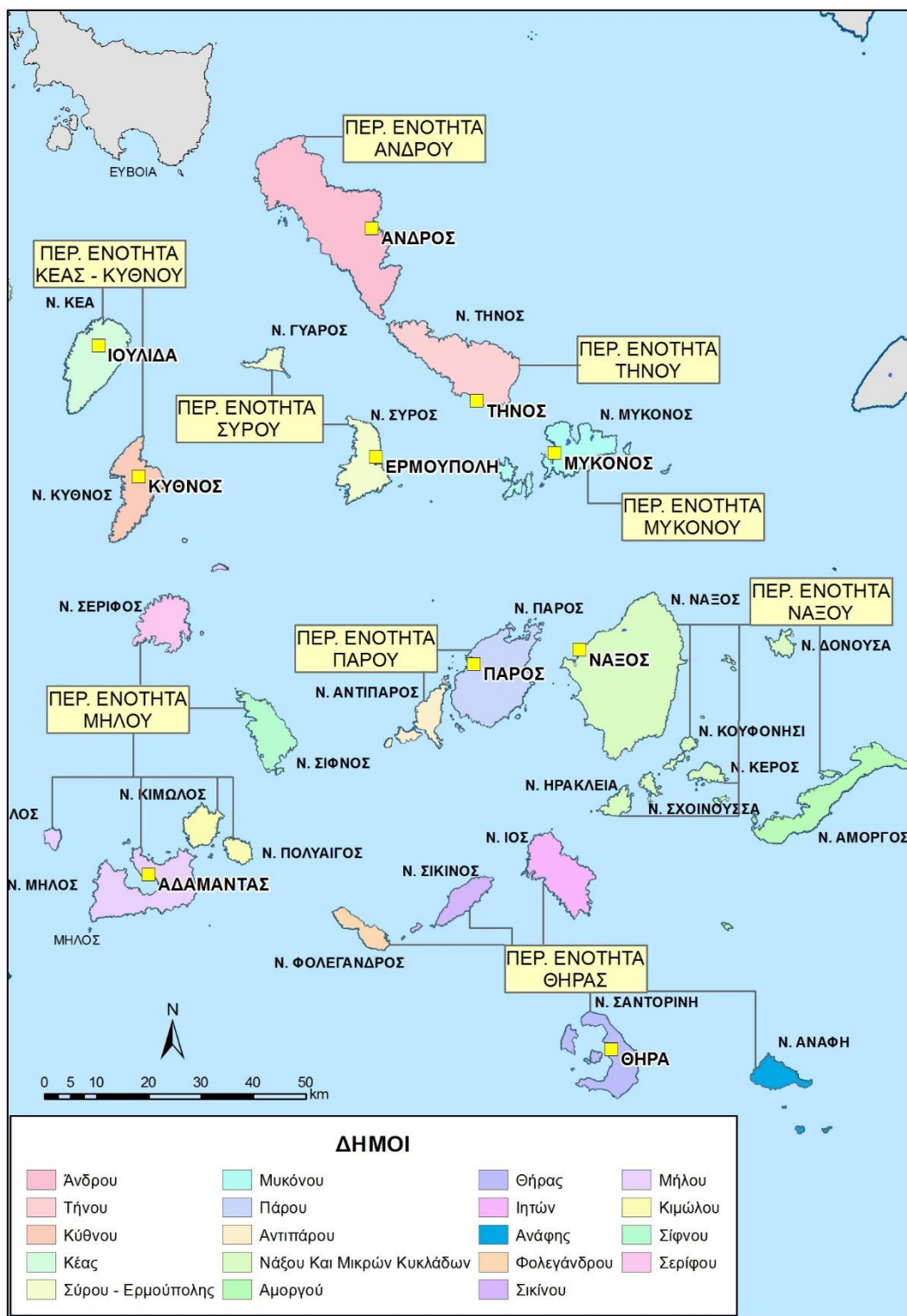
- το Δήμο Νισύρου
- ✓ την **ΠΕ Μήλου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - τον Δήμο Κιμώλου
 - τον Δήμο Μήλου
 - τον Δήμο Σερίφου και
 - τον Δήμο Σίφνου
- ✓ την **ΠΕ Μυκόνου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Μυκόνου
- ✓ την **ΠΕ Νάξου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Αμοργού και
 - το Δήμο Νάξου Και Μικρών Κυκλάδων
- ✓ την **ΠΕ Πάρου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Αντιπάρου και
 - το Δήμο Πάρου
- ✓ την **ΠΕ Ρόδου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Μεγίστης
 - το Δήμο Ρόδου
 - το Δήμο Σύμης
 - το Δήμο Τήλου και
 - το Δήμο Χάλκης
- ✓ την **ΠΕ Σύρου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Σύρου - Ερμούπολης
- ✓ της **ΠΕ Τήνου**, η οποία περιλαμβάνει:
 - το Δήμο Τήνου

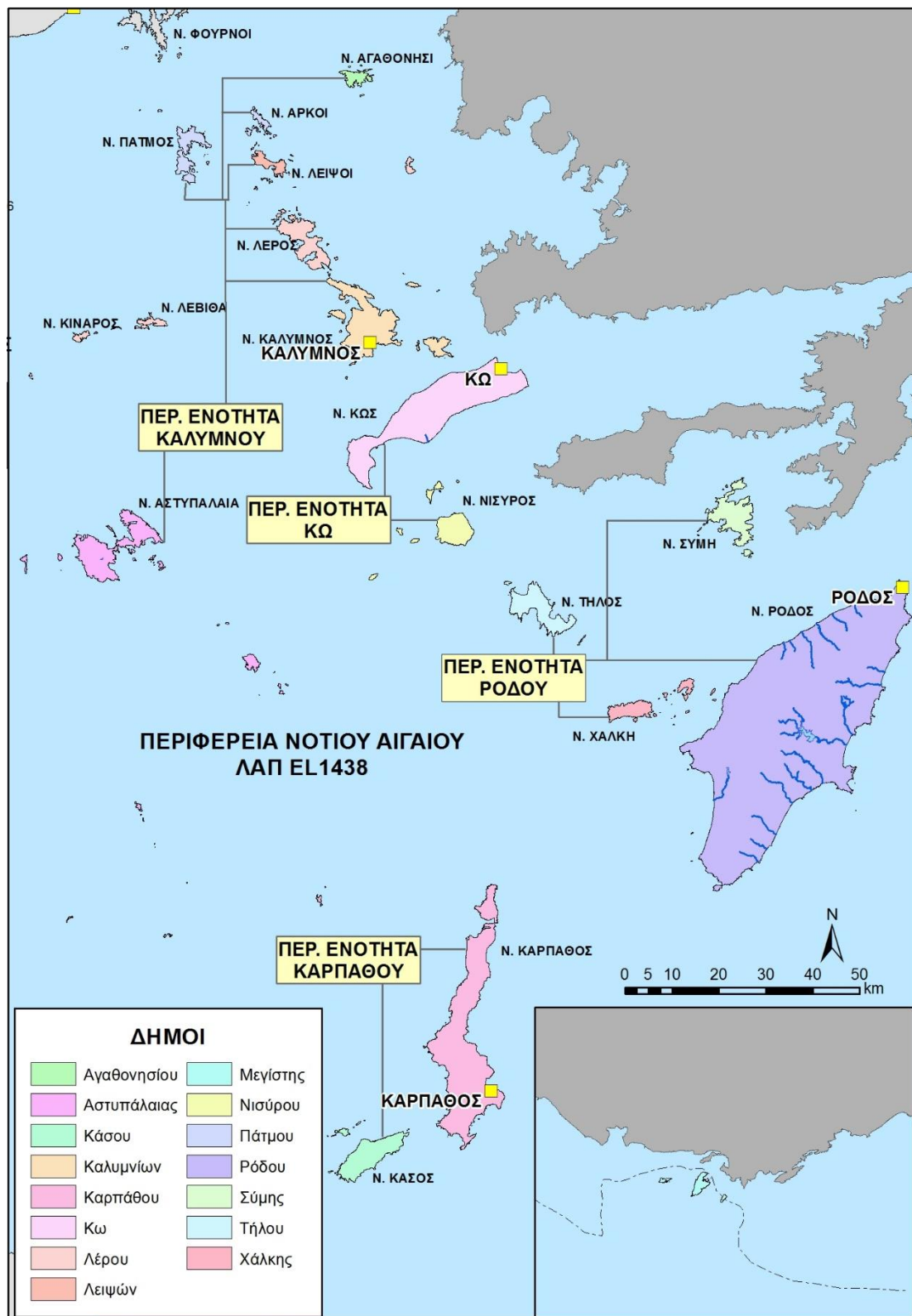
Εικόνα 6-28 Περιφερειακές Ενότητες και ΛΑΠ Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου

Εικόνα 6-29 Διοικητική Διαίρεση ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Εικόνα 6-30 Διοικητική Διαίρεση ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

Εικόνα 6-31 Διοικητική Διαίρεση ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438) του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

6.1.14 Δημογραφικά και πληθυσμιακά στοιχεία

Στην παρούσα παράγραφο, δίνονται στοιχεία σχετικά με τα δημογραφικά δεδομένα των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου (ΠΒΑ και ΠΝΑ), καθώς και των Περιφερειακών Ενοτήτων και Δήμων που τις αποτελούν.

Η διοικητική υπαγωγή του ΥΔ σύμφωνα με το πρόγραμμα «Καλλικράτης» (Νόμος 3852/2010, ΦΕΚ 87/Α/7-6-2010) και τις τροποποιήσεις του προγράμματος «Κλεισθένης Ι» (Νόμος 4555/2018, ΦΕΚ 133/Α/19-7-2018), παρουσιάζεται στον Πίνακα 6-20 μαζί με τα πληθυσμιακά στοιχεία της Απογραφής Πληθυσμού του 2011 και του 2021 (ΕΛΣΤΑΤ), καθώς και (βλ και Εικόνα 6-29 έως Εικόνα 6-31).

Πίνακας 6-20 Εξέλιξη πραγματικού πληθυσμού των Δήμων, Περιφερειακών Ενοτήτων και του συνόλου των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου.

ΛΑΠ\ ΠΕ\Δήμος	Πραγματικός πληθυσμός (De Facto) 2011	Μόνιμος πληθυσμός 2011	Μόνιμος πληθυσμός 2021 (Προσωρινά στοιχεία)	Μόνιμος πληθυσμός 2021 (Οριστικά στοιχεία Δεκ 2022)	Μεταβολή % 2011-2021
ΕΛ1436	198.894	199.231	194.136	194.943	-2,15%
Π.Ε. ΙΚΑΡΙΑΣ	9.774	9.882	9.901	10.186	3,08%
ΔΗΜΟΣ ΙΚΑΡΙΑΣ	8.431	8.423	8.555	8.843	4,99%
ΔΗΜΟΣ ΦΟΥΡΝΩΝ ΚΟΡΣΕΩΝ	1.343	1.459	1.346	1.343	-7,95%
Π.Ε. ΛΗΜΝΟΥ	16.992	17.262	16.715	16.668	-3,44%
ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	249	16992	257	16411	-3,42%
ΔΗΜΟΣ ΛΗΜΝΟΥ	16.743	270	16.458	257	-4,81%
Π.Ε. ΛΕΣΒΟΥ	86.312	86.436	83.068	83.755	-3,10%
ΔΗΜΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ	28.996	28.564	24.783	24.721	-13,45%
ΔΗΜΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ	57.316	57.872	58.285	59.034	2,01%
Π.Ε. ΣΑΜΟΥ	33.339	32.977	32.633	32.642	-1,02%
ΔΗΜΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΣΑΜΟΥ	20.987	20.513	20.025	20.021	-2,40%
ΔΗΜΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΑΜΟΥ	12.352	12.464	12.608	12.621	1,26%
Π.Ε. ΧΙΟΥ	52.477	52.674	51.819	51.692	-1,86%
ΔΗΜΟΣ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ	796	826	916	911	10,29%
ΔΗΜΟΣ ΧΙΟΥ	51.269	51.390	50.483	50.361	-2,00%
ΔΗΜΟΣ ΨΑΡΩΝ	412	458	420	420	-8,30%
ΕΛ1437	124.567	118.027	118.340	120.989	2,51%
Π.Ε. ΑΝΔΡΟΥ	9.128	9.221	8.883	8.826	-4,28%
ΔΗΜΟΣ ΑΝΔΡΟΥ	9.128	9.221	8.883	8.826	-4,28%
Π.Ε. ΘΗΡΑΣ	21.187	18.883	19.013	19.044	0,85%
ΔΗΜΟΣ ΑΝΑΦΗΣ	294	271	291	293	8,12%
ΔΗΜΟΣ ΘΗΡΑΣ	17.752	15.550	15.457	15.480	-0,45%
ΔΗΜΟΣ ΙΗΤΩΝ	2.084	2.024	2.297	2.299	13,59%
ΔΗΜΟΣ ΣΙΚΙΝΟΥ	270	273	253	253	-7,33%
ΔΗΜΟΣ ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	787	765	715	719	-6,01%
Π.Ε. ΚΕΑΣ - ΚΥΘΝΟΥ	3.916	3.911	3.886	3.903	-0,20%
ΔΗΜΟΣ ΚΕΑΣ	2.480	2.455	2.394	2.335	-4,89%
ΔΗΜΟΣ ΚΥΘΝΟΥ	1.436	1.456	1.492	1.568	7,69%
Π.Ε. ΜΗΛΟΥ	9.788	9.932	10.023	10.130	1,99%
ΔΗΜΟΣ ΚΙΜΩΛΟΥ	901	910	817	810	-10,99%

ΛΑΠ\ ΠΕ\ Δήμος	Πραγματικός πληθυσμός (De Facto) 2011	Μόνιμος πληθυσμός 2011	Μόνιμος πληθυσμός 2021 (Προσωρινά στοιχεία)	Μόνιμος πληθυσμός 2021 (Οριστικά στοιχεία Δεκ 2022)	Μεταβολή % 2011-2021
ΔΗΜΟΣ ΜΗΛΟΥ	4.966	4.977	5.193	5.302	6,53%
ΔΗΜΟΣ ΣΕΡΙΦΟΥ	1.378	1.420	1.258	1.241	-12,61%
ΔΗΜΟΣ ΣΙΦΝΟΥ	2.543	2.625	2.755	2.777	5,79%
Π.Ε. ΜΥΚΟΝΟΥ	14.189	10.134	9.802	10.704	5,62%
ΔΗΜΟΣ ΜΥΚΟΝΟΥ	14.189	10.134	9.802	10.704	5,62%
Π.Ε. ΝΑΞΟΥ	21.295	20.877	21.777	22.539	7,96%
ΔΗΜΟΣ ΑΜΟΡΓΟΥ	1.950	1.973	1.965	1.961	-0,61%
ΔΗΜΟΣ ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	19.345	18.904	19.812	20.578	8,86%
Π.Ε. ΠΑΡΟΥ	14.890	14.926	15.554	15.785	5,76%
ΔΗΜΟΣ ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	1.196	1.211	1.264	1.265	4,46%
ΔΗΜΟΣ ΠΑΡΟΥ	13.694	13.715	14.290	14.520	5,87%
Π.Ε. ΣΥΡΟΥ	21.475	21.507	20.791	21.124	-1,78%
ΔΗΜΟΣ ΣΥΡΟΥ - ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	21.475	21.507	20.791	21.124	-1,78%
Π.Ε. ΤΗΝΟΥ	8.699	8.636	8.611	8.934	3,45%
ΔΗΜΟΣ ΤΗΝΟΥ	8.699	8.636	8.611	8.934	3,45%
ΕΛ1438	242.270	190.988	206.202	206.831	8,30%
Π.Ε. ΚΑΛΥΜΝΟΥ	29.715	29.452	31.382	31.383	6,56%
ΔΗΜΟΣ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	186	185	203	202	9,19%
ΔΗΜΟΣ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	1.270	1.334	1.399	1.376	3,15%
ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	16.073	16.179	17.797	17.752	9,72%
ΔΗΜΟΣ ΛΕΙΨΩΝ	784	790	778	778	-1,52%
ΔΗΜΟΣ ΛΕΡΟΥ	7.925	7.917	7.988	7.992	0,95%
ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΜΟΥ	3.477	3.047	3.217	3.283	7,75%
Π.Ε. ΚΑΡΠΑΘΟΥ	7.818	7.310	7.640	7.790	6,57%
ΔΗΜΟΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	6.748	6.226	6.416	6.567	5,48%
ΔΗΜΟΣ ΚΑΣΟΥ	1.070	1.084	1.224	1.223	12,82%
Π.Ε. ΚΩ	47.102	34.396	38.029	38.137	10,88%
ΔΗΜΟΣ ΚΩ	46.099	33.388	36.986	37.089	11,08%
ΔΗΜΟΣ ΝΙΣΥΡΟΥ	1.003	1.008	1.043	1.048	3,97%
Π.Ε. ΡΟΔΟΥ	157.635	119.830	129.151	129.521	8,09%
ΔΗΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ	496	492	584	584	18,70%
ΔΗΜΟΣ ΡΟΔΟΥ	152.538	115.490	124.851	125.113	8,33%
ΔΗΜΟΣ ΣΥΜΗΣ	3.070	2.590	2.495	2.603	0,50%
ΔΗΜΟΣ ΤΗΛΟΥ	829	780	745	746	-4,36%
ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΗΣ	702	478	476	475	-0,63%
ΥΔ ΕΛ14	565.731	508.246	518.678	522.763	2,86%

Σε ό,τι αφορά στον πληθυσμό του ΥΔ 14, εντός των ορίων του απαντώνται 1.598 οικισμοί συνολικού μόνιμου πληθυσμού ίσου με **522.763** κατοίκους (Απογραφή 2021). Καθώς ο πληθυσμός το 2011 ήταν 508.246 κάτοικοι, **παρατηρείται αύξηση** στο μόνιμο πληθυσμό, που φτάνει το 2,9%. Αύξηση πληθυσμού παρατηρήθηκε στις δυο από τις τρεις ΛΑΠ του ΥΔ (ΕΛ1437 – 2,5% και ΕΛ1438 - 8,3%) ενώ στη ΛΑΠ ΕΛ1436 παρατηρήθηκε μείωση στο μόνιμο πληθυσμό (-2,2%). Σε επίπεδο Δήμων τα πρόσημα είναι μεικτά με τις μεγαλύτερες αυξήσεις (>=10%)

να απαντώνται στους Δήμους Κω, Οινουσσών, Κάσου, Ιητών και Μεγίστης και τις μεγαλύτερες μειώσεις στο μόνιμο πληθυσμό(>10%) στους Δήμους Δ. Λέσβου, Σεριφου και Κιμώλου.

Επισημαίνεται ότι τα ΥΔ είναι περιοχές οριοθετημένες μεταξύ τους από υδροκρίτες ή νησιωτικές περιοχές, που περιλαμβάνουν ολοκληρωμένα υδρογραφικά δίκτυα, με υδρολογικές συνθήκες κατά το δυνατόν όμοιες. Τα όρια και των ΥΔ και των ΛΑΠ είναι καθορισμένα με υδρολογικά κριτήρια, ως εκ τούτου, τα όρια αυτά συχνά διασχίζουν περιοχές διοικητικής διαίρεσης, όπως όρια Δήμων, Περιφερειακών Ενοτήτων (δηλ. των πρώην Νομών) και Περιφερειών.

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Η ΠΕ Λήμνου είναι η τέταρτη σε πληθυσμό ΠΕ, της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου. Περιλαμβάνει τα νησιά της Λήμνου και του Αγίου Ευστρατίου που συμπίπτουν με τους αντίστοιχους δήμους. Ο πληθυσμός της ανήλθε το 2021 σε 16.411 κατοίκους που αντιστοιχεί στο 8,4% του πληθυσμού της Περιφέρειας. Ο Δήμος Λήμνου συγκεντρώνει σχεδόν το σύνολο του πληθυσμού της ΠΕ και συγκεκριμένα 16.411 κατοίκους το 2021, ενώ σημειώνει τη μεγαλύτερη μείωση 3,4% μεταξύ των περιφερειακών ενοτήτων της Περιφέρειας, για την περίοδο 2011-2021. Ο Δήμος Αγίου Ευστρατίου συγκεντρώνει 257 κατοίκους, με μείωση 4,8% για την ίδια περίοδο.

Η ΠΕ Λέσβου, είναι η μεγαλύτερη της Περιφέρειας σε πληθυσμό. Ο πληθυσμός της ανήλθε το 2021 σε 83.755 κατοίκους, που αντιστοιχεί στο 43% του πληθυσμού της Περιφέρειας, έναντι 86.436 κατοίκων ή 43,4% του πληθυσμού της Περιφέρειας το 2011. Την περίοδο 2011-2021 παρουσιάζει τη δεύτερη μεγαλύτερη πληθυσμιακή μείωση (-3,1) μεταξύ των περιφερειακών ενοτήτων της Περιφέρειας.

Η ΠΕ Χίου είναι η δεύτερη μεγαλύτερη της Περιφέρειας σε πληθυσμό. Ο πληθυσμός της ανήλθε το 2021 σε 51.692 κατοίκους που αντιστοιχεί στο 26,5% του πληθυσμού της Περιφέρειας έναντι 52.674 κατοίκων ή 26,5% για το 2011. Παρουσιάζει μικρή πληθυσμιακή μείωση (-1,9%) μεταξύ των περιφερειακών ενοτήτων της Περιφέρειας την περίοδο 2011-2021. Ο Δήμος Χίου συγκεντρώνει σχεδόν το σύνολο του πληθυσμού της ΠΕ 50.361 κάτοικοι (97,4% του συνόλου) το 2021, με μείωση 2,0% μεταξύ 2011-2021. Στον δήμο Οινουσσών κατοικεί το 1,8% του πληθυσμού της περιφερειακής ενότητας (911 κάτοικοι) και στον δήμο Ψαρών κατοικούν 420 άτομα.

Η ΠΕ Σάμου που συμπίπτει με τον Δήμο Σάμου, είναι η τρίτη μεγαλύτερη της Περιφέρειας σε πληθυσμό. Ο πληθυσμός της ανήλθε το 2021 σε 32.642 κατοίκους που αντιστοιχεί στο 16,7% του πληθυσμού της Περιφέρειας, έναντι 33.814 κατοίκων ή 16,4% του πληθυσμού της Περιφέρειας το 2011. Παρουσιάζει την μικρότερη πληθυσμιακή μείωση (-1,0%) μεταξύ των περιφερειακών ενοτήτων της Περιφέρειας την περίοδο 2011-2021.

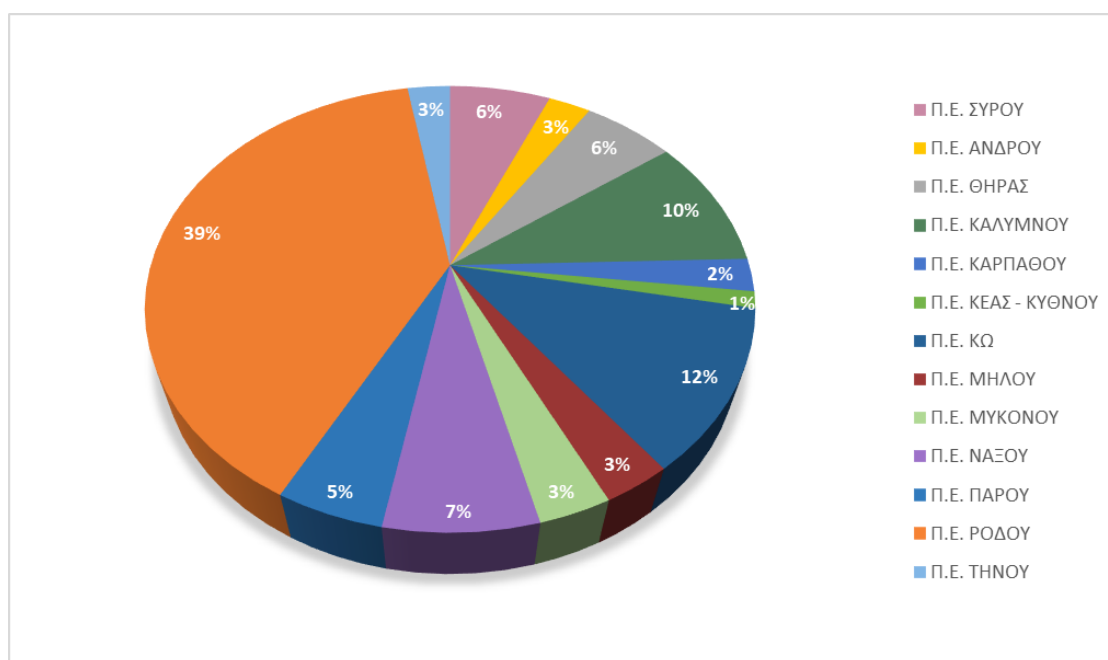
Η ΠΕ Ικαρίας είναι η πέμπτη σε πληθυσμό. Περιλαμβάνει τα νησιά της Ικαρίας και των Φούρνων Κορσεών που συμπίπτουν με τους αντίστοιχους δήμους. Ο πληθυσμός της ανήλθε το 2021 σε 10.186 κατοίκους που αντιστοιχεί στο 5,2% του πληθυσμού της Περιφέρειας, έναντι 9.882 κατοίκων ή 5,0% του πληθυσμού της Περιφέρειας το 2011. Είναι η μόνη ΠΕ της περιφέρειας που παρουσιάζει πληθυσμιακή αύξηση (+3,1%), περίοδο 2011-2021. Ο Δήμος Ικαρίας συγκεντρώνει σχεδόν το σύνολο του πληθυσμού της περιφερειακής ενότητας (86,8%) με 8.843 κατοίκους το 2022 έναντι 8.423 κατοίκων το 2011, και ο Δήμος Φούρνων Κορσεών 1.343 κατοίκους με μείωση -8,0% για την ίδια περίοδο.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Κατά την δεκαετία 2011-2021 η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου εμφάνισε πληθυσμιακή αύξηση σε ποσοστό 6,09% σε αντίθεση με την πληθυσμιακή μείωση του συνόλου της χώρας (-3,09%). Οι Περιφερειακές Ενότητες με την μεγαλύτερη πληθυσμιακή αύξηση ήταν αυτές της Κω, Ρόδου και Νάξου με ποσοστά 10,88%, 8,09% και 7,96% αντίστοιχα. Η Περιφερειακή Ενότητα με την μεγαλύτερη πληθυσμιακή μείωση ήταν η ΠΕ Άνδρου με (-4,28%).

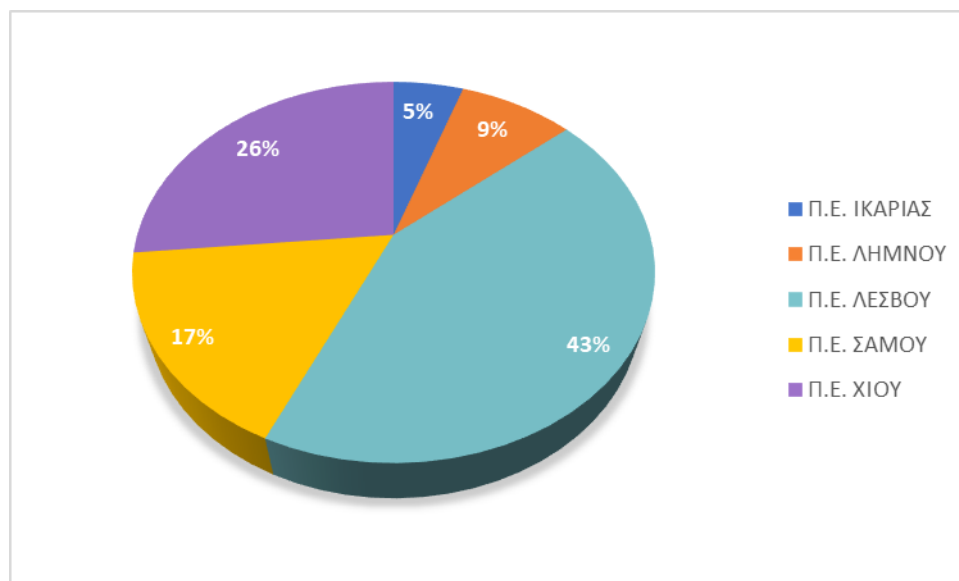
Όσον αφορά στους Δήμους της ΠΝΑ, τη μεγαλύτερη πληθυσμιακή μείωση εμφάνισε ο Δήμος Σερίφου, με ποσοστό (-12,61%), ενώ την μεγαλύτερη πληθυσμιακή αύξηση ο Δήμος Μεγίστης σε ποσοστό 187%..

Στο ακόλουθο **Σχήμα 6-17**, παρουσιάζονται τα ποσοστά του πραγματικού πληθυσμού της κάθε ΠΕ, σε σχέση με το συνολικό πληθυσμό Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, με βάση τα στοιχεία της τελευταίας απογραφής του 2011. Όπως φαίνεται και στο Σχήμα, η ΠΕ Ρόδου, είναι η πολυπληθέστερη ΠΕ της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου και συγκεντρώνει το 43% του συνολικού πληθυσμού της ΠΝΑ.

Σχήμα 6-17 Ποσοστό πραγματικού πληθυσμού ανά Περιφερειακή Ενότητα, Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου (Πηγή: ΕΛ.ΣΤΑΤ. – Απογραφή πληθυσμού 2011).

Στο ακόλουθο Σχήμα παρουσιάζονται τα ποσοστά του πραγματικού πληθυσμού της κάθε ΠΕ, σε σχέση με το συνολικό πληθυσμό Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, με βάση τα στοιχεία της τελευταίας απογραφής του 2011. Όπως φαίνεται και στο Σχήμα, η ΠΕ Λέσβου, είναι η πολυπληθέστερη ΠΕ της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου και συγκεντρώνει το 43,4% του συνολικού πληθυσμού της ΠΒΑ.

Σχήμα 6-18 Ποσοστό μόνιμου πληθυσμού ανά Π.Ε. Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου (Πηγή: ΕΛ.ΣΤΑΤ. – Απογραφή πληθυσμού 2021).

Στον ακόλουθο πίνακα δίνονται στοιχεία για τις εκτάσεις, καθώς και για την πυκνότητα κατοίκησης των Δήμων και των Περιφερειακών Ενοτήτων (ΠΕ), των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου (ΠΒΑ και ΠΝΑ).

Πίνακας 6-21 Έκταση και πυκνότητα κατοίκησης, των Δήμων και των Περιφερειακών Ενοτήτων, των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου

Περιοχή	Έκταση (τ.χμ.)	Μόνιμος πληθυσμός 2021	Πυκνότητα πληθυσμού ανά τ.χμ. (2021)
Π. ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	3.839,20	194.943	50,8
ΠΕ ΙΚΑΡΙΑΣ	300,6	10.186	33,9
Δ. ΙΚΑΡΙΑΣ	254,7	8.843	34,7
Δ. ΦΟΥΡΝΩΝ-ΚΟΡΣΕΩΝ	45,9	1.343	29,3
ΠΕ ΛΕΣΒΟΥ	1.726,10	83.755	48,5
Δ ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ και ΜΥΤΙΛΥΝΗΣ	1.726,10	83.755	48,5
ΠΕ ΛΗΜΝΟΥ	511,9	16.668	32,6
Δ ΛΗΜΝΟΥ	469,8	16.411	34,9
Δ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	42,1	257	6,1
ΠΕ ΣΑΜΟΥ	480	32.642	68,0
Δ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ και ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΑΜΟΥ	480	32.642	68,0
ΠΕ ΧΙΟΥ	859,5	51.692	60,1
Δ ΧΙΟΥ	796,9	50.361	63,2
Δ ΨΑΡΩΝ	44,8	420	9,4
Δ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ	17,8	911	51,2
Π. ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	5.286,00	327.820	62,0
ΠΕ ΣΥΡΟΥ	101,9	21.124	207,3
Δ. ΣΥΡΟΥ - ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	101,9	21.124	207,3
ΠΕ ΑΝΔΡΟΥ	380	8.826	23,2
Δ. ΑΝΔΡΟΥ	380	8.826	23,2
ΠΕ ΘΗΡΑΣ	314,7	19.044	60,5
Δ. ΑΝΑΦΗΣ	40,4	293	7,3
Δ. ΘΗΡΑΣ	90,6	15.480	170,9

Περιοχή	Έκταση (τ.χμ.)	Μόνιμος πληθυσμός 2021	Πυκνότητα πληθυσμού ανά τ.χμ. (2021)
Δ. ΙΗΤΩΝ	109	2.299	21,1
Δ. ΣΙΚΙΝΟΥ	42,5	253	6,0
Δ. ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	32,2	719	22,3
ΠΕ ΚΑΛΥΜΝΟΥ	399,7	31.383	78,5
Δ. ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	14,5	202	13,9
Δ. ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	114,1	1.376	12,1
Δ. ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	134,5	17.752	132,0
Δ. ΛΕΙΨΩΝ	17,4	778	44,7
Δ. ΛΕΡΟΥ	74,2	7.992	107,7
Δ. ΠΑΤΜΟΥ	45	3.283	73,0
ΠΕ ΚΑΡΠΑΘΟΥ	394,3	7.790	19,8
Δ. ΚΑΡΠΑΘΟΥ	324,8	6.567	20,2
Δ. ΚΑΣΟΥ	69,5	1.223	17,6
ΠΕ ΚΕΑΣ - ΚΥΘΟΥ	249,1	3.903	15,7
Δ. ΚΕΑΣ	148,9	2.335	15,7
Δ. ΚΥΘΟΥ	100,2	1.568	15,6
ΠΕ ΚΩ	340,4	38.137	112,0
Δ. ΚΩ	290,3	37.089	127,8
Δ. ΝΙΣΥΡΟΥ	50,1	1.048	20,9
ΠΕ ΜΗΛΟΥ	362,5	10.130	27,9
Δ. ΚΙΜΩΛΟΥ	53,3	810	15,2
Δ. ΜΗΛΟΥ	160,1	5.302	33,1
Δ. ΣΕΡΙΦΟΥ	75,2	1.241	16,5
Δ. ΣΙΦΝΟΥ	73,9	2.777	37,6
ΠΕ ΜΥΚΟΝΟΥ	105,2	10.704	101,7
Δ. ΜΥΚΟΝΟΥ	105,2	10.704	101,7
ΠΕ ΝΑΞΟΥ	622,2	22.539	36,2
Δ. ΑΜΟΡΓΟΥ	126,3	1.961	15,5
Δ. ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	495,9	20.578	41,5
ΠΕ ΠΑΡΟΥ	241,5	15.785	65,4
Δ. ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	45,2	1.265	28,0
Δ. ΠΑΡΟΥ	196,3	14.520	74,0
ΠΕ ΡΟΔΟΥ	1.580,00	129.521	82,0
Δ. ΜΕΓΙΣΤΗΣ	12	584	48,7
Δ. ΡΟΔΟΥ	1.400,70	125.113	89,3
Δ. ΣΥΜΗΣ	65,8	2.603	39,6
Δ. ΤΗΛΟΥ	64,5	746	11,6
Δ. ΧΑΛΚΗΣ	37	475	12,8
ΠΕ ΤΗΝΟΥ	194,5	8.934	45,9
Δ. ΤΗΝΟΥ	194,5	8.934	45,9

6.1.15 Τομείς παραγωγής

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Πρωτογενής τομέας

Για την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, ο πρωτογενής τομέας διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο στην οικονομία της Περιφέρειας, από εκείνο που διαδραματίζει στο σύνολο της Χώρας και πολύ σημαντικότερο από το ρόλο του τομέα στην οικονομία της Ε.Ε., ενώ δεν επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τον πρωτογενή τομέα της Χώρας, λόγω του σχετικά μικρού μεγέθους του πρωτογενούς Τομέα της Περιφέρειας.

Για την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, ο πρωτογενής τομέας διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο στην οικονομία της Περιφέρειας, από εκείνο που διαδραματίζει στο σύνολο της Χώρας και πολύ σημαντικότερο από το ρόλο του τομέα στην οικονομία της Ε.Ε., ενώ δεν επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τον πρωτογενή τομέα της Χώρας, λόγω του σχετικά μικρού μεγέθους του πρωτογενούς Τομέα της Περιφέρειας.

Από τη διάρθρωση του πρωτογενή τομέα ανά κλάδο, διαπιστώνεται ότι διατηρούν την κυριαρχία τους οι κλάδοι της φυτικής και ζωικής παραγωγής, κυρίως η φυτική, ενώ η αλιεία αποκτά μια ιδιαίτερη σημασία διαχρονικά, οφειλόμενη κυρίως στην ανάπτυξη των ιχθυοκαλλιεργειών ιδιαίτερα στο νομό Χίου, δευτερευόντως στο νομό Σάμου και λιγότερο στο νομό Λέσβου. Ειδικότερα, ο αγροτικός τομέας χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη δυναμικών κλάδων (ελαιοκαλλιέργεια, αμπελοκαλλιέργεια, μαστιχοκαλλιέργεια, ιχθυοκαλλιέργεια, αλιεία, κτηνοτροφία). Σ' αυτούς τους κλάδους απασχολείται το μεγαλύτερο μέρος του ενεργού πληθυσμού του πρωτογενούς τομέα και χρησιμοποιούνται παραδοσιακά συστήματα καλλιέργειας. Σε ότι αφορά την απασχόληση στο Πρωτογενή Τομέα, στην Περιφέρεια απορροφάται το 12,4% του απασχολούμενου πληθυσμού παρουσιάζοντας μια αυξητική τάση, βρίσκεται αρκετά κοντά στον Μ.Ο. της χώρας που ανέρχεται επίσης περίπου στο 12,4%

Δευτερογενής τομέας

Ο δευτερογενής τομέας φαίνεται ότι είναι ένας σημαντικός τομέας για την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, σε ονομαστικές τιμές, υπερβαίνοντας η συμμετοχή του στην συνολική ΑΠΑ της Περιφέρειας την αντίστοιχη συμμετοχή σε επίπεδο Χώρας, οφειλόμενη όμως αυτή η σημαντική διαφοροποίηση του στον κλάδο των κατασκευών, ο οποίος κυριαρχεί στο Δευτερογενή τομέα της Περιφέρειας. Η απασχόληση στο δευτερογενή τομέα το 2011, αντιπροσωπεύει το 15% του συνολικά απασχολούμενου πληθυσμού, μια επίδοση που κατατάσσει τη Περιφέρεια στην όγδοη θέση μεταξύ των Περιφερειών της χώρας, χαμηλότερα από τον Μ.Ο. της χώρας που ανέρχεται στο 17,8%

Τριτογενής τομέας

Ο τριτογενής τομέας είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την οικονομία της Περιφέρειας, πλησιάζοντας διαχρονικά το ποσοστό συμμετοχής του σε εκείνο της Χώρας, παραμένοντας όμως σε χαμηλότερα επίπεδα, με μικρές τάσεις βελτίωσης της θέσης του έναντι των άλλων τομέων. Αποτελεί τον δυναμικότερο παραγωγικό τομέα της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου καθώς παρουσιάζει τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης με κυριότερη ενασχόληση τον τουρισμό.

Αξιοσημείωτη είναι η αύξηση του ξενοδοχειακού δυναμικού της Περιφέρειας, το οποίο σχεδόν τριπλασιάστηκε στη διάρκεια των τελευταίων 15 ετών. Ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο διαδραματίζει για το νομό Σάμου, λόγω της αυξημένης τουριστικής δραστηριότητας, ενώ για τους άλλους δύο νομούς, κυρίως για το νομό Λέσβου, είναι λιγότερο σημαντική η συμμετοχή του τομέα στη συνολική ΑΠΑ του νομού. Το εμπόριο και η διαχείριση ακίνητης περιουσίας διαμορφώνουν το 43% περίπου του προϊόντος του τριτογενή τομέα, οι μεταφορές συμμετέχουν κατά 17%, ενώ η συμμετοχή του κλάδου των ξενοδοχείων / εστιατορίων είναι μικρή, της τάξης του 6%, διατηρούμενη διαχρονικά στα ίδια χαμηλά επίπεδα.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Πρωτογενής τομέας

Η γεωργία, η κτηνοτροφία και η αλιεία αποτελούν παραδοσιακούς κλάδους οικονομικής δραστηριότητας για την Περιφέρεια του Νοτίου Αιγαίου.

Στους ορεινούς δήμους και κοινότητες βρίσκεται το 13,7% των καλλιεργούμενων εκτάσεων (Δωδεκάνησα 11,7% και Κυκλάδες 15,5%). Αν εξαιρεθούν ορισμένες πεδινές περιοχές των μεγάλων νησιών (Ρόδος, Κως, Νάξος κ.λπ.), η γονιμότητα της γεωργικής γης θεωρείται χαμηλή.

Οι κυριότερες αγροτικές περιοχές βρίσκονται στα νησιά Άνδρος, Τήνος, Θήρα, Νάξος, Πάρος, Κάλυμνος, Κως, Ρόδος. Όσον αφορά τη φυτική παραγωγή, έντονη είναι η παρουσία των ετήσιων καλλιεργειών, των σιτηρών για καρπό, καθώς και ορισμένων λαχανικών και οπωροκηπευτικών.

Στην ομάδα των μόνιμων φυτειών το οικονομικό ενδιαφέρον επικεντρώνεται στα οινοστάφυλλα, τα εσπεριδοειδή και τους ελαιώνες.

Η μορφολογία των νησιών της Περιφέρειας (ορεινό με λίγες πεδινές εκτάσεις), το ξηροθερμικό κλίμα με την παράλληλη έλλειψη νερού και η χαμηλή γονιμότητα της γεωργικής γης, με εξαίρεση ορισμένες πεδινές περιοχές των μεγάλων νησιών (Ρόδος, Κως, Νάξος), μειώνουν την ανταγωνιστικότητά της, απέχοντας από το μέσο επίπεδο της χώρας.

Ο μεγάλος αριθμός μικρών σε μέγεθος εκμεταλλεύσεων, ο πολυτεμαχισμός, ο ανταγωνισμός, το πρόβλημα της υφαλμύρωσης αλλά και το κόστος λειτουργίας, δεν βοηθούν στην ανάπτυξη του αγροτικού κλάδου, παρά τις σημαντικές προοπτικές και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που συγκεντρώνει.

Ο κλάδος της αλιείας είναι ιδιαίτερα σημαντικός, η παραγωγή του οποίου απολαμβάνει προτίμησης στην εγχώρια αγορά και έχει καταλάβει καλή θέση στις εξαγωγικές αγορές.

Η κτηνοτροφία αποτελεί τον πρώτο κλάδο οικονομικής δραστηριότητας για τον πρωτογενή τομέα, με εντονότερη την παρουσία του στο Νομό Κυκλάδων.

Σε επίπεδο Περιφέρειας, οι εκμεταλλεύσεις που αφορούν τα αιγοειδή, τους χοίρους, τα ιπποειδή και τις κυψέλες μελισσών, εμφανίζουν περισσότερο ενδιαφέρον από άλλες εκμεταλλεύσεις. Οι σημαντικότερες κτηνοτροφικές περιοχές εντοπίζονται στην Αμοργό, Άνδρο, Κύθνο, Νάξο, Τήνο, Κάσο, Κάρπαθο και Κω.

Δευτερογενής τομέας

Η αδυναμία εκμετάλλευσης οικονομικών κλίμακας υπήρξε πάντα ο βασικός ανασταλτικός παράγοντας στην ανάπτυξη του δευτερογενή τομέα παραγωγής της Περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου. Το μικρό μέγεθος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, το οποίο αποτελεί και την πλειοψηφία των επιχειρήσεων, δεν επιτρέπει την αξιοποίηση προγραμμάτων για την εφαρμογή επενδυτικών σχεδίων που κατ' ουσίαν αναφέρονται σε πολύ μεγαλύτερα μεγέθη επιχειρήσεων.

Η δραστηριότητα των περισσότερων μεταποιητικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων εντοπίζεται στα προϊόντα που σχετίζονται με την τοπική παράδοση και τον πρωτογενή τομέα και αφορούν μια μικρή και περιορισμένη αγορά.

Η μεταποιητική δραστηριότητα της Περιφέρειας αφορά κυρίως βιοτεχνικές μονάδες μικρού μεγέθους, με εξαίρεση τα ναυπηγεία του Νεωρίου της Σύρου. Οι μονάδες επεξεργασίας αγροτικών προϊόντων, ετοιμών ενδυμάτων, χυμών-αναψυκτικών, κεραμικών, επίπλων και χρυσοχοΐας έχουν σχετικά σημαντική παρουσία στην Περιφέρεια, ενώ σημαντική εξορυκτική δραστηριότητα αναπτύσσεται στα περισσότερα νησιά των Κυκλάδων με έμφαση στη Μήλο, Κίμωλο, Πάρο, Νάξο, Τήνο, καθώς και Νίσυρο, Γυαλί, Ρόδο και Κω.

Ειδικότερα, η κύρια εξορυκτική δραστηριότητα στην Περιφέρεια εντοπίζεται στις νήσους Μήλος και Γυαλί (μικρή ηφαιστειογενής νησίδα απέναντι από τη Νίσυρο). Η Μήλος είναι σήμερα το μεγαλύτερο κέντρο παραγωγής και επεξεργασίας μπεντονίτη και περλίτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξαιρετικά μεγάλες ποσότητες των εν λόγω ορυκτών εξορύσσονται, υφίστανται κατάλληλη επεξεργασία επί τόπου και εξαγονται κυρίως στο εξωτερικό. Ως κύρια ορυκτά της Μήλου πέραν των παραπάνω αναφέρονται τα ακόλουθα: Βαρυτίνη, Καολίνη, Ποζολάνη.

Υπάρχουν και άλλα ορυκτά όπως Άργυρος, Θείο, Οψιδιανός, Μυλόπετρα, Μαγγάνιο, Αλουμίτης, Γύψος και Σιαμίτης ενώ όπως προαναφέρθηκε την τελευταία δεκαετία ανακαλύφθηκαν και Ζεόλιθος, Άμορφο Πυριτικό, Καλιούχο Άστριο και Χρυσό. Στη νήσο Γυαλί γίνεται εξόρυξη ελαφρόπετρας, οψιανού και περλίτη, και κατά την αρχαιότητα γινόταν η εξόρυξη οψιανού για την κατασκευή εργαλείων. Σημαντική επίσης είναι και η εξόρυξη μαρμάρου στην Νάξο.

Τριτογενής τομέας

Ο τριτογενής τομέας παραγωγής αναδεικνύεται ο σημαντικότερος της οικονομίας της Περιφέρειας του Νοτίου Αιγαίου. Επιμέρους κλάδοι όπως οι κλάδοι διαχείρισης ακίνητης περιουσίας, εκμίσθωσης, επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και ξενοδοχείων-εστιατορίων παράγουν τη μεγαλύτερη Α.Π.Α. στον τομέα, όπως προαναφέρθηκε ενώ η κλαδική διάρθρωση της απασχόλησης στον τριτογενή τομέα αναδεικνύει την υπεροχή του εμπορίου και του τουρισμού. Ο δυναμισμός του κλάδου του τουρισμού, κατατάσσει την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, μαζί με τις Περιφέρειες Κρήτης, Ιονίων Νήσων και Κεντρικής Μακεδονίας, στις 4 «τουριστικές Περιφέρειες» της χώρας. Με κριτήριο την απασχόληση, το «δυναμισμό» και την προεξάρχουσα δραστηριότητα, η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενιαία «τουριστική ζώνη» σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Οι διακριτές περιοχές με σχεδόν αποκλειστική χρήση την τουριστική, συναντώνται κυρίως σε ορισμένα νησιά όπως Ρόδο, Κω, Μύκονο, Σαντορίνη, Σύρο, και Νάξο, Ίο, Κάρπαθο, Άνδρο δευτερευόντως, ενώ στα υπόλοιπα νησιά η χρήση αυτή αναμιγνύεται και λειτουργεί μαζί με την κατοικία μόνιμη ή παραθεριστική (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κρήτης- Νήσων Αιγαίου 2007-2013).

Το έτος 2010, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου, η Περιφέρεια συγκεντρώνει 2.062 καταλύματα, ποσοστό 21% της χώρας και 192.399 κλίνες, ποσοστό 22,63%. Μεταξύ των Νομών, οι Κυκλάδες υπερέρχουν ως προς τα Τουριστικά Κάμπινγκ, ενώ τα Δωδεκάνησα ως προς τα Ξενοδοχεία και τα ομοειδή καταλύματα.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει και η δυναμικότητα της Περιφέρειας, ως προς το Ξενοδοχειακό Δυναμικό κατά κατηγορία. Στο Νότιο Αιγαίο συγκεντρώνεται το 21% περίπου των Ξενοδοχείων, το 23,9% των δωματίων και το 24% των κλινών, ενώ ως προς τα Ξενοδοχεία 5 αστέρων έως και 2 αστέρων, συγκεντρώνει πολύ υψηλά

συμμετοχής ως προς τη χώρα. Από το σύνολο των εγγεγραμμένων επιχειρήσεων στην Περιφέρεια, το 24,12% ανήκει στον Εμπορικό Τομέα, το 37,22% στον Επαγγελματικό, το 23,48% στον Βιοτεχνικό και το 15,2% στον Τουριστικό Τομέα, για το έτος 2006.

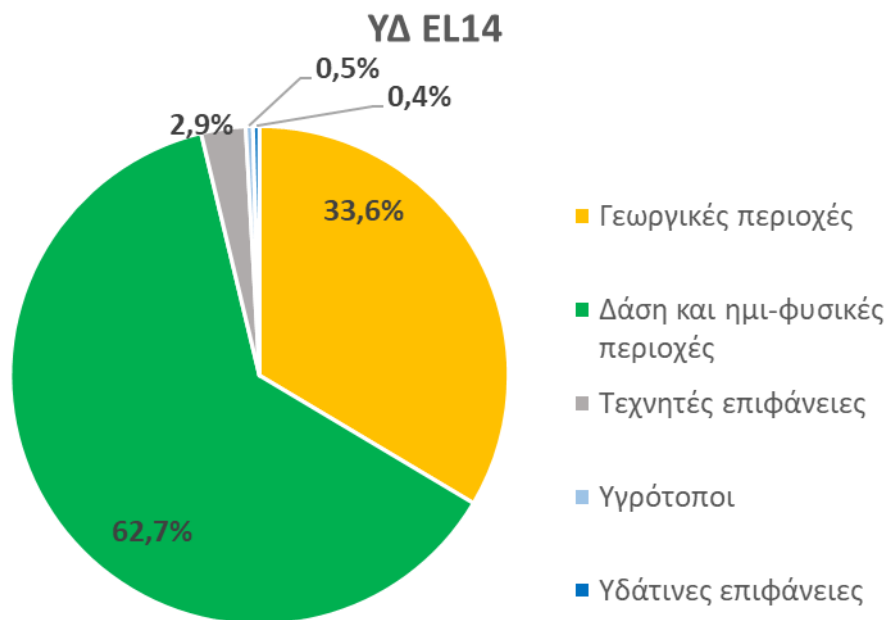
Ειδικότερα ως προς την κατανομή των επιχειρήσεων του εμπορίου κατά ομάδα οικονομικής δραστηριότητας, για τη Περιφέρεια, το έτος 2007, περίπου το 71,6% των επιχειρήσεων αφορά στον κλάδο του λιανικού εμπορίου και επισκευής ειδών ατομικής και οικιακής χρήσης, ακολουθεί το χονδρικό εμπόριο με 19,5% και τέλος η κατηγορία εμπόριο, συντήρηση και επισκευή οχημάτων, μοτοσικλετών και λιανική πώληση καυσίμων.

6.1.16 Χρήσεις γης

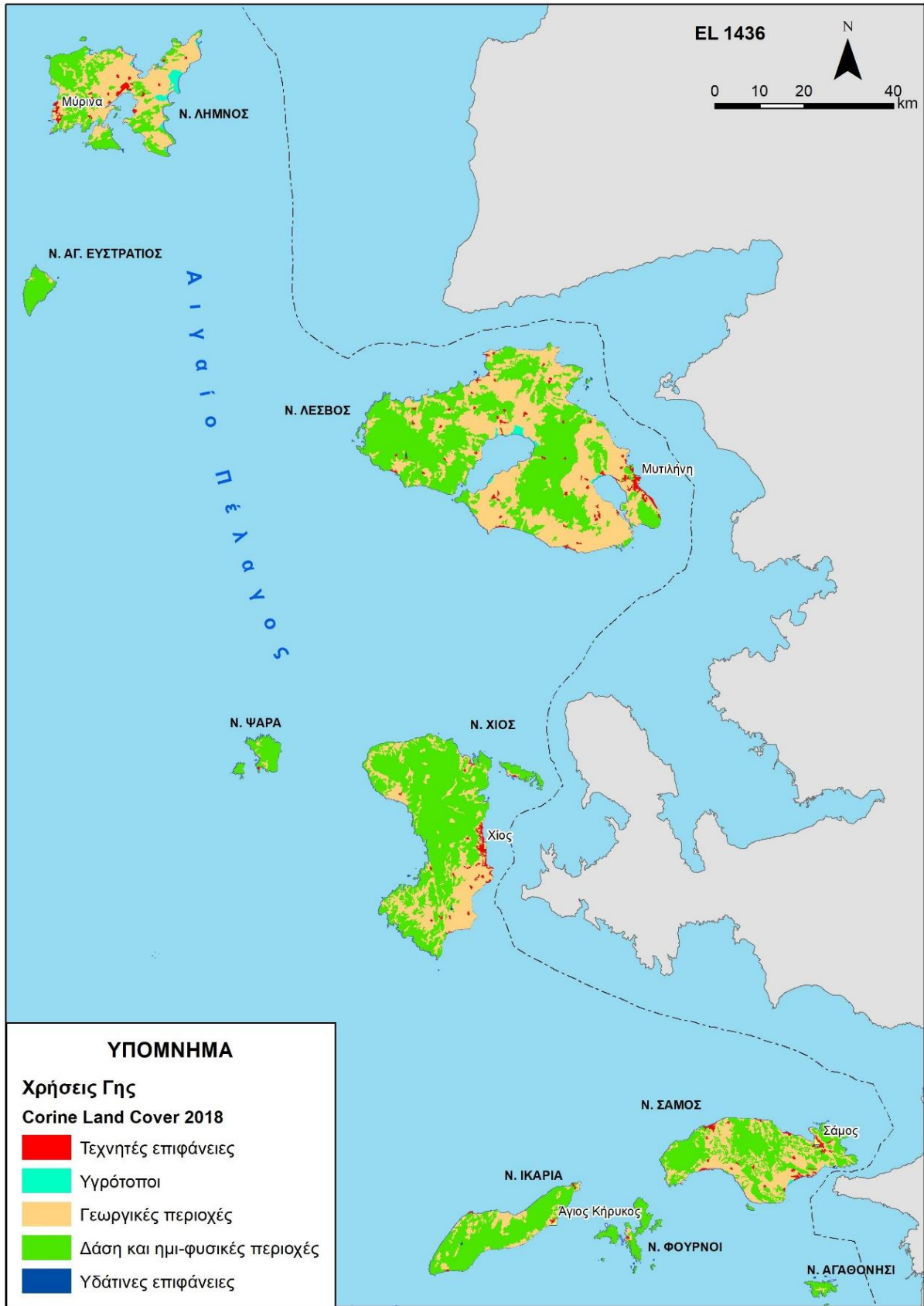
Όπως φαίνεται στον ακόλουθο πίνακα (Πίνακας 6-22), σύμφωνα με το Corine Land Cover (2018), το μεγαλύτερο μέρος καλύπτεται τόσο των επιμέρους ΛΑΠ όσο και του συνόλου του ΥΔ Νήσων Αιγαίου καλύπτεται από δάση και ημι-φυσικές περιοχές, ενώ σημαντικό τμήμα καλύπτεται από γεωργικές περιοχές. Από τις υπόλοιπες χρήσεις γης, μικρή έκταση καταλαμβάνουν οι τεχνητές επιφάνειες, ενώ πολύ μικρό τμήμα αντιστοιχεί στους υγροτόπους και τις υδάτινες επιφάνειες (βλ. Σχήμα 6-19 και Εικόνα 6-28 έως Εικόνα 6-34).

Πίνακας 6-22 Κατανομή Χρήσεων Γης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14), ανά ΛΑΠ (Corine Land Cover, 2018)

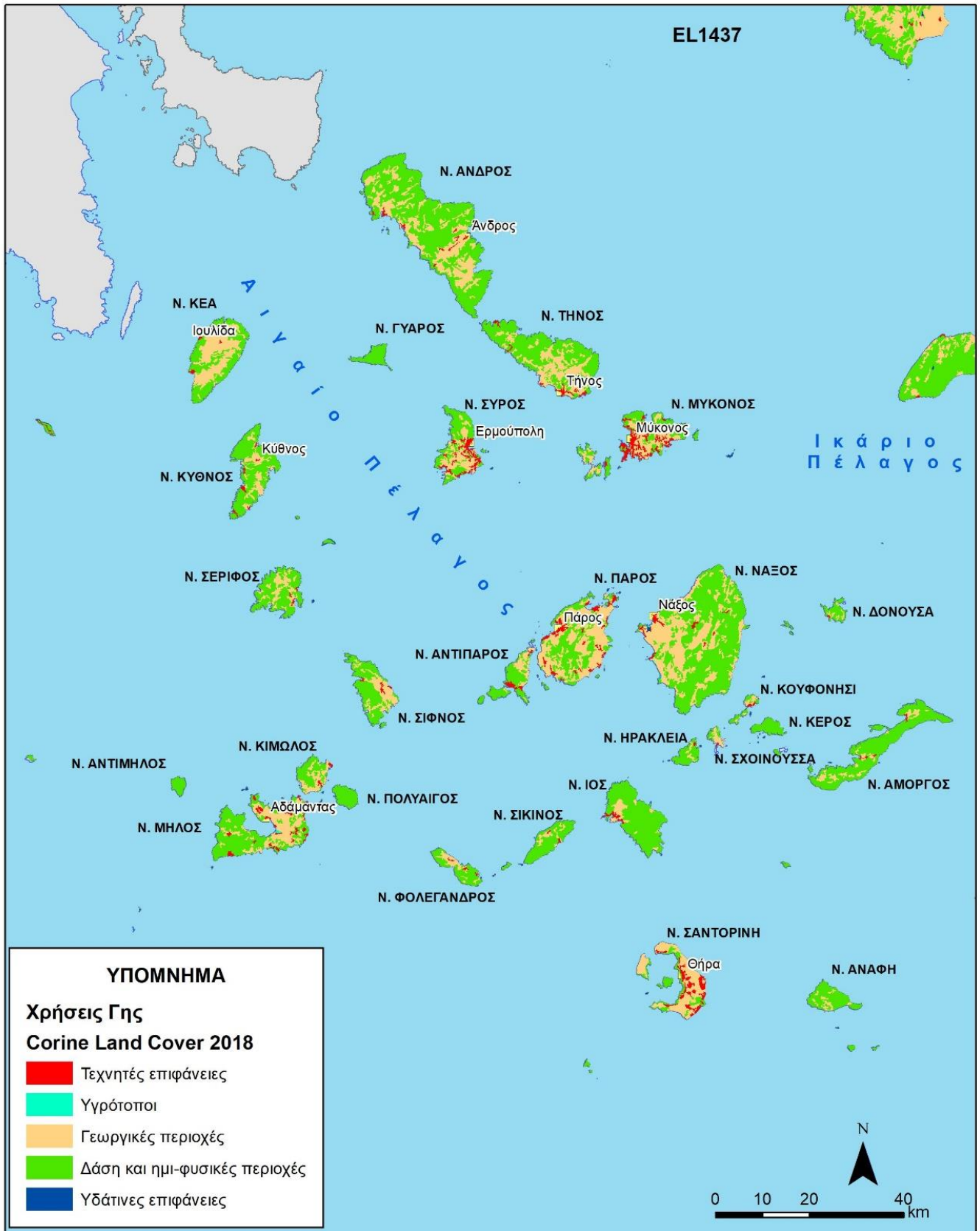
ΛΑΠ	Γεωργικές περιοχές	Δάση και ημι-φυσικές περιοχές	Τεχνητές επιφάνειες	Υγρότοποι	Υδάτινες επιφάνειες	Σύνολο
EL1436	39,6%	57,8%	1,8%	0,7%	0,1%	100,0%
EL1437	32,0%	63,7%	4,3%	0,1%	0,0%	100,0%
EL1438	26,5%	68,7%	3,0%	0,5%	1,3%	100,0%
Σύνολο	33,6%	62,7%	2,9%	0,5%	0,4%	100,0%

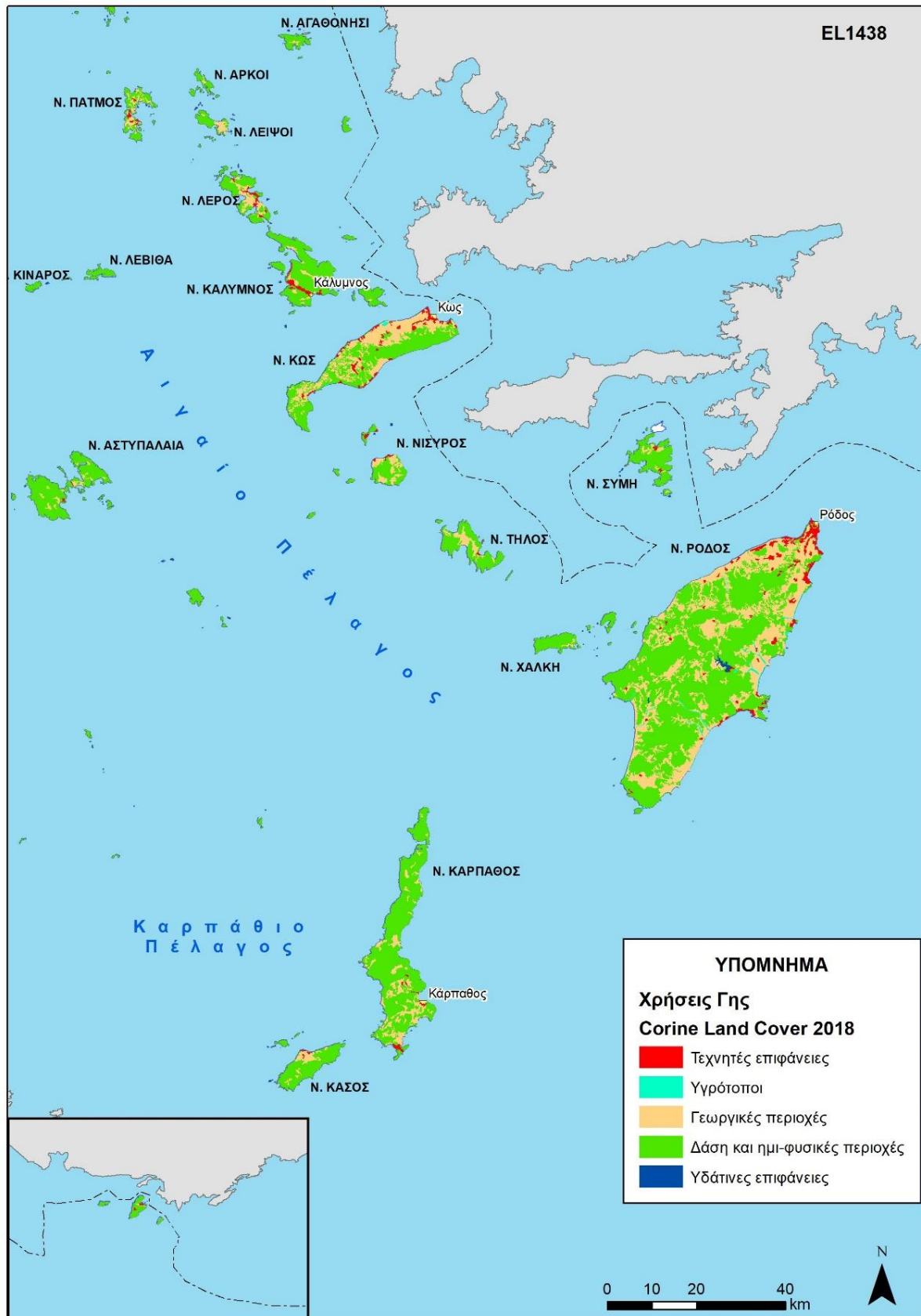
Σχήμα 6-19 Κατανομή Χρήσεων Γης στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) (Corine LandCover, 2018)

Εικόνα 6-32 Χρήσεις γης στην ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου του ΥΔ Νήσων Αιγαίου(EL14)

Εικόνα 6-33 Χρήσεις γης στην ΛΑΠ Κυκλάδων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14)

Εικόνα 6-34 Χρήσεις γης στην ΛΑΠ Δωδεκανήσων του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ14)

6.1.17 Μεταφορικές υποδομές

6.1.17.1 Οδικές μεταφορικές υποδομές

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Στις οδικές μεταφορές έχει υπάρξει σημαντική βελτίωση στο εσωτερικό δίκτυο των οδικών αρτηριών, κυρίως στο επαρχιακό δίκτυο, ενώ όμως παραμένουν σημαντικές ανάγκες βελτίωσης κυρίως του εθνικού και δευτερευόντως του επαρχιακού οδικού δικτύου, για την μείωση των χρονοαποστάσεων και την άμβλυνση της επικινδυνότητας των δρόμων.

Το εθνικό οδικό δίκτυο στα νησιά του Βορείου Αιγαίου έχει συνολικό μήκος 124,3 km, εκ των οποίων τα 60 km είναι στη Λέσβο, τα 40,3 km στην Χίο και τα 24 km στην Σάμο. Το επαρχιακό οδικό δίκτυο ανέρχεται σε 1.222 km (νομός Λέσβου 544, νομός Χίου 411, και νομός Σάμου 267), ενώ με τις παρεμβάσεις που υλοποιήθηκαν, το συνολικό μήκος του επαρχιακού δικτύου ανήλθε στα 1.252 km, ενώ τέλος το αγροτικό, εκτείνεται σε 2.600 km περίπου, με προβλήματα βατότητας και γενικότερα ποιότητας.

Το βασικό οδικό δίκτυο του νησιού της **Λέσβου** ενώνει τα δύο λιμάνια του νησιού, της Μυτιλήνης και του Σιγρίου. Διακλαδώσεις των βασικών οδών οδηγούν στο αεροδρόμιο και τα κύρια τουριστικά θέρετρα. Η πόλη της Μυτιλήνης έχει τρεις εξόδους. Η βόρεια οδηγεί στο βορειοανατολικό τμήμα του νησιού και διέρχεται από το παλαιό λιμάνι (Επάνω Σκάλα) και τη βιομηχανική ζώνη, η νότια οδηγεί προς τον κόλπο της Γέρας και το αεροδρόμιο, και η δυτική οδηγεί μέσω της διεθνούς οδικής αρτηρίας σε όλους τους υπόλοιπους οικισμούς. Σε γενικές γραμμές το οδικό δίκτυο είναι καλής βατότητας με εξαίρεση την ορεινή περιοχή του όρους Ολύμπου και τη βορειοδυτική πλευρά του νησιού.

Στην **Λήμνο**, ο βασικός οδικός άξονας είναι σε πολύ καλή κατάσταση και ξεκινά από την Μύρινα, προσεγγίζει το Αεροδρόμιο και καταλήγει στο Μούδρο. Διακλαδώσεις του βασικού άξονα οδηγούν στους υπόλοιπους οικισμούς του νησιού, οι βασικότεροι από τους οποίους αναφέρονται στη συνέχεια:

- Επαρχιακή οδός Μύρινας - Πλατέως - Θάνους - Κοντιά - Ν. Κούταλης - Καλλιθέας
- Επαρχιακή οδός Πλάκα-Παναγιά - Κοντοπούλι - Ρεπανίδι - Ρωμανού
- Επαρχιακή οδός Κατάλακκο - Δάφνη - Σαρδές - Κορνός
- Επαρχιακή οδός Μούδρου - Ρουσοπούλι - Καμίνια - Φυσίνη - Σκανδάλι

Το οδικό δίκτυο του νησιού είναι στο μεγαλύτερο τμήμα του ασφαλτοστρωμένο, και σε μέτρια κατάσταση

Στον **Αγ. Ευστράτιο** υπάρχουν δύο κυρίως οδοί που εξυπηρετούν τις υφιστάμενες στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Τα ασφαλτοστρωμένα οδικά τμήματα έχουν μήκος μόλις τρία χιλιόμετρα. Επίσης έχουν διανοιχτεί κάποιες πρόχειρες προεκτάσεις που οδηγούν στην περιοχή της βόρειας ακτής και στο νότιο άκρο του νησιού στο οποίο έχει ανεγερθεί μνημείο προς τιμήν πεσόντων της Πολεμικής Αεροπορίας. Γενικά το οδικό δίκτυο χαρακτηρίζεται από την πολύ κακή κατάσταση του οδοστρώματος και το στενό πλάτος αυτού. Αξιοσημείωτο είναι το ότι δεν υπάρχουν περισσότερα από είκοσι αυτοκίνητα στο νησί και ότι το οδικό δίκτυο ελάχιστα χρησιμοποιείται.

Το κεντρικό οδικό δίκτυο της **Χίου** συνδέει την πόλη της Χίου με τα κυριότερα χωριά του νησιού. Οι οδοί στην πλειοψηφία τους είναι ασφαλτοστρωμένοι και είναι σε πολύ καλή κατάσταση. Προβλήματα παρουσιάζονται

στο βόρειο τμήμα του νησιού λόγω κατολισθήσεων. Το δευτερεύον οδικό δίκτυο αποτελείται κυρίως από χωματόδρομους, ενώ τα τμήματα που είναι ασφαλτοστρωμένα είναι σε κακή κατάσταση λόγω ελλιπούς συντήρησης.

Στην **Σάμο**, το οδικό δίκτυο είναι σε πολύ καλή κατάσταση. Όλοι οι οικισμοί συνδέονται μεταξύ τους και με τον κεντρικό οδικό άξονα. Οι οδοί του δικτύου βρίσκονται σε πολύ καλή κατάσταση. Μάλιστα έχει γίνει ήδη πρόβλεψη και είναι υπό εκτέλεση έργα για βελτίωση μέρους του οδικού δικτύου του νησιού.

Στην **Ικαρία**, το οδικό δίκτυο είναι περιορισμένο και απαιτεί εκτεταμένα έργα βελτίωσης. Επαρχιακοί οδοί, ασφαλτοστρωμένοι και σε σχετικά καλή κατάσταση, υπάρχουν μόνο στο βόρειο-βορειοανατολικό τμήμα του νησιού, οι οποίες συνδέουν τους περιμετρικούς οικισμούς του Αρμενιατή και του Ευδήλου με τις νοτιοανατολικές ακτές και το Λιμάνι του Αγίου Κηρύκου. Το υπόλοιπο, νοτιοδυτικό, τμήμα του νησιού υστερεί σε υποδομή οδικού δικτύου, αφού οι οικισμοί συνδέονται με μη ασφαλτοστρωμένες οδούς.

Τέλος, στους **Φούρνους**, οι οποίοι είναι και το μικρότερο σε δυναμικότητα και περίμετρο νησιωτικό συγκρότημα, το οδικό δίκτυο είναι εξαιρετικά μικρό και απαιτεί έργα βελτίωσης και συμπλήρωσης.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Δεδομένης της νησιωτικής φύσης της περιφέρειας, το οδικό δίκτυο είναι ιδιαίτερα περιορισμένο. Η ανυπαρξία μεγάλων οδικών αξόνων εθνικής, διαπεριφερειακής ή υπερτοπικής σημασίας στην περιφέρεια δεν καταργεί τη σημασία των οδικών υποδομών σε τοπικό επίπεδο.

Εντούτοις, η ανεξέλεγκτη συνεχής παραγωγή δρόμων στα νησιά έχει σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις στις χρήσεις γης, τις παράκτιες περιοχές και το φυσικό περιβάλλον, επιπτώσεις που μακροπρόθεσμα μειώνουν ή και καταργούν τη βραχυπρόθεσμη και πολλές φορές επιφανειακή σκοπιμότητά τους.

Γενικά, ο αναπτυξιακός ρόλος των οδικών μεταφορών, περιορίζεται κατ' ανάγκη σε τοπικό επίπεδο (νησιού) και η σημασία τους είναι πάντοτε ανάλογη με το μέγεθος του χερσαίου χώρου που αφορούν και την κλίμακα των αναγκών που ικανοποιούν.

6.1.17.2 Λιμάνια

Στην Ελλάδα, λόγω της μεγάλης ακτογραμμής και της ύπαρξης πολλών νησιών, το λιμενικό σύστημα είναι ιδιαίτερα εκτεταμένο, αποτελούμενο από περίπου 900 λιμένες και λιμενικές εγκαταστάσεις διαφορετικού μεγέθους, ενώ ιδιαίτερα σημαντική είναι η συνδρομή του στην ελληνική οικονομία. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνική Στρατηγική Λιμένων (2013-2018) (Υπουργείο Ναυτιλίας & Αιγαίου 2012), οι θαλάσσιες μεταφορές και οι συνοδευτικοί κλάδοι δημιουργούν προστιθέμενη αξία ίση με 3,2% του ΑΕΠ, κατατάσσοντας την Ελλάδα στην 6^η θέση στην Ευρώπη.

Σύμφωνα με την ΚΥΑ 8315.2/02/07 (ΦΕΚ 202/Β'/2007) και την Εθνική Στρατηγική Λιμένων οι θαλάσσιοι λιμένες της Ελλάδας κατατάσσονται σε τέσσερις (4) κατηγορίες, με βάση:

- α) τις ιδιομορφίες του ελληνικού γεωγραφικού χώρου (κατάτμηση σε πολυάριθμα νησιά, ύπαρξη πορθμειακών ενδονησιωτικών και διαπεριφερειακών συνδέσεων) και
- β) τα στατιστικά στοιχεία του συνολικού ετήσιου όγκου διακίνησης εμπορευμάτων (σε τόνους) και επιβατών των λιμένων που πληρούν τα χαρακτηριστικά Α και Β της υπ' αριθμ. 1346/2001/22.5.2001 ΕΚ απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΔΜ), σε συνδυασμό με τα κριτήρια των εγγενών γεωγραφικών τους πλεονεκτημάτων και της επίδρασης τους στο δίκτυο των διεθνών και εθνικών μεταφορών της Χώρας, καθώς και των διαφαινομένων προοπτικών ανάπτυξης που παρουσιάζουν.

Οι τέσσερις κατηγορίες που διακρίνονται είναι:

- Λιμένες Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κατηγορία Κ1)
- Λιμένες Εθνικής Σημασίας (Κατηγορία Κ2)
- Λιμένες Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κατηγορία Κ3)
- Λιμένες Τοπικής Σημασίας.

Όπως αναφέρεται στην Εθνική Στρατηγική Λιμένων κύρια χαρακτηριστικά των λιμένων των νησιών του Αιγαίου είναι το μικρό τους μέγεθος και η περιφερειακότητα, ως προς τα κέντρα διακίνησης εμπορικών αγαθών. Αυτό συνεπάγεται ότι στο κύριο λιμάνι εξυπηρετούνται όλες οι τοπικές ανάγκες, με τον όγκο των εισαγωγών να είναι πολλαπλάσιος από τις εξαγωγές. Σημειώνεται επίσης ότι, κατά κανόνα, υπάρχει έλλειψη χωροταξίας για τις διάφορες δραστηριότητες που εκτελούνται, ενώ ιδιαίτερα έντονος είναι ο διακυμάνσεις της κίνησης ανάλογα με την εποχή. Κάθε νησί του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου έχει τουλάχιστον ένα λιμένα ή μικρότερες εγκαταστάσεις ελλιμενισμού σκαφών. Οι σημαντικότεροι λιμένες του ΥΔ14 (Κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 σύμφωνα με τη μεθοδολογία) παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα. Στα μεγαλύτερα νησιά υπάρχουν και δευτερεύοντα λιμάνια, αλλά και μικρότερες λιμενικές εγκαταστάσεις, κυρίως ως μετεξέλιξη των αλιευτικών καταφυγίων.

Πίνακας 6-23 Σημαντικοί λιμένες του ΥΔ 14

Κατηγορία Λιμένα (ΚΥΑ 8315.2/02/07)	Νησί	Λιμένας	Συντεταγμένες (WGS 84)	
			Φ	Λ
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1) 3 Λιμένες	Λέσβος	Μυτιλήνης	39,103736	26,562548
	Ρόδος	Ρόδου	36,444506	28,235176
	Μύκονος	Μυκόνου (Τούρλου - Νέο Λιμάνι)	37,460903	25,326182
	Σαντορίνη	Θήρας (Αθηνιού)	36,387518	25,428647

Κατηγορία Λιμένα (ΚΥΑ 8315.2/02/07)	Νησί	Λιμένας	Συντεταγμένες (WGS 84)	
			Φ	Λ
Εθνικής Σημασίας (Κ2) 6 Λιμένες	Κως	Κω	36,895502	27,287806
	Πάρος	Πάρου (Παροικίας)	37,088087	25,151102
	Σάμος	Σάμου (Βαθέως)	37,756172	26,972019
	Σύρος	Σύρου-Ερμούπολης	37,44132	24,943552
	Χίος	Χίου	38,371294	26,139075
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3) 5 Λιμένες	Ικαρία	Άγιου Κήρυκου	37,613544	26,296997
	Λήμνος	Μύρινας Λήμνου	39,870748	25,056268
	Νάξος	Νάξου	37,107472	25,371974
	Πάτμος	Πάτμου (Σκάλας)	37,326341	26,54558
	Τήνος	Τήνου	37,535668	25,157387

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι δραστηριότητες που ασκούνται στους λιμένες του ως άνω πίνακα, διακρινόμενες σε 7 γενικές κατηγορίες (σύμφωνα με τη μεθοδολογία).

Πίνακας 6-24 Δραστηριότητες σημαντικών λιμένων του ΥΔ 14

Κατηγ. Λιμένα	Λιμένας	Δραστηριότητα						
		Γενικά Εμπορ/τα	Φορτία Χύδην	Ε/Κ (Containers)	Ακτοπλοΐα (Εσωτ-Εξωτ)	Κρουαζιέρα	Αναψυχή	Αλιευτική
Κ1	Μυτιλήνης	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓
	Ρόδου	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
	Μυκόνου	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
Κ2	Χίου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Μύρινας Λήμνου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Σάμου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Θήρας	✓	-	-	✓	✓	-	-
	Κω	✓	-	-	✓	-	✓	✓
	Πάρου	✓	✓	-	✓	-	✓	✓
	Σύρου	✓	-	-	✓	-	✓	✓
Κ3	Άγιου Κήρυκου (Ικαρίας)	✓	-	-	✓	-	-	✓
	Νάξου	✓	✓	-	✓	-	✓	✓
	Πάτμου	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
	Τήνου	-	✓	-	✓	✓	✓	✓

Τα λιμάνια έχουν σημαντικό ρόλο στην εθνική οικονομία και αποτελούν έναν από τους σημαντικότερους πυλώνες ανάπτυξης των νησιών. Ωστόσο, σημαντικές δύναται να είναι και οι περιβαλλοντικές τους επιπτώσεις. Οι επιπτώσεις από τις δραστηριότητες και τις λειτουργίες ενός λιμανιού αφορούν τόσο τη χερσαία και τη θαλάσσια ζώνη που καταλαμβάνει, όσο και τα γειτονικά θαλάσσια και χερσαία τμήματα. Στις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις των λιμανιών περιλαμβάνεται η υποβάθμιση της ποιότητας του νερού, των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας γύρω από τον λιμένα, λόγω της μειωμένης κυκλοφορίας και ανανέωσης του νερού στις νηοδόχους μεταξύ των προβλητών, της ρύπανσης από την φορτοεκφόρτωση χύδην φορτίων (διαφυγή φορτίου και σκόνης στη θάλασσα), την απόπλυση των κρηπιδωμάτων με τη βροχή, την ατυχηματική ρύπανση πετρελαιοκηλίδων από τα πλοία κλπ (Αποστολίδης 2012). Βέβαια, η ρύπανση από τις λιμενικές δραστηριότητες δεν είναι ίδια για κάθε λιμάνι, καθώς εξαρτάται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, την τοποθεσία, το μέγεθος, την υποδομή, τα φορτία που εξυπηρετεί κλπ.

Η ρύπανση που προκαλείται από τις θαλάσσιες μεταφορές των αγαθών και οφείλεται στη συνεχή κίνηση των πλοίων και τη διακίνηση των φορτίων μπορεί να διαιρεθεί σε δύο κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία αφορά στη λειτουργική ρύπανση, δηλαδή σ' αυτή που προέρχεται από τις λειτουργικές διαδικασίες ενός εμπορικού πλοίου. Αυτές είναι διαρροές κατά τη φόρτωση και την εκφόρτωση, διαρροές κατά τον ερματισμό και τον αφερματισμό, απορρίψεις αποβλήτων κατά την πλύση των δεξαμενών φορτίου, μεταγγίσεις καυσίμων, διαρροές καταλοίπων στους χώρους φορτίου και μηχανοστάσιου, ρύπανση από λύματα και απορρίμματα. Η δεύτερη κατηγορία αφορά στις περιπτώσεις που τα πλοία εμπλέκονται σε ατυχήματα. Τα βασικότερα είδη ατυχημάτων που οφείλονται κυρίως σε ανθρώπινο σφάλμα είναι συγκρούσεις ή επαφές πλοίων και μόνιμων εγκαταστάσεων, προσαράξεις, εκρήξεις και πυρκαγιές πάνω στα πλοία, βυθίσεις, ζημιές στη δομή του πλοίου (Ντούλα 2017).

Επίσης, κατά τις εργασίες που εκτελούνται για την επέκταση εκβάθυνση και συντήρηση των λιμανιών, μπορεί να προκληθεί διαταραχή της ισορροπίας του θαλάσσιου οικοσυστήματος από την βυθοκόρηση του βυθού, καθώς αναστατώνεται το ιζήμα του πυθμένα προκαλώντας προβλήματα στους αυτόχθονες πληθυσμούς του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι, τα υλικά βυθοκορήσεων είναι τις περισσότερες φορές επιβαρυμένα με τοξικούς ρυπαντές, όπως μέταλλα, οργανοκασσιτερικές ενώσεις, πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες (Παπαδάς 2008). Οι ενώσεις αυτές έχουν την τάση να συσσωρεύονται σε μεγάλο βαθμό στα ιζήματα, υποβαθμίζοντας έτσι την ποιότητά τους. Αρκετές μελέτες υποδεικνύουν τη συχνή παρουσία τους στα νερά και τα ιζήματα των λιμένων τόσο στον Ελλαδικό χώρο, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η θαλάσσια ρύπανση συγκαταλέγεται στις σημαντικότερες απειλές για τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, ενώ οι επιπτώσεις της είναι ιδιαίτερα σημαντικές για τη Μεσόγειο, καθώς πρόκειται για μια κλειστή θάλασσα με μεγάλο αριθμό θαλάσσιων οδών, μακρόχρονη ανθρώπινη επίδραση και ευαίσθητα στη ρύπανση ρηχά και βαθιά οικοσυστήματα (Abdulla & Linden 2008). Σήμερα μέσω της Ευρωπαϊκής και της εθνικής νομοθεσίας, τις προτάσεις του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Λιμένων (ESPO) και της Εθνικής Λιμενικής Στρατηγικής (2013- 2018) έχουν τεθεί συγκεκριμένες αρχές για την προστασία του περιβάλλοντος, την πρόληψη ή/ και τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία των λιμένων.

Οι λιμενικές εγκαταστάσεις και η ναυσιπλοΐα γενικά μπορούν να συσχετιστούν με τους ακόλουθους ρύπους (ιζήμα και στήλη ύδατος):

- PAHs
- Cybutryne
- Tributyltin and compounds
- Lead and compounds
- Mercury and compounds
- Nickel and compounds
- Cadmium and compounds
- Nonylphenol and Nonylphenol ethox.,
- Cyanides
- Xylenes
- Phenols
- Polychlorinated biphenyls (PCBs)
- Arsenic and compounds
- Copper and compounds

- Zinc and compounds
- Chromium

Ακολούθως, παρουσιάζονται αναλυτικότερα στοιχεία για τους σημαντικότερους λιμένες (Κατηγορίες K1, K2 και K3) και τις ασκούμενες δραστηριότητες ανά ΛΑΠ του Υδατικού Διαμερίσματος Αιγαίου.

ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)

Ο **Λιμένας Μυτιλήνης** ανήκει στην **κατηγορία K1** των «*Λιμένων Διεθνούς Ενδιαφέροντος*» και αποτελεί το κύριο λιμάνι της Λέσβου με ικανότητα μεταφοράς και διακίνησης εμπορευμάτων και φορτίων χύδην. Εκτός από τα επιβατικά, δέχεται επίσης κρουαζιερόπλοια, αλιευτικά και σκάφη αναψυχής. Το έτος 2015 μέσω του λιμένα διακινήθηκαν 105.425 m³ υγρά εμπορεύματα, ενώ δέχτηκε συνολικά 913 πλοία, από τα οποία επιβιβάστηκαν 417.718 επιβάτες και αποβιβάστηκαν 182.288. Το ίδιο έτος φιλοξένησε 49 κρουαζιερόπλοια με 23.536 επιβάτες που αποβιβάστηκαν στην πόλη της Μυτιλήνης. Το λιμάνι της Μυτιλήνης διαθέτει σύνδεση με τον Πειραιά, τη Θεσσαλονίκη, την Καβάλα και το Αϊβαλί.

Το **λιμάνι της Χίου** ανήκει στην **κατηγορία K2** «*Λιμένες Εθνικής σημασίας*». Βρίσκεται στο κεντρικό - ανατολικό τμήμα της Χίου. Η μέγιστη χωρητικότητα σε πλοία είναι 2 επιβατηγά/φορτηγά των 20.000 τόνων έκαστο και ένα των 700 τόνων. Το μέγιστο βάθος του λιμένα είναι 8,20 μέτρα. Στο νότιο τμήμα του υπάρχει μαρίνα, η οποία φιλοξενεί αλιευτικά, ιστιοπλοϊκά αλλά και σκάφη αναψυχής. Το λιμάνι της Χίου διαθέτει σύνδεση με τον Πειραιά, τη Θεσσαλονίκη, την Καβάλα και το Τσεσμέ.

Το **λιμάνι Βαθέως Σάμου** είναι ένα από τα τρία μεγαλύτερα φυσικά λιμάνια της Ελλάδας και βρίσκεται στην πρωτεύουσα του νησιού. Είναι λιμένας «*Εθνικής σημασίας*» (**κατηγορία K2**) και προσφέρεται για γενική εμπορευματική χρήση και ακτοπλοΐα, ενώ δέχεται και αλιευτικά και σκάφη αναψυχής. Ο εμπορικός επιβατικός σταθμός φιλοξενεί τα πλοία γραμμής σύνδεσης με Πειραιά, Βορειοανατολικό Αιγαίο και Βόρεια Ελλάδα. Ο τουριστικός λιμένας είναι για τα κρουαζιερόπλοια και τα μικρότερα σκάφη που εξυπηρετούν τη σύνδεση της Σάμου με το Κουσάνταση της Τουρκίας, ενώ διαθέτει και αλιευτικό καταφύγιο.

Το λιμάνι του **Άγιου Κηρύκου Ικαρίας** ανήκει στην **κατηγορία K3** των «*Λιμένων Μείζονος ενδιαφέροντος*». Χρησιμοποιείται για μεταφορά γενικών εμπορευμάτων, ακτοπλοΐα και αλιεία. Η συνδεσιμότητα του νησιού γίνεται τόσο με τον Πειραιά όσο και με τα νησιά του Βορείου Αιγαίου, τις Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα.

Το **λιμάνι Μύρινας στη Λήμνο** βρίσκεται στην πρωτεύουσα του νησιού και χαρακτηρίζεται και αυτό ως «*Μείζονος ενδιαφέροντος*» (**κατηγορία K3**). Έχει γενική εμπορευματική χρήση, ενώ προσφέρεται για ακτοπλοΐα, αναψυχή και αλιεία. Η Λήμνος συνδέεται τόσο με νησιά του Βορείου Αιγαίου (Λέσβος, Χίος, Ικαρία κλπ) όσο και με το Λαύριο, την Καβάλα και τη Θεσσαλονίκη.

ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)

Η **Μύκονος** διαθέτει δύο λιμάνια. Το παλιό λιμάνι βρίσκεται στην Χώρα του νησιού, ενώ το νέο 3,5km βόρεια της χώρας, στον όρμο Τούρλου. Το λιμάνι της Μυκόνου χαρακτηρίζεται ως λιμένας «*Διεθνούς ενδιαφέροντος*» (**κατηγορία K1**), και έχει τόσο εμπορευματική όσο και ακτοπλοϊκή χρήση. Δέχεται κρουαζιερόπλοια, αλιευτικά και σκάφη αναψυχής. Τα δύο λιμάνια της Μυκόνου εξυπηρετούν τόσο ταχύπλοα όσο και θαλαμηγούς, ενώ συνυπάρχουν με τις αλιευτικές λέμβους και ημερόπλοια που κινούνται από και προς τη Δήλο.

Το **λιμάνι της Θήρας** ανήκει στην **κατηγορία K2** «Λιμένες Εθνικής σημασίας» και προσφέρεται για εμπορευματική και ακτοπλοϊκή χρήση, ενώ δέχεται και μεγάλο αριθμό κρουαζιερόπλοιων. Κεντρικό λιμάνι είναι το λιμάνι του Αθηνιού το οποίο απέχει 8 km από την πρωτεύουσα του νησιού και είναι ο κύριος πυλώνας υποδοχής επισκεπτών στο νησί. Το νησί διαθέτει και αλιευτικό καταφύγιο στην παραλία της Βλυχάδας, με συνολικό ωφέλιμο μήκος προβλήτας 700 m και μέγιστο βάθος 2.5m. Η συνδεσιμότητα του νησιού γίνεται όλο το χρόνο με τον Πειραιά, την Πάρο, τη Νάξο κλπ, ενώ το καλοκαίρι προστίθενται και άλλα νησιά των Κυκλάδων αλλά και η Ρόδος.

Το **λιμάνι της Σύρου** που επίσης ανήκει στην **κατηγορία K2** των «Λιμένων Εθνικής σημασίας» προσφέρεται τόσο για μεταφορά εμπορευμάτων όσο και για ακτοπλοϊκή χρήση, ενώ δέχεται και αλιευτικά και σκάφη αναψυχής. Το λιμάνι της Ερμούπολης συνδέεται τόσο με τον Πειραιά, όσο και με τις υπόλοιπες Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα. Στο κεντρικό τμήμα του λιμανιού βρίσκεται το Νεώριο Σύρου. Πρόκειται για το ναυπηγείο της Σύρου που λειτουργεί από το 1861 και αποτελεί τη μεγαλύτερη βιομηχανική μονάδα της Ερμούπολης. Στη δυτική πλευρά των ναυπηγείων του Νεωρίου βρίσκεται το καρνάγιο, αλιευτικό καταφύγιο και χώρος επισκευής ξύλινων σκαριών. Τα επιβατηγά, τα τουριστικά σκάφη και τα κρουαζιερόπλοια προσδένουν στο βόρειο τμήμα του λιμανιού, ενώ στο νότιο τμήμα του εντοπίζεται η μαρίνα Σύρου.

Το κεντρικό **λιμάνι της Πάρου** στην Παροικία ανήκει και αυτό στην **κατηγορία K2** και διατίθεται τόσο για μεταφορά εμπορευμάτων όσο και για φορτία χύδην. Το λιμάνι της Πάρου προσφέρεται για ακτοπλοϊκή και αλιευτική χρήση, ενώ διαθέτει τις κατάλληλες υποδομές και για σκάφη αναψυχής. Καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου συνδέεται με τον Πειραιά και τη Ραφήνα, ενώ τους θερινούς μήνες και με την Αντίπαρο.

Στην **κατηγορία K3** των λιμένων «Μείζονος ενδιαφέροντος» για την ΛΑΠ των Κυκλάδων ανήκουν τα λιμάνια της Νάξου και της Τήνου. Το **λιμάνι της Νάξου** βρίσκεται στην πρωτεύουσα του νησιού και προσφέρεται για μεταφορά και διακίνηση τόσο γενικών εμπορευμάτων όσο και φορτίων χύδην. Εκτός από την ακτοπλοϊκή και αλιευτική δραστηριότητα, δέχεται και σκάφη αναψυχής. Οι προτεινόμενες νέες υποδομές του λιμανιού της Νάξου αναλύονται στο Πλαίσιο Έργων Ανάπτυξης Λιμένα Νάξου (ΠΕΑΛ) και περιλαμβάνουν επέκταση του βόρειου κυματοθραύστη, κτίριο εξυπηρέτησης επιβατών, επέκταση και βελτίωση υποδομών του υφιστάμενου αγκυροβολίου τουριστικών σκαφών κλπ. Το **λιμάνι της Τήνου (Εξω Λιμάνι)**, βρίσκεται στη χώρα της Τήνου και έχει τη δυνατότητα εμπορευματικής μεταφοράς φορτίων χύδην, ενώ προσφέρεται επίσης για κρουαζιέρες, ακτοπλοϊκή, εμπορευματική και αλιευτική χρήση.

ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)

Το **λιμάνι της Ρόδου** ανήκει στην **κατηγορία K1** «Λιμένες Διεθνούς Ενδιαφέροντος», με δυνατότητες εμπορευματικής, ακτοπλοϊκής και αλιευτικής χρήσης, ενώ προσφέρεται και για σκάφη αναψυχής. Λειτουργεί κυρίως ως χώρος προσέγγισης κρουαζιερόπλοιων, έχοντας τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει μέχρι και οχτώ κρουαζιερόπλοια με μέγιστο μήκος 250m. Ετησίως το λιμάνι της Ρόδου δέχεται 400-500 κρουαζιερόπλοια, με ένα σύνολο που υπερβαίνει τους 550.000 επισκέπτες. Από τον Ιούνιο του 2012 το λιμάνι της Ρόδου λειτουργεί και ως home port, δηλαδή κρουαζιέρες διάφορων εταιριών ξεκινούν και ολοκληρώνονται στη Ρόδο, γεγονός που συνεπάγεται μέχρι και τριπλασιασμό της κατά κεφαλήν δαπάνης ανά τουρίστα.

Η **Κως** διαθέτει λιμάνι που ανήκει στην **κατηγορία K2** «Λιμένες Εθνικής σημασίας». Έχει χρήση τόσο εμπορευματική όσο και ακτοπλοϊκή, ενώ δέχεται επίσης αλιευτικά και σκάφη αναψυχής. Βρίσκεται στην

πρωτεύουσα του νησιού, ενώ δίπλα στον ιστορικό λιμένα βρίσκεται η μαρίνα της Κω που αποτελεί το σημαντικότερο σημείο ελλιμενισμού τουριστικών σκαφών του νησιού.

Το λιμάνι της Πάτμου ανήκει στην κατηγορία Κ3 «Λιμένες Μείζονος Ενδιαφέροντος» και βρίσκεται στην Σκάλα Πάτμου που αποτελεί το μεγαλύτερο οικισμό του νησιού, ενώ προσφέρεται τόσο για μεταφορά γενικών εμπορευμάτων όσο και για ακτοπλοϊκά, αλιευτικά, σκάφη αναψυχής και κρουαζιερόπλοια. Η συνδεσιμότητα του δεν περιορίζεται μόνο στον Πειραιά αλλά συνδέεται εξίσου με τα Δωδεκάνησα, τις Κυκλάδες, το Βόρειο Αιγαίο και τη Βόρεια Ελλάδα, ενώ τους καλοκαιρινούς μήνες και με την Καβάλα. Το βόρειο τμήμα του λιμανιού δέχεται μικρά σκάφη αναψυχής και ιστιοφόρα.

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται η συσχέτιση των λιμένων κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 με παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14 ανά ΛΑΠ.

Πίνακας 6-25 Λιμένες κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14

Κατηγορία Λιμένα	Νησί	Λιμένας	Κωδικός παράκτιου ΥΣ	Ονομασία παράκτιου ΥΣ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)				
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1)	Λέσβος	Μυτιλήνης	EL1436C0005N	Ελληνικές ακτές διαύλου Λέσβου
Εθνικής Σημασίας (Κ2)	Σάμος	Σάμου (Βαθέως)	EL1436C0015N	Ακτές Σάμου
	Χίος	Χίου	EL1436C0012N	Ακτές διαύλου Χίου
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3)	Ικαρία	Άγιου Κήρυκου	EL1436C0014N	Ακτές Ικαρίας
	Λήμνος	Μύρινας Λήμνου	EL1436C0001N	Ακτές Λήμνου
ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437)				
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1)	Μύκονος	Μυκόνου (Τούρλου - Νέο Λιμάνι)	EL1437C0058N	Ακτές Μυκόνου
Εθνικής Σημασίας (Κ2)	Πάρος	Πάρου (Παροικίας)	EL1437C0066N	Ακτές Παρο-Ναξίας
	Σαντορίνη	Θήρας (Αθηνιού)	EL1437C0085N	Καλδέρα Σαντορίνης
	Σύρος	Σύρου-Ερμούπολης	EL1437C0056N	Ακτές Σύρου
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3)	Νάξος	Νάξου	EL1437C0066N	Ακτές Παρο-Ναξίας
	Τήνος	Τήνου	EL1437C0053N	Ακτές Άνδρου - Τήνου
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438)				
Διεθνούς Ενδιαφέροντος (Κ1)	Ρόδος	Ρόδου	EL1438C0037N	Ανατ. Ακτές Ρόδου
Εθνικής Σημασίας (Κ2)	Κως	Κω	EL1438C0023N	Ακτές Λέρου – Καλύμνου - Β. Κω
Μείζονος Ενδιαφέροντος (Κ3)	Πάτμος	Πάτμου (Σκάλας)	EL1438C0021N	Ακτές Πάτμου

Όπως έχει προαναφερθεί, στο ΥΔ EL14 εντοπίζεται πλήθος λιμένων και λιμενικών εγκαταστάσεων πέρα από τους λιμένες κατηγορίας Κ1, Κ2 και Κ3. Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται η συσχέτιση των μικρότερων λιμένων με παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14 ανά ΛΑΠ και ανά κατηγορία λιμενικής εγκατάστασης.

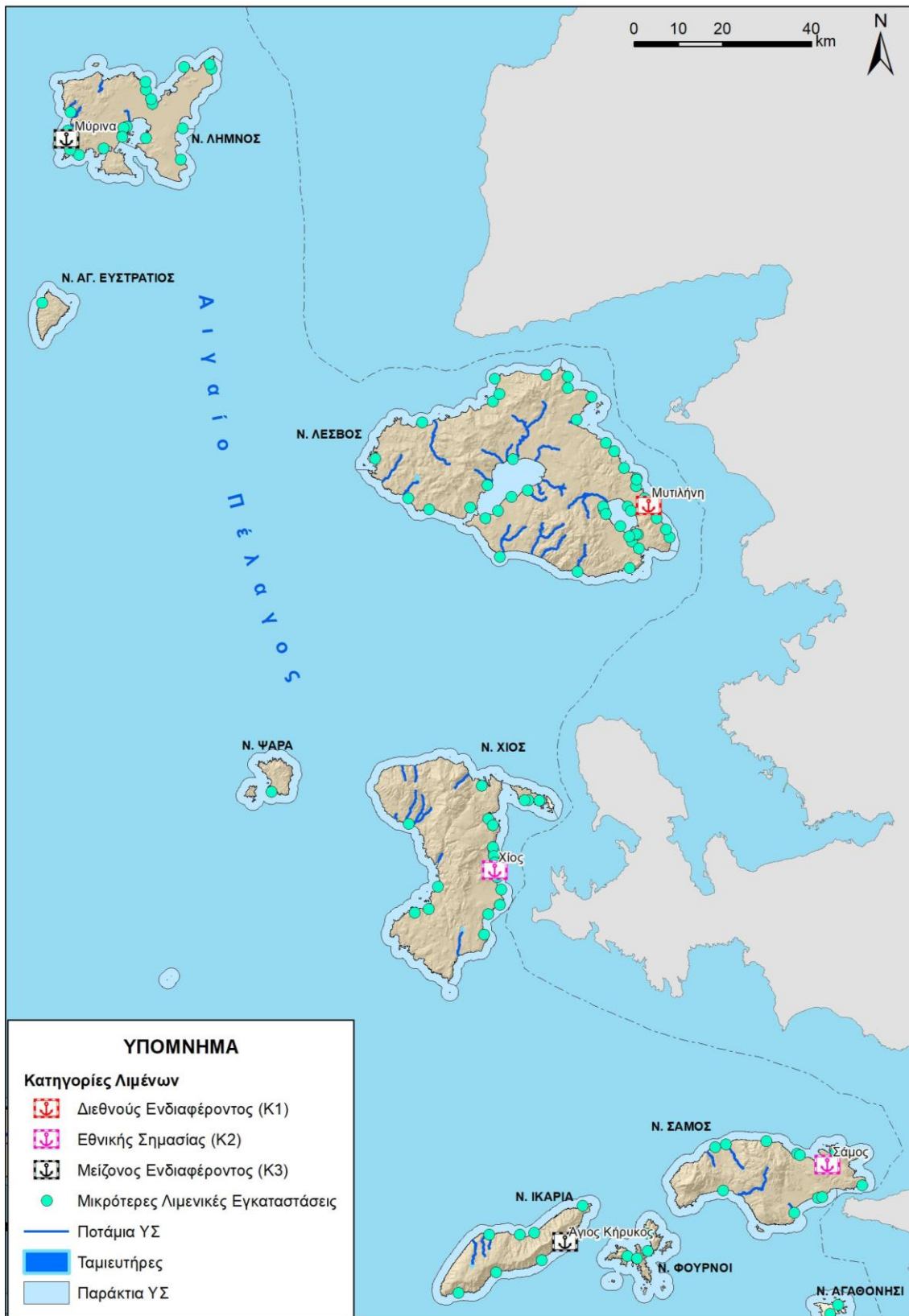
Πίνακας 6-26 Λιμενικές εγκαταστάσεις ΥΔ 14 και παράκτια Υδατικά Συστήματα του ΥΔ EL14

Κωδικός Παράκτιου ΥΣ	Ονομασία παράκτιου ΥΣ	Λιμάνια	Μαρίνες	Ναυπηγεία	Ανεφο-διασμός Κουσίμων	Φόρτωση ορυκτών	Λιμενίσκοι, Αλιευτικά Καταφύγια, Αγκυροβόλια, Καρνάγια
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (EL1436)							
EL1436C0001N	Ακτές Λήμνου	1					10
EL1436C0002N	Ακτές Αλυκής	1					2
EL1436C0003N	Κόλπος Μούδρου (Λήμνος)	1					3

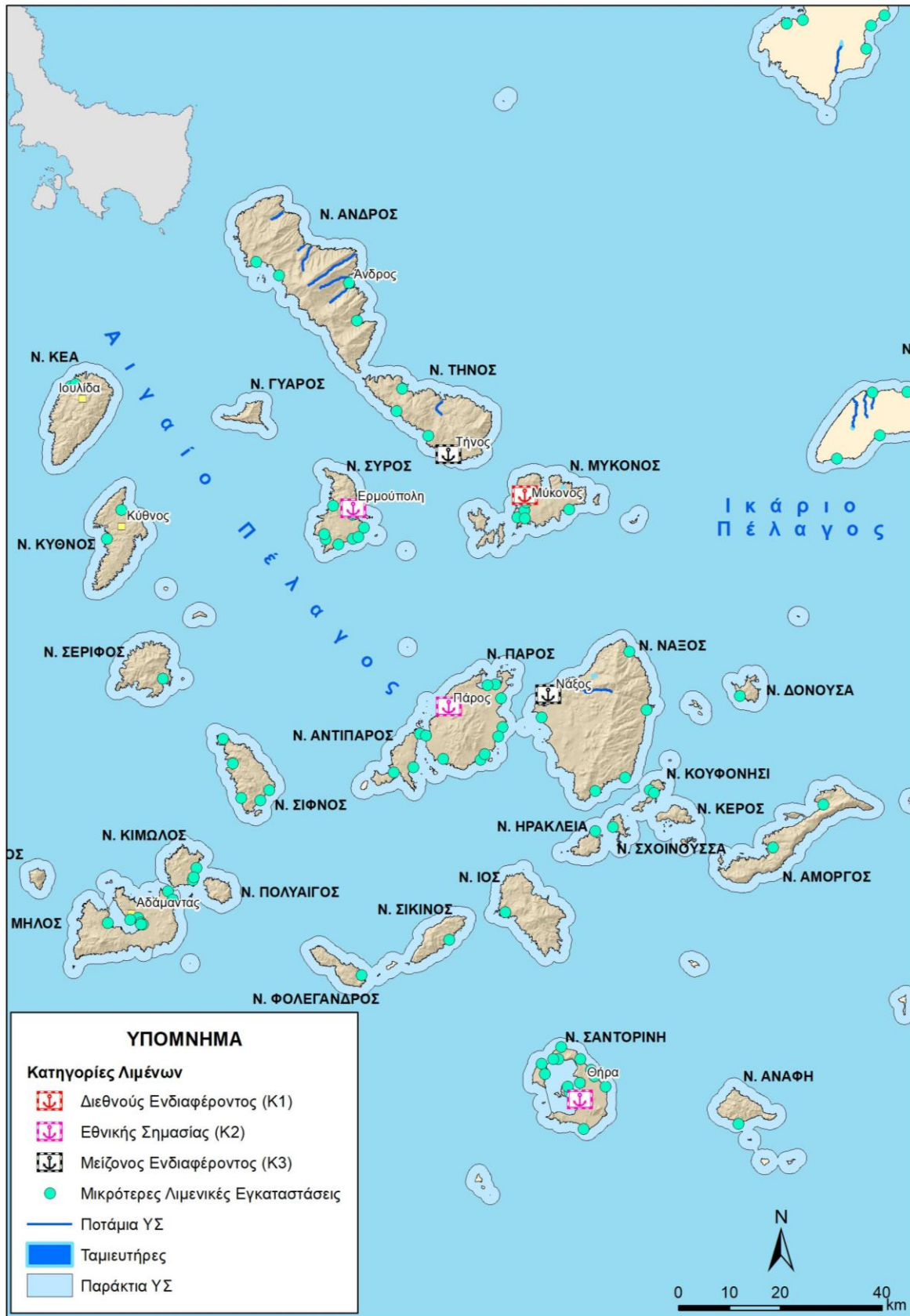
Γενική Διεύθυνση Υδάτων
2^η Αναθεώρηση Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Κωδικός Παράκτιου ΥΣ	Όνομασία παράκτιου ΥΣ	Λιμάνια	Μαρίνες	Ναυπηγεία	Ανεφο-διασμός Καυσίμων	Φόρτωση ορυκτών	Λιμενίσκοι, Αλιευτικά Καταφύγια, Αγκυροβόλια, Καρνάγια
EL1436C0004N	Ακτές Αγ. Ευστρατίου	1					
EL1436C0005N	Ελληνικές ακτές διαύλου Λέσβου		1		3		13
EL1436C0006N	Ακτές νοτίου Λέσβου	1					5
EL1436C0007N	Κόλπος Γέρας (Λέσβος)	1			1		10
EL1436C0008N	Κόλπος Καλλονής (Λέσβος)	2					4
EL1436C0009N	Ακτές Ανατ. Λέσβου	3					3
EL1436C0010N	Ακτές Ψαρών	1					
EL1436C0011N	Δυτ. Βόρειες ακτές Χίου	4					1
EL1436C0012N	Ακτές διαύλου Χίου	2	1		1		13
EL1436C0014N	Ακτές Ικαρίας	2					6
EL1436C0015N	Ακτές Σάμου	3	1		1		4
EL1436C0017N	Ακτές Φούρνων	2					2
EL1436C0T16N	Ακτές Σάμου						1
ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)							
EL1436C0015N	Ακτές Σάμου				1		
EL1437C0053N	Ακτές Άνδρου - Τήνου	5					2
EL1437C0054N	Ακτές Κέας	2					
EL1437C0056N	Ακτές Σύρου	2		1	1		8
EL1437C0057N	Ακτές Κύθνου	2					
EL1437C0058N	Ακτές Μυκόνου	2	1		1		2
EL1437C0063N	Ακτές Σερίφου	1					
EL1437C0066N	Ακτές Παρο-Ναξίας	10			1		7
EL1437C0067N	Ακτές Δονούσας	1					
EL1437C0069N	Ακτές Σίφνου	5					
EL1437C0070N	Ακτές Κουφονησιών	3					1
EL1437C0071N	Ακτές Αμοργού	2					
EL1437C0074N	Ακτές Κιμώλου	2					1
EL1437C0076N	Βόρειες Ανατολ. ακτές Μήλου	1				1	
EL1437C0078N	Κόλπος Αδάμαντα (Μήλος)	3			3		
EL1437C0079N	Ακτές Ίου	1					
EL1437C0080N	Ακτές Σικίνου - Φολεγάνδρου	2					
EL1437C0084N	Εξωτερικές ακτές καλδέρας Σαντορίνης	2					6
EL1437C0085N	Καλδέρα Σαντορίνης	4					1
EL1437C0086N	Ακτές Ανάφης	1					
ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)							
EL1438C0018N	Ακτές Αγαθονησίου	1					1
EL1438C0020N	Ακτές Λειψών - Αρκών	3					1
EL1438C0021N	Ακτές Πάτμου	1					
EL1438C0023N	Ακτές Λέρου - Καλύμνου - Β. Κω	10	2		2		10
EL1438C0026N	Ακτές Ν. Κω	2					1
EL1438C0027N	Ανατ. Ακτές Νισύρου	1				1	2
EL1438C0029N	Ακτές Αστυπάλαιας	3			1		2
EL1438C0031N	Ακτές Σύμης	3					2
EL1438C0034N	Ανατ. ακτές Τήλου	2					1
EL1438C0036N	Βόρειες Ακτές Ρόδου - Χάλκης	2			1		
EL1438C0037N	Ανατ. Ακτές Ρόδου	2	1		1		10
EL1438C0039N	Ακτές νότιας Χάλκης	1					
EL1438C0041N	Ακτές Καστελόριζου	1					
EL1438C0046N	Ανατ. Ακτές Καρπάθου	2					
EL1438C0047N	Δυτ. ακτές Καρπάθου	1					
EL1438C0051N	Βόρειες ακτές Κάσου	2					

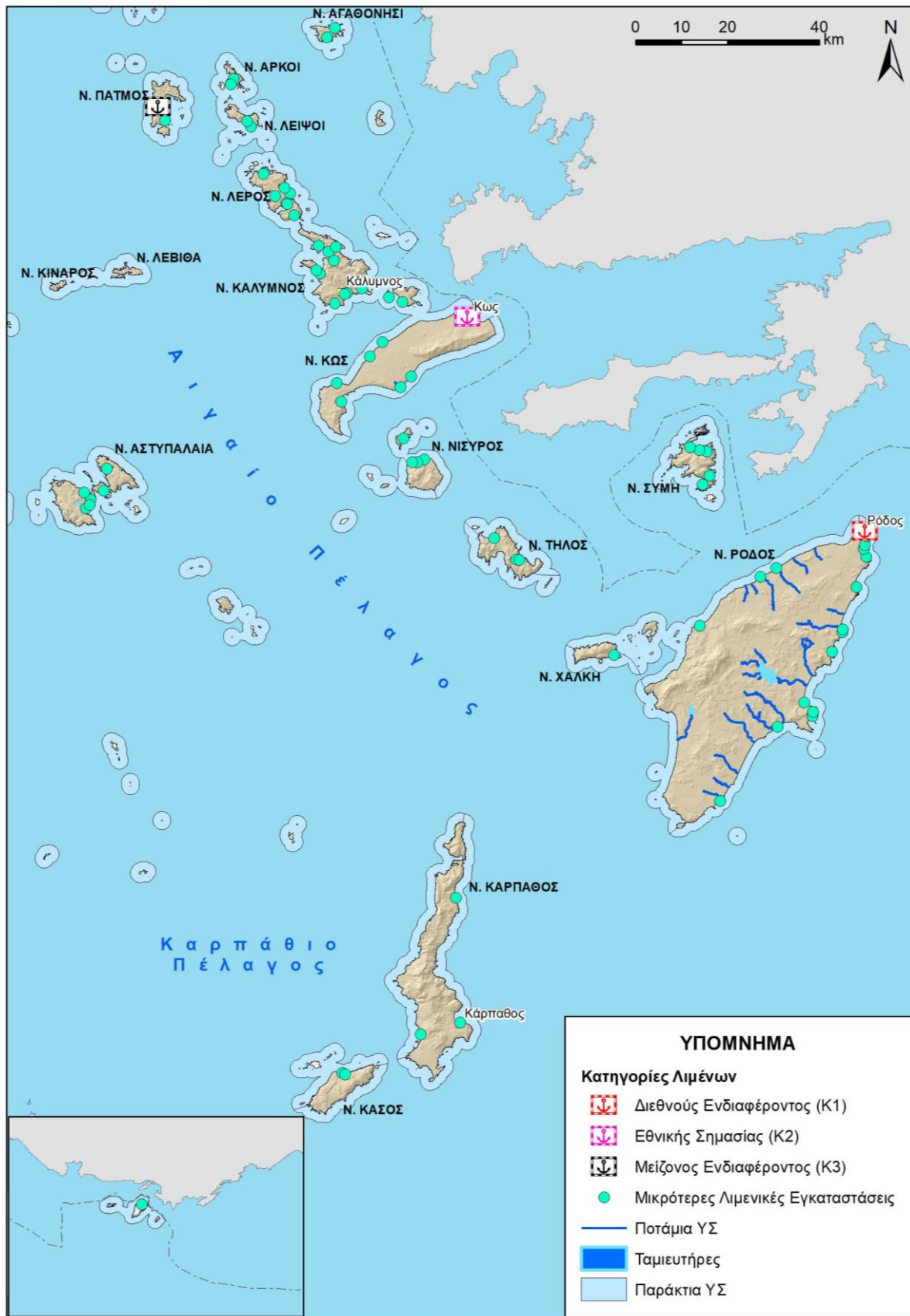
Ακολουθως παρουσιάζονται χάρτες με τις λιμενικές εγκαταστάσεις στο ΥΔ.

Εικόνα 6-35 Λιμενικές Εγκαταστάσεις ΥΔ14 (ΛΑΠ ΕΛ1436)

Εικόνα 6-36 Λιμενικές Εγκαταστάσεις ΥΔ14 (ΛΑΠ ΕΛ1437)

Εικόνα 6-37 Λιμενικές Εγκαταστάσεις ΥΔ14 (ΛΑΠ ΕΛ1438)

6.1.17.3 Αεροδρόμια

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Στα πέντε μεγαλύτερα νησιά της Περιφέρειας λειτουργούν πολιτικά αεροδρόμια (Λήμνος, Μυτιλήνη, Χίος, Σάμος, Ικαρία). Τρία από αυτά (Λήμνος, Μυτιλήνη, Σάμος) είναι διεθνή, ενώ ο αερολιμένας της Χίου έχει ορισθεί από την ΥΠΑ ως Περιστασιακά οριζόμενο Σημείο Εισόδου -Εξόδου της Χώρας (βάσει ετησίως εκδιδόμενης υπουργικής απόφασης). Ο αερολιμένας της Ικαρίας εξυπηρετεί μόνο πτήσεις εσωτερικού. Στον Πολιχνίτο της Λέσβου υπάρχει αλλά δεν λειτουργεί στρατιωτικό αεροδρόμιο. Περίπου 3 χιλ. ΝΑ των Μεστών της Χίου υπάρχει αεροδρόμιο το οποίο επίσης δεν λειτουργεί.

Όλα τα νησιά συνδέονται απευθείας με την Αθήνα, ενώ με τη Θεσσαλονίκη συνδέονται απευθείας η Λήμνος, η Μυτιλήνη, η Χίος και η Σάμος. Οι αεροπορικές συνδέσεις μεταξύ των νησιών είναι Θεσ/νίκη - Λήμνος - Ικαρία και Ικαρία - Ηράκλειο και Λήμνος - Μυτιλήνη -Χίος/Σάμος - Ρόδος. Η γραμμή Λήμνος - Μυτιλήνη/Χίος/Σάμος - Ρόδος συνδέει τη Λήμνο με τη Μυτιλήνη και τη Μυτιλήνη είτε απευθείας με τη Ρόδο είτε μέσω Χίου ή/και Σάμου. Μέσω Ρόδου υπάρχει και σύνδεση με το Ηράκλειο. Όλα τα νησιά εκτός της Ικαρίας συνδέονται κατά τη θερινή περίοδο με διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις.

Στο Βόρειο Αιγαίο λειτουργούν με άδεια λειτουργίας του Υπουργείου Μεταφορών πέντε (5) δημοτικά ελικοδρόμια πλήρως εξοπλισμένα στα παρακάτω νησιά: Λέσβος (Ερεσσός), Άγιος Ευστράτιος, Ψαρά, Ικαρία (Ράχες) και Φούρνοι. Όλα τα ελικοδρόμια λειτουργούν περιστασιακά κατόπιν συνεννόησης με την αντίστοιχη δημοτική αρχή, η οποία και τα διαχειρίζεται, και εξυπηρετούν περισσότερο μεταφορές ανάγκης και λιγότερο περιηγήσεις.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Ο κατακερματισμός του χώρου επιβάλλει τη λειτουργία ενός πυκνού δικτύου αεροδρομίων και ελικοδρομίων, σημαντικές βελτιώσεις των οποίων πραγματοποιήθηκαν μέσω ευρωπαϊκής χρηματοδότησης.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου υπάρχουν 14 αερολιμένες. Πιο συγκεκριμένα, τα νησιά εκείνα που διαθέτουν αερολιμένα είναι τα: Αστυπάλαια, Κάλυμνος, Κάρπαθος, Κάσος, Καστελόριζο, Κως, Λέρος, Μήλος, Μύκονος, Νάξος, Πάρος, Ρόδος, Σαντορίνη και Σύρος.

Ειδικότερα, στην ΠΝΑ υπάρχουν δυο διεθνή αεροδρόμια, της Ρόδου και της Κω, καθώς και δυο αεροδρόμια με νομοθετημένα σημεία εισόδου και εξόδου, της Μυκόνου και της Θήρας. Τα τελευταία δέχονται τόσο πτήσεις εσωτερικού, όσο και εξωτερικού και μπορούν να αποτελέσουν σημεία εισόδου και εξόδου από τη χώρα, καθώς παρέχουν υπηρεσίες τελωνείου. Επίσης, υπάρχουν τέσσερα με μη νομοθετημένα σημεία εισόδου και εξόδου, της Πάρου, της Μήλου, της Νάξου και της Καρπάθου. Τα αεροδρόμια αυτά είναι αεροδρόμια εσωτερικού τα οποία μπορούν να δεχτούν ναυλωμένες πτήσεις εξωτερικού (charter) ύστερα από ενημέρωση. Τα υπόλοιπα έξι αεροδρόμια της Περιφέρειας χαρακτηρίζονται ως αμιγώς εσωτερικού και εξυπηρετούν μόνο πτήσεις εσωτερικού. Από το σύνολο των αεροδρομίων της Περιφέρειας μόνο δυο, της Θήρας και της Καρπάθου, έχουν και στρατιωτική χρήση πέραν της πολιτικής.

Οι εν λόγω αερολιμένες, εξασφαλίζουν τόσο την ενδοπεριφερειακή και διαπεριφερειακή σύνδεση, όσο και τη διεθνή σύνδεση της περιφέρειας.

Σε ότι αφορά την κύρια αεροπορική εξυπηρέτηση του Νοτίου Αιγαίου, αυτή διαρθρώνεται ως εξής:

1. Εθνικές Αερομεταφορές με βάση:

- κυρίως το Ελευθέριος Βενιζέλος
- το Μακεδονία (Θεσσαλονίκη)
- το Ν. Καζαντζάκης (Ηράκλειο)

2. Διεθνείς Αεροπορικές μεταφορές, με βάση διάφορα αεροδρόμια του εξωτερικού με πτήσεις charter. Πολλές από τις αεροπορικές εταιρίες charter την περίοδο του καλοκαιριού έχουν τόσο πυκνή, τακτή και περιοδική εξυπηρέτηση με τα νησιά περισσότερο και από τις αεροπορικές τακτικές γραμμές.

Αναφορικά με την κίνηση των αεροδρομίων της ΠΝΑ, φαίνεται ότι το αεροδρόμιο της Ρόδου είναι αυτό με τη μεγαλύτερη κίνηση επιβατών τόσο σε επίπεδο εσωτερικού, όσο και σε επίπεδο εξωτερικού. Ακολουθεί το αεροδρόμιο της Κω, στην τρίτη θέση κατατάσσεται το αεροδρόμιο της Θήρας και στην τέταρτη θέση το αεροδρόμιο της Μυκόνου. Αντίθετα, την μικρότερη κίνηση παρουσιάζει το αεροδρόμιο της Νάξου (www.yra.gr).

Όσον αφορά τις αεροπορικές συνδέσεις του εσωτερικού, όλα τα αεροδρόμια της Περιφέρειας συνδέονται απευθείας με την Αθήνα είτε με κανονικές πτήσεις, είτε με πτήσεις υπό καθεστώς άγονης γραμμής. Εξαιρέση αποτελούν τα αεροδρόμια της Μεγίστης και της Κάσου, τα οποία δεν έχουν απευθείας σύνδεση με την Αθήνα και συνδέονται μέσω Ρόδου. Αρκετά αεροδρόμια κατά τους καλοκαιρινούς μήνες αποκτούν απευθείας σύνδεση με τη Θεσσαλονίκη και το Ηράκλειο.

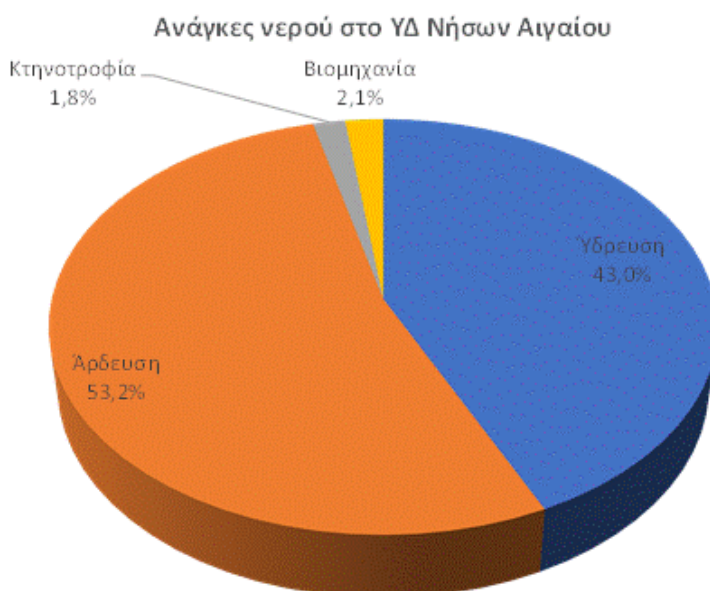
Στο Νότιο Αιγαίο λειτουργούν με άδεια λειτουργίας του Υπουργείου Μεταφορών 28 ελικοδρόμια πλήρως εξοπλισμένα στα παρακάτω νησιά: Αγαθονήσι, Λειψοί, Πάτμος, Αρκοί, Νίσυρος, Τήλος, Σύμη, Χάλκη, Κάρπαθος (Όλυμπος), Ρόδος, Άνδρος, Τήνος, Κέα, Κύθνος, Σέριφος, Μήλος, Σίφνος, Κίμωλος, Μύκονος, Κουφονήσια, Αμοργός, Δονούσα, Ηρακλεία, Σχοινούσα, Αντίπαρος, Σίκινος, Ανάφη, Ίος, Φολέγανδρος και Θηρασιά.

6.1.18 Ύδρευση - άρδευση

Οι συνολικές ετήσιες ανάγκες νερού στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) εκτιμήθηκαν στα $132,6 \times 10^6 \text{m}^3$. Όπως φαίνεται και στο παρακάτω σχήμα, οι κυριότερες ανάγκες σε νερό αφορούν την άρδευση και την ύδρευση, που αποτελούν αντίστοιχα το 53,2% και 43,0% των συνολικών αναγκών σε νερό. Οι ανάγκες νερού για την κτηνοτροφία αποτελούν ένα πολύ μικρό ποσοστό της τάξης του 1,8%, ενώ οι ανάγκες για βιομηχανική χρήση αποτελούν περίπου το 2,1% των συνολικών αναγκών.

Πίνακας 6-27 Ετήσιες Ανάγκες νερού στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) ανά Χρήση

ΑΝΑΓΚΕΣ ΥΔΑΤΟΣ (μ ³ /έτος)	ΛΑΠ (EL1436)	ΛΑΠ (EL1437)	ΛΑΠ (EL1438)	ΥΔ (EL14)
Ύδρευσης	17.413.800	13.018.600	26.573.000	57.005.400
Άρδευσης	45.097.300	10.707.200	14.710.700	70.515.200
Κτηνοτροφίας	1.397.900	614.600	350.800	2.363.300
Βιομηχανίας	1.262.400	939.600	519.300	2.721.300
ΣΥΝΟΛΟ ΑΝΑΓΚΩΝ ΥΔΑΤΟΣ	65.171.400	25.280.000	42.153.800	132.605.200

Σχήμα 6-20 Ποσοστιαίες ανάγκες νερού στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14).

Ένα από τα βασικότερα θέματα που αντιμετωπίζει ένα μεγάλο μέρος των νησιών του Αιγαίου είναι η κάλυψη των υδρευτικών αναγκών λόγω της έλλειψης νερού που παρατηρείται κυρίως κατά τους θερινούς μήνες. Για την κάλυψη αυτών των αναγκών, που είναι άμεσης προτεραιότητας, εκτός της εκμετάλλευσης των υπόγειων υδάτων μέσω γεωτρήσεων και πηγών και των επιφανειακών μέσω ταμειυτήρων και λιμνοδεξαμενών, σε αρκετά νησιά έχουν κατασκευαστεί μονάδες αφαλάτωσης, ενώ σε κάποια άλλα η κάλυψη των αναγκών γίνεται και μέσω μεταφοράς νερού από υδροφόρα πλοία.

Με βάση το σύνολο των πληροφοριών που συλλέχθηκαν εκτιμάται ότι η κάλυψη των υδρευτικών αναγκών μέσω αφαλατώσεων είναι της τάξης του 10,2%, ενώ η μεταφορά νερού το 0,08% και αφορά νησιά κυρίως των Κυκλάδων και των Δωδεκανήσων

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Η ύδρευση αποτελεί χρήση πρώτης προτεραιότητας, προτεραιότητα θεσμοθετημένη με το Ν. 1739/87 που όμως λόγω διαφόρων προβλημάτων (π.χ. αυξημένου κόστους έργων μεταφοράς) δεν τηρείται. Γίνεται από υπόγεια και επιφανειακά νερά καλυπτόμενα από τοπικούς υδατικούς πόρους.

Σε τοπικό επίπεδο οι υδρευτικές ανάγκες κοινοτήτων και μικρών δήμων εξυπηρετούνται από μικρά υδρευτικά έργα που τα διαχειρίζονται οι ίδιοι οι ΟΤΑ. Λόγω των γεωγραφικών και φυσιογνωστικών γνωρισμάτων της περιφέρειας, τα νησιά, τόσο τα μεγάλα, όσο και τα μικρότερα εξυπηρετούνται από δημόσιες πηγές καθώς και από δημόσιες και ιδιωτικές γεωτρήσεις. Οι δημόσιες γεωτρήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί από τους μεγάλους Δήμους της περιφέρειας εξυπηρετούν τις ανάγκες της ύδρευσης, ενώ οι ιδιωτικές γεωτρήσεις οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί από τις μικρές κοινότητες χρησιμοποιούνται για την άρδευση των νησιών. Οι ιδιωτικές γεωτρήσεις εξυπηρετούν κυρίως τις ανάγκες άρδευσης των ιδιωτών και σε αρκετές περιπτώσεις την κάλυψη τουριστικών μονάδων.

Ειδικότερα, στα νησιά του Βορείου Αιγαίου (Λεκάνη Απορροής Ανατολικού Αιγαίου), σύμφωνα με το εγκεκριμένο σχέδιο διαχείρισης των υδάτινων πόρων, η κύρια πηγή πόσιμου νερού είναι τα υπόγεια ύδατα (πλήρης κάλυψη των αναγκών σε πόσιμο νερό από υπόγεια ύδατα στα νησιά Λέσβος, Λήμνος, Άγιος Ευστράτιος και Ψαρά), ενώ ένα μικρό ποσοστό καλύπτεται από ταμειυτήρες και μονάδες αφαλάτωσης (Σύρος, Μήλος, Χίος, Μύκονος).

Τα κυριότερα προβλήματα των υπαρχόντων δικτύων, αφορούν την συντήρηση και τον εμπλουτισμό τους, καθώς και την αντικατάσταση των παλαιών δικτύων που έχουν κατασκευασθεί από τσιμεντοσωλήνες και παρουσιάζουν διαρροές από διάρρηξη ή εμφράξεις από τη συσσώρευση αλάτων.

Στο Βόρειο Αιγαίο η οργανωμένη άρδευση είναι πολύ περιορισμένη και εντοπίζεται κυρίως στη Μυτιλήνη, στη Λήμνο και στη Σάμο, και σε αυτές τις περιπτώσεις όμως αποτελεί πολύ μικρό ποσοστό της συνολικής καλλιεργούμενης έκτασης. Οι ανάγκες άρδευσης των νησιών ικανοποιούνται από γεωτρήσεις εκμετάλλευσης του υπόγειου δυναμικού, που έχουν κατασκευαστεί τόσο από φορείς του δημοσίου (νομαρχίες, δήμοι, κοινότητες) όσο και από ιδιώτες, από πηγές αποστράγγισης των υπόγειων υδροφορέων, καθώς και από λιμνοδεξαμενές και φράγματα.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Η κάλυψη των υδρευτικών αναγκών στην ΠΝΑ έρχεται σε πρώτη προτεραιότητα τόσο γιατί πρέπει να καλυφθούν οι υδρευτικές ανάγκες του πληθυσμού όσο και για την συντήρηση του βασικότερου τομέα της οικονομίας των νησιών, τον τουρισμό. Σε δεύτερη προτεραιότητα έρχεται το νερό για την άρδευση και την κάλυψη των κτηνοτροφικών αναγκών αφού στα περισσότερα νησιά (συνήθως τα μικρά) ο πρωτογενής τομέας δεν αποτελεί τον κύριο παράγοντα της οικονομίας τους και στη συνέχεια το νερό για βιομηχανική χρήση η οποία ούτως ή άλλως είναι μικρή στα νησιά. Μεγαλύτερα νησιά (π.χ. Ρόδος) τα οποία έχουν τους εδαφικούς πόρους για ανάπτυξη εντατικής καλλιέργειας απαιτούν σημαντικές ποσότητες νερού οι οποίες συναγωνίζονται

με αυτές για την κάλυψη των υδρευτικών αναγκών. Και σε αυτή την περίπτωση πρώτη προτεραιότητα είναι η ύδρευση και έπειτα η κατασκευή εγγειοβελτιωτικών έργων τα οποία θα καλύψουν τις ανάγκες του νησιού για άρδευση.

Μια γενική παρατήρηση είναι η ύπαρξη πολλών παράκτιων ρεμάτων, που αποστραγγίζουν το μεγαλύτερο τμήμα του Υδατικού Διαμερίσματος, καθιστώντας δύσκολη την εκμετάλλευση των επιφανειακών νερών. Επίσης, η ανάπτυξη καρστικών, κυρίως, υδροφορέων ανοιχτών προς τη θάλασσα δημιουργεί πρόσθετες δυσκολίες στην αξιοποίηση των υπόγειων αποθεμάτων νερού (υπερεκμετάλλευση, υφαλμύριση). Η εκτιμηθείσα από το υδρολογικό ισοζύγιο ποσότητα υπόγειου νερού δεν είναι δυνατό να αξιοποιηθεί παρά μόνο σ' ένα μικρό ποσοστό. Το ποσοστό αυτό κυμαίνεται στα διάφορα νησιά και εξαρτάται από το ανάγλυφο, τη διαμόρφωση υδρογεωλογικών λεκανών με υδραυλικό φράγμα προς τη θάλασσα, και από τη γεωλογία και την τεκτονική της περιοχής.

Ειδικότερα, η κάλυψη των αναγκών των νησιών του ΥΔ Νήσων Αιγαίου σε πόσιμο νερό πραγματοποιείται μέσω γεωτρήσεων εκμετάλλευσης του υπόγειου δυναμικού, με μεταφορά νερού με υδροφόρα πλοία, από μονάδες αφαλάτωσης, καθώς και από λιμνοδεξαμενές.

Ειδικότερα για τα νησιά του Νοτίου Αιγαίου (Κυκλάδες και Δωδεκάνησα), κύρια πηγή πόσιμου νερού είναι τα υπόγεια ύδατα (πλήρης κάλυψη των αναγκών από υπόγεια ύδατα π.χ. στα νησιά Κάρπαθος, Αντίπαρος, Κέα, Κύθνος, κ.α.), αλλά σε μεγάλο ποσοστό οι υδρευτικές ανάγκες καλύπτονται από μονάδες αφαλάτωσης (πλήρης κάλυψη στη Σύρο και μεγάλο ποσοστό σε αρκετά νησιά), από μεταφορά νερού με πλοία (Αμοργός, Λειψοί, Αγαθονήσι, Κίμωλος, κ.α.) και από ταμειυτήρες (π.χ. Ανάφη).

Στα περισσότερα νησιά οι υδρευτικές ανάγκες καλύπτονται από περισσότερες της μίας πηγής πόσιμου νερού (π.χ. στη νήσο Θήρα, για το έτος 2014, οι ανάγκες καλύφθηκαν κατά 54 % από υπόγεια ύδατα, κατά 46 % από αφαλατώσεις και κατά 0,35 % από μεταφορά με πλοία, ενώ στη Σίφνο κατά 60 % από αφαλατώσεις και κατά 40 % από υπόγεια ύδατα). Σε πολλές περιοχές των νησιών παρατηρείται έλλειμμα, ιδιαίτερα κατά την καλοκαιρινή περίοδο.

Τέλος, στα περισσότερα νησιά είναι απαραίτητη η επισκευή ή η κατασκευή δικτύων διανομής καθώς και δεξαμενών αποταμίευσης νερού.

6.1.19 Αποχέτευση

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου δεν έχουν θεσμοθετηθεί ευαίσθητοι αποδέκτες. Οι περισσότερες Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων διαθέτουν τα επεξεργασμένα λύματα στη θάλασσα, ενώ σε λίγες περιπτώσεις, τα επεξεργασμένα λύματα χρησιμοποιούνται για άρδευση.

Σύμφωνα με την Απόφαση έγκρισης του Εθνικού Επιχειρησιακού Σχεδίου Διαχείρισης Λυμάτων Οικισμών Προτεραιότητας Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ (ΑΔΑ 65204653Π8-4ΤΕ), στις διατάξεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ εμπίπτουν 52 οικισμοί του ΥΔ Νήσων Αιγαίου, από τους οποίους οι 8 είναι οικισμοί Β προτεραιότητας και οι 44 είναι οικισμοί Γ προτεραιότητας. Η υφιστάμενη κατάσταση ως προς την εξυπηρέτηση από ΕΕΛ έχει ως εξής:

- 42 οικισμοί εξυπηρετούνται ή πρόκειται να εξυπηρετηθούν από 36 υφιστάμενες ή υπό κατασκευή ΕΕΛ.
- 10 οικισμοί έχουν απαίτηση κατασκευής 9 ΕΕΛ

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται στοιχεία των Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων που εμπύπτουν στην Οδηγία 91/271/ΕΟΚ. Οι φορείς λειτουργίας των ΕΕΛ που εμπύπτουν στην Οδηγία, έχουν υποχρέωση καταχώρησης των τεχνικών και λειτουργικών δεδομένων στη διαδικτυακή Εθνική Βάση Δεδομένων των ΕΕΛ, η οποία είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα του Υπουργείου και στο διαδικτυακό τόπο <http://astikalimata.yreka.gr>. Στόχος της Εθνικής Βάσης είναι η άμεση παρακολούθηση της πορείας εφαρμογής της Οδηγίας και η ενημέρωση κάθε ενδιαφερόμενου σε θέματα συλλογής, επεξεργασίας και διάθεσης των αστικών λυμάτων.

Πίνακας 6-28 Οικισμοί του ΥΔ Νήσων Αιγαίου που εμπύπτουν στην Οδηγία 91/271/ΕΟΚ (κατάσταση 12/2022)

Περιφερειακή Ενότητα	Οικισμός	Προτεραιότητα Οικισμού	Πληθυσμός Αιχμής	Ονομασία ΕΕΛ	Δυναμικότητα	Κατάσταση ΕΕΛ
ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου						
ΛΕΣΒΟΥ	ΜΗΘΥΜΝΑ	Γ	4.850	ΜΗΘΥΜΝΑΣ	5.650	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΜΥΡΙΝΑ	Γ	5.552	ΜΥΡΙΝΑΣ	10.800	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΠΕΤΡΑ	Γ	4.009	ΠΕΤΡΑΣ	8.915	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΠΛΩΜΑΡΙ	Γ	4.361	ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ	8.932	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΠΟΛΥΧΝΙΤΟΣ	Γ	2.057	ΠΟΛΥΧΝΙΤΟΥ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΑΓΙΑΣΣΟΣ	Γ	2.293	ΑΓΙΑΣΟΥ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Γ	2.478	ΚΑΛΛΟΝΗΣ	9.100	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΚΑΛΛΟΝΗ	Γ	2.385	ΚΑΛΛΟΝΗΣ	9.100	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΛΕΣΒΟΥ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	Β	35.500	ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ	43.300	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΣΑΜΟΥ	ΚΟΚΚΑΡΙ	Γ	4.127	ΚΟΚΚΑΡΙΟΥ	7.500	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΣΑΜΟΥ	Ν. ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΟΝ	Γ	9.945	ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΟΥ	12.217	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΣΑΜΟΥ	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ	Γ	5.970	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ	8.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΣΑΜΟΥ	ΣΑΜΟΣ	Γ	9.152	ΣΑΜΟΥ	16.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ-ΕΚΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΣΑΜΟΥ	ΑΓΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ	Γ	3.733	ΑΓ. ΚΗΡΥΚΟΥ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΣΑΜΟΥ	ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΙ	Γ	2.581	ΧΩΡΑΣ (ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ)	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΝΔΕΣΗ
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΣ	Β	34.650	ΧΙΟΥ	32.500	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΛΑΠ Κυκλάδων						
ΑΝΔΡΟΥ	ΧΩΡΑ ΑΝΔΡΟΥ	Γ	2.703	ΑΝΔΡΟΥ	12.510	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΘΗΡΑΣ	ΠΕΡΙΣΣΑ	Γ	2.289	ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	13.500	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΘΗΡΑΣ	ΕΜΠΟΡΕΙΟΝ	Γ	3.000	ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ	13.500	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑ (ΦΗΡΑ)	Γ	7.500	ΘΗΡΑ (ΦΗΡΑ)	10.833	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΘΗΡΑΣ	ΙΟΣ	Γ	5.561	ΙΟΥ	20.324	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΘΗΡΑΣ	ΚΑΡΤΕΡΑΔΟΣ	Γ	3.150	ΚΑΡΤΕΡΑΔΟΥ	5.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΘΗΡΑΣ	ΜΕΣΣΑΡΙΑ ΘΗΡΑΣ	Γ	15.000	ΜΕΣΣΑΡΙΑΣ	24.350	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΘΗΡΑΣ	ΟΙΑ	Γ	7.415	ΟΙΑΣ	10.834	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΕΑΣ - ΚΥΘΝΟΥ	ΚΟΡΗΣΣΙΑ	Γ	3.400	ΚΕΑΣ	10.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΜΗΛΟΥ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ-ΑΡΤΕΜΩΝΑΣ	Γ	5.000	ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΜΗΛΟΥ	ΛΙΒΑΔΙ	Γ	2.540	ΣΕΡΙΦΟΥ	10.660	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΣ	Β	26.000	ΜΥΚΟΝΟΥ	32.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΝΑΞΟΥ	ΝΑΞΟΣ	Β	20.000	ΝΑΞΟΥ	40.917	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΠΑΡΟΥ	ΝΑΟΥΣΑ-ΠΑΡΟΥ	Γ	10.000	ΝΑΟΥΣΑΣ	14.300	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΙΚΙΑ-ΠΑΡΟΥ	Γ	10.000	ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ	25.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΣΥΡΟΥ	ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ	Β	27.800	ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	28.067	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΝΟΥ	ΤΗΝΟΣ	Γ	7.065	ΤΗΝΟΥ	-	ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΛΑΠ Δωδεκανήσων						
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΛΕΡΟΥ	Γ	3.000	ΛΕΡΟΥ	10.833	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ

Περιφερειακή Ενότητα	Οικισμός	Προτεραιότητα Οικισμού	Πληθυσμός Αιχμής	Όνομασία ΕΕΛ	Δυναμικότητα	Κατάσταση ΕΕΛ
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΛΑΚΚΙ	Γ	3.172	ΛΕΡΟΥ	10.833	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΚΑΛΥΜΝΟΣ	Β	16.000	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	20.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΑΛΥΜΝΟΥ	ΣΚΑΛΑ ΠΑΤΜΟΥ	Γ	3.558	ΠΑΤΜΟΥ	6.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΑΡΠΑΘΟΥ	ΚΑΡΠΑΘΟΣ	Γ	7.911	ΚΑΡΠΑΘΟΥ	8.240	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ Η ΟΜΑΛΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΩ	ΖΗΠΑΡΙ	Γ	3.387	ΔΙΚΑΙΟΥ	25.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΩ	ΜΑΡΜΑΡΙ	Γ	5.934	ΔΙΚΑΙΟΥ	25.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΩ	ΠΥΛΙΟ	Γ	2.445	ΔΙΚΑΙΟΥ	25.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΩ	ΤΥΓΚΑΚΙ	Γ	4.964	ΔΙΚΑΙΟΥ	25.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΩ	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑ	Γ	2.475	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑΣ	25.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΩ	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑ	Γ	7.537	ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑΣ	25.000	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΚΩ	ΚΕΦΑΛΟΣ	Γ	2.193	ΚΕΦΑΛΟΥ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΚΩ	ΚΩΣ	Β	37.000	ΚΩ	53.383	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΡΟΔΟΥ	ΛΑΡΔΟΣ	Γ	4.353	ΛΑΡΔΟΥ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΡΟΔΟΥ	ΣΥΜΗ	Γ	4.574	ΣΥΜΗΣ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΡΟΔΟΥ	ΡΟΔΟΣ	Β	150.000	ΡΟΔΟΥ	154.683	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΡΟΔΟΥ	ΚΡΕΜΑΣΤΗ	Γ	12.000	ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	12.350	ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ
ΡΟΔΟΥ	ΑΦΑΝΤΟΥ	Γ	12.500	ΑΦΑΝΤΟΥ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΡΟΔΟΥ	ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ	Γ	6.284	ΑΦΑΝΤΟΥ	-	ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου έχουν κατασκευαστεί **33 ΕΕΛ** για την εξυπηρέτηση οικισμών 91/271/ΕΟΚ, εκ των οποίων είναι σε λειτουργία σήμερα 31 ΕΕΛ και καταχωρούν στοιχεία τεχνικών και λειτουργικών δεδομένων στη διαδικτυακή Εθνική Βάση Δεδομένων (στις ΕΕΛ Καρπάθου και Σάμου η λειτουργία δεν έχει αποκατασταθεί).

Πέραν των ΕΕΛ οικισμών, που εμπίπτουν στην Οδηγία 91/271/ΕΟΚ, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου εντοπίστηκαν και αξιολογήθηκαν και **62 ΕΕΛ** που εξυπηρετούν μικρότερους οικισμούς.

Στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου, η μονάδα με την μεγαλύτερη δυναμικότητα, είναι η ΕΕΛ Μυτιλήνης με τη δυναμικότητα της κατασκευασμένης εγκατάστασης να ανέρχεται σε 43.300 ισοδύναμους κατοίκους (ικ). Η ΕΕΛ εξυπηρετεί την πόλη της Μυτιλήνης και τους οικισμούς Μόρια, Πάμφιλα, και Παναγιούδα. Αποδέκτης των επεξεργασμένων λυμάτων της ΕΕΛ είναι η θάλασσα. Στη μονάδα γίνεται δευτεροβάθμια επεξεργασία, απονιτροποίηση και αποφωσφόρωση (2NP), ενώ η συνολική εισερχόμενη παροχή λυμάτων ανέρχεται σε 7.400 m³/day. Μεγάλη είναι και η δυναμικότητα της ΕΕΛ Χίου, η οποία δέχεται τα λύματα της πόλης της Χίου και της Ομηρούπολης και των άλλων οικισμών. Η δυναμικότητα της κατασκευασμένης εγκατάστασης ανέρχεται σε 32.500 ΙΚ, ενώ αποδέκτης των επεξεργασμένων λυμάτων είναι η θάλασσα. Στη μονάδα γίνεται δευτεροβάθμια επεξεργασία και απονιτροποίηση (2N), ενώ η συνολική εισερχόμενη παροχή λυμάτων ανέρχεται σε 7.130 m³/day. Στη ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου συγκεντρώθηκαν και αξιολογήθηκαν στοιχεία για **43 ΕΕΛ**.

Στη ΛΑΠ Κυκλάδων, η ΕΕΛ Νάξου αποτελεί την μονάδα με την μεγαλύτερη δυναμικότητα η οποία ανέρχεται σε 40.917 ΙΚ και ακολουθεί ΕΕΛ Μυκόνου με τη δυναμικότητα της κατασκευασμένης εγκατάστασης να ανέρχεται σε 32.000 ΙΚ. Αποδέκτης των επεξεργασμένων λυμάτων και των δύο μονάδων είναι η θάλασσα, ενώ τα λύματα υπόκεινται σε δευτεροβάθμια επεξεργασία με απονιτροποίηση και αποφωσφόρωση (2NP). Στη ΛΑΠ Κυκλάδων

συγκεντρώθηκαν και αξιολογήθηκαν στοιχεία για **31 ΕΕΛ**. Μεγάλες εγκαταστάσεις λειτουργούν και στην Σαντορίνη την Πάρο και την Σύρο

Στη ΛΑΠ Δωδεκανήσων η μεγαλύτερη εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων είναι η ΕΕΛ Ρόδου, η δυναμικότητα της οποίας ανέρχεται σε 154.683 ΙΚ, η οποία είναι και η μεγαλύτερη μονάδα σε όλο το Υδατικό Διαμέρισμα. Αποδέκτης των επεξεργασμένων λυμάτων είναι η θάλασσα. Η μέθοδος επεξεργασίας που εφαρμόζεται είναι δευτεροβάθμια με απονιτροποίηση και αποφωσφόρωση (2NP), ενώ στην παραγόμενη λυματολάσπη γίνεται πάχυνση, σταθεροποίηση και αφυδάτωση.

6.1.20 Ενέργεια

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Όλα τα νησιά του Βορείου Αιγαίου ηλεκτροδοτούνται από Αυτόνομους Σταθμούς Παραγωγής (ΑΣΠ) που λειτουργούν κυρίως με μαζούτ και δευτερευόντως με Diesel (οι πολύ μικροί). Το πρόβλημα της επάρκειας των εγκαταστάσεων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας είναι υπαρκτό και οξύ ιδιαίτερα στην Λέσβο. Οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας δημιουργούν σοβαρά προβλήματα τοπικής ατμοσφαιρικής ρύπανσης (Μυτιλήνη, Καρφάς Χίου, Κοκκάρι Σάμου κλπ). Στη Λήμνο, λειτουργεί ντιζελοηλεκτρικός σταθμός, στην περιοχή Αυλώνα (βορειώς της Μύρινας), με εγκατεστημένη ισχύ 13.400 KW.

Στον Αγ. Ευστράτιο, ο σταθμός έχει εγκατεστημένη ισχύ 360 KW. Στη Λέσβο, το εργοστάσιο (θερμικός σταθμός) βρίσκεται στην πόλη της Μυτιλήνης και έχει εγκατεστημένη ισχύ 52.500 KW. Σύμφωνα με το εγκεκριμένο Γ.Π.Σ. Μυτιλήνης (ΦΕΚ 328/ΑΑΠ/30-7-2007), προβλέπεται η μετεγκατάσταση εντός 12ετίας του θερμοηλεκτρικού εργοστασίου, από την πόλη της Μυτιλήνης και έχει προταθεί από τη ΔΕΗ να εγκατασταθεί στην περιοχή "Σαρακήνα" Μανταμάδου. Στη Χίο, το εργοστάσιο βρίσκεται στην περιοχή Κουτάρη της Κοινότητας Θυμαίων, με εγκατεστημένη ισχύ 36.800 KW. Οι Οινούσες τροφοδοτούνται με ηλεκτρική ενέργεια από τη Χίο. Στα Ψαρά, το εργοστάσιο βρίσκεται σε ψυχρή εφεδρεία, έχει ισχύ 345KW και τροφοδοτείται από τη Χίο με υποβρύχιο καλώδιο. Στη Σάμο, ο σταθμός βρίσκεται στην περιοχή Κοκκάρι και έχει εγκατεστημένη ισχύ 30.700 KW. Οι Φούρνοι τροφοδοτούνται με ηλεκτρική ενέργεια από τη Σάμο. Στην Ικαρία, η μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που βρίσκεται στον Αγ. Κήρυκο έχει εγκατεστημένη ισχύ 5.410 KW. Στην Ικαρία, η μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που βρίσκεται στον Αγ. Κήρυκο έχει εγκατεστημένη ισχύ 5.410 KW.

Η Αιολική ενέργεια αποτελεί την κύρια ανανεώσιμη πηγή για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στην περιοχή του Βορείου Αιγαίου. Στην Περιφέρεια υπάρχουν αρκετά Αιολικά Πάρκα (τα οποία εκμεταλλεύεται τόσο η ΔΕΗ όσο και ιδιώτες).

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Οι υφιστάμενες υποδομές αυτόνομων εργοστασίων παραγωγής ενέργειας καλύπτουν επαρκώς τις ανάγκες, με εξαίρεση την περίοδο τουριστικής αιχμής κατά την οποία η ζήτηση αυξάνεται υπέρμετρα.

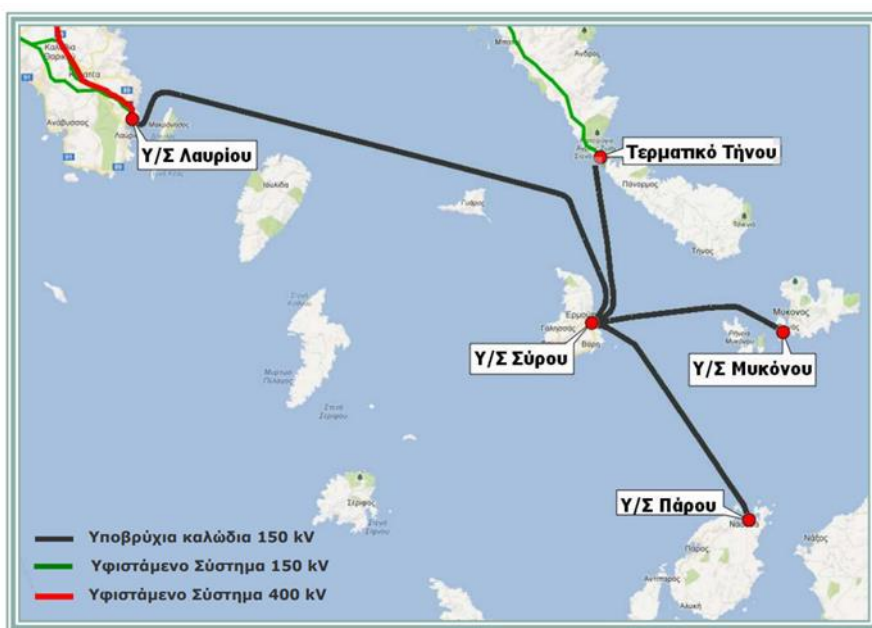
Η ηλεκτρική διασύνδεση των νησιών με το εθνικό σύστημα μεταφοράς έχει πραγματοποιηθεί για τα νησιά που ευρίσκονται σε μικρή σχετικά απόσταση από την ηπειρωτική χώρα με υποβρύχια καλώδια στην μέση και υψηλή τάση. Υποθαλάσσιες διασυνδέσεις στη μέση τάση έχουν γίνει σε ομάδες νησιών που συνδέονται σε έναν κεντρικό αυτόνομο σταθμό πετρελαίου συνήθως στην μέση τάση, καταργώντας τους μικρούς αυτόνομους σταθμούς που υπήρχαν σε κάθε ένα από αυτά τα νησιά. Ωστόσο, οι προσπάθειες συνεχίζονται με

διάφορες προκαταρκτικές μελέτες για την σύνδεση των νησιών στο εθνικό σύστημα μεταφοράς στοχεύοντας κυρίως στην εκμετάλλευση του αιολικού δυναμικού και μεταφορά της παραγωγής στην ηπειρωτική χώρα.

Η διασύνδεση των Κυκλάδων αφορά στη διασύνδεση των νησιών Σύρου, Μυκόνου, Πάρου και Νάξου με το ΕΣΜΗΕ και την ενίσχυση της διασύνδεσης του συγκροτήματος Άνδρου – Τήνου (Δεκαετές Πρόγραμμα Ανάπτυξης Συστήματος Μεταφοράς 2019 – 2028, ΑΔΜΗΕ 2018). Το έργο αποσκοπεί αφενός στην αύξηση της αξιοπιστίας τροφοδότησης των διασυνδεόμενων νησιών και αφετέρου στη μείωση του κόστους παραγωγής (υποκατάσταση πετρελαίου με άλλες πηγές ενέργειας, σε συνάρτηση με την εξέλιξη του ενεργειακού μείγματος ηλεκτροπαραγωγής στην Ηπειρωτική Χώρα). Επιπλέον βελτιώνεται το περιβάλλον των νησιών με την ελαχιστοποίηση και μελλοντική παύση της λειτουργίας των πετρελαϊκών σταθμών παραγωγής και ελαχιστοποιείται η περιβαλλοντική όχληση επί των νησιών καθώς αποφεύγεται η κατασκευή εναέριων γραμμών μεταφοράς. Επίσης με το έργο αυτό δημιουργείται η αναγκαία υποδομή για την αξιοποίηση του σημαντικού δυναμικού των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στα νησιά. Με βάση τα παραπάνω, ο ΑΔΜΗΕ υλοποιεί το έργο σε φάσεις:

Α' Φάση (ολοκληρώθηκε)

Στις αρχές του 2018 ολοκληρώθηκε η πρώτη φάση διασύνδεσης των νησιών Σύρου, Πάρου, Μυκόνου και Τήνου. Μέσω της διασύνδεσης διασφαλίζεται η διακίνηση ισχύος μέχρι 170 MW, μέγεθος που μπορεί να καλύψει τη ζήτηση των νησιών για τα επόμενα 30-40 χρόνια. Με την έναρξη λειτουργίας της διασύνδεσης, οι αυτόνομοι πετρελαϊκοί σταθμοί στους οποίους στηρίζεται σήμερα η ηλεκτροδότηση των τεσσάρων νησιών, θα τεθούν σε κατάσταση θερμής εφεδρείας.

Εικόνα 6-38 Α' Φάση της Διασύνδεσης των Κυκλάδων

Τα οφέλη δεν περιορίζονται μόνο στους κατοίκους των εν λόγω νησιών οι οποίοι πέραν των ρύπων από την καύση πετρελαίου και μαζούτ θα αποφύγουν και τις διακοπές ρεύματος τους θερινούς μήνες που ανεβαίνει η ζήτηση λόγω τουρισμού. Επεκτείνονται στο σύνολο των καταναλωτών που επιβαρύνονται με το υψηλό κόστος ηλεκτροδότησής τους μέσω των χρεώσεων Υπηρεσιών Κοινής Ωφελείας, που σε ετήσια βάση για τα

συγκεκριμένα νησιά ανέρχεται περίπου στα 100 εκατ. ευρώ και συνολικά για τα μη διασυνδεδεμένα νησιά στα 600-800 εκατ. ευρώ.

Το μέσο κόστος παραγωγής των αυτόνομων πετρελαϊκών σταθμών της ΔΕΗ στα μη διασυνδεδεμένα νησιά τον Αύγουστο του 2017, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΔΕΔΔΗΕ, διαμορφώθηκε στα 336,96€/MWh, όταν το αντίστοιχο κόστος στο ηπειρωτικό σύστημα κυμάνθηκε στα 50€/MWh.

Επίσης με το έργο αυτό δημιουργείται η αναγκαία υποδομή για την αξιοποίηση του σημαντικού δυναμικού των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στα νησιά.

Πρόκειται για έργο στρατηγικής εθνικής σημασίας με μεγάλη προστιθέμενη αξία. Το έργο της Διασύνδεσης των Κυκλάδων με το Ηπειρωτικό Διασυνδεδεμένο Σύστημα Υψηλής Τάσης έχει χαρακτηριστεί με Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 237/Β/11-02-2011) ως έργο *«ιδιαίτερα σημαντικό για την οικονομία της χώρας, το οποίο θα συμβάλλει αφενός στη βελτίωση της ηλεκτροδότησης των νησιών με ταυτόχρονη μείωση των δαπανών ηλεκτροδότησης και αφετέρου στη βελτίωση του περιβάλλοντος των νησιών»*.

Η Α' φάση διασύνδεσης των Κυκλάδων ξεκινάει από το ΚΥΤ του Λαυρίου μέσω ενός υποβρυχίου τριπολικού καλωδίου μήκους 108Km που καταλήγει στη Σύρο. Από εκεί ένα υποβρύχιο καλώδιο μήκους 33Km καταλήγει στο βόρειο άκρο της Τήνου. Ένα δεύτερο καλώδιο μήκους 46Km συνδέει τη Σύρο με την Πάρο και ένα τρίτο μήκους 35Km τη Σύρο με τη Μύκονο.

Β' Φάση (ολοκληρώθηκε)

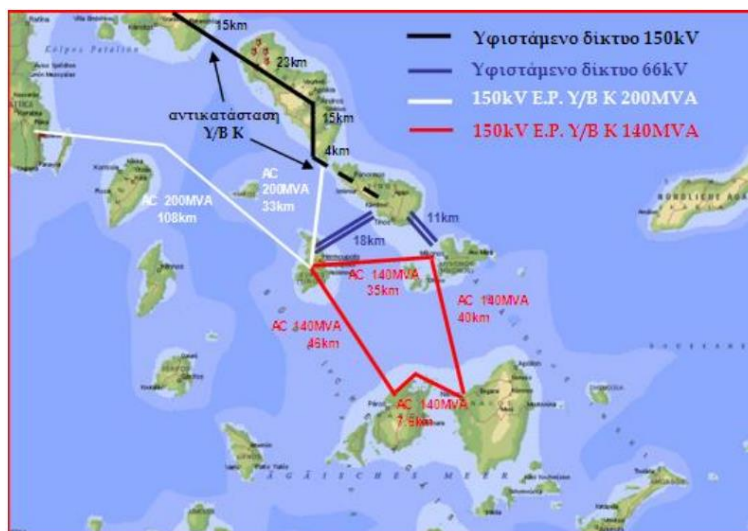
Η Β' Φάση της διασύνδεσης των Κυκλάδων ολοκληρώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2020 με τη διασύνδεση της Νάξου στο Σύστημα Υψηλής Τάσης. Αποτελείται από τα ακόλουθα επιμέρους υποέργα:

- Σύνδεση Πάρου - Νάξου με ένα υποβρύχιο τριπολικό καλώδιο μήκους 7,6 km.
- Σύνδεση Νάξου - Μυκόνου με ένα υποβρύχιο τριπολικό καλώδιο μήκους 40 km.
- Νέος Υποσταθμός GIS επί της Νάξου, καθώς και τα έργα σύνδεσης στους Υποσταθμούς Πάρου και Μυκόνου.

Επίσης ε τη Β' Φάση, προγραμματίστηκε και η αναβάθμιση της υφιστάμενης καλωδιακής σύνδεσης Άνδρος - Λιβιάδι (Νότιος Εύβοια) μήκους 14,5 km και Άνδρος - Τήνος μήκους 4km με την εγκατάσταση νέων υποβρυχίων καλωδίων σε αντικατάσταση των υφιστάμενων καλωδίων ελαίου. Το έργο της αναβάθμισης ολοκληρώθηκε στις αρχές του 2020.

Η Β' Φάση του έργου, με το κλείσιμο του βρόχου μεταξύ Πάρου, Νάξου και Μυκόνου, συμβάλλει αποφασιστικά στην ενίσχυση της αξιοπιστίας τροφοδότησης των νησιών αυτών. Μετά την ολοκλήρωση της Β' Φάσης εξασφαλίζεται διπλή τροφοδότηση και για τα νησιά αυτά, με αποτέλεσμα οι περιπτώσεις απώλειας καλωδίων, κατά τις οποίες ενδέχεται να προκύψει ανάγκη λειτουργίας των ΑΣΠ, περιορίζονται μόνο στην περίπτωση απώλειας του καλωδίου Λαύριο – Σύρος, υπό συνθήκες υψηλού φορτίου. Επιπλέον με την ενίσχυση της ικανότητας τροφοδότησης της υφιστάμενης διασύνδεσης με την Εύβοια (αντικατάσταση της καλωδιακής σύνδεσης Άνδρος – Λιβιάδι και Άνδρος – Τήνος) διασφαλίζεται η διακίνηση ισχύος της τάξεως των ~170MW από την Εύβοια προς τις διασυνδεδεμένες Κυκλάδες, σε περίπτωση απώλειας του καλωδίου Λαύριο – Σύρος, μέγεθος το οποίο εν γένει επαρκεί για να καλύψει την ισχύ ζήτησης των νησιών για τον προβλεπόμενο χρονικό

ορίζοντα λειτουργίας του έργου, ανάλογα και με την εξέλιξη της ζήτησης φορτίου των νησιών, περιορίζοντας περαιτέρω την ανάγκη θέσης εντός λειτουργίας των τοπικών ΑΣΠ.

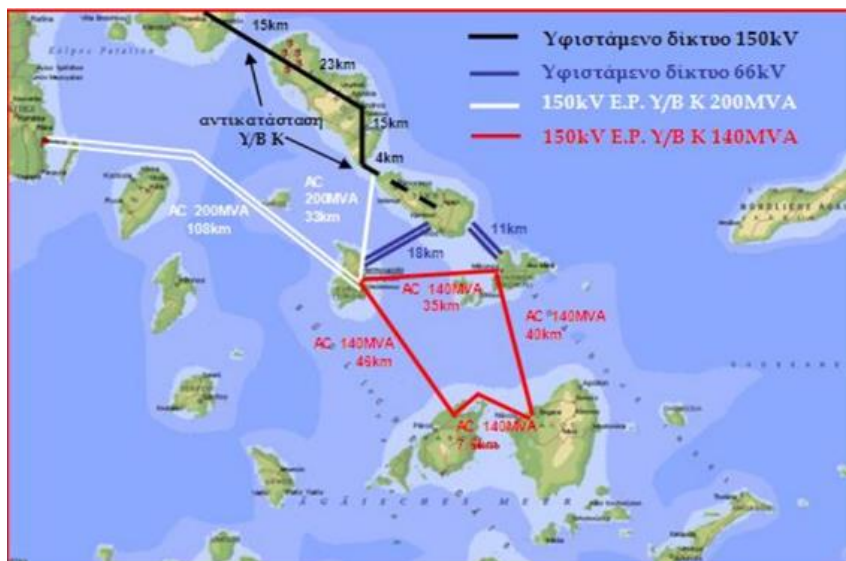

Εικόνα 6-39 Β' Φάση της Διασύνδεσης των Κυκλάδων

Γ' Φάση (ολοκληρώθηκε)

Η Γ' Φάση Διασύνδεσης των Κυκλάδων και η έναρξη της λειτουργίας της δεύτερης Καλωδιακής γραμμής Μεταφοράς μεταξύ Λαυρίου και Σύρου, ολοκληρώθηκε τον Οκτωβρίου του 2020

Η Γ' Φάση της διασύνδεσης των Κυκλάδων περιλαμβάνει την ολοκλήρωση της διασύνδεσης με την πόντιση και του δεύτερου καλωδίου Λαυρίου –Σύρου, καθώς και με τα απαιτούμενα έργα σύνδεσης στο Λαύριο και στη Σύρο. Στόχος της Γ' Φάσης είναι η εξασφάλιση της απαιτούμενης αξιοπιστίας για όλες τις λειτουργικές συνθήκες, ανάλογα και με την εξέλιξη της ζήτησης των διασυνδεόμενων νησιών. Με την ολοκλήρωση της Γ' Φάσης εξασφαλίζεται πλήρης αξιοπιστία τροφοδότησης του συγκροτήματος των Κυκλάδων για τον προβλεπόμενο χρονικό ορίζοντα λειτουργίας του έργου. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και μετά την κατασκευή όλων των φάσεων του έργου, θα πρέπει να διατηρηθεί παραγωγικό δυναμικό στα νησιά, ώστε να μπορούν να αντιμετωπιστούν έκτακτα περιστατικά (όπως π.χ. βλάβη στον Υ/Σ Σύρου κ.λπ.).

Εικόνα 6-40 Γ' Φάση της Διασύνδεσης των Κυκλάδων

Δ' Φάση (σε εξέλιξη)

Η ηλεκτρική διασύνδεση των Νότιων και Δυτικών Κυκλάδων με το ΕΣΜΗΕ θα πραγματοποιηθεί μέσω υποβρυχίων καλωδίων εναλλασσόμενου ρεύματος, μήκους περίπου 353,2 km. και υπογείων καλωδίων εναλλασσόμενου ρεύματος, μήκους περίπου 19,6 km.

Το έργο της Δ' Φάσης διασύνδεσης των Κυκλάδων αφορά στη διασύνδεση των νησιών Θήρας Μήλου, Φολεγάνδρου και Σεριφίου με το ΕΣΜΗΕ.

Την εκκίνηση της Δ' Φάσης της ηλεκτρικής διασύνδεσης των Κυκλάδων σηματοδότησε η προκήρυξη εντός του 2020 του διαγωνισμού για τη διασύνδεση της Νάξου με την Σαντορίνη, μέσω της οποίας θα τροφοδοτηθεί ακτινικά -σε πρώτη φάση- το σημαντικότερο μέρος του φορτίου των νησιών που προορίζονται να διασυνδεθούν, αποτελώντας παράλληλα ένα κρίσιμο βήμα για την πραγματοποίηση του υπόλοιπου έργου, με ορίζοντα ολοκλήρωσης το 2024.

Ο βασικός σχεδιασμός της ηλεκτρικής διασύνδεσης περιλαμβάνει τα ακόλουθα υποέργα:

1. Νάξος–Σαντορίνη: Διασύνδεση με υποβρύχιο τριπολικό καλώδιο E.P. XLPE 150 kV, ονομαστικής ικανότητας 200 MVA.
2. Σαντορίνη –Φολέγανδρος: διασύνδεση με υποβρύχιο τριπολικό καλώδιο E.P. XLPE 150 kV, ονομαστικής ικανότητας 200 MVA.
3. Φολέγανδρος –Μήλος: διασύνδεση με υποβρύχιο τριπολικό καλώδιο E.P. XLPE 150 kV, ονομαστικής ικανότητας 200 MVA.
4. Μήλος –Σερίφος: διασύνδεση με υποβρύχιο τριπολικό καλώδιο E.P. XLPE 150 kV, ονομαστικής ικανότητας 200 MVA.

5. Σέριφος–Λαύριο: διασύνδεση με υποβρύχιο τριπολικό καλώδιο Ε.Ρ. XLPE 150 kV, ονομαστικής ικανότητας 200 MVA.
6. Κατασκευή 4 νέων υποσταθμών 150/20 kV κλειστού τύπου GIS στα νησιά Σαντορίνη, Φολέγανδρο, Μήλο, Σέριφο.

Σήμερα, στη Περιφέρεια αυτόνομες μονάδες παραγωγής ενέργειας είναι εγκατεστημένες σε νησιά με σημαντική τουριστική δραστηριότητα, όπως Θήρα, Κως, Μύκονος, Ρόδος και Σύρος, αλλά και νησιά που αναπτύσσονται τουριστικά όπως Αμοργός, Άνδρος, Αστυπάλαια, Ίος, Κάλυμνος, Κάρπαθος, Κέα, Κύθνος, Λέρος, Μήλος, Πάρος, Πάτμος, Σέριφος, Σίφνος και Σύμη.

Από τη κατηγορία των νησιών που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ανάπτυξης αλλά και υποδομών, μόνο ορισμένα διαθέτουν αυτόνομες μονάδες, όπως το Αγαθονήσι, οι Αρκοί, η Μεγίστη κ.ά.

Ως προς τους ατμοηλεκτρικούς σταθμούς παραγωγής, που είναι και οι πιο οικονομικές μονάδες ηλεκτρικής ενέργειας για μεγάλες ποσότητες, στη Περιφέρεια υπάρχουν αρκετές μονάδες, χρησιμοποιώντας ως καύσιμο πετρέλαιο και μαζούτ. Υδροηλεκτρικοί σταθμοί παραγωγής, δεν υπάρχουν. Αντίθετα, ηλιακά πάρκα, που αποτελούν συστοιχίες ηλιακών συλλεκτών με φωτοβολταϊκά στοιχεία, λειτουργούν στην Κύθνο και στους Αρκοίους.

Τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα στα νησιά του Αιγαίου, πραγματοποιούνται επενδύσεις σε έργα Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στα πλαίσια της ηλεκτρικής διασύνδεσης των νησιών με το ηπειρωτικό δίκτυο της χώρας και της αξιοποίησης του πλούσιου δυναμικού ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που αυτά διαθέτουν, καθώς και της συμβολής των έργων αυτών στους στόχους της χώρας για μείωση των εκπεμπόμενων αερίων ρύπων με Αέρια του Θερμοκηπίου (ΑτΘ). Στην ΠΝΑ, οι επενδύσεις στον τομέα αυτό αφορούν κυρίως στην κατασκευή αιολικών πάρκων.

6.1.21 Στερεά απόβλητα – απορρίμματα

Ο ν. 4819/23-07-2021 (ΦΕΚ Α 129) καθορίζει το «πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων στη χώρα

Σύμφωνα με το ν. 4819/23-07-2021 τα Περιφερειακά Σχέδια ο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ) αποτελούν ένα ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης του συνόλου των αποβλήτων που παράγονται στην περιφέρεια, προσδιορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για τη διαχείρισή τους, σε συμφωνία με τις κατευθύνσεις του Εθνικού Σχεδιασμού Διαχείρισης Αποβλήτων και του Εθνικού Προγράμματος Πρόληψης Αποβλήτων.

Η συμβατότητα του ΠΕΣΔΑ με τις κατευθύνσεις και τα μέτρα που προβλέπονται στο ΕΣΔΑ, ελέγχεται από το αρμόδιο όργανο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Εξάλλου στο νέο Ε.Σ.Δ.Α. με τη μορφή που εγκρίθηκε (Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 39 της 31.8.2020 Έγκριση του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων (Ε.Σ.Δ.Α.) (ΦΕΚ 185 Α/ 29-09-2020)), αναγράφεται: Επικαιροποίηση των Περιφερειακών Σχεδίων Διαχείρισης Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ), ώστε να διασφαλιστεί η συμμόρφωσή τους με τις διατάξεις του παρόντος ΕΣΔΑ καθώς και της νέας νομοθεσίας της ΕΕ και την εθνική νομοθεσία, με παράλληλη καταχώρηση της προόδου υλοποίησής τους σε ηλεκτρονική φόρμα, διασυνδεδεμένη με το Ηλεκτρονικό Μητρώο Αποβλήτων.

Τα κύρια γνωρίσματα του ΥΔ- πολυνησιωτικότητα χαρακτηριζόμενη από ακραία μεγέθη, έκκεντρη θέση ως προς τα κέντρα λήψης αποφάσεων, διπλή μεθοριακότητα - προσδιορίζουν τη θέση και το ρόλο του στον εθνικό χώρο.

Η γεωγραφική και γεωπολιτική θέση, σε συνδυασμό με την πολυνησιωτικότητα, είναι οι σημαντικότεροι ανελαστικοί παράγοντες που συνεπάγονται ένα κράμα μειονεκτημάτων - αλλά και πλεονεκτημάτων συνυφασμένων με τη μοναδικότητα του φυσικού χώρου και της πολιτισμικής ταυτότητα

Η ιδιαιτερότητα που σχετίζεται μεταξύ άλλων και με τη διαχείριση στερεών αποβλήτων αναγνωρίζεται και στην Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 39 της 31.8.2020 Έγκριση του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων (Ε.Σ.Δ.Α.) (ΦΕΚ 185 Α/ 29-09-2020), όπου αναγράφονται σχετικά: Με βάση τα προαναφερθέντα, το δίκτυο των βασικών υποδομών επεξεργασίας ΑΣΑ αποτελείται από τα ακόλουθα:

1. Κέντρα Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ).
2. Μονάδες Επεξεργασίας Βιολογικών Αποβλήτων (ΜΕΒΑ). Λόγω της έντονης νησιωτικότητας της χώρας, σε νησιά που λόγω χαμηλής παραγωγής ΑΣΑ δεν κριθεί βιώσιμο το προδιαλεγμένο οργανικό να οδηγείται σε κλασικού τύπου ΜΕΒΑ, μπορεί να γίνει χρήση μηχανικών κομποστοποιητών.
3. Μονάδες Επεξεργασίας Αποβλήτων (ΜΕΑ).
4. Μονάδες Προεπεξεργασίας Αποβλήτων/Απορριμμάτων (ΜΠΑ) πριν από την Υγειονομική Ταφή. Λόγω της έντονης νησιωτικότητας της χώρας, σε όσα νησιά βάσει του οικείου ΠΕΣΔΑ δεν κρίνεται τεχνικοοικονομικά εφικτή η ύπαρξη ΜΕΑ, και προκειμένου να επιτυγχάνεται στο μέγιστο δυνατό βαθμό η απαιτούμενη 12 προεπεξεργασία των υπολειμματικών σύμμεικτων ΑΣΑ πριν από την ΥΤ, συνιστάται να εξεταστεί η δημιουργία Μονάδων Προεπεξεργασίας Αποβλήτων / Απορριμμάτων, που θα περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστον βιολογική επεξεργασία σταθεροποίησης του οργανικού κλάσματος, εφόσον βέβαια και πάλι η δημιουργία των ΜΠΑ κρίνεται τεχνικοοικονομικά εφικτή.
5. Μονάδες Ενεργειακής Αξιοποίησης.
6. Χώρους Υγειονομικής Ταφής (Χ.Υ.Τ.) Αποβλήτων που σταδιακά μετατρέπονται σε Χ.Υ.Τ. Υπολειμμάτων (Χ.Υ.Τ.Υ.), για την ασφαλή τελική διάθεση των όποιων υπολειμμάτων απομένουν μετά από το ιδιαίτερα εκτεταμένο δίκτυο χωριστής συλλογής και ανάκτησης υλικών και τις μονάδες επεξεργασίας ή και ενεργειακής αξιοποίησης. Ειδικά λόγω της έντονης νησιωτικότητας της χώρας είναι αποδεκτό και πιθανό, τα απόβλητα κάποιου νησιού που δεν εξυπηρετείται από ΜΕΑ, αντί να διατίθενται σε ΧΥΤΑ του νησιού (είτε απευθείας είτε μετά από ΜΠΑ) να μεταφέρονται σε ΜΕΑ άλλου νησιού, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο, όπως η επαρκής δυναμικότητα της ΜΕΑ υποδοχής και η δυνατότητα της θαλάσσιας μεταφοράς των ΑΣΑ.

Αυτό επαφίεται στην ευχέρεια των οικείων ΠΕΣΔΑ ή /και ΦΟΔΣΑ.

Για τις ανάγκες του κεντρικού ισοζυγίου του ΕΣΔΑ θεωρείται ότι η διάθεση των υπολειμμάτων ΚΔΑΥ προς Υγειονομική Ταφή γίνεται μόνο για τις νησιωτικές περιοχές που δεν εξυπηρετούνται από ΜΕΑ. Δεσμευτικό πάντως είναι, ότι όλα τα ΠΕΣΔΑ κινούμενα στις αρχές και κατευθύνσεις του ΕΣΔΑ πρέπει να επιτυγχάνουν όλους τους στόχους διαχείρισης για τα ΑΣΑ του ΕΣΔΑ, με **εξάιρεση μόνο τις τρεις Περιφέρειες με έντονη νησιωτικότητα (Βορείου Αιγαίου, Ιονίων Νήσων, Νοτίου Αιγαίου)**, οι οποίες μπορούν να αποκλίνουν μόνο ως προς τον στόχο του μέγιστου ποσοστού διάθεσης προς Υγειονομική Ταφή 10% κ.β. των ΑΣΑ για το έτος 2030.

Στην περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου ιδρύθηκε (2020) ο Ειδικός Περιφερειακός Διαβαθμιδικός Φορέας Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων Νοτίου Αιγαίου ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΦΟΔΣΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε.» με διευρυμένες και σαφώς καθορισμένες αρμοδιότητες διαχείρισης ΑΣΑ στην ΠΝΑ

Η υφιστάμενη κατάσταση, της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου υπολείπεται από το χαρακτηρισμό ικανοποιητική. Από τους 25 Χώρους Υγειονομικής Ταφής της Π.Ν.Α. (12 στα Δωδεκάνησα, 13 στις Κυκλάδες)

- 5 ΧΥΤ χωρίς περιβαλλοντικούς όρους σε ισχύ (Αγαθονήσι, Αστυπάλαια, Λειψοί, Μεγίστη, Νίσυρος) –
- 13 ΧΥΤ χωρίς άδεια λειτουργίας (Αγαθονήσι, Αστυπάλαια, Λειψοί, Μεγίστη, Νίσυρος, Κάρπαθος, Βόρεια Ρόδος, Σύμη, Τήλος, Φολέγανδρος, Κύθνος, Σέριφος, Μύκονος)

Καταγράφονται :

- 5 ενεργοί ΧΑΔΑ (Κάλυμνος, Λέρος, Άνδρος, Θήρα, Τήνος)
- 8 ανενεργοί ΧΑΔΑ μη αποκατεστημένοι (Πάτμος, Μήλος, Σίφνος, Σύμη, Κέα, Μύκονος, Σίκινο, Φολέγανδρος)
- 5 ΧΥΤ χωρίς επαρκή υπολειπόμενο όγκο για τελική διάθεση αποβλήτων και χωρίς ολοκλήρωση ενεργειών για την αντιμετώπιση του προβλήματος (Βόρεια Ρόδος, Κάρπαθος, Πάρος, Τήλος, Κίμωλος).
- 11 ΧΥΤ με περιβαλλοντικούς όρους σε ισχύ και άδεια λειτουργίας (Κως, Νότια Ρόδος, Νάξος, Σύρος, Πάρος, Ίος, Κέα, Σέριφος, Σίφνος \, Πάτμος, Αμοργός).

Επίσης εντοπίζονται

- ανεπαρκής εναλλακτική διαχείριση αποβλήτων, σχεδόν παντού
- χωρίς κατασκευασμένο μόνιμο χώρο διάθεσης υπολειμμάτων (Κάλυμνος, Λέρος, Άνδρος, Θήρα, Τήνος, Μήλος)
- απαιτείται θαλάσσια μεταφορά για τελική διάθεση σε μόνιμη βάση (Κάσος, Μεγίστη, Αρκοί, Ψέριμος, Τέλενδος, Χάλκη, Θηρασία, Σίκινο, Μικρές Κυκλάδες, Αντίπαρος, Σαρία, Γυαλί, Δήλος)

Στο Βόρειο Αιγαίο υφίστανται οι εξής Φο.Δ.Σ.Α. :

- Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου (ΔΕΔΑΠΑΛ) Α.Ε., που εξυπηρετεί τους Δήμους Μυτιλήνης και Δυτικής Λέσβου
- ΔΙΑΝΟΧ Α.Ε., που εξυπηρετεί τους Δήμους Χίου, Ψαρών και Οινουσσών.
- Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λήμνου(ΔΕΔΑΠΑΛ) Α.Ε., που εξυπηρετεί τους Δήμους Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου.

Επίσης, αρμοδιότητες ΦοΔΣΑ ασκούν οι Δήμοι Ανατολικής και Δυτικής Σάμου, Ικαρίας, κα Φούρνων – Κορσεών.

Στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου εντοπίζονται είκοσι δύο (22) υφιστάμενες υποδομές εκ των οποίων οι δεκατρείς (13) είναι ΣΜΑ, οι πέντε (5) είναι ΧΥΤΑ/Υ και οι τέσσερις (4) είναι ΚΔΑΥ.

Πίνακας 6-29 Υποδομές Διαχείρισης Απορριμμάτων Βορείου Αιγαίου

Είδος υποδομής	Όνομα υποδομής	Θέση υποδομής (τοπωνύμιο)	ΠΕ	Φορέας διαχείρισης έργου	Ετήσια Δυναμ/τα Σχεδιασμού (tn/ έτος)	Εξυπηρετούμενη περιοχή
ΧΥΤΑ/Υ	Λήμνου	Σαρδές Λήμνου/ Περιοχή Κορδομάτι	ΛΗΜΝΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων & Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λήμνου	11.500	Δήμος Λήμνου, Δήμος Αγίου Ευστρατίου
ΧΥΤΑ/Υ	Κεντρικός ΧΥΤΑ/ΧΥΤΥ ΠΕ Λέσβου	Κλεφτόβιγλα 2 Λέσβου μεταξύ των ΔΕ 1)Αγίας Παρασκευής , 2)Λουτρόπολη Θερμής και 3) Μανταμάδου	ΛΕΣΒΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων & Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου (ΔΕΔΑΠΑΛ ΑΕ)	120.000	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων & Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου (ΔΕΔΑΠΑΛ ΑΕ)
ΧΥΤΑ/Υ	Νότιας Χίου	Πόδαρος Βέσσα Χίος	ΧΙΟΥ	Διαχείριση Απορριμμάτων Νοτίου Χίου (ΔΙ.Α.ΝΟ.Χ. Α.Ε.)	12.000	Χίος, Οινούσες και Ψαρά
ΧΥΤΑ/Υ	Ανατολικής Σάμου	Καμάρα	ΣΑΜΟΥ	Δήμος Σάμου	15.216,9	Δήμος Σάμου
ΧΥΤΑ/Υ	Φούρνων		ΙΚΑΡΙΑΣ	Δήμος Φούρνων Κορσέων		Δήμος Φούρνων Κορσέων
ΣΜΑ	Μυτιλήνης	Ουτζά Λεμονού Αγροτική Περιφέρεια Αλυφαντών ΔΕ Μυτιλήνης, Δήμου Λέσβου	ΛΕΣΒΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων και Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου ΔΕΔΑΠΑΛ ΑΕ	21.000	ΔΕ Μυτιλήνης, ΔΕ Ευεργέτουλα και ΔΕ Λουτρόπολη Θερμής Δήμου Λέσβου
ΣΜΑ	Ερεσού - Αντίσης	Σκαμιούδα ΔΚ Άντισσας, ΔΕ Ερεσού Αντίσης Δήμου Λέσβου	ΛΕΣΒΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων & Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου (ΔΕΔΑΠΑΛ ΑΕ)	4.684	ΔΕ Ερεσού - Αντίσης και οι οικισμοί Σκαλοχώρι, Φίλια, Ανεμώτια, Άγρα της ΔΕ Καλλονής, Δήμου Λέσβου
ΣΜΑ	Γέρας - Πλωμαρίου	Πευκάρα Σκοπέλος ΔΕ Γέρας Δήμου Λέσβου,	ΛΕΣΒΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων και Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου ΔΕΔΑΠΑΛ ΑΕ	10.679	ΔΕ Γέρας και ΔΕ Πλωμαρίου Δήμου Λέσβου
ΣΜΑ	Πολιχνίτου	Οξύς ΔΕ Πολιχνίτου, Δήμου Λέσβου	ΛΕΣΒΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων και Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου ΔΕΔΑΠΑΛ ΑΕ	5.407	ΔΕ Πολιχνίτου, Δήμου Λέσβου

Είδος υποδομής	Όνομα υποδομής	Θέση υποδομής (τοπωνύμιο)	ΠΕ	Φορέας διαχείρισης έργου	Ετήσια Δυναμ/τα Σχεδιασμού (tn/ έτος)	Εξυπηρετούμενη περιοχή
ΣΜΑ	Πέτρας - Μήθυμνας Δήμου Λέσβου	Αγία Βαρβάρα Δ.Ε. Πέτρας, Δήμου Λέσβου	ΛΕΣΒΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων και Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λέσβου ΔΕΔΑΠΑΛ ΑΕ	6.469	ΔΕ Πέτρας, ΔΕ Μήθυμνας
ΣΜΑ	Αμάνης	Ροβιές πρώην ΧΑΔΑ Βολισσού	ΧΙΟΥ	Διαχείριση Απορριμμάτων Νοτίου Χίου (Δι.Α.ΝΟ.Χ. Α.Ε.)		ΔΕ Αμάνης
ΣΜΑ	Χίου	Κοπριές περιοχής Κοφινά ΔΕ ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	Διαχείριση Απορριμμάτων Νοτίου Χίου (Δι.Α.ΝΟ.Χ. Α.Ε.)		Δημοτική Ενότητα Χίου, ΔΕ Ομηρούπολης, ΔΕ Αγίου Μηνά
ΣΜΑ	Αγίου Ευστρατίου	Αγία Τριάδα	ΛΗΜΝΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων & Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λήμνου	225	Δήμος Αγίου Ευστρατίου
ΣΜΑ ΣΜΑΥ	Σάμου	Καμάρα	ΣΑΜΟΥ	Δήμος Σάμου		Δήμος Σάμου
ΣΜΑ	Καρδαμύλων	Χωριδάκια Καρδαμύλων	ΧΙΟΥ	Διαχείριση Απορριμμάτων Νοτίου Χίου (Δι.Α.ΝΟ.Χ. Α.Ε.)		ΔΕ Καρδαμύλων
ΚΔΑΥ	Χίου	ΒΙΑΛ	ΧΙΟΥ			
ΚΔΑΥ	Βόρειας Ικαρίας		ΙΚΑΡΙΑΣ			ΔΕ Ραχών, ΔΕ Ευδήλου
ΚΔΑΥ	Νότιας Ικαρίας	Αγίου Κηρύκου	ΙΚΑΡΙΑΣ			
ΣΜΑ	ΣΜΑΥ Λήμνου	Σαρδές Λήμνου/ Περιοχή Κορδομάτι	ΛΗΜΝΟΥ	Διαδημοτική Επιχείρηση Διαχείρισης Απορριμμάτων & Περιβαλλοντικής Ανάπτυξης Λήμνου	845	Δήμος Λήμνου, Δήμος Αγίου Ευστρατίου
Λέσβου υφιστ.	Λέσβου	Μόρια	ΛΕΣΒΟΥ	Ανακύκλωση Αιγαίου - Χυτήρια Λέσβου ΑΒΕΕ	13.000	
ΣΜΑ	Ψαρών	Δήμος Ψαρών	ΧΙΟΥ			
ΣΜΑ	Οινουσσών		ΧΙΟΥ			Δήμος Οινουσσών

6.1.22 Ιστορικό και πολιτιστικό περιβάλλον

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Η Περιφέρεια παρουσιάζει μια πολυμορφία στοιχείων, τόσο από την άποψη του ανθρωπογενούς, ιστορικού, πολιτιστικού, όσο και φυσικού περιβάλλοντος. Στην κατηγορία των αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων, η Περιφέρεια, είναι πολύ πλούσια ως προς τα ευρήματα της πολιτιστικής, ιστορικής κληρονομιάς όλων των εποχών, όπως προϊστορικά, αρχαιότητες, παλαιοχριστιανικά και μεσαιωνικά κάστρα, πλήθος βυζαντινών μοναστηριών και εκκλησιών κ.λπ.

Το πολιτιστικό περιβάλλον είναι ιδιαίτερα πλούσιο, με μνημεία παγκόσμιας ακτινοβολίας (Σάμος, Λήμνος, Χίος) αρχαία αλλά και νεότερα. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Αρχαιολογικού Κτηματολογίου

(<https://www.arxaiologikoktimatologio.gov.gr/>) εντός της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου απαντώνται οι παρακάτω Κηρυγμένοι Αρχαιολογικοί Χώροι -Μνημεία όπως παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Πίνακας 6-30 Καταγραφή Κηρυγμένων Αρχαιολογικών Χώρων (πολύγωνα) ανά ΠΕ και νησί στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

ΠΕ	ΝΗΣΙ	Αρχαιολογικοί Χώροι
Λήμνου	Λήμνος	13
Λέσβου	Λέσβος	61
Χίου	Χίος	24
	Ψαρά	1
	Αντίψαρα	1
Σάμου	Σάμος	4
Ικαρίας	Ικαρία	11
	Φούρνων Κορσέων	4
ΣΥΝΟΛΟ		119

Αναλυτικότερα, η Περιφέρεια συγκεντρώνει 119 αρχαιολογικούς χώρους, με το 50% αυτών να συναντώνται στην ΠΕ Λέσβου και συγκεκριμένα στο νησί της Λέσβου. Το νησί της Χίου συγκεντρώνει 24 αρχαιολογικούς χώρους και το υπόλοιπο 25% μοιράζεται στα άλλα νησιά της Περιφέρειας.

Τα μνημεία που έχουν υπαχθεί σε κάποιο από τα υφιστάμενα καθεστώτα προστασίας, με βάση τη νομοθεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, ως εθνικής εμβέλειας πολιτιστικοί πόροι, όπως είναι το Ηραίο, το Ευπαλίειο Όρυγμα και η Πολίχνη.

Συνολικότερα, αναφορικά με το πολιτιστικό περιβάλλον στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου απαντώνται οι κάτωθι Αρχαιολογικοί Χώροι-Μνημεία:

- 22 Αρχαιολογικοί χώροι (12 στη Λέσβο, 4 στη Λήμνο, 4 στην Ικαρία και 2 στη Σάμο)
- 10 Βυζαντινά μνημεία (4 στη Λέσβο, 2 στη Λήμνο και 4 στη Χίο)
- 16 Νεότερα μνημεία Νεοελληνικής Περιόδου (7 στη Λέσβο, 6 στη Χίο, 2 στη Λήμνο και 1 στην Ικαρία)
- 14 Μουσεία και συλλογές (4 στη Λέσβο, 1 στη Λήμνο, 4 στη Χίο, 2 στη Σάμο και 2 στην Ικαρία)

Τέλος, ένα σημαντικό μέρος του τοπικού πολιτισμού έχει να κάνει με τα ήθη και τα έθιμα του, αλλά και με τις επιδόσεις του στα γράμματα και τις τέχνες. Τα νησιά του Βορείου Αιγαίου έχουν να επιδείξουν πολλά ενδιαφέροντα δείγματα τέτοιου πολιτισμού, με γνωστότερα τη μουσική και τους χορούς. Λιγότερο γνωστές στο ευρύτερο κοινό -εκτός κάποιων εξαιρέσεων-είναι οι επιδόσεις των νησιών στη χειροτεχνία, στις εικαστικές τέχνες, στη λογοτεχνία και στην ποίηση.

Σύμφωνα με τον Διαρκή Κατάλογο των Κηρυγμένων Αρχαιολογικών Χώρων και Μνημείων της χώρας στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου απαντώνται 1.278 θεσμοθετημένα μνημεία και αρχαιολογικοί χώροι, εκ των οποίων οι 639 βρίσκονται στην ΠΕ Λέσβου, οι 28 στην ΠΕ Ικαρίας, οι 127 στην ΠΕ Λήμνου, οι 78 στην ΠΕ Σάμου και τέλος οι 406 στην ΠΕ Χίου.

Οι παραδοσιακοί οικισμοί της Περιφέρειας έχουν κηρυχθεί από τα τέλη της δεκαετίας του 1970 και παρουσιάζουν εξαιρετική ποικιλία ως προς το μέγεθος, το χαρακτήρα και τη σχετική θέση στο οικιστικό δίκτυο. Το κάθε νησί παρουσιάζει ιδιαίτερο χαρακτήρα, επηρεασμένο τόσο από το ανάγλυφο του, όσο και από την

ιστορική του διαδρομή. Έτσι στη Χίο υπάρχει ο εγκαταλειμμένος οικισμός του Αναβατού και ο δυναμικός οικισμός του Κάμπου. Μεταξύ όλων των οικιστικών συνόλων της Περιφέρειας, μεγάλος αριθμός έχει αξιολογηθεί ως σημαντικού ενδιαφέροντος και έχει υπαχθεί στο καθεστώς των διατηρητέων παραδοσιακών οικισμών.

Υπάρχουν συνολικά 93 αξιόλογοι παραδοσιακοί οικισμοί με καλά διατηρημένο πολεοδομικό ιστό, όπως οι μεσαιωνικοί οικισμοί στο Πυργί, στα Μεστά, στους Ολύμπους Χίου, στο Καρλόβασι, στο Πυθαγόρειο, στο Μαραθοκάμπου Σάμου, στον Εϋδηλο Ικαρίας, στο Μόλυβο, την Πέτρα Λέσβου κ.λπ.

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου διαθέτει σημαντικό πολιτιστικό κεφάλαιο όσον αφορά στους αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους και τα μνημεία όλων των εποχών, από την αρχαιότητα έως τους νεότερους χρόνους. Το πολιτιστικό κεφάλαιο της Περιφέρειας, ενισχύεται περαιτέρω με την πλούσια πολιτιστική υποδομή (μουσεία, βιβλιοθήκες, πολιτιστικά κέντρα, συνεδριακά κέντρα κ.λπ.) καθώς και την πνευματική και καλλιτεχνική δράση (συνέδρια, φεστιβάλ κ.λπ.).

Η ύπαρξη μνημείων παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς (Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου, Δήλος και Ιστορικό Κέντρο (Χώρα) με το μοναστήρι του Αγ. Ιωάννη του Θεολόγου και το σπήλαιο αποκάλυψης στην Πάτμο), σημαντικών αρχαιολογικών χώρων, βυζαντινών μνημείων, αλλά και μνημείων Ιταλοκρατίας, το πλήθος των μονών και εκκλησιών και η ύπαρξη σημαντικών παραδοσιακών οικισμών, καθιστούν τον τομέα του Πολιτισμού, συγκριτικό πλεονέκτημα για την ανάπτυξη του τόπου.

Οι κυριότεροι από αυτούς είναι:

- Ακρόπολη Κορρησίας, Ακρόπολη Ποιήεσσας, Θέατρο Καρθαίας στην Κέα
- Μεσολιθικός οικισμός της Μαρούλας στην Κύθνο
- Ο αρχαιολογικός χώρος στην Δήλο
- Αρχαία Θήρα και το Ακρωτήρι της Θήρας
- Μυκηναϊκή ακρόπολη του Αγ. Ανδρέα και το Κάστρο της Σίφνου
- Φυλακωτή στην Μήλο
- Κάστρο στην Χώρα της Νάξου, η Υδρία και ο Πύργος Γλέζου στη Νάξο
- Αρχαίο νεκροταφείο στη Πάρο
- Μονή του Αγ. Ιωάννη στην Πάτμο
- Αρχαιολογικοί χώροι στην Λίνδο και στον Φιλήρημο, η Μεσαιωνική πόλη της Ρόδου, η Ακρόπολη της Ρόδου (Μόντε Σμιθ ή Λόφος του Αγίου Στεφάνου), η Κάμειρος και τα Βρούλια στην Ρόδο
- Μικρό χωριό και Κάστρο του Μεγάλου χωριού στην Τήλο
- Κάστρο στη Χώρα της Καλύμνου
- Κάστρο Παντελίου στη Λέρο
- Παλαιοχριστιανικά μνημεία Πυθαγορείου
- Αρκάσα Καρπάθου
- Ασκληπιείο, το Παλαιό Πυλί, το Κάστρο Νερατζιάς, η Ρωμαϊκή οικία και η Αρχαία αγορά & το λιμάνι στη Κω.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Αρχαιολογικού Κτηματολογίου (<https://www.arxaiologikoktimatologio.gov.gr/>) εντός της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου απαντώνται οι παρακάτω Κηρυγμένοι Αρχαιολογικοί Χώροι -Μνημεία όπως παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Πίνακας 6-31 Καταγραφή Κηρυγμένων Αρχαιολογικών Χώρων (πολύγωνα) ανά ΠΕ και νησί στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

ΠΕ	ΝΗΣΙ	Αρχαιολογικοί Χώροι
Καλύμνου	Αγαθονήσι	3
	Πάτμος	4
	Λειψοί	6
	Λέρος	11
	Κάλυμνος	8
	Αστυπάλαια	16
Ρόδου	Ρόδος	34
	Τήλος	3
	Χάλκη	5
	Σύμη	6
Νάξου	Νάξος	13
	Αμοργός	25
	Άνω Κουφονήσι	1
	Δονούσα	3
	Κέρος	1
	Ηρακλειά	1
	Σχοινούσα	1
Θήρας	Θήρα	12
	Θηρασιά	1
	Ίος	8
	Ανάφη	1
Μήλου	Μήλος	11
	Κίμωλος	4
	Σίφνος	5
	Σέριφος	2
Πάρου	Πάρος	11
	Αντίπαρος	9
Κέας-Κύθνου	Κύθνος	4
	Κέα	14
Άνδρου	Άνδρος	16
Κω	Κως	9
	Νίσυρος	5
Τήνου	Τήνος	12
Καρπάθου	Κάρπαθος	6
	Κάσος	4
Σύρου	Σύρος	9
Μυκόνου	Μύκονος	7
	Δήλος	1
ΣΥΝΟΛΟ		292

Συνολικά, αριθμούν 292 αρχαιολογικοί χώροι στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου.

Όπως παρουσιάζεται στον παραπάνω πίνακα, η ΠΕ Ρόδου και η ΠΕ Καλύμνου διαθέτουν από 48 η κάθε μία, ενώ τα νησιά με τους περισσότερους αρχαιολογικούς χώρους στην Περιφέρεια είναι η Ρόδος, η Αμοργός και η Χίος με 38, 25 και 24 αρχαιολογικούς χώρους, αντίστοιχα.

Ο οικιστικός πλούτος της Περιφέρειας είναι εξαιρετικά μεγάλος: το κάθε νησί παρουσιάζει ιδιαίτερο χαρακτήρα επηρεασμένο τόσο από το ανάγλυφό του, όσο και από την ιστορική του διαδρομή. Μεταξύ των οικιστικών συνόλων της Περιφέρειας, ένα μεγάλο ποσοστό, σχεδόν 30%, έχει αξιολογηθεί ως σημαντικού ενδιαφέροντος και έχει υπαχθεί στο καθεστώς των διατηρητέων παραδοσιακών οικισμών. Ειδικότερα, στην περιφέρεια Ν. Αιγαίου από το σύνολο των 226 παραδοσιακών οικισμών, το 75% βρίσκεται στο σύμπλεγμα των Κυκλάδων με διασπορά σε 27 νησιά, ενώ στα Δωδεκάνησα συναντώνται 58 οικισμοί, με το 50% αυτών, στη Ρόδο.

6.2 Περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά που ενδέχεται να επηρεαστούν σημαντικά

Όπως αναφέρεται αναλυτικά και στο Κεφ. 7, οι περιβαλλοντικές παράμετροι που ενδέχεται να επηρεαστούν σημαντικά από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου είναι οι εξής:

- Ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά των υδατικών πόρων του ΥΔ
- Φυσικοί οικότοποι, βιοποικιλότητα, χλωρίδα και πανίδα
- Τοπίο, έδαφος και μορφολογία
- Ανθρώπινη υγεία

Οι παραπάνω παράμετροι θα επηρεαστούν **θετικά** είτε άμεσα (ύδατα, τοπίο, έδαφος) είτε έμμεσα (βιοποικιλότητα, χλωρίδα, πανίδα, ανθρώπινη υγεία) από την εφαρμογή των προνοιών του Σχεδίου (περιορισμός της σπατάλης πόσιμου και αρδευτικού νερού, έλεγχος και περιορισμός απολήψεων, αναδιάρθρωση καλλιεργειών, έλεγχος – μείωση των απορρίψεων και της προκαλούμενης ρύπανσης, αποκατάσταση ανθρωπογενώς διαμορφωμένων στοιχείων κλπ).

Οι προαναφερθείσες πρόνοιες του Σχεδίου ενδέχεται να επιφέρουν παράλληλα και κάποιες έμμεσες πιέσεις και **αρνητικές** επιπτώσεις στις χρήσεις γης και γενικότερα σε κάποιες παραγωγικές δραστηριότητες. Για παράδειγμα είναι πιθανοί κάποιοι περιορισμοί στην έκταση της γεωργικής γης, λόγω των ζωνών προστασίας των υδροληπτικών έργων. Ακόμα, έμμεσες πιέσεις στις χρήσεις γης αναμένονται, λόγω της πιθανής αναδιάρθρωσης της αγροτικής παραγωγής ή της επιβολής αυστηρότερων όρων λειτουργίας σε παραγωγικές εγκαταστάσεις (βιομηχανία, κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις κλπ).

Οι παραπάνω αρνητικές επιπτώσεις εκτιμάται ότι θα είναι μικρής έκτασης και έντασης και ότι δεν παρουσιάζουν στρατηγικό χαρακτήρα.

6.3 Πιθανή εξέλιξη περιβαλλοντικών παραμέτρων στην περίπτωση της μη εφαρμογής του Σχεδίου

Σε περίπτωση επιλογής μη εφαρμογής του προτεινόμενου Σχεδίου, η υφιστάμενη σήμερα κατάσταση σε σχέση με τη διαχείριση των υδατικών πόρων θα μείνει ως έχει, ενώ οι τάσεις εξέλιξης των διαφόρων παραμέτρων του περιβάλλοντος που περιγράφονται στην παρ. 6.1, θα παραμείνουν αμετάβλητες.

Συγκεκριμένα:

- Θα αυξάνονται, χωρίς τα κατάλληλα ανακουφιστικά μέτρα που προτείνονται από το Σχέδιο, οι πιέσεις προς τους υδατικούς πόρους.
- Η βιομηχανική και εξορυκτική δραστηριότητα θα συνεχίζεται, ενώ τα προτεινόμενα από το Σχέδιο μέτρα ελέγχου των απορρίψεων δε θα εφαρμόζονται, με αποτέλεσμα την περαιτέρω ποιοτική υποβάθμιση των ΥΣ που σχετίζονται με τις θέσεις των βιομηχανικών και εξορυκτικών εγκαταστάσεων.
- Οι πιέσεις στα νερά και στο έδαφος από τη γεωργία και την οικιστική ανάπτυξη (απώλεια εδαφών από την αυξανόμενη διάβρωση, διαχείριση αστικών λυμάτων κλπ.) θα συνεχίζονται, χωρίς να λαμβάνονται τα ανακουφιστικά – προληπτικά μέτρα που περιλαμβάνονται στο Σχέδιο.
- Με τη συντελούμενη κλιματική αλλαγή, οι οικότοποι του υπό εξέταση ΥΔ δύναται να απειληθούν σοβαρά από τη μείωση των διαθέσιμων ποσοτήτων νερού. Είναι πιθανό ο παράγοντας αυτός να αυξήσει την ευαισθησία των οικοτόπων στις αλλαγές (ποιοτικές ή ποσοτικές) του δυναμικού των σχετικών ΥΣ.
- Οι επιπτώσεις στο τοπίο θα είναι σημαντικές, καθώς, με τη συνέχιση όλων των τάσεων που προαναφέρθηκαν, και χωρίς την παράλληλη λήψη των κατάλληλων ανακουφιστικών μέτρων, το υπό εξέταση ΥΔ θα οδηγηθεί πιθανά στην ερημοποίηση.

Εν κατακλείδι:

Η μη εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου θα οδηγήσει σε συνθήκες μη αιφορικής χρήσης των υδάτινων πόρων στο ΥΔ14, με συνακόλουθες επιπτώσεις τόσο στο φυσικό περιβάλλον (περιοχές υψηλής οικολογικής αξίας, προστατευόμενες περιοχές, τοπίο κλπ.) όσο και στο ανθρωπογενές και οικονομικό περιβάλλον (ερημοποίηση, μείωση γεωργικής παραγωγής κλπ.).

7. Εκτίμηση, αξιολόγηση και αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων

7.1 Γενικά

Μέχρι το σημείο αυτό, η μελέτη έχει αναλύσει τις βασικές συνιστώσες που οριοθετούν το υπόστρωμα, τη βάση του αντικειμένου της:

Την υφιστάμενη κατάσταση όσον αφορά στο καθεστώς της διαχείρισης των υδατικών πόρων στο υπό μελέτη ΥΔ και τους λόγους για τους οποίους κρίνεται επιτακτική η εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου για την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί από την Οδηγία.

Την περιγραφή του Σχεδίου, με όλα τα αναγκαία μέτρα που αποτελούν βασικό τμήμα του, και των οποίων η εφαρμογή θεωρείται απαραίτητη για την επίτευξη των τιθέμενων στόχων.

Την περιγραφή της σημερινής κατάστασης του περιβάλλοντος, κατά την οποία διαγνώστηκαν τα επίπεδα των περιβαλλοντικών παραμέτρων και εντοπίστηκαν τα ευαίσθητα και μη σημεία, ενώ εξετάστηκε ο πιθανός επηρεασμός κάθε μιας περιβαλλοντικής παραμέτρου από τη μη εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου.

Στις ενότητες που ακολουθούν, οι πληροφορίες που παρουσιάστηκαν μέχρι το σημείο αυτό, συντίθενται μέσω μιας λεπτομερούς μεθοδολογικής προσέγγισης, ώστε να εκτιμηθούν οι ενδεχόμενες επιπτώσεις του προτεινόμενου Σχεδίου στο περιβάλλον.

Στην αμέσως επόμενη ενότητα παρουσιάζεται η μεθοδολογία εκτίμησης των επιπτώσεων, ενώ στις ενότητες που την ακολουθούν παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της εκτίμησης και η τεκμηρίωσή τους.

7.2 Μεθοδολογία εκτίμησης, αξιολόγησης και αντιμετώπισης των επιπτώσεων

7.2.1 Γενικά

Η διερεύνηση και επιλογή ή σύνθεση της κατάλληλης μεθόδου εκτίμησης των επιπτώσεων ενός σχεδίου αποτελεί καταλυτικό στοιχείο για την επίτευξη του σκοπού της Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης (ΣΠΕ). Το γεγονός αυτό αναγνωρίστηκε από τα αρχικά στάδια εκπόνησης της παρούσας μελέτης και οδήγησε την ομάδα μελέτης στο συμπέρασμα ότι η μεθοδολογική προσέγγιση που θα χρησιμοποιηθεί, θα πρέπει να είναι προϊόν μιας σφαιρικής και σε βάθος ανάλυσης των εξελίξεων στο σχετικό τομέα ώστε να επιλεγούν τα καλύτερα στοιχεία από τις επικρατούσες προσεγγίσεις. Οι συνοπτικές διαπιστώσεις από την ανάλυση αυτή και οι τελικές επιλογές ως προς τα μεθοδολογικά ζητήματα παρουσιάζονται στις επόμενες παραγράφους.

Η Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση (ΣΠΕ) των επιπτώσεων αποτελεί ένα σχετικά νέο αντικείμενο μελέτης. Το γεγονός αυτό, αλλά κυρίως το μεγάλο εύρος διαφοροποίησης, τόσο ως προς το περιεχόμενο όσο και ως προς το επίπεδο σχεδιασμού, που παρουσιάζεται στα σχέδια και προγράμματα που υπόκεινται σε ΣΠΕ, έχουν καταστήσει ανέφικτη την παγίωση βέλτιστων μεθόδων για τη διερεύνηση του αντικειμένου. Αντίθετα, η πρακτική που ακολουθείται στις περισσότερες ΣΠΜ που έχουν εκπονηθεί σε Κράτη – Μέλη, είναι η αναζήτηση των κάθε φορά καταλληλότερων μεθόδων εκτίμησης, ανάλογα με

- το περιεχόμενο και τον τομεακό προσανατολισμό του προγράμματος ή σχεδίου,
- το επίπεδο ποσοτικοποίησης που έχει ενσωματωθεί στην γνώση για την υφιστάμενη κατάσταση του περιβάλλοντος, αλλά κυρίως
- το επίπεδο ωριμότητας στο οποίο έχει φθάσει η εκπόνηση του προγράμματος ή σχεδίου πριν την έναρξη διενέργειας της ΣΠΕ.

Η ανασκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας (τόσο των συγγραμμάτων που προσφέρουν κατευθύνσεις και οδηγίες για την εκπόνηση ΣΠΜ, όσο και των σχετικών μελετών που έχουν προετοιμαστεί για σχέδια ή προγράμματα σε κράτη – μέλη), δείχνει ότι:

- Στις μελέτες που εκπονούνται στα πλαίσια της ΣΠΕ μπορούν να χρησιμοποιηθούν τόσο ποσοτικές όσο και ποιοτικές μέθοδοι εκτίμησης, ενώ συχνότερος είναι ο συνδυασμός τους.
- Δεν εμφανίζεται προτίμηση σε συγκεκριμένες μεθόδους. Αντίθετα, τα συγγράμματα κατευθύνσεων και οδηγιών περιγράφουν σημαντικό εύρος μεθόδων, ενώ οι μελέτες επιλέγουν ή συνθέτουν την κάθε φορά κατάλληλη προσέγγιση.
- Βασική προϋπόθεση για την αξιοποίηση ποσοτικών μεθόδων είναι η ωριμότητα του σχεδίου, κυρίως στο επίπεδο των χαρακτηριστικών των έργων και δράσεων που συναποτελούν το σχέδιο. Παράλληλα, προαπαιτούνται ποσοτικές καταγραφές των κυριότερων στοιχείων της τρέχουσας περιβαλλοντικής κατάστασης. Όταν μια εκ των δύο αυτών προϋποθέσεων δεν ικανοποιείται, επιλέγονται ποιοτικής φύσης μέθοδοι.

Μια οριοθέτηση της έννοιας των ποσοτικών και ποιοτικών μεθόδων ίσως είναι χρήσιμη για τη διασαφήνιση των συγκεκριμένων όρων:

- Στις ποσοτικές μεθόδους, τα ζητήματα εκτίμησης των επιπτώσεων τίθενται συνήθως με τη μορφή «Πόσο θα αλλάξει η περιβαλλοντική παράμετρος x από την υλοποίηση του μέρους του σχεδίου y;». Μέσω σύνθετων υπολογιστικών εργαλείων, στα οποία έχει ενσωματωθεί σημαντικός αριθμός παραδοχών,

αναζητούνται απαντήσεις στα ερωτήματα της μορφής αυτής, υπό τη βασική προϋπόθεση ότι για την περιβαλλοντική παράμετρο x (π.χ. συγκεντρώσεις ανεπιθύμητων ουσιών στα νερά, αριθμοί και πληθυσμοί ειδών που συνθέτουν τη βιοποικιλότητα, συγκεντρώσεις ατμοσφαιρικών ρύπων), υπάρχουν διαθέσιμα ποσοτικά δεδομένα. Παράλληλα, μια ακόμη βασικότερη προϋπόθεση που πρέπει να συντρέχει για να είναι δυνατή η εξαγωγή ποσοτικής απάντησης είναι η συγκεκριμενοποίηση του μέρους του προγράμματος y , δηλαδή τα χαρακτηριστικά των έργων και δράσεων και η κατανομή των πόρων.

Όπως γίνεται εμφανές, οι ποσοτικές μέθοδοι προσομοιάζουν ιδιαίτερα στην προσέγγιση των Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), με τη διαφορά ότι αυτή τη φορά η αιτία των αλλαγών δεν εντοπίζεται σε ένα μεμονωμένο έργο αλλά σε οργανωμένα σύνολα έργων και δράσεων.

- Στις ποιοτικές μεθόδους δε χρησιμοποιούνται υπολογιστικά εργαλεία, αλλά υποκειμενικές εκτιμήσεις για τις ενδεχόμενες μεταβολές. Η εγκυρότητα των εκτιμήσεων διασφαλίζεται με τη διεξοδική τους τεκμηρίωση, αλλά και το βάθος ανάλυσης στο οποίο προχωρούν. Ειδικότερα, ως προς το τελευταίο ζήτημα, η αντιδιαστολή γενικεύσεων του τύπου «δεν μεταβάλλεται η βιοποικιλότητα» και εξειδικεύσεων που εξετάζουν μία προς μία την κατάσταση των παραγόντων που είναι καθοριστικοί για την βιοποικιλότητα και εκτιμούν τη φύση και την έκταση των μεταβολών που ενδέχεται να επέλθουν στους παράγοντες αυτούς από την υλοποίηση κάθε μέρους του σχεδίου, καθιστά προφανές ότι το βάθος ανάλυσης είναι απαραίτητο στοιχείο διασφάλισης της εγκυρότητας.

Οι ποιοτικές μέθοδοι επιλέγονται όταν η τρέχουσα περιβαλλοντική κατάσταση είναι γνωστή με περιγραφικούς όρους αλλά χωρίς ποσοτικές καταγραφές. Επίσης αξιοποιούνται όταν το επίπεδο ωριμότητας της εκπόνησης του σχεδίου δεν έχει φθάσει στον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών μεγεθών σε επίπεδο έργων και δράσεων. Στο στάδιο αυτό, στο οποίο είναι γνωστά μόνο τα είδη των έργων και δράσεων που είναι αναγκαία για την επίτευξη των προγραμματικών στόχων και η κατ' αρχήν κατανομή των πόρων, είναι αδύνατη μεν η ποσοτική εκτίμηση των περιβαλλοντικών μεταβολών αλλά είναι εφικτός ο προσδιορισμός μιας σειράς ιδιοτήτων των μεταβολών αυτών όπως η κατεύθυνση (θετική ή αρνητική), ή έκταση και η ένταση (συνήθως με αξιολογικούς όρους τάξης μεγέθους), η δυνατότητα πρόληψης ή αναστροφής κ.ά.

Με βάση τα πιο πάνω συμπεράσματα και λαμβάνοντας υπόψη ότι:

- ενώ για αρκετές παραμέτρους της σημερινής περιβαλλοντικής κατάστασης έχει επιτευχθεί λεπτομερής βαθμός ποσοτικοποίησης, για άλλες, εξίσου σημαντικές, περιβαλλοντικές παραμέτρους το επίπεδό τους είναι γνωστό κυρίως με περιγραφικούς όρους,
- το τρέχον στάδιο εκπόνησης του σχεδίου κινείται στο επίπεδο διατύπωσης των ειδικότερων στόχων, της επιλογής του είδους και πλήθους των παρεμβάσεων που χρειάζονται για την επίτευξη των στόχων και των αναμενόμενων αποτελεσμάτων από τις παρεμβάσεις αυτές, χωρίς εξειδίκευση των χαρακτηριστικών μεγεθών των παρεμβάσεων,

η ομάδα μελέτης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μια ποιοτικής φύσης αλλά λεπτομερούς ανάλυσης μέθοδος είναι η προσφορότερη για την εκτίμηση των επιπτώσεων από την εφαρμογή των προνοιών του προτεινόμενου Σχεδίου.

Θεωρήθηκε ότι η προσφορότερη προσέγγιση του μεθοδολογικού ζητήματος δεν είναι η μηχανιστική εφαρμογή κάποιας από τις γνωστές μεθόδους (π.χ. ανάλυση πίεσης-κατάστασης-απόκρισης, υπολογισμοί συντελεστών ευαισθησίας, πίνακες ελέγχου κ.ά.) αλλά η σύνθεση μιας υβριδικής μεθόδου η οποία:

- αφ' ενός θα χαρακτηρίζεται από το μέγιστο βαθμό αναλυτικότητας που επιτρέπει το στρατηγικό επίπεδο, ώστε να εντοπισθεί κάθε πιθανό ζήτημα μείζονος περιβαλλοντικής σημασίας, ακόμη και αν για ορισμένα ζητήματα η προσέγγιση αυτή ενδέχεται να καταλήγει σε υπερβολικά λεπτομερή ανάλυση,
- αφ' ετέρου να αντισταθμίζει το έλλειμμα εφικτότητας των αριθμητικών εκτιμήσεων με ποιοτικής φύσης μεν, αλλά λεπτομερούς χαρακτήρα εκτιμήσεις για τις ιδιότητες των επιπτώσεων.

Στη βάση αυτού του σκεπτικού, συντέθηκε μια μεθοδολογία δύο σταδίων. Συνοπτικά:

- Στο πρώτο στάδιο προσδιορίζεται η πιθανότητα να επηρεαστεί κάποια περιβαλλοντική παράμετρος ή δείκτης από το προτεινόμενο σχέδιο.
- Στο δεύτερο στάδιο, για τις μεταβολές που εκτιμήθηκαν ως πιθανές, εκτιμώνται τα χαρακτηριστικά των αλλαγών π.χ. η θετική ή αρνητική κατεύθυνση της αλλαγής, η μονιμότητα ή ο περιορισμένος χρόνος παραμονής της κ.ά. Κατόπιν, διεξάγεται η αξιολόγηση των χαρακτηριστικών και διαπιστώνεται η αναγκαιότητα ή μη της λήψης μέτρων αντιμετώπισης. Σε καταφατική περίπτωση προσδιορίζεται το είδος των κατάλληλων μέτρων.

Η λεπτομερής περιγραφή της μεθοδολογίας κάθε σταδίου, μαζί με το σκεπτικό από το οποίο εκπορεύτηκε παρουσιάζεται στις δύο επόμενες ενότητες.

7.2.2 Μεθοδολογία του προσδιορισμού των περιβαλλοντικών μεταβολών και του χαρακτήρα αυτών

Για τον προσδιορισμό των επιπτώσεων, δηλαδή τον εντοπισμό των περιβαλλοντικών συνιστωσών που ενδέχεται να μεταβληθούν λόγω της υλοποίησης του προτεινόμενου Σχεδίου, συντέθηκε μια μεθοδολογία υβριδικού τύπου ως εξής:

1. Από τις διαδεδομένες μεθόδους, επιλέχθηκε η **μέθοδος των κρίσιμων ερωτήσεων**, η οποία συστήνεται σε σημαντικά συγγράμματα του σχετικού επιστημονικού πεδίου.
2. Ο **τύπος των κρίσιμων ερωτήσεων** επελέγη ώστε να κατευθύνεται προς τις περιβαλλοντικές παραμέτρους, αντί των εναλλακτικών κατευθύνσεων, είτε προς τους περιβαλλοντικούς στόχους, είτε προς τα έργα και δράσεις του Σχεδίου. Δηλαδή επελέγη ο τύπος «η υλοποίηση του [μέρους του σχεδίου x] θα μεταβάλλει την [περιβαλλοντική συνιστώσα y];», ώστε η ανάλυση να εστιάζει απ' ευθείας στα συστατικά του περιβάλλοντος, αντί είτε του τύπου «η υλοποίηση του [μέρους του σχεδίου x] συντάσσεται ή αποκλίνει με την επίτευξη του [περιβαλλοντικού στόχου z];», είτε του τύπου «πως θα μεταβάλλει η υλοποίηση του [έργου ή δράσης x] το περιβάλλον;». Το κύριο κριτήριο που οδήγησε στην επιλογή αυτή, της κατεύθυνσης των ερωτήσεων προς τις περιβαλλοντικές παραμέτρους, είναι η διασφάλιση που επιτυγχάνεται ως προς το σφαιρικό, στρατηγικό χαρακτήρα της εκτίμησης, αφού μπορούν να συνεκτιμηθούν όλες οι επιδράσεις των μερών του προγράμματος και να εξαχθεί η συνισταμένη μεταβολή.
3. Το ουσιαστικό ζήτημα που ανακύπτει με βάση αυτή την προσέγγιση είναι να συγκεκριμενοποιηθεί η **έννοια των περιβαλλοντικών συνιστωσών**. Μια γενική προσέγγιση ανά κατηγορία, του τύπου

«βιοποικιλότητα», «αέρας» κλπ., κρίθηκε ότι θα καθιστούσε την ανάλυση πολύ αφηρημένη, ωθώντας προς την προσέγγιση βάσει περιβαλλοντικών στόχων και όχι συγκεκριμένων παραμέτρων. Έτσι, η ομάδα μελέτης κατέληξε στο να αναζητήσει τα χαρακτηριστικά μεγέθη ή δείκτες για κάθε περιβαλλοντική συνιστώσα και να κατευθύνει τις κρίσιμες ερωτήσεις προς τα μεγέθη ή τους δείκτες αυτούς. Μετά από εκτενή βιβλιογραφική έρευνα, συντέθηκε μια «υβριδική» σειρά δεικτών και χαρακτηριστικών μεγεθών που προέρχεται από

- ✓ τους **δείκτες αιεφορίας** που χρησιμοποιήθηκαν στην Έκθεση Δεικτών Αειφορίας του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης με τίτλο «Περιβαλλοντικά Σήματα», η οποία διαβιβάστηκε το 2003 στην European Environmental Agency,
- ✓ **χαρακτηριστικά μεγέθη** των περιβαλλοντικών συνιστωσών που δεν καλύπτονται στην παραπάνω έκθεση.

4. Το επόμενο ουσιαστικό ζήτημα που είναι καθοριστικό για τη διαμόρφωση της μεθοδολογίας αφορά στο επίπεδο ομαδοποίησης των δράσεων που θα έπρεπε να εξετασθεί ώστε να εξασφαλισθεί ισορροπία μεταξύ σφαιρικότητας και αναλυτικότητας στην εκτίμηση. Η ομάδα μελέτης κατέληξε στα εξής συμπεράσματα:

- ✓ Μια εξέταση σε επίπεδο μεμονωμένης παρέμβασης, παρότι θα εξασφάλιζε επαρκές επίπεδο αναλυτικότητας, θα υστερούσε σημαντικά σε ικανότητα διάγνωσης των συνεργιστικών και αθροιστικών επιπτώσεων, αλλά και των επιπτώσεων στρατηγικού επιπέδου, δηλαδή των τάσεων και των δευτερογενών μεταβολών που θα επέφεραν τα οργανωμένα σύνολα των παρεμβάσεων.
- ✓ Αντίθετα, η εξέταση σε επίπεδο συνόλου του Σχεδίου θα κάλυπτε το ζήτημα της δυνατότητας εκτίμησης των στρατηγικής φύσης μεταβολών, αλλά ενδεχομένως θα υπέφερε από μειωμένη αναλυτικότητα.
- ✓ Βάσει των παραπάνω, το προσφορότερο επίπεδο ομαδοποίησης κρίθηκε ότι είναι οι ομοειδείς ομάδες παρεμβάσεων – μέτρων, που αναφέρονται σε ένα οργανωμένο σύνολο δράσεων, σχεδιασμένων να αλληλοσυμπληρώνονται και να οδηγούν στην επίτευξη συγκεκριμένων και συχνά μετρήσιμων στόχων.

5. Τέλος, μεθοδολογική διευκρίνιση χρειάστηκε και ως προς τα **κριτήρια** για να εκτιμηθεί εάν σε κάποια περιβαλλοντική παράμετρο αναμένονται ή όχι μεταβολές. Η βασική μέριμνα της ομάδας μελέτης ήταν η επιλογή κριτηρίων που να αρμόζουν στο στρατηγικό χαρακτήρα της μελέτης. Βάσει του σκεπτικού αυτού, διεξήχθη η ακόλουθη ανάλυση:

Ως μεταβολές στρατηγικού επιπέδου σε μια περιβαλλοντική παράμετρο ή δείκτη νοούνται οι διαφοροποιήσεις που αναμένονται στο επίπεδο αναφοράς της παραμέτρου ή του δείκτη, *σε μια περιοχή σημαντικά ευρύτερη από αυτή εφαρμογής του Σχεδίου*. Συνεπώς, επιπτώσεις τοπικού χαρακτήρα, στην άμεση περιοχή εφαρμογής του Σχεδίου δε θεωρούνται ως μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα. Παράλληλα, συνεκτιμάται κυρίως το γεγονός ότι, αυτές οι τοπικού χαρακτήρα μεταβολές μπορούν να προληφθούν ή να αντιμετωπισθούν επαρκώς στα επόμενα στάδια σχεδιασμού, μέσω της διαδικασίας εκπόνησης ΜΠΕ. Με τον τρόπο αυτό εκπληρώνεται και η επιταγή της Οδηγίας 2001/42 για αποφυγή επικαλύψεων των διαδικασιών περιβαλλοντικής εκτίμησης. Ανακεφαλαιώνοντας, οι μεταβολές τοπικού χαρακτήρα επαφίενται προς εκτίμηση και πρόληψη για τα επόμενα στάδια, αυτά των ΜΠΕ, και δεν

αναγνωρίζονται ως μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα που θα πρέπει να προληφθούν στο τρέχον επίπεδο εκπόνησης του Σχεδίου.

Ως μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα θεωρούνται όχι μόνο πρωτογενείς αλλαγές που συνδέονται απ' ευθείας με την υλοποίηση του Σχεδίου, αλλά και διαφοροποιήσεις που είναι πιθανόν να προκληθούν δευτερογενώς, αρκεί να διαπερνούν το φίλτρο του πρώτου κριτηρίου. Η διάγνωση της πιθανότητας τέτοιων μεταβολών ανήκει κατ' εξοχήν στο αντικείμενο της παρούσας μελέτης,·συνεπώς το κριτήριο αυτό διατηρήθηκε σε υψηλή προτεραιότητα εντός του σταδίου προσδιορισμού των ενδεχόμενων περιβαλλοντικών μεταβολών.

Η προσέγγιση αυτή κατέληξε στην κατάρτιση ενός πίνακα με εξήντα πέντε κρίσιμες ερωτήσεις, διαρθρωμένες σε είκοσι περιβαλλοντικά θεματικά πεδία. Ο πίνακας αυτός χρησιμοποιείται ως «κόσκινο», ώστε να διαγνωσθούν οι περιβαλλοντικές συνιστώσες που ενδέχεται να μεταβληθούν, αλλά και αυτές που δεν πρόκειται να δεχθούν τάσεις αλλαγής (screening). Οι πρώτες συλλέγονται και περνούν στο επόμενο στάδιο, αυτό του προσδιορισμού των ιδιοτήτων κάθε μεταβολής. Οι ερωτήσεις είναι σχεδιασμένες με τέτοιο τρόπο ώστε να δέχονται απαντήσεις ναι/όχι. Οι απαντήσεις αυτές συνοδεύονται από αιτιολόγηση, η οποία έχει τυποποιηθεί σε μια σειρά επιλογών.

7.2.3 Μεθοδολογία του σταδίου χαρακτηρισμού των πιθανών επιπτώσεων και της αξιολόγησής τους

Στο στάδιο αυτό εισέρχονται οι μεταβολές που εκτιμήθηκαν ως πιθανές.

Στο πρώτο βήμα, ομαδοποιούνται οι μεταβολές σε κάθε περιβαλλοντική παράμετρο, οι οποίες προέρχονται από διαφορετικές ομάδες παρεμβάσεων – δράσεων. Το βήμα αυτό είναι ουσιώδες για το στρατηγικό επίπεδο της μελέτης, διότι διαμορφώνει μια συνολική εικόνα της επίδρασης στη συγκεκριμένη περιβαλλοντική παράμετρο, η οποία θα ήταν ανέφικτο να διαμορφωθεί αλλά και να αξιοποιηθεί σε επόμενα στάδια σχεδιασμού. Κατ' ουσία πρόκειται για τον έμπρακτο έλεγχο αθροιστικότητας ή συνέργειας των πολλαπλών επιπέδων των προτεινόμενων παρεμβάσεων του Σχεδίου ως προς τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον.

Στο επόμενο βήμα, για τη μεταβολή κάθε περιβαλλοντικής συνιστώσας, προσδιορίζονται έξι ιδιότητες, οι οποίες συναποτελούν την «ταυτότητα» της επίπτωσης. Οι ιδιότητες αυτές είναι:

- ✓ η κατεύθυνση της επίπτωσης, δηλαδή εάν πρόκειται για θετική ή αρνητική μεταβολή, ιδίως για τις επιπτώσεις αυτές που συντίθενται από επιμέρους περιβαλλοντικές μεταβολές, οφειλόμενες σε διαφορετικές ομάδες παρεμβάσεων,
- ✓ η έκταση της επίπτωσης, δηλαδή η εκτιμώμενη γεωγραφική της εξάπλωση,
- ✓ η ένταση της επίπτωσης με όρους τάξης μεγέθους, δηλαδή εάν πρόκειται για μικρής, μέσης ή μεγάλης έντασης μεταβολή,
- ✓ ο μηχανισμός εμφάνισης, δηλαδή εάν πρόκειται για πρωτογενή ή δευτερογενή επίπτωση,
- ✓ ο χρονικός ορίζοντας της μεταβολής, δηλαδή εάν πρόκειται για βραχυ-, μεσο- ή μακροπρόθεσμη αλλαγή,
- ✓ η συσσωρευση ή/και η συνέργεια που η υπό χαρακτηρισμό μεταβολή μπορεί να παρουσιάσει είτε με άλλες επιπτώσεις του Σχεδίου είτε με άλλα περιβαλλοντικά προβλήματα της περιοχής.

Η έκταση και η ένταση κάθε επίπτωσης, στο τρέχον στάδιο εξέτασης του Σχεδίου είναι εφικτό να εκτιμηθεί ως τάξη μεγέθους. Για το λόγο αυτό χρησιμοποιούνται αξιολογικές κλίμακες, οι οποίες όμως αποδίδουν μια σαφή εικόνα για τη σημασία της επίπτωσης.

Στο τρίτο βήμα, εντοπίζονται οι δυνατότητες πρόληψης και εκ των υστέρων αναστροφής των επιπτώσεων, ώστε να διαμορφωθεί η κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να στρέφονται τα μέτρα αντιμετώπισης. Στο βήμα αυτό, υιοθετείται η βασική αρχή του ευρωπαϊκού περιβαλλοντικού κεκτημένου για την προτεραιότητα της πρόληψης και όχι της εκ των υστέρων αντίδρασης.

Τέλος, στο τέταρτο βήμα, διερευνώνται λεπτομερέστερα τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων.

7.3 Προσδιορισμός των επιπτώσεων

Στις προηγούμενες παραγράφους παρουσιάστηκαν αναλυτικά η μεθοδολογία και το σκεπτικό βάσει του οποίου αναζητούνται οι πιθανές περιβαλλοντικές μεταβολές από την υλοποίηση του προτεινόμενου Σχεδίου. Στις ακόλουθες παραγράφους, η μεθοδολογία αυτή εφαρμόζεται ξεχωριστά για κάθε μία ομάδα του Προγράμματος Μέτρων, που αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο του Σχεδίου. Τα επιμέρους μέτρα, που περιλαμβάνει η κάθε μία από τις αναφερόμενες στις ακόλουθες παραγράφους ομάδες, περιγράφονται αναλυτικά στην παρ. 4.2.12.

Για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα στη στήλη της αιτιολόγησης στους ακόλουθους πίνακες ισχύουν τα εξής:

- A:** Το εξεταζόμενο σχέδιο δεν έχει τη δυνατότητα να μεταβάλλει τη συγκεκριμένη περιβαλλοντική παράμετρο.
- B:** Η περιβαλλοντική παράμετρος προστατεύεται με αυστηρό πάγιο ρυθμιστικό πλαίσιο. Συνεπώς, η συμμόρφωση του σχεδίου με το πλαίσιο αυτό θα αποτρέψει ενδεχόμενες μεταβολές.
- Γ:** Δεν αναμένονται μεταβολές στρατηγικού επιπέδου. Οι επιπτώσεις είναι τοπικού χαρακτήρα και χωρίς διαθεματική έκταση, με δυνατότητα πλήρους αντιμετώπισης σε μεταγενέστερα στάδια περιβαλλοντικής αδειοδότησης.
- +**: Αναμένεται βελτίωση.
- : Αναμένεται επιδείνωση.

Σημειώνεται ακόμα, πως στην αρχή κάθε παραγράφου, και για διευκόλυνση του αναγνώστη, παρατίθενται κωδικοποιημένα τα σχετικά μέτρα του Σχεδίου, τα οποία περιγράφονται αναλυτικότερα στην §4.2.12.

7.3.1 Ομάδα Ι Βασικών Μέτρων

⇒ εφαρμογή της Ενωσιακής και Εθνικής Νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	OXI	A
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	OXI	A
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	OXI	A
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	NAI	+
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	NAI	+
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	NAI	+

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	NAI	+
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	NAI	+
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικώς απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	NAI	+
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικώς απαιτούμενου οξυγόνου;	NAI	+
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	NAI	+
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαιών;	NAI	+
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	OXI	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	OXI	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	OXI	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	OXI	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αερίων ρύπων από άλλους τομείς;	OXI	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	OXI	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	OXI	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	OXI	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	OXI	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	OXI	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	OXI	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	OXI	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	OXI	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	OXI	A
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	OXI	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	OXI	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	OXI	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	OXI	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	OXI	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	OXI	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	OXI	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	OXI	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	OXI	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	NAI	+
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	NAI	+
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	OXI	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	OXI	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	OXI	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	OXI	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	OXI	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	OXI	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	OXI	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	OXI	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	OXI	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	OXI	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	OXI	A

Η εξεταζόμενη ομάδα των μέτρων αυτών αφορά στην εφαρμογή Ενωσιακής και Εθνικής Νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων. Τα Μέτρα της κατηγορίας αυτής ουσιαστικά αναφέρονται στην τήρηση των προβλέψεων των σχετικών με την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος Κοινοτικών Οδηγιών, η τήρηση των οποίων αποτελεί υποχρέωση κάθε κράτους μέλους της ΕΕ δημιουργώντας ένα συνολικό πλαίσιο προστασίας του περιβάλλοντος και συνεπώς και των υδατικών πόρων. Η ενσωμάτωση των προβλέψεων των Οδηγιών αυτών στο Διαχειριστικό Σχέδιο των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος αποτελεί αυτονόητη αρχή και προϋπόθεση για την επιτυχία του Σχεδίου.

Είναι προφανές ότι η εφαρμογή των μέτρων αυτών δεν δύναται να προκαλέσει επιπτώσεις και μάλιστα στρατηγικού χαρακτήρα σε κανένα τομέα του περιβάλλοντος.

7.3.2 Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους των Υπηρεσιών Υδατος (Άρθρο 9)

Στην ενότητα αυτή υπάγεται 1 βασικό μέτρο τα οποίο σχετίζεται με την Κατάρτιση και εκπαίδευση όλων των εμπλεκόμενων φορέων σε θέματα κανόνων κοστολόγησης και τιμολόγησης υπηρεσιών ύδατος.

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	OXI	A
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	OXI	A
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	OXI	A
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	NAI	-
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	NAI	-
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	NAI	-
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	NAI	+
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	NAI	+
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	NAI	+

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	OXI	A
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	OXI	A
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικώς απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	OXI	A
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικώς απαιτούμενου οξυγόνου;	OXI	A
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	OXI	A
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαιών;	OXI	A
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	OXI	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	OXI	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	OXI	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	OXI	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αερίων ρύπων από άλλους τομείς;	OXI	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	OXI	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	OXI	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	OXI	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	OXI	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	OXI	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	OXI	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	OXI	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	OXI	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	OXI	A
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	OXI	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	OXI	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	OXI	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	OXI	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	OXI	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	OXI	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	OXI	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	OXI	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	OXI	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	OXI	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	OXI	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	OXI	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	OXI	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	OXI	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	OXI	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	OXI	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	OXI	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	OXI	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	OXI	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	OXI	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	OXI	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	OXI	A

Το εξεταζόμενο μέτρο αφορά στην εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους και στη διαμόρφωση κατάλληλης τιμολογιακής πολιτικής.

Η κατάλληλη τιμολογιακή πολιτική, θα συμβάλει σε περιορισμό της κατανάλωσης και σε παράλληλη αύξηση των αποθεμάτων. Οι όποιες κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις ενδεχομένως προκληθούν από πιθανή αύξηση των τιμολογίων μπορούν να περιοριστούν με τη λήψη μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα, όπως π.χ. πρόνοιες για τις πολύτεκνες οικογένειες, κατάλληλη προσαρμογή της κλιμακωτής τιμολόγησης, ώστε να μην πλήττονται οι αδύναμοι οικονομικά καταναλωτές κλπ. Ενδεχόμενη σημαντική αύξηση της τιμής του νερού για αρδευτική χρήση, θα δημιουργήσει πιέσεις στην άσκηση της αγροτικής δραστηριότητας και ενδεχομένως εγκατάλειψη της γεωργίας από συγκεκριμένες ομάδες αγροτών. Είναι επίσης πιθανό ο περιορισμός στις διαθέσιμες ποσότητες νερού στη γεωργία να συνοδευθεί από αύξηση της χρήσης λιπασμάτων και αγροχημικών. Είναι σαφές ότι η υλοποίηση του μέτρου θα πρέπει να συνοδευθεί από εκτεταμένα προγράμματα ενημέρωσης και καθοδήγησης των αγροτών.

Δεν αναμένονται επιπτώσεις από την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων σε κάποιον άλλον τομέα περιβάλλοντος.

7.3.3 Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αιεφόρου χρήσης του νερού ώστε να μην διακυβεύεται η επίτευξη των στόχων του της Οδηγίας (Άρθρο 4)

Στην ενότητα αυτή υπάγονται 5 βασικά μέτρα τα οποία σχετίζονται κατά κύριο λόγο με την αποδοτική και αιεφόρο χρήση νερού στη γεωργία και τον έλεγχο, αποκατάσταση και εκσυγχρονισμό των δικτύων ύδρευσης. Στην ενότητα αυτή υπάγεται επίσης και η κατάρτιση του στρατηγικού σχεδίου αντιμετώπισης φαινομένων ξηρασίας και λειψυδρίας.

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	OXI	A
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	OXI	A
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	OXI	A
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	NAI	+
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	NAI	+
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	NAI	+
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	NAI	+

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	NAI	+
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	NAI	+
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	NAI	+
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	NAI	+
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικός απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	OXI	A
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικός απαιτούμενου οξυγόνου;	OXI	A
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	OXI	A
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαίων;	OXI	A
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	OXI	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	OXI	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	OXI	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	OXI	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς;	OXI	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	OXI	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	OXI	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	OXI	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	OXI	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	OXI	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	OXI	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	OXI	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	OXI	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	OXI	A
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	OXI	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	OXI	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	OXI	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	NAI	-
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	ΟΧΙ	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	ΟΧΙ	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	ΟΧΙ	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	ΟΧΙ	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	ΟΧΙ	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	ΟΧΙ	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	ΟΧΙ	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	ΟΧΙ	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	ΟΧΙ	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	ΟΧΙ	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	ΟΧΙ	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	ΟΧΙ	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	ΟΧΙ	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	ΟΧΙ	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	ΟΧΙ	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	ΟΧΙ	A

Τα μέτρα αυτά αφορούν σε έργα δομικού χαρακτήρα (για τα οποία σε επόμενη φάση θα απαιτηθεί η εφαρμογή της Οδηγίας ΕΠΕ) τα οποία σχετίζονται με:

- τον έλεγχο των διαρροών στα δίκτυα,
- την αντικατάσταση δικτύων,
- τη μείωση των απωλειών, και δράσεις εξοικονόμησης νερού κυρίως στη γεωργία
- στην εφαρμογή μεθόδων άρδευσης υψηλής αποδοτικότητας (π.χ. κλειστά δίκτυα σε συνδυασμό με στάγδην άρδευση) με αντικατάσταση υπαρχόντων πεπαλαιωμένων δικτύων άρδευσης.
- στη χρήση για άρδευση εναλλακτικών πηγών νερού (π.χ. ανακυκλωμένα /επαναχρησιμοποιούμενα ύδατα).

- στην εγκατάσταση συστημάτων εξοικονόμησης ύδατος σε υδροβόρες καλλιέργειες
- στη βελτιστοποίηση προγραμμάτων άρδευσης κλπ

Όλα τα μέτρα συνδέονται με θετικές επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα. Τα μέτρα θα οδηγήσουν στην εξοικονόμηση τόσο επιφανειακών όσο και υπόγειων υδάτινων πόρων, ενώ θα μειωθεί συνολικά και η τομεακή ζήτηση (από νοικοκυριά, γεωργία, βιομηχανία κλπ). Ενδεχόμενες επιπτώσεις στις χρήσεις γης και τα οικοσυστήματα (μη στρατηγικού χαρακτήρα) μπορεί να προκύψουν κατά τη διαδικασία εκτέλεσης των δομικών έργων. Οι επιπτώσεις αυτές θα αντιμετωπισθούν στα πλαίσια των ΜΠΕ που θα εκπονηθούν. Στα πλαίσια των μελετών αυτών θα πρέπει να διασφαλισθεί -όπου εφαρμόζεται- ότι πληρούνται και οι προϋποθέσεις του Άρθρου 6.3 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, για τις προστατευόμενες περιοχές Natura που θίγονται άμεσα ή έμμεσα από τα έργα αυτά.

7.3.4 Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (Άρθρο 7)

Στην ενότητα αυτή υπάγονται 2 βασικά μέτρα που σχετίζονται με

- Τη σύνταξη ειδικών υδρογεωλογικών μελετών για τη λεπτομερή οριοθέτηση ζωνών προστασίας σημείων υδροληψίας πόσιμου νερού από υπόγεια υδατικά συστήματα
- Την Προστασία υδροληπτικών έργων επιφανειακών υδάτων για ύδρευση

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	NAI	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	NAI	+
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	NAI	+
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	Γ
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	Γ
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	ΟΧΙ	A
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	ΟΧΙ	A
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	ΟΧΙ	A
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	ΟΧΙ	A
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικώς απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	ΟΧΙ	A
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικώς απαιτούμενου οξυγόνου;	ΟΧΙ	A
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	ΟΧΙ	A
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαιών;	ΟΧΙ	A
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	ΟΧΙ	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	ΟΧΙ	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	ΟΧΙ	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	ΟΧΙ	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς;	ΟΧΙ	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	ΟΧΙ	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	ΟΧΙ	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	ΟΧΙ	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	ΟΧΙ	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	ΟΧΙ	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	ΟΧΙ	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	ΟΧΙ	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	ΟΧΙ	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	ΟΧΙ	A
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	ΟΧΙ	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	ΟΧΙ	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	ΟΧΙ	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	ΟΧΙ	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	ΟΧΙ	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	ΟΧΙ	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	ΟΧΙ	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	ΟΧΙ	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	ΟΧΙ	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	ΟΧΙ	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	ΟΧΙ	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	ΟΧΙ	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	ΟΧΙ	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	ΟΧΙ	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	ΟΧΙ	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	ΟΧΙ	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	ΟΧΙ	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	ΟΧΙ	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	ΟΧΙ	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	ΟΧΙ	A

Η εξεταζόμενη δέσμη μέτρων / παρεμβάσεων αφορά κατά κύριο λόγο στον καθορισμό ζωνών προστασίας σε όλα τα ΥΥΣ και ΕΥΣ που χρησιμοποιούνται για απόληψη πόσιμου νερού. Τα μέτρα αυτά θα συμβάλουν στον περιορισμό των υποστρωματικών παραγόντων που μπορούν να επιδράσουν αρνητικά στη βιοποικιλότητα ή στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας, αφού στοχεύουν στη διασφάλιση της δημόσιας υγείας και την υιοθέτηση και εφαρμογή ορθών πρακτικών στο δίκτυο διανομής του πόσιμου νερού, μέσω ελαχιστοποίησης παρουσίας ρυπαντών στο πόσιμο νερό και ειδικά στην πηγή του, σωστής επεξεργασίας του ύδατος και της σωστής διανομής σε δίκτυα ύδρευσης. Ακόμα, η θεσμοθέτηση των ζωνών προστασίας θα συμβάλει σημαντικά στη βελτίωση της ποιότητας των υπογείων νερών που χρησιμοποιούνται για ύδρευση. Από την άλλη, ο καθορισμός των ζωνών προστασίας ενδεχομένως να επιφέρει αλλαγές στις χρήσεις γης και μείωση των καλλιεργούμενων

εκτάσεων. Εκτιμάται πάντως ότι οι αρνητικές αυτές επιπτώσεις θα είναι τοπικού επιπέδου και δε θα έχουν στρατηγικό χαρακτήρα.

7.3.5 Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού και αποθήκευσης επιφανειακού νερού

Στην ενότητα αυτή υπάγεται 1 βασικό μέτρο που σχετίζεται με όρους, περιορισμούς και προϋποθέσεις κατασκευής υδροληπτικών έργων απόληψης υπόγειων νερών (γεωτρήσεις, πηγάδια κλπ) για νέες χρήσεις, καθώς και της επέκτασης αδειών υφιστάμενων χρήσεων νερού σε συγκεκριμένες περιοχές (κακή ποσοτική ή ποιοτική κατάσταση κλπ).

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί; 	ΟΧΙ	A
1.2.	<ul style="list-style-type: none"> τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές; 	ΟΧΙ	A
1.3.	<ul style="list-style-type: none"> υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.; 	ΝΑΙ	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	<ul style="list-style-type: none"> παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα; 	ΟΧΙ	A
2.2.	<ul style="list-style-type: none"> παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής; 	ΟΧΙ	A
2.3.	<ul style="list-style-type: none"> παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή; 	ΟΧΙ	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	<ul style="list-style-type: none"> την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο; 	ΟΧΙ	A
3.2.	<ul style="list-style-type: none"> υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας; 	ΟΧΙ	A
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	<ul style="list-style-type: none"> τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών; 	ΟΧΙ	A
4.2.	<ul style="list-style-type: none"> τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών; 	ΟΧΙ	A
4.3.	<ul style="list-style-type: none"> τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών; 	ΟΧΙ	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	<ul style="list-style-type: none"> τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών; 	ΟΧΙ	A
5.2.	<ul style="list-style-type: none"> τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών; 	ΟΧΙ	A
5.3.	<ul style="list-style-type: none"> τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών; 	ΟΧΙ	A
5.4.	<ul style="list-style-type: none"> την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων; 	ΟΧΙ	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	<ul style="list-style-type: none"> την έκταση καλλιεργούμενης γης; 	ΟΧΙ	Γ
6.2.	<ul style="list-style-type: none"> την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα; 	ΟΧΙ	A
6.3.	<ul style="list-style-type: none"> την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα; 	ΟΧΙ	A
6.4.	<ul style="list-style-type: none"> παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης; 	ΟΧΙ	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	<ul style="list-style-type: none"> την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα; 	ΟΧΙ	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	ΝΑΙ	+
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	ΝΑΙ	+
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	ΟΧΙ	Α
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	ΟΧΙ	Α
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικός απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	ΟΧΙ	Α
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικός απαιτούμενου οξυγόνου;	ΟΧΙ	Α
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	ΟΧΙ	Α
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαίων;	ΟΧΙ	Α
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	ΟΧΙ	Α
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	ΟΧΙ	Α
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	ΟΧΙ	Α
10.4.	• τις εκπομπές CO;	ΟΧΙ	Α
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς;	ΟΧΙ	Α
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	ΟΧΙ	Α
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	ΟΧΙ	Α
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	ΟΧΙ	Α
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	ΟΧΙ	Α
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	ΟΧΙ	Α
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	ΟΧΙ	Α
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	ΟΧΙ	Α
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	ΟΧΙ	Α
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	ΟΧΙ	Α
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	ΟΧΙ	Α
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	ΟΧΙ	Α
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	ΟΧΙ	Α
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	ΟΧΙ	Α
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	ΟΧΙ	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	ΟΧΙ	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	ΟΧΙ	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	ΟΧΙ	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	ΟΧΙ	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	ΟΧΙ	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	ΟΧΙ	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	ΟΧΙ	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	ΟΧΙ	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	ΟΧΙ	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	ΟΧΙ	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	ΟΧΙ	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	ΟΧΙ	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	ΟΧΙ	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	ΟΧΙ	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	ΟΧΙ	A

Το εξεταζόμενο μέτρο αφορά στον έλεγχο των απολήψεων από υπόγεια ΥΣ. Καθορίζει κριτήρια και προϋποθέσεις κατασκευής υδροληπτικών έργων απόληψης υπόγειων υδάτων (γεωτρήσεις, πηγάδια κλπ.) για νέες χρήσεις, καθώς και της επέκτασης αδειών υφιστάμενων χρήσεων νερού συμβάλλοντας στον περιορισμό της αλόγιστης χρήσης νερού και στην προστασία των αποθεμάτων, έχοντας θετικές επιπτώσεις στα υπόγεια ΥΣ και κατ' επέκταση και στους υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας. Από την άλλη, ο συστηματικός έλεγχος των απολήψεων και τα περιοριστικά μέτρα στις χρήσεις και τη λειτουργία των έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων, ενδεχομένως να επιφέρει πιέσεις στις γεωργικές χρήσεις και ενδεχομένως μείωση των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Εκτιμάται πάντως ότι οι αρνητικές αυτές επιπτώσεις θα είναι τοπικού επιπέδου και δε θα έχουν στρατηγικό χαρακτήρα. Δεν αναμένονται αρνητικές επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα σε κανέναν τομέα περιβάλλοντος.

7.3.6 Μέτρα για τον έλεγχο και την αδειοδότηση του τεχνητού εμπλουτισμού των ΥΥΣ

Στην ενότητα αυτή υπάγεται 1 βασικό μέτρο που σχετίζεται με τη διερεύνηση των συνθηκών εφαρμογής του τεχνητού εμπλουτισμού των υπόγειων υδροφόρων με στόχο την ποσοτική ενίσχυση και την ποιοτική αναβάθμιση των ΥΥΣ.

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	OXI	A
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	NAI	+
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	NAI	+
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	OXI	A
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	NAI	+

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
7.3.	<ul style="list-style-type: none"> την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή; 	ΟΧΙ	A
8.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
8.1.	<ul style="list-style-type: none"> τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων; 	ΟΧΙ	A
8.2.	<ul style="list-style-type: none"> τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων; 	ΟΧΙ	A
8.3.	<ul style="list-style-type: none"> τη συγκέντρωση του χημικός απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας; 	ΟΧΙ	A
8.4.	<ul style="list-style-type: none"> τη συγκέντρωση του βιολογικός απαιτούμενου οξυγόνου; 	ΟΧΙ	A
9.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
9.1.	<ul style="list-style-type: none"> τη συμμόρφωση με τα όρια; 	ΟΧΙ	A
9.2.	<ul style="list-style-type: none"> τον αριθμό γαλάζιων σημαιών; 	ΟΧΙ	A
10.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
10.1.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές NO_x; 	ΟΧΙ	A
10.2.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές SO₂; 	ΟΧΙ	A
10.3.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων; 	ΟΧΙ	A
10.4.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CO; 	ΟΧΙ	A
10.5.	<ul style="list-style-type: none"> επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς; 	ΟΧΙ	A
10.6.	<ul style="list-style-type: none"> επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα; 	ΟΧΙ	A
11.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
11.1.	<ul style="list-style-type: none"> το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO₂ ; 	ΟΧΙ	A
11.2.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CO₂; 	ΟΧΙ	A
11.3.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CH₄; 	ΟΧΙ	A
11.4.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές N₂O; 	ΟΧΙ	A
11.5.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές HFCs ή PFCs; 	ΟΧΙ	A
12.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
12.1.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα; 	ΟΧΙ	A
12.2.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών; 	ΟΧΙ	A
12.3.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα; 	ΟΧΙ	A
12.4.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα; 	ΟΧΙ	A
12.5.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές; 	ΟΧΙ	A
13.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία, μέσω</p>		
13.1.	<ul style="list-style-type: none"> εκτεταμένων απαλλοτριώσεων; 	ΟΧΙ	A
13.2.	<ul style="list-style-type: none"> κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις; 	ΟΧΙ	A
14.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
14.1.	<ul style="list-style-type: none"> στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς; 	ΟΧΙ	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	ΟΧΙ	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	ΟΧΙ	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	ΟΧΙ	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	ΟΧΙ	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	ΟΧΙ	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	ΟΧΙ	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	ΟΧΙ	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	ΟΧΙ	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	ΟΧΙ	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	ΟΧΙ	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	ΟΧΙ	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	ΟΧΙ	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	ΟΧΙ	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	ΟΧΙ	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	ΟΧΙ	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνωριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνωριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	ΟΧΙ	A

Το εξεταζόμενο μέτρο αφορά στην εφαρμογή τεχνητού εμπλουτισμού υπόγειων υδροφόρων συστημάτων ως μέσο ποσοτικής ενίσχυσης και ποιοτικής προστασίας των ΥΥΣ. Το μέτρο θα αναβαθμίσει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των υπογείων ΥΣ που τυχάνουν εμπλουτισμού και συμβάλλει έτσι εμμέσως και στη μείωση της έκθεσης τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο. Δεν αναμένονται αρνητικές επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα σε καμία από τις εξεταζόμενες περιβαλλοντικές παραμέτρους.

7.3.7 Μέτρα για τις σημειακές πηγές απορρίψεων

Στην ενότητα αυτή υπάγονται 2 βασικά μέτρα που σχετίζονται με:

- Τον Καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών και την ανάπτυξη εργαλείων για τον αποτελεσματικό έλεγχο των απορρίψεων λυμάτων και βιομηχανικών υγρών αποβλήτων
- Τις προϋποθέσεις αδειοδότησης νέων/επέκτασης υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιέργειας

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	NAI	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	OXI	A
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	NAI	+
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	OXI	A
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	OXI	A
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	OXI	A
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	OXI	A
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικός απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	OXI	A
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικός απαιτούμενου οξυγόνου;	OXI	A
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	NAI	+
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαίων;	OXI	A
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	OXI	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	OXI	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	OXI	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	OXI	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς;	OXI	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	OXI	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	OXI	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	OXI	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	OXI	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	OXI	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	OXI	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	OXI	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	OXI	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	OXI	A
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	OXI	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	OXI	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	OXI	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	OXI	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	ΟΧΙ	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	ΟΧΙ	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	ΟΧΙ	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	ΟΧΙ	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	ΟΧΙ	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	ΟΧΙ	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	ΟΧΙ	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	ΟΧΙ	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	ΟΧΙ	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	ΟΧΙ	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	ΟΧΙ	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	ΟΧΙ	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	ΟΧΙ	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	ΟΧΙ	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	ΟΧΙ	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	ΟΧΙ	A

Η εξεταζόμενη δέσμη μέτρων / παρεμβάσεων αφορά στον έλεγχο των σημειακών πηγών ρύπανσης και της επίδρασής τους στα ΥΣ.

Προτείνεται η λήψη μέτρων για τον αποτελεσματικό έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων από σημειακές πηγές απορρίψεων (αστικά, βιομηχανικά, κτηνοτροφικά απόβλητα, κ.λπ.). Οι έλεγχοι αυτοί και η αναμενόμενη μείωση των απορρίψεων, θα συμβάλουν στον περιορισμό της ρύπανσης των επιφανειακών και υπόγειων νερών και παράλληλα θα έχουν θετική επίδραση στους υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, αλλά και στους παράγοντες εκείνους που μπορούν να επιφέρουν θετικές αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας.

Ακόμα, τα προτεινόμενα μέτρα της ενότητας αυτής αφορούν και στον προσδιορισμό των όρων και των προϋποθέσεων αδειοδότησης νέων/επέκτασης υφισταμένων μονάδων υδατοκαλλιέργειας συμβάλλοντας στη βελτίωση της ποιότητας του θαλασσινού νερού με τη θέσπιση όρων και περιορισμών για την ίδρυση μονάδων υδατοκαλλιέργειας.

7.3.8 Μέτρα για τις διάχυτες πηγές απορρίψεων

Στην ενότητα αυτή υπάγονται 2 βασικά μέτρα τα οποία σχετίζονται κατά κύριο λόγο με:

- Τη βιολογική γεωργία και τους όρους και τις προϋποθέσεις άσκησής της
- Τη μείωση της διάχυτης ρύπανσης από τη γεωργία κυρίως μέσω της εφαρμογής κατάλληλων προγραμμάτων δράσης και ενισχύσεων στο πλαίσιο του ΣΣ ΚΓΠ 2023 –2027

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	ΟΧΙ	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	ΟΧΙ	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	ΝΑΙ	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	ΟΧΙ	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	ΟΧΙ	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	ΟΧΙ	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	ΟΧΙ	A
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	ΝΑΙ	+
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	ΟΧΙ	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	ΟΧΙ	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	ΟΧΙ	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	ΟΧΙ	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	ΟΧΙ	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	ΟΧΙ	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	ΟΧΙ	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	ΟΧΙ	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	ΟΧΙ	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	ΟΧΙ	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	ΟΧΙ	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	ΟΧΙ	A
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	ΟΧΙ	A
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	ΟΧΙ	A
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	ΝΑΙ	+
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	ΝΑΙ	+
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικός απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	ΝΑΙ	+
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικός απαιτούμενου οξυγόνου;	ΝΑΙ	+
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	ΟΧΙ	A
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαιών;	ΟΧΙ	A
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	ΟΧΙ	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	ΟΧΙ	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	ΟΧΙ	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	ΟΧΙ	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς;	ΟΧΙ	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	ΟΧΙ	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	ΟΧΙ	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	ΟΧΙ	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	ΟΧΙ	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	ΟΧΙ	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	ΟΧΙ	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	ΟΧΙ	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	ΟΧΙ	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	ΟΧΙ	A
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	ΟΧΙ	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	ΟΧΙ	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	ΟΧΙ	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	ΟΧΙ	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	ΟΧΙ	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	ΟΧΙ	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	ΟΧΙ	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	ΟΧΙ	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	ΟΧΙ	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	ΟΧΙ	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	ΟΧΙ	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	ΟΧΙ	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	ΟΧΙ	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	ΟΧΙ	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	ΟΧΙ	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	ΟΧΙ	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	ΟΧΙ	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	ΟΧΙ	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	ΟΧΙ	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	ΟΧΙ	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνωριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνωριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	ΟΧΙ	A

Η εξεταζόμενη δέσμη μέτρων / παρεμβάσεων αφορά τον έλεγχο των διάχυτων πηγών ρύπανσης και της επίδρασής τους στα ΥΣ. Προτείνει την υιοθέτηση ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου που θα προωθή τη βιωσιμότητα και συγκεκριμένα μέτρα για μείωση της διάχυτης ρύπανσης από τη γεωργία στις ευπρόσβλητες ζώνες της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ.

Τα παραπάνω μέτρα θα έχουν θετικές επιπτώσεις στην ποιότητα των επιφανειακών και υπογείων νερών και του εδάφους, με συνακόλουθες θετικές επιπτώσεις στους υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν θετικές αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας και στη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Τα

παραπάνω μέτρα θα επιδράσουν επίσης θετικά στη μείωση των φορτίων νιτρικών και φωσφορικών ενώσεων, καθώς και του BOD και COD.

7.3.9 Μέτρα για τις σημειακές & διάχυτες πηγές απορρίψεων

Στην ενότητα αυτή υπάγεται 1 βασικό μέτρο που σχετίζεται με την Κατάρτιση κανόνων προστασίας καταβοθρών.

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	NAI	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	OXI	A
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	NAI	+
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	OXI	A
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	OXI	A
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	OXI	A
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	OXI	A
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικώς απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	OXI	A
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικώς απαιτούμενου οξυγόνου;	OXI	A
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	OXI	A
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαιών;	OXI	A
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	OXI	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	OXI	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	OXI	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	OXI	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς;	OXI	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	OXI	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	OXI	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	OXI	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	OXI	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	OXI	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	OXI	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	OXI	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	OXI	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	OXI	A
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	OXI	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	OXI	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	OXI	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	OXI	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	OXI	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	OXI	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	OXI	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	OXI	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	OXI	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	OXI	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	OXI	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	OXI	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	OXI	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	OXI	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	OXI	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	OXI	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	OXI	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	OXI	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	OXI	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	OXI	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	OXI	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	OXI	A

Το μέτρο αφορά στον εντοπισμό, την καταγραφή και τον καθορισμό ζωνών προστασίας καταβροθών καθώς και όρων και περιορισμών δραστηριοτήτων σε αυτές για τον αποτελεσματικό έλεγχο της ρύπανσης των υδάτων από σημειακές/ διάχυτες πηγές απορρίψεων.

Οι έλεγχοι αυτοί και η αναμενόμενη μείωση των απορρίψεων, θα συμβάλουν στον περιορισμό της ρύπανσης των επιφανειακών και υπόγειων νερών και παράλληλα θα έχουν θετική επίδραση στους υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, αλλά και στους παράγοντες εκείνους που μπορούν να επιφέρουν θετικές αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας.

7.3.10 Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις

Στην ενότητα αυτή υπάγονται 3 βασικά μέτρα τα οποία σχετίζονται κατά κύριο λόγο με:

- τον προσδιορισμό μέγιστου εύρους διακύμανσης στάθμης ταμιευτήρων
- τον Προσδιορισμό επιλεγμένων περιοχών λήψης φερτών υλικών για τις ανάγκες τεχνικών έργων
- την επίτευξη του Καλού Οικολογικού Δυναμικού σε Ιδιαιτέρως Τροποποιημένα Υδατικά Συστήματα (βλ. ακόλουθο πίνακα)

Ομάδες μέτρων μετριασμού	Μέτρα ΚΟΔ και ΥΣ				
	EL1436R003300 027H (ρ.Φανοπύργων)	EL1436R009900 014H (ρ.Χαλάντρα)	EL1438R000401 058H (ρ. Γαδουρά)	ΥΣ EL1438R000600 073H (ρ.Σιανίτης)	EL1438R002100 070H (ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.)
Μέσα υποβοήθησης της μετανάστευσης ιχθύων	Σύλληψη, μεταφορά και απελευθέρωση ιχθύων <i>Ladigesocypris ghigii</i> Στους Ταμιευτήρες Απολακιάς και Γαδουρά θα εκπονηθεί πρόγραμμα σύλληψης, μεταφοράς και απελευθέρωσης ιχθύων <i>Ladigesocypris ghigii</i> , το οποίο θα εκτελείται ετησίως με ευθύνη της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου. Στο ΥΣ EL1438R002100070H επί του οποίου υπάρχει χαμηλό φράγμα εκτροπής για την τροφοδοσία της Λιμνοδεξαμενής Κολωνίτη (ή Σκολωνίτη) να γίνει διερεύνηση παρουσίας του είδους και εφόσον τεκμηριωθεί η ιστορική παρουσία του είδους να υλοποιείται σχετικό πρόγραμμα σύλληψης, μεταφοράς και απελευθέρωσης ιχθύων <i>Ladigesocypris ghigii</i> .				
	-	-	✓	✓	✓ (κατόπιν διερεύνησης ιστορικής παρουσίας)
Περιβαλλοντική Ροή	Εξασφάλιση ελάχιστης περιβαλλοντικής ροής. Ως τέτοια ορίζεται η παροχή που αναφέρεται στην ΑΕΠΟ των έργων, η οποία αφενός δεν επηρεάζει τις χρήσεις του ταμιευτήρα και περιλαμβανομένων και των υπερχειλίσεων του ταμιευτήρα κατά τις υγρές περιόδους έχει διατηρήσει τη κατάσταση της παρόχθιας βλάστησης και ιχθυοπανίδας σε ικανοποιητικό επίπεδο.				
	✓	✓	✓	✓	-
	Στις 30 Μαρτίου κάθε έτους με ευθύνη των φορέων λειτουργίας των ταμιευτήρων του ΥΔ θα κοινοποιείται στις αρμόδιες ΔΥ αρχείο ημερήσιων ή μηνιαίων οικολογικών παροχών του προηγούμενου ημερολογιακού έτους για σκοπούς ελέγχου του ΚΟΔ.				
	✓	✓	✓	✓	-
Διαχείριση ιζημάτων	Αποφυγή παρεμβάσεων στην κοίτη του EL1438R000401058H (ρ. Γαδουρά) και εφαρμογή ΠΟ των ήδη αδειοδοτημένων περιβαλλοντικά αμμοχαλικοληψιών (ΑΔΑ: ΩΙΦ6ΟΡ1Ι-Ν8Ω, ΨΜΗ1ΟΡ1Ι-835).				
	-	-	✓	-	-
	Για την εξασφάλιση των απαιτούμενων φυσικών συνθηκών της ελάχιστης στερεοπαροχής δεν θα εκτελείται καμιά απόληψη υλικών κατάντη φραγμάτων Καλαμωτής, Ερεσού και Απολακιάς. Απαγορεύονται οι αμμοχαλικοληψίες και η εκτέλεση έργων εντός ΙΤΥΣ: ΥΣ EL1436R003300027H (ρ.Φανοπύργων), ΥΣ EL1436R009900014H (ρ.Χαλάντρα) και ΥΣ EL1438R000600073H (ρ.Σιανίτης). Είναι δυνατόν, να επιτραπούν έργα για τα οποία θα αποδεικνύεται κατά τη διαδικασία				

Ομάδες μέτρων μετριασμού	Μέτρα ΚΟΔ και ΥΣ				
	EL1436R003300 027H (ρ.Φανοπύργων)	EL1436R009900 014H (ρ.Χαλάντρα)	EL1438R000401 058H (ρ. Γαδουρά)	ΥΣ EL1438R000600 073H (ρ.Σιανίτης)	EL1438R002100 070H (ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.)
	περιβαλλοντικής αδειοδότησης αυτών ότι η εκτέλεσή τους είναι απαραίτητη για λόγους αντιπλημμυρικής προστασίας ή αποκατάστασης οικοτόπων				
	✓	✓	-	✓	
Αναβάθμιση παρόχθιων οικοτόπων Βελτίωση της ποικιλομορφίας εντός του καναλιού	Διατήρηση της παρόχθιας βλάστησης.				
	✓	✓	✓	✓	✓
	Διατήρηση βασικών ενδιαιτημάτων με αποφυγή παρεμβάσεων στην κοίτη				
	✓	✓	✓	✓	✓
Οικολογικά βελτιστοποιημένη συντήρηση	Τα έργα τακτικής συντήρησης ή και καθαρισμού κοίτης (2 ^η Ομάδα: Υδραυλικά Έργα, α/α 15α, 15β):				
	<ul style="list-style-type: none"> να εκτελούνται χειρωνακτικά (κατά προτεραιότητα) ή με ελαφριά μηχανήματα έργων. να αποφεύγεται η περίοδος αναπαραγωγής της ενδημικής ιχθυοπανίδας, εφόσον απαντάται. Κατά την αδειοδότηση των εν λόγω Έργων τίθενται όροι συμβατοί με την Εθνική και Ευρωπαϊκή βιβλιοθήκη Μέτρων ΚΟΔ				
	✓	✓	✓	✓	✓
Αποκατάσταση της φυσικοχημικής αλλοίωσης, συμπεριλαμβανομένου του μετριασμού των επιπτώσεων στα κατάντη	Στα ποτάμια ΙΤΥΣ απαιτείται η υλοποίηση διερευνητικού προγράμματος παρακολούθησης των ΦΣΧ παραμέτρων ώστε να διερευνηθεί ο βαθμός που αυτά έχουν επηρεαστεί από τις υδρομορφολογικές αλλοιώσεις. Πρόκειται για μέτρο προς την επίτευξη του ΚΟΔ σε όλα τα ποτάμια ΙΤΥΣ: EL1436R003300027H, EL1436R009900014H, EL1438R000401058H, EL1438R000600073H, EL1438R002100070H Ελάχιστες απαιτήσεις παρακολούθησης ανά θέση: 1 δειγματοληψία ανά τρεις μήνες για 1 τουλάχιστον έτος.				
	✓	✓	✓	✓	✓

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	NAI	+
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	NAI	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	OXI	A
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	OXI	A
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	NAI	-
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	OXI	A
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	OXI	A
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	OXI	A
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	OXI	A
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικώς απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	OXI	A
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικώς απαιτούμενου οξυγόνου;	OXI	A
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	OXI	A
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαιών;	OXI	A
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	OXI	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	OXI	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	OXI	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	OXI	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς;	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
10.6.	<ul style="list-style-type: none"> επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα; 	OXI	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	<ul style="list-style-type: none"> το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO₂ ; 	OXI	A
11.2.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CO₂; 	OXI	A
11.3.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CH₄; 	OXI	A
11.4.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές N₂O; 	OXI	A
11.5.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές HFCs ή PFCs; 	OXI	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα; 	OXI	A
12.2.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών; 	OXI	A
12.3.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα; 	OXI	A
12.4.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα; 	OXI	A
12.5.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές; 	OXI	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	<ul style="list-style-type: none"> εκτεταμένων απαλλοτριώσεων; 	OXI	A
13.2.	<ul style="list-style-type: none"> κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις; 	OXI	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
14.1.	<ul style="list-style-type: none"> στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς; 	OXI	A
14.2.	<ul style="list-style-type: none"> μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς; 	OXI	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	<ul style="list-style-type: none"> το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων; 	NAI	+
15.2.	<ul style="list-style-type: none"> την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος; 	NAI	+
15.3.	<ul style="list-style-type: none"> την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο; 	OXI	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	<ul style="list-style-type: none"> στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων; 	OXI	A
16.2.	<ul style="list-style-type: none"> στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού; 	OXI	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	<ul style="list-style-type: none"> τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο; 	OXI	A
17.2.	<ul style="list-style-type: none"> τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών; 	OXI	A
17.3.	<ul style="list-style-type: none"> τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους; 	OXI	A
17.4.	<ul style="list-style-type: none"> την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης; 	OXI	A
17.5.	<ul style="list-style-type: none"> την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο; 	OXI	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	ΝΑΙ	-
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	ΟΧΙ	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	ΟΧΙ	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	ΟΧΙ	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	ΟΧΙ	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	ΟΧΙ	A

Η εξεταζόμενη δέσμη μέτρων / παρεμβάσεων σκοπεύει να αντιμετωπίσει με ορθολογικό και φιλικό προς το περιβάλλον τρόπο ένα από τα κύρια προβλήματα αυθαίρετων χρήσεων και παρεμβάσεων σε υδατορέματα και στην ακτογραμμή, με στόχο την αντιμετώπιση των υδρομορφολογικών πιέσεων που υφίστανται.

Ειδικά για τους ταμιευτήρες προτείνεται η εκπόνηση μελέτης καθορισμού μέγιστου εύρους διακύμανσης στάθμης. Στην μελέτη αυτή, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη:

- οι περιοδικές μεταβολές της ζώνης αποξήρασης και επαναπλημμύρισης, οι οποίες απαιτούνται για τη διαβίωση των υδρόβιων οργανισμών, της παρόχθιας βλάστησης και της εξαρτώμενης πανίδας.
- οι απαιτήσεις σε αποθήκευση νερού, το οποίο προορίζεται για χρήσεις (λαμβάνοντας υπόψη και τη δυνατότητα εξασφάλισης αποθεμάτων ασφαλείας για χρήση σε περίοδο ξηρασίας)
- η διασφάλιση κατά το δυνατόν των επιθυμητών χρήσεων στην παρόχθια ζώνη.
- η αποφυγή δημιουργίας ανθυγιεινών και αντιαισθητικών συνθηκών λόγω της δημιουργίας υδατοσυλλογών στη ζώνη επάλλαξης, στις οποίες εγκαθίστανται σηπτικές συνθήκες ή ευνοείται η ανάπτυξη εντόμων.

Ο καθορισμός της κατώτατης στάθμης ταμιευτήρων ενέχεται να επηρεάσει τη συνολική διαθεσιμότητα νερού για την χρήση για την οποία κατασκευάσθηκε ο ταμιευτήρας.

Τα παραπάνω μέτρα θα συμβάλουν στη βελτίωση των υποστρωματικών παραγόντων διατήρησης της βιοποικιλότητας, στην αύξηση της συνοχής των οικοτόπων καθώς και στην προστασία του τοπίου και σημαντικών στοιχείων του φυσικού αναγλύφου, το οποίο υποβαθμίζεται συνεπεία υδρομορφολογικών πιέσεων.

7.3.11 Συμπληρωματικά Μέτρα Διοικητικού Χαρακτήρα και Ελέγχων

Στην ενότητα αυτή υπάγονται:

- 4 συμπληρωματικά **διοικητικά μέτρα** τα οποία σχετίζονται με:
 - ο Ανάπτυξη Συστήματος Παρακολούθησης του Προγράμματος Μέτρων του ΣΔΛΑΠ
 - ο Πρόσθετα περιοριστικά διοικητικά μέτρα
 - ο Απαγόρευση εκτέλεσης νέων γεωτρήσεων – πηγαδιών στις υδρογεωλογικές λεκάνες Κορακάρη και Κατράρη – Καλαμωτής Χίου
 - ο Κοινοποίηση Μητρώο Πηγών Ρύπανσης στις στις αρμόδιες αδειοδοτικές & ελεγκτικές αρχές.
- 1 συμπληρωματικό **μέτρα για τον έλεγχο εκπομπής ρύπων** το οποίο σχετίζεται με επενδύσεις σε γεωργοκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις για τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων.
- 1 συμπληρωματικό **μέτρα για τον έλεγχο αντλήσεων** το οποίο σχετίζεται με την αντιμετώπιση αρτεσιανών γεωτρήσεων

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	NAI	+
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	NAI	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	NAI	+
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	NAI	+
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	NAI	+
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
6.3.	<ul style="list-style-type: none"> την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα; 	NAI	+
6.4.	<ul style="list-style-type: none"> παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης; 	OXI	A
7.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
7.1.	<ul style="list-style-type: none"> την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα; 	OXI	A
7.2.	<ul style="list-style-type: none"> την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα; 	NAI	+
7.3.	<ul style="list-style-type: none"> την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή; 	OXI	A
8.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
8.1.	<ul style="list-style-type: none"> τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων; 	NAI	+
8.2.	<ul style="list-style-type: none"> τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων; 	NAI	+
8.3.	<ul style="list-style-type: none"> τη συγκέντρωση του χημικώς απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας; 	OXI	A
8.4.	<ul style="list-style-type: none"> τη συγκέντρωση του βιολογικώς απαιτούμενου οξυγόνου; 	OXI	A
9.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
9.1.	<ul style="list-style-type: none"> τη συμμόρφωση με τα όρια; 	OXI	A
9.2.	<ul style="list-style-type: none"> τον αριθμό γαλάζιων σημαιών; 	OXI	A
10.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
10.1.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές NO_x; 	OXI	A
10.2.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές SO₂; 	OXI	A
10.3.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων; 	OXI	A
10.4.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CO; 	OXI	A
10.5.	<ul style="list-style-type: none"> επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αέριων ρύπων από άλλους τομείς; 	OXI	A
10.6.	<ul style="list-style-type: none"> επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα; 	OXI	A
11.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
11.1.	<ul style="list-style-type: none"> το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO₂ ; 	NAI	+
11.2.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CO₂; 	OXI	A
11.3.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές CH₄; 	OXI	A
11.4.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές N₂O; 	OXI	A
11.5.	<ul style="list-style-type: none"> τις εκπομπές HFCs ή PFCs; 	OXI	A
12.	<p>Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο</p>		
12.1.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα; 	OXI	A
12.2.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών; 	OXI	A
12.3.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα; 	NAI	+
12.4.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα; 	OXI	A
12.5.	<ul style="list-style-type: none"> το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές; 	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	OXI	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	OXI	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	OXI	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	OXI	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	NAI	+
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	NAI	+
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	OXI	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	OXI	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	OXI	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	OXI	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	OXI	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	OXI	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	OXI	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	OXI	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	OXI	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	OXI	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	OXI	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	OXI	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	OXI	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	OXI	A

Τα μέτρα λόγω της ειδικής φύσης τους δεν είναι δυνατόν να επηρεάσουν δυσμενώς κανένα από τους εξεταζόμενους περιβαλλοντικούς τομείς.

7.3.12 Συμπληρωματικά Μέτρα εκπαιδευτικού χαρακτήρα και έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης

Στην ενότητα αυτή υπάγονται:

- 3 συμπληρωματικά **εκπαιδευτικά μέτρα** τα οποία σχετίζονται με:
 - ο Επαγγελματική κατάρτιση των γεωργοκτηνοτρόφων για την προστασία των Υδατικών Συστημάτων
 - ο Συμβουλευτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες διαχείρισης γεωργικής εκμετάλλευσης
 - ο Ενίσχυση δράσεων περιβαλλοντικών προγραμμάτων στην Πρωτοβάθμια & Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση
- 6 συμπληρωματικά **μέτρα με έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης** τα οποία σχετίζονται με:
 - ο Την Μελέτη Διαχείρισης Υδατικών Πόρων Λιβαδίου Νάξου
 - ο Καταγραφή και παρακολούθηση της λειτουργίας των ταμιευτήρων του ΥΔ
 - ο Πιλοτικά μέτρα εφαρμογής γεωργίας ακριβείας
 - ο Διαχείριση ιζημάτων ταμιευτήρα Ερεσού
 - ο Εκπόνηση ειδικών αναγνωριστικών μελετών σε παράκτια ΥΣ
 - ο Εκπόνηση ειδικών αναγνωριστικών μελετών σε ποτάμια ΥΣ

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
1.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλει τη βιοποικιλότητα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
1.1.	• το ποσοστό έκτασης που προστατεύεται για τη βιοποικιλότητα που φιλοξενεί;	OXI	A
1.2.	• τη συνοχή των οικοτόπων στις προστατευόμενες περιοχές;	OXI	A
1.3.	• υποστρωματικούς παράγοντες διατήρησης της βιοποικιλότητας, όπως αποστάσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες, ρύπανση οικοτόπων κ.ά.;	NAI	+
2.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τον πληθυσμό , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
2.1.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη γονιμότητα ή το μέσο αριθμό τέκνων ανά γυναίκα;	OXI	A
2.2.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη θνησιμότητα ή το μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής;	NAI	+
2.3.	• παράγοντες που επηρεάζουν τη μετανάστευση από ή προς την περιοχή;	OXI	A
3.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την υγεία των ανθρώπων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
3.1.	• την έκθεση τμημάτων του πληθυσμού σε περιβαλλοντικό κίνδυνο;	NAI	+
3.2.	• υποστρωματικούς παράγοντες που μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας;	NAI	+
4.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πανίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
4.1.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
4.2.	• τον αριθμό ή τους βιοτόπους των ενδημικών ειδών;	OXI	A
4.3.	• τον συνολικό αριθμό σπονδυλωτών ειδών;	OXI	A
5.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη χλωρίδα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
5.1.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των απειλούμενων ειδών;	OXI	A
5.2.	• τον αριθμό ή την εξάπλωση των ενδημικών ειδών;	OXI	A
5.3.	• τον συνολικό αριθμό φυτικών ειδών;	OXI	A
5.4.	• την έκταση των δασικών οικοσυστημάτων;	OXI	A
6.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το έδαφος , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
6.1.	• την έκταση καλλιεργούμενης γης;	OXI	A
6.2.	• την κατανάλωση ζιζανιοκτόνων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.3.	• την κατανάλωση λιπασμάτων ανά στρέμμα;	OXI	A
6.4.	• παράγοντες που εμμέσως θα προκαλέσουν εκτεταμένες αλλαγές στις χρήσεις γης;	OXI	A
7.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την κατανάλωση και τα αποθέματα νερού επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
7.1.	• την κατανάλωση νερού από επιφανειακά ύδατα;	NAI	+
7.2.	• την κατανάλωση νερού από υπόγεια ύδατα;	NAI	+
7.3.	• την τομεακή ζήτηση νερού από τη γεωργία, την οικιακή χρήση, τη βιομηχανία και την ηλεκτροπαραγωγή;	NAI	+
8.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
8.1.	• τις συγκεντρώσεις νιτρικών ενώσεων;	NAI	+
8.2.	• τις συγκεντρώσεις φωσφορικών ενώσεων;	NAI	+
8.3.	• τη συγκέντρωση του χημικώς απαιτούμενου οξυγόνου ή τις συγκεντρώσεις ουσιών προτεραιότητας;	NAI	+
8.4.	• τη συγκέντρωση του βιολογικώς απαιτούμενου οξυγόνου;	NAI	+
9.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα των κολυμβητικών υδάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
9.1.	• τη συμμόρφωση με τα όρια;	NAI	+
9.2.	• τον αριθμό γαλάζιων σημαιών;	NAI	+
10.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την ποιότητα του αέρα , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
10.1.	• τις εκπομπές NO _x ;	OXI	A
10.2.	• τις εκπομπές SO ₂ ;	OXI	A
10.3.	• τις εκπομπές μη μεθανιούχων πτητικών οργανικών ενώσεων;	OXI	A
10.4.	• τις εκπομπές CO;	OXI	A
10.5.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις εκπομπές αερίων ρύπων από άλλους τομείς;	OXI	A
10.6.	• επηρεάζοντας εμμέσως τις ημέρες υπέρβασης των οριακών τιμών συγκέντρωσης ατμοσφαιρικών ρύπων στα αστικά κέντρα;	OXI	A
11.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
11.1.	• το σύνολο των εκπεμπόμενων αερίων σε ισοδύναμους τόνους CO ₂ ;	OXI	A
11.2.	• τις εκπομπές CO ₂ ;	OXI	A
11.3.	• τις εκπομπές CH ₄ ;	OXI	A
11.4.	• τις εκπομπές N ₂ O;	OXI	A
11.5.	• τις εκπομπές HFCs ή PFCs;	OXI	A
12.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
12.1.	• το ποσοστό συμμετοχής του ενεργειακού τομέα;	OXI	A
12.2.	• το ποσοστό συμμετοχής των βιομηχανικών διεργασιών;	OXI	A
12.3.	• το ποσοστό συμμετοχής του αγροτικού τομέα;	OXI	A

α/α	Ερώτηση	Απάντηση	Αιτιολόγηση
12.4.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από απορρίμματα;	OXI	A
12.5.	• το ποσοστό συμμετοχής των εκπομπών από τις μεταφορές;	OXI	A
13.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τα υλικά περιουσιακά στοιχεία , μέσω		
13.1.	• εκτεταμένων απαλλοτριώσεων;	OXI	A
13.2.	• κατανομής δημοσίων εκτάσεων σε πολίτες ή επιχειρήσεις;	OXI	A
14.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την πολιτισμική κληρονομιά , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
14.1.	• στοιχεία ή χώρους της αρχαιολογικής κληρονομιάς;	OXI	A
14.2.	• μνημεία ή στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς;	OXI	A
15.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το τοπίο , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
15.1.	• το ανάγλυφο σημαντικών εκτάσεων;	OXI	A
15.2.	• την εικόνα περιοχών με φυσικό κάλλος;	OXI	A
15.3.	• την εικόνα περιοχών με αξιόλογο ανθρωπογενές τοπίο;	OXI	A
16.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει το βαθμό επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων , μέσω σημαντικών αλλαγών		
16.1.	• στον αριθμό εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων;	OXI	A
16.2.	• στο ποσοστό του εξυπηρετούμενου πληθυσμού;	OXI	A
17.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει την παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
17.1.	• τη συνολική ετήσια παραγωγή ή την παραγωγή κατ' άτομο;	OXI	A
17.2.	• τη σύσταση σε ότι αφορά τα ποσοστά ζυμώσιμων, χαρτιού, γυαλιού, μετάλλων, πλαστικών και αδρανών;	OXI	A
17.3.	• τη διάθεση των απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ ή ανεξέλεγκτους χώρους;	OXI	A
17.4.	• την ανακύκλωση μέσω διαχωρισμού ή λιπασματοποίησης;	OXI	A
17.5.	• την ανακύκλωση υλικών συσκευασίας όπως χαρτί, γυαλί, πλαστικό και αλουμίνιο;	OXI	A
18.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τη παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας , μέσω σημαντικών αλλαγών		
18.1.	• στο μίγμα ενεργειακής παραγωγής, δηλαδή το βαθμό συμμετοχής του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, του λιγνίτη, της υδροηλεκτρικής παραγωγής, της αιολικής παραγωγής και της φωτοβολταϊκής παραγωγής;	OXI	A
18.2.	• στη ζήτηση ενέργειας;	OXI	A
18.3.	• στην αποτελεσματικότητα της καταναλισκόμενης ενέργειας;	OXI	A
19.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να μεταβάλλει τις μεταφορές , επηρεάζοντας με ουσιαστικό τρόπο		
19.1.	• το συνολικό μεταφορικό έργο;	OXI	A
19.2.	• την κατανομή του μεταφορικού έργου στα διάφορα μέσα;	OXI	A
20.	Η υλοποίηση του σχεδίου πρόκειται να συνοδεύεται από διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως;		
20.1.	• διασυνοριακή μεταφορά αέριων ρύπων;	OXI	A

Τα προαναφερόμενα μέτρα λόγω της ειδικής φύσης τους δεν είναι δυνατόν να επηρεάσουν δυσμενώς κανένα από τους εξεταζόμενους περιβαλλοντικούς τομείς.

7.3.13 Συμπέρασμα

Όπως προκύπτει και από την παραπάνω ανάλυση, από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου δεν αναμένονται δυσμενείς περιβαλλοντικές μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα σε κανέναν τομέα περιβάλλοντος. Στους τομείς όπου αναμένονται στρατηγικού χαρακτήρα μεταβολές αυτές θα έχουν θετική κατεύθυνση. Στις παραγράφους που ακολουθούν εξετάζεται ξεχωριστά, και με αναλυτικό τρόπο, κάθε περιβαλλοντική παράμετρος, ως προς τις συνεργιστικές επιπτώσεις που θα έχει σε αυτήν η εφαρμογή του συνόλου των προνοιών του Σχεδίου.

7.4 Χαρακτηρισμός και αξιολόγηση των επιπτώσεων

7.4.1 Εισαγωγή

Στο προηγούμενο στάδιο ανάλυσης έγινε ο προσδιορισμός των επιπτώσεων, ώστε να αποσαφηνιστούν οι περιβαλλοντικές παράμετροι εκείνες που ενδέχεται να επηρεαστούν από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου, καθώς και οι συνιστώσες του Σχεδίου που προκαλούν τις επιπτώσεις αυτές. Υπενθυμίζεται ότι το τελικό συμπέρασμα από την παραπάνω ανάλυση είναι ότι το προτεινόμενο Σχέδιο δε δύναται να προκαλέσει δυσμενείς μεταβολές στρατηγικού χαρακτήρα σε καμία από τις εξεταζόμενες περιβαλλοντικές παραμέτρους.

Στο παρόν στάδιο, οι επιδράσεις που εκτιμήθηκαν ως πιθανές, ανεξάρτητα της κατεύθυνσης και της έντασής τους, υποβάλλονται στη διαδικασία του χαρακτηρισμού και της αξιολόγησης, η οποία βαίνει ανά περιβαλλοντικό τομέα και για το σύνολο των προνοιών του Σχεδίου. Με τον τρόπο αυτό, πραγματοποιείται μια ουσιαστική αποτίμηση των ζητημάτων συνέργειας και αθροιστικότητας μεταξύ των διαφορετικών συνιστωσών του προτεινόμενου Σχεδίου.

7.4.2 Βιοποικιλότητα – Χλωρίδα – Πανίδα

Επηρεαζόμενη περιβαλλοντική παράμετρος	Βιοποικιλότητα, χλωρίδα, πανίδα	
Αιτίες μεταβολής	Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, για τον έλεγχο και μείωση των απολήψεων και των απορρίψεων τόσο από τις σημειακές όσο και από τις διάχυτες πηγές ρύπανσης, για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις, Συμπληρωματικά Μέτρα Διοικητικού Χαρακτήρα και Ελέγχων, Εκπαιδευτικού χαρακτήρα, Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης Θετικές επιπτώσεις στα ποιοτικά χαρακτηριστικά των ΥΣ και συμβολή στη διατήρηση της βιοποικιλότητας, της χλωρίδας και της πανίδας.	
Ιδιότητες της επίπτωσης		Αιτιολόγηση
Κατεύθυνση επίπτωσης	Θετική	Η κατεύθυνση των μεταβολών στρατηγικού χαρακτήρα είναι αποκλειστικά θετική
Έκταση επίπτωσης	Μεγάλη	Τα επηρεαζόμενα από τα προτεινόμενα μέτρα ΥΣ άρα και οι σχετιζόμενες με αυτά περιοχές φυσικού περιβάλλοντος καλύπτουν το σύνολο της έκτασης του ΥΔ14.
Ένταση της επίπτωσης	Μέση	Το Σχέδιο, κατά το μεγαλύτερο μέρος του επηρεάζει μόνο έμμεσα την εξεταζόμενη παράμετρο. Η ένταση της επίπτωσης κρίνεται μέση.
Χρονικός ορίζοντας της μεταβολής	Μακροπρόθεσμος - Μόνιμος	Η εμφάνιση βελτίωσης γίνεται ορατή μακροπρόθεσμα από την έναρξη των αιτιακών επεμβάσεων και παραμένει εάν δεν εμφανιστούν αντίρροπες τάσεις.
Αθροιστικότητα ή συνέργεια	Πιθανή	Αναμένεται αλληλεπίδραση με μεταβολές σε άλλους περιβαλλοντικούς παράγοντες π.χ. τις χρήσεις γης, τη βελτίωση των ποιοτικών και ποσοτικών χαρακτηριστικών των ΥΣ και ΥΥΣ κλπ.
Δυνατότητα πρόληψης	-	Η συνισταμένη κατεύθυνση της επίπτωσης εκτιμάται ως θετική. Δεν αναζητούνται μέτρα πρόληψης.
Δυνατότητα περιορισμού ή αντιστροφής	-	-
<p>Αξιολόγηση: Οι στρατηγικού χαρακτήρα μεταβολές κινούνται προς τη θετική κατεύθυνση, έχουν μεγάλη έκταση και μόνιμο χαρακτήρα. Όπως αναλυτικά παρουσιάζεται στην παράγραφο 3.4.12 τόσο τα Μέτρα όσο και οι Στόχοι Διατήρησης των Προστατευόμενων Περιοχών του ΥΔ ΕΛ14 όπως έχουν τεθεί στις σχετικές Ειδικές Περιβαλλοντικές Μελέτες δύναται να επηρεαστούν θετικά από τα μέτρα της Αναθεώρησης ΣΔΛΑΠ (βλ. αναλυτικά σχετικούς πίνακες). Σε κάθε περίπτωση θα ακολουθήσει Ειδική Οικολογική Αξιολόγηση στο πλαίσιο των επιμέρους ΜΠΕ των Έργων που θα προκύψουν από την παρούσα προτεινόμενη Αναθεώρηση ΣΔΛΑΠ</p>		

7.4.3 Υδατα

Επηρεαζόμενη περιβαλλοντική παράμετρος	Επιφανειακά και υπόγεια νερά	
Αιτίες μεταβολής	Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους των Υπηρεσιών Υδάτος. Μέτρα για την προώθηση της αποδοτικής και αειφόρου χρήσης του νερού. Μέτρα ελέγχου απόληξης επιφανειακού και υπόγειου νερού και αποθήκευσης επιφανειακού νερού. Μέτρα για τον έλεγχο και την αδειοδότηση του τεχνητού εμπλουτισμού των ΥΥΣ. Μέτρα για τις σημειακές & διάχυτες πηγές απορρίψεων. Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις	
Ιδιότητες της επίπτωσης		Αιτιολόγηση
Κατεύθυνση επίπτωσης	Θετική	Το προτεινόμενο Σχέδιο αφορά τη χρηστή διαχείριση των υδάτινων πόρων και εξ' ορισμού κινείται προς θετική κατεύθυνση.
Έκταση επίπτωσης	Μεγάλη	Το Σχέδιο εφαρμόζεται στο σύνολο του ΥΔ14.
Ένταση της επίπτωσης	Ισχυρή	Η εφαρμογή του Σχεδίου θα φέρει τη συντριπτική πλειονότητα των επιφανειακών και των υπόγειων ΥΣ σε καλή κατάσταση έως το έτος 2027.
Χρονικός ορίζοντας της μεταβολής	Μακροπρόθεσμος - Μόνιμος	Η εμφάνιση βελτίωσης γίνεται ορατή μακροπρόθεσμα από την έναρξη των αιτιακών επεμβάσεων και παραμένει εάν δεν εμφανιστούν αντίρροπες τάσεις.
Αθροιστικότητα ή συνέργεια	Πιθανή	Αναμένεται αλληλεπίδραση με μεταβολές σε άλλους περιβαλλοντικούς παράγοντες π.χ. τις χρήσεις γης κλπ
Δυνατότητα πρόληψης	-	Η κατεύθυνση της επίπτωσης εκτιμάται ως θετική. Δεν αναζητούνται μέτρα πρόληψης.
Δυνατότητα περιορισμού ή αντιστροφής	-	-
Αξιολόγηση: Το σύνολο των μεταβολών κινείται προς τη θετική κατεύθυνση, έχει μεγάλη έκταση, ισχυρή ένταση και μόνιμο χαρακτήρα. Τα αποτελέσματα εφαρμογής του Σχεδίου θα γίνονται αισθητά σταδιακά και σε βάθος χρόνου και θα οδηγήσουν τη συντριπτική πλειονότητα των ΥΣ του ΥΔ14 σε καλή κατάσταση μέχρι το έτος 2027.		

7.4.4 Έδαφος – Χρήσεις γης

Επηρεαζόμενη περιβαλλοντική παράμετρος	Έδαφος, χρήσεις γης	
Αιτίες μεταβολής	<p>Πιθανοί περιορισμοί στη γεωργική γη από τον καθορισμό ζωνών προστασίας των ΥΣ που χρησιμοποιούνται για ύδρευση. Έμμεσες πιέσεις στις χρήσεις γης, λόγω των περιορισμών στην άσκηση των αγροτικών δραστηριοτήτων και της τιμολογιακής πολιτικής για την ανάκτηση του κόστους της χρήσης ύδατος. Έμμεσες επιπτώσεις είναι επίσης πιθανόν να προκληθούν λόγω μεταβολών στην παραγωγική δομή του πρωτογενούς τομέα με την εφαρμογή των μέτρων και περιορισμών που προαναφέρθηκαν. Έμμεσες πιέσεις σε παραγωγικές εγκαταστάσεις (βιομηχανία, κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, μεταλλεία κλπ) με επιβολή αυστηρότερων όρων λειτουργίας (θεσμοθέτηση ορίων εκπομπής ρύπων, διαχείριση αποβλήτων κλπ). Οι παραπάνω αρνητικές επιπτώσεις είναι μικρής έκτασης και έντασης, και δεν παρουσιάζουν στρατηγικό χαρακτήρα.</p> <p>Μείωση της χρήσης φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων – Ορθολογική χρήση λιπασμάτων και νερού. Μείωση των απορρίψεων από σημειακές και διάχυτες πηγές ρύπανσης, μείωση των Ουσιών Προτεραιότητας, αποτελεσματικός έλεγχος και πρόληψη της σημαντικής διαρροής ρύπων από τεχνικές εγκαταστάσεις. Αντιμέτωπιση υδρομορφολογικών πιέσεων Οι παραπάνω επιπτώσεις κινούνται προς τη θετική κατεύθυνση και έχουν στρατηγικό χαρακτήρα.</p>	
	Ιδιότητες της επίπτωσης	Αιτιολόγηση
Κατεύθυνση επίπτωσης	Μικτή – Θετική	Η κατεύθυνση των μεταβολών στρατηγικού χαρακτήρα είναι θετική ενώ οι αρνητικές επιπτώσεις δεν έχουν στρατηγικό χαρακτήρα. Η συνισταμένη των αντίθετων κατευθύνσεων εκτιμάται θετική.
Έκταση επίπτωσης	Μεγάλη	Τα επηρεαζόμενα από τα προτεινόμενα μέτρα ΥΣ άρα και οι σχετιζόμενες με αυτά περιοχές φυσικού περιβάλλοντος καλύπτουν το σύνολο της έκτασης του ΥΔ14.
Ένταση της επίπτωσης	Μέση	Το Σχέδιο επηρεάζει την εξεταζόμενη παράμετρο προς δύο αντίθετες κατευθύνσεις. Αν και οι στρατηγικού χαρακτήρα μεταβολές υπερσχύουν, η ένταση της επίπτωσης κρίνεται μέση.
Χρονικός ορίζοντας της μεταβολής	Μακροπρόθεσμος - Μόνιμος	Η εμφάνιση βελτίωσης γίνεται ορατή μακροπρόθεσμα από την έναρξη των αιτιακών επεμβάσεων και παραμένει εάν δεν εμφανιστούν αντίρροπες τάσεις.
Αθροιστικότητα ή συνέργεια	Πιθανή	Αναμένεται αλληλεπίδραση με μεταβολές σε άλλους περιβαλλοντικούς παράγοντες π.χ. τα ύδατα
Δυνατότητα πρόληψης	-	Η συνισταμένη κατεύθυνση της επίπτωσης εκτιμάται ως θετική. Δεν αναζητούνται μέτρα πρόληψης.
Δυνατότητα περιορισμού ή αντιστροφής	-	-
Αξιολόγηση:	<p>Οι στρατηγικού χαρακτήρα μεταβολές κινούνται προς τη θετική κατεύθυνση, έχουν μεγάλη έκταση και μόνιμο χαρακτήρα, οδηγούν δε σε καλύτερης ποιότητας εδαφικούς πόρους και αποκατάσταση της φυσικής μορφολογίας. Οι αρνητικές επιπτώσεις θεωρούνται έμμεσες και τοπικής σημασίας, ενώ δεν παρουσιάζουν στρατηγικό χαρακτήρα. Το ισοζύγιο των επιπτώσεων εκτιμάται θετικό.</p>	

7.4.5 Τοπίο – Μορφολογία

Επηρεαζόμενη περιβαλλοντική παράμετρος	Τοπίο – μορφολογία	
Αιτίες μεταβολής	Αποκατάσταση των υδρομορφολογικών χαρακτηριστικών ποτάμιων σωμάτων και υγροτοπικών περιοχών. Καθορισμός μέγιστου εύρους διακύμανσης στάθμης ταμειυτήρων.	
	<i>Ιδιότητες της επίπτωσης</i>	<i>Αιτιολόγηση</i>
Κατεύθυνση επίπτωσης	Θετική	Η κατεύθυνση των μεταβολών στρατηγικού χαρακτήρα είναι αποκλειστικά θετική
Έκταση επίπτωσης	Μικρή	Οι προτεινόμενες δράσεις έχουν σημειακό χαρακτήρα.
Ένταση της επίπτωσης	Ασθενής	Η ένταση της επίπτωσης κρίνεται ασθενής, λόγω του σημειακού χαρακτήρα των παρεμβάσεων.
Χρονικός ορίζοντας της μεταβολής	Άμεσος – Μακροπρόθεσμος - Μόνιμος	Η εμφάνιση βελτίωσης γίνεται ορατή είτε άμεσα (αποκατάσταση υδρομορφολογικών χαρακτηριστικών) είτε μακροπρόθεσμα από την έναρξη των αιτιακών επεμβάσεων και παραμένει εάν δεν εμφανιστούν αντίρροπες τάσεις.
Αθροιστικότητα ή συνέργεια	Απίθανη	Λόγω της περιορισμένης έκτασης και έντασης των επιπτώσεων η αθροιστικότητα ή συνέργεια με επιπτώσεις σε άλλες παραμέτρους δε θεωρείται πιθανή
Δυνατότητα πρόληψης	-	Η κατεύθυνση της επίπτωσης είναι θετική. Δεν αναζητούνται μέτρα πρόληψης.
Δυνατότητα περιορισμού ή αντιστροφής	-	-
Αξιολόγηση: Οι μεταβολές κινούνται προς τη θετική κατεύθυνση, έχουν μικρή έκταση και ασθενή ένταση, αλλά μόνιμο χαρακτήρα οδηγώντας σε προστασία / αποκατάσταση των τοπιολογικών χαρακτηριστικών του ΥΔ14.		

7.4.6 Πληθυσμός – Υγεία

Επηρεαζόμενη περιβαλλοντική παράμετρος	Πληθυσμός – Υγεία	
Αιτίες μεταβολής	<p>Μέτρα για την προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. Μέτρα για περιορισμό της σπατάλης πόσιμου και αρδευτικού νερού. Μείωση των απορρίψεων από σημειακές και διάχυτες πηγές ρύπανσης, μείωση των Ουσιών Προτεραιότητας, μείωση της χρήσης λιπασμάτων, αποτελεσματικός έλεγχος και πρόληψη της σημαντικής διαρροής ρύπων από τεχνικές εγκαταστάσεις. Μέτρα αποκατάστασης των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων σε ποτάμια και λιμναία σώματα που συμβάλλουν στην αντιπλημμυρική προστασία των περιοχών εφαρμογής τους.</p> <p>Τα μέτρα αυτά συμβάλουν στον περιορισμό των υποστρωματικών παραγόντων που μπορούν να επιδράσουν αρνητικά στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας ή να εκθέσουν τον πληθυσμό σε περιβαλλοντικό κίνδυνο.</p>	
Ιδιότητες της επίπτωσης		Αιτιολόγηση
Κατεύθυνση επίπτωσης	Μικτή – Θετική	Η κατεύθυνση των μεταβολών στρατηγικού χαρακτήρα είναι θετική, ενώ οι αρνητικές επιπτώσεις δεν έχουν στρατηγικό χαρακτήρα και μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων. Η συνισταμένη των αντίθετων κατευθύνσεων εκτιμάται θετική.
Έκταση επίπτωσης	Μεγάλη	Το Σχέδιο εφαρμόζεται στο σύνολο του ΥΔ14.
Ένταση της επίπτωσης	Ασθενής	Η επίπτωση έχει ασθενή ένταση λόγω του έμμεσου χαρακτήρα της.
Χρονικός ορίζοντας της μεταβολής	Μακροπρόθεσμος - Μόνιμος	Η εμφάνιση βελτίωσης γίνεται ορατή μακροπρόθεσμα από την έναρξη των αιτιακών επεμβάσεων και παραμένει εάν δεν εμφανιστούν αντίρροπες τάσεις.
Αθροιστικότητα ή συνέργεια	Απίθανη	Λόγω της ασθενούς έντασης των επιπτώσεων η αθροιστικότητα ή συνέργεια με επιπτώσεις σε άλλες παραμέτρους δε θεωρείται πιθανή
Δυνατότητα πρόληψης	-	Η κατεύθυνση της επίπτωσης εκτιμάται συνολικά ως θετική. Δεν αναζητούνται μέτρα πρόληψης.
Δυνατότητα περιορισμού ή αντιστροφής	-	-
<p>Αξιολόγηση: Οι στρατηγικού χαρακτήρα μεταβολές κινούνται προς τη θετική κατεύθυνση, έχουν μεγάλη έκταση, ασθενή ένταση και μόνιμο χαρακτήρα. Οι πρόνοιες του Σχεδίου θα επιφέρουν βελτίωση στην ποιότητα και ποσότητα των υδατικών πόρων και παράλληλα θα συμβάλουν στον περιορισμό των υποστρωματικών παραγόντων που μπορούν να επιδράσουν αρνητικά στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας. Οι ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις της νέας τιμολογιακής πολιτικής στις πιο αδύναμες κοινωνικά ομάδες μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη λήψη κατάλληλων μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα.</p>		

7.4.1 Οικονομικό- Κοινωνικό Περιβάλλον

Επηρεαζόμενη περιβαλλοντική παράμετρος	Οικονομικό- Κοινωνικό Περιβάλλον	
Αιτίες μεταβολής	Μέτρα για νέα τιμολογιακή πολιτική και ανάκτηση κόστους. Η νέα τιμολογιακή πολιτική ενδέχεται να πλήξει τις πιο αδύναμες κοινωνικά ομάδες.	
	<i>Ιδιότητες της επίπτωσης</i>	<i>Αιτιολόγηση</i>
Κατεύθυνση επίπτωσης	Αρνητική	Η κατεύθυνση των μεταβολών στρατηγικού χαρακτήρα είναι θετική, ενώ οι αρνητικές επιπτώσεις δεν έχουν στρατηγικό χαρακτήρα και μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων. Η συνισταμένη των αντίθετων κατευθύνσεων εκτιμάται θετική.
Έκταση επίπτωσης	Μεγάλη	Το Σχέδιο εφαρμόζεται στο σύνολο του ΥΔ14
Ένταση της επίπτωσης	Ασθενής	Η επίπτωση έχει ασθενή ένταση λόγω του έμμεσου χαρακτήρα της.
Χρονικός ορίζοντας της μεταβολής	Μακροπρόθεσμος - Μόνιμος	Η εμφάνιση βελτίωσης γίνεται ορατή μακροπρόθεσμα από την έναρξη των αιτιακών επεμβάσεων και παραμένει εάν δεν εμφανιστούν αντίρροπες τάσεις.
Αθροιστικότητα ή συνέργεια	Απίθανη	Η συνέργεια με επιπτώσεις σε άλλες παραμέτρους δε θεωρείται πιθανή
Δυνατότητα πρόληψης	Μεγάλη	Οι ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις της νέας τιμολογιακής πολιτικής στις πιο αδύναμες κοινωνικά ομάδες μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη λήψη κατάλληλων μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα
Δυνατότητα περιορισμού ή αντιστροφής	-	-
Αξιολόγηση:	Οι ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις της νέας τιμολογιακής πολιτικής στις πιο αδύναμες κοινωνικά ομάδες μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη λήψη κατάλληλων μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα.	

7.5 Συνοπτική αξιολόγηση επιπτώσεων Σχεδίου ανά Περιβαλλοντική Παράμετρο Αναφοράς

Στον ακόλουθο πίνακα παρουσιάζεται συνοπτική αξιολόγηση των επιπτώσεων του προτεινόμενου Σχεδίου ανά Περιβαλλοντική Παράμετρο Αναφοράς.

Πίνακας 7-1: Συνοπτική αξιολόγηση επιπτώσεων Σχεδίου ανά περιβαλλοντική παράμετρο

α/α	Περιβαλλοντική Παράμετρος Αναφοράς	Αξιολόγηση
1	Βιοποικιλότητα	+
2	Πληθυσμός	
3	Υγεία των ανθρώπων	+
4	Οικονομικό- Κοινωνικό Περιβάλλον	-
5	Πανίδα	+
6	Χλωρίδα	+
7	Έδαφος	+
8	Κατανάλωση και αποθέματα νερού	+
9	Ποιότητα υδάτων	+
10	Ποιότητα κολυμβητικών υδάτων	+
11	Ποιότητα αέρα	
12	Εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου	+
13	Τομεακή κατανομή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου	+
14	Υλικά περιουσιακά στοιχεία	-
15	Πολιτισμική κληρονομιά	
16	Τοπίο	+
17	Βαθμός επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων	+
18	Παραγωγή, σύσταση, διάθεση και ανακύκλωση των στερεών απορριμμάτων	
19	Παραγωγή και κατανάλωση ενέργειας	
20	Μεταφορές	
21	Διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις	

Επεξηγηματικό Υπόμνημα

Ασθενής συσχέτιση, πιθανή θετική / αρνητική συνεισφορά	+/-
Ισχυρή συσχέτιση, πιθανή θετική / αρνητική συνεισφορά	+/-
Αβέβαιη συσχέτιση	
Δεν υπάρχει συσχέτιση	

Από τον παραπάνω πίνακα συνάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα αναφορικά με την περιβαλλοντική αποτίμηση του προτεινόμενου Σχεδίου.

- Στο σύνολο των εξεταζόμενων παραμέτρων που αναμένονται επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου, αυτές θα είναι προς τη θετική κατεύθυνση.
- Οι θετικές επιπτώσεις αφορούν κυρίως στο φυσικό αλλά και στο ανθρωπογενές περιβάλλον και επικεντρώνονται στην ποιότητα και ποσότητα των διαθέσιμων υδατικών πόρων, στη διατήρηση βιοποικιλότητας – πανίδας – χλωρίδας, στην προστασία / αποκατάσταση εδάφους και τοπίου και στον περιορισμό των υποστρωματικών παραγόντων που μπορούν να επιδράσουν αρνητικά στο επίπεδο της ανθρώπινης υγείας.
- Το σύνολο των αρνητικών επιπτώσεων, που όμως δεν είναι στρατηγικού χαρακτήρα, σχετίζεται με τις πιέσεις στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, που προέρχονται στον πρωτογενή τομέα από την πιθανή αναδιάρθρωση καλλιεργειών, συνεπεία των νέων δεδομένων στη διαθέσιμη ποσότητα

αρδευτικού νερού, και στο δευτερογενή τομέα από τα μέτρα που θα απαιτηθούν για τη μείωση των εκπομπών ρύπων. Επίσης μη στρατηγικού χαρακτήρα αρνητικές επιπτώσεις είναι πιθανό να υπάρξουν από εκπομπές αερίων ρύπων κατά την κατασκευή των δομικών έργων, που πιθανώς υλοποιηθούν δυνάμει του Σχεδίου.

Με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις, αποτιμάται ότι η συνολική συμβολή του προτεινόμενου Σχεδίου αναμένεται θετική και με ισχυρή ένταση στο σύνολο των περιβαλλοντικών παραμέτρων, όπου αναμένονται επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα. Οι όποιες τάσεις επιδείνωσης αφορούν επιπτώσεις που παρουσιάζουν ασθενή συσχέτιση με το εξεταζόμενο Σχέδιο.

7.6 Μέτρα

Όπως προέκυψε από τη διαδικασία αξιολόγησης των επιπτώσεων του Σχεδίου Διαχείρισης και των συστατικών τμημάτων αυτού, δεν αναμένεται από την εφαρμογή του να επηρεαστεί δυσμενώς η **βιοποικιλότητα**. Αντιθέτως, το σύνολο των προτεινόμενων μέτρων έχουν ως στόχο τη βελτίωση τόσο της ποιοτικής όσο και της ποσοτικής κατάστασης των επιφανειακών και υπόγειων ΥΣ του ΥΔ14 και ως εκ τούτου συμβάλλουν εμμέσως στην αναβάθμιση των οικοσυστημικών χαρακτηριστικών του φυσικού περιβάλλοντος. Επιπροσθέτως, μέτρα όπως η προστασία των υδροτοπικών περιοχών και των παρόχθιων εκτάσεων κλπ. έχουν άμεσες θετικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα της χλωρίδας και την πανίδα της περιοχής μελέτης.

Παρά ταύτα συστήνεται η λήψη αυστηρών περιοριστικών μέτρων ως προς τη χωροθέτηση, τις προδιαγραφές κατασκευής και λειτουργίας των έργων τα οποία θα υλοποιηθούν σε εφαρμογή του Σχεδίου Διαχείρισης. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η έγκριση της ΜΠΕ για κάθε έργο αποτελεί το τελικό μέσο πρόληψης περιβαλλοντικών επιδεινώσεων, η δομή των προϋπολογισμών και των χρηματικών ροών στα υλοποιούμενα έργα (όπως π.χ. στα έργα ύδρευσης και άρδευσης) θα πρέπει να ενσωματώνει κατάλληλες διασφαλίσεις αναφορικά με τις δαπάνες που κατευθύνονται προς την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τους όρους αυτούς.

Όσον αφορά στον **πληθυσμό**, η συγκέντρωση του πληθυσμού στα μεγάλα αστικά κέντρα της περιοχής φαίνεται ότι δεν οφείλεται μόνο στη φυσική αύξηση του πληθυσμού, αλλά στην εγκατάσταση νέων κατοίκων που προέρχονται είτε από άλλες περιοχές είτε από μετανάστες. Η εφαρμογή του Σχεδίου Διαχείρισης αναμένεται να κάνει πιο ελκυστική την ύπαιθρο της περιοχής μελέτης και να ανακόψει το παρατηρούμενο κύμα αστικοποίησης του πληθυσμού.

Οι επιπτώσεις στην **υγεία** είναι θετικές καθώς αναμένεται σημαντική αναβάθμιση της ποιότητας του νερού, επιφανειακού, υπόγειου ή θαλάσσιου.

Αντίθετα όμως, η χωρική επέκταση ορισμένων παραγωγικών δραστηριοτήτων (π.χ. περαιτέρω ανάπτυξη της γεωργίας λόγω της διαθεσιμότητας νερού καλύτερης ποιότητας κλπ) θα τείνει να αυξήσει την περιβαλλοντική επιβάρυνση. Στη μείωση των επιπτώσεων μπορούν να συμβάλλουν οι τεχνολογίες αντιρρύπανσης αλλά και ο κατάλληλος στρατηγικός σχεδιασμός της επέκτασης των δραστηριοτήτων αυτών.

Επισημαίνεται ότι δεν είναι σαφές αν το προτεινόμενο ΣΔΛΑΠ θα τείνει να αυξήσει ή να μειώσει την έκταση των γεωργικών εκτάσεων. Προς την κατεύθυνση της αύξησης αναμένεται να συμβάλουν οι καλύτερης ποιότητας επιφανειακοί και υπόγειοι υδατικοί πόροι που θα προκύψουν από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου αν και υπάρχουν πολλοί παράγοντες που θα τείνουν να μειώσουν την έκταση των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Τέτοιοι παράγοντες είναι η θέσπιση των ζωνών προστασίας των υδροληπτικών έργων, αλλά πιθανά και μέτρα όπως ο εξορθολογισμός της χρήσης λιπασμάτων και νερού. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η λεπτομερής παρακολούθηση της έκτασης των γεωργικών εκτάσεων στη διάρκεια εφαρμογής του Σχεδίου.

Η ενδεχόμενη αναδιάρθρωση της γεωργίας (λόγω των περιορισμών στη χρήση αρδευτικού ύδατος που προτείνει το εξεταζόμενο Σχέδιο) και η αναπροσαρμογή της τιμολογιακής πολιτικής του αρδευτικού ύδατος είναι πιθανό να δημιουργήσει κάποιες πιέσεις στις χρήσεις γης (π.χ. ένα κομμάτι του αγροτικού πληθυσμού ενδεχομένως να οδηγηθεί στην εγκατάλειψη της συγκεκριμένης παραγωγικής δραστηριότητας) και κάποιες

κοινωνικές αντιδράσεις. Τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν για περιορισμό ανάλογων επιπτώσεων συνοψίζονται στα εξής:

- Διαρκής ενημέρωση του αγροτικού πληθυσμού για τα οφέλη που θα έχει ο ίδιος αλλά και η χώρα γενικότερα με την εφαρμογή μιας αναδιάρθρωσης της αγροτικής παραγωγής προς λιγότερο υδροβόρες καλλιέργειες. Σημειώνεται ότι το μέτρο αυτό της ενημέρωσης συμπεριλαμβάνεται ήδη στα μέτρα του προτεινόμενου με την παρούσα μελέτη Σχεδίου (**βλ. και § 7.3.12**).
- Να δοθούν τα απαραίτητα κίνητρα στον αγροτικό πληθυσμό ώστε να αντιμετωπίσει θετικά τις προωθούμενες αλλαγές. Τέτοια κίνητρα μπορεί να είναι (ενδεικτικά και όχι περιοριστικά)
 - ✓ οικονομικά (μέσω π.χ. της ένταξης ευρύτερων τμημάτων του αγροτικού πληθυσμού σε σχετικά ευρωπαϊκά προγράμματα ή στο ΠΑΑ 2014 - 2020),
 - ✓ φορολογικά (π.χ. πρόβλεψη φορολογικών ελαφρύνσεων για εισοδήματα που αποκτώνται από την εκμετάλλευση των νέων καλλιεργειών κλπ),
 - ✓ θεσμικά (π.χ. επιτάχυνση των διαδικασιών για ανάπτυξη των απαραίτητων υποδομών, όπως π.χ. αρδευτικά δίκτυα, αναδασμοί κλπ, στις περιοχές που έχουν ενταχθεί σε προγράμματα αναδιάρθρωσης των καλλιεργειών)

Η επιβολή αυστηρότερων όρων για τη λειτουργία των παραγωγικών εγκαταστάσεων (βιομηχανικών, κτηνοτροφικών κλπ.), μέσω π.χ. της θεσμοθέτησης ορίων εκπομπής ρύπων ή της κατάρτισης μητρώου εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών για όλες τις ουσίες προτεραιότητας, είναι πιθανό να δημιουργήσει κάποιες πιέσεις σε αυτές τις παραγωγικές εγκαταστάσεις. Για το μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων μπορούν να προνοηθούν μέτρα – κίνητρα ανάλογα με τα προαναφερθέντα (οικονομικά, φορολογικά, θεσμικά κλπ.), ώστε να διευκολυνθούν οι εν λόγω μονάδες για την εφαρμογή των νέων επικαιροποιημένων προϋποθέσεων λειτουργίας.

Για την άρση των επιπτώσεων από την προωθούμενη αναπροσαρμογή της τιμολογιακής πολιτικής που αφορά τη χρήση ύδατος και η οποία προβλέπει αυξημένες χρεώσεις ανά m³ τόσο υδρευτικού όσο και αρδευτικού νερού, μπορούν να περιοριστούν με τη λήψη μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα, όπως π.χ.

- πρόνοιες για τις πολύτεκνες οικογένειες,
- πρόνοιες για τα κατώτερα οικονομικά στρώματα,
- ειδική πρόνοια για τους υδροβόρους κλάδους της μεταποιητικής βιομηχανίας και βιοτεχνίας.

Οι βασικές αρνητικές επιπτώσεις που αναμένονται για το **έδαφος** οφείλονται σε κάποιες έμμεσες πιέσεις στις χρήσεις γης που αναφέρθηκαν παραπάνω αλλά και στην προαναφερόμενη πιθανή επέκταση παραγωγικών δραστηριοτήτων, ενώ θετική βελτίωση αναμένεται από έργα αποκατάστασης περιοχών (π.χ. αποκατάσταση ποτάμιων και λιμναίων οικοσυστημάτων από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις κλπ.).

Όσον αφορά στην **ποιότητα του αέρα και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου** δεν αναμένονται επιπτώσεις στρατηγικού χαρακτήρα από την εφαρμογή του προτεινόμενου Σχεδίου και ως εκ τούτου δεν προτείνονται συγκεκριμένα επανορθωτικά μέτρα.

Οι μεταβολές που πιθανά θα προκύψουν στον τομέα των **υλικών περιουσιακών στοιχείων**, λόγω της εφαρμογής συγκεκριμένων μέτρων που προτείνονται από το εξεταζόμενο Σχέδιο (όπως π.χ. η δημιουργία ζωνών προστασίας των υδροληπτικών έργων, η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών συνεπεία των περιορισμών

στη λήψη αρδευτικού νερού, η λήψη μέτρων από τη βιομηχανία για τη μείωση των εκπομπών ρύπων κλπ) μπορούν να περιοριστούν και ρυθμιστούν μόνο μέσω ολοκληρωμένων χωροταξικών ρυθμίσεων.

Στο **τοπίο**, αναμένονται τοπικά κάποιες αρνητικές επιπτώσεις από την χωροθέτηση έργων και δραστηριοτήτων (π.χ. έργα ύδρευσης και άρδευσης κλπ.). Ακόμη και μικρές αλλαγές τοπικού χαρακτήρα στο τοπίο επιδρούν δυσμενώς στο αστικό και αγροτικό τοπίο σε μακροπρόθεσμη βάση, αφού δεν γίνονται άμεσα αντιληπτές και δεν αντιμετωπίζονται. Έτσι, παρατηρούνται απώλειες στον αστικό και αγροτικό χαρακτήρα τοπίων (μέσω απώλειας εδαφών, αλλαγών χρήσεων γης, κτιρίων και ιστορικού περιβάλλοντος). Πέρα από τις όποιες διορθωτικές παρεμβάσεις υιοθετηθούν στα πλαίσια των επιμέρους ΜΠΕ των έργων αυτών, απαιτούνται σοβαρές παρεμβάσεις στο θεσμικό πλαίσιο, κυρίως χωροταξικού χαρακτήρα. Επιπλέον αναμένονται τοπικά θετικές επιπτώσεις από την εφαρμογή μέτρων αντιμετώπισης/ ελέγχου των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων στα επιφανειακά ΥΣ, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις αναμένονται σημαντικές.

8. Σύστημα παρακολούθησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (monitoring) από την εφαρμογή του Σχεδίου

Από την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των προτεινόμενων μέτρων προέκυψε ότι δεν αναμένονται σημαντικές αρνητικές επιδράσεις. Οι όποιες αρνητικές επιπτώσεις αναγνωρίστηκαν δεν έχουν στρατηγικό χαρακτήρα και συνδέονται με τις σχετικές πιέσεις στις υφιστάμενες χρήσεις γης και τους παραγωγικούς τομείς εξαιτίας των περιορισμών στη χρήση και κατανάλωση νερού που τίθενται από το Σχέδιο Διαχείρισης. Για το λόγο αυτό, η παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή της 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ πραγματοποιείται κυρίως μέσω του Εθνικού Δικτύου παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΠΔΥΠ/107168/1444 (ΦΕΚ 5384/Β/2021) «Αναθεώρηση του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των σταθμών παρακολούθησης και των υποχρεωμένων Φορέων για τη λειτουργία τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, παρ. 4 του ν. 3199/2003 (Α' 280). Αντικατάσταση της υπ' αρ. 140384/2011 (Β' 2017) κοινής υπουργικής απόφασης» στο ΥΔ EL14.

Επιπλέον, η Εφαρμογή του ΣΔΛΑΠ και η πρόοδος υλοποίησης του Προγράμματος Μέτρων θα παρακολουθείται μέσω Δεικτών που περιγράφονται στο Καθοδηγητικό Έγγραφο «WFD Reporting Guidance 2022». Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει καταρτίσει έναν κατάλογο Βασικών Τύπων Μέτρων στους οποίους θα πρέπει να αντιστοιχηθούν τα προτεινόμενα Μέτρα που συμπεριλαμβάνονται στο παρόν ΣΔΛΑΠ. Για κάθε Βασικό Τύπο Μέτρων θα καθοριστεί ένας ή περισσότεροι ποσοτικοί δείκτες παρακολούθησης. Οι τιμές των ποσοτικών δεικτών θα παράσχουν πληροφορίες σχετικά με την αναμενόμενη πρόοδο των μέτρων κατά τον δεύτερο και τρίτο κύκλο σχεδιασμού. Οι τιμές των δεικτών θα γίνονται ολοένα μικρότερες, καθώς θα προχωρεί η εφαρμογή των μέτρων. Οι εν λόγω δείκτες επιτρέπουν αφενός την παρακολούθηση της εφαρμογής του Προγράμματος Μέτρων αφετέρου έχουν και περιβαλλοντική διάσταση και μπορούν να αξιοποιηθούν για την περιβαλλοντική παρακολούθηση του ΣΔΛΑΠ.

Πέραν των ανωτέρω Δεικτών παρακολούθησης του Προγράμματος Μέτρων, θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν δείκτες που ήδη παρακολουθούνται από άλλα σχετικά και τρέχοντα προγράμματα στα πλαίσια εφαρμογής περιβαλλοντικών οδηγιών (π.χ. βιοποικιλότητα σε περιοχές Natura 2000, ποιότητα νερών κολύμβησης, κ.λπ.).

Συστήνεται, η Αρμόδια Αρχή του Σχεδίου να συλλέγει την σχετική πληροφορία με στόχο την δημιουργία ενός ιστορικού αρχείου εξέλιξης της κατάστασης συγκεκριμένων περιβαλλοντικών παραμέτρων που συνδέονται με το υδάτινο περιβάλλον και τις πρόνοιες του Σχεδίου Διαχείρισης.

Ενδεικτικά παρατίθενται οι ακόλουθοι δείκτες, που είναι σχετικοί ως προς τα Μέτρα του Σχεδίου, και μπορούν εύκολα να παρακολουθηθούν:

1. Αριθμός νέων Σχεδίων Διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών ειδών και οικοτόπων που θεσπίζονται [ανά έτος].
2. Αριθμός νέων Έργων που δύναται να προκαλέσουν δυσμενείς επιπτώσεις σε Προστατευόμενες περιοχές, και έκταση που συνολικά καταλαμβάνουν εντός προστατευόμενων περιοχών (εφόσον εμπίπτουν εντός ορίων προστατευόμενης περιοχής) [ανά Ζετία]

3. Ποσοστό ισοδύναμου πληθυσμού που καλύπτεται από δίκτυα και εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων οικισμών της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ [ανά διετία].

4. Μέση ετήσια ζήτηση νερού ανά υπηρεσία ύδατος σε επίπεδο ΥΔ [ανά έτος και ανά υπηρεσία νερού].

5. Κόστος ύδρευσης εκφρασμένο σε ποσοστό σχετικής δαπάνης επί μέσου ετήσιου εισοδήματος ανά νοικοκυριό [ανά έτος].

6. Κόστος άρδευσης εκφρασμένο σε ποσοστό δαπάνης επί μέσο κόστος παραγωγής γεωργικών προϊόντων [ανά έτος].

7. Στοιχεία απόδοσης του συστήματος αδειοδότησης και επιθεώρησης εγκαταστάσεων, καταγράφοντας τα εξής στοιχεία ανά τύπο εγκατάστασης (π.χ. εγκαταστάσεις Seveso, μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας, ΕΕΛ, βιομηχανικών εγκαταστάσεων, κ.λπ.) [ανά έτος]:

- I. αριθμός νέων αδειών που εκδίδονται
- II. αριθμός αδειών που αναθεωρούνται
- III. αριθμός επιθεωρήσεων,
- IV. αριθμός μη συμμορφώσεων ανά επιθεώρηση
- V. αριθμός καταγγελιών που έγιναν για τη μη τήρηση των περιβαλλοντικών όρων ή /και την παράνομη λειτουργία

8. Ποσοστό ατιμολόγητου νερού ανά ΔΕΥΑ ή Δήμο εκφρασμένο σε επί τοις εκατό της ποσότητας στην κεφαλή του δικτύου ύδρευσης [ανά έτος]

9. Συνολική ετήσια κατανάλωση νερού στην κεφαλή του δικτύου κάθε ΤΟΕΒ/Δήμος

10. Αριθμός και έκταση καλλιεργειών που μετατρέπονται από συμβατικές σε βιολογικές, [ανά έτος].

11. Αριθμός νέων σταθμών παρακολούθησης της ποιότητας των νερών από όπου παίρνονται δείγματα ή καταγράφονται μετρήσεις [ανά τριετία].

12. Αριθμός επιφανειακών και υπόγειων ΥΣ ανά κατηγορία - κλάση ποιότητας (οικολογική και χημική κατάσταση επιφανειακών ΥΣ και χημική - ποσοτική κατάσταση υπόγειων ΥΣ) βάσει των αποτελεσμάτων του προγράμματος παρακολούθησης των ΥΣ [ανά έτος].

13 Ποσότητα λυμάτων επεξεργασμένων με τριτοβάθμια επεξεργασία που χρησιμοποιείται για τον εμπλουτισμό υπογείων υδάτων [ανά έτος].

9. Στοιχεία κανονιστικής πράξης

A. Συνοπτική περιγραφή του σχεδίου

A.1 Γεωγραφική θέση

Το Υδατικό Διαμέρισμα (ΥΔ) Νήσων Αιγαίου με κωδικό “EL14”, αποτελεί το 14^ο από τα συνολικά δεκατέσσερα (14) Υδατικά Διαμερίσματα της Χώρας και περιλαμβάνει τα νησιωτικά συγκροτήματα των Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου. Ειδικότερα, απαρτίζεται από το σύνολο των νησιών των πέντε (5) Περιφερειακών Ενοτήτων (ΠΕ), της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου: της ΠΕ Ικαρίας, της ΠΕ Λέσβου, της ΠΕ Λήμνου, της ΠΕ Σάμου και της ΠΕ Χίου, καθώς και από το σύνολο των νησιών των δεκατριών (13) Περιφερειακών Ενοτήτων (ΠΕ), της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου: της ΠΕ Άνδρου, της ΠΕ Θήρας, της ΠΕ Καλύμνου, της ΠΕ Καρπάθου, της ΠΕ Κέας – Κύθνου (εκτός από τη Μακρόνησο), της ΠΕ Κω, της ΠΕ Μήλου, της ΠΕ Μυκόνου, της ΠΕ Νάξου, της ΠΕ Πάρου, της ΠΕ Ρόδου, της ΠΕ Σύρου και της ΠΕ Τήνου.

Η συνολική έκτασή του ΥΔ ανέρχεται σε 17.979,42 km², εκ των οποίων τα 9.104,68 km² αφορούν στο χερσαίο τμήμα του και τα 8.874,81 km² στα παράκτια Υδατικά Συστήματα (ΥΣ). Η ακτογραμμή του ΥΔ ανέρχεται σε 7.090,76 Km (εξαιρουμένων των βραχονησίδων). Το ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14), αποτελείται από τρεις (3) Λεκάνες Απορροής Ποταμών (ΛΑΠ):

- ΛΑΠ Βορείου Αιγαίου (EL1436), έκτασης 3.829,64km²
- ΛΑΠ Κυκλάδων (EL1437) έκτασης 2.573,30km²
- ΛΑΠ Δωδεκανήσων (EL1438), έκτασης 2.701,74km²

σύμφωνα με την υπ’ αριθμ. 706/16.07.2010 Απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων (ΦΕΚ 1383/Β/2010), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, όπου ορίζονται τα θεματικά επίπεδα χωρικής πληροφορίας των Λεκανών Απορροής Ποταμών και των Υδατικών Διαμερισμάτων και αποτυπώνονται σε χάρτη στο παράρτημα της παραπάνω Απόφασης.

A.2 Διάρθρωση του Σχεδίου Διαχείρισης

A.2.1 Η 2^η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ του ΥΔ Αιγαίου (EL14) αφορά στην περίοδο 2021-2027 και περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Επικαιροποίηση του προσδιορισμού και του χαρακτηρισμού των επιφανειακών (ποτάμιων, λιμναίων, μεταβατικών και παράκτιων) και υπόγειων υδατικών συστημάτων.
- Επανεξέταση και ενημέρωση των τυπο-χαρακτηριστικών συνθηκών αναφοράς και της αξιολόγησης/ταξινόμησης της κατάστασης/δυναμικού των επιφανειακών (οικολογική, χημική), συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερως τροποποιημένων και τεχνητών, και των υπόγειων (ποσοτική, ποιοτική) υδατικών συστημάτων, με βάση τα νέα δεδομένα που είναι διαθέσιμα από τη λειτουργία του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.
- Αξιολόγηση εκ νέου των επιφανειακών συστημάτων που εμφανίζουν σημαντικές υδρομορφολογικές τροποποιήσεις, προκειμένου να καθοριστούν αυτά που συνιστούν ιδιαίτερως τροποποιημένα (ΙΤΥΣ) και τεχνητά (ΤΥΣ).

- Επικαιροποίηση του καταλόγου των σημαντικών πιέσεων όπως έχουν περιληφθεί στα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης, καθώς και των επιπτώσεών τους.
- Επικαιροποίηση του Μητρώου Προστατευόμενων Περιοχών, με βάση νέα στοιχεία που έχουν προκύψει από την εφαρμογή σχετικών ενωσιακών Οδηγιών.
- Επικαιροποίηση των στοιχείων για τα προγραμματιζόμενα έργα/δραστηριότητες αξιοποίησης υδατικών πόρων.
- Επανεξέταση των περιβαλλοντικών στόχων για όλα τα επιφανειακά και υπόγεια υδατικά συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερως τροποποιημένων και τεχνητών.
- Επικαιροποίηση των δεδομένων καθώς και των αποτελεσμάτων από την υλοποίηση του Έργου: «*Ανάπτυξη συστημάτων και εργαλείων διαχείρισης υδατικών πόρων σε 13 Υδατικά Διαμερίσματα της χώρας*», που ολοκληρώθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης, τον Δεκέμβριο του 2008 ως προς το μέρος που αφορά το εξεταζόμενο Υδατικό Διαμέρισμα EL14.
- Εκτίμηση της προόδου σε σχέση με την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας, όπως είχαν καθορισθεί στα δεύτερα Σχέδια Διαχείρισης.
- Αναθεώρηση των Προγραμμάτων βασικών και συμπληρωματικών Μέτρων για την προστασία και την αποκατάσταση των υδατικών πόρων κάθε ΥΔ, όπως περιλαμβάνονται στα εγκεκριμένα/πρώτα Σχέδια Διαχείρισης, σύμφωνα με το Άρθρο 11 και στο Παράρτημα VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Άρθρο 12 και Παράρτημα VIII του ΠΔ 51/2007).
- Επικαιροποίηση της οικονομικής ανάλυσης των χρήσεων νερού (συμπεριλαμβανομένης της κοστολόγησης με τις αναμενόμενες νέες κατευθύνσεις της ΕΚ).
- Καταγραφή των μέχρι σήμερα διακρατικών συνεργασιών και προώθηση της υλοποίησης κοινών ή συμβατών Σχεδίων Διαχείρισης στις διακρατικές λεκάνες απορροής, σύμφωνα τις κατευθύνσεις από την ΓΔΥ.
- Κατάρτιση της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για τον εντοπισμό, περιγραφή και αξιολόγηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εφαρμογή των προαναφερθέντων Προγραμμάτων Μέτρων και των Σχεδίων Διαχείρισης.
- Πληροφόρηση του κοινού και προώθηση της ενεργούς συμμετοχής του, καθώς και δημοσιοποίηση και δημόσια διαβούλευση των Προσχεδίων Διαχείρισης, έξι μήνες πριν την ολοκλήρωσή τους, σύμφωνα με το Άρθρο 14 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και το Άρθρο 15 του ΠΔ 51/2007.
- Κάλυψη των υποχρεώσεων της χώρας σε σχέση με την υποβολή εκθέσεων και λοιπών στοιχείων στην ΕΕ σχετικά με τα Σχέδια Διαχείρισης, μέσω και του ηλεκτρονικού συστήματος WISE (Water Information System for Europe), σύμφωνα με τις προδιαγραφές που έχουν καθορισθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος.
- Εκπαίδευση προσωπικού της αναθέτουσας αρχής, στα αντικείμενα των παραδοτέων

A.2.2

Υδατικά Συστήματα (ΥΣ):

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) εντοπίζονται **177 επιφανειακά ΥΣ**:

- 81 Ποτάμια ΥΣ
- 9 Λιμναία ΥΣ (Ταμιευτήρες)

- 87 Παράκτια ΥΣ

Σημειώνεται ότι στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου δεν προσδιορίστηκαν μεταβατικά ΥΣ.

Κατόπιν της εφαρμογής της μεθοδολογίας προσδιορισμού ΙΤΥΣ και ΤΥΣ, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) προέκυψαν 14 ΙΤΥΣ (5 Ποτάμια ΥΣ και 9 Ταμιευτήρες)

Αναφορικά με τα **Υπόγεια Υδατικά Συστήματα (ΥΥΣ)**, εντοπίστηκαν 114.

Πιέσεις:

Στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) αναγνωρίστηκαν και ποσοτικοποιήθηκαν οι ακόλουθες κατηγορίες πιέσεων στα τα υδατικά συστήματα:

- Σημειακές πηγές ρύπανσης
- Διάχυτες πηγές ρύπανσης
- Έργα ρύθμισης της ροής νερού και υδρομορφολογικές αλλοιώσεις
- Απολήψεις ύδατος
- Απορροές από εξορυκτικές δραστηριότητες (ορυχεία, μεταλλεία)
- Μονάδες αφαλάτωσης
- Λιμάνια - Μαρίνες - Ναυσιπλοΐα
- Τεχνητός εμπλουτισμός των υπογείων υδάτων
- Μεταβολή υπόγειας στάθμης και ποσότητας υπογείων υδάτων εξαιτίας υπογείων εκμεταλλεύσεων ή κατασκευής μεγάλων υπογείων έργων

Ταξινόμηση της Κατάστασης των Υδατικών Συστημάτων:

Στο Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) από τα 177 **Επιφανειακά ΥΣ**:

- 8 ποτάμια ΥΣ βρίσκονται σε κατάσταση κατώτερη της καλής (Μέτρια οικολογική κατάσταση ή δυναμικό, ανά περίπτωση).
- 9 ταμιευτήρες (το σύνολο) βρέθηκαν σε άγνωστο οικολογικό δυναμικό.
- 2 παράκτια ΥΣ βρίσκονται σε κατάσταση κατώτερη της καλής (Μέτρια οικολογική κατάσταση).

Στο Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ Νήσων Αιγαίου (EL14) από τα 114 **Υπόγεια ΥΣ**, 23 βρίσκονται σε κακή χημική και ποσοτική κατάσταση.

A.3 Στόχοι του σχεδίου

Το Άρθρο 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ προβλέπει τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων για τα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα, καθώς και τις προστατευόμενες περιοχές, οι οποίες θα πρέπει να τίθενται ανά υδατικό σύστημα. Για τα ιδιαίτεως τροποποιημένα και τεχνητά υδατικά συστήματα (ΤΥΣ / ΙΤΥΣ), τα οποία καθορίζονται βάσει ειδικών κριτηρίων, η Οδηγία θέτει ειδικούς στόχους.

Ο χρόνος επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων του 3^{ου} Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών, σύμφωνα με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, είναι το έτος 2027, δηλαδή το έτος ολοκλήρωσης του τρίτου

διαχειριστικού κύκλου. Ωστόσο, η ίδια η Οδηγία αναγνωρίζει εγγενείς αδυναμίες που οδηγούν στην απομάκρυνση από τον στόχο αυτό, οι οποίες εκτείνονται από μικρής κλίμακας προσωρινές εξαιρέσεις έως και μακροπρόθεσμες παρεκκλίσεις από το στόχο της "καλής κατάστασης" και εκτίθενται στις παραγρ. 4 έως 7 του Άρθρου 4 της Οδηγίας.

Σημειώνεται ότι ο ορισμός ενός ΥΣ ως ιδιαιτέρως τροποποιημένου ή τεχνητού (ΙΤΥΣ ή ΤΥΣ) δεν συνιστά ούτε συμβατικό στόχο ούτε εξαίρεση. Τα ΙΤΥΣ και ΤΥΣ αποτελούν κατηγορίες ΥΣ με δική τους ταξινόμηση και δικούς τους στόχους.

Κατά τον καθορισμό των περιβαλλοντικών στόχων και των εξαιρέσεων από αυτούς για τα επιμέρους υδατικά συστήματα του ΥΔ, ακολουθούνται οι ακόλουθες γενικές αρχές, που περιγράφονται αναλυτικά στο αντίστοιχο κεφάλαιο (8) του Σχεδίου Διαχείρισης.

1. Οι στόχοι που έχουν τεθεί για τα **177 επιφανειακά ΥΣ** του ΥΔ ως το 2027 καθορίζονται ως ακολούθως:
 - Για **66 ΥΣ** ο στόχος είναι η διατήρησης της **Υψηλής οικολογικής κατάστασης**
 - Για **92 ΥΣ** ο στόχος είναι η διατήρησης της **Καλής οικολογικής κατάστασης**
 - Για **5 ΙΤΥΣ** με **Μέτριο Οικολογικό δυναμικό** στόχος είναι η αναβάθμιση τους σε **Καλό Οικολογικό δυναμικό**, μέχρι το 2027 δυνάμει των προτεινόμενων στην παρούσα Αναθεώρηση Μέτρων. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του **Άρθρου 4.4 Παράταση Προθεσμίας**.
 - Για **9 λιμναία ΙΤΥΣ** (ταμειυτήρες) ο στόχος είναι ο προσδιορισμός του οικολογικού δυναμικού και η λήψη μέτρων (εφόσον απαιτούνται) για την επίτευξη του καλού οικολογικού δυναμικού. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του **Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι**.
 - Για **3 ποτάμια ΥΣ** με **Μέτρια Οικολογική κατάσταση** στόχος είναι η μη υποβάθμισης της Κατάστασης ως το 2027. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του **Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι**.
 - Για **2 παράκτια ΥΣ** με **Μέτρια Οικολογική κατάσταση** στόχος είναι η μη υποβάθμισης της Κατάστασης ως το 2027. Για αυτά τα ΥΣ εφαρμόζεται η εξαίρεση του **Άρθρου 4.5 Λιγότερο Αυστηροί Στόχοι**.
 - Για το σύνολο των Φυσικών ΥΣ και ΙΤΥΣ (**177 ΥΣ**) ο στόχος είναι η διατήρησης της **Καλής χημικής κατάστασης**
2. Οι στόχοι που τίθενται για τα **114 ΥΥΣ** του ΥΔ καθορίζονται ως ακολούθως:
 - Για **91 ΥΥΣ** ο στόχος είναι η διατήρηση της **καλής ποσοτικής κατάστασης**
 - Για **23 ΥΥΣ** ο στόχος είναι η επίτευξη της **καλής ποσοτικής κατάστασης** όποτε το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027
 - Για **91 ΥΥΣ** ο στόχος είναι η διατήρηση της **καλής χημικής κατάστασης**
 - Για **23 ΥΥΣ** ο στόχος είναι η επίτευξη της **καλής χημικής κατάστασης** όποτε το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027
3. Οι στόχοι που τίθενται για κάθε κατηγορία προστατευόμενης περιοχής καθορίζονται ως ακολούθως:
 - α) Περιοχές που προορίζονται για άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση

Για τις περιοχές που προορίζονται για άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση καθορίζονται οι ακόλουθοι στόχοι:

- Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του διατιθέμενου μετά από επεξεργασία νερού για ανθρώπινη κατανάλωση να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της Οδηγίας 98/33/ΕΚ σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
- Η εξασφάλιση της κατάλληλης προστασίας για την αποφυγή υποβάθμισης της ποιότητας των υδάτων με σκοπό τη μείωση του βαθμού επεξεργασίας για την παραγωγή πόσιμου νερού.

β) Υδατικά συστήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα αναψυχής

Για τα ΥΣ που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα αναψυχής καθορίζεται ως στόχος:

- Η προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας κατά την κολύμβηση, καθώς επίσης και η διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται με την ικανοποίηση των προτύπων καλής ή εξαιρετικής ποιότητας που τίθενται στην Οδηγία 2006/7/ΕΚ.

γ) Περιοχές ευαίσθητες στην παρουσία θρεπτικών ουσιών

Για τις ευπρόσβλητες ζώνες σε νιτρορύπανση οι γενικοί στόχοι που τίθενται αφορούν:

- Στη μείωση της ρύπανσης των υδάτων που προέρχεται από νιτρικά γεωργικής προέλευσης.
- Στην αποφυγή επιπλέον ρύπανσης.

δ) Περιοχές που προορίζονται για την προστασία οικοτόπων ή ειδών

Για τις περιοχές που προορίζονται για την προστασία οικοτόπων ή ειδών καθορίζονται οι ακόλουθοι στόχοι:

- Οι στόχοι για τις περιοχές προστασίας του Δικτύου Natura 2000 καθορίζονται σε σχέση με τους στόχους διατήρησης και προστασίας των περιοχών που προσδιορίζονται βάσει της Οδηγίας των Οικοτόπων (92/43/ΕΚ όπως ισχύει σήμερα) Οι στόχοι αυτοί αφορούν στην προστασία και όπου είναι απαραίτητο στη βελτίωση της κατάστασης του υδάτινου περιβάλλοντος στο βαθμό που είναι απαραίτητο για την επίτευξη των στόχων διατήρησης των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας χλωρίδας και πανίδας στους Τόπους Κοινοτικής Σημασίας.
- Οι στόχοι για τις περιοχές που καθορίζονται σε σχέση με την Οδηγία διατήρησης των άγριων πτηνών (2009/147/ΕΚ) είναι η προστασία, ή όπου είναι απαραίτητο η βελτίωση, του υδάτινου περιβάλλοντος σε βαθμό τέτοιο που να επιτυγχάνονται οι στόχοι προστασίας των Ζωνών Ειδικής Προστασίας.
- Σε περιπτώσεις που μία προστατευόμενη περιοχή του δικτύου Natura 2000 αποτελεί τμήμα ενός ΥΣ ή όταν ένα ΥΣ εμπίπτει σε περιοχή Natura 2000, οι στόχοι της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ για την κατάσταση του ΥΣ εφαρμόζονται συμπληρωματικά των απαιτήσεων για την

επιθυμητή κατάσταση διατήρησης.

- Ορισμένα ΥΣ που εμπίπτουν σε προστατευόμενες περιοχές του Δικτύου Natura 2000 έχουν προσδιοριστεί ως ΙΤΥΣ. Στις περιπτώσεις αυτές ο στόχος επίτευξης του Καλού Οικολογικού Δυναμικού που επιτυγχάνεται με την υλοποίηση ανακουφιστικών μέτρων για την αντιμετώπιση των υδρομορφολογικών αλλοιώσεων, εφαρμόζεται επιπλέον των στόχων για την κατάσταση διατήρησης της περιοχής.

ε) Περιοχές που προορίζονται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία

Οι στόχοι για τις εν λόγω περιοχές καθορίζονται σε σχέση με τους αντίστοιχους στόχους που είχαν τεθεί στην Οδηγία 2006/113/ΕΚ για την ποιότητα των υδάτων για οστρακοειδή για τα θαλάσσια ύδατα. Πιο συγκεκριμένα οι στόχοι που τίθενται αφορούν:

- Στη διατήρηση της ποιότητας των παράκτιων υδάτων που εντάσσονται στο μητρώο προστατευόμενων περιοχών ως προς τις παραμέτρους που αναφέρονται το παράρτημα Ι της Οδηγίας 2006/113/ΕΚ και παρακολουθούνται στο πλαίσιο του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της Κατάστασης των Υδάτων.

4. Κατά τη διαδικασία προσδιορισμού των περιβαλλοντικών στόχων είναι δυνατός ο καθορισμός εξαιρέσεων οι οποίες δύνανται να περιλαμβάνουν:

- Την παράταση της προθεσμίας επίτευξης της «καλής κατάστασης» έως το 2027 το αργότερο (παράγραφος 4 του άρθ. 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ) ή μόλις το επιτρέψουν οι φυσικές συνθήκες μετά το 2027.
- Την επίτευξη λιγότερο αυστηρών περιβαλλοντικών στόχων υπό ορισμένες προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθ. 4 του ΠΔ 51/2007.
- Την προσωρινή υποβάθμιση της κατάστασης που απορρέει από φυσικά αίτια ή από ανωτέρα βία όπως καθορίζεται στην παράγραφο 6 του άρθ. 4 του ΠΔ 51/2007.
- Νέες τροποποιήσεις των φυσικών χαρακτηριστικών επιφανειακών υδάτων ή μεταβολές της στάθμης των υπογείων υδάτων ή αδυναμία πρόληψης της υποβάθμισης των επιφανειακών υδάτων (συμπεριλαμβανομένης της μεταβολής από την υψηλή στην καλή κατάσταση), ως αποτέλεσμα νέων ανθρώπινων δραστηριοτήτων βιώσιμης ανάπτυξης όπως καθορίζεται στην παράγραφο 6 του άρθ. 4 του ΠΔ 51/2007.

A.4 Συνοπτική περιγραφή του προγράμματος μέτρων

Προκειμένου να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ θα πρέπει να υλοποιηθούν τα ακόλουθα βασικά και συμπληρωματικά μέτρα όπως διαμορφώθηκαν από τη διαβούλευση της ΣΜΠΕ σύμφωνα με το υπ' αρ. οικ. έγγραφο της Δ/σης Προστασίας & Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της ΕΓΥ/ΥΠΕΝ.

A.4-1 Βασικά μέτρα

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 11 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ως βασικά μέτρα ορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να ικανοποιούνται για την προστασία των υδατικών οικοσυστημάτων. Τα

βασικά μέτρα στην πλειοψηφία τους αποτελούν ενέργειες, ώστε να εξασφαλισθεί ο έλεγχος της ρύπανσης στην πηγή μέσω του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπών και περιβαλλοντικών ποιοτικών προτύπων. Ουσιαστικά υλοποιούν τις απαιτήσεις του άρθρου 10 της Οδηγίας για τη συνδυασμένη προσέγγιση που αποσκοπεί στον έλεγχο των σημειακών και των διάχυτων πηγών ρύπανσης. Παράλληλα, μέσω του Προγράμματος βασικών μέτρων επιδιώκεται η χρήση οικονομικών μέσων για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων των υδατικών συστημάτων και η περαιτέρω προστασία των υδάτων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση με τον καθορισμό ζωνών προστασίας και ελέγχου των απολήψεων.

Τα Βασικά Μέτρα διακρίνονται σε δύο επιμέρους ομάδες μέτρων:

Η **πρώτη ομάδα Βασικών Μέτρων** αφορά σε μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της Κοινοτικής νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων, τα οποία περιλαμβάνουν, σύμφωνα με το άρθρο 11(3) της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα μέτρα που απαιτούνται δυνάμει της νομοθεσίας που προσδιορίζεται στο άρθρο 10 και στο τμήμα Α του παραρτήματος VI της Οδηγίας. Τα μέτρα αυτά απαιτούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες Οδηγίες και την αντίστοιχη εθνική νομοθεσία:

- Οδηγία για τα ύδατα κολύμβησης,
- Οδηγία για τα πτηνά,
- Οδηγία για το πόσιμο νερό,
- Οδηγία για τα μεγάλα ατυχήματα (Seveso),
- Οδηγία για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων,
- Οδηγία για την ιλύ σταθμών καθαρισμού,
- Οδηγία για την επεξεργασία αστικών λυμάτων,
- Οδηγία για τα προϊόντα φυτοπροστασίας,
- Οδηγία για την προστασία από νιτρορρύπανση,
- Οδηγία για τα οικοσυστήματα,
- Οδηγία για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο ρύπανσης

Η **δεύτερη ομάδα Βασικών Μέτρων** αφορά σε μέτρα που προκύπτουν από την υποχρέωση εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και ειδικότερα σε μέτρα που εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες, όπως προσδιορίζονται στο Άρθρο 11:

- Μέτρα για την εφαρμογή της αρχής ανάκτησης του κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος (Άρθρο 9)
- Μέτρα προαγωγής μιας αποτελεσματικής και βιώσιμης χρήσης ύδατος προκειμένου να μη διακυβεύεται η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων (Άρθρο 4).
- Μέτρα διαφύλαξης της ποιότητας του πόσιμου ύδατος για να μειωθεί η απαιτούμενη επεξεργασία για την παραγωγή του (Άρθρο 7).
- Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού και αποθήκευσης επιφανειακού νερού
- Μέτρα για τον έλεγχο και την αδειοδότηση του τεχνητού εμπλουτισμού των ΥΥΣ
- Μέτρα τις σημειακές πηγές απορρίψεων που ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση (Άρθρα 10, 16).
- Μέτρα και ελέγχους για τις διάχυτες πηγές απορρίψεων που ενδέχεται να προκαλέσουν ρύπανση.
- Μέτρα για την αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση επιφανειακών υδατικών συστημάτων ιδίως από υδρομορφολογικές αλλοιώσεις (Άρθρο 5, Παράρτημα 2).
- Απαγόρευση των απορρίψεων ρύπων, απευθείας στα υπόγεια ύδατα, με επιφυλάξεις.

- Μέτρα για την εξάλειψη της ρύπανσης επιφανειακών υδάτων από τις ουσίες προτεραιότητας και την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από άλλες ουσίες (Άρθρο 16).
- Μέτρα πρόληψης της σημαντικής διαρροής ρύπων από τεχνικές εγκαταστάσεις και για την πρόληψη ή/και τη μείωση των επιπτώσεων των επεισοδίων ρύπανσης λόγω ατυχήματος.

Τα μέτρα που περιλαμβάνονται παρατίθενται στον πίνακα του συμπληρωματικού υπομνήματος της ΕΓΥ/ΥΠΕΝ.

A.4-2 Συμπληρωματικά μέτρα

Πρόκειται για μέτρα τα οποία εφαρμόζονται συμπληρωματικά των βασικών με στόχο την επίτευξη της καλής κατάστασης των σωμάτων. Τα μέτρα αυτά επικεντρώνονται σε επιφανειακά υδάτινα σώματα και σε υπόγεια υδατικά συστήματα για τα οποία η εφαρμογή των βασικών μέτρων εκτιμάται ότι δεν επαρκεί για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Περιλαμβάνουν δε είτε εξειδικευμένες δράσεις για συγκεκριμένες πιέσεις είτε δράσεις γενικού χαρακτήρα που δύνανται να εφαρμόζονται στο σύνολο του Υδατικού Διαμερίσματος ή και σε ομάδες υδατικών συστημάτων που εμφανίζουν παρόμοια προβλήματα.

Τα Συμπληρωματικά Μέτρα, σύμφωνα με το μέρος Β του παραρτήματος VI της Οδηγίας, μπορεί να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- νομοθετικά μέτρα,
- διοικητικά μέτρα,
- οικονομικά ή φορολογικά μέτρα,
- περιβαλλοντικές συμφωνίες μετά από διαπραγμάτευση,
- έλεγχοι εκπομπής,
- κώδικες ορθών πρακτικών,
- ανασύσταση και αποκατάσταση περιοχών υγροτόπων,
- έλεγχος απολήψεων, ιδίως προς την κατεύθυνση αντιμετώπισης υπεραντλήσεων,
- μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, μεταξύ άλλων προώθηση της προσαρμοσμένης γεωργικής παραγωγής, όπως π.χ. καλλιιεργειών χαμηλών απαιτήσεων σε νερό, σε περιοχές που υποφέρουν από ανομβρία,
- μέτρα αποτελεσματικότητας και επαναχρησιμοποίησης, μεταξύ άλλων προώθηση τεχνολογιών αποτελεσματικής χρήσης ύδατος στη βιομηχανία και αρδευτικές τεχνικές εξοικονόμησης ύδατος,
- έργα δομικών κατασκευών
- εγκαταστάσεις αφαλάτωσης,
- έργα αποκατάστασης υφιστάμενων υποδομών, ιδίως έργα βελτίωσης υποδομών συλλογής, αποθήκευσης και μεταφοράς / διανομής νερού για ύδρευση ή άρδευση, με σκοπό τη μείωση των απωλειών και τη βελτίωση της ποιότητας των υδάτων,
- τεχνητή επαναπλήρωση υδροφόρων στρωμάτων,
- εκπαιδευτικά έργα,
- έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης,
- λοιπά σχετικά μέτρα.

Τα μέτρα που περιλαμβάνονται παρατίθενται στον πίνακα του συμπληρωματικού υπομνήματος της ΕΓΥ/ΥΠΕΝ.

A.5 Μητρώο προστατευόμενων περιοχών

Το Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών περιλαμβάνει όλα τα επιφανειακά υδάτινα σώματα και υπόγεια υδατικά συστήματα που προσδιορίζονται, δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και όλες τις προστατευόμενες περιοχές που καλύπτονται από το Παράρτημα ΙV του άρθρου 1 αυτής, όπως αυτές αναφέρονται στο αντίστοιχο κεφάλαιο (4.4) της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ.

Το Μητρώο Προστατευόμενων Περιοχών περιλαμβάνει, σύμφωνα με το Παράρτημα V του ΠΔ 51/2007, όλους τους ακόλουθους τύπους περιοχών:

- α) Περιοχές που προορίζονται για την άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση, σύμφωνα με το Άρθρο 7 του ΠΔ 51/2007 (Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ), **(9 περιοχές, αφορούν σε ταμιευτήρες)**
- β) Περιοχές που προορίζονται για προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική **σημασία (1 περιοχή)**,
- γ) Υδατικά συστήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα αναψυχής, συμπεριλαμβανομένων περιοχών που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα κολύμβησης **(426 ΠΥΚ) σε 49 παράκτια ΥΣ**,
- δ) Περιοχές ευαίσθητες στην παρουσία θρεπτικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών που χαρακτηρίζονται ως ευπρόσβλητες ζώνες **(1 προτεινόμενη περιοχή)**, και των περιοχών που χαρακτηρίζονται ως ευαίσθητες (δεν απαντώνται στο ΥΔ).
- ε) Περιοχές που προορίζονται για την προστασία οικοτόπων ή ειδών, όταν η διατήρηση ή η βελτίωση της κατάστασης των υδάτων είναι σημαντική για την προστασία τους, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών τόπων του προγράμματος ΦΥΣΗ 2000 (NATURA 2000) **(82 περιοχές)**.

B. Διαφοροποιήσεις που επιβάλλονται στο σχέδιο από την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης και όροι, περιορισμοί και κατευθύνσεις για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος που πρέπει να συνοδεύουν την έγκριση της 1^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ

B.1. Διαφοροποιήσεις που επιβάλλονται στο σχέδιο από την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης

Από την εκτίμηση και αξιολόγηση των επιπτώσεων της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ, προέκυψε ότι δεν αναμένονται σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο σύνολο των εξεταζόμενων περιβαλλοντικών παραγόντων. Αντιθέτως, στις περισσότερες των περιπτώσεων, το πρόγραμμα μέτρων όπως τελικώς διαμορφώθηκε και παρουσιάζεται αναλυτικά στο κεφάλαιο Α.4 της παρούσας, βελτιώνει σημαντικά την υφιστάμενη κατάσταση, είτε άμεσα είτε έμμεσα και συνεργιστικά, γεγονός που οφείλεται στο ότι ο σχεδιασμός του έχει γίνει με στόχο την αειφορία και την αντιμετώπιση των όποιων δυσμενών καταστάσεων άπτονται της διαχείρισης των υδατικών πόρων. Ως εκ τούτου, δεν επιβάλλονται διαφοροποιήσεις στο προτεινόμενο πρόγραμμα για την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης.

B.2 Όροι, περιορισμοί και κατευθύνσεις για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος που πρέπει να συνοδεύουν την έγκριση της 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ

1. Η εφαρμογή του Προγράμματος Μέτρων γίνεται από τις καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες, όπως καθορίζονται στο υφιστάμενο κάθε φορά θεσμικό πλαίσιο. Διευκρινίσεις επί του περιεχομένου της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ και κατευθύνσεις (όπως για θέματα καθορισμού ζωνών προστασίας, πηγών υδροδότησης, επικαιροποίησης της νομοθεσίας, κλπ.) παρέχονται με μέριμνα της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων (ΕΓΥ) του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ).

2. Οι καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες προβαίνουν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για τη διασφάλιση των μέσων που απαιτούνται για την υλοποίηση των μέτρων σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και ενημερώνουν την αρμόδια Δ/ση Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για τις ενέργειές τους, ώστε η Δ/ση Υδάτων να συντάσσει τις ετήσιες εκθέσεις εφαρμογής της 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης και του Προγράμματος Μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 5.δ του Ν.3199/2003, όπως τροποποιήθηκε από το Ν.5037/2023.
3. Όλοι οι φορείς του άρθρου 4 παρ. 1.ζ του Ν.3199/2003, όπως τροποποιήθηκε από το Ν.5037/2023, οι οποίοι διαθέτουν στοιχεία παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων οφείλουν να αποστέλλουν τα πρωτογενή και επεξεργασμένα δεδομένα τους στις αρμόδιες Δ/σεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων, προκειμένου να εφαρμόζονται οι αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παρ. 5.ζ και το άρθρο 4 παρ. 1 .στ του Ν.3199/2003, όπως τροποποιήθηκε από το Ν.5037/2023.
 - 3.1 Κατά την ανάπτυξη διερευνητικών προγραμμάτων παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων και ελέγχων αυτών να ακολουθούνται τα πρωτόκολλα δειγματοληψίας και ανάλυσης του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων που είναι αναρτημένα στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΝ (nmwn.ypeka.gr).
4. Με την απόφαση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παρ.6 του Ν.3199/2003, όπως τροποποιήθηκε από το Ν.5037/2023, μπορούν να εξειδικεύονται τα μέτρα ή να τεθούν αυστηρότερα όρια με σκοπό την επίτευξη των στόχων της 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ και με βάση τα αποτελέσματα του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων και άλλων συναφών προγραμμάτων παρακολούθησης. Στις περιπτώσεις απαγόρευσης απολήψεων θα πρέπει να προτείνονται εναλλακτικές βιώσιμες λύσεις ικανοποίησης της ζήτησης.
5. Ο προγραμματισμός έργων και δράσεων που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τα ύδατα θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη:
 - α) Τα προβλεπόμενα στο οικείο Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ).
 - β) Τα προβλεπόμενα στο οικείο Σχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας (ΣΔΚΠ).
 - γ) Τα προβλεπόμενα στα οικεία Περιφερειακά Σχέδια για Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή (ΠεΣΠΚΑ) (το ΠεΣΠΚΑ Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου εγκρίθηκε περιβαλλοντικά με την ΚΥΑ 21249/1353/3.3.2022, το ΠεΣΠΚΑ Περιφέρειας Νότιου Αιγαίου δεν έχει ακόμα εγκριθεί).
6. Η αδειοδότηση για την υλοποίηση των έργων και των δράσεων που απορρέουν από το ΣΔΛΑΠ εξακολουθεί να υπόκειται στα προβλεπόμενα στην ισχύουσα νομοθεσία.
7. Για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, στις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) των έργων υποδομής που σχετίζονται με τη διαχείριση των υδατικών πόρων θα πρέπει κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης των έργων να τηρούνται τα προβλεπόμενα στο Ν.3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» και τη λοιπή σχετική νομοθεσία.
8. Ετήσια έκθεση παρακολούθησης κατάστασης των υδάτων καταρτίζεται και δημοσιοποιείται από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων του ΥΠΕΝ.

Γ. Σύστημα παρακολούθησης των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος

Από την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των προτεινόμενων μέτρων προέκυψε ότι δεν αναμένονται σημαντικές αρνητικές επιδράσεις. Οι όποιες αρνητικές επιπτώσεις αναγνωρίστηκαν δεν έχουν στρατηγικό χαρακτήρα και συνδέονται με τις σχετικές πιέσεις στις υφιστάμενες χρήσεις γης και τους παραγωγικούς τομείς εξαιτίας των περιορισμών στη χρήση και κατανάλωση νερού που τίθενται από το Σχέδιο Διαχείρισης. Για το λόγο αυτό, η παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή της 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης ΛΑΠ πραγματοποιείται κυρίως μέσω του Εθνικού Δικτύου παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την ΚΥΑ Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΠΔΥΠ/107168/1444 (ΦΕΚ 5384/Β/2021) «Αναθεώρηση του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των σταθμών παρακολούθησης και των υπόχρεων Φορέων για τη λειτουργία τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, παρ. 4 του ν. 3199/2003 (Α' 280). Αντικατάσταση της υπ' αρ. 140384/2011 (Β' 2017) κοινής υπουργικής απόφασης» στο ΥΔ ΕΛ14

Δ. Άλλες παρατηρήσεις

Σύμφωνα με την ΚΥΑ 107017/2006 (ΦΕΚ 1225 Β'), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, η ΣΜΠΕ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης έγκρισής της (άρθρο 7, παρ. 10). Για το λόγο αυτό, προτείνεται η ΣΜΠΕ της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ κατ' εφαρμογή την Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, να αποτελέσει αναπόσπαστο μέρος των όρων περιορισμών και κατευθύνσεων για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος που θα τεθούν με την απόφαση έγκρισης του Σχεδίου της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων όπως ορίζει ο Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280 Α'), όπως τροποποιήθηκε από το Ν.5037/2023 (ΦΕΚ 78 Α'), και το ΠΔ 51/2007 (ΦΕΚ 54 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει. Η έγκριση της ΣΜΠΕ και οι όροι, περιορισμοί και κατευθύνσεις που περιλαμβάνει θα ισχύουν για το διάστημα ισχύος της Απόφασης της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων. Σε περίπτωση τροποποίησης του ΣΔΛΑΠ, απαιτείται η τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται στην προαναφερόμενη ΚΥΑ 107017/2006, όπως αυτή ισχύει.

Η οριστικοποίηση των στοιχείων της 2^{ης} Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ ΥΔ ΕΛ14 θα γίνει με την θεώρησή του από την Αρχή Σχεδιασμού και την έγκρισή του από την Εθνική Επιτροπή Υδάτων, αφού ληφθούν υπόψη οι όροι, περιορισμοί και κατευθύνσεις της παρούσας εισήγησης, και των προβλεπόμενων στη ΣΜΠΕ που τη συνοδεύει.

10. Δυσκολίες που ανέκυψαν κατά την εκπόνηση της ΣΜΠΕ

Η σύνταξη τόσο της παρούσας ΣΜΠΕ, όσο και του Σχεδίου Διαχείρισης, αποτέλεσε στο σύνολό της μία απαιτητική εργασία, πολυδιάστατη και σύνθετη, με κύριο περιορισμό την έλλειψη πληροφορίας σε συγκεκριμένους τομείς, αδυναμία την οποία καλείται να καλύψει εν μέρει το Πρόγραμμα Μέτρων, στο πλαίσιο του οποίου προτείνονται σχετικές δράσεις.

Το προτεινόμενο Σχέδιο αξιοποιεί μεγάλο μέρος της διαθέσιμης πληροφορίας και της εμπειρίας που αποκομίσθηκε από την κατάρτιση και εφαρμογή του 1^{ου} Σχεδίου Διαχείρισης και της αναθεώρησής του για τον εντοπισμό των σημείων που χρήζουν προσοχής και τη λήψη αντίστοιχων μέτρων διαχείρισης και προστασίας των νερών.

Τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά τη σύνταξη της 2^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ EL14 και εν μέρει ή και στο σύνολό τους αποτυπώνονται και στην παρούσα ΣΜΠΕ, συνοψίζονται παρακάτω:

- Μικρή κάλυψη των ποτάμιων, μεταβατικών και παράκτιων υδατικών συστημάτων από σταθμούς παρακολούθησης, με λίγα δεδομένα οικολογικών και χημικών παραμέτρων.
- Ελλείψεις σε πρόσφατα δεδομένα πεδίου που να σχετίζονται με την οικολογική και την χημική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων και την χημική κατάσταση των υπογείων υδάτων κυρίως ως προς την παρουσία φυτοφαρμάκων στα υπόγεια νερά.
- Περιορισμοί στην καταγραφή των απορριπτόμενων ρυπαντικών φορτίων από τον κλάδο της βιομηχανίας και των τεχνολογιών αντιρρύπανσης που εφαρμόζονται.
- Αδυναμία πλήρους, σαφούς και μονοσήμαντης συσχέτισης της κατάστασης των ΥΣ με συγκεκριμένες πιέσεις ή πηγές ρύπανσης. Η αδυναμία αυτή γεννάει προσέθετες δυσκολίες όταν πρόκειται να προταθούν μέτρα βελτίωσης της κατάστασης των ΥΣ.
- Περιορισμοί στην καταγραφή απολήψεων τόσο για ύδρευση όσο και για άρδευση με αποτέλεσμα οι εκτιμήσεις ποσοτήτων στην άρδευση να γίνονται με βάση την ζήτηση λαμβάνοντας υπόψη τους τύπους των καλλιεργειών.
- Δυσκολίες ως προς την πληρότητα συλλογής στοιχείων που θα συμπλήρωναν και θα τεκμηρίωναν σε μεγαλύτερο βαθμό, αντικείμενα που εξετάστηκαν στο πλαίσιο των απαιτήσεων της Οδηγίας όπως τα στοιχεία των πιέσεων.
- Έλλειμμα εμπειρίας σε διαδικασίες συμμετοχής δημόσιου διαλόγου - ανοιχτής διαβούλευσης. Μικρή ανταπόκριση στη συμπλήρωση ερωτηματολογίων από πολίτες και φορείς.
- Αν και η συνεργασία των υπηρεσιών με αρμοδιότητες συναφείς με τη διαχείριση των υδατικών πόρων της περιοχής μελέτης ήταν γενικά εποικοδομητική, εντούτοις προβλήματα ανεπαρκούς στελέχωσης καθυστέρησαν ή και εμπόδισαν την απόκρισή τους σε σχετικά αιτήματα ή και στην ενεργό συμμετοχή στη διαβούλευση.

- Οι υπηρεσίες που καλούνται να υλοποιήσουν τα Σχέδια Διαχείρισης δεν είναι επαρκώς επανδρωμένες τόσο σε αριθμό όσο και σε κατάλληλες ειδικότητες του προσωπικού, τόσο στο επίπεδο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης όσο και στο επίπεδο των Περιφερειών. Διαπιστώνεται επίσης σύγχυση και διασκορπισμός των σχετικών αρμοδιοτήτων για πολλά επιμέρους θέματα που άπτονται της διαχείρισης των υδάτων.
- Πλημμελής τήρηση αρχείων κόστους και τιμολόγησης νερού, μη τήρηση σχετικών λογιστικών προτύπων σε ορισμένες ΔΕΥΑ ή φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης.
- Μη διάκριση οικονομικών στοιχείων των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η διαφοροποίηση των δύο υπηρεσιών νερού στην οικονομική ανάλυση.

Κατά τα άλλα, δεν αντιμετωπίστηκαν ιδιαίτερα προβλήματα κατά τη φάση εκπόνησης της παρούσας μελέτης, πέραν των συνήθων δυσκολιών που ανακύπτουν για την εξασφάλιση επικαιροποιημένων στοιχείων που είναι απαραίτητα για τη διεξοδική περιγραφή τη υφιστάμενης κατάστασης ανθρωπογενούς και φυσικού περιβάλλοντος.

11. Βασικές μελέτες και έρευνες

Η παρούσα μελέτη προσδιορισμού, εκτίμησης και αξιολόγησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε στρατηγικό επίπεδο αφορά στο Σχέδιο Διαχείρισης Νερών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου για την περίοδο 2021-2027, δηλαδή το Τρίτο Σχέδιο Διαχείρισης σύμφωνα με την Οδηγία Πλαίσιο (2000/60/EK) για τη συγκεκριμένη περιοχή.

Το Σχέδιο Διαχείρισης προέκυψε από αναλυτική μελέτη εφαρμογής όλων των άρθρων της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Νερά και έχει ως πυρήνα το Πρόγραμμα Μέτρων, Βασικών και Συμπληρωματικών. Στο παρόν Σχέδιο Διαχείρισης επίσης εξετάστηκαν και αποτιμήθηκαν τα βασικά και συμπληρωματικά μέτρα τα οποία είχαν προταθεί στον προηγούμενο διαχειριστικό κύκλο.

Από την άλλη πλευρά τα μέτρα του Σχεδίου Διαχείρισης (τόσο του τρέχοντος όσο και του προηγούμενου) αλλά και εν γένει τα μέτρα που προτείνονται στα πλαίσια ΣΔ της Οδηγίας 2000/60/EK είναι βραδείας εφαρμογής και αργής απόδοσης έτσι ώστε δεν είναι δυνατόν να εξαχθούν άμεσα συμπεράσματα ούτε να δρομολογηθούν ταχείες ενέργειες αντικατάστασής τους.

Όπως διαπιστώνει κάποιος ανατρέχοντας τόσο το Σχέδιο Διαχείρισης όσο και την παρούσα μελέτη οι αναφορές σε μελέτες και έρευνες είναι πολλές και αφορούν τόσο σε μέτρα όσο και σε έργα που προτείνονται ή εξετάζονται ως εξαιρέσεις.

Επειδή μάλιστα αυτό είναι επί της ουσίας συνέχεια του 2^{ου} Σχεδίου Διαχείρισης Νερών για το Υδατικό Διαμέρισμα οι προτάσεις μελετών και ερευνών αποτελούν σημαντικό τμήμα των προτάσεων που διατυπώνονται και αφορούν τόσο σε δράσεις με στόχο την εστιασμένη συλλογή και εκτίμηση πρωτογενών στοιχείων όσο και την σε βάθος τεχνική ή/και τεχνοοικονομική ανάλυση προτάσεων συγκεκριμένων μέτρων.

Μάλιστα δε παρότι κατεβλήθη προσπάθεια εστίασης σε έργα και δράσεις με άμεσο και απτό αποτέλεσμα στην κατάσταση των υδάτων σε πολλές περιπτώσεις δεν αποφεύχθηκε η πρόταση μέτρων τα οποία εξακολουθούν να είναι διερευνητικού χαρακτήρα.

Στο πλαίσιο αυτό δεν κρίνεται σκόπιμο να επαναληφθούν στην παρούσα ενότητα όλες ή ορισμένες μελέτες και έρευνες από την πληθώρα των προτάσεων που περιλαμβάνονται στο Σχέδιο Διαχείρισης και οι οποίες υιοθετούνται από την παρούσα μελέτη.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι οι προτάσεις μελετών και ερευνών που ενσωματώνονται στο προταθέν πρόγραμμα μέτρων καλύπτουν όλο το εύρος περιβαλλοντικών θεμάτων που έχει ως πεδίο αναφοράς η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Αυτό είναι σε μεγάλο βαθμό αναμενόμενο από τη φύση των θεμελιωδών απαιτήσεων της Οδηγίας Πλαίσιο (μέτρα για την επίτευξη της καλής κατάστασης των νερών), τις οποίες καλύπτει το Σχέδιο Διαχείρισης Νερών.

12. Βιβλιογραφικές πηγές

Ελληνικές

ΜΟπ, 2007. Η κατάσταση του πληθυσμού της μεσογειακής φώκιας (*Monachus monachus*) στην Ελλάδα, Αθήνα, Ιανουάριος 2007.

WWF Ελλάς, 2010. Μελέτη επιπτώσεων της πυρκαγιάς του 2008 στην Ρόδο στην περιοχή υλοποίησης του έργου FRAMME - LIFE08 NAT/GR/000533 στη Νήσο Ρόδο. Διαθέσιμο ηλεκτρονικά στο: <https://docplayer.gr/11360930-Athina-2010-meleti-epiptoseon-tis-pyrkagias-toy-2008-stin-rodo.html>

Αποστολίδης Η., Δημαλέξης Τ., Γαλάνη Π., Χαβάκης Εμ., Αδρακτά Χρ., Καστρίτης Θ., Πόθος Γ., 2022. Παραδοτέο: «Κεφάλαιο 2: Περιγραφή προστατευτέου αντικειμένου. Τεύχος Μελέτης (ΜΑ)». Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ΥΛΗ, Αθήνα, 400 σελ.

Αποστολίδης Μ. Ε., 2012. Ρύπανση θαλάσσιου περιβάλλοντος λιμένων. Μεταπτυχιακή Εργασία Ειδίκευσης, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πειραιάς, Ιούλιος 2012.

Βαρδινογιάννη Κ., Γκιώκας Σ., Μυλωνάς Μ., 2009. Χερσαία Γαστερόποδα. Στο: Λεγάκις Α., Μαραγκού Π., 2009. Το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας. Ελληνική Ζωολογική Εταιρεία, Αθήνα. Σελ. 436-454.

Γεωργίου Κ., Δεληπέτρου Π., 2000. Απειλούμενα Ενδημικά Είδη Χλωρίδας στη Νότια Ελλάδα (Πρόγραμμα "ARCHI-MED" Δράση 2.1). Περιφέρεια Κρήτης, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Αθήνα 2000.

Γεωργίου Κ., Δεληπέτρου Π., Σκώκου Ν., Χλύκας Ν., (Συντονιστές έκδοσης). 2014. Παραδοτέο Α.4 : «Γεωγραφική Αποτύπωση σε Γεωγραφικό Σύστημα Πληροφοριών της δυνητικής εξάπλωσης κάθε είδους και σχετική τεκμηριωμένη έκθεση - εισήγηση». ΥΠΕΚΑ, Αθήνα, ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ : «NERCO – Ν. ΧΛΥΚΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Μ.», «ΣΚΩΚΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ», «ΠΑΤΡΙΝΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ», Αθήνα. 62 σελ.

Δεληπέτρου Π., Βαλλιανάτου Ε., Οικονομίδου Ε., Γεωργίου Κ., 2009. *Silene holzmannii* Boiss. Στο: Φοίτος Δ., Κωνσταντινίδης Θ., Καμάρη Γ. (επιτροπή έκδοσης), 2009. Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας. Δεύτερος Τόμος, σελ. 323-325.

Δεληπέτρου Π., Γεωργίου Κ., 2009. *Asyneuma giganteum* (Boiss.) Bornm. Στο: Φοίτος Δ., Κωνσταντινίδης Θ., Καμάρη Γ. (επιτροπή έκδοσης), 2009. Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας. Πρώτος Τόμος, σελ. 138-139.

Δημαλέξης Α., 2010. Συμπληρωματικό παραδοτέο: Εθνικός κατάλογος ειδών χαρακτηρισμού ΖΕΠ. Στο: Προσδιορισμός συμβατών δραστηριοτήτων σε σχέση με τα είδη χαρακτηρισμού των Ζωνών Ειδικής Προστασίας της ορνιθοπανίδας. ΥΠΕΧΩΔΕ – Δ/νση Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού, Τμήμα Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος, Αθήνα, Μάιος 2010.

Δημητρόπουλος Α., Ιωαννίδης Ι., 2009. *Hierophis viridiflavus* (Φίδι της Γυάρου). Στο: Λεγάκις Α., Μαραγκού Π., 2009. Το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας. Ελληνική Ζωολογική Εταιρεία, Αθήνα. σελ. 196-197.

Δόσης Σ., Π. Μαραγκού, Η. Τζηρίτης και Α. Στεφανάκη, 2016. Οικολογικός απολογισμός των πυρκαγιών του 2016 στη Χίο: Γενικά στοιχεία, επιπτώσεις και προτάσεις. WWF Ελλάς, Αθήνα, 2016.

ΕΓΥ/ΥΠΕΝ, 2017. 1^η Αναθεώρηση σχεδίου διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (EL 14) «Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ)» Ενδιάμεση Φάση: 2. Παραδοτέο 18: Σεπτέμβριος 2017.

Ελληνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση Α.Ε. (ΕΚΧΑ ΑΕ), 2017. Χαρτογραφικά δεδομένα χωρικής αποτύπωσης χερσαίων τύπων οικοτόπων.

Επιτροπή Μελέτης Επιπτώσεων Κλιματικής Αλλαγής (ΕΜΕΚΑ), 2011. Οι περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στην Ελλάδα», Τράπεζα της Ελλάδος, Ιούνιος 2011. Διαθέσιμο ηλεκτρονικά στο: https://www.bankofgreece.gr/Publications/%ce%a0%ce%bb%ce%b7%cf%81%ce%b7%cf%82_%ce%95%ce%ba%ce%b8%ce%b5%cf%83%ce%b7.pdf

IOBE, 2016. Η συμβολή της εξορυκτικής βιομηχανίας στην ελληνική οικονομία, Μάρτιος 2016.

Κοτζαγεώργης Γ., Μαντζαβέλας Α., Χατζηχαράλαμπος Ε., Δεφίγγου Μ., Γιουτλάκης Μ., Παπαγρηγορίου Σ., Αλεξανδρίδου Ε. (Συντονιστές έκδοσης), 2015, «Παραδοτέο Γ7. Πρόταση νέων εκτάσεων ή περιοχών Natura 2000 συνοδευόμενη από χάρτες αναλογικούς και ψηφιακούς, συμπληρωμένα Τυποποιημένα Δελτία Δεδομένων και νέα έκδοση της επικαιροποιημένης περιγραφικής (Access 2003) και χωρικής βάσης δεδομένων με τα στοιχεία των νέων προτεινόμενων περιοχών». Υ.Π.ΕΝ, Αθήνα, ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΝΝΕΚΟ Α.Ε. – ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε. – ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ – ΦΥΣΕΛΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, και ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: ΕΚΒΥ, 124 σελ.

ΚΥΑ 50743/2017 – «Αναθεώρηση εθνικού καταλόγου Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου Natura 2000» (ΦΕΚ 4432/2017 Β).

Λαμπροπούλου Μ., 2007. Ευρωπαϊκή Επιτροπή- κανονισμός συλλογής δεδομένων (ΕΚ 1543/ 2000). Παπακωνσταντίνου Κ., Ζενέτου Α., Τσερπές Γ. (επιμ. εκδ.). HCMR Publ., σελ. 159-165.

Λεγάκις Α., Μαραγκού Π., 2009. Το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας. Ελληνική Ζωολογική Εταιρεία, Αθήνα, 528 σελ.

Λουκογεωργάκη Α., Νίκου Μ., Πανταζοπούλου Δ., Πατελίδα Μ., 2013. Σχεδιασμός του Παράκτιου Χώρου στην εποχή της κλιματικής αλλαγής. Διαθέσιμο ηλεκτρονικά στο: http://grsa.prd.uth.gr/conf2013/2_loukogeorgaki_et al_ersagr13.pdf

Μαριολόπουλος Η., Καραπιτέρης Λ. (1955). Αι βροχοπτώσεις εν Ελλάδι. Αθήναι.

Μαυρομάτης Γ., 1980. Το βιοκλίμα της Ελλάδος. Σχέσεις κλίματος και φυσικής βλαστήσεως. Βιοκλιματικοί χάρτες. Δασική έρευνα 1: 1-63.

Μπαζός Ι., 2005. Μελέτη της χλωρίδας και της βλάστησης της Λέσβου. Διδακτορική διατριβή. ΕΚΠΑ, Αθήνα, 2005.

Μπαζός Ι., Γιαννίσαρος Α., 2009. *Rhododendron luteum* Sweet. Στο: Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας, Τόμος Δεύτερος, σελ. 278-279.

Ντάφης, Σ., Εύα Παπαστεργιάδου, Ευθαλία Λαζαρίδου, Μαρία Τσιαφούλη, 2001. Τεχνικός Οδηγός Αναγνώρισης, Περιγραφής και Χαρτογράφησης Τύπων Οικοτόπων της Ελλάδας. Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων (ΕΚΒΥ), Θεσσαλονίκη 2001.

Ντούλα Μ., 2017. Φαινόμενα ρύπανσης στο θαλάσσιο περιβάλλον. Επιπτώσεις στις βιοκοινωνίες. Διαθέσιμο ηλεκτρονικά στο: https://www.researchgate.net/publication/309379787_Thalassia_Rypanse-Marine_pollution_in_Greek_Yliko_didaskalias-Teaching_Material

Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21^{ης} Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και Σχετικά Καθοδηγητικά Κείμενα Εφαρμογής της, καθώς και αντίστοιχο ελληνικό θεσμικό πλαίσιο.

Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Ιουνίου 2001 σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων και αντίστοιχο ελληνικό θεσμικό πλαίσιο.

Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30^{ης} Νοεμβρίου 2009 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (κωδικοποιημένη έκδοση).

Οικονομίδης Π.Σ., Χρυσοπολίτου Β., 2009. *Ladigesocypris ghigii* (Γκιζάνι). Στο: Λεγάκις Α., Μαραγκού Π., 2009. Το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας. Ελληνική Ζωολογική Εταιρεία, Αθήνα. σελ. 112-113.

Παπαδάς Α. Δ., 2008. Θαλάσσια ρύπανση από υλικά βυθοκορήσεων: ποιότητα, διαχείριση και νομοθεσία. Πτυχιακή εργασία, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Οκτώβριος 2008.

Παφίλης Π., Βαλάκος Σ.Δ., 2012. Αμφίβια και Ερπετά της Ελλάδας. Οδηγός Αναγνώρισης. Εκδόσεις Πατάκη-Θετικές Επιστήμες- Βιολογία.

Σκέντος Α., 2012. Γεωτόποι της Ελλάδας. Καταγραφή, Αποτύπωση, Γεωλογικό Καθεστώς και Γεωτουριστική Αξιολόγηση. Μεταπτυχιακή Εργασία Ειδίκευσης, ΕΚΠΑ, 2012.

Σχέδιο Διαχείρισης Υδάτων Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου, 1η αναθεώρηση, 2017.

Σωτηρόπουλος Κ., 2009. *Pelophylax cerigensis* (Βάτραχος της Καρπάθου). Στο: Λεγάκις Α., Μαραγκού Π., 2009. Το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας. Ελληνική Ζωολογική Εταιρεία, Αθήνα. σελ. 165-166.

ΥΛΗ Ε.Ε., 2022. Μελέτη 8: Εκπόνηση ΕΠΜ και ΣΔ για τις περιοχές Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου - Παραδοτέο «Τεύχος μελέτης ΕΠΜ 1ης Ομάδας Περιοχών- Κεφ.4 Αξιολόγηση – Οριοθέτηση περιοχής και προστατευτέου αντικειμένου”. Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Αθήνα, 16 σελ.

ΥΛΗ Ε.Ε., 2022. Μελέτη 8: Εκπόνηση ΕΠΜ και ΣΔ για τις περιοχές Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου - Παραδοτέο «Τεύχος μελέτης ΕΠΜ 1^{ης} Ομάδας Περιοχών- Κεφ.5 Σχέδιο διαχείρισης”. Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Αθήνα, 76 σελ.

ΥΛΗ Ε.Ε., 2022. Μελέτη 8: Εκπόνηση ΕΠΜ και ΣΔ για τις περιοχές Natura 2000 της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου - Παραδοτέο «Τεύχος μελέτης ΕΠΜ 1^{ης} Ομάδας Περιοχών- Κεφ.5 Σχέδιο διαχείρισης”. Υπ. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Αθήνα, 152 σελ.

ΥΠΕΝ, 2015. Εποπτεία και Αξιολόγηση της Κατάστασης Διατήρησης ειδών και τύπων οικοτόπων στην Ελλάδα.

ΥΠΕΝ, 2016. Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική αλλαγή. Διαθέσιμο ηλεκτρονικά στο: https://www.depa.gr/wp-content/uploads/2020/02/06.04.2016-espka-teliko_.pdf

ΥΠΕΝ – Γεν. Δ/ση Ορυκτών Πρώτων Υλών, 2016. Έκθεσης συγκεντρωτικών στοιχείων για τη δραστηριότητα επί των ορυκτών πρώτων υλών στην Ελλάδα, κατά το έτος 2015, Δεκέμβριος 2016.

Υπουργείο Αιγαίου, 2002. Άτλαντας των Γεωλογικών Μνημείων του Αιγαίου. Έκδοση: Υπουργείο Αιγαίου, 2002 - ISBN: 960-7859-41-3

Φοίτος Δ., Κωνσταντινίδης Θ., Καμάρη Γ. (επιτροπή έκδοσης), 2009. Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας. Δύο Τόμοι.

Φορέας Διαχείρισης Καρπάθου – Σαρίας, «Προστατευόμενη Περιοχή Καρπάθου-Σαρίας: ένας ανεκτίμητος θησαυρός».

Ξενόγλωσσες

Adamopoulou C., Valakos E. D., Legakis A., 1997. Notes on the diet and reproduction of the Cyclades Blunt-nosed Viper, *Macrovipera schweizeri* (WERNER, 1935) (Squamata: Serpentes: Viperidae). *Heprezoa* 10 (3/4): 173-175.

Alexandrakis G., Poulos S.E., 2014. An holistic approach to beach erosion vulnerability assessment. *Sci. Rep.* 4, 6078; DOI:[10.1038/srep06078](https://doi.org/10.1038/srep06078).

Alexandrakis G., Poulos S., Petrakis S., Collins M. (2011). The development of a Beach Vulnerability Index (BVI) for the assessment of erosion in the case of the North Cretan Coast (Aegean Sea)*. *Hellenic Journal of Geosciences*. 45, 11-22.

Abdulla A., PhD, Linden O., PhD (editors). 2008. Maritime traffic effects on biodiversity in the Mediterranean Sea: Review of impacts, priority areas and mitigation measures. Malaga, Spain: IUCN Centre for Mediterranean Cooperation. 184 pp.

Bazos, I. & Delipetrou, P. 2011. *Crepis pusilla* (Europe assessment). The IUCN Red List of Threatened Species 2011: e.T162121A5543962. Accessed on 26 April 2023.

Beerli P., Uzzell T., Lymberakis P., 2009. *Pelophylax cerigensis*. The IUCN Red List of Threatened Species 2009: e.T58567A11787309. Accessed on 29 May 2017.

Böhme W., Lymberakis P., Andrén C., 2009. *Macrovipera schweizeri*. The IUCN Red List of Threatened Species 2009: e.T12654A3369754. Accessed on 29 May 2017.

Carlstrom A., 1987. A survey of the flora and phytogeography of Rhodos, Simi, Tilos and the Marmaris peninsula (SE Greece and SW Turkey). PhD Thesis, University of Lund.

Crivelli A. J., 2006. *Ladigesocypris ghigii*. The IUCN Red List of Threatened Species 2006: e.T11133A3252949.. Accessed on 06 February 2017.

Delipetrou, P. & Bazos, I. 2011a. *Iberis runemarkii*. The IUCN Red List of Threatened Species 2011: e.T195483A8973049. Accessed on 26 April 2023.

Delipetrou, P. & Bazos, I. 2011b. *Paeonia clusii ssp. rhodia* (Europe & Mediterranean assessment). The IUCN Red List of Threatened Species 2011: e.T162396A5585771. Accessed on 26 April 2023.

Delipetrou, P. & Bazos, I. 2011c. *Polygonum praelongum* (Europe assessment). The IUCN Red List of Threatened Species 2011: e.T162361A5579589. Accessed on 26 April 2023.

Dimopoulos P., Raus Th., Bergmeier E., Constantinidis Th., Iatrou G., Kokkini S., Strid A., Taznoudakis D., 2013. Vascular Plants of Greece: An annotated checklist. –Berlin: Botanischer Garten und Botanisches Museum. Berlin-Dahlem; Athens: Hellenic Botanical Society. [Englera 31].

Dimopoulos P., Raus Th., Bergmeier E., Constantinidis Th., Iatrou G., Kokkini S., Strid A., Tzanoudakis D., 2016, Vascular plants of Greece: An annotated checklist. Supplement. Willdenowia 46: 301 – 347. DOI: <https://doi.org/10.3372/wi.46.46303>

Esty, Daniel C., Marc A. Levy, Tanja Srebotnjak, Alexander de Sherbinin, Christine H. Kim, and Bridget Anderson (2006). Pilot 2006 Environmental Performance Index. New Haven: Yale Center for Environmental Law & Policy.

Esty, Daniel C., Marc Levy, Tanja Srebotnjak, and Alexander de Sherbinin (2005). 2005 Environmental Sustainability Index: Benchmarking National Environmental Stewardship. New Haven: Yale Center for Environmental Law & Policy.

European Commission, 2013. Interpretation manual of European Union habitats. EUR 28. 144 pp. European Commission, DG Environment.

Georghiou K., Delipetrou P., 2010. Patterns and traits of the endemic plants of Greece. Botanical Journal of the Linnean Society, 2010, 162, 130–422. With 12 figures.

Greuter W. et al. (Eds.), 1989. Med-Checklist Vol.4.

Hammar-Klose E.S. and Thieler E.R., 2001. Coastal Vulnerability to Sea-Level Rise, A Preliminary Database for the U.S. Atlantic, Pacific, and Gulf of Mexico Coasts: U.S. Geological Survey, Digital Data Series, DDS-68.

Iatrou G., 2011. *Consolida samia*. (errata version published in 2016) The IUCN Red List of Threatened Species 2011: e.T61673A102996062. Assessed on 26 April 2023.

IPCC, 2007: Climate Change 2007: Synthesis Report. Contribution of Working Groups I, II and III to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change [Core Writing Team, Pachauri, R.K and Reisinger, A. (eds.)]. IPCC, Geneva, Switzerland, 104 pp.

Karamanlidis A.A., Androukaki E., Adamantopoulou S., Chatzispayrou A., Johnson W.M, Kotomatas S., Papadopoulos A., Paravas V., Paximadis G., Pires R., Tounta E., Dendrinis P., 2008. Assessing accidental entanglement as a threat to the Mediterranean monk seal *Monachus monachus*. Endangered Species Research.

Kougioumoutzis K., Valli A.T., Georgopoulou E., Simaiakis S.M., Triantis K.A., Trigas P., 2016. Network biogeography of a complex island system: the Aegean Archipelago revisited. Journal of Biogeography (J. Biogeogr.).

Monioudi I. N., Karditsa A., Chatzipavlis A., Alexandrakis G., Andreadis O. P., Velegrakis A. F, Poulos S. E., Ghionis G., Petrakis S., Sifnioti D., Hasiotis Th., Lipakis M., Kampanis N., Karambas Th. and Marinos E., 2014. Assessment of the vulnerability of the eastern Cretan beaches (Greece) to sea level rise. Special issue in Regional Environmental Change. DOI <https://doi.org/10.1007/s10113-014-0730-9>

Monioudi IN, Velegrakis AF, Chatzipavlis AE, Rigos A, Karambas T, Vousdoukas MI, Hasiotis T, Koukouroufli N, Peduzzi P, Manoutsoglou E, Poulos SE, Collins MB (2017) Assessment of island beach erosion due to sea-level rise: the case of the Aegean archipelago (Eastern Mediterranean). Natural Hazards and Earth Systems Science, 17, 449-466.

No 35 - WFD Reporting Guidance. Available on <https://circabc.europa.eu/sd/a/5b969dc0-6863-4f75-b5d8-8561cec91693/Guidance%20No%2035%20-%20WFD%20Reporting%20Guidance.pdf>

Paramana, T.; Karditsa, A.; Milatou, N.; Petrakis, S.; Megalofonou, P.; Poulos, S.; Dassenakis, M. MSFD In-Depth Knowledge of the Marine Environment as the Stepping Stone to Perform Marine Spatial Planning in Greece. Water 2021, 13, 2084. DOI: <https://doi.org/10.3390/w13152084>

Rankou, H. 2011. *Himantoglossum caprinum* (Europe assessment). The IUCN Red List of Threatened Species 2011: e.T162090A5533874. Accessed on 26 April 2023.

Sfenthourakis S., Legakis A., 2001. Hotspots of endemic terrestrial invertebrates in southern Greece. *Biodiversity and Conservation* 10: 1387-1417.

Snogerup S., Snogerup B., 2009. *Symphytum davisii* Wickens subsp. *cycladense* (Pawl.) Stearn. Στο: Φοίτος Δ., Κωνσταντινίδης Θ., Καμάρη Γ. (επιτροπή έκδοσης), 2009. Βιβλίο Ερυθρών Δεδομένων των Σπάνιων & Απειλούμενων Φυτών της Ελλάδας. Δεύτερος Τόμος, σελ. 340-341.

Spanos I. A., Daskalaku E. N., Thanos C.A., 2000. Postfire, natural regeneration of *Pinus brutia* forests in Thasos islands, Greece. *Acta Oecologica* 21(1): 13-20.

Stoumboudi M.Th., Kottelat M., Barbieri R., 2006. The fishes of the inland waters of Lesbos Island, Greece. *Ichthyol. Explor. Freshwaters* 17(2): 129-146.

Strid A., 2016. Atlas of the Aegean Flora. Part 1: text & plates. Part 2: Maps. Berlin. Part 1: 700 pages. Part 2: 878 pages.

Strid A., Tan K. (ed.), 1997. Flora Hellenica (Volume 1). Koeltz Scientific Books. Königstein, Germany.

Vogrin M., Corti C., Mellado V. P., Sá-Sousa P., Cheylan M., Pleguezuelos J. M., Meyer A., Schmidt B., Sindaco R., Romano A., Martínez-Solano I., 2009. *Hierophis viridiflavus*. (errata version published in 2016) The IUCN Red List of Threatened Species 2009: e.T61449A86246670. Assessed on 29 May 2017.

WFD Reporting Guidance 2022. Available on https://cdr.eionet.europa.eu/help/WFD/WFD_715_2022/Guidance%20documents/WFD%20Descriptive%20Reporting%20Guidance.pdf

World Mining Data, vol.31 Minerals Production, Vienna 2016.

Ιστοσελίδες

- Copernicus Europe's eyes on Earth: <https://land.copernicus.eu/pan-european/corine-land-cover/clc2018>
- DIS4ME: https://esdac.jrc.ec.europa.eu/public_path/shared_folder/projects/DIS4ME/naps/greece_gr.htm
- Euro+Med PlantBase: <https://ww2.bgbm.org/EuroPlusMed/query.asp>
- European Environment Information and Observation Network: <http://cdr.eionet.europa.eu/gr/eu/floods/>
- European Environment Information and Observation Network: https://cdr.eionet.europa.eu/help/WFD/WFD_715_2022
- European Environment Information and Observation Network: <https://cdr.eionet.europa.eu/gr/eu/art17/envxrm90g>
- <https://natura2000.eea.europa.eu/>
- UNESCO World Heritage Convention: <https://whc.unesco.org/en/conventiontext/>
- Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής ενέργειας: <http://www.admie.gr/>
- Αρχαιολογικό Κτηματολόγιο: <https://www.arxaiologikoktimatologio.gov.gr/>

- Διαρκής Κατάλογος των Αρχαιολογικών Χώρων και Μνημείων της Ελλάδος: <http://listedmonuments.culture.gr/>
- Διαχειριστής ΑΠΕ & Εγγυήσεων Προέλευσης Α.Ε. - ΔΑΠΕΕΠ Α.Ε.: <http://www.dapeep.gr/>
- Διαύγεια: <https://diavgeia.gov.gr/>
- Εθνική Βάση Δεδομένων των Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας Λυμάτων των οικισμών της χώρας που εμπίπτουν στις διατάξεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ: <http://astikalimata.ypeka.gr/>
- Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία: <http://www.emy.gr/emv/el/>
- Ελληνική δημοκρατία Υπουργείο Τουρισμού: <https://mintour.gov.gr/meletes-pinakes/stoicheia-iamatikon-rigon/>
- Ελληνική Στατιστική Αρχή, <http://www.statistics.gr>
- Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας - Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων και Υγροτόπων: www.ekby.gr
- Μητρώο ταυτοτήτων υδάτων κολύμβησης της Ελλάδας: <http://www.bathingwaterprofiles.gr>
- Ξενοδοχειακό επιμελητήριο Ελλάδος: <http://www.grhotels.gr/>
- Οδυσσεύς Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού: <http://odysseus.culture.gr/a/map/gmaps.jsp>
- Οργανισμός Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας: <https://www.oasp.gr/node/87>
- Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξενοδοχείων: www.hhf.gr
- Ρυθμιστική αρχή ενέργειας: www.rae.gr
- Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας: <http://www.yra.gr/>
- Υπουργείο εσωτερικών: www.ypes.gr
- Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας: www.ypeka.gr
- Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας: <https://floods.ypeka.gr/>
- Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας: <http://wfdver.ypeka.gr/>
- Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας: http://lmt.ypeka.gr/public_view.html
- Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας: <https://ypen.gov.gr/perivallon/poiotita-tis-atmosfairas/ektheseis/>
- Υπουργείο Πολιτισμού: <http://estia.minenv.gr/>
- ΦΙΛΟΤΗΣ – Βάση δεδομένων για την ελληνική φύση: <http://filotis.itia.ntua.gr/home/>